

سوہنگ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان دی ہے

نہکلنک ہر شبد بھنڈار

پنجواں بھاگ

متکرا

- پہلی چیت ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار توں ہر پرپوار نوں شبد بھجیا ۱
- پہلی چیت ۲۰۱۲ بکرمی سنت رندھیر سنگھ نوں لدھیانے شبد بھجیا تے اتر منگیا ۸
- پہلی چیت ۲۰۱۲ بکرمی سنت کرپال سنگھ نوں دلی ساون آشرم وچ شبد بھجیا ۱۰
- پہلی چیت ۲۰۱۲ بکرمی دیال پنڈت فقیر چند ہوشیار پُر نوں شبد بھجیا ۱۱
- ۱۲ چیت ۲۰۱۲ بکرمی سنت میہر سنگھ دے ڈیرے جالندھر ماڈل ٹاؤن شبد بھجیا ۱۳
- ۱۴ چیت ۲۰۱۲ بکرمی سنت ایشر سنگھ ڈھیبی والے نوں کوٹکپورے شبد بھجیا ۱۶
- ۱۵ چیت ۲۰۱۲ بکرمی بھارت دے وڈے جج نوں شبد بھجیا ہر بھگت دوار ۱۹
- ۱۵ چیت ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۲۰
- ۱۵ چیت ۲۰۱۲ بکرمی سنت رندھیر سنگھ نوں لدھیانے شبد دوجی وار بھجیا ۲۴
- ۱۶ وساکھ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۲۵
- پہلی جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۲۸
- پہلی جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی پاکستان دے گورنر جنرل نوں شبد بھجیا ۲۹
- پہلی جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی شاہ ایران نوں شبد بھجیا ۳۱
- ۰۵ جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۳۳

- ۰۵ جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی سنت رندھیر سنگھ نوں شبد بھجیا جیٹھووال امرتسر ۳۵
- ۰۹ جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی پلنگھ صاحب نوں شبد سنگھاسن کر کے رکھیا پہاڑ گنج دلی ۳۶
- ۰۹ جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی راشترپتی ڈاکٹر: راجندر پرشاد نوں شبد بھجیا دلی ۴۱
- ۰۹ جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی کچھمن سنگھ، درشن سنگھ دے گرہ دلی ۴۲
- ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی اوتار سنگھ نرنکاری نوں مل کے شبد اُچاریا دلی ۴۹
- ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی بشن سنگھ دے گرہ گڑ گاؤں ۴۹
- ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی کیہر سنگھ دے گرہ میرٹ چھاؤنی ۵۵
- ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی ریشم سنگھ دے گرہ میرٹ چھاؤنی ۶۶
- ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی ماتا بشن کور دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۸۴
- پہلی ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی نشان صاحب واسطے شبد اُچاریا جیٹھووال ۸۹
- ۱۶ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی ماتا بشن کور دے نوت ہر بھگت دوار وچ ۱۰۷
- ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی سنگت دی چوراسی کٹی تے نروگن لنگر چلایا ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۱۱۲
- ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۱۱۳
- ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی نشان صاحب چڑھاؤن سمیں شبد دی رحمت کیتی ۱۱۳
- ۱۸ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۱۴۱

- ۱۹ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۱۵۴
- ۱۹ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی پنڈت جوہر لال نہرو نوں شبد بھیسجیا کے بونجارجیاں نوں خبر دے دے کے جوت سُرپ نے سرشٹی نوں کھے کرنا ہے ۱۵۶
- مہاراج پورن سنگھ اندر پرولیش "پورن جوت" دھار پر تھائے لکھت ہوئی ۱۵۸
- ۲۸ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی کیہر سنگھ دے گرہ رجیوال فروزپڑ ۱۸۲
- ۳۰ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی ناظر سنگھ دے گرہ ناتھیوال فروزپڑ ۲۰۰
- ۳۰ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی سنت ایشر سنگھ کلیراں والے نوں شبد بھیسجیا ۲۰۸
- ۳۱ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی بوڑ سنگھ دے گرہ ناتھیوال فروزپڑ ۲۱۶
- ۱۲ بھادروں ۲۰۱۲ بکرمی گرگھ سنگھ دے گرہ بھلائی پڑ امرتسر ۲۴۰
- ۱۲ بھادروں ۲۰۱۲ بکرمی سنت رندھیر سنگھ نوں لدھیانے شبد بھیسجیا ۲۵۲
- ۱۳ بھادروں ۲۰۱۲ بکرمی اند پڑ اکھرتے شبد اچاریا ۲۵۵
- ۱۳ بھادروں ۲۰۱۲ بکرمی اودھم سنگھ دے گرہ جلالاباد امرتسر ۲۶۱
- ۱۳ بھادروں ۲۰۱۲ بکرمی سوہن سنگھ دے گرہ رام پڑ امرتسر ۲۶۳
- ۱۴ بھادروں ۲۰۱۲ بکرمی منسا سنگھ دے گرہ نورنگاباد امرتسر ۲۷۲
- ۲۵ بھادروں ۲۰۱۲ بکرمی ماتا بشن کور دے گرہ ہر بھگت دوار جیٹھووال ۲۷۷
- پہلی آسو ۲۰۱۲ بکرمی راشٹر پتی ڈاکٹر: راجندر پرشاد نوں شبد بھیسجیا ۲۹۱

- ۰۲ اَسُو ۲۰۱۲ بکرمی ماتا بِنِشَن کُور دے گرہ ہر بھگت دوار جیٹھووال ۲۹۸
- ۰۳ اَسُو ۲۰۱۲ بکرمی ماتا بِنِشَن کُور دے گرہ ہر بھگت دوار جیٹھووال ۳۰۱
- پہلی سنگ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۳۰۴
- ۱۰ سنگ ۲۰۱۲ بکرمی ماتا بِنِشَن کُور دے گرہ ہر بھگت دوار جیٹھووال ۳۱۶
- ۱۱ سنگ ۲۰۱۲ بکرمی اجیت سنگھ دے بٹالا گرداسپُر ۳۲۰
- ۱۱ سنگ ۲۰۱۲ بکرمی کیپٹن بنتا سنگھ پنج گرائیاں گرداسپُر ۳۲۱
- ۱۲ سنگ ۲۰۱۲ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ بٹالا گرداسپُر ۳۳۱
- ۱۲ سنگ ۲۰۱۲ بکرمی بختیش سنگھ دے گرہ کادرا باد گرداسپُر ۳۴۴
- ۲۰ سنگ ۲۰۱۲ بکرمی ماتا بِنِشَن کُور دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۳۴۹
- ۲۶ سنگ ۲۰۱۲ بکرمی ماتا بِنِشَن کُور دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۳۶۰
- پہلی گھڑ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۳۶۳
- ۰۲ گھڑ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار سالاں دی ونڈ جگت کاج جیٹھووال ۳۷۴
- ۱۶ گھڑ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۳۸۴
- ۲۲ گھڑ ۲۰۱۲ بکرمی ماتا بِنِشَن کُور دے نوٹ ہر بھگت دوار جیٹھووال ۳۸۸
- پہلی پوہ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۳۹۰

- پہلی پوہ ۲۰۱۲ بکرمی سنت کرپال سنگھ جی دلی والیاں نوں شبد بھجیا ۳۹۸
- ۰۹ پوہ ۲۰۱۲ بکرمی ماتا بٹن کور دے گرہ ہر بھگت دوار جیٹھووال ۴۲۲
- ۲۴ پوہ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۴۳۱
- ۲۵ پوہ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار سو ہنگ سو جاپ اک سو گیاراں دن دی سہاٹی سمیں شبد اُچاریا جیٹھووال امرتسر ۴۳۵
- ۲۶ پوہ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۴۴۳
- ۲۶ پوہ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار پنجاں پیاریاں دے نوٹ جیٹھووال ۴۶۸
- ۲۷ پوہ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۴۹۰
- ۲۸ پوہ ۲۰۱۲ بکرمی گردھارا سنگھ دے گرہ بلووال گرداس پُر ۴۹۸
- پہلی ماگھ ۲۰۱۲ بکرمی ماتا بٹن کور نوٹ ہر بھگت دوار جیٹھووال ۵۱۵
- ۰۴ ماگھ ۲۰۱۲ بکرمی سنت کرپال سنگھ نال بچن ہوئے ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۵۲۶
- ۱۰ ماگھ ۲۰۱۲ بکرمی ماتا بٹن کور دے گرہ ہر بھگت دوار جیٹھووال ۵۳۱
- پہلی پھگن ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۵۴۰
- پہلی پھگن ۲۰۱۲ مہاراجیاں اتے سنتاں نوں شبد سندیس بھجیا کے پہلی چیت توں آپ دے پاس شبدی لکھت مُتابک آؤنا ہے جیٹھووال ۵۴۴
- ۰۲ پھگن ۲۰۱۲ بکرمی رائے نصیب سنگھ بوپارائے امرتسر ۵۴۷
- ۱۹ پھگن ۲۰۱۲ بکرمی بٹن کور دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۵۶۰

- ۲۳ پھگن ۲۰۱۲ بکرمی بِن کور دے گرہ جیٹھووال امر تر ۵۶۵
- ۳۰ پھگن ۲۰۱۲ بکرمی (مہاراجیاں اتے سنتاں دے پاس جان توں پہلے وہار ہویا اتے ایہہ چیزاں نال لئیاں :
- (۱) دستاراں ۴، (۲) کوجا مشری، (۳) کیسر ۵ رتی، (۴) بھسم ۱۰ رتی، (۵) نلیر ۱ ۵۶۶
- پہلی چیت ۲۰۱۳ بکرمی مہاراجہ سنگور دے گھر جا کے شبد اُچارن کیتا ۵۶۸
- پہلی چیت ۲۰۱۳ بکرمی س: چن سنگھ مہاراج صاحب دے ہاؤس ہولڈر دے نوت شبد اُچاریا گیا سنگور ۵۶۹
- ۰۲ چیت ۲۰۱۳ بکرمی مہاراجہ یادوندر سنگھ پٹیا لہ موتی محل وچ شبد اُچارن کیتا گیا ۵۶۹
- ۰۳ چیت ۲۰۱۳ بکرمی فرید کوٹ دے راجے نوں قلعہ اندر جا کے اک دستار بخشش کیتی اتے شبد اُچاریا گیا ۵۷۱
- ۰۴ چیت ۲۰۱۳ بکرمی سنت ایشر سنگھ پاس جا کے شبد اُچاریا گرو دوارا نانک سر لدھیانہ ۵۷۳
- ۰۵ چیت ۲۰۱۳ بکرمی سنت رندھیر سنگھ دی کوٹھی شبد اُچاریا گیا پُرانا ماڈل ٹاؤن لدھیانہ ۵۷۵
- ۰۶ چیت ۲۰۱۳ بکرمی مہر سنگھ دے ڈیرے شبد اُچاریا پرتو اوہناں اندروں گنڈے مار لئے تے اندر نہ وڑن دتا نواں ماڈل ٹاؤن جالندھر ۵۷۵
- ۰۷ چیت ۲۰۱۳ بکرمی کپورتھلے دے راجے دے مہلاں وچ جا کے شبد اُچاریا اتے اک دستار سروپاؤ دتا ۵۷۷
- مہاراجہ کپورتھلا دے سیکٹری میجر کرپال سنگھ نوت شبد اُچاریا ۵۷۷
- ۰۸ چیت ۲۰۱۳ بکرمی ستسنگ گھر ڈیرہ بابا جیمیل سنگھ، چرن سنگھ دے نال شبد اُچاریا بیاس ۵۷۸
- ۰۹ چیت ۲۰۱۳ بکرمی سنت تاجا سنگھ دے پاس جا کے شبد اُچاریا سید پُر امر تر ۵۸۵
- ۰۹ چیت ۲۰۱۳ بکرمی سنت لاجھ سنگھ پاس جا کے شبد اُچاریا سید پُر ۵۹۱

- ۱۰ چیت ۲۰۱۳ بکرمی سنت ہر نام سنگھ نام دھاریے دے پاس جا کے شبد اُچار یا پرتو اوہ اندروں کُنڈا مار کے بہہ گیا مزہ سنگھ نوشہر امرتسر ۵۹۷
- ۱۰ چیت ۲۰۱۳ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ بٹالا گرداسپُر ۵۹۹
- ۱۱ چیت ۲۰۱۳ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ بٹالا گرداسپُر ۶۰۶
- ۱۱ چیت ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار وِچ ٹُور توں واپس آ کے پنج رتی کیسر، دس رتی دی خاک، گیاراں مشری کُوبے اتے اک نریل سنگت نوں بھیٹ کیتا، کسے سنت مہاتمانوں نہیں دتا جیٹھووال امرتسر ۶۰۹
- ۱۲ چیت ۲۰۱۳ بکرمی سنت ہر بھجن سنگھ توپ خانہ لائن پٹیالہ ۶۱۱
- ۱۳ چیت ۲۰۱۲ بکرمی گردیال سنگھ ناتھیوال فروزپُر ۶۱۹
- ۱۴ چیت ۲۰۱۳ نرنجن سنگھ دے گرہ سویرے پنج وجے اجت وال فروزپُر ۶۲۹
- ۱۵ چیت ۲۰۱۳ بکرمی نرنجن سنگھ دے گرہ بدو وال لدھیانہ ۶۳۴
- ۱۵ چیت ۲۰۱۳ کرتار سنگھ دے گرہ لدھیانہ ۶۳۴
- ۱۶ چیت ۲۰۱۳ بکرمی سُرُوپ سنگھ دے گرہ مُدھ جالندھر ۶۳۶
- ۱۷ چیت ۲۰۱۳ بکرمی جسونت سنگھ دے گرہ کرتار پُر محلہ چرکھڑی جالندھر ۶۴۱
- ۱۷ چیت ۲۰۱۳ بکرمی تارا سنگھ دے گرہ چمبل امرتسر ۶۴۹
- ۱۷ چیت ۲۰۱۳ بکرمی تارا سنگھ دے گرہ چمبل امرتسر ۶۴۹
- ۱۸ چیت ۲۰۱۳ بکرمی ہیرا نند دے گرہ چمبل امرتسر ۶۶۹

- ۱۸ چیت ۲۰۱۳ بکرمی اندر سنگھ دے گرہ بنڈالا امرتسر ۶۷۲
- پہلی جیٹھ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۶۷۷
- ۰۲ جیٹھ ۲۰۱۳ بکرمی آتما سنگھ دے گرہ ملووال امرتسر ۶۸۹
- ۲۸ جیٹھ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۶۹۵
- ۱۱ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۷۰۳
- ۱۶ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۷۰۴
- ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۷۰۷
- ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار جوت سُرپ درشن دے کے درشن سنگھ وٹی والے توں کرپان منگائی ۷۱۹
- ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی اکال تخت امرتسر واسطے شبد لکھایا ۷۲۶
- ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ڈاکٹر راجندر پرساد واسطے شبد لکھایا ۷۲۸
- ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی سنت کرپال سنگھ وٹی والے نوں شبد بھیجیا جیٹھووال توں ۷۲۹
- ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۷۳۰
- ۱۸ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار نشان صاحب دے پاس ست رنگا چوی ہتھ اچا ہے وہار ہویا ۷۳۵
- ۱۹ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار وچ چاہ دے واسطے شبد اچاریا جیٹھووال امرتسر ۷۶۱
- ۲۰ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھجن سنگھ دے گرہ مہینیاں امرتسر ۷۷۱

سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان دی بے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان دی بے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان دی بے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان دی بے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان دی بے

☆ پہلی چیت ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار ہر سنگت دے نوت شبد اُچاریا

تے ہر پریوار نوں اک اک شبد بھیجیا ☆

ہر پُرکھ اگم اگمٹرا اگمٹری کار۔ ہڈ ماس ناڑی پنجر نہ کوئی چہرہ، جوتی نور اک آکار۔ مال دھن دھن مال نہ کوئی پلے دمڑا، شبد وست اک اپر اپار۔
 گرگھیاں بھاری کرے کرائے پلڑا، سر رکھ ہتھ سمرتھ کرتار۔ لوک مات در دوارے آگے کھڑا، بیس اکیسا ہر جگدیشا چوویاں اوتار۔ ایکاکھ ساچا سر پُرکھ
 ابناشی ملڑا، نہہکنک نرائن نر چٹے آسو شبد گھوڑے ہو آسوار۔ شبد گھوڑا ہر داتار۔ جڑیا جوڑا جوتی نرنکار۔ لوک مات آئے دوڑا، ویکھ وکھانے مٹھا کوڑا، راج
 راجان شاہ سلطان سچ دربار۔ پون سواسی گھنک پُر واسی شاہو شباہی، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان نر ہر سچی سرکار۔ نر ہر نرائن نر نرنکاریا۔ بھگت
 بھگونت سادھ سنت آدانت جگا جگنت بنائے بنت وچ سنساریا۔ ملے میل پر بھ ساچے کنت، دیوے درس اگم اپاریا۔ جوتی جوت سرپ ہر، گرگھ ہر سنت
 سہیلے، اک اکیلے شبد ڈوری نال بندھا رہیا۔ شبد ڈوری بنھ کرتار۔ لوک مات کرے چوری، کلجک رین اندھیر گھوری، گرگھیاں کرے خبردار۔ آپ اپنے
 سنگ جائے توری، شبد چاڑھے ساچی گھوڑی، پورب کرم رہیا وچار۔ جوتی جوت سرپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، گرگھ ساچے سنت جنان، پہلی چیت
 بھاگ لگائے، مندر اندر کایا کھیت سچا ویڑا کرتیار۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، لکھ چوڑا سی پھند کٹائے، انتم جوتی میل ملائے، مانس جنم نہ آئے ہار۔

پہلی چیت چیتن چت۔ گر سنگت میل ملائے، پُرکھ ابناشی ساچا مت۔ سوہنگ شبد تیل چڑھائے، چوتھے جگ وکھ وکھائے ساچی تھت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، جن بھگتاں دیوے اک ور، آدانت نیت نوت۔ نیت نوت چال نرالی۔ گرگھ ساچے سنت جناں مانس دیہی لئی جت، ملیا نر ہر سچا پرتپالی۔ آپے مات آپے پت دوس رین مدرا بینا، کول نینا گھر ساچے بہنا، کرے سدا رکھوار ساچا مالی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گر سنگت ساچا ساک سجن سینا بھائی بھینا، کھولے بند کواڑی ستاراں ہاڑی، درس دکھائے تچے نینا، پہلی چیت کرتیاری۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، سنجگ ساچے تیری مات اُپجائے، گر سنگت سچی بھلواری۔ گر سنگت ساچا پھول گیا بھل۔ پر بھ آپ چکائے اگلا بچھلا مول، بھاگ لگائے ساچی گل۔ ایک اوٹ رکھائے کنت کنتول، پورے تول گئی تل۔ سوہنگ شبد پنگھوڑا رہیا جھول، سچ دوارا گیا گل۔ سچ سنگھاسن ہر براجے، نہ کوئی پاوانہ کوئی چول، لوک مات نہ کوئی لائے مل۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر سنگت لیکھا آپ لکھایا، بھرم بھلیکھا دُور کرایا۔ ہر جن لوک مات نہ جائے رُل۔

نہ کوئی سپس نہ کوئی تاج۔ کون رکھے کل اتم لاج۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ جل تھل پُرکھ ابناش، شبد سرُپی تیرا راج۔ سچ سنگھاسن اک اٹل اچل اچل اچل اتھل مات لوکی آپ کرائے اپنا کاج۔ لکھ چوراسی ول چھل، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگوان بھیکھ بھگت ادھار بھگت بھیکھ مستک رکھے۔ آپے کرے مات اپار۔ آپے میٹے آپے لکھے رکھے، گنوتا ہر گن وچار۔ نر نرائن نیتز آپے پیکھے، سرت شبد ہر بنھے دھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے وسے آر پار اندر باہر۔ وشنوں ویس رسن وکاری۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیاری۔ گر پیر اولیئے سادھ سنت، کلج اتم گئے ہاری۔ آپے جانے بنائی اپنی بنت، اتم در در گھر گھر ویکھے، جوتی شبد کھیل اپاری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کلج تیری اتم واری۔ سنگھ سنگھاسن ہر براج۔ شبد سرُپی پہنے تاج۔ سوہنگ ساچنا رہیا ساز۔ دوانگ دو آٹے پانچ۔ سوہنگ اوانگ ایک ہویا، لکھ چوراسی لوک مات کریا کاج۔ جن بھگتاں دیوے ساچا ڈھویا، دُھر درگا ہی ساچا داج۔ نہ کدے جنمے نہ کدے مویا، نہ کوئی مارے غریب نواز۔ اٹھے پھر کدے نہ سویا، دوس رین کدے نہ رویا، موت لاڑی نیڑ نہ آئے، مایا ڈسنی

نہ ڈسے ناگ۔ گرگھ ساچا آپے میل داغاں دھویا، جوتی جوت سرُپ ہر، ملیا میل کنت سہاگ۔ شیر شیرا ہر دلیرا۔ شبد سرُپی چاروں کُنت پائے گھیرا۔
 آپے ڈھاہے اندر وڈ بھرماں ڈیرہ۔ گرگھ ساچا پُرکھ ابناشی لڑ لئے پھڑ، آپ چُکائے میرا تیرا۔ ساچے پوڑے جائے چڑھ، پنجاں چوراں کئے جھیرا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، لوک مات اک لگائے اتم انت انت اُکھیرا۔ ماما دھو جن ویراگ۔ رسن ارادھو من سویا جائے جاگ۔ آتم بچھے ترسنا آگ۔ جوتی دیپک
 جگے چراغ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لکھ چوڑاسی نو کھنڈ پر تھی لوآں پُریاں ہتھ اپنے پکڑے واگ۔ باہا ہارے سرب سنسارا۔ کلج تیری اتم وارا۔ پُرکھ
 ابناشی ساچی دھارا۔ لوک مات چلائے ستاراں ہاڑا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، راؤ رنک رنک راجاناں شاہ سلطاناں دُھر درگاہی جگت ملاجی اک بنائے سچ اکھاڑا۔
 راراراج جوگ دربان۔ نہر ساچا کرے اک دھیان۔ شبد مارے اک تماچہ، آپ اُٹھائے وڈ ملی بلوان۔ جیو پنڈ سب دیسے کاچا، اتم ویلے آئی ہان۔ ایکا
 جگت پت جگدیشر ساچا، سوہنگ جامہ جگت مہان۔ نیڑ نہ آئے تینو تاپا، آد انت نہ کوئی پاپا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنے رنگ سامن۔ بجا جگت وچھوڑا
 دینا تچ۔ دُھر درگاہی آیا دوڑا، آپے پرکھے مٹھا کوڑا، جن بھگتاں پڑدے رہیا کج۔ ایکا سچا راہ دکھائے، نہ کوئی دیسے لما چوڑا، گرگھ ساچا آتم در سچ سنگھاسن
 ساچی سیجا چڑھے بچ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، امرت آتم ساچا جام پیائے، گرگھ ساچا پیوے
 رنج۔ کل کلا کل دھار بن بنواریا۔ پھڑی شبد ہتھ کٹار، کلج دیکھے چار چھیریا۔ نکھی رکھے پر بھ ساچا دھار، ماری جائے وڈ ہنکاریاں۔ گُنوتا ہر گن وچار،
 جن بھگتاں کرائے تن سچ شنگاریا۔ جوتی جامہ کھیل اپار، نہہکنک نرائن نر اوتاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، وڈ جودھا سور
 شبد جیکاریا۔ شبد جیکارا دیوے لا۔ لوک مات پر بھ بنھے دھارا، ایکا مارگ جگت چلا۔ شبد گھوڑے ہو اسوارا، دیکھ دکھائے تھاؤں تھاں۔ گرگھاس کرے سد
 پیارا، ساچے گھر پکڑے بانہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لکھ چوڑاسی توڑے آتم سرب ہنکارا، در در گھر گھر آپ اڈائے جھوٹے کال۔ تئے مان تان جگت
 ہنکاریا۔ پُرکھ پُرکھوتم جوت پچھان، تچے نین نین مندھانیا۔ شبد وجے آتم بان، کھچے رسنا ہر کمانیا۔ ایکا جھلے شبد نشان، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ
 وشنوں بھگوانیا۔ اک نشان جائے جھل۔ گرگھ ساچے بھل بھلواری، لوک مات اُپجائے ساچے بھل۔ برہم گیانا چرن دھیانا۔ آتم جوتی ناڈ ناڈی دیوے مان
 گن ندھان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورنان کھولے اک در، سوہنگ بنھے ہتھیں گانا۔ در دوارا ایکا رکھ۔ جوت سرُپی پرگٹ ہووے

لوک مات پر تکھ۔ گر پیر اولیا گھر گھر ورو لے کسے پلے نہ چھڈے لکھ۔ گر گھ ساچا گر چرن پریتی امرت دھار آتم رس مکھ چوے، اتم ویلے لئے رکھ۔ ساچی کایا جھوٹھی میل پر بھ در دھوے، پلے بھے ایک ناؤں نہ کوئی مل چکائے کروڑ لکھ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلج تیری اتم وار، آپے ویکھے کر وچار، کشا شکلا دوویں بکھ۔ ویکھ وچار چند سورج بھے دھار۔ سیتل اگنی کر وچار۔ گر گھاس آتم جوتی ساچی جگنی، کایا لاپے جوٹھا جھوٹھا مایا موہ وڈ ہنکار۔ بے مکھاس تن لائے اگنی، آتم چلے اک وکار۔ سوہنگ شبد ساچا سنگنی، گر گھاس مکھ لگائے آپ نرنکار۔ تتی وا ایک وگنی، ساڑی جائے اجاڑ پہاڑ۔ کرے کھیل ہر پاتال لگنی، جوتی جوت سرؤپ ہر، گر گھ ساچے سنت جناں چرن دوارے ایک گھر بارے، ملے میل ہر کرتار۔ ایک جوت ہر جگنی۔ سنگھ شیر ہو دلیر شبد چلائی ساچی نیا۔ نہ کوئی ویکھے دھری سیر، سرشٹ سبائی آپ تلیا۔ لکھ چوراسی آپے جھاڑے کلج جیوں جوٹھے جھوٹھے بیر، شبد ڈنڈا ہتھ اٹھیا۔ اتم ڈھیہ ڈھیہ ہونے ڈھیر، دھرت مات ہر گود سونیا۔ جن بھگت تارے کر کر مہر، چرن پریتی جوڑ جڑیا۔ پرگٹ ہوئے کلج تیری اتم ویر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے پکڑے اپنی بہنیا۔ سگل سرشٹ سگل پسار۔ ایک اشٹ اک اونکار۔ آپے کھولے درشٹ، آپے کھولے بند کواڑا۔ آپے بنے گر وشٹ، آپے بنے در بھکار۔ لکھ چوراسی لوآں پریاں مٹ جائے سرب سرشٹ، جگدی رہے جوت ایک ایک اک اونکار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کھولے اک دوار۔ کھولے اک دوار بنک سہانیدا۔ بھرے سچ بھنڈار، اتوٹ اثنا آپ اھوانیندا۔ دسدا اک اپار، کوٹن کوٹ شبد چوٹا آتم لگانیدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر گروآں بنت بنائیدا۔ دھری جوت اک اگاگر۔ ویکھ دکھانے جیو جنت سادھ سنت، ہر کایا گاگر۔ بھو نہ پائے کوئی آدانت، اپنا کرم ہر کرے اجاگر۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، لکھ چوراسی در دوارے آپ کرائے سوہنگ نام سوداگر۔ ایک جوتی اک اگیلا۔ گر گھ ساچے سنت جناں بنا گوتی، چرن کول کول چرن ہر ملن اک محلہ۔ کایا میل جائے دھوتی، پھل لگائے ساچے ڈالا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، دوار بنک راج راجاناں مارگ پائے، پھریا شبد سوہنگ ساچا بھالا۔ ایک ایک نرنکار۔ شبد رکھائے ساچی ٹیک آدانت بھے دھار۔ ہر جن جن ہر کرے بدھ بیک، بھانا مٹے ہر داتار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگت کرے کرائے اپنا اک آکار۔ سچا فرمان ہر بلکار۔ دھر دی بان سچی سرکار۔ جھلنا اک نشان وچ سنسار۔ مدرارس

تجنا پین کھان، سوہن بنک دوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، ساچی بنت آپ بنائے ساچا دیوے مات سہار۔ ہر گھر وست
 امول، امول امولیا۔ ہر گھر وست امول، اتول اتولیا۔ ہر گھر وست امول، شبد بھنڈارا ایکا کھولیا۔ ہر گھر وست امول، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان،
 سوہنگ جیکارا ایکا بولیا۔ ہر گھر وست امول، شبد جنایا۔ ہر گھر وست امول، لوک مات مار جھات، دیون آیا سچ سوغات، پُرکھ ابناشی ڈھر درگاہیا۔ ہر گھر
 وست امول، جن بھگتاں دیوے کملاپت کرپانندھ، پُرکھ بدھاتا کارج کرے سدھ، مٹائے اندھیری رات، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں
 بھگوان، سچ وست ہر جھولی پانیا۔ ہر گھر وست امول، نیڑ نہ دُور ہے۔ ہر گھر وست امول، آپے گر آپے چیرن، ساچے مندر اندر ہر حضور ہے۔ ہر گھر
 وست امول، آپے وِجا توڑے چندر، اک دکھائے سچ در میل ملاوا کنت کنتوہل ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہ جنمے نہ جائے مر، لکھ چوڑا سی رہی بھول
 ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، گرگھ ساچے سرنی پڑ، شبد پنگھوڑا رہیا جھول ہے۔ شبد بھنڈار رہیا کھول،
 آوے جاوے وارو واریا۔ چار ورن کرے اک سرن، بولے سچ جیکاریا۔ راؤ رنک راج راجان شاہ سلطان وِچ جہان ایکا دھام بہائے، کلجگ تیری اتم واریا۔
 شبد پھڑے ہتھ کمان، پرگٹ ہوئے وڈلی بلوان، پکڑ پچھاڑے وڈے وڈے بے ایمان، مارے کھنڈا ہر دو دھاریا۔ ساچا جھلے اک نشان، شبد اڈائے اک
 بان، چارے کنتاں ویکھ وِچارے راجے رانے وارو واریا۔ جوت سرُپ جامہ دھارے، نہہکنک نرائن نر، کرے بھیکھ کلجگ تیرا اتم میٹ مٹائے اولیے پیر
 غوث قطب وڈ مجوریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے جانے ٹھگ چوریا۔ شبد سرُپ پسر پسارا۔ پرگٹ ہوئے ہر وڈا شاہو بھوپنی وِچ سنسارا۔ نہ کوئی جانے
 ست سرُپ، مایا متا ودھیا جگت وکارا۔ اک رکھائے دیا کمائے، سوہنگ شبد نام اہوتی، نہ کوئی جانے دوجی دھارا۔ رنگن نام سچ بھبوتی، منگن جائے نہ بن
 بھکھارا۔ شبد رکھائے ساچی دھوتی، گر سکھ اٹھائے دیا کمائے، گھر گھر جائے وارو وارا۔ ایکا دھاگا سوتو سوتی، رکھے ڈور ہتھ کرتارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 شبد چڑھائے ساچا تیل اگم اپارا۔ ہر کارُپ اگم، بھو اوٹرا۔ نہ کوئی ہڈ ماس ناڑی چم ہووے اک اکلڑا۔ نہ لئے پون سواسی دم، ایکا ایک کرے کھیل سدا
 سدا اوٹرا۔ نہ کوئی گنگن پاتالی رکھیا تھم اپنا بیڑا آپے بنھیا، نہ کدے رووے چھم چھم، نیتز نیر نینی ڈگن نہ کھڑا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آدانت جگا جگنت
 لوک مات جن بھگتاں کرے کھیل اپر اپارڑا۔ کایا نگر امرت پیتا۔ ساچا جام سدا جیتا۔ مدھر رس آتم وس پُرکھ ابناشی بھر پُر لیتا۔ آتم وکاری جائے نس،

شبد اُڈاری جائے دس، گر چرن پیاری ہر نرنکاری، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، دیوے ور کرپا کر، ساچی جوت آتم پرکاشی کوٹ رَس۔ آتم پرکاش
مٹے اندھیرا۔ پر بھ ابناشی داسن داس، نہ کوئی دیسے سنجھ سویرا۔ شبد چلائے سواس سواس، آپے تارے کر کر مہرا۔ ہرجن پر بھ ملن دی ساچی آس،
میل ملائے در گھر ساچے نیرن نیرا۔ سچ منڈل دی ساچی راس آتم جوتی نور پرکاش، شبد سروپی پائے گھیرا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، گر گھ ساچے
سنت جناں ساچا دیوے نام دھنا، ساچا راگ سنائے کٹاں، بھرماں ڈھاہے آتم ڈیرہ۔ آتم ڈیرہ دیوے ڈھاہ۔ ہیرا پھیرا جگت مُکا۔ نہ لائے دیرا لکھ چوڑاسی
کٹے پھاہ۔ پر گٹ ہوئے سنگھ شیر شیر دلیرا، نہ کوئی پتا کوئی ماں۔ بے لکھ بھلائے کر کر ہیرا پھیرا، سچ لکانا ہر ندھانا لوک مات دسے نہ۔ جوتی جوت سروپ
ہر، نہ ہلنک نرائن نر، شبد ڈنک اک وجائے، راج راجن چھتر سہس کسے دسے نہ۔ کسے نہ دسے چھتر سہس۔ کرے کھیل ہر جگدیش۔ میٹ مٹائے پیر فقیر
بیس اکیس۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہ ہلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، ساچا پیسن رہیا پیس۔ کلج کالی دھار کلا کل دھاریا۔ لکھ چوڑاسی کر وچار۔
جوتی جامہ کھیل اپاریا۔ سادھاں سنتاں پاوے سار، ساچارنگ رنگے کرتاریا۔ آدن اتنا جوت ادھار، نہ کوئی جانے جیو گواریا۔ پورن بھگونتاشد اڈار، ترے
لوواں وسے باہریا۔ گر گھماں میل ملیا ساچے کنتا، آتم کھولے بند کواڑیا۔ ملے وڈیائی وچ جیو جنتا، مانس جنم رہیا سواریا۔ بے کھماں مایا پائے بے اتنا، بھرم
بھلکھے آپ بھلا رہیا۔ جن بھگتاں بنائے ساچی بنتا، ساچے لیکھے آپ لکھا رہیا۔ پر کھ ابناشی مہما جگت اگتا، دس کسے نہ آئے نرگن سرگن روپ ساچا کھیل
رچا رہیا۔ میٹ مٹائے راگ چھتیسے، اک پڑھائے شبد حدیث، رسنا گائن جیو جنت۔ تیسے، ساچا مارگ لا رہیا۔ میٹ مٹائے موسیٰ عیسے، انجیل قرآن جوٹھی
جھوٹھی چکی پیسے، شبد تیر اک چلا رہیا۔ ایک جوت جگت جگدیشے، ایک چھتر جھلا رہیا۔ کرے کھیل بیس اکیسے، لکھنہارا وڈ بلکارا، لیکھا لیکھ لکھا رہیا۔ کون
کرے پر بھ تیری ریسے، آون جاون پتت پاون روپ رنگ وٹا رہیا۔ گر گھماں آتم امرت میگھ برسائے جیوں برسے ساون، نہجھر جھرنا آپ جھرا رہیا۔ نیڑ
نہ آئے کامنی کامن، سچا ہر جی پکڑے دامن، دھر درگا ہی بنے ضامن، لڑ اپنا اک پھڑا رہیا۔ میٹ مٹائے دُشت دُراچار جیوں راما راون، شبد کھنڈا اپنے
ہتھ اٹھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نو کھنڈ پر تھی پائے ونڈ، ستاں دیپاں چند پر چند، دیکھے کھیل وچ ورجنڈ، اند اند راسن سنگھ سنگھاسن تچ کروڑ تیتیسامان
گوارہیا۔ شو شکر پڑدے رہیا کج، چرن دوارے رہیا کج، اتم ویلے بہے سچ، جگت جگدیشا دیا کما رہیا۔ برہما دیکھے ویکھ وکھانے برہما۔ اپنی رچنا آپے جانے،

آد پُرکھ اپر پمر سوامی آد جگاد۔ گگن گگنتر سدا نہکامی، شبد وجائے ساچا ناد۔ لوک مات دھرائے سوہنگ شبد سچا گر منتر میٹ مٹائے واد وواد۔ بے مکھاں
 لگے کلجک مایا اک بسنتر، نہ کوئی دھوے جوٹھا جوٹھا داغ۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرکھاں ملیا ایکا کنت سہاگ۔ ہر ایکا
 کنت سہاگ، لکھ چوراسی جگت پرنائیا۔ ہتھ اپنے پکڑے واگ، شبد گھوڑے تنگ کسائیا۔ نال رلایا سوہنگ راگ، ساچے آسن ہر سنگھاسن ڈیرہ لائیا۔ گرکھ
 ہنس بنائے کاگ، آپے دھوئی کایا داغ، پورن ہوئے وڈ وڈ بھاگ، جن ساچی سرن سرنائیا۔ کلجک ویلے انتم جان جاگ، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،
 جس جن اپنی دیا کمائیا۔ سو جن جاگے، جس جن جگانیدا۔ بھانڈا بھرم بھو بھاجے، جنم کرم اپنے ہتھ رکھائیدا۔ اک سنائے گیت سہاگے، جگت وچھوڑا آپ
 مٹائیدا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوتی شبد جوڑ جوڑا، ایٹھے اوٹھے دو جہانی اپنا سنگ نبھائیدا۔ آپ اپنا سنگ نبھائے۔ گرکھ منگے ساچی منگ، آتم
 رنگ اک چڑھائے۔ سچ دوارا جائے لنگھ، آتم جوتی دیپ جگائے۔ مانس دیہی نہ ہوئے بھنگ، لکھ چوراسی پھند کٹائے۔ آپے کٹے بھکھ ننگ، شبد دات وڈ
 کرامات، سچ دست ہر جھولی پائے۔ چار ورن بنائے اک جماعت، میٹ مٹائے اندھیری رات، آپے بن پتاما، دوسر کوئی دس نہ آئے۔ ویکھ دکھائے
 کملاپات، سنے پکار دھرت مات، میٹ مٹائے ذات پات، اوچ نیچ بھو چکائے۔ کرے کھیل نو کھنڈ پر تھی دیپ سات، جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر
 سنگھ وشنوں بھگوان، گرکھ ساچے سنت ڈلارے، لوک مات ساچے چند چڑھائے۔ گرکھ ساچے سنت ہر ڈلاریا۔ آپ بنائے ساچی بنت، ایکا دیوے نام
 سہاریا۔ سچ سنگھاسن آتم سیجا میل ملاواں ساچے کنت، نہ ہوئے وچھوڑا دوجی واریا۔ مورکھ مگدھ گوار، نہ کوئی جانے جیو جنت، آتم بھریا اک ہنکاریا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اُدھارے گرکھ ساچے سنت، آتم دتا نور اُجاگر، ساچے شبد کرے ونجاریا۔ ساچا نام جگت ونجارا۔
 پور کرائے آتم کام، اک دکھائے ساچی دھارا۔ سکا ہریا کرے چام، دئی دوتی میٹ مٹائے آتم تن جگت اُپھارا۔ آپے کھیوٹ کھیٹا لوک مات اکھوائے،
 اک دسائے پار کنارہ۔ گرکھ ساچا ساچا بیٹا، پتا پوت پوت سپوتا آپے آپ بن جائے۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی
 جوت جگائے۔ آئے چرن دوار چرن بھرواسیا۔ کرپا کر ہر کرتار، دیوے دست اک اپار، سدا سد بل بل جاسیا۔ تن مندر اندرے اندر بھرے بھنڈار،
 کرے کھیل نر نرکار نہ آوے پاسا ہاریا۔ جوتی نور کر آکار، چار گنٹ دہ دشا ویکھے ویکھ وچار، بھرم بھو جگت بھلیکھا انتم لیکھا در ساچے آپ مکارہیا۔ میٹ

مٹائے دُھر درگا ہی لیکھ لکھائیا۔ نیز نین لوچن پُرکھ ابناش لینا ویکھ، کٹے جم کی پھاہیا۔ کسے ہتھ نہ آئے اولیئے پیر شیخ، سادھ سنت دین دُہائیا۔ جوتی جامہ دھریا بھیکھ، لکھ چوراسی رہیا ویکھ، مندر اندر توڑے جندر الکھ الکھنا، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لُج پت لُج وِچ مات رکھنی ساچی سرن رہیا لگائیا۔ ساچی سرن لگائے سچ سرنائیا۔ اپنی کرنی جگت بھرنی رہیا جھڈائے، ساچی تارنی ترنی ایکا مارگ رہیا تجائیا۔ نر نرنجن جوت نرنکاری ایکا ورنی، آپ چکائے مرنی ڈرنی، ورن اورنی آپ اکھوائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، ساچی سرنی رہیا آپ لگائیا۔

☆ پہلی چیت ۲۰۱۲ بکرمی سنت رندھیر سنگھ نوں شبد بھجیا گیتے اتر دی منگ کیتی گئی لدھیانہ ☆

کون تلک کون للاٹ۔ کون مستک کون کپاٹ۔ کون استک کون تیرتھ کون گھاٹ۔ جوتی جوت سروپ ہر، کون رس کایا وس پون رس رہیا چاٹ۔ کون پون پون ہلار۔ کون شبد شبد دھکار۔ کون جوت جوت آکار۔ کون سوت دُرمت میل پرہہ ساچا دھوت، نرگن سرگن ایکا دھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، کون دوارا کھیل اپارا، رنگ روپ نیارا لکھنا بھیت تمام۔ کون رنگ رنگ رنگیلا۔ کون منگے ساچی منگ، ہر در دوارے کر کر چیلہ۔ کون گھوڑے کسے تنگ، چار کُنٹ وجائے شبد مردنگ، جوتی گنی لائے تپلا۔ کون داتا سورا سرنگ، کون پُرکھ بدھاتا کٹے بُھکھ ننگ، امرت دھار کس دوار گُرکھ ساچے پی پی جی لا۔ جوتی جوت سروپ ہر، کجگ کل انتم وار، چٹے آسو ہو آسوار، کون در کون گھر، کون دوارا کرے کھیل چھیل چھیللا۔ چھیل چھیللا سرت دھیان۔ قرآن انجیل کسے ہتھ نہ آئے کھانی بانی وید پُران۔ شبد رکھے ایکا کانی، نور نرنجن جوت پرکاش پُرکھ ابناش کوٹن بھانی، نر ہر ہر نر چتر سُبجان۔ ویکھ دکھانے سنت اسنت وڈ وڈوانی، آتم دھیانی برہم گیانی، کس در جھلے شبد نشان۔ جوتی نور کھیل مہان۔ پاربرہم دی دس نشانی، کون نام گن ندھان۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک کل جامہ پایا، شبد کھنڈا اک رکھایا۔ سوہنگ ڈنڈا نام لگایا۔ گرو آں پیراں پائے ونڈاں، ویکھ دکھانے آتم رنڈاں، ساچا ڈنڈا ہتھ اٹھایا۔ آئے شبد گھر محل۔ اتر دینا نہ کرنا دل چھل۔ نیز نینا بھانا سہنا ساک سجن سینا ویکھے گھڑی گھڑی پل پل۔ در دوارے ساچے بہنا، کجگ انتم بھانا سہنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سنیہہڑا رہیا گھل۔ اتر دینا چھیتی موڑ۔ تن پنج ست نو دس اٹھاراں بونجا اکھڑی کر جوڑ۔ پُرکھ ابناشی

دھار چلے وکھری، ساچے شبد چڑھیا گھوڑ۔ کلجک جیو بھو کھلاؤنا پینتیس اکھری، اوڑا اونکار ژاڑا ژاڑا، مٹائے کون چڑھے توڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، اندر باہر گپت ظاہر سرب گھٹ جانے دو جہانی ہر وڈا شاہ سلطانی اک لگائے بیٹھا پوڑ۔ دینا اتر چیترا چار۔ چارے دشامات وچار۔ کایا مندر کیہڑا حصہ، پُرکھ ابناشی کس وسے دوار۔ شبد جھلے ساچا سپسا، دیوے پون ہلار۔ کرے کھیل ہر جگدیشا، ویکھ وکھانے بیٹھ سچ سچے دربار۔ آپے جانے راگ چھتیس، دند بتیسارہیا وچار۔ کون مٹائے موسیٰ عیسیٰ، کون مٹائے محمدی یار۔ کس بدھ چلے چلائے چیناروسا، بھارت کھنڈی کیہڑی دھار۔ کون شبد نو کھنڈ پر تھی اک حدیثا، ستاں دیباں بے بے جیکار۔ ایک چھتر جھلے پُرکھ ابناشی نر نرائن ساچے سپسا، نہکلنک نرائن نر، کیہڑی کوٹے لئے اوتار۔ ہر پُرکھ اپار جوت ادھاریا۔ جوتی نور شبد جیکار وچ سنساریا۔ ویکھ وکھانے سرب دوار، پورب کار کرارہیا۔ مانس جنم پیچ سوار، ساچا شبد کن سنارہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، دھرت مات سوئے پوت جگا رہیا۔ دھرت مات سوت دُلا۔ درشن پیکھ نیتز نین ہر اچت، کایا کر ٹھنڈی ٹھار۔ کایا مندر اندر سہاؤنی سچی رت، جوت جگے اپر اپار۔ جوٹھا جھوٹھا خالی پنجر دسے بت، ایک کرن ونج واپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایک دیوے نام ور، آتم بھرے بھنڈار۔ نام بھنڈارا ہر داتارا۔ سوہنگ شبد جگت جیکار۔ بھگت ادھارا وچ سنسارا۔ مانس دیہی جنم اپار۔ ویلے انت نہ جائے ہار۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک کل جامہ پایا، منگنا در اک سچا دوار۔ سچا دوار سچ گھر اپنا دیوے نام ادھار پُرکھ سجانیا۔ ساچا شبد برہم گیان، چرن دھیان سری بھگوانیا۔ امرت آتم رس پین کھان، ترسنا بھکھ مٹانیا۔ دھرم جیکارا اک نشان والی دو جہانیا۔ مات بٹھے ساچی دھارا، ویکھ وکھانے راجے رانیاں۔ مایا رانی آئی ہارا، اٹھے شاہ ہر سچا سلطانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، سچا دیوے نام ور، کایا بھرے اتھ نجانیا۔ نام ور شبد بھرپور۔ ویکھے در حاضر حضور۔ جگت کارج جائن سر، آتم سنسا ہوئے دُور۔ بھرم بھلیکھا چکے ڈر، ایک جوتی درشن نور۔ جوتی جوت سروپ ہر، ساچا دیوے نام ور، سرب گھٹاں آپے بھرپور۔ مایا من ویراگ جگت اداسیا۔ ایک در گھر ہر تیاگ، نہ ملیا میل ہر کنت سہا گیا۔ کون پکڑے کل تیری واگ، کون دھوئی جھوٹے داغ، جگت نہ بچھے ترسنا آگ، بنس سرنس کا گیا۔ ہر سرن چرن چرن سرن پر بھ ساچے لاگ، جوتی جوت سروپ ہر، اک سنائے سوہنگ شبد سچا را گیا۔

☆ پہلی چیت ۲۰۱۲ بکرمی سنت کرپال سنگھ ساؤن آشرم روحانی سنتسنگ نوں شبد بھیجیا دلی ☆

کون کرپال کرپا کرے۔ کون دیال سر ہتھ دھرے۔ کون رکھوال دیوے نام ورے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، کون مارے شبد اچھال، گرگھ مانک موتی ویکھے کھوٹے کھرے۔ کون کرپال کرپا ندھ داتا۔ کون کرپال آتم ودھ تیر کٹار شبد اک چلاتا۔ کون بدھ کرتن شنکار، ناتا تٹے مات پت بھیجن بھراتا۔ کون پائے گل پھولنہار، کون جام کون نام کون دام سچ سوغاتا۔ کون رام، جوتی جوت سرؤپ ہر، میٹ مٹائے ذاتا پاتا۔ کرپال کرنی کت وچار۔ کون دوارے کھولے ہرن پھرن دھرنی دھرت ہر زرنکار۔ کون گھر بارے ویکھے لوچن نین نیتر جوتی پُرکھ بھتارا ساچی نار۔ کون سنسارا چکھے مرنی ڈرنی، کون پیارا شبد ادھار۔ کون آسوارا، جوتی جوت سرؤپ ہر، نہہکنک زائن ز، چاروں کُنٹ وارو وار۔ کون ساگر کون تال۔ کون کایا کون گاگر کون رتن کون رتناگر ایکا لال۔ کون اُجاگر شبد سوڈاگر، پھل لگائے کایا ڈال۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، کون دوارے جوت آکارے، کون گھر وسے کال اکال۔ کون گھر اکال اکالا۔ کون در کال مہاکالا۔ کون ہر توڑے جگت جنجالا۔ کون نہائے ساچے سر، لکھ پوراسی تٹے مات جنجالا۔ کون زرنہ جنمنے نہ جائے مر، جوتی جوت سرؤپ ہر، کون دوارے کایا مندر تن اُسارے، کرے کرائے سدا پرتپالا۔ کون راج سنگھاسن سر چھتر جگدیش۔ کون ساز باج ساجن انحد دُھن دُھنہ ناد، ایکا رس راگ چھتیس۔ کون سُن سُن سادھن بودھ اگادھن، بھیو چکاؤنا بیس اکیس۔ کون موہن مادھو مادھن، کون رس رس رس سانسنی ارادھن، جوتی جوت سرؤپ ہر، نہہکنک زائن ز، شبد منگے اک ور، بھیو گھلاؤنا، شبد لیکھ لکھاؤنا۔ ساچا شبد دُھر فرمان۔ ساچے سنت سُنناکان۔ اٹھے پہر دوس رین ہر چرن دھیان۔ کایا مندر وسے شہر، نیڑ نہ آئن پنجے چور ایر غیر، ایکا پھڑے شبد بان۔ کلج کل قلندر اندرے اندر ورتے قہر، ایکا نام سچا جام امرت مدھ پین کھان۔ ایکا وجے شبد ناد، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، منگے ایکا نام ور، سوہنگ شبد رکھائے ساچی آن۔ چار کُنٹ دہ دِش وچار۔ پُرکھ ابناشی بنھے دھار۔ سوہنگ شبد ترے لواں بے بے جیکار۔ مات پاتال آکاش آکاش دوئے جوڑ جوڑ ہر چرن سرن نمسکار۔ پرگٹ ہوئے پر بھ شاہو شباسن، شبد گھوڑے چھٹے آسو ہو آسوار۔ سچ منڈل ہر ساچی راسن، پھڑے شبد سچی سمرتھ ہتھ تلوار۔ بے کھ جیوانت وِناسن، مدراماسن کرن آہار۔ گرگھ ساچے سنت جن، رسنا گائُن سواس سواسن، نہہکنک زائن ز کرے کرائے خبردار۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، جوت سرؤپی جامہ پایا، شبد کھنڈا ہتھ اٹھایا، کلج تیری اتتم وار۔

☆ پہلی چیت ۲۰۱۲ بکرمی دیال پنڈت فقیر چند فقیر نوں شبد بھجیا ہوشیار پُر ☆

فقیر فقیری کون مات۔ شبد زنجیری کون مات۔ نام امیری کون سوغات۔ رسنا سیری میٹ مٹائے اندھ اندھیری رات۔ بجر کپاٹی کس گھر ساچے چیری، کون روپ کون رنگ کون ریکھ لوک مات بھیکھ کملاپات۔ کون دکھانے ویلا وقت اخیری، کون جنائے جانے بھین بھرانے پت مات۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کون دوارے جوت زرنکارے، شبد جیکارے پون آسوارے، بیٹھا رہے اک اکانت۔ جگت فقیر شبد ملاح۔ کون کٹے ہوئے پیر، کون جوتی میل دے ملا۔ کلجگ انتم لتھے چیر، کون سہیلا اک اکیلا شبد پلو دے پھڑا۔ کون گر کون چیلا، کلجگ انتم آیا ویلا، بیڑا بنھے دے لا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک زرائن ز، لوک مات ہر جوت دھر، کون کوٹے پون جھوٹے، شبد پنگھوڑا دیکھ جوتی رہیا جگا۔ دیکھ جوتی کل اُجیار۔ ہر آپ اٹھائے آتم سوتی، ہر جن ساچا دیکھ وچار۔ دھر درگاہی ایکا ورن ایکا گوتی، ایکا میت راکھو چیت میت مُرار۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اک سنائے سوہنگ شبد سہاگی گیت، چند فقیر اتر دینا پہلی وار۔

آتم مدھ مدھر رس میت مُرار سنت۔ در گھر ساچے سچ دوارے جوت زرنجن پُرکھ ابناشی میت مُرار۔ انحد و بے وجائے شبد ند، نئے سنائے سچ پکار۔ تن شنکار وچ سنسار۔ کام کامنی وچوں مار۔ شبد ادھارا تن آسوارا، جوتی جوت سروپ ہر، ایکا ایک کرے ساچی جوت دھرے، ورن گوت ہرے میٹ مٹائے اندھ اندھیار۔ آتم جوت ہر پرکاش، ورن گوت مٹے اندھیر سنجھ سویر۔ ایکا منڈل ایکا راس، آپ کرائے ہیر پھیر۔ شبد سروپی جوت زرنجن نہ لائے دیر۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے تارے تیج سوارے، کر کر اپنی مہر۔ نو دوارے کرے بند۔ میٹ مٹائے جگت اندھ۔ ایکا دھار گائے بتی دند۔ شبد گھوڑے ہو آسوارا، درس دکھائے حرص مٹائے پرمانند۔ ستاراں ہاڑی خوشی منائے، بھگت بھگوانا ایکا رنگ رنگنا، لوک مات چڑھائے ساچے چند۔ دھر درگاہی جگت ملاجی بے پرواہی، شبد جیکارا اک لگاؤنا۔ ہر سنت اٹھائے تھاوں تھائی، ٹھنڈی چھائی آپ رکھاؤنا۔ آپے پکڑے انتم باہیں، سجن سہیلا میت مُرار اک اونکارا آپ اکھاؤنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چوڑاسی کلیاں تن شنکار، ستاں دیپاں لیکھ لکھار، سوہنا چولا تن

جھہاؤنا۔ چوراسی کلیاں چٹا بانا۔ ولیا چھلیا بن دکھائے بونجا اکھری بونجا رانا۔ ویکھ دکھانے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ جلیا تھلیا، کلجک جوٹھا جھوٹھا چولا ہويا پُرانا۔
 نہیل دھام نو کھنڈ پر تھمی چار گنت دہ دس اک دکھائے سچ سنگھاسن ہر اٹلیا، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ستاراں ہاڑی گر سنگت ساچا مان دوانا۔ سورج
 چند چند ستار۔ شبدی کندھ اپر اپار۔ نام بندھ ادھوچکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گنگن پاتالاں پاوے سار۔ چند سورج سورج چند۔ آپے جانے ویکھ دکھانے،
 پُرکھ ابناشی پرمانند۔ سرب گھٹاں گھٹ رہیا پچھانے، اٹھے پہر کھلے رکھے نہ ہوئے بند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی نور اک کر، شبد ڈوری رہیا بندھ،
 سورج چند چاند چاندنا۔ شبد دھار پر بھ ساچے باندا۔ اک آکار وچ سنسار، لوآں پُریاں بھھے دھار، شبد اُڈار سری بھگوانا۔ نہ کوئی جانے ساچی کار، ہر
 سرکار پون ہلارا، کلجک کل کرم وچارا، جوتی جامہ بھیکھ اپار، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے جانے اپنی سار۔ چند سورج سورج چند بلوئے۔ کرے
 کھیل ہر ترے ترے لوئے۔ آپے جانے جان پچھانے، گنگن گنگن لیکھ جانے نہ کوئی۔ لوک ماتی سنگھڑ سیانے ہر آپ بھلائے تئے مان رہے نہ کوئے۔
 گر مکھاں آتم ہر تھم سنائے، شبد ناد دُھن وجائے۔ ایکا بھلے دھرم نثانے، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سورج چند آپے رہیا
 لٹکائے۔ سورج چند چند انتکال۔ کلجک کالا گڑیارا، کسے نہ دھویا کالا داغ۔ در گھر ساچے آئے رويا، آپ اپنی سرت سنجال۔ کرم نیج جو اپنا بويا، پھل نہ
 دے کسے ڈال۔ سوہنگ شبد ہل ساچا جويا، اکال اکالا دین دیاں۔ گر گھ سویا رہے نہ کويا، بانہوں پکڑ لئے اٹھال۔ نچھر دھار امرت رہیا چويا، آتم تال
 مارے اُچھال۔ نہ جنمے نہ کدے مويا، سدا سدا ہر رکھوال۔ دُرمت میل رہیا دھویا، نرمل کرے کایا کھال۔ گر گھ ساچا کدے نہ رويا، نیڑ نہ آئے جم جم
 کال۔ آتم در دوارے نر نرائن ہر جی سدا سہائی ہويا، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگو جگ چلے اولڑی چال۔ پر بھ بھھے دھیر۔ کلجک ویلا انت اخیر۔
 نہ کوئی چیلا گھر گھر سنت، نہ کوئی دے سے پیر فقیر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوتی جامہ دھر، شبد مارے سرت زنجیر۔ سورج
 چند ہر دوار۔ منگن منگ رنگ اپار۔ ملیا میل سنگ وچ سنسار۔ انتم کل پار جائے لنگھ، در دوار سچے دربار۔ شبد گھوڑے کسیا تنگ، جوت سرُپ ہر اسوار۔
 انتم کئے بھکھ ننگ، منگن منگ سچی سرکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا میل آپ اپنی دے دھار۔ سورج سوریا کھیت۔
 کھلے کرے ہر پچھان چیت چیتن ساچے چیت۔ رنگ رنگیلا رنگ ساچا مانے، نت نوت نام لوچن ساچے نیت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں

بھگوان، آپے جانے اپنے بھانے اگیت پچھتر۔ سورج سوریا ساچا تیج۔ شبد سنہیہرا پر بھ ساچا رہیا بھیج۔ آپ اپنے کاج سوارے، کلجک اتم پار اتارے، اگنی دھرتی نو نو نیز۔ پار برہم پر بھ پائے سارے، ایک سوہن استھل چبارے، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ دوارے ایک جوتی آپ رکھائے ساچا تیج۔

★ ۱۴ چیت ۲۰۱۲ بکرمی سنت مہر سنگھ دے ڈیرے ماڈل ٹاؤن جالندھر ★

کایا کوٹ کوٹ گڑھ۔ پر بھ ابناشی آپے ویکھے اندرے اندر اُپر چڑھ۔ سچ سُبھائے ساچا مندر، آپے جانے گھر ساچے وڑ۔ وچا ویکھے ایک جندر، دوجا کوئی نہ سکے گھڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، اپنی بدھ آپے جانے، سادھ سنت نہ کوئی پچھانے، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی سپسا۔ جوت نرنجن ہر جگدیشا۔ درد دُکھ بھے بھنجن، آپے جانے بھو بیس اکیسا۔ سنت جاناں ہر ساچا ساک سین سجن، بے مکھاں جوٹھا جھوٹھا پیسن پیسا۔ آتم سر سرور ساچا مجن، جوتی جوت سرُپ ہر، ایک کھولے سچ در، بنت بنائے وچ اکیسا۔ سچ دوارا ہر کرتار۔ لکھ چوراسی پاوے سار۔ سادھاں سنتاں پاوے سار۔ بے مکھاں مایا پائے بے انتا، آتم بھریا اک ہنکار۔ گرگھ ورلے میل ملاوا ساچے کنتا، ساچی سیجا سٹے پُرکھ ابناشی نر نرائنا دوئے پیر پسا۔ ہر سنت سہیل در گھر ساچے ویکھے میلا، تیجے نینا رنگ اپار۔ چوداں چیتز شبد کہنا، جھوٹھے وہن سرب وہنا، شبد نہ پائے تن گہنا، پر بھ کا بھانا سرتے سہنایینا، لوک ماتی پُرکھ بدھاتی کر وچار۔ ہر سنت سہیلے گر سنگت ساچی مل کے بہنا، ہوئے دئی دویتی روگ نوار۔ کایا مائی جھوٹھی چائی، اچے نہ پائی بجر کپائی، ساچے تیرتھ سر سرور دھرم نشانہ برہم گیانا جوت ندھانا نیڑ نہ دیسے پُرکھ ابناشی واٹی۔ پار برہم نہ جوت پچھانا۔ شبد راگ نہ جانے کانا۔ دُھنی ناد اک سہانا۔ سرتی شبدی میل ملانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنے رنگ سمانا۔ سچ در دربار ہر نرنکاریا۔ ویکھے کھیل اپار وچ سنساریا۔ گر مکھاں شبد سرُپی چاڑھے تیل، بے مکھاں ویکھے بند کواڑیا۔ نہ کوئی کٹے دھرم رائے دی جیل، اگن لگے نہ تتی ہاڑیا۔ نہ کوئی سجن سہیل، نہ کوئی پھرے پچھے اگاڑیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جن بھگتاں دیوے اک ور، بے مکھاں مگر لگائے پنج پنچاسی جھوٹھی دھاڑیا۔ پنج پنچاسی پنچے چور۔ پُرکھ ابناشی ہتھ پکڑی ڈور۔ کایا رین اندھیری، آتم اندھ گھور۔ گر پورے گھر ساچے بہنا ایک دئی دویتی نہ پاوے شور۔ درشن پیکھے تیجے نینا، اور نہ دیسے ہر بن ہور۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک ایک چڑھیا شبد ساچے

گھوڑ۔ شبد گھوڑا ہر دوڑایا۔ تیناں لوآں پوڑا اک لگایا۔ نہ کوئی جانے لما پوڑا، سادھ سنت چڑھ چڑھ تھکے، آدانت کسے ہتھ نہ آیا۔ نہ کوئی جانے براہمن گوڑا، جوت زرنجن نہکلنک زرائن نہ ہر رگھرایا۔ آپے دیکھے پرکھے مٹھا کوڑا، چوواں چیتز شہر جالندھر درگھر ساچے ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، جگت بھانا ساچا رانا اپنے ہتھ رکھایا۔ ساچے سنت سنت گردیو۔ رسنا گائے ہر ہر جہو۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، آتم جوت پتی پرکاشی، آپے جانے اگلی پچھلی سیو۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، الکھ الکھ لکھ زرنجن ابھید ابھیو۔ ابھیو اچھل اچھیدا۔ نہ کوئی جانے چارے ویدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، ایک رنگ ایک سنگ ایک منگ ایک تنگ، لوآں پُریاں رہیا لنگھ، وڈ وڈ وڈ نویدا۔ مہر سنگھ نہ من آئی مہر۔ گھر ساچے نہ بن بیٹھو دلیر۔ جوت سرپ کھیل رچایا، شبد سرپ رہیا گھیر۔ وڈا وڈ ہر شاہو بھوپتی، نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپی، سرشٹ سبائی اندھ کوپی، آپ چکائے میر تیر۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک رنگن ہر بھگت رنگائے، جگت چکائے سنچھ سویر۔ سنچھ سویر دوس رین اک رنگ راتا۔ پورن پُرکھ بھگت بھگوتنا۔ سنت جتاں ہر ساچا کنتا۔ دھر درگاہی جگت ملاجی ایک رنگ رنگاتا۔ آدانت گنو غریب نمائیاں، شبد دیوے ونجھ مہانیا، لکھ چوراسی پھند کٹاتا۔ اک بیٹھائے نام بانیا، محل اٹل اچل اکھل ساچے دھام آپ سہاتا۔ جوتی جوت سرپ ہر، اک اکلّا سچ محلہ دیکھ دکھائے جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ جل تھلا بیٹھا رہے اک اکاتا۔ پُرکھ ابناشی بھئے دیالا۔ کرے کھیل اک اکالا۔ دیکھ دکھانے گر چیل، اگنی جوتی ہتھ پھر جوالا۔ ہر سنت سنت ہر گھر ساچے ملے میل گر گوپالا۔ جوتی جوت سرپ ہر، کلج کایا دیکھے پرکھے نام پھل کس لگا ڈالا۔ ہر سنگت سوہے ہر چرن دوار۔ سنت سہیلا وسیا باہر۔ گر سنگت کل ادھری پار۔ ہر در ایک ہوئی منگت، ملی وست نام اپار۔ کایا چڑھے ساچی رنگت، ہوئے روگ دے نوار۔ مانس دیہی نہ ہوئے بھنگت، ملیا میل نہ ہر زرنکار۔ ہر جگت بھگت سہائی جیوں نانک انگد دیوے شبد اک سہار۔ جوتی جوت سرپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کلج تیری اتم وار۔ من مول شبد ترسول۔ ہتھ پھرائے پُرکھ ابناشی کنت کنتول۔ دیا کمائے ہر رگھرائے، ہر جی جائے نہ مات بھول۔ سچ سنگھاسن ہر براجے، شبد پنگھوڑا رہیا جھول۔ رنگن رنگ نام رنگائے، ساچا رنگ اک چلول۔ دوسر در نہ منگن جائے، ملے میل ہر دُلھن دُلھ۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ چکائے اگلا پچھلا مول۔ شبد ڈور ہتھ کرتار، کرے پرکاش اندھ گھور۔ جوتی نور کر آکار، میٹ مٹائے پنچ چور۔ شبد کرائے تن شنگار، ایک

دُھن پتی گھنگھور۔ دوس رین ایک دھار، آپ چکائے مور تور۔ تور مور میٹ مٹائے اندھ گھور۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، ایک بخشے چرن پیار۔ چرن پریت آتم نات۔ ملے میل پُرکھ بدھات۔ کایا ٹھنڈی ٹھار کرائے، امرت پیائے بوند سوانت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، گرگھ ساچے سنت جناں، آپے پت آپے مات۔ مات پت پوت سپوت دے ہت۔ نِت نوت گرگھ رکھے اتم ذات، امرت کایا دے ست۔ پھل لگائے ساچے پات، مانس دیہی لینی جت۔ ملے میل پُرکھ کملاپات، نہ کوئی وار نہ کوئی تہت۔ سنجھ سویر نہ کوئی دوس نہ کوئی رات، پُرکھ ابناشی راکو چت۔ بھین بھائی سکھا سہیلا پچھے وات، پرگٹ ہوئے نِت نوت۔ اک اکیلا، جن بھگتاں دیوے نام سوغات۔ درگاہ ساچی ساچا میلا، گرگھ ساچے سچ برات۔ شبد سرُپی چاڑھے تیلا، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، نام دھن دھن نام پلے بنھے دات۔ نام دھن پلے گنڈھ۔ پُرکھ ابناشی رہیا ونڈ۔ ایک شبد دھار وہائے، اٹھے پہر رہیا چلائے وِچ برہمنڈ۔ گرگھ ساچا رسنا گائے، گن نِدھان گن گنوتا پورن بھگوتا دیوے کدے نہ کنڈ۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، اک پھڑائے سچ شبد، ہتھ نام چند پرچنڈ۔ شبد چند ہتھ پھڑ۔ ساچے پوڑے جانا چڑھ۔ پُرکھ ابناشی آپے پھڑے، ساچے اندر آتم وڑ۔ کایا ڈونگھی کندر مول نہ ڈرے، آپے توڑے قلعہ ہنکاری گڑھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، جس جن پھڑائے اپنا لڑ۔ ساچا لڑ پھڑیا ہتھ۔ ملے میل ہر سمرتھ۔ نام دیوے ساچی وتھ۔ سگل وسورے جان لتھ۔ سوہنگ چڑھائے ساچے رتھ۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، جوت نرنجن نرنکار مہاجگت اکتھنا اکتھ۔ اکتھ کتھا کتھی نہ جائے۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی اک اکالا دین دیالا اپنے رنگ آپ سمائے۔ گرگھیاں میل گر گوپالا سرب رکھوالا، انگ سنگ انگ آپ ہو جائے۔ دُھر درگاہی سچ دلالا، شبد پائے گل پتی مالا، پھڑ پھڑ بانہوں پار کرائے۔ آد انت نہ ہوئے کنگالا، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، جوتی نور سرب بھر پور، ایک ایک ایک رنگ سمائے۔ برہمنڈ کھوج شبد ویراگ۔ شبد جوگ تن سوارے کاج۔ آتم رس ساچا بھوگ، شبد دُھن مارے آواز۔ ہر درس اک اموگھ، شاہ شہانہ سر سچا تاج۔ لکھ چوڑاسی ہویا جوگ، کون سا جانا رہیا ساز۔ ہوئے مایا لگے جگت جوگ، کوئے نہ دھوئی پاپاں داغ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، پُریاں لو آں برہمنڈ کھنڈ ہتھ اپنے پکڑے واگ۔ گر پورا ساچا سورا، رنگن نام میٹھ چڑھائے۔ آتم جوتی بخشے نورا، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، سچ دوارا نرنکارا ساچا میل ملائے۔

☆ ۱۴ چیت ۲۰۱۲ پکرمی سنت ایشر سنگھ ڈھے پئی پنڈ والے نوں شبد بھیجیا کو ٹکپورا ☆

گر گوبند ہر مات اُپجایا۔ تن مندر لتھی سگلی چند، شبد دات ہر جھولی پایا۔ جوتی نور ہر مرگند ساگر سندھ، امرت دھار رہیا وہایا۔ آپے جانے اپنی بند لوک کسے دس نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایکا وسے سچ گھر، سچ سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ سچ گھر اک دوار۔ ملے ور جوت نرنکار۔ ساچا سر آتم کھولے بند کواڑ۔ در گھر جائے تر، نیڑ نہ آئے موت لاڑ۔ شبد بھنڈارے رہیا بھر، جوتی نور بہتر ناڑ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، میٹ مٹائے پنچم دھاڑ۔ شبد بان بان آکاش۔ گرگھ مان رس رس سواس۔ نہ کوئی جانے پین کھان، آتم مدھ مدھ رس سواس۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، کایا منڈل ڈیرہ لائے ویکھ وکھانے چوڈاں ہٹ پرہاس۔ آتم دھار اک اوٹی۔ جوت نرنجن نر آکار، نر ویر الکھ ایکا ایک سچی سرکار، شبد دھار لوک مات چلی۔ چار ورنان اک پیار، سوہنگ شبد جگت جیکار گلی گلی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، گرگھ ویکھے ساچے گھر جگت جگدیش نہ سیس دیسے کسے تلی۔ گر دوار گر منت، من شبد جیکارا۔ بھانڈا بھرم دیوے بھن جوت نرنکار۔ ساچا راگ سنائے کن، پورا ہر نر کر درس اپارا۔ ہوئے نکلے مات جن، پرگٹ ہوئے چوہیاں اوتارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھیاں بیڑا اٹھائے کندھ، بانی آکاش نہ جانے وچ پرہاس، شبد ابھیاں مات ندھانا۔ من بیراگی رہے اداس، کایا کھیڑا سنج مسانی۔ نر ہر سچ گھر نہ ہو یا داس، مٹے اندھیر نہ اندھ اندھیانی۔ دسویں گھر نہ پون سواس، سُن مَن نہ کوئی جانی۔ سچ منڈل ہر ساچی راس، جوت نرنجن پورن بھگوانی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، کرے کھیل گر گوبندا سرب بخشدا والی دو جہانی۔

ہر شبد گر منتر، جگا جگنتر ساچی ریت۔ تن بُجھائے لگی بسنتر، ایکا بخشے چرن پریت۔ سادھ سنت جیو جنت پر بھ جانے انتر کایا مندر کعبہ دو آبا سچ مسیت۔ جوت جگے اندرے اندر اندھیری کایا ڈونگھی کندر، سچ سنگھاسن ہر میل ملاوا، ہر ساچا آپے توڑے وچا چندر، اٹھے پہر دوس رین ساک سجن سینا پرکھے نیت۔ بے کھ مایا بھلے باہر بھوندے بندر، کلجگ اودھ گئی بیت۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چار ورنان ایکا سرنا، سوہنگ سنائے شبد سہاگی گیت۔ سوہنگ شبد شبد گر دات۔ بھو چکاؤنا ایکا دو انگ، میل ملائے اک اکانت۔ آد انت جگا جگت بھگت بھگونت، ایکا دھار وچ سنسار

دیوے ہر پُرکھ ابناش ساچا میت۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، ساچا دیوے جیا دان، کرپا کر ہر سری بھگوان، مانس دیہی جانا جیت۔ مانس دیہی جگت ہٹ۔ شبد ونجارا ساچا پٹ۔ سچ سروور اک کنارہ، دوسرناہی کوئی تٹ۔ ملے میل اگم اپارا، جوتی بھان کرے پرکاش، جوت اُجیارا گھٹ گھٹ۔ ساچا شبد سنے سنانے سچّی دُھنکارا، ایکا دھار جوت لٹ لٹ۔ آتم در دوارے ساچے نرؤیر نرنکار بہنا، دُرمت میل رہیا کٹ۔ شبد پہنائے تن ساچا گہنا، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، لکھ چوراسی دسے کھیل جیوں بازی گرنٹ۔ نوؤ آناٹ ناٹ کل دھاری۔ ویکھ وکھانے ساچے ہاٹ، کون سنت مات پنساری۔ انتم نیڑ آئی واٹ، گروآں پیراں گھر در ایکا شبد آئی گھاٹ، آتم مان جگت ہنکاری۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، سوہنگ شبد ہتھ اٹھائے اک کٹاری۔ چرن دوار ہر جگدیش۔ ایکا گھر سچا گھر بار، مٹے بھو راگ چھتیس۔ شبد دُھن سچّی دُھنکارا، دوسرناہی پڑھے ہور حدیث۔ سچا شبد آر پار وِچ سنسار، چھتر جُھلے ایکا سپس۔ مانس دیہی لکھ چوراسی آئی ہار، کھجک چچّی رہے پیس۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، گرگھ ساچے سنت جاناں سوہنگ شبد سچ دست پھڑائے دست چکے بھو اکیس۔ کون بدھ ہر ساچا پائیے۔ کون کرے کارج سدھ، دوس رین سد درشن پائیے۔ کون اُپجائے کایا اندر نو ندھ، کون جوتی نور شبد تُوَر گھر ساچے وجائیے۔ کون من تن آتم دے ودھ، جوت نرنجن درد دُکھ بھے بھنجن آتم ساچا میل ملائیے۔ جوتی جوت سروپ ہر، دس نہ آئے کسے گھر، کون دوارا سچ گھر بارا لکھ نرنجن ایکا پُرکھ سچ بھتارا، ساچی ناری ایکا سیجارنگ رنگیلا مادھو کنت ہنڈھائیے۔ آتم دھیان ہر بھگوان۔ کھجک مایا ہتھ نہ آئے، ایکا شبد برہم گیان۔ ساچے رتھ نہ کوئی چڑھائے، کھجک جیو جوٹھے جھوٹھے پاجی بے ایمان۔ پنجاں چوراں نہ کوئی متھ وکھائے، شبد پھڑائے رسنا تیر کمان۔ ہر ہتھ نہ کوئے اٹھایا، آتم جوتی جگے مہان۔ ساچی دست نام و تھ نہ کوئی جھولی پائے، نہ کوئی میٹے اندھ اگیان۔ سییا ساڈھے تن ہتھ وکھ رکھائی، مانس دیہی بیابان۔ پُرکھ ابناشی اکتھنا اکتھ، کون وکھائے میل ملائے سری بھگوان۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، گرگھ ساچے سنت جاناں، ایکا دیوے نام دھنا سوہنگ شبد وِچ جہان۔ سوہنگ شبد ساچا راگ۔ گرگھ سویا جائے جاگ۔ آتم دھوئی دُئی دوتی داغ۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، اندر باہر گپت ظاہر ہتھ اپنے پکڑے واگ۔ ملے میل پُرکھ ابناشی، ساچا میلا کنت سہاگ۔ ہر رس رسنا رسن سواسی، جگت بُجھائے ترشنا آگ۔ اٹھے پہر رہے اداسی، ہنس بنائے گرگھ کاگ۔ دھرم رائے در کٹے پھاسی، اک سنانے شبد راگ۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، جوت پرکاشی گرگھ سویا جائے جاگ۔ برہمنڈ

کھوج ہر بنواریا۔ ہر شبد جوگ گرگھ ساچے سنت سنت ڈلاریا۔ آتم جوتی درس اموگھ کٹے ہوئے روگ، ڈھر سنجوگ ملا رہیا۔ لوک مات نہ ہوئے وجوگ، آتم رس رسنا ساچا بھوگ، ترسنا بھکھ مٹا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی میلا سجن سہیلا اک اکیلا پارہم سچ دھرم ایکا کرم مات چلا رہیا۔ ساچا دھرم دھرم دھرم ماتم۔ ایکا ایک پُرکھ ابناشی، سرب جیاں بدھ جانے آتم۔ پرگٹ جوت گھنک پُر واسی، سوہنگ دیوے ساچا بیا میٹ مٹائے ذات پاتم۔ جوت زرنجن لکھ چوڑاسی ایکا لیا، ایکا دھرم ست سناتن۔ چار ورن ایکا ہیا، نہ کوئی کرے کلج خاتم۔ سنجک رکھائے ساچی نیا، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھیاں درس دکھائے جوتی نور باتن۔ باتن نور جوت اُجالا۔ آتم مٹے اندھیری راتن، شبد پہنائے تن ساچی مالا۔ ملے میل ہر کملا پاتن، درس دکھائے گر گوپالا۔ ہوئے سہائے مات پت پت ماتن، گرگھیاں پھل لگائے کایا ساچے ڈالا۔ ویلے انتم پچھے واتن، نہہکنک نرائن نر، دوس رینا درگھر ساچے بہنا ہوئے سدا رکھوالا۔ سدا رکھوال جگا جگنتیا۔ ہر بھگت کرے رکھوال پورن بھگونتیا۔ دیک جوتی آتم رہیا بال۔ دیوے مان وڈ وڈ سادھن سنتیا۔ جوت پرکاش گنگن سچ تھال، مستک نور آدن انتیا۔ گرگھ ورلے انملڑے لال پال میل ملائے ساچے کنتیا۔ دیوے شبد سچا دھن مال، نہ پنجر نہ کوئی کھال، جوت زرنجن گنگن لگنتیا۔ لکھ چوڑاسی کھائے کال، ہر جوت زرنجن مات پاتال آکاش آد انت جگا جگنت رہنتیا۔ گرگھ پوری گھالن رہے گھال، ستاراں ہاڑی توڑے جگت جنجال، کایا رنگن اک رنگائے، ہوئے بہار سدا بستیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، ہر سنت سہیلے درگھر ساچے میلے، آپ کرائے بنائے ساچی بنتیا۔ بنت بنائے ہر دوار۔ گرگھ ساچے سنت اپار۔ ویکھ دکھانے لکھ چوڑاسی جیو جنت اوچ نیچ جل تھل پار کینار۔ بے مکھاں مایا پائے بے انت، گرگھیاں آتم جوتی کر اُجیار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر جن جن ہر ساچے سنت کھولے بند کواڑ۔ کھولے بند کواڑ جوت جگائیا۔ درگھر ساچے دیوے واڑ، اٹھے پہر جوت سوائیا۔ ہوئے پرکاش بہتر ناڑ، دُھنی ناد ناد شبد دُھن ایکا ڈنک وجائیا۔ بجر کپائی دیوے پاڑ، امرت جھرنانجھہر رہیا جھرائیا۔ گرگھ بنائے ساچے لاڑ، لاڑی موت نیڑ نہ آئیا۔ میٹ مٹائے پنجاں دھاڑ، شبد واڑ ہر کرائیا۔ دھرت مات تیرا بنے اکھاڑ، نو کھنڈ پر تھی بھیڑ بھرائیا۔ بھو کھلائے ستاراں ہاڑ، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، ایکا بان شاہ سلطان وچ جہان، ہر بلوان شبد ڈنڈے رہیا جگائیا۔ ہر بلوان شبد کٹاریا۔ اٹھے پہر نوجوان نہ آوے پاسا ہاریا۔ آپے کرے جان پچھان، چار گنٹ دہ دِش وارو واریا۔ سوہنگ چلائے ایکا بان، لوآں

پُریاں آپ چلا رہیا۔ لکھ چوراسی لہو مجھ گھان، دھرت مات خوشی منا رہیا۔ دھرم رائے نہ آئی ہان، کلجگ انتم ہر کرے کھیل مہانیا۔ لاڑی موت منگیا دان، بے کھاں جھولی ہر بھرا رہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، مان تان وِج جہان، راؤ رنک رنک راجان ایکا ایک کرا رہیا۔ ایکا ہر راج راجانا۔ نہ کوئی دیسے دوجا در شاہ شہانہ۔ گرگھ وِرا پر بھ ابناشی لئے ور، جوتی نور وڈ سکھانا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، شبد شبدی بنھے گانا۔ آپ چکائے جم کا ڈر، دھرم رائے ہر چھند کٹانا۔ اک وکھائے ساچا گھر، اٹل اچل اتھل سیری بھگوانا۔ اپنی کرنی رہیا کر، شبد تورت نام موڑت پون مدھ سرت گیانا۔ بے کھاں دے سدا دورت، لکھ چوراسی دے کوڑت، گرگھاں آتم رام پچھانا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، ساچا شبد تیر چلائے، رسنا کھچے اک کمانا۔ رسن کمان ہر اٹھانیا۔ سوہنگ چلہ رہیا چڑھانیا۔ میٹ مٹائے بورا کٹا بلا، اچاٹلا آپے ڈھاہیا۔ گھر گھر کڈھن سارے شتلا، گر پیر اولیئے شیخ غوث قُطب مجور سادھ سنت دے ہلانیا۔ دیکھے پرکھے مٹھے کوڑ، شبد گھوڑا چکے پوڑ، دھر در گاہی آیا دوڑ، نہ کوئی سکے مات موڑ، اچرج کھیل ہر ورتانیا۔ گرگھاں انتم ویلے پئے بھر، تریلوکی ناتھی سچ گھٹ نواسی لوآں پُریاں در دوارا اک کھلانیا۔ بھيو کھلائے ہر براہمن گوڑ، کلجگ انتم ہونا چوڑ، سمبل دیسا پر بھ جوت پرویشا، گر گوبندے لیکھ بھوکھتے پور کرائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، لکھ چوراسی پنج تتی چور، جوت نرنجن ہتھ پکڑی ڈور، سادھ سنت کسے دس نہ آیا۔

★ ۱۵ چیت ۲۰۱۲ بکرمی بھارت دے وڈے سچ نوؤں شبد بھجیا ★

جگت وکیل کون بھگت دلیل۔ کایا بوندی بوندی رکت، مانس دیہی چھیل چھیل۔ آتم جوتی کس کٹائی ساچی شکت، دھر در گاہ کون سنے اپیل۔ کون راگ جگت تیاگ کون سنائے کون کنٹھ بسن بنواری، کون ذاتی پاتی بھیل۔ جوتی جوت سرپ ہر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، کون سو ویلا لوک مات کرے انیر۔ جگت وکیل دیکھ وچار۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، کون بنھے سنجگ دھار۔ بے کھ جیواں کس بدھ دیوے انتم پھاسی، گرگھاں دیوے شبد ہلار۔ میٹ مٹائے مدراماسی، کون محکم چلائے وِج سنسار۔ کون جوت مات پرکاشی، آتم کھولے دیکھ بند کواڑ۔ لوآں پُریاں جس چرن

داسی، کھولے بھو ستاراں ہاڑ۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، شبد گھوڑا چارے کُنٹ دوڑائے، دھرت مات تیرا دیکھے اک اکھاڑ۔ جگت وکیل آتم دھیان۔ پنچے چور گھر گھر شیطان۔ نو کھنڈ پر تھی کون چکائے مور تور، کون دوائے نام دھیان۔ ستاں دیپاں اندھ گھور، ساچا دیک نہ کوئی جگائے راج راجان۔ لوک مات کس آتم پکڑی تیری ڈور، ایکا کر آتم در دھیان۔ کون سرکار وڈھی خور، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، کون پچھانے چبائے اپنی داڑھے جیو جنت حرام خور۔

★ ۱۵ چیت ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ★

گر منتر شبد ندھان، آتم لادھیانتر۔ لوک مات کرے پچھان، تن بچھائے پنجاں بسنتر۔ امرت دھار اک مہان، جوتی نور گنگن لگننتر۔ چتر بھج ہر بلوان، ہر جن بنائے ساچی بنتر۔ جس جن ہوئے آپ مہربان، کایا مندر سچ دھام رنتر۔ ساچی مد پیائے امرت جام، ایکا توڑے ہنکاری جندر۔ میٹ مٹائے اندھ اندھیری شام، جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، در گھر ساچے کوئی نہ لائے دام۔ نہ کوئی منگے دان، نہ دھن خزینہ۔ کسے دس نہ آئے ہڈ ماس ناڑی چام، جوتی نور ہر پرینا۔ جوت نرنجن جوتی رام، گرواں پیراں دانا بینا۔ درد دکھ بھے بھجن، جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، گرگھ ساچے سنت سہیلا لکھ چوراسی وچوں وکھ کینا۔ آتم بودھ شبد اگادھا۔ ہر دا سودھ دُھن اناد انادا۔ پُرکھ ابناشی وڈ جودھن جودھ آد جگادا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، وڈ وڈا مادھو مادھا۔ آتم چڑھ سچ دوار۔ ہتھ پھڑ شبد کٹار۔ پنجاں تتاں نال لڑ، مانس دیہی نہ آئے ہار۔ در گھر ساچے ایکا وڑ، سولاں کلیاں تن شنگار۔ ساچا لڑ ایکا پھڑ، جوت نرنجن ہر نرنکار۔ گر نانک گر گوہند جن بھانڈا مات لیا گھڑ، آدن اتنا ایکا دھار۔ سنگھ پورن وچ بیٹھا وڑ، شبد رکھے تکھی دھار۔ کرے اُجیار بہتر ناڑ، ناتھ ترلوکی مات پاتال آکاش پُریاں لوآں پاوے سار۔ سرشٹ سبائی رہیا جھوکی، راجے رانیاں وڈ جروانیاں گروآں پیراں سادھاں سنتاں پاوے سار۔ کلجک بیڑا آتم انت بے مہانیا۔ ماتا بال نہ کسے پچھانیا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، گرگھ ساچے سنت جاناں، درس اموگھ اک وکھائے، دُھر سنجوگ میل ملائے، دیوے شبد سوہنگ ساچی وست دست است نرنکاریا۔ ایکا جوتی نور اکالا۔ نہ کوئی

ورن نہ کوئی گوتی، نہ ہر ہر نہ گوپالا۔ گرگھ دیکھے پر بھ ساچے مانک موتی، کایا مندر اندر دیکھے سچ دھرم سالہ۔ دُرمت میل جائے دھوتی، آپ اٹھائے آتم کایا سوتی، جوتی اگنی اک جوالا۔ ہوئے کڈھے واسنا کھوٹی، گرگھ وِرا چڑھے سچ محلے اُپر چوٹی۔ بے کھاں مکھ رکھائے جوٹھی جھوٹھی بوٹی۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، نہہکنک کل جامہ پایا، شبد کھنڈا ہتھ اٹھایا، سوہنگ ڈنڈا سنگ رلایا، بے مکھ جیو پکڑ پچھڑے کلج کوٹن کوٹی۔ کون دھام ہر براجے۔ کون رام کل ساجن ساجے۔ کون کایا چام، کون رکھائے مات لاجے۔ کون رام رنیا شام، کون دکھانے کھیل کل کہ آجے۔ جوٹھے جھوٹھے بھیناں بھنیا میا رام، ویلے انت نہ رکھے کوئی لاجے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرگھیں پورن کرے کام، ویلے انت مارے آوازے۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، شبد سُنہیہڑا ساچا دیوے ستاراں ہاڑی بھل بھلو اڑی، لوک مات ساچا ساجن ساجے۔ راج جوگ ہر شبد دھیان۔ مٹے کام کرودھ لوبھ ابھمان۔ پرگٹ ہوئے ہر جودھن جودھ، شبد جنائے ہر بودھ اگادھ، ہر جوتی ساچا میل ملان۔ ایکا ناد دُھن اُپجائے، سُن مَن ہر بوجھ بُجھان۔ گرگھ ساچے سنت سہیلے چُن دکھائے، اتم کل مات کر پچھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، ایکا دیوے نام ندھان۔ نام ندھان انمل گوننتیا۔ آپے دیوے بھاگ لگاوے ساچی کل ساچے سنتیا۔ لوک مات بناوے ساچی بتز، ساچا کرے تن شنگار ہر بھگوننتیا۔ لکھ چوراسی دیکھ وِچارے، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نہ، آپ بنائے ساچی بنتیا۔ لوآں پُریاں سے باہر، جوت اکالیا۔ ایکا جوتی شبد اڈار، دیکھ دکھانے کلج تیری گھٹا کالیا۔ لکھ چوراسی گئی ہار، پورن برہم نہ کرے وِچار، نہ کوئی پائے تن شبد وڈ دوشالیا۔ جوتی جامہ ہر نرنکار، کرشنا شاما کھیل اپار، نہ ہر پُرکھ نہ ہر نار، ایکا رنگ مہانیا۔ شبد سرُپی ساچی دھار۔ مہاراج شیر سنگھ سَتجگ ساچے سوہنگ دیوے پتئی دست اپار مات نشانیا۔ سَتجگ ساچے کاج رچایا۔ پر بھ ابناشی دیوے داج، سوہنگ شبد سنگ رلایا۔ پرگٹ ہوئے دیس ماجھ، وید ویاسا بھو گھلایا۔ چار ورنناں ایکا سانجھ، اوچاں نیچاں بھو مٹایا۔ چاروں کُنٹ پینی بھاج، دیوی دیو نہ ہوئے سہایا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نہ، کلج اتم جوت دھر، بھانا اپنے ہتھ رکھایا۔ نہ کوئی جانے جیو جنت سادھ سنت، پُرکھ ابناشی کھیل اپاریا۔ گرگھ ساچے سنت سہیلے میل ملاو ساچے کنت، آتم سیجا ساچا رنگ ساچے گھر سہا رہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، شبد گھوڑے کس تنگ، لکھ چوراسی کرے بھنگ، گرگھ کایا ساچی چولی اندر مندر اک رنگا رہیا۔ کایا چولی رنگ گلال۔ گرگھ ڈولی ہر رکھوال۔ آتم پڑدے رہیا کھولی، سنت سہیلے ساچے

بھال۔ سوہنگ شبد سنائے ایک بولی، لوک مات نہ ہوئے کنگال۔ ہرجن بنائے درگھر ساچے ایک گولی، سدا کرے پرتپال۔ شبدی جوتی کایا مولی، چڑھیا رنگ
 اک گلال۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک کل جامہ پایا، سوہنگ دیوے شبد دوشال۔ سوہنگ شبد دوشال، نام دستاریا۔ آتم جھولی کرے مالا مال،
 بنے آپ ورتاریا۔ گرگھیاں رہیا سرت سنبھال، پھل لگائے ساچے ڈالیا۔ ایک مارے سچ اچھال، رتن امولک ہیرا نام کایا گاکر وڈ وڈ ساگر آپ اپا رہیا۔ جوتی
 جگے کایا کھال، دیپک ساچا رہیا بال، اگیان اندھیر مٹا رہیا۔ مستک نوری ساچا تھا، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، ایک راگ جگت
 تیاگ سرت ویراگ، شبد ڈوری نال بندھا رہیا۔ شبد ڈوری بنھ کرتار۔ ویکھ دکھانے کایا مندر اندھ گھوری، اندرے اندر پاوے سار۔ پنجاں پھڑے چوری
 چوری، شبد گھوڑے ہو آسوار۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے سنت جناں دیوے وست اپار۔ ساچی وست نام و نجا۔
 کلج تیری اتنم دار۔ ہر آپ بھلائے سادھ سنت، آتم بھریا اک ہنکارا۔ کلج مایا پائے بے انت، جوٹھی جھوٹھی و ہندی دھارا۔ گرگھ ورلے میل ملاواں
 ساچے کنت، نرمل جوتی جوت آکارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرپا کر ساچے ہر، آتم کھول بند کواڑا۔ کھولے بند کواڑا، جوت نورانیا۔ مایا پڑدہ
 دیوے پاڑ، مارے شبد تیر نشانیا۔ نیڑ نہ آئے پنچم دھاڑ، سوہنگ گائے ساچی بانیا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ، دوس رین رین رینانیا۔ کایا مندر اندر لگا
 سچا اکھاڑ، ویکھے کھیل ہر بھگوانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے سنت جناں دیوے سچا ناؤں کرے نیاؤں وڈ وڈ دانیا۔
 وڈ داتا داتا سور۔ گرگھ ورلے مات پچھاتا، ہوئے روگ کیتا دور۔ آتم بندھا شبد گانا، ملیا ہر سرب کلا بھرپور۔ ایک سنیانام ترانہ، جوتی نوراست سرور۔ پڑکھ
 ابناشی اک پچھانا، سدا سہیلا حاضر حضور۔ آتم جوتی نور اجالا کوٹن بھانا، کایا اندھیرا ہویا دور۔ آتم سر سرور سچ ایشانا، دُرمت میل اترے کوڑ۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے سنت جناں، ایک بخشے مستک ساچی چرن دھوڑ۔ مستک چرن دھوڑ جوت لائیا۔ چتر بنائے مورکھ
 موڑھ، پور کرائے پچھلا گھاٹیا۔ رنگن رنگ چڑھائے ایک گوڑھ، نیڑے آئی کلج واٹیا۔ راجے رانیاں پائے جوڑ، ویکھ دکھانے تیرتھ تائیا۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھیاں دیا کمائے، آپ کٹائے گیترا آن باٹیا۔ پراپسنتی ہر نام پیار۔ اگم نگم آتم دھار۔ پورن برہم ہر وچار۔
 میٹ مٹائے اندیسا بھرم، پورب کرم رہیا وچار۔ دوسر نہ کوئی جانے ورن، سچ دوارے سچ پکار۔ سچ اچھائی مانس دیہی سچا جنم، سُن سادھی سچ سکھ دھار۔

بھگت سُنہیہڑا پرا پسنتی کرے وچار۔ سُرستی ہتھ نہ مائس دیہی، کرے کرائے اک وچار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، اندرے اندر ساچے مندر سُن سادھی بودھ
 اگادھی شبد انادی پاوے ساچی سار۔ پرا پریم پریم اُپر سنی شبد اُتےجے دُھن، نہ کوئی گنے سُنے سُنار۔ آپے رُویا اپنے گُنی، نہ کوئی دیکھے کرے وپار۔ سچ پکارا
 رہیا سُن، اندرے اندر کر پیار۔ کون جانے ہر تیرے گُن، جوتی نور کھیل اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر،
 پرا پریمی رہیا پائے سار۔ اک اکیلا ہر نرنکاریا۔ دُوجا رکھے شبد چیل وڈ سنساریا۔ تیجے پون سواسی اک پھڑائے ساچا پلا، پُریاں لوآں پائے ساریا۔ چوتھا گھر
 پُرکھ ابناش ایکلا، گروآں پیراں محل اُساریا۔ پنجویں وسے ہنچل دھام اٹلا، نہ کوئی جانے جنت گواریا۔ چھویں در دوارے ساچے کھلا، گرگھاں درس
 دیکھائے اگم اپاریا۔ ستویں جوتی شبد رلا، دیکھ اک ساچا بلا، مٹائے اندھ اندھیاریا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں مارے کھلا، اک محل ہر اُساریا۔ نوویں ناویں در
 دیکھ وکھانے جل تھلا، پُرکھ ابناشی نہ پائے ساریا۔ دسویں در ساچا ہر اپنا آپ ملا، سنت اسنت چڑھ چڑھ تھکے کسے ہتھ نہ آئے مدینے مکے، نہ کوئی دیکھے سچ
 محل اٹل مناریا۔ دس اک گیارا شبد دھارا، آوے جاوے وارو واریا۔ دس دو باراں جوتی آکارا، باراں کولاں کھیل اپاریا۔ دس تن تیراں گرگھاں دسے
 نیرن نیرا، دُئی دُیتی پڑدہ لاه رہیا۔ دس چار چوڈاں وسے کایا ہٹ، جیوں کھیل بازی گرنت، آپے جانے گھٹاں گھٹ، چوڈاں لوک ہر منجھدھارا۔ دس پنج
 پنڈراں، پُرکھ ابناشی توڑے وچا ہنکاری جنڈرا، سچ گھلائے در محل اک اپارا۔ دس چھ سولاں، پُرکھ ابناشی جوت سرُپ پیہرے چولا، چاروں کُنٹ کرائے بے
 بے جیکاریا۔ دس ست ستاراں، پر بھ ابناشی ایکلا بھتارا، سرشٹ سبائی سنساری ناریا۔ دس اٹھ اٹھاراں، نہ کوئی دیسے پنجاں دھاڑا، جگے جوت بہتر ناڑا، سنجھ
 سویر اک کرارہیا۔ دس نو اُنی، سوہنگ دیوے پنجاں چوراں سر چنی، ساچا ہر کھولے در دیکھ نر، نہ کوئی جانے وڈ گیانی گُنی۔ دس دس بیس، دس دوارے نہ
 دیو لوک پچھانن، کون گھر جائے کنت سہیلا پائیے، ملے میل ہر جوتی جگدیش۔ بیس اک اگی، نہہکنک نرائن نر، سوہنگ دھار رکھے تگھی، مہاراج شیر سنگھ
 وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، ایکلا چھتر جھلائے لوک مات مار جھات، گرگھ بنا سچ جماعت، انتم کل ساچے سپس۔ کون مت ہر مندر دوار۔ کون
 توڑے آتم وچا جنڈر، شبد اڈار۔ کون رت جوت جگائے اندرے اندر، کون ناڑی ہر پسار۔ کون پت نہ کوئی تیر تھ نہ کوئی تٹ ملے میل پُرکھ بھتار۔ کون
 دیکھے بھرماں وٹ، شبد مارے کھنڈا دو دھار۔ کون رس نچھر لئیے چٹ، جگت ترشنا اترے تن بچار۔ کون دسے گھٹ گھٹ، رُپ رنگ رکھے بھیکھ نہ کوئی

وِج سنسار۔ کون جوتی کایا مٹ جگے لٹ لٹ، کون دوارے شبد دُھن سُن مَن نہ کوئے سَنار۔ کون جہوا کون نام جگت رٹ، آتم کھلے بند کواڑ۔ فقیر فقیری کیہڑے ہٹ، چوڑاں لوکاں کیہڑا پٹ، کایا کرے تن شنگار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، اک کرے کرائے سوہنگ شبد سچا ونج وپار۔ اک اکیلا اک اکانت۔ اندرے اندر ساچا میلا، پیوے پیائے امرت بوند سوانت۔ آپے گر آپے چپلا، شبد جوتی ایکانات۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کون دوارے آوے جاوے وِج مات۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، ایک ایک سوہنگ شبد چلایا ساچی گاتھ۔ چند فقیر شبد چوٹ۔ سوہنگ وجے سچا تیر، ہوئے کڈھے کایا کھوٹ۔ سادھاں سنتاں آتم بھیڑ، کلج ڈگے آلینو بوٹ۔ تن مندر اندر لگی ہوئے پیر، شبد نگارا نہ تن لائے چوٹ۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرکھ اُدھارے وِج سنسارے وچوں کوئی کوٹ۔

★ ۱۵ چیت ۲۰۱۲ بکرمی سنت رندھیر سنگھ نوں شبد بھجیا لیکھ دُجا ★

بہتر ناڑی اُبلے رت۔ شبد پچھانے ایک ایک سچا ت۔ آپا آپ وِج مات جاننا، کون رکھاوے جگت پت۔ شبد پنکھوڑا ایک جاننا، مانس دیہی چڑھنا ساچے رتھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، انتم ویلے پکڑ لیاونا، ملے سیاں ساڈھے تن ہتھ۔ سنگھ رندھیر کایا رن جت۔ ویکھ دکھان پُرکھ ابناشی، پرگٹ ہوئے وِج مات کیہڑی تھت۔ گر پیر پیر پیر سوئے، کرے کرائے پر بھ ساچا ہت۔ پنچ پنچاں جانے کوئے، جس ملیا میل ساچے پت۔ لاڑی موت کھائے ڈین، آتم ہنکاری نت نوت۔ ہر جن تیکھے درس تچے نین، چار ورنال ملے ایک ساچا مت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، گرکھ ساچے سنت جاناں شبد کرائے ساچا ہت۔ پنجم کٹار کرم کچیل۔ گر گوہند کیوں پہنے بستر نیل۔ کون اُپجائے بنائے ساچی بند، کون تن شنگار کرائے چھیل چھیل۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مات گر بھ نو اٹھاراں دس ماس رکھائے، نہ کوئی جانے سکھ بھیل۔ کون امرت پیئے در۔ سدا جینیئے نہ جائے مر۔ ملے میل ایک ہیئیئے، پُرکھ ابناشی ساچے ہر۔ شبد یج ساچا بیئیئے، لکھ چوڑاں مچکے ڈر۔ نہ کوئی پتر نہ کوئی دھیئیئے، مات پت نہ دپسے گھر۔ کایا مندر کون رکھائے نینئے، جگت محل لیا اُسر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک منگے نام ور، امرت دینا ساچے سر۔ ساچے سر امرت تال۔ کون سو ویلا وجے اُچھال۔ بھانڈا بھرم بھجے، ذات پاتی تھے

جگت جنجال۔ شبد چوٹ نگارے ایک وجے، نہ کوئی شاہ نہ کنگال۔ کیسادیھاری گرسکھ سجے، پھل آگے کایا ڈال۔ دُئی دویتی بھانڈا بھجے، گُرمکھ اولڑی چلے چال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سچ بھگوتی منگے ور، کون دوارے دیوے ہر، دینا بھو کھلا۔ سکا کرپان ہتھ پھڑاؤنی۔ لوہار ترکھان نہ کسے بناؤنی۔ شبد بان وچ رکھاؤنی۔ کایا کلیان جس کراؤنی۔ مار دھیان کیہری کوٹے ہر جوت جگاؤنی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک منگے سچ ور، سچ بھگوتی ہتھ پھڑاؤنی۔ کون بستر تن دیوے کج۔ کون سکا جگ رکھے لُج۔ کھجک پھل انتم پکا، کسے لاؤن نہ دیوے اچ بچ۔ انتم ویلے پُرکھ ابناشی مارے ایک دھکا، بھرم بھانڈا کل جائے بھج۔ نہ کوئی مدینہ نہ کوئی مکہ، نہ کوئی حاجی کرے حج۔ نہ کوئی بورا نہ کوئی سکا، تخت تاج دین تچ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک منگے سچ ور، جگت بھگت رکھے لُج۔

☆ ۱۶ وساکھ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ضلع امرتسر ☆

جنم انمول، مانس دیہی راس۔ پُرکھ ابناشی تولے پورے تول، سرب گھٹاں گھٹ رکھے واس۔ شبد جیکارا سوہنگ بول، مات پاتال پاتال آکاش۔ انحد دُھنی نادی ڈھول، رسنا جہوا سواس سواس۔ دُئی دویتی پڑدے رہیا کھول، جن گھر آتم رکھے واس۔ گُرمکھ وِلا اترے پورے تول، لکھ چوراہی ہوئی وناس۔ ہر جن جن ہر وسے ساچے کول، گیر چکائے گربھ واس۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، دوس رین سدا سہیلا داسن واس۔ داسن داس داس گرانتر، سچ آتم گھر نواس۔ آپ بھجائے تن لگی پنجاں بسنتر، بھاگ لگائے کایا پر بھاس۔ دیکھے کھیل گگن لگننتر، سچ منڈل ساچی راس۔ لوک مات پُرکھ بدھاتی، جگا جگنتر دیکھے کھیل گگن لگننتر، سچ منڈل ہر ساچی راس۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، وسے سدا آس پاس پاس آس۔ کایا سوہنی رنگن رنگ چلوں۔ دُرمت میل پر بھ دھونی، پر بھ ابناشی نہ جائے بھول۔ سوئی سرتی مات اٹھاؤنی، ملے میل کنت کنتوئل۔ اکال مورتی در درشن پاؤنی، آپ چکائے اگلا پچھلا موں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، شبد پنکھوڑا ایک دیوے گُرمکھ ساچا سچ دلارا گھر ساچے رہیا جھول۔ آئے در بن بھکھاری۔ منگے دست نام اپاری۔ شبد ہست سچ آساری۔ تن بست سوہنگ شبد شنگاری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، چار کنت دہ دِش ایک دھار کر وچار، دیکھ دکھانے دارو واری۔ سچ دوارا لیا مل۔ پُرکھ بھتارا جل تھل۔ گُرمکھ ساچا ساچی نارا، دپسے

نہچل دھام اٹل۔ ایک دپسے در دوارا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ جل تھل۔ سوہنگ شبد جگت سہارا، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، کھیل
 رچائے گھڑی گھڑی پل پل۔ شبد دللا گُرمھ اُدھار۔ گر گر گوپالا، کل پاوے سار۔ دین دیالا کرے پرتپالا، مانس دیہی پورب کرم وچار۔ دوس رین کول نینا
 در گھر ساچے بہنا، اٹھے پہر رہے خبردار۔ آپ چکائے لہنا دینا، شبد پہنائے تن گہنا، نام رنگن اک اپار۔ جھوٹھے وہن جیو نہ وہنا، درس دکھائے تیجے نینا،
 آتم کھولے بند کواڑ۔ ناتا تھے بھائی بھینا، ملیا میل ساک سجن سینا، لیکھا ٹھکے ستاراں ہاڑ۔ لاڑی موت نہ کھائے ڈینا، گرگھ ساچے سد مات تے رہنا،
 جوتی نور جگے بہتر ناڑ۔ پر بھ کا بھانا سہنا پینا، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، در گھر ساچے دیوے واڑ۔ بھانا پر بھ بلوان۔ اپنی کرنی رہیا کر، اٹھے پہر
 نوجوان۔ نہ جنم نہ جائے مر، نیڑ نہ آئن پنج شیطاں۔ گرگھ کھولے آتم در، رام رحیم رحمان۔ اک دکھائے سچ گھر، جوتی نور شبد نشان۔ گرگھ وِلا
 آپ چکائے جم کا ڈر، دھرم رائے ہر پھند کٹان۔ گرگھ ساچا ساچی ترنی جائے تر، ملے میل سری بھگوان۔ مانس دیہی نہ جائے ہر، لیکھا ٹھکے وِچ جہان۔
 مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، چار کٹ دہ دِش نو کھنڈ پر تھی مات پاتال پاتال آکاش در بھنڈ برہمنڈ جیرج انڈ اتبھج سیتج اک رکھائے آن۔ شبد آن وِچ
 سنسار۔ سوہنگ بان نکھی دھار۔ ساچا شبد سنائے کان۔ مَن رکھ نہ کرے پچھان۔ دیوے دست ہر گن گن ندھان۔ ہر جن ساچا دوس رین اٹھے پہر رہے
 مست، جھلدار ہے نام نشان۔ شبد چڑھائے ساچے ہست، پُریاں لو آں اک اڈان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ مات دھر، دیکھے
 کھیل جیو جنت جہان۔ ہر کا کھیل اگم، بھرم بھو ساگرا۔ نہ کوئی جانے ہر کرم، نرمل نور اُجاگرا۔ نہ کوئی جانے مانس دیہی جھوٹھی ماٹی چرم، سچ وِچ نہ
 کوئے کرے سو داگرا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، گرگھ ساچے سنت جناں ساچی جوت اک جگائے، کایا ماٹی ساچی گاگرا۔ جوتی
 دپک کر اُجیار۔ پُرکھ ابناشی پائے سار۔ کلج تیری انتم وار۔ رنگ رنگیلا ہر داتار۔ کر کر ویس ماجھے دیس سوہا پیلا، جوتی نار ایک دھار۔ ایک دھار گرگھ
 ورلے امرت جام شبد پیالہ پر بھ در پی، آتم کھلے بند کواڑ۔ جوتی اگنی ساچی لالا، وانہ آگے تتی ہاڑ۔ ایک نام سچا نیچ بجالا، پھل پھل بھلواری پچھے آگاڑ۔
 مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، در گھر ساچے مان دوائے دیا کمائے بہتر ناڑ۔ لکھ اگم اپار ہر بے انتیا۔ شبد رکھے نکھی دھار، دیوے کر پار سادھن سنیا۔ آد
 انت ایک کار، پُرکھ ابناشی نہ کوئی نر نہ کوئی نار، بھیکھا دھاری جگا جگنتیا۔ جن بھگتاں ساچا سجن میت مرار، ایکا بنھے چرن پیار، میل ملاوا ساچے کنتیا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، آپے جانے جیو جنتیا۔ جیو جنت ہر کر دھیان۔ سادھ سنت اسنت پچھان۔ کلجک مایا پائے بے انت، بھلے رُلے جیو جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک ایک جن بھگتاں ٹیک، سوہنگ شبد رکھائے ساچی آن۔ سوہنگ شبد سچّی دُھنکارا۔ دسم دوااری وسے باہرا۔ تن منڈل بھینا۔ گرکھ ساچے مانک موتی مات چُن، دیا کمائے ستاراں ہاڑا۔ کون جانے ہر تیرے گن، جوت جگائے بہتر ناڑا۔ سادھ سنت لوک مات چھان پُن، لائے سچّا ایک ایک اکھاڑا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرکھ ساچے سنت جناں، پرے ہٹائے دیا کمائے پنچم لکّی مگر جھوٹھی دھاڑا۔ پنچ پنچان گرکھاں کھائے لاڑی موت ڈین۔ سچّا پھل بھلے بھلوڑی، درس دکھائے تیجے نین۔ آپے ہوئے پچھے اکاڑی، ناتا ثنا ساک سجن سین مات پت بھائی بھین۔ گرکھاں لاج رکھائے چرن چھبائی داہری، بے مکھ جوٹھے جھوٹھے انتم کل جھوٹھے وہن وہن۔ گرکھاں توڑے آتم دُئی دویتی چندر، انت چکائے لہن دین۔ لکھ چوراسی در در بھوندے بندر، بے مکھاں رات اندھیری کلجک رین۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات جوت دھر، پرگٹ ہوئے نرائن۔ نر نرائن نر نرائن۔ گھر گھر کھیل اپر اپاریا۔ سنجگ ساچے ودھی ویل، سوہنگ شبد چڑھیا تیل، ملے میل بھگت بنواریا۔ اچرج کھیل ہر سجن سہیل، لوک مات کردا آئے وارو واریا۔ آپے کٹے کٹائے دھرم رائے دی جیل، لکھ چوراسی جم کی پھاسی گرکھاں گلوں کٹا رہیا۔ سدا وسے رنگ نویل، جوتی نور اک اکال، شبدی تور سرب کلا بھرپور، دس کسے نہ آ رہیا۔ بھگت جناں ہر آسا نسا پور، دوس رین اٹھے پہر حاضر حضور، دیک جوتی اک جگا رہیا۔ مستک دیوے ساچی دھوڑا، چتر سجان بنائے انجان موڑھا، ساچا راہ اک دکھا رہیا۔ راجے رانیاں پائے جوڑا، شبد ڈوری اک رکھا رہیا۔ لکھ چوراسی چھانے کوڑا، پُرکھ ابناشی ساچا لال کسے ہتھ نہ آ رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ستاراں ہاڑی لوک مات مار جھات اک اکانت، سوہنگ ساچا ہٹ کھلا رہیا۔ سوہنگ ساچا ہٹ کھلائے۔ ایک ات سچ وست ہر جھولی پائے۔ نہ کوئی شبد گھوڑ تیر است دست کمان، نہ کوئی کایا نگر کھیڑا پنجاں جھیرا، پُرکھ ابناشی دھام اولے بست، گرکھاں امرت آتم ساچا سپر پیائے۔ اٹھے پہر رکھے مست، شبد گھوڑے ہر چڑھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلجک دن رہ گئے تھوڑے، ستاراں ہاڑی بھو کھلائے۔ کلجک ویلا انتم گیا مک۔ سنجگ ویلا نیڑے آیا، وقت سہیلا گیا ڈھک۔ بے مکھاں پر بھ دئے سجایا، پر بھ کا بھانا نہ جائے رُک۔ ساچا راہ کسے ہتھ نہ آیا، جوٹھے جھوٹھے مکھ پوائے ایک ٹھک۔ جوتی جوت سرُپ ہر، شبد کھنڈا ہتھ اٹھایا، انتم ویلے دئے

وڈیایا، کھجک جیاں کایا پنجر گیا نیک، نہ ہوئے کوئے سہایا۔ اجپا جاپ جپے جاپ، کوٹن کوٹ اترے پاپ۔ نیڑ نہ آئن تینو تاپ۔ ہرجن پچھانے اپنا آپ۔ نہ کوئی جانے بھیناں بھائی مات باپے، کھجک پاپ رہیا کانپ۔ گرگھ ساچے سنت سہیلے میلے وڈ پرتاپ۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ دست ہر جھولی پائے۔ کایا دست لئے اٹھائی، ساچی چولی رنگ رنگائے۔ نو انگل در دوار آپے ناچے، کایا چولی رنگ رنگن، جوتی میلا ہر پرین۔ شبد چیلہ ہوئے ادھین۔ پون سواسی میلاتین۔ گھنک پڑ واسی رسنا چین۔ شاہو شتاباسی کرے ٹھانڈا سین۔ دوس رین نہ رہے اداسی، آد پڑکھ اپر پیر سوامی ایک این۔ کایا منڈل جھوٹھی راسی، سچ دست ہر وکھر کین۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے سچ ور، ملے میل ہر نو نو رنگ رنگین۔ نو نو نو دوارے۔ پڑکھ ابناشی وسے باہرے۔ آتم گھر ساچا در، امرت سر جھرنا جھرے اپر اپارے۔ ہرجن ساچا لئے ور، چکے ڈر نہ جائے مر، ملے میل کنت کتوہلا، ساچی ترنی جائے تر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بودھ اگادھ شبد نادا، انحد مارے ایک آوازے۔ گرگھ ساچا سر سروور ایک رہیا بھر، کسے ہتھ نہ آئے راجن راجے۔ نش اکھر سد ہر وکھر، پرا پسنستی انتم کنتی، اجپا جاپ اجاپن جاپے۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایک رنگن نام رنگ انمول، شبد تولے پورے تول، ہوئے سہائی مائی باپے۔ دسم دوار دہ دش گھائی۔ شبد سوار ہر کھیل بازی گر نائی۔ جوت زرنکار ایک ایک لائی۔ امرت رس نہجر دھار، شبد کھلے ساچی ہائی۔ پون انجا ویکھ وچار، نہ کوئی دسے تیر تھ تائی۔ سوہنگ شبد وگے دھار، دور نیڑے نیڑ نہ دور ایک وائی۔ جوتی چھایا رنگ اپار، آپے کھیوٹ آپے کھیٹی۔ جن بھگتاں بیڑا پار کنار، اونکار کھولے تاکی۔ ایک زہر سچی سرکار، دھرم رائے نہ منگے باقی۔ جگے جوت اگم اپار، نہ کوئی بندہ دسے خاکی۔ گرگھ ساچے سنت جن تیرے دوار، پنچ پنچائون کوئی نہ رہے عاتی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا درس دکھائے، دسم دوار کھولے تاکی۔

☆ پہلی جیٹھ ۲۰۱۲ یکرمی پنڈ جیٹھووال ضلع امرتسر ہر بھگت دوار ☆

جوتی جامہ ہر رگھرائیا۔ پور کرائے اپنا کاما، نہ کوئی دوسر سنگ رلائیا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی چاما، کایا اندر مندر نہ دے کوئی دکھائیا۔ کھجک ہوئی اندھیری شاما، نہکٹک نرائن نر، پرگٹ جوت اچرج کھیل ورتائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی بنت رہیا آپ بنائیا۔ اپنی بنت ہر آپ بنائیدا۔

گرگھ ساچے سنت جگانیندا۔ کلجک مایا پائے بے انت، دُرمت میل سنگ رلائیندا۔ بھرم بھلائے جیو جنت، بھیدا ابھیدا اچھل اچھیدا، کسے ہتھ نہ آئے چار ویدا
 کھانی بانی کلجک رانی اتتم ویلے پچھوتانی۔ انجیل قرآنی جیو نادانی، سوہنگ شبد سچا تیر ہر مارے کانی۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، ایک رنگن رنگ
 چڑھائے، چار ورنناں رہیا سنائے، راج راجاناں شاہ سلطاناں کوئی بھل نہ جائے، پرگٹ ہوئے والی دو جہانی۔ پہلی جیٹھ ہر لیکھ لکھنیا۔ والی ہند اٹھ جاگ،
 پر بھ آپ چڑھائے ساچی نیا۔ لوک مات دھوون آیا پچھلے داغ، ڈور اپنے ہتھ رکھنیا۔ مانس دیہی ہوئی کاگ، موتی ہنس نہ کوئی چوگ چکنیا۔ ساچا سننا ایک
 راگ، سُر تے اکال مور ت نہ کوئی بھیکھ رکھنیا۔ چھتھی راگ نہ جان تورت، کون دیس جوت پرولیش، کون نگارا ہر وجیا۔ کلجک اوٹرا دھارے بھیس،
 کھلڑے کیس ویس رکھنیا۔ لوآں پُریاں دیس پردیس، کھنڈ برہمنڈ ایک دھار چلنیا۔ شبد پھڑائے ہتھ چنڈ پرچنڈ، لکھ چوڑاسی وڈھے کنڈ، بے مکھاں کرے
 کھنڈ کھنڈ، تکھی دھار وِچ سنسار ایک آپ رکھنیا۔ جن بھگتاں آتم در دوارے چوہدار، شبد گھوڑے ہو آسوار۔ گر گوہندا والی ہندا سرب بخشندا، لکھ چوڑاسی
 کرے نیرا، گر سکھ جوتی جوت ادھار۔ شبد جوتی میل ملائیندا۔ ورن گوتی بھو چکائیندا۔ والی ہند ہر سنائیندا۔ اتتم ویلے رہے نہ چند، نہ کھنک کل جامہ پائیندا۔
 پرگٹ ہو یا وِچ ہند، نو ست ست نو ساچا بھانا اپنا رانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلجک اتتم ورتے بھانا، نہ کوئی جانے سنگھڑ سیانا، گیانی دھیانی وید پُرانی، پنڈت
 پاندھے نہ کوئی بھو کھلائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، ایک جھنڈا سوہنگ کھنڈا شبد ڈنڈا، ستاراں ہاڑی لوک مات لگائیندا۔ والی ہند اٹھ ہو خبردار۔
 گرگھاں رکھے چھایا ہیٹھ، کرے اک پیار۔ کلجک جیو بھنے کوڑے ریٹھ، پکڑ لیائے گھیر گھار۔ پرگٹ ہوئے پنچم جیٹھ، آپ سوارے اپنے کاج، مہاراج شیر
 سنگھ وِشنوں بھگوان۔

☆ پہلی جیٹھ ۲۰۱۲ مکرمی پاکستان دے گورنر جنرل نوں شبد بھجیا ☆

پاکستانی پاکی پاک۔ نبی رسولان کھلے تاک۔ ساچا حج پر بھ ابناشی اک در قبولا، آپ چکاؤنا بھو ایک دو جا، ناتا تے جوٹھا جھوٹھا مات پت بھائی بھین
 ساک۔ بھو نہ رہے لوک مات گو جھا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، سوہنگ شبد اک رکھایا ساچا راک۔ ساچا راک ہر سلطانا، چکاؤن آیا نبی رسولان

باقی۔ سدھار کھے اک نشانہ، کوئی نہ اڑے بندہ خاکی۔ جھلے جھلائے نام نشانہ، جوت نرنجن پاکن پاکی۔ ایکا ایک سچ بانا، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نو کھنڈ پر تھی آپ دکھانے ایکا ایک ٹیک شبد ساقی۔

سجگ ساچے پر بھ ساچا تیری کرے چٹھ۔ جیو جنت سادھ سنت نہ کوئی جھوٹھاناچے، ویکھ دکھانے بھانڈے کاچے، ستاراں ہاڑی کر اکٹھ۔ ایکا لائے اگن تماچے، اُلٹی گیڑے گڑائے ساچی لٹھ۔ پرگٹ ہوئے نہہکنک نرائن نر ساچو ساچے، سوہنگ شبد بنائے ساچا مٹھ۔ ساچا مٹھ کر تیار۔ سادھاں سنتاں کرے پیار۔ آدن انتا وچ سنسار۔ جیاں جنتاں دے ادھار۔ بنائے بنتا سجگ تیری بٹھ دھار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرے کرائے خبردار۔ سنت سہیلے آون در۔ در گھر ساچے ملے ایکا در۔ کرنی کیرت کرتا قادر رہیا کر۔ ہوئے کڈھے دئی دویتی پیرت، اگنی مٹھ آگے کھڑ۔ بے مکھاں انتم دسی بھیرت، اگن اگیارے جان جھڑ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آتم ہنکاری جگت وکاری در دربار بانہوں لئے پھڑ۔ پھڑ بانہہ کرے اجیار۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں، نہ کوئی ہوئے سہار۔ نہ کوئی دیوے ٹھنڈی چھاں، نہ کوئی چھڈائے میت مرار۔ اگوں کسے نہ نکلے نانہہ، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے بٹھے اپنی دھار۔ اپنی دھار آپ بناؤنی۔ جوت جوالا اک جگاؤنی۔ اک اکالا دین دیالا سرب پر تپالا اہوتی نام چڑھاؤنی۔ سادھ سنت سب مارن چھالاں، اچرج کھیل ستاراں ہاڑی پر بھ آپ کراؤنی۔ پھل دے کیہڑے سچے ڈالا، اگنی تن نیڑ نہ آؤنی۔ گرگھ مستک لالو لالا، ملیا ہر گر گوپالا، ساچی رنگن جس تن چڑھاؤنی۔ دوجے در نہ منگے کوئی جائے بن کنگالا، نہہکنکی سادھاں سنتاں کڈھے وواد، اگنی بھیٹ کایا ماٹی آپ چڑھاؤنی۔ سنج دے کایا کھیت، جوٹھا جھوٹھا جگت ہت بے مکھ بن گر سنگت اندر جن پریت، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچی سکھیا اک دواؤنی۔ شبد بھنڈار اٹھ ہر ورتائیندا۔ پنجاں چوراں کٹ بہائیندا۔ تکھا تیر اک رکھائیندا۔ امرت آتم پیائے ایکا گھٹ، سوہنگ دھار وہائیندا۔ ترے کٹی سکھمن جائے چھٹ، ساچے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ در گھر ساچے کدے نہ آوے توٹ، کوٹن کوٹ در دوار ہر ترائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، خالی بھانڈا ہر بھرائیندا۔ شبد دُھنی ناداندا۔ نہ کوئی جانے رکھی مُنی، دھار اپار بودھ اگادھا۔ گرکھاں آتم چھانی پُنی، رسنا گائے مادھو مادھا۔ ہر پکار گھر ساچے سنی، شبد دیوے گھر ساچی دادا۔ وڈ داتا سورا ہر

گن گنی، ہر جن ساچے مات لادھا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، ایک راگ آپ سُنائے دیا کمائے، انہت اناہد نادا۔ ساچا راگ رنگ رنگین۔ جگت تیاگ وڈ وڈبھاگ، رسنارس ایک چین۔ سوئی آتم جائے جاگ، آتم تھے ہنکاری بین۔ پر بھ ابناشی ہتھ پکڑے واگ، جوت اُجیاری شبد بھنڈاری دُھن نیاری ٹھانڈا سین۔ پورے گر کرپا دھاری۔ کایا مٹ چار دواری۔ اندرے اندر دست اپاری۔ بے مکھ بھوندے باہر بندر، مانس دیہی بازی ہاری۔ کوئی نہ توڑے وِجا ہنکاری جندر، شبد ڈنڈا دیوے ماری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، کایا دُنگھی کندر سُنائے راگ دُھنی، ناد آد اپر اپاری۔ آد ناد وجے جگاد۔ سنت سادھ رہے لادھ۔ بے انت بے انت بے انت سچ دست دست است دیوے دات۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، ایک رس رسن رسائن آتم سواد۔ آتم رس مدھر مدھ۔ گر پورا ہونے وس، اندرے اندر لینا صد۔ پنچ پنچائن جائے نس، شبد وجے ساچاند۔ گر کھیاں میل ملائے ہس، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، آپ لنگھائے حد بے حد۔

☆ پہلی جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی شاہ ایران نوں شبد بھیجیا ☆

نور الہی ہر رحمان۔ جگت الہی بے عیب مہربان۔ ویکھ وکھانے تھاوں تھائیں، حکم سُنائے شاہ ایران۔ کوئی نہ پکڑے انتم بانہیں، ملا شیخ سرب مٹ جان۔ خدی خدائے کوئی دیسے ناہی، ایک جھلے شبد نشان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، رسنا پھڑ تیر کمان۔ شاہ عرب اربانیا۔ پر بھ ابناشی ویکھ ویکھ وکھانے، ملا قاضی منکے تسبیح گانیاں۔ ساچی ساجن رہیا ساجی، حکم سُناوے شاہ دُرانیا۔ اعلیٰ شاہ ایک تازی، احمد محمد آئے ہانیا۔ آپے آئے بن کے مکے حاجی، کالا بھیس در درویش جوت نورانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کھلڑے رکھے کیس، انتم ویلے ایہہ نشانیا۔ نوری الہی اللہ نور۔ اک اِکلا شبد نور۔ لہندی دِشا ویکھے سچ محلہ، شبد پھڑے تکھا بھلا، جوتی جگے کوہ طور۔ رسن کمانی چڑھے چلہ، نال ہلائے بورا سکا بلا، پرگٹ ہونے وڈ داتا سور۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، کل جوت دھر، ملا قاضی شیخ سارے ویکھے، ویلے انت کیہرا پھاسی چڑھے منسور۔ مکہ قاضی حق جلال۔ ویکھ وکھانے دُور دُراڈے نمازی، شبد تازی ایک چھال۔ سوہنگ شبد بھیجے بھاجی، ستاراں ہاڑی سرت سنبھال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک بنے ساچا حاجی، جگت اولڑی چلے

چال۔ شاہ سلطاناں شاہ رکاب۔ ایک حکم ہر جناب۔ ملے ور دو دو آب۔ چاروں گنت آؤنا ڈر، کوئی نہ جھلے مات تاب۔ اک گھلاؤنا ساچا در، آپ پیائے آبے حیات۔ نہ جنمے نہ جائے مر، نہ دوس نہ ہوئے رات۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، بیٹھا رہے اک اکانت۔ ویکھے کھیل دشا لہندی۔ پرگٹ ہوئے امام ہندی۔ قرآن انجیل اکٹھی ہو ہو بہندی۔ پر بھ ابناشی تن بستر نیل، پرگٹ ہوئے چھیل چھیل، اللہ رانی در در گھر گھر بہہ بہہ کہندی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک بھانا جگت ورتانا، سرشٹ سبائی لوک مات ایہہ سہندی۔ پُرکھ نرنجن سچ و ہار۔ لوک مات مار جھات، اک بنائے در دربار۔ میٹ مٹائے کجگ اندھیری رات۔ شبد بخشے ساچی دات، چرن پریتی ایکانات۔ امرت آتم ساچی دھار، لیکھا چھکے ذات پات۔ ہوئے سہائی پُرکھ ابناش، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اچرج کھیل رچایا۔ مات پت ہر جگدیشا۔ نت نوت جن بھگتاں مت، کرے ہت بیس ایکسا۔ گرگھ آتم رہیا ست، بھو چکائے موسیٰ عیسیٰ۔ نو جیٹھ ویکھ دکھانے ساچی تھت۔ مور مٹ سر چھتر جھلائے، نرنکار ہر جگدیشا۔ ہر جن مانس دیہی لینی جت، سوہنگ رسنا گائے اک حدیثا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ رسنا بھاگ لگائے، نال رلائے دند بتیسا۔ جتی دھار ہر ایکسا۔ بیس اپار راگ چھتیسا۔ آئی ہار قرآن حدیثا۔ ہوئے خوار موسیٰ عیسیٰ۔ ڈاڈھی مار مایا رانی جوٹھا جھوٹھا پیسن پیسا۔ نو دروازے در دربار کایا مندر مانس دیہی بھگت سنہپی کون کرے کل تیری ریا۔ محل اٹل رہیا اُسار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لکھے لکھائے لیکھا در گھر سچے دربار۔ دئی دربار در دربارے۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، کرے کرائے خبردارے۔ شبد پھڑے تیر کٹار، در دُرکائے چوبدارے۔ جوت سرؤپی شبد اڈار، جوتی جامہ کھیل اپارے۔ ایک نام بھگت ادھار، ویکھ دکھانے وارو وارے۔ آپے جانے اپنی سار، جیو جنت کل ہوئے گوارے۔ پُرکھ ابناشی نہ کوئی نرن نہ کوئی نار، رُپ رنگ نہ کوئی اپارے۔ پیت پنتبر سچ دربار، استھل سوہن ہر چُبارے۔ عیسیٰ لیکھ لکھایا ایتوار، نہہلکنی جامہ دھارے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگا جگنتر پاوے سارے۔ آپے جانے سرب گھٹ و سیا۔ جگا جگنتر ایک کار، گرؤآں پیراں راہ ساچا ایک دسیا۔ نت نوتا ساچی دھار، نہ کدے رووے نہ کدے ہسیا۔ ستا رہے چرن پسا، کچھی چرن کول ایک جھسیا۔ منگدی رہے چرن پیار، لال شنگار ایک رس رسیا۔ سولاں اچھیا پائی بھچھیا شبد پھولن ساچا ہار، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک شبد تیر نرالا جوت اکلا دین دیالا لوک مات ہر کسیا۔ کسے تیر شبد انرنگا۔ لکھ چوراسی رہیا چیر، ہر داتا سور

سرہنگ۔ شبد ڈوری دستگیر، سوہنگ نام جگت مردنگا۔ پکڑ اٹھائے شاہ حقیر، آپے پرکھے ماڑا چنگا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، گرگھ ساچے سنت جنال
سدا سدا سدا انگ سنگا۔

★ ۵ جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار پنڈ جیٹھووال ضلع امرتسر ★

پنچم جیٹھ پُرکھ سُبانا۔ گرگھیاں رکھے چھایا ہیٹھ، چاروں کُنٹ مار دھیانا۔ بے لکھ جیو کوڑے ریٹھ، میٹ مٹائے جگت نشانہ۔ پکڑ پچھاڑے وڈ وڈ سیٹھ،
دُھر درگاہی بے ایمانہ۔ نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ہر سچا شاہ سلطانا۔ راج راجان پنچم جیٹھا ہر بٹھا رہیا۔ گرگھ ساچے سنت اُدھارے، بیس
اکیس اکیس بیس کھیل اپاریا۔ میٹ مٹائے راگ چھتیس، سوہنگ آئے مات واریا۔ ایکا شبد مات حدیث، چار ورنال اک جیکاریا۔ ایکا چھتر ساچے سیس،
راج راجاناں مان گوارہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، شبد ڈنک اک وجا رہیا۔ شبد ڈنک ہر داتار۔ راؤ رنک در دوارے کرے خبردار۔
گرگھیاں سُبائے دوار بنک، در در گھر گھر پاوے سار۔ پرگٹ جوت بار انک، جوتی جامہ بھیکھ نیار۔ پر بھ ابناشی واسی پُری گھنک، دیوے درس اگم اپار۔
مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، پنچم جیٹھانٹ نوتا ساچی دھار۔ رت بسنتا پھل بھلواری۔ ملے میل پر بھ ساچے کنتا، جنگل جوہ اُجاڑ
پھاڑی۔ دیوے وڈیائی وِج جیو جنتا، شبد گھوڑے رہیا چاڑھی۔ جگت سہیلا آدن انتا، در گھر ساچے رہیا واڑی۔ آپ بنائے ساچی بنتا، گر سنگت بھاگ لگائے
دیا کمائے ستاراں ہاڑی۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، لکھ چوڑاسی پھند کٹائے، جوت جگائے بہتر ناڑی۔ بہتر ناڑی ہر پرکاش۔ آپے ہوئے پچھے اگاڑی،
شبد سروپی پائے راس۔ مستک بھاگ گر چرن چُھبائی داہری، ہوئے ہنگتا کر وناس۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، کایا مندر اندر
بھاگ لگائے سچ بسنتی رت پر بھات۔ آتم رتی رت بہار۔ آپ اٹھائے کایا سوتی، شبد پہنائے گل ساچا ہار۔ گرگھ اُپجائے مانک موتی، پہلی چیتز کرتیار۔ آپ
جگائے اندرے اندر ساچی جوتی، شبدی پونی کھیل اپار۔ بھو چکائے ورن گوتی، ایکا رنگن رنگ چڑھائے سوہنگ شبد اپر اپار۔ دُرمت میل جائے دھوتی،
ہر جن آئے در سچے دربار۔ لکھ چوڑاسی اتم کل رہے روتی، ویلے اتم آئی ہار۔ گرگھ ساچے سنت اُدھارے وِچوں کوٹن کوٹی، ایکا بخشے چرن پیار۔ گرگھ

پیارا گرگھ دسم دوارے چڑھے آتم چوٹی، جوتی نور کر آکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، سوہنگ شبد سچا سیہرا، نام زرنجن سر
 دستار۔ شبد دستار سر پہنائے۔ کھنڈا دو دھار سنگ رلائے۔ رنگن رنگ اک اپار، سوہنگ بھٹھی رہیا چڑھائے۔ شبد گھوڑے کس تنگ، چاروں گنٹ رہیا
 دوڑائے۔ شبد سرُپی کرے جنگا، سادھاں سنتاں رہیا ہلائے۔ گرگھاں سدا سدا انگ سنگا، نیڑ نہ آئے تی وائے۔ سوہنگ وجے جگت مردنگا، راج راجاناں
 شاہ بلائے۔ کھجگ ویلا اتم لنگھا، جوٹھا جھوٹھا بھکھا ننگا کوئی نہ ہوئے سہائے۔ سنجگ ساچے ور ساچا منگا، پُرکھ ابناشی دیا کمائے۔ پرگٹ ہوئے وڈ داتا سورا
 سرنگا، سچ وست دات ہر جھولی پائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، گرگھ ساچے سنت جاناں آتم بیڑا بنھ وکھائے۔ پنچم جیٹھا دیا
 کمائے۔ گرگھ سوئے، اور نہ جانے کوئے، گھر گھر جگائے۔ دُرمت میل کھجگ دھوئی، نام رنگن رہیا رنگائے۔ آتم نیچ ساچا بوئے، شبد کنگن تن پہنائے۔
 مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، دو جہان جھلائے سچا اک نشان، چار ورناناں ایک آن، شاہ سلطان سرب مٹ جان، ساچا لیکھا رہیا لکھائے۔ لیکھا کھے ہر
 بنواری۔ کھجگ اتم ہر جی ویکھا، چاروں گنٹ آئی ہاری۔ جوٹھا جھوٹھا دھریا بھیکھا، بھرم بھلائے جیو گواری۔ نیتر کھول کسے نہ ویکھا، جوت زرنجن وڈ
 بلکاری۔ نہ کوئی جانے اولیا پیر شیخا، قرآن انجیلا رہے وچاری۔ کون مٹائے بدھنا لکھی ریکھا، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، اتم
 کل کرے کھیل اپر اپاری۔ پنچم جیٹھا ہر رگھرائیا۔ گرگھاں دیوے مان، سکھ سبھے سبھے سامنیا۔ سوہنگ شبد سچ نشان، سچ سنگھاسن سنگ رلائیآ۔ آپے بیٹھ سچے
 بان، گرگھ ساچے رہیا چڑھائیآ۔ اٹھے پہر مار دھیان، پورب لیکھا رہیا چکائیآ۔ آتم دیوے برہم گیان، سوہنگ تیر تکھا لائیآ۔ آپے گوپی آپے کاہن، مایا پڑدہ
 رہیا گوائیا۔ درگھر ساچے دیوے مان، دُھر درگا ہی جگت ملاہیا۔ آپے بخشے پین کھان، چرن ناتا ہر بٹھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں
 بھگوان، ہر سنت سہیلا اک اکیلا، دوہاں ساچا میل ملائیآ۔ پنچم جیٹھ کر وچار، گر سنگت گھر لیا ئیا۔ شبد مارے اک اڈار، در در الکھ جگائیآ۔ گرگھاں کھولے
 بند کواڑ، سوہنگ صدا ہر سنائیآ۔ لیکھا چکا ونا ستاراں ہاڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، پنچم جیٹھ جگت جگت ہر بھگت رہیا بنا ئیا۔
 جوگ جگت ہر بنا ئے۔ شبد بھوگ رسنا رس، اتم کُت آپ کرائے۔ ہر ہر جن ہوئے وس، ایکا شکت نام دھرائے۔ لوک مات مار جھات، راہ ساچا جائے
 دس، بوند رکت پر بھ لیکھے لائے۔ آپے جانے اپنا وقت، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، دوسر کوئی بھیو نہ پائے۔ اور نہ کوئی پائے بھیو، نہ جگت

پچھانیا۔ کروڑ تیتیس لگے سیو، سُرپت راجا اند ہوئے نمائیا۔ شو شکر گائے رسنا جہو، کل ورتے ہر ہر بھانیا۔ برہما چارے مکھ اٹھائے گائے الکھ ابھیو، ساچی سیو کما رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنے وچ سمایا۔

★ ۵ جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی سنت رندھیر سنگھ نوں شبد بھجیا گیا پنڈ جیٹھووال ★

کون سکا کر ہتھ شنگار۔ کلجک پھل ایک پکا، منگن نہ جاییے در دوار۔ کون دیوے دو جہانی پار دھکا، اٹھے پہر کرے رکھوار۔ کون سکا مات پت بھین بھائی سکا، ہتھ پھڑے گر چرن دست اپر اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپکا منگے ہتھ کڑا، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھوا، دوویں بھجاں دئے سوار۔ دوویں بھج دھر درگاہ۔ سچ دوارا جائے سُجھ، بھرم بھلے جگت نہ۔ اندرے اندر بھيو گجھ، بند کواڑی کھلے نہ۔ پُرکھ ابناشی لینا بُجھ، دوس ستاراں ہاڑی بھلے نہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، امرت آتم ایک پیئیے آد انت کدے ڈلھے نہ۔ کون کیس سیس جگدیش۔ کون دیس کون بھیس، کون پیس رہیا پیس۔ کون نر کون نرائن، کون پڑھائے شبد حدیث۔ کون کیس سیس رہیا دھر، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کون دوارے رہے پرویش۔ آتم دھیان کر وچار۔ کون نشان ہر پُرکھ اپار۔ کون نشان کون دان۔ کون مان کون ابھمان۔ کون جیا کون دان۔ کون امرت مدُپیا، کون چڑھیا اک بان۔ کون جوتی جگے دیبا، آپے ویکھے کر کر ہیا، کیسا دھاری نہ کوئی نشان۔ انتم انت کلجک ساڈھے تن ہتھ سیاں، سنت رندھیر سنگھ مٹ جائے جگت نشان۔ کون کنگھا پتی دھار۔ کون باڈی کرے وچار۔ تن سو سٹھ ہاڈی، ناڑ بہتر خبردار۔ دُرمت میل رہیا کاڈھی، کرے کھیل وارو وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک کنگا در ساچے منگا، نام رنگا سدا انگ سنگا بنیا سدا رہے پیار۔ سچ سہارا بنے دلال۔ پنچ ادھارا ہوئے رکھوال۔ شبد اڈارا سہائے تال۔ رُپ رنگ کل وسے باہرا، جوٹھی جھوٹھی نہ دسے تن مایا کھال۔ ایک چلائے سوہنگ شبد ساچا نعرہ، درگھر ساچے ایک تال۔ چار ورنال اک دوارا، بھریا رہے سد بھنڈارا، پھل لگائے کایا ڈال۔ ستاراں ہاڑی دوس وچار، منگن آوٹا بن بھکھارا، لے نام اپر اپارا، دیپک جوتی دیوے بال۔ جوت نرنجن مات پسارا، نیز انجن سچ وبارا، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے توڑے جگت جنجال۔ جگت جنجالا توڑ،

جوت سرؤپی بھیکھ نیار۔ نمسکار نمسکار نمسکار جگت شاہی چکے ڈر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد سنگھاسن کرتیار۔ شبد سنگھاسن پر بھ رچن رچایا۔ جوتی آسن پُرکھ ابناشن لایا۔ گر سنگت ہوئی داسی داسن، پنج وکاراں جھولی پاؤن آیا۔ سوہنگ جاپ چپائے سواس سواسن مات پاتال پر تھمی آکاشن ایکارنگن رنگ نام رنگاؤن آیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ دھام سچ دوارا آپ سہایا۔ گر کا دھام گرگھ ذاتی۔ گر کا نام نرمل باقی۔ گر کا تھام اتم ذاتی۔ گر کا نام ترشنا بھکھ مٹاتی۔ گر پورا ملے پلے بھے سچا دام، توٹ نہ آوے دوس راتی۔ جگی جوت رمی رام، نہہکنی پُرکھ بدھاتی۔ سکا ہریا کرے چام، ملے میل کملاپاتی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا ونج کراون آیا، پنچاں لڑ آپ پھڑایا، شبد بخشے ساچی داتی۔ پنچاں لڑ ہر پھڑایا۔ پنچاں اندر رہیا لڑ، پنچم کھیل آپ رچایا۔ پنچ پنچاں رہیا پھڑ، شبد ڈوری نال بندھایا۔ ساچے گھاڑن رہیا گھڑ، شبد گھوڑا اک رکھایا۔ آپے اندر جائے وڑ، دُور دُراڈا دس نہ آیا۔ ویکھ دکھانے بہتر نڑ، تن سو سٹھ ہاڈی بھو نہ رایا۔ سچ دوارے جائے چڑھ، گر کایا اتم کُنڈا آپے لاہیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، پُرکھ ابناشی آپ جگایا۔ سچ دوارے گیا وڑ، دُھنی ناد ناد دُھن راگن راگ آپ سمایا۔ سچ محلے آگے کھڑ، گرگھ ساچے میل ملایا۔ ایکاکھ جانا پڑھ، جگت دکھ ہر رکھایا۔ کوئے نہ سکے آگے اڑ، ہاکن ڈاکن ردھ سدھ پر بھ دے ڈرکایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچے مندر اندرے اندر شبد سنگھاسن جوتی آسن ڈیرہ لایا۔ برہما دھام اٹل، اُچ مناریا۔ آپے ویکھے جل تھل، نہ کوئی جانے جیو گواریا۔ دیک جوتی گیا بل، میٹ مٹائے دُھندوکاریا۔ بھاگ لگے کایا کھل، ساچی بنت ہر بنا رہیا۔ گر سنگت ملیا ساچا پھل، سوہنگ رسنا بھوگ لگا رہیا۔ شبد سنیہہڑا رہیا گھل، والی ہند جگا رہیا۔ ایکا وسے نہیل دھام اٹل، لوآں پُریاں دس نہ آرہیا۔ لوک مات وڈ چھل، جوتی جامہ بھیکھ وٹا رہیا۔ چاروں طرف پائے تر تھل، ساچا سماں ہر سہا رہیا۔ گرگھ ساچا سنت سہیلا سچ سنگھاسن در گھر ساچا لئے مل، پر بھ ابناشی سر اپنا ہتھ لگا رہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان نہہکنک سچ سنگھاسن نمسکار نمسکار دئی درباریا۔ اک اکلّا میت جوت نرنکاریا۔ دُوبی بھے شبد پریت، سچکھنڈ کھیل اپاریا۔ تیجے تریا کیا ویس ساچے دیس، اونکارا رنگ اپاریا۔ چوتھے گھر سدا آدیس، ملے میل کنت پیاریا۔ پنچم پنچم کیا ہر ویس، پنچم تی تن اُساریا۔ چھیویں گھر در درویش، رہے ہمیش پھریا۔ ستویں ستا اٹھیا نر نریش، پہلی جیٹھ لیکھ لکھا رہیا۔ اٹھویں ویکھ دکھائے برہما وشن ہمیش گیش، اند اندر اسن سنگھ سنگھاسن شو شکر گنگن منڈل چند سورج تاریا۔ نوویں نو نو جیٹھ گرگھ رکھے چھایا بیٹھ، نو کھنڈ پر تھمی ونڈ ونڈا رہیا۔ والی ہند نال

اٹھاؤنا۔ برلا سیٹھ، بھانڈا بھجے کوڑا بیٹھ، نہ ہوئے کوئی سہاریا۔ پرگٹ ہوئے جیٹھا جیٹھ، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ سنگھاسن نیہہ رکھا رہیا۔ سچ سنگھاسن پائی ونڈ۔ پر بھ ابناشی نو جیٹھ پکڑ اٹھائے راجے رانے وڈ وڈ سیٹھ وچ برہمنڈ۔ گرگھ چلائے اپنے بھانے، تن کا یا رکھے سدا ٹھنڈ۔ ہر جن ہر رنگ ساچا مانے، ہوئے سہائی نہ دیوے کنڈ۔ ایکا جھلے شبد نشانے، سوہنگ کھنڈا شبد سچھنڈ۔ لکھ چوراسی جھوٹھی تانی، آتم اندھی ہوئی رنڈ۔ تخت تاج پر بھ آپ سہانے، ویکھ دکھانے اُتھج سیتج جیرج انڈ۔ گرگھاس پہنائے چھٹے بانے، اک اک کرائی ساچی ونڈ۔ اپنی کرنی آپے جانے، میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، شبد اٹھائے چند پرچنڈ۔ شبد سنگھاسن ہر سہایا۔ جوتی جوت جوت پرکاشن، نو اٹھاراں دہ دس ماس، گر بھ نہ ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت جوت ابناش، سرت من نہ کسے بٹھایا۔ آپے وسے آکاش آکاشن، دھرت رُپ رنگ ویکھ نہ رایا۔ آپے چپے چپائے سواس سواس، جیو جنت کل دس نہ آیا۔ آپے جانے اپنی راس راسن، نام اُداسن تیر چلایا۔ آپے رکھے گھٹ گھٹ واسن، پر بھاسن اندر ڈیرہ لایا۔ گر سنگت ہر ہر داس داسن، ساچی سیوا کردا آیا۔ رسن تجائے مدراماسن، امرت میوہ نام کھوایا۔ اک سنائے ساچا بھاشن، سوہنگ بے بے جیکار کرایا۔ گند منوہر ہر جی داسن، نیناں بینا، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا بھانا آپ سہایا۔ در دربار تخت سلطان۔ جوتی نور اک اکال سری بھگوان۔ سوہنگ شبد سپیس دستار نوجوان۔ نو کھنڈ پر تھمی پاوے سارے، وڈ جودھا بلی بلوان۔ راج راجاناں کرے خوار مارے مار۔ شبدی کھیل اپر اپار۔ گرگھاس بیڑا کر تیار۔ وچ سنسار چلے کل اولڑی چال۔ آپے چکے بن کھار پہلی وار، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ سنگھاسن کر تیار۔ تخت تاج جگت جگدیشا۔ رکھے لاج گر چرن مستک لگا ساچا سپسا۔ آپ سوارے اپنا کاج شبد جگائے چینا رُوسا۔ کرے کھیل دیس ماجھ، پھڑ ہلائے عیسیٰ موسیٰ۔ چار ورنناں ایکا سانجھ، سوہنگ شبد سچ حدیثا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد سنگھاسن جوت براجے، نام چھتر جھلے سپسا۔ نام چھتر جھلے اپار۔ نہ کوئی لائے ہر جی نلے، گرگھ کلیاں بسنت بہار۔ پرگٹ ہو یا ولیا چھلیا، جودھا بلیلا بھیکھ نیار۔ نر نرائن اٹل اٹلیا، شبد سنیہرا گلی گلیاں، گرگھاس کرے خبردار۔ نہ کوئی جانے شاہ سلطان اعلیٰ علیا، احمد محمد ستے پیر پسر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد سنگھاسن آپ براجے، جوتی نور نوروں کر آکار۔ نوروں کر آکار نور نورانیا۔ کیا شبد وبار وچ جہانیا۔ چٹا آسو در دربار، ہر سلطانیا۔ چارے کنٹاں رہیا وچار، ہتھیں بٹھے موئی گانیا۔ گرگھاس آپ اٹھائے پر بھ

ساجا یار، خالی ہتھ ہر سمرتھ والی دو جہانیا۔ پھڑ پھڑ باہوں جائے تار، پنج سوار، لکھ چوڑاسی پھند کٹانیا۔ نو اٹھاراں وقت وچار بنٹھے دھار، ہر جوتی میل ملانیا۔ سمرتھ پُرکھ سدا نمسکار نمسکار نمسکار، جس جن بھیو چکایا آون جانیا۔ سولاں اچھیا سولاں دھار۔ پر بھ منگے ساچی بھچھیا، گرگھ ساچے کرتیار۔ مات کرن آیا رچھیا، شبد بنٹھ پئی دستار۔ دلی دربار ساچی سکھیا، گر منتر نام اک ادھار۔ دُھر درگاہی لیکھ ساچا لکھیا، لوک مات بنٹھے ساچی دھار۔ لکھ چوڑاسی دسے متھیا، انتم جائے بازی ہار۔ نو جیٹھ ساچی وار تھتیا، ست دیپ نو کھنڈ نو ست سولاں پر بھ کر وچار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سنگت تیرے در دوارے بنیا رہے نام بھکھار۔ نو ست کایا گھٹ جوٹھے چوڈاں ہٹ۔ دسویں گھر تیر تھ تٹ۔ ساچا سر جوتی لٹ۔ ملے ہر ڈھائے وٹ۔ اپنی کرنی رہیا کر، گرگھ لاپا لینا کھٹ۔ ساچی ترنی جائن تر، نجھرس ساچا چٹ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سولاں کلیاں تن شنگارے، سولاں اچھیا پار کنارے، دوئے ہتھیں میٹے پھٹ۔ سولاں سولاں سوکویں دھار۔ پر بھ ابناشی کرپا کر، پورب کرم رہیا وچار۔ جوتی جامہ بھیکھ اپار، رچن رچائے وچ سنسار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد پرساد پرساد شبد کل کرتیار۔ شبد پرساد ہر بناؤنا۔ آد جگاد جگاد آد سنگت سادھ سنگ رلاؤنا۔ وچ برہما انا تھ سر دے کر ہاتھ آپ بچاؤنا۔ مستک لیکھ لکھ لکھ ماتھ، سنگھ بلیلا نال رلاؤنا۔ آپ چڑھائے شبد راتھ، سگلا ساتھ آپ نبھاؤنا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سگل و سورے جائن لاتھ، جوتی جامہ درشن پاؤنا۔ سولاں کلا کلا پر بھ دھارے۔ گرگھ ساچے سنت جناں، ایک دیوے شبد ہلارے۔ ساچا دیوے نام دھنہ، اندرے اندرے بے جیکارے۔ جاگ جاگ تیاگ سُن کتاں، سنگھی ناد نہ کوئی وچارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، منگے منگ تن کایا انگ کرے کھیل وچ سنسارے۔ پار برہم جن پار کنارہ، نہ کوئی ویکھ وکھاندا۔ جگا جگنتر دھرم نیارا، ایک ایک سروپ جان دا۔ مانس دیہی سچ کرم وچارا، مارے شبد تیر سچا برہم گیان دا۔ پری گھنک لئے اوتارا، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرے کھیل والی دو جہان دا۔ والی دو جہان حق جلالیا۔ چار ورنان سچا راہ رہیا تک، سوہنگ شبد پھڑ نشانیا۔ مایا رانی پھل گیا پک، بھلے رلے جگت نادانیا۔ راجن راج شاہ سلطانان شبد نکیل پائے نک، ہر قلندر کھیل مہانیا۔ آپے ایللی شاہ مولانا حق، نور نورانی ہر مولانیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے جانے اپنے بھانیا۔ انا الحق حق حقوق۔ چار یاری گئی تھک، جگت ملاح نہ سنے کوئی کوک۔ کلجک پھل گیا پک، نہ کوئی جانے شاہ تبروک۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ شبد ایک مارے ساچی پھوک۔ شاہ ایرانا مست دیوانہ۔ نور

الٰہی بٹھے گانا۔ دیکھ دکھانے تھاؤں تھائیں، اک رکھائے نام نشانہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سَنگھ وِشنوؤں بھگوان، کرے کھیل والی دو جہاناں۔
 ایران شاہ اتم ہونامات ویران، جبرائیل گل پائے پھاہ۔ ناتاٹھے پین کھان، نہ کوئی سہائی پتا ماں۔ ایکا جھلے جگت نشان، دوسر کوئی دے نہ۔ ستاراں ہاڑی
 لیکھ مہان، پر بھ پائے ساچے حصے، پیر فقیر فقیر پیر کوئی بھلے نہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سَنگھ وِشنوؤں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، چاروں کُنٹ
 بے مکھ جیواں دے نہ۔ شاہ ایران سنگ اراکانی۔ پکڑ اٹھائے ہر دُرانی۔ سوہنگ سچا تیر چلائے، شبد مارے نکھی کانی۔ پیر فقیر وہیر کرائے، دیکھ دکھائے ہر
 دل دانی۔ جوٹھے جھوٹھے چیر لہائے ہتھ نہ کسے آوے پانی۔ ایکا رنگ اخیر دکھائے، سوہنگ شبد مات قُربانی۔ نیلے بستر تن چُھبائے، نبی رسولاں سچا بانی۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سَنگھ وِشنوؤں بھگوان، خلق خُداے خلق دکھائے سرب بانی۔ جگت کھانی فناہ اُل فلے، ایکا چلے ساچی بانی۔ سوہنگ شبد رسنا
 چاڑھے چلے، پاوے سار وِچ بیرانی۔ گرگھماں دکھائے تیجا تلے، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سَنگھ وِشنوؤں بھگوان، آپے جانے اپنی کھیل مہانی۔ سَت
 پُرکھ ستواد سَت سَت ستونتیا۔ پورن برہم اناد پورن بھگونتیا۔ جوت نرنجن جُگاد آد آدن انتیا۔ شبد چلائے بودھ اگادھ انت گنتیا۔ ہرجن رسنا لئے ارادھ،
 ملے مان وِچ جیو جنتیا۔ درگھر ساچے ایکا برہم گیان، چرن پریتی ہر بھگونتیا۔ مستک دھوڑی کل اِشان، کایا گوڑی چاڑھے رنگن والی دو جہان، مہاراج شیر
 سَنگھ وِشنوؤں بھگوان، میل ملاواں ساچے کنتیا۔ کنت سہاگی نار پُرکھ سُبانیا۔ شبد پہنائے تن کٹار، استر شستر آپ سبانیا۔ در دروازے ایکا پہریدار، دوس
 رین رین دوس ساچا حکم سنانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سَنگھ وِشنوؤں بھگوان، سچ دوارا ایکا ایک دکھانیا۔ ایکا ایک دکھان اک اکالیا۔ گرگھ ساچے
 نیتز لینا دیکھ، جوت جو الیا۔ اتم مٹنے جان اولیئے پیر شیخ، راجے رانیاں کڈھے دو الیا۔ آپے لکھنہارا دُھر درگا ہی ساچے لیکھ، نہ کوئی جانے شاہ کنگالیا۔ مستک
 لائے ساچی میخ، دیکھ جوتی ساچی بالیا۔ جوتی جامہ دھریا بھیکھ، سوہنگ رکھیا شبد سٹھالیا۔ مہاراج شیر سَنگھ وِشنوؤں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، ساچی گھالن
 آپے گھالیا۔ ساچی گھالن رہیا گھال۔ گرگھ وِنجارا ساچی مالن، شبد پہنائے ساچا ہار۔ دُھر درگا ہی ہر دالان، ایکا دیوے نام اپار۔ ملے میل جوت اکالن، شبد
 سوالن گرگھ وِچار۔ دو جہانی آپے پالن، ایکا وِجے سچا تالن، چھٹی راگاں دے سے باہر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سَنگھ وِشنوؤں بھگوان، آپے جانے
 اپنی سار۔

☆ ۹ جیٹھ ۲۰۱۲ پکرمی ڈاکٹر راجندر پرساد راشٹری لئی شبد لکھایا دلی ☆

شبد تاج جگدیش چھتر جھلاریا۔ رنگن رنگ بیس اکیس، سرشٹ سبائی جائے پیس، سوہنگ ساچا جے جیکاریا۔ مٹدی جائے قرآن حدیث، نہ کوئی گائے راگ چھتیس، وید پُرانی آئی ہاریا۔ کون کرے پرہ پرہ تیری ریس، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد سنگھاسن تخت براج ساجن ساز کل کہ آج اپنی بنت بنا رہیا۔ ساجن ساز سا جے گل رگھناتھ۔ آپے جانے تخت تاجے، کون راج کون راجے، کون نبھائے ساچا ساتھ۔ کون پت رکھے لاجے، کون مستک لیکھ لکھے مات۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا ایک رکھائے ساتھ۔ راج جوگ جوگ تپیشتر۔ درس اموگھ ہر رکھیشتر۔ ہومے روگ جگت منیشتر۔ دھر سنجوگ ایکا ایشر۔ مایا لگا کرم و جوگ، جوتی جوت سرپ ہر، ساچا دیوے اک ور، آتم کھولنا بند در، راج راجانے شاہ بھیکھن۔ شاہ بھیکھن بل بڈھ دھار۔ کون راما کون راون کون بڈھ کرے سنسار۔ کون جوتی کون جامہ کون کول کیا آکار۔ کون مانک موتی تن کرائے شنگار۔ کون اٹھائے کایا سوتی، کون پہنائے تن شبد ہار۔ کون جگائے آتم جوتی، کون میل ملائے سیتا رام رام اوتار۔ کون نام کون جگے جوتی، کون بھوتی وچ سنسار۔ کون سمگری وچ کایا نگری کون ہوئے پھریدار۔ کون دھار وچ مات اُجگری، کون پریت نگر پرہ چرن دوار۔ جوتی جوت سرپ ہر، نہکلنک نرائن نر، میل ملائے وچھڑے یار۔ تریتا جگ تریا ویس۔ پرہ ابناشی دھارے بھیس۔ روپ رنگ نہ کوئی دکھائے، مچھ داہڑی نہ دسے کیس۔ اپنا سنگ آپ نبھائے جوت نرنجن ماجھے دیس۔ گرگھ سوئے آپ جگائے، ناڑ بہتر ہو پریش۔ آپ اپنے رنگ رنگائے، کوئی نہ جانے برہما وشن مہیش گیش۔ در دربارا اک رکھائے چار ورنناں دیوے مانے گنو غریباں سد ہمیش۔ سوئے اٹھائے راجے رانے، بھلے نام گن ندھانے، مٹدی جائے آتم رکھ۔ اک چڑھائے شبد بمانے سوہنگ دیوے پینے کھانے، ست پُرکھ ہر سدا آدیس۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوتی جوت سرپ ہر، آپے نر آپے در درویش۔ در درویش دُور دُرانیا۔ دھر دھر آیا کالا بھیکھ، دیکھ دکھانے شاہ سلطانیا۔ آپے جانے اپنی رکھ، نہ کوئی کرے پچھانیا۔ پنڈت پاندھے رہے دیکھ، پراگ کاشی مار دھیانیا۔ نہ کوئی جانے اولیا پیر شیخ، پڑھ پڑھ تھکے انجیل قرآنیا۔ ہر بھگت سہیلانے دیکھ، نیتز کھولے اندھ اندھیانیا۔ جوتی جامہ دھاریا بھیکھ، نہکلنک سری بھگوانیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ملے میل والی ہند ہر سرب بخشنڈ، دیوے وچ جہان چتر سگھڑ سیانیا۔ چتر سگھڑ سیان ہر سرجیتیا۔ نو کھنڈ پر تھی

اک میدان، اچرج چلے مات ریتیا۔ سوہنگ جھلائے شبد نشان، چار ورنال ایکا ریتیا۔ بیٹھا رہے شبد بان، کسے ہتھ نہ آئے مندر گردوارے مسیتیا۔ اڈدا رہے نام اڈان، لکھ پوراسی ہر ہر جیتیا۔ آپے جانے اپنی آن، امرت مد ایکا رسن پیتیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا اکھر اکھ وکھائے، یاد کرائے ویلا پیتیا۔ رکھنا یاد سنی پھریاد، ڈھر دربار سچی سرکاریا۔ ایکا جوتی ساچی داد، لہنا دینا وارو واریا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، آتم ویکھ سچ گھر سچ دوارے لینا لادھیا۔ شبد وست نام انمول، ایکا منگن کیرا ہست، دوس رین رکھے مست، سوہنگ اکھر لینا بول۔ آپے دیوے ساچے گھر آتم دست، گرگھ اترے پورے تول۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیری جے، سدا سد سے کول۔ رسنا بول شبد جیکارا۔ رسنا کرنا سچا گھول، مدراماس آتم وکارا۔ وجے مردنگ سچا ڈھول، کایا تن اک نگارا۔ پر بھ ابناشی پڑدے دیوے کھول، بنیا رہے سد لکھارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا ایک منگنا نر ہر سچا دوارا۔ رسنا رس شبد گن گیت۔ بھاگ لگے کایا ماٹی جگت مسیت۔ ملے وست ساچی ہاٹی، نر نرائنا راکھو چیت۔ دُرمت میل روگ سوگ رہیا کاٹی، آپے کرے پت پت پت۔ گر چرن سرن ایکا ایک تیر تھ تاٹی، کایا رکھے ٹھنڈی سیت۔ لوک مات مانس دیہی چڑھنا اوکھی گھاٹی، اچرج چلائی ہر جی ریت۔ امرت پینا کایا باٹی، لوک مات رہنا سدا سرجیت۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنا گاونا ایکا ایک سہاگی گیت۔ مایا متا رہیا بھج۔ ستاراں ہاڑی سب دے پڑدے دیوے کج۔ شبد سنگھاسن ہر براجے، جوتی جامہ پہنے سچ۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، مایا مدھ کرے دج۔ شبد دان گرو گرو منت۔ ملے میل لکھیا ڈھر، گرگھ ساچے ساچے سنت۔ چرن کول جن جائے جڑ، پنچ پنچائے ہوئے بھسنت۔ آپ چڑھائے ساچے گھوڑ، ریت اولڑی آدانت۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، میل ملاوا ساچے کنت۔

★ ۹ جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی کچھمن سنگھ درشن سنگھ دے گرہ پہاڑ گنج نویں دلی ★

آد شبد گر منتر، جپ تپ ابھیا سیا۔ سرب جیاں ہر جانے انتر، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ پر بھاسیا۔ سرب جیاں ہر جانے انتر، مات پاتال اکاشیا۔ ساچے دھام کایا مندر جوت نرنجن، دیک جوتی اک پرکاشیا۔ ہر جن میل ملاوا جگا جگنتر، پُرکھ ابناشی داسن داسیا۔ مانس دیہی بنائے ساچی بنتر، پوان چلائے سواس

سواسیا۔ کایا منڈل سچ لگنتر، ویکھ دکھانے پر تھی اکاشیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وِشنوؤں بھگوان، آپ بنائے ساچی راسیا۔ ساچی بنت رام رام رہیما۔ جیو جنت سادھ سنت نہ پاوے انت گنی گنیمہ۔ لکھ چوراسی مایا پائی کل بے انت، کرے میل رُسا چینا۔ نہ کوئی جانے دیو دنت، ہر ساچا کنت جامہ دھاری جوت پرینا۔ گرگھ کایا رنگ بسنت، ملے میل پر بھ ٹھانڈا سینہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وِشنوؤں بھگوان، گرگھ ساچا سنت سہیلا اک اکیلا لکھ چوراسی وکھ کینا۔ لکھ چوراسی کینا وکھر۔ سوہنگ جاپ جپایا ایک ساچا اکھر۔ ہوئے کایا تاپ گویا، بجر کپائی پاڑی پتھر۔ نام نشانہ اک لگایا، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وِشنوؤں بھگوان، لیکھ لیکھائے روڑی سکھر۔ روڑی سکھر نور جلال۔ پر بھ ابناشی کرپا کرے آپے ویکھے حق حلال۔ نور نرنتر ایک کر، جلوہ جوتی سچ جلال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وِشنوؤں بھگوان، گرگھ ساچا مانک موتی، نرل کایا جگے جوتی، بھاگ لگائے کھانی کھان۔ سلطان شاہ شاہ سلطان رحمان۔ پرگٹ ہوئے بے پرواہ والی دو جہان۔ دوسر کوئی دسے نہ جوٹھے جھوٹھے گھر گھر بیٹھ در دوارے پڑھن قرآن۔ ہو یا انت نہ کوئی پتر نہ کوئی ماں، پنچے لگے مگر شیطان۔ کوئی نہ دیوے ٹھنڈی چھاں، شاہ نوابا جگت بے ایمان۔ دُھر در گاہی اک کھتابا، آب حیات دیوے دو آبا، ویکھ دکھانے اک نشان۔ ست ست نہ جھلے تابا، ہوئی ویرانی بے بے آبا، کسے نہ دسے مکہ کعبہ، نہ کوئی جانے جیو جہان۔ نور الاهی حق جنابا، بے پرواہی نام ربابا، سوہنگ وجائے پون مسان۔ شبد گھوڑے چرن رکابا، جوتی جوڑے دیس ماجھا، بھگت جناں ہر رکھے لاجا، پرگٹ ہوئے وچ میدان۔ آپ اپنا ساجن ساچا، نو کھنڈ پر تھی سوارے کاجا، ستاں دیپاں ونڈ ونڈان۔ چھتر چھوہے سیس تاجا، بیس اکیس جن رکھے لاجا، مہاراج شیر سینگھ وِشنوؤں بھگوان، نہ ہکنک نرائن نر وِشنوؤں بھگوان۔ ساچا ملا سچ مسیت۔ کایا کلا چیتن نیت۔ آب حیاتی امرت ڈلھا، نہ کوئی جانے شاہ حقیق۔ ونج وپارا جوٹھا جھوٹھا تول تلاء، نہ کوئی دسے دُھر در گاہی سچ رفیق۔ شیخ ملانا رہیا بھلا، نور الاهی کون تو فیت۔ در دربارا ایک اٹھلا، امام ہندی رکھ اڈیک۔ نور الاهی ساچا ملا، کلجگ اتم اک تاریک۔ جوٹھا جھوٹھا کایا کلا، پنچے چور لٹن شریک۔ شبد نشان ایک اٹھلا، سوہنگ اکھر نہ دسے بریک۔ در در گھر گھر پاوے ملا، کایا مندر ہر وسنیک۔ گرگھ وِلا چرن پریتی گھول گھلا، آپے پرکھے ہر جی نیت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وِشنوؤں بھگوان، کنت کنتوہل کایا مندر اندر ویکھے کعبہ کون مسیت۔ کون کعبہ کرے دھیان۔ کون دو آبا میٹ مٹائے پنچ شیطان۔ کون جنابا درس دکھائے سچ حدیثا اک قرآن۔ کون ربابا تن وجائے،

ساجا شبد کنّ سنان۔ کون پُن پاپ سواہا، جگت خُدائے میل ملائے رحیم رحمان۔ کون نواب سر تاج رکھائے، نور الہی کون پچھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، کرے کھیل جگت مہان۔ سچ مسیتی حق مصلّا۔ نام ریتی ت مملہ۔ پت پُنتی مائی خاکی کایا کندر صدی چو دھوی انتم بیٹی، میٹ مٹائے ہر بسملّا۔ سنجگ چلے ساچی ریتی سوہنگ چڑھنا شبد چلّہ۔ چار ورنّاں اک پریتی، نہ کوئی دسے احمد محمد عیسیٰ موسیٰ بُوراسکا بلا۔ ہندو سکھ عیسائی بھائی ایک، در ایک گھر اوچا ٹلا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، ورن اورناں میٹ مٹائے۔ وید پُراناں انت کرائے۔ وید ویاسا گیا لکھائے۔ جگت بھروسا گیا دوائے۔ کجگ تیرا انت تماشا پُرکھ ابناشی دیکھن آئے۔ در در گھر گھر مدراماسی، پورن آسا گرگھ وِلامات کرائے۔ چرن کول کول چرن ہر سچ بھروسا، شبد ڈوری نال بندھائے۔ ہر جن جن ہر جیوں کنچن پاسا، نام سہاگا اُپر لائے۔ آپے دھوئی کایا داغا، سنت منی سنگھ لڑ پھڑائے۔ کھیل کرائے کول واگھا، ستاراں ہاڑی بھو چُکائے۔ جگت لگائے ترسنا آگا، کجگ جیو نہ کوئے بُجھائے۔ پُرکھ ابناشی سویا جاگا، گرگھ ساچے لئے جگائے۔ اک سنانے ساچا راگا، سوہنگ اکھر ہر رُگھرائے۔ اپنے ہتھ رکھے واگاں، کجگ رتھ رہیا چلائے۔ ہر جن ساچے وڈ وڈ بھاگا، در دوارے درشن پائے۔ سوہنگ بٹھے تن ساچا دھاگا، آد انت جیو جنت کدے ٹٹ نہ جائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، ساچی سیوا وڈ دیوی دیوا الکھ ابھوا جوت نرنجن درد دُکھ بھنجن اپنی سیوا آپ لگائے۔ کروڑ تیتیسّا دیوی دیو۔ رسنا گانن ہر بتیسّا، دوس رین امرت پھل ساچا کھانن ساچا میو۔ گن گندھرب نہ جانے راگ چھتیسّا، بیس اکیسا ابھید ابھو۔ نہ کوئی جانے موسیٰ عیسیٰ، کوئی نہ کتھے رسنا جہو۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، آپے جانے اپنا بھو۔ کروڑ تیتیسّا اند اندراسن۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی آپے دیکھے مار دھیان۔ ساچی جوت مات پرکاشی، پُریاں لوآں اک بان۔ نہ کوئی جانے جیو ابناشی، ساچی کرنی ہر کران۔ آپے لاہے تن اداسی، شبد مارے سچّا بان۔ پکڑ اٹھائے پنڈت کاشی، چار ویداں کر وکھان۔ گرگھ ساچے مانس دیہی ہوئی رُہر اسی آپے کرے ہر پچھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، ایک دیوے سوہنگ شبد سچّا جیا دان۔ جوگ راج جوگ دئی درباریا۔ پُرکھ ابناشی لینا کھوج، وڈ وڈ وِچ سنساریا۔ کایا مندر اندر بھو گوجھ، ہر جن وِلا پاوے ساریا۔ چار ورنّاں سچّا بوجھ، مات چُکنا بن سہاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ساچا لیکھا آپ لکھا رہیا۔ دئی دربار دئی دلیل۔ سچّی سرکار جگت وکیل۔ کر وچار ہر چھیل

چھیل۔ بٹھے دھار پہر بستر نیل۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک ایک درگاہ ساچی انتم انت سنے اپیل۔ جوگ راج ہر فرمان۔ جگت تیاگ کر ہر دھیان۔ چرن کول کول چرن پر بھ ساچے لاگ، آپ بیٹھائے شبد بان۔ سوئی آتم جائے جاگ، آتم اُتجے برہم گیان۔ مایا ڈسنی کلجک ناگ، شاہ سلطان وچ جہان انتم خاک مل جان۔ ہنس بنائے ہر جی کاگ، مانک موتی سوہنگ جوگ ہر در ساچے کھان۔ پُرکھ ابناشی ہتھ اپنے پکڑے واگ، بھرم بھلکھے جگت لیکھے تن مندر سرب مٹ جان۔ آپے ویکھے بدھنا لکھی ریکھے، پورب کرماں مار دھیان۔ کسے ہتھ نہ آئے اولیئے پیر شیخے، پڑھ پڑھ تھکے جگت قرآن۔ جوتی جامہ دھارے بھکھے، پُران اٹھاراں کرن گیان۔ سرشٹ سبائی آپے ویکھے، وید پکارن ہر مہربان۔ آپے جانے اپنے لیکھے، کھانی بانی ہوئے حیران۔ گرکھ ساچا لوچن بھگت نین نیت تیتھے ویکھے، سرت سرتی اکال مورتی ایک ایک دھرم نشان۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔ راج جوگ دئی دربار۔ پر بھ ابناشی کرپا کر، جوتی نور ساچا دھر، آپے ویکھے اندر باہر گپت ظاہر۔ سچ بھنڈارے رہیا بھر، چار ورن سنائے ایک نعرہ۔ جگت گھلائے ساچا در، اُوچاں نیچاں ایک دھارا۔ ساچی کرنی رہیا کر، پاربرہم برہم روپ اپارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے وسے گھر ساچے ہسے، ایک راہ سرشٹ سبائی دسے، جوت نرنجن کر اُجیارا۔ راشٹریت پت پر میثور جان۔ جوگ راج راج جوگ جگت ت کر دھیان۔ آپے دے سمجھاوے مت، ملے میل کملاپات، لیکھا لکھے سری بھگوان۔ مائس دیہی ساچا راتھ، آپ چڑھائے ہر سمرتھ، شبد سروپی پکڑے نتھ، اڈے اڈائے وچ بان۔ انتم سیاں ساڈھے تن ہتھ، جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کرے کھیل بلی بلوان۔ راج اندر پرساد ہر دوار۔ شبد داد کر پیار۔ ملے میل موہن مادھو مادھ ہر کرشن مرار۔ لاج رکھدا آیا آد جگاد، جوں بھیکھن رام اوتار۔ انتم ویلا لینا سادھ، پرگٹ ہوئے چوہیا اوتار۔ جگ تریتا رکھنا یاد ساچا کیا قول اقرار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا میل میل ملاؤنا ساچی تھت وقت وچار۔ ملے میل ہر نرنکاریا۔ شبد جوتی چاڑھے تیل، نار سہاگن کنت پیاریا۔ اچرج ویکھ پاربرہم کل کھیل، سوہنگ کھنڈا پائے ونڈا نو کھنڈاں اپر اپاریا۔ وچ برہمنڈاں میٹ مٹائے جگت بکھنڈا، گرکھاں رکھے سینہ ٹھنڈا، امرت بخشے ساچی دھاریا۔ چاروں کُنٹ چند پرچنڈا، نہ کوئی دیسے جو گھنڈا، راجا رانا شاہ سلطانا ہتھیں بٹھے موت گانا، چاروں کُنٹاں جگت ہنکاریا۔ ایک بھلے جگت نشانہ، رسنا کھچے تیر کمانا، سوہنگ چلہ ہر چڑھا رہیا۔ کرے کھیل والی دو جہاناں، آپے ورتے اپنا بھانا،

تخت تاج ساز باج جھوٹھی شاہی بے پرواہی جگت ملاجی جگت پھند کٹا رہیا۔ اندر مندر کایا کندر لینا دیکھ۔ مایا ممتا و بجا جندر، بھرم بھلایا جگت بھلیکھ۔ اُچاٹلا گورکھ مچندر، موئڈ مُنڈانیا نہ مٹی رکھ۔ آپے جانے ہر سگریو بانر بندر، نیز لوئَن لینا دیکھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سَنگھ وِشنوؤں بھگوان، کرے اولٹرا ویس۔ مایا مدھ تن تیاگ۔ پُرکھ ابناشی اندرے اندر لینا صد، کایا مندر لاؤنا بھاگ۔ اک و جاؤنا ساچا ناد، جگت بُجھائے ترسناگ، کوڑی مایا ہوئی ہوئے، مایا ممتا موہ لگا داغ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سَنگھ وِشنوؤں بھگوان، گرکھ ورلے میلا کنت سہاگ۔ نہ کوئی سیڈھ نہ جگت سٹھانیا۔ لاڑی مَوْت بھنے کوڑے ریڈھ، نہ کوئی جانے وڈا شاہ بانیا۔ گرکھاں رکھے پر بھ چھایا ہیڈھ، رکھے نام گنوت ہر گن نِدھانیا۔ لیکھ لیکھائے نو جیڈھ، کایا مندر آپ وِرولے، سوہنگ شبد پھڑ آپ مدھانیا۔ اُٹھ اُٹھ جاگ برلے سیڈھ، چھڈنے پینے اتم ہانیاں۔ مہاراج شیر سَنگھ وِشنوؤں بھگوان، نہہکنک نرائَن نر، اک سٹائے سوہنگ سچا شبد دُھر درگا ہی ساچی بانیا۔ بھارت کھنڈ ہر مان دواؤنا۔ ساچی کرے آپ ونڈ، دھرم نشان آپ بناؤنا۔ سٹاں رنگاں دیوے گنڈھ، سٹاں دیپاں لیکھ لیکھاؤنا۔ سوہنگ شبد پھڑ کھنڈا، ساچی ونڈ ونڈاؤنا۔ مہاراج شیر سَنگھ وِشنوؤں بھگوان، ستاراں ہاڑی دوس سہاؤنا۔ رنگ ست ست نشان۔ والی ہند کر دھیان۔ پر بھ آپ مٹائے سگلی چند، شبد بیٹھائے وِچ بان۔ ہر جن ساچے ساچی بند امرت آتم کر اِشان۔ سرن سرنائے ہر مرگند، دھرم رکھائے ایکا تان۔ سرشٹ سبائی میڈے سگلی چند، شبد بیٹھائے وِچ بان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائَن نر، مہاراج شیر سَنگھ وِشنوؤں بھگوان۔ ساچا جھنڈا ہر رنگا نیندا۔ کلجک تیرا اتم کنڈھا، پار کنارہ آپ دکھانیدا۔ آپ اُٹھائے سادھ سنت، شاہ شہانہ حکم سنانیدا۔ کون جگائے جیو جنت، مایا دھاری بھرم بھلانیدا۔ دھار اولٹری آدانت، ساچی کار کمانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سَنگھ وِشنوؤں بھگوان، دھرم نشانے اک بان چار ورنان اک دھیانا، ساچی بنت بنانیدا۔ شبد بانے گیا چڑھ۔ سٹاں رنگاں رنگے لڑ۔ گرکھاں سدا انگ سگے ساچے گھاڑن رہیا گھڑ۔ در دوارا نہ کوئی مگے، شاہ سلطانا لے پھڑ۔ کایا چولی نام رنگے، کوٹ قلعہ اُتے چڑھ۔ شبد گھوڑے کسے تنگے، پار کنارہ و ہندے ہڑ۔ پرگٹ ہو یا وڈ داتا سورا سربنگے، جوٹھے جھوٹھے لکھ چورا سی لے پھڑ۔ مانس دیہی نہ ہوئے بھنگے، گرکھ ساچا سنت جن سوہنگ اکھر جگت دکھر جائے پڑھ۔ نام جھنڈا سوہنگ ڈنڈا کر دھیان۔ آپے دیکھے جیرج انڈاں، کرے کرائے سچ پچھان۔ بھانا ورتے وِچ وِربھنڈ، سوہنگ جھلے سچ نشان۔ نام نرنجن ایکا کھنڈا، کدے نہ رکھے وِچ میان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائَن نر، اپنی کرپا

دیوے کر، ستاراں ہاڑی کھیل مہان۔ نرگن روپ اپار سچ گھر واسیا۔ نرگن روپ اگم اپار، دیکھ دکھانے سچ منڈل ساچی راسیا۔ نرگن روپ اگم، ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی چم، آوے جاوے نہ وچ گر بھاسیا۔ نرگن روپ اگم، کرے کرائے اپنا کام، ہر ساجن ساچا شاہو شاہا سباسیا۔ نرگن روپ اگم، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوتی نور کر پرکاش، گرگھ کا یا مندر اندر کرے واسیا۔ نرگن روپ اگم، نہ کوئی نیتزیر وہائے چھم چھم، ہرخ سوگ سوگ ہرخ کدے نہ آسیا۔ نہ مرے نہ جائے جم، نہ کوئی ماتا گود اٹھاسیا۔ نہ کوئی پون سواسی لئے دم، آپ اپنے وچ سماسیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے مندر اندر ہر ساچا ڈیرہ رہیا لگاسیا۔ نرگن روپ اگم، ہر بلوانیا۔ نرگن روپ اگم جیو نادانیا۔ نرگن روپ اگم، سچ ڈھر فرمانیا۔ نرگن روپ اگم، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ رکھائے اپنی آنیا۔ ایک آن جگت رکھانیا۔ گرگھوں کر پچھان، سوئی کا یا آپ جگانیا۔ اسوتن مار دھیان، جوتی میل ہر ملائیا۔ شبد پھڑائے اک نشان، چار ورنان اک جنائیا۔ سوہنگ ساچا برہم گیان، ایک دو جا بھو مٹائیا۔ آتم تیج کوٹن بھان، مستک جوتی اک رکھانیا۔ نام نرنجن پین کھان، ترسنا بھکھ جگت مٹائیا۔ در گھر ساچے ملے مان، نر نرائن سرن رکھانیا۔ سرب گھٹا گھٹ جانی جان، آپ اپنی بنت بنائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک بلی بلوان، ستاراں ہاڑی بھل بھلو اڑی مات سچی لگانیا۔ بھل بھلو اڑی مات لگائے۔ ستاراں ہاڑی دیا کمائے۔ راجے رانیاں رہیا تاڑی، شبد کھنڈا ہتھ اٹھائے۔ بے کھاں قسمت آئی ماڑی، بھانڈا بھرم بھن وکھائے۔ گرگھوں شبد گھوڑے رہیا چاڑھی، در دوارے بنک سہائے۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک انک انک چلائے۔ ایک انک انک آکارا۔ دوار بنک ہر پڑکھ اپارا۔ نہ کوئی جانے راؤ رنک، شاہ سلطان رہے پکارا۔ جوت سرپ لائے تنک، اسوتن کھیل نیارا۔ ملے وڈیائی راجے جنک، جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، در دوارے پاوے سارا۔ در دوارا دیوے چھان۔ نر نرکارا مار دھیان۔ جوت اُجیارا وچ سنسارا، ساچا دیوے جیا دان۔ دس تیس وقت وچارا، بیس ایکس چھتر بھلارا، جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔ تیس دس تیس راج جگیشتر ملنا ہس۔ جگت تپیشتر ہوئے دس۔ جگت وکارا آتم ہنکارا، در دوارے دینا رس۔ شبد وپارا کر پیارا پہلی وارا، ساچے پوڑے چڑھنا ہس، ملے میل پڑکھ بھتارا، بنے گرگھ ساچی نارا، سچ سنگھاسن رہیا دس۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ مات دھر، رنک راجانا کرے دس۔ بیس دس دس دس یسا۔ کرے کھیل ہر جگدیشا۔ دوہاں دھراں ایک میل شبد چپائے سنگ

بتیسا۔ دھرم رائے دی کٹے جیل، اتم کھیل بیس اکیسا۔ آپے سے رنگ نویل، جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہ کوئی کرے
 مات ریسا۔ ملے میل ساچے مہربان۔ جھیرا چکے آون گوون۔ امرت میگھ بر سے سون۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں
 بھگوان، اک چلائے امرت اتم ٹھنڈی پون۔ سنت منی سنگھ تیری مت۔ پُرکھ ابناشی رکھے پت۔ کایا نیج بیجے ست۔ بہتر ناڑی نہ ابلے رت۔ گرگھاس
 لاج رکھائے چرن چھہائی داہڑی، آپے بخشے دھیرج یت۔ دُئی دویتی پڑدہ پاڑی، اتم تیرتھ کھولے ساچا ہٹ۔ کسے ہتھ نہ آئے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑی، پُرکھ
 ابناشی میل ملایا، مندر اندر کایا مٹ۔ ساچا کنگن تن پہنایا، جوت زرنجن لٹ لٹ۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں
 بدھ آپے جانے سدا سے گھٹ گھٹ۔ سنت منی سنگھ سنت سہیلا۔ جگاں جگاں دے وچھڑے کل آپ ملایا اپنا میل۔ گرگھاس اُجل کرے کھڑے، دھرم
 رائے دی چھٹے جیلا۔ اُجل کرائے مات کھڑے گرگھاس ہوئے وقت سہیلا۔ میٹ مٹائے ترسنا بھکھڑے، آپ سہایا ساچا ویلا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں
 بھگوان، سنت منی سنگھ سنگر ساچے شبد چڑھایا گر ساچے تیل۔ سنت منی سنگھ بدھی ڈور۔ لوک مات اندھیر گھور۔ دن دہاڑے لٹی جان بے کھاس اندر پنچے
 چور۔ منہ دے بھار سٹی جانڈے، وڈھن کنڈاں حرام خور۔ گرگھ امرت آتم رس چٹی جانڈے، پر بھ آپ چکائے مور تور۔ ساچا لاہا در ساچے کھٹی
 جانڈے، سنگ سہیلا گر سنگت سنگ رہیا تور۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہوئے سہائی ہر رگھرائی ویلے انت اندھ گھور۔ سنت
 منی سنگھ رکھے لاج۔ شبد پہنایا دیا کمایا سر سچا تاج۔ کھیا لیکھا لیکھے لایا، بھرم بھلیکھا دُور کرایا، شبد سرپ مارے آواز۔ ساچی میخ مستک لایا، جوتی بھیکھ دیا
 کمایا، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد وچولا اک رکھایا، گرگھاس سوارے آپے کاج۔ اتم اندر ساچے مندر، ملایا میل کملاپت۔ جگت ترنی گئے تر،
 لیکھا چکے آد جگاد۔ مانس دیہی ملے ور، سوہنگ شبد ساچی دات۔ سنت منی سنگھ سہائے در، اک وجائے ساچا ناد۔ چرن سرن جن جائے پڑھ، پُرکھ ابناشی
 جائے لادھ۔ ویلا انت انت سنت پر بھ لئے بانہوں پھڑ، شبد جنائے بودھ اگادھ۔ ساچے پوڑے جانا چڑھ، ملے میل مادھو مادھ۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دوس رین رسن رسائی لینا ارادھ۔ رسنا گاؤ گن گونتا۔ درشن پاؤنا ڈکھ روگ گواؤنا پورن بھگونتا۔ کایا رنگن رنگ رنگاؤنا،
 اتم کایا سچ بہاؤنا، ملے وڈیائی جیو جنتا۔ چند نوچندا آپ چڑھاؤنا، بندھن بندی توڑ در درشن پاؤنا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، شبد لڑ

اک پھراؤنا۔ شبد پلو لٹ پھرائے۔ آتم در دوارے آگے کھڑ، سنت منی سنگھ سنگ رلائے۔ ساچے اندر جائے وڑ، جوت سروپی ڈگمگائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، در در گھر گھر ساچے، ہر ہر ہر ہر دے واچے، ساچو ساچے درس دکھائے۔

★ ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی اوتار سنگھ زرنکاری نوں ملے تے زرنکار دی بچھ کیتی

★ پر آگوں کوئی اتر نہ ملیا دی

زرنکار زرنکار زرنکار کس وسے اکانا۔ زرنکار زرنکار زرنکار کون رکھے بانا۔ زرنکار زرنکار زرنکار کون جوتی ہون کرانا۔ زرنکار زرنکار زرنکار کون ورن کون گوئی، کون پاربرہم کون سرب سمانا۔ زرنکار زرنکار زرنکار کون سچ گھر کون دھام کون پہنے تن بانا۔ زرنکار زرنکار زرنکار کون کرم کون اہار پینا کھانا۔ زرنکار زرنکار زرنکار کون ہڈ ماس ناڑی چرم کون بولے بول شبد مہانا۔ زرنکار زرنکار زرنکار کر آکار ویکھ سنسار جوت ادھار شبد گنجار پون آسوار ترے لواں ورتے اپنا بھانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایکا بچھے سچ گھر کون زرنکار مات پچھانا۔

★ ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۲ بکرمی بشن سنگھ دے گرہ گڑگاؤں

نو جیٹھ نو ست میل۔ اٹھ نو پر بھ ساچا کھیل۔ ست ہر رنگ نویل۔ ایکا در ملے وڑ، پر بھ ابناشی سجن سہیل۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تھان سہایا بیٹھ آکیل۔ تھان سہایا دھام اگلا۔ آپ سہائے ساچا گھر اک محلہ۔ شبد ملے آتم وڑ، آپ پھرائے ایکا پلا۔ بھرم بھلیکھا چکے ڈر، جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگت چلے چال اوللا۔ نو ست ست دوار۔ پر بھ ابناشی کرپا دھار۔ شبد سنگھاسن کر وچار۔ آسن لائے بیٹھ داتار۔ لکھ پوراسی داس داسن، منگے بھکھیا وارو وار۔ ہر جن میل شاہو شاباسن، اپنی کرپا رہیا دھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا بیڑا کر تیار۔ سچ سنگھاسن راج در بانا۔ پڑکھ ابناشی کھیل مہانا۔ گھنک پڑ واسی جوت اکانا۔ جگت پرکاشی ہر ہوئے مہر بانا۔ جن

بھگتاں لاہے من اُداسی، نوری نور نور اُپانا۔ پکڑ اُٹھائے مدراماسی، والی ہند آپ سمجھانا۔ دھرم رائے گل پائے پھاسی، ویلے انت نہ کسے چھڈانا۔ لکھ چوڑاسی کردی ہاسی، داسن داسی نہ کوئی دکھانا۔ جوتی جوت سرپ ہر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوانا۔ سچ دوار در دواریا۔ نوست ویکھے وارو وار کھیل اپر اپاریا۔ دھیرج جت رکھاوے تن، ایک مت ساچا ست سرب سنساریا۔ شبد سنگھاسن اک بنایا رتھ، لکھ چوڑاسی جائے متھ، راج راجانا پائے نتھ، بیٹھ ہر سچی سرکاریا۔ لیکھا اپنا جانے اکھ، ایک رکھے شبد وتھ، جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ست ست کرے ورتاریا۔ نو ست سنگر بھائے۔ ست نو ہر دیا کمائے۔ نو ست ہر کھیل رچائے۔ ست نو ہر جوت ڈگمگائے۔ نو ست ایک رت ایک ات ایک شبد دھار رکھائے۔ ست نو ایک پچھے نام وت، وکھر اکھر اک رکھائے۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد سنگھاسن اک سہائے۔ نو ست سنگر دینا۔ ست نو ہر پرینا۔ نو ست کرے کرائے آپ ادھینا۔ ست نو ویکھ دکھانے رُسا چینا۔ نو ست سچ سنگھاسن شاہ سلطاناں چھینا۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے جانے دانا بینا۔ نو ست سنگر اوٹ۔ ست نو وجے سوہنگ شبد ساچی چوٹ۔ نو ست چاروں گنٹ رہے رو، ہوئے لگا کایا کھوٹ۔ نو ست اک دکھائے ایک تھانو، جوت پرکاش پُرکھ ابناش ویکھ دکھانے دیا کمائے، کرے کرائے سچ نیاؤں۔ نو ست سچی سرکار۔ نو ست بٹھے ایک ایک سچی دھار۔ ست نو لینا ویکھ، والی ہند کر وچار۔ نو ست جوتی جامہ دھارے بھیکھ، شبد پھڑ ہتھ کٹار۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، سچ سنگھاسن اک سہائے، نو ست سنگ رلائے، اٹھ نو رنگ چڑھائے، ست ستوادی آپ دکھائے، کرے کھیل اپر اپار۔ کون مل کون تند۔ کون کل چڑھے چند۔ کون تول جائے تل، خوشی ہوئے بند بند۔ کون ہر کایا جائے مول، مٹے اندھیر آتم اندھ۔ کون دھام ملے وڈیائی اُپر دھول، جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے آپ سدا بخشند۔ کون کوٹ کون دوارا۔ شبد تیر رہیا چھوٹ، سچ سنگھاسن ہر اوتارا۔ کون پنگھوڑا رہیا جھوٹ، نر نرائن وچ سنسارا۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نو ست ست نو شبد چلائے تکھا آرا۔ ہر تخت اپار آپ براجیا۔ آپ بیٹھ سچی سرکار، لو آں پُریاں کرے کاجیا۔ شبد رکھے چوہدار واجاں مارے لکھ چوڑاسی ساچا ساجن ساجیا۔ جن بھگتاں کرے خبردار، پرگٹ ہوئے ہر نرنکار، ساچے گھوڑے ہو آسوار چھٹے تازیا۔ دیپاں کھنڈاں ویکھے وارو وار، پائے ونڈاں کر خوار، مکھ کعبہ ویکھے حاجن ہاجیا۔ وید پُراناں رہیا وچار، برہم گیانا کیہری

دھار، شبد نشان کون سنسار کون رکھائے بھگت لاجیا۔ کھانی بانی کرے پکار، انجیل قرآنی ہاباکار، سوہنگ بانی اپرا، سنجگ ساچے ملیا داجیا۔ بھرم بھلا سرب سنسار، امرت ڈلھا نچھر دھار، بے مکھ زلا اندھ اندھیار، سویامات انت نہ جاگیا۔ نہہکلنک لئے اوتار، والی ہند سچی سرکار، ملنا میل ساچے یار، کرے ویس دیس ماجھیا۔ کریا ویس دیس ہر ماجھ۔ گرکھ ساچے وچ پرویش، جگا جگنتر رکھے سانجھ۔ تیس صاحب کوسدا آدیس، لوک مات مار جھات، چار کُنٹ کرائے بھاج۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لکھ چوراسی گھر گھر دے، بے مکھ جیونا دُہاگن ہوئی بانجھ۔ ساچا حکم دُھر فرمان۔ لوک مات چکے باقی، ویکھے پرکھے آپے آن۔ بھگت دوارا کھلے تاکی، کوئے نہ دے آگے عاتی، مٹدے جان بندے خاکی، نہ کوئی دیسے جنت شیطان۔ ایک پاکن پاکی، لکھائے لیکھ بھوکھت واک، ناتا تے مدھ ساتی، شبد رکھائے ساچی آن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکلنک نرائن نر، درگھر ساچے درشن کر، بھرم بھلکھے سرب مٹ جان۔ ساچا حکم ہر سنائے۔ گرکھ سویامات جگائے۔ دُرمت میل تن مندر اندر دھویا، سُرمت شبد سُرمت میل ملائے۔ ہر بن اور نہ جانے کويا، ساچا سجن سہیل آپ اھوائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا رنگ رنگائے۔ پر بھ ابناشی چتر سُبانا۔ گھٹ گھٹ واسی کھیل مہانا۔ گھنک پُر واسی لوک مات دیون آیا شبد سچا نشانہ۔ میلے میل شاہو شاباسی، والی ہند سری بھگوانا۔ کلجک مٹے ذات پاتی، اوچاں نیچاں اک گیانا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی اک بدھ ناتی، دھرم جھنڈا اک رکھانا۔ دُئی دویتی مٹے کلجک رین اندھیری راتی، دیک جوت اک ساچا چند چڑھانا۔ سوہنگ دیوے امرت بوند سوانتی، دُئی دویتی ہوئے روگ گوانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چار ورنناں ایک سرنا ایک رنگن رنگ رنگانا۔ چار ورنناں ہر دیا کمائے۔ ورن برن کوئی رہن نہ پائے۔ ایک سرن ہر رگھرائے جوٹھے جھوٹھے مانس دیہی ہرن، انتم انت کوئی سار نہ پائے۔ مایا لوٹھے انتم ڈرن، کلجک اندھیرا رہیا چھائے۔ بے مکھاں ہتھ پھڑے ٹھوٹھے، نام بھکھ نہ کوئی پائے۔ گرکھ مانس رنگ انوٹھے، پُرکھ ابناشی ساچا ٹھٹھے، ستاراں ہاڑی دیا کمائے۔ لکھا رہن نہ دیوے کوئی گٹھے، آپ بٹھائے ایک مٹھے، دھرم رائے گھر بے مکھ ٹنگے ٹٹھے، بانہوں پھڑ پھڑ آپے کٹھے، انتم انت نہ کوئی چھڈائے۔ ہر جن ساچے جگا جگنتر گئے رُٹھے، ویلے انتم میل ملائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکلنک نرائن نر، آپ اپنی دیا کمائے۔ چار ورنناں ایک راہ۔ ساچی سرنا ہر جگت ملاح۔ آپ چکائے مرنا ڈرنا، شبد پھڑائے ساچی بانہ۔ ساچی ترنی ہر جن ترنا، درگاہ ساچی دیوے تھان۔

آپ اپنے جہا کرنا، اتم جوتی جوت ملا۔ پُرکھ ابناشی ساچی سرنا، ہوئے سہائی بنے پتا ماں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اک چپائے ساچا ناں۔ ساچا ناں نو دوار۔ کلجگ اتم کرے خوار۔ سادھ سنت ویکھ دکھانے راجے رانے ٹھگ چور یار۔ گرگھ ساچے سنگھڑ سیانے، آپ اٹھائے پہریدار۔ ایکا دیوے نام ندھانے، ست سرور کر پیار۔ ساچے مندر دھام بہانے۔ کرپا کرے اپر اپار۔ نام رنگیلا بنھے گانے، ہتھیں مہندی پریم پیار۔ جھلدے رہن مات نشانے، جگا جگتتر وارو وار۔ کرے کھیل ہر مہانے، کلجگ تیری اتم وار۔ آپے چلے چلائے اپنے بھانے، نہ کوئی جانے جنت گوار۔ ویکھ دکھانے تخت شاہ سلطانے، گھر گھر پیندی دے مار۔ ایکا سرن نہکٹنک ملی بلوانے، جوتی جامہ بھیکھ نیار۔ سوہنگ مارے تیر نشانے، ویکھ دکھانے دلی دربار۔ گرگھ ورا ہر رنگ ساچا مانے، بے کھ سوئے پیر پیار۔ پرگٹ ہوئے والی دو جہانے، شبد کھنڈا ساچا ڈنڈا رکھے تکھی دھار۔ کلجگ تیرا اتم کنڈھا، آپے پائے ہر جی ونڈا نہ کوئی جانے زرار۔ گرگھان رکھے سینہ ٹھنڈا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، امرت برکھے اندرے اندر نچھر دھار۔ چار ورنان کر پیار۔ ساچی سرنا ہر دوار۔ ایکا ایک ہر ساچے کرنا، اوچاں نیچاں بھو نوار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکٹنک زرائن زر، کلجگ تیری اتم وار۔ ایکا ایک کرائے شبد جنایا۔ کرے کھیل آپ رگھرائے، ساچی بنت رہیا بنایا۔ چار ورنان راج راجاناں شاہ سلطانان رہیا مان گوائیا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، ساچا لیکھا لیکھ لکھانا، ستاراں ہاڑی دوس سہایا۔ نوواں ستاں بھو کھلاؤنا، اٹھاں نوواں دینا برہم گیانا، ستاں رنگن رنگایا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، جوتی نور پہنے بانا، کایا مندر دیہہ تجایا۔ سچ جھلائے اک نشانہ، بھارت کھنڈی ونڈ کرانا، ساچی ڈنڈی مات چلانا، ساچا مارگ رہیا دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکٹنک زرائن زر، سچ دوارا رہیا کھلایا۔ سچ دوارا جانا کھل۔ کلجگ تیری اتم وار، پر بھ ابناشی پائے ساچا مل۔ ویکھ دکھانے جیو جنت سادھ سنت ڈہاگن نار، گرگھ بھاگ لگائے کیہڑی گل۔ کون سر ساجن میت مرار، کون تن پہنائے شبد ساچے سوہنے بھل۔ کون کرے گھر ساچے شبد شنکار وچ سنسار پہلی وار، دیوے نام وست اک انمل۔ سچ بھنڈارا رہیا کھل۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکٹنک زرائن زر ساچا کھنڈا ہتھ اٹھا سوہنگ ڈنڈا اپر لا، گرگھ ساچے پورے تول جانا مل۔ پورا تول تولن آیا۔ سوہنگ بولا چھند لکھایا۔ گر سنگت تیرا بنیا گولا، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ دھر درگا ہی ساچا ماہی گر سنگت تیرا سچ وچولا، پُرکھ ابناشی بن کے آیا۔ جوٹھا جھوٹھا چھڈیا کایا چولا، رنگن رنگ کوئی دس نہ آیا۔ اک دوار ساچا کھولا، نو دوار بند کرایا۔ دسویں اندر گھر ساچے مندر سوہنگ

کُنڈا آپے لاہیا۔ آپے ویکھے نیتزیکھے لائے ہارِ شنگار تن کلیاں سولائ، سولائ سیکھاں مان دواہا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکٹک نرائن نر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، دلی دربار کرتیار، سچ سینگھاسن ڈیرہ لایا۔ نو جیٹھ نو در دوارے، پر بھ ابناشی ساچے ویکھ کرپا دھارے، چٹے آسو چڑھے تاجے۔ چاروں کُنٹ رہیا بھاجے۔ در در گھر گھر آئے جائے بھگت جنائ ہر رکھے لاجے۔ تھان بنک دوار سہائے، پر بھ ابناشی دیا کمائے، گرگھ ساچے مات اٹھائے رکھن آیا لاجے۔ سولائ اچھیا پور کرائے، ساچی بھچھیا جھولی پائے، انتم رچھیا آپ کرائے، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، نہہکٹک نرائن نر، دوسر کوئے نہ کرے کاجے۔ ساچی بھچھیا پائے بنت بنائیدا۔ پورن اچھیا آپ کرائے، ساچی سکھیا مات دوائیدا۔ لیکھا لکھیا لیکھے لائے، مانس جنم سچھل کرائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، اپنی بنت آپے آپ بنائیدا۔ ساچی بنت آپ بناؤنی۔ ستاراں ہاڑی خوشی مناؤنی۔ ساچی چولی اک رنگاؤنی۔ چوراسی کلیاں نال سواؤنی۔ ساچی دھارا آپ بناؤنی۔ نو دس لیکھ لکھاؤنی۔ گیاراں کرے دکھ، آپے جانے جگت اڑاؤنی۔ بیس ایکسا ہر پرتکھ، دھار اوٹڑی اک چلاؤنی۔ شبد حدیثا نہ کوئی دئے لکھ، دکھ دکھ چال چلاؤنی۔ چارے کُنٹاں لئے رکھ، ویکھ دکھانے ہر پرتکھ، پورب پچھم اتر دکھن ساچی سیوا آپ کماؤنی۔ چوراسی کلیاں تن شنگار۔ آپے کٹے جم کی پھاسی، دھرم رائے نہ مارے مار۔ کرے کھیل گھنک پُر واسی، سنت منی سینگھ لیکھ لکھایا اپرا۔ بھگت جنائ ہوئے داسن داسی، منگدار ہے بن بھگھار۔ نرگن سرگن شاہو شاباسی، کسے ہتھ نہ آئے وچ سنسار۔ گرگھ ساچے سنت جنائ مانس جنم کرے رہراسی، پورب کرم رہیا وچار۔ در دُرکارے مدراماسی، شبد کھنڈا مارے مار۔ پکڑ اٹھائے پنڈت کاشی، مگر لگائے ڈنڈا بھار۔ پراگ ایدھیا ہوئے اداسی، جوت نرنجن کل اُجیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، لکھ چوراسی بیڑا بنھے، گرگھ ورا چڑھے ساچا چنے، کرپا کر ساچا ہر، انتم کل بیڑا کرے پار۔ در دوارا ایک ہے تھان سہایا۔ نر نرکارا ایک ہے بھگت جن ٹیک مان رکھایا۔ کرے کرائے بدھ بیک، کلجک مایا نہ لائے سیک، نرمل کایا آپ رکھایا۔ ساچے مندر بیٹھا رہیا ویکھ، جوتی جامہ دھریا بھیکھ، نور نرنجن اک رگھرایا۔ آپے لکھے ساچے لیکھ، مٹدی جائے بدھنا ریکھ، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا رنگ کر کر ساچا سنگ رہیا چڑھایا۔ ساچا رنگ چاڑھے تن، سوہنگ بھٹھی ہر چڑھایا۔ گر سکھ کدے نہ ڈلے من، بتی ہٹھی آپ رکھایا۔ دھرم رائے نہ دیوے ڈن، کلجک بھانڈا دیوے بھن، گر سنگت ساری کر اکتھی، ساچی بنت رہیا بنایا۔ جوتی اگنی لائے مٹھی، لکھ چوراسی

ایکا بھٹھی، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلج تیری انتم دھرم رائے تیری گولی جھوٹھی چولی انتم رہیا بھرائیا۔ بہنگ سرنگ رنگ چڑھانیا۔ مردنگ تنگ انگ سنگ ساچا آپ رکھانیا۔ بھکھ ننگ مٹے مات، در دوارا سنگر ساچے سنگ ایک منگیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرپا کر، لوآں پریاں پار کنارہ لوک مات آیا لنگھیا۔ پار کنارہ دتے راہ۔ گر دسمیش لکھارا ساچے ناں۔ سمبل دیس کھیل اپارا، کلج جیواں دے نہ۔ جوت نرنجن کرپارا، آئے کسے حصے نہ۔ پُرکھ ابناشی ساچی دھارا، دوسر اُتے وے نہ۔ جوتی جوت سرپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، جھوٹھے پیسن پیسے نہ۔ سمبل دیس سنگر بھائے۔ سسا سبھ سبھ سمائے۔ ولیا ول چھل کرائے، اچھل اچھلیا بھو نہ رائے۔ جوت لائی دس نہ آئے۔ اوکھی گھاٹی سرب بھلائے۔ کایا مائی کھیل رچائے۔ چوڈاں لوکاں ایک ہائی، ایک دست نام دکائے۔ جوتی جوت سرپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، سمبل واسا سد رکھائے۔ سسا سرتی سرت گیانا۔ اٹھے پہر رکھے واس، چتر بھج سری بھگوانا۔ گر کھ ورتے مات لادھا، کرپا کرے جس مہانا۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر دسمیش سمبل دیس آپ اپنا واس رکھانا۔ سمبل دیس نگر اپار، نہ کوئی جانے دیپ لو۔ کھنڈ منڈل پاتال، ہر بن اور نہ جانے کو۔ گیانی دھیانی وڈ وڈوانی پڑھ پڑھ تھکے بھال، سمبل دیس پر بھ نرنجن سو۔ جوتی رکھے ساچے تھال، با بستر پہرے، نہ سکے کوئی دھو۔ نہ کوئی جانے نیلا سوہا پیلا بھوشن لال، لکھ چوراسی انتم کل رہی رو۔ کسے نہ دے دھر درگاہی سچ دلال، گر کھیاں دُرمت میل رہیا دھو۔ امرت نہائے ساچے تال، سوہنگ رس رہیا چو۔ دسم دواری مار اچھال، سُن اگم نہ جانے کو۔ کون سو ویلا وے تال، ثریا دیس ویس پر بھ آئے ہو۔ نش اکھر وکھر اونکارا، اپنی دھارا آپے رہیا پرو۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچکھنڈ دوارا ست پُرکھ انادا، لکھ چوراسی ایکا یج رہیا بو۔ گر کھ ساچا سچ سرنائے سرن سرن ہر ساچی لاگا۔ ملے مات دات اک وڈیائے، سر مستک سر چرن دھوڑی ساچی پاگا۔ لوک مات ہر لاج رکھائے، لیکھے لائے کچا تاگا۔ شبد ڈوری بندھ بندھائے، ملیا میل ہر کنت سہاگا۔ دو جہانی وچھڑ کدے نہ جائے، ہتھ اپنے رکھے واگاں۔ چاروں کنتاں رہیا پھرائے، چرن سرنائی ساچی لاگا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد دستار کر تیار کر پیار جگت و ہار گیاراں جیٹھ سیس دھرائے۔ سیس سوہے دستار ہر مہربانیا۔ نام توڑا کر شنکار، کرے کھیل وچ جہانیا۔ جوتی جوڑا

نر نر نکار، تھے مان اِ بھانیا۔ جوتی کلنی کلھی دھار، در ساچے ہوئے پروانیا۔ مرے نہ جنمے جنمے نہ مرے وارو وار، لے میل سری بھگوانیا۔ لکھ چوڑاسی اترے پارے سدا سوہے بنک دوار، کرپا کرے ساچے ہرے در درے، مہاراج شیر سنگھ وِ شنوں بھگوانیا۔

★ ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۲ پکرمی کیہر سنگھ دے گرہ میرٹ چھاؤنی ★

پاربرہم سرنائے کرم نواریا۔ پاربرہم سرنائے دھرم اپاریا۔ پاربرہم سرنائے بھرم وچاریا۔ پاربرہم سرنائے جنم سواریا۔ پاربرہم سرنائے مہاراج شیر سنگھ وِ شنوں بھگوان، دیوے درس اگم اپاریا۔ پاربرہم سرنائے بھرم بھو کٹیا۔ پاربرہم سرنائے اک سہائے ساچا تھاؤں، چرن پریتی رسنا رس ساچا پٹیا۔ پاربرہم سرنائے لے میل اگم اتھاہو، لاہالوک مات کل کھٹیا۔ پاربرہم سرنائے ہوئے سہائی بے پرواہو، جوتی دیوے کایا ساچا ہٹیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِ شنوں بھگوان، سوہنگ شبد پہنائے تن ساچا پٹیا۔ پاربرہم سرنائے ہر رخواریا۔ پاربرہم سرنائے لہنا دینا مات چکا رہیا۔ پاربرہم سرنائے شبد گہنا تن پہنا رہیا۔ پاربرہم سرنائے ساچے نینا درس دکھا رہیا۔ پاربرہم سرنائے جھوٹے وہنا پھند کٹا رہیا۔ پاربرہم سرنائے درگاہ ساچی دھام بہنا، ایک راہ دکھا رہیا۔ پاربرہم سرنائے جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِ شنوں بھگوان، ساچے بیڑے آپ چڑھا رہیا۔ پاربرہم سرنائے شبد جنانیا۔ پاربرہم سرنائے ساچے مارگ لائیا۔ پاربرہم سرنائے کایا گاگر کر اُجاگر ساچی ماٹی کھولے ہائی جوت للائی اک جگائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِ شنوں بھگوان، ساچی رنگن اک چڑھائیا۔ پاربرہم سرنائے ہوئے روگ نواریا۔ پاربرہم سرنائے سوہنگ شبد ساچی چوگ، رسنا بھوگ لگا رہیا۔ پاربرہم سرنائے کلج کٹے جگت وِ جوگ، دھر سنجوگی میل ملا رہیا۔ پاربرہم سرنائے ایک بخشے درس اموگھ، جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِ شنوں بھگوان، اپنے رنگ سما رہیا۔ پاربرہم سرنائے بھگت اُدھاریا۔ پاربرہم سرنائے سبئی تھائیں کل کلج اتم واریا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماٹی، بھین بھرائے جھوٹھ پساریا۔ ہوئے سہائی سبئی تھائی، نر نر نجن نر نر نکاریا۔ سدا دیوے ٹھنڈی چھائیں، مانس دیہی سچھل کرا رہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وِ شنوں بھگوان، پھڑ پھڑ بانہوں پار کرا رہیا۔ پاربرہم سرنائے میل ملایا۔ پاربرہم سرنائے سوہنگ ساچا تیل چڑھایا۔ پاربرہم سرنائے درس دکھائے اک اکیل دیکھ دکھانے رنگ نوایا۔ پاربرہم سرنائے لکھ چوڑاسی

کٹے جیل، بھانڈا بھرم بھو بھنھیا۔ پاربرہم سرنائے جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، کلجک جیواں دس نہ آئے نیتز ہین آتم انھیا۔ پاربرہم سرنائے چون وڈانیا۔ پاربرہم سرنائے سرشٹ سبائی کھوج گرکھ بھالے سنگھڑ سیانیا۔ پاربرہم سرنائے آتم بھو چکائے گوجھے، چلے چلائے اپنے بھانیا۔ پاربرہم سرنائے راج راجانیا۔ پاربرہم سرنائے ملے وڈیائی دو جہانیا۔ پاربرہم سرنائے مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ بٹھے شبد ہتھیں گانیا۔ پاربرہم سرنائے دوسر نہ کوئی دسے ایر غیریا۔ پاربرہم سرنائے گرکھ ساچے سنت جناں ہوئے سہائی اٹھے پہریا۔ پاربرہم سرنائے ساچا دیوے نام دھنا، آتم جوتی ساچی خیریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرکھ ساچے سنت ادھارے، کر کر اپنی مہریا۔ مہربان مہربان ہر بھگوانیا۔ جیا دان جیا دان سادھن سنیا۔ گن ندھان گن ندھان کر پچھان دیوے مان گرکھ ساچے سنت ستونیتیا۔ آپ کٹائے آون جان، وچ بیٹھائے شبد بان، تھاون تھائیں مان رکھنتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جھلدار ہے نام نشان، آپے جانے اپنی آن، جگاں جگنتیا۔ ناتا تٹے پین کھان، گرکھ ساچے کر پچھان، لکھ چوراسی آئی ہان، ہرجن میل ملائے آتم ساچے کنتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آتم رنگن رنگ رنگائے، سدار کھے رت بسنتیا۔ رت بسنتی رنگ چلوں۔ ملے میل پر بھ ساچے کنتی، ہرجن مات نہ جائے بھول۔ نہ ہوئے وچھوڑا آدن انتی، ساچا شبد چڑھائے کایا مندر اندر پھول۔ آپ بنائے ساچی بنتی، کرپا کر ساچا ہر، میل ملاواں کنت کنتوئل۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ چکائے لہنا دینا بچھلا مول۔ بچھلا مول چکائے دیا کمائیدا۔ گرکھ سوئے لئے جگائے چرن لگائیدا۔ آتم بچھیا ایکاپائے، دوسر کسے دس نہ آئیدا۔ پورن سکھیا اک رکھائے، جگت اچھیا بھرم چکائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دھر درگاہی لکھیا لیکھا لوک مات پور کرائیدا۔ لکھیا لیکھ دھر درگاہ نرنکاریا۔ لوک مات گر سکھ ویکھے، در در گھر گھر آئے پکاریا۔ کلجک انتم مٹے رکھے، کوڑو کڑیارا دھندوکاریا۔ ہرجن نیتز لیا ویکھے، چاروں کٹھ ہوئے خواریا۔ جوتی جامہ دھریا بھیکھے، جن بھگتیاں ہوئے سہاریا۔ سچ بھلوڑی رہیا ویکھے، ستاراں ہاڑی پھل لگا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لکھ چوراسی توڑے بندھن بھرماں کندھ آپے آپ مٹا رہیا۔ سرتی سرت گیان، سرت جنائیا۔ سرتی سرت گیان، اپنا آپ دوائیا۔ اکال مورت مار دھیان، اندرے اندر کھیل رچائیا۔ ساچی کر ہر پچھان، ساچے مارگ پھڑ کے لائیا۔ اجپا جب نام ندھان، اپنا آپے رہیا جپائیا۔ ترے کٹی ویکھے کھیل مہان، کالی دھار ہر رگھرائیا۔ نرگن نرگن کر

وچار، پنج دھارے راہ دکھائی۔ کرپا کر اپرا، سکھمن ناڑی پورا کرم کمائے ایڑاپنگلا پھریدار، تیجانین سیو کمائی۔ آپے کرے اپنی کار، سرتی سیرت سرت
 ٹکائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آون گون مایا بھون آپے پار کرائی۔ آپے کرے پار درد نوری۔ شبدی بخشے ساچی دھار، امرت دیوے ٹھنڈی دھاریا۔ کایا
 ناتاٹے ادھوچکار، ملے میل دسم داریا۔ پُرکھ ابناشی ہو تیار، گرگھماں کرے میل ساچے سچ گھر باہریا۔ ہر سچا میت مرار، گرگھ ناری کنت بھتاریا۔ سچ
 سہانگن اک پیار، مانے رنگ سچ سکھ دھاریا۔ جوتی نور کر آکار، میٹ مٹائے اندھ اندھیار، ساچا ناؤں اک اپا رہیا۔ نہ کوئی دیسے پنچم یار، نہ کوئی کرے
 سرت خوار، ایک ایک جوتی جوت سرپ ہر، اپنا آپ دکھا رہیا۔ دسم دوارا ایک ایک۔ سچ گھر بارا ہر وسیکھ۔ جوت نرنکارا بھگتن ٹیک۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا مندر اندر کیا بیکی۔ دسواں در شبد ڈھنکارا، کھوے کھوج بودھ اگادھا ساچی دھار اک اپار نکلے باہر۔ دسم دوارا گرگھ ورلے
 لادھا، سُن منڈل ہر پاوے سار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپے دیکھے آپے رکھے آپے پیکھے، نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار۔ سُن منڈل اگم اگادھ۔ جیو جنت نہ
 کوئی جانے سادھ۔ ایک ایک اک بے انت، کوٹن کوٹ نش اکھر پر بھ رہے ارادھ۔ جوتی شبدی ہوئے دکھر، لوک مات ملے ساچی داد۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپے وسے اپنے گھر، گرگھ ورلا لئے لادھ۔ سُن منڈل ہر کھیل نیارا۔ شبدی جوتی دوئے دھارا۔ شبد تھلے و ہندی دھار ڈوگھی گارا۔ جوتی اُپر کر اُجیار
 اونکار تریا دیس کرے ویس، آپے اپنا کر پسا۔ آپے اپنے وچ پرویش۔ آپے جانے ساچا دیس۔ گنوت گنوت گنوت سچ سکھ دھارا، ساچے گھر نر
 نریش۔ اٹھے پہر رہے ہمیش۔ نہ کوئی دیسے در درویش۔ مچھ داہری نہ کوئی دسے کیس۔ نہ کوئی کایا تن من، نہ کوئی دسے برہما وشن ہمیش گنیش۔ نہ کوئی
 چھیری نہ کوئی چھن، نہ کوئی نیتز نہ کوئی اٹھ، نہ کوئی لکھ نہ کوئی کن، نہ کوئی کرے کسے آدیس۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چن، نہ کوئی منڈل تارہ کرے دھن
 دھن، نہ کوئی بیڑا رہیا بٹھ، نہ کوئی دسے نر نریش۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپے وسے سچ گھر، گھلا رکھے سچ در، وڈ وڈ وڈ کیشو کیش۔ سنگر پُرکھ سُبجان
 ساچا میترا۔ سنگر پُرکھ سُبجان دیوے آتم برہم گیان، کایا دھوے کالا چیتھرا۔ سنگر چتر سُبجان ایک دیوے نام نشان، کایا چولا رکھے ٹھنڈا سیترا۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، گرگھ ساچے سنت جنان کل ملیا ساچا میترا۔ ملیا میت ہر داتار۔ کایا ٹھنڈی سیت، پر بھ چرن دوار۔ مانس دیہی
 لینی جیت، لکھ چوراسی اتری پار۔ اچرج چلے کلج ریت، بھلے رُلے جیو گوار۔ نہ کوئی مندر گرو دوارا مسیت، جوتی جامہ بھیکھ نیار۔ آپے پرکھے ساچی

نیت، گرگھیاں دیکھے کر پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سر رکھ ہتھ سمرتھ کرتار۔ ہر شبد ہر دے ت، بھگت جن جانیا۔ بہتر ناڑی اُبلے رت، پھرے نام مدھانیا۔ ایکا کڈھے سچ ت، جوتی نور ہر مہانیا۔ پرگٹ ہوئے کملاپات، نیتز لوجن نین مُندھانیا۔ انتم رکھے مات پت، آپے ہوئے سکھڑ سیانیا۔ شبد ادھارا دھیرج دھیریت، نہ کوئی جانے کھانی بانیا۔ پُرکھ ابناشی ہر جن جن ہر دے سمجھاوے مت، راگ چھتیا دند بٹیا نہ کوئی جانے وید پُرانیا۔ سوہنگ شبد ساچا رتھ، کل تیری انت نشانیا۔ نر نرائنا رہیا متھ، جوٹھے جھوٹھے جیو نادانیا۔ کلجک مایا ہوئی ستھ، گھر گھر پاؤن وین سوانیا۔ شبد مدھانا رہیا متھ، جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، دیکھ وکھانے راجے رانیا۔ راج راجاناں پاوے سار، جوت جگانیندا۔ شبد رکھے نکھی دھار، وچ سنسار کھیل رچانیندا۔ آپے سورپیر سردار، جودھا بلیا آپ اھوانیندا۔ استر شستر نہ کوئی رکھانیندا۔ لکھ چوراسی ولیا چھلیا، وسے نہچل دھام اٹلیا، گرگھیاں امرت آتم سیر پیانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، ایکا تیر چار کُنٹ آپ چلانیندا۔ شبد نرالا تیر ہر چلانیندا۔ کوئی نہ دیوے کسے دھیر، پیر فقیر کھ چھپانیندا۔ مایا رانی جھوٹھے پہنے بستر چیر، دُرمت میل نہ کوئی گوانیندا۔ اٹھے پہر ہوئے لگی رہے پیر، امرت جام نہ کوئی کھ چوانیندا۔ کلجک انتم آئی بھیڑ، ہوئے سہائی نہ کوئی چھڈانیندا۔ دھرم رائے رہیا انت پیر، لاڑی موت مگر لگانیندا۔ نہ کوئی دیکھے ہست کیر، اُوچاں نیچاں راج راجاناں شاہ سلطاناں ہر بھگوانا وچ جہاناں ایکا دھار وہانیندا۔ آپے جانے اپنی آنا، جوت سروپی پہرے بانا، اک چڑھائے سچ نشانہ، ساچی رنگن رنگ رنکانیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک انتم ویس کر، ہر دس کسے نہ آسیندا۔ کلجک انتم ویس ویس نرالیا۔ گرگھ ساچے وچ پریش، جوت نرنجن اک اکالیا۔ پرگٹ ہوئے ماجھے دیس، گر گوبندا لیکھ لکھالیا۔ آپے بنے نرنیش، سمبل دیس بھاگ لگا لیا۔ جوتی جامہ سری دسمیس، نہ کوئی جانے شو شکر گنیش، برہما اندر در بہا لیا۔ تِس صاحب کو سدا آدیس، جوتی جوت سروپ ہر، دپیک جوتی لوک مات ایکا بالیا۔ ایکا جوتی کر پرکاش، اندھیرا کٹیا۔ جن بھگتاں کرے بند خلاص، سوہنگ شبد پہنائے تن ساچا پٹیا۔ آپے دیکھ وکھانے پر تھی آکاش، رکھے گھٹ گھٹ واس، دُئی دوتی میٹے پھٹیا۔ آد انت نہ ہوئے وناس، پُرکھ ابناشی سد ابناش، بھاگ لگائے کایا چولے ساچے ٹیا۔ بھگت جناں سد ہو یا داس، نچ گھر آتم رکھے واس، شبد چلائے سواس سواس، آتم سر سچ سر دور اک اِشان کرائے ساچے تیر تھ تیا۔ سچ منڈل ہر ساچا راس، آپے وسے آس پاس نہ ہوئے اُداس، جوتی جوت

سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، رسنا ناؤں جس جن رٹیا۔ رسنا ناؤں گہر گمبھیرا۔ ہوئے سہائی سبئی تھاوں، ٹھنڈا کرے مات سریرا۔ گرگھ بنائے ہنس کاؤں، امرت دیوے ٹھنڈا نیرا۔ آپے پتا آپے ماؤں، نہ کوئی دیسے بھائی بھین ویرا۔ درگھر ساچے میل پُرکھ ابناشی اگم اتھاہو، ویلے انت کٹے بھیرا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، گرگھ ساچے سنت جناں سوہنگ شبد سیمس بٹھے چیرا۔ سوہنگ سچا چیر تن شنکاریا۔ کایا ماٹی بھانڈا کچا، نہ کوئی جانے جیو گواریا۔ آپے ڈھالے ساچا سچا، ابھیدا ابھیدا بھو نواریا۔ کلجک مایا اگنی ایک مچا، ایک بھلا ہر نرنکاریا۔ در درگھر گھر جوٹھے جھوٹھے نچا، کایا ہوئے نہ ٹھنڈی ٹھاریا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، گرگھ ساچے سنت جناں ایک دیوے سوہنگ نام اپر اپاریا۔ سوہنگ شبد نام امولا۔ پُرکھ ابناشی اتم کل آپے بنیامات تولا۔ نہ کوئی کرے ول چھل، چار ورن سنائے ایک ڈھولا۔ پر بھ کا بھانا نہ جائے ٹل، سچ دوارا ایک کھولا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، نہ کوئی پڑدہ نہ کوئی اوہلا۔ ہر جن ہر سرنائی جائے پڑ، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، کایا مندر اندر ساچے چولا۔ کایا مندر اندر چولا، رنگ رنگنیا۔ پُرکھ ابناشی اندرے اندر پڑدہ کھولا، کرے کھیل دانا پینیا۔ شبد سرُوپ نرگن بولا، سرگن ہوئے مسکینیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، آپ اپنی جوت دھر، سچ وست اک دات در ساچے دینیا۔ دیوے وست امول نام اپاریا۔ سدا سدا سد سے کول، اک کرائے ساچا ونج وپاریا۔ دُئی دوتی پڑدے رہیا کھول، آپ سہائے بنک دواریا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ناد دُھن ناد ایک و جا رہیا۔ ناد دُھن دُھن ناد و بے تن اندر۔ آپے توڑے مَن مَن، کام کرودھ ہنکاری جنور۔ گرگھ ساچے لئے چن، بے گھ بھوندے در درگھر گھر بندر۔ دُھر درگاہی پُکار رہیا سُن، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ دُونگھی کندر۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہہکنک نرائن نر، گرگھ اُدھارے کرپا دھارے درس دیکھائے اندرے اندر۔ اندرے اندر ہر نواسا۔ کایا مندر پُرکھ ابناشا۔ گرگھ ساچے سنت سہیلے، آپ کرائے اپنے میلے، چرن کول اُپر دھول دے بھرواسا۔ جوتی شبدی رہیا تول، آپ اُلٹائے نابھ کول امرت بوند کھ چوائے، آپ مٹائے ترسنا آگا۔ پُرکھ ابناشی دیا کمائے، نچھر رس رہیا چوائے، ہر دے وس جوت جگائے، آد انت نہ کدے وناسا۔ ورن گوت ہر بھو مٹائے۔ اُوچ نیچ راؤ رنک راج راجان شاہ سلطان ایک دھام سہائے۔ آپے دیکھے مات تماشا، ایک سچا نام چپائے۔ جوت سرُوپ دُگمگائے۔ کلجک جیواں اتم ترسنا اگ بُجھائے۔ سوہنگ شبد ساچا بنگ پکڑ شاہ رگ تن چُھہائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان،

نہہکنک نرائن نر، وڈ داتا سورا سرگ، آپ اپنی دیا کمائے۔ وڈ سورا سرگ ہر جن میت ماریا۔ گرگھ ساچے تیرے لیکھے لائے پگ، چل آئے گر چرن
 دواریا۔ سوہنگ شبد گھ لگائے ساچا سگ، خوشی منائے سو سواریا۔ چرن کول پریتی جائے لگ، آون جاون گیڑ کٹا رہیا۔ جوت لائی جائے گھ، کایا مائی
 اوکھی گھائی آپ چڑھا رہیا۔ سوہنگ چوگ چگائے، گرگھ ہنس بنائے گگ، ساچے دھام آپ سہا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں
 بھگوان، پورن کام اپنا آپ کرا رہیا۔ پورن کرے کام وڈ سنساریا۔ اک چپائے ساچا نام، چار ورنائ دے اُدھاریا۔ مانس دیہی سچا دھام، سوہنگ شبد ایک
 دھارے آرہیا۔ سکا ہریا کرے چام، میل ملائے ساچے رام، جوتی دیک اک لکا۔ میٹ مٹائے اندھیری شام، امرت پیائے ساچا جام، آتم سیجا ہر سہا
 رہیا۔ نہ کوئی لائے مات دام، پُرکھ ابناشی ایک دھام ساچے پوڑے آپ چڑھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ویلے انت سادھ
 سنت جگا جگنت ہر بھگونت در گھر ساچے میلے آپ ملا رہیا۔ ملے میل ہر بھگوان، جوت نرنکاریا۔ ایک بنے سجن سہیل، نر ہر ہر نر سچی سرکاریا۔ نہ کوئی
 جانے پر بھ کا کھیل، کون کوٹے لئے جھوٹے، شبد نرالا تیر چھوٹے، جوتی نور کر آکاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، آپے ویکھے سچ گھر، گرگھ
 منگے نام ور، دیندار ہے وارو واریا۔ منگے نام ور بھگت اُدھاریا۔ آتم کھولے بند در، پُرکھ ابناشی تیج سواریا۔ اک نہائے سچ سر، امرت تال ہر سہا رہیا۔
 اٹھسٹھ تیرتھ سچی جل دھارا، نخبھر آپ ہا رہیا۔ دیک جوتی آتم جائے بل، کایا اندھیر مٹا رہیا۔ مانس دیہی ساچا پھل، سوہنگ میو اک کھوارہیا۔ آپے
 ویکھے جل تھل، اجاڑ پہاڑ بوجھ بوجھا رہیا۔ نہ کوئی ویکھے گھڑی پل، انج کل کھیل رچا رہیا۔ دُئی دوتی میٹے سل، ساچا مارگ اک چلا رہیا۔ پھل لگائے کایا
 ڈال، امرت میگھ آپ برسا رہیا۔ آپے وسے نہچل دھام اٹل، دس کسے نہ آرہیا۔ جگت بھلائے کر کرول چھل، گرگھ سوئے مات جگا رہیا۔ ہر جن سچ
 دوارا لینا مل، پُرکھ ابناشی درس دکھا رہیا۔ سچ سنسہڑا رہیا گھل، سوہنگ اکھر وکھر جگت رکھا رہیا۔ نہ کوئی ویکھے دُونگھی ڈل، کایا مندر ہر سہا رہیا۔ سچ
 دوارے آونا چل، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے مانک موتی، جگدی رہے مات جوتی، دُرمت میل کایا دھوتی، اک اکلوتی جوتی نار ملا رہیا۔
 اک اکلوتی جوتی نار۔ گرگھ ساچے سنت سہیلے آپ بنائے سچ بھتار۔ اپنا کھیل آپے کھیلے، سولاں کرے تن شنکار۔ آپے گر آپے چیلے، شبد سروپی واجاں
 رہیا مار۔ سوہنگ چڑھائے دیا کمائے ساچا تیلے، نام ہندی اپر اپار۔ دھرم پائے ساچی ویلے، دھرت مات کر وبار۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ

وِشنوُن بھگوان، آپے جانے اپنی سار۔ آپے جانے اپنی سار، سرب گھٹ وِسیا۔ جن بھگتاں پائے سار، کر وِچار ہر داتار، نر نر نکار راہ ایکا ساچا دسیا۔ کلجک
 چو ٹھگ چور یار، مانس دیہی آئی ہار، پنچاں میٹے میت مُرار، من وِکارا تیر کسیا۔ ہر جن ہو یا خبردار، ملیا ہر سچا سردار، تن پہنائے نام کٹار۔ مہاراج شیر
 سنگھ وِشنوُن بھگوان، ہر جن جن ہر ہر دے وِسیا۔ شبد کٹار تن پہنائی، پُرکھ ابناشی رکھے نکھی دھار۔ پنچ چور دین دُہائی، نہ کوئی ہوئے میت مُرار۔ اگے ہو
 نہ کوئی چُھڈائی، سوہنگ شبد پہریدار۔ آپے جاگے رہیا جگائی، ملے میل سچّی سرکار۔ بند کوڑا آپ گھلائی، جوتی جگے اک نر نکار۔ دسم دواری ویکھ وِچار۔ سچ
 سنگھاسن ہر رگھرائی، نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار۔ رُوپ رنگ ریکھ بھیکھ اپار۔ نہ کوئی اولیا پیر شیخ، نہ کوئی دے سنت میت یار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے دسے ایکا راہ، ملے میل ہر کنت بھتار۔ دسم دواری کھول بُوْجھ بُجھائیندا۔ پُرکھ ابناشی جوتی کواری، گرگھ وِرامات پرناہیندا۔
 جیا جتاں سادھاں سنتاں مانس دیہی بازی ہاری، ساچا دھام نہ کوئی سہائیندا۔ چاروں کُنٹ جھوٹھی یاری، گرگھ وِرامات جِس ملیا کنت بھتاری، ساچا سبجا آپ
 بہائیندا۔ بے گھ در در ہوئے خواری، ہر ہر ساچا رہیا دُرکاری، نام بھچھیا کوئی نہ پائیندا۔ گرگھماں کرے پیار میل ملائے وارو واری، پرگٹ ہوئے وڈ
 سنساری، ساچا دیا کمانیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوُن بھگوان، نہہکنک نرائن نر، وڈ جو دھا بلکاری، آدانت نہ جائے ہاری، ساچا دھار آپ چلاہیندا۔ ہر
 مورت اپار، ہر اُپجائی۔ ہر مورت اپار، دس کسے نہ آئی۔ ہر مورت اپار، ویکھ وِچار ساچا ناد رہیا وجائی۔ آسانسا پور آپ، سدا سدا ہوئے سہائیا۔ کلجک
 پاپ رہیا کانپ، چاروں کُنٹ دے دُہائیا۔ کوئی نہ جے ساچا جاپ، ٹھگی یاری گئی اپنا بھیکھ وٹائی۔ نہ کوئی مارے تینو تاپ، کلجک مایا گنی ایکا لائی۔ پُرکھ ابناشی
 وڈ پرتاپ، دھرم رائے لیکھا بچھے کڈھ کے وٹیا۔ نہ کوئی سہائی ہوئے مائی باپ، نہ کوئی لائے پار کنارے کا یا ڈولے جھوٹھی نیا۔ گرگھماں اترے جگت
 سنتاپ، ایکا جیسا ساچا جاپ، سوہنگ نام ہر دوئی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوُن بھگوان، ایکا ایک جگت ٹیک سچ رکھی سچّی سرنائیا۔ سچ سچّی
 سرنائے، چرن گر پوریا۔ ملے مات وڈیائی، آسانسا پر بھ ساچا پوریا۔ ساچے گھر وے وِدهائی، پنچے گائن چائیں چائیں، ایکا وے شبد ساچا توری۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوُن بھگوان، نہہکنک کل جامہ دھارے، سرب کلا بھر پوریا۔ سرب کلا بھر پور جوت جگائی۔ پنچاں شباں ایکا نور، ایکا ڈوری
 پنچ بندھائی۔ ایکا جوتی ہر حضور، کا یا سوتی جس اٹھائی۔ جگت ناتا دسے کوڑو کوڑو، انت ہوئے نہ کوئی سہائیا۔ گر پورے چرن مستک ساچا دھوڑ، کلجک لاہے

کالکھ چھاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک رنگ چڑھائے گوڑھ، اتر کدے نہ جائیا۔ ساچا رنگ چڑھائے بھٹھی چاڑھیا۔ دوسر در منگن نہ جائے، پُرکھ ابناشی گر سگت کرے اکٹھی ستاراں ہاڑیا۔ آپ بہائے ساچے تھائیں، دُور دُراڈی آئی نٹھی، آتم ہٹھی اک رکھائیا۔ کلجک الٹی گیرے لٹھی، شبد ویلنے رہیا پڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مان گوائے اٹھ سٹھی، ساچا جام اک پلائییا۔ اٹھسٹھ سٹھ اٹھ جگت اشنا۔ گرکھ در گھر ساچے آئے نٹھ، ملے نام اک بانا۔ مانس دیہی نہ ہوئے بھٹھ، شبد بٹھے تن ساچا گانا۔ کایا مندر ساچا مٹھ، جوتی جگے اک بھگوانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک رکھے سوہنگ سچا تیر نشان۔ ملے نام اپار ہر بھنڈاریا۔ دیون آیا وچ سنسار کرم وچار، کلجک تیری اتم واریا۔ چارے کُنٹاں آئی ہار، دھرت مات کرے پکار، عیسیٰ موسیٰ بھلے محمدی یار، گرنتھی پنٹھی دین دہائیا۔ پنڈت پاندھے ہوئے خوار، آتم اندھے بھرے ہنکار، کلجک جیو جائن باندھے، دھرم رائے مارے ڈاڈھی مار، نہ ہوئے کوئی سہاریا۔ دوس رین پچھتاؤندے پا پا وین دھرت مات پیاری آپ سناؤندے، نہ کوئی کرے پار کناریا۔ کلجک جیوتھکے ماندے، گرکھ اٹھے پہر دوس رین دھیاؤندے، سر رکھ ہتھ کرتاریا۔ آون گون آؤندے جانڈے، ترے بھون ویس وٹاؤندے، لکھ چوڑاسی گیر اپاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات کل جوت دھر، بن نام سچ ورتاریا۔ نام بھنڈارا کھول، ہر ورتائیندا۔ سوہنگ شبد جیکار بول، ڈھول وجائیندا۔ چار ورتاں تولے ایک تول، ذات پاتی بھيو چکائیندا۔ ملے دست نام انمول، پڑدہ کایا کھول وکھائیندا۔ جگائے جوت کایا چول، درس آپ وکھائیندا۔ سدا سدا ہر وسے کول، مایا پڑدہ آپے پائیندا۔ پوت سپوت کرے سچے چول، ساچی گود آپ اٹھائیندا۔ کلجک کال کالا وڈ اودھوتا، کالا ویس تن رکھائیندا۔ نہ کوئی تانا نہ کوئی سوتا، کلجک مایا پائے پیٹا، جھوٹھا جال وچھائیندا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی بیٹا، نہ کوئی کھیوٹ نہ کوئی کھیٹا، بیڑا کوئی نہ پار کرائیندا۔ گرکھ ساچا پُرکھ ابناشی شبد دوشالے سچ لپیٹا، ساچی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سچا نام اک ونجارا، بھگت ادھارا آپے آپ رکھائیندا۔ نام ورتارا وند گنڈھ بٹھائیندا۔ گرکھوں آتم پائے ٹھنڈ، ساچا دھام سہائیندا۔ دو جہانی نہ دیوے کنڈ، شبد ہتھ چنڈ پرچنڈ پھرائیندا۔ کلجک میٹے بھیکھ پکھنڈ، جوٹھے جھوٹھے ڈن لگائیندا۔ گرکھ ورا نار سہاگن لکھ چوڑاسی دسے رنڈ، آتم سیجا میت مُرار نر نرکارا نہ کوئی بہائیندا۔ کلجک میٹ بھیکھ پکھنڈ، جوٹھے جھوٹھے ڈن لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد ورتارا وچ سنسارا آپے آپ اکھوائیندا۔ درشن ملے انمول سچ سہاونی۔ پر بھ وسے سدا کول، نین مندھاونی۔ درس

دکھائے تیجے لوئن، پور کرائے بھاونی۔ گرگھ لوک مات نہ سوئن، سرتی سرت آپ جگاونی۔ تن من یج ساچا بوئن، سد پئی رہے ہاڑی ساونی۔ دُرمت میل
پاپاں دھوئن، رسنا گائَن رام رامنی۔ ایکاہل ساچا جوئن، دھرم ست بیل بناونی۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آتم گھر ساچے در
کرپا کر دیک جوتی بن ورن گوتی اپنی آپ جگاونی۔ ہوئے درس امول در اموگھیا۔ آتم کُڈا رہیا کھول، ملیا میل کھیا لیکھ دھر سنجوگیا۔ شبد ترانہ رہیا بول،
رسنا رس ہویا وس ایکاہل ساچا بولیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دیوے نام ور، درس دکھائے دیا
کمائے، کایا مندر ساچے چولیا۔ ملے درس اپار، رت سہندڑی۔ مٹے حرص سنسار، ہر بخشندڑی۔ رنگ مانے سچ بھتار، سوہاوتی نار کھیل کھندڑی۔ نرمل
جوتی کر آکار، آپے ویکھے جیا دھار، کون ستا پیر پسار، آتم سیجا اک اولڑی۔ جوتی جامہ ہر نرنکار، لوآں پُریاں ایکاہل دھار، گرگھیاں پائے گھر گھر سار، جوت
اکالن جگت دالان اک اکلڑی۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، بن کے آیا ساچی مالن، جن بھگتاں کرے رکھوالن، سوہنگ شبد پھڑ پھڑ ہتھ
ساچی تکلڑی۔ کون گھر کس ملیئے دوار۔ کون در ملے پُرکھ بھتار۔ کون ترنی جائے تر، کلج بیڑا اترے پار۔ ہر سرنی جائے پڑ، نہ جنمے نہ جائے مر، ایکاہل سے
سچ گھر در نر سچے دربار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے سنت سہیلے، لوک مات اک اکیلے، دھر درگاہی ساچے میلیے، پھڑ پھڑ بانہوں
لائے پار۔ آئے در سچ دروازے۔ جوتی جامہ غریب نوازے۔ رمیا راما اپنے ساجن آپے ساچے۔ کاہنا کرشنا گھنٹیا شاما جگا جگنتا ہر بھگونتا بھگت جناں ہر
رکھے لاجے۔ ساچا رکھے نام دامہ، پورن کرے اپنا کاما، غریب نمائیاں پڑدے کاجے۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک
نرائن نر، کلج تیری اتم ور، پرگٹ ہوئے دیس ماجھے۔ ماجھے دیس سد دوارا۔ وید ویاس بنے لکھارا۔ نہہکنکی لئے اوتارا۔ شبد ڈنکی اپر اپارا۔ چار ورنان
کرے پیارا۔ وید پُراناں پاوے سارا۔ کھانی بانی انجیل قرآنی ہاہاکارا۔ جیو شیطانی وڈ ودوانی برہم گیانی آتم اندھے مدراماسی گندے، جوٹھے جھوٹھے لگے
دھندے، و سریا نر ہر ہر نر سچّی سرکارا۔ گرگھ ساچے چند نوچندے، خوشی کرائے بند بندے، آپ اٹھائے اپنے کندھے، بھوجل بیڑا پار اوتارا۔ سدا سدا سد
بخندے، جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، پرگٹ ہوئے بیس اکیسا ہر جگدیشا چھتر سپسا چوہیاں اوتارا۔ جگت
جگدیش چھتر جھلے ایکاہل سپس۔ راگ چھتیس میٹ مٹائے قرآن حدیث۔ لکھ چوڑاسی جائے پیس۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،

ایک سچا جاپ چپائے، سوہنگ شبد دند بتیس۔ پر بھ ابناشی کر پادھار، بھرے بھنڈاریا۔ منگن آئے در دوار سچی سرکار، مانس دیہی نہ آئے ہاریا۔ لکھ چوراسی کرے پار، دھرم رائے دی تھے پھاسی شبد پہنائے سچا ہار، کرپا کر درد نوریا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھلے رُلے جنت گوریا۔ آئے بن بھکھار نر ناریا۔ پر بھ ابناشی پائے سار، بردھ بال جوان ایک دھاریا۔ امرت مکھ چوائے مہان، شبد وجے تیر نشان، سچا دیوے پین کھان، ایک ناؤں نر نرنکاریا۔ ہر جن ساچے رسنا گان، امر اپد مات کل پان، ملے میل گن ندھان، جوتی دیپک کر اُجیاریا۔ لکھ چوراسی پُن چھان، شبد بیٹھ سچ بان، لو آں پُریاں اک اڈان، ساچے دھام ہر سہا رہیا۔ آپ چکائے جم کی کان، درگاہ ساچی مان تان، رسنا راگ ایک گان، ملے میل سری بھگوانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، امرت آتم مکھ چوائے، ایک شکھ مات اُچجائے، بردھ بال جوانیا۔ بردھ بال جوان بتی دھاریا۔ دیوے نام ایک رتی، گئے وامات نہ تتی، آپے دے سمجھاوے متی، سوہنگ شبد تیج سواریا۔ میل ملانا ساچے پتی، دیپک جوتی جگے بتی، آتم سبجا ستا جتی، سوہنے کُنڈل نین مکٹ مدھر بین بھیکھ وٹا رہیا۔ آپے جانے مت گتی، جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرکھاں لیکھا لیکھ لکھائے، جگت بھلیکھا آپ گوارہیا۔ جگت بھلیکھا جائے چک، گھر ساچا اک دکھائیدا۔ آپ نوارے ترشنا بھکھ، اُٹارخ گر بھ واس کٹائیدا۔ تن مندر کٹے ہوئے دُکھ، اک اُچجائے ساچا شکھ، شبد ساچی چوگ چکائیدا۔ مانس دیہی سچ منکھ، گھر گھر دھونائے رہے دُکھ، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، کون کُوٹے جوت جگائیدا۔ گرکھاں سُپھل کرائے مات لکھ، جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، امرت جام رسنا بھوگ اک لوئائیدا۔ امرت آتم چرن پیار۔ اتم ویلا موکھ دوار۔ سجن سہیلا ہر نرنکار۔ اک اکیلا پھرے ڈھیلا وچ سنسار۔ آپے ویکھے گرکھ چپلا، شبدی جوتی پھریدار۔ ساچے اندر ساچا میلا، میل ملاواں سچ بھتار۔ اچرج کھیل پر بھ کل کھپلا، کلج زین اندھ اندھیار۔ ہر جن سہایا ساچا ویلا، جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آتم کھولے بند کواڑ۔ آتم کھلے کواڑ، شبد دُھنکاریا۔ گرکھاں کرے خبردار، نیڑے آئے ستاراں ہاڑیا۔ راجے رانے رہے وچار، کون اُٹھائے اگی دھاڑیا۔ سادھ سنت ہاہاکار، مگر لگائے موت لاڑیا۔ گرکھ ساچے شبد گھوڑی چاڑ، کچھ لیاے چرن داریا۔ آپے ہوئے پچھے اگاڑ، اٹھے پھر رہے خبرداریا۔ ہوئے سہائی بہتر ناڑ، پُرکھ ابناشی ساجن میت مُراریا۔ درگھر ساچے دیوے واڑ، سنگھ جگدیشا محل اُساریا۔ پر بھ گھاڑن گھرے اپار، نو دوارے ویکھ دکھا رہیا۔ دسواں رکھے بند کواڑ، گرؤ آں

پیراں آپ ہلا رہیا۔ گرکھاں چڑھنا تیل ستاراں ہاڑ، جوتی ناری لاڑی ہر شنگاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چار چھیرے پائے گھیرے، پہلی ویرے نہ لائے دیرے، راج راجاناں شاہ سلطاناں شبد کھنڈا سوہنگ ڈنڈا پائے ونڈاں وچ ورجھنڈاں، لوآں پُریاں رہیا لاکاریا۔ لوآں پُریاں رہیا لاکار۔ پر بھ ابناشی انتم پائے مات سار۔ پرگٹ ہوئے گھنک پُر واسی، برہے وید وکھانے چار۔ آپے جانے اپنا بھید، بھو ابھید سچی سرکار۔ کرے چھل اچھل اچھیدا، کل قلندر تیری انتم وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پُریاں لوآں آکار۔ کھنڈ منڈل برہمنڈ ورجھنڈ کر آکار دے سدھار نو ست ست نو کھنڈ کھنڈ تیز پرچنڈ انڈ ڈنڈ بے ہنڈ وڈھے کھنڈ ٹھگ چور یاریا۔ گرکھاں پلے بے نام گنڈھ، دسم دواری رکھے ٹھنڈ، کلجگ اودھ گئی ہنڈھ، سنجگ ساچا کر اُجیاریا۔ نہ کوئی دیسے بھیکھ بکھنڈ، نہ کوئی رووے رنڈ، نہ کوئی پو بے کریر جنڈ، ویکھ وکھانے جیرج اُتبیج سیتج انڈ، سوہنگ شبد چلائے ساچی بانیا۔ نو کھنڈ پر تھی سنجگ کرائی ساچی ونڈ، لکھ چوراسی بھرے پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی کھیل آپے جانے کرے کرائے چلے چلائے وچ ورجھنڈ۔ ورجھنڈ کھیل اپار ہر سر تاجیا۔ میٹ مٹائے بھیکھ بکھنڈ، چٹے آسو چڑھے تازیا۔ چرن چھہایا پہاڑ گنج، شبد لکھایا دی راجیا۔ ویکھنا کھیل سال پنج، نہ کوئی مہانا نہ کوئی ونجھ، نہ کوئی پڑدہ کاجیا۔ لکھ چوراسی نار بنجھ، جگت ناتا تے نہ کوئی دے سانجھیا۔ نیز نیر ورو لے انجھ، نہ کوئی سویر نہ کوئی سنجھ، نہ کوئی دیسے ساز باجیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پرگٹ ہوئے دیس ماجھیا۔ ماجھا دیس وڈ بکاریا۔ گرگھ ساچے وچ پرویش، سدا سدا کر آدیس، ولیا چھلیا کھیل اپاریا۔ آپے نر آپے نریش، آپے جوتی آپے گر آپے شبد سری دسمیش وڈ بکاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ویکھے کھیل کلجگ تیری انتم واریا۔ کلجگ ویلا انت پچھان۔ پرگٹ ہوئے ہر بھگونت، اک جھلائے شبد نشان۔ کچھ لیائے سادھ سنت، بھلے بیٹھے بے ایمان۔ کلجگ مایا پائے بے انت، شاہ سلطان ہوئے حیران۔ گرکھاں میل ملایا ساچے کنت، کرپا کر مہان۔ آتم جوتی نور سوایا، بھانڈا بھرم ہر بھنایا، ایک دیا ساچا دان۔ کایا چولا رنگ دکھایا، ساچا گولا در بہایا، شبد چولا اک دوایا، آپ اٹھایا نام بان۔ پڑدہ اوہلا دور کرایا۔ سرب کلا بھر پور، ہر حضور نیرن نیر کر کر مہر، گرکھاں ہر آپ تریا۔ شبد ڈوری بنھے گھیر، کلجگ انتم کرے چوری سنگھ شیر، شیر دلیر، اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھایا۔ نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ ساچے وچ سمایا۔ گرگھ

ساچے وِچ سمائے، بھو چھپائیندا۔ نرمل جوتی اک جگائے، دس کسے نہ آئیندا۔ گیان بیکسی بُدھ کرائے ایکا ایکی، بھگتاں ٹیکسی ساچی بنت بنائیندا۔ تن نہ اگے مایا سیکسی، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، آپ اپنی کرپا کر، کایا مندر اندر ساچا آسن پُرکھ ابناشن شاہو شایسن آپے آپ لگائیندا۔ ساچا آسن دھام نیارا۔ نہ کوئی جانے جیو گوارا۔ جوتی جاتا دیپ اُجیارا۔ کملاپاتی پُرکھ نرنکارا۔ اندر اندر مارے جھاتی، لہنا دینا چکے باقی، نہ کوئی مات اُدھارا۔ ایکا چڑھیا شبد راکی، نہ کوئی جانے بندہ خاکی، گرگھاں بلیا ساچا ساتی، امرت دیوے ساچی دھارا۔ بند دوارے کھولے تاکی، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، گرگھ ساچے سنت جناں دیوے درس رُپ اگم اپارا۔ رُپ اگم اپار نہ کوئی جنائیندا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی دیسے چام، پنچ تت نہ کوئی دھرائیندا۔ نہ مرے نہ پئے جم، نہ نیر وہائے چھم چھم، ماتا گود نہ کوئی سہائیندا۔ نہ کوئی پون سواسی لئے دم، نہ کوئی ہتھیں کرے کم، دس کسے نہ آئیندا۔ جن بھگتاں بیڑا رہیا بٹھ، شبد وسائے ساچے تن، ایکا کن سہائیندا۔ بھانڈا بھرم پر بھ دئے بھن، دھرم رائے نہ لائے ڈن گرگھ ساچا ساچا چن لوک مات چڑھائیندا۔ کلج جیو آتم اٹھ، جوٹھا جھوٹھا مال دھن، پنچے چور لائن سنھ، بانہوں پکڑ نہ کوئی ہٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، گرگھ ساچے سنت جناں جوت جگائے ساچے تن، اندھ اگیان مٹائیندا۔ اندھ اگیان مٹے نشانہ۔ چرن دھیان سری بھگوانا۔ دیوے مان والی دو جہاناں۔ شبد آن اک رکھانا۔ سوہنگ بٹھے ساچا گانا۔ جھلدار ہے جگت نشانہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، وڈ راجن راج شاہ سلطانا۔

★ ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۲ یکرمی ریشم سنگھ دے گرہ میرٹ چھاؤنی ★

من مت جگت وپار، سرشٹ سبائیا۔ من مت بے مہار، دس کسے نہ آئیا۔ من مت نہ کوئی سکے وچار، اُلٹی دھارا اک رکھائیا۔ من مت تن مندر کرے خوار، بھرم بھلکھے رہی بھلائییا۔ من مت کلج واسا اندرے اندر، کوڈ بھرواسا رہی دوئییا۔ من مت کرے اندھیر کایا کندر، جھوٹھا چندا رہی لگائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، اچرج مایا کل ورتائییا۔ من مت مت پردھان۔ کسے نہ رکھے کوئی پت، چاروں گنٹ جیو شیطان۔ آتم دھیرج تھاست، دوس رین بے ایمان۔ جوٹھی جھوٹھی ابلے رت، مایا جھوٹھا پین کھان۔ سرشٹ سبائی لتھی ستھ، جوٹھا جھوٹھا پون مسان۔ پنچ پنچائنی رہیا متھ، لوبھ ہنکارا پھڑ ودان۔

گرمکھ وِرا چڑھے ساچے رتھ، جس کِرپا کرے آپ بھگوان۔ جگت و سُوَرے جاَن لتھ، در گھر ساچے درشن پان۔ لیکھا چکے سیاں ساڈھے تن ہتھ، اتتم انت نہ پھیر پچھتان۔ جوتی جامہ ہر سمرتھ، آپے گوپی آپے کاہن۔ آپ چلائے اپنی رتھ، سوہنگ شبد سچ نشان۔ پرگٹ ہوئے جیوں راما گھر دسرتھ، شبد پھڑے تیر کمان۔ راج راجاناں پائے نتھ، بلی بلوانا وِج میدان۔ ایکا سوہنگ سُرُتی بھتھ، رسنا چلہ تیر کمان۔ پُرکھ ابناشی اکتھنا اکتھ، پرگٹ ہوئے والی دو جہان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، کلجک دِتا اک ور، من مت ہوئی جگت پردھان۔ من مت وڈ گوارن، بے کھاں کل پرناٹیا۔ نہ کوئی جانے ساچی دھارن، جوٹھا جھوٹھا ونج کرائیا۔ نہ کوئی سکے تیج سوارن، آتم ہنکارن اک رکھائیا۔ آپے جانے اپنی کارن، کلجک کالا وِلیس وٹائیا۔ چاروں کُنٹ شاہ سوارن، بھوئندی پھردی واہو داہیا۔ گرمکھ ساچے در دُرکارن، در دوارا لنگھ نہ پائیا۔ دُروں جوڑ کرے نمسکارن، پر بھ شبد کھنڈا رہیا دکھائیا۔ آپے مارے ساچی مارن، تیر نشانہ اک لگائیا۔ سوہنگ شبد بے جیکارن، گرمکھ کایا مندر بھاگ لگائیا۔ اک دکھائے پار کِنارن، شبد بیڑے رہیا چڑھائیا۔ جوتی نُور کر اُجیارن، مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، ساچا لیکھا رہیا لکھائیا۔ من مت جگت لکارن، نوجوانیا۔ آپے دیکھے شاہ سوارن، جیو جنت جنت نادانیا۔ گھر گھر بیٹھے سرب وِچارن، در دوارا کسے نہ ساچا مانیا۔ ویلے اتتم آئے ہارن، نہ کوئی کسے جھڈانیا۔ گرمت ہوئے مات اُجیارن، وڈ جھلائے نام نشانیا۔ بھگت سہیلا پائے سارن، ساچا میلا والی دو جہانیا۔ نہ کوئی کرے مات اُدھارن، امرت برکھے ساچا ساون، دھار ٹھنڈی ٹھار رکھائیا۔ نیڑ نہ آئے کامنی کامن، پُرکھ ابناشی دُھر در گاہی سچا ضامن، ٹھنڈی چھائیں ایکا راہ سچ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، سچ سُنسہڑا آپے دیوے گرمت کرے پردھانیا۔ گرمت کر پروان، نمسکار دی۔ پر بھ ابناشی دیا جیا دان، جن بھگتاں واجاں ماردی۔ پرگٹ ہویا نوجوان، پُرکھ ابناشی وِج جہان، گرمکھاں تن بستر استر شبد شنکار دی۔ ویکھن آئے بن کے کاہن، سنگ رکھائے دھرم نشان، جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، کرے کھیل اپر اپاردی۔ ہر سرن سچّی در گاہ، سچ ٹکانیا۔ ہر سرن تھے جم کا پھاہ، ملے شبد سچا بانیا۔ ہر سرن گرمکھ ور لے ملدا تھاں، بندھن بندی بند کٹانیا۔ ہر سرن گرمکھ بنائے ہنس کاں، شبد ساچی چوگ چگا رہیا۔ ہر سرن در گاہ ساچی دیوے تھاں، آون جاون گیز کٹا رہیا۔ ہر سرن پُرکھ ابناشی پکڑے بانہہ، ترے بھون پار کرا رہیا۔ ہر سرن، مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، جوتی نُور میل ملا رہیا۔ گرمت گر در ہوئے پردھانیا۔ کلجک مٹے اندھیری شامن، جوتی چمکے گرمکھ دامن، کرے پرکاش

کوٹن بھانیا۔ دیکھے نام زرنجن اک نشان، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، گرمت گرکھ دھار۔ سچ کرائے ونج وپار۔ سولاں کلیاں تن شنکار۔ لکھ چوراسی اترے پار، ناتا تے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔ شبد تیر نرالا چھٹے، پنجاں چوراں پھڑ پھڑ کئے، ساچے اندروں کڈھے باہر۔ تن نگارے شبد لگائے ایکا چوٹے، آپے پرکھے کھرے کھوٹے، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان۔ درگاہ ساچی سچے درباریا۔ گرمت گر کی ریت، چرن پیاریا۔ نہ کوئی مندر نہ مسیت، اندرے اندر جن نمسکاریا۔ اچرج چلے چلائے مات ریت، اکھر وکھر بنت بنا رہیا۔ مانس دیہی رکھے ٹھنڈی سیت، رسنا جہوا جہوارسنا ایکا گیت سہا رہیا۔ آپے پرکھے گھر گھر نیت، بھرم بھلیکھا دُور کرا رہیا۔ گرکھ ساچا سنت سہیلا مانس دیہی جائے جیت، کھجک بیڑا پار کرا رہیا۔ ملے میل ہر ساچا میت، لکھ چوراسی گیر آپ کٹا رہیا۔ کھجک اودھ رہی بیت، سبجک ساچے جنم دوا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، گردوارا گر اندر جوتی نورادو نگھی کندر کایا مندر آپ سہا رہیا۔ گرمت گر در آئی، ہر ہر مہربانیا۔ گرمت رہیا سمجھائی، گرکھ دیکھن ونج جہانیا۔ درگھر جان چائیں چائیں، بیٹھ شبد ونج بانیا۔ پکڑ اٹھائے پھڑ کے بانہیں، نام چپائے سری بھگوانیا۔ سدا رکھائے ٹھنڈی چھائیں، ایکا راہ سچ دکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، سچ سنیہہڑا آپے دیوے گرکھ کرے پروانیا۔ ہر جن اپار ونج سنساریا۔ مانس جنم پیچ سوار، پار اتاریا۔ کھلے بند کواڑ، سبھے سچ ساچے شبد تن شنکاریا۔ شبد سنیہہڑا رہیا بھیج، شو شکر برہما اندر آپ جگا رہیا۔ جوتی جامہ چمکے تیج، شبد سنگھاسن ڈیرہ لا رہیا۔ سوہنگ پھڑیا ساچا نیز، اشنج ایہہ سمجھا رہیا۔ دھرت مات بناونی ساچی سچ، لکھ چوراسی گودی ونج بٹھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کھجک تیری بنت بنا رہیا۔ ہر چرن سرنائے من بیرا گیا۔ ملیا میل ہر ہر رائے، سویا مویا تن اٹھ جا گیا۔ ہویا میلا ساچے تھائی، ایکا سنیسا ساچا را گیا۔ نہ کوئی دپسے پتا مائی، چرن کول کول چرن ہر ساچے لا گیا۔ نہ کچھ پیئے نہ کچھ کھائے، ملیا میل کنت سہا گیا۔ اک چپایا ساچا نانے، نہ کدے سوئے سدا جا گیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، چرن سرن سرن چرن ہر جن آئے بھا گیا۔ ہر چرن سرنائی، ملے مات وڈیائی، لکھیا لیکھ دھر سنجو گیا۔ بے کھ کرے کیا چترائی، پر بھ لایا ہوئے رو گیا۔ نہ کوئی جانے چو گوسائیں، کون دیوے درس اموگھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، ساچا میلا اک اکیلا وقت سہیلا، آپے گر آپے چیلا، ساچا رس آتم گھر بیٹھ ہر اپنا آپ بھو گیا۔ ساچا بھوگ شبد ہلاس۔ نج گھر آتم ساچا واس۔ پور کرائے اپنا کاما،

ہوئے پرکاش وِج پر بھاس۔ سوہنگ وِجے اِک دامہ، کا یا منڈل سوہنی راس۔ چار گنٹ ہڈ ماس ناڑی چاما، نہ کوئی جانے کون دوارے سے پون سواس۔
 کون گھر و سیر اسچے راما، کون تن دئے بنواس۔ کون کوٹے شبد گھیرا، من ویراگ نہ ہوئے اُداس۔ کون س ویلا سنچھ سویرا، اگیان اندھیرا جائے وِناس۔
 کون چکائے میرا تیرا، اِک دکھائے پر تھی آکاش۔ کون ڈھاہے بھرماں ڈیرہ، پنجاں چوراں کرے ناس۔ کون گر کون چیرا، کون ہو یا رہے داس۔ کون
 وسائے کا یا کھیڑا، جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، گرگھ ساچے سنت جناں ہو یا رہے سد داسن داس۔ ہر چرن سرنائی جنم سہیلیا۔ پر بھ
 ابناشی دیا کمائی، میلا میلیا۔ پورب لہنا دینا رہیا چکائی، کلجک آیا اتم ویلیا۔ در دوارے کٹن آیا جم کی پھای، اچرج کھیل پر بھو کل کھیلیا۔ گرگھ اٹھائے پھڑ
 پھڑ بانہیں، وسائے دھام اِک نویلیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، چرن پریتی سچ دھیانا۔ شبدی جوتی میل بھگوانا، ورن گوتی نہ
 کوئی نشانہ، ساچے در رہیا سہائی۔ ہر چرن سرنائی پُرکھ اگیا۔ بھو رہے نہ رائی، دے مت رہیا سمجھائی، کلجک جیواں انھیاں۔ ذاتی پاتی بھو چکائی، پُرکھ
 بدھاتی دیا کمائی، امرت بوند سوانتی اِک پیائی، بھانڈا بھرم پر بھ بھنھیا۔ نہ کوئی جانے ہندو مسلم سکھ عیسائی۔ ذات کذاتی کلجک تیری اندھیری راتی،
 دھرت ماتی رہیا مٹائی۔ ایکا بٹھے چرن ناتی، رکھے پت کملاپاتی، ایکا گھر ایکا جیا، ایکا دیا ایکا ہیا، ایکا نیا ایکا بیا، لکھ چوراسی رہیا اپائی۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، گرگھ ساچے سنت سہیلے چرن سرن سرن گر چرن اِک رکھائی۔ ہر چرن سرنائی بھرم چکایا۔ ملیا میل ساچے ماہی، دھرم
 دھرایا۔ ذات پات کوئی دیسے ناہی، ورن اورناں نظری آیا۔ کلجک دھون آیا چھای، امرت جل اِک رکھایا۔ لیکھا کھے پھڑ پھڑ بانہیں، دھرم رائے در
 بہایا۔ دیوے در بے پرواہی، تخت سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، اپنا بھانا ساچا رانا سرب تھائیں رہیا ورتایا۔ ہر
 چرن سرنائی دھرم دواریا۔ پورب کرم وِچار، بنت بنا رہیا۔ در گھر ساچے پائے سار، دھرم رائے کرے خبردار، چتر گپت سنگ رکھا رہیا۔ لیکھا لکھنا سچ
 دربار، لہنا دینا نہ کوئی کرنا مات اُدھار، ساچا حکم سنا رہیا۔ لکھ چوراسی، اپنا بھار آپ اٹھاؤنا۔ کور کٹبانا تاتائے، شبد نرالا تیر چھٹے، اگے ہو نہ کسے بچاؤنا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، سچ سرنائی اِک رکھائی، در دربارا اِک گھلاؤنا۔ ہر چرن سرنائی سچ درباریا۔ اپنی کرنی رہیا کر، جُگا
 جگنتر وارو داریا۔ نہ جنم نہ جائے مر، جوتی جامہ بھیکھ نیاریا۔ نہ کوئی تیر تھ تٹ بنائے ساچا سر، شبد راگ نہ کوئی گا رہیا۔ ڈنڈے پوڑے نہ جائے چڑھ،

شبد گھوڑا اک رکھا رہیا۔ جن بھگت دوارے آگے کھڑے، سوچھ سرپنی درس دکھا رہیا۔ دسم دواری ویکھ دکھانے کایا کوٹ قلعہ گڑھ، جوٹھے جھوٹھے پہریداری کرے آکاریا۔ جوتی جگے اندرے اندر، شبد ناد اک وجا رہیا۔ آپے وسے پچھے اگاڑی، نہ کوئی ماس نہ کوئی ناڑی، جوت نرنجن کر آکارا، ہر ورتارا سرپ کرے سرپا وڈا بھوپا ایکا بھیکھ وٹا رہیا۔ ہوئے پرکاش کایا اندھ کوپا، نہ کوئی جوت سگندھی نہ کوئی دکھائے دیپ دھوپ، ایکا ایک ایک اپنی جوتی ڈگمگا رہیا۔ چاروں کُنٹ نہ آگے سیک، سیتل دھار ہر کرتا نچھر دھار اپنی آپ بہا رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرن چرن چرن سرن گرگھاں چکائے مرن ڈرن ڈرن مرن تال تلواڑا بہتر ناڑا راگ چھتیس دند بتیس نہ کوئی سنا رہیا۔ نہ کوئی گائے راگ راگنی، ملے میل ہر کنت سہاگنی۔ ساچی صورت شبد تورت اکال مورت جوت نرنجن سدا جانی۔ نہ کوئی دیسے اندھ اندھیاں جوٹھ جھوٹھ نہ کوڑ کوڑت، ایکا رنگ پر بھ ساچا سنگ پتت پاونی۔ سچ دوارا جائے لنگھ، وجے نام شبد اک مردنگ، آگے دیسے گھر سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگے جوت دمک دامنی۔ دسم دوارا پار کرانیا۔ سوہنگ دھارا اک دکھانیا۔ آپے ویکھے ویکھ دکھانے شبد آسوارا، دوسر کوئی دس نہ آنیا۔ اکھر وکھرش اکھر، اگنت گنی نہ جانیا۔ ست پرکھ نرنجن جوتی دھارا شبد کیا باہرا وکھر سوہنگ نام رکھانیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، سچ سوغات وڈ کرامات، لوک مات مار جھات سبجگ ساچے تیری جھولی پانیا۔ سوہنگ وسے گھر نیار۔ جیو جنت نہ پائے سار۔ جوت نرنجن اک آکار۔ سُن منڈل پسر پسا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد وہائے دسم دواری ساچی دھار۔ ایشر جوتی پوت سپوتا جاپ سوہنگ سچ رکھایا۔ سوپتا ہنگ پوت اکھوایا۔ نام دھار ایکا دوت، اک دوجے دا لڑ پھڑایا۔ نہ کوئی دسے دشا کوٹ، اک ہلارا رہیا جھوٹ، پر بھ ابناشی رہیا جھلایا۔ جوتی کھٹا گیا پھوٹ، سوہنگ پرگٹ باہر آیا۔ دسم دواری پڑدہ گیا چھوٹ، کایا مندر ڈیرہ لایا۔ ہائی ماٹی پنج بھوت، نرگن روپ ہر سمایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے اندر ساچے در آپ اپنا راگ سنا یا۔ کرت کرم پر بھ کٹ چرن دواریا۔ دکھاں روگاں چنتا سوگاں جڑھ پٹ، کرتن شنگاریا۔ کایا مندر کھول ساچا ہٹ، ملے وست اک اپاریا۔ سدا وسے گھٹ گھٹ، جوتی جگے لٹ لٹ، جھوٹھا میٹے اندھ اندھیاں۔ ہوئے روگ میٹے پھٹ، ساچا لاہا لینی کھٹ، رسنارس آتم چٹ، سوما وگے نچھر دھاریا۔ بھاگ آگے کایا مٹ، پنچے چور جھوٹھے بھٹ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مانس دیہی ملے ساچا سر، گرگھ تاری اک لگا رہیا۔ آئے در دوار بن بھکھاریا۔ کرپا کر ہر نرنکار کایا روگ

چنتا سوگ رسنا بھوگ لگا رہیا۔ چرن پریتی دھر پیار وچ سنسار ملے جوت شبد اپاریا۔ ایک رس لیتے بھوگ، جھوٹھاٹے جگت و جوگ، لکھیا ہر سچا سنجوگ کرم جرم جرم کرم ساچے لیکھے لا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، منگن آئے اک در، نہ کوئی دوسر ہور اکھوارہیا۔ آئے در در سواہی۔ جوت نرنتر آپ بُجھائے تن بستر، دوس رین کرے رکھوالی۔ آتم جوتی نور نرنتر، آپے جانے آتم انتر، کلجگ گھٹارین کالی۔ کایا مندر گنگن گگنتر، آپ سہائے تھان تھنتر، دیک جوتی اک جوالی۔ درگاہ ساچی ہر جن بنائے ساچی بنتر، سوہنگ شبد جگ ساچا منتر، دیوے ہر کرپا کر والی دو جہانی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت دیوے ساچا ور، ایک ایک ہر ہر نام نشانی۔ گر سنگت بنے مات برات۔ ایک منگے دست دست نام دات۔ دوس رین تیجے نین رہن مست، ساچا ناتا پُرکھ ابناشی پُرکھ بدھات۔ سوہنگ گھوڑا ساچا ہست، نہ کوئی دیسے تن بست، اٹھے پہر مارے جھات۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے سنت جنان ہومے کایا روگ گوائے، تن مندر کرے ٹھنڈا سانت۔ ساتک سانت ست سرور۔ در گھر آیا دیا کمائے، آسا منسا ہر جی پورا۔ چرن سرن سرنائے، جگت روگا ہوئے دورا۔ چلے چلائے اپنے بھانے جگت وچھوڑا دور کرائے، رنگن رنگ چڑھائے گوڑا۔ ساچا کنگن تن پہنائے، اپنی رنگن آپ دکھائے، لال دوشلا سوہنگ کنگن شبد ساچا چوڑا۔ گر گوپالا دین دیالا سد رکھوالا گرگھ ساچے پتر سجان بنائے، منمگھ مگدھ موڑھا۔ ایک تیر نشان رکھائے، بجر کپاٹی پار کرائے، ساچی ہاٹی مات دکھائے، جوت للاٹی دیپ جگائے، اوکھی گھاٹی آپ چڑھائے، کایا ماٹی ہوئے رُشانے، جگت وکارا دسے کوڑا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر سنگت ہر در بھگھار، پر بھ ابناشی کرپا کر، دیوے ور نام نرنجن ساچا انجن گر چرن پریتی مستک ساچی دھوڑا۔ ہر بھانا سدا اٹل، گرگھ وچاریا۔ ایک رہے آپ اچل، وسے جل تھل انت نہ پاراواریا۔ شبد سنسہرا اندرے اندر رہیا گھل، کایا ماٹی سچ محل ایک ہر اُساریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرگھ ساچے سنت جنان ساچے مارگ آپ چلا رہیا۔ سچ میننتی گر چرن دوار۔ گرگھ کایا بھاگاں ونٹی، سُنے پکار ہر داتار۔ ایک دھار جیو جنتی سادھ سنتی، نام بسنتی رنگ اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، جگت پتا داتا جگدیشتر آپے بٹھے ساچی دھار۔ ساچی دھار پر بھ مات بناؤنی۔ کلجگ بھرم اندھیری رات، جھوٹھی مایا انت مٹاؤنی۔ چرن کول کول چرن ہر ہر دے ساچا نات، ساچی بنت آپ بناؤنی۔ نہ کوئی وار نہ کوئی تھت، نہ کوئی دوس نہ کوئی رات، ایک کار آپ کراؤنی۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، جگت ریتی آپ ایتی ایک ایک

رکھاؤنی۔ کایا مندر سچ ٲکانا۔ دوسر نہ کوئی مات پچھانا۔ ہڈ ماس ناڑی پنجر لہو مجھ گار بنانا۔ جوتی جوت سرٲ ہر، آپے وسے سچ گھر، ساچی سیجا آسن لانا۔ آتم سیجا سچ سَنگھاسن کر تیار ٲرکھ ابناشی سچا سُنہیہرا ایکا بھیجا، ساچا بھانا در ٲروانا وچ سنسار۔ لہنا دینا آپ چُکائے جیوں لیکھے لائے جن جنمیزا، دھرمی دھار اک رکھائے۔ آپے جانے لہجا پھجا، بھکھ بھوج ایکا رنگ رنگائے۔ جوتی جوت سرٲ ہر، مہاراج شیر سَنگھ وشنوں بھگوان، سچ سَنگھاسن ایکا بیٹھ، شبد بھوگ رسن رس لائے۔ شبد بھوگ رسن رس سواد۔ ہر ہر جن ساچی کار آد جُگاد۔ جگت مندر جھوٹھا جوٹھا پیار، کایا اندر ویکھ برہماد۔ جوتی جوت سرٲ ہر، مہاراج شیر سَنگھ وشنوں بھگوان، ملے میل گھر ساچے مادھو مادھ۔ گھر ساچے ہر براجیا۔ سیوک سیوا ٲورن کر، کرے کرائے ساچے کاجیا۔ جگت وکارا گر اگے دھر، در دوارا ساچا ساجن ساچیا۔ شبد بھنڈارا دیوے بھر، جوت زرنجن رکھے لاجیا۔ جوتی جوت سرٲ ہر، مہاراج شیر سَنگھ وشنوں بھگوان، کایا گھر ساچے در، دیوے در چکے ڈر، دھر در گاہی آئے بھاجیا۔ کایا مندر ہر وسیرا۔ نہ کوئی دسے دُجا اندر، ٲربھ ابناشی نیرن نیرا۔ تیجا کھولے مایا جندر، چوئے تھے کرے حق نیرا۔ پنچم جوت ٲرکاش کرے دُنگھی کندر، میٹ مٹائے اندھ اندھیرا۔ ستوں ست سرٲ ست ٲرکاش، آتم گھر ساچے در، آپے تارے کر پیارے گر گھر ساچے کر کر مہراں۔ آتم در کھولے تاکی۔ ٲربھ ابناشی بیٹھا ساقی۔ لہنا دینا آپ چُکائے، مانس دیہی رہندی باقی۔ امرت ساچا جام پیائے، کرے کایا ٲاکی۔ سوہنگ ساچا جاپ چپائے، نیڑ نہ آئے ہاکن ڈاکی۔ کل قلندر دُور کرائے، ٲرگٹ ہوئے درس دکھائے، شبد چڑھائے ساچے راکی۔ مہاراج شیر سَنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن زر، نہ کوئی جانے بندہ خاکی۔ جگت ٲت جگدیشر ہر برہمادیا۔ جوگی جپی تپی تپیشتر، من رشی نہ کرے پچانیا۔ جوتی ملیا ٲربھ ایکا ایک ٹیک وکھانیا۔ جوتی جوت سرٲ ہر، مہاراج شیر سَنگھ وشنوں بھگوان، ہر جن میلا جگت اکیلا، در گھر ساچے در ساچا میلا آپ کرانیا۔ ملے میل ٲرکھ زرنجن، بھرم بھو چُکیا۔ نیز نور نرالانا نام انجن، جوٹھا جھوٹھا پھل کایا سکیا۔ امرت آتم دھار نچھر گرگھ ٲی، بھنڈارا نام کدے نہ کیا۔ بھگت جگت دوارے سوہنگ شبد سکھیا، جوتی جوت سرٲ ہر، نہہکنک نرائن زر، ساچا بھانا رہیا کر، ہر جن سُهیلا دیوے ور، نہ رُکے کسے روکیا۔ نو دوارے در در ویکھ۔ کون دوارے ٲرکھ ابناشی نو اٹھارے دہ دس ماسے لکھے لیکھ۔ کون کرے جوت ٲرکاشے آتم لہے چنتا اداسی، سنت سُهیلا لگائے ساچی میخ۔ کایا مائی امرت رس چاٹی، سچ منڈل ہر ساچی راس۔ ٲاربرہم ٲرکھ ابناشی، جوتی جامہ دھریا بھیکھ۔ ساچا شبد سواس سواس، دھرم رائے دیوے پھاسی، میٹ مٹائے بدھنا لکھی

ریکھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ساچے نیتز کایا کھیتر اندرے اندر رہیا دیکھ۔ اندرے اندر ہر دکھانا۔ جوت سرُپ کھیل مہانا۔ ایک شبد سچ ترانہ۔ ایک نام گن
 ندھانا۔ ایک کام سری بھگوانا۔ ایک جام امر اپد آتم امرت ساچی دھار سچ پیانا۔ ہر جن جن ہر دوارے سد ساچا بٹھے گانا۔ اک اُپجائے تورت ناد، انا اناہد
 سنگ رلانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک رنگن شبد کنگن ساچا تندن تن بندھانا۔ شبد تند بندھ کرتار۔ کایا مندر اندر جھوٹھا
 اندھ، نو چند نہ جانے جیو گوار۔ مدراماس لائے گند، رسنا نہ گائے ہتی دند، نرناری ہر ساچا پُرکھ بھتار۔ بھرم بھلیکھا دُئی دوتی بھانڈا بھن آدھو چکار۔ مان
 موہ بھرم ہنکاری وچا جندر، نہ کوئی کھولے بند کواڑ۔ پُرکھ ابناشی سدا سد بخشندا، ہر جن ساچے در گھر ساچے دیوے واڑ۔ اک اُپجائے پرمانند، شبد گھوڑے
 دیوے چاڑھ۔ جگت دکھائے جھوٹھا اندھ، اتم ویلے موت لاڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے سنت جناں پنچ پنچان
 آپ چبائے اپنی داڑھ۔ پنچ پنچان چکے ڈر۔ آتم دیکھے ساچا گھر۔ نہ جنم نہ جائے مر۔ تال سہاوا امرتسر۔ تیرتھ ورے پورے تولے ساچا جھرنارہیا جھر۔
 گرگھ پورا کدے نہ ڈولیا، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی شبد دھار کر پیار اندرے اندر آپے بولے۔ ست پُرکھ نرنجن کھیل اپار۔ میل ملاوا ہر جن ساچا میت
 مرار، بھاگ لگائے کایا چولے۔ ہوئے روگ رہیا نوار، ساچا بخشے نام ادھار، بھرے رہن سد بھنڈار، در دوارا نرنکارا ایک کھولے۔ مہاراج شیر سنگھ
 وشنوں بھگوان، نہکنتک نرائن نر، آدانت جگا جگت دیوے مت سدا رہیا سمجھا، گرگھ سد مات نہ ڈولے۔ ہر کاشد بان، جگت اڈانیا۔ چاروں کُنٹاں
 کرے دھیان، سری بھگوانیا۔ میٹ جائے جھوٹھ نشان، چھپر چھنیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، وچ جہانیا۔ اک اُپجائے نام ندھان، نو کھنڈیں کھیل
 کرانیا۔ سچ جھلائے ہر نشان، رنگے رنگ نوینا۔ لیکھا لکھے آپ مہربان، ستاں دیپاں بھو گھلانا۔ سوہنگ کھنڈا رسنا تیر کمان، آپ چڑھائے والی دو جہانیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بے لکھ جیواں دس نہ آئے، کلج آتم انھیا۔ ہر شبد اپار، جگت پساریا۔ پر بھ ابناشی جانے سار،
 وچ سنساریا۔ لکھ چوڑاسی کرم وچار، جوت نرنکاریا۔ بھرے جھلا جیو گوار، مایا رانی پیر پساریا۔ نہ ملیا میت مرار، مانس دیہی پاسا آیا ہاریا۔ گرگھ ورلے بخشے
 چرن دھیان، آتم جوتی دیوے نور آکاریا۔ امرت بخشے ٹھنڈی دھار، سوہنگ جام پیار رہیا۔ مرے نہ جمے وارو وار، لکھ چوڑاسی پھند کٹا رہیا۔ بھگت سہیلا
 اترے پار، چرن پریتی اک بندھارہیا۔ دھر درگا ہی ساچا میلا، اپنارنگ آپ رنگا رہیا۔ اپنا کھیل پر بھ آپے کھیا، نوستی بنت بنا رہیا۔ آپے گر آپے چیل،

آپے نار ساچا پتی کنت سُہاگی ساچا گیت سنا رہیا۔ سوہنگ شبد چڑھائے ساچا تیل دھرم رائے دی کٹے جیلا، ساچا رتھ ہر سمرتھ جگت اکھ اک چلا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد گھوڑا جوتی جوڑا، چاروں گنت آپ دوڑا رہیا۔ ہر ہر شبد بان جگت جیکاریا۔ در در گھر گھر، ویکھے راج راجان، شاہ سلطان مات ہنکاریا۔ پکڑ اٹھائے نوجوان بے ایمان، مارے تیز نام کٹاریا۔ ایک رکھے سوہنگ آن، میٹ مٹائے پین کھان، انجیل قرآناں وقت چکا رہیا۔ آپے جانے اپنی آن، نہ کوئی جانے وید پُران، پنڈت پاندھے آتم آندھے بھرے ہر بھلا رہیا۔ اک جھلائے سچ نشان، لیکھا لکھے آپ بھگوان، چار ورنان ایک سرنا اوج نیچ بھو چکا رہیا۔ پرگٹ ہوئے والی دو جہان، جن بھگتاں کرے مات پچھان، شبد دات وڈ کرامات آتم جھولی ہر بھرا رہیا۔ ہر جن تیری اتم ذات، چرن پریتی ساچانات، کلجک مٹے اندھیری رات، سوہنگ ساچا چند، مستک دیک آپ جگا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچے گگن رہے مگن جوت نرنجن نرنائن ایک نین کھلا رہیا۔ ہر ہر شبد بان گرگھ پیاریا۔ در گھر ساچے پاوے سار، پر بھ ابناشی بخشے نام ادھاریا۔ ایک دیوے دست اپار، پنجاں چوراں کرے خوار، بیڑا دسے پار کناریا۔ مانس دیہی نہ آئے ہار، ساچا شبد تن شنگار، کنگن رنگن اک چڑھا رہیا۔ پُرکھ بدھاتا گرگھ ساچی نار، مانے رنگ سچ بھتار، سولاں کلیاں آتم سیجا ہر وچھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر شبد بانا وچ جہانا ایک ایک بنا رہیا۔ ہر ہر شبد بان اک بنائیدا۔ جن بھگتاں دیوے ساچا مان وچ جہان، چرن دھیان اک رکھائیدا۔ آتم جوتی برہم گیان، کلجک بھلے جیو نادان، گرگھ ساچے ہر جگائیدا۔ امرت آتم دیوے پین کھان، در گھر ساچا ایک رنگن رنگ چڑھائیدا۔ در دوارے ساچا مان، جھلدار ہے نام نشان، ساچا لیکھا آپ لکھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگت جگدیش تیرے سسے اک نشان رکھائیدا۔ اک نشانہ دیوے رکھ۔ پُرکھ ابناشی اکھٹا لکھ۔ گرگھ ساچا سنت سہیلا لکھ چوراسی وچوں کینا دکھ۔ پُری شو گھر ساچا میلا، میل ملائے ہر پرکھ۔ ودھائی جائے مات ویلا، پر بھ ابناشی لئے پت رکھ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے گر آپے چیل، دوسر کسے نہ آئے ہتھ۔ جگت جگدیش کر جگت دھیان۔ چھتر جھلائے پر بھ ساچے سسے، شبد بیٹھائے وچ بان۔ ویکھ دکھانے موسیٰ عیسے، راج راجاناں شاہ سلطان۔ نہ کوئی پڑائے قرآن حدیث، گرنٹھی پنٹھی سرب مٹ جان۔ کلجک جوٹھی جھوٹھی چلی پیسن پیسے، جوٹھے جھوٹھے جیو شیطان۔ چکے بھو بیس ایکسے، کرے کھیل سری بھگوان۔ دھریں نیہہ جگت جگت جگدیشے، نو در سچے دربان۔

جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، ستاں نوواں نوواں ستاں آپ جُھلائے سوہنگ شبد اک نشان۔ سچ نشانہ ہر جُھلاؤنا۔ کر دھیان ہر مہربان، ساچا لیکھامات لکھاؤنا۔ نہ کوئی جانے جیو جنت ندھان، سادھ سنت نہ کرن پچھان، رنگن رنگ ست رگاؤنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، بیس اکیس جگت جگدیش ایکا اوجا راہ وکھاؤنا۔ اُچا بھيو بیس اکیس۔ نہ کوئی دیسے ہڈ ماس ناڑی چما، چھتر جُھلے پر بھ ساچے سیس۔ نہ کوئی پون سواس لئے دماں، نہ کوئی کرے مات ریس۔ مات پت نہ کسے جما، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، نہ کوئی رکھائے نیز مکھ کایا سکھ دند بتیس۔ بیس اکیس ہر نشان۔ راگ چھتیس میٹ میٹان۔ اک اک اک اکیس، رام راج راج رام میٹ میٹائے شاہ ابلیس۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، لاڑی مَوّت آپ اُٹھائے، مگر لگائے سنگ محمد چار یار اعلیٰ شاہ جنّ خوہیس۔ اعلیٰ شاہ علیٰ علماں۔ ساچا رام رحیم رحمان۔ بے پرواہ عالمن عالمان۔ اعلیٰ شاہ جنّ کھویس سبنی تھاں جُھلے جُھلائے اک نشان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان۔ ست پُرکھ نرنجن دھنّ، شبد امولیا۔ ست پُرکھ نرنجن دھنّ، آدانت کدے نہ ڈولیا۔ ست پُرکھ نرنجن دھنّ، ایکا گھر ساچے در سچ جیکارا بولیا۔ ست پُرکھ اپار آپے کرے جگت وِہارا، در دوارا ایکا کھولیا۔ ست پُرکھ اپار لوآں پُریاں دھار رہیا بنھ، پورے تول تولنہارا ایکا تول ساچا تولیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، اپنی کرنی آپے کر، بھيو چُھپائے کایا چولیا۔ ست پُرکھ نرنجن دھنّ، اگمّ اپارا۔ ست پُرکھ اپار نہ مرے نہ جائے جم، رُپ رنگ نہ کسے وچارا۔ ست پُرکھ اپارا ہڈ ماس ناڑی نہ دسے چمّ، نہ دسے کوٹ اُساریا۔ ست پُرکھ اپار نہ دسے کسے چھری چھنّ، مندر محل نہ کوئی اُساریا۔ ست پُرکھ اپار کھجک جیو بُھلے نادان، آون گون نہ کوئی کٹا رہیا۔ ست پُرکھ اپار کھنڈ ورجنڈ برہمنڈ ایکا دھار بدھی، ایکا رنگ رنگا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، ویکھ وکھانے راجے رانے شاہ سلطانے بنت بنا رہیا۔ بنت بنائے ہر بھگوانا۔ کرے کھیل مات مہانا۔ جوتی نور اک رکھانا۔ شبد تیر اک اُٹھانا۔ رسنا چلے آپ چڑھانا۔ ویکھ وکھائے اُچ ٹلے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑاں بے مکھ چبائے اپنی داڑھ، مگر لگائے مَوّت لاڑ، نہ کوئی جانے اگی دھاڑ، اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھانا۔ دھرم رائے کھولے بند کواڑ، بے مکھ جیواں دیوے واڑ، در دوارا اک وکھانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھانا۔ مگر لگائے مَوّت لاڑ، نہ کوئی جانے اگی دھاڑ، اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھانا۔ دھرم رائے کھولے بند کواڑ، بے مکھ جیواں دیوے واڑ، در دوارا اک وکھانا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھانا۔ نرگن رُپ اپار، نور نورانیا۔ سرگن کھیل کرتار، بھیکھا بھیکھ وچ جہانیا۔ نرگن رُپ اپار، نر نرائن نہ کسے پچھانیا۔ نرگن رُپ اپار، کایا جوتی جگے اک بھگوانیا۔ نرگن رُپ اپار، آپے جانے اپنی سار، آدانت نہ کسے دکھانیا۔ نرگن رُپ اپار شبد ملے دست اپار، دیوے ہر کرپا کر والی دو جہانیا۔ دوہاں گھراں اک پیار، آپے ناری پُرکھ بھتار، ساچی سیجا پیر پسا، ستارہے گن ندھانیا۔ نرگن رُپ اپار، بھگت امولیا۔ سرگن رُپ اپار، پُرکھ ابناشی اندرے اندر بولیا۔ نرگن رُپ اپار، بھیکھ کسے نہ کھولیا۔ سرگن رُپ اپار جوتی جگے اپر اپار، دسم دواری پڑدہ کھولیا۔ نرگن رُپ اپار، سرگن بنھے ساچی دھار، شبد جوتی وچ ٹکائے، آپ اپنی دیا کمائے، دوسر کسے دس نہ آئے، گرگھاں پڑدہ آپے کھولیا۔ نرگن رُپ اپار سدا نر ویریا۔ نہ کوئی جانے جنت گوار، نہ کوئی کرے سنت ادھار، جھوٹے وھن جگت وھارہیا۔ نر نرائن پاوے سار، درگھر ساچے ایکا بہن، ملے میل کنت بھتار۔ درس ویکھے تیجے نینا، آتم کھولے بند کوڑا، ناتاٹھے بھائی بھیناں، تتی وانہ آگے ہاڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا شبد تن پہنائے، نیڑ نہ آئے موت لاڑ۔ ساچا شبد تن شنگار۔ ملے دھن دست اپار۔ مٹے جن وچ سنسار۔ کوئے نہ لائے مات سنھ، نہ کوئی لٹے چور یار۔ دھرم رائے نہ لائے ڈن، ملے میل پُرکھ بھتار۔ سکا ہریا ہوئے تن، جوتی نور اک اجیار۔ بے کھ جیو ہوئے اٹھ، درگھر ساچے نہ پائن سار۔ آتم ہوئی کھن کھن، پرگٹ ہوئے نہ ہکنک اوتار۔ گرگھ رسنا کہے دھن دھن، سوہنگ شبد چار ورنناں اک جیکار۔ ہر جن آتم جائے من، بھرم بھلیکھا دئے نوار۔ بھانڈا بھرم پر بھ دیوے بھن، شبد ہتھوڑا ایکا مار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کلج تیری اتم وار، شبد گھوڑے ہو آسوار۔ شبد گھوڑا ہر نرنکاریا۔ ملیا جوتی جوڑا کھیل اپاریا۔ دھر درگا ہی ایکا پوڑا، پُریاں لو آں باہر رکھا رہیا۔ نہ کوئی جانے لما چوڑا، گنتی گنت نہ کوئی گننا رہیا۔ نہ کوئی امرت آتم رس مٹھا کوڑا دسم دواری بند رکھا رہیا۔ بھگت جاناں تن لگی اوڑا، پُرکھ ابناشی ساچا بہڑا، بھیکھ گھلائے براہمن گوڑا، امرت میگھ برسار رہیا۔ دھر درگا ہی آیا دوڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، نہ ہکنک نرائن نر، نو کھنڈ پر تھمی پائے ونڈ، شبد اٹھائے چند پر چند ہتھ کرتاریا۔ لکھ چوراسی پائے ونڈ، سنت سہیلے کرے خبردار۔ رنک راجاناں وڈھے کنڈ، نکھی رکھے ہر جی دھار۔ ویلے انت وڈھے کنڈ، مدراماسی کرے خوار۔ کرے کھیل وچ در بھنڈ، جوت نرنجن نر نرنکار۔ کلج اودھ گئی ہنڈھ، کرم دھرم پر بھ رہیا وچار۔ گھر گھر دیسے نار رنڈ، نہ کوئی سہاگن کنت بھتار۔ میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈ، ساچا کھولے اک

دوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کلج تیری اتم وار، آپے جانے اپنی سار۔ جانے اپنی سار سچ سکھدایا۔ کلج کرم وچار، بھوکے نہ پایا۔ بے لکھ جیو کنت و بچار، ناری ہر بھلایا۔ چاروں گنت ڈشٹ ڈراچار، مدراماس رسن آہار، شبد شنگار نہ تن کرایا۔ چٹے آسو ہو آسوار، لوک مات لئے اوتار، ساچی بٹھے ایک دھار، ایک راہ دئے دکھایا۔ ساچی بٹھے دھار جگت وڈیایا۔ چار ورنان اک پیار، راج راجاناں شاہ سلطاناں ایک دھام دکھایا۔ ہوئے ہنگتا روگ نوار، آتم بھرے شبد بھنڈار، سچ دوارا اک گھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کلج تیری اتم ور، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے سنت جنان بند کواڑی آپے آپ گھلایا۔ کھلے بند کواڑ جوت پرکاشیا۔ جگے جوت بہتر ناز، مٹے اڈاسیا۔ درگھر ساچے دیوے واڑ، ہر ساچا شاہو شاہاسیا۔ بجر کپائی دیوے پاڑ، کرپا کرے پرکھ ابناشیا۔ کلج مایا دیوے ساڑ، گلوں کٹے جم کی پھاسیا۔ شبد گھوڑی دیوے چاڑھ، ہتھ پھڑے اپنے راسیا۔ نیڑ نہ آئے پنج دھاڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے کرے بند خلاصیا۔ کر بند خلاص بھگت بھگوانیا۔ مانس جنم رہ راس، پریاں لوآں ویکھ دکھانے پر تھی اکاشیا۔ پر تھی اکاش وچ پر بھاس آدن اتنا گرگھ ساچے وچ سواس شبد پیاس، پر بھ آتم ترکھا بھجھانیا۔ جگت بھلیکھا کرے وناس، ملائے میل ساچے کنتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، آپے جانے ویکھ دکھانے گنو غریب راجے رانے شاہ سلطانے وچ جہانے شبد اڈان ساچے دھام وچ و سنیا۔ سچ دھام استھول ہر بنواریا۔ نہ کوئی پاوانہ کوئی چول، شبد سنگھاس ڈیرہ لا رہیا۔ نہ کوئی آد انت جائے بھول، دیک جوتی اک جگا رہیا۔ کرنی کرے کنت کنتوبل، دوسر ہو نہ کوئی رکھا رہیا۔ لکھ چوراسی گئی بھول، پر بھ جوتی بھیکھ وٹا رہیا۔ کلج گرم گیا پھول، جوٹھا جھوٹھا مہک مہکا رہیا۔ سوہنگ شبد پھڑ ترسول، پت ڈالی آپ تڑا رہیا۔ آپے وسے دھام استھول، شبد جوتی کھیل کھلا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کلج تیری اتم ور، گرگھ ساچے سنت سہیلے ساچے میلے اپنے آپ کرا رہیا۔ شبد کھوج برہماد برہمنڈ اپاریا۔ آپے جانے آد جگاد، جگا جگنت کھیل اپاریا۔ سادھ سنت وجائن ناد، اک سہارا ہر رکھا لیا۔ کرنی کرے مادھو مادھ، اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھا لیا۔ ساچا شبد رکھتا یاد، نو کھنڈ ونڈ وچ ور بھنڈ ہر کرا رہیا۔ دھرت مات منگے ساچی داد، پرکھ ابناشی لئے لادھ، ساچا دھام کون سہا رہیا۔ چلے کتھا بودھ اگادھ نہ کوئی رسنا سکے ارادھ، نش اکھر وکھر ساچا دھام سہا رہیا۔ کوئی اٹ نہ لائے پتھر، چھت منارا چار دیوارا اُچ اٹل محل نہ کوئی بنا رہیا۔ نہ کوئی لائے پریم گارا، راج راجاناں نہ کرے وچارا، شاہ سلطاناں چکیا بھارا، ہولا بھار نہ کوئی کرا رہیا۔ ویلا انت نہ کوئی

سہارا، نہ کوئی سہائی، سنگ محمد چار یارا، عیسیٰ موسیٰ مکھ چھپا رہیا۔ کھانی بانی کرے اُدھارا، وید پُراناں چکے نعرہ، قرآن انجیل جوتی تیل چھیل چھیل اک لگا رہیا۔ آل ورلڈ نہ کوئی مندر نہ کوئی ٹیلا، گاڈ خدائی اک وسیلہ، ساچا دھام سہا رہیا۔ نہ کوئی رنگن رنگائے سوبا پیلا لال کالا چٹا نیلا، ست سورنی رنگ کرا رہیا۔ آپے کرے اپنا میلا، پُرکھ ابناشی رنگ رنگیلا، جوتی جوت سرُپ ہر، ایک دھام لیکھا لکھت، ساچے لیکھے آپ لکھا رہیا۔ ساچا مندر سچ دوار۔ جوتی جگے اندرے اندر، ساچے شبد رہے دُھنکار۔ جوٹھے جھوٹھے بھوندے بندر، نہ ہر نہ دیکھن سچی سرکار۔ نین لوچن لوٹن درس نہ پیکھن، اندر مندر دھواں دھار۔ نہ کوئی جانے اولیا پیر شیخن، پنڈت پاندھے گرنٹھی پنٹھی نہ پان سار۔ دھرم مندر پر بھ لائے میخن، نو کھنڈ پر تھی اک دوار۔ آپ لکھائے ساچے لیکھن، وچ ور بھنڈی کھیل اپار۔ جوتی جامہ دھارے بھیکھن، ایکا نگری سچ سمگری ساچا بھوپ ست سرُپ نہ ہر سچی سرکار۔ لکھ چوراسی مٹائے اندھ اندھیارا اندھ کوپ، دیک جوتی کر اُجیار۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپ، جوتی جوت سرُپ ہر، ساچا مندر لوک مات مار جھات، اک اِکانت کرے سچ تیار۔ ساچا ہال اک بناؤنا۔ امرت تال وچ رکھاؤنا۔ پریم جال چو گرد دکھاؤنا۔ شاہ کنگال اک در بہاؤنا۔ آپے توڑے جگت جنجال، ساچا مارگ اک رکھاؤنا۔ دیک جوتی مستک تھال، گگن گگنتر بنت بناؤنا۔ جگت اولڑی چلے چال، بے ہند بھوکے نہ پاؤنا۔ ساچا ونڈے دھن مال، پلے گنڈھ اک رکھاؤنا۔ پھل لگائے ساچے ڈال، شاہ سلطان سیس جھکاؤنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، آپے دیکھے سچ گھر، سچ اِکانا وچ مات بناؤنا۔ سچ اِکانا وچ مات بنائے۔ شبد قنات چار کُنٹ لگائے۔ چار ورنال اک جماعت، اوچ نیچ پر بھ بھو چکائے۔ ساچا ناتا بھین بھرات، دُئی دویتی روگ گوائے۔ نہ کوئی بچھے مات وات، شاہ فقیر اک تھال رہائے۔ آپے بنے پتاما، شبد ساچا سیر پیائے۔ بیٹھا دسے اک اِکانت، سچ سنگھاسن ڈیرہ لائے۔ لوآں پُریاں دیکھے مار جھات، دس کسے نہ آئے۔ اپنے رنگ سد سے کملاپات، پت پتوتنا ساچی کرنی رہیا کرائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دھام آپ سہائے۔ ساچا دھام شبد تت۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں دے سمجھاوے مت۔ غریب نما ناگلے لگائے، بہتر ناڑی نہ اُبلے رت۔ نام رنگن اک چڑھائے، آتم رکھے دھیرج بیت۔ ساچا دھام ہر سہائے، لوک مات چلاوے ساچے رتھ۔ بے مکھ جوٹھے جھوٹھے بنھن دعوے، انتم سیاں آوے ساڈھے تن ہتھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے جانے اپنی گتھ۔ جگ جگ دھارے بھیکھ، ویس وٹائیندا۔ نہ کوئی جانے اولیا پیر شیخ، ساچے لیکھے آپ

لکھائیندا۔ سرشٹ سبائی رہیا دیکھ، دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لکھ چوراسی کایا مندر اپنا آپ لکھائیندا۔ کایا مندر ہر اُجیار۔ اندرے اندر کھیل اپار۔ در در گھر گھر بھوندے بندر، نر نرنجن نہ پان سار۔ نہ کوئی توڑے آتم وچا ہنکاری جندر، ہر شبد نہ جانے سچ پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، جگا جگت آد انت سادھ سنت پورن بھگونت کرے کرائے بے جیکار۔ بے جیکار ہر رگھناتھ۔ سچ وہارا بھگتاں ساتھ۔ پار برہم پر بھ پائے سار، شبد چڑھائے ساچے راتھ۔ کھیل اگم نہ پائے سار، جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، چلائے سوہنگ ساچی گاتھ۔ سوہنگ شبد جگت ورتنت۔ رسنا گائے بھگت پورن سنت۔ آتم رس ایک پائے، ہس ہس پر بھ درشن پائے، جہواگن ایک گائے، میل ملاو ساچے کنت۔ نتھاؤں نتھاویاں مان رکھائے، پھڑ پھڑ بانہوں پار لگائے، ساچی کار آد انت۔ چرن پیار دسائے، ساچی ریت چلائے، لکھ چوراسی پرکھے نیت سچ سنیہہرا اک سنائے، سوئے اٹھائے جیو جنت۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹائے، رمیا راما ہر رگھرائے، آپ بنائے اپنی بنت۔ جگ جگ وٹائے بھیکھ غریب نوازیا۔ سرشٹ سبائی رہیا دیکھ، ساچا ساجن ساچیا۔ آپ لکھائے لیکھ لکھنا لیکھ، کرے ویس دیس کل ماجھیا۔ جوتی جامہ ہر پرویس، شبد گھوڑا رکھے ساچا تازیا۔ سد پڑکھ سدا آدیس، وڈ وڈ شاہو راجن راجیا۔ نر ہر نر وڈا نر نریش، ترے لواں سوارے کاجیا۔ بھگت بھگونت وڈ مرگیس، دیوے شبد سچا سیس تاجیا۔ دیکھ دکھانے برہما وشن مہیش، شو شکر کل کہ آجیا۔ سُرپت راجا اند کروڑ تیتیس، بیس ایکسار کھے لاجیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، آپے کرے کرائے اپنا کاجیا۔ بیس ایکسار جگدیشا، اچرج کل کلا کل دھاریا۔ ایک چھتر جھلے پر بھ ساچے سپسا، وڈ چھل کرے وچ سنساریا۔ مایا جوٹھا جھوٹھا پیس پیسا، ہتھ پھڑی جوٹھ جھوٹھ بہاریا۔ ٹٹے مان قرآن حدیثا، نہ کوئی جانے انجیلا وید پُرانا چکے بھیو راگ چھتیسا، دند بٹیسنا نہ کوئی دکھانیا۔ ایک شبد جگت حدیثا، چار ورنناں سوہنگ سچی بانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، پکڑ اٹھائے راجن راج شاہ سلطان بلکانیا۔ شبد آواز اک لگائے۔ سیس تاج کسے رہن نہ پائے۔ چاروں گنٹ پینی بھاج، ویلے انت نہ کوئی سہائے۔ پڑکھ ابناشی در دوارے ایک شات، ویلے انت پورن سنت لئے بچائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، اپنا بھانا ساچا رانا اپنے ہتھ رکھائے۔ ہر کرتا سرب کلا سمرتھ، ورتے ورتا وے وچ سنسار۔ راج راجاناں پائے نتھ، شبد ڈوری اک اپار۔ بے گھاں پھڑ کے رہیا متھ، کلجگ انتم کرن وچار۔ گر گھاں سگل سورے جان لٹھ، کر درس ہر نرنکار۔ پر بھ شبد چڑھائے ساچے رتھ، سنجگ ساچے بھسی دھار۔ دیوے نام وست انمول

وتھ، برن اٹھاراں بے جیکار۔ مہما جگت سدا اکھ، گر گوپالا دین دیالا سرب رکھوالا کرے کرائے اپنی کار۔ جوتی جوت سروپ ہر، دُھر درگاہی سچ دلالا
 اک کرائے لوک مات مار جہات پُرکھ بدھات شبد ساچا ونج وپار۔ ساچا ونج نام وپار۔ جن بھگتاں کرے نام پیارا۔ آدن انت وچ سنسار جگا جگنت وچ سنسار
 آپ بنائے ساچی بنا، پُرکھ پُرکھوتم الکھ نرنجن دوس رین اک سہارا۔ نہ کوئی جانے جیو جنت، کرے کھیل ساچا کنت، نو کھنڈ پر تھمی ایکا دھارا۔ ہوئے
 روگ کرے بھسنت، دُھر سنجوگ نبھائے انت، سوہنگ بھوگ لگائے آتم ساچا ات دُھنی بے جیکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے وسے سچ گھر، شبد رکھے
 اک بانا۔ شبد دُھنی بے جیکار۔ سچ دوارے آپے سنی، آپے کھولے بند کواڑ۔ آپ اٹھائے رکھی مئی، میٹ مٹائے دھواں دھار۔ سنت سہیلے جائے چنی،
 دسم دوارے کر پیار۔ شبد پہنائے سر ساچی چنی، رکھے پت وچ سنسار۔ پُرکھ بدھاتا وڈ گن گنی، سنے سنائے شبد اپار۔ بے مکھاں چوٹی جائے مئی، کلجگ اتنم
 کر خوار۔ نہ کوئی دیسے عیسیٰ موسیٰ محمدی سنی، پنڈت پادھے ایکا دھار۔ گر نتھی پنتھی جائے بھنی، پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن ز اوتار۔ لکھ چوڑاسی وسے
 جوئی، نو دس گیاراں بیس تیس چار کھیل اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کلجگ تیری اتنم ور، سنت سہیلے کرائے میلے آپ بنائے سچ
 سچی سرکار۔ نہ ہر پچی سرکار سچ درباریا۔ آدن انت نہ جائے ہار، جن بھگتاں رکھے ساچا پیار، نہ کوئی پہنے بستر شستر تیز کٹار، شبد کھنڈا پر اپاریا۔ دوسر رکھے
 نہ کوئی پہریدار، چار گنٹ دہ دشا ویکھ وکھا رہیا۔ ایکا ایک جن بھگتاں رکھے میت مرار، شبد سنسہڑا اک دوار رہیا۔ وقت چکائے سنگ محمد چار یار، عیسیٰ
 موسیٰ بھرم بھلا رہیا۔ کوئی نہ جانے نرنار، سچ حدیثا نہ کوئی پڑھا رہیا۔ ورن اورناں کرن وچار، اک جگدیشا جوت جگا رہیا۔ دھرنی دھرناں وڈ بلکار، چھتر
 سیسا اک جھلا رہیا۔ سوہنگ کھنڈا تکھی دھار، پر بھ اپنے ہتھ اٹھا رہیا۔ ویکھ وکھانے بنک راج دوار، راج راجاناں شاہ سلطاناں خبردار کر رہیا۔ بھانا مننا انت
 کرتار، نیتز نیناں ہر وکھا رہیا۔ جوٹھا جوٹھا چکنا پئے بھار، دھرم رائے راہ تکا رہیا۔ کوئی نہ ہوئے آگے سہار، مایا دھندا بھرم بھلا رہیا۔ بھین بھائی نہ دیسے
 کوئی بھتار، مات پتا نہ کوئی چھڈا رہیا۔ بے مکھاں اتنم پیندی مار، جم راجا لیکھ چکا رہیا۔ گر مکھاں بخشے چرن پیار، ساچا مارگ اک وکھا رہیا۔ ساچا نام جگت جیکار
 شبد نشان اک جھلا رہیا۔ ویکھ وکھانے وارو وار، اتنم میلا ہر ملا رہیا۔ جمن کنارہ سچ کرتار، جوتی مندر ہر بنا رہیا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسار، ستاں دیپاں راہ
 وکھا رہیا۔ مان سروور اک جل دھار، امرت دھارا ہر وبار رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، آپے گر آپے چیلے، دُھر درگاہی مات

میلے، وسے دھام اک اکیلے، ساچارنگ رنگا رہیا۔ ہر کا کھیل اگم، وڈ سنساریا۔ ہر کا کھیل اگم، بھو کوئی نہ پا رہیا۔ لوک مات ایکا سچ دھرم، ساچا جھنڈا
 آپ جھلا رہیا۔ نہ کوئی لائے اُتے دم، سوہنگ ڈنڈا اُپر لگا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لیکھا لکھے ہر، نو کھنڈ ویکھ دکھانے چتر بُجج وچ برہمنڈاں، اُتہج سیتج
 جیرج انڈاں، پڑدہ اولہا نہ کوئی رکھا رہیا۔ کھجک کالا انتم کنڈھا، شبد سروپی پھڑیا کھنڈا، جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، ایکا ایک کرارہیا۔
 شبد کھنڈا ہر دو دھار۔ میٹ مٹائے جگت پکھنڈاں، توڑے مان سرب ہنکار۔ وڈھی جائے سب دیاں کنڈاں، نہ کوئی مات اٹکا رہیا۔ آتم ہوئی سرب
 گھمنڈاں، جوتی جوت سروپ ہر، ایکا دیوے نام ڈنڈا، نہ کوئی کسے پھنڈا رہیا۔ جیو انا لحق قہج کھیل خدایا۔ نہ کوئی جانے شاہ تبریز، شمس صبرایا۔ شبد سُنسپہڑا
 نور محمد رہیا جگایا۔ ویکھ دکھانے شاہ انگریز، ننگی فرنگی پھنڈا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، بھارت کھنڈ وچ برہمنڈ نو کھنڈ دھام سہایا۔
 دھام سہایا نور الہی، اللہ نور۔ جگت ملاجی ہر بھرپور۔ درگھر ساچے اک ملاجی، غریب نوازا حاضر حضور۔ ویکھ دکھانے سبئی تھائیں، نہ کوئی جانے نیڑے
 دُور۔ جوٹھی جھوٹھی مٹی شاہی، آپے کرے چورو چور۔ چارے یاراں پائے پھاپی، شبد سروپی رہیا گھور، جوتی جوت سروپ ہر، ایکا مگے نام رس، رس نام
 حیات آب، آب حیات ست سرو۔ حق حلال وچ جہان۔ جلوہ جلال ہر رحمان۔ سچ حدیثا شبد قرآن۔ ایکا مندر ایکا اندر، ایکا دیپک ایکا جوتی ایکا تھان۔ ایکا
 حاجی ایکا کعبہ۔ پرگٹ ہوئے دو دو آہ۔ کوئی نہ جھلے مات تابا۔ کالا ویس کھ نقابا۔ چٹے آسو چرن رکابا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایکا راگ آپ سنائے، جگت
 سنائے ساچا راگا۔ نور نرنتر نور جہان۔ شبد بسنتر جگت بے ایمان۔ ویکھ دکھائے سگن لگننتر، سچ حدیثا انجیل قرآن۔ حق حقیقا شاہ رفیقہ، کون منتر جگت
 توفیق کر دھیان۔ آپے پاکن پاکی پیکا، رسنارس مایا پھیکا، محوان بیدو مہر مہربان۔ جوت سروپی نیکن نیکا، شبد کرائے اک وسنیکا، رحمت رحیم رحمان۔
 آپے جانے بھو جی کا، جوتی جوت سروپ ہر، ساچے مندر کر دھیان۔ جوت اگم اتھاہ بے پرواہیا۔ آپے جانے اپنا راہ، سرشٹ سبائی بنے ملاح، سچ دوارا
 رہیا گھلایا۔ چار ورنان ایکا تھان، پُرکھ ابناشی ایکا نام بے عیب پروردگارا، لوک مات بنے سہارا، دُوسر کوئی دس نہ آئی۔ ایکا ایک جگت جیکارا، شبد بھگت
 موکھ دوارا، دُوسر ہور نہ کوئی سہاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، خدی خدائی، جھوٹھے بندے آتم اندھے کرم وجوگی انرس بھوگی،
 بھرم بھلیکھا رہیا مٹائی۔ بھرم بھلیکھا چکے چرن دواریا۔ جوتی تیر ایکا چھٹے، شبد وے کاڑ کاڑیا۔ لکھ چوراسی چوگ کھٹے، وگے واہ تتی ہاڑیا۔ بے کھماں جڑھ

آپے پُٹے، دھرت مات بنے اکھاڑیا۔ شبد سروپی پھڑ پھڑ کئے، موت گھوڑی رہیا چاڑھیا۔ دھرم رائے در اتم سٹے، آپ چبائے اپنی داڑھیا۔ جن بھگتاں پیائے امرت ایکا گھٹے، لکھ چوڑاسی ناتا جھٹے، در گھر ساچے دیوے واڑیا۔ شبد پنکھوڑا ساچا جھوٹے، سچ ہلارا اک دوا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، سچ سنگھاسن تخت برابے، جوت سروپی کرے کابے، بھگت جنان کل رکھے لاجے، سرگن زرگن دوویں بھیکھ وکھا رہیا۔ زرگن سرگن جگت بھیکھ اولڑا۔ گرگھاسن ورا نیتزلے ویکھ، جوت سروپ ہر اکلڑا۔ آتم در دوارے لگی ساچی میخ، نام جوتی دیک ایکا بلڑا۔ آپ مٹائے بدھنا لکھی ریکھ، گرگھاسن آتم در دوارے آگے کھڑا۔ کلجک جیورہے ویکھ، چاروں کنت پے تر تھلڑا۔ پکڑ پچھڑے پھڑ پھڑ وڈ اولیئے پیر شیخ، شبد اندھیر ایکا جھلڑا۔ نہ کوئی دیسے وڈ سیٹھ کوڑا سیٹھ، مایادھاری کر خواری ویلے اتم ہرن دمڑا۔ مٹدی جائے چار یاری، پنچم تیج سچی سرداری، دُھنی ناد ناد دُھن اگم پاری۔ ایکا راگ ہر سنائے، جگت تیاگ راہ وکھائے، سنت سہیلے آپ جگائے، آپ کرائے اپنے میلے، شبد پھڑائے ساچا پلڑا۔ شبد پلا ہتھ پھڑائیندا۔ اک اکلآ آپے کھیلے، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ جل تھل سرب تھائیں آپ سامیندا۔ جوتی کھیل گھڑی پل پلا، اندلوک شو لوک برہم لوک سچکھنڈی بنت بنائیندا۔ پُریاں لوآں اک کرم، ستاں دیپاں ست دھرم، اُنچ منارا شبد جیکارا، ہر گردھارا وچ سنسارا پہلی وارا لوک مات اُچائیندا۔ میٹ مٹائے دُھندوکارا، دیک جوتی کر اُجیارا، شبد جیکارا اک لگائیندا۔ جن بھگتاں دتے راہ نیارا، ڈھول مردنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ کرے کھیل اپر اپارا، ورنان برنن وسے باہرا، کرے کرائے سرجنہارا، جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، ساچا دھام نو دوارا پسر پسار، جوٹھا جھوٹھا موہ چکائیندا۔ چکے موہ جگت جنجال۔ مایا رانی جھوٹھا دھرو، جیو جنت ہوئے کنگال۔ در در گھر گھر بیٹھے رہے رو، نہ کوئی کرے مات سنبھال۔ کرے وہارا چھبھی پوہ، کلجک اتم انت اک سہائے، امرت آتم کایا ساچا تال۔ جوتی جوت سروپ ہر، ہر جن جن ہر سنت پیارے پھل لگائے کایا ڈال۔ کایا ڈال بھل بھلواری۔ گنا پھل ستاراں ہاڑی۔ جگے جوت بہتر ناڑی۔ شبد گھوڑے ساچے چاڑھی۔ سدا رہے پچھے آگاڑی۔ بجر کپائی رہیا پاڑی۔ نیڑ نہ آئے موت لاڑی۔ پنجاں چوراں رہیا ساڑی۔ جوتی جوت سروپ ہر، کایا مندر بھاگ لگائے، اندرے اندر جوت جگائے، شبد سروپی ڈنک وجائے، ہوئے سہائے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑی۔ نام کپڑ اپر اپار۔ آپے مائی آپے پیر، پُرکھ بدھاتا مت مرار۔ کوٹن کوٹ تارے پیر، جوت جگائے زر زرنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی کرپا دھار۔ ساچا سوتر ساچا تند۔ جوتی

جامہ شبہ انند۔ پورن کرے کا اتم کلجک وجائے شبہ دامہ، بے کھاں بھرماں ڈھاہے کندھ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھہ
 ویکھے مات سچے چند۔ سورج چند چند پرکاش۔ سرب برہمنڈ ہر مرگند جگت گنتاس۔ جگت مٹائے جوٹھی جھوٹھی کندھ، سچ برہم سگل رہ راس۔ شبہ سرؤپی
 پائے پھند، پکڑ پکڑ اٹھائے ہڈ ناڑی تن ماس۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں کرے بند خلاص۔ شبہ سوتر نام تار۔
 پُرکھ ابناشی کچھے مات، کلجک تیری اتم وار۔ گرگھہاں بٹھے ساچاناں، دیوے گنڈھ اپر اپار۔ آتم رکھے جگت ذات، سدا سہیلا رکھے ٹھنڈ۔ میٹ مٹائے
 اندھیری رات، آپ کرائے ساچی ونڈ۔ کلجک اتم بچھے وات، میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈ۔ کرے کھیل نو سات، دیپاں لوآں پائے ونڈ، چند منڈل ہر سچ
 برات۔ ویکھ وکھائے کھنڈ کھنڈ جوتی جامہ کھیل بدھات۔ بے کھاں دیوے اتم دنڈ، گرگھہاں امرت بوند سوانت۔ لے وڈیائی وچ ور بھنڈ، جوتی جوت سرؤپ
 ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے ویکھے ویکھ وکھانے، اُتبیج سیج جیرج انڈ۔ ساچا سوتر رنگ رنگیلا۔ جوتی نوراً چھیل چھیل۔ آپے جانے لال
 سنہری سوہا چٹا پیلا نیلا کالا۔ دھار لہری ویکھ وکھانے اُچا ٹیلا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ست سورنی ایکا کرنا چار ورنناں ایکا
 ایک ساچا سوتر ساچی تندی۔ کلجک اتم انت جن بھگتاں کٹائے بند بندی۔ ویکھ وکھانے سادھ سنت، کون دوارے چند نوچندی۔ لوک مات بنائے اپنی بنت،
 جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرشٹ سبائی ہوئی اندھی۔ ساچا سوتر دھاری ست۔ پُرکھ ابناشی کرم وچاری، دے سمجھاوے
 مت۔ لکھ چوراسی جاوے ہاری، کوئی نہ جانے مت گت۔ چاروں کُنٹ کوڑ کڑیاری، نہ کوئی جانے دھیرج یت۔ مایا رانی ہوسیاری، رہن نہ دیوے کسے
 پت۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی ناری، ایکا بھلا کملاپت۔ بھرے بھلے جیو گواری، جوٹھی جھوٹھی اُبلے رت۔ جن بھگت سوہن چرن دواری، آپ چڑھائے ساچے
 رتھ۔ پورب کرم رہیا وچاری، جگت جنجالا مات متھ۔ درگھر ساچے تیج سواری، سوہنگ پائی ساچی نتھ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں
 بھگوان، مہا جگت جگ اکھ۔ ساچا تندن بندھے ڈور۔ لکھ چوراسی تے پھندن، آپے پکڑے پنچے چور۔ نچھر رس اک پرماندن، کایا امرت اندھیر گھور۔
 پُرکھ ابناشی سدا بخشندن، ہر جن چکائے مور تور۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا سوتر ساچا وٹ، آپے دیوے گھٹ گھٹ،
 دوسر ناہی دسے ہور۔

☆ ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۲ پکرمی ماتا بٹن کور دے گرہ پنڈ جیٹھووال ☆

شبد جوگ اپار وچ جہانیا۔ شبد جوگ اپار، پُرکھ سُبجِنیا۔ شبد جوگ اپار، جیو نادانیا۔ شبد جوگ اپار، ہوئے روگ میٹ مٹانیا۔ شبد جوگ اپار، مٹے جگت و جوگ سری بھگوانیا۔ شبد جوگ اپار، جن بھگتاں ملے لکھیا دُھر سنجوگ، نہ کوئی دوسر ونڈ ونڈانیا۔ شبد جوگ اپار، ہر جن جن ہر رسنا جگے ساچی چوگ، ہنس کاگ کاگ ہنس پر بھ آپ بنانیا۔ شبد جوگ اپار، وچ سنسار جگو جگ پُرکھ ابناشی بھھے دھار، پار برہم کھیل مہانیا۔ شبد جوگ اپار، گناں گوننیا۔ شبد جوگ اپار، ایک میل پورن بھگوننیا۔ شبد جوگ اپار، پُرکھ ابناشی دیوے کر پیار، گرگھ ساچے نیا۔ شبد جوگ اپار، ایک وہے ساچی دھار، رُوپ رنگ نہ کوئی دکھانیا۔ شبد جوگ اپار، پنجاں چوراں رہیا مار، ایک کھنڈا ہتھ رکھانیا۔ شبد جوگ اپار، کوڑ کڑیا کڈھے باہر، ساچی جوتی کر آکار، نرمل باقی دسم دوار، جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کلجگ تیری انتم وار، دیکھ دکھانے راجے رانے، سنگھڑ سپانے ہر بھگوانے، نہ کوئی جانے جیو جنت گوار انھیا۔ شبد جوگ اپار، نام رنگتیا۔ شبد جوگ اپار، پورن کرے کام، اک بہائے ساچے دھام، ساچی کھوج کھجنتیا۔ شبد جوگ اپار، سکا ہریا کرے چام، نہ کوئی لائے مات دام، پورن بوجھ بھجنتیا۔ شبد جوگ اپار، ایک ایک ہر کانام، میٹ مٹائے اندھیری شام، سچ پرکاش مات پاتال آکاش آپ کرنتیا۔ شبد جوگ اپار، آپے رکھے اپنی دھار، جگا جگنتر وارو وار، بھانا رانا اپنے ہتھ رکھنتیا۔ شبد جوگ اپار، دُھنی دُھنکاریا۔ شبد جوگ اپار، گرگھ ورا پائے سار، جس جن ہر ساچا کن سُننتیا۔ شبد جوگ اپار، مایا ممتا رہیا مار، بھانڈا بھرم رہیا نوار، ایک در دوار آپ دستیا۔ شبد جوگ اپار، تکھی رکھے ہر جی دھار، کلجگ تیری انتم وار، کرم دھرم کرم لکھ چوراسی رہیا وچار۔ شبد جوگ اپار، ہر جن پایا۔ شبد جوگ اپار، ہر جن نہ لائے ڈن، پر بھ ابناشی بیڑا رہیا بٹھ، تن مندر اندر آپ ٹکایا۔ شبد جوگ اپار، اندرے اندر نہ کوئی دیکھے کلجگ جیو کایا دُو نگھی کُندر، لکھ چوراسی بھوندی پھردی بندر، نام امولا ہر نرولا ساچے دھام ٹکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہ ہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، گرگھ ساچے سنت جنان بھو ابھیدا اچھل اچھیدا وڈ دیوی دیو اپنا آپ دکھایا۔ شبد جوگ اپار، جوگ نرالیا۔ گرگھ ورو لے کر وچار، کلجگ کالے وچوں پالیا۔ امرت آتم پیئے ساچی دھار، ساچا دھام سہا لیا۔ شبد وچولا میت مُرار، دوہاں میلا آپ ملا رہیا۔ جوت نرنجن کر آکار، کھڑا ساچا آپ دکھایا۔ شبد خوشی کرے اپار، گھر ساچے دپیک بالیا۔ نہ کوئی دیسے ٹھگ چوریا، ایک ایک میل پُرکھ

سَت سَتگر ساجن پیتا پرکھے نیتا، ویکھ وکھانے سچ تولے۔ تاتریا وجاتا۔ تورت تورا بودھ اگادھ۔ وڈ داتا سورا رکھنا یاد۔ سُن سُنے فریاد، پر بھ بخشے ساچی داد۔ ملے میل مادھو مادھ۔ سنت سہیلے رہے ارادھ۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے آپ لے لادھ۔ ستو ست ست وکھانا۔ پُرکھ ابناشی بینا دانا۔ آپے جانے آپ پچھانے پینا کھانا۔ راج راجان شاہ سلطان وچ جہان نہ کرے پچھانا۔ اسنت سنت اندرے اندر جگت گیانا۔ آپے جانے پُرکھ ابناشی ساچا کنت کون بدھ کون رِدھ، ساچی دیگ آپ چڑھانا۔ جیٹھ اٹھ کارج سدھ، داسی رہے نو ندھ، پُرکھ ابناشی کھیل مہانا۔ جن بھگتاں آتم رہیا ودھ، ساچا تیر اک چلانا۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے جانے جان پچھانے، کون پکوان ہر پکوانا۔ مستوانے لگی میخ۔ چرنی ڈگے راجا رانا، دُھر درگا ہی لکھیا لیکھ۔ چار ورنناں چرن دھیانا اک بانا، نہ کوئی دیسے اولیا پیر شیخ۔ آپے تے ساچا تانا، جوٹھا جھوٹھا وچ پھسانا، کلجک مٹائے اتم رکھ۔ جوتی دیپک اک جگانا، نام پکوان ہر پکوانا، گرکھاں دیوے جیا دان۔ آتم برہم کر دھیان، سچا جوگ پین کھان۔ دھیرج بیت آتم ست دے مت آپ سمجھانا، بہتر ناڑی نہ ابلے رت، ملے میل کملاپت، جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا جانی جان۔ رنگ ست ست اپار۔ پار برہم برہم پار جوتی آکار۔ سچ کرم جگت دھرم رہیا تیج سوار۔ نہ کوئی ویکھ وکھانے ورن برن، ایکا ایک در دوار۔ ایکا رنگ کرے ایکا سرن، پُرکھ ابناشی ساچی کار۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچی رنگن رنگ رنگائے چلو نام اپار۔ نام رنگن رنگ رنگیلا۔ شبد کنگن تن پہنائے، جوتی نورا چھیل چھیللا۔ پریم ہندی ہتھیں لائے، امام ہندی ناں رکھائے، تن چھہائے چولا نیلا۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نام ندھانا امرت رس گرکھ ساچے مکھ چوائے۔ آتم مد ساچا رس، درگھر ساچے ساچی کار۔ نام رنگ رنگ اپار۔ ستجگ ساچے منگی منگ، ست ستوادی منگی دھار۔ کلجک اودھ گئی لنگھ، جوت سرپ کر وچار۔ لکھ چوراسی بھکھ ننگ، اتم دے پاپاں بھار۔ شبد گھوڑے کس تنگ، لو آں پُریاں کرے خبردار۔ بے مکھ بھججن کاجی ونگ، گرکھ ساچے اترے پار۔ ہوئے سہائی انگ سنگ، رنگن رنگ اک اپار۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ستاں دیپاں ایکا سنگ ایکا رنگ نر ہر سچی سرکار۔ ساچا رنگ ہر وچارے۔ دسم دواہری پار لنگھ، سُن اگم پائے سارے۔ شبد گھوڑے کس تنگ، اونکار ویکھ وچارے۔ اونکارا دھارا جائے لنگھ، سچکھنڈ جوت آکارے۔ نہ کوئی وجے شبد تال مردنگ، راگ راگنی نہ کوئی پکارے۔ نہ کوئی دوجا دے سنگ، الکھ

زرنجن اگم اپارے۔ آپے وسے اپنے رنگ، رنگ انوپا زہر سچی سرکارے۔ آپے جانے اپنا سنگ، لوک مات مار جھات پُرکھ ابناشی پاوے سارے۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، رنگن رنگ اک اپارے۔ رنگ راگ راگ گھر سلطان۔ گر گرکھ سویا جائے جاگ۔ شبد بنھے تن ساچا تاگ۔ ملے میل کنت سہاگ، ساچا بخشے جیا دان۔ میٹ مٹائے ترسنا آگ، ہتھ رکھے اپنے واگ، ہرجن ساچے وڈ وڈبھاگ، چرن دھوڑ دھوڑ چرن بخش سچا نشان۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، رنگن رنگ ست رنگائے، لوک مات جھلائے سچا اک نشان۔ جھلے نشانہ رنگ ست۔ ستاں دیپاں دیوے مت۔ گرکھاں بندھائے چرن پریتاں، تن مندر اندر نہ ابلے رت۔ اک سنائے سہاگی گیت، سوہنگ شبد دھیرج یت۔ چرن پریتی بنھے نات، جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچی رنگن رنگ رنگائے، پنج بندھائے ایکات۔ ساچا رنگ نام مچھٹی۔ پُرکھ ابناشی کیا سنگ، جوتی اگنی دئے مٹھی۔ وڈ داتا سورا سربنگ، ہرجن ولامات دیکھے آتم ہٹھی۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا رنگ اک چڑھائے، آپ اپنی دیا کمائے، ستاراں ہاڑی بھل پھلوڑی گر سنگت کر اکھی۔ رنگ رنگیلا رنگ جگدیش۔ سوہا پیللا لال جوت پریش۔ آپے جانے اپنا چیلہ، دسم دواہری وسے دیس پردیس۔ شبدی جوتی دھاری نیلا، زرنجن وڈ زرنیش۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا رنگ اک رنگائے، کرے کھیل ماجھے دیس۔ رنگ ست ست نشانہ۔ دھرم رتھ سری بھگوانا۔ ستاں دیپاں پائے نتھ، لکھ چوراسی جائے متھ والی دو جہاناں۔ جگت مہما چلے چلائے آپ اکھ، نہ کوئی جانے جیو نادانا۔ سرب کلا آپے سرتھ۔ آپ بنائے لوآں پُریاں اک بانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پاربرہم سری بھگوانا۔ ست رنگ شبد دھار۔ لکھے لیکھ ہر داتار۔ نو کھنڈ پر تھی ایکا نیتروکھ، کایا دیپک کر اجیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، رنگے رنگ زرن گن گن زردھار۔ شبد رنگ نو دوار۔ نو دوار جگت بھکھار۔ جگت بھکھار جیو گوار۔ جیو گوار اندھ اندھار۔ اندھ اندھیا ایکا ایک و سریا ہر زرنکار۔ ہر زرنکار مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا رنگ آپ رنگائے، ساچی بنھے مات دھار۔ رنگ ست آپے وٹیا۔ آپے جانے اپنی سار، پر بھ گھٹ گھٹ کھیلے کھیل پر اپار، جیوں کھیل بازی گر نٹ نٹیا۔ شبد نشانہ کر تیار، کرے کھیل جگت جھٹ پٹیا۔ راجا رانا رہے خبردار، جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اک کھلائے ساچا ہٹیا۔ رنگن رنگ نام انمول۔ سری بھگوان کر دھیان، لوک مات تولے

پورے تول۔ نہ کوئی جانے چتر سگھڑ سیان، دسم دواری پر بھ ابناشی وسے کول۔ جن بھگتاں رکھے مات مانا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ شبد چار گنت دہ دشا اک وجائے ساچا ڈھول۔ شبد نگارا ڈھول انت کل وجیا۔ جوتی نور آکارا ہر نرنکارا، لوک مات کل گجیا۔ شبد پھڑ تیز کٹارا، چٹے آسو ہو آسوارا، بستر تن چھہائے کیسری، در دوارے ساچے سبجیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا ویکھ گھر، آپے پڑدہ کجیا۔ آئے در دوار در پروانیا۔ کرپا کر ہر نرنکارا، دیوے مان وچ جہانیا۔ ساچا شبد تن شنگار، امرت سیر ساچا پینا کھانیا۔ پھڑ پھڑ بانہوں رہیا تار، آپے جانے اپنا بھانیا۔ مانس جنم نہ جائے ہار، لیکھا کھے گن ندھانیا۔ ستاراں ہاڑی کارج دے سوار، گر سنگت والی دو جہانیا۔ لکھ چوراسی اترے پار، ملے میل جوت بھگوانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے آپے آپ کرے پچھانیا۔ ہر نگر اپار شبد دواریا۔ اپنا آپ رہیا اُسار، نہ کوئی رکھے سنگ میت مُراریا۔ آپے بٹھے اپنی دھار، ساچی جوتی آپ سہا رہیا۔ دہ دشا تیج سوار، درشت اپنی وچ سما رہیا۔ آپے آپ ہر نرنکارا، جوتی جوت سرُپ ہر، اپنی بنت بنا رہیا۔ اپنی بنت بنائے آپ امولیا۔ نہ کوئی جانے سادھ سنت، سچ دوارا کیہرا کھولیا۔ آپے بنے اپنا کنت، نار سہا گن آپے آیا تولیا۔ آپے جانے اپنا گھر، نش اکھر وکھر پرا پسنتی آپے آپ بولیا۔ سچ سگندھی شبد جھکولیا۔ آپے وڑے اپنی بندی کسے ہتھ نہ آئے پھولیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لکھ چوراسی کایا مندر اندر آپے بولیا۔ گرگھ چرن دوار، جنم سہیلیا۔ گرگھ چرن دوار، بیڑا کرے پار کال کالندیا۔ گرگھ چرن دوار، آپے دسائے اپنی دھار، ہر آپے کھوج کھوجنتیا۔ گرگھ چرن دوار، آپے اندر آپے باہر، پر بھ آپے سُن آپے بول بلنتیا۔ گرگھ چرن دوار، ملے میل ہر میت مُرار، گر پورے چت چتوننتیا۔ گرگھ چرن دوار، پر بھ کرے تن شنگار، مانس جنم نہ آئے ہار، لکھ چوراسی پار کرننتیا۔ گرگھ چرن دوار، نہ کوئی ٹھگ چور یار، پنچاں تتاں رہیا ڈرکارا، شبد کھنڈا اک رکھنتیا۔ گرگھ ساچا چرن دوار، پر بھ ابناشی پائے سار، گھٹ واسی برہم وچار، آپ کٹائے جم کی پھاسی، جوٹھے جھوٹھے بھند کٹنتیا۔ گرگھ ساچا چرن دوار، پُرکھ ابناشی بخشے اک پیار، ساچا میل سچ دوار، ہر لادھا ڈھونڈ ڈھونڈتیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، گرگھ ساچے سنت سہیلے آپے میلے، پورن جوت بھگت بھگوننتیا۔

☆ پہلی ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی نشان صاحب واسطے لکھت ہوئی جیٹھووال ☆

برس ماس دوس رین وار تھت۔ گھڑی پل جل تھل ہر اٹل، ویکھ دکھانے نت نوت۔ ول چھل کل پر بل، چار کُنٹاں ویکھ دکھانے سر شٹ سبائی رہیا جت۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے جانے اپنی تھت۔ وار تھت تھت وار دہاڑا۔ پُرکھ ابناشی آپ لکھائے، کلجگ لیکھا پہلی ہاڑا۔ رنک راجاناں کڈھے بھلیکھا، شبد سنگھاسن سچ اکھاڑا۔ جیو جنت سادھ سنت رہے ویکھی ویکھا، آپے ویکھے بہتر ناڑا۔ شبد سنگھاسن لوک مات لائی ساچی میخا، زمیں اسمانی تھے پاڑا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکٹنک نرائن نر، گرکھاں دیوے مات وڈیائی۔ شبد سنگھاسن تیری ساچی بنت بنائی۔ چھبھی پوہ شبد میانوں کھنڈا دھو سچ کرپان ہتھ اٹھائی۔ لکھ چوراسی رہی رو، گرکھاں دُرمت میل رہیا دھو، پہلی ہاڑ خوشی منائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سنگت تیری ساچی بھڈیا، جگت جگدیشا ساچا بیٹا رہیا بھیٹ چڑھائی۔ چڑھیا بھڈیا ہیرالال۔ سادھ سنگت تیرا تانا پیٹا، ایک ہر بنیا مات دلال۔ سچ سنگھاسن کھیوٹ کھیٹا، اک سہایا امرت تال۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرکھ ساچے سنت جناں ہوئے سدا رکھوال۔ شبد سنگھاسن کر تیار۔ پر بھ ابناشی کرپا دھار۔ پہلی ہاڑ کھیل اپار۔ گرکھاں کرے شبد واڑی، چاروں کُنٹاں لاوے پار۔ نیڑ نہ آئے موت لاڑی، چاروں کُنٹاں شبد آسوار۔ آپے ہوئے پچھے اکاڑی، جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک کرے مات وپار۔ شبد سنگھاسن ہر ہر دھاما۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی پور کرائے اپنا کاما۔ مانس دیہی جگت وناسن، انتم کل کوئی نہ داما۔ ایک جوت پُرکھ ابناشن، جوٹھا جھوٹھا چاما۔ آپے ویکھے ویکھ دکھانے پر تھمی آکاشن، کون دوارے و بے سچ دامہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آدانت جگا جگت ایک ایک ایک نہکاما۔ شبد سنگھاسن مات اپار۔ کرے کرائے ہر رگھرائے پہلی وار۔ سبجگ تریتا دس نہ آئے، دوپر لیکھا نہ کوئی لکھائے، کلجگ بنھے ساچی دھار۔ وید اتھر بن پائے بھلیکھا، کون گر رتے وچ سنسار۔ قرآن انجیلا مٹیا اولیا پیر شیخا، ویلے انتم آئے ہار۔ گرنتھی پنتھی اٹی ریکھا، جوتی بھیکھا ہر نرنکار۔ پنڈت پاندھے رہے ویکھی ویکھا، تٹ کنارے رہے دھیان مار۔ دھرت مات تیری لکھی ریکھا، پُرکھ ابناشی پائے سار۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکٹنک نرائن نر، لوک مات جوت دھر لئے اوتار۔ لوک مات لئے اوتارا، بنت بنائی۔ پُرکھ ابناشی ساچی دھارا، ساچی گنت رہیا گننایا۔ نہ کوئی کرے مات ادھارا، دھرت مات در گرائیا۔ کلجگ جھوٹھ پسارا، انتم

وار لکھ چوڑاسی مدراماسی دے ڈہایا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار، نہ کوئی میت نہ مُرار، نہ کوئی ساجن نہ کوئی پیارا، ناتا تے بھیناں بھایا۔ نہ کوئی مندر نہ
 دوارا، نہ کوئی دسے شاہ آسوارا، نہ کوئی ہوئے سہایا۔ نہ کوئی اندر توڑے چندر، دپیک جوت نہ کوئی جگایا۔ کلجک وہن ڈوگھی کندر، بھرے بُھلی لوکایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، دھرت مات رہی گرلایا۔ دھرت مات دے ڈہائی، در بھگونتیا۔ ویلے انتم ہو سہائی، لاج رکھائے جُگا
 جگنتیا۔ ویکھ وکھانے تھاؤں تھائیں، جوٹھے جھوٹھے جیو جنتیا۔ کوئی نہ پکڑے کسے بانہیں، میل ملاواں ساچے کنتیا۔ در آئی چائیں چائیں، میری پورن آس
 کرائی پورن بھگونتیا۔ سدا رکھیں ٹھنڈیاں چھائیں، جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک زرائن نر، داسن داس سرب اکھونتیا۔ آئی در کرے پکار، مات دھرت
 دے ڈہایا۔ پر بھ ابناشی کپا دھار کر وچار، کلجک نکھی دھار رکھایا۔ بے مکھ بھلے جیو گوار، جوٹھا جھوٹھا چکیا بھار، ساچارا نہ کوئی وکھایا۔ ایک مار ہر ودان،
 رنک راجان جیو شیطان وڈ گمراہیا۔ نام پھڑ تیز کٹار، ماری جائیں وارو وار، شبد گھوڑے ہو آسوار، دہ دشا پھول پھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر
 جوت دھر، کلجک کرم گیا ہر، دھرت مات رہی گرلایا۔ دھرت مات در پکار، دھاہاں ماردی۔ پر بھ ابناشی کپا دھار، ست ساگراں ہوئی پار، ڈوگھی لہر نہ
 کوئی تاردی۔ نہ کوئی ویکھے گھر گمبھیر، ساچی کھیل سچے کرتا دی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کپا کر، کون جل جل کون سمرتھ رتھ رتھ سمرتھ
 کھیل اپر پار دی۔ دیا ندھ ندھ دیا داتی۔ آپے جانے اپنی بدھ سری بھگوان بونجا کروڑ سرشٹ جو جن رچائی کر کر سدھ۔ کلجک بل دھارے کپا آپ
 کرے، آپے کرے آپ پچھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جُگا جگنت جوت دھر، بھیکھا بھیکھی بھیکھ دھر۔ سچ سنگھاسن سچ دوارا۔ سچ گھر درس پُرکھ اگم اگم
 اپارا۔ جن بھگتاں سدا داسن داس، آوے جاوے وارو وارا۔ ورتے ورتاوے پر تھمی آکاش، مات پاتال ساچی دھارا۔ شبد چلائے اک سواس، میٹ مٹائے
 دُھندوکارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ سنگھاسن جگت اپارا۔ شبد سنگھاسن ہر نرنکار۔ چاروں کُنٹ شبد سرُپنی اک دوار۔
 آپے ویکھے ویکھ وکھانے سچ سلطانا ہر مہربانا سچ گھر کون دربار۔ جوتی نور اک مہانا۔ شبد تاج سچ سہانا۔ نام نرنجن پہریدار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا
 ویکھے گھر، آپے جانے اپنی کار۔ سچ سنگھاسن سچ سکھ بھریا۔ جوتی جامہ شبد دامہ، آپ اپنا کارج کریا۔ لکھ چوڑاسی ایک طعما، سچ بھنڈارا ہر جی بھریا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے سنت جنان آپ مٹائے لکھ چوڑاسی ڈریا۔ شبد سنگھاسن مان رکھائے۔ لوک مات مار جھات،

ہر دئے وڈیائے۔ چار ورنال اک جماعت، نہ کوئی جانے ذات پات، ایک دوس ایک رات، ایک نام ہر سنائے۔ ایک پت ایک مات، ایک شبد ایک دات، ایک کنت پر بھ ساچا جیو جنت، نہ ہر ہر نہ آپ اکھوائے۔ جوتی جامہ بھیکھ بے انت، دیکھ دکھانے سادھ سنت، دوسر کوئی بھیو نہ پائے۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد سنگھاسن ڈیرہ لائے۔ شبد سنگھاسن ڈیرہ ہر سلطانیا۔ گرگھاں ملیا میل وچ جہانیا۔ آپ چکائے میر تیر، ستاراں ہاڑی مہانیا۔ شبد سرپنی پائے گھیرا، چاروں کنت راجانیا۔ کھچی آئے چیلار گر چیلار گن ندھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ سنگھاسن ایک ایک مہانیا۔ سچ سنگھاسن ہر سہائے، تخت براجیا۔ دوسر کوئی نہ دیسے تھایں، جوت جگائے دیس ماجھیا۔ گھر گھر اڈدے دسن کائے، مان گوائے راجن راجیا۔ شبد ڈوری پائے پھاپے، دیکھے کھیل کل کہ آجیا۔ آپے لیکھا کھے ساچا نائیں، ساچے ساجن رہیا ساچیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد سنگھاسن جوت براجیا۔ جوت برابے شبد اڈان۔ دیس ماجھے ہر بھگوان۔ دھرت مات تیرا رچیا کاجے، کنت سہاگی والی دو جہان۔ آپے رکھے مات لاجے، اٹھے پہر دھیان۔ شبد گھوڑے چٹے تازے، سولاں کلیاں پائے پلان۔ ستاں دیپاں ساجن ساچے، اک جھلائے سچ نشان۔ نو کھنڈ پر تھی راج راجان، پریاں لوآں بندھ بندھان۔ مات پاتال آکاش آکاشے، کھنڈ برہمنڈ ایک آن۔ آپ اپنا ساجن ساچے، ایک رکھے جگت مان۔ جن بھگتاں مارے آتم آوازے، شبد جوتی کھیل مہان۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اک رکھائے تریلوکی مان۔ سچ سنگھاسن ہر بھگوانا۔ جوتی جامہ کھیل مہانا۔ شبد دامامہ اک وجانا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں اک ٹکانا۔ نام ندھانا چتر سجانا سرشٹ سبائی ونڈ ونڈانا۔ لوآں پریاں مار دھیانا۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے جانے اپنا کھیل مہانا۔ لوآں پریاں مار دھیان، بنت بنائیندا۔ برہمے چھڈنی پئی دکان، جن بھگت اُچائیندا۔ شو شکر ہوئے خیران، پُرکھ ابناشی بھیکھ وٹائیندا۔ اند اندران کرے پچھان، کروڑ تیتساگھ بھوائیندا۔ شبد سنگھاسن ہر مہربان، لوک مات چکھا بنائیندا۔ گرگھاں دیوے جیاں دان، بے کھاں اگنی بھیٹ چڑھائیندا۔ پہلی ہاڑ دوس مہان، لیکھا لیکھ لیکھ چکائیندا۔ آپ بنائے دھرم نشان، والی دو جہان دیا کمائیندا۔ بھرے بھلے راج راجان، شاہ سلطان بھیو نہ پائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل مہان، ایک ایک شبد بان، چاروں کنتاں سد اڈان، دس کسے نہ آسیندا۔ کایا رتھ اک مہان، وچ سمرتھ بے پچھان، پکڑے نتھ جیو نادان، دہ دشا آپ پھرائیندا۔ کلج سپاں ساڈھے تن ہتھ، کر درس سگل وسورے جان لتھ، سنگھ

منحیت سدا ایتیت اک نشان اٹل رکھائیندا۔ جگت جگدیش مہما اکھ، راج راجاناں جائے متھ، سرشٹ سبائی ہوئی ستھ، نہ کوئی کسے جھڈائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، شبد سنگھاسن جوت دھر، ساچی رچنا آپ رچائیندا۔ رچن رچائے آتم مول۔ گرگھ مات نہ جائے بھول۔ شبد دات پر بھ ساچی دے، سوہنگ نام اک ترسول۔ کلجگ انتم آیا کنڈھے، دیکھ دکھانے پر بھ وچھڑے گرگھ ساچے کنت کنٹول۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا رنگن رنگ چڑھائے، شبد نشانہ مات بنائے، ساچارنگ ہر چلول۔ رنگن رنگ اپاری۔ دھر درگاہی آپ لاری۔ کلجگ تیرا دیکھ بھیکھ، کرے کھیل پر بھ وڈ سنساری۔ ساچے لوچن لینا دیکھ، کون کل ورتے اُپر دھرتے، کون کرے کھیل نیاری۔ کرے کھیل پر بھ وڈ سنساری۔ ساچے لوچن رہیا دیکھ، کون کرتے کھیل پیاری۔ آپ لکھائے ساچا لیکھ، کلجگ تیری اکھڑے میخ، دھرت مات در آئے پکاری۔ جوتی جامہ دھریا بھیکھ، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد گھوڑے چٹے آسو، ساچے در کرے تیاری۔ ساچا در پہلا گھر۔ پُرکھ ابناشی دیوے در۔ جوت نرنجن پار اُتارے، چھچی پھولن برکھا کر۔ چرن کول سرنائی پڑ۔ ساچا راہ ایکا پھڑ۔ دوجے گھر جائے واڑے، شبد اٹھائے ساچی دھاڑ۔ جوت نرنجن لائے جڑ۔ آپ اپنے آگے کھڑ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، تیچے دوارے ہر نرنکارے شبد پیارے آپے آپ جائے وڑ۔ تیجا در در درویش۔ پون پکارے سچ پر ویش۔ شبد ہلارے ویس انیک۔ ٹھنڈی ٹھارے سد بیک۔ اونکارے ایکا ایک سُن اگم نہ لاوے سیک۔ جوتی شبدی پئے جم، ایکا ماتا پتا ہر وسیکھ۔ دسم دواہی دھار بھن، چوتھے گھر رکھے ٹیک۔ کوئی نہ لائے چور سن، جوتی جوت سرؤپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، چوتھے گھر آپے وڑ، سرشٹ سبائی رہیا دیکھ۔ چوتھے گھر بند کواڑ۔ آپے دیکھے پہلی ہاڑ۔ گرگھ ساچے سنت سہیلے شبد ڈنڈے رہیا تاڑ۔ مانس دیہی ایکا ور، میلے کایا چولے دیوے پاڑ۔ لیکھا چکے گر چیلے، جوٹھی جھوٹھی مکے دھاڑ۔ ہوئے سہائی انتم ویلے، درس دکھائے ستاراں ہاڑ۔ اچرج کھیل ہر جی کھیلے، بے کھاں ساڑے ناڑناڑ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، گرگھ ساچے سنت سہیلے در گھر ساچے دیوے واڑ۔ در گھر ساچا سچ اُکانا۔ پنجم کر درس، آپے چتر سنگھڑ سیانا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، اک دکھائے سچ گھر، چھویں گھر رہے وکھر، ریکھ بھیکھ کوئی دس نہ آنا۔ اکھر وکھر ہر نرنکار۔ ساچا لیکھا لکھے کایا مندر ساچے پھر، بجر کپاٹ دیوے پاڑ۔ لکھ چوراسی لتھی ستھر، لیکھ چکے کلجگ مکے ستاراں ہاڑ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ دوارے اٹل مینارے ہر جن پیارے دیوے واڑ۔ سچ دوارا ست ستوادی۔ پُرکھ اپارا بودھ

اگادھی۔ شبد دھارا مادھو مادھی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، رنگے رنگ چھیل چھیل، آپے جانے اپنا حیلہ، پوئی شبدی شبدی پوئی نادی۔ پوئن شبد پوئن ناد سُن۔ بودھ اگادھ اگادھ بودھ، ویکھ دکھائے رکھ مَن۔ وڈ جودھن جودھ ہردا سودھ، گرگھ ساچے مات چُن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، آپ اپنا دھام سہائے، دوسر کسے دس نہ آئے، سنت سہیلے بھلے رُلے وِچ اگم سُن۔ پہلی ہاڑ شبد نشان۔ ہر آپ جھلائے وِچ جہان۔ نو کھنڈ پر تھی گن ندھان۔ ستاں دیپاں ہر مہربان۔ آپے جوت زرنجن آپ آکاریا۔ آپے جگت مجن آپے وڈ سنساریا۔ آپ دُکھ بھے بھجن، سگل پساریا۔ آپے آپ پڑدے کجَن، آپے اندر آپے باہریا۔ آپے آپ ساچا سجن، آپے گپت آپے ظاہریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، اکھر وکھر کھیل اپاریا۔ آپے گوہند داتا رام، آپے بھیکھ وٹنتیا۔ ہر آپے جگت بھگت ساچا نام، ہر آپے کھوج گھجتیا۔ ہر آپے امرت آتم مدھ، ہر آپے ساچا رس پینتیا۔ ہر آپے پوئی شبدی ند، ہر آپے ناد اناہد ساچا راگ سُننتیا۔ آپے بودھ اگادھ اگادھ بودھ، ہر آپے جوت جگنتیا۔ ہر آپے سرشٹ سبائی سودھن سودھ، شبد نشانہ اک رکھنتیا۔ ہر آپے گنیا وڈ وڈ بودھ، بھيو اجد آپ اکھونتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہ کوئی جانے سادھن ستیا۔ آپے رام رحیم، بے عیب پرورد گاریا۔ آپے گنی غنیم وڈ نسیم، نقطہ میم نہ کسے وچاریا۔ لکھ چوراسی تیری تریم، آپ کرائے جیوں ارجن بھیم، کھیل کرائے جیوں کرشن مراریا۔ رچن رچے رُسا چینی، آپے بھنے ہنکاری بینی، یُپینی وڈ ہنکاریا۔ ویکھ دکھانے محمدی دینی، نور الایہ ایکا عینی، بے پرواہی کھیل مچا رہیا۔ ناتا چھٹے کھان پینی، محمد رسولاں ہوئے ادھینی، کالا ویس در درویش اپنا آپ سہا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، ساچی رنگن رنگ رنگا رہیا۔ آپے رگھپت رگھناتھیا۔ سرشٹ سبائی سگلا پت، آپے جانے اگلی پچھلی گاتھیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں دے سمجھاوے مت، ویلا آئے پھیر نہ ماتیا۔ نہ کوئی دیوے دھیرج جت، آتم جوتی ساچا ست، شبد ملے نہ ساچا راتھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، انتم دکھائے سپاں ساڈھے تن ہتھ۔ آپے آپ آپ پروانہ۔ دُھر درگا ہی شبد نشانہ۔ جگت چلائے تیر بھگوانا۔ دوسر کوئی رہن نہ پائے، میٹ مٹائے پُرکھ سجانا۔ ساچی بنت رہیا بنائے، لیکھ لکھے نام مہانا۔ چار ورنناں اک تھان بہائے، شبد نشان اک رکھانا۔ ورن اورناں آپ ہو جائے، وید پُراناں دس نہ آنا۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹائے، کھانی بانی ہوئی خیرانا۔ نہہکنکی جامہ پائے، قرآن انجیل کھیل شیطانا۔ سوہنگ ساچا ڈنک وجائے، ستاں دیپاں وند وندانا۔ لیکھا لیکھ بھوکھت لکھائے، آپ اپنے

سنگ سمانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، سچ نشان اک جھلانا۔ سچ نشان ہر بنواریا۔ نو کھنڈ پر تھی اک بان، اڈائے شبد ساچی اڈاریا۔ رنک رجاناں ایکا آن، کرے کھیل اپر اپاریا۔ نو در ویکھے سرب تچ جان، مدراماس نہ کرے کوئی اہاریا۔ بھانڈے ہنکاری سرب بھج جان، وے شبد چوٹ نگاریا۔ راج تاج شاہ تچ جان، نہ کوئی کرے تن شنگاریا۔ در دوار بنک سرب چھڈ جان، نہ کوئی ویکھے بچھا اگاڑیا۔ گرگھ ساچے سنت سہیلے سچ سرنائی گرچرن دوارے سچ جان، رکھے لاج چرن پُھہائی داہڑیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نیز پیکھے لوک مات ویکھے گر سنگت ستاراں ہاڑی بھل بھلو اڈیا۔ شبد نشانہ رنگ عالمین۔ ویکھ وکھانے ہر ہر الاهی یا۔ مین۔ ایکا ایک سچا در دوار، رحیم کریم شاہ نسیم جانشین۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، سچ نشانہ ہر مہربانا اک چلائے جگت پرین۔ جگت نشانہ عامل علم بھگت بھگوانیا۔ رنگن رنگ رنگنا۔ سچ ست ست ست مہربان، آپے جانے چوہیاں تت جوتی وکھر شبد پچھانا۔ ترے گن مایا بہتر وکھ، ترے ترے ویس انیک مہانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لکھ چوڑاسی جوت دھر، آپے رہے بے پچھانا۔ آپے بے پچھان سرب پچھان دا۔ گنوتا گن ندھان، سرب جیاں گھٹ آپے جان دا۔ کرے کھیل مات مہانا، ساچا رنگ کلج تیرے انگ سنگ ویکھ ترنگ نگاہوان دا۔ لکھ چوڑاسی انت گرنگ، سوہنگ وچے نام مردنگ، مانس دیہی ہوئے بھنگ، کلج جیو بھلے مایا رُلے، بھلیا راہ برہم گیان دا۔ سچ دوارا ایکا کھلے نہ کوئی لائے ملے، جو ملے گو غریب نہانا شاہ سلطانا ایکا کنڈے تلے، کرے کھیل دھر درگاہی جگت ملاجی اوچ نیچ نہ کوئی پچھان دا۔ نہہکنک نرائن نر لوک مات ہر جوت دھر، ساچا رنگ سدا ابھنگ نہ کوئی وکھان دا۔ سچ دوارا کھول شبد جنائیا۔ شبد وجائے ڈھول، رنک راجاناں دے سنائیا۔ پڑدے دیوے کھول، بجر کپائی چیر وکھائیا۔ آپے پورے تول رہیا تول، ستاراں ہاڑی نیڑے آئیا۔ ساچا بھانا وچنا ڈھول، پینا گھول ہر رسنا رہیا بول، نو کھنڈ پر تھی رہیا جنائیا۔ جھوٹھی مایا کایا چول، لکھ چوڑاسی آتم رہیا پھول، دس کسے نہ آئیا۔ گرگھیاں وسے سدا کول، پڑدہ اوہلا نہ کوئی رکھائیا۔ دیوے نام شبد انمول، اتنم تلیا پورے تول، سوہنگ کھنڈا ہتھ اٹھائیا۔ سچ دوارا لیا کھول، سچ سنگھاسن رہیا بول، نو دوارے ہر نرنکارے، بے مکھاں راہ وکھائیا۔ دسواں گھر اٹل مینارے، جوتی جگے اک نرنکارے، ستاراں ہاڑی ویکھ اپارے، راج راجاناں شاہ سلطاناں بن بھکھارے، نہہکنک جوت پرگٹائیا۔ بنائے اک نشان اپارے، لیکھ لکھے سچی سرکارے، جھنڈا چڑھے وچ سنسارے، چاروں گنٹ کرے رُشنائیا۔ گرگھ بنائے ساچے لاڑے، لکھ چوڑاسی چبائے اپنی داڑھے، مگر لگائے شبد

دھاڑے، تیر کمان نہ کوئی رکھائی۔ نام گولہ کاڑ کاڑے، لگیا رہے نہ کوئی جھاڑے، اندر بیٹھ نہ کھ چھپائی۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، نہکلک نرائن
 نر، کلجک تیری اتم بولی، دھرت مات در ہوئے گولی، لاڑی مَوْت اُٹھائے ڈولی، چارے جگ کہار بنائی۔ چارے جگ بنے کہارا۔ کلجک تیری اتم دارا۔ نہ
 کوئی دیوے کسے سہارا۔ چاروں کُنٹ چار دیوار پایا گھیرا، نہ کوئی میت نہ مُرار۔ دھرم دوارا کھول شبد جیکاریا۔ نو دوارے مائس دیہی جھوٹھا بھوگ،
 ترے گن تے دِشا ویکھ وکھا رہیا۔ دسویں گھر وجے ڈھول، شبد مردنگ نہ کوئی رکھا رہیا۔ آپے کُنڈا رہیا کھول، ساچی سیجا آپ وچھا رہیا۔ آپے آپ رہیا
 بول، سُرَت سہاگن نار پیار ساچا میل ملا رہیا۔ برہمادی سد کرے چوہل شبد وچولا اک رکھا رہیا۔ بھید ابھیدا پڑدے کھول، جوتی گھڑا نور وکھا لیا۔ ہس ہس
 کھوں کہے بول، سچ سہاگن گرگھ ناری گر پورا کنت ملا رہیا۔ امرت آتم دیوے ٹھنڈا پانی، ساچے تیر تھ آپ نہا رہیا۔ راگ اراگاں ساچی بانی، ایکا ایک سنا
 رہیا۔ بنیا رہے سدا پالی، بردھ بال نہ کوئی وکھا رہیا۔ آپے کرے جان پچھانی، دے ہلونا آپ جگا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے وسے سچ گھر، نو
 دوارے بند کواڑیا۔ نو دوارے کھول کواڑ، بے کھاں وکھائے ستاراں ہاڑ۔ گرگھاں وکھائے ایکا راہ جگت ملاح، در گھر ساچے دیوے واڑ۔ کوئی نہ آگے کرے
 ----- دھرم رائے نہ بچھے کھ اگھاڑ۔ جم راج نہ پکڑے بانہیں، گرگھ ساچے ساچے لاڑ۔ پکڑ اُٹھائے تھاوں تھائیں، ساچے گھڑے گھاٹن گھاڑ۔ آپے
 بنے پتا ماں، امرت ہر گھ چوائے ناڑ ناڑ۔ ہنس بنائے گرگھ کاں، پرے ہٹائے پنچم دھاڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، دوس
 وچار ستاراں ہاڑ۔ نو دوارے در کھولے۔ اندر باہر کپت ظاہر آپے بولے۔ مائس دیہی نیز ویکھے، کون رنگ کا یا چولے۔ جیو جنت بھرم بھلکھے، دھرت نیا
 کلجک نیا اتم ڈولے۔ پُرکھ ابناشی ساچا ویکھے، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، اپنا رنگ شبد سنگ ایکا رکھیا۔ نو دوارے جگت دکانا۔
 رسنارس کھ تھک پھیک بھکانا۔ اتم ویلا گیا ڈھک، اپنا بھار لینا چک، ملے نام نہ شبد بانا۔ کلجک اودھ گئی مک، پر بھ کا بھانا نہ سکے رُک، کرے کھیل والی
 دو جہانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، اپنا شبد جنائے جگت چلائے ایکا ایک نام نشانہ۔ نام نشان اک رکھاؤنا۔ بھگت بھگوان
 دھرم سہاؤنا۔ شبد بان مار دھیان نال رکھاؤنا۔ جگت اڈان کر پچھان، چار کُنٹ پر بھ آپ کراؤنا۔ ستاں دیپاں ونڈ ونڈان، سوہنگ اکھر کر کر وکھر ساچا
 لیکھا آپ لکھاؤنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، سچ سنگھاسن آپ سہاؤنا۔ سچ سنگھاسن ہر داتار۔ شبد نشانہ اپر اپار۔ لیکھا کھے وارو

وار۔ ست ستوادی ست رنگ ست پُرکھ نرنجن ساچی دھار۔ لوآں پُریاں رہیا لنگھ، دھرت مات تیری سُن پکار۔ غریب نماںیاں کٹے بھکھ ننگ، لوک مات لئے اوتار۔ چٹے آسو کسے ننگ، ہر سور پیر سچا سردار۔ لکھ چوراسی بھنے کاجی ونگ، راج راجاناں کرے خبردار۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ سُنیہڑا ایکا گھلے، چار یاری سچ محلے، انتم رہنا خبردار۔ شبد سُنیہڑا دیوے تور۔ پر بھ ابناشی کرپا کر ساچا ہر، سوہنگ بھے ساچی ڈور۔ ویکھ وکھانے اُچے گھر، جگت محلہ لگے چور۔ ویلے انتم جان ہر، کل اندھیرا اندھ گھور۔ کلجگ انتم آؤنا ڈر، چار کُنٹاں حرام خور۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ چکائے مور تور۔ شبد سُنیہڑا محمدی یار۔ انتم ویلا کر وچار۔ چار یاری ہوئے خواری، انتم پینی ڈاڈھی مار۔ احمد محمد کھیل اپار۔ در در گھر گھر ہوئے خوار۔ بردھ بال نہ پائے سار۔ جوتی جوت سروپ ہر، سنگ محمد بھیکھ کر، ویکھ وکھانے شاہ سلطان در سرکار۔ سنگ محمد سگلا سا تھا۔ احمد نور ہری رگھنا تھا۔ شبد بھر پور انحد ثور سے دُور اکتھنا کا تھا۔ سرب گھٹا آپے بھر پور، سجن سہیلا حاضر حضور، جن بھگت چڑھائے ساچے راتھا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، ویکھے کھیل جگت تماشا۔ سنگ محمدی ہوئے خیرانی۔ شبد نشانہ تیر، پئے وہیر انجیل قرآنی۔ بالک ماتا بھٹھے سیر، ویلا انت انت اخیر، سچ حدیث نہ کوئی پڑھانی۔ استر بستر لتھے چیر، نہ کوئی شستر شاہ فقیر، رُلدے پھردے پیر درانی۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ اکھر جگت وکھر دیپ کھنڈ برہمنڈ اک چلائے سوہنگ بانی۔ سوہنگ شبد شبد بھگوانیا۔ آپ بنائے اپنی جگت بھگت مُت وچ جہانیا۔ دھرم رکھائے ساچی شکت، آئے وقت بے مہانیا۔ لکھ چوراسی بوند رکت، ہڈ ماس ناڑی نہ کرے کوئی پچھانیا۔ اک وڈیائی نام بھگت، جہوا جگت رسنا وکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اک بنائے دھرم نشانیا۔ دھرم نشانہ پائے ونڈ۔ نام ندھانا سگھنڈ۔ وچ جہانا پائی ٹھنڈ۔ والی دو جہاناں کھیل برہمنڈ۔ آپے ہوئے بے پچھانا، سد ویکھے کھنڈ کھنڈ۔ سنگھ جگدیش پشے بھے گانا، ویکھ وکھانے اُتبھج سیتج جیرج انڈ۔ چار ورن ہوئے پردھانا، سوہنگ شبد چنڈ پرچنڈ۔ جوتی جوت سروپ ہر، رام رحیم اک نشانہ۔ سچ نشانہ ہر داتار۔ سگل سمگری رہیا کر، پہلی گڑھی کر تیار۔ نرمل کایا اک اگری، لیکھے لگی پہلی وار۔ جوتی جوت جوت اگری، نام رتن رتنگری، چاروں کُنٹ ہوئے اُجیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، جگت جگدیشا دھرم بنائے، شبد نشان کر تیار۔ جگت جگدیش تیری رت۔ لکھ چوراسی جوٹھے جھوٹھے پیسن رہی پیس، کلجگ انتم دے سمجھاوے مت۔ ایکا شبد ساچا سوہے سیس، چار ورنناں جتاؤنا ایکا

تت۔ لیکھا چکے بیس اکیس، آپ لکھائے تیرا ست۔ جوتی جوت سروپ ہر، شبد نشانہ مات دھر، آپ جھلائے دیپ ست۔ دیپ ست ہر بلکاریا۔ آپے دے سمجھاوے مت، شبد جگا رہیا۔ پرگٹ ہوئے کملاپت، گرگھ ساچے بنت بنا رہیا۔ بال اوستھا دھیرج جت، ساچی رت لیکھے لا رہیا۔ پورب لہنا ملیا رتھ، گر گو بندے تیری وتھ، والی ہندے سرب سمرتھ، لہنا دینا آپ چکا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، شبد نشانہ اک بنا رہیا۔ شبد نشانہ کر تیار۔ کلجگ تیری انتم وار۔ پُرکھ ابناشی پائے سار۔ دھرت مات دے ہلار، پُرکھ ابناشی پائے سار۔ چار کُنٹاں ایکا وار۔ دہ دشا خبردار۔ چند سورج نمسکار۔ گنگن منڈل نال ستار۔ پُریاں لو آں بٹھے دھار۔ صدی چو دھویں ویکھ وچار۔ شبد سُنہیہرا رنگ اپار۔ لکھ چوڑا سی تیرا کھیڑا، لوک مات رہیا وچار۔ ذاتی پاتی وڈا جھیرا، نہ کوئی وسے نگر کھیڑا، دھرت مات تیرا کھلا ویہڑا، انتم ہوئے بھار۔ جن بھگتاں بٹھے بیڑا، بے مکھاں لائے شبد اُکھیڑا، انتم مارے کر خوار۔ کرے کرائے حق نبیڑا، ایتھے اتھے نہ کوئی اُدھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، شبد نشانہ کر تیار۔ شبد نشان اُٹھ لکار، نہہکنک کل جامہ پایا۔ جن بھگتاں ہوئے پہریدار، رنگن رنگ نام دوا یا۔ لال چولا تن چھہایا۔ ساچا کیا آپ شنگار، کچھی تیرا پریم دکھایا۔ کول پھول ہتھ لٹکایا۔ بدھی ساچی دھار، ساچا ویس رنگ وٹایا۔ گھر میں گھر ست سما یا۔ لال لال دس نہ آیا۔ دین دیال ہر گوپال، ساچا لال لیکھے لایا۔ جھلدار ہے اک نشان، اچا لمبا نوجوان، چھتی جگ چھتی راگاں بھو چکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، ستاں دیپاں ایکا ساچا دھرم رکھایا۔ چھتی جگ راگ چھتیس، کھیل اپاریا۔ لکھ چوڑا سی جوٹھا جھوٹھا پیسن رہی پیس، پرگٹ ہوئے ہر رگھرایا۔ راج راجاناں چھتر کسے نہ دسے سیس، لیکھا لکھے ویکھ دکھانے ستاراں ہاڑی در دواریا۔ راجے بونجا آپ جگانا۔ ہر گو بندا بھو چکانا۔ کریا کھیل وچ گوالیر، آپ اپنے لڑ بندھانا۔ شبد سروپی پھڑ اٹھائے، پنڈت نہر وکر دھیانا۔ پر بھ کرے کھیل اپر اپاریا، اک جھلائے دھرم نشانے، جگت جگدیش کھیل مہانے، ساچا دھام آپ سہانا۔ ساچا دھام آپ سہائے، نو در درواجیا۔ گرگھاں پورن کام کرائے، غریب نوازیا۔ سکا ہریا چام کرائے، جو جن آئے در در بھاجیا۔ ساچا نام جھولی پائے، ویلے انتم رکھے لاجیا۔ کلجگ اندھیری رات مٹائے، آتم جوت اک جگائے، سیس پہنائے ساچا تاجیا۔ نو کھنڈ پر تھی سرن لگائے، ستاں دیپاں ونڈ ونڈائے، لو آں پُریاں ساجن ساجیا۔ شبد ہتھ چند پر چند اٹھائے، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، نہہکنک نرائن نر، پرگٹ جوت کر کر ویس دیسن دیس ماجھیا۔ ماجھا دیس اک اکلا۔ نو

دروازے سچ محلہ۔ دسویں گھر ساجن ساجے، بھانڈا بھرم بھو بھاجے، اک دکھائے دیا کمائے، نہچل دھام اٹلا۔ اک سوارے اپنے کاہے، جوتی جوت سرپ ہر، نہہکنک نرائن نر، جوت جگائے گھڑی گھڑی پل پلا۔ جوت نرنجن کر آکار، بنت بنائیا۔ شبد گھوڑے ہو آسوار، لوک مات کر کر آیا دھائیا۔ پہلی ہاڑ درس اپار، سنگھ منجیتا تیری نیہہ رکھائیا۔ سچ محلہ کر تیار، لکھ چوڑاسی رہیا دکھائیا۔ راج راجاناں جھوٹھے دسن در دربار، جوٹھی جھوٹھی ونڈ ونڈائیا۔ ہر جن ملے ساچا شبد اڈار، نام بنانا اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، نہہکنک نرائن نر، ساچا دھام رہیا سہائیا۔ ساچا دھام سہائے نو دواریا۔ گرگھاں جوت جگائے، ست پڑکھ اپاریا۔ ورن گوت بھیو مٹائے، ورننا برناں ایکا راہ دکھا رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچی رنگن رنگ اپارا، ایکا رنگ رنگا رہیا۔ لال رنگ رنگ امولا۔ پڑکھ ابناشی پڑدہ کھولا۔ بھاگ لگایا کایا چولا۔ جوت نرنجن گپتی بولا۔ اونکارا پڑدہ اوہلا۔ دھار سورنی جگت وچولا۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد نشانہ کر دھیانا آپ بنائے دیا کمائے سپورن کلا سولاں۔ شبد نشان رنگ امولا۔ ہر بھگوان جگت وچولا۔ جگت دوارا ایکا کھولا۔ گرگھاں بنیا آپے گولا۔ شبد سنایا ساچا ڈھولا۔ رنگ رنگایا نیلا چولا۔ نیلا چولا ست سورنی سنگ رلایا، وچ دسایا پڑدہ اوہلا۔ اگم اگی بھیو کھلایا، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے بنیا آلا بھولا۔ چٹا رنگ رنگ انوپ۔ دسم دواری ست سرپ۔ ساچا چولا ہر وڈا شاہو بھوپ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپے سے سچ گھر، نہ کوئی دسے رنگ روپ۔ سوہا رنگ سوگری دھار۔ ست پڑکھ نرنجن اپنی کرے کار۔ تن چھہایا پیلا چولا، ساچا رانا سچی سرکار۔ اجپا چاپ دس نہ آیا، اکھر وکھر دھام نیار۔ سوہا ویس کل دکھایا، بھیکھا دھاری بھیکھ اپار۔ آپ اپنا رنگ دکھایا، لوک مات کر وچار۔ اندرے اندر جوت جگایا، جوتی رنگ اپر اپار۔ کالا ویس ہر رگھرایا، در درویش پہریدار۔ ترے کئی دیس واس رکھایا، سرگن نرگن پہریدار۔ برہما وشن مہیش دس نہ آیا، کلجک مایا اپر اپار۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، رنگن رنگ اپار۔ آد نیلا شبد سنگ چھیل چھیلایا۔ ساچا بستر آپ چھہائے، تن من پیلا۔ استر گھوڑا نام رکھائے، سوہنگ دے ساچا ٹیلا۔ بھوشن بستر آپ سہائے، چوڑاسی کلیاں کر کر حید۔ لکھ چوڑاسی پھند کٹائے، چھ گھر ویس انیک رنگ رنگیلا۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، رنگ ست کرائے لال کالا چٹا نیلا، شبد سنہری سوہا پیلا۔ کر کر رنگ ست ست پاری۔ شبد چنڈ پھڑے کر تیار۔ نو کھنڈ پر تھی آئی ونڈ، ستاں دیپاں پسر پساری۔ میٹ مٹاؤنا بھیکھ پکھنڈ، جوٹھی جھوٹھی چور یاری۔ بے کھاں دینی

انتم کنڈ، گرکھاں کرنا خبرداری۔ پلے بٹھے نام گنڈھ، اُچا چڑھنا وِچ سنساری۔ بے کھاں لائے کلجگ دنڈ، سوہنگ کھنڈا پھڑ کٹاری۔ راج راجاناں وڈھی کنڈ، آتم ہوئے وڈ ہنکاری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وِشنوؤں بھگوان، جگت جگدیش شبد نشان اک جھلائے کلجگ تیری انتم واری۔ شبد نشانہ ہر کی دھاری۔ پاربرہم برہم پار جوت گوت ورن اپاری۔ سچ کرم جگت دھرم کھیلے کھیل بھگتن میل جو دھا سور وڈ بلکاری۔ سوہنگ شبد چڑھنا تیل، دھرم رائے دی کٹی جیل، گرگھ آئن چرن دواری۔ اک وکھاونا رنگ نویل، سدا رہیا سجن سہیل، میت مُرارا پُرکھ اپاری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وِشنوؤں بھگوان، شبد ڈنڈا سوہنگ جھنڈا پائے ونڈا، پہلی ہاڑی کرتیاری۔ شبد جھنڈے چڑھیا چا۔ پُرکھ ابناشی پائے ونڈے، ستاں دیپاں بن ملاح۔ آپے لائے پار کنڈھے، اوچاں نیچاں بھو چکا۔ نشان جھلائے وِچ برہمنڈے، سدا رکھے ٹھنڈی چھاں، دُئی دوتی اگن مٹا۔ جھلدار ہے وِچ ورجنڈ، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وِشنوؤں بھگوان، جوت سرُپی رہیا بنا۔ جھلے مات نشان شبد ہلاریا۔ چار ورناناں ایکا آن، اک دوارا وڈ سنسارا آپ وکھا رہیا۔ گُو غریباں رکھے مان، میٹ مٹائے جیو شیطان، رنگ راجاناں شاہ سلطاناں ساچا حکم سنا رہیا۔ انتم چھنڈنا پئے جہان، کلجگ مایا ہوئی پردھان، نہ کوئی دیوے جیا دان، جوٹھا جھوٹھا ونج کرا رہیا۔ کلجگ کوڑا کرم پچھان، دیپاں لو آں مار دھیان، پُرکھ ابناشی پتر سجان، شبد جھنڈا اک چڑھا رہیا۔ مہاراج شیر سینگھ وِشنوؤں بھگوان، آپے کرے جگت پچھان، ایکا ایک اک اکلّا سچ محلہ ساچا دھام سہا رہیا۔ شبد بانا جائے چڑھ۔ نام نشانہ اگے کھڑ۔ جگت بانا ہر مہربانا، اپنی ہتھیں لئے پھڑ۔ کرے پرکاش کوٹن بھانا، چوہی ہتھ اُچ ٹکانا چوہیاں ستاں رہیا لڑ۔ پاربرہم برہم میل ملانا، دھرم کرم اک راہ وکھانا، سچ دھرم دی لائے جڑھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وِشنوؤں بھگوان، آپ اپنا رنگ رنگنا۔ دیپ ست ست ہر رنگ۔ ستاں رنگاں ونڈ ونڈائے۔ چوٹھا گھر ساچا در چٹا رنگ دے اپار، جنبو دیپ مات وڈیائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وِشنوؤں بھگوان، دیپاں ستاں ستاں رنگاں ساچا لیکھا آپ لکھائے۔ ساچا لیکھا لکھے لکھائے کرتار۔ کھنڈاں برہمنڈاں ورجنڈاں جانے جنائے اپنی کار۔ دھاری بھیکھا بھیکھا کھنڈا، سرت اسرتی وسے باہر۔ لکھ چوڑاسی سستی دے کر کنڈا، گرگھ سہائے چرن دوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سینگھ وِشنوؤں بھگوان، آپے پائے ساچی ونڈا، رنگن رنگ ست کرتار۔ ست رنگ سنگر سورا۔ منگے منگ وڈ وڈ گن بھر پورا۔ آپے چاڑھے نام رنگ نادی توری توری ناد ساچی تورا۔ بودھ اگادھ شبد دُھن ہر برہمادی سدا وِسادی ہر وِسادی۔ شبد ڈوری لکھ

چوراسی باندھی، کھیلے کھیل آد جگاد۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، بھگت رنگیلا شبد انیلا موہن مادھو مادھ۔ چار کُنٹ چار دیوار۔
 چارے دشا ویکھ وچار۔ ساچی مارے ہر لکار۔ ڈھائی ہتھ ایکا دھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، گر سنگت تیرا بٹھے بیڑا دس
 گیاراں وار اپار۔ ڈھائی ہتھ چار دیوار۔ ساچار تھ وِچ سنسار۔ نتھ خصم ہتھ، کھچی جائے وارو وار۔ پُریاں لوآں جائے متھ، ستجگ تیری تیج سوار۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، شبد نشانہ کرتیار۔ شبد نشانہ کوکے پکارے۔ چوہی ہتھ اٹل مینارے۔ سوہنگ شبد بے جیکارے۔ ورن
 اورنا دھرنی دھرنا، آپے وسے نہیل دھام اٹل اچل اُچ مینارے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، کرے کھیل وِچ سنسارے۔
 نہیل دھام اٹل، شبد رُشائیا۔ نہ کوئی ویکھے ڈونگھا جل تھل، جوتی نور سرب گھٹ سرب تھانیا۔ کلجگ اتم ورتے کل، کل قلندر رہیا شور مچایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، شبد نشانہ جگت بانا اُچا سچا ستاں دیپاں رہیا اک چڑھایا۔ نام نشان شبد بان۔ پُرکھ ابناشی ایکا ایک رکھائے
 والی دو جہان۔ لیکھا لیکھ کھت بھوکھت کرائے، لوک ماتی چتر سُبجان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، دیپک جوتی مات جگائے۔ دیپک جوتی
 مات پرکاش، مٹے اندھیریا۔ آپے جانے گھٹ گھٹ واس، دہ دس دس ماس آون جاون پھیریا۔ پُریاں لوآں پائے حصے، نادی پونی شبدی اندھ گھوریا۔ کلجگ
 مایا لکھ چوراسی آتم لائی ایکا وسے، ہوئے روگ جگت ودھا رہیا۔ ساچا تاج نہ دے کسے سسے، جوٹھا جھوٹھا شاہ سلطان سرب اکھوارہیا۔ پرگٹ ہوئے اوتار
 چوہیے، جوت جگائے جگت جگدیشے، شبد کھنڈا ساچا ڈنڈا ہتھ اٹھا رہیا۔ بھیکھ چکائے موئے عیسے نہ کوئی شرع قرآن حدیث، وید پُراناں نہ کوئی سنا رہیا۔
 مایا رانی کلجگ دانی جوٹھا جھوٹھا پیس پیسے، جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نہ، لوک مات ہر جوت دھر، بھانڈا بھو سرب بھنا رہیا۔ بھانڈا بھرم پر بھ
 دیوے بھن، راجے رانیاں دیوے ڈن، گرگھ ساچے سنت ڈلاریاں ایکا شبد سنائے کن، کرائے ونج سچا وپاریا۔ سوہنگ نام سچا مال دھن، کلجگ جیوانت
 ہنکاریا۔ کلجگ مایا گنی گنی تن، آئے اتم پاسا ہاریا۔ نہ کوئی دے چھیری چھن، ساچا شبد نشان اک اٹھا رہیا۔ نہ کوئی جانے گندھرب گن، کروڑ تیتیس
 سُرپت راجا اند سس جھکا رہیا۔ پر بھ ابناشی بیڑا بن، شو شکر راہ نکا رہیا۔ جگت جگدیشا نور جوت مات چڑھایا چن، بجر کپاٹی کھول دکھا رہیا۔ کایا مائی ساچی
 ہائی ایکا تن، ساچے تیر تھ اِشان کر رہیا۔ ست سرور امرت آتم اٹھ، ساچا تھان آپ سہا رہیا۔ دہ دشا بھرے جھوٹھا من، الکھ نرنجن جوت جگا رہیا۔

پنچے چور نہ لائن سن، درس اموگھ دھر سنجوگ اک وکھا رہیا۔ گرگھیاں بیڑا رہیا بنھ، سوہنگ ساچی چوگ چگا رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ
 وشنوں بھگوان، بھرم ٹھلیکھا آتم کڈھے جن، ہنس کاگ بنائے چرن دواریا۔ دُرمت میل کایا دھو دکھائے، امرت پائے ٹھنڈا ٹھاریا۔ نچھر رس ہوئے وس
 ایکا ایک کھ چوائے، شانتک سیتل دھار آپ وہا رہیا۔ بھگت جنانا راہ ساچا دس، دُور دُرڈا آئے نس، شبد پلا ہتھ پھڑا رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج
 شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے سنت جنانا، ایکا دیوے نام دھنا، آتم جھولی آپ بھرا رہیا۔ جوتی دیوے ساچا نور۔ ساچا شبد ایکا نور۔ پُرکھ ابناشی
 گھٹ گھٹ واسی اندرے اندر ساچے مندر کایا وچا توڑے جندر، ایکا بختے ست سرور۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک
 نرائن نر، ایکا وسے دسویں گھر، سرب گھٹاں آپے بھر پور۔ دسواں در ہر کا دوار۔ جوتی نور اک اپار۔ شبد چلے تکھی دھار۔ گرگھ ورا شبد اٹل محل ایکا
 ملے کایا مندر اُچ مینار۔ آپے ویکھے جلے تھلے گھڑی گھڑی پلے پلے، نرمل کرم کر اُجیار۔ آپے اُپر آپے تھلے، جوتی جامہ بھیکھ نیار۔ دیپک جوتی ساچی بلے،
 شبد سنیہہرا ایکا گھلے، نہ کوئی جانے جیو گوار۔ آپے وسے سچ محلے، نہچل دھام پُرکھ اگوچر اگم اپار۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،
 گرگھیاں کھولے آتم بند کواڑ۔ کھولے بند کواڑ، دیا کمانیدا۔ ملے وڈیائی ستاراں ہاڑ، لوک مات جوت جگانیدا۔ آپے ویکھے چنگے ماڑ، راج راجان شاہ سلطان
 ہر بھگوان، لیکھا لیکھ لکھت بھوکھت آپ لکھانیدا۔ گرگھیاں بنھے ہتھیں گانا، جھلدار ہے جگت نشانہ، ستاں دیپاں ونڈ ونڈانیدا۔ آپے گوپی آپے کاہنا، آپے
 بینا آپے دانا، آپے رُسا آپے چینا، آپے مکے حق مدینہ، دس کسے نہ آئیندا۔ آپے رکھے رنگ پینا، آپے رکھے لکھ چوراسی اکھر وکھر دوجا سینہ، برہما وشن
 مہیش تینا گنت نہ کوئی گننایندا۔ آپے جل آپے مینا، جوتی جامہ ہر پر پینا، ویکھ دکھانے محمدی دینا، اپنی کھیل آپے آپ اپانیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگت نشانہ دھر فرمانا لوک مات مار جھات پُرکھ بدھات ایکا ونڈ ونڈانیدا۔ پُرکھ ابناشی ونڈے ونڈ۔ کلجک اودھ گئی ہنڈھ۔
 ایکا ایک شبد چلائے، کھوج کھجائے وچ برہمنڈ۔ دُوسر کوئی دس نہ آئے، راج راجاناں دیوے دنڈ۔ جوتی جوت سرپ ہر، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ
 بھیکھ دھر، کلجک تیری انتم وار، چنڈ وکھائے چنڈ پر چنڈ۔ شبد چنڈی ہتھ داتار۔ پاوے ونڈی وچ سنسار۔ سادھ سنت ہوئے گھمنڈی، جگت پکھنڈی کرے
 کرائے خبردار۔ کلجک جیاں آتم ہوئی رنڈی، کسے نہ ملیا کنت سہاگی، کوئی نہ دیسے ساچی نار۔ مات پاتالاں پائی ونڈی، سچی رنگن کوئی نہ رنگے، رنگ چلو

اپر اپار۔ پُرکھ ابناشی سوہنگ شبد کھولے گنڈھی، دسم دوارے پائے ونڈی، ساچی دست اپر اپار۔ سرگن نرگن ایک ڈنڈی، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج
 شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، شبد نشانہ اک جھلائے، ستاراں ہاڑی کرتیار۔ چرن دوارا سچ دھن، ملے مات وڈیائیا۔ پُرکھ ابناشی بیڑا رہیا بٹھ،
 ساچی بنت اک بنایا۔ لیکھے لائے کایا مائی ساچا چم، جھوٹھی مائی دیہہ تجایا۔ پون سواسے دان پور کرائے ہر جی کم، نہ مرے نہ جائے جم، جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپے گنگن آپے تھم، دوس رین رہے کھن، گرگھ ساچا ساچی اوٹ اک رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تن
 نگارے لگائے چوٹ، کلجک مایا کھوٹ دئے گوائیا۔ آپے در پروان چرن دواریا۔ مان نمائیاں دیوے مان، شبد بہان وچ بہا رہیا۔ جھلدارہے جگت نشان،
 شاہ سلطاناں خاک ملا رہیا۔ ملیا میل گن ندھان، کایا مائی لیکھے لا رہیا۔ سوہنگ دیوے دھر فرمان، اٹھسٹھ تیرتھ میٹ مٹا رہیا۔ پونی شبدی ہر مہربان، اونی
 گوئی پورن بھونی آپ کرا رہیا۔ امرت آتم میگھ برسے سونی، ست سنتو کھی دھار آپ وہا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گؤ
 غریب نمائیاں پھڑ پھڑ بانہوں چرن لگا رہیا۔ پھڑ پھڑ چرن لگائے، بنھے مات نات۔ پُرکھ ابناشی دیا کمائے، نہ کوئی جانے ذات پات۔ ایک رنگن نام رنگائے،
 نر نرائن کملاپات۔ ساچا سنگ آپ نبھائے، میٹ مٹائے کلجک اندھیری رات۔ جن بھگتاں بھکھ ننگ کٹائے، آپ نبھائے سگلا ساتھ۔ ایک نام شبد مردنگ
 وجائے، سوہنگ شبد پٹی گاتھ۔ وڈ داتا سورا سربنگ کہائے، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ناتھ اناتھا تریلوکی ناتھ۔ دیال پال گر لال شبد ادھاریا۔ سرت
 من بدھ کرے رکھوال، جوت نرکاریا۔ آوے جاوے جگت اولڑی چال، پاربرہم برہم پار کھیل نیاریا۔ کایا منڈل گنگن مستک دیپک سچا تھال، جوت نرنجن
 سرب آکاریا۔ گرگھ ساچے مانک موتی لوک مات پر بھ لئے بھال، دیوے شبد دست اپر اپاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، ساچا
 کرے کرائے ونج وپاریا۔ ساچا ونج نام انمولیا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، شبد بھنڈارا ایک کھولیا۔ ترے گن مایا کرم وچار، چوہیاں تتاں اندر بولیا۔ لوآں پُریاں
 پاوے سار، برہما وشن مہیش گنیش آتم پڑدہ پھولیا۔ اند اندراسن در دوار، سنگھ سنگھاسن ہر نرکار، سچ دوارے کُنڈا کھولیا۔ جگی جوت اگم اپار، کلجک تیری
 انتم وار، پرگٹ ہوئے وچ سنسار، پورا تول ہر جی تولیا۔ لوک مات بنھے دھار، پورب کرم اک وچار، بال انجانے پار اُتار، آدانت کدے نہ ڈولیا۔ کون
 جانے پر بھ تیری سار، شبدی پون جوت ادھار، لوآں پُریاں کھنڈ منڈل ور بھنڈ برہمنڈ دیپاں کھنڈاں آپے جانے پڑدہ اولیا۔ لکھ چوراسی پائے ونڈاں، کلجک

تیرا اتم کنڈھا، سوہنگ شبد سنائے ایسا سچا ڈھولیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، کلج کلا ویس در درویش گل جھہائے کلا چولیا۔ کالی چولی رنگ گلّال۔ دھرم رائے تیری ساچی ڈولی، آپ چکائے دیا کمائے لکھ چوراسی پھل نہ دسے کسے ڈال۔ چار کنتاں دے دہائے، جوت سرُپی دس نہ آئے، مایا رانی ہوئے بے حال۔ راجے رانے رہے گرلائے، شاہ سلطان سار نہ پائے، اتم ہوئی سرب کنگال۔ گرگھ ساچے سگھڑ سیانے، ایسا بخشے چرن دھیانے، دُھر درگاہی ہر دلّال۔ اک چڑھائے شبد بانے، لوآں پُریاں پار کرائے، جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، گرگھ ساچے سنت سہیلے، آپ اُپائے ساچے لال۔ ساچا لال لال امول، اُمل اُملا سنساریا۔ پُرکھ ابناشی ایسا در ایسا گھر ایسا سر ایسا اور ایسا گھر رہیا کھول۔ اتم جوتی شبد گوتی گرگھ ساچے مانک موتی، اپنا تول رہیا تول۔ آپ اُٹھائے کایا سوتی، دُرمت میل جائے دھوتی، ہر نرنکارا شبد جیکارا جو جن آئے رسنا کہے بول۔ سوہنگ دست جگت است سدا مست، بجر کپائی کایا ہائی تیر تھ تائی دُئی دُیتی پڑدہ دیوے کھول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، کلج تیری اتم ور، گرگھ ساچے مات اُچجائے، دھرت مات تیری گود بیٹھائے جیوں ساگر ساگر کول کول کول بھل۔ ہر مندر دھام نیارا۔ نو دوارے وچ سنسارا۔ جوت نرنجن آسن لائے، شبد سنسگھاسن اک بنائے، پُرکھ ابناشی جوت جگائے، کلج ویکھ ویکھانے دُھندوکارا۔ مات پاتال پاتال آکاش آکاشا، وچ پرہاس ڈنک شبد وشواس ہر گنتاس رسن سواس اک چلائے چوتھے گھر چار کنت چار دیوارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سمبل دیس کر کر ویس، کھولے بھو نو کھنڈ نو در دوارا۔ کھولے بھو بھو ابھیدا۔ ہر مندر ہر آپ براجے کرے کھیل اچھل اچھیدا۔ راجے رانے دس نہ آئے، پڑھ پڑھ تھکے پنڈت ویدا۔ گرنتھی پنٹھی ہوئے ہلاکے، کوئی نہ دسے راہ سدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، گرگھ ورلے اتم ودھا۔ نو دوارے در دربار۔ کایا منڈل کھیل اپار۔ دسواں در ساچا گھر بند کواڑ۔ کلج مایا رہی ساڑ۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، گرگھ ساچے سنت جناں، ساچا راہ اک وکھائے دیا کمائے ستاراں ہاڑ۔ لکھ چوراسی گیڑ کٹائے، نو نوں گھر بھیر بھڑائے، آپ چبائے اپنی داڑھ۔ ایسا کھلا ویہڑ کرائے، جگت نہیر آپ چکائے، گرگھ ساچے سنت سہیلے شبد گھوڑی دیوے چاڑھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دُھر درگاہی ساچا دھام، جن ہر ساچے دیوے واڑ۔ سچ دوارا کھول، نو درواجیا۔ شبد سرُپی رہیا بول، لکھ چوراسی جو جن ساجیا۔ دھرم رائے در جائے پھریا، ویلے اتم سارا بھجیا۔ گرگھ ساچا پر بھ آپ چرن

دوارے در گھر ساچے وڑیا، پنجاں چوراں نال لڑیا۔ جگت وکارا مات ہنکارا، ایکا ایک سچا درس دکھائے شاہ آسوارا، جوت نرنکارا پاربرہم پرہم جوت سہارا، ویلے اتم رکھے لجا۔ آد پڑکھ اپر مپر سوامی، بھگت وچھل سدا نہکامی، جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، ویلے اتم سچ دوارے آئے بھجیا۔ ہر روپ اگم اپار، نہ کسے وچاریا۔ ہر روپ اگم اپار، لکھ چوراسی وچ پساریا۔ ہر روپ اگم اپار، اتم برہم پاربرہم رنگ اپر اپاریا۔ ہر کاروپ اگم، ایکا نام سچ دھرم دھرنی دھر آپ اکھوارہیا۔ ہر کاروپ اگم، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنے وچ سمارہیا۔ ہر کاروپ اگم، شبد جنایا۔ ہر کاروپ اگم، برہم ودیا برہما ایکا پانیا۔ ہر کاروپ اگم، ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی چم، آد جگادوسے سرب تھانیا۔ ہر کاروپ اگم، نہ کوئی پون سواسی دم، نہ کوئی کھائے پیئے تم، اک ادھارا ہر رکھانیا۔ ہر کاروپ اگم، نہ نیر وہائے چھم چھم، امرت دھارا اک وہانیا۔ ہر کاروپ اگم، نہ مرے نہ پئے جم، پڑکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی سرشٹ سبائی سرب پت مانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ آپے جانے اپنی وڈیانیا۔ ہر کاروپ اگم، آپ لپنیا۔ ہر کاروپ اگم، گرگھ ورلے مات نیا۔ ہر کاروپ اگم، تارہ منڈل نہ جانے سورج چنیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنے وسے گھر، در دوارے گرگھ ساچا ایکا ایک بنھیا۔ ہر کاروپ اگم، درس انکیا۔ ہر کاروپ اگم، شو شکر رکھے ٹیکیا۔ ہر کاروپ اگم، ایڑا پنگل ایڑا انکر نرگن سرگن کرے بدھ بیکیا۔ ہر کاروپ اگم، جوتی جوت سروپ ہر، نیتز نین لوچن گر سکھ ورلے مات ویکھیا۔ ہر کاروپ اگم، رنگ چلویا۔ ہر کاروپ اگم، وڈ داتا دُلھو دُلھیا۔ ہر کاروپ اگم، جن بھگتاں بندھائے چرن ناتا آد انت کدے نہ بھولیا۔ ہر کاروپ اگم، نہ کوئی رکھے ذات پاتا، شبد رکھے نام ترسولیا۔ ہر کاروپ اگم، نہ کوئی پتا نہ کوئی ماتا، اوچو اوچ کنت کنٹولیا۔ ہر کاروپ اگم، نہ کوئی سنجھ سویر اندھیری رات، آپے پھلایا آپے پھولیا۔ ہر کاروپ اگم، سدا وسے اک اکانتا، آپے جھولے سچ سنگھاسن ساچے جھولیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرگھیاں دیوے امرت اتم بوند سوانتا، سوہنگ شبد در دوارے جو جن آئے بولیا۔ آئے در در پروان۔ ویکھ وکھائے اتم گھر ہر جن ساچی کر پچھان۔ امرت نہائے ساچے سر، سچ سرودر تیرتھ اشان۔ ساچی کرنی رہیا کر، اتم بخشے برہم گیان۔ ساچے سنت جناں در گاہ ساچی دیوے مان۔ در گھر پورن آس، شبد ویرا گیا۔ جوت نرنجن کر پرکاش، اندھیرا بھا گیا۔ گھٹ گھٹ رکھے واس، گرگھ سویا مات جا گیا۔ اٹھے پہر نہ ہوئے اُداس، سرن چرن چرن سرن گر پورے لا گیا۔ رسنا گائے سواس سواس، کلجک کاکھ دھوئی کالا داغیا۔ لیکھے لائے کایا پنجر جھوٹھا ماس، پڑکھ ابناشی ہتھ پکڑے اپنے وا گیا۔ کایا منڈل

ساچی راس، ملے میل ہر کنت سہا گیا۔ شبد وچولا سرب گنتاس، میٹ مٹائے بُجھائے ترسنا آ گیا۔ سوہنگ بولا کر پر بھاس، ایک شبد راگ انرا گیا۔ میل ملائے پر تھی آکاش، جوتی جوت سرپ ہر، نہہکنک نرائن ز، گرگھ ساچے سنت جناں، ہنس بنائے کا گیا۔ پُنی آس جگت وچھوڑیا۔ اک دکھایا ساچا گھر، چرن پریتی ناتا جوڑیا۔ اک دکھایا ساچا گھر، دھرم رائے کل چکے ڈر، ویلے انت گر پورامات بہڑیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، دھر درگاہی جگت ملاجی بے پرواہی تہاں لوکاں لائے ایک پوڑھیا۔ تہاں لوکاں ایک پوڑا۔ نہ کوئی جانے لہا چوڑا۔ پرگٹ ہوئے براہمن گوڑا۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ویلے اتم انت کال ہر جن ساچے مات بہڑا۔ جل ترنگ ترنگ سنسار۔ جگت اُمنگ منگ و دہار۔ کایا سنگ رنگ تن شنکار۔ سدا انگ سنگ سنگ زرنکار۔ ہر دوارا آیا لنگھ، پر بھ بیڑا کر جائے پار۔ جگت ترشنا کٹے بھکھ ننگ، ایک نام رسن ادھار۔ وڈ داتا سورا سربنگ، آپے بخشے اپنی کرپا دھار۔ جوتی جوت سرپ ہر، سچ سنگھاسن بیٹھ سچی سرکار۔ سچ سنگھاسن بیٹھ تخت بر اجیا۔ نہ کوئی جانے شور و لیش، کھتری براہمن ایک ساجن سا جیا۔ آپے جانے دیس دیس پرویش، ہر جن کارن کا جیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، سرن سرنائی آپے رکھے لاجن لاجیا۔ چکرورتی ہر ورت ہر چت و ت من ٹھکوری۔ رکھن آیا کل لُج پت، کل اور نہ جانے اوریا۔ دین دیالا سرن پت، جانے مت گت شبد سرپوئی چڑھیا ساچے گھوڑیا۔ چرن پریتی بٹھے نات، دے مت سمجھاوے دیا کمائے اک چڑھائے ساچے تھ، دُھر درگاہی آیا دوڑیا۔ رکھے لاج سیاں ساڈھے تن ہتھ، جگت مہما کتھا کتھ براہمن گوڑیا۔ سگل و سورے جان لٹھ، نیتزیر نہ چلے اتھ، ملے میل پُرکھ سمر تھ، جوڑ جڑیا ساچے جوڑیا۔ مہما جگت اکتھنا کتھ، جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک ایک انیک جن بھگتسن ساچا بہڑیا۔ سچ منڈل راس ہر شاہ سلطانیا۔ ویکھ دکھانے پر تھی آکاش، سد دسے آس پاس کھیل مہانیا۔ پون جوتی رسنا شبد سواس، اکھر وکھر سوہنگ ساچی بانیا۔ کایا مائی جھوٹھی چائی اتم ہونی ناس، ز ہر ہر ز کرے کوئی چھانیا۔ لیکھے لگے دس ماس، جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، امرت آتم دیوے ایک امرت دھار ٹھنڈا پانیا۔ کوڑ کر یا کرم وچار من بورانیا۔ دھرگ جیون سنسار، مانس دیہی آئی ہار، پکڑی ڈور پنج شیطانیا۔ نیتزین و ہندی دھار، نہ کوئی دیسے ونجھ مہانیا۔ چرن پریتی اک پیار، مانس دیہی شبد ادھار، مکے رسنا پینا کھانیا۔ کوڑا کپٹ من وکار، تیر تھ تٹ نہ بھل گوار، کایا رس پیٹھا مجھار، دسے نیت نیت سری بھگوانیا۔ ساچا لاہا پر بھ در کھٹ، شبد سنگھاسن ساچا پٹ، جوتی نور اُجالا لٹ لٹ، بھانڈا

بھرم بھو بھٹانیا۔ لیکھا چکے اٹھسٹھ، نہ کوئی شودوالا مٹھ، کلج اٹی چلی لٹھ، سرشٹ سبائی ہوئی بھٹھ، بھوجل کوئے نہ پار کر رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، آپ اپنی کرنی کر، شبد نشانہ اک جھلا رہیا۔ شبد نشانہ جھلے در گوبندیا۔ جگت بانا چلے والی ہندیا۔ سوہنگ چڑھیا ساچے چلے، رسن کمائی گئی کہندیا۔ آپے دیکھے بورے گلے بے، میٹ مٹائے سگلی چندیا۔ جگت سنگھاسن سارے بے، جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ترائے دیا کمائے آپ بنائے ساچی بندیا۔ سلل سلانی پُرکھ اگنتیا۔ جیوں جگت جگت سنت بھگت بھگت بھگوتنتیا۔ مت تت ست یت پت پتونتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ساچا ور ایکا ہر، ڈھر گھر سنے سنائے مات بینتیا۔ مات بینتی پر م پُرکھ سنجوگ۔ کایا رنگ اک بسنتی، ڈھر درگا ہی ساچا جوگ۔ بے میل ہر ساچا کنتی، ہوئے چکے کایا روگ۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیوے درس در اموگھ۔ اموگھ اموگھا ہر بلوانا۔ ایکا رس ہرجن بھوگا، جگت چکائے جم کی کانا۔ مٹے وچھوڑا جگت وچوگا، بے میلا ہر مہربانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد سنیہہرا ایکا دیوے ڈھر درگا ہی سچ نشانہ۔ سچ نشانہ دھرم سپوت۔ ہتھیں گانا چارے کوٹ۔ سوہنگ پنگھوڑا ایکا جھوٹ۔ دیکھے پرکھے راجا رانا، سوہنگ تیر رہیا چھوٹ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے اندر آپے باہر، آپے مندر کایا کھیڑا، آپے دیکھے ترے ترے کوٹ۔ ترے کوٹ تریلوکی ناتھ۔ سگل سمگری، مستک ماتھے جوت اگری ہر رگھناتھ۔ ہرجن دسے کایا نگری، ملیا میل پر بھ ساجن ساتھ۔ نرمل کرم جگت اگری، جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اک بیٹھائے ساچے راتھ۔ جم کال جم تراس وڈ بکاریا۔ دوس رین نیتز کھول، دیکھ دکھانے پر تھی آکاش، کون ہلارا کون جیکارا وچ سنساریا۔ کون وسے رسے کایا منڈل اُچ مناریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، اپنے بھانے آپ سمارہیا۔ جگت اولڑی چال جگت دھرائیندا۔ پلے وست نام دھن مال، خالی ہتھ جگت دکھائیندا۔ آدانت نہ ہوئے کنگال، پر بھ سرب سنگ رکھائیندا۔ امرت آتم نہائے ساچے تال، اٹھسٹھ تیر تھ دور کرائیندا۔ ساچا شبد سنے ڈھنکار، اکال اکالا رسن سنائیندا۔ جوتی جگے کایا کھال، مستک پرگٹے دیکھ سچے تھال، سرون نیتز ایکا دھار بٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرگھال دیوے نام ور، بھانڈا بھرم جگت بھٹائیندا۔ جگت اولڑی مست مست متوالیا۔ چنے شبد ساچے ہست، جگے جوت جوت جوت جو الیا۔ آتم دست ایکا وست، است بست تن رکھوالیا۔ نیتز نیناں تیر کٹار کست، رسن کمانا اک اٹھالیا۔ سوہنگ شبد ساچا ست، توڑے مات جگت جنجالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر

سنگھ وِشنوؤں بھگوان، جن بھگتاں دیوے اک ور، پھل لگے کایا ڈالیا۔ جن بھگت اولڑی چال، من بیرا گیا۔ ایک ہونے پرتپال، ہر سگل سنسارا تیا گیا۔ چرن پریتی نبھے نال، گرگھ وِرا سویا جا گیا۔ نیڑ نہ آئے دھرم رائے جم کال، تن بٹھے پُرکھ ابناش ساچا تا گیا۔ نور نرنجن جوت مثال، اندھ اندھیرا سارا بھا گیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جن بھگتاں دیوے اک ور، ہتھ پکڑے اپنے وا گیا۔ ہر بھگت اولڑی چال، شبد سنٹو کھیا۔ ساچی گھالن رہیا گھال، ایک ایک شبد دلال، آتم دیوے ساچی وتھیا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، ایک راہ جگت ملاح اپنا آپ وکھائے دیا کمائے، اکھر وکھر سوئم سوکھیا۔ سرت مت من بدھ سرب سنساریا۔ کون جانے گنوتے گن، نہ کوئی جے وڈ تڈھ، لکھ چوراسی پسر پساریا۔ مانس جنم نہ کوئی کرے کرائے سدھ، سادھ سنت بے انت تھکے وڈ بکاریا۔ پنچاں دو تاں لگا یدھ، کام کرودھ موہ لوبھ ہنکاریا۔ پر بھ کنچن کایا کرن آیا سدھ، شبد کٹھالی کر تیاریا۔ تن مندر اندر آپ اُپجائے نو ندھ، اٹھاراں سدھاں کھیل کھلا رہیا۔ ساچا شبد پین کھان ساچی ردھ، آپے آپ ہوئے سہاریا۔ اتم کارج کرے سدھ، تھت وار جگت وچاریا۔ کلجک میل ملاوا اتم ساچی بدھ، ستاراں ہاڑی جوت نرنکاریا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، لکھ چوراسی توڑے پھاسی، شبد سواسی ایک راہ اک وکھا رہیا۔ لکھ چوراسی توڑ چرن جڑنیا۔ چڑھیا رہے شبد گھوڑ، چاروں گنٹ سد دوڑنیا۔ گرگھاں واگاں رہیا موڑ، اندرے اندر ہر وسنڈیا۔ نہ کوئی جانے رس پیٹھا پھیکا کوڑ، جن بھگتاں ہر آپ بخشنڈیا۔ چرن سرن گرن نین لوچن نین دوئے جوڑ، اتم توڑے وچا جنڈیا۔ ویلے اتم پئے بہڑ، اتم ڈھاہے بھرماں کندھیا۔ پرگٹ ہوئے براہمن گوڑ، شبد نگارا اک رکھنڈیا۔ سمبل دیس لمبا چوڑ، لیکھا لکھے ہر رکھنڈیا۔ ڈھر درگا ہی آئے دوڑ، گرگھاں گھٹ گھٹ واس آد ابناش ہر رکھنڈیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، آپے کٹے جم جمانتر بھنڈیا۔

★ ۱۶ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی ماتا بشن کور دے گرہ پنڈ جیٹھووال ★

ہر سیوک سیوادار، سیوکمانیندا۔ ہر سیوک سیوادار، گرگھاں دھرم دھراہیندا۔ ہر سیوک سیوادار، پورب کرم آپ وچار، لیکھا آپ لیکھاہیندا۔ ہر سیوک سیوادار، لکھ چوراسی پاوے سار، دوس رین نیتر نین نہ کوئی بھواہیندا۔ ہر سیوک سیوادار، جگا جگنتر لوک مات مار جھات، اپنی سیوا آپے لائیندا۔ ہر

سیوک سیوادار، چاکر چاکیا۔ ہر سیوک سیوادار، گرگھال لہنا دینا چکاون آیا انتم ویلے باقیا۔ سدا سد سد جوت سروپی جامہ دہار، گرگھ ساچے وچ سپار، دس نہ آئے کایا مائی جھوٹھی خاکیا۔ سولاں کرے تن شنگار، سولاں ہاڑی کر وچار، پرگٹ ہوئے شبد ادہار، درگھر کھولے تاکیا۔ پون انجا سر جھلار، چھتر بونجا لیکھ لکھار، لیکھا کھئے آپ اكونجا، گر نانک تیرا بنیا ساکیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دہر، ایکا ایک پاکن پاکیا۔ ہر سیوک سیوادار، جگت بنائیندا۔ ہر سیوک سیوادار، گرگھال دیوے ساچی مکت، ایکا راہ دکھائیندا۔ ہر سیوک سیوادار، آپ اپنی بخشے شکت، پورن بھگت ایکا رین ایکا دوس پورے پور کرانیندا۔ لیکھے لائے بوند رکت، پتا پوت پت ماتا ہر لیکھے لائیندا۔ ہر سیوک سیوادار، گرگھال ہوئے پہریدار، اک اکیلا چھیل چھیل کھچ لیائے چرن دوارے، ساچا ویلا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہرکٹک نرائن نر، بھگتن سیوا مگے ور، شبد ڈنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ ہر سیوک سیوادار خبردار ملے گرگھال کرے پیار، نیڑ نہ آون پنچے ٹھگ چور یار، ملے چرن پریتی دسے ساچی دہار، کلجک ویلا انتم گھور۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسار، لکھ چوراسی پکڑے اپنے ہتھ دور۔ آپے پڑکھ آپے نار، پڑکھ ابناشی کھیل اپار جوت نرنجن کھیل نیار ہے۔ ہر سیوک سیوادار، پورن کرے اپنی کار، ستاراں ہاڑی سچ وبار، گر سنگت تیرے چار چھیر ہے۔ ہر سیوک سیوادار، سدا سد جاگیا۔ گرگھال دیوے شبد ادہار، آتم لاپے ترشنا آگیا۔ بھنڑی رین شبد کٹار، ماری جائے وارو وار، گرگھال دھوئی پچھلے داغیا۔ ست پڑکھ نرنجن ایکا گرگھ ساچی دہار سہانگن نار، چرن سرن جو جن لاگیا۔ ملے میل کنت بھتار، نہ کوئی دوسر میت مرار، ایکا ایک ہنس بنائے کاگیا۔ ستاراں ہاڑی دوس وچار، گرگھ ساچے درگھر ساچے جائے واڑی۔ نو دوارے کھول دوار زمیں اسماناں مٹے پاڑ، دسویں دسے ہر نرنکار، کلجک تیری کٹے ہاڑی۔ پھڑ پھڑائے شبد کٹار، گرگھ سہیلے شبد گھوڑے جائے چاڑھی۔ نو دوارے رکھے باہر۔ آپے پھرے پچھے اگاڑی۔ جوت سروپی نرنکار، نیڑ نہ آئے موت لاڑی۔ لکھ چوراسی اترے پار، لگیا پھل گر سنگت واڑی، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا مگے ست نام نام ست ستاراں ہاڑی۔ ایکا لال کول کول امولیا۔ دوسر ناہی اُپر دھول، لوک مات کسے نہ تولیا۔ شیا م رنگ نہ جاوے سول، ا شنبھج بھو کسے نہ کھولیا۔ پڑکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، جوت نرنجن کل پرکاشی، ہر جن ساچے سنت سہیلے تیرے اندرے اندر آپے بولیا۔ ہر سیوک سیوادار، سرت سمبھالیا۔ نیت نوتا ساچا پیار، شبد توڑے جگت جنجالیا۔ آپے جانے اپنی کار، آپے ہوئے جگت دلایا۔ پنجاں چوراں رہیا مار، پھل لگائے کایا ڈالیا۔ ہوئے ہنگتا روگ نوار، شبد

پہنائے تن دو شالیا۔ جوت سروپی کر اُجیار، دیک ساچا ایکا بالیا۔ ساچا میل پُرکھ بھتار، ساچی سیجا کنت بہالیا۔ اٹھے پہر ستارہ ہے پیر پساہ، بے کھیاں نال کدے نہ بولیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، گرگھ ساچے مندر تیرے اندر در گھر ساچے آپے آپ بولیا۔ ہر سیوک سیوادار، کایا گڑھ ہے۔ ہر سیوک سیوادار، اُچ محل اٹل آپے دیکھے اُپر چڑھ ہے۔ ساچا در اک دوار، نرمل جل نہ دے اُپر تھل ہے۔ نہ کوئی کرے ول چھل، نہ کوئی جانے گھڑی پل، ایکا دیک رہیا بل، جنگل جوہ نہ کوئی اُجاڑ ہے۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھیاں میٹے دوئی سل، ایکا دے ساچی دھار ہے۔ جیو پنڈ تن ساز، سیوکمانندا۔ ترے گن مایا رکھے لاج، ساچی ساجن آپے ساز بنت بنائندا۔ من مت بدھ دیوے سچا داج، کایا کاج آپ رچائندا۔ نرگن جوتی رکھے لاج، شبد موتی تن پہنائندا۔ سرگن سچا شبد تاج، نرگن انحد ساچی آواز اک سنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، سرگن بھیکھ کر مٹکھاں مار کھپائندا۔ جیو پنڈ تن ساز اگن ادھاریا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش، سرب پساہیا۔ نرگن جوتی رکھے واس، سرگن ادھاریا۔ پون چلائے اک سواس، دماں دم کھیل اپاریا۔ نچ مندر اندر رکھے واس، پریتی نیتی اپر اپاریا۔ آپے ہویا رہے داس، پنچاں دیوے کل سرداریا۔ کایا سُنجی جگت پر بھاس، ایکا ہویا اندھ اندھاریا۔ جن بگھتاں مانس دیہی کرے راس، گگن آکاش کھیل اپاریا۔ ستاں لوکاں رکھے واس، ستاں چرناں ہیٹھ لتاڑیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوت جگائے ناڑی ناڑیا۔ جیو پنڈ تن کھیت، من بورانیا۔ کلجگ مایا لگا ہیٹ، جیو شیطانیا۔ گرگھیاں کھیا لیکھ ہر مہینے چیت، آپے آپ کر پچھانیا۔ ساڈھے تن ہتھ رکھے نیہہ، سوہنگ نام سچ پیمانیا۔ کلجگ چڑھی دُپہر جیٹھ، چھایا ہیٹ نہ کوئی رکھانیا۔ مایا بھلے راجے رانے وڈ وڈ سیٹھ، نر ہر نہ کسے پچھانیا۔ انتم بھنے کوڑے رہیٹھ، بے لکھ بھنے جیوں بھٹھیا لے دانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھیاں دیوے نام ور، جیو پنڈ جس پچھانیا۔ جیو پنڈ جل دھار، کول پرکاشیا۔ مانس دیہی پیچ سوار، رسنا جییا ہر سواسیا۔ لکھ چوراسی آر پار، گیڑا کئے گربھ واسیا۔ نو در دروازے رکھے باہر، ہر جن ملیا شاہو شاہاسیا۔ دسویں کھولے بند کواڑ، ساچا منڈل ساچی راسیا۔ ستاراں ہاڑی دوس اپار، پُرکھ ابناشی گر سنگت تیرا ہوئے داسن داسیا۔ ناتا تئے جوٹھے جھوٹھے میت مُرار یار، ایکا ایک ناتا ہوئے سہائی پر تھی اکاشیا۔ ایکا پُرکھ ایکا نار، سرشٹ سبائی ہوئے خوار، نہ کوئی جانے پُرکھ بدھاتیا۔ ہر جن جن ہر انتم کل اترے پار، پار برہم جس مات پچھانیا۔ جیو پنڈ تن ساز، مندر اُساریا۔ کلجگ رکھن آیا لاج، جوتی جامہ بھیکھ اپاریا۔ پرگٹ ہوئے دیس ماجھ،

چار ورنوں رکھے سانجھ، ذاتی پاتی کملاپاتی آپ گوارہیہا۔ در در منگے ہر بھگھار، چرن پریتی وست اپار، سنجگ ساچے تیری دھار، کرے کھیل اکھٹا لاکھیا۔ ستاراں ہاڑی شبد اڈار، لوآں پڑیاں ہوئے باہر، جن بھگتاں کرے کرائے بند خلاصیا۔ نو دوارے سچ دربار، شبد سنگھاسن کر تیار، آسن لائے جوت پرکاشیا۔ کایا مندر محل اپار، چوڈاں لوک رہیا اُسار، جیو جنت نہ پائے سار، نہ کوئی جانے آس پاسیا۔ اتل وتل نیشل سرکار، ساچا دیس بل دوار، باؤن جامہ پڑکھ ابنشیا۔ تلاتل مہاتل بٹھے دھار، رساتل گن آپ وچار، لوک پاتال رکھے واسیا۔ باشک سیجا ہر نرنکار، سہنسر مکھ چھتر جھلار، دوئے سہنسر جہوا وچار، جوتی جوت سروپ ہر، ساچی جوت کرے پرکاشیا۔ گر گر سنگت چرن دوار، من بورانیا۔ پر بھ ابناشی کرپا دھار، چت وت کر سرب دھیانیا۔ گر منتر شبد اپر اپار، سوہنگ رسنا رس وکھانیا۔ گر چرن پریتی ساچا جنتر، چرن دھوڑ جگت اشانیا۔ مانس دیہی آپ بنائے ساچی بنتر، کالی کوٹ نہ دشا وکھانیا۔ ویکھ وکھائے گگن گگنتر، سرب گھٹاں گھٹ جانی جانیا۔ سرب دھام پر بھ سدا رہنتر، گر مکھ ورلے مات پچھانیا۔ رسنا جہوا جہوا چپ گر منتر، کتھنا کتھ کتھی وکھانیا۔ بے مکھ بھوندے دیس دیسنتر، مندر اندر سری بھگوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سنگت روگ سوگ گوائے، جگت وجوگ انت چکائے، تن من بٹھے شبد ساچا گانیا۔ تن من بٹھے شبد گانا۔ بھرم بھلیکھا کڈھے جن، ساچا راگ کن سنانا۔ دیوے وست نام مال دھن، ٹھگ چور نہ کسے اٹھانا۔ کلجک جیو مایا اٹھ، برہمپار نہ کسے پچھانا۔ جوٹھا جھوٹھا بھار لیا بٹھ، ویلے انت نہ کوئے اٹھانا۔ دھرم رائے در دیوے ڈن، کنسبھی نرک نواس رکھانا۔ گر مکھ ساچے ساچا جن، چرن کول کول چرن گر کر دھیانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آتم اچھیا پور کرائے، ہوئے ہنگتا روگ مٹائے، کرپا کر سری بھگوانا۔ آد پڑکھ اناد اناد بانیا۔ لیکھا لکھیا آد جگاد، ہر وڈا شاہ شاہانیا۔ ویکھ وکھانے سرب برہما، برہما وشن مہیش انڈج جیرج اُتبھج سبتج چارے کھانیا۔ پڑیاں لوآں لئے لادھ، دیپاں کھنڈاں ونڈ ونڈانیا۔ اگم اگمٹرا مادھو مادھ، آپے جانے اپنی بانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، کلجک چکائے تیری انتم کانیاں۔ آد پڑکھ اگم، بودھ اگادھیہا۔ ماتا لکھ نہ پئے جم، پون سواسی لئے نہ دم، نہ کرے کسے ارادھیہا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ دسے چم، اپنا آپ آپے سادھیہا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، شبد چلائے شبد لکھائے کھلے بھو بودھ اگادھیہا۔ ہر پڑکھ اپار، دیا وننیا۔ پورن برہم رہیا وچار، ہر جن ساچے سادھن سنیا۔ مانس دیہی کرم وچار، ملائے میل نر ہر کنتیا۔ جوٹھا جھوٹھا دھولے بھار، مات

دھرت کرے بینتیا۔ کلجک تیا انگیار، جھوٹا ڈورواک و جنتیا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، لکھ چوراسی کھوج کھجنتیا۔ جن بھگتاں کھولے بند کواڑ، جگت وکاری تالا اک جڑنتیا۔ لوک ماتی آئی ہار، ستاراں ہاڑی بھیکھ دھار گنی گنونتیا۔ جیاں جتاں سُن پکار، سچ در سچی سرکار، آپ اپنی بوجھ بُجھنتیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چلے چلائے اپنی چالنتیا۔ چڑھیا دوس سُبھاگ، سنت سکھ گر جاگیا۔ پر بھ ابناشی ہتھ اپنے پکڑے واگ، سرن سرنائی جو جن لاگیا۔ آپ بُجھائے آتم ترسنا آگ، جگت وکارا جائے بھاگیا۔ ستاراں ہاڑی میل کنت سُبھاگ، دھون آیا کایا داغیا۔ سوہنگ سُننا ساچا راگ، سُن اگو آیا بھاگ، جوتی چھایا وچ برہما، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا سویامات جاگیا۔ چڑھیا دوس سُبھاگ، ہر جن ساکیا۔ پُرکھ ابناشی جامہ دھارے، لوک مات چُکائے لہنا دینا باقیا۔ شبد سُنیہڑا دیوے ور، کدے نہ جنمے نہ جائے مر، ساچا جام پیائے بن بن ساچا ساقیا۔ اکھر وکھر نام چپائے، بجر کپاٹی توڑے پتھر شبد ستھر ہتھ اٹھائے، بند کواڑی کھولے تاکیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، ایکا ایک رکھائے شبد ساچا راکیا۔ شبد راکی ہر سلطان۔ لکھ چوراسی جون خاکی، آتم جوتی ہر بھگوان۔ کوئے نہ دے مات عاقی، ہر جودھا سورا وڈ بلوان۔ ایک ایک پاکن پاکی، لکھ چوراسی جنت شبد آن۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن ہر ہر جن ساچے رسنا گان۔ سچکھنڈ پردھان سچ سوامی۔ ایکا ایک ہر نشان، سدا سدا سدا نہکامی۔ شبد اڈے نام اڈان۔ گھٹ گھٹ گھٹ انترجامی۔ کوئی نہ سبھے پین کھان، جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے رہے اپنا ہانی۔ سچکھنڈ سکدار ہر زوریریا۔ آپے جانے اپنی دھار، چت و ت گپت گہر گمبھیریا۔ پُرکھ اگم اگمڑی کار، سُن اگم کرائے چیریا۔ پلے نام دھن نہ کوئی دم، اک سہائے مندر اچل اٹل سوہنگ سچا دیس سُنہریا۔ نہ کوئی مات ول چھل، کلجک وہن جھوٹا وہ رہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے ویکھے جل تھل چار کٹاں جوٹھا جھوٹا ورتے قہریا۔ سچکھنڈ سچ دھار شبد پروانیا۔ نہ کوئی دے ٹھگ یار، نہ کوئی جنت چو بے مہانیا۔ نہ کوئی دیسے پتا پوت سنگ ماں، نہ کوئی دے ہانی ہانیاں۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے جانے بھیو سرب پرانیاں۔ سچکھنڈ سچ بھوم ہر اچجایا۔ پُرکھ ابناشی رہیا جھوم، ایکا سیجا آپ وچھایا۔ چھی چرن رہی چوم، لال بھوشن رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، ساچے منڈل ساچی راس بنایا۔ سچکھنڈ جوت جوت امولیا۔ سچکھنڈ پر بھ جوت ورن گوت نہ کوئے بولیا۔ سچکھنڈ سگل سمگری ایکا آہار، دوسر پھولن ناہی پھولیا۔ سچکھنڈ اگمڑی جوت، نہ

کوئی راگ دے ڈھولیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے سے سچ گھر، سچ دوارا ایکا کھولیا۔ سچکھنڈ سچ صلاح ہر رگھناتھیا۔ ساچی پُری بھگت ملاح، ڈھر درگاہ
دِتا سچا ساتھیا۔ اک دکھائے ساچا راہ، گلوں کٹے چوڑاسی پھاہ، لیکھکھے مستک ماتھیا۔ گرگھ ساچے دئے بہا، ویکھ دکھانے تھاؤں تھاں، تریلوکی ناتھیا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھاں لیکھا آپے جانے، لیکھ دکھائے مستک ساچے ماتھیا۔

★ ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی گرسنگت دی چوڑاسی کٹی اتے نروگھن ننگر چلایا گیا۔ سارے راجے مہاراجیاں اتے جگت گرواں،

سنتاں نوں شبد بھاجی پھیر کے سدیا گیا مگر اس دن اُتے نہ آئے۔

کیول سنت لائبھ سنگھ، بھگوان سنگھ سیدپروں آئے باقی ساری ہر سنگت سی۔

ست رنگ دا نشان صاحب دا جھنڈا چڑھایا۔ جس دے اُتے ستاں دیپاں دے نام لکھے ہوئے ہن۔

جوست رنگ جوت دے پرکاش نوں دسدے ہن۔ جھنڈا ساڈھے تِن تِن ہتھ چاروں طرف ہے۔

نشان صاحب چووی ہتھ اُچا ہے۔ ایہہ کاکا جگدیش سنگھ دی سسکار والی جگہ بنایا ہے۔

ہر سنگت ستاراں ہاڑ نوں اکٹھی سی تے وہار کیتا گیا سی۔

نہکنک نرائن ز جوت سروپی کھیل کر رہیا ہے جی۔

شبد دی دھار نال سرب جگا رہیا ہے۔ شبد دی دھار نال سرب مٹا رہیا ہے۔

شبد دے ادھار نال پار کر رہیا ہے۔ گرگھ وچ جوت پرویش ہے۔

آپے گوبند دس دسمیس ہے۔ بھیکھادھاری در درویش ہے۔

شبد سنگھاسن ہر ہمیش ہے۔ ہر سنگت وڈیائی مات۔

نو دروازے دا جگت دوار بنایا ہے۔ دسویں اپنا ڈیرہ آپے لایا ہے۔

لکھ لیکھ سرب سنایا ہے۔ پر بھ جوتی کھیل رچایا ہے۔

★ کلج دی مایا اتے ہنکار نے کسے گر گدی دار اتے سادھ سنت نوں سرت نہیں آون دتی۔ ★

★ ۱۷ ہاڑ نوں ایہناں نوں شبد بھیج کے سدیا گیا سی، پرتوں آئے نہیں سن۔ انہاں دے نام ایہہ ہن :- ★

ڈاکٹر راجندر پرشاد، پردھان منتری پنڈت جواہر لال نہرو، مہاراجا: پٹیالا؛ فریدکوٹ؛ سنگرور؛ کپورتھلا؛ برلا سیٹھ، چیف نچ، سنت کرپال سنگھ دلی،

سوامی مہتہ جی آگرہ، گرچرن سنگھ سنسنگ بیاس، سنت مہر سنگھ جالندھر، لائبھ سنگھ فقیر چند ہوشیارپور، سنت رندھیر سنگھ لدھیانہ،

گر بخش سنگھ اڈیٹر پریٹ لڑی۔

★ ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ★

دیوان دیادھار، دیادھار دیا کمائیندا۔ پورن جوت ہر بھگوان، مات جگائیندا۔ اک جھلائے دھرم نشان، ساچی رنگن رنگ رنگائیندا۔ ستاں دیپاں ایکا
آن، ساچے سنت ہر بنائیندا۔ گر سنگت منگن آیا دان، بال نادانے منگ منگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن
نر، ستاراں ہاڑی گر سنگت مات بھل بھلواری اپنی ہتھیں مات لگائیندا۔ گر سنگت بھل بھلواری، مات اپائیا۔ شبد کرے واڑی، چارے کنتاں ویاہون آیا
موت لاڑی، گر سنگت لاڑا اک رکھائیا۔ شبد گھوڑے رہیا چاڑھی، ڈور اپنے ہتھ رہیا اٹھائیا۔ درگاہ ساچی رہیا واڑی، لکھ چوراسی بھند کٹائیا۔ کلج تیری اتم
واری، در درویشا ہر رگھرائیا۔ لکھ چوراسی مات خواری، پڑیاں لوآں کھیل رچائیا۔ برہما چارے کھ رہیا اگھائی، دیکھ وکھانے جنگل جوہ پہاڑی، لوک مات
کیہڑی کوٹ ہوئے رشنائیا۔ سنگھ پال پکڑ اٹھائے پھڑ کے داہڑی، نہہکنک کل جوت جگائیا۔ گر سنگت دین آیا ور، ساچی بنت آپ بنائیا۔ دھرم رائے تیرا
چکے ڈر، پر بھ اپنے لڑ بندھائیا۔ شبد سنگھاسن اوپر کھڑ، سچکھنڈ دروازہ رہیا گھلائیا۔ نو دوارے کرے بند، گر گھاں دسویں بوجھ بھجھائیا۔ اک نہاونا پر بھ اتم

ساچے پالیا۔ دُوبے در نہ ہوئے منگت، سادھ سنت گر پیر مندر مسجد گردوارا شودوالا ہوئے خالیا۔ ایکا ایک پُرکھ اپارا، شبد سر پُنی رنگ اپارا، دو جہانی ہوئے دلایا۔ جن بھگتاں بنے مات سہارا، سوہنگ دیوے شبد نگارا، تن مندر وِج ٹکا لیا۔ وجدار ہے وارو وار، چارو دِشانہ کوئی وِچارا، انحد ڈنڈا ہر اُٹھالیا۔ ست سرنگی ستیا تاراں، چھٹی راگاں وسے باہرا، وید پُراناں بھو نہ پالیا۔ ویلا چُکیا چار یارا، عیسیٰ موسیٰ ایکا رنگ رنگا رہیا۔ کھڑی رہے مات گلزارا، امرت برکھے نَجھر دھارا، سُرپت راجا اند پر بھ ساچی سیوالا لیا۔ ساچا کیا بھیٹ ڈلارا، لہو مجھ بنایا گارا، ساڈھے تن ہتھ محل اُسارا، گر سنگت سیو کما رہیا۔ پر بھ بٹھے اپنی دھارا، نہکلنی کھیل اپارا، گر گو بند جو لکھا لیا۔ جن بھگتاں بنے سہارا، کھچ لیاے چرن دوارا، نہ کوئی نرنہ کوئی نارا، ایکا رنگن ہر رنگا رہیا۔ چو بدار سچی سرکارا، اٹھے پھر دیوے پھرہ، شبد ڈنڈا ہتھ اُٹھالیا۔ لوک مات لئے اوتارا، لکھ چوڑا سی ہوئی خوارا، رتھ رتھوا ہی راہ نیارا، پر بھ ساچا حکم سنا رہیا۔ آپ سہائے دوار بکا، جوت جگائے بار انکا، شبد وجائے ساچا ڈنکا، سادھاں سنتاں آپ ہلا رہیا۔ کرے کھیل بار انکا، بے کھ مورکھ گدھ تارے جیوں دوارے گنکا، گر سنگت ساچی رنگت اک چڑھا رہیا۔ نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، کھج تیری اتم ور، ساچا نام اک نرنجن، ساچی الکھ جگا رہیا۔ الکھ نرنجن آپ داتار۔ داتا درد ڈکھ بھے بھجن، سرشٹ سبائی میت مُرار۔ گرکھ ساچے در بہائے دیا کمائے امرت دھار اک پیائے، لکھ چوڑا سی کینی باہر۔ در گھر ساچے میل کرائے، اتم سر اِشان کرائے، دُرمت میل مات گوائے، بھوجل بیڑا کر جائے پار۔ نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، ساچا بیڑا کر تیار۔ ساچا بیڑا کر تیار، کندھ اُٹھائیدا۔ کھج ڈگا منہ دے بھار، سرگن کوئی نہ پکڑ اُٹھائیدا۔ نرگن روپ ہر کرتار، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیدا۔ تنان لوکاں نر سچی سرکار، پُریاں لوآں بھار اُٹھائیدا۔ جن بھگتاں ساچا میت مُرار، جگت نشانہ اک اُٹھائیدا۔ گونتا گن رہیا وِچارا، پورب لہنا مات چُکائیدا۔ سولاں کرے کرائے تن شنگار، پریم مہندی ہتھ رنگائیدا۔ شبد وٹنا پر اپارا، گیت سہاگی سوہنگ گائیدا۔ آپے پُرکھ آپے نار، گرکھ لاڑا اک تیار کرائیدا۔ ستاراں ہاڑی دوس وِچارا، چٹی کُلی بھاگ لگائیدا۔ مانس جنم نہ آئے ہار، سنگھ منجیتا راہ وکھائیدا۔ سولاں گھڑ ہو تیار، گر سنگت اپنا لڑ پھڑائیدا۔ پچھے آؤنا وارو وار، نہ کرنا کوئی ہدار، ساچا دھام اک وکھائیدا۔ ملیا میل پُرکھ بھتار، اتم ہوئی ٹھنڈی ٹھار، ساچے سوسے تاری لائیدا۔ کرپا کرے نر نرنکار، دیوے ور سگل پسار، پُری اندر راہ وکھائیدا۔ شبد سنگھاسن کر تیار، ایکا جوت مات پرکاش بھیکھ پکھنڈا دئے نوار، ساچی دھار بٹھائیدا۔ نہکلنک نرائن نر،

مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا کرم آپے آپ کرائیندا۔ پُرکھ اگم اگمڑا، جگت اگمڑی کار۔ نہ کوئی مات پت نہ کوئی پتائی امڑا، جوت نرنجن اک
 آکار۔ ہڈ ماس نہ کوئی چمڑا، آپ اپنا رہیا اُسار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آد پُرکھ اپر پیر سوامی ایکا ایک اک آکار۔ ایکا ایک اکالیا۔ دُوجی نہ کوئی رکھے ٹیک،
 ساچا شبد نال اٹھا لیا۔ تیجے کدے نہ اگے سیک، پون سواس سیوا لایا۔ چوتھے گھر سدا بیک، پینا کھانا ہر چکا لیا۔ پنچم آپے رہیا ویکھ، دوسر سنگ نہ کوئی
 وکھا لیا۔ چھیویں چھیر مایا ٹیک، گگن پاتالاں سرب اٹھا لیا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن سدا آدیس، نہ مرے نہ کدے جوا لیا۔ ست پُرکھ نرنجن ست ست
 ستو ادیا۔ جگا جگنتر جیو جنت بنائے بنت، دے مت شبد سکھا لیا۔ ناڑی بہتر نہ ابلے رت، ساچے وت نام بجا لیا۔ ویلے اتم رکھے پت، سر اپنا ہتھ رکھا لیا۔
 آپے جانے مت گت، کلج کالے کرم کما لیا۔ شبد بنائے ساچا رتھ، رتھ رتھو ہی آپ اکھوا لیا۔ ستاں دیپاں پکڑے نتھ، شبد ڈوری ہتھ رکھا لیا۔ پر بھ
 دیون آیا وٹ، سوہنگ وٹنا اگے لا لیا۔ آپے جانے گھٹ گھٹ، بھیکسے نہ پا لیا۔ لکھ چوڑا سی بھوندی تیر تھ تھ، کایا مٹ نہ جوت جوا لیا۔ ستاراں ہاڑی
 کھلائے ساچا ہٹ، کایا مندر اک کھلا لیا۔ نہ کوئی کھیل بازی گر نٹ، جوت نرنجن جامہ پا لیا۔ گر کھیاں تن پہنائے ایکا پٹ، گر کھیاں میل ہر دواریا۔ ساچا
 لاہا جان کھٹ، لکھ چوڑا سی پھند کٹا لیا۔ تن نگارے اک لگائے سوہنگ شبد ساچی سٹ، ساچا تال اک وجا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہ ہکلنک نرائن نر،
 گر سنگت ساچی دیوے ور، در آئے درشن پا لیا۔ در دوارے آئے درشن پایا۔ کایا مندر سوہے چبارے، نر ہر ساچا وچ وسایا۔ مایا جندے لاہے بھارے،
 سوہنگ ڈنڈا ہتھ رکھایا۔ جوتی جگے اگم اپارے، مدراماس جس تجایا۔ ستاراں ہاڑی دوس وچارے، نہ ہکلنک ڈنک وجایا۔ من تن ہنکارے، دُرمت میل دے
 گویا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسارے، پڑدہ اوہلا آپ چکائے گر گوبندا بنیا لکھارے، سمبل دیس ڈیرہ لایا۔ جیو جنت نہ پائے سارے، ہر مندر پڑھ پڑھ تھکے
 بھرم بھلایا۔ آپے ڈوبے آپے تارے، جگا جگنتر کھیل اپارے، جن بھگتاں دیوے نام سہارے، ساچا ونجھ نام لگایا۔ کلج بیڑا انت کنارے، پر بھ ابناشی
 ڈوبے منجدھارے، اٹا گیڑا رہیا دوا لیا۔ گر سنگت سونا پیر پیرا، پُرکھ ابناشی پہریدار، دھرم رائے نہ آئے دوار، لکھ چوڑا سی سیہرا لایا۔ جگے جوت اگم
 اپارے، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا کرم کمایا۔ گر پورا کرم کمائے کرے وچاریا۔ جن بھگتاں دیا کمائے، ملے وڈیائے وچ سنساریا۔ ساچا
 مارگ رہیا وکھائے، مانس دیہی اپر اپاریا۔ لکھ چوڑا سی ہتھ نہ آئے، لیکھا لکھے وارو داریا۔ گر کھیاں میل ہر رگھرائے، جم کا جیڑا آپ کٹا رہیا۔ ویلے انت

ہوئے سہائے، ساچے بیڑے پھڑ چڑھا رہیا۔ درس دکھائے تھاؤں تھائیں، دُور نیڑا نہ کوئی دکھا رہیا۔ پھڑ پھڑ بانہوں راہے پائے، لو آں پُریاں پیراں ہیٹھ
 جھسا رہیا۔ درگاہ ساچی مان دوائے، سچ سنگھاسن ڈیرہ لائے، جوت نرنجن اک رگھرائے، گرگھ ساچے مانک موتی ساچا ہار بنا رہیا۔ کلجگ انتم جگے جوتی، نہ
 کوئی ورن نہ کوئی گوتی، گرگھاس اٹھائے کایا سوتی، شبد ڈنڈا مگر لگا رہیا۔ دُرمتم میل گئی دھوتی، باقی جوت اک اکلوتی، اند اندر اسن سیو کما ریا۔ کروڑ
 چھیانویں ستاراں ہاڑی روتی، چھڈ سنگھاسن اندر گھ بھوارہیا۔ لوک مات کلجگ جوتی، لو آں پُریاں دھار بٹھا رہیا۔ لو آں پُریاں بٹھے دھار، وڈ سنساریا۔ برہے
 کرم وچار، پُرکھ ابناشی پائے سار، انتم آیا پار کنا ریا۔ وید وکھانے گھڑے چار، کلجگ سہنے پئے دُکھڑے، چھڈنی پئی سچی سکدار، نہ دیوے کوئی سہاریا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، ساچا کرم آپ کما رہیا۔ ساچا کرم کمائے، سچ سکھ واسیا۔ کلجگ گیا دھرم گوائے، گرگھاس
 من رہے اُداسیا۔ ٹھگ چور یار چاروں کُنٹ پھرن ہلکائے، گر مندر اندر مدراماسیا۔ ساچا ناؤں نہ دسے کسے تھائیں، ایکا بھلیا پُرکھ ابناشیا۔ نہ کوئی پتانہ کوئی
 مائے، نہ کوئی جانے شاہ شاباسیا۔ جن بھگتاں دیوے ٹھنڈی چھائے، کرے بند خلاسیا۔ ویلے انتم ہوئے سہائے، مانس جنم کرے رہا ریا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، جوت جگائے مات پاتال پر تھی اکاشیا۔ مات پاتال آکاش، سرب ویاییا۔ نو اٹھاراں مات گربھ دس دس ماس، آپے جانے اپنا
 جاپیا۔ مانس دیہی پون سواس، رسنا گائے ہر سواسیا۔ کلجگ مایا کرے ناس، پرگٹ ہوئے گھنک پُر واسیا۔ سچ منڈل گھر ساچی راس، ملے میل شاہو شاباسیا۔
 پورن کرے ہر جی آس، ہوئے روگ چنت گواسیا۔ سدوسے آس پاس، نر نرائنارہے داسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، پون انجا چھتر
 جھلاسیا۔ ساچا چھتر جھلائے ہر جگدیشرا۔ کلجگ تیری اودھ وہائے، نہ کوئی جانے تپی تپیشرا۔ سادھ سنت سرب بھلائے، بھیونہ پائے مَن رِکھ رِکھیشرا۔
 پرہہ ابناشی جوت جگائے، آدانت ہر ساچا ایشرا۔ ویس انیکا ڈیرہ لائے، جوت سروپی ہر بھیونہ پائے، برہما وشن مہیشرا۔ برہما وشن مہیش جگت نہ جانیا۔
 آپے وسے اپنے دیس، گرگھ ورنے مات پچھانیا۔ جگا جگنتر دھارے بھیس، نرگن سرگن کھیل اپاریا۔ پرگٹ ہوئے ماجھے دیس، گر گوہندا لیکھ لکھا رہیا۔
 کایا نگری سمبل دیس، ہر سہا لیا۔ نہ کوئی جانے رکھی رکھیش، لکھیا لیکھا پور کرارہیا۔ میٹ مٹائے اولینے پیر شیخ، شبد ڈنڈا ہتھ اٹھا رہیا۔ سرشٹ سبائی رہیا
 ویکھ، ہر اپنا آپ پُچھا رہیا۔ گرگھ ورنے تچے نیت لین ویکھ، جس بجر کپائی کھلا رہیا۔ میٹ مٹائے بدھنا لکھی رکھی، ستاراں ہاڑی ہٹھ کما رہیا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، سمبل دیس گھ چھپا رہیا۔ سمبل ساچا دیس سنگر جانیا۔ سسا سہج سُبھائے، پورن ہر پچھانیا۔ دوسر کسے نہ تھیں، کلجک بھلے جیوانجانیہ۔ جوت نرنجن اک رگھرائے، ساچے مندر رہیا جگائے، اٹل محل اچل آپے وسے سچ کُانیہ۔ نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل دیس ویس کر، کرے کھیل مہانیا۔ سمبل دیس تیری ونڈ، پر بھ آپ کرائی بھارت کھنڈ۔ صدی چو دھویں دیوے دنڈ۔ لکھ چوراسی ٹٹی گنڈھ۔ شبد پھڑی ہتھ چند پرچنڈ۔ بے لکھ جیونار دُہاگن، چاروں کُنٹ دے رنڈ۔ گرگھ ساچے نار سُبھاگن، پُرکھ ابناشی ساچا نام رہیا ونڈ۔ کلجک رین اندھیر گھور، گرگھ ساچے سنت سہیلے جاگن، پر بھ آپ اٹھائے لکھ چوراسی بنھی پنڈ۔ پُرکھ ابناشی چرنی لاگن، بال جوانی نہ جائے ہنڈھ۔ پورن ہون مات بھاگن، پلے بنھن نام گنڈھ۔ نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، شبد کھنڈا ہتھ پھڑ، میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈ۔ بھیکھ پکھنڈ ہر مٹاونا۔ راجا رانا پکڑ اٹھاونا۔ ساچا شبد اک چلاونا۔ چارے ورنناں راہ دکھاونا۔ ایکا ساچی سرنا آپ سمجھاونا۔ آپے چکے مرنا ڈرنا، پر بھ سمرتھ سر ہتھ کُاونا۔ آپے جانے کرنی کرنا، دوسر بھیکھ کسے نہ پاونا۔ نہہکنک نرائن نر، سمبل دیس جوت دھر، شبد ڈنک و جاونا۔ سمبل دیس تیری ہوئے۔ کایا مندر وجے ند۔ گرگھ ساچے سنت رہیا سد۔ بے لکھ گھر گھر پیندے مد۔ دیاوان دیا ندھ داتا بھاگ لگائے دیا کمائے وشنوں ونسی وڈ سر بنسی، بھگت جناں ساچی دیوے وڈیائی وچ سہنسی، بے لکھ مٹائے جیوں کاہنا کنسی، شبد ڈوری بٹھائے بندھ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لوک مات ہر جوت دھر، سمبل دیس ویس کر، گرگھوں دکھائے چوتھا پد۔ سمبل نگر اپار، چار دواریا۔ نرمل جوتی اک اکالا، ویکھ نہ سکے کوئی سنساریا۔ ساچا بھریا امرت ساگر ڈونگھی گاگر، دسویں محل آپ کُا رہیا۔ ویکھے رنگ رتی رتاگر، نرمل ہوئے کرم اُجاگر، در دوارے درشن پالیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہہکنک نرائن نر، سمبل دیس جوت دھر، جوتی جامہ بھیکھ وٹا رہیا۔ سمبل دیس سرت سنبھال۔ گرگھ لہے ساچے لال۔ بے مکھاں پیراں ہیٹ دے، شبد گھوڑا مارے چھال۔ لکھ چوراسی نال پھے، آپے شاہ آپے کنگال۔ گرگھ ساچے مانک موتی لہے، لکھ چوراسی وچوں بھال۔ پرگٹ ہوئے درس دکھائے جھے، دھر درگاہی سچ دلال۔ امرت چوئے کایا نہجے، کھڑے بھل اک گُال۔ گر سنگت پار لنگھائی پُرکھ ابناشی ستاراں ہاڑی، رنگ رنگایا کو لال۔ ساچا رنگ لال رنگایا۔ ایکا ساچا لال بھیٹ چڑھایا۔ سنگھ منجیتا آگے لایا۔ گر سنگت تیرا راہ بنایا۔ آپے آیا بن کے منگت، پھڑ کے بانہوں آگے لایا۔ جن بھگتاں کٹے بھکھ ننگت، سچ دست ہر جھولی پایا۔ دھن کمانی دھن رنگن، گر سنگت ساچا کھیڑا

آپ وسایا۔ نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، سمبل دیس دیس ہر رنگن لال ہر رنگایا۔ رنگن لال رنگ امولا۔ پُرکھ اپناشی ساچا تول تول۔ سوہنگ رکھے ساچا بولا۔ لوآں پُریاں کُنڈا کھولا۔ مہاراج شیر سَنگھ وِشنوؤں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، سمبل دیس دیس کر، جوت سرپُئی پایا چولا۔ سوہنگ شبد کھنڈا دو دھاریا۔ کلجگ اٹھیا نوجوان، چاروں کُنٹاں رہیا لاکاریا۔ پھڑ پھڑ مارے بے ایمان، نہہکنکی جامہ دھاریا۔ نہ کوئی دسے جیو شیطان، مانس دیہی جگت ہنکاریا۔ جوٹھی جوٹھی کرے بند دکان، کایا مندر کھولے اک مکان، دیپک جوتی سچ کُرا رہیا۔ کلجگ تیری لاہن آیا مکان، سوہنگ بنیا اک نشان، ہر ساچا آپ بنا رہیا۔ نہہکنک نرائن نر، سمبل دیس دیس کر، لال رنگ ہر رنگا رہیا۔ رنگ رنگ رنگین، رنگ اپاریا۔ آپے جانے ہر پرین، لوک تین کھیل رچا رہیا۔ انتم سیاں ہتھ ساڈھے تین، مایا جھوٹھا بھرم بھلا رہیا۔ سرشٹ سبائی بھنے ہنکاری بین، محمدی دین آپ جگا رہیا۔ لوآں پُریاں رہیا چھین، برہاشو سیس جھکا رہیا۔ کرے کھیل برس ہر تین، ساچے گھوڑے زین کسا رہیا۔ ساچا مارگ جگت مہین، گرگھ وِلا سرت چڑھا رہیا۔ پائے درشن ہر پرین، اندرے اندر جو دھیا رہیا۔ لکھ چوڑاسی وِچوں ہر ہر آپے دکھ کین، جوتی سکھ ہر بھکاریا۔ نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، سوہنگ اکھر وکھرمات پڑھا رہیا۔ سوہنگ اکھر پڑھ، مان وڈیا نیا۔ دھر درگاہے لاوئی جڑھ، جھوٹھا جھیرامات گوانیا۔ ساچے پوڑے جانا چڑھ، اُچے ڈنڈے ہتھ رکھائیا۔ پنجاں چوراں نال لڑ، در دوارے دے دُرکانیا۔ سچ دوارے آگے کھڑ، دوئے جوڑ بھل بخشائیا۔ جگے جوت بہتر ناڑ، مدراماس جو دے تجائیا۔ جھوٹھیا تتاں رہیا پھڑ، شبد ڈوری ہتھ رکھائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، سمبل دیس ڈیرہ لائیا۔ جن بھگتاں در دوارے آگے کھڑ، ساچی سیوارہیا کمائیا۔ نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، چار ورنان اک در، ساچا مات کھلا نیا۔ کھلے ساچا در، مات نر نکاریا۔ آپے ویکھے مار جھات، بے لکھ بھلے نو دواریا۔ کلجگ رین اندھیری رات، مایا رانی پسر پساریا۔ کوئی نہ پچھے انتم وات، چاروں کُنٹ پاسا ہاریا۔ گر پورا دیوے شبد دات، آپے بنے پتامات، گر سنگت تیرامات سہاریا۔ گر چرن پریتی نبھے ساچانات، گر سنگت ساچی اک جماعت، سوہنگ اکھر اک پڑھا رہیا۔ ملے میل کملاپات، نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، گرگھ ساچے سنت جناں اپنی گود اٹھا رہیا۔ اپنی گود اٹھائے، دیا کمائیدا۔ امرت ساچا سیر پیائے، ہوئے روگ گوانیدا۔ نیتز نیر نہ کوئے وہائے، جھوٹھی ماٹی کایا ہائی، جھوٹھانا تا جگت تڑائیدا۔ سوہنگ شبد تن چیر پہنائے، آپ اپنی دیا کمائے، ساچا راہ دکھائیدا۔ کلجگ ویلا انت اخیر، ایکا سوہنگ شبد تیر

چلائے، چاروں گنٹ وہیر کرائے، نہ آئے کوئی کسے بچائیندا۔ بھگت جنناں پر بھ ہوئے سہائے، آپ اپنی سرن لگائے، ستاراں ہاڑی خوشی منائے، ریت اپنی آپ چلائیندا۔ جگت نیتی بھگت ریتیا۔ کسے ہتھ نہ آئے مندر مسیتی، ویلا ساچا بیتیا۔ گرگھ ورلے مائس دیہی جیتی، کایا کرے ٹھنڈی سیتی، امرت جام ایکا پیتیا۔ لوک مات رہے آیتی، نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، جن بھگتاں دیوے اک ور، کایا کرے پت پنینتیا۔ دیوے ور دربانا، در دواریا۔ ہوئے آپ مہربان، نر ہر سچی سرکاریا۔ ایکا شبد نشان، نہ کوئی دوسر مات لٹکا رہیا۔ ستاراں ہاڑی بنے بان، پُرکھ ابناشی کرے دھیان، سنجگ تیری بنے شان، ساچا سماں آپ سہا رہیا۔ آپے گوپی آپے کاہن، آپے رام رحیا آپ رحمان، آپے دین آپے اسلام، بھرم بھلیکھا سرب چکا رہیا۔ پورن کرے اپنے کام، نہ کوئی لائے ہر جی دام، ساچی ریتی جگت دکھا رہیا۔ نو دوار اک مکان۔ پُرکھ ابناشی ساجن ساچے، پنچ بیٹھائے وچ شیطاں۔ بھگت جنناں در ساچا جاگے، پہرہ دیوے سری بھگوان۔ کلجک ویلا انتم پڑدہ کاچے، ہوئے سہائی رکھے لاجے، سوہنگ دیوے ساچا دان۔ لکھ چوراسی چکھے جھیرا پُرکھ ابناشی کرے نہیرا، پرگٹ جوت دیس ماجھے، آپ اپنا ساجن ساچے، بھرم بھلیکھے سرب بھلایا۔ نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، سمبل دیس ویس کر، ساچا دھام آپ سہائیا۔ ساچا دھام سہائے، جوت پرکاشیا۔ ایکا ساچا نام دکھائے، ورن اورناں بنت بنائے، آد پُرکھ ابناشیا۔ ساچی کرنی کرت کمائے، امرت ساچا سیرت پیائے، نیتز نیر پریم وہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، سمبل دیس ویس کر، رنگن رنگ لال رنگانیا۔ لال رنگ کرتیار۔ بھگت جنناں پر بھ پاوے سار۔ در گھر ساچے ساچی نار، ساچی سیوا امرت میوہ، رسنا جہواگن وچار۔ کوسٹک منیا ساچا تھیوا، برہم پاربرہم میل بھتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، آپے جانے اپنی کار۔ لال رنگ ہر رنگ رتیا۔ جن بھگتاں نبھائے ساچا سنگ، اک رکھائے ساچا نیتیا۔ ہوئے سہائی انگ سنگ، چرن پریت نبھائے نیتیا۔ دوجا در نہ لینا منگ، شبد دھیرج دیوے جتیا۔ شبد گھوڑے کسے تنگ، سوہنگ چلائے ساچا رتھیا۔ لوآں پُریاں رہیا لنگھ، لکھ چوراسی کلجک متھیا۔ وڈ داتا سورا سربنگ، مہما جگت اکتھنا کتھیا۔ جن بھگتاں امرت آتم دیوے گنگ، لیکھا چکھے ساڈھے تن ہتھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، رنگ لال اپار ساچی وتھیا۔ رنگ لال اپار دھام استھول ہے۔ اُستے آد پرکاش، نہ کوئی جانے مول ہے۔ ایکا ایک پُرکھ ابناش، جیو جنت نہ جائے بھول ہے۔ نہ کوئی جانے پر تھی آکاش، لیکھے گنے نہ دھرت دھول دھول

ہے۔ رنگن لال رنگ کرے آپے کنت کنٹوہل ہے۔ لال رنگ اپار، لکھن لکھیا۔ شبد گھوڑے ہر آسوار، دہ دشا کسے نہ دسیا۔ لکھ چوڑاسی خالی ہوئے
 بھنڈار، کایا بھانڈے ہوئے سکھیا۔ کایا مندر رہیا وچار، چتر گپتی لیکھا لکھیا۔ پاتال اکاشی اک اڈار، ستاں دیپاں پائے حصیا۔ لکھن دیپ تیری دھار، جوٹھا
 جھوٹھا پیسن پیسا۔ کجگ کایا گئی ہار، مایا لگی تن و سیا۔ پُرکھ ابناشی جامہ دھار، میٹ مٹائے قرآن حدیثیا۔ شبد چلائے اپر اپار، ساچا دھرم بیس اکیسیا۔ ساچا
 شبد چھتر جھلار، ایکا ایک جگت جگد پسیا۔ راؤ رنگاں کرے خبردار، آئے ہار وچ اُنسیا۔ کوئی نہ دسے میت مُرار، سمت اٹھاراں پیسن پیسا۔ ناری چھڈے
 کنت بھتار، سمت ستاراں خالی کھسیا۔ سولاں کرے کھیل اپارا، اُٹھے شاہ جگت انوسیا۔ پندرویں پندراں کرماں دھار، چوڈاں لوک کسے نہ دسیا۔ سمبل
 دیس ویس اپار، جوتی جامہ ہر جگد پسیا۔ چوڈاں طبقاں رہیا وچار، سنگ محمد چار یار، نہ کوئی کرے کرائے مات ریسیا۔ تیرا میل ساچے یار، سنت بھیکھن
 وچ سنسار، راج اندر ہر جگا رہیا۔ جائے در دربار، کرے کھیل اپر اپار، والی ہند آپ سنا رہیا۔ چار ورنّاں ایکا پیار، نہ ہلکتی کھیل اپار، ساچا ڈنک اک دکھا
 رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہ ہلکن نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، سال بارہویں باراں ویس مانجھے دیس باراں بیس ہر جگدیش راگ چھتیس اپنا بھو
 چھپا رہیا۔ بھو چھپائے ہر جگدیشا۔ شبد گائے راگ چھتیس۔ سوہنگ دھیائے دند بتیسا۔ شکت دکھائے بیس اکیسا۔ بوند رکت جن لیکھے لائے، شبد سرُپی
 عیسیٰ موسیٰ۔ نہ ہلکن نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، جن بھگتاں دیوے ساچا رس ایکا۔ سال بارواں بیس باراں۔ گر سنگت ملیا میت مُرار۔ ساچی
 چاڑھے نام رنگت، ہوئے سہائی انگد اک دکھائے سچ دوارا۔ مانس دیہی نہ ہوئے بھنگت، در گھر مانی ساچی سنگت، ملیا درس پُرکھ اپارا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، نہ ہلکن نرائن نر، سال بارہویں کھیل کر، باراں باراں بھرم نوارا۔ باراں باراں چو بیس، ہر جگدیشا۔ چھتر جھلے جگدیش، بیس اکیسا۔ سرشٹ سبائی رہیا
 پیس، کسے نہ دسیا۔ نہ ہلکن نرائن نر، سمبل دیس ویس کر، کرے کرائے اپنی ریسا۔ لکھن دیپ لیکھا لکھ، لکھ لکھ لیکھ پُچانیا۔ ساچی سکھیا لینی سکھ، دھرم
 یدھ ہر رگھرائیا۔ سچ دوارے مدی بھکھ، نام وست اک رکھانیا۔ جگت ترسناٹے ترکھ، آتم بھکھ گوانیا۔ کسے ہتھ نہ آوے مَن رکھ، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑاں
 ڈیرہ لائیا۔ جن بھگتاں لیکھا رہیا لکھ، ستاراں ہاڑی میل ملانیا۔ نہ ہلکن نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، لکھ چوڑاسی پھندن پھند کٹانیا۔ لکھ چوڑاسی پھند
 کٹائے۔ لکھ چار مانس دیہی آپ اپنے کنٹھ لگائے۔ نو لکھ پر بھ کینے دکھ، اندر جل رہیا ڈبائے۔ دس لکھ پر بھ رہیا رکھ، جیرج کھانی آپ ٹکائے۔ گیاراں

لکھ ہر پرتکھ، ڈھڈ بھار رہیا رڑھائے۔ بیس لکھ بناپت پت، ابناش ہر رہیا لگائے۔ تیس لکھ لیکھا لکھ، چار پائے اُپر لکائے۔ لکھ چوڑا سی دیوے سکھ، جوت
 نرنجن وچ سمائے۔ کجگ منگن آیا بھکھ، جوت سروپی جامہ پائے۔ نہہکنک نرائن نر، سمبل دیس ویس کر، در دوارا اک دکھائے۔ اک دوارا در، سچ
 درباریا۔ نو دوارے ور، شبد شنکاریا۔ دسویں ساچا سر، پردہ اولہا آپ ہٹا رہیا۔ بھرم بھلیکھا دُور کر، جوت نرنجن ڈمگا رہیا۔ اک دکھائے ساچا گھر، آتم
 سیجا آسن لا رہیا۔ ملے میل ہر ناری نر، سہاگی کنت آپ اکھوارہیا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، لکھ چوڑا سی بنت بنا رہیا۔ نہہکنک نرائن نر، جن بھیکھن دیوے
 ساچا ور، لکھ چوڑا سی جم کی پھاسی دھرم رائے بھار اٹھا رہیا۔ دھرم رائے کل کرے وچار۔ کون کرے کل خبردار۔ سمبل دیس آوے ڈر، پرتگٹ ہوئے
 نہہکنک نرائن نر اوتار۔ گر سنگت دیوے ور، ستاراں ہاڑی دوس وچار۔ ساچے پوڑے جانے چڑھ۔ دسم دوا ری مل دوار۔ پرتکھ ابناشی آگے کھڑ، ایک دیوے
 شبد ہلار۔ گر سنگت لڑ لیا پھڑ، لکھ کلیاں رنگ کرتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، امرت برکھے کرپا دھار۔ لال رنگ رنگ لال۔ بھگت
 خرنینہ ڈھر درگاہی سچ دلال۔ آپے آپ آپ پرینا، ایک نام وست دھن مال۔ چور ٹھگ کسے نہ چھینا، توڑے اتم جگت جنجال۔ نہ کوئی دیکھے مذہب دیناں،
 کجگ چلے اولڑی چال۔ گرگھ ہوئے نہ کسے ادھینا، گنگن مستک دپیک جوتی ساچے تھال۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، رنگن لال ویس کر، شبد
 نشانہ اُتے کینا چڑھے شبد بان۔ چڑھے شبد بان وچ اکاشیا۔ ساڈھے تن ہتھ کجگ تیرا اک نشان، آپ اٹھائے پرتکھ ابناشیا۔ گرگھ ساچے سنتاں کرے
 پچھان، تنہا لو آں رکھے واسیا۔ اوتوں دیکھے مار دھیان، ستوں گھر سچ سُبھاسیا۔ ستوں رنگ ہر بھگوان، کچھی بھوشن لال گلاسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 نہہکنک نرائن نر، لکھن دیپ کرے اداسیا۔ شبد نشانہ کریا، تیر اٹھائیندا۔ گرگھ ورلا تریا، سرنی پڑیا سیس نو ایندا۔ ساچا گھاڑن ہر جی گھڑیا، سادھ سنت کسے
 نہ پھڑیا۔ راجا رانا کوئی نہ لڑیا، چاروں کُنٹ کجگ پاپی ڈریا، نہہکنک کھنڈا اٹھائیندا۔ جوٹھا جوٹھا پاپ سڑیا، کجگ تیرا موڈھا ٹھوٹھا، در درباروں گیا روٹھا،
 تیرا لڑکسے نہ پھڑیا۔ دھرم رائے درٹنگیا پٹھا، نہہکنک نرائن نر، سمبل دیس ویس کر، سچ نشانہ ایک پھڑیا۔ شبد نشان دھن، شبد سندیسٹرا۔ رنگ راجاناں لینا
 من، پرتکھ ابناشی ساچا دیسٹرا۔ شاہ سلطاناں دیوے ڈن، بھانڈا بھرم دیوے بھن، سوہنگ ساچا پھڑیا تیسٹرا۔ گر سنگت سُن لے کن، سوہنگ اکھر من
 دیوے بنھ، اوانگ سوہنگ ایک ایک نیتز دیکھرا۔ ہریا کایا کرے تن، ستجگ چڑھے ساچا چن، بے کھاں کڈھے بھرم بھلیکھرا۔ گرگھ تیری کمائی، دھن

تیری وڈیائی۔ دھنّ جن بھگت تیری وڈیائی۔ دھنّ ہر سنت ہر سنت تیری سیو کمائی۔ دھنّ در دوارے آگے کھڑے، نہہکنک جوت جگائی۔ لوک مات کرے رُشنائی۔ دے مت رہیا سمجھائی۔ اند اندر اسن گیا تجائی۔ شو شکر پائے دُہائی۔ برہما رہیا سپیس جُھکائی۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، شبد نشانہ رہیا دکھائی۔ شبد نشانہ دُور اُج مناریا۔ سرب گناں بھر پور، چڑھیا وِچ سنساریا۔ ست رنگن جوتی نور، کایا مندر محل مناریا۔ اٹھے پہر اک سرور، جن بھگت سچ ڈلاریا۔ کلجک مایا کینی دُور، ایکا ایک چرن پیاریا۔ پر بھ ساچا حاضر حضور، گر سنگت تیرے در دواریا۔ آسا منسا رہیا پور لکھ چوراسی چند کٹا رہیا۔ بے کھاں کل دے دُور، مدراماس جام پیارہیا۔ ہر جن سنائے شبد نور، انحد راگ اک دکھا رہیا۔ جوتی جگے نور نرنتر کایا مندر ہوئے اُجالا جیوں کوہ طور، بھید ابھیدا بھو چُھپا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، لوک مات جوت دھر، کلجک کالا ویس کر، جن بھگتاں در درویش الکھ الکھ، گر گھ تیری الکھ جگا رہیا۔ الکھ جگائے الکھنا لیکھ ہر جگدیش۔ گر گھ ساچا کینا دکھ، چاروں کُنٹ بھوندے لکھ، چھتر نہ جُھلے کسے سپیس۔ کایا بھانڈے ہوئے سکھ، کوئے سکے نہ کلجک رکھ، جوٹھا جھوٹھا پیسن پیسن۔ پرگٹ ہوئے ہر پر تکھ، جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، کرے کھیل بیس اکیس۔ شبد نشانہ جگت ہر، کھلے بھگت دواریا۔ گر کھاں ملے نام ور، پر بھ بھرے شبد بھنڈاریا۔ سچ سمگری مات دھر، کرے کرائے ونج وپاریا۔ جوت اگری نر ہر، آپے سنے پکاریا۔ لکھ چوراسی چکے ڈر، ساچی ترنی جائے تر، گر گھ ساچا سرنی سپیس جُھکا رہیا۔ نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، گر سنگت تیرا ایکا بھار اپنے سپیس اٹھا رہیا۔ گر سنگت تیرا بھار، اپنے سپیس اٹھایا۔ گر سنگت کلجک ویلا اتم انت سدا رہنا تیار، سچ سنیہہرا رہیا پجایا۔ جوٹھا جھوٹھا کلجک جیو، میت مرار کوئی دس نہ آیا۔ بھین بھائی جھوٹھا ہت، پُرکھ ابناشی راکھو چت، سدا سہیلا ہوئے سہایا۔ نہ کوئی مات نہ کوئی پت، مایا متا جگت بندھایا۔ کایا امرت آتم تن، سوہنگ ساچا نچ بجایا۔ لگے پھل ستاراں ہاڑی، ساچی بنت امرت میوہ ہر لگایا۔ لیکھ لکھایا مینے چیت، اک رکھایا کایا کھیت، ساچا ہل ہر چلایا۔ پُرکھ ابناشی چیتن چیت، جن بھگتاں کرے ساچا ہیت، بے لکھ جانن جن پریت، سنگھ پورن دے وِچ سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، شبد سنیہہرا ساچا گھل، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، جل تھل سرب رہیا جگایا۔ سنگھ پورن پرویش جگت دسمیشیا۔ پُرکھ نرنجن کرو آدیس، سد دے کایا دیس، گر گھ ورلے دیکھیا۔ نہ کوئی مچھ داہڑی نہ کیس، آد پُرکھ رہے ہمیش، نرگن روپ سرب سما رہیا۔ کلجک کایا کالا ویس، گر دسمیس اُچ پیر آپ کہا رہیا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، انت نہیرا جگت جھیرا دھرت مات تیرا کھلا ویہڑا، اپنی ہتھیں آپ کرا رہیا۔ دھرت مات تیرا کھلا ویہڑا، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ کلجک تیرا انت نہیرا، کایا کھیڑا سرب ڈھاہندا۔ پنجاں تتاں چکے جھیرا، مایا بیڑا آپ ڈباہندا۔ سوہنگ لائے اک اُکھیڑا، لوآں پُریاں جڑا کھڑا ہندا۔ آپے دیوے اُلٹا گیڑا، لکھ چوڑا سی بھیر بھیرا، ساچی سُدھ نہ کسے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنی بنت بنائیندا۔ بنی بنت بلکار، ہر بھگوانیا۔ اٹھیا ہو تیرا، ستاراں ہاڑی دوس وچار، چاروں کُنٹ کرے دھیانیا۔ چٹے آسو ہو آسوار، جن بھگتاں پہریدار، راجے رانے کرے خبردار، سادھ سنت پچھانے گن ندھانیا۔ کون جہوا کون منت، کون سہیلا ساچا سنت، کون در میلا جیو جنت، گن اوگن رہیا وچاریا۔ لکھ چوڑا سی بھلی جیو جنت، کسے نہ میلا ساچے کنت، جوٹھا جھوٹھا مایا لوٹھا، کلجک جیو بھرے ہنکاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ساچا ویس گر دسمیس کرے کھیل اپاریا۔ نیلا گھوڑا ہر شنگار، شبد اسمانیا۔ کلجک جیو لبھن گوار، وچ جہانیا۔ پُرکھ گم اگمرا نیلی چھت آیا پاڑ، والی دو جہانیا۔ دُھر درگاہی ساچا لاڑ، دھرت مات تیرا دیکھے اک اکھاڑ، ستاں دیپاں ونڈ ونڈانیا۔ گُلیا رہے نہ کوئی جھاڑ، آپ چبائے اپنی داڑھ، شبد سرُپی لیائے دھاڑ، نہ کوئی دیکھے پٹھانیا۔ نام گولہ کاڑ کاڑ، بجر کپائی رہیا پاڑ، جوتی اگنی رہیا ساڑ، میٹ مٹائے جگت نشانیا۔ خوشی منائے ستاراں ہاڑ، جگی جوت بہتر ناڑ، گرگھ ساچے سنت جناں ساچی بنت بنانیا۔ بنت بنائے مات، سگلا ساتھیا۔ ملیا میل ہر کملاپات، چڑھے چڑھائے شبد ساچے راتھیا۔ چرن پریتی بٹھے نات، مستک تلک سوہنگ ماتھیا۔ نہ کوئی بچھے ذات پات، تریلوکی ناتھ ہر رگھناتھیا۔ سگل سہائی ایکا ساتھ، آپے رکھے دے کر ہاتھ، ہر جن ساچا آپ پچھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، سمبل دیس ویس کر، گوڑ براہمن گوڑ اُتم رکھے ذاتیا۔ گوڑ براہمن براہمن گوڑ، گوڑی گوڑ کسے نہ جانیا۔ سرب سہائی رہیا دوڑ، وید ویاسا حکم کسے نہ جانیا۔ کلجک مایا لگی کوڑ، گیانی دھیانی ہوئے نادانیا۔ نہ کوئی دیکھے ساچا پوڑ، پنڈت پاندھے پڑھ پڑھ تھکے وید پُرانیا۔ کلجک ریٹھا دسے کوڑ، کسے ہتھ نہ آئے انجیل فرآنیا۔ پرگٹ ہوئے براہمن گوڑ، ساچا برہم پاربرہم نشانیا۔ ساچا برہم پورن جان۔ پاربرہم کر مات دھیان۔ ساچا دھرم جگت نشان۔ مٹے ورم بے ایمان۔ پورن کرم اک بھگوان۔ مانس دیہی ساچا چرم، لیکھے لاؤنا وچ جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، سمبل دیس ویس کر، گوڑ براہمن بھیکھ دھرا لیا۔ ہائی ایکا سودا وچ دکان۔ ایکا ہٹ اک دکان اک مکانیا۔

ایکا پٹ شبد نشان، جھلدا رہے وچ جہان، ہر بھگوان ایکا تیرتھ ایکا تھ ایکا نزل ساچا مٹ، کایا اندر ہر بھگوانیا۔ دُرمت میل رہیا کٹ، دُئی دویتی میٹے پھٹ، شبد پئی بٹھے جھٹ، گوڑ براہمن ہر مہربانیا۔ جوتی جامہ کھیل بازی گرٹ، کلجک جیو کسے نہ پچھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے پھرے اپنا بانیا۔ گوڑ براہمن گوڑ، گرمت وچاریا۔ رسنا کسے نہ دتے لما چوڑ، نہ کوئی پاوے ساریا۔ رسنا رس پھیکا دسے کوڑ، پورن برہم نہ کوئی وچاریا۔ جن بھگتاں اندر لگی اوڑ، پاربرہم کر کرپا کل دھاریا۔ جوتی جامہ آیا دوڑ، سمبل نگری آسن لا لیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے پھرے اپنا بانیا۔ سچ سمگری ساچی راس۔ گوڑ براہمن رکھے پاس۔ پاربرہم پُرکھ ابناش۔ ایکا برہم ہر ہو یا داس۔ ساچا دھرم جگت سبابس۔ پورن کرم منڈل ہر راس۔ جوتی جوت سرپ ہر، سمبل دیس ویس کر، گوڑ براہمن بھیکھ دھر، آپے وسے آس پاس۔ گوڑ براہمن گنی گھیرا۔ پاربرہم ست سریرا۔ کسے دس نہ آئے ناڑی چرم، آپے دتے دھیرج دھیرا۔ آپے جانے اپنا کرم، آپے جانے آدانت اخیرا۔ لکھ چوڑاسی بھلی بھرم، کیڑی کوٹے چکے بیڑا۔ نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، چارے ورن اک کرائے آپے جانے ہست کیرٹا۔ ہست کیرٹ پر بھ جان اُچ سمیریا۔ جن بھگتاں بٹھے بیڑ، نہ لائے دیر، کل کٹن آیا بھیریا۔ سنگھ شیر ہر ہر شیر دلیریا۔ لکھ چوڑاسی پی بھیر، ہر آپ بھلائے کر کر ہیرا پھیریا۔ دھرم رائے در رہیا پیر، جوٹھے جھوٹھے در در گھیریا۔ جوتی جوت سرپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کلجک کرے انت نہیریا۔ گوڑ براہمن ساچا گاؤ۔ کایا مندر تن سو سٹھ ہاڈی، کلجک کھیتی وڈھن آیا بن کے ساچا ہاڈی۔ گرگھاں لاڈ لڈاون آیا، ساچی گود اٹھاون آیا، لکھ چوڑاسی وچوں رہیا کاڈھی۔ سچ سنگھاسن ڈیرہ لاون آیا، پُرکھ ابناشی چار ورنناں چاروں کٹناں ایکا گھیرا پاؤن آیا، لکھ چوڑاسی رہی پھاڈی۔ نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، گوڑ براہمن ویس کر، انت نہیرا اک کرایا۔ گوڑ براہمن اتم گوت۔ دھر درگا ہی ساچا ضامن، پُرکھ ابناشی نزل جوت۔ نیڑ نہ آئے کامنی کامن، دُرمت میل رہیا دھوت۔ کلجک تیری اندھیری شامن، گرگھ اٹھائے دیا کمائے، ستاراں ہاڈی کوئی نہ جانے سوت۔ نہہکنک کل جامہ پائے، لکھ چوڑاسی پھند کٹائے، شبد سیہرا سیس گندائے، بیس ایکس دیا کمائے، راگ چھتیس نہ کوئی گائے، قرآن انھیلاں وقت چکائے، وید پُراناں کوئی نہ تھائے، ساچا حکم سنانیدا۔ ہو یا وقت اخیر، پیر فقیریا۔ کلجک لتھا چیر، نہ دیوے کوئی دھیریا۔ ہوئے لگی کلجک پیر، اٹھے پھر تن پیریا۔ گرگھ ورا لائے بیڑ، آئے درگھت وھیریا۔ ایکا رنگن ہست کیرٹ،

امرت دیوے ساچا سیریا۔ جن بھگتاں کٹن آیا بھیڑ، کر کر اپنی مہریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، لکھ چوڑاسی لاہے چیریا۔ لکھ چوڑاسی لتھے چیر، دئے ڈہانیا۔ بھین بھراواں تھے دھیر، نہ ہوئے کوئی سہانیا۔ بالک ماتا چھٹے سیر، ددھاں تھنی وہانیا۔ کلج تیرا وقت اخیر، نہ کوئی جانے شاہ فقیر، شاہ سلطاناں وچ جہاناں، راج راجاناں دس نہ آتیا۔ راج راجان سوئے پیر پاریا۔ پرگٹ ہوئے والی دو جہان، جوتی جامہ بھیکھ نیاریا۔ شبد چڑھائے اک نشان، ستاں رنگاں اپر اپاریا۔ ستاں دیپاں پائے ونڈ، ویکھ دکھانے نو کھنڈ، وچ ورجنڈ جوت نرنکاریا۔ سوہنگ پھڑے چند پرچنڈ، آپے کرے کھنڈ کھنڈ، چاروں کٹ نارنڈ، سہاگی کنت نہ کوئی ہنڈھا رہیا۔ کلج مٹے بھیکھ پکھنڈ، انتم اودھ گئی ہنڈھ، پر بھ ابناشی ساچا جھنڈا آپ بھلا رہیا۔ ساچے جھنڈے جگت نشانے۔ گرکھاں بنھے نام گانے۔ ملیا میل گن ندھانے، سوہنگ شبد دھر پروانے، لیکھ لکھایا گھر بہانے، پہلی چیت سیری بھگوانے، لکھ چوڑاسی پھنڈ کٹا رہیا۔ آپ اپنے سنگ سمانے، دوسر کوئی بھیو نہ جانے، نہہکنک نرائن نر، لوک مات جوت دھر، گوڑ براہمن ویس کر، ساچا کھیڑا آپ وسایا۔ اندر آیا دوار بن سوالیا۔ پر بھ ابناشی کرپا دھار، اندر لوک کر رکھوالیا۔ ہر جن ساچے شاہو شتاباس، لوآں پڑیاں بنیا پالیا۔ منگنا ایک در دوار، دو جہانی نر ہر والیا۔ تخت سنگھاسن اک تیار، اوتھے دسے کرنا خالیا۔ در دوارے رووے دھاہاں مار، بھل گئیاں ابچھراں نت نوالیا۔ ویلا انتم آئے ہار، بنے جگ کاکھ کالیا۔ کروڑ تیتیسائے پکار، دیوے ور شبد سکھالیا۔ سوہنگ رسنا لینا اچار، ملے میل سچے بنوالیا۔ آونامات سچے دربار، بیس ایکس جوت نر الیا۔ جھلے چھتر سچے سرکار، کوسک نیا ساچی ڈالیا۔ سوہنگ کھڑے سچے گلزار، چاڑھے رنگ لال گالیا۔ ہر جن بھریا رہے بھنڈار، ساچی دست نہ ہوئے خالیا۔ شبد ثورت اک اپار، مورت نورت اک اکالیا۔ اگادھ بودھ شبد ادھار، ساچا تول آپے تولیا۔ کرنا ونج سچا وپار، چرن پریتی گھول گھولیا۔ اند اندر اسن ویکھ وچار، پری اندر انتم ڈولیا۔ ستاراں ہاڑی دئے ہلار، میگھ مالا لئے جھکولیا۔ برسے میگھ کرپا دھار، کلج مایا ہر جی تولیا۔ گرگھ دھوڑ نہ ملے دُشٹ دُراچار، نہہکنک مارے بولیا۔ گر سنگت ساچی اتری پار، آئے در رنگن چولیا۔ مانس دیہی تیج سوار، کایا کُنڈا آپے کھولیا۔ چھوٹا مُنڈا کر تیار، شبد پایا ساچی ڈولیا۔ سنگھ منجیتا نرنکار، چرن بہائے ساچی گولیا۔ پری اندر بنے سکدار، کرے خوشی اُل امولیا۔ شبد ملیا اپر اپار، کروڑ تیتیسائے رہیا بولیا۔ نہہکنک لئے اوتار، سمبل دیس کایا چولیا۔ گوڑ براہمن خبردار، پاربرہم وچ وچولیا۔ لوک مات ساچا یار، آپ اٹھاون آیا ہر جن ڈولیا۔ آپے بن سچے سرکار، اپنا تول آپے تولیا۔ چرن اٹھائے پہلی وار،

اند اندراسن انتم ڈولیا۔ دیکھے نیتز کھول اگھاڑ، پُرکھ ابناشی کلا سولیا۔ چارے کُنٹاں دے اُجاڑ، گرگھ وِلا گائے سوہنگ سچا ڈھولیا۔ پرگٹ ہوئے اُپر پہاڑ، ساچا پتھر اُچ اٹھولیا۔ گوڑ براہمن ہر نرنکار، سمیرو پربت رہیا پاڑ، بجر کپاٹ کایا چٹھ کھولیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، مندر ساچے ہر جی بولیا۔ اند اندراسن بن بھگھار، چرن نمسکاریا۔ منگن آئے ہر دوار، کلجگ تیری انتم واریا۔ پائی بھچھیا اپر اپار، نام جھولی ہر بھرارہیا۔ دیوی دیوا کرم وچار، سُرپت ساچا چرن لگا رہیا۔ الکھ ابھیو جوت نرنکار، امرت میوہ کھوارہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، ساچی سیوا آپ لگا رہیا۔ ساچی سیوا آپ لگائے، اندر راجیا۔ گرگھ ویکھ تھاؤں تھایں، آپ سوارے اپنے کاجیا۔ سدا رکھے ٹھنڈی چھائیں، ستاراں ہاڑی رکھے لاجیا۔ امرت تیر تھ ہر نہائے، کلجگ کایا بھانڈا بھاجیا۔ نر ہر سچی سرنائے، پُری اندر آئے بھاجیا۔ ساچی سیوالائے میگھ برسائیندا۔ گرگھیں ہلے امرت میوہ، دیوی دیوا آپ اکھوائیندا۔ ساچی منی مستک تھیوا، رُو سس پرکاش مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، ساچے دیوا سیوالائیندا۔ دیوت سیوا در پروان۔ کریا کرے ہر بھگوان۔ امرت میگھ دھرم نشان۔ شبد تیغ نوجوان۔ لکھ چوراسی ایکا آن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، گوڑ براہمن پُرکھ سُبجان۔ گوڑ براہمن رنگ گوڑھا۔ لاڑی موت ہتھیں پائے ایکا چوڑا۔ گرگھ تیرے در نہ آئے، دوس رینی منگے دھوڑا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، سرب کلا آپے بھرپورا۔ سرب کلا بھرپور، براہمن برہمیا۔ آپے جوتی نور سچ کرہیا۔ آپے شبد انحد تورا، آپے شبد سواسا دمیلا۔ آپے پون ست سنتو کھی تورا۔ کایا مندر اندر جھوٹے چمیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، سمبل دیس جوت دھر، گوڑ براہمن آپے آپے جمیا۔ گوڑ براہمن پیا جم۔ گگن پاتالاں ہلے تھم۔ اندر رووے چھم چھم۔ پور کرائے پر بھ اپنے کم۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، سمبل دیس ویس کر، شبد سرُپی لائے دم۔ شبد سرُپ دم کل سواسیا۔ آپے وسے کایا چم، ویکھ دکھانے پر تھی اکشیا۔ نہ کوئی خوشی نہ کوئی غم، رونا دھونا نہ کوئی ہاسیا۔ نہ پر بھ رووے چھم چھم، نہ ہوئے ویراگی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پر بھاسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، براہمن گوڑا لیکھ لکھاسیا۔ کایا مندر پُرکھ سُبجان۔ دیپک جگیا ڈونگھی کندر، پرگٹ ہویا ہر بھگوان۔ ہر جو آیا ہر ہر مندر، آپے کرے سچ پچھان۔ کلجگ مایا توڑے جندر، اٹھے پہر مار دھیان۔ لکھ چوراسی بھوندی بندر، بھیو نہ پائے سری بھگوان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، سمبل دیس جوت دھر، گوڑ براہمن اک نشان۔ گوڑ

براہمن اک نشانہ۔ جوت سروپی ہر بھگوانا۔ وڈا شاہو بھوپی، نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپی، جوت زرنتر ست سروپی، آپے کرے بھگت پچھانا۔ لکھ چوراسی اندھ
 کوپی، جوٹھا جھوٹھا پون دھوپی، سچ سنگ نہ کوئی رکھانا۔ نہہکنک زرائن زر، لوک مات ہر جوت دھر، گوڑ براہمن ویس کر، گرگھیاں بنھن آیا گانا۔ گرگھیاں
 بنھے گانا نام نشانہ۔ ملے میل سری بھگوانا۔ مٹے آون جانا، ساچا ملے نام دانا۔ ڈھر درگا ہی سوہنگ بانیا۔ سنجگ جھلے ست نشانیا۔ ستاں دیپاں رنگ رنگائے،
 تختوں لاہے راجے رانیا۔ پرگٹ ہوئے بے پروا ہے جگت ملائے، نہہکنک زرائن زر، سمبل دیس ویس کر، اک اٹھائے تیر کمانیا۔ رسن اٹھائے کمان، سوہنگ
 چلہ ہر چڑھانیندا۔ پُرکھ ابناشی نوجوان، اُچ ٹلا جگت تلانیندا۔ لوآں پُریاں مار دھیان، شو شکر پکڑ جگانیندا۔ کلجگ بھلیا اک نشان، سچ ہلارا ہر زرنکارا اپنا
 آپ دواینیدا۔ سوہنگ چلے اک جیکارا، چار ورنناں اک ادھارا، ایک پلا ہر پھڑانیندا۔ کلجگ بھل نہ جیو گوارا، مایا رُل نہ بن ہنکارا، انتم چھڈنا پئے سنسارا،
 جوٹھا جھوٹھا موہ وکارا، نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نارا، ایک ساجن میت مُرارا، زرنکارا آپ اکھوانیندا۔ کایا مندر سچ دوارا، اندرے اندر کھیل اپارا، چوڈاں ہٹاں
 ونج ونجارا، نام دام ایک ونج کرائیندا۔ انتم کرے پلا بھارا، شبد بھلا ہوئے رکھوارا، کلجگ پائے ڈونگھی ڈلا، سنجگ سٹے منہ دے بھارا، نہ کوئی مات اٹھانیندا۔
 دھرت مات کرے پکارا، کلجگ پوت ہو یا ہوسیارا، پُرکھ ابناشی بھلیا تیرا اک دوارا، جوٹھا جھوٹھا ونج کرائیندا۔ پُرکھ ابناشی پاوے سارا، جوت سروپی جامہ
 دھارا، سمبل دیس ہر وچارا، پورن کھیڑا ہر وسائیندا۔ وسیا کایا نگر کھیڑا، نگر دوار کا۔ جن بھگتاں بنھے بیڑا، ویلا زر ہر سچی سرکار دا۔ کلجگ لائے اک اُکھیڑا،
 بیڑا ڈوبے باپ اپرادھ دا۔ پنج پنجانی چکے جھیرا، انتم کرے حق نبیڑا، ساچا تھم سچی سرکار دا۔ لکھ چوراسی اُلٹا گیارا، دھرت مات تیرا گھلا ویہڑا، ہر ساچا
 کھیل کھلاردا۔ ہر ساچی کھیلے کھیل، چار کُنٹ دہ دشا راسیا۔ جن بھگتاں کرے میل، گھنک پُر واسیا۔ سوہنگ شبد چڑھائے تیل، مانس جنم کرے کل راسیا۔
 جوتی جامہ رنگ نویل، ویکھ وکھانے اکاش اکاشیا۔ آپے گر آپے چیل، آپے سجن ہر سہیل، آپے کرے بند خلاصیا۔ آپے پیتا آپے چیتا آپے پریتا سجن
 سہیلا آپے قرآن آپے گیتا، آپے کھانی آپے بانی اک چلائے جگت ریتا، آپے جانے وید پُرانیا۔ آپے امرت آتم مد پیتا، آپے کرے ٹھنڈی سیتا، ساچا راہ
 اک وکھانیا۔ لکھ چوراسی پرکھن آیا نیتا، سوہنگ پھڑی ہتھ مدھانیا۔ نام لائے بتی اک پلپیتا، کلجگ ویلا انتم پیتا، گھر گھر روندی دسے سوانیا۔ کلجگ مایا ہوئے
 وچھوڑا جیوں راما سیتا، شبد بیڑا ہنمنت اٹھانیا۔ ملے میل رگھونس کنت، چاروں کُنٹ ساچی شبد سنائے بانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، سمبل دیس جوت دھر،

گوڑ براہمن کرے پچھانیا۔ گوڑ براہمن لینا لہ۔ امرت چونا کول نہ۔ کلجک مایا دینی دب۔ پُرکھ ابناشی ساچی چھایا، اٹھے پہر نظری آیا، بھرم بھلیکھا دُور کرایا، پردہ اوہلا باہر کڈھایا، پرگٹ ہوئے درس دکھایا، اندرے اندر جوت زرنجن اک جگایا، امرت پیالہ اک پیایا، گرگھ ساچے ایک مدھ۔ اٹھے پہر اک رکھایا، ساچا شبد تریا تورت اُتجے ند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکٹک زرائن ز، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں دیوے نام داچ۔ آئی مات دات، جوت زرنکاریا۔ سوہنگ شبد وڈ کرامات، وجائے ڈنک اپر اپاریا۔ آپ چلائے ساچی گاتھ، لوک پرلوک رنگ اپاریا۔ سچ سنگھاسن ہر رکھنا تھ، کرنی اک کرا رہیا۔ شبد گھوڑا رکھیا ساتھ، نیلا جوڑا جوڑ جڑا رہیا۔ سبجگ لکا سوہنگ ماتھ، نام تورا آپ وجا رہیا۔ پریکی جوڑا اکتھن اکاتھ، ساچے چرن آپ پُچھا رہیا۔ براہمن گوڑ سگلا ساتھ، ساچا پوڑا اک لگا رہیا۔ لکھ چوراسی کسے نہ آوے ہاتھ، آدانت نہ کوئی بتا رہیا۔ ہر جن چڑھائے ساچے راتھ، رتھ رتھو ہی آپ اکھوارہیا۔ کلجک واگاں پکڑے ہاتھ، سبجگ پوڑا آپ چڑھا رہیا۔ سگل وسورے جان لاتھ، ریٹھا کوڑا ہر بھتا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، نیلی پُچھتے پوڑا لا رہیا۔ نیلی پُچھتے لائے سن، ہر رگھونسیا۔ نیلا گھوڑا کسے تنگ، منگے منگ سرب سربنسیا۔ مایا ریٹھے دیوے بھن، کوٹن کوٹ مات سہنسیا۔ گرگھاسن سیتل کرے تن، امرت لیائے ساچا کاسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سمبل دیس ویس کر، آپے جانے اپنا سربنسیا۔ سمبل دیس کر تیاری، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ شبد گھوڑا ہر نیاری، سولاں کلیاں آسن لائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپاری، نیلی دھاری اک رنگائیندا۔ کنچن ویس رنگ مداری، رنگن رنگ ہر رنگائیندا۔ ویکھے رنگ کیر بھنڈاری، بھانا ہر ورتائیندا۔ کلجک مایا ہوسیاری، جیاں جتاں نکھی آری، من تن سچ رہیا پاڑی، دھرم دھیر نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، نیلے گھوڑے تنگ کسائیندا۔ پنچم جیٹھ کھیل رچائی۔ شبد گھوڑے منگ منگائی۔ چٹا اسوناؤں رکھائی۔ لوآں پُریاں رہیا جگائی۔ ستاراں ہاڑی جگت برات، نیلا گھوڑا ویکھن آئی چائیں چائیں۔ کلجک تیری اندھیری رات، کوئی نہ دیوے بوند سوانت، سادھ سنت روندے تھاؤں تھائیں۔ پُرکھ ابناشی ساچا نات، ہر جن میلا کملاپات، ویلے انتم پکڑے باہیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سمبل دیس ویس کر، ساچی سیجا رہیا وچھائی۔ ساچی سیجا آسن لائیندا۔ پریم جوڑا پیریں پاؤنا۔ آد نیلا سنگ رکھاؤنا۔ جگاد پیلا تن پُچھاؤنا۔ کمر کس دنگ دکھاؤنا۔ چوراسی لکھ ہتھ دکھاؤنا۔ راجا رانا پھڑ پھڑ ڈھاہنا۔ سگھڑ سیانا دس نہ آؤنا۔ جوٹھیاں جھوٹھیاں بھن دکھاؤنا۔ عیسیٰ موسیٰ بھیر بھراؤنا۔ منگ محمد سنگ رلاؤنا۔ رُسا چینا نال

نچاؤنا۔ دے مت آپ سمجھاؤنا۔ سرب کلا آپے بخشند، آپے مارے کڈھے چند، آپ پچھانے ساچی بند، بھگت جنناں ہر ساچا مان دواؤنا۔ لکھ چوڑاسی کرے
 نند، گرگھ ساچے وگے امرت دھار ساگر سندھ، ستاراں ہاڑی ساچے تیرتھ سر سرورور اک ایشان کراؤنا۔ نہہکنک نرائن نر، سمبل دیس ویس کر، جوتی
 جامہ بھیکھ دھر، لکھ چوڑاسی دھرم رائے دی دیوے پھاسی، گرگھیاں پھند آپ کٹاؤنا۔ دھرم رائے پر بھ دیوے مت، لیکھا اک لیکھائیندا۔ سنت جنناں دا
 دھیرج بیت، اپنی ہتھیں آپ رکھائیندا۔ سوہنگ دیوے ساچات، پنجاں تتاں نشٹ کرائیندا۔ رسنا چرخہ لینا کت، ساچا سوتر سرب وٹائیندا۔ شبد وچولے
 پاؤنی نتھ، ہر سمرتھ آپ سمجھائیندا۔ سگل وسورے جائن لٹھ، جو جن آئے درشن پائیندا۔ اتم سیاں ساڈھے تن ہتھ، رنگ راجانا شاہ سلطانا سنگھ منجیتا سدا
 اتیتا، دے مت مات سمجھائیندا۔ مات پت کل چھڈنا ناتا، ایکا ملیا پُرکھ بدھاتا، اتم دیکھے ہر جن ذاتا، نام دھن نام جس سچ گھر اُپجاتا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، وندن آیا سوہنگ شبد سچا سوغاتا۔ سوہنگ شبد پر بھ وندے، ورجھنڈ سمایا۔ کایا اندر
 سرب برہمنڈے، چوڑاں لوک بھیونہ رایا۔ دسم دواڑی ساچے جھنڈے، امرت پائل نہ کوئی کھنڈے، دوسر وند نہ کوئی رکھایا۔ آگے ہو کوئی نہ وندے، نہ
 کوئی جانے ست سرورور دے کڈھے، ڈونگھا تال دس کسے نہ آیا۔ گرگھ ورا مارے چھال، پُرکھ ابناشی جس دا ہوئے دلال، تیرتھ نہاؤنا ساچے تال،
 پرگٹ ہوئے گوڑ براہمن، بھگت جنناں دا ساچا ضامن، ساچے مندر ہر سہایا۔ نہہکنک نرائن نر، سوہا ویس مات کر، اونکار ساچا دیس وسایا۔ ہر ہر وسیا دیس
 اونکاریا۔ ثریا ہر کا ویس، نہ کوئی لکھے لیکھ لکھاریا۔ آپے دھارے اپنا بھیس، روپ رنگ نہ کوئی وچاریا۔ دپیک لو کرم وِسِخ، جوت نرنجن ہر پرویس، ماجھے
 دیس کھیل اپاریا۔ پکڑ اٹھائے برہما وشن مہیش، گنپت دیوے شبد اک ہلاریا۔ پاربرہم سدا آدیس، نمونمونو نمونمسکاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات
 ہر جوت دھر، سمبل دیس ویس کر، گوڑ براہمن نام اُچاریا۔ جگت ترسنا بھیکھ ہر مٹائیندا۔ در دوارے ایکا سکھ، امرت آتم جام پائیندا۔ اُجل کرے مات
 لکھ، ساچا سکھ اک دکھائیندا۔ جھوٹھی کایا نہ لگے ڈکھ، ہر جن رسنا جو گائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، سوہا ویس نرنیش اپنا آپ
 وٹائیندا۔ اونکارا اک اکالا۔ سوہا ویس سچ محلہ۔ سُنّ اگمّ اگمّ سُنّ آپے جانے تھل تھلا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، در دوارا ایکا ملا۔ جگت
 سواں در منگے بھکھیا۔ کایا مندر خالی، گھر لیکھا ساچا کسے نہ لکھیا۔ سچ دوارے آوے ڈر، جگت لگی ترسنا ترکھیا۔ منگے جگت جگیا سوور، پُرکھ ابناشی پائے ساچی

بھکھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لیکھا لکھت آپے لکھیا۔ منگن ور در بن سوالیا۔ دوجا دے سے نہ کوئی سنگ، در گھر ساچا دے سے خالیا۔ بال جوانی رہی لنگھ، انت بڑھیا مارے تالیا۔ مایا متا وہن گنگ، کایا رنگ جگت در مالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ساچا دیوے اک ور، جگت جگیا سو در جائے نہ خالیا۔ ساچی سک سکھ گر آس۔ آپے لیکھا رہیا لکھ، مات پاتال پر تھی آکاش۔ در دوارے منگی بھکھ، ہڈ ناڑی پنجر ماس۔ ترسنا متا لگی وس رسن سواس۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ساچا دیوے اک ور، کایا کھیڑا ہویا ناس۔ کایا کھیڑا محل منارا۔ انتم بنھے بیڑا، ہر جن آئے چل دوارا۔ بخشے دات چکے جھیرا، جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کشنا شکلا کرے وچارا۔ کشنا شکلا کچھ پردھان۔ کشنا ویکھے مار دھیان۔ اندھ اندھیرا سنج مسان۔ در دوارے پایا پھیرا، آسا پنی وچ جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا دیوے ساچا ور، ساچا بندھن بندھ بندھان۔ بندھے ناتا جگت بدھات۔ ست سپوتا بخشے دات، آپے ویکھے ویکھ وکھانے دہ دہ چارے کوٹ اتر پورب پچھم دکھن دوس رات۔ نام لگائے ایکا جھوٹا نہ کوئی سویر نہ کوئی سنجھ، نہ کوئی جانے کل پر بھات۔ لوک مات لگے بوٹا، ہر جی بخشے ساچی دات۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا دیوے سچ ور، جگت جگیا سو پچھے وات۔ کایا بوٹا لگے پھل۔ سچ دوارے آئے چل۔ کرپا کر ہر گردھارے رکت بوندی مار اچھل۔ ہڈ ماس ناڑی کر اُجیارے، کرے پرکاش کایا ڈونگھی ڈل۔ نو اٹھاراں دھام اٹل۔ آپے ویکھے کایا کھل۔ دسویں مات پوت اپارے، جگت سرت ہلیا نال۔ مایا رانی پیر پسارے، اپنا مول گویا کل۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ساچا دیوے اک ور، جوتی جوت کر اُجیارے۔ پوت سپوتا اُتجے لکھ۔ نو اٹھاراں اٹا رُکھ۔ شبد ادھارا اُجل مکھ۔ جیو گوارا جگت سکھ۔ پاربرہم جن پائے سارا، مانس دیہی اُجل مکھ۔ بھرم بھلا جگت گوارا، گھر گھر دھونے رہے دُکھ۔ در در منگے جگت دوارا، جگت بوٹا رہیا سک۔ امرت پھل لگے کایا ڈالا، جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا دیوے نام ور، اک اکوتر اُتجے لکھ۔ مات سکھنی لکھ مات۔ پُرکھ ابناش نہ خالی رکھتی، ساچی دیوے وست دات۔ لیکھا لکھے الکھ الکھنی، نہ کوئی پچھے ذات پات۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت ناتا مات بندھائے، پوت سپوتا بخشے دات۔ اک اکوتر اک اکال۔ نام دیوے ساچا سوتر، نیتز کھول دین دیال۔ سدا سہیلا اگم اگوچر، پاربرہم پُرکھ کرپال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا ایک ایکا بخشے لال۔ ایکا ایک ایکا دھاری۔ ہر جن منگے ساچی ٹیک، اُجل مکھ وڈ سنساری۔ کایا سکھنی بڈھ بیک، شبد سرُپی پھیرے آری۔ کھج مایا نہ لگے سیک، ہوئے روگ رہیا نواری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچھل لکھ مات کرائے،

ہوئے دکھڑا روگِ نواری۔ خالی کُھ ڈکھ مٹے سنتاپ۔ آپ مٹائے جگت ترسنا بُھکھ، ہرجن بنائے مائی باپ۔ ساچی سکھیا رہے سکھ، ہر کرپا کرے آپے آپ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، آپ بنائے وڈا وڈا پرتاپ۔ ملیا نام پوت اتی دان۔ کھجک مایا ممتا مدھ، کھجک بھرم نہ بُھل جیو نادان۔ پُرکھ ابناشی درگھر ساچے سد، منگے دان ہو حیران۔ دُھن شبد ناد نہ وجے ند، نہ سُن منڈل ہوئے ویران۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ساچا دیوے اک ور، سنت سُہیلے کر پچھان۔ گرگھ اٹھ اٹھ جاگ، ہر جگانیدا۔ کل کایا دھو داغ، پر بھ امرت جل لیائیدا۔ ہرجن ساچا سُن راگ، کھجک مایا مات تیاگ، پورن ہوئے وڈا وڈبھاگ، مانس دیہی لیکھے لائیدا۔ گرگھ اٹھ اٹھ جاگ ویلا، وقت سُہیلا ملنا کنت سُہاگ۔ آپے گر آپے چیلہ، کل تیرا سُہایا باغ۔ درگاہ ساچی ساچا میلا، آپے وسے اک اکیلا، دوس زین رہیا جاگ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، گرگھ ساچے سنت جناں آپ بُجھاؤن آیا کھجک ترسنا آگ۔ کھجک ترسنا آگ جگت جلا یا۔ گرگھ ساچے جاگ، آپ بنائے ہنس کاگ، سوہنگ چوگ سچ رکھایا۔ باشک سیجا سوہے ناگ، پچھی من ہوئے ویراگ، سیتل شبد آیا۔ رنگ رنگیلا موہن مادھو مادھ، ساچی سیوا آپ سوا یا۔ کایا رنگن سوہا پیلہ آد، پُرکھ انادی جگا جگنتر بنت بنایا۔ امرت جام آتم رس پی لا، ہوئے دیوے روگ گویا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، ورن اورنا آپ اکھوایا۔ ورن اورنا آپ رنگ راتا۔ سرشٹ سبائی ایکا سرنا، ایکا جوت پُرکھ بدھاتا۔ آپے جانے جن مرنا، کھجک جیو نہ کسے پچھاتا۔ پرگٹ ہوئے دھرنی دھرنا، ترنی ترنا اتم ذاتا۔ نہہکنک ساچی سرنا، چار ورنناں بنائے اک جماتا۔ چار ورن اک دوار۔ سچ دوارے آپے پائے ہر جی سار، لوک مات خبردار یا۔ نو دوارے دیکھے مار جھات، مایا رانی پسر پسا یا۔ کھجک جیو اندھیری رات، مایا ممتا تن جلا رہیا۔ شبد ملے نہ ساچی دات، سچ دوارا بند رکھا رہیا۔ جن بھگتاں پچھن آیا وات، شبد ہتھوڑا نال اٹھا رہیا۔ نر نرائن کملاپات، اندرے اندر مارے جھات، ترے دھاتاں قفل تڑا رہیا۔ ہر جن ملے تریلوکی ناتھ، جوت نرنجن ساچی مات، سوہنگ شبد تلک لگا رہیا۔ ستجگ چلے ساچی گاتھ، ایکا شبد ساچا راتھ، گرگھ ساچے آپ چڑھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، لیکھا لکھ لکھ جانے بھوکھت واک، ساچا لیکھا آپ لکھا رہیا۔ وڈبھاگی وڈبھاگ بھرم بھو چکیا۔ سوئی آتم گئی جاگ، ہریا ہو یا تن کایا سکیا۔ کھجک کالا رہیا بھاگ، دانہ پانی مات مکیا۔ ستجگ ساچا رہیا جاگ، ویلا سُہیلا آئے دُھکیا۔ گرگھ ہنس بنائے کاگ، بے مکھ کھپائے دھرت مات بھار چکیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، دوہاں میلا اک گھر، لیکھا چکے کھانا پینا پانی حُقیہ۔ کھجک

کالی دھار دے دُہانیا۔ سَٹجگ ساچا ہو تیار، دُور دُراڈا رہیا نکانیا۔ کَلجگ کالا کرم وچار، چارے کنٹاں کالی چھاہیا۔ سَٹجگ ساچا دوئے جوڑ کرے نمسکار، پر بھ سَٹجگ ساچی دیا کمانیا۔ دوہاں وچولا ہر نرنکار، پر پنچ کھیل دکھانیا۔ دھرت مات دئی بھار، دوس رین دے دُہانیا۔ سَٹجگ ساچے کر پیار، دُکھی ماں تیری گر لائیا۔ گودی کرنی ٹھنڈی ٹھار، گیت سہاگی اک سنائیا۔ ہر کرپا کرے اپار، سوہنگ وست جھولی پائیا۔ گر گھاں کر تن شنکار، سولاں کلیاں نال گندا ئیا۔ آپ کرے اپنی کار، ویکھن جائے تھاؤں تھانیا۔ پکڑ اٹھائے نرنار، بردھ جواناں دے مت رہیا سمجھانیا۔ پُرکھ ابناشی ہوئے پہریدار، اٹھے پہر تیرا سکدار، لوک مات بنے سچی سرکار، سد سد شد تاج سر رکھانیا۔ سنت سہیلے کرنے خبردار، پھولن برکھا ہر جی لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَٹجگ ساچا سچ ڈالرا شد بلونے رہیا جگانیا۔ شد بلونما مار ہر جگانیدا۔ کَلجگ بھار ودھیا دونا، نہ کوئے سر اٹھانیدا۔ جگت بھانڈا ہویا اونا، شد دات نہ کوئی بھرانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کَلجگ تیرا دیکھے گھر، کون ناری کون نر، کون سَنگھاسن تن سہانیدا۔ کَلجگ سچا دیکھ وچارے۔ پر بھ ابناشی کرپا دھارے۔ مندر محل اچل اٹل مینارے۔ آپے دیکھے جل تھل، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑے۔ جوٹھے جھوٹھے مایا لوٹھے جامادھاری بھیکھادھاری گردوارے مندر اندر ہاہاکارے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ساچی بٹھے مات دھارے۔ کَلجگ کالا کھ، لگی چھاہیا۔ لکھ چوراسی لگا ڈکھ، نہ کوئی دے مٹانیا۔ سَٹجگ ساچا سکھنا رہیا سکھ، پر بھ ابناشی دیا کمانیا۔ جن بھگتاں کرے اُجل کھ، سوہنگ ساچا جام پیانیا۔ مات گر بھ نہ ہوئے اُلٹا رُکھ، ستاراں ہاڑی خوشی منانیا۔ لکھ چوراسی مٹی ترسنا بھکھ، سچ دوارے رہیا بہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گر سنگت دیوے اک ور، آپ اپنا لڑ پھڑانیا۔ کَلجگ کوڑی ریکھ بھیکھیا۔ پُرکھ ابناشی رہیا دیکھ، جوتی جامہ دھریا بھیسیا۔ سَٹجگ ساچا منگے ٹیک، پُرکھ ابناشی کرے بُدھ بیک، لوک مات لگے نہ کوئی سیکیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ساچا دیوے اک ور، ایکنکار ہر نرنکار جوت نرنجن اک آکارا، آدن انتا اکیم ایکیا۔ سَٹجگ ساچا اک، اک اکلّا ہے۔ کَلجگ کالا ویس، چاروں گنٹ پیا تر تھلا ہے۔ سَٹجگ ساچے ساچی ٹیک، پر بھ ملیا اک محلہ ہے۔ کَلجگ پاپی رہیا دیکھ، چار چمپھیرے ولا چھلا ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، دوہاں دیوے اک ور، سوہنگ شد ساچا جلا تھلا ہے۔ سوہنگ شد بھلا ہر نرنکاریا۔ نہ کوئی جانے جیو گواریا۔ سَٹجگ میٹے دئی دوتی سلا، کَلجگ جھوٹھے سینہ پاڑیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہککنک نرائن نر، دوہاں دیوے اک ور، سچ دوارے ستاراں ہاڑیا۔ کَلجگ کل لے ور، ہوئے انت جڈانیا۔ چاروں گنٹ آونا ڈر، رین اندھیری

چھائی۔ لکھ چوراسی جانی مر، پر بھ ساچا بھیڑ بھڑائی۔ گرگھ وِلا جائے تر، جس اپنا لڑ پھڑائی۔ امرت نہائے ساچے سر، ساچا تال ہر سہائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، گرگھ ساچے سنت جن کاگوں ہنس بنائی۔ گرگھ ساچے مانک موتی۔ ایکا لیکھا رہیا لکھائے، نہ کوئی ورن نہ کوئی گوتی۔ آتم گھر دیک اک جگائے، جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، جو در منگے نام ور، دُرمت میل جائے دھوتی۔ سنجگ ساچے خوشی منائی۔ پر بھ ابناشی بھچھیا پائی۔ سوہنگ شبد وٹی ودھائی۔ راگ راگاں رہیا سنائی۔ انحد نادا دُھن اُپجائی۔ رسنا شبد ایکا گائی۔ ملیا شبد بودھ اگادھا، لوآں پُریاں کرے رُشنائی۔ کرپا کرے آپ رُگھرائی مادھو مادھا، بھنڑی رین نال رلائی۔ ہر جن ہر سادھن سادھا، لوک مات ساچی کرن آیا کُرمائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرگھ ساچے تیری آتم جوتی پُکھ نرنجن ایکا آپ ویاہی۔ گرگھ جوتی آتم ناری، پر بھ ساچے آپ ویاہیا۔ سوہنگ دیوے شبد شنگاری، ساچا گھنا تن پہنایا۔ دھرم رائے دی دھی کواری، لاڑی مَوْت دے دُہائی۔ لکھ چوراسی دیکھے نین اگھاڑی، ساچا لاڑا دس نہ آئی۔ گرگھیں ہر پھرے پچھے اگاڑی، سیس سیہرا ساچا لائی۔ چاروں کُنٹ کرے واڑی، پہریدار اک اکھوائیا۔ جگے جوت بہتر ناڑی، کایا مندر اُجیار کرائیا۔ کرپا کرے ستاراں ہاڑی، گر سگت ملے ودھائی۔ کھڑیا بھل سچی بھلوواڑی، رکھے لاج گر چرن چُھہائی داہڑی، کھجگ ساچا مان دوائیا۔ گرگھ چاڑھے ساچی گھوڑی، آتم ڈور اپنے ہتھ رکھائی۔ ساچے گھر رہیا واڑی، پنچم کُنڈا آپے لاہیا۔ چھیویں گھر شبد اپاری، دُھنی ساچا راگ سنائی۔ ستویں گھر جوت نرنکاری، سچ سنگھاسن آپ سہائی۔ اچرن کھیل ہر اپاری، دوسر کوئے دس نہ آئی۔ لوآں پُریاں کر اُساری، چوواں ہٹ جال بنائی۔ برہما دیوے جوت نرنکاری، چارے کھڑے نال لگائی۔ ساچے ویداں رہیا اُچاری، چارے جگاں دھار بنائی۔ ناردست کرے پیاری، دھرم رائے دی دھی کواری، ویلے انتم دے دُہائی۔ پُکھ ابناشی کرپا کر، ایکا بخش پھولن ساچی کھاری، ہر اپنے سیس اٹھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر دیوے ور، بے کھاں وارو واری تیری گود دے بیٹھائی۔ نہہکنک کل جامہ پایا۔ ایکا ساچا راہ دکھایا۔ لاڑی مَوْت نال رلایا۔ جوٹھے جھوٹھے مایا لوٹھے راجے رانے شاہ سلطانے ہتھیں بنھے گانے، پاپاں ہندی آپ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، آپے دیوے سرب ور، آپ اپنا درس دکھایا۔ لاڑی مَوْت کرے صلاح۔ کھجگ کیہڑا بنے ملاح۔ جھوٹھا چو دیوے لا۔ ونجھ مہانا اک بنا۔ راجا رانا لئے بنھا۔ سنگھڑ سیانا دے بھلا۔ ملا شیخ شیخ ملانا مچھاں داہڑی دے کٹا۔ آپے دیکھے اندھا کانا، نیتر دوویں بند کرا۔ کھجگ تیرا ساچا گھان ایکا پانا، لکھ چوراسی بنت بنا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لاڑی مَوْت دیوے ور، ستاراں ہاڑی تھم سنا۔ لاڑی مَوْت توں ٹیاری۔ پہلے ویکھ محمدی یار۔ ساچا سنگ کر تیار۔ منگی منگ در نیار۔ رنگی رنگ شبد کٹار۔ سنگی سنگ پیر بیتالے، لکھ اک اسی ہزار۔ کل کاکا کھپر اٹھائے، خوشی منائے وارو وار۔ جگے جوت اک جوالے، ا شنبُج سَنگھ آسوار۔ سَنگھ سَنگھان عیسے موُسے ہوئے خوار۔ آپے توڑے جگت جنجالے، پرگٹ ہوئے پئی سرکار۔ گرگھ ویکھے جگت کنگالے، رسنا ناؤں رہیا وچار۔ کرے کرائے آپ پر تپالے، اٹھے پھر سدا چلے نالے۔ چلے چلائے اولڑی چالے۔ ساچا دیوے شبد دوشال، نیڑ نہ آئے کال مہاکال، ساچے گھر آپ وسالے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، گرگھان دتے راہ سکھالے۔ جگت دکھائے راہ، بھگت بھگوانیا۔ ہر داتا بے پرواہ، کل چتر سگھڑ سیانیا۔ لکھ چوڑا سی پائے پھاہ، توڑے مان سرب ابھمانیا۔ آگے کوئی نہ کرے نانہہ، سوہنگ پھڑیا تیر کمانیا۔ گو غریباں پکڑے بانہہ، تختوں لاہے راجے رانیا۔ سنت سہیلار کھے ٹھنڈی چھاں، در گھر ساچے دیوے مانیا۔ آپے پتا آپے ماں، گونتا گن ندھانیا۔ گھر گھر کلجک آپ اڈائے کال، نر ہر نہ کسے پچھانیا۔ بے لکھ تھاؤں تھاں، بیڑا ڈوبے بے مہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، گرگھ ساچے سنت جناں ساچا دیوے نام نشانیا۔ ساچا دیوے نام نشان، جگت نشانیا۔ کرپا کرے آپ بھگوان، دیوے دان وڈ وڈ دانیا۔ جھلنا ایک مات نشان، ستاں دیپاں پُرکھ سُبجانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، اپنی کرپا رہیا کر، نہ کوئی جانے بھيو وڈ وڈ دانیا۔ سنجگ سچ نشان، دھرم جیکاریا۔ سرشٹ سبائی اک بان، پر بھ ساچا آپ اڈا رہیا۔ چارے کٹھاں مار دھیان، شبد ایک ایک دوا رہیا۔ آپ رکھائے ایک آن، دوسر ہور نہ کوئی تکا رہیا۔ ساچا شبد دیوے پین کھان، آتم ترشنا بھکھ مٹا رہیا۔ سرب گھٹاں گھٹ جانی جان، گھٹ مندر ہر سما رہیا۔ ایک دوار ایک بھگوان، ایک ہلارا سچ جہان، پین کھان نہ کوئی دکھا رہیا۔ دُھن ناد اناہد بان، دسم دوا ری آپ چلا رہیا۔ سرگن زرگن ایک دکھان، ترے کٹی دیس ویس ایک کرا رہیا۔ آپے جانے نر نریش، اجپا جاپ نہ کوئی کرا رہیا۔ ہر دے کول ہر پرویش، اٹھیں تیں پھل لگا رہیا۔ اٹھے پھر اٹھے ویس، ساچا بھیکھ آپ چھپا رہیا۔ نہ کوئی جانے نر نریش، اندرے اندر لیکھ لکھا رہیا۔ آپے برہما وشن گنیش، وشن بھکھاری آپ اکھوار رہیا۔ آپے دھارے راما بھیس، کاہنا کرشنا جوت جگا رہیا۔ کلجک بھلے جیو دسمیش، در دوارے کیہڑے سما رہیا۔ نہ کوئی مچھ داہڑی نہ کیس، ستیوں گھر ساچا ہر جوتی جوت ڈگمگا رہیا۔ آپے نر آپے نریش، آپے جانے اپنا ویس، بستر بھوشن نہ کوئی پہنا رہیا۔ ساچی سیجا ہر پرویش،

شبد سَنگھاسن ڈیرہ لا رہیا۔ تارہ منڈل کرے آدیس، سپت رکھی سنگ سہا رہیا۔ دھرو دربانا درویش، ست سورنی رنگ ایکا چڑھا رہیا۔ سچ دوارے آپ پریش، مہما گنت نہ کوئی گنا رہیا۔ آپے رکھی رکھیشتر رکھی، لیکھا کھت نہ کوئی رکھا رہیا۔ زرگن دھارے جوتی بھیکھ، سرگن بھرم بھلکھے بھلا رہیا۔ گرگھ ورلے نیتزن لینا ویکھ، ساچی دشا جس کھلا رہیا۔ مستک لکھے ساچے لیکھ، جوت زرنجن دیس وسا رہیا۔ جپ لوک رہیا ہر ویکھ، تپ تپسا اک کرا رہیا۔ ست لوک جوت ہمیش، ور بھنڈ برہمنڈ بھيو نہ پارہیا۔ جوتی نور وندے کھنڈ کھنڈ، لوک مات تیری وند، سولاں کلا وند وندا رہیا۔ نواں ستاں بھیکھ پنڈ، کلجگ انتم ویکھ وکھا رہیا۔ سُن اگی چند پرچنڈ، شبد سار جوتی دھار، سوہنگ کھنڈا آپ پرگتا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک زرائن نر، اپنی وند آپ وندا رہیا۔ وید ویاسے پائی وند، نہہکنک کل جامہ دھاریا۔ بے کھ جیواں آوندی کنڈ، جن بھگتاں ہوئے آپ سہاریا۔ دھرے جگت بھیکھ پکھنڈ، جیو جنت سد گواریا۔ آتم ہوئی سرب رنڈ، مانس دیہی جن ہنکاریا۔ پر بھ ابناشی توڑے سرب گھمنڈ، راج راجاناں وچ درباریا۔ کلجگ اودھ گئی ہنڈھ، کرے کھیل ہر گردھاریا۔ گرگھیاں پلے بٹھے نام گنڈھ، سچ کرائے آپ ونج وپاریا۔ آپے وسے اُتبیج سبج جیرج انڈ، کھانی بانی سرب ہنکاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کلجگ تیرا کرم وچاریا۔ کون کوٹ کون دوارا، ہر جوتی جوت جگا رہیا۔ کون تن شبد نگارا، ہر ایکا چوٹ لگنیا ہے۔ کون من تن اچارا، ہر بھانڈا بھجیا۔ کون جن منگے منگ در دوارا، پورن اچھیا آپ کریا ہے۔ کون دھن پلے بٹھے، ہر جن اترے پار کنارہ ہے۔ لوک مات نہ لگے سنھ، درگاہ ساچی دے سہارا ہے۔ لکھ چوراسی دیوے ڈن، پرگٹ ہوئے ہر داتارا ہے۔ گرگھیاں بیڑا رہیا بٹھے، کل بنیا آپ لکھارا ہے۔ سبج چڑھائے ساچا چند، سوہنگ جھنڈا اپر اپارا ہے۔ ستاں دیپاں ڈوری رہیا بٹھے، لکھن کروچ پشکر جنبو کھیل نیارا ہے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے ورتے وچ سنسارا ہے۔ جنبو دیپ جوت جگنیا۔ سات سمندر اک چلائے، ہر جو ساچی نیا۔ ستبرت جیوں دیا کمائے، مہا پرلو ویکھ وکھنیا۔ کلجگ نیا ڈمگائے، نہ کوئی پار لگھنیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک زرائن نر، انتم دھکا اک لگنیا۔ کلجگ بیڑا ہوئے تیار، انتم کل کل واریا۔ لکھ چوراسی چکیا بھار، نہ ملے کوئی سہاریا۔ انتم ڈبنا وچ اندھکار، کسے نہ دے پار کناریا۔ جوٹھے جھوٹے میت مرار، جگت ناتا جیو سنساریا۔ انتم ہونا پئے خوار، جوئے بازی مانس ہاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرگھ ساچے سنت جتاں، آپے دیوے نام اپاریا۔ نام اپارا امول، ہر امولیا۔ بجر کپاٹی پڑدے رہیا کھول، پورا تول ہر جی تولیا۔ اٹھے پہر کرے

کول، وسے کایا سچے ڈھول، بے کھان نال کدے نہ بولیا۔ گرگھ آتم اندر لینا پھول، ساچا لال کیوں رول ورولیا۔ شبد نگارا وجے ڈھول، ہر جی وسے سدا کولیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرگھان دسے اک گھر، نہ کوئی رکھے پڑدہ اولیا۔ اک دوارا ہر نرنکارا وسے اپاریا۔ ہر جن منگے بن بھگھارا، دیوے ور پچی سرکاریا۔ آتم جوت کر اُجیارا، سد بخشے ساچی دھاریا۔ آپ وکھائے پار کنارہ، درگاہ ساچی سچ محل مناریا۔ جوت نرنجن کھیل اپارا، آپے بنے سرب سہارا، نہ کوئی جانے جنت گوارا، یلیا میل کنت بھتارا، کلج تیری انتم وارا، ہر ساچا میت مُراریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، کلج انتم بھیکھ دھر، سچ نشان اک وکھارہیا۔ سچ نشانہ جائے جھل، ہر ساچا آپ جھلایندا۔ کلج تیرا پینا مل، ویکھ وکھانے ساری کل، ساچا لیکھا آپ لیکھایندا۔ بے کھان امرت آتم گیا ڈھل، کسے ہتھ نہ آئے پانی چل، در دوارے آپ پھرائندا۔ جگت اندھیر جانا جھل، جوٹھے جھوٹھے جانے رُل، اک اُکھیرا ہر لگایندا۔ گرگھ ورلے سنت سہیلے ساچے تول جانا مل، سوہنگ کنڈا ہر لگایندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، گرگھ ساچے سنت جانا بیڑا پار کرائندا۔ آد نمو آد نمو جگت گردیو سوامی آد نمو۔ پاربرہم سرب تنو۔ گیانوان گنونت سوہاتن شنگار کنو۔ بھریامات نام بھنڈار، ونج کرائے ہر جنو۔ ویس انیک ہر داتار، بیڑا اپنا آپ بٹھو۔ رین سبائی منگلاچار، لگا بھاگ کایا تن تنو۔ سچ دوارا چرن بھگھارا، ساچا ناتا پُرکھ بدھاتا، دھرم رائے دا توڑ ڈنو۔ نر ہر ساچا سچ پچھاتا، اُتم ویکھی ذاتا پاتا، ہر دوارے دوئے پال چوبدار سچ گنو۔ آد نمو انبھیو دیو سوامیا۔ کتھنی کتھ نہ رسنا سیویا۔ ہر جن پورن گھال ساچی گھالی، درگاہ ساچی ملے دھام بسرامیا۔ امرت آتم ساچا میو، پھل کھوائے آپ بدامیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، شبد اُجیارا آپ کر، پون ہلارا سرب پچھانیا۔ آد شبد سُننہہرا دیوے سادھن سنیا۔ آپے نر سچا نریش، کنت کنتھلا ساچا کنتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرگھ ساچے سنت جانا ساچا رنگن رنگ رنگائے، مات وکھائے ایکا بستتیا۔ ساچا رنگ بسنت، ہر اک چڑھانیا۔ کلج بھلے مایا رُلے جیو جنت، نو دوارے ہوئے ہلکانیا۔ گر در مندر سچ اپارا، ایکا وسیا ہر نرنکارا، بے کھان پڑدہ دئے گھلایا۔ دسویں گھر جوت اُجیارا، نو دوارے کھولے بارا، پہلات آپ وچارا۔ دوجی مت سرب شکھ نار۔ تیجے رت اگنی دھارا۔ چوتھے وت پُرکھ اپارا۔ پنجوے ست پُرکھ نرنجن، ویکھے وگسے کر وچارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، بھگت جانا دسے وسے گھر، بے کھان کرے بند کواڑا۔ آد گر آد گر آد گر گر منتر گر ناؤں۔ میل ملائے پاربرہم سچ تھاؤں۔ لکھیا لیکھ ہر جن دھر، چرن پریتی جائے جڑ، بیڑا پار کرائے پھڑ پھڑ بانہوں۔ آپ چڑھائے

شبد گھوڑا پُرکھ ابناشی آتم رتھ، جوتی جوت سرُپ ہر، سرب گتاں گت آپے جانے وڈ داتا بے پرواہو۔ شبد مولا نا مولانیا۔ شبد سگھاسن ساچا تھاؤں، لوک مات آپ پچھانیا۔ گرگھ ساچا سنت ڈلارا آپ بیٹھائے وچ گڑگاؤں، دیوے شبد نام نشانیا۔ کرن آیا ٹھنڈی چھاؤں، ایکا ایک ہر بھگوانیا۔ گرگوبندا تیرا ناؤں، پرگٹ ہوئے وچ جہانیا۔ چالی مکتے آپ آپے، جگت ساچا ہر کرے پچھانیا۔ نہہکنک نرائن نر، اپنے بھانے سد سامانیا۔ گرگوبند گر لیکھ لکھایا۔ لکھیا لیکھ سرب مٹایا۔ سرسا تیری کیا بھیٹ، کلج جیاں ہتھ نہ آیا۔ نہہکنک کھیوٹ کھیٹ، آپے بیڑا لے تریا۔ کلج قہر ورتے اُپر دھرتے، سوا پھر مہینہ جیٹھ لکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ساچا لکھیا لکھت بھوکھتاں آپے رہیا دکھایا۔ لکھیا لیکھ لیکھ قرآن، سنگھ ساؤن کیتی آپ پچھان، سچ محلے اک ڈکایا۔ کر دھیان ویلے انت نہہکنک جامہ پایا۔ ہاکن ڈاکن سر مندوايا۔ ویکھ دکھانے مار دھیان، چوتھی کوٹے آپ دبايا۔ سوہنگ اکھر وچ لکھایا۔ سنگھ جیمیل جو آپ سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، سال ستراویں دیا کمائے، اپنی ہتھیں دے کڈھایا۔ سال ستراویں لیکھ ستارا۔ کوٹن وچوں اک ہزارا۔ اک ہزارا ہر دوارا۔ ویکھ دکھانے بیاس کنارہ۔ ساچا جھنڈا آپ اٹھائے، سوہنگ ڈنڈا نال لگائے، در بھنڈی در بھنڈ سمائے، نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، اپنی رچنارہیا چلائے۔ گرگوبند لیکھ لکھایا۔ دن گھڑی ایہہ سمجھایا۔ بھانا مننا سرتے آیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، آتم اندر ڈیرہ لایا۔ پُری اتند ہوئے اداسی، نگر کھیڑا بھو نہ پایا۔ پرگٹ ہوئے گھنک پُر واسی، سمبل دیس آپ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، اپنا لیکھا آپے آپ لکھایا، ساچا لیکھ لکھنیا۔ سنگت بتائی نند جی، پُچھے ریت۔ کون گرو ہے گرگوبندے، کون بنایا ساچا میت۔ کون پرگٹ ہوئے وچ ساچی ہندے، کون سنائے ساچا گیت۔ کون کایا کون سیج، کون کعبہ آسن لایا، کون اللہ حق جنابا، کون وجائے تن ربابا، کون پرکھے ساچی نیت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کون جوت ہوئے مہتابا، کایا کرے ٹھنڈی سیت۔ نند چند چند سٹ ڈلارے۔ گرگوبندا بچن اُچارے۔ جوتی جامہ بھیکھ نیارے۔ چھنڈا دیس کایا پنڈ، پرگٹ ہونا وچ گھونڈ، جھنڈا جھلے وچ سنسارے۔ گرگکھاں بھاگ لگائے، جوتی نور کر آکارے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، سرسا تیری بھیٹ کرائے، آپ چلیا پار کنارے۔ سرسا تیری بھیٹ چڑھائی۔ گرگوبندے لکھت کرائی۔ نہہکنک لے پرگٹائی۔ ساچا شبد جوتی لے لکھائی۔ بیس ایکسا بھو گھلائی۔ لکھیا لیکھ لے دکھائی۔ نہہکنک نرائن نر، سمبل دیس ویس کر، چارے کنتاں رہیا سنائی۔ سمبل دیس ساچا راج۔ ساچی پُری ساچا تاج۔ سوہنگ شبد مارے آواز۔

کلجک اتم رچیا کاج۔ ساچا ساجن رہیا ساز۔ چاروں کُنٹ کرائے بھاج۔ جن بھگتاں رکھن آیا لاج۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، دو جہاناں
 ساچا والی ایک اپنی رکھے سانجھ۔ گر گوہند خوشی منائی۔ ایک چولا رنگ بسنتی، ویلے اتم تن پُھہائی۔ پرگٹ ہوئے جوت بھگوتی، بھیسا ویسا دئے کھلائی۔ آپے
 کاہنا آپے کنتی، جگت بنائے سگل بنتی، جوگی جگتا ساچی بھگتا اپنی آپے آپ بنائی۔ نہہکنک نرائن نر، سمبل دیس ویس کر، نرمل جوتی رہیا جگائی۔ سمبل
 دیس ساجن ساچیا۔ گوڑ براہمن مارے آواز، پُرکھ ابناشی غریب نوازیا۔ در گھر ساچے آؤنا بھاج، سر رکھاؤنا ساچا تاجیا۔ جن بھگتاں رکھتی مات لاج، آپ
 سوارے اپنا کاجیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، پرگٹ ہوئے دیس ماجھیا۔ سمبل دیس سچ سمایا۔ کایا کچ کسے دس نہ آیا۔ جوت نرنجن رہی مچ،
 لوک مات ہر کھیل رچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، شبد سنگھاسن جوت سرُپی ڈیرہ لایا۔ سمبل دیس ساچا ڈیرہ۔ گر کھماں تن پائے گھیرا۔
 کدے نہ ہوئے اندھیری رین، اٹھے پہر سنجھ سویرا۔ لاڑی موت نہ کھائے ڈین، پُرکھ ابناشی پایا پھیرا۔ پُرکھ ابناشی رسنا کسے نہ سکے کہن، بے کھماں بھلایا
 کر کر ہیرا پھیرا۔ لکھ چوڑاسی ڈبی وہن، کلجک مایا پایا گھیرا۔ جن بھگتاں چکائے لین دین، آپے تارے کر کر مہرا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن
 نر، سمبل دیس ویس کر، جگت بھلائے کر کر ہیرا پھیرا۔ سمبل دیس سمبل در۔ سمبل در نرنیش۔ نر ہر نرائن اولٹا بھیس۔ اولٹا دیس اولٹا بھیس۔
 مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے گر گر دسمیس۔ سمبل دیس صاف میدانیا۔ جوٹھا جھوٹھا نہ کوئی دسے رُکھ، مایا لوٹھا بالک ناہی گُکھ، ایک جوت سری
 بھگوانیا۔ دس نہ آئے اُجل مکھ، نہ کوئی جانے بیچ شیطانیا۔ گر گھ ساچے سکھنا رہے سکھ، کلجک وسورا اترے ڈکھ، پرگٹ ہوئے والی دو جہانیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، ساچا دیس آپ پچھانیا۔ سمبل دیس ساڈھے تن ہتھ، جوت نرنجن آپ جگایا۔ جگت چلایا ساچا رتھ، شبد گھوڑا رہیا جوائیا۔
 ہتھ اپنے رکھے نتھ، لوآں پُریاں رہیا دوڑانیا۔ پاتال آکاش چڑھنا نٹھ، جیواں جتناں دس نہ آنیا۔ اپنی لکھنی رہیا لکھ، جوتی جوت سرُپ ہر، سرب کلا
 آپے سمرتھ، سمبل دیس چار دیوارے ساڈھے تن ہتھ سیاں آپ دکھانیا۔ سمبل دیس ساڈھے تن ہتھ سیاں، آپ رکھائی ہر جی نہاں، نہ کوئی جانے جنت
 گوار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، گوڑ براہمن کر پیار۔ گوڑ براہمن ہر ملایا۔ کایا مندر وچ سمایا۔ شبد سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ پھڑکے
 بانہوں آپ سوايا۔ سرتی شبدی شبدی سرتی ایک میلآ آپ ملایا۔ گیان بودھ بودھ اگادھا، پُرکھ ابناشی ساچا نادا، ایک شبد ہتھ پھڑایا۔ بھيو گھلائے ہر برہمادا،

ایکا دیوے ساچی دادا، ساچا بھیو رہیا کھلایا۔ آپے پتا آپے دادا، مات پت نہ کوئی اکھوایا۔ نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل دیس دیس کر، گوڑ براہمن ایہہ سمجھایا۔ گوڑ براہمن برہم پچھان۔ پاربرہم کر ویکھ دھیان۔ ساچا دھرم دھرم نشان۔ ذئی دویتی مٹے بھرم، اک اٹھاونی تیر کمان۔ کلجک جیواں ویکھے کرم، تھاؤں تھائیں بے ایمان۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پرگٹ ہوئے سری بھگوان۔ براہمن گوڑا شبد کٹار۔ ساڈھے تن ہتھ لمبا چوڑا، کلجک تیری انتم وار اُج مینار لوآں پُریاں پاوے سار۔ چاروں کُنٹ رہیا دوڑا، اندر باہر گپت ظاہر۔ آپے ویکھے مٹھا کوڑا، کرے کرائے خبردار۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، شبد کھنڈا کرتیار۔ شبد کھنڈا کرتیار، ہر ساچی بنت بنائیندا۔ چاروں کُنٹاں ویکھ وکھان، دس کسے نہ آئیندا۔ ساچے گھر سچی سرکار، اپنا لیکھا آپ گنائیندا۔ کلجک ویکھے ٹھگ چور یار، تکھی دھار آپ وہائیندا۔ نہہکنک نرائن نر اوتار، پار کنارہ پہلی وارا ایکا ایک وکھائیندا۔ کلجک تیرا پار کنارہ۔ ہر جی ساچے آپ وچار۔ سمبل دیس کر اُتار۔ ساچی نگری وچ مردنگ ڈھول ایکا سچ نگار۔ نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نو کھنڈ پر تھی پاوے سار۔ سمبل دیس اُج منارا۔ پر بھ ابناشی جامہ پایا، کیا کھیل اپر اپارا۔ آپ اپنا وچ ٹکایا، لوآں پُریاں دسے باہر۔ نو دروازے بند رکھایا، دسویں بھید اپر اپارا۔ بے مکھ جیواں جوٹھیاں جھوٹھیاں، مایا رانی جھوٹھے دھندے لایا۔ نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، سمبل دیس دیس کر، گوڑ براہمن ایکا نام جوڑ جڑایا۔ گوڑ براہمن جڑیا جوڑا۔ پُرکھ ابناشی اک لیایا شبد گھوڑا۔ پھڑ پھڑ باہوں رہیا چڑھایا، جگت ملاجی آپے در دوار بہڑا۔ نہہکنک نرائن نر، آپے پرکھے مٹھا کوڑا۔ سمبل دیس سرت سمبھالیا۔ پُرکھ ابناشی دیا کمائے، آپ جگائے جوت اکالیا۔ گرگھ ساچے سنت جناں دے مت سمجھائے، کلجک رین گھٹا کالیا۔ پھڑ پھڑ باہوں مارگ پائے، دھرو بالک اناتھ سمجھائے، چلدار ہے اوٹری چالیا۔ پرگٹ ہوئے درس دیکھائے، من انتر منتر شبد جنائے، ہر دسے راہ سکھالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، پھل لگائے کایا ساچی ڈالیا۔ لگا پھل کایا ڈال۔ پُرکھ ابناشی جگت دلال۔ گھنک پُر واسی جوت وصال۔ گرگھ ساچے لہے لال۔ جوت نرنجن مات پرکاشی، رکھے دیکھ ساچے تھال۔ نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، لکھ چوڑا سی ویکھ وکھانے آپے چلے نال نال۔ لکھ چوڑا سی ہر سمایا۔ کلجک جیواں دس نہ آیا۔ شبد سروپی ڈنک وجایا۔ آپ اٹھائے راؤ رنک، شبد سنیہرا آپ پُجایا۔ پرگٹ ہوئے واسی پُری گھنک، پڑدہ اوہلا رہے نہ رایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، والی ہند دے مت رہیا سمجھایا۔

والی ہند کر دھیان۔ شبہ جھنڈا وِچ میدان۔ نو کھنڈاں کرے آپ پچھان۔ راج راجاناں وڈھے کنڈاں، ہر ہر والی دو جہان۔ کرے کھیل وِچ ورجھنڈا، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان۔ سچ بھگت بھگوان آپ پچھانیا۔ راج راجاناں ایک آن، دیوے مان مان نمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، اپنا بھانا آپے جانیا۔

☆ ۱۸ ہاڑ ۲۰۱۲ یکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ☆

گرگھ ساچا پارذات، اتم ذات رکھانیدا۔ پرگٹ ہوئے وِچ مات، ماتا پتا موہ چکانیدا۔ شبہ منگے نام دات، ایک جھولی آگے ڈاہندا۔ چرن پریتی ساچا نات، پُرکھ بدھاتا ورنگانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرگھ ساچے سنت دُلا، ساچے میوے امرت پھل، لوک مات آپ اُچھانیدا۔ پارذات پر بھ پائے مل، ساچے ہٹ وِچ وِنجاریا۔ شبہ کنڈے جائے تل، کدے نہ پاسا آوے ہاریا۔ اُپر چوٹی ساچا پھل، کھلے کول گلزاریا۔ بھاگ لگے ساچی گل، پرگٹ ہوئے وِچ سنساریا۔ شبہ جھنڈا را رہیا کھل، بنے آپ ہر ورتاریا۔ کلجک مایا رہی رُل، چاروں کنٹ ہاہکاریا۔ دیپک ساچا ہویا گل، وہ دشا دُھندھوکاریا۔ امرت اتم ملے نہ چل، اٹھسٹھ تیرتھ رہے پکاریا۔ لکھ چوڑاسی رہی بھل، ابھل ہر نہ پاوے ساریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، گرگھ ساچے مات پُا رہیا۔ گرگھ اُتجے مات، شبہ جنایا۔ بیٹھا رہے اک اکانت، جس جن ساچی بنت بنایا۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی رات، سویر سنجھ رکھانیا۔ امرت دیوے بوند سوانت، سچا درنال اک دکھانیا۔ مانس دیہی اتم ذات، اتم ویلے لیکھے لایا۔ لکھ چوڑاسی تے نات، ویلے اتم نہ پچھے وات، آپ اپنا کھ بھوانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرگھ ساچے سنت جن، ایک مات رہیا اُچھانیا۔ گرگھ ساچا ہر دُلا ریا۔ ملیا میل پُرکھ ابناشی، کرائے وِچ ساچا وِنجاریا۔ آپ بنائے مات شبہ پکا ٹلا ہر نیاریا۔ ویکھ دکھانے جیو جنت، سادھ سنت کرے وِچاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، پرگٹ ہوئے وِچ سنساریا۔ پُریاں لوآں ادھو چکاریا۔ اُپر تھلے نہ کوئے دکھا رہیا۔ نوواں کھنڈاں کرے وِچار، جنبو دیپ ویکھ دکھا رہیا۔ نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، شبہ گھیرا ایک پا رہیا۔ شبہ گھیرا ڈور بندھانیا۔ نہ کوئی چھڈے گر چیرا، انڈج جیرج ویکھ دکھانیا۔ آپ چکائے تیرا میرا، نہ لائے دیرا کھیل رچانیا۔ پرگٹ ہوئے سنگھ شیر

دلیرا، لوک مات وجے ودھائیآ۔ نہہکنک نرائن نر، سوہنگ پھای اِک لگائیآ۔ سوہنگ پھای پھسیا پھاس۔ گرگھ ساچے سنت سُہیلے، ہر ہر ساچا ہویا داس۔ سچ دوارے ساچے میلے، ایکا گھر پر تھی آکاش۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، آپے جانے شبد سواس۔ ساچا گھر شبد ڈھنڈوریا۔ ملیا ور گرگھ ساچا جائے تر، سر سرور دوسر ترے نہ کوئی ہوریا۔ اپنی کرنی جائے کر، پر بھ ابناشی کھیل اپر کر کر اپنی مہریا۔ نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، در گھر ساچے شبد سرُپی لائے ساچا ڈیریا۔ ساچا ڈیرہ ہر استھان ہے۔ نو دوارے ہر مکان ہے۔ کلجک جیو آپ وسائے، لوک مات کرمی پچھان ہے۔ دسویں کنڈا بیٹھا لائے، سادھ سنت ہوئے خیران ہے۔ چھوٹا مُنڈا رہیا جگائے، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ اُج ٹلے سب استھان ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے وسے ساچا راہ دتے، ہر ہر سچا مہربان ہے۔ نو دوارے در دروازہ، لکھ چوراسی تیرا ہر ساجن لیا ساز۔ دھرم رائے ہتھ پھڑے پھاسی، کردا پھرے اپنا کاج۔ انت مٹنے مدرا ماسی، سر نہ دسے کسے تاج۔ آپ بچائے شبد سواسی، پرگٹ ہوئے دیس ماجھ۔ مانس جنم کرے رَہراسی، ہر جن ساچے رکھے لاج۔ نہہکنک نرائن نر، شبد سرُپی ساچے مندر، ایکا مارے اپنی آواز۔ سچ محل اٹل نو دواریا۔ کلجک مایا ہوئی پر بل، پر بھ کا بھانا نہ جائے ٹل، چاروں کُنٹ دیکھ وچاریا۔ آپے دیکھے جل تھل گھڑی گھڑی پل پل، ساگر سندھ ڈونگھی گار ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، ستاں دیپاں بنت بنا رہیا۔ ستاں دیپاں ہر جنائیآ۔ لکھن لیکھا رہیا چُکائیآ۔ کروچ سنایا آپ رُگھرائی ہے۔ پُشکر روئے دئے دُہائیآ۔ جنبو دیپ ادھو چکاری ہے۔ سان سرتی سرب بھوائی ہے۔ سلمل متمکھ سرب گوائی ہے۔ کُشا دیپ نگن اُٹھ دھائی ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، ترے ترے ویسا برہما وشن مہیش گنیشا در درویشا رہیا بلائیآ۔ دیکھ دکھانے ہر دیپ لوء پتالیا۔ ست پاتالا کھولے در، اتل وتل ستل تیری گھالیا۔ راجے بل منگیا بل، ستل دیس ہوئے پروانیا۔ تلاتل چڑھے تیل اپار، مات وجے ڈنک اپار، رساتل دھواں دھار مہانیا۔ ستویں کرے آپ وچار، لوک پاتالی کرے چالی باشک سیجا ہوئی تیار، سہنسر کھڑے آپ دھوارہیا۔ ساگو پانگی لال دوشالی، چار یوجن کھیل نرالی، سچ سنگھاسن آپ سواریا۔ کچھی پریم رکھے پھل ڈالی، ہر جی رکھے ہتھیں خالی، است بست شست، نہ تیر کوئی اُٹھا رہیا۔ دھرت مات دی کرے دلالی، کلجک بن کے آئے ہالی، ہر ساچا بل بنا رہیا۔ کلجک سَتجگ بیل بنالی۔ شبد بل اِک اُٹھالی، سوہنگ پھالا تیکھا لا رہیا۔ پہلی رحل آپ ملالی، مکہ مدینہ کرے خالی، پچھوں لکارا ایکا لا رہیا۔ پھل نہ دسے کسے ڈالی، چارے کُنٹاں ہوئیآ خالی، جگے جوت اِک اکالی، نور الاهی بھیکھ وٹا

لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، ست پاتالاں ویکھ دکھا رہیا۔ ستے لوک مارے دھیان۔ بھو لوک آپ بھگوان۔ ساچے کھنڈ کون استھان۔
 دُور لوک ویکھے شبد بان۔ سورگ لوک ہر مہربان۔ مہر لوک دھرم نشان۔ جو لوک عقل کل دھار۔ تیلوک سپتم ویکھے ست پُرکھ دا سچ نشان۔ ستلوک
 جوت مہان۔ گرگھ وِرا نیتز پیکھے، لال گُلالا رنگ مہان۔ دُوسر کسے نہ دے ریکھے، بھرے بھلے جیو نادان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر،
 چو داں لوکاں ساچے اندر اک دکھائے شبد نشان۔ شبد نشانہ نام ڈوری، پُرکھ ابناشی پائیا۔ لکھ چوڑا سی کولوں کرے چوری، کلج رین اندھیر گھوری دس کسے
 نہ آئیا۔ چڑھیا پھرے شبد گھوڑی، چاروں کُنٹ رہیا دوڑی، سوہنگ کھنڈا ہتھ اٹھائیا۔ پُریاں لوآں لائے پوڑی، دُھر درگاہی ساچی پُری، اندر برہما شو رہیا
 جگائیا۔ بونجا کروڑ جو جن پر تھی لمبی چوڑی، چاروں کُنٹ گھیرا پُرکھ ابناشی رہیا پائیا۔ کلج انتم کرے نہیڑا، بھرماں ڈھاپے کلج ڈیرہ، گرگھ وسائے کایا
 کھیرا، دیپک جوتی اک جگائیا۔ نو دروازے کھلا دیڑا، کون کرے حق نہیڑا، دسویں در نہ بوجھ بُجھائیا۔ پنجاں تتاں رہے جھیرا، اٹھے پہر محل اندھیرا،
 دُونگھی کندر کایا مندر ساچا راہ نہ کوئی دکھائیا۔ شبد ہتھوڑا توڑے جندر، جوت نرال اندرے اندر ساچا دیپک ڈگمگائیا۔ آپ سہائے ساچا مندر، جوتی جوت
 سرُپ ہر، ساچی جوت کرے رُشنائیا۔ ساچی جوت ہوئے پرکاش، اندھیر وِناسیا۔ ہر جن ملیا پُرکھ ابناش، در گھر ساچے ہوئے داسن داسیا۔ مایا ممتا کینسی
 ناس، امرت دھارا گھ چواسیا۔ آپ بنائے کایا راس، ساچا منڈل پر تھی اکاشیا۔ شبد اُپجائے پون سواس، نج گھر آتم رکھے واسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 ساچے مندر جوت دھر، آپے ویکھے جگت تماشیا۔ جگت تماشیا ویکھ، ہر بنت بنائیا۔ گھر گھر در در دے بھیکھ، ساچا لیکھ نہ کوئی لکھائیا۔ جوٹھے جھوٹھے پنڈت
 پاندھے مستک لاؤندے ریکھ، تیجے لوچن در دوارا نہ لیا ویکھ، دبدرشٹ نہ کسے گھلائیا۔ بغل قرآنی ملا شیخ، جوٹھے جھوٹھے ونج کرائیا۔ اُچے مندر چڑھ چڑھ
 رہے ویکھ، وجے ٹل ہوئے دھنکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے کرے ول چھل، پنڈت پاندھے رہیا بھلائیا۔ پنڈت پاندھے بھلے وڈ مولائیا۔ کلج مایا
 رُلے نر نہ کسے پچھائیا۔ لگی اک کایا کُلے، اٹھے پہر ہوئے ہلکانیا۔ گرگھ وِرا لے پورے تول تُلے، در ساچے ہوئے نمانیا۔ ستاراں ہاڑی آئے در دوارے
 ساچے بھلے، در گاہ ساچی کرے ہر پروانیا۔ شبد بھنڈارا ساچا کھلے، دیوے درس سری بھگوانیا۔ کوئے نہ لائے ہر جی لے، ہر جن اپنا آپ پچھائیا۔ کلج
 بوٹے کایا بُلے، پھل نہ دے کسے ڈالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ ساچا سنت سہیلا سنگھڑ سیانا آپ دکھائے اپنا

بھانیا۔ آپے جانے اپنا بھانا، کون بھیکھ وٹائیا۔ بھرم بھیکھے راجا رانا، سنت ابھیاسی سار نہ پائیا۔ چار یاری بے مہانا، ساچی حدیث ہر جگدیش نہ کوئی کسے پڑھائیا۔ ایک سٹھے پینا کھانا، مایا متا ہوئی ہلکائیا۔ گرگھ ساچا سنت سہیلا ساچے دھام سہاؤنا، ساچی اوٹ اک رکھائیا۔ ہوئے سہائی مان نمنا، شبد نگارے چوٹ لگائیا۔ گیا ویلا انت پچھتانا، نہہکنک رہیا جگائیا۔ آپے کرے پُن چھانا، لکھ چوراسی سوہنگ کنڈے اُتے رہیا تُلایا۔ پھڑ پھڑ ویکھے اٹھا کانا، پائے نام سچا مدھانا، رڑکے چھاچھ ہر رگھرائیا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، کسے ہتھ نہ آئے دانہ، پینا کھانا آپ چُکائیا۔ کلج ورتے اپنا بھانا، کسے ہتھ نہ آئے نام نشانہ، چلیا تیر بے مہانا، شبد نشانہ ہر لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، گرگھ ساچے سنت جناں لوک مات دے وڈیائیا۔ دھن کمائی سنت جن، سد سے دواریا۔ دھن کمائی بھگت جن، من منے وچ سنساریا۔ دھن کمائی سنت جن، شبد ڈوری کایا نٹھے، پنچاں چوراں کھیل اپاریا۔ دھن کمائی بھگت جن، آپ کڈھائے جھوٹھے جنے، ویکھے کھیل سچی سرکاریا۔ دھن کمائی سنت جن، ساچا شبد سُن کئے، ساچا راگ گارہیا۔ دھن کمائی بھگت جن، آپے توڑے منمانے، بجر کپائی بھو کھلا رہیا۔ دھن کمائی سنت جن، دوہاں اندر ساچے مندر اپنی جوت جگا رہیا۔ دھن کمائی بھگت جن، آتم جوت نرالیا۔ دھن کمائی بھگت جن، ملیا میل ہر بھگوانیا۔ دھن کمائی سنت جن، دیپک جوتی کر اجیار، مستک گنگن جوت نرالیا۔ دھن کمائی بھگت جن، دوہاں کرے کرائے ہر رکھوالیا۔ دھن کمائی سنت جن، شبد پران ہے۔ دھن کمائی بھگت جن، آتم برہم گیان ہے۔ دھن کمائی سنت جن، ساچا رکھے اک نشان ہے۔ دھن کمائی بھگت جن، دوہاں میل ہر بھگوان ہے۔ دھن کمائی سنت جن، ملے نام وست امولیا۔ دھن کمائی بھگت جن، ساچا تول مات تولیا۔ دھن کمائی سنت جن، کایا مندر کُڈا کھولیا۔ دھن کمائی بھگت جن، دوہاں ویس آپے کر، ویکھ وکھانے کایا چولیا۔ کایا چولا رنگ اپارا، آپے رکھے شبد وچولا، دوہاں دھراں میل ملا رہیا۔ بجر کپائی پڑدہ کھولا، تیجے نین درس دکھا رہیا۔ آپے بنیا بھولا بھالا، گرگھ ساچے سنت سہیلے، چاروں کُنٹ کرائے میلے، آپ اپنی بنت بنا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جن بھگتاں دیوے نام ور، ساچی رنگن نام چڑھا رہیا۔ ہر گھٹ نرنجن ایک سرب پساریا۔ پاربرہم جن ساچی ٹیک، سچا دھرم اک دکھا رہیا۔ کایا نرمل بُدھ بیک، مایا سیک دُور کرا رہیا۔ اٹھے پہر رہیا ویکھ، جوتی جامہ بھیکھ وٹا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے سے سچ گھر، سچ ٹکانا شبد بانا اپنا آپ رکھا رہیا۔ شبد بانے چاڑھ دیا کمانیدا۔ آپے ویکھے راجے رانے، گنو غریب نمانے گلے لگانیدا۔

ہرجن ساچے سنگھڑ سیانے، بے لکھ جیو بے مہانے، پلو نام نہ کوئی پھر آئیندا۔ درگاہ ساچی دیوے مانے، چلے چلائے اپنے بھانے، دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنے وسے گھر، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ جوتی جامہ بھیکھ نیاریا۔ پرگٹ ہوئے رمیا رانا، کلجگ تیری اتم واریا۔ اک وجائے شبد دامہ، چاروں کُنٹاں آپ سنا رہیا۔ لکھ چوراسی آپے ویکھے کایا چاما، ساچا دھام ویکھ وکھا رہیا۔ گرگھ پلے بدھانام داما، دھرم رائے پھند کٹا رہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنے وسے گھر، دوسر کسے دس نہ آ رہیا۔ وسے ساچے گھر، سچ کُنیا۔ اپنی کرنی رہیا کر، بیٹھا رہے شبد بانیا۔ ہرجن سرنی جائے پڑ، کسے دس نہ آئے سنگھڑ سیانیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، بالی بدھ نہ نوجوانیا۔ ساچے مندر بیٹھا چڑھ، جوت زرنجن ڈگگنیا۔ کایا توڑے قلعہ ہنکاری گڑھ، سوہنگ پھر تیر کمانیا۔ لکھ چوراسی نال رہیا لڑ، اٹھے پہر مار دھیانیا۔ گرگھ ساچے سنت سہیلے کایا وکھر جوت دوانیا۔ جگے جوت بہتر ناڑ، مٹے اندھیر سرب کچھ جانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنے وسے گھر، زہر سری بھگوانیا۔ زہر سری بھگوان، سرب سمرتھ ہے۔ جن بھگتاں دیوے جیا دان، ہر رکھے دے کر ہتھ ہے۔ امرت سر سردور کرائے آتم اک ایشان ہے۔ سگل وسورے جائن لٹھ ہے۔ آپ بیٹھائے شبد بان، سوہنگ چلائے ساچا رتھ ہے۔ لوآں پُریاں اک اڈان، لکھ چوراسی پائے نتھ ہے۔ کروڑ تینتیس چتر سُبجان، سُرپت راجا رہیا متھ ہے۔ لیکھے مکے انت جہان، کلجگ سیاں ساڈھے تن ہتھ ہے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنے وسے گھر، مہما جگت اکتھنا اکتھ ہے۔ مہما اکتھ اکتھ کہانیا۔ سرشٹ سبائی رہیا متھ، راج محلہ اُچ اٹلا، راجے چھڈن رانیاں۔ پرگٹ ہوئے جیوں راما گھر دسرتھ، ہنکاری راون مارے کانیا۔ ایکا ایک چلائے ساچی گتھ، سنجگ ساچے تیری ساچی بانیا۔ جن بھگتاں دیوے آتم گھر ساچی وتھ، امرت مدھ ایکا رس پانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنے وسے گھر، نہ کوئی جانے وید پُرانیا۔ جیو جنت نہ پائے سار، مایا بھرم بھلایا۔ کلجگ بھلے نام ادھار، جھوٹھی ترسنا موہ ودھایا۔ در در گھر گھر بھوندے پھر دے دُشٹ دُراچار، پر بھ ابناشی سار نہ پایا۔ گرگھ وِلا جانے زہر سچھی سرکار، آتم سیجا ڈیرہ لایا۔ ایکا بیٹھے مل دوار، پہریدار سدا اکھوایا۔ جوت زرنجن کر آکار، شبد دھارا آپ چلایا۔ امرت برکھے نچھر دھار، شبد گھوڑے ہو آسوار، چوڈاں لوکاں ہٹ گھلایا۔ آپے بٹھے اپنی دھار، دوسر نہ کوئی سنگ رلایا۔ نہہلکنی جامہ دھار، شبد ڈنک رہیا وجایا۔ چاروں کُنٹاں کرے خبردار، شاہ سلطان رہیا جگایا۔ کلجگ اتم پینی مار، نہ ہوئے کوئی سہایا۔ جوٹھی جھوٹھی مایا دھار، کلجگ بھلے ناری نار، جگت وکارا موہ ودھایا۔ مات پت بھین بھائی ساک سبجن کوئی

نہ پائے سار، ویلے انتم گھ پُھپایا۔ آپے ہوئے سہائے دیا کمائے میت مُرار، گرگھ ساچے ساچا پلو اپنا ہتھ پھڑایا۔ کلجگ گھور اندھیر گھلو، کالی رین ویکھ ڈین، لاڑی موت راہ دکھایا۔ بے گھ جیاں آپ چکائے لین دین، چاروں گنٹ جھوٹے وہن، ساچا ونج وپار نہ کسے کرایا۔ ناتا چھٹے بھائی بھین، نہ کوئی دیسے ساک سین، دُور نیڑا دس کسے نہ آیا۔ پنجاں تتاں رہیا چھڑ، انتم اُجڑے کا یا کھیڑا، ساچا گیار نہ کسے کٹایا۔ پُرکھ ابناشی کرے نہیڑا، بھگت جناں ہر بٹھے بیڑا، در دوارے دیا کمایا۔ نہہکنک زرائن ز، لوک مات ہر جوت دھر، بھگت سہیلا آپ اکھوایا۔ زِگن رُوپ اگم، بھو اپاریا۔ سرگن رُوپ مات پئے جم، کرپا کرے آپ گردھاریا۔ زِگن رُوپ اگم، نہ کوئی ہڈ ماس نہ ناڑی چم، اپنا آپ کرے آکاریا۔ سرگن رُوپ رکھے سہارا دم، پون سواسی ونج ٹکا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، زِگن سرگن کھیل کر، اپنی رچنا آپ رچا رہیا۔ زِگن زِراہ سدا زِویریا۔ سرگن پائے سار، کا یا مندر اندر ڈونگھی کندر آپے بہہ رہیا۔ باہر لائے تیجا جندر، نہ قفل کوئی کھلا رہیا۔ اُچ ٹلے پھر پھر تھکے لہدے پھرن گورکھ مچندر، ساچا راہ نہ کسے دکھایا۔ زِگن جوت جگے زِالم، سنت سہیلے ساچے تیرے اندر دیپ زِالا آپ جگا رہیا۔ لکھ چوڑاسی بھوندی بندر، زِہر سری نچ گھر ساچے کسے نہ پالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوتی جامہ ویس کر، گرگھ ساچے سنت جناں آتم اندر ساچی سیجا اپنا ڈیرہ لالیا۔ ساچی سیجا ہر بنایا۔ زِگن رچنا آپ رچایا۔ سرگن رُوپ دس نہ آیا۔ زِگن زِراہ ساچی سیجا آپے ستا، دوویں بُجھا رہیا اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، زِگن سرگن بھیکھ کر اپنا بھو رہیا چھپایا۔ زِگن سرگن بھیکھ کر اپنا بھو رہیا چھپایا۔ زِگن سچ مکان چتر بُجھ سری بھگوان۔ اپنا بھو رکھے گجھ نو دوارے جھوٹھ مکان ہر دوارا جائے سُبھ، اکھڑ وکھڑ کر پچھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے وسے سچ گھر، گرگھ ورا سنت جن نش اکھڑ پاوے ساچی کھان۔ نش اکھڑ ہر کا دواریا۔ آپے وسے سد وکھڑ، دس کسے نہ آ رہیا۔ بجر کپائی وڈا پتھر، سرگن کسے مات نہ پاڑیا۔ تیجے نیتز امرت دھار نہ وگے اتھر، ساچا سپر نہ کوئی پیار رہیا۔ لکھ چوڑاسی لتھی ستھر، کلجگ گوڑھی نیند سوار رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرگھ ساچے سنت جناں، ایک دیوے نام دھنا، سوہنگ شبد سکھا رہیا۔ سوہنگ اکھڑ لینا پڑھ۔ کلجگ جنجالا ہوئے وکھڑ، ساچے پوڑے جانا چڑھ۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، اندرے اندر ساچے مندر دُھر درگاہی بانہوں لئے پھڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، زِگن جوتی ویس کر، نہ کوئی دسائے سپس نہ کوئی دھڑ، نہ کوئی سپسا، جوت زِرنجن ہر جگدیشا۔ نہ کوئی گائے راگ چھتیسا۔ نہ کوئی رکھائے دند بتیسا۔ نہ کوئی پڑھے پڑھائے قرآن

حدیث۔ نہ کوئی جانے عیسیٰ موسیٰ۔ جوت زرنجن دین دیالا سدا کرپالا، شبد وکھائے ساچا سپسا۔ نہہکنک زرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، امرت آتم کھولے ساچا در، دوسر کوئے نہ کرے ریس۔ سوہنگ شبد دھار وہائیندا۔ بجر کپائی جائے پاڑ، تیرتھ تائی پار کرائیندا۔ کایا اندر کھولے ساچی ہائی، چووداں ہٹاں راہ وکھائیندا۔ دُرمت میل رہیا کائی، گرگھ کایا اپنے ہتھیں آپ دھوائیندا۔ بے کھاں کھیل دے بازی گر نائی، ناک نو آکھیوٹ کھیٹا، اپنی آپ کار کرائیندا۔ بھگت جناں ہر ماں پیو بیٹا، ساچے سوتر تن لپیٹا، شبد دوشالا اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایکا دیوے سچا نام دھن، آد جگاد نہ ہوئے کنگلا جگت مایا پرے ہٹائیندا۔ سوہنگ اکھر ساچی دھار، سُن اگو آئی پار، پر بھ ابناشی آپ لکائے دسم دواری کرپا دھار ڈگمگائے، دُھنی ناد اناہد دھارا رنگ سفیدی اک رکھائے۔ امرت سہائے ساچا تال، گرگھ ساچے سنت جناں بانہوں پکڑ دیا کمائے۔ آپ لوائے اپنی چھاتی، جھوٹھی کایا ہونی کاگ، ہر نہ ملیا کنت سہاگ، دُرمت میل نہ کوئے دھوائے۔ بھگت جناں ہر پکڑے واگ، مایا رانی لاہے داغ، ست پرکھ زرنجن دیا کمائے۔ شبد جناں اجپا جاپ، رہے وساد رسناکھ نہ کوئی ہلائے۔ آپ اُپجائے ساچا ناد، ویکھ وکھانے ہر برہما، سوہنگ دیوے ساچا ور، ست پرکھ زرنجن میل ملائے۔ آد پرکھ اپر مپر آد، آپ جگائے سنت سادھ، شبد ہلونا رہیا لگائے۔ سوہنگ سرتی سرت دھیان، اکال مورتی اک گیان، ناد تورتی سچ نشان، بھگت جناں ہر آسا پورتی، شبد نشانہ برہم گیان۔ جوتی جوت سروپ ہر، سوہنگ اکھر دتے وکھر دسم دواری باہر اڈان۔ سوہنگ اکھر ہر اُپجایا اے۔ جوتی چھایا اک رکھایا اے۔ ساچی دھارا آپ وہایا اے۔ دسم دواری ڈیرہ لایا اے۔ چوتھا پد راہ وکھایا اے۔ گرگھ ساچے سنت سہیلے، سد ساچا تھان آپ سہایا اے۔ شبد وجے اناہد ند نہ سنگی ناد سنیایا اے۔ امرت آتم ملے مدھ، سہاواں تال بھرایا اے۔ پرکھ ابناشی دس نہ آئے لما چوڑا اُچا کد، اندرے اندر سمایا اے۔ پنچے چوراں رہیا بدھ، ساچا کھنڈا ہتھ اٹھایا اے۔ دسم دواری ساچی ہوئے، نو دوارے باہر رکھایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرگھ ساچے سنت جناں ایکا اکھر ساچا ناؤں اگم اتھاہو بے پرواہو ساچا راہ وکھایا اے۔ ساچا ناؤں ہر بھگوان۔ سدا رکھے ٹھنڈی چھاں، جیو جنت وچ جہان۔ آپے ہوئے پتا ماں، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ بیابان۔ ہنس بنائے گرگھ کاں، شبد اڈائے اک اڈان۔ جوتی جوت سروپ ہر، سوہنگ ہنسا ہنس سربنسا، مانک موتی چوگ چوگان۔ مانک موتی چوگ نیاری۔ پر بھ ابناشی کرپا کر، سنت جناں دے لیائے دواری۔ آپ اپنا دیوے ور، پنچ پنچاں کرے خبرداری۔ ساچی ترنی جائے تر، ملے میل نر ہر سچی سرکاری، نہ جنمے نہ جائے مر، آد انت ایکا ایک

ایکٹکاری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرگھ ساچا سنت جناں، سچ دوارے رہیا پکاری۔ سچ دوارے رہیا پکار، ہر بھگت آپ جگانیندا۔ شبد سنگھاسن ہر داتار، آلس
 ندرانہ کوئی رکھانیندا۔ جوت سرُپ سَت آکار، دس اندرے ویکھ دکھانیندا۔ شبد کھنڈا پھر کٹار، پنچم سپس ہر جگدیش آپ کٹانیندا۔ پنچاں تن شنگار
 کرانیندا۔ وچ بیٹھ پئی سرکار، نہ کوئی ٹھگ نہ کوئی چور یار، نہ کوئی بھیکھا دھاری وچار سچ نیاؤں اپنا آپ کرانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکلنک نرائن نر،
 گرگھ ساچے سنت جناں سوچھ سرُپ پرگٹ ہوئے درس دکھانیندا۔ سَت سرُپ ساچی سیجا آپ سہائی۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپ، شبد ڈنک رہیا وجائی۔
 کسے دس نہ آئے کایا مندر اندھ کوپ، کون نگارا رہیا وجائی۔ جوٹھا جھوٹھا در در گھر گھر مندر دیوے دھوپ، سچ سنگدھی آتم رس کسے ہتھ نہ آئی۔ چاروں
 کُنٹ واگندی، بے کھ جیواں آتم اندھی، بے کھ جیواں آتم ہوئی ہلکائی۔ جوٹھے جھوٹھے کایا مایا لوٹھے، نہ کوئی توڑے کایا بندھی، نہ ہوئے کوئی سہایا۔
 گرگھ ساچا سنت سہیلا چڑھیا چند نو چندی، وچ آکاشاں رہیا لکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرگھ ساچے سنت جناں، آپے کٹے دس دس ماس لیکھا آپ چکائی۔
 کلج بلیا انت ہر آپ، مایا پاپ رہیا کانپ، نہہکلنک نرائن نر، آپ اپنی کرپا کر، آپ دکھائے اپنا آپ۔ سوہنگ گاؤنا دوس رین، چڑھدے کھ لوئن نین،
 اترے بھکھ مٹے کایا ڈکھ، سگل وسورے جائن لٹھ، ناتا تے مات کھ، اٹا ہوئے نہ پھیر رنخ، لاڑی موت نہ کھائے ڈین۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات
 ہر جوت دھر، درس دکھائے ساچے نین۔ سوہنگ رسنا رس سچ سُبھایا۔ پنچم پھر گاؤنا ہس، کلج ویلا ابے بقایا۔ ساچا راہ رہیا دس، پنچم لیکھا اپنا آپ
 مُکایا۔ دُشٹ دُت سب جائن نس، نو اٹھاراں دے دُرکایا۔ ساچا تیر ایکا کس، در دوارا دے گھلایا۔ سَت پُرکھ نرنجن اندر وس، ساچا درس دے دکھایا۔
 مٹے رین اندھیری مس، ساچی راس ہر دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سوا پھر کرے مہر نہ لائے دیر، دیپک جوتی دے جگایا۔ سوا پھر جینا جپ۔ چڑھدے
 کھ رکھنا آپ۔ مار مُکائے دیا کمائے تینو تپ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مگروں لاہے مایا ناگن ڈسنی سب۔ سوا پھر رسنا گاؤنا۔ پنچم پھر
 سنگھاسن لاؤنا۔ شبد سواس نال چلاؤنا۔ میں ٹوں ہر بھیو چکاؤنا۔ ٹوں میں اک تھاں وساؤنا۔ میں ٹوں ٹوں میں ایکا دھام جوت نرنجن سچ سنگھاسن
 ساچے اندر مندر بسرام سوا پھر ایکا لہر، کایا مندر ساچے شہر، دیپک جوتی اک جگاؤنا۔ جگت مایا نہ ویاپے قہر، پر بھ ابناشی آپے ورتے اپنی مہر، ہوئے سہائی
 سنگ بناؤنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جن بھگتاں دیوے سچ ور، ساچا مارگ مات دکھاؤنا۔ سوا پھر سدا سکھدایا۔ اُجل کرے مات کھ، ہر جن ساچے رسنا گایا۔

اندرے دھونے رہے ڈھکھ، جوت پرکاش نہ کوئے کرایا۔ گرگھ ساچے ساچی سکھنا لینی سکھ، من تن کایا بھیٹ چڑھایا۔ پُرکھ ابناشی اک دکھال اتم کھ آتم سیجا کرتیا، اُتے پھولن رکھے ہار، دوئے جوڑ کرے نمسکار، میں نار توں کنت بھتار سرتے دینا اک پیار، ساچی سیجا چرن بھہایا۔ آپے اندر آپے باہر، آپے گپت آپے ظاہر، جوت نرنجن الکھ الکھ گھر ساچے رہیا جگایا۔ لکھ چوراسی وچوں کینا دکھ، ویلے انت ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کول نا بھی لئے پھڑ، امرت دھار کھ چوایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کھج تیری اتم واری، ایک دیوے وڈیایا۔ آپے سرتی آپ گیان۔ آپے آپ اکال مورتی چتر بھج سری بھگوان۔ آپے ناد اناد تورتی، آپے کھانی آپے بانی آپے چار وید پُران۔ آپے قرآن انجیل قرآنی، آپے راجا آپے رانی، آپے سہیلا ساچا بانی، آپے داتا آپے دانی، آپے ہوئے ٹھنڈا پانی، آپے ہوئے منو آمانی، آپے تانا رہیا وچھائی۔ دیندار ہے ڈن، آپے بنے جانی جان، آپے راگ سنائے کنا، آپے ہوئے پچھوتانی۔ آپے بھانڈا بھرم دیوے بھن، آپے جوت ساچی بانی۔ ساچے مندر آپ جگانی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنے وسے گھر، دُور نہ جانے کوئی نشانی۔ آپے ماتا آپے پتا، آپے پُرکھ بدھاتا۔ آپے کرے ساچا ہتا۔ نت نوتا نہ کوئی دیکھے پرکھے ذاتا پاتا۔ آپے جانے گت متا۔ آپے جانے لہنا دینا دھر درگا ہی جو جن دتا۔ آپے دیوے شبد شنکار، آپے کایا مندر کھیت ستا۔ بہتر ناڑی آپ چلائے جھوٹھی رتا۔ آپے بل چلایا اے، آپے دھیا آپے پتا۔ آپے پنکھی پنچھی آپے کیٹ ہست سہاتا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپے دوس آپے رین، آپے نیز آپے نین، آپے بھائی آپے بھین، آپے کنت آپے ناری ایک رکھے ساچا ناتا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنے وسے گھر، بیٹھا رہے اک اکانت ہے۔ اک اگلا ہر نرنکارا ہے۔ ایک وسے سچ محلہ، جوتی نور کرے اُجیارا ہے۔ نرگن کھیل اپر اپارا، آپے جانے اپنی دھارا، سجن سہیلا وسے نہیل دھام اٹلا ہے۔ اگم اگوچر الکھ اپارا، لکھ چوراسی جوت ادھارا، سرشٹ سبائی ہر پسارا، لوآں پُریاں دے سہارا ہے۔ آپے جانے پار کنارہ، ست ساگراں پانی کھارا، آپے پر بت وڈ سمیرو آپے دے ہلارا ہے۔ جوتی جوت سرپ ہر، سچ سنگھاسن آپے براجے نہ کوئی رکھے چو بدارا ہے۔ سچ سنگھاسن ہر سرکار۔ نہ کوئی رکھے چو بدار۔ لوآں پُریاں پسر پسار۔ کھنڈ برہمنڈ رکھے واسا، شبد اڈاری اک اڈار۔ جوتی جوت سرپ ہر، دیپاں کھنڈاں پائے ونڈاں کھج تیری اتم وار۔ شبد اٹھائے چنڈ پرچنڈاں، بے کھ جیواں وڈھے کھنڈاں پائے ونڈاں، راج راجاناں کرے خبردار۔ میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈا، سوہنگ پھریا ہتھ وچ ڈنڈا، چاروں کُنٹاں مارے وارو وار۔ سرشٹ سبائی سدا

سُہیلا، کدے نہ ہووے رنڈ، گرگھ ساچا سو بھاؤنتی نار۔ گرگھ ساچے سنت جناں ایکا دیوے شبد نام نام شبد جگت وبار۔ شبد وبار جن کمانیا۔ پرگٹ کر پچی سرکار، ساچا محکم اپنا آپ سنانیا۔ نہ کوئی رکھنا چوہدار، جوت سروپ پہریدار بنائی جا۔ نیڑ نہ آئے ٹھگ چور یار، شبد ڈنڈا نال رکھائی جا۔ کام کامنی دئے دُرکار، لوبھ ممتا پرے ہٹائی جا۔ ہنکار وکارا کرے خوار، چند پرچنڈا آپ چلائی جا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایکا وسے سچ گھر، دوسر آس سب تبتائی جا۔ جگت آسا دینی تچ۔ شبد سنگھاسن چڑھنا بھج۔ امرت بھر کٹورا پینارنج۔ کلجک رین اندھیری گھور، در دوارے بہنا سچ۔ شبد سروپی پائے ڈور، پر بھ پڑدے رہیا کج۔ جگت چکائے مور تور، جن بھگتاں رکھن آیا کج۔ جوتی جوت سروپ ہر، کلجک انتم ویکھے گھر گھر، بے لکھ جیواں لاؤن نہ دیوے اج تچ۔ سادھ سنت پھرن ہلکائے، بھرم بھلائے جیو جنت، ساچا راہ نہ کسے دکھایا۔ گرگھ ورلے میل ملاو ساچے کنت، آتم سیجا جس سوايا۔ ملیا میل پورن بھگونت، کلجک ترسنا دئے مٹایا۔ دھن کمانی تیری سنت، ساچا راہ اک پچھایا۔ ملے وڈیائی وچ جیو جنت، لکھ چور اسی بھند کٹایا۔ چڑھیا رنگ تن بسنت، کھڑی گلزار تن مہکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پھولن برکھا رہیا لایا۔ پھولن برکھا ہر برسائیندا۔ گرگھ ساچے سنت جناں ساچے مارگ لائیندا۔ ایکا دیوے مال دھنا، سوہنگ سُنناراگ کتا، آلس نندرا ساری لائیندا۔ جوت جگائے ہر جنا، آتم جنڈرا آپ تڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دیوے نام ور، آتم بھنڈارا نر نرکارا گرگھ پیارا آپ بھرائیندا۔ دئے بھنڈارا بھر، ہر بھر پوریا۔ در گھر ساچے ساچا ور، آسا منسا پوریا۔ اک دکھائے ساچا گھر، آگے کھڑا حاضر ہضوریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بے کھاں کل دسے دُوریا۔ سُر ت شبد گیان دھیان بھگوانیا۔ جوگی جگت نشان، ساچا نام گن ندھانیا۔ پورن برہم ساچی کھان، وید وکھان سری بھگوانیا۔ آپے تان کایا مان، دیونہار چتر سُبجانیا۔ اُپر دھولے مار دھیان، سنت سنگر آپ پچھانیا۔ چار ورنان وید وکھان، گیان بودھ گرو کرمانیا۔ ایکا اُٹھے نام تران، وجے ناد دُھنی دُھنکانیا۔ ہر جن ساچے رسنا گان، پار برہم سد سد مانیا۔ در گھر ساچے اک پچھان، جوتی جوت سروپ ہر، رنگ نویل آپ دکھانیا۔ وسے رنگ نویل کوٹ برہمنڈیا۔ سرشٹ سبائی ایکا ٹیک، دیپاں لوآں وڈ وڈ کھنڈیا۔ آپے آپ رہیا ویکھ، تٹ بیاسا آر پار دوویں کھنڈھیا۔ کون بدھاتا لکھے رکھ، کون ناتا جوڑے ٹٹی گنڈھیا۔ کون نیتر رہیا پیکھ، کون چڑھیا ہر ساچے ڈنڈیا۔ کون دھاری بیٹھا بھیکھ، جوٹھا جھوٹھا پھریا ہتھ وچ جھنڈیا۔ کون رکھے بدھ ویکھ، کون ہويا آتم اندھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، شبد نشانہ رہیا ویکھ،

چاروں کُنٹ دہ دِش وِچ وِربھنڈیا۔ آر پار بیاس کِناریا۔ کون پر تھمی کون آکاش، کون دیوے مات سہاریا۔ کون سُہیلا ساچا میلا داسن داس، کون گر چیل کون میت مُراریا۔ کون چڑھائے شبد سرُوپی کایا ساچا تِلا، کون ناری پُرکھ بھتاریا۔ آپے جانے اپنا کھیلا، کَلجگ ہویا وقت دُھیلا، ست پُرکھ نرنجن گھٹ گھٹ سرب پساریا۔ تٹ کنارہ اک بیاس۔ کایا مندر وِچ پر بھاس۔ اندرے اندر ساچی راس۔ دُو نگھی کندر جوت ابناش۔ اک ہنکاری وِجا جندر، کال کوٹ نہ ہوئے راس۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپے ویکھے شبد سواس۔ شبد سواسا کون محل، کون سہائے سچ مناریا۔ کون وسے نہچل دھام اٹل، کون ویکھے دھام نیاریا۔ کون کرے کرائے ول چھل، دِپیک جوتی رہیا بل، آذانت نہ کدے ہاریا۔ کایا مندر ول چھل، دُوئی دوتی اندر سل، مایا ورتے کَلجگ کل، ایک پڑدہ ہر رکھا رہیا۔ امرت سوما ساچا جل، شبد سرُوپی وگے ٹل، اک لگائے نام پھل، ساچا نیچ آپ بجا رہیا۔ چار ورنان جانا رل، سچ دوارا لینا مل، شبد سُنیہہڑا رہیا گھل، نہہکتنی ڈنک وِجا رہیا۔ درس دِکھائے گھڑی گھڑی پل پل، نہ کوئی جانے اج کل، دوار بنک اک سہا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہہکتنک نرائن نر، ایک انک آپ چلا رہیا۔ شبد سُنیہہڑا گھل، جگت جگانیندا۔ پر بھ کا بھانا نہ جائے ٹل، راج راجاناں آپ ہلانیندا۔ شبد ڈنڈا لاپے کھل، لکھ چوراسی سُر ت بھوانیندا۔ پرگٹ ہوئے کل، کل اپنی آپ ورتانیندا۔ سچ دوارا لینا مل، جوتی دِپیک اک رکھانیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، نہہکتنک نرائن نر، سنت سہیلے کر کر میلے اک اکیلے دھام بہانیندا۔ ہویا میل میل بھگوانیا۔ چتر بُجج راج بنک بنک راج ساچا مندر آپ سہانا۔ رنگے رنگ ساچی دھار وِچ سنسار پہلی وار کھیل رچانا۔ نو کھنڈ پر تھمی ویکھے مار دھیانا۔ سولاں کلیاں تن شنگار، اٹھے پہر خبردار، ویکھ دکھانے میت مُرار، ٹھگ چور کیہڑی دھار، شبد کھنڈا ہتھ اٹھانا۔ آپے پُرکھ آپے نار، آپے کنت سہاگی ساچا یار، ساچی سیجا آسن لانا۔ کَلجگ بُھل نہ جیو گوار، پرگٹ ہویا ہر کرتار، سولاں کلیاں کر شنگار، نہہکتنک بلی بلوانا۔ مہاراج شیر سَنگھ وِشنوں بھگوان، آپ بُھلائے شبد سرُوپی جگت نشانہ۔ جُھلے شبد جگت نشان، پرگٹ ہوئے ہر بھگوان، جن بھگتاں دیوے نام دان، ساچی بھچھیا آپے پانیندا۔ شبد سَنائے ساچا کان، آپے ویکھے مار دھیان، راج راجاناں شاہ سلطان ویکھ دکھانیندا۔ والی ہند اٹھ نوجوانا، مہاراج شیر سَنگھ وِشنوں بھگوان، دے مت آپ سمجھانیندا۔ بھارت کھنڈ سچ دُلا رے نیر ویکھ نین کھول، مستک لیکھا پر اپارے۔ پر بھ ابناشی رہیا بول، کیہڑی کوٹے لئے جھوٹے، پار برہم جوت نرنکارے۔ نہہکتنک نرائن نر، مہاراج شیر سَنگھ وِشنوں بھگوان، سرب جیاں ہر اک ادھارے۔ اک ادھارا اک اکالیا۔ سچ پسارا سرب سما لیا۔

وڈ سنسارا کھیل نرالیہ۔ اُچ چبارا اک بنا لیا۔ نو دوارا ہر رکھا لیا۔ سنگھ جگدیشا بھیٹ چڑھا لیا۔ ساچی سیوا ہر جی لا لیا۔ سادھاں سنتاں پڑدہ اوہلا، ساچا کنتا
 وچ سما لیا۔ دسم دواہری آسن لا لیا۔ نہہکنک نرائن نر، رنگ رنگیلا کھیل رچا لیا۔ نو دوارے کھول، رچن رچائیندا۔ دسویں رہیا بول، ڈھول وجائیندا۔ جن
 بھگتاں تولے پورے تول، شبد کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ کلج کرن آیا چوہل، دیوے وست نام انمول، دھر درگاہی آپ لیا ئیندا۔ گرو آں پیراں پیا گھول، جوتی
 جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہوئے دللا کلج رکھوالا، اکال اکالا دین دیا، جگت جھیرا کرے نہیرا، سچ نیاؤں سبنی تھاؤں اپنا آپ
 کرائیندا۔ کرے سچ نیاؤں شبد ادھاریا۔ پُرکھ ابناشی اگم اتھاہو، ویکھ وکھانے کون دوارے ٹھنڈی چھاؤں، ساچا درس پچھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک
 نرائن نر، آپے جانے جان پچھانے، سنت جناں داپینا کھانیا۔ سنت جناں ہر بردھ رکھایا۔ اٹھے پہر اک ادھار، ایکا اکھر نام پڑھایا۔ جیاں جنتاں ادھار، در
 دوارے ایہہ سمجھایا۔ آپے رہیا تیج سوار، دس کسے نہ آیا۔ شبد سنگھاسن جگت مجھار، جوت نرنجن ڈیرہ لایا۔ اک اکالا اونکار، دوجا کوئی نہ یار بنایا۔ ساچے
 شبد رکھے پیار، ساچی دات مات دواہی۔ پون گھوڑے کر اسوار، سدھارہ اک رکھایا۔ نام لایا ڈنڈا بھار، پُریاں لو آں آپ مٹایا۔ کلج کالا اندھ اندھیار، کالا
 ویس مات وٹایا۔ جوتی جامہ دھریا بھیس، کایا مندر ہر اپنا آپ چھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے وسے سچ در، بھیکو کسے نہ رایا۔ شبد گھوڑا کر تیار، لوک
 مات دوڑائیندا۔ جوت نرنجن ہو اسوار، چارے کنتاں پاوے سار، دُور دُراڈا لڈائے لاڈا، جن بھگتاں بیڑا آپ اٹھائیندا۔ لکھ چوراسی ساچا واپا، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا بیڑا مات بٹھائیندا۔ بیڑا کرے پار، پُرکھ ابناشی کرپا دھار، سوہنگ چوٹو نام لگائے، کھچی جائے وارو وار۔ ہوئے بیاسا
 آپ پٹائے، ساچے ساگر ڈونگھی دھار۔ ہر جن ساچے سنت سرنائے، آپے بخشے کر پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت
 دھر، کلج تیری اتم وار۔ آپ اٹھائے ساچے سنت، چوٹ رہیا لگائیا۔ ویکھ وکھانے جیو جنت، بھرم بھلیکھا دُور کرائیا۔ کون دوارے رنگ بسنت، پھولن
 برکھا کس در لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، سال پندرویں کرے کھیل، جمن کنارہ ساچا میل، سوئی سرتی آتم گیانی بن دھیانی جوگی ابھیاسی جی تپ سارے
 لئے اٹھائیا۔ جپ جپ آد جگاد۔ ایکا تپ بودھ اگادھ۔ سوہنگ چھڈے ساچا سب، شبد وجائے ساچا ناد۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا بھیکھ دھر، گرگھ
 ورامات لادھ۔ سال پندرویں سرت گیان سرب بھلا ئیندا۔ ساچا جھلے شبد نشان ہر بھگوان دے گیان ساچا سنت سمجھائیندا۔ اتم چھڈنی پئے دکان، ایکا راہ

دُھر درگاہ جگت ملاح آپ اکھوائیندا۔ پکڑ اٹھائے تھاؤں تھان، کوئی نہ اگوں کرے نانہہ، ساچا محم سنانیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے سنت جناں، اپنا میل ملائیندا۔ بیاس کنارہ ٹٹے تٹ۔ شبد تیر ایکا چھٹے، دُرمت میل رہیا کٹ۔ بے کھاں جڑھ آپے پٹے، گرگھاں تن پہنائے شبد ساچا پٹ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، چار ورنان گھلائے ساچا ہٹ۔ ساچا ہٹ ونج وپاریا۔ منگن آونا چل دواریا۔ آپے جانے گھٹ گھٹ، راج راجاناں شاہ سلطاناں ویکھ وکھانے سرب کچھ جانے، بھید ابھیدا اپنا گھ چھپا رہیا۔ نہ کوئی گائے چارے ویدا، پُران اٹھاراں اچھل اچھیدا، چار لکھ ہزار ستاراں سلوک لکھائے، آپ سٹائے نارد مَن رہیا سمجھائے، نہہکنک کل جامہ پائے پُرکھ ابناشی مادھو مادھا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں کل دیوے دادا۔ لتھن تن چیر، راجے رانیاں۔ کسے من آئے دھیر، کسے سکھڑ سیانیا۔ پھرن جنگل وانگ فقیر، چھڈنے پینے ہانی ہانیاں۔ کسے ملے نہ امرت نیر، لکھ چوڑاسی بے مہانیا۔ کلجگ انتم پینی بھیڑ، لیکھا منگے نہر سچا بانیا۔ شبد ویلنے رہیا پیڑ، لکھ چوڑاسی پائے گھان گھانیا۔ آپے بنھے اپنی بیڑ، وید پُرانی کھانی بانیا۔ نہ کوئی جانے ہست کیر، مچھ داہڑی نہ کوئی پچھانیا۔ نہہکنک نرائن نہر، کلجگ انتم رڑکن آیا سوہنگ شبد رکھائے مدھانیا۔ سوہنگ شبد سچ مدھانی۔ آپے رڑکے چارے کھانی چارے بانیا۔ گرگھ ساچے سنت ورولے، اُپر مکھن چھاچھ نمانی۔ پورے تول ہر جی تولے، امرت پائے ٹھنڈا پانی۔ سچ دوارا ایکا کھولے، چار ورنان سچا شاہ بے پرواہ، سرشٹ سبائی ایکا رانی۔ نہہکنک نرائن نہر، سبجگ ساچامات دھر، سوہنگ اکھر کر کر وکھر دے مت سمجھائے ساچی بانیا۔ سبجگ ساچامات دھریا، سوہنگ شبد چلائیندا۔ آپ اپنا آپے وریا، دوسر راہ نہ کوئی دکھائیندا۔ شبد گھوڑی ہر جی چڑھیا، سوہنگ سیہرا آپ رکھائیندا۔ آپے جانے گھاٹن گھڑیا، جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا رس ساچا بھوگ، گرگھ ساچی آتم کریا۔ ساچا بھوگ رسن رسائن، گرگھ ساچے ساچے گھر کر اپنا ویسا مٹائے چنتا سوگ۔ ہوئے مچکے جگت وجوگ۔ ایکا رس آتم ترشنادے مٹایا، ہوئے کٹے دُھر سنجوگ۔ اپنا میل آپ ملایا۔ ملیا میل نہر ہر سرنگیا، وڈ داتے جودھے بکاریا۔ دُشٹ سنگھارے کرپا دھارے جیوں کاہنا کنسا، مارے وڈ وڈ ہنکاریا۔ آپ پرگٹائے ونج سہنسا، بے کھاں کرے مات خوریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نہر، جوتی جامہ بھیکھ نیاریا۔ جوتی جامہ جگت دلالا۔ کرے کھیل گر گوپالا۔ بھگت جناں دا سبجن سہیلا، دھرم رائے دی کٹے جیلا، اٹھے پہر ہوئے رکھوالا۔ پاربرہم اچرج کھیل دیپک جوتی کرے اُجالا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لکھ چوڑاسی چاڑھے پھاسی، کڈھن آیامات دوالا۔ مات لوک مت ایک آپ بنائیندا۔

گرگھ وِرا جانے ست، ست لوک ست سرُپِ ہر سہائندا۔ جگت وکھانے سُن سُن گائے جگت سلوک، در دوارا کوئی سہائندا۔ کال اکالا سرشٹ سبائی رہیا جھوک، ہوئے رکھوال نہ کوئی جُھڈائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، سچ دللا آپ اکھوائندا۔ کلج کل ہو تیار، پر بھ در سسپس جُھکایا۔ پر بھ ابناشی کرپا دھار، در دوارا منگن آیا۔ جوٹھا جھوٹھا کل وبار، منہ ٹھکاں نال بھرایا۔ کوئی نہ دیسے سجن میت مُرار، چار یاری مکھ بھوایا۔ ناتا تھے کنت بھتار، ست دھرم دس نہ آیا۔ آپے ویکھے کر وچار، چاروں گنٹ کل ہلکایا۔ دھرت مات رووے دھاہاں مار، پوت کپوتاکا ہنوں جایا۔ پر بھ ابناشی سُن پُکار، پاپاں بھار نہ جائے اٹھایا۔ کلج کرنی کرت رہیا وچار، ویلا انتم نیڑے آیا۔ آئے در سچے دربار، نہہکنک سُن پھریاد گل اپنے پلو پایا۔ ویلا اپنا رکھنا یاد، ساچی وست جاں جھولی پایا۔ سنگ محمد نال دتی داد، چو دھویں صدی تلک لگایا۔ بھو کھول بودھ اگادھ، ویلا انتم تیرا آیا۔ شبد سچا سوہنگ ناد، جگت بھلیکھا دئے کڈھایا۔ جن بھگتاں دیوے نام داد، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلج تیرا لیکھا رہیا لکھایا۔ کلج آئے در دئے ڈھایا۔ پر بھ ابناشی دے جاوڑ، کالی کملی ہوئی شاہیا۔ چاروں گنٹ آؤنا ڈر، دھرم رائے پائے گل وچ پھاپیا۔ گرگھ وِرا جائے تر، جس تیری اوٹ رکھایا۔ اپنی کرنی رہیا کر، سولاں کلا جوت رگھرایا۔ لکھ چوراسی پاؤن آیا ننتھ، انتم آپے جائے متھ، نہ ہوئے کوئی سہائیا۔ صدی چو دھویں ہوئی ستھ، گرگھ چڑھیا سوہنگ رتھ پر بھ آپ چڑھایا۔ سگل و سورے جان لنتھ، درس دکھائے ہر سمرتھ، مندر اندر ڈیرہ لائیا۔ جن بھگتاں دیوے نام وتھ، آتم جوت جگایا۔ مہما جگت سدا اکھ، وید پُراناں سار نہ پائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ساچی جوت مات پرگٹایا۔

★ ۱۹ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ★

کلج ثالث آپ پر بھ، ساچا حکم سنایندا۔ کلج ثالث آپ پر بھ، لیکھا لیکھ گھر گھر ویکھ، آپے آپ لکھائندا۔ کلج ثالث آپ پر بھ، جوٹھا جھوٹھا بھیکھ پردہ اوہلا نہ کوئی رکھائندا۔ کلج ثالث آپ پر بھ، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا حکم دھر فرمان سچ دربارے آپ سنایندا۔ سچ فرمان دھر سنا رہیا۔ لکھ چوراسی پاوے آن وچ سنساریا۔ انتم جھلنا اک نشان، ہر نر نکاریا۔ لوآں پُریاں اک اڈان، آوے جاوے وارو واریا۔

جگت جگدیش ہر مہربان، اٹھے پہر نوجوان ماری جائے راجے رانیاں۔ ہتھ پھڑے پھڑائے تیر کمان، اُنی ہاڑی وڈ بلوان، شبد تیر تیز کٹار گن ندھانیا۔ خالی کدی نہ جاوے وار، صدی چوڑھویں چوتھے سنگھاسن آسن کر، آپ اپنا کھیل رچا لیا۔ ساچا حکم دھر فرمان، پُرکھ ابناشی لے کے آیا۔ لوک مات مار دھیان، گر سنگت بہہ سمجھاؤن آیا۔ پھڑ پھڑ بانہوں راہے پاؤن آیا۔ اک دکھائے نام بان، کلجک مایا جوٹھی جھوٹھی چھایا گلوں کسفنئی کالی لاہون آیا۔ نام رنگن رنگ رنگایا۔ موہن مادھو جوت زرنجن ساچا رنگ رنگاؤن آیا۔ جھوٹھی دیہی کایا مائی، کچا چمارنگ کسنبڑا ہر اچڑا، نہ کوئی لائے پیسا دمڑا، اپنی ہتھیں آپ چڑھاؤن آیا۔ نہ کوئی مائی پت امڑا، جوتی جامہ سری بھگوانا، نہہکنک زرائن زرا، اک اکیلا سجن سہیلا، سرشٹ سبائی کریا میلا، ساچا کھیل کھلاؤن آیا۔ سچا حکم سچی سرکار، پر بھ ابناشی ونڈن آیا۔ امرت ساچا جام پیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک زرائن زرا، ساچا حکم دھر فرمان، گر سنگت تیرا لیکھا آپ لکھایا۔ آیا دھر فرمان ہر سنایندا۔ سولاں کلا ہر جوان، ستاں ونڈ ونڈایندا۔ آپے کرے آپ پچھان، نہ کوئی جانے جیو انجان، سادھاں سنتاں بھو چھپایندا۔ آپے جانے جانی جان، بھانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلجک تیرا نام نشان، کالا ویس جھوٹھ دکان، پیراں ہیٹھ دبایندا۔ اُپر مار دھیان، چڑھیا لال رنگ مہان، سنجگ ساچے تیری آن، جن بھگتاں آپ سنایندا۔ آپے دیوے جیا دان، کرپا کر سری بھگوان، مستک دھوڑی اک لگایندا۔ جن بھگتاں آسا منسا پوری، آپے کھڑا حاضر حضوری، دوسر کوئی دس نہ آیندا۔ جوت زرنجن ایکا نوری۔ کایا مندر پر بت کوہ طوری، ساچا دیپک اپنی ہتھیں ہر سمر تھی اُچ ٹلے آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک زرائن زرا، گرگھ ساچے سنت جتاں ساچے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ ساچے پوڑے جانا چڑھ۔ پر بھ ابناشی ساچے گھاڑن رہیا گھڑ۔ نہہکنک زرائن زرا، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لوآں پُریاں رہیا لڑ۔ شبد نشانہ کر تیار، دھرت مات اُتے رکھایا اے۔ سوہنگ شبد بان وچ سنسار، پر بھ ساچے آپ چڑھایا اے۔ کرشنا کاہنا رہیا پھڑ، جوت زرنجن کر اُجیار، دوار بنک سہایا اے۔ راج راجاناں کرے خبردار، ایکا شبد سچا جیکار، جگت بھلیکھا رہیا مٹایا اے۔ اونکارا اک آکار، جوت زرنجن ساچی دھار، سوہنگ شبد اک اپار، چار ورنان نات بٹھایا اے۔ ہوئے رہیا روگ نوار، چنتا سوگ در دُکار، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا رنگ چڑھایا اے۔

★ ۱۹ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی پنڈت جواہر لال نہرؤ نوں شبد بھجیا کہ بونجا راجیاں نوں خبر دے دے کہ

جوت سرؤپ تے شبد دی دھار دے حکم نال سرشی نوں کھے کرنا ہے ★

گر منتر پردھان پردھان پردھانیا۔ کایا مندر مار دھیان، کون سنگھاسن ہر بھگوانیا۔ دھرم دوارے کون نشان، کون جھلائے وچ جہانیا۔ کون رکھائے اپنی آن، کرے کھیل وچ جہانیا۔ کون دیوے جیا دان، مہربان مہربان مہربانیا۔ کون داتا پُرکھ بدھاتا لکھ چوراسی پھند کٹان، راج جوگ جوگ راج جس پچھانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، شبد سُنہیہڑا گھل، نیتز کھول مات پڑھنا کلجک جیو جگت نادانیا۔ شبد سُنہیہڑا ہر داتار۔ لیکھا لکھے سچی سرکار۔ پنڈت نہرؤ ہونامات خبردار۔ پُرکھ ابناشی جامہ پایا، وچ وچولا پنت رکھایا، ڈنڈا لایا ادھوچکار۔ دیس بونجا لیکھ لکھایا۔ ساچا حکم رہیا سُنایا۔ جوتی جامہ دھریا بھیکھ، سمبل دیس ہر سمایا۔ گوڑ براہمن لینا ویکھ، پرگٹ ہوئے ڈنک وجایا۔ ساچا پتر دُھر درگاہی لیکھ، مت بُدھ کسے سار نہ پایا۔ آپے جانے اپنی ٹیک، بُدھ بیک کوئی دس نہ آیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں انتم ٹئی ریکھ، سیس تاج کسے رہن نہ پایا۔ نیتز نین لینا ویکھ، اٹھ اٹھ ترے رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، ساچا حکم دُھر فرمانا، سچ دوارے رہیا گھلایا۔ شبد منتر نام پردھان۔ پردھان منتری اک دھیان۔ ایک اوٹ پُرکھ ابناشی چرن دھیان۔ شبد نگارے وجے چوٹ، اٹھے زہر بلی بلوان۔ لشکر فوجاں ہون آسوار کوٹن کوٹ، جھلے سچا اک نشان۔ نام پیالہ پینا اندر آتم گھوٹ، درگھر ساچے لینا دان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، شبد سُنہیہڑا دیوے ور، کلجک سونانہ بن نادان۔ شبد منتر جگت پردھان۔ پاربرہم در سچ گیان۔ نو کھنڈ پر تھی دیسے کچ، ستاں دیپاں جھوٹھ ڈکان۔ مایا مائی پتلے رہے نچ، کوئی شاہ کوئی کنگال۔ اک دوارا ساچو ساچ، پُرکھ ابناشی دُھر دلال۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، شبد سُنہیہڑا دیوے ور، جگت اولڑی چلے چال۔ شبد جوان وچ جہان سدا بکاریا۔ آپے اٹھے ویکھے مار دھیان، چاروں کٹناں سرب ہنکاریا۔ پھڑے شبد تیر کمان، چلے تیر ایک چاڑھیا۔ ستاں دیپاں اک نشان، آپ اٹھائے سری بھگوان، دُھر درگاہی ساچا لاڑیا۔ پُریاں لوآں رکھے آن، درگاہ ساچی ایک مان، آپے ویکھے مات اکھاڑیا۔ چوہی ہتھ وچ جہان، ساچا رتھ اک ندھان، لکھ چوراسی توڑے مان، کرے کھیل آپ بھگوانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، ایک دیوے نام ور، دوسر بھیکھے نہ جانیا۔ آئے لیکھ دُھر فرمان، انت وچارنا۔ مایا بھل نہ بن نادان، دوسر دسے نہ کوئے سوارنا۔ چتر بُج گن ندھان، کالی

چھتیس پاڑا لاونا۔ دیوے جوت ایکا رتی، وچوں آتم کڈھے واسناتی، آپ پھڑائے اپنا دامنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، دھار بونجا ویکھ کر، سچ وچولا آپ بناونا۔ جگت وچولا آپ بناونا۔ جگت وچولا آپ بناوا۔ پنڈت نہرُ دیوی دیو، ساچی سیوا ہر جی لایا۔ رسنا جہوا لکھ لکھ، لیکھا حکم سنایا۔ پرگٹ ہوئے لکھ نرنجن آپے آپ ابھیو، ساچا انجن نیتز پایا۔ مکھ لگایا ساچا شبد ایکا میو، قلعہ کوٹ گڑھ بنک دوار اچاٹلا آپے ڈھاہیا۔ شبد کرایا اک جیکار، نام دروازہ چار ورنناں وچ سنسارا ایکا لایا۔ اوچاں نیچاں بھیو نوار، غریب نوازمات آیا۔ جس جن تیرا ساجن ساچا، سمبل دیس ڈیرہ لایا۔ گوڑ براہمن رکھیا ناؤں، گرگھ ساچے وچ سما۔ اچاٹلا وڈ پہاڑا، کایا پربت بجر کپائی آپے پائی، ساچی چوٹی آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کلجگ مایا نال رلائی، لکھ چوڑا سی مات بنائی، جھوٹھا سیر پیاون آیا۔ گرگھوں دیوے امرت رس دُھر درگاہی ساچا ماہی، سوہنگ منماناں لایا۔ نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، سچ سنہیہڑا شبد سنایا۔ پنڈت پاندھے لینے سد۔ کون دوارا ویکھ وکھائن، کس گھر ساچے وے ند۔ گوڑ براہمن کون پچھانے، کون سنائے واجاراگ انحد۔ راجے رانے در بلانے، کھولے بھیو بھیو ابھیدا کیہڑی پرگٹ ہويا جد۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سمبل دیس ویس کر، گوڑ براہمن پیوے مد۔ گوڑ براہمن سدا متوالہ ہے۔ لوک مات رکھن آیا دھرم، سرشٹ سبائی آپ رکھوالا ہے۔ برہم پاربرہم سدا متوالہ ہے۔ راجے رانیاں ویکھے کرم، کلجگ کڈھے انت دوالا ہے۔ جوٹھا جھوٹھا دسے ماٹی چرم، کایا بھانڈا سب دا خالی ہے۔ نہ کوئی جانے ساچے ورم، گرنتھی پنٹھی پنڈت پاندھے جھوٹھی لیندے رہے دلالی ہے۔ گوڑ براہمن پرگٹ ہوئے سمبل دیس، ہر جی سویا کلجگ رین گھٹا کالی ہے۔ کلجگ گھٹا کالی، راج راجانیا۔ ایکا ایک جوت جوالی، اشٹسج سرب رکھوالی، دوتاں دُشٹاں آپ سنگھاریا۔ آپے ہوئے ہتھیں خالی، گدا چکر سکھ تیر کٹار کچھ نہ کوئی اٹھائی، چلے چال نر لایا۔ اٹھنا جاگ جاگ جاگ وڈ وڈ وڈ سردار، کچھ مجھ پر بھ۔

----- آپ وجائے لوک مات ساچی تالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، شبد گھوڑے اُپر چڑھ، ویکھن آیا کون دوارے امرت پھل لگا ساچی ڈالی ہے۔ ساچی سیوا ہر لگائی، آتم برہم وچارنا۔ بونجا دیس لیکھ لکھائی، پرگٹ ہوئے ہر رگھرائی، ساچا ڈنک اک وجاونا۔ سمبل دیس بھیو گھلائی، گوڑ براہمن وے ودھائی، دے مت سرب سمجھاونا۔ نہ کوئی جانے اوچا نیچا ہندو مسلم سکھ عیسائی ایکا دھار وھاونا۔ چاروں یار دے دُہائی، پنچم ہويا سچ سُبھائی، پورب کرماں

کل وچارنا۔ آپے دیکھے دیکھ وچارے سنگھڑ سیانے راجے رانے تھاؤں تھائیں، بھید ابھید بھو اپارنا۔ گئو غریباں دیوے چھائیں، نہہکنک نرائن نر، آپے کرے اپنی کارنا۔ نیتز کھول پڑھنا اکھر، لکھیا ڈھر درگاہی اُپر پتھر، لکھ چوراسی ویلے انتم ہونی ستھر، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوانا۔

★ مہاراج پورن سنگھ اندر پرولیش "پورن جوت" دھار پر تھائے لکھت ہوئی ★

پپا پُرکھ سُبجان پُری بنائیا۔ پوڑا لائے کر دھیان، اُچ محل اک رکھائیا۔ پوہ نہ سکے کدے کال، آد انت ہوئے رُشائیا۔ پنجاں تتاں چُھٹے جگت جنجال، سچ سنگھاسن سدا سُبھائیا۔ پتا مات ناں جائے کدے بال، نہ کوئی گود اُٹھائیا۔ پیت پیتمبر سوہے ساچا لال، ساچی چھبر آپ لگائیا۔ پنڈت پاندھے کرن دھیان، نیتز نین نہ کسے دسائیا۔ پنج پنچائنا و سے باہر، اولڑی چال سدا رُگھرائیا۔ پُرکھ نرنجن جوت آکار، لکھ چوراسی وچ سمائیا۔ پاؤن آیا انتم سار، کرے ویس ہر رُگھرائیا۔ پپا پورن پُرکھ سُبجان، پوری ملی مات وڈیائیا۔ رار رام رحیم کریم سدا اُجالیا۔ نہ کوئی کڈھے سوال نہ کوئی پڑھے مات تعلیم، شبد اکھر نہ کسے سکھا لیا۔ نہ کوئی ناڑی پھرے حکیم، بتی دھارا بھو نر الیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے جانے اپنی چالیا۔ رار رمیا رام رحیا، دیوے رزق سبائیا۔ آپے دیکھے ہو ہو نیواں، دس کسے نہ آئیا۔ کلجگ انتم لیکھا مکے ونڈ ونڈائے ساڈھے تن ہتھ سپاں، راجے رانیاں رہیا سنائیا۔ مایا رانی وڈ جروانی بھرم بھلیکھا پایا، کھانی بانی دئے دُہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لوک مات ہر جوت دھر، ساچا راہ رہیا دکھائیا۔ دتے راہ جگت مہانیا۔ ملنا میل بے پرواہ، مات چکے آون جانیا۔ اک بہائے ساچے تھان، درگاہ ساچی دیوے مانیا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں، آپ اپنے رنگ سمانیا۔ سدا رکھے ٹھنڈی چھاں، گرکھ ساچے بال انجانیاں۔ امرت روپی ساچی گاں، پیاوے سیر ہر بھگوانیا۔ رار رکھ مٹائے تھان تھان، دیکھ دکھانے راج رجانیا۔ گھر گھر انتم اُڈدے کال، بے مکھ بھنے جیوں بھٹھیلے دانیاں۔ پُرکھ ابناشی ایکا بھلیا تیراناں، سرشٹ سبائی وہن وہے بے مہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پرگٹ ہوئے گن ندھانیا۔ نام نرنجن نر نرنکاریا۔ جن بھگتاں نیتز پاؤن آیا انجن، سوہنگ شبد اپر اپاریا۔ کایا ماٹی جھوٹھی دیہی آپ بنائے ساچا کنجن، شبد کٹھالی رہیا چاڑھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لیکھا لکھے نو در درباریا۔ نو در دیکھ کاج رچایا۔ لکھ چوراسی تیرا ساجن ساز، سچ دوارا مات گھلایا۔ بھگت جنناں ہر

رکھے لاج، نو در تیکھے دے مت رہیا سمجھایا۔ آپ اپنے سوارے کاج، اندرے اندر دسم دوارے کُنڈا دیوے لایا۔ جگت جگدیشا چھتر جھلے سیسا، چھوٹا مُنڈا اگے لایا۔ کوئی بھو نہ پاوے راگ چھتتیا، رکھ مُن گاؤن نال جہوا، بھید ابھیدا شام سفیدا دس کسے نہ آیا۔ یجر وچارے آپ کتیا، وید اتھرن رہیا گھبرایا۔ پُران اٹھاراں اچھل اچھیدا، گوڑ براہمن کسے برہم چت نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے وسے سچ گھر، سمبل نگری واس رکھایا۔ پورن پُرکھ سُبجان، بھگت اُجاگرا۔ پُرکھ ابناشی دُھر در گاہی لوک مات مارے دھیان، کون کرے نام سوڈاگرا۔ سنگھ پورن در پروان، پر بھ آسن لایا آن، لکھ چوراسی چھے کان، اک وسایا دس اُنگل ساچی گرا آگرہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، سمبل دیس ویس کر، کرے کھیل ہر رتی رتاگرا۔ پورن پورن تال ہر سہایا۔ ہرجن پہلی مارے چھال، سچ سروور اک اشان کرایا۔ اکال کال شبد ساگرا، مستک دیپک جگے جوت زرنجن ہر رگھرائیا۔ کدے نہ کھائے جمکال، دھرم رائے دے دُہایا۔ گرگھ ساچے چرن پریتی نبھے نال، پر بھ ساچا میوہ دے کھوایا۔ آپے چلے نال نال، اٹھے پہر ہر رکھوال، اندر باہر دس کسے نہ آیا۔ کلجک چلے اولڑی چال، جوتی جوت سروپ ہر، سمبل نگری واس رکھایا۔ سمبل دیس اپار سُرت بھلائیندا۔ جوتی نور اک آکار، دس نہ آئیندا۔ مایا بھلا سرب سنسار، گر گوبندا بھیکھ وٹائیندا۔ پرگٹ ہوئے آپ کرتار، والی ہند دیا کمانیندا۔ سولاں کرے تن شنکار، چٹا آسونال لیائیندا۔ ساچے گھوڑے ہو آسوار، چاروں کُنٹاں آپ دوڑائیندا۔ راج راجاناں کرے خبردار، سادھاں سنتاں آپ اٹھائیندا۔ پرگٹ ہو یا سچا یار، بھرم بھلیکھا دُور کرائیندا۔ نہ کوئی دیکھے محمدی بے مہار، مایا پڑوہ ایکا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، سمبل ساچا ویس کر، اپنا بھو آپ چھپائیندا۔ سسا سگل پسا سگل آکاریا۔ آپے جانے اپنی سار، وچ سنساریا۔ کرے کرائے سچ وہار، دھرم جیکاریا۔ پون اُنجا چھتر جھلار، اٹھے پہر جھلاریا۔ برہما وشن مہیش گنیش، اٹھے پہر کرن آدیس، جگا جگنتر پاوے سار، آوے مات وارو واریا۔ پُریاں لوآں دے پیار، رکھ ہتھ سمرتھ پار اُتاریا۔ آپے وسے سب توں باہر، ساچا بھو کھیل نیار، ساچے بھانے آپ سما رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سمبل ساچا ویس کر، ساچے گھر بہا رہیا۔ بابا بڈھ بیک آپ وچاریا۔ کلجک جیو نہ آئے سُدھ، انتم بے مہاریا۔ بھیکھا دھاری لبھدے پھر دے در در گھر گھر نو ندھ، بھیکھ پکھنڈا جگت ودھارہیا۔ دھرم نہ کرے کوئی یدھ، شبد کھنڈا نہ کوئی پھڑا رہیا پُرکھ ابناشی پرگٹ جوت لکھ چوراسی کرن آیا سُدھ، ایکا نام سبق سکھا رہیا۔ چٹے آسو مار چھال نبے کد، دس کسے نہ آ رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا ویس کر، بڈھ

بیک آپ کرا رہیا۔ بابل بل دھار بلی بلوانیا۔ ویکھ وکھانے راج راجاناں شاہ سلطاناں وچ جہانیا۔ چاروں کُنٹ دسن بے ایمان، شبد گانا نام ترانہ، کسے نہ مات پچھانیا۔ جھوٹھا دسے کھانا پینا، مات لوک دا جھوٹھ لکانا، در گھر ساچا اک لکانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے وسے اپنے بھانیا۔ لالنگر لوائے لال امولیا۔ گر سنگت رہیا کھوائے، پورا تول آپے تولیا۔ لکھ چوراسی رہیا کٹائے، نہ رکھے رول گچھولیا۔ دھرم رائے رہیا ڈرکائے، لاڑی موت رکھے پڑدہ اولیا۔ پرگٹ ہوئے سچی سرنائی، گرگھ تیرے اندرے اندر بولیا۔ ہوئے سہائی سبئی تھائیں، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ قلعہ کوٹ آپے کُنڈا کھولیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، آدانت کدے نہ ڈولیا۔ لالائی سرت سنبھال، ہر سرجنہاریا۔ گرگھیں دیوے سچا دھن مال، کرے ونج وپاریا۔ توڑے جگت جنجال، جم کی پھاسی دور کرا رہیا۔ سادھ سنت نہ ہوئے کنگال، ساچی جھولی نام بھرا رہیا۔ پھل لگائے کایا ڈال، کلجک جوٹھے جھوٹھے سمبل رُکھڑے آپ وکھا رہیا۔ گرگھ ساچے سنت سہیلے گر چرن پریتی نبھے نال، آپے مالن آپے پالن، کوستک نیا مستک آپ وکھا رہیا۔ مستک لکانگن ندھان۔ سوہنگ سچا سکھ چلے دو جہان۔ پُرکھ ابناشی آپے ہوئے سب توں نکا، اندر بیٹھا کرے دھیان۔ کلجک جیورسن وکاری، جوٹھا جھوٹھا پھل کھائے پھکا، امرت نہ جانے گن ندھان۔ کایا ماٹی چٹے چڑے اُتے وکا، کالا داغ دسدار ہے مات نشان۔ گرگھ ساچا سنت سہیلا اٹھے پہر پر بھ ابناشی تیرے ملن دی رکھے سکا، دینا درس ہو مہربان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھر لیا پچھان۔ سمبل دیس ہر پریشیا۔ کلجک پیا کلیش، گھر گھر ویکھے کالا ویس، نہ کوئی نرنہ نریش، نہ کوئی برہما وشن مہیش، شو شنکر پھرے پردیش، گھر گھر مندے پئے گنیش، نہ کوئی دسے کھلے کیس، چاروں کُنٹ لبھدے پھردے اُچے نیویں ہو ہو سیری دسمیس، گھر ساچا در مات کسے نہ ویکھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، سمبل ویکھے ساچا گھر، آئے آپ پردیس۔ سمبل دیس کلکی اوتارا۔ نیلا گھوڑا آپ شنگارا۔ نیلی چھتے لایا پاڑا۔ بے مکھاں لٹی جائے دن دھاڑا۔ چاروں کُنٹ لبھدے پھردے، جوت سروپی پرگٹ ہو یا کپھڑی کوٹے سچا لاڈا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، دھرت مات تیرا ویکھن آیا کلجک انتم واڈا۔ اک آکاری سمبل نگری اپر اپاری۔ پُرکھ ابناشی لگی پیاری۔ کلجک تیری انتم واری۔ ماری شبد چھال اڈاری۔ کایا مندر وچ پساری۔ اندر کُنڈا بیٹھا ماری۔ گرگھیں کرے خبرداری۔ بے کھ روندے دھاہاں ماری۔ نار دُہاگن جیو و بچاری۔ کھلے کیس در بھگھاری۔ دس نہ آئے سیری دسمیس، جوت نرنجن کھیل اپاری۔ در کھڑے شو شنکر برہما وشن مہیش، ساچا

جنم دیوے سچی سرداری۔ ست پڑکھ کو سدا آدیس، آپے جانے اپنی کاری۔ سو ساکھی گھر گھر بیٹھے رہے دیکھ، سو چار نہ پاؤن ساری۔ گر گوبندے دھاریا
 بھیکھ، سر سے تیری وہندی دھاری۔ آپے لکھن آیا لیکھ، سرشٹ سبائی تیرا دوجی واری۔ میٹ مٹائے کلجک جیواں کالی ریکھ، رکھے ہتھ شبد آری۔ نہ کوئی
 دے اولیا پیر شیخ، نہ جھوٹھا دے ہٹ بازاری۔ گر گھ ساچا سنت بنایا دیکھ، جوتی جوت سروپ ہر، گوڑ براہمن نال تیرے لائی سچی یاری۔ ست برہم ہر
 سمجھائیندا۔ آتم برہم پار برہم کون اکھوائیندا۔ نہ کوئی جانے ساچے دھرم، کرم لیکھا کون لکھائیندا۔ کون مٹائے مائی چرم، پنجاں تتاں کون رکھائیندا۔ کون
 لگائے اُتے مرہم، تن سو سٹھ ہاڈی جوت جگائیندا۔ کون مٹائے اندر بھرم، قلعہ کوٹ کون بنائے، کون انتم ڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، سمبل دیس
 ویس کر، سمبل نگری سچ سمگری اپنی آپ رکھائیندا۔ سچ سمگری ہر داتار۔ سوہنگ نگری اپر اپار۔ جوت اُجگری وچ سنسار۔ گر گھ ورلے چرن پریتی لگری،
 ملیا میل ہر کرتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنے وسے گھر، آپ بنائے سچ دربار۔ سچ دربار اک سہایا۔ سنگھ سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ نو دوارے پڑدہ لاہیا۔
 بند کوڑا اک رکھایا۔ ستاراں ہاڈی دیا کمایا۔ بے کھاں آتم ترسنا اگن رہیا ساڑی، امرت ساچا میگھ برسایا۔ شبد گھوڑے رہیا چاڑھی، ساچا تک آپ لگایا۔
 آپے ہوئے پچھے اگاڑی، پُریاں لوآں رہیا پھرایا۔ در گھر ساچے جائے واڑی، جوت نرنجن وچ سمایا۔ جگے جوت بہتر ناڑی، پڑکھ ابناشی درشن پایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، جگت جگدیش تیرا محل اٹل، لوک مات ہر اک سہایا۔ سچ محل اپار نو دواریا۔ کلجک لگا جھوٹھا سل، نہ دیسے کوئی سہاریا۔ رنک راجاناں
 کرے ول چھل، جوٹھی جھوٹھی سچی سرکاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، چاروں گنٹ دیکھ دکھانے اک ہنکارا جگت وکارا لوک مات پساریا۔ کلجک پسارا ایکا وڈ
 ہنکاریا۔ کلجک جیواں کایا رہے سیک، کرے خوریا۔ کوئی نہ کرے کم نیک، جوٹھا جھوٹھا سرب وہاریا۔ ہر جن ورلے سنت سہیلے پڑکھ ابناشی تیری ٹیک،
 رکھے اک سہاریا۔ ساچے نیز رہے دیکھ، دیوے درس اگم پاریا۔ لکھ چوڑاسی مٹے لیکھ، گر بھ واس نہ ہوئے دوجی واریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، سچ
 سنگھاسن آپ براجے، شبد گھوڑے چھڈ تازے، لکھ چوڑاسی ساجن ساچے، آپے وسے باہریا۔ ہر سنگت سیوادر، سیو کمائیندا۔ راتیں نستیاں پہریدار، چور
 یار آپ دُر کمائیندا۔ اٹھے پہر خبردار، نندرا آلس مگروں لاہندا۔ سدا کردار ہے پیار، نہ رکھے کوئی ادھار، دو جہانی دیا کمائیندا۔ چلدار ہے مات بھنڈار،
 نہ ہکلی کھیل اپار، گر سنگت تیرا میت مُرار، ساچا در گھلا کمائیندا۔ ساچے وکنا ہٹ بازار، ایکا کرنا ونج پار، نام وست ساچی دست پھرائیندا۔ نہ کوئی دوسر وچ

سنسار، مات پت بھائی بھین ساک سجن سین جھوٹھے یار، ویلے انت نہ کوئی جھڈائیندا۔ سوہنگ شبد پھولنہار، ساچا کرے تن شنگار گل لٹکائیندا۔ دیپک جوتی کر اُجیار، میٹ مٹائے اندھ اندھیار، بیٹھ سچ سچے دربار، نو دروازے بند کواڑ، دسواں دیکھے اک دوار، ساچی سیجا آسن لائیندا۔ خوشی منائی ستاراں ہاڑی، نیڑ نہ آئے موت لاڑی، در گھر ساچے دیوے واڑی، شبد گھوڑے جائے چاڑھی، آون جاون گیڑ کٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، گر سنگت تیرا سیوادار، کلجک تیری اتم وار، پہریدار اکھوائیندا۔ ہوئے سیوادار چاکر چاکرا۔ سدا سہیلا کرے کرائے خبردار، پاکی پاک آپے پاکرا۔ ہوئے روگ دئے نوار، نہ کوئی دسے اگے عاقی آقرا۔ نہ کوئی گر نہ کوئی چیل۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی دیا کمائے، مانس دیہی میل ملائے، کرم کرے اُجاگرا۔ مانس دیہی لیکھے لائے۔ شبد گہنا تن پہنائے۔ بھانا سہنا حکم سنائے۔ جھوٹھے وہن مات نہ وہنا، سوہنگ اکھر اک پڑھائے۔ درس دکھائے نیتز نینا، بند کواڑی آپ کھلائے۔ پُرکھ ابناشی مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سنگت ساچی مل کے بہنا، ساچا حکم سنائے۔ گر سنگت تیرا ساچا ناتا۔ چار ورن بھین بھراتا۔ اتم رکھی ہر جی ذاتا۔ نیڑ نہ آئے دئی دوتی وڈ کم ذاتا۔ گر کھساں میل پُرکھ بدھاتا، کایا مندر اندر مسیت گردوارا ایکا جاتا۔ بے مکھ جیواں کایا اندر ایکا دسے اندھیری راتا۔ ویلے انت بنت بنائی، سادھ سنت رہیا جگائی، بیٹھا رہے اک اکانتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گر سنگت دیوے اک ور، آپ اپنی کرپا کر، ویلے اتم بچھے واتا۔ گر سنگت ساچا مان دُھر درگاہی ایکا ملے نام بان، ہر ساچا وچ ملاح۔ جھلدا جائے نام نشان، ویکھ دکھانے تھاؤں تھاں۔ آپ رکھائے اپنی آن، ویلے انت ہوئے سہائے، پکڑ اٹھائے پھڑ کے بانہ۔ گر مکھ تیری وودھدی جائے شان، ملیا پُرکھ اکٹرا آپے پتا آپے ماں۔ نہ کوئی پلے رکھے دمڑا، دُھر درگاہی ہر ملاح سدا سہیلا اک اکیلا رکھے ٹھنڈی چھاں۔ نہہکنک نرائن نر، گر سنگت دیوے اک ور، رسنا دھیاونتا ہر ہر ساچا ناں۔ ہر سچا نام دھیاونتا۔ اتم گھر اک وساونا۔ در دروازہ بند کھلاونا۔ غریب نوازا وچ بہاونا۔ جس جن تیرا ساجن ساچا، در گھر ساچے درشن پاونا۔ لاڑی موت مارے واجاں، اج کل بھو کسے نہ پاونا۔ چاروں کنت پین بھاجاں، ہوئے سہائی نہ کسے جھڈاونا۔ راجے رانیاں سیس لتھے تاجا، در دربان نہ کوئی رکھاونا۔ پرگٹے جوت سمبل دیس دیس ماجھا، کایا نگری آسن لاونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد واجا دُھنی ناد اناہد دھارا اک وجاونا۔ امرت برکھے ٹھنڈی دھار۔ دسم دوا ری تال سہاوا، جھرے جھرنا اپر اپار۔ دیکھے کول مکھ اگھاڑ، کون کپائی دیوے پاڑ۔ ساچا تیر تھ ساچی تاٹی، کایا مندر چار

دیوار۔ نو دروازے کھلی ہائی، کلج کالا ونج وپار۔ دسم دوارے سچ پاٹی، شبد شنگارا تن شنگار۔ امرت رس گرگھ ورا رہیا چائی، چرن سرن سرن گر چرن کر
نمسکار۔ دُرمت میل رہیا کائی، امرت برکھے کرپا دھار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی کرپا کر، کلج بیڑا لائے پار۔ امرت آتم دھار آپ
وہائیندا۔ گرگھوں کر وچار، دیا کمائیندا۔ مانس دیہی جنم سوار، لکھ چوراسی پار کرائیندا۔ آدانت نہ جائے ہار، سچی سرکار ساچے مارگ آپے پائیندا۔ کایا کرے
ٹھنڈی ٹھار، ونج سنسار تن بخار ہوئے روگ گوائیندا۔ امرت بھریا ہر بھنڈار، گر سنگت بنیا آپ ورتار، ساچے گھڑے آپ چوائیندا۔ گرگھوں لاپے
دکھڑے، سروں بھارے لاپندا۔ نرمل کرے مات گھڑے، چرن ڈلارے سچھل کھڑے اُلٹا برچھ نہ کوئی اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن
نر، امرت دھار ونج سنسار، گر سنگت اک دکھائیندا۔ امرت دھاری جیا نور۔ بھگت جنال گھر سنت سرو۔ سرب جیاں پر بھ آسا پورے، بے مکھاں ہر
دسے دور۔ گرگھ ساچے سنت جنال، آپے حاضر حضور۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، امرت ساچی دھار وہائے، گر سنگت
ساچی دیا کمائے، سرشٹ سبائی کوڑو کوڑ۔ کوڑ کڑیاری سرشٹ جھوٹھ پردھانیا۔ اک اگلا ساچا ایشٹ، جوت نرنجن سری بھگوانیا۔ آپ گھلائے کوٹ درشٹ
دیاوان دیاوانیا۔ سنت منڈلی سو بھاپائے جیوں وششٹ، ملے آن دو جہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرگھ ساچے سنت جنال امرت دیوے آتم دان، کرپا کر
پڑکھ سُبانیا۔ امرت پھل امرت میوہ، ہرجن لائے درگھر ساچے ساچی جہوا۔ امرت آتم سر ساچے نہائے، پورن گھال ہوئی سیوا۔ پڑکھ ابناشی دیا کمائے،
نام لگائے مستک تھیوا۔ رنگن رنگ اک چڑھائے، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔ سنگر سُرَت گیان آپ دوائیا۔ ملیا چرن دھیان، بیٹھائے ونج بان،
پورن بوجھ بُجھانیا۔ ملے میل سری بھگوان، واہ واہ گر جس بنت بنانیا۔ لکھیا لیکھا ڈھر مستک، لیکھ رہیا لکھانیا۔ سچ دوارے پریتی گئی جڑ، گر گوبندا رہیا
دھیانیا۔ لوک مات نہ رہے تھڑ، منگھ نندا دے تجانیا۔ دوہاں دھراں دا ایکا پڑ، بے مکھ جیواں رہے پسانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ساچی رچنا آپ رچانیا۔
واہ واہ گر، واہ واہ گردواریا۔ آپے پھڑے پنچے چور، ہتھ پھڑ شبد کٹاریا۔ کلج کایا رین گھور، دیک کرے آپ اُجیاریا۔ پنچ پوت نہ پائن شور، آپے ہوئے
پہریداریا۔ ساچے سو تر بنھے ڈور، سُرَتی کھچے دسم دواریا۔ ہرجن اور نہ دیسے ہور، جو جن پر سے چرن کملا ریا۔ آپ چکائے مور تور، گر گوبندا ساچی ریت
دکھا رہیا۔ گر گوبند نام نشان، جگت وڈیانیا۔ آپ جھلائے ہر مہربان، ساچی رہیا بنت بنانیا۔ مایا سٹے ہونادان، ساچی سار کسے نہ پانیا۔ سال بارویں نوجوان،

کمر کسے آپ کرائیا۔ تیروں تولے ہر مہربان، نانک ساچی ریت چلائیا۔ والی ہندا اٹھ بلوان، پر بھ ساچا میل رہیا ملائیا۔ آپے ویکھے مار دھیان، کیہڑی کایا کندر اندر وچ لکائیا۔ انتم مٹے جگت نشان، راج دربار نہ کوئی سنگ نبھائیا۔ ایکا ایک پُرکھ کرتار، سب دی رہیا تیج سوار، رکھے سدا سرنائیا۔ مانس دیہی نہ آئے ہار، پرگٹ ہو چوہیاں اوتار، لکھ چوڑاسی ویکھ وچار، گرگھ ساچے رہیا جگائیا۔ آپے کرے اپنی کار، نہ کوئی دسے ہور وہار، ستاں دیہیاں بٹھے دھار، سچ سنگھاسن ڈیرہ لائیا۔ سولاں کلیاں کرتیار، اُتے آسن لائے اپار، شبد گھوڑا نام ڈلار، ساچا پوڑا رہیا اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سمبل دیس ویس کر، آپ اپنا بھیکھ دھر، بھانا اپنے ہتھ رکھائیا۔ نیتز کھولے نین مدھانا ہے۔ اندرے اندر آپے بولے، آپے سنگھڑ سیانا ہے۔ بھگت جنان دا کڈا کھولے، آپ وچھائے ساچی سیجا، نام پیارا لیف تلالی سرہانا ہے۔ آدانت نہ کدے ڈولے، سد جیوندا بے پُرانا ہے۔ آپے وسے پڑدے اولے، مایا پڑدہ اک رکھانا ہے۔ گرگھماں ہر سد وسے کولے، کایا مندر ساچا مولے، ہوئے رت سہانا ہے۔ ملے وڈیائی اُپر دھولے، باشک ناگاں کرے بھار آپے ہولے، ذاتی ظلم مٹانا ہے۔ گرگھماں گھر آئے کولے، امرت دھار برسانا ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ویکھے کھیل والی دو جہانا ہے۔ آتم رنگ گوڑھا، لال ڈلاریا۔ جن بھگتاں ہتھیں پاؤن آیا چوڑا، ہر جی بنیا جگت دلایا۔ نال لیایا اک پنکھوڑا، سوہنگ پائے اُتے دوشالیا۔ پنجاں تتاں ناتا کوڑا، ایکا دسے راہ سکھالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے سنت جنان ایکا دیوے نام ندھان، دُھر درگاہ نہ ہوئے کنگالیا۔ ست پھرکی ہر چلائیا۔ نام سوئی سچی لگائیا۔ کایا پائی جھوٹھی چولی، اپنی ہتھیں رہیا سوائیا۔ دھرم رائے دی نہ ہوئے گولی، ویلے انت رہیا جھڈائیا۔ کلجک جیو مارن بولی، نہہکنک کیتھے جوت جگائیا۔ ہولی ہولی سب دے پڑدے جائے کھولی، اچرج کھیل رچائیا۔ پورے تول جائے تولی، ساچا کڈا دُھر درگاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرگھ ساچے سنت جنان دیوے مات سچی وڈیائیا۔ من دھاگا ہر بٹھایا اے۔ اُتے لایا شبد سہاگا، واہوا کنجن رنگ چڑھایا اے۔ آپے سویا مات جاگا، گر ساچے نال جگایا اے۔ پُرکھ ابناشی چرنی لاگا، مستک لیکھ رہیا لکھایا اے۔ ہنس بناوے ہر جی کاگا، لکھ چوڑاسی پھند کٹایا اے۔ ہتھ اپنے پکڑے واگا، دُھر درگاہی راہ دکھایا اے۔ چارے گنٹ پھرے سہاگا، دس کسے نہ آیا اے۔ لہندی کوٹے ویکھ واگا، لکوں تاگا اپنی ہتھیں آپ تڑایا اے۔ کالی ناگ کالا ناگا، ڈسن آپ آیا اے۔ کلجک رین اندھیری مس، کوئی نہ جاوے کسے پاسے نس، پر بھ ساچے گھیرا پایا اے۔ بھگت جنان راہ رہیا دس، مستوانا دھام سہایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ساچی جوت

میدان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سب گھٹ اپنا واس کر، آپ کرائے اپنی پچھان۔ سب گھٹا ہر پسارا ہے۔ کایا مٹاں کھیل نیارا ہے۔ شبد پہنائے ساچا پٹا، کلجک مایا در دُرکارا ہے۔ لیکھا چکے اٹھسٹھا، کایا مندر سچا گُردوارا ہے۔ جوتی جگے ساچے مٹھا، اگنی لنبو لگا بھارا ہے۔ امرت آتم ہوئے اکتھا، دسم دواری چار دیوارا ہے۔ منپٹ دیوے ہر سمرتھا، ڈھندوکارا کھیل نیارا ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کایا مندر جوت دھر، رکھے لال اک انگیارا ہے۔ کایا مٹھ بھٹھ تپایا۔ آپے گیڑے اُلٹی لٹھ، جیاں جنناں ہٹھ گویا۔ ہر جن ساچا آئے نٹھ، جس پورب لیکھ لکھایا۔ در دوارے سدا اکتھ، گر منتر نام دھیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کایا مندر جوت دھر، دیپک ساچا اک ٹکایا۔ دیپک جوت جگے نرالا۔ اُتے چانن ہیٹھا کالا۔ پنجاں چوراں رکھے نالن، کایا ہاڈی ہر گُلالا۔ بھگت جنناں کرے پرتپالن، دسے راہ اک سکھالا۔ شبد سرُپی ساچا مالن، تن پہنائے ساچی مالا۔ نام اٹھائے پھولن کھاری، شبد لپیٹے چٹے رومالا۔ آپے کھولے کایا مندر چوٹھے پد نکئی باری، ہوئے ہنگتا توڑے تالا۔ ساچی جوت جوت نرنجن اک آکاری، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پور کرائے گرگھ گھالا۔ سب گھٹ وسیا رام رام، رام رمیا سب تھائیں۔ کایا مائی جھوٹھا چاما، بے مکھ جانے ناہی۔ سچ دوارے اک دمامہ، وجے ناد اگم اتھای۔ سونا روپا نہ کوئی دسے تانبا، نہ کوئی دسے چاندی، نام وست گھر ساچے ماہیں۔ پور کرائے اپنا کاما، بھگت جنناں ہر پار کرائے انتم پھڑ پھڑ باہیں۔ کلجک مٹے رین اندھیری شاما، جوت جگائے تھاول تھائیں۔ ہریا ہووے ہر ہر ناما، ساچا پھل رہیا لگائی۔ ہر جن ادھارے جیوں بھگت سُداما، گنو غریب نمائیاں سد دیوے ٹھنڈیاں چھائیں۔ ہر گھٹ میں ہر ہر وسے، کل دسے کسے ناہی۔ ہر گھٹ واسا رام روپ۔ گرگھ ساچے سچ بھروسا، بلیا میل ساچا بھوپ۔ اٹھے پہر دے دلاسا، کلجک کالا اندھ کوپ۔ شبد سرُپی کرے ہاسا، پٹ لپیٹے ساچے سوت۔ لیکھے لائے نو اٹھاراں دس دس ماسا، ہر جن سچا سچ سپوت۔ ہٹھ پھڑائے سوہنگ ساچا کاسہ، نیڑ نہ آئے جن بھوت۔ مانس جنم کرے رہ راسا، ہوئے سہائی چاروں کوٹ۔ آذانت نہ کدے وناسا، شبد پنکھوڑا رہیا جھوٹ۔ ہر گھٹ میں ہر وسے، بے مکھ کوئی نہ جانے کلجک جیو مایا اوت۔ تخت تاج دربار سچی سرکاریا۔ جگت سوارے کاج، بھگت رکھائے لاج، سچ سلطانا نرنکاریا۔ گنو غریباں رکھے لاج، ہوئے سہائی غریب نواز، چارے ورنناں اک پیاریا۔ ایکا دھام دکھائے دیا کمائے مکہ کعبہ حاجن حاج گرور ہر گر دھاریا۔ مندر مٹھ شو دوالا ساچی ساجن رہیا ساز، ہر چرن دوار سچی سرکاریا۔ گُردوارا مندر کندر آپ دکھائے کایا محل اٹل اُچ مناریا۔ سچ سنگھاسن ڈیرہ لائے، کلجک جیواں دس نہ آئے، آتم سیجا آپ ستا

پیر پھریا۔ دیکھ جوتی رہیا جگائے، اگیان اندھیر رہیا مٹائے، ہوئے آپ مات اُجیاریا۔ امرت ساچا جام پیائے، آپ اپنی دیا کمائے، نچھر دھار ہر وہا رہیا۔ کول نا بھی بھل کھڑائے، پکڑ شتابی آپ اُٹائے، بوند بوندی آپ کرا رہیا۔ ساچے لوچن انجن پائے، جوت نرنجن آپ جگائے، پُرکھ ابناشی درس دکھا رہیا۔ ساچا سجن آپ ہو جائے، ایکا مجن چرن رگھڑائے، جگت بھلیکھا آپ مٹا رہیا۔ شبد تال گھر ساچے وجن، ملے بھگت جن سجن، در گھر ساچے میل ملا رہیا۔ بھرمی بھانڈے سارے بھجن، پنچ تت نہ لائے پنجن، پر بھ ابناشی پڑدے کجن، جن بھگتاں دیا کمارہیا۔ امرت پی پی درتے رجن، جوتی جوت سروپ ہر، گھٹ گھٹ رکھے واس، پیاس آس گرگھ ساچے تیری آپ بھجا رہیا۔ مٹے پیاس ترسنا گت، ہوئے روگ جلائی۔ مایا متا نہ جائے دگ، ہنس بنائے ہر جی گت، سچ سروور اک ایشان کرائیا۔ وڈ داتا سورا سربگ، گرگھ لگائے اپنے پگ، سر اپنا ہتھ لکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، سب گھٹ رکھے واس، دس نہ آئی۔ کام کرودھ چنڈال، ہنکار وکاریا۔ پھل نہ دسے کسے ڈال، کلجک ویلا جیو گواریا۔ دھرم رائے دی چلے چلی، پیسے دال دو پھاڑیا۔ نہ ہوئے کوئی سہاریا۔ کلجک واڑی انتم پئی، مانس دیہی جامہ گالیا۔ شبد شنگار نہ تن کرایا، مانس جنم نہ مات سمبھالیا۔ لاڑی موت رہی تئی، جوتی جوت سروپ ہر، کیہڑی کوٹے کایا بوٹے اپنی ہتھیں آپ اٹھا رہیا۔ نرنرنکار آپ کھیل رچائیندا۔ جگا جگنتر وارو دارا بھیکھ وٹائیندا۔ آپے بنے سنک سندن سناتن سنت گمارا، نام وست رکھی دست، براہ روپ ہر جی دھارا، ہرن کسپ مار آپ سنگھارا، دھرتی چک ہر داتار اُپر جل لکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایکا اپنا نام جپائیندا۔ گئے پُرش آپ اکھوایا۔ ساچا یگ آپ رچایا۔ پُرکھ ابناشی آگے لگ، اپنا کام آپ سہایا۔ سرشٹ سبائی رہی دگ، کلجک ویلا انتم آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوت نرنجن بھیکھ دھر، کلجک تیری انتم واری، نہہکنک نرائن نر، دس کسے نہ آیا۔ نہ کوئی جانے ناری نر، نہہکنک اوتار انتم انتیا۔ کرے کرائے اپنا بھیس، ماجھے دیس پورن بھگونتیا۔ نہ کوئی جانے نرنریش، نہ جانے سادھن سنیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ بنائے اپنی بنتیا۔ ساچی بنت ہر بنائیا۔ کچھی سستی آپ جگائیا۔ سرتے لئی لال چنی، نیتز نیر رہی وہائیا۔ بے کھاں چوٹی منی، چاروں کُنٹ پئے دہائیا۔ گرگھ ساچے چھانی پُنی، وڈ وڈ داتے دوویں جوڑ رہے گر لائیا۔ نہ کوئی ویکھے ذاتا پاتا اوچاں نیچاں بھيو چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، سستی کچھی اک جگائیا۔ اٹھی کچھی آلس لاہیا۔ پُرکھ ابناشی اک بہایا۔ چرن کول وچ بہہ بہہ ساجن اپنا آپ منایا۔ شبد گھوڑا کس تازن، ساچا تھم سنایا۔ ویکھ دکھانے راج راجن، رنگ لال گوڑھا اک رنگایا۔ پرگٹ ہوئے دیس ماجھن، آپ اپنا

بھيو گھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا بھیکھ دھر، دس کسے نہ آیا۔ اُتے ہر جی لئے دُپٹا، کھیل نرِالیا۔ لکھ چوراسی بھنے کایا مٹا، چلے اولڑی چالیا۔
 گرگھ ساچے نت اُدھارے جیوں بھگت جٹیٹا، بنیا رہے آپے حالیا۔ نہ کوئی دسے تیرتھ تئا، گردوار در مسجد مندر سارے ہوئے خالیا۔ ہر جی دسے گھٹ
 گھٹا، گرگھ دیکھے مات کون دوارے سچ رگھرائیا۔ دُور دُرڈا مار جھات، بیٹھا رہے اک اِکانت، کلجک رین اندھیر گھٹا کالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سمبل
 دیس ویس کر، رنگے رنگ اک گھلایا۔ رنگن رنگ لال رنگیا اے۔ کچھی پڑدہ ہر جی پایا اے۔ آپ بنائے در در بردا، چرن پریتی سیوا لایا اے۔ کت بدھ
 سرشٹی مات دھردا، اپنی درشٹی کھیل رچایا اے۔ برہما دیوے ایکاشٹی، کول نا بھی بھل کھلایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گھ چارے کر وچارے، چہس
 جگاں بھيو گھلایا اے۔ چوتھے جگ بھيو گھلایا اے۔ برہے لکھیا وید اتھرن، وید ویاسا پھیر دُہرایا اے۔ آپے دیکھے پر تھمی اکاشے، الو اللہ نور اکھوایا اے۔
 سنگ محمد ہو یا داسے، چار یارا متا پکایا اے۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ داسے، ساچا راہ رہیا تکایا اے۔ سنگ محمد چار یار کرن وچار، در درباریا۔ نور الہی کرپا
 دھار، جگت ملاجی پر اُتار، ساچا بیڑا کرے تیاریا۔ دیونہار سچی سرکار، دو جہانی پہریدار، کرے کرائے خبرداریا۔ ساچی چولی کر تیار، اللہ رانی ہوئی ٹییار،
 ساچی ڈولی آپ بنا رہیا۔ اک رلائی ساچی گولی، جوٹھی جوٹھی اِکو بولی، لوک مات آپ لکا رہیا۔ پورے تول رہیا تولی، سچ دوارا آپے کھولی، دادھا گھٹا نہ
 کوئی رکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تھم آپ سنا رہیا۔ ساچا ڈولا کر تیار، پر بھ کرپا آپ کرائیا۔ اسرائیل
 جبرائیل میکائیل اسرافیل ہوئے ہوشیار، اپنی کندھی رہے اٹھایا۔ سچ درواجیوں آئے باہر، لوک مات کری دھایا۔ مکہ کعبہ کر وچار، ملے میل جتھے دوآبہ،
 ساچا کرپا کرم کرائیا۔ بچھے چھڈیا ہر جنابا، نہ کوئی پن نہ سواہا، کرے کھیل اپنی چترایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگ محمد اللہ رانی اک
 پرنا یا۔ اللہ رانی نوجوان۔ اٹھے پہر کرے دھیان۔ کون گائے تیس بتیس حدیث قرآن۔ کون اُپجائے شاہ ابلیس جیو شیطان۔ کون بھلائے چھتر سیس،
 منگے در سری بھگوان۔ لیکھا چکے بیس اکیس، ساچا دتا ہر جی دان۔ جوٹھا جوٹھا پیسن لینا پیس، نہہکنک نرائن نر، تیرا آن چکاوے مان تان بلی بلوان۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، کلجک تیرا وسیا گھر، اٹھے پہر کرے دھیان۔ اللہ رانی چلی چلایا۔ پُرکھ ابناشی سیوا لایا۔ کالا ڈنڈا ہتھ پھڑایا۔ مگر لگایا ساچا کھنڈا،
 چاروں کنتاں رہیا بھوایا۔ پن نہ دیوے پانی ٹھنڈا، جلاں تھلاں پھرے ہلکایا۔ آپے کھولے آتم گنڈھاں، گھٹ گھٹ بندھیاں سرشٹ سبایا۔ ہتھ اٹھائے

اک پرچنڈا، سوہنگ نام رکھائی۔ پُرکھ ابناشی پائی ونڈا، اپنی کھیل آپ رچائی۔ اللہ رانی بیسن پیسے، ساچی سیو کماؤندی آ۔ اُمت نبی رسولان اک پڑھائے
 قرآن حدیث، آپ اپنا بھو چھپاؤندی آ۔ چھتر نہ رہنا کسے سیسے، کل کالکھ شاہی لاؤندی آ۔ ملنا میل مؤسے عیسے، دوہاں رنگ دکھاؤندی آ۔ کالا رنگ
 خالی خیسے، ہتھ چٹیاں اگے ڈاہندی۔ ملنا بھو بیس اکیسے، دن دہاڑے رو رو پی سناؤندی۔ اللہ رانی رو رو دھاہاں ماردی۔ ویلا اتم نیڑے آیا، مٹے یاری سنگ
 محمد ساچے یار دی۔ ساچی کوٹے ہوئے خواری، کلجگ تیری پہلی واری، لاڑی موت پھڑی بہاری، پہلا پھیرا ماردی۔ کوئی نہ چھڈے زرناری، اُچے قلعہ چار
 دواری جنگل جوہاں اندر تاڑدی۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک زرائن ز، ویکھ دکھانے سارے گھر، خوشی منائی دیا کمانی، تھت وار دکھائی اُنی ہاڑدی۔ اُنی
 ہاڑی لیکھ لکھایا۔ کلجگ تیرا مکے گیر، جھوٹا جھیرا رہیا چکایا۔ اتم لیکھا دے نہیر، ساچا فتویٰ اکو لایا۔ کوئی نہ دیسے نگر کھیڑ، شبد چلہ اک چڑھایا۔ آپے
 مارے بھیڑ بھیڑ، بھرم بھلکھے آپ بھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک زرائن ز، کلجگ کالا ویس کر، آپ اپنا کھ چھپایا۔ آپ چھپائے کھ ہر زرناریا۔
 اللہ رانی ہوئے ڈکھ، ڈگے منہ دے بھاریا۔ صدی چودھویں بوٹا جائے سک، ہری دسے نہ کوئی کیاریا۔ دانہ پانی جانا مک، نہ دیوے کوئی ہداریا۔ چارے
 گنٹ منہ وچ پینا ٹھک، ہوئے بے مہاریا۔ ویلا اتم آیا ڈھک، پرگٹ ہوئے ہر زرناریا۔ پر بھ کا بھانا نہ جائے رُک، چاروں گنٹ پاسا ہاریا۔ کلجگ پینڈا گیا
 مک، اگے دسے ڈوگھی گاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک زرائن ز، آپ اپنی کرپا کر، جوت سروپ بھیکھ دھر، اپنا آپ چھپا رہیا۔ چھپیا کھ چند
 ستاریا۔ ویلے اتم آئی ہاریا۔ سنگ محمد ناتا ٹٹا، ایک تیر رسن کمانو چھٹا، ہوئے خواری چار یاریا۔ کوئی نہ دیوے آب حیات، دوآبہ ایک ڈٹھا، ساگر گہر نہ کوئی دکھا
 رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی ویکھے مہر، کلجگ تیرا ورتے قہر، کالا ویس ہر وٹا لیا۔ کالا ویس در درویش شاہ فقیریا۔ کسے نہ چلے اگے پیش، آپ
 مٹائے زرنیش، شاہ سلطان ہوئے حقیریا۔ جوتی جامہ دھریا بھیس اللہ رانی رہی ویکھ، جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک زرائن ز، ماجھے دیس پاوے پھیریا۔
 ماجھے دیس پایا پھیرا، رانی اللہ مات گھبرائی۔ سمبل دیس لایا ڈیرہ، ہانیاں پانی پانی ہانیاں نہ دیوے کوئی پلایا۔ چلے تیر پد اک زرنانی، ساچی رین اک اٹھایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، ماجھے دیس ویس کر، کالی کفنی کھ چھپائی۔ کل قلندر ویس کلجگ دھاریا۔ ویکھ دکھانے در درویش، مکہ کعبہ دو دوآبہ، سال اٹھویں
 پینا دابا، پرگٹ ہوئے ہر جنابا، اک وجائے شبد ربابا، سوہنگ نگارے ساچا گانیا۔ نور الہی نور اک مہتابا، آپے آپ جانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، کلج تیری انتم ور، میٹ مٹائے تحصیلاں تھانیاں۔ کلج کالا ویس پر بھ در منگیا۔ سنگ محمد ایکا ایک رنگ کالا مات رنگیا۔ جوتی جامہ دھریا بھیس، پُرکھ ابناشی مات نہ سنگیا۔ در دوارے رہیا ویکھ، اللہ نور کیہڑی کئی ٹنگیا۔ پئے چھانے پیر فقیر اولیئے شیخ، شبد گھوڑے کیا تنگیا۔ کالی دھار جائے لنگھ، وجے نام شبد مردنگیا۔ جوتی جامہ سری بھگوانا پرگٹ ہوئے گہر گمبھیر ساگر سندھ سانت سریرا وڈ داتا سورا سرنگیا۔ لالا رنگ اپار جوت جو الیا۔ کرے ونج وپار، بنے مات دلایا۔ سوہانال شنگار، ساچارنگن رنگ رنگا لیا۔ اللہ رانی ہوئی ٹیاری، ساچا وٹنا آپ ملا لیا۔ پر بے تالے کر تیار، کالی مات حکم بنا لیا۔ چوسٹھ جو جن پچنا بھار، پہلا متا ایہہ پکا لیا۔ مگر لگائے رُسا دھاڑ، اگا پچھا نہ کسے وکھا لیا۔ تیر تونگا چلے کاڑ کاڑ، دھرت مات کالا ویس چھڈ درویش، لال رنگ رنگا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی بنت بنا رہیا۔ دھرت مات خوشی مناؤندی۔ اٹھے پیر پر بھ دھیاؤندی۔ گن گن گن گنیاں وقت لنگھاؤندی۔ اٹھے پیر رہے شرمناؤندی۔ کلج جیو بے کھ بے مہانے، لجیا مات نہ آؤندی۔ راجے رانے اٹھے کانے، سچ سرکار نہ کوئی اکھواؤندی۔ جیو جنت سادہ سنت بے مہانے، مایا بھرم بھلیکھا پاؤندی۔ گرکھ ساچے سنگھڑ سیانے، نیوں نیوں سیس جھکاؤندی۔ سرب گھٹا گھٹ آپے جانے، نہہکٹنک نرائن نر، منگن آئی تیرے در، کالا ویس اپنا کر، نیتز کھڑا دوویں چھپاؤندی۔ نیتز کھڑا دوویں گئے چھپ۔ در دوارے اگے کھلوتی اللہ رانی چپ۔ چاروں گنٹ اندھیرا ہویا، نہ کوئی دھیا نہ کوئی پت۔ جوٹھا جھوٹھا جھیرا ہویا، نہ کوئی پت مات نہ پت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، منگن آیا اک ور، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات ہر جوت دھر، اک اُپجائے ساچا ست، کالی کفنی کھ چھپایا اے۔ اللہ رانی پڑدہ پایا اے۔ مایا دھاری چاروں گنٹ ویکھے رُٹھے کوڑے سیٹھ، گنو غریباں جنہاں ستایا اے۔ پُرکھ ابناشی رکھیں چھایا ہیٹھ، کلج تیری اگنی تن تپا اے۔ لگی دھپ مہینہ جیٹھ، نہ ہوئے کوئی سہایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، در دوارا اک کھلایا اے۔ آئی چرن دوار بھجا پساردی۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، ہو سہائی عرض گزاردی۔ بے کھیاں پایا ڈاڈھا بھار، دھرت مات نہ انت سہاردی۔ میں پُچھے کے آئی چار یار، ویکھی سرداری سنگ محمد چار یار دی۔ گھر گھر دے نر ناری، دُکھاں روگاں پائے گھیرا، ہوئے پکار ہاہا کار دی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، منگن آئی اک ور، در دوارے جوڑ دوئے سرن تیری نمسکار دی۔ چرن نمسکار گر مہربانیا۔ میں منگن آئی بن بھکھار، دے مستی شاہ مستانیا۔ جیو جنت ہوئے دُشت دُراچار، و بھچار نار سوانیا۔ کسے نہ ملیا کنت بھتار، چارے کنتاں پُنیاں چھانیاں۔ کوئی نہ دے سہاگن نار، آتم رنڈی بے مہانیا۔

کھجک وچ در بھنڈ، گھر گھر پئی بھنڈی، وڑیا وچ ہنکار شیطانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، منگن آئی اک ور، اپنی کرپا دینی کر، صدی چو دھویں ہوئی حیرانیا۔
 اک منگیا ہر دوارا ہے۔ جس کیا سگل پسارا ہے۔ آد پُرکھ زرنجن اگم اگم کرے کرائے اپنی کارا ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اللہ رانی
 دے سہارا ہے۔ اللہ رانی ہوش سنبھال، پر بھ ابناشی کرپا کر، سال اُنیسے کرے تیری سنبھال۔ اک صنایشد حدیث، سوہنگ تیری گود بیٹھائے اک سچا
 لال۔ پھل لگائے بیس اکیسے، بنے آپ دلال۔ چھتر جھلے اک جگدیشے، سرشٹ سبائی ہوئے کنگال۔ خالی ہونے سب دے کھیسے، راجے رانے ہوئے
 بے حال۔ جوٹھا جھوٹھا پیس پیسے، پلے کوئی نہ دے دھن مال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دیوے سچا ور، اٹھ سوانی سرت سنبھال۔
 اللہ رانی اٹھ سوانی، نیتز نین اگھاڑدی۔ چاروں کُنٹ اٹھ اٹھ دیکھے، سنگ محمد نہ کوئی دے چار یار سچا ہانی، نہ ہکلنک تیرے چرناں ایک دھاڑ دھاڑدی۔ کیہڑی
 کوٹے ملنا پانی، کیہڑی پڑھنی انتم بانی، کیہڑی رہنی ہر جی کھانی، انڈج جیرج اُتبھج سیج سارے دیکھ دکھاندی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک دیکھے سچا گھر، جوڑ
 ہتھھاں عرض گزاردی۔ پُرکھ ابناشی دے دلاسا۔ ہتھ پھڑائے پریم کاسہ۔ اچرج کھیل اک رچاؤنی، میٹ مٹائے مدراماسا۔ سرشٹ سبائی بنت بناؤنی، سمت
 پندراں سولاں، ستاراں اٹھاراں دیکھ تماشا۔ سال اُنویں دیوے چنی۔ کوار کُنیاں کدے نہ آوے ہار پاسا، راجے رانیاں چوٹی مُنی، نہ کوئی جانے گن گئی۔
 لائے اگت سادھاں سنتاں کوئی نہ جانے سُن سُنی۔ نہ ہکلنک نرائن نر، ایک دیوے نام ور، سچ پکار ہر جی سُنی۔ ملیا ور سچّی سرکار۔ خوشی ہوئی نار ٹیاری۔ کرے
 تن سچا شنگار۔ ملے میل پُرکھ بھتار۔ صدی چو دھویں جائے ہار۔ بیس اکیس زرنکار۔ آئے چرن دوار۔ ساچی سیوا آپ لگائے، جوتی جوت سرُپ ہر، سچ
 سکھئی ایک نار۔ ساچی سیوا اک لگاؤنی۔ چار کُنٹ دہ دشا، سوہنگ تار آپ ہلاؤنی۔ ستاں دیپاں پائے ونڈا، نووا کھنڈاں کھیڈ رچاؤنی۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیرا کالا ویس آپے کر، در درویش جھوٹھی چنی مکھ توں لاہنی۔ کھجک کالا ویس آپ اتاریا۔ پرگٹ ہوئے ماجھے دیس، ساچا تن
 آپ شنگاریا۔ جو لکھیا گر دسمیس، سدا اٹل رہے ہمیش، ہر سُنے سچّی پکاریا۔ ہر جی کھلڑے رکھے کیس، آپے سدے در بلائے برہما وشن مہیش گنیش،
 سُرپت راجا اند در دوارے سیس جھکا لیا۔ پرگٹ ہوئے ہر مرگند، جوتی جوت سرُپ ہر، اپنے بھانے سد سما رہیا۔ ساچا رنگن ہر رنگیا۔ سمبل دیس بھیس
 وٹایا۔ گوڑ براہمن سنگ رلایا۔ دُجے در نہ جائے منگن، آپے ہوئے اپنے انگن، آپ اپنی گود اٹھایا۔ شبد گھوڑے کسے تنگن، دیکھن آیا ہر جی جنگن، نام

مردنگ اک وجایا۔ جن بھگتاں پائے ہتھیں کنگن، نام مہندی ساچی رنگن، مانس دیہی نہ ہوئے بھنگن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا ویس کر، ساچا چولا اک رنگایا۔ ساچا چولا تن شنگاردا۔ گرگھاں نوں آوازاں ماردا۔ شبد گھوڑا پچی سرکار دا۔ کلغی توڑا زہر زرنکار دا۔ جڑیا جوڑا گر سنگت تیرے چرن پیار دا۔ دُھر درگاہی آیا دوڑا، سب کچھ اتوں واردا۔ سنگھ منھیٹا جگت جگدیشا ساچا لاڑا گھوڑی چاڑھدا۔ دھرت مات تیرا ویکھے اکھاڑا، دن دہاڑے ڈاکا ماردا۔ منگن نہ جائے کوئی بھاڑا، جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنگ زرائن زہ، چاروں گنٹ اٹھ اٹھ ویکھے، لکھ چوڑاسی تچے نیز تاردا۔ ساچا گھوڑا چھیل چھیلایا ہے۔ پُرکھ ابناشی اک رکھایا، ساچا رنگ نیل نیلا ہے۔ کلجک جیواں دس نہ آیا، چار پاؤں نہ کوئی وسیلہ ہے۔ سرشٹ سبائی اُپر چھایا، پُرکھ ابناشی سچ سنگھاسن اُپر ڈایا، جوت زرنجن لوک مات بنے وکیلا ہے۔ ستوں آسن چرن اٹھایا۔ دکھن دشا قدم ٹکایا۔ چٹا سونا ل رلایا۔ شبد گھوڑا اک سمجھایا۔ دوہاں دھراں دا جڑیا جوڑا، پنجویں گھر لئے بہایا۔ بھگت جناں ہر ساچا بھڑا، چوتھے پد باہر رکھایا۔ دُھر درگاہی اک لگایا سچا پوڈا، سوہنگ ڈنڈا نام رکھایا۔ سچ وڈیائی تیری براہمن گوڑا، سمبل دیس ڈیرہ لایا۔ نہ کوئی جانے لما چوڑا، ساڈھے تن ہتھ ساچا ناپ کرایا۔ آپے ویکھے مٹھا کوڑا، امرت پھل آتم اندر پر بھ ابناشی ڈھیر کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ساچا رنگ اک رنگایا۔ کالا رنگ اپر اپارا ہے۔ جگے جوت اگم اپارا ہے۔ چوڑاسی کلیاں نال شنگارا ہے۔ وچ لگیا ہر زرنکارا ہے۔ لکھ چوڑاسی وچ پسارا ہے۔ سنگھ پورن در بھگھارا ہے۔ سچ تخت پچی سرکارا ہے۔ سرشٹ سبائی پر کھنہارا ہے۔ کوئی نہ جانے جیو لوکائی، مایا رانی اندھ اندھیارا ہے۔ ویر ورو دھ گھر گھر رہیا ودھائی، پنڈت پاندھے گیانی دھیانی وید پُرانی کردے ہاہاکارا ہے۔ پُرکھ ابناشی ساچے مندر اک رکھائے ساچی بانی، اونکار اونکار اونکار سوہنگ ساچی دھارا ہے۔ وید کرایا ویس برہما وشن مہیش جگ وچاریا۔ در گھر ساچے ہر پرولیش، آپے زرنائن زریش، آپے پرجا آپے شاہوکاریا۔ آپے اپنا دھارے بھیس، جوتی جامہ کھیل نیاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھاں دیوے ور، امرت ساچی دھار پیا رہیا۔ ہر امرت آپ بنائیدا۔ وچ سمائے سوہنگ جاپ، آدانت باہر نہ جائیدا۔ مارن آیا تینو تاپ، کلجک پاپ رہیا کانپ، شبد کھنڈا ہتھ اٹھائیدا۔ گر سنگت تیرا مٹے سراپ، دھرم رائے داٹھے پھندا، لکھ چوڑاسی وچوں وڈ پرتاپ، ستاراں ہاڑی جو جن آئے درشن پائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگاہ ساچی ساچا پھل امرت میوہ آپ کھوائیدا۔ ساچا امرت سچ دواریا۔ پر بھ ابناشی آپ چوائے، جن کھولے بند کوڑیا۔ دُرمت میل رہیا

لاہے۔ بجر کپائی سینہ پاڑیا۔ دھرم رائے دی کٹے پھاہے، ساچے گھوڑے شبد چاڑھیا۔ ہوئے سہائی سبئی تھائیں، جنگل جوہ پہاڑ اُجاڑیا۔ آپے پتا آپے مائی، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جو جن آئے چرن نمسکاریا۔ پر بھ ساچی اک سوانی اے۔ سوہنگ پھڑی ہتھ مدھانی اے۔ رڑکن آیا کلجک بانی اے۔ جھڑکن آیا لکھ چوراسی بے مہانی اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، ہر اکھ کتھا کہانی اے۔ سچ مدھانا نام گڑ۔ دوہاں پریتی گئی جڑ۔ پر بھ ابناشی رڑکن آیا، شبد ساچے چڑھ، گھوڑ۔ لکھ چوراسی ویکھن آیا، امرت آتم آئی تھڑ۔ گڑگھ ساچے پر کھن آیا، ویلے انتم پئی لوڑ۔ نہہکنک جامہ پایا، بیس اکیسا وچ سمایا، کلجک سبجگ تیرا پڑ۔ شبد مدھانی چھاچھ ورولدی۔ کھوں رو رو ایہو بولدی۔ بے مکھاں دے پڑدے کھولدی۔ گڑگھاں دے اوتوں اپنا آپ گھولدی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورے تول مات تولدی۔ ساچا گیڑا آپ دوایا اے۔ جگت جھیرا رہیا مٹایا اے۔ کچج نیترا ہتھیں پایا مینے چیت لیکھ لکھایا اے۔ لکھ چوراسی کایا کھیت سب چھان دکھایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، ایکا امرت آپ بنایا اے۔ امرت ساچا آپ بنائے، ناؤں رکھائے سیرا۔ پڑکھ ابناشی دیا کمائے، گڑگھاں کٹن آیا بھیرا۔ آپ اپنا وچ ٹکائے، مار مکائے ہنکاری کیرا۔ شبد دریشی وچ سمائے، جوت اٹھائے ساچا بیڑا۔ جوتی جوت سروپ ہر، چار ورنال اک کرائے ساچا ہر، نہ کوئی ہست نہ کوئی کیرا۔ ساچا امرت آپ بنایا اے۔ گڑ سنگت سد بہایا اے۔ مات لوک بن کے آیا منگت، پلو اپنا آگے ڈاہیا اے۔ نام بھچھیا ایکا پاؤنی، ستاراں ہاڑی بنت بناؤنی، ساچا حکم سنایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، امرت آتم ساچا سیر چٹا دودھ رکھایا اے۔ چٹا دودھ آتم تال۔ بھگت جناں کرے آتم سدھ، کلجک مایا توڑ جنجال۔ شبد گھوڑے بہنا کد، گڑ سنگت مارے اکو چھال۔ پنجاں نال ہر جی کرے یدھ، سوہنگ رکھے ساچی ڈھال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گڑگھ ساچے سنت جناں امرت ساچا گھکھ چوائے، در گھر ساچے ساچے لال۔ ساچے لال چرن دواریا۔ ملے نام سچا دھن مال، امرت دھاریا۔ دیون آیا ہر آپے شاہ آپے کنگال، گڑگھ ساچے کچج بہائے چرن دواریا۔ بھریا رہے سروور تال، جھرنا جھرے اپر اپاریا۔ آپے ہوئے وچ دلال، کول نا بھی آپ بھوا رہیا۔ گڑگھ ساچے سنت جناں آپے رہیا سرت سنجال، بے مکھاں در دُرکا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، دے مت آپ سمجھا رہیا۔ ہر امرت گڑ کی دھارا۔ گڑ امرت جگت پیارا۔ ہر ہر دیونہار داتارا۔ گڑ رتے مات بھنڈارا۔ شبد بھانڈا کلس اپارا۔ کلجک مائی کایا کچا آوا، وچ دھرے آپ گردھارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، گرگھیاں دئے ادھارا۔ امرت پی پی کلجک جینا، پرہ ساچے آپ بنایا۔ جوٹھا جھوٹھاپینا کھانا، ویلے انتم کم نہ آیا۔ ایکا امرت ساچا ورننا، دُھر درگاہی لے کے آیا۔ درگاہ ساچی دیوے مانا، جس جن رسناکھ رکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، اپنی ہتھیں رہیا ورتایا۔ امرت ہوئے تیار، بھرے بھنڈاریا۔ گرگھ جاگے سوئے، پرہ ساچا پاوے ساریا۔ اور نہ جانے کوئے، کلجک جیو ہوئے ہنکاریا۔ دُرمت میل پاپاں دھوئی، جو جن آئے چرن دواریا۔ امرت میگھ ساچا چوئے، کایا کرے ٹھنڈی ٹھاریا۔ گر گوہندا ایکا دھام اکٹھے ہوئے، گن اوگن نہ کسے وچاریا۔ نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، گر سنگت کرے ایکا پیاریا۔ انی ہاڑی خوشی منائیا۔ ویہ سو باراں بکرمی ساچا لیکھ رہیا لکھائیا۔ بے گھ جیواں بھرم بھلیکھا، ویکھی ویکھا جنم گوائیا۔ بھگت جناں دی لکھے ریکھا، ایکا رسنا قلم چلائیا۔ نیتز نین جس جن ویکھا، لکھ چوڑاسی پھند کٹائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، امرت آتم دیوے بھر، اٹھ بھنڈار رکھائیا۔ گرگھیاں دیوے امرت دھار، ہر نرنکار کر پیار ہر کرتاریا۔ مدراماسی کرن وچار، مانس دیہی آئی ہار، ویلے انتم ہون خواریا۔ پرکھ ابناشی بنیا آپ ورتار، گرگھیاں کرے نام پیار، دیندا جائے وارو واریا۔ نہہکنک نرائن نر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپاریا۔ گرگھیاں امرت آتم چوئے، کول اگھاڑیا۔ دُرمت میل کلجک دھوئی، اُپر دھول مایا رانی رہیا ساڑیا۔ ساچا امرت رہیا مول، دسم دواہی پڑدہ پاڑیا۔ کھلیا رہے نابھ کول، امرت آتم ساچی مدھ آپ پیائے امرت ست سروریا۔ گرگھ ساچے سد بھائے، سرب کلا بھر پوریا۔ سوہنگ ساچا ناد وجائے، ناد انادا ساچی توریا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگت دیوے ساچا ور، آسامسا سرب دی پوریا۔ آسامسادے وڈیائیا۔ ہوئے ڈکھڑا ہوئے دُور، ملے رگھرائیا۔ دپیک جگے جوتی نوڑ، ہوئے رُشنائیا۔ وجے ناد اناد تور، ساچا راگ رہیا سٹائیا۔ بھریا رہے تال بھر پور، امرت ساچا وچ ٹکائیا۔ بے گھ جانن نیڑے دُور، گرگھیاں وچ سمجھائیا۔ پرہ ابناشی حاضر حضور، گر سنگت تیری ساچی سیوارہیا کمائیا۔ ساچی سیوکمائے، ننگے پیریا۔ دیوی دیوت کروڑ تینتیس جگائے جوت، مات پائے پھیریا۔ شو شکر رسن دھیائے، دوئے جوڑ منگن کر کر مہریا۔ برہما اٹھے نیتز رہیا اٹھائے، امرت دھار کتھوں آئے، ملے ایکا ست سروریا۔ گرگھیاں رہیا کرم وچار، اپنی کرپا دھار، گرگھ ساچے سنت جناں دیوے ور، آتم در ساچے گھر، امرت سر سچا بھر پوریا۔ مدراماس جو رسن لگائے۔ امرت آگے ہتھ نہ ڈاہے۔ نیتز دوویں بند کرائے۔ پرہ ابناشی دس نہ آئے۔ دوویں سروں لئے چھپائے۔ سوہنگ راگ نہ سنن پائے۔ دسم دواہی گھ بھوائے۔ نو دواہیا راہ وکھائے۔ چاروں

گنٹ پھرن ہلکائے۔ مدراماس جس رسن آہارا۔ دسم دوااری وسے باہرا۔ نو دوارے کرے پیار، کامی کرودھی لو بھی کشتی بھریا تن ہنکارا۔ دیرگھ روگ لگا درستی، وسریا کرتارا۔ بھگت جناں ہر ساچا ایشی، ملیا میل دھر سنجوگ، نر ہر پٹی سرکارا۔ آدانت نہ ہوئے وجوگ، اٹھے پہر آتم رس لین بھوگ، پر بھ آپ وکھائے درس اموگھ، چتر بھج پٹی سرکارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، سرشٹ سبائی اک رکھائے سچ سچا دوارا۔ مدراماس کیا پیار، جنم گویا۔ ناتا تھاپر کھ بھتار، نار ڈھاگن جیو گوریا۔ کایا جھوٹھی وجے ستار، ساچا راگ نہ کوئی الایا۔ تن من وسے کام کرودھ ہنکار، پر بھ ابناشی نہ رسنا گیا۔ انتم ویلے دیوے در دُرکار، دھرم رائے پٹو گل وچ پایا۔ کھچی جائے وارو وار، جم راج گنڈا لایا۔ آگے ویکھے اک دربار۔ چتر گپت لیکھ لکھایا۔ اوتھے پینی کرماں مار، مات پت بھین بھائی سجن سین نہ ہوئے کوئی سہایا۔ لکھ چوراسی جاندی ویکھ ساچے نین، پھڑ باہوں نہ کسے مات اٹھایا۔ گرگھماں چکائے لہنادین، نہہکنک نرائن نر، امرت آتم ایکا سچا جام پیایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آدانت جگا جگنت سادھ سنت پورن بھگونت ہوئے سدا سہائی، آپ کرے رکھوالیا۔ آپے مائی آپے باپ، آپے کرے کرائے پرتپالیا۔ آپے اکھر آپے دکھر آپے سوہنگ سچا جاپ، آپے رکھے کایا بھانڈا خالیا۔ آپے تاپ آپے سراپ، آپے چلے چال نرالیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے سنت جناں، امرت مدھ آپ پیائے، سوہنگ بھری اک پیالیا۔ سوہنگ پیالی پی پی جانا۔ سدا جینا نام لکھانا۔ پر بھ ابناشی دانا پینا، آپ اپنا سنگ نبھانا۔ ہوئے سہائی لوکاتینا، درگاہ ساچی مان دوانا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھماں دیوے جیا دان، ویلے انتم ہوئے سہائی، درگھر ساچے آپ بہانا۔ گر پورا بھوگ لگائیندا۔ گرگھماں چکائے چوگ، کاگ ہنس بنائیندا۔ کل دیوے درس اموگھ، اپنی دیا کمائیندا۔ لکھیا دھر سنجوگ، لہنادینا مات چکائیندا۔ کدے نہ ہوئے انت وجوگ، ساچا ناتا چرن جڑائیندا۔ بے لگھ جیو رہے سوت، پر بھ مایا پڑدہ پائیندا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، گر سنگت ساچی آپ بنائیندا۔ ایکا ایک نرنجن جوت، گھٹ بھیتز آپ سائیندا۔ ورن گوت نہ کرے وچاریا۔ ساچا مارگ اک دکھا رہیا۔ چار ورنناں ایکا دھام ایکا نام ایکا امرت ایکا جام، اپنی ہتھیں آپ پیارہیا۔ کلجک میٹ مٹائے اندھیری شام، آپ سنایا ساچا نام، کلجک میٹ بھیکھ تمام، پھڑ ڈنک اک وجا رہیا۔ شبد رکھے اک دام، راؤ رنکاں ہر سنا رہیا۔ نہہکنک نرائن نر، گر سنگت اپنی کرپا کر، گر پرسادی گر گر پورا شبد پرساد آپ ورتا رہیا۔ سنگر پورا جانئے، کل سرت سمبھالے۔ سنگر پورا جانئے، دوس رین ہوئے رکھوالے۔ سنگر پورا جانئے،

دیوے نام سچا دھن مالے۔ سنگر پورا جانئے، خالی بھانڈے بھرے پیالے۔ سنگر پورا جانئے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنے رنگ رنگالے۔ ساچی رنگن رنگن آیا، بن کے آپ للاری۔ بھگت جنان ہر بھکھ ننگ کٹن آیا، بنیا وڈ بھنڈاری۔ سوہنگ نام رسن سواسی جپاون آیا، بنیا آپ لکھاری۔ کایا مائی نرمل جوتی ساچے مندر رکھن آیا، جوت نرنجن کر وچاری۔ بے مکھ جیو بھانڈے کاچے کلجگ انتم بھنن آیا، شبد ہتھوڑا پھڑیا بھاری۔ گرگھ لبھن آیا، پُرکھ ابناشی پراپکاری۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، آپ اپنی کرپا دھاری۔ ترے گن مایا ویس مات اُچنایا۔ آپ اُپایا برہما شو، وشنوں سنگ رلایا۔ چوہیاں تتاں آپے گنا، برہے دے مت رہیا سمجھنایا۔ لکھ چوراسی کرنی اُتیت، ساچا حکم رہیا سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، برہے دیوے اک وڈیایا۔ برہے اپنا آپ وچار، سرب کچھ پچھنایا۔ جس کیا میرا آکار، نر ہر سری بھگوانیا۔ دتی دست اک اپار، ترے گن دست سرب کچھ جانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، اپنا بھو آپ چھپنایا۔ برہے کیا اک آکار۔ مایا روپی سگل پسارا۔ چوہی تت کر اُکٹھے، اک بنایا پتلا بھارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے وسے سب توں باہرا۔ چوہی تتاں کری تیریا۔ خالی بُت منہ دے بھاریا۔ کرپا کرے آپ اچت، پاربرہم کھیل نیاریا۔ اُتےجے جل نہ ساچا سٹ، برہما کر کر تھکا کاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سنیہڑا ایکا دیوے، کرے آپ ہوشیاریا۔ برہے بُت بنایا، نہ مات جوالیا۔ اپنا مان گویا، پُرکھ ابناشی اک دھیالیا۔ پُرکھ ابناشی دیا کمایا، پنچھیواں تت جوتی دیک اک جگالیا۔ ہڈ ناڑ اُلی رت، واہ واہ سنپٹ سہنی لالیا۔ وچ رکھائی من مت، بدھی تیجا ساتھ رکھا لیا۔ سر منہ نک ہتھ، کٹاں پیراں نال سجالیا۔ ساچی دست اک اُکائی ہر سمرتھ، کایا مندر اک سہالیا۔ پرہہ کا بھیسو سدا اکھ، جگا جگنتر بھیسو کسے نہ پا لیا۔ آپے رہیا سب نوں متھ، آپے مارے آپ جوالیا۔ سگل وسورے جائن لٹھ، جس جن ہر دے آپ وسالیا۔ شبد چڑھائے ساچے رتھ، ساچا ڈولا اک سجالیا۔ پنجاں چوراں پکڑے نتھ، واگن اندرے اندر بھوارہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بنت بنا لیا۔ برہے بنت بنائی، جوت اُپنایا۔ نہ کوئی دے تھائیں وچ زمیں اکاشے جتھے دے بہائی، اُپر جل دے رہیا اُکائی، کول بھل نہ بھار اُٹھنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، دوویں جوڑ رہیا دھیانیا۔ پرہہ ابناشی کرپا کر، مایا آپ پساریا۔ دھرت مات جل اُپر دھر، لائی اک کیاریا۔ جگا جگنتر بھیکھ دھر، آپے پاوے اپنی ساریا۔ جیاں جنتاں دیکھ ہر، جیا دان ان اُبھاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے سرب پساریا۔ برہے سیوا لائی برہم سمایا۔ سرشٹ سبائی اُتیت آپ کرائی، وچ اپنا

آپ ٹکایا۔ وشنوں رچنا اک رچائی، دیونہار دات اکھوایا۔ شو شکر وڈیائی، انتم سب دا لیکھ مٹایا۔ اٹھے پہر کبیر رہیا دھیائی، پر بھ ساچی سیوا لایا۔ ان بھنڈارا دئے داتارا، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ ونڈدار ہے وارو وارا، جگا جگتھر رچنا آپ رچایا۔ کلجگ تیری انتم وارا، پُرکھ ابناشی کرپا دھاری کھنڈ منڈل برہمنڈ ورجنڈ لوآں پُریاں رہیا اٹھائی۔ برہمپری برہم نواس، کلجگ ویلا انتم آیا۔ جگ چو تھڑے ہوناناس، گرگھ ساچا سنت جگایا۔ شبد چلایا اک سواس، ساچی پُری دھام بہایا۔ کرپا کری آپ رگھناتھ، بیس اکیسے بھو چُکایا۔ آپ نبھائے اپنا ساتھ، نہہکنک نرائن نر، ایک ساچا شبد چلایا، لوآں پُریاں رہیا دکھایا۔ سوہنگ ساچا رتھ، ساچی کھیل رچایا۔ ساچی کھیل ہر کرتار، جگا جگت ویسیا۔ شو شکر ویکھے جائے دوار، جٹا جوٹ دھاری کھلے کیسیا۔ باشک تشکا گل وچ ہار، ایک سوتر تیر لنگوٹیا۔ پورب کرم رہیا وچار، کلجگ ویلا انتم آیا کھوٹیا۔ گرگھ ساچا کرتار، آپ چڑھائے اُپے پر بت سچ سمیرو چوٹیا۔ نہہکنک نرائن نر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے سنت جگائے، وچوں کوٹن کوٹیا۔ سُرپت راجا اند ہوئے خیرانیا۔ پُرکھ ابناشی اک اُپجائے ساچی بند، لوک مات سچ مہانیا۔ کروڑ تیتسیا کرے نند گنوت نہ جانے گئی گہند، اٹھے پہر رہے مستانیا۔ ہر جن ساچا ساچی بند، جوتی جوت سروپ ہر، ساچے دھام آپ سہانیا۔ ساچے دھام سہائے آپ بہانیدا۔ کروڑ تیتسیا حکم چلائے، سوہنگ ساچا چاپ چپائے، سُرپت راجا اند ایک راہ دکھائے، نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، بھیکھ وٹانیدا۔ جا کے سرنی جانا پڑ، نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، جوتی کھیل رچانیدا۔ سرشٹ سبائی نال رہیا لڑ، اُچ محلے اندر چڑھ، کایا مندر آپے ڈھاہندا۔ بھگت جنان در دوارے کھڑ، جوت سروپی کرپا کر، ساچا راہ دکھانیدا۔ نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پُریاں لوآں ایک ڈنک وجانیدا۔ ایک وجے ڈنک، شبد سنایا۔ سوہنگ سچا دوار بنک، گر پورے خوشی منایا۔ نہ کوئی راؤ نہ کوئی رنک، نہ کوئی شاہ نہ کوئی سلطان، راج راجاناں ایک دھام ہر بہانیا۔ غریب نمائیا دیوے مان، پلا اپنا آپ پھڑانیا۔ کلجگ مٹنا نشان، ستاں دیپاں رنگ رنگانیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی ویکھ خیران، نہ کوئی پتا پوت نہ مانیا۔ ایک ملیا تیر نشان، رسنا کچھ دکھانیا۔ سوہنگ وجے مستک بان، گرگھیں رہیا جوت جگایا۔ آپے بخشے پین کھان، گر سنگت تیرا بھنڈار رہیا ورتانیا۔ آپ چُکائے جم کی کان، دھرم رائے در دُرکانیا۔ سنت سہیلے مات پچھان، اپنی گود رہیا اٹھانیا۔ گر پورا ملیا مہربان، آپے کرے سچ پچھان، بھیناں بھانیا نات بڑانیا۔ نہہکنک نرائن نر لوآں پُریاں مار دھیان، ایک راہ دکھانیا۔ گر سنگت تیرا بھنڈار، شبد خزانیا۔ کدے نہ مکے وچ سنسار، ودھدا جائے انت جہانیا۔ بیٹھی ہر

سچی سرکار، جن بھگتاں دیکھے کھیل پردھانیا۔ چتر گُپت کرے پکار، بخشیش ہر ساچے در، آوے ڈر میں رہاں دُور دُرانیا۔ گر سنگت تیرا وسدا رہے گھر، شبد جھلدا رہے نشانیا۔ ہر جن ساچا کدے نہ جائے مر، امرت آتم رس پچھانیا۔ اپنی کرنی رہیا کر، گر سنگت دیون آیا ور، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، جوت زرنجن نہ ہر ساچا کھیل گنی گنکاریا۔ گر سنگت لائی سیوا سو پیاریا۔ کایا لگا سچا میوہ، نو اٹھاراں جس وچاریا۔ لیکھا مکا وِچ باراں، سال بارہویں خوشی منا رہیا۔ نہ کوئی کیا مات ادھارا، جگاں جگاں دے وچھڑے انتم میل ملا رہیا۔ آپے پرکھے پرکھنہارا، نام کسوٹی اک لگا رہیا۔ شبد جو ہری نام دللا، دینا بندھو گر گوپالا، ساچے ہیرے آپ چکا رہیا۔ اگنی جوتی اک جوالا، نہ کوئی ورن نہ کوئی گوتی، سرب جیاں کرے پرتپالا، پالنہار ہر داتار، سرب جیاں رزق سبا رہیا۔ کلجک جیو مایا رلے آتم بھلے ہوئے گوار، در دوارا اک کھلا رہیا۔ نہ ہکلنک زرائن نہ، گرگھ ساچے سنت جناں ایکا دیوے نام دھنا، کایا جھولی آپ بھرا رہیا۔ گر سنگت تیرا بھنڈار، موکھ دواریا۔ بنے آپے آپ ورتار، جن بھگتاں کاج سواریا۔ مانس دیہی کدے نہ آئے ہار، در گھر گھر در ساچے آپ سہا رہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، گر سنگت ساچی آپ کھوائے، بیس اکیسا کھیل رچا لیا۔ پر بھ بھتا آپ اٹھایا اے۔ نہ کوئی دیکھے ٹھنڈا تیا، مات دھرت رہی شرمایا اے۔ بھگت جناں بنھن چلیا دھیرج جتا، ساچا ناتا آپ بندھایا اے۔ آپے دے سمجھاوے متاں، گر سنگت تیرا اک بھنڈار سانجھا آپ اٹھایا اے۔ گر سنگت سیوا لائی۔ پر بھ ابناشی کرپا کر، سچ کھاری سر اٹھائی۔ گر سنگت کردا پیاری، آپے بنیا رہے بھگھاری، اچرج ریت چلائی۔ بھتالے کے جائے سوانی، گرگھ دیکھے ساچے ہانی، امرت پانی نال اٹھائی۔ لکھ چوراسی پنی چھانی، گرگھ ساچے مات پچھانی، لکھ چوراسی پھند کٹائی۔ پر بھ ابناشی آپ اٹھایا گر سنگت تیرا توسا۔ امرت لیا ساچا جل نال ددھ لیا کوسا، سچ بھنڈارا بھرنے آیا۔ آپ چکایا پچھلا روسا، ساچا میلا میل ملاون آیا۔ ساچا کھیل کھلاون آیا۔ نہ ہکلنک زرائن نہ، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگت ساچی راہ دکھایا۔ پنچ پنچائی دیکھ وچار۔ وِچ بونجا بنھے دھار۔ کلجک کھیل رہیا وچار۔ لکھ چوراسی کٹنہارا، جوت زرنجن کر آکار۔ سوہنگ دیوے شبد اپار۔ کسے ہتھ نہ آئے رکھی مُنی، لکھ چوراسی ہونی مات خوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، گر سنگت کیا اک پیار۔ سچ بھنڈارا آپ ورتا رہیا، آپے دانا آپے بینا۔ آپے پینا آپے کھانا۔ آپے دیوے نام ندھانا۔ آپ جھلے جگت نشانہ۔ آپے دیکھے بیابانا۔ آپ سنائے راج راجاناں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگت دیا کمائے بردھ بال جوانا۔ آپے بردھ بال انجانا۔ آپے

پتھر سگھڑ سیانا۔ آپے جو دھا سورا رانا۔ آپے ہوئے غریب نمانا۔ آپے پتھر بھج اکھوانا۔ آپے بھو کھلائے گجھ، سوہنگ اکھراک مہانا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگت سیو کرے مہانا۔ ہر ساچا میل ملایا۔ گر چیلایا دھام بہایا۔ آپے آپ بنیا سجن، اوچو نیچ کر بہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی رنگن رہیا چڑھایا۔ گر سنگت گومت پر بھ در پائیا۔ شبد سنتو کھ نام دھیرج، پریم جت آپے آپ رکھائیا۔ کرم تت شبد مت دے آپ رہیا سمجھائیا۔ پنچم نتھ ہر سمرتھ ساچی ڈوری رہیا پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سنگت میلا اک ملایا۔ دھرم کوٹ دوار، ہر چندن نام بالیا۔ شبد چوٹ نگار، کایا مندر اندر رکھے واسیا۔ تت کال ہوئے بے جیکار، مات پاتال اکشیا۔ امرت سوما میگھ اپار، دیوے ہر داسن داسیا۔ کایا ہوئی ٹھنڈی ٹھار، جس جن تجایا مدراماسیا۔ ہر جن بھوجل اترے پار، لیکھے لایا رسن سواسیا۔ کوڑ پتنگ گرنگ رنگ چڑھایا۔ کلجگ کالا رنگ، ٹٹے انگ انگ نہ ہوئے کوئی سہایا۔ چاروں گنٹ بھکھ ننگ، پر بھ ابناشی دے نابی سنگ، مایا پڑدہ ہر جی پایا۔ گر سنگت ساچی آتم اک امنگ، چٹے آسو کسے تنگ، جگت دروازہ جائے لنگھ، پرگٹ ہوئے درس دکھایا۔ ست گن وچار ست سنتو کھیا۔ جن بھگتاں سن پکار، آدے مات مٹاوے دوکھیا۔ ساچا گہنا تن شنگار، ساچا مارگ راہ سوکھیا۔ دینا درس ہر کرتار، ہوئے سہائی ویلے اوکھیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں دیوے اتھ موکھیا۔ موکھ مکت جگ ریت آپ چلائیندا۔ آپے داتا کرتا شکت بھگت، آپے جوگ کمانیندا۔ آپے سادھو تن بیراگی آتم رہے وکرت آپے موہ جنجالا توڑ دکھائیندا۔ آپ امولا آپے تولا، پڑکھ ابناشی ساچے جگت، نہ دوسر کوئی رہائیندا۔ ہر جن لیکھے لائے بوند رکت، کایا پنجر ناڑی چام آپے لیکھے لائیندا۔ جن بھگتاں کٹے بھکھ ننگت، ساچا میلا سادھ سنگت، سنگر ساکھی درس دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی رنگت آپ چڑھائیندا۔ سرت سوانی بھرے پانی، من پہریدار بنایا اے۔ مایا رانی لہے ہانی، ساچا در نہ نظری آیا اے۔ جن بھگتاں دیوے ساچی بانی، ساچی کھانی آپ سما اے۔ جوت زرنجن کرے پچھانی، چرن دھیانی لئے بچایا اے۔ کلجگ سہنجنی رین سہانی، ست پڑکھ زرنجن درس دکھایا اے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنا رنگ رنگایا اے۔ وٹیارنگ بھیس کل دھارے۔ آپے ہوئے انگ سنگ، آپے پکٹھا پھیرے پون چلائے سچ چبارے۔ ایک نام وجائے سچا مردنگ، سنے سناے اپر دھولارے۔ ساتی سجن ساچا سنگ، پاربرہم اوتارے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے نام ادھارے۔ دیوے

نام ادھار سنتو کھ، جت دھیرج ساچا تھاپیا۔ ویلے انتم ہوئے موکھ، رکھے پت ناتھ اناتھیا۔ ہوئے سہائی ویلے اوکھ، پنجاں تتاں سگلا ساتھیا۔ لکھ چوڑا سی گئی اونت، ملیا میل نہ ہر رگھناتھیا۔ گرگھ ناری پائے ساچا کھونت، مستک لکا چڑھے شبد ساچے راتھیا۔ گھر ساچے جگے نرالم جوت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ نبھائے اپنا ساتھیا۔ سنگی ساتھی سگل پسارا، کوڑی رین سوائیے۔ استر شستر گھوڑے ہاتھی تن بستر نہ کوئی جانے جیو پرانیے۔ شبد گرگروگر منتر، ہوئے سہائی ویلے انتم، انتر بدھ ستوگن مدھائیے۔ تت ورو لے شبد وچولے وسے سرب گھٹا گھٹ اندر، گھٹ بھیتھر کھیل نرالیے۔ آدانت نہ کدے ڈولے، کایا مندر کڈا کھولے جگے جوت اگم نرالیے۔ ہرجن کایا ساچی مولے، جوتی جوت سروپ ہر، کایا رنگن رنگ رنگیا اے۔ رنگے رنگ کایا چولی، شبد رتن جڑاؤ۔ نام بنائے ساچی ڈولی، پریم لگائے باہو۔ آتم پڑدے رہیا کھولی، آتم راما ویکھ وکھانے تھاوں تھاوں۔ سچ دوارے ایکا گولی، نہ کوئی روکے کتھاہو۔ سپت رکھی آمارے بولی، بھگت دھرو آ ویکھیا تھاوں۔ پورے تول رہیا تولی، جوتی جوت سروپ ہر، دوسر کو ناہی۔ سپت سُرکھ رکھی رکھوارے۔ ساچے منڈل لیکھا لکھ، ویکھے کھیل ہر اپارے۔ وششت کیشپ اتری ساچا تھاپن تھاپے۔ گوتم رکھے ساچی چھتری، شبد اجپا جاپے۔ بھاردواج متر ملتوی، کرے کھیل کالی راتے۔ جگ بھدر آپے ناچے۔ جوت جگت جگت جوت آتم رکھے داتے۔ جوتی جوت سروپ ہر، گوتم گورا ویکھے اورا کرم کانڈ کل ساچے۔ کرم کانڈ کل آیا لکھن، سرب لوک ترے گنیا۔ جن بھگتاں آیا لاج رکھن، سچ پکار آپ سُنیا۔ کجگ چھاچھ ورو لن آیا مکھن، وڈ داتا ہر گن گنیا۔ چاروں کُنٹ انگیارے بھکھن، جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے آپے آپ چُننیا۔ گرگھ ساچے چُن چُن موتی، شبد ہار بنایا اے۔ آپے ویکھے ساچی جوتی، پریم شنگار کرایا اے۔ سُر ت سوانی اٹھ سوتی، رنگ رنگیلا ساچا پیسہرا نظر نہ آیا اے۔ چاروں کُنٹ بھجڈی پھردی، گرگرو در دوار نہ کسے وکھایا اے۔ نین وہنی کل کل روتی، نیتز نیر وہایا اے۔ کی کراں میں اک اکلوتی، کل قلندر گھیرا پایا اے۔ دُرمت میل نہ گئی دھوتی، نہ ہر نہ درشن پایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، گر منتر بنائے بستر، ساچا نام دھرایا اے۔ گر منتر نام دھیان، شبد اُجاگرا۔ امرت جام پیائے شام، سُر ت رام سو داگرا۔ پورن دیوے نام، کرے کام کایا گاگرا۔ امرت دیوے جام طعام، جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا رنگ رتی رتناگرا۔ نام رتی رتن اپاریا۔ دیوے شبد گرگرمتی، دھیرج جتی آپ دوا رہیا۔ چرن پریتی نیتی مات ستی، ست پُرکھ

زرنجن ساچا راہ دکھا رہیا۔ کلجک وانہ لگے تتی، ساچی بتی اک جگا رہیا۔ ایکا ز کملاپاتی، متی گتی آپے آپ جنا رہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، نام ترانہ ہر سنا،
 شبد گانا وچ جہانا اپنی ہتھیں آپ بٹھا رہیا۔ بٹھے ڈوری نام کرتار۔ لوک مات کل کرے چوری، بھگت جناں دا میت مرار۔ نہ کوئی جانے آتم گھوری، کون
 کرائے ہر جی کار۔ ڈونگھی ساگر رہے دوڑی، جگت وچولا چبھی مار۔ ہتھ نہ آئے ساچی پوڑی، اُپر نیچے نہ ادھوچکار۔ نہ کوئی جانے راگ گوری، نہ کوئی
 جانے دیک ملار۔ مایا متا کنی لمی چوڑی، کلجک لکھ نہ سکے کوئی کسے ڈار، جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سنگت بیڑا بٹھ، دکھایا
 وچ سنسار۔ گر سنگت گر کاج رچایا، بنیا وچولا۔ شبد سنیہڑا دیون آیا، بجر کپاٹی پڑدہ کھولا۔ ہوئے پیڑ جگت گواون آیا ساچا تولا۔ گر سنگت بیڑا آپ اٹھاون
 آیا، در دوارے ہو یا گولا۔ درگاہ ساچی ساچا دھام سہاون آیا، جوتی جوت سرؤپ ہر، نہکلنک زرائن ز، کریا کھیل اُپر دھولا۔ اُپر دھرتی دھرم دی جڑ،
 پر بھ ساچے مات لگائیا۔ گر ساچے گھر گھر پھڑ، چرن دوارے اک رکھائیا۔ کایا توڑ ہنکاری قلعہ گڑھ، چوٹ اک نگارے لائیا۔ اُچ محلے اُتے چڑھ، شبد
 جیکارا اک سنا لیا۔ سچ دوارے جائے وڑ، کلجک ویلا اتم دئے ڈھائیا۔ پر بھ ابناشی بانہہ لئے پھڑ، جس جن ساچی سیو کمائیا۔ سوہنگ اکھر جانا پڑھ، دوسر لوڑ
 رہے نہ رائیا۔ کایا مائی جھوٹھا دھڑ، چرن پریت سد سما لیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سنگت تیرا کلجک بھار آپے رہیا اٹھائیا۔
 اٹھائے بھار دیا کمائیدا۔ ہوئے سوانی سیس اٹھائے دس نہ آئیدا۔ جن بھگتاں دیوے امرت آتم ساچا پانی، اٹھ بھنڈار اک رکھائیدا۔ آپے کٹے جم کی
 کانی، کھانی بانی بھید چھپائیدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر گر گر کرپا کر، ہر منتر نام جپائیدا۔ سچ سمگری ساچی راس۔
 ست پُرکھ سد رکھے واس۔ پورن برہم پاربرہم ابناش۔ سچ کرم دھرم جگت جگیاں۔ مانس جنم بھرم کٹے جم کی پھاس۔ لیکھے لگے کایا چرم، جیت جیت
 سواس سواس۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سنگت کیننی بند خلاص۔ بندی توڑ بند کٹوایا۔ چرن پریتی جوڑ دھرم دھرایا۔
 دھر درگاہی واگاں موڑ، گھوڑ شبد چڑھایا۔ کلجک اتم گیا بھڑ، دے مت آپ سمجھایا۔ کایا بھجنا ریٹھا کوڑ، نہ ہوئے کوئی سہایا۔ گپتی کپتا براہمن گوڑ، گو
 غریباں گلے لگایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنا بھیکھ وٹایا۔ سوانگی بھیکھی ویراگ اتیتیا۔ نور نرنتر انتر ویکھا، سچ سمگری اچرج ریتا۔ جگت بھکاری در
 دوا ری لکھیا لیکھا۔ آسا کیننی وڈگن گنی ہو یا پتت پُنیتا۔ سنی شبد ناد دھنی، جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا شبد رکھائے مان

اٹھاراں دھیائے گیتا۔ گن گاوت پاوت نہر دھرم کُنڈ کُنڈیالا۔ آتم در آپ سمجھاوت، کلجگ کایا کھیل نرالا۔ سرور ست ست سرور گرگھ وِرا نہاوت، توڑے جگت جنجالا۔ پاربرہم در ساچا پاوت، گن گاوت گنی رسالہ۔ ہر رسنا سد دھیواوت، چترنج ہوئے رکھوالا۔ گرگھ سوئے آپ جگاوت دیناں بندھو دین گن دیا۔ مورکٹ سر نام سجاوت، گھنگٹ رکھے کالا۔ ترے بنی تیرتھ چرن گر نہاوت، کایا ساچی دھرم سالہ۔ پاربرہم پد ساچا پاوت، گوبند گر گوپالا۔ تور انادی دُھن ناد وجاوت، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، گر سنگت ہوئے آپ دلالا۔ گر سنگت گن وِچار، کرم کمایا۔ ساچا دھرم وِچ سنسار، گر چرن سیس نوایا۔ بھانڈا بھرم بھو نوار، جگت جگدیش آپ سمجھایا۔ لکھ چوراسی اتری پار، ستاراں ہاڑی جس جن درشن پایا۔ آپ اٹھایا اپنا بھار، نہ کوئی اُدھار کرایا۔ ساچا نیاؤں سچی سرکار، سچ دربارے آپ کرایا۔ بنیا آپ مات بھکھار، گرگھ کایا اندر سچا دھن مال سہایا۔ کیرت کرنی کری وِچار، پورب لہنا کرم چکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، کلجگ کرپا کر، وِہار گر سنگت وِدا کرایا۔

★ ۲۸ ہاڑ ۲۰۱۲ پکرمی کیہر سنگھ دے گرہ پنڈ رچیوال ★

کلجگ کالا روپ، بھیکھ وٹایا۔ پُرکھ نرنجن ست سرُپ، دس کسے نہ آیا۔ لوک مات مہمانوپ، بھيو ابھیدا کسے نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوت نرنجن بھیکھ دھر، کلجگ کالا ویس، مات کرایا۔ کلجگ کالا ویس دُور دُرانیا۔ پُرکھ ابناشی در درویش، نہ کوئی جانے برہما وِشن مہیش گنیش، نہ کوئی جانے وید پُرانیا۔ پُرکھ ابناشی در درویش، نہ کوئی جانے ہر جی بھیس، جوتی جامہ کھیل مہانیا۔ آپے نہ آپے نریش، آپے گر ہر دسمیس، آپ اٹھائے شاہ سلطانیا۔ آپے لجن رکھے کیس، بال جوئی اک وریس، چھتر ساچا سیس اک جُھلا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، اگادھ بودھ بودھ اگادھ سنگ رلایا، دُھنی ناد ساچا راگ اک الایا۔ ساچا راگ اک اناد دُھن جیکاریا۔ آپے ہوئے رہے وِساد، جن بھگتاں دیوے ساچی داد، آتم جوتی نور جگا رہیا۔ دوس رین رسنا رہے ارادھ، جگا جگنتر جوت ندھان۔ مات رکھیشتر کر دھیان۔ بھگت تپیشتر شبد نشان۔ مَن مَنیشتر کون گیان۔ آتم گرہ کون در کون گھر کون ہر کون وسے کس مکان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، اک وکھائے شبد نشان۔ جوگ راج جگت در باج۔ کون رکھے مات لاج۔ کلجگ ویلا اتم کل کہ آج۔

جُوٹھے جھوٹھے مایا لوٹھے ساجن ساز۔ کایا مندر رنگ انوٹھے، شبد اولڑی وجے آواز۔ پُرکھ ابناشی ساچاٹھے، چرن اٹھائے دیس ماجھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ سوارے اپنے کاج۔ راج جوگ تخت سلطان۔ شبد وجوگ گن ندھان۔ ہوئے روگ چنتا سوگ اندھ اندھیان۔ ایکا ایک ہر درس اموگھ، ملے میل ڈھر سنجوگ، چرن کول کول چرن ساچی سرن برہم گیان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آتم دیوے جیا دان۔ راج جوگ جگت ادھار۔ رسنارس بھوگ نام اپار۔ ایکا ایک اک سنجوگ، نر نرائن پت پتونت سنت سچّی سرکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کرے کرائے خبردار۔ راج پرکھ نیز کھول۔ کون لگا کایا ڈکھ، جگت لگی ترسنا بھکھ، اتم ملیا نہ راج سکھ، ساچا تول نہ لیا تول۔ مات گربھ اٹا رُکھ، سپھل نہ ہوئی مات لکھ، مایا رانی جوٹھا جھوٹھا گھول۔ مانس دیہی ملی مانکھ، من مندر اندر سچ ٹکانا، نام بہانا پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی ملیا میل نہ کلا سولھ۔ جوٹھا جھوٹھا شاہ شانا، نہ کوئی دیسے راجا رانا، ایکا ایک سیری بھگوانا، لوچن نیز رہیا کھول۔ شبد وجے اک نشانہ، جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، پورے تولن رہیا تول۔ راج جوگ پٹ پٹیاں۔ پاربرہم ویکھ دین دیال۔ سچ دھرم جگت کرم بھگت رکھوال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، جگت اولڑی چلے چال۔ جوتی جامہ بھیکھ نیار۔ لکھ پوراسی ویکھے لیکھ، بھگت وچھل وچھل بھگت ہر گردھار۔ جوتی شبد پون سواس، آتم ویکھ تن شنکار سچّی سرکار۔ لوچن نیز کھول لینا ویکھ، کون دوارا بھیکھ بھکھار۔ اتم مٹے اولیئے پیر شیخ، دس دسمیش کیہڑی دھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، راج راجاناں کرے خبردار۔ راج راجان شاہ سلطان وڈ سکداریا۔ اتم ہونامات ویران، جگت مٹے جھوٹھ نشان، کرے کھیل ہر نرنکاریا۔ شبد چلے تیر کمان، اٹھے ہر بلی بلوان، نام پھڑے تیز کٹاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، راج جوگ کر وچار، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پرگٹ ہوئے وچ سنساریا۔ شبد نام اپار جگ جگت امولیا۔ دیونہار داتار وچ سنسار، شبد بھنڈارا ایکا کھولیا۔ گرکھاں دیوے وارو وار کر پیار، آپے بنے ڈھر درگاہی سچ وچولیا۔ پھڑ پھڑ بانہوں جائے تار، اندرے اندر آپے بولیا۔ آپے کھولے بند کواڑ، وانہ لگے تتی ہاڑ، شبد گھوڑے دیوے چاڑھ آدانت کدے نہ ڈولیا۔ درگاہ ساچی دیوے واڑ، بجر کپائی دیوے پاڑ، دسم دوارا ہر نرنکار، سچ دوارا ایکا کھولیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے اک ور، آپ چکائے اگلا پچھلا مولیا۔ شبد دات اپار ونڈ ونڈائیندا۔ آپ اپنی کرپا دھار، گر ساچے ویکھ وچار، ساچی دست نام ونڈیا، پلے گنڈھ بٹھائیندا۔ شبد پھڑائے چنڈ پرچنڈ، پنجاں چوراں وڈھے کنڈ، شبد نشانہ

ہر بھگوانا ایک ایک پھرائیندا۔ آپ بیٹھائے نام بنا، لوآں پُریاں اک اڈانا، برہمنڈ کھنڈ ورجنڈ پار کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، جگت پکھنڈا آپے میٹ مٹائیندا۔ شبد نام اڈول سدا اڈولیا۔ جن بھگتاں وسے کول، کایا مندر ساچے چولیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی دُھنی ناد ناد دُھن رہیا بول، بھيو اپنا آپے کھولیا۔ آپے کرائے تن شنگار سولھ، جوت زرنجن رہی مول، ایک دیوے شبد جھکولیا۔ اُلٹا کرے نا بھی کول، ملے وڈیائی اُپر دھول، امرت بوند سوانتی آپے آپ چوارہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، سر ہتھ سمرتھ اپنا آپ رکھا رہیا۔ نام ونت گنوت گنی ندھانیا۔ گرگھ وِلا ہوئے مات چتر سنگھڑ سیانیا۔ ملے وڈیائی وِچ جیو جنت، چندن واس نم مہکانیا۔ میل ملاواں ساچے کنت، نار سہاگن ہر پچھانیا۔ نہ ہوئے وچھوڑا آد انت، ملیا میل پار برہم پُرکھ سُبانیا۔ شبد چڑھایا ساچا تیل، آپے گوپي آپے کاہنیا۔ آپے وسے سد نویل، کھیلے کھیل زمیں اسمانیا۔ جن بھگتاں کٹے دھرم رائے دی جیل، نہ کوئی پھند پھسانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک زرائن زر، لوک مات ہر جوت دھر، سرب سربنس وِشنوں بھگوانیا۔ شبد ڈوری نام کرتار۔ کھج رین اندھیر گھوری، بے کھ تے پیر پسا۔ گرگھ ساچے کرن چوری، رسنا نام رہے اُچار۔ ایک ملی نام گھوڑی، اٹھے پہر ہوئے اسوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک دیوے نام ور، ہر جناں ہر سچا پھیدار۔ نام رنگ رنگ انمول۔ لوک مات کٹے بھکھ ننگ، آپ نبھائے اپنا سنگ، درس دان جن لئے منگ، جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، گرگھ ساچے سنت جناں ہوئے سہائی سدا سہیلا انگ سنگ۔ نام رتن ساچا لال۔ گرگھ وِلا مات اُپائے، پُرکھ ابناشی دیا کمائے، آپے ہوئے وِچ دلال۔ پرکھنہارا ہر زرنکارا، اندر باہر گپت ظاہر جگت اوڑی چلے چال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، مستک دپیک گگن جوتی ساچا تھال۔ ہر جوتی نور اپار شبد ادھاریا۔ کھج کرے کھیل اپار وِچ سنساریا۔ ہر جوتی نور اپار، لوک مات نہ کسے وِچاریا۔ کھج کرے کھیل اپار، شبد ڈنک اک وِچا رہیا۔ پکڑ اٹھائے شاہ سلطان راؤ رنگ والی دو جہاناں، اک دوارا بنک دکھا رہیا۔ جن بھگتاں بٹھے ہتھیں نام گانا، اکھر وکھر اک نشانہ، چار کُنٹ ہر جُھلا رہیا۔ کھے لیکھ روڑی سکھر، پرگٹ ہوئے بجر کپاٹی ساچے پتھر، آپ اپنا آپ اکھوا رہیا۔ لکھ چوراسی لتھی ستھر، بن رنگ روپا ہر ست سرُپا ساچی بنت بنا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، مہما گنت سادھ سنت سوئے مات جگا رہیا۔ سادھ سنت جگائے دیا کمائے، شبد اٹھائیندا۔ سرتی سرت گیان دوائے، اکال

مورت دھیان رکھائے، پھڑ پھڑ باہوں آپ ہلانیندا۔ آپ اپنا بھیو چھپائے، کلجگ انتم دس نہ آئے، بھرم بھلکھے آپ رکھانیندا۔ چاروں گنٹ دہ دشا دکھائے، نو کھنڈ پر تھی حصہ پائے، ساچا بھانا ہر ہر رانا اپنا آپ ورتانیندا۔ جن بھگتاں پورن اچھیا آپ کرائے، ساچی بھاجی نام پائے، شبد نشانہ تیر چلانیندا۔ دئی دوتی آتم لاپے وسا، سچ محل اُچ اٹاری دسم دواری پُرکھ اگما دسا، دپیک جوتی اک جگانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، شبد پون جوت ادھاری پاربرہم کھیل اپاری، سچ دھرم وڈ سنساری، پورب کرم پر بھ چرن دواری، آتم دکھاں آپے لائندا۔ مانس دیہی تیج سواری، جوتی جوت سرُپ ہر، جن بھگتاں دیوے نام ور، در در گھر گھر آپے آپ سہانیندا۔ شبد محل اُچ ٹکانا۔ نام اٹل وچ جہانا۔ آپے ویکھے جل تھل، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ بیابانا۔ پر بھ کا بھانا نہ جائے ٹل، لکھ چوراسی آپ بھلائی کر کر ول چھل۔ سادھ سنت شبد سُنسیرا رہیا گھل، ایکا اوٹ ہر سرنائی ہوئے سہائی۔ انتم کل پکڑ اٹھائے تھاوں تھائیں۔ جوت سرُپی جل تھل، جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، جن بھگتاں دیوے اک ور، سدا سہیلا ٹھنڈی چھائیں۔ شبد سہیلا پون اسوار۔ اک اکیلا وچ سنسار۔ آپے گر آپے چیل، بھرم بھلکھا وچ سنسار۔ کلجگ انتم وقت دھیلا، سنت اسنت راج راجان ہوئے بے مہان۔ اچرج کھیل ہر جی کھیلا، مایا رانی وڈ جروانی چاروں گنٹ کرے خوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جن بھگتاں دیوے نام ور، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کل قلندر ویکھ وچار۔ سنت سہیلے ساجن میت، پکڑ اٹھائے شبد جنائے، وڈ نشانہ اک دکھائے، پاربرہم پُرکھ سُبانا، سدا سدا من راکھے چیت۔ میل ملاواں ہر بھگوانا، کایا کرے ٹھنڈی سپت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، اولڑی کل چلے ریت۔ تن مندر مسیت گردوار، وچ سنساریا۔ گرکھ ورا کرے مات وچار، جس جن ملیا ہر بھتاریا۔ ملیا میل درس اموگھ دھر سنجوگ، ہوئے گیا وچوں روگ، پن پاپ لتھا بھارا۔ شبد ملیا ساچا جوگ، آتم رس رسنا بھوگ، چھے موہ جگت وکارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، جن بھگتاں دکھائے اک دوارا۔ اک دوارا ہر نرنکارا۔ چار ورن ساچی سرن، کھلے ہرن پھرن، چھے مرن ڈرن، اٹھے پھر خبردارا۔ ہر جن ساچے ساچی ترنی ترن، پورے گر سرنی پڑن، ملے میل میت مرارا۔ جوتی جامہ دھرنی دھرن، آپ اورنا ورنی ورن، نر ہر سچی سرکارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جن بھگتاں دیوے نام ور، پاربرہم پُرکھ پُرکھوتم لکھ نرنجن اگم اگوچر، ویس اویسا نرنریشا جوت پرویشا، گنی گنوتا ہر بھگوتا آپے جانے اپنی دھارا۔ آپے جانے اپنی دھار۔ دھیرن دھیرا ہر پرگٹ ہویا وچ سنسار۔ کلجگ لاپے کالے چیر، شبد تیر

اک چلائیندا۔ لیکھا چکے پیر حقیر فقیر، شاہ حقیر نہ کوئی نظری آئیندا۔ بالک ماتا چھٹے سیر، کسے ہتھ نہ آئے نیر، ایکا بھیڑ اپنی آپے پائیندا۔ نہ کوئی ہست نہ کوئی کیر، لکھ پوراسی بٹھے بیڑ، دوسر نہ کوئی بھجا اٹھائیندا۔ شبد ویلنے دیوے پیر، بے کھاں لگی ہوئے پیر، جھوٹا روگ نہ کوئی گوائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کلجگ اتم ویس کر، سمبل دیس بھاگ لگائیندا۔ سمبل دیس جوت اُجیاری۔ پاربرہم نر نرنکاری۔ کرے کھیل اپر اپاری۔ برہم پار پاربرہم برہم دیس ویس گنیش در درویش برہما وشن سچی سرکاری۔ پُرکھ نرنجن سدا آدیس، کال مہاکالا شبد پرویش، دین دیالا گوبند گوبند گر گوپالا، آپ لائے مات سچی بھلوڑی۔ جوتی جوت سرپ ہر، جن بھگتاں دیوے نام ور، جگے جوت بہتر ناڑی جوت جگایا۔ میٹ مٹائے جھوٹھی دھاڑی، شبد دھاڑ اک اٹھایا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑی، دہ دشا چاروں کُنٹ وڈیایا۔ جن بھگتاں رکھے لاج، چرن پریتی گئی جڑ، پورن جوتی نہ کوئی ورن نہ کوئی گوتی، برہم برہم روپ سمایا۔ ہر جن اٹھائے کایا سوتی، دُرمت میل جائے دھوتی، جیاں انجن نیتز سوہنگ شبد پائیا۔ لکھ پوراسی رہی روتی، گرگھ وِرا کوٹن کوٹ کوٹ برہمنڈ کایا گڑھ اُپر چڑھ، سچ محل اٹل دیکھے جن رُشائیا۔ شبد سرپوئی اندر وڑ، بھگت جناں رہیا پھر، در دوارے آگے کھر، دُور نیڑے نیڑے دُور نہ کوئی رکھایا۔ کایا کوٹ قلعہ گڑھ، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، نہ کوئی مٹھ نہ کوئی مڑھ، نہ کوئی اکھر سکے پڑھ، نش اکھر وکھر ساچے دھام ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، گرگھ ساچے سنت جناں ایکا دیوے نام ور، پارذات کملاپات امرت پھل ساچا میوہ، رسنا دئے کھوایا۔ پارذات اُتم ذات، جن بھگتاں مٹے اندھیری رات، اپنے بھانے دیا کمائے اپنا ساتھ۔ ساچا شبد مات لیائے، لوک مات کلجگ ٹکائے، گرگھ چڑھائے ساچے راتھ۔ کلجگ بیڑا آپ اٹھائے، دوسر نہ کوئی سنگ رلائے، تٹ تیر تھ میٹ مٹائے، لیکھا چکے اٹھسٹھ گنگا گوداوری ہوئے ہلکائے، شبد تیر اک چلائے، کلجگ ویلا انت وکھائے، نہ کوئی جانے پوجا پاٹھ۔ گیانی دھیانی بھرم بھلائے، وید پُرانی سار نہ پائے، انجیل قرآنی ہاہا کار مچائے، جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ کالا ویس کر، گنپت گنیش برہما ہمیش شو شکر نہ کوئی سیس جھکائے۔ ایکا سیس در پروان۔ جگت جگدیش وڈ مہربان۔ چھتر جھلے ساچے سیس، بیس اکیس دھرم نشان۔ کُے چکے راگ چھتیس، نارد من سنج مسان۔ نہ کوئی جانے دند بتیس، کایا مندر اک ویران۔ نہ کوئی قرآن نہ حدیث، جیو جنت جنت شیطان۔ جوٹھی جھوٹھی مایا چچی رہے پیس، بھرے بھلے جیو نادان۔ کون کرے پر بھ تیری ریس، آد انت اک نشان۔ جوتی جوت سرپ ہر، نہہکنک نرائن نر، آپ

رکھائے لو آں پُریاں کھنڈ برہمنڈ و رہنڈ ایکا آن۔ ایکا آن ہر نرنکار، وِج برہمنڈیا۔ شبد جھلایے سچ نشان، وِج نو کھنڈیا۔ پُریاں لو آں ونڈ ونڈان، اُتھج سیتج
 جیرج انڈیا۔ سُرپت راجا اند ہونے حیران، کروڑ تیتیساکھج انم آیا کنڈھیا۔ شو شکر کرے مات دھیان، جگت جگدیشا کس کل ونڈیا۔ برہما نیز کھولے چار
 گھڑے بولے، چار ورنان اک گیان۔ بھگت سہیلا کیہڑی ٹٹی گنڈھے، پُرکھ ابناشی چتر سُبجان۔ گھٹ گھٹ واسی کرے پچھان، آپ اپنے رنگ سمان، جوتی
 جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کھج کالا ویس در درویش نہ سکے کوئی پچھان۔ برہما برہم گیان، من ویرا گیا۔ نیز کھولے مار
 دھیان، کون سویا مات جا گیا۔ سوہنگ پھڑیا کس نشان، ساچی پُری آوے بھا گیا۔ گرگھ ساچا نوجوان، پڑھ کے آیا ساچا را گیا۔ نہہکنک بلی بلوان، جس دھویا
 مات داغیا۔ اک اٹھائے رسنا تیر کمان، چوتھے جگ ہتھ اپنے پکڑے وا گیا۔ پُریاں لو آں سُبج مسان، گرگھ ہنس بنائے کا گیا۔ دھرم رائے در شرمان، چتر
 گپت جائے بھا گیا۔ گرگھ جو دھا وڈ بلی بلوان، ملیا میل کنت سہا گیا۔ آپے جانے جانی جان، جس جن دھوئی دُرمت داغیا۔ آتم برہم کرے پچھان، ہنس
 بنائے کا گیا۔ آپ چُکائے جم کی کان، ساچی سرنی جو جن لا گیا۔ در گھر ساچے دیوے مان، دُھر در گاہی آوے بھا گیا۔ ملے میل جوت سِری بھگوان، جوتی
 جوت سروپ ہر، جن بھگتاں دیوے نام ور، برہما برہم لوک آپے آپ جا گیا۔ شو شکر سُر ت جنائی، شبد دُھنکاریا۔ ساچے در وٹی ودھائی، پر بھ کرے
 کھیل پاریا۔ گرگھ اٹھائے چائیں چائیں، ساچا لاڑا آپ شنگاریا۔ شبد گھوڑے چاڑھے پھڑ کے باہیں، دُھر در گاہی سچ ڈلاریا۔ آپ بہائے تھاؤں تھائیں، دیکھ
 دکھانے پار آر پار کیناریا۔ دیندار ہے ٹھنڈیاں چھائیں، شبد سہارا وڈ سنساریا۔ دوسر کسے دیسے ناہیں، جوت نرنجن نور آکاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جن
 بھگتاں دیوے اک ور، ساچی پُری آپ بہا رہیا۔ ساچی پُری مان رکھایا، جن بھگتاں نام بانا ہے۔ آپ اپنا سنگ نبھایا، دیکھ جوتی آپ جگانا ہے۔ ساچی
 رنگن رنگ رنگایا، کال مہاکال آد انت نہ کدے کھانا ہے۔ شبد گھوڑے تنگ کسایا، گرگھ ساچا پکڑ بہایا، آپ اڈائے اک اڈانا ہے۔ شو شکر ساچا حکم سنایا،
 نہہکنکی جامہ پایا، دوار بنک اک سہایا، گنوتی گن ندھانا ہے۔ گرگھ ساچا ساچے مارگ لایا، ساچے در گھر آپ بہایا، دھرم جُھلایا اک نشانہ ہے۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، پورن جوت شبد بان ہے۔ پورن جوت بلی بلکار، وِج جہانیا۔ کروڑ تیتیساکر وچار، سُرپت راجا اند وڈ
 مرگند آپ جگانیا۔ جن بھگت اُپجائے ساچی بند، امرت دیوے ساگر سندھ، نوری مستک جوت مہانیا۔ سدا سہائی آپ بخشنند، در گھر گھر در ساچے کرے

پروانیا۔ پرگٹ ہوئے گنی گہند، جوتی جوت سرُپ ہر، شبد سَنگھاسن ساچے تخت آپ سُبھانیا۔ شبد تخت سلطان، ہر براجیا۔ سدا سدا مہربان، ہر جن
 سوارے کاجیا۔ جن بھگتاں دیوے جیا دان، پرگٹ جوت پر بھ دیس ماجھیا۔ اٹھے پہر بلی بلوان، وڈ شاہو راجن راجیا۔ چارے کُنٹاں اک بان، پورن جوتی
 ہر بھگوان، سوہنگ شبد ساچے تاجیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا ساجن ساجیا۔ آپے ساجن ساز جوت جگایا۔
 شبد رکھے سیس تاج، جوت رگھرائیا۔ جن بھگتاں رکھن آیا لاج، سوہنگ اڈائے ساچا باز، دس کسے نہ آتیا۔ آپ سوارے اپنا کاج، نام توڑا کل کہ آج،
 شبد گھوڑا جوڑ جُڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، آپے مکہ حاجن حاجا، آپے کعبہ دو دو آبا، نر ہر سچّی جنبا، کرے
 کھیل وڈ وڈ وڈیایا۔ آپے مکہ آپے مدینہ، آپے دانا آپے پینا، آپے کھیل رچائیندا۔ آپے رُسا آپے چینا، آپے ہوئے اُمت نبی رسول، آپے دینا آپے اللہ،
 آپے وسے اک محلہ اٹل اٹلا دس کسے نہ آئیندا۔ آپے وسے جلاں تھلاں، شبد پھڑائے ساچا بھلا، سدا رہے اٹل اٹلا، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ
 بھیکھ دھر، وڈ چھل چھل وڈ مایا بھرم بھلائیندا۔ آپے اللہ آپے نُور۔ آپے شبد شاہ ست سرُور۔ آپے ہر جگت ملاج، آپے بیڑا بھریا پور۔ آپے دیوے سچّا
 ناں ور، ست سرُور۔ آپے دیکھے تھاوں تھان، جوتی نُور کوہ طور۔ آپے پتا آپے ماں، سدا سدا حاضر حضور۔ آپ اڈائے گھر گھر کاں، آپے نیڑے آپے
 دُور۔ آپے ہوئے امرت رُوپی پچّی گاں، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، آپے بیڑا آپے پور۔ آپے وید پاٹھ پُرانا۔
 آپے اٹھسٹھ تیرتھ ایشانا۔ آپے وسے گھٹ گھٹ، سرب جیاں ہر جانی جانا۔ گُرگھاں وسے کایا ہٹ، چوڈاں لوک ساچا پٹ، جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک
 نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، آپ بیٹھائے شبد بانا۔ شبد بانا ہر نرنکار اک رکھائیا۔ گُرگھ ساچے ہو آسوار، پہلی وار پار اتار دیا کمائیا۔ جاگرت جوت
 جوت پر بھ گُرگھ ساچے رہیا مات جگایا۔ کلجک جیو بھانڈے کاچے، در در گھر گھر جھوٹے ناچے، ملیا میل نہ ساچو ساچے، ساچا راہ نہ کوئی دکھائیا۔ مایا لائے
 اگن تماچے، رسنا رسک ہوئی ہلاکایا۔ گُرگھ ڈھالے ساچے ڈھانچے، ہر دے انتر شبد واچے، واچے انحد و جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت
 دھر، ہر بھگت دوارا بن و نجارا، رہیا الکھ جگایا۔ ہر بھگت دوارا پار، الکھ جگائیندا۔ ملے وست نام اپار، دس کسے نہ آئیندا۔ جگت ریتی کھیل نیار، کایا سیتل
 سیتی دھرم جیکار، ساچا شبد اک سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، کایا مندر گُرودوارا، سچ مسیت بیٹھا رہے پت پُنیت، اٹھے پہر راکو

چیت، گرگھ وِلا رکھے چیت، مانس دیہی لئے جت، لکھ پوراسی پھند کٹائیندا۔ گر مندر تن سچ دواریا۔ اندرے اندر بھو نیاریا۔ لگے بھاگ کایا ڈوگھی کندر
 شبد ڈھنکاریا۔ آپے توڑے وِجا چندر، کرپا کر ساچا ہر، گرگھ ساچا پار اُتاریا۔ لکھ پوراسی بھوندی بندر، ملے میل نہ زہر سچی سرکاریا۔ اُچ ٹلے سارے بلے
 گورکھ مچندر، جٹا جوٹ اودھوت پھرے ہنکاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، آپے کرے سرب پساریا۔ گر سنگت گر در آئی، بوہ بوہ
 رنگیا۔ آتم ترشنا کسے ودھائی، کایا روگ رہیا ستائی، ڈکھی بھکھی آتم ننگیا۔ گرگھ وِلا آتم وجے ودھائی، پر بھ دیوے اک سرنایا۔ ملے وست دست
 مونہوں منگی، ہر جن گائے چائیں چائینا۔ ہوئے سہائی سبئی تھائیں، پر بھ دیوے اک سرنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، سدا سہیلا سنگ سنگیا۔ تن روگ
 سوگ ڈکھایا اے۔ رسنارس جھوٹا بھوگ، پُرکھ زرنجن نہ رسنا گایا اے۔ مایا رانی کرم وجوگ، شبد نہ چگی ساچی چوگ، مکھ مدراماس لگایا اے۔ کون کٹے
 ہوئے روگ، ناتا تھادھر سنوگ، درس اموگھ کسے نہ پایا اے۔ ممتا لگا جگت وجوگ، ست پُرکھ زرنجن ست ستوادی اگادھ بودھا زربھے زویر گھر ساچے
 سد نہ کسے بہایا اے۔ جھوٹھی پینی جگت مدھ، رسن وِکار چلایا اے۔ دسم دواری اوکھی حد، باہوں پھر نہ پار کسے کرایا اے۔ گرگھ وِلا اُتے ساچی جد،
 جس سرب کُٹب تریا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، جن بھگتاں دیوے نام ور، رنگ مچھئی اک چڑھایا اے۔ کایا روگ جگت سنتاپ۔ دھر در گاہی سدا
 وجوگ، من بورانا ودھیا پاپ۔ سچ رس رسن رسائی نہ لیا بھوگ، اجپ اجپا نہ جییا جاپ۔ کلجک ویلا اتم آیا، جوت زرنجن بھیکھ وٹایا، ڈکھ درد بھے بھنجن
 آپ اکھوایا، آپ کٹائے ونڈ سنتاپ۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، آپے جانے اپنا آپ۔ ہڈ ناڑی ماس تن ڈکھ۔ در گھر گھر در ہوویا
 واس، اٹھے پھر رہے سکھ۔ شبد چلے رسن سواس، سچھل ہوئے ساچا مکھ۔ کایا اندر پر تھمی اکاش، مات گر بھ اُلا رُخ۔ سُنجا مندر اک پر بھاس، مانس دیہی
 ویکھ مانکھ۔ گرگھ وِلا جانے سچ منڈل دی ساچی راس، جوٹھے جھوٹھے دھوئیں رہے ڈکھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے اک
 ور، آپ چُکائے سگلے ڈکھ۔ ڈکھ روگ پر بھ کٹ دیا کمانیندا۔ شبد رکھائے ہٹ، کایا تن وِکائیندا۔ نام لپیٹے ایکے پٹ، بیڑا بٹھ وکھائیندا۔ رسنارس ہر جن لینا
 چٹ، بہتر ناڑی دیا کمانیندا۔ ساچا لاہا لینا کھٹ، تن سو سٹھ ہاڈی جوڑ جڑائیندا۔ آپے ویکھے گھٹ گھٹ، پردہ اوہلا نہ کوئی رکھائیندا۔ بے مکھ جان کھیل بازی
 گر نٹ، بھرم کیلے آپ بھلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہ کٹک نرائن ز، آپ اپنی دیا کمانیندا۔ کسے دِک کسے تاپ۔ کسے سک کسے ملے پر بھ آپ۔

نیکن نیک اجپا جاپ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے جانے اپنا وڈ پرتاپ۔ آپے کرودھ پون سواسیا۔ آپے پین کھان، آپے پون پانی دھراپیا۔ آپے ویکھے مار دھیان، انگ سنگ سنگ رنگ انویا۔ آپے اڈے اڈائے وچ بان، ہر آپے شاہو وڈ وڈ بھویا۔ آپے جانے آتم برہم گیان، کایا اندھیر اندھ اندھ کوپیا۔ آپے چتر بھج بھگوان، آپے ہوئے بن رنگ رُپ ریکھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، سوہنگ شبد سچا دھویا۔ تن من، ہر دے روگ ڈکھ دایا اے۔ مانس دیہی لگا ڈن، اٹھے پہر سکھ نہ آیا اے۔ بھانڈا بھرم نہ لیا بھن، شبد نہ سُنیا ساچا کن، من ہنکار وسایا اے۔ تن نہ چڑھیا ساچا چن، رسن نہ گائے دھن دھن، ہوئے روگ شبد جلایا اے۔ گرگھ ور لے اپنا بیڑا لینا بنھ، بھرم بھلیکھا کڈھے جن، چرن ٹیک ایک ایک رگھرایا اے۔ پنچ چور نہ لائن سنھ، سچا ملے نام دھن، ساچے مندر کایا اندر آپ ٹکایا اے۔ پُرکھ ابناشی آپے بیڑا رہیا بنھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مایا جندر جس تڑایا اے۔ باشک سیجا ہر سہانیا۔ سانگو پانگ سیج وچھانیا۔ نین مندھار ستار گھرائیا۔ ساچی بھجا ہر پھیلانیا۔ کچھی چرن جھسن آئیا۔ آلس نندرا کھیل رچانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، اپنی مایا آپ ورتانیا۔ کچھی کر من وچاریا۔ لال بھوشن تن شنگار، بیٹھی در سچی سرکاریا۔ بھجاں ویکھ اپر اپار، بل پرکھے کیہڑی دھاریا۔ پُرکھ نرنجن سرب پسا، کر نہار آپ اکھوارہیا۔ سنک سنندن سنان سنن کمار، پوت سپوتے آپ جگا رہیا۔ ساچا دیوے اک گیان، ایک سنگ ملا رہیا۔ آئے در دربان، پارکھ آگے ہو اٹکا رہیا۔ رسنا چلے تیر کمان، سنن کمار ایہہ سنا رہیا۔ پرگٹ ہوئے وچ جہان، سچ دوارے جو اٹکا رہیا۔ مات لوکی پین کھان، دھرت مات گود اٹھا رہیا۔ کرے کھیل آپ بھگوان، دوسر بھو نہ کوئی پارہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی بنت بنا رہیا۔ آپ اپنی بنت بنانیا۔ دوئے پارکھ مات اُپچانیا۔ کچھی دتے کھیل ہر رگھرائیا۔ برہے ٹٹے مان دئے دھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، ساچی کار کرائیا۔ ساچا پارکھ پُرکھ بلوانا۔ دھرت مات مات دھرت آپ دبائی دس نہ آئی وچ جہان، اتل و تل ستل لوک چرناں ہیٹھ دبانیا۔ تلاتل رساتل مہاتل پاتال لوک دئے دھانیا۔ ہرن کشپ ہرن مان تان، سرب جہان دیوے مان گوانیا۔ برہما کرے اک دھیان، پُرکھ ابناشی ہو مہربان، بونجا کروڈ یوجن پر تھی ہرن کشپ لے گیا اٹھانیا۔ پر بھ ابناشی دیادھار، براہ رُپ وچ سنسار، ویکھ دکھائے ہنکاری وکاری دُشٹ ڈراچار۔ ست پاتالاں ویکھ وچارے، ڈوٹکھے ساگر کیہڑی غار۔ ہرن کشپ نارد للکارے۔ کون مارے وچ سنسارے۔ نارد مَن آکھ پکارے، پرگٹ ہو یا ہر نرنکار۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپے جانے اپنی کار۔ براہ رُپ ہر وٹایا۔ لوک پاتال رکھیا ایک راہ، ستویں اندر ڈیرہ لا، جگت اٹھائی دھرتی ماں، جلے جلے آپ لیا۔ ہر ہرناخش
 پکڑے بانہہ، ہنکار وکارا میدھ کرایا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی دُشت ہنکاری مارے تھاں، اپنا برد رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، دُجا پارکھ آپ اُپایا۔
 دُجا پارکھ کر ہرناخش، بُدھ اپر اپار۔ پرہلا دُست دھرم جیکار۔ سہائی رُت وچ سنسار۔ پاربرہم ابناشی اچت، ہو یا پہریدار۔ پکڑ پچھاڑے مارکٹ، نر سگھ
 رُپ اپر اپار۔ جن بھگتاں دیوے امرت گھٹ، بیڑا کریا مات پار۔ مانس دیہی گئی چھٹ، سنجگ نہ دیسے کوئی سہار۔ سنجگ چوگ گئی نکھٹ، تریتے ملیا
 اک ادھار۔ راون کُنہہ بیٹھے رُٹھ، رام راما ہر کرتار۔ ویلے انتم گیا تھ، مار مٹائے کھنڈا دو دھار۔ دُجے جامے گئے رُٹھ، تیجے ملے میت مُرار۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، وچ دواپر کھیل اپار۔ بھگت وچھل گرور گر دھار پاربرہم رُپ اپار۔ آپ جانے اپنا میل، بھگت وچھل سچ
 سرکار۔ اچھل اچھل کھیل نیار، آپے جانے اپنی دھار، آپے اندر آپے باہر، آپے ہوئے سرب سہار، آپے مار جوئے رکھنہار۔ آپے ناری آپے نر، جوتی
 جوت سرُپ ہر، جُگا جگنتر جوت دھر، جگت اولٹا بھیس کر، توڑے مات سرب ہنکار۔ مان ہنکار سرب گوانیندا۔ اک کرائے اپنے نام جیکار، دُسر ہور نہ
 کوئی اکھوانیندا۔ آپے آپ سچن یار، سچ سنگھاسن ڈیرہ لائیندا۔ جن بھگت چوہدار، چھتر سیس جگدیش اک جھلانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ
 بھیکھ دھر، مایا دھاری دریودھن ہنکاری جگت وکاری ایک گھانیندا۔ دریودھن ہنکار من ودھایا۔ منگن گیا اک ور، بھچھیا اچھیا پور کرایا۔ شبد گھوڑے کس
 تنگ، نام ربابا وجے مردنگ، ساچی رچنا آپ رچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کھیل کر، کورو پانڈو بھیڑ بھڑایا۔ جگ دواپر کرتیاری۔ کرے کھیل
 کرشن مُراری۔ بھائی بھائیاں ناتا تٹا، چھٹا ساک میت مُراری۔ شبد تیر رسنا چھٹا، چاروں کُنٹ آئی ہاری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کرے کھیل وڈ پر بل
 بکاری۔ اُٹھے یودھے وڈ بلوان، وچ بانیا۔ ویکھے کھیل سری بھگوان، والی دو جہانیا۔ ارجن ہو یا من گمان، کون ماراں تیر نشان، ایک کل دس دسانیا۔
 ہتھوں سٹے تیر کمان، پر بھ ابناشی چرنی ڈگا آن، سرب گھٹاں گھٹ جانی جان، در دوارے ڈگا آن، پوت سپوتے ایک مان، دھر ترا سٹر پوت سجان، دُسر
 ہور نہ کوئی جانیا۔ درونا چارج گرو مہربان، جسنے دیا برہم گیان، اسستھامال بلوان، ساچا بھائی پیر بلوانیا۔ کرن یودھا مار دھیان، انتم مٹے نام نشان، کرپا
 کرگن ندھان، ہو مہربان مہربانیا۔ آپ بولے سری بھگوان، ارجن سُن جیونادان، ویلے انتم کاہون ڈولیا۔ ہر ارجن آپ سمجھانیندا۔ پر بھ ساچے رچن

رچایا۔ بھرم بھلکھے آپ بھلائیندا۔ مایا پڑدہ اک رکھایا، جو دیکھے دس نہ آئیندا۔ ویلے انت سرب مٹ جائیا، آپے جانے اپنے لیکھے، آپے گنت گنائیندا۔ آپے دھاریا ہر جی بھلکھے، تیر کمان نہ کوئی اٹھائیندا۔ آپ مٹائے سرشٹ سبائی ریکھے، وڈ رتھواہی رتھ چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے جانے اپنے ویسے، اپنے بھانے آپ سمائیندا۔ آپ اپنا کرے آکار، آپ اپائیندا۔ آپے ورتے وچ سنسار، آپے بنت بنائیندا۔ آپے مایا رہیا پسر پسا، جو دھا پیر آپ اکھوائیندا۔ آپے رتھ گھوڑا پون آسوار، سرب تھائیں آپ سمجھائیندا۔ چوڈاں لوکاں ونج وپار، لوآں پڑیاں پسر پسا، آپ بنائے آپے ڈھائیندا۔ آپے تیر تیز کٹار، شستر استر آپ اکھوائیندا۔ گن اوگن رہیا وچار، ساچے بھگت ہو ہوشیار، پر بھ مایا بھرم چکائیندا۔ نیز کھول بند کواڑ، سرشٹ سبائی چبائی داڑھ، ہر اپنا بھیکھ وٹائیندا۔ کسے نہ دپسے پچھا اگاڑ، نہ کوئی پری لوء آکاش منڈل دھرت خاک، ساگر سندھ کوئی دس نہ آئیندا۔ نہ کوئی محل اٹل اُچ تاک، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پر بت نو کھنڈ پر تھی وچ سمائیندا۔ نہ کوئی ہست گھوڑا نہ کوئی شاہ راک، تیر ٹنگ انگ انگ نہ سنگ کوئی سمائیندا۔ نگار دھونسا نہ کوئی مردنگ، لکھ چوراسی کچی ونگ، پر بھ اپنے وچ دکھائیندا۔ امرت وہے دھارا گنگ، کروڑ تیتیس اندر سنگ، شو شکر منگے ساچی منگ، برہما سیس نوائیندا۔ لوآں پڑیاں ہوئیاں بھنگ، ہر جی ورتے اپنا رنگ، ہور کوئی دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، چوڈاں لوکاں ویس کر، ستاں ستاں ونڈ کرائیندا۔ ست لوک آکاش ست پاتالیا۔ ارجن دیوے ہر دھرواس، چو جو الیا۔ آپے ہوئے پر تھی آکاش، آپے ہوئے گھٹ گھٹ واس، چتر بھج آپ اکھوالیا۔ آپے ہوئے دس دس ماس، آپے ہوئے گھٹ گھٹ واس، آد انت نہ جائے وناس، آپے لیکھا شبد سواس، چند سورج اوتاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ترے گن مایا ویس کر، ہر ہر بھگت جگت ساچا راہ دکھا رہیا۔ گردوارا اک نشان ہے۔ نہ کوئی مندر نہ کوئی مکان ہے۔ آتم دھرم برہم گیان ہے۔ گر پورے داساچا جنم، جتھے اُپجے نام ندھان ہے۔ مانس دیہی پورن کرم، جس ملیا برہم گیان ہے۔ دئی دویتی جھوٹا بھرم، آپے رام رحیم رحمان ہے۔ جوتی جوت سروپ ہر، سبج ساچے دیوے جرم، جھلے پھیر سچا نشان ہے۔ شبد کرپان تیز کھنڈا۔ وچ جہان اُچا ڈنڈا۔ نام زربان پائی ونڈا۔ گن ندھان وچ برہمنڈا۔ پورن بھگوان آپ میٹ مٹائے بھیکھ بکھنڈا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نہ، جوتی جامہ بھیکھ دھر، اک اٹھائے نام چند پرچنڈا۔ شبد کھنڈا جس جن ہتھ اٹھایا اے۔ آتم ہوئے مات نہ رنڈا، آتم گھنڈا دُور کرایا اے۔ سیٹل کایا پائے ٹھنڈا، ملے نام وچ ور بھنڈا، برہمنڈ کھوج کھجایا اے۔ کلج اتم آیا کٹھہا، جوتی

جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، ایک شبد کھنڈا وڈیا اے۔ شبد کھنڈا ہتھ داتار، جن بھگت ترانیدا۔ بے کھاں کر خوار، لکھ چوڑا سی گیر بھوانیدا۔

گرگھ ساچے شبد ونجار، ایک دسے سچ پیار، ذاتی پاتی ورن گوتی بھو چکانیدا۔ برہم رُپ ہر کرتار۔ ساچا دھرم وچ سنسار۔ پُرکھ بدھاتی ساچا ناتی، امرت دیوے بوند سوانتی، دسم دواری دھار وہانیدا۔ ہر جن میلا اک اکانتی، مٹے رین اندھیری راتی، دیپ اُجالا گر گوپالا ایک ایک کرانیدا۔ امرت کھنڈا بُوہ بُوہ بھانتی، کلجک پاڑے انتم چھاتی، جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، تھٹھ مٹھ اپنے ہتھ رکھانیدا۔ ہر کرپان اک بنائی ہے۔ تکھی دھار آپ رکھائی ہے۔ لوہار ترکان نہ کسے گھڑائی ہے۔ گرگھ وِلا نوجوان، جس گر چرن پریتی ساچی کرتن اپنے نال چھہائی ہے۔ دُھر درگا ہی ساچا دان، دیونہار ہر بھگوان، ساچی کرپان جس پرنائی ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، آپ اپنی جوت دھر، تھٹھ مٹھ اپنے ہتھ رکھائی ہے۔ سر امرت سرور مان بند رکھایا۔ سر امرت آپ بنائی مایا کندھ، ساچا راہ کسے ہتھ نہ آیا۔ منمکھ مورکھ نہ جان اندھ، سچ دوارے آپ ٹکایا۔ سر امرت ساچا سر، آپ ٹکائے اپنے گھر، در شبدی بند کرایا۔ گرگھ وِلا کرپا کر، پُرکھ ابناشی ساچا ہر، جوتی جوت سرُپ ہر، آتم کُنڈا دیوے لاہیا۔ سر امرت تال سُبھائے، گہر گن ساگرا۔ ساچے دھام آپ رکھائے، دس نہ آئے کایا گاگرا۔ منمکھ جیو پھرن ہلکائے، نرمل کرم نہ ہوئے اُجاگرا۔ گرگھیں میلا سچ سُبھائے، کریا ونج سچا سوڈاگرا۔ بند کوڑی آپ گھلائے، دیوے درس رتی رتناگرا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ساچا تال اک دکھائے، گرگھ نہاؤن تیرتھ جائے، دُرمت میل مات چُکائے ساچے ساگرا۔ سر امرت سُرت سنبھال دھار اپاریا۔ آپ اِکائی مستک ساچے تھال، جوت نرنکاریا۔ اٹھے پہر اولڑی چال، کایا مائی جھوٹھی کھال، لکھ چوڑا سی کھائے کال، گرگھ سوہے سچ دواریا۔ ہر جن پرکھے ساچے لال، دُھر درگا ہی آپ دلال، کایا پھل ایک شبد ساچے ڈال، کرائے ونج سچا وپاریا۔ آپے چلے نال نال، بھگتن ہت کرے سنبھال، نیت نوتا کرے پرتپال، آدانت ہوئے ادھاریا۔ گرگھ ہون نہ مات کنگال، آپے توڑے جگت جنجال، کایا مندر اک دکھائے ساچا گر سچّی دھرم سال، دیوے درس اگم اپاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، دیپک جوتی اک جگائے، گرگھ ساچے آپ اٹھائے، دیاندھ دیاوان ساچی بھچھیا جھولی پائے، دیوے دان وڈ وڈ دانیا۔ سر امرت ست سنتوکھ سرب بھر پوریا۔ ہر جن وِلا انتم موکھ، بے کھاں در دوارا دسے دُریا۔ اٹھے پہر آتم ترسنا لگی بھکھ، ہوئے لگا روگ جگت وسُوریا۔ گرگھ وِلا ساچے گھر ایک موکھ، پر بھ ابناشی گھنک پُر و اسی دسے حاضر حضوریا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، ایک دیوے شبد ناد، انہد ساچی توریہ۔ امرت آتم رس آتم مدھ تیا۔ گرگھ وِرا لیوے ہس، جس پیائے کملا پاتیا۔ تن وِکارا جائے نس، ہرجن ہوئے آتم راسیا۔ راہ ساچا جائے دس، پُرکھ ابناشی لوک ماتیا۔ کایا نگر کھیڑا جائے وس، مٹے رین اندھیری راتیا۔ بے گھ درتوں جائے نس، کلکھنی نار وڈ کمذاتیا۔ نہر ہر ہر دے جائے وس، پاربرہم سچ سکھ واسیا۔ رسن پیائے امرت رُوپی بوند اک سوانتیا۔ شبد تیر مارے کس، چرن بندھائے ساچا ناتیا۔ لکھ چوڑاسی رہیا متھ، جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نہ، نہ کوئی جانے ذاتی پاتیا۔ امرت آتم دھار وہانیدا۔ سر امرت کر وچار، گرگھ وِرا تیر تھ ساچے مات نہانیدا۔ پورب کرماں رہیا وچار، جوتی جامہ بھیکھ نیار، کلغی توڑا نام داتار، شبد گھوڑا وِچ سنسار، جڑیا جوڑا پہلی وار، بے گھ جو بھو نہ پانیدا۔ آتم چلیا اک وِکار، ہوئے لگا سرب ہنکار، دسم دوارے وسے باہر، نو دوارے کھیل رچانیدا۔ گرگھ ساچے سنت دُلا، دیوے درس اگم اپار، بھرم بھو نوار، دسم دوا ری بھو چکانیدا۔ جوتی نور گر منتر اک اپار، پون جوتی شبد بسنتر، جگدی رہے دسم دوار۔ اک بنائے اپنی بنت، شبد سنگھاسن ستا پیر پسا۔ سرب جیاں بدھ جانے انتر، ایک پُرکھ سبائی نار۔ دیکھے ویکھ وکھانے سرشٹ سبائی مات پاتال آکاش گنگن گگننتر، لوآں پُریاں پاوے سار۔ آوے جاوے جگا جگنتر، نہ کوئی جانے جنت گوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوڑاسی جوت دھر، سرب گھٹ کایا مندر اندر کیٹ ہست پاوے سار۔ امرت آتم سر ٹھنڈی دھاریا۔ گرگھ وِرا پپوے سیر، جس دیوے ہر نہکاریا۔ مٹمکھاں لتھے کایا چیر، کوئی نہ دیوے مات دھیر، برہم رُوپ نہ کسے وچاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، امرت آتم دیوے سر، ہرجن ساچے سنت سہیلے گھر اکیلے آپے آپ گھ چوار رہیا۔ سر امرت سرب گیان، بوجھ بُجھائیا۔ تیجے نیناں مار دھیان، کایا ماٹی ہٹ گھلایا۔ ساچا وجے تیر نشان، رسنا چلے رہیا چڑھائیا۔ ایک ایک سروور مان، دسم دوا ری بوجھ بُجھائیا۔ بھگت جناں دی ساچی کھان، آدانت توٹ نہ آتیا۔ آپے مدھ آپے رسیا آپے پین کھان، آپے دھارا رہیا وہائیا۔ آپے شبد آپے سنت سہیلے ساچے سد جگت جگدیشا راگ چھتیسائُن منڈل اگادھ بودھا اونکارا رہیا سمجھائیا۔ پاربرہم پُرکھ اُنپسا، چھتر جھلے ساچا سپسا، دوسر کوئی بھو نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، امرت آتم ساچے سر، ایک ہر سد رکھائیا۔ سر سروور آتم دھار۔ گر پورا کرے سرب وچار۔ ہرجن ہر ہر ساچا سورا، منگے منگ بن بھکھار۔ دیوے ور سرب گن بھر پورا، بھریا رہے در بھنڈار۔ آتم جوتی ساچا نورا، شبد سنگھاسن کر تیار۔ بے کھاں کل دے دُرا، گرگھ سوئے ساچے گھر آتم در دوار۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، جوت نرنجن بھیکھ کر، لکھ چوراسی دیکھ ہر، آپے کرے اپنی کار۔ امرت آتم رنگ رنگ امولیا۔ گرکھ ورا جائے لنگھ، بے مکھ مایا بھلیا۔ شبد ڈوری نام پتنگ، آپ نبھائے اپناسنگ، نر ہر سچا کتھولیا۔ اک وجائے نام مردنگ، امرت وہائے ساچی گنگ، شبد جھلائے سچ پنگھوڑا، گرکھ ورا لے مات جھولیا۔ سوہنگ پائے ہتھیں چوڑا، کایا رنگ چڑھائے گوڑھا، چتر سجان بنائے مورکھ موڑھا، پُرکھ ابناشی دُولو دُولیہا۔ گرکھ ورا پائے دیا کمائے چرن لگائے مستک دھوڑا، سرشٹ سبائی ناتا دسے کوڑو کوڑا، ہر جن ہر دوارے ایکا پھلیا پھولیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، بھگت جناں سد دسے در، امرت آتم ساچے سر، آپ پیائے بھر بھر ساچی چولیا۔ امرت آتم گھر دسم دواریا۔ نو دوارے آوے ڈر، متمکھ مگدھ گواریا۔ مانس دیہی رہی ہر، پُرکھ ابناشی نہ تن وچاریا۔ جھوٹھی کرنی رہیا کر، ملی دست دست کام کرودھ لوبھ موہ ہنکاریا۔ گرکھ ورا گر چرن سرن جن جائے پڑ، تن من اندر مندر کھولے بند کوڑیا۔ ساچی ترنی جائے تر، لاڑی موت چبائے اپنی داڑھیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھ وسائے ساچے گھر، ساچے پوڑے آپے چاڑھیا۔ امرت سر سرور سچ مھلیا۔ پُرکھ ابناشی آپ لگائے اوچو اوچ اٹلیا۔ بے مکھ جیواں دس نہ آئے، نہچل دھام اٹلیا۔ گرکھ ورا سچ سبھائے پائے، سچ دوارا ایکا ملیا۔ نچھر دھار آپ وہائے، دیوے سچ اچھلیا۔ کول ناہی پر بھ اٹائے، امرت بوند مکھ چوائے، آپے پھلیا آپے پھلیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، گرکھھاں دیوے نام در، بھاگ لگائے ساچی کُلیا۔ سر امرت سچ سکھ دانیا۔ گرکھھاں گھر جوت نرنجن آتم در شبد کرائے برہم گیانیا۔ اک دکھائے ساچا سر، آپ اپنی کرپا کر، ڈھر درگاہی نام نشانیا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، جوتی جوت سرُوپ ہر، وڈ داتا جودھا سور پیر وڈ بنیا دانا دانیا۔ دانا بینا ہر داتار، دیا ندھ اکھوائیندا۔ ہر جن ساچے کر پیار کارج کرے سدھ، آتم ودھ تیر چلائیندا۔ پار برہم برہم پار آد پُرکھ اپر پیر اکال مورت مورت اکال دین دیال وچ سنسار، کارج سدھ نو ندھ گھر اُچائیندا۔ پُرکھ نرنجن اگم اپار، ساچا مجن چرن دوار، نیتز انجن شبد اپار، آتم سوئم ساچا مارگ اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ کرے اپنی بدھ، وچھڑیاں میل ملائیندا۔ سچ دوارا مان، جلے جل تھلیا۔ ست سرور آن، ملی بل بلیا۔ کایا مندر سنج مسان، آپ دکھائے ول چھلیا۔ ہر جن ساچے مار دھیان، کھیل کرائے اُچ اٹلیا۔ ساچے گھر سچا ایشان، ست سرور ایکا ملیا۔ امرت ویلا گر ایشان، دیوے درس گھڑی گھڑی پل پلایا۔ کایا کوٹ گڑھ ہر چڑھ، آپے دیکھے سپیس دھر، سپر پیائے بہتر ناڑ، آپے جانی جانیا۔ گرکھ ساچے رہیا پھڑ،

اندھے اندر ہر جی وڑ، کوڑ کُٹب جگت نشانیا۔ مایا رانی وہے ہڑ، گرگھ وِلا ایکا اکھر جائے پڑھ، ملے میل پُرکھ سُبانیا۔ ساچے گھاڑن رہیا گھڑ، گرگھیاں در
دوارے آگے کھڑ، نہ کوئی جانے مات وِدوانیا۔ ہوئے روگ رہے سڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا مارے شبد تیر کانیا۔ مارے شبد تیر نشان، بے مکھ بے مہانیا۔
ہر جن بخشے چرن دھیان، در دوارا اک پچھانیا۔ بے مکھ روڑھے وِچ جہان، چکے مات پینا کھانیا۔ گرگھ جُھلدا رہے نشان، ملے میل والی دو جہان، تھے مان
ساچے رانیا۔ گُنوت گنی ندھان، آدن انتا پُرکھ سُبان، پورن بھگونت ہر بھگوان، آپے جانے اپنے بھانیا۔ کُجگ مایا پائے بے انتا، جگت سدائے سادھن سنتا،
نر ہر نہ کرے پچھانیا۔ در دوارا دُور نو دروازیا۔ گرگھ وِلا جانے سور، جس جن دیا کمائے غریب نوازیا۔ دیکھ جوتی نور اُجالا کایا پربت سچ کوہ طور ساچا
ساجن ساجیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، بھگت جناس سد حاضر حضور، ایکا مات مار جھات، بیٹھ اکانت کُلونت رکھن آیا لاجیا۔ امرت دیوے بوند سوانت،
آپے پتا آپے مات، ایکا بخشے چرن شبد دات، نہ کوئی دیکھے ذات پات، آپ سوارے اپنے کاجیا۔ کُجگ رین اندھیری رات، جوتی جوت سرُپ ہر، جن
بھگت سہائے ساچے در، دیکھے کھیل کل کہ آجیا۔ ہر بھگت سہیلا میت تن وِسیریا۔ سَتجگ چلائے ساچی ریت، کُجگ ڈھاہے بھرماں ڈیریا۔ کُجگ پرکھن آیا
نیت، آپے دیکھے سنجھ سویریا۔ سدا سہیلا راکھو چیت، آپ چکائے میرا تیریا۔ کُجگ اودھ رہی بیت، لکھ چوراسی بھے بھیت، گرگھ وِلا مائس دیہی جانی
چیت، آپے گر آپے چیریا۔ آپ کرائے کایا ٹھنڈی سیت، آتم جوتی سدا اتیت، اک کرائے چرن پریت، شبد سرُپ پائے گھیریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
گرگھیاں سدا دسے در، بے مکھ بھلائے کر کر ہیرا پھیریا۔ بے مکھ بھلائے آپ گر منتر جاپ، ہوئے دُکھ لگائے وڈا تاپ، نو دوارے رہیا پھیریا۔ پُرکھ
ابناشی دس نہ آئے، بھرماں لائے ڈیریا۔ رسنا رس پھرن ہلاکے، کامی کُشٹی ہوئے چیریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جن بھگتاں دیوے سچ ور، لکھ چوراسی
وچوں آپ اٹھائے، شبد جنائے کر کر اپنی مہریا۔ شبد سہاوا تال، در سہانیا۔ نیڑ نہ آئے جم جم کال، دیا کرے ہر دیا وانیا۔ لکھ چوراسی توڑے جگت جنجال،
ملائے میل جوت بھگوانیا۔ مستک دیکھ ساچا تھال، جوتی نور ست سرُور، ہر بھرپور ساچا گھر ہر سہانیا۔ ساچا شبد گرگھ وِلا پھل لگا کایا ڈاہن، ایکا میوہ
دیوی دیوا لکھ ابھووا، در ساچے آپ کھوانیا۔ پُرکھ ابناشی ساچی سیوا، رسنا کایا ساچی جہوا، پھیکا رس مول نہ بھانیا۔ کوستک نیا لائے تھیوا، جوتی جوت
سرُپ ہر، ساچی دیوے شبد نشانیا۔ شبد نشانہ ہر بھگوان، آتم در دکھائیندا۔ جُھلدا رہے وِچ جہان، بے مکھیاں دس نہ آئیندا۔ گرگھیاں دکھائے آپ بھگوان،

سر ہتھ سمرتھ ککائیندا۔ پون انجا ہتھ ہتھ گانا، سچ پرکاش کوٹن بھانا، چند سورج سورج چند سیس جھکائیندا۔ گرگھ ساچا وچ چڑھے شبد بانا، پُریاں لوآں اک اڈانا، دھرم رائے مکھ بھوئیندا۔ کال مہاکال نہ پائے آنا، توڑ جنجال پُرکھ سُبانا، بھگت رکھوال والی دو جہاناں، درگاہ ساچی دھام بہائیندا۔ چتر بھج گن ندھانا، بھو گجھ آپ گھلانا، سچ دوارا جائے سُبھ درس اموگھ جن دکھانا، ایک رنگ سربنگ سنگ انگ آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، بھگت سہیلا دیوے ور، گرو دوارے پار لنگھ، دسم دواہری آپ گھلاییندا۔ دسم دوارا دیوے کھول، وڈ وڈی وڈیائیا۔ شبد سرُپی رہیا بول، سار کسے نہ پائیا۔ دُھنی ناد اناہد ڈھول، دوس رین رہیا وجائیا۔ دوس رین کرے چوہل، کایا مندر رہیا مول، ساچا راگ رہیا سنائیا۔ امرت چوائے نابھ کول، ملے وڈیائی اُپر دھول، سُن سادھی رہیا گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرگھیں دسے ساچے گھر، آپے رہیا بھو گھلاییا۔ امرت آتم رس، شبد پرتاپیا۔ ہر ہر دے جائے وس، ایک جاپ سوہنگ جپ جاپیا۔ آپ مٹائے تینو تپ، کلجک ویلا انتم سہا رہیا۔ مایا ڈسے نہ ناگنی سپ، ہر جن ساچا تھاپن تھاپیا۔ کوٹن کوٹ اتارے پپ، آپے مائی آپے بپ، جو جن پچھانے آپن آپیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک دیوے نام ور، سوہنگ شبد سچ شکھ جاپیا۔ سوہنگ اکھر کر وچار۔ ست پُرکھ نرنجن جوتی دھار۔ شبد دوارا وڈ بھنڈار۔ ہر جن منگے وارو وار۔ دیونہار سچی سرکار۔ دوئے جوڑ کرے نمسکار۔ ہوئے ہنگتا روگ نوار۔ رسنا گائے گن نرنکار۔ رسن رسائی کرم اُدھاریا، برہم رُپ اپارا نیت زینی درس اپار۔ گرگھ گر سنگت ساچا بہن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ کرائے بیڑا پار۔ کایا کوڑا کوٹ محل اُساریا۔ گرگھ ورلے وجے شبد چوٹ، ساچے تن نگاریا۔ جوٹھا جوٹھا کڈھے کھوٹ، نر زائن جس اُچاریا۔ کلجک جیو آلینو ڈگے بوٹ، نہ دوسر کوئی اٹھا رہیا۔ مایا رانی بھری نہ پوٹ، ترشنا اگت جگت جلا رہیا۔ ہر جن ساچے ایک ایک ہر اوٹ، تھاوں تھائیں آپ سہا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جن بھگتاں وسے آتم در، دُرمت میل روگ گوارہیا۔ کایا مندر دھام ہر اوٹرا۔ ہر جن ساچا ویکھے سد، پُرکھ ابناشی اک اکلٹرا۔ آونا جانا چکے ڈر، وسے نہچل دھام اٹلٹرا۔ ساچی ترنی جائے تر، در دوارا جس جن ملٹرا۔ مانس دیہی نہ آئے ہار، لیکھے لائے کایا مائی جھوٹھی کھلٹرا۔ پار برہم پر بھ سرنی پڑ، شبد پھڑائے ساچا پلٹرا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، سوہنگ دسے راہ سسکھلٹرا۔ ایک راہ جگت ملاح، ہر دکھائیندا۔ بے پرواہ اگم اتھاہ، شبد ہتھ پھڑائیندا۔ ہوئے سہائی سبئی تھان، پڑدہ اوہلا نہ کوئی رکھائیندا۔ امرت رُپی دیوے ساچی گان، امرت سیر آپ پیائیندا۔ دو جہانی ٹھنڈی چھاں، پارذاتی پھل کھوائیندا۔ بے مکھ جیو

کایا سُنجا مندر گھر کام کرو دھی اُدے کاں، ساچا گھر نہ کوئی دسانیندا۔ گرکھاں ملیا ایکاناں، درگاہ ساچی ساچا تھاں، آپے آپ بہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ
 ہر، جن بھگتاں دیوے نام سوہنگ اکھر، جگت بجر کپائی ویکھے پتھر، آپے پار کرائیندا۔ بجر کپائی پتھر پاڑ۔ کایا ہائی شبد دھار۔ جوت سرؤپی ہر اُجیار۔ اک
 رکھائے تیر تھ تائی، کایا مندر اوکھی گھاٹی، پار برہم پار کنار۔ دُرمت میل رہیا کائی، ہر جن ہر رس رہیا چائی، در دوارے لاہا کھاٹی، مانس جنم مات سوار۔
 جوتی جوت سرؤپ ہر، جن بھگتاں دیوے آتم ور، سوہنگ شبد اپر اپار۔ سوہنگ شبد شبد گن داتا۔ کایا مندر اندر رین اندھیری گنونت انت نہ کسے پچھاتا۔
 جوٹھا جھوٹھانا تا پچھان، مات پت ساک سجن سین، ایکا ایک بھگت ٹیک کرے بدھ بیک، پُرکھ ابناشی سچ بدھاتا۔ کلجک مایا نہ لگے سیک، تیجے نیتز لینا ویکھ،
 گرنتھی پنٹھی مٹی ریکھ، بھيو کوئی نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جن بھگتاں وسے آتم در، اک نہائے ساچے سر، سچ سرور ہر اِشان مار دھیان آپ
 کرائیندا۔ سچ کرائے اِشان، دیا کمائیا۔ آتم دیوے برہم گیان، نہ ہوئے مات جدائیا۔ جوتی جگے نور مہان، کرے آپ سچی رُشنائیا۔ شبد توڑا جگت مہان، چیر
 ساچے تن پہنائیا۔ ساچا گھوڑا ہر مہربان، اپنی ہتھیں واگ گندائیا۔ کلجک وقت رہ گیا تھوڑا، بے کھاں رہیا سمجھائیا۔ گرکھاں ہر جی آپے بہڑا، شبد گودی
 رہیا اٹھائیا۔ ویکھن آیا مٹھا کوڑا، شبد ہتھوڑا نال لبائیا۔ دُھر درگاہی ایکا پوڑ، نہ کوئی جانے لما چوڑا، گیانی دھیانی سُن سادھی ویکھ ویکھ بٹھے دھیان لگائیا۔
 آپے پرگٹ ہو یا براہمن گوڑا، سمبل دیس ڈیرہ لائیا۔ سو پُرکھ لگایا سسے اِکو ہوڑا، سسا کایا قلعہ کوٹ آپ وکھائیا۔ آد پُرکھ آیا دوڑا، اونکار دیس سمائیا۔
 اونکارے کیا آکارا، سُن مجھارا جوت لکائیا۔ سُن اگی ساچی دھارا، سوہنگ چھایا جوتی آپ وکھائیا۔ سوہنگ اُتے نر نر نکارا، دسم دوارا دُھن اُپجائیا۔ دسم
 دوا ری بند کوڑا، ہر آپے آپ گھلائی۔ ترے کٹی دیس سچ بجوڑا، نرگن سرگن بنت بنائیا۔ اجپا جپ بہتر ناڑا، چھتی راگ بھيو نہ پائیا۔ ہردے کون نام
 اکھاڑا، اُپر دھول ملے وڈیائیا۔ زمیں اسمانا تھاپاڑا، نہہکنکی ڈنک وجائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، گرکھاں وسے ساچے گھر، بنک دوارا
 آپ سہائیا۔ آپ سہائے دوار بنک، راؤ رنگ نہ کرے وچار۔ آتم سنسا ہوئے روگ نوار۔ جوتی دیوے ایکا کنک، درس دکھائے بار انک کرے کرپا ہر
 گردھار۔ چرن پریتی ساچی تنک، کچی رکھے سچ دوار۔ آپ پھرائے من کامنک، بے کھ بھلے جیو گوار۔ ملے وڈیائی جیوں بھگت جنک، دیا کمائے در داتار۔
 جوتی جوت سرؤپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، جن بھگتاں دسے سچ گھر، گھلا رہے سدا کوڑا۔ جو جن جانے رام رمیا۔ آپ چڑھائے ساچی نیا۔ کلجک

بیڑا پار کر گیا۔ ساچا راہ اک دکھنیا۔ چار ورنال ایکا سرنا بھیناں بھنیا۔ ساچا ناتا ہر جڑنیا۔ ملے میل پڑکھ بدھاتا، اتم ذاتا میٹ مٹائے اندھیری راتا، اندھ اندھیان دُور کر گیا۔ نہ کوئی دیکھے ذاتا پاتا، امرت دیوے بوند سوانتا، دیک جوتی نام جگنیا۔ بیٹھا رہے اک اکانتا، جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، روگ سوگ جگت و جوگ، رسنا رس بھوگ دُور کر گیا۔ گر سنگت گر ساچا پائے۔ رنگت نام اک چڑھائے۔ دُوجے در نہ ہوئے منگت، ساچا سنگ آپ نبھائے۔ مانس دیہی نہ ہوئے بھنگت، کایا نگر کھیڑا آپ وسائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی چکے گیڑا، دھرم رائے در پھند کٹائے۔ سنگر سُر ت سُر ت بھوانیدا۔ دے مت آپ سمجھانیدا۔ شبد چلائے ساچا رتھ، سرب کلا سمرتھ، ہر جن ساچا آپ چڑھانیدا۔ ہتھ پکڑے اپنے نتھ، مہما جگت اکھ، بھو کوئی نہ پانیدا۔ سگل و سورے جائن لٹھ، جگت ترسنا رہیا متھ، ایکا راہ دکھانیدا۔ سنگر پورا جس جن رکھے دے کر ہتھ، مانس جنم لیکھے لائیدا۔ آپے مت آپے گیانا۔ آپے دیوے دھیرج جت، ایکا دسے راہ نشانہ۔ آپے کایا مندر سچ ملاح اک دکھانا۔ سنگر پورا ست ستوادی، آپ اپنے رنگ سمانا۔ دیوے مت سُر ت سمبھالے، ہر جن چلے نال نال، سرب جیاں کرے پرتپالے، رسنا کسے نہ سکے کہن۔ گونتا گن آپے جانے، مات پت ساک سجن بھائی بھین۔ آپے توڑے جگت جنجالے۔ آپے کھائے لاڑی موت بن بن ڈین، آپے سُر ت سمبھالے۔ آپ وہائے وہندے وہن، آپ اپنی گود اٹھالے۔ آپے آپ درس دکھائے تیجے نین، آپے آپ کھ بھوالے۔ سنگر ساچا ست پڑکھ ہے، جیو جنت سادھ سنت سد سُر ت سمبھالے۔ شبد سہیلا منگلا چار۔ دُھر درگا ہی ساچا میلا وچ سنسار۔ آپے وسے اک اکیلا، اندر باہر گپت ظاہر۔ آپے گر آپے چیلا، مٹے بھو دسم دوار۔ اچرج کھیل ہر جی کھیلا، پار برہم رُپ نیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نہکٹک نرائن ز، آپ اپنی کرپا کر، گرگھاں دیوے اک ور، سوہنگ شبد پر بھ سچی دستار۔ سچ شبد دستار ہر پہناییدا۔ کلجگ انتم کر پیار، سچگ ساچی دھار رکھانیدا۔ آپے ناری آپے نار، کر نہار داتار آپے آپ اکھوانیدا۔ لکھ چوراسی پسر پسار، رُپ اگما بھو نیار، ہڈ ماس ناڑی چما دس نہ آئیدا۔ آپے ہوئے پون سواسی دما، آپے شبد سرُپ جی، جوتی دھارا آپ اُپچانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکٹک نرائن ز، کلجگ انتم بھیکھ کر اپنا بھانا ہر جروان اپنے ہتھ رکھانیدا۔ بھانا ہتھ سمرتھ کرتار۔ شبد چلائے ساچا رتھ، کلجگ تیری انتم وار۔ سرشٹ سبائی رہیا متھ، شبد کھنڈا ہتھ دو دھار۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں سیاں دسے ساڈھے تن ہتھ، جوٹھا جھوٹھا پسر پسار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکٹک نرائن

نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے سنت جناں، آدانت جگا جگنت سدا پاؤندار ہے سار۔ آپے پائے سار سُرَت سمبھالیا۔ پورب کرماں رہیا
 وچار، جوت نرنجن اک اکالیا۔ بھرے بھلا سرب سنسار، نہ کوئی ملیا شاہ دلالیا۔ کالی گھٹا رین اندھیار، چھپے چند ست ستوادیا۔ ناتا تھاسنگ محمد چار یار،
 جگت دوارا ہوئے خالیا۔ پنج پنچائنا بھيو اپار، چلے جگت اولڑی چالیا۔ گرگھ ساچے درس دکھائے ساچے نینا، دوہاں ہتھھاں دسے خالیا۔ سوہنگ شبد ساچا گہنا،
 دھر درگا ہی ساچا والیا۔ آپ چکائے لہنا دینا، گر گوبندا لیکھ لکھائیا۔ جگت جگدیشا ایک رہنا، سرشٹ سبائی ساچا پالیا۔ منمگھا جھوٹھا دین دینا، پھل دسے نہ کسے
 ڈالیا۔ ہرجن ساچے لاہا لینا، پر بھ توڑے جگت جنجالیا۔ گر سنگت ساچی مل مل بہنا، ملے میل پرکھ بنوالیا۔ پر بھ کا بھانا سرتے سہنا، جوتی جوت سرؤپ
 ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے بنے سرشٹ سبائی ہالی پالیا۔ جنم کرم پر بھ ہتھ، آپے جانیا۔ آپے متھن رہیا متھ، آپے کرے سرب پچھانیا۔ آپے
 دیوے من مت بدھ ساچی وتھ، آپے بدھ بھوانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، شبد چلائے ساچا رتھ، ساچی بدھ کرے بھگوانیا۔ ساچی بدھ ہر بنائیا۔ آپے کرے
 کارج سدھ، گرگھ ساچے لئے جگائیا۔ نام ندھانا نو ندھ، سرگن سُرَتی اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، ساچا انگن ایکارنگن دے مت رہیا سمبھالیا۔

☆ ۳۰ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی ناظر سنگھ دے گرہ پنڈ نا تھیوال ضلع فروز پور ☆

راگ ناد ابھید شبد جنائیا۔ شبد جنائی چارے وید، بھيو نہ رانیا۔ پُران اٹھاراں اک کتیب، رسنا جہوار ہے گانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، الکھ نرنجن
 دس کسے نہ آتیا۔ وید پُران رسنا گائے۔ پاربرہم برہم پار دس نہ آئے۔ ویکھ دکھانے مانس دیہی سچ جنم، لکھ چوراسی وچ سمائے۔ جگت بھلا مایا بھرم، کرم
 دھرم نہ کوئی دکھائے۔ ہوئے لگا روگ جگت ورم، ساچی سرن اک رگھرائے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوت نرنجن گھٹ گھٹ واس، نچ آتم رہیا سمائے۔
 وید پُران کتیب جگت دکھانیا۔ انجیل قرآن ہر پچھان، ہر رنگ ساچا کسے نہ مانیا۔ سونی مونی کر دھیان، جگت جگدیش وچ جہان، ڈبے ہوئے بے مہانیا۔
 بھگت بھگوتی سچ نشان، جیا جنتی اک نشان، پورن جوت سری بھگوان، پرکھ پرکھو تم نہ کل پچھانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوت نرنجن مات دھر، ویکھے
 کھیل سری بھگوانیا۔ انجیل قرآن قرآن انجیلیا۔ قاضی شیخ مسانک مار دھیان، ایکارنگ نہ ہر پچھانا، سوہا پیللا لال کالیا۔ سنگ محمد چار یار، نکھی ریکھ ویکھ

بھیکھ، نیتز ویکھ شبد تنگ کسالیہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوت زرنجن بھیکھ دھر، کلج کالا ویس در درویش اک اکالیہ۔ کلج کالی رین انجیل قرآنیہ۔ ناتا ثنا بھائی بھین، نر زرائن نہ کسے پچھانیا۔ سرشی ڈبی ڈنگھے وہن، نہ کوئی چکائے لہن دین، ویلے انت سرب پچھتانیہ۔ لاڑی موت کھائے ڈین، نہ کوئی دسے ساک سین، رسنا کسے نہ سکے کہن، جگے جوت اک بھگوانیا۔ گرگھ ساچے سنت سہیلے لاہا در گھر ساچے لین، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی پرگٹ ہوئے درس دکھائے تیجے نین، در گھر ساچے کرے پروانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوت زرنجن مات دھر، بودھ اگادھ اگادھ بودھ، نہ کوئی رنگ نہ کوئی رُپ، آپے جانے داناسینیا۔ انجیل قرآن قرآن انجیلیا، ساچی سار نہ پانیا۔ سنگ محمد یار چار کر خوار، اتم وار چارے کنتاں دے ڈھانیا۔ پرگٹ ہویا ہر زرنکار وچ سنسار شبد پھڑ ہتھ کٹار، تکھی رکھے ہر داتار، ماری جائے وارو وار، جیاں جنناں سادھاں سنتاں دس نہ آئیہ۔ لکھ چوڑاسی کرے پار، دھرم رائے در کھولے بار، لاڑی موت کرے شنکار، بے کھاں لئے انت پرنائیہ۔ پُرکھ ابناشی گرگھ ساچا سنت اپار۔ کول چرن کول سرن چرن دیوے کر پیار، بخشے ہر سرنائیہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوت زرنجن بھیکھ کر، کلج اتم ویکھ رکھ، رچنارہیا رچانیا۔ کھانی بانی ہر وچاریہ۔ جگت رانی شبد ادھاریہ۔ بھگت جنناں در بھرے پانی، پاربرہم پسر پساریہ۔ ایک پد نر زربانی، کول دھول اپر اپاریہ۔ چاروں گنت برہم گیانی، شبد گیان نہ کسے وچاریہ۔ تخت سلطانا راج راجانا والی دو جہانی، آپے آپ بھلا رہیا۔ شبد مارے تیر نشانی، مایا متاروگ ودھارہیا۔ بے گھ جیواں مات آئے اتم ہانی، کلج کال اندھیرا چھارہیا۔ کسے ہتھ نہ آئے چاروں گنت پانی، پُرکھ ابناشی کھیل ورتا رہیا۔ اتم چھڈنے پینے ہانیاں ہانی، صدی میسویں بھرم بھو گوارہیا۔ مایا جال لوک مات مایا رانی، لکھ چوڑاسی آپ پساریہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایک راہ جگت وکھارہیا۔ ایک راہ ہر زرنکار، سچی سرکاریہ۔ چار ورنان کر پیار، وچ سنسار ساچی دھارا آپ بٹھا رہیا۔ اوچاں نیچاں بھینو نوار، راج راجاناں کر بھکھار، شاہ سلطاناں خاک ملا رہیا۔ شبد ڈنک اپر اپار، راؤ رنگ اک دوار، در دوارا اک وکھارہیا۔ منگدے رہن وارو وار، وہندارہے کر وچار، اپنے بھانے آپ سمارہیا۔ آپے پُرکھ آپے نار، آپے بھگت بھگوتنا ساچا یار، میت مُرار آپ اکھوارہیا۔ آپے سنت کنت سچ سکھ دھار، ساچی بنت آپ بنا رہیا۔ جیو جنت نام ادھار، اک اکتا نام سہاریہ۔ سوہنگ شبد اپار، پرگٹ ہوئے وچ سنسار، ستجگ ساچی دھار آپ بنا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، جامہ راما اپنا آپ وٹا رہیا۔ سوہنگ ڈنک اپر اپاریہ۔ پُرکھ ابناشی اپنا آپ اپا رہیا۔ شبد سنگھاسن ڈیرہ لایا۔

بال جوانی اڑھ وریس، شبد کھنڈا ہتھ اٹھا لیا۔ آد انت سد ہمیش، کلجگ انتم تیرا کنڈھا، سوہنگ لایا ساچا ڈنڈا، نو کھنڈ پر تھی پائے ونڈا، راج راجاناں توڑ
 گھنڈا، چنڈ پر چنڈا اک چلا رہیا۔ ویکھ دکھانے ہر برہمنڈا، کلجگ جھوٹا بھیکھ پکھنڈا، مانس دیہی آتم رنڈا، کنت سہاگ وڈ وڈبھاگ پُرکھ ابناشی کسے نہ پالیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، بھگت جنناں تن پائے ٹھنڈا، درس اموگھا ہر سنجوگا ہر اپنا درس دکھا لیا۔ سمبل دیس سُر ت سمبھالی، جوت
 جگائیا۔ آپے شاہ آپے کنگالی، دس کسے نہ آتیا۔ شبد سروپی و بے تال، راگاں ناداں رہیا بھلایا۔ جوت سروپی گنگ تھال، دیپک جوتی اک جگائیا۔ جگت
 اولڑی چلے چال، بھگت جنناں کرے پرتپال، دیوے نام سچا دھن مال، آد انت کھٹ نہ جائیا۔ آپے رہیا سُر ت سنجال، پھل لگائے کایا ڈال، دُھر درگا ہی
 سچ دلال، درگاہ ساچی میل ملائیا۔ انکال نہ کھائے جم کال، توڑے ہر ہر جگت جنجال، دوس رین چلے نال نال، مدُھر بینا سچ سکھایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل دیس در درویش اک اکیلا سجن سہیلا ساچے دھام رہیا سہانیا۔ ساچا دھام اولڑا، اک نیارا ہے۔ پُرکھ ابناشی ایکا ملڑا، نہ
 کوئی جانے پار کنارہ ہے۔ بھگت جنناں در دوارے اگے کھلڑا، بنیا رہے بھیکھ بھگھارا ہے۔ آپ پھڑائے اپنا پلڑا، تیناں لوآں وسے باہرا ہے۔ ایکا دیوے نام
 دمڑا، سوہنگ ساچا شبد ہلارا ہے۔ لیکھے لائے کایا مائی چمڑا، دسم دوا ری پڑدہ پاڑا ہے۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، دیوے کھول شبد
 بول بند کواڑا اے۔ کھولے بند کواڑ شبد دُھن نادیا۔ مایا ممتا پڑدے پائے، جاپ جپائے بودھ اگادھیا۔ پرے ہٹائے پنچم دھاڑ، نر نرائن رسن جس ارادھیا۔
 در گھر ساچے دیوے واڑ، سُر ت شبد شبد من باندھیا۔ آپے ہوئے پچھا اکاڑ، گر پورا داتا سورا جس جن لوک مات ارادھیا۔ جوت جگائے بہتر ناڑ، شبد تیر
 کاڑ کاڑ، آپے گھڑے ساچے گھاڑ، درس دکھائے کھنڈ برہمنڈ ہر برہمادیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کرے ویس جگ جگادیا۔ جگا جگنتر
 بھیکھ نرنکار، سرشٹ سبائی رہیا ویکھ، آد انت ایکناریا۔ آپے لیکھا کھے لیکھائے ریکھ، سرشٹ سبائی میٹ مٹا رہیا۔ جوتی جامہ دھریا بھیکھ، شبد ڈنک اک رکھا
 رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ چورا سی ویکھ ہر گرگھ ساچے مات جگا رہیا۔ گرگھ دھن کمانی، دھرم پچھانیا۔ پار برہم سچ سرنائی، در
 گھر ساچے ملے مانیا۔ ہوئے سہائی سبئی تھائیں، گارہے وید پُر انیا۔ بھگت سہیلا پکڑے باہیں، آپ چلائے اپنے بھانیا۔ درگاہ ساچی ٹھنڈی چھائیں، کسے ہتھ
 نہ آئے راجے رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرگھ ساچے سنت انت آپے کرے مات پچھانیا۔ دھن کمانی گرگھ وٹی من ودھانیا۔ ساچی سکھیا لینی سکھ، شبد

جوتی میل ملائیا۔ جگت ترسنا مٹی ترکھ، بھکھ روگ سوگ گوائیا۔ ساچا لیکھا رہیا لکھ، دُھر سنجوگ ملائیا۔ دُئی دویتی لاپے وکھ، رنگن رنگ نام چڑھائیا۔ کسے ہتھ نہ آئے مَن رکھ، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ بھوائیا۔ اندرے اندر پاوے بھکھ، نش اکھر وکھر جو جن رہیا گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھاں راگ جگت تیگ ایک ایک سنائیا۔ دھن کمانی گر سکھ جانے گر منتر۔ ملے وڈیائی وچ مات، ہوئے سہائی آد انتر۔ ساچے در وچے ودھائی، تن بُجھائے پنچاں بسنتر۔ پُرکھ ابناشی سچ سرنائی، پار کرائے گگن گگننتر۔ درگاہ ساچی ساچے تھائیں، آپ بنائے ساچی بنتر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ہر جن چپائے ایک منتر۔ ایک منتر اوانگ آد۔ سوہنگ شبد سچ و ساد۔ پار برہم بودھ اگادھ۔ ساچا دھرم سُن شبد دُھن ناد۔ لیکھے لگے مانس جنم، ملے میل مادھو مادھ۔ پورن ہوئے مات کرم، رسن رسائن لیا ارادھ۔ لیکھے لائے ماٹی چرم، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، میٹ مٹائے واد وواد۔ دھن کمانی گر سکھ گر چرن پیاسا۔ ایک دیوے ہر سرنائی، آپے دیکھے نو در تماشا۔ دسم دواری بوجھ بُجھائی، کایا مندر پر تھی آکاشا۔ بجر کپائی کھول وکھائی، سچ سنگھاسن ہر براجے۔ سچ منڈل دی ساچا راسا، ساچا شبد سیس تاجے۔ نج گھر ساچے رکھے واسا، ساچا شبد انادہ واجے۔ پون سرُپی مارے آوازے، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، بھگت جناں کل رکھے لاجے۔ دھن کمانی گر سکھ در دوارا ایک بوجھیا۔ دھن کمانی گر سکھ، پُرکھ پُرکھو تم ایک سو جھیا۔ دھن کمانی گر سکھ، پنچم تی جائے جو جھیا۔ بھو چکائے ایک دوجیا۔ دھن کمانی گر سکھ، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، بھو گھلائے اندر مندر گو جھیا۔ اندر مندر بھو نیارا، جوت اکالیا۔ ساچا مندر گر دودوارا، دیکھ جوتی بے مثالیا۔ رُپ اگتا اپر اپارا، آپے کرے کھیل نرالیا۔ شبد دُھن انادہ دھارا، آپ وجائے تال کھڑتالیا۔ امرت برکھے ٹھنڈی دھارا، کول نا بھی لکھ چوالیا۔ پار برہم برہم پائے سارا، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، میٹ مٹائے اندرے اندر گھٹا کالیا۔ ساچے مندر گھٹا کالی، رین اندھیریا۔ دیکھ جوتی کسے نہ بالی، نہ کوئی جانے سنجھ سویریا۔ نہ کوئی بنیا سچا ہالی، ساچا نیج کسے نہ کیریا۔ بھگت جنا پر بھ ساچا پالی، ہوئے سہائی اتم ویلیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، چارے کُنٹاں دیکھے خالی، پھل دسے نہ کسے ڈالی، شبد سرُپی پائے گھیریا۔ شبد سرُپی پائے گھیرا، ہر بندھن بندھ بندھایا اے۔ سرشٹ سبائی آپ بھلائے کر کر ہیرا پھیرا، دھرم رائے رہیا سمجھایا اے۔ لکھ چوراسی ہوئے پر بھاسے ڈیرہ، کلجگ ویلا اتم آیا اے۔ نہ کوئی دسے گر چیرا، پنچاں جھیرا ایک لایا اے۔ آپے کرے حق نیرا، نہ کوئی

نگر نہ کوئی کھیڑا، بھرماں ڈیرہ آپے ڈھاہیا اے۔ بھگت جناں پر بھہ بنٹھے بیڑا، اک دکھائے کھلا ویہڑا، درگاہ ساچی دھام سہایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، رُپ رنگ اپنا آپ وٹایا اے۔ کرے سیرا حق نورِ جلالیا۔ کھجک پھل گیا پک، آپے جھاڑے اُچے ڈالیا۔ چار یاراں سنگ محمد گیا تھک، صدی چوڑدھویں ہوئے بے حالیا۔ کھجک کالا کڈھے حق، پچھے لگے ساچا پالیا۔ شبد پائے نکیل نک، نہ کوئی ویکھے شاہ جلالیا۔ لاڑی موت راہ رہی تک، کیہڑی کوٹ ہووے خالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے ویکھے شاہ کنگالیا۔ شاہ کنگال سلطان وڈ جروانیا۔ کھجک کرے انت بے حال، بھنے جیوں بھٹھیلے دانیا۔ پلے کسے نہ دسے دھن مال، جوٹھے جھوٹھے راجے رانیا۔ ویلے انتم کھائے کال، جیو جنت سادھ سنت بے مہانیا۔ بھگت جناں کرے پرتپال، سرتی شبد رہیا سنبھال، دیوے نام سچا پینا کھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرکھ ساچے سنت جن در دوارے ایکا مانیا۔ در دوارے ایکا مان، شبد بانیا۔ چرن پریتی اک دھیان، ساچا نام جگت اڈانیا۔ ساچا وجے تیر نشان، تھے مان بھگت اڈھمانیا۔ آتم اُتے برہم گیان، ست پُرکھ زرنجن جس پچھانیا۔ در دوارے ہوئے پروان، رسنا گائے گن ندھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرکھ ساچا ویکھ نر، درگھر گھر در اک دوارا ہر زرنکارا وچ سنسارا کرے در پروانیا۔ اٹھ جیو جاگ، تن مندر لگے بھاگ، کھجک انتم ویلیا۔ اٹھ جیو جاگ، سُن شبد ساچا راگ، ہوئے روگ جائے بھاگ، گر سنگت میل ساچا میلیا۔ اٹھ جیو جاگ، دھو کھجک کالا داغ، ملے میل کنت سہاگ، سچ دوارا ایکا کھولیا۔ اٹھ جیو جاگ ہنس بن کاگ، پُرکھ ابناشی پکڑے واگ، سنائے راگ سچا ڈھولیا۔ اٹھ جیو جاگ، سرن سرنائی ساچی لاگ، تن بنھنا شبد تاگ، ملے نام بھگت وچولیا۔ اٹھ جیو جاگ، ہون مات وڈ وڈبھاگ، جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا دیوے نام ور، آذانت کدے نہ ڈولیا۔ اٹھ جیو جاگ، مست دیوانیا۔ گل اپنی لا بھاگ، جگ دیوانیا۔ مایا ڈسنی جھوٹھاناگ، بھرے بھلا لوبھ لُہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا دیوے نام ور، گر سنگت ساچا میل ملانیا۔ گر سنگت ساچا میل، چرن دواریا۔ شبد چڑھائے ساچا تیل، بنٹھے گانا نام اپاریا۔ کٹے دھرم رائے دی جیل، جھلے نام نشانہ وچ سنساریا۔ آپے گر آپے چیل، جوتی پونی شبد اڈاریا۔ سدا رہے رنگ نویل، کرے کھیل دوسر واریا۔ درگاہ ساچی دھام آکیل، جوت زرنجن پسر پساریا۔ لکھ چوراسی مات اپائی ایکا ویل، دتی دات وڈ کرامات گرور ہر گردھاریا۔ اتم رکھی ایکا ذات، ملے میل کملاپات، وچ شبد ساچی دات وڈ بکاریا۔ دھر درگاہی ساچا ناؤں جگت ملاجی پچھے وات، بے پرواہی آپے دیوے بوند

سوانت، کایا کرے ٹھنڈی ٹھاریا۔ میٹ مٹائے اندھیری رات، نہ کوئی بچھے ذات پات، چار ورنوں ایک راہ دکھا رہیا۔ شبد چلائے ساچی گاتھ، سوہنگ شبد ساچا راتھ، پرگٹ ہوئے تریلوکی ناتھ، اکتھنی اکھ کتھنا رہیا۔ سگل و سورے جائن لاتھ، چرن دھوڑے ساچے ماتھ، دیپک جوتی اک جگا رہیا۔ انتم سیاں ساڈھے تن ہاتھ، راج راجاناں شاہ سلطاناں آکھ سنا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، اپنا بھانا آپے آپ ورتا رہیا۔ ساچا بھانا ہر بلوان، اپنے ہتھ رکھایا اے۔ سوہنگ پھڑیا شبد نشان، نوواں کھنڈاں ویکھ دکھایا اے۔ آپے پائے سب دی ونڈا، کلجگ تیرا انتم کنڈھا، پار کنارہ کسے دس نہ آیا اے۔ لکھ چوراسی آتم رنڈا، آتم بھریا اک گھمنڈا، سر اٹھائی پاپاں پنڈا، نہ بھار جائے اٹھایا اے۔ آپے کرے کھنڈ کھنڈا، اک چلائے چنڈ پرچنڈا، میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈا، جوتی جامہ ہر جی پایا اے۔ نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ماجھے دیس ویس ہر، سمبل دیس بھیس وٹایا اے۔ سمبل رت سہائی شبد جروانیا۔ پاربرہم ابناشی اچت، آپ اٹھائے راجے رانیا۔ گرگھ اچجائے ساچے ست، چڑھائے شبد سچ بانیا۔ بے گھ جیواں خالی دسن بت، بھلے نر ہر سری بھگوانیا۔ چاروں کٹ پیا گھ ٹھک، ویلے انت سرب پچھتانا۔ کلجگ دانہ پانی گیا نک، درگھر ساچے نہ ہوئے پروانیا۔ ویلا انتم آیا ڈھک، لتھے تاج راجے رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، سمبل دیس جوت دھر، پرگٹ ہوئے وچ میدانیا۔ پرگٹ ہوئے والی دو جہان، شبد نگاریا۔ شبد پھڑے تیر کمان، کھچی جائے وارو واریا۔ آپ اٹھائے راج راجان، جوت سروپی نوجوان، چٹے آسو کسے ننگ، دھرت مات رنگے رنگ، کرے کھیل اپر اپاریا۔ چاروں کٹ ہوئی ننگ، کوئی نہ دیسے انگ سنگ، اک محمد منگی منگ، صدی چودھویں بھید چکا رہیا۔ گر گوہندا انگ سنگ، نام وجائے اک مردنگ، جوتی جوت سروپ ہر، سمبل دیس ویس کر، ساچا سنگ نبھا رہیا۔ سمبل دیس دھام سہایا اے۔ کایا نگری جوتی جامہ پایا اے۔ گر گوہندا والی دو جہاناں، شاہ سلطانا ویس اویسا کر آیا اے۔ آپ مٹائے سگلی چندا، والی ہندا رہیا اٹھایا اے۔ آتم توڑے وچا چندا، تکھا تیر ہتھ اٹھایا اے۔ گرگھ اچجائے ساچی ہندا، درس اموگھا اک کرایا اے۔ لکھ چوراسی کرنی ہندا، بھیکھ کسے نہ پایا اے۔ وڈ داتا گنی گہندا، سرب جیاں آپ بخشندا، آدن انتا پورن بھگونت، سرب جیاں ایک رگھرایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، سمبل دیس ویس کر، شبد نگارا اک رکھایا اے۔ شبد نگارا ہر وجائندا۔ چرن ٹکایا بیاس پار کنارہ، دیس مالوا آپ سہائندا۔ ویکھن جائے وارو وارا، رانا سنگرور ہر جگائندا۔ چاروں کٹناں آونی ہارا، نہ کوئی دیسے میت مرارا، نہ کوئی ناری نہ کوئی نار، ساچا سنگ نہ کوئی

نبھائیندا۔ پرگٹ ہوئے نہہکنک بلی بکارا، نکھی رکھے ہر جی دھارا، آپے دیکھے جمن کنارہ، والی ہند آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ
 دھر، سمبل دیس ویس ہر، ساچی جوت جگائیندا۔ جگی جوت نرنکار، بھگت رُشنائیا۔ گھر گھر ہوئے وچار، کوئی نہ پاوے سار، گیانی دھیانی پڑھ پڑھ تھکے گئے
 ہار، ساچا لیکھ نہ کوئی لکھائیا۔ پون گھوڑا شبد آسوار، جوتی جامہ بھیکھ نیار، لوآں پُریاں وسے باہر، نو دوارے گپت ظاہر، دسویں سدا رہے سہائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کریا ویس ساچے دیس نرنیش اپنا آپ سہائیا۔ آپ سہایا دیس ونج ونجاریا۔ دیکھ دکھانے برہما وشن مہیش گنیش سچ
 دوارے بنک انک اک دکھا رہیا۔ جوتی جامہ ہر دسمیش، نیتز نین لوجن لینا پیکھ، ساچی رچنا ہر رچا رہیا۔ پار برہم برہم پرویش، روپ اگما گم نریش، سچ
 سنگھاسن ڈیرہ لا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، اپنا بھو آپے آپ چھپا رہیا۔ کون فقیر شاہ حقیر کون وجا تن زنجیر۔ کون دوارے رہیا بھجا،
 امرت نہ ملے ساچا سیر۔ کایا پڑدہ نہ کسے کجا، درس نہ پایا گھر گسپھر۔ بھانڈا بھرم جگت نہ بھجا، ہویا شانت نہ تن سریر۔ سچ سنگھاسن بیٹھ نہ سجا، ملیا میل
 نہ آتم سجا ساچے پیر۔ دئی دوتی جندا وچا، ہوئے لگی کایا پیر۔ امرت دھار نہ تن من سنچا، ویلے انت نہ کٹے کوئی بھیر۔ ترسنا انگی جگت دجھا، آپے دیکھے
 ہست کیر۔ نیتز کسے نہ کھلے تیجا، نہ کوئی چڑھیا چوٹی اک اخیر۔ گرگھ ورلے تن من پر بھ شبد ودھا، ویلے انتم بٹھے بیڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، جن بھگتاں دیوے اک ور، تن شبد ساچے چیر۔ کون فقیر شاہ مولانا۔ کون دیکھے ساچا نیر، کون جوتی مہندی ہتھیں بٹھے گانا۔ کون رسنا کھچے تیر،
 مارے پنچاں اک نشانہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا وسے سچ گھر، جوت سرُپی ڈمگانا۔ جگت فقیر اللہ نور۔ تن دیکھے چیر، ہر دے دور۔ کون گھر جوت
 اجالا، چوڈاں ہٹاں کوہ طور۔ چوڈ پنتبکیں ہوئے اجالا، آپ کرائے وڈ وڈ سور۔ بھگت جتاں سد ہوئے رکھوالا، آسا منسا ہر جی پور۔ من قاضی تن شیخ
 مولانا۔ کون دوارے بنیا حاجی، مکہ کعبہ کس ٹکانا۔ شبد گھوڑا کیڑا ملیا تازی، دہ دشا جس بھوانا۔ پنچے چور مگر لگے نمازی، ویلے انت خاک رُلانا۔ گرگھ
 ورلے سنت جن پر بھ ساجن ساچی ساجی، دیوے درس سری بھگوانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے بخشے جیا دانا۔ شیخ پیر مسانک نور
 الاہیا۔ سرشٹ سبائی ایکاناک، جگت ملاہیا۔ نور الہی پاکی پاک، لکھ چوڑا سی ماٹی خاک انت خاک ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سچ فقیری اک گھر، دو جانہ
 کوئے منگے ور، ملے در رگھپت رگھرائیا۔ شبد سرت جن میل، بھرم بھو کٹیا۔ سرت شبد جن میل، دکھائے کھیل چوڈاں ہٹیا۔ سرت شبد جن میل، نہائے

امرت آتم ساچے سر تیر تھ ٹیا۔ سُرت شبد جن میل، جوتی جوت سرُپ ہر، آپے آپ لپیٹے ساچے پٹیا۔ سُرت شبد جن میل، سچ و کھانیا۔ سُرت شبد جن
 میل، پون بان آپ اڈانیا۔ سُرت شبد جن میل، سُرتی سُرت بندھ بندھانیا۔ سُرت شبد جن میل، بھرماں کندھ آتم اندھ دُور کرانیا۔ سُرت شبد جن
 میل، پنچاں کٹے پھند، دیوے، دان ساچا دانیا۔ سُرت شبد جن میل، سوہنگ بھے کچا تند، جوتی میل سری بھگوانیا۔ سُرت شبد جن میل، جوت جگائے بند
 بند، بہتر ناڑی اک کُانیا۔ سُرت شبد جن میل، گرگھ چڑھیا ساچا چند، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوانیا۔ سُرت شبد جن میل، نج گھر واسیا۔ سُرت شبد جن
 میل، دیونہار اک بھر واسیا۔ سُرت شبد جن میل، جوتی جوت سرُپ ہر، آپے ویکھے کھیلے کھیل جگت تماشیا۔ امرت دھار دھار ہر وہانیندا۔ کرپا کر کر وچار،
 ہوئے روگ گوانیندا۔ کایا بھانڈا کر اُجیار، ماٹی چاٹی پوچ پُچانیندا۔ شبد رکھے اپر اپار، ساچی وست اک کُانیندا۔ امرت دیوے کر پیار، جو جن آئے در دوار،
 کایا روگ جگت سوگ سرب مٹانیندا۔ ایکا بخشے درس اموگھ، شبد چُگنی ساچی چوگ، کاگ ہنس بنانیندا۔ لیکھا لیکھ دُھر سنوگ، رسن رس لین بھوگ، کھج
 و جوگ مٹانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، خالی بھنڈارے رہیا بھر، جو جن اک دھیان لگانیندا۔ خالی بھرے بھنڈار، ہر بھگوانتیا۔ کھولے سچ
 دوار، آدن انتیا۔ دُکھڑے روگ رہیا نوار، کایا کرے ٹھنڈی ٹھار، جن کرے دوئے جوڑ بینتیا۔ ملیا میل سچ بھتار، ویکھے بیٹھ سچی سرکار، چار ورنال اک
 سردار، آپے بنائے ساچی بنتیا۔ کاگ بنائے ہنس اڈار، دھوئی داغ امرت دھار، نہ کوئی جانے زرار، ملے وڈیائی جیو جنتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ایکا دیوے نام ور، ساچا دھام آپ سہنتیا۔ ساچا دھام سہائے دھرم نشانیا۔ جوتی رام جگائے سری بھگوانیا۔ پورن کام کرائے دیوے دانیا۔ سُکا ہریا
 کرے چام، بخشے جیا دانیا۔ گرگھاں مٹے آتم رین اندھیری شام، دیک جوتی اک جگانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے نام نشانیا۔
 امرت مکھ چوائے، روگ مٹانیندا۔ ایکا سکھ اُپجائے، سوگ گوانیندا۔ ہوئے سہائی سبئی تھائیں، دوس رین سیو کمانیندا۔ ویکھ وکھانے تھاول تھائیں، دُور
 نیڑے آپ سمانیندا۔ آپے پتا آپے مائی، بالک سیر آپ پیمانیندا۔ آپے ہنس بنائے کائے، مانک موتی چوگ چُگانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ
 وشنوں بھگوان، کایا روگ چنتا سوگ رسنارس بھوگ آپے آپ مٹانیندا۔

☆ ۳۰ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی سنت ایشر سنگھ کلیراں والیاں نوں شبد بھیجیا گیتے شبد وچ اتر دی منگ کیتی ☆

گر گدی گر گدیپار۔ تن من کایا مایا بدھی، ہونا خبردار۔ کلجک وہنی ایک اندی، پتدی جائے چودھویں صدی، نہ کوئی ملے میت مرار۔ آپے ویکھے
 سدی ودی، اتر پورب پچھم دکھن دشا وچار۔ جوتی جوت سرپ ہر، ست سہیلے آیار کھن، گرگھ ورو لے چھاچھ مکھن، انتم پائے ساچی سار۔ مند چند ست
 ڈار۔ اندھ بندھ کندھ وچ سنسار۔ مایا بھلے جگت دھند، نام زرنجن اک وپار۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، رکھن آیا سنت اسنت جیو جنت
 مورکھ مکدھ گوار۔ سنگھ ایشر ایشر رکھ واس۔ جگت جگدیشتر کس ہووے پاس۔ تپی تپیشتر کیوں ہوئے اداس۔ رکھی رکھیشتر کل بے بے آس۔ پنڈت
 پاندھے منی منیشتر، منمکھ تن رہی پیاس۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے ویکھ دکھانے اپ تیج وائے پر تھی اکاش۔ ساچے سنت سنت
 ڈار۔ کون دوارے وسے کنت، نیتز کھول ویکھ بند کواڑ۔ جھوٹھی وڈیائی جیو جنت، مایا گنی لگی تتی ہاڑ۔ نہ کوئی بنائے انتم بنت، بہتر ناڑی رہیا ساڑ۔ جھوٹھی
 ماٹی کھیل بازی گر ناٹی ہوئے بھسنت، شبد گھوڑے نہ کوئی دیوے چاڑھ، ایک ایک جن بھگت ٹیک آدانت، درگھر ساچے دیوے واڑ۔ باراں تیس رت
 بسنت، ملے میل ساچے کنت، جوتی جوت سرپ ہر، اک دسائے ساچا لاڑ۔ ساچا مندر کون شنگار۔ شبد اکھاڑا وچ سنسار۔ پنچم دھاڑا خبردار۔ آپے ویکھے
 گھاڑن گھاڑا، دسم دوارا چار دیوار۔ جوتی جوت سرپ ہر، ایک بچھے سچ گھر، کون دوارے وسے لاڑی لاڑ۔ تن مندر دھام اپارا ہے۔ ایک پڑکھ ایک ناری، ایک
 سیجا ستا پیر پسارا ہے۔ آپ ویکھے وارو واری، آپے وسے باہرا ہے۔ سنگھ ایشر پھول تن کیاری، پھل لگا کیہڑے ڈالا ہے۔ جوتی جوت سرپ ہر، ایک بچھے
 ساچا گھر، کون شاہ کون کنگالا ہے۔ کون شاہ کون کنگال۔ کون ملاح جگت دلال۔ کون راہ پر بھ دے دکھال۔ کون تھاں نہ ہر ہر نہ رہیا سرت سنجال۔
 جوتی جوت سرپ ہر، ایک بچھے ساچا گھر، کون گھوڑا کون جوڑا، چلی رکھے چوتھا پوڑا، چوتھے جگ چلے اولڑی چال۔ چوتھے جگ چوتھا پوڑا۔ چٹا آسو چکے پوڑا۔
 شاہ آسوارا ہر زرنکار۔ لوک مات ویکھن آیا مٹھا کوڑا۔ شبد اپارا کھنڈا دو دھارا، استر شستر بستر کر پیار، ویکھ دکھانے ایک تھاں لمبا چوڑا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، ایک بچھے سچ گھر، سمبل دیس کیہڑا دیس، پرگٹ ہوئے کس گھر براہمن گوڑا۔ اتر دینا کر وچار۔ لیکھا لیکھ آئے سچ دربار۔ جوٹھا جھوٹھا بھیکھ دے نوار۔
 خالی دے مایا ٹھوٹھا، شبد بھریا رہے بھنڈار۔ دسم دوارے رنگ انوٹھا، امرت برکھے نہجھر دھار۔ کول نا بھی ہوئے پٹھا، جھرنا جھرے وارو وار۔ پڑکھ ابناشی

ساچا تٹھا، کرے کرائے خبردار۔ لگیا رہن نہ دیوے کوئی کٹھا، شبد ہلونا رہیا مار۔ آپ کرائے ایک مٹھا، چرن ٹکایا بیاس پار کنار۔ سنت سہیلا کوئی رہن نہ
 دیوے رٹھا، جگاں جگاں دا وچھڑیا یار۔ جوتی جوت سرپ ہر، ایک پچھے سچ گھر، کون گر سچی سرکار۔ اتر دینا سرت صلاح۔ اکال مورت وچ ملاح۔ شبد
 تورت دتے راہ۔ جوتی نورت ویکھے تھاں۔ مایا رانی رہی جھورت، کلجگ انت نہ پکڑے کوئی بانہہ۔ بے کھاں در دے دورت، گر کھاں جپائے اپنا ناں۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، ایک پچھے سچ گھر، کون پتا کون ماں۔ کون مات پت پوت جن جایا۔ کون دھاگا ساچا سوت، ساچا تن کس اُنایا۔ کون مندر اندھ کوپ، کون
 جوتی ہون کرایا۔ کون نور ست سرپ، پون واجا کس وجایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، ایک پچھے سچ گھر، کون سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ کون سنگھاسن ہر نرنکار۔
 جوت سرپ آپ برابے، شبد سرپ پیہریدار۔ پون سرپ مارے آوازے، لوک مات رہنا خبردار۔ آپ اپنا ساجن ساچے، جوتی جامہ بھیکھ نیار۔ تختوں
 لاہے راجن راجے، شاہ سلطاناں کرے بھکھار۔ جن بھگتاں دیوے ایک نام ساچا داچے۔ آتم جھولی بھرے بھنڈار۔ جوتی جوت سرپ ہر، ایک پچھے سچ گھر،
 کون دوارے جوت نرنکارے، لکھ چوراسی پسر پسار۔ جوت نرنکارا اک آکاریا۔ دوجا دے اک محلے شبد اڈاریا۔ تیجے پون سنیہا گلے، آوے جاوے وارو
 واریا۔ چوتھے گھر ملے ورے، سنت سہیلے بیٹھے رہن اکلے، آپے پاوے ساریا۔ پنچم شبد چکاوے ڈرے، نہ جنمے نہ مرے، آپے ویکھے کھوٹے کھرے، نام
 کسوٹی اک رکھا رہیا۔ چھیویں ویکھے ساچے گھر، ست پڑکھ نرنجن جوتی ہرے، رپ انوپا ست سرپا شاہو بھوپا آپ اکھوارہیا۔ ستویں ستوادی پاربرہم بودھ
 اگادھی شبد نادی، ڈھنی ناد راگ ڈھن، سن من آپ گھلا رہیا۔ اٹھویں جوت نرنجن لادھی، اٹھاں تتاں آپے بادھی، ملے میل مادھو مادھی، بھانڈا بھرم
 بھو بھنہ رہیا۔ ناویں در گئے ہر، اپنی کرنی رہے بھر، ست وست گرگھ ورلے لادھی۔ دسم دوار سچ سر، گرگھ ترنی جانا تر۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج
 شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لوآں پریاں آپے بنیا پاندھی۔ پھولن ہار تن شنکارے۔ رسنا ناؤں ہر ہر اچارے۔ تن سو سٹھ ہاڈی روگ نوارے۔ شبد بنے ساچا
 گاڈی، کلجگ بیڑا پار اتارے۔ پون سرپ پائے واڈھی، روگاں سوگاں پاوے سارے۔ آپ لڈائے ساچے لاڈی، اک بہائے در دوارے۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے درس کر ترس، اگم اگم اپارے۔ جنم کرم پر بھ ہتھ، لیکھا لکھت آپ لکھائیندا۔ جنم کرم پر بھ ہتھ، ساچی پائے
 نام بھکھ، روگاں سوگاں ونڈ ونڈائیندا۔ جنم کرم پر بھ ہتھ، در گھر ساچے کنڈ رنڈ نہ کوئے وڈھائیندا۔ آپ چلائے کایا رتھ، ست سرپ آپ سمائیندا۔

جگت وسورے جائن لٹھ، جو جن آئے درشن پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جس جن آپ اپنا درس دکھائیندا۔ نو دوارے نو کھنڈ ونڈے وڈ سنساریا۔ آپے پائی مات ونڈ، ویکھ دکھانے وارو واریا۔ پہلے دوجے آئی کنڈ، تیجے ست پسر پساریا۔ چوتھے پنجویں لائے ڈنڈا، چھیویں پاسا ہاریا۔ ستویں آتم ہوئی رنڈا، اٹھویں ڈگے منہ دے بھاریا۔ ناوے ہوئے کھنڈ کھنڈا، نہ دیسے کوئی سہاریا۔ دسم دوارا اک برہمنڈا، جوت سروپی وچ پساریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپاریا۔ نو دوارے در دوارے۔ جیو جنت بھلے مات گوارے۔ رسن ہلکائے ہاہاکار، مایا ممتا لوبھ لُبھارے۔ مدراماس اک اہار، پاربرہم نہ پائے سارے۔ موکھ مکت جگت بھوساگر تار، نرمل جوت کر آکارے۔ گر منتر انتر شبد اپار، جوتی جوت سروپ ہر، نہہکلنک نرائن نر، آد پُرکھ اپر پسر سوامی ایکا دیوے ساچی دھارے۔ ساچی دھار شبد سنگیت۔ وچ سنسار چرن کول ہر ساچی پریت۔ مانس دیہی سچھل جنم، جگت راسی ساچی نیت۔ ویکھ دکھانے پورب کرم، ہر جن ساچا ساچا میت۔ ایکا ایک ساچا برہم، ایکا گر کایا مندر اندر گرو دوارا مسیت۔ جوتی جوت سروپ ہر، سدا سہیلا راکو چیت۔ راکو چیت چت چتونیتا۔ سوہنگ گاؤ سہاگی گیت، گردیو سیو چرن بیننتیا۔ کایا رہے سدا اتیت، چیتن چیت کرے ہت، نیت نوت نہ کوئی ویکھے وار تھت، ساچی رت سدا سہنتیا۔ مانس دیہی لینی جت، لیکھے لاونی بوند رکت، ملے میل ساچے کنتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے مان وچ جہان، شبد آن اک رکھنتیا۔ ایکا آن در درباریا۔ چار ورنناں برہم گیان، شبد جھنڈا ریا۔ اٹھاراں برناں مار دھیان، اک کرارہیا۔ سوہنگ شبد جوگ دھیان، اٹھاراں دھیائے گیتا راگ سنا رہیا۔ چرن کول ہر بھگوان، مان تان آپ بٹھا رہیا۔ ایکا جھلے شبد نشان، ستاں رنگاں آپ رنگا رہیا۔ لکھن دیپ وڈ بلوان، کروچ پشکر نال رلا رہیا۔ جنبو دیپ کر چھان، ساچا دھرم آپ دھرا رہیا۔ سان سویت کر اشان، سملل ساچی بنت بنا رہیا۔ کُشا دشا رہیا ویکھ، ستاں دیپاں لیکھ لکھ، دھرم جھنڈا اک بنا رہیا۔ دھرم جھنڈا ہر بلکار۔ سوہنگ ڈنڈا ناواں نرنکار۔ جھلدا رہے وچ نو کھنڈا، برہمنڈ رہے پون ہلار۔ آپے پائے ہر جی ونڈاں، شاہ سلطاناں کرے خبردار۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکلنک نرائن نر، شبد سنگھاسن آپ براہے، سوہنگ رکھے سپس تاجے، چھتر جھلے دیس ماجھے، آپے سوہے سچ دربار۔ ساچا جھنڈا دھرم رنگایا۔ ستاں رنگاں ونڈے ونڈ، لال گلال اک چڑھایا۔ آد پُرکھ اُستے پرکاش، لال بھوشن اک رکھایا۔ آپ اپنا داسن داسا، آپ اپنے وچ سمایا۔ آپ اپنی بنائے راسا، جوت سنہری رنگ اپایا۔ آپے ویکھے سچ تماشا، اونکارا دیس سہایا۔ تیجے گھر پائے راسا، جوت سروپی

ویس وٹایا۔ ساچا ویس ایکا پاسا، سُن اگم سُن سمایا۔ گنگن پاتالی نہ کوئی دیسے تھما، ستاں چوداں آپ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی
 چھایا ہر رگھریا، ساچا شبد اک اُپایا۔ شبد اُپچی ساچی دھار۔ سُن اگم ہوتی پار۔ چٹا رنگ ساچا سنگ ہر کرتار۔ سچ دوارا آئی لگھ، دسم دواری پسر پسا۔
 دسم دواری منگی منگ، چاروں کنت بند کواڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے بیٹھا ساچا لاڑ۔ دسم دواری ہر لکانا۔ شبد جوت پون مسانا۔ ورن گوت نہ کوئی
 وکھانا۔ ست سرور کر اشنا۔ ہنس چوک چوک ہنس شبد موتی جوت جوتی اک بھگوانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، دسم دواری سچ گھر، آپ اپنا بند رکھانا۔
 رکھے بند بند کواڑ۔ شبد گھوڑا چٹا آسو، پرے ہٹائے پنچم دھاڑ۔ جوتی کھیل دوار دسم، ہڈ ماس نہ کوئی ناڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے
 ہوئے اندر باہر۔ آئے باہر تن اٹاری۔ جوت زرنجن کر پساری۔ جیو جنت سادھ سنت پھر پھر تھکے، وید کلپماں ہتھ نہ آئی سچی ناڑی۔ غوث محمد پیر فقیر
 اولیئے بھوندے پھرے مدینے مکے، نہ کوئی دکھائے پچھا اگاڑی۔ مایا پڑدہ نہ کوئی چکے، نہ کوئی چڑھائے شبد گھوڑی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، زرنجن سرگن
 ویس کر، آپے آپ آئے بھڑی۔ زرنجن رُپ اگم کسے نہ جانیا۔ سرگن ساچا پئے جم، سنگر ساچا مات وکھانیا۔ زرنجن رُپ اگم، نہ کوئی ہڈ ماس ناڑی چم،
 نورو نور کرے آکاریا۔ سرگن رُپ مانس دیہی ایکا تم، پون سواسی لئے دم، پنچ تتی بنت بنا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، زرنجن سرگن بھیکھ کر، کایا چولا مایا
 اوہلا اپنا بھو چھپا رہیا۔ کایا چولی ہر بنانیا۔ شبد ڈولی نال رکھانیا۔ آپے بنیا ساچی گولی، جوتی ناری جس پر نانیا۔ کایا کپڑ پڑدے رہیا کھولی، جھوٹھا بھار جو اٹھانیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، زرنجن سرگن بھیکھ دھر، جن بھگت ادھارے وارو وارے تھاؤں تھانیا۔ سرگن ساچی دھار، شبد ادھاریا۔ زرنجن رُپ اپار سرب
 پساریا۔ جوتی جامہ بھیکھ نیار، دوہاں دسے سدا باہریا۔ جن بھگتاں میت مُرار، پرگٹ ہوئے دسم دواریا۔ کھڑا رہے پہریدار، شبد پھڑ تیز کٹاریا۔ نیڑ نہ
 آئے ٹھگ چور یار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکاریا۔ گنونتگن رہیا وچار، سادھن سنتا پائے سار، ساچا در آپ سہا رہیا۔ بے مکھ جیو مایا پائے بے انتا، بھرم
 بھلکھے جگت بھلا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سرگن زرنجن بھیکھ کر، گرگھ سویا مات جگا رہیا۔ گر پورا جاگے، گرگھ جگانیدا۔ جگت گر جاگے، جگت ترسنا
 مایا اگن جگت لگن جھوٹھا سگن مکھ دُکھ گوانیدا۔ لکھ چوڑا سی بھوندی نگن، گرگھ ساچے سنت جن اٹھے پہر رہن مگن، دیپک ساچا ساچے گھر، جوت نوری
 ایکا جگن، ساچا دھام سہانیدا۔ آپ سہائے اپنے اگن، دوجا در نہ جائے منگن، شبد پہنائے ساچا کنگن، گیت راگ اک سنانیدا۔ شبد گھوڑے کسے تنگن، نام

وجائے اک مردنگن، مائس دیہی نہ ہوئے بھنگن، لکھ چوراسی پار کرائیندا۔ سدا سہائی انگ سنگن، نام چڑھائے ساچی رنگن، جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک
 نرائن نر، درگاہ ساچی ساچے دھام آپ بہائیندا۔ درگاہ ساچی دھام نیارا، پاربرہم برہم آپ سہایا۔ جوتی نور کر اجیارا، چند سورج کوئی دس نہ آیا۔ تارہ
 منڈل پار کنارہ، شو شکر نہ کوئی بنایا۔ برہما وید نہ کوئی سنایا۔ راگ چھتیس نہ کوئی ادھارا، سرپت راجا اند کروڑ تیتیس چرن ہیٹھ جھسایا۔ دیوی دیوا کرے
 نمسکارا، جگت جگدیشا بیس ایکسا ہر سہایا سچ منارا، چھتر جھلائے ایکسا سہا، نو کھنڈ پر تھی اک حدیثا، ورن اورنی ذاتی پاتی بھیو چکایا۔ نر نرائن ساچی سرن، چار
 کُنٹ پانی بھرن، جوتی جوت سروپ ہر، ایک اکھ جگت وکھر سوہنگ شبد رہیا پڑھایا۔ سوہنگ اکھر ہر پڑھائے۔ سہجگ ساچی دیا کمائے۔ کلجگ کوڑا رہن نہ
 پائے۔ مورکھ گدھ منمکھ موڑھا، ویلے انت سرب مٹ جائے۔ لاڑی موت پائے چوڑا، لکھ چوراسی انت ویاہے۔ دھرت مات چڑھائے رنگ گوڑھا، لال
 مہندی ہتھیں لائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دے در چاروں کُنٹاں ہوئے خالیا۔ جگت اندھیرا چکے ڈر، جوٹھے جھوٹے جان مر، اپنی
 کرنی لین بھر، نہ کوئی دیسے بال جوانیا۔ گرگھ ساچے سنت جن ساچی سرن جان پڑ، در گھر ساچے جان وڑ، اک پھڑائے ہر جی لڑ، اٹھے پہر رکھے
 مستانیا۔ کایا توڑے قلعہ ہنکاری گڑھ، دسم دوا ری اُپر چڑھ، پنجاں چوراں لئے پھڑ، در دوارے دیوے مانا، گرگھ ایک اکھر جائے پڑھ، نہ کوئی سیس نہ کوئی
 دھڑ، درس دکھائے آگے کھڑ، نر ہر سری بھگوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، میٹ مٹائے جگت جیو شیطانیا۔ گر سنگت گر دھام سہایا۔ بن
 کے آئی ساچی منگت، رنگت نام اک چڑھایا۔ آپے کٹے بھکھ ننگت، ہوئے سہائی جیوں نانک انگد، دھر درگاہی لیکھا لیکھ لکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 نہہکنک نرائن نر، در دوارا اک سہایا۔ گر سنگت ہر شبد بھنڈار۔ منگے منگ وارو وار۔ دیونہار داتار سچی سرکار۔ ساچی بھکھیا پر بھ در پائیے، ناؤ نرنجن رسنا
 گائیے، آد انت نہ آئے ہار۔ امر اپد امر ہو جائیے، کایا مندر ساچے اندر، پُرکھ ابناشی سدگیت سہاگی ساچے گائیے۔ دُھنی ناد وجائے ند، انحد راگ سدا
 رس پائیے۔ امرت پیائے ساچی مد، دوس رین مستی مست ہو جائیے۔ گرگھ ورا پرگٹ ہوئے ساچی جد، کُل کُلونتا بھاگ لگائیے۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 نہہکنک نرائن نر، آپ اپنے رنگ رنگائیے۔ ساچی کُل لگے بھاگ۔ گرگھ اُتجے جوت چراغ۔ چرن سرن سرن چرن گر جائے لاگ۔ کھلا رہے ہرن پھرن،
 آپ اپنی پکڑے واگ۔ جگت چکے لہنا دینا، ملے میل کنت سہاگ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھون آیا کایا داغ۔ دھوئی کایا داغ، آئے

دواریا۔ شبد سنائے ساچا راگ، بھرم نواریا۔ دیا کمائے پہلی ماگھ، راگ چھتیسا دند بتیسنا نہ کوئی سنا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ مٹائے ترسنا آگ، امرت جام اک پیا رہیا۔ امرت جام پیائے ٹھنڈی ٹھاریا۔ کوئی نہ لائے دام، ہر نرنکاریا۔ کایا مائی ہریا چام، دیوے درس اگم اپاریا۔ ایکا ایک ہر ہر نام، دوسر کرم نہ کسے کام، انتم آئے پاسا ہاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرگھیاں دیوے نام ور، بن بن آئے در بھکاریا۔ بنیا در بھکاریا، کھیل اپاریا۔ منگے منگ اپار، پہلی واریا۔ جھولی پاؤنا نام پیار، بھریار ہے سدا بھنڈاریا۔ پھل لگے کایا ڈال، جوتی نور ہوئے اُجیاریا۔ پھڑ پھڑ باہوں رہیا تار، در گھر آئے تیج سواریا۔ شبد سرُپی رہیا واجاں مار، دس نہ آئے اندر باہریا۔ آپے رہیا کاج سوار، کدے گپت کدے ظاہریا۔ ساچی کل ہر وچار، کلجک انتم کلجک انتم پائے مل، دوجی وار ڈلا جھلا بھاگ لگا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے دیکھے اک اکلّا باغ باغیچہ جلاں تھلاں پارذاتی بوٹا آپ اگا رہیا۔ جھلا ڈلا گیا ڈلھ۔ کلجک مایا وڈ جروانی، جوٹھے دھندے گیا رُل۔ گر گوہندے شبد نشانی، انتم پائے ساچا مل۔ نہ کوئی جانے برہم گیانی، ودوانی گئے مایا بھل۔ گرگھ تیری سچ نشانی، بھاگ لگایا ساچی کل۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پاؤن آیا ساچا مل۔ ساچا پائے مل ساچے لالنا۔ چرن پریتی گئی گھل، لائے پھل ساچے ڈالنا۔ امرت آتم نہ گئی ڈلھ، آپ سہائے ساچے تالنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کرے کرائے سرب پر تپالنا۔ کرے پر تپال مار جو الدا۔ آپے ہوئے پر تپال سرب گھٹ پالدا۔ جگا جگنتر جگت دلال، ساچی گھالن گھالدا۔ جن بھگتاں چلے نال نال، سدا سدا سد سرت سمسبھالدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، دیوے خزانہ نام دھن دھن نام سچ دھن مال دا۔ کٹے روگ سنناپ، جگت ویایا۔ بھلیا اپنا آپ، چڑھیاتینو تاپیا۔ ہر ہر چپنا ساچا جاپ، سوہنگ شبد وڈ پر تاپیا۔ ہوئے سہائی مائی باپ، کل کلیش مٹائے ڈکھ سیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے آپ سرب پرکاشیا۔ باراں تیس کر وچار۔ ہڈ ناڈ ناڈی رہی پیس، نہ پاوے کوئی سار۔ جوڈ جوڈا رہے چیس، روگ روگاں ایکا دھار۔ شبد پڑھنی اک حدیث، اک لکھ اسی ہزار دیوے مار۔ سوہنگ شبد دھرنا سیس، در گھر ساچے دیوے واڑ۔ دیوے درس ہر جگدیش، جگے جوت بہتر ناڈ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، روگ سوگ چنت مٹائے، سروں اٹھائے سوگ پہاڑ۔ کشنا شکلا کچھ ویران۔ نہ کوئی سکے مات رکھ، کایا اندر بیبابان۔ چاروں کنٹاں لاؤندے بھکھ، نہ کوئی دیکھے مار دھیان۔ کھ سکھنی دسے سکھ، نہ کوئی گود بال نادان۔ پُرکھ ابناشی لئے رکھ، سوہنگ گاؤنا اک نشان۔ پوت سپوتا

ہوئے پرتکھ، جگت ہت جڑھ اک نشان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا دیوے کر، رسنا گائے ز ہر بلی بلوان۔ مدراماس جگت تجاؤنا۔ گربھ واس
 ہر بھاگ لگاؤنا۔ آس پاس ہر ہر واس، شبد راس اک دکھاؤنا۔ اپ تیج وائے پرتھی اکاش، پنچاں تتاں میٹ مٹاؤنا۔ لکھے لیکھ دس دس ماس، نو اٹھاراں
 دھیان لگاؤنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نج گھر آتم رکھے واس، پاربرہم برہم پار ایکا آس پور کراؤنا۔ گرگھ رنگ انوپ، من بیرا گیا۔ منگے منگ ست
 سرُپ، من سویامات جا گیا۔ میل ملاواں شاہو بھوپ، شبد سنائے ساچا را گیا۔ ہوئے رُشنائی اندھ کوپ، اندھ اندھیرا جائے بھا گیا۔ نہ کوئی ریکھ نہ کوئی
 روپ، ملے میل کنت سہا گیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، چرن پریتی دیوے ور، سرن سرنائی جو جن لا گیا۔ سوہنگ شبد اجپا جا۔ ہوئے مارے وچوں
 تاپ۔ کوٹن کوٹ اتارے پاپ۔ لوک مات وڈ پرتاپ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درس دکھائے آپے آپ۔ در دوارے درشن پاؤنا۔
 پاربرہم پتیر میثور پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی سوہنگ ساچا جاچ جپاؤنا۔ مانس جنم کرے رہ راس، شبد چلائے سواس سواس، پون سواسی ہوئے واس، رسنا
 رسک رسک گن گاؤنا۔ کسے ہتھ نہ آئے پنڈت کاشی، جوتی جوت سرُپ ہر، الکھ زرنجن ابھید ابھیدا، چار ویدا اچھل اچھیدا آپ اپنا درس دکھاؤنا۔ آتم
 خوشی جگت جہان۔ ساچا ناؤں سبنی تھاؤں، کایا دسے بند مکان۔ رسنا گاؤ گم اتھاہو، بے پرواہو در دوارے دیوے مان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، مات لکھ ساچا سکھ، اُلٹے رُخ جگت منکھ، ایکا بخشے چرن دھیان۔ چرن دھیان ہر مہربان دیا داتاریا۔ آتم کرے کارج سدھ، رسنا ناؤں جن ہر
 اُچاریا۔ شبد تیر نرالا آتم رہیا ودھ، ہوئے پار کناریا۔ پر بھ ملن دی ساچی بدھ، ساچا ناؤں رسن اُچاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھریا
 رکھے سد بھنڈاریا۔ اٹھ ترے لگا دکھ۔ ترے اٹھ ترشا بھکھ۔ در دوارا ہر زرنکارا ساچی سکھنا آتم سکھ۔ گپت ظاہرا بھر بھنڈارا، جگت مٹے ترسنا بھکھ۔
 پاربرہم کر وچارا، ساچا لیکھا دینا لکھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت بھکھاری پائے ساچی بھکھ۔ من مت چت جگ میت۔ بہتر ناڑی ابلے
 رت، کون رکھے مات پت، کایا کرے ٹھنڈی سیت۔ جگت ناتا بھجھے نت، جگت یج نیچے ساچے وت، مانس دیہی جائے جیت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک
 مات ہر جوت دھر، در دوارا رہیا بھر، رسن گاؤنا سکھ سچ سماؤنا، سوہنگ شبد سہاگی گیت۔ ہر چرن اپار، گرگھ جانیا۔ ملے وڈیائی وچ سنسار، دھرم راج اک
 دکھانیا۔ آپے دسے آر پار، آپے چلے چلائے اپنے بھانیا۔ شبد لگائے اک اڈار، در دوارا ہر زرنکارا ایکا ایک دکھانیا۔ شبد دسے ساچی دھارا، سوہنگ کرنا ونج

وپارا، مائس دیہی نہ آئے ہار، در دوارے ہوئے پروانیا۔ کوڑ کُٹب جگت پسارا، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی ایکا ایک میت مُرارا، جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، سچ دوارا جس جن پچھانیا۔ نام رسنا مستک دھوڑ۔ پر بھ ابناشی ہردے وسنا، لکھ چوراسی کٹے جوڑ۔ ایکا راہ ساچا دسنا،
 چتر سگھڑ سیان بنائے، جو جن در آئے موڑھ۔ تیر نرالا ایکا کسنا، سرشٹ سبائی کوڑو کوڑ۔ در گاہ ساچی بہہ بہہ ہسنا، کایا چڑھے رنگ، پر بھ در منگی منگ،
 لال گلالی گوڑھو گوڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سدا وسے انگ سنگ، ایکا بخشے چرن دھوڑ۔ کایا ہٹ وکار چپو پرانیا۔ کوڑ گڑیارا مارے مار، اٹھے پہر پنج
 شیطانیا۔ پورب کرماں آئی ہار، آد آد نہ کسے پچھانیا۔ کوئے نہ پائے مات سار، وید حکیم مکھ بھوانیا۔ پُرکھ ابناشی پاوے سار، شبد دیوے اک ادھار، رسنا
 گائے گن نرنکار، جوٹھا جھوٹھا پھند کٹانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ویکھ دکھانے سیس دھڑ، جوت سرُپی اندر وڑ، کیر کیراں لئے پھڑ، ہڈ ماس ناڑی جو
 چھپانیا۔ شبد رتن امول، ہر جن منگیا۔ پر بھ تولے پورے تول، در دوارے مول نہ سنگیا۔ شبد مردنگ اناہد و بے ساچا ڈھول، جگت دوارا جائے لکھیا۔
 ہر جن ہر ہر پڑدے دیوے کھول، امرت آتم ساچی دھار وہائے گنگیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے نام ور، مائس دیہی نہ ہوئے
 بھنگیا۔ نام وچولا جگت بناؤنا۔ سوہنگ ڈھولا ساچا گاؤنا۔ پُرکھ ابناشی وسے کولا، اندر بیٹھ درشن پاؤنا۔ بھاگ لگائے کایا چولا، سد سہیلا رہیا مولہ، گیت گوہندا
 رسنا گاؤنا۔ بھگت وڈیائی اُپر دھولا، کھڑیا رہے پھل کولا، نچھر جھرنا اک جھراؤنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے نام ور، نیز انجن نام
 نرنجن در دوارے ساچے پاؤنا۔ گھر گھر دھونے رہے ڈھکھ، مائس دیہی نہ ملے سکھ، آون جاون پنت پاؤن نہ ہر پچھانا۔ مائس دیہی مٹیا سکھ، چلے چلائے اپنا
 بھانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، جگت مٹائے ترشنا بھکھ۔ منگو منگ در سوالی۔ سچ دوارا نہ جائے خالی۔ لگے پھل
 ساچی ڈالی۔ کایا کھیت ساچا ہالی۔ چیتن چیت نیتن نیت، مت ہت سرب پرتپالی۔ کرے کھیل نت نوت، نہ کوئی ویکھے وار تھت، جوتی جوت سرُپ ہر،
 مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گو غریب نمائیاں در دوارے دیوے مانیا، توڑے جگت جنجالی۔ گن اوگن پر بھ دے کٹ۔ دئی دوتی میٹے پھٹ۔ شبد
 پہنائے ساچا پٹ۔ کایا مندر اک دکھائے کھلا ہٹ۔ گرکھ ساچا رسنا گائے، جوت جگائے گھٹ گھٹ۔ پرگٹ ہوئے درس دکھائے، جوتی جگے لٹ لٹ۔ بنک
 دوارا اک سہائے، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سکھ تیری کایا ساچے مٹ۔ چرن پریتی ہر جوڑ جڑائیندا۔ آپ چڑھائے شبد

گھوڑ، ڈور اپنے ہتھ رکھائیں۔ دو جہانی رہے دوڑ، شبد سروپی لائے پوڑ، آپے دیکھے مٹھا کوڑ، دس کسے نہ آئیں۔ ویلے اتم جائے بہر، جوتی جوت سروپ ہر، گرگھ ساچے سنت جن، اپنی گود اٹھائیں۔ نو در پھیکے رس جان۔ پڑکھ ابناشی نیکن نیکنے، ساچے گھر کر پچھان۔ کرے پرتپال سرب جن جی کے، آپ سہائے ساچا تال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے دات وڈ کرامات، شبد سواس آس پاس، پرتھمی اکاش کایا ڈال۔ پون سواسی دے ہلار۔ اندرے اندر تھڑکن بھار۔ پنجاں تتاں پایا رڑکن، گھیری رکھن وارو وار۔ دسم دوارے پی جھلکن، کایا لتھا ڈکھڑا بھار۔ امرت میگھ ہر جی آیا چھڑکن، کایا سیٹل ٹھنڈی ٹھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیا کمائے اک وکھائے پاربرہم روپ اگم، پرگٹ ہوئے وچ سنسار۔ امرت آتم ایک گھٹ۔ روگاں سوگاں ناتا جائے چھٹ۔ دس گرہیا ڈونگھی جڑ رہیا پٹ۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، امرت دیوے آتم دھار کر پیار، بھگت سہیلا ساچا ٹھ۔ سنگر پورا جانے، ست پڑکھ ملائے۔ پورن برہم پچھانے، ایک رنگ سمائے۔ گنونت ہر گن ندھانے، سنگ سہج سبھائے۔ پانی چھاچھ مول نہ چھانے، کچھ ہتھ نہ آئے۔ سوہنگ پاؤنی تن مدھانے، دست دکھ کر وکھائے۔ رسنا گائے ایک بانے، بجر کپاٹی پتھر تڑائے۔ ملے میل ساچے ہانے، جگت وچھوڑا دے چکائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد گھوڑے رہیا چٹھائے۔ گر منتر گر کی آن۔ گرگھ ساچا ست پڑکھ زرنجن مات پچھان۔ نین لوچن پاؤنا انجن، ساچا مبن گر چرن دھیان۔ جوتی جوت سروپ ہر، کایا وسے سچ گھر، اک جپائے ساچا نام۔ جپانا نام رنگ میٹھ۔ کلجگ مایا وچ نہ تپنا، در دوارا نیتڑیٹھ۔ آپ اتارے پچھلا پینا، جوٹھا جھوٹھا بھنے کوڑا ریٹھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک ٹیک ہر ہر بسیٹھ۔

★ ۳۱ ہاڑ ۲۰۱۲ بکرمی بوڑ سنگھ دے گرہ پنڈ نا تھیوال ضلع فروز پور ★

ہر شبد جیکار، مات پساریا۔ اک اکلار کھے دھار، سچ محلہ دیکھ وچاریا۔ وسے جل تھلا، گھڑی گھڑی پل پلا، آپے جانے آر پار کناریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن ز، کلجگ کالا ویس آپ اپنا دھاریا۔ کلجگ کالی دھار جگت چلائیا۔ بھرے بھلا سرب سنسار، مایا پڑدہ اک رکھانیا۔ مانس دیہی

دوس رینی پینی مار، ویلے انت نہ کوئی چھڈائی۔ چاروں کُنٹ آوے ہار، راج راجاناں شاہ سلطاناں کوئی نہ پاوے سار، چاروں کُنٹ دین دُہائی۔ سرتی شبد تن کٹار، ہر نرنکار آپ اٹھائی۔ جن بھگتاں کچھی رکھے دسم دوار، نو دوارے بند کرائیا۔ ممتکھ چاروں کُنٹ رہے جھکھ مار، ساچی دست ہتھ نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، سچ دوارا اک گھلایا۔ سچ دوارا کھول، جوت جگانیدا۔ شبد سہاگی بول، گیت سنانیدا۔ انتم تولے پورے تول، چیت پریت رکھانیدا۔ راج راجاناں پڑدے کھول، مندر مسیت نہ انتیت کوئی دکھانیدا۔ بھاگ لگے کایا چول، شبد سروپی رہیا بول، جوتی جوت سروپ ہر، آپے گھرے آپے ڈھانیدا۔ آپے ڈھانے محل اُسار۔ لکھ چوراسی گاہے، شبد سہاگا مار۔ بے مکھ بھلے جھوٹے راہے، انتم آئے پاسا ہار۔ پرگٹ ہوئے بے پرواہے، پُرکھ سُبانا سرب پیار۔ نہ کچھ کھائے نہ کچھ پیئے نہ دیسے کسے تھایں، آدانت ایکا کار۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی مائی، بھین بھراتا ناتا چھٹا وچ سنسار۔ ویکھ دکھانے سبئی تھایں، پُریاں لو آں اک اڈار۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، چرن کایا بیاس کِنار۔ بیاس کِنار ملی وڈیائی۔ پُرکھ ابناشی دیا کمائی۔ چرن چھہایا ہر رگھرائی۔ درشن پرسن نیز لوچن نین، ویکھن درگھر ساچے آیا، پورب کرماں کر وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ چوراسی ویکھ گھر، گر گوہندا بنایا آپ لکھار۔ گر گوہندا بن لکھاری، لکھے لیکھ اپر اپاری۔ بھو نہ پائے جیو سنساری۔ آپ رُڑھائے سرسا دھاری۔ دو سد پچاس آس، آپے ویکھے پرکھے کر وچاری۔ پرگٹ ہوئے جوت بلوئے، دس نہ آئے دس دس ماس، کرے کرائے خبرداری۔ جوُن اجوئی ہوئے ناس، گرگھ ورلے اک پیاس، پاربرہم ہر جوت نرنکاری۔ پرگٹ ہوئے وچ پرہاس، سمبل دیس رکھے واس، اُچ محل اٹل اٹاری۔ پنجاں تتاں کرے ناس، شبد رکھے سدا پاس، کھنڈا تیز دو دو دھاری۔ اڈدار ہے وچ آکاش، پون سواسی جوت پرکاش، شبد سنگھاسن کر نواس، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کال کوٹ ویکھ ہر، آپے پائے ساچی راس۔ گر گوہندے کرم کمایا۔ سرب بخشندے سیوا لایا۔ گنی گہندے راہ دکھایا۔ ساچی بندے سٹ اُپجایا۔ آتم مٹائے سگلی چندے، آتم چندے دئے تڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل دیس راہ دکھایا۔ گر گوہندا لیکھ لکھنتا۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹنتا۔ رمیا رام گھنٹیا شاما، شبد دمامہ اک وجنتا۔ سد پور کرے کاما، دُر نور ایکا تاما، کرے کھیل آدن انتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل دیس ویس ہر، جوگی جگ جگا جگتا۔ سمبل دیس ست پُرکھ نرنجن جاگیا۔ آپے نر آپے نریش، ہتھ اپنے پکڑے واگیا۔ آپے رکھے کھلڑے کیس، چھڈے انتم

ماجھا دیس، پار بیاسوں آئے بھاگیا۔ بال اوستھا اہڑ وریس، سال بارھویں رہیا دیکھ، کون سویا کون جاگیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، جوتی
 جامہ بھیکھ دھر، صدی چوڈھویں دیکھ ہر، چھیڑ چھڑائے کھیل رچائے کول واگھیا۔ کول واگھا دئے سہاگا، ایکا راہ دکھائیا۔ کال اکلا تئے تاگا، دین دیالا ایکا
 جاگا، ناتا تٹھا بھیناں بھائیا۔ گرگھ وِرا لے میل کنت سہاگا، شبد اُتجے ساچا راگا، دس پنج پنج دس آپے رہیا جگا گیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ
 دھر، اندر مندر سارے رہیا ڈھاہیا۔ اندر مندر مسجد مسیت شو دوالے جانے ڈھٹھ۔ سنجگ چلائے اچرج ریت، کال گڑیا را جائے نٹھ۔ پُرکھ ابناشی ایکا
 رہے چرن پریت، تئے مان اٹھ سٹھ۔ گنگا گوداوری ہوئے سیت، نہ دیسے کوئی تٹ۔ اک اِکلا سچ محلہ بیٹھ پرکھے نیت، آپ گڑائے اُلٹی لٹھ۔ شبد گاؤنا
 سہاگی گیت، سوہنگ اکھر جگت دکھر، چار ورنناں کرے اک اِکٹھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا ویس کر، مستوانے آئے نٹھ۔
 مستوانا دھام سہاؤنا۔ شبد تیر اک چلاؤنا۔ راجا رانا پکڑ اٹھاؤنا۔ غریب نمانا گلے لگاؤنا۔ تخت تاج اک دکھاؤنا۔ شبد باز اک اڈاؤنا۔ نام توڑا سیس لگاؤنا۔ کلنی
 جوڑا جوت جگت دکھاؤنا۔ نیلا گھوڑا چٹا آسو کلجگ چوٹھا پوڑا آپ دکھاؤنا دھر درگاہی آیا دوڑا، اچھل اچھل کار کراؤنا۔ سمبل دیس کر کر ویس، گوڑ براہمن
 سٹ اُپجاؤنا۔ آپے دھارے اپنا بھیس، پاربرہم برہم میل ملاؤنا۔ چرن لگائے نر نریش، مان تان سرب گواؤنا۔ شبد دیکھے دھاری کیس، ساچی رنگن رنگ
 رنگاؤنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا اک کھلاؤنا۔ مستوانا دھام سہائے، چھوہے چرن ہر رگھرائیا۔ جوتی راما رام جگائے، آپ اپنی دیا
 کمائیا۔ چار ورنناں ایکا تھاں بہائے، اوچاں نیچاں بھيو چُکائیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں مان گوائے، تخت تاج کسے دس نہ آئیا۔ رانا سنگرور رہیا جگائے، شبد
 سرُپی اندرے اندر رہیا اٹھائیا۔ جوتی جامہ رہیا گھور، کایا مندر بھے بھیانک رُپ وٹائیا۔ مایا توڑے وکاری وچا جندر، شبد ہتھوڑا اک لگائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مستوانا دھام سہائیا۔ مستوانا دھام سہانا، دیوے مات وڈیائیا۔ جوتی جامہ ہر جی پائے، راج راجاناں رہیا سٹائیا۔ آپ اپنا کام
 کرے، دس ستاراں ست پُرکھ نرنجن ساچی جوت جگائیا۔ آپے دیکھے کھیل اٹھاراں، چاروں کُنٹ آئے ہارا، پاسا بھاراناہ کوئی دکھائیا۔ نہ کوئی دیسے ناری نارا،
 نہ کوئی دیسے میت مُرا، عیسیٰ موسیٰ و ہندی دھارا، سنگ محمد چار یارا، انجیل قرآنا دئے ڈھائیا۔ وید پُرانا دھکا بھارا، مدینہ مکہ منہ دے بھارا۔ بورا کٹا ہوئے
 خوارا، ایکا راہ ہر جی تکا، چار ورنناں اک دوارا۔ ساچا شبد جنائے بھائی بھین سکا، گرگھ منگے بن بھکھارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ

انتم ویکھ ہر، آپ سہائے در سچا دربارا۔ در سچا دربار، آپ سہاونہ۔ چار ورنہاں کر پیار، ایک راہ وکھاونا۔ شبد رکھے تگھی دھار، پھڑے ہتھ سچی سرکار، چاروں گنٹ آپ جھلا رہیا۔ رسنا کھچے تیر کمان، میٹ مٹائے بے ایمان، کلجگ انت جیو شیطان، جوٹھا جھوٹھا پھند کٹان، ایکا جھلے دھرم نشان۔ اکھر وکھر وچ جہان۔ نو دوارے اندر وڑ، کایا مندر گڑھ مکان۔ گرگھ ورا جائے چڑھ، پُرکھ ابناشی بانہہ لئے پھڑ، آپ بیٹھائے وچ بان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل دیس ویس کر، اڈے اڈاوے اک اڈان۔ مستوانا مست مستان ہر رکھایا۔ پرگٹ ہوئے سری بھگوان، دس کسے نہ آیا۔ جوتی جگے اک مہان، شبد بان نال لیا۔ پُرکھ پُرکھوتم کر پچھان، گر منتر گرگھیاں کن سنایا۔ چتر بھج بھو گھلائے آتم گجھ، سچ دوارا جائے سبھ، جس جن دیا کمایا۔ لکھ چوراسی رہی بھج، مایا اگنی لنبو لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ ساچے سنت جنان ایکا راہ رہیا دکھایا۔ ایکا راہ دُھر درگاہ جگت ملاہیا۔ آپ دکھائے بے پرواہ، ہوئے سہائی سبئی تھان، گھٹ گھٹ رہیا سماہیا۔ آپے پتا آپے ماں، گرگھ بال انجانیاں پکڑے بانہہ، شبد گودی رہیا اٹھایا۔ شبد سہیلا دیوے ٹھنڈی چھان، ساچی شبد چوگ چگایا۔ ہنس بنائے کال، ست سرور اک ایشان کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، اپنی بنت آپ رہیا بنایا۔ اپنی بنت آپ بنائے اک اگلا ہے۔ دوسر نہ کوئی پائے سار، نہ کوئی دیکھے سچ محلہ ہے۔ پاربرہم کھیل اپار، وسے نہچل دھام اٹلا ہے۔ جوت نرنجن کر آکار، لوک مات پائے تر تھلا ہے۔ شبد پھڑے ہتھ کٹار، سوہنگ ایکا تکھا بھلا ہے۔ لو آں پُریاں ماری جائے وارو وار، کھنڈ برہمنڈ ورجنڈ سٹے ڈوگھی ڈلا ہے۔ لکھ چوراسی دیکھے دغے کر وچار، کرے کھیل گھڑی گھڑی پل پلا ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے جانے اپنی کار، سرب تھائیں پسر پساہا ہے۔ کرے کرائے آپ بنت بنائیدا۔ جگوجگ لئے اوتار، بھیکھ وٹائیدا۔ سنجگ ساچے بٹھے دھار، پاربرہم رُپ اپار، کھیلے کھیل وچ سنسار، جوتی جامہ آپے پائیدا۔ کلجگ کالا کوڑ گُریار، جوٹھے جھوٹے جیو گوار، در در گھر گھر رہے جھکھ مار، ساچا در کوئی نہ پائیدا۔ مایا رانی پسر پساہ، ودھیا کام کرودھ ہنکار، دسم دواہی چار دیوار، در دوارا نہ کوئی گھلائیدا۔ سنت سہیلے گئے ہار، درس نہ پائن سچ دربار، آپے گر آپے چیلے، گھر گھر بہہ بہہ کرن وچار۔ کون کرائے گھر ساچے میلے، مایا رانی تن شنگار۔ بھگت جنان ہر آپے میلے، کرم جرم مات وچار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے بٹھے اپنی دھار۔ بٹھے اپنی دھار بنت بنایا۔ گرگھ جگائے ساچے سنت، سر چھتر رہیا جھلائی۔ آپے جانے جیو جنت، ساچا

ہر کنت آپ اکھوانیا۔ شبد جہوا نیا منت، کایا رت اک بسنت نام بہار اک دکھانیا۔ پنجاں تتاں کر بھسنت، جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کھجک کالا ویس ہر، کوڑ کڑیارا دئے مٹانیا۔ کھجک کالا ویکھ روپ وٹانیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ دھریا بھیکھ، کوٹن کوٹ چوٹی رہے مٹانیا۔ چاروں کٹ اولیئے پیر شیخ، بغل قرآن رہے اٹھانیا۔ وید پُراناں رہے ویکھ، گیتا گیان گوجھ نہ پانیا۔ کھانی بانی ساچا لیکھ، کھجک جیواں سرت بھوانیا۔ پر بھ ابناشی ساچے نیتر رہیا ویکھ، گرگھ ورلے رہیا جگانیا۔ تن من لائے ساچی میخ، ایک شبد ہتھ رکھانیا۔ آپ مٹائے بدھنا لکھی رکھ، جس جن دیا کمانیا۔ در دوارے ہوئے درویش، پہریدار آپ ہو جانیا۔ ساچے تخت نریش، آتم سبجا بیٹھا رہے بے پرواہیا۔ کھجک کالا دھریا بھیس، منگھ جو سچ دوارا دس نہ آنیا۔ کھجک مایا جان نہ دیوے کسے پیش، گیانی دھیانی دین دھانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کھجک انم ویس کر، اپنی بنت بنانیا۔ بنت بنائی آپ ہر والی دو جہانیا۔ اپنی کرنی رہیا کر، نہ کرے کوئی پچھانیا۔ اک کھلائے ساچا سر، چار ورنناں برہم گیانیا۔ ہر جن ساچی ترنی جائے تر، ایک منگے نام ور، بھریا رہے تن خزانیا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، سرن سرنائی جائے پڑ، اک دکھائے ساچا گھر، نو دوارے بند کرانیا۔ دسم دوارا اپر اپار، امرت دھار ساچا سر، گرگھ جائے اپنے گھر، آون جاون پھند کٹانیا۔ لکھ چوراسی چکے ڈر، دھرم رائے نہ لئے پھڑ، پتر گپت جائے ڈر، ملے میل پڑکھ ابناشی شبد سرؤپی باہوں لئے پھڑ، نر ہر دوارے آگے کھڑ، درگاہ ساچی دیوے مانیا۔ ساچے پوڑے جانا چڑھ، سچ دوارے جانا وڑ، پھڑیا لڑسری بھگوانیا۔ نہ کوئی گور نہ کوئی مڑھ، ایک اکھڑ جانا پڑھ، پنجاں تتاں نال لڑ، اتم انت نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، جوتی نور جوت پچھانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے ہوئے برہم گیانیا۔ آپے ہوئے برہم گیانی، آپے ہوئے سنیا سیا۔ آپے کرے سرب دھیان، آپے کرے بند خلاصیا۔ آپے پتر بھج بھگوان، آپے روپ بھیکھ وٹانیا۔ آپے شبد تیر نشان، آپے پُریاں لوآں واسیا۔ آپے گوپی آپے کاہن، آپے سینا آپے رام، آپے جوتی آپے جام، شبد دھار اک دکھاسیا۔ آپے کرے اپنا کام، پلے کوئی نہ رکھے دام، ایک شبد سچا نام، چار ورن شبد سواسیا۔ آپے رام رہیما رام، جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل دیس ویس ہر، پورے کرائے آپ اپنی آسیا۔ پور کرائے اپنی آس، آپ سہاریا۔ آپے ہوئے اپنا داس، آپے کرے کھیل اپاریا۔ آپے لکھ چوراسی کرے ناس، آپے آپ اُپا رہیا۔ آپے کچھی کرے چرن داس، آپے مایا پڑدہ پا رہیا۔ آپے جوت پڑکھ ابناش، سرگن روپ آپ وٹا رہیا۔ آپے شاہ سچا شتاباس، آپے رنکاں وچ سما

رہیا۔ آپے دیکھے پنڈت کاشی، وید پڑاناں دھیان لگا رہیا۔ آپے کرے بند خلاصی، گیتا ارجن گیان دوا رہیا۔ آپے کٹے دہ دس ماسی، گربھ واس پھند کٹا
 رہیا۔ آپے میٹ مٹائے مدراماسی، کلجگ ویلا انت سہا رہیا۔ دھرم رائے دی پاوے پھاسی، لاڑی موت ہووے داسی، ساچا حکم آپ سنا رہیا۔ جن بھگتاں
 مائس جنم کرے رہراسی، شبد سواسی آپ بچا رہیا۔ پرگٹ ہوئے گھنک پڑواسی، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل دیس ویس ہر، الکھ
 نرنجن الکھ الکھ ایک ناؤں الکھ جگا رہیا۔ ایک ناؤں الکھ جگدیش۔ سرشٹ سبائی جائے پیس۔ میٹ مٹائے قرآن انجیل حدیث۔ نہ کوئی گائے راگ چھتیس۔
 جہوا کتھے نہ دند بتیس۔ بے مکھ جیوان دانہ پانی کئے، کرے کھیل بیس اکیس۔ پانی نہ کسے حقے، راج راجاناں خالی کھیس۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی
 جامہ بھیکھ دھر، سمبل دیس ویس ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک جوت جگت نرنجن، چھتر جھلائے پڑکھ ابناشی ساچے سیس ہر شبد اپار جگت
 مولانیا۔ دیندا آئے وارو وار، سری بھگوانیا۔ آپ اپنی کل دھار، کرے کھیل وچ جہانیا۔ ساچے شبد کرشنکار، جھلائے اک ست نشانیا۔ کلجگ انتم دیکھ
 وچار، جوتی جوت سروپ ہر، سوہنگ بنھے ساچا گانیا۔ سوہنگ بنھے گانا نام نشانہ وڈ سنساریا۔ جھلے وچ جہانا، نہ کوئی دیسے راج راجاناں وڈ بکاریا۔ آپے ورتے
 اپنا بھانا، نہ کوئی سنگھڑ نہ کوئی سیانا، آپے انتم آئے ہاریا۔ نہ کوئی راگ نہ کوئی گانا، نہ کوئی پینا نہ کوئی کھانا، ایک جوت جگت ادھاریا۔ جوتی جامہ پہرے بانا،
 آپے پون شبد مسانا، لکھ چوراسی پسر پاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آوے جاوے وارو واریا۔ آوے جاوے وارو وار، وڈ سنساریا۔
 سنجگ ساچے کر پیار، کلجگ مٹے کالی دھار، ست سفیدی رنگ رنگا رہیا۔ سوہنگ رکھے نکھی دھار، دسم دواہری باہر رکھا رہیا۔ نہ کوئی جانے جنت گوار،
 سادھاں سنتاں آئی ہار، ایک بھلیا کنت مرار، جھوٹے دھندے آپ لگا رہیا۔ گرگھ ورلے کھولے بند کواڑ، شبد گھوڑے دیوے چاڑھ، جگے جوت بہتر ناڑ،
 اک دکھائے در دواہریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ تیری انتم ور، ویکھن آیا دھرت مات تیرا اکھاڑیا۔ دھرت مات تیرا اکھاڑا آپ
 دکھائیندا۔ رنگ لال چاڑھے گاڑا، ساچی کھیل رچائیندا۔ دیکھ دکھائے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑاں، مندر اندر ٹلے پلے، آپے انتم ڈھاہندا۔ آپ چبائے اپنی
 داڑھا، آپ اُپائے آپے آپ مٹائیندا۔ ستاراں ہاڑی لگے اک اکھاڑا، چاروں کُنٹ ایک اُٹھے شبد سروپی اگمی دھاڑا، رُسا چینا میل ملائیندا۔ مکہ مدینہ ہوئے
 اُجاڑا، ویکھن آیا ساچا لاڑا، لاڑی موت نال لیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، دھرت مات رکھ ہر، آپے آپ میٹ مٹائیندا۔ دھرت

مات نہ ہوئے کوئی سہایا۔ چاروں گنٹ پینی مار، راجے رانے رہے پچھتایا۔ لکھ چوڑاسی گئی ہار، ایک اُبھلیا ہر رُگھرایا۔ نو کھنڈ پر تھمی پائے وند، بے مکھ جیواں
 آتم رنڈ، اتم دیون آیا کنڈ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا تھم سناہیا۔ سنجگ ساچے ہوتیار، پر بھ ساچا تھم سناہندا۔ کلجگ مٹے چاریار، پنچم بانا ہر
 پہنائندا۔ پنجاں تئاں چھڈ پیار، ایک دھار ہر وہائندا۔ سوہنگ اکھرا پر اپار، جگت وکھراک دکھائندا۔ پکڑ اٹھائے روڑی سکھر، لیکھا اپنا آپ لکھائندا۔ آپے
 پاڑے بجر کپائی پٹھر، اپنی دیا کمائندا۔ لکھ چوڑاسی ہونی سکھر، کوئی دس نہ آئندا۔ ماواں پتر چھڈن رو رو اتھر، نہ کوئی کسے بچائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 نہکلنک نرائن نر، کلجگ تیری اتم ور، اپنی بنت بنائندا۔ مالو مال ہر اپایا اے۔ گر گوہندے ایہہ لکھایا اے۔ ویلے اتم ہوئے سہایا اے۔ اپنا لیکھا اپنی
 ہتھیں لکھایا اے۔ آپے آپ سر سے وچ انت رُٹھایا اے۔ نہ کوئی ملے کل نشانی، رو رو تھکے بھوں بھوں آکے، ساچا راہ دس نہ آیا اے۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، سمبل دیس نگر سہایا اے۔ ساچا نگر آپ سہایا۔ جوت سروپ آسن لایا۔ شبد وجے ساچی چوٹے، لکھ چوڑاسی کڈھے کھوٹے،
 ساچا لیکھا رہیا مکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، اپنا آپ رہیا چھپایا۔ گر گوہند باغ لگایا اے۔ اتم دیکھن آپے آیا
 اے۔ کرے کھیل کھیل کل کھیلا، ملیا میل گرو چیلا، سجن سہیلا آپ اکھویا اے۔ آپ سہائے اتم ویلا، شبد سروپ چاڑھے سچا تیلہ، نام مہندی رنگن
 رنگ رنگایا اے۔ چاروں گنٹ اُمت نبی رسول دی، اک دوجے دے نال کھندی، قرآن انجیل اکٹھی ہو ہو بہندی، بورے گلے متا پکایا اے۔ کرے
 کھیل دشا لہندی، ساچا تھم ہر سناہیا اے۔ ماجھا دیس کرے ویس، جوتی جامہ دھریا بھیس، دس کسے نہ آیا اے۔ نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر،
 ہر جن ساچے وچ سماہیا اے۔ دشا لہندی کھیل کرائے۔ اُمت نبی رسول دی، ایک گاہے گہندی، شبد گیارا آپ دوائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا
 دیکھے گھر، دس کسے نہ آئے۔ نہ دسے کل پائے حصے، ساچی وند وندائندا۔ ماجھے دیس پیس پیسے، منڈپ ماڑی کوئی دس نہ آئندا۔ بے مکھ جیواں لاہے آتم
 وسے، کایا بھانڈا بھن ہنکار دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، چرن پار بیاسوں آپ اٹھائندا۔ ماجھا دیس ہوئے ویران۔ نیز کھول
 گرگھ دیکھے مار دھیان۔ شبد سروپ آپے بولے، کوئی نہ دسے اک نشان، پورے تول ہر جی تولے، ارار بیاسا بیابان۔ گرگھ ساچا کدے نہ ڈولے، ایک ایلے
 شبد نشان۔ بھاگ لگے کایا چولے، آتم اُتے برہم گیان۔ پُرکھ ابناشی دیا کمائے آپ بیٹھائے شبد ڈولے، اک اڈائے سچ اڈان۔ گرگھ چلائے ہوئے ہوئے،

بنیا رہے کاہنی کاہن۔ جوت سروپی آتم مولے، شبد سروپی پین کھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، آپے کرے جگت پچھان۔ ماجھے دیس ٹے
 ناتا۔ کرے کھیل پُرکھ بدھاتا۔ گرگھ ساچے ساچا میل، اک کنارہ بیاس وکھاتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، نہ کوئی ویکھے ذاتا پاتا۔ ماجھا
 دیس دینا تچ۔ مکے مدینے مکے حج۔ دشا لہندی لاؤن نہ دیوے کسے انج بیج۔ گرگھ ورلے سنت سہیلے در در پڑدے لئے کج۔ بیاس کنارہ کرے میلے انتم
 ویلے رکھے لچ۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگت وکارا دیوے تچ۔ چرن پار بیاسا ہر لکاؤنا اے۔ دو دوآبہ
 کرے بند خلاصا، تچے آب حیات پیاؤنا اے۔ چوتھے در سچ جنایا کایا کاسہ، مکے کعبہ آپ وکھاؤنا اے۔ چھٹی راگاں اک ربابا، سوہنگ تار وجاؤنا اے۔ شبد
 سنگھاسن آپ برابے شاہ نوابا، راج راجاناں سیس جھکاؤنا اے۔ چٹا آسور کھے تازہ، چوتھا پوڑا جس اٹھاؤنا اے۔ سجا چرن دے رکابا، شاہ آسوار آپ اکھاؤنا
 اے۔ ویکھ وکھانے ہر دوآبہ، مالک مالوا آپ اکھاؤنا اے۔ پہلا چرن چھہائے آئے ناہا، رانا سنگرور پھیر اٹھاؤنا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک
 نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، مستوانے بھاگ لگاؤنا اے۔ مستوانے آگے بھاگ، وجے جگت ودھایا۔ منمکھ جیواں آگے آگ، گرگھیاں شبد
 جنایا۔ جوتی دپیک جگے چراغ، چاروں گنت ہوئے رُشانیا۔ راج راجانے آون بھاگ، در دوارے بھل رہے بخشایا۔ وقت سہائے اٹھاراں ماگھ، جوتی بھيو
 ہر کھلایا۔ آپ اپنے ہتھ پکڑے واگ، سرشٹ سبائی رہیا بھوایا۔ بھگت جاناں تن دھوے داغ، امرت آتم میگھ برکھایا۔ در دوارے ہنس بنائے کاگ،
 شبد چوگ اک چُگایا۔ ہرجن ورا چرنی جائے لاگ، منمکھاں گوڑھی نیند سوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، آپ اپنا بھیکھ دھر، اپنی رچن
 رچایا۔ ساچی رچن رچائے، رنگ اپاریا۔ راجے رانیاں بچن بنائے، نال کرائے رنگ نیاریا۔ گر سنگت سنگ رلائے، جائے جن کناریا۔ پار کنارہ ڈیرہ لائے،
 شبد سروپی کھیل رچائے، والی ہند آپ اٹھائے دیوے درس اگم اپاریا۔ بھجا آوے واہو داہی نہہکنکی در بچھائے، جوت سروپی دس نہ آئے، مانس دیہی دسے
 پاسا ہاریا۔ گل پلو ایکا پائے، رو رو نیتز نیر وہائے، کایا کھیتز کون دسائے، کون کرے ساچی کاریا۔ مہینہ چیتر بنت بنائے، جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک
 نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے دیوے شبد اڈاریا۔ مہینے چیت دے چتار۔ جوت سروپی شبد بھوپی، انحد وجائے ساچی تار۔ ہوئے پرکاش
 کایا کوٹ اندھ کوپی، درشن پائے پُرکھ نرنجن جوت آکار۔ نظری آئے ست سروپی، اک اکلہ ہر دوار۔ تھے مان شاہو بھوپی، در دوارے بنے بھکھار۔ خالی

دِسَن چار کوٹی، کایا مندر نہ کوئی بھنڈار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ہلونا دیوے مار۔ شبد ہلونا اک لگاؤنا اے۔ والی ہند آپ جگاؤنا اے۔ اندر وڈ شبد سرُپی ہر جی پھر، ایک راہ دکھاؤنا اے۔ والی ہند آپ جگاؤنا اے۔ کایا قلعہ کوٹ اُپر چڑھ، بھانڈا بھرم ہنکار بھناؤنا اے۔ دسم دواری آگے کھڑ، جوتی درس دکھاؤنا اے۔ پنجاں تتاں نال لڑ، ایک اکھڑ شبد پڑھاؤنا اے۔ ساچا تن من لئے پھر، سوہنگ سو پُرکھ نرنجن ایک ایک دکھاؤنا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، لکھیا لیکھ دُھر فرمان ہتھیں اک پھڑاؤنا اے۔ لکھیا دُھر فرمان، دو جہانیا۔ سپت رنگاں اک نشان، لیکھا لکھے نین مُدھانیا۔ دیپاں لوآں ایک آن، نوآں کھنڈاں بوجھ بُجھانیا۔ نو دوارے ویکھ درواجیا۔ کلجگ کالی ریکھ، جوتی دھارے ویس دیس ماجھیا۔ سرشٹ سبائی رہیا ویکھ، آپ سوارے اپنا کاجیا۔ نر نرنجن اولڑا بھیس، شبد گھوڑے چٹے تازیا۔ سرب سُنیرہڑے رہیا بھیج، شبد سرُپی مارے آوازیا۔ ایک ہر وچھائی ساچی سیج، گرکھ سنت سہیلا آئے بھاجیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، آد انت جگا جگنت جن بھگتاں رکھے لاجیا۔ نو دوارے ویکھ من ڈلائیندا۔ کلجگ مٹدی جائے ریکھ، سرب سہانیندا۔ نہ کوئی جانے دھاری کیس، بھرم بھلائیندا۔ بھلے وڈ وڈ نر نریش، گنپت گنیش نہ کوئی منانیندا۔ شاہ سلطاناں کوئی نہ چلے پیش، در درویش آپ اکھوائیندا۔ اٹھے پہر ہر ہمیش، آد انت سدا رہانیندا۔ کسے ہتھ نہ آئے گر دسمیش، نو دوارے دھکے کھانیندا۔ آپے جانے اپنا ویس، ساچے گھر آسن لائیندا۔ بال اوستھا اہڑ وریس، جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، اپنا بھانا ساچا رانا اپنے ہتھ رکھانیندا۔ نو دوارے در درواجیا۔ گرگھیاں دکھائے ایک گھر، لوک مات ساجن ساچیا۔ لکھ چوراسی چکے ڈر، لکھیا لیکھ ہر جی ماجھیا۔ بے مکھ در توں جائن ڈر، نہ کوئی حاجی نہ کوئی حاجیا۔ ایک دیوے امرت آتم ساچا سر، جن بھگتاں پڑدہ کاجیا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، سدا سہائی رکھے لاجیا۔ اندرے اندر بیٹھا وڑ، اک کرائے آپ دکھائے کایا ہاجیا۔ پنجاں چوراں رہیا پھر، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، نہ کوئی پُن نہ کوئی صوابیا۔ اُچ محلے بیٹھا چڑھ، نہ کوئی ناڑی نہ کوئی نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچے اندر مندر وچوں بھاجیا۔

بلونت کنت در حال سُنایا۔ دسم دواری چار در اُتر پورب پچھم دکھن چارے دشا مکھ رکھایا۔ بھگتن چھاچھ ورو لے مکھن، کلجگ انتم آیا رکھن، ساچا بھو رہیا کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک رنگن رنگ رنگایا۔ دکھن دشا کون دوار۔ کون دسے پہریدار۔ لوک مات جس آئے حصے،

آوے جاوے اندر باہر۔ ہور کسے جگت نہ دے، ڈوگھی بھوری اندھ اندھیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دکھن دشا پہلا
 حصہ، ایکا بچھے سچ دوار۔ اتر اتر دینا موڑ۔ کون دوارے شبد گھوڑ۔ نر نرکارے چرن پریتی نبھے توڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں
 بھگوان، اتر بچھے سچ گھر، کون جڑائے ساچا جوڑ۔ پورب پورب کر وچار۔ تیجے در کون وسے ہر، کس ویلے کھولے بند کواڑ۔ گرگھ ترنی رہیا تر، اگن نہ
 اگے تتی ہاڑ۔ نہ جنمنے نہ جائے مر، نیڑ نہ آئے موت لاڑ۔ کون سروپ ہر شاہو بھوپ، گرگھیاں پھڑے ساچا لڑ۔ پچھم دشا پشکر بان۔ اندرے اندر مار
 دھیان۔ کایا دے اندھیری کندر، کون جھلے سچ نشان۔ نرک نرگ نرک کیکڑی کوٹے ہون غرق، دھواں دھار پون مسان۔ کون جائے سدھی
 سڑک، گرگھ آتم نہ جائے اڑک، بیٹھی رہی وچ بان۔ اتر دینا ہو ندھڑک، شبد کھوجی نکلے رڑک، کون سنے شبد گیان۔ جوتی جوت سروپ ہر، چار
 دیوارے کھیل اپارے، چارے دشا ویکھ وچارے، اُپر نیچے سچ مسان۔ چار دشا چار دواہری۔ سچ محلہ رہیا اُساری۔ آپے وسے اک اکلّا، ستارے چرن
 پساری۔ اندرے اندر جلا تھلا جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑی۔ شبد بولے ساچا ہلا، جگے جوت بہتر ناڑی۔ کون پھڑائے ہر جی پلا، آپے پھرے پچھے اگاڑی۔ دیپک
 جوتی کیسے بلا، پکی فصل ہاڑی۔ مایا پرچھاواں کیسے ڈھلا، مایا ممتا گنی ساڑی۔ سچ دوارا ایکا ملا، چیتن سطح نال رلا، پرے ہٹائی پنچم دھاڑی۔ اترے پار ڈوگھی
 ڈلا، اگے بھاگ کایا کلا، شبد سنیہرا گھلا، تیجا لون مات اگھاڑی۔ دُئی دوتی میٹے سلا، وسے نہیل دھام اچلا، آپ اپر پیر اچھلا، جوتی جوت سروپ ہر،
 آپے بچھے سچ در، گرگھ کرپا دینی کر، سچ دوارا ہر نرکارا اندر باہر کپت ظاہر آپ اپنی چال چلا۔ چیتن سطح کی رنگ وٹائے۔ کون دے سمجھائے متا، کون
 شبد جنائے۔ کون کھوائے ایکا بھتا، کون جل کھ لگائے۔ کون ایکا دیوے تام تا، بہتر ناڑی نہ ابلے رتا، کون کام آپ کرائے۔ کون دیسے ساچی پھتا، جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنے وسے گھر، کون دوارے ہر نرکارے چیتن سطح سپس نوائے۔ اگنی سروپ نہ اگنی تت۔ ہر وڈا شاہو بھوپ سیٹل ست۔ آپے
 جانے رنگ روپ، آپے جانے اپنا نت۔ چیتن سطح پھیرے اندھ کوپ، نہ کوئی سمجھائے دے دے متا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنے وسے گھر،
 برہمنڈ کھنڈ سدا سمر تھا۔ دسم دوارا ڈوگھا تال۔ کون دوارے وجے چھال۔ گرگھ ورو لے کیہڑا لال۔ پچھلا چکے جگت جھیرا، اگے لے اک دلال۔ ناتائے
 کایا کھیڑا، دیپک جوتی جگے تھا۔ کون دوارے دے کھلا ویہڑا، چیتن سطح لئے بھال۔ دسم دواہری ہوئے نیہڑا، نہ کوئی کال نہ مہاکال۔ جوتی جوت سروپ

ہر، ایک سے سچ گھر، دسم دواری ہر نرنکاری گھر باری کیہڑی چلے اولڑی چال۔ اولڑی چال کون رکھائی۔ شبد سروپی مارے چھال، دسم دواری باہر ہو جائی۔
 کون لئے گود اٹھال، مات پت کون اکھوائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، کون دھام سچ سنگھاسن آسن ڈیرہ لائی۔ کون موری دسم دواری۔ کون ساجن میت مرار۔
 کون گھر ملے بھجا پیار۔ لہنا دینا جائے چک۔ نو دوارے جائن رک۔ دسم دوارے لے جانا چک۔ کایا ڈال جائے سک۔ امرت مارے اک اچھال، چرن
 چننے نیچے بھک۔ جوتی جوت سروپ ہر، راہ وچ نہ جائے رک۔ آپ اپنی گود اٹھاون۔ درگاہ ساچی دھام بہاون۔ کایا لیکھے چام لگاونا۔ امرت آتم ساچا جام
 پیاون۔ پورن ہوئے مات کرم، کلج کالا بھیس مٹاون۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایک منگے سچ ور، سن اگی پار کراونا۔ سن اگی کر وچار۔ کایا دسے مات کئی،
 مرے جیوے مر مر جمی، مات گر بھ ہوئے دکھیار۔ گنگن پاتالی پلے تھمی، دھرت مات کری پکار۔ آپے بننا ساچی امی، آتم سپر دینا ٹھنڈا ٹھار۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، ایک منگے سچ ور، سدا کھلا رہے بند کواڑ۔ منگی منگ اپر اپاری، کرپا کر گرگھ پیاری۔ لوک مات نہ آئے ہاری، مٹے دکھ سرب سنساریا۔ نرمل
 جوت کر آکاری، ترسنا بھکھ جائے، ملے نام شبد ادھاریا۔ پنجاں مٹے چور یاری، شبد ملے اک اڈاری، لوآں پریاں کرے باہریا۔ لیکھ لکھاون پہلی واری، منگے
 ور ہر نرنکاری، نبھے نال سچی یاری، اٹھائے اک سچی اڈاریا۔ کون واہر کون اکال۔ کون گر و جگت دلال۔ بلونت انت انت انت بھسنت، پھل نہ دسے
 ڈال۔ شبد لکھاون ساچا چھنت، لوک مات نہ بن کنگال۔ مہماگنت سدا اگنت، ہت چت نت نوت دینا بندھو دین دیال کرپال۔ آپ بناونا اپنا مت، ویکھ
 دکھاونی وار تھت، آپ اپنی سرت سنجال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے سے سچ گھر، نہ کوئی کھائے کال جنجال مہاکال۔ آپے جوت آپ اکالا۔ نہ کوئی
 ورن نہ کوئی گوت، دیناں ناتھ دین دیالا۔ نہ کوئی دودھ نہ کوئی پوت، جگا جگنت سدا رکھوالا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،
 آپے گر آپے گوپالا۔ غرض فرض وچ نہ سنسار۔ اکو غرض نام کرتار۔ نہ کوئی جانے جگت طرز، چھتی راگ نہ رہے اچار۔ نہ کدے ہوئے حرج مرض،
 تن نہ چڑھے مات بخار۔ آپ اپنا سمجھیں فرض، اتر دینا ہو خبردار۔ سر چڑھیا رہے نہ تیرے قرض، منگے منگ اک داتار۔ ویکھے کھیل اک اسچرج، جوتی
 جگے اگم اپار۔ چیتن سطح نہ رہی ورج، کس گھر سے نرنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک منگے در پیار۔ اک خزانہ دینا
 نام۔ شبد نشانہ ٹھنڈی چھال۔ دو جہاناں پتا ماں۔ گن ندھانا پکڑے بانہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایک منگے نام ور، ساچے گھر نہ جھوٹھے اڈنے کاں۔ کون

بخشے بخشہنار۔ کون میل ملے کنت بھتار۔ کون گر کون چیلے، کون کرے تن شنگار۔ کون کھیل اپنی کھیلے، پاربرہم روپ اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایک منگے نام ور، دینا مات کر پیار۔ سچ دوارا کس در پائیے۔ ساچا کرے ونج وپارا، کون دلال ونج رکھائیے۔ سنگھ بلونت ابے کوارا، پُرکھ ابناشی جوت نہ ابے ویاپیے۔ ناویں در ہاہاکارا، دسویں دھواں دھار رکھائیے۔ ملے میل ہر کنت پیارا، آپ اپنا درشن پائیے۔ گرگھ ساچے سنت سادھ ایک دھارا، آتم و بے اک ودھائیے۔ پُرکھ ابناشی منگے بن بھکھار، سچ وستو جھولی پائیے۔ ساچا سچ کس دھام سہائے، کون سچ تن من کایا جائے رنج، کون جہوا آکھ سنائیے۔ کون دوارے رہیا نچ، باہوں پکڑ کول بہائیے۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک منگے سچ دست، ست سنتو کھی دھیر دھرائیے۔ ساچے سچ کی وڈیائی، کایا بھانڈا دیسے کچ، آتم ویلے بھن دکھائیے۔ پنجاں تتاں رہیا مچ، ترسنا اگن اک لگائیے۔ دست پاؤنی نام سچ، پوری ایک آس کرائیے۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہ مایا بھرم بھلائیے۔ سنگر ساؤن ست دھام سہایا۔ بہتر ناڑی نہ اُلی رت، جوتی نور نہ کسے دکھایا۔ غریب نمائیاں گھر گھر بیٹھیاں رکھے پت، اندر مندر جس دھیایا۔ سادھ سنت کسے نہ آیا ہتھ، آپ اپنے رنگ سمایا۔ شبد دات نہ دتی کسے دتھ، کایا رنگ نہ کسے چٹھایا۔ مایا رانی پائے نتھ، ویلے آتم بچن سنایا۔ کتھنی سب دی رہیا کتھ، آتم بھرم بھو گویا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایک وسے سچ گھر، ست سنتوادی ست پُرکھ نرنجن ونج سمایا۔ سنت سہیلے رہے پکار۔ ساؤن ساؤن کہندے یار۔ جمیل گیا بھیکھ دھر، جیوں باؤن ملے نہ کسے میت مرار۔ اپنی ہتھیں نہ آپ پھرایا کسے دامن، گھر گھر بیٹھے کرن وچار۔ غریب نمائیاں سدا ضامن، رسنا گان کرن پکار۔ میٹ مٹائے اندھیری شامن، اٹھے پہر خبردار۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایک وسے سچ گھر، سنگر ساؤن پتت پاؤن جوتی نور جوت نرنکار۔ ہر دھرم جیکار ونج سنساریا۔ ایک دیوے شبد ادھار، ساچی دست اپر اپاریا۔ پورب کرماں رہیا وچار، ستجگ دوئے جوڑ کرے نمسکاریا۔ کلجگ کالے پینی مار، چاروں گنٹ جنت ہنکاریا۔ گرگھ ساچے پار اتار، بیڑا بنھے بنھنہار آپ اکھوا رہیا۔ آپے میل میت مرار، سنگ سہیلا آپ اکھوارہیا۔ مانس دیہی جھوٹھایا۔ نار بھتار کنت سہاگی اک ملا رہیا۔ بے گھ جیواں بازی آتم جانی ہار، شبد سار نہ کوئی پارہیا۔ ایک دینی شبد دھار، بے مہانا جگت رڑھارہیا۔ گرگھ بخشے چرن پیار، بدھاتا ناتا آپ جڑا رہیا۔ بھرے بھلا سرب سنسار، ہنکاری گھوڑا اک دوڑا رہیا۔ ہر جن ساچے لئے اُبھار، سوہنگ پلو آپ پھرا رہیا۔ درگاہ ساچی شبد اڈار، در دوارے آپ بہا رہیا۔ گن گنوتا کر شنگار، چولی نام تن پہنا رہیا۔

شبد بخشے پھولنہار، سوہنگ سیہرا سیس گندارہیا۔ شبد گھوڑا کر تیار، واگ اپنے ہتھ رکھا رہیا۔ گرگھ ساچے خبردار، سچ سنہیہرا اک سنا رہیا۔ آپ چڑھائے وارو وار، اک اکلا کھیل رچا رہیا۔ درگاہ ساچی دھام نیا، سچ محلہ آپ وسا رہیا۔ کوئی نہ دیسے پنجم یار، ایکا دھار پریم وبارہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنجگ ساچے ساچی بنت بنا رہیا۔ سنجگ ساچے جاگ، سن سکھمن راگیا۔ جن بھگتاں آتم لگے بھاگ، بھجے مایا گنی آگیا۔ ملے میل ہر کنت سہاگ، آپے دھوئی پچھلے داغیا۔ در دوارے ہنس بنائے کاگ، دیپک جوتی جگے چراغیا۔ چرن کول پر بھ جانا لاگ، دُھر درگاہی آیا بھاگیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنجگ ساچے اک سنائے سوہنگ سچا راگیا۔ سنجگ ساچے سچ ہر پکاریا۔ دیہی بھانڈے کاچن کچ، آپے گھڑے ہر ٹھٹھیاریا۔ ماٹی پتلے رہے نچ، نو دوارے جگت گواریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنجگ ساچا مات دھر، کرے کھیل وارو واریا۔ سنجگ پائی سار سرت سمبھالییا۔ پر بھ ابناشی بخشے چرن پیار، کلجک رین گھٹا کالییا۔ امرت دیوے ٹھنڈی دھار، دُھر درگاہی سچ دلا لییا۔ بحر کپاٹی جائے پاڑ، پھل لگائے کایا ڈالییا۔ پنجاں چوراں دیوے جھاڑ، شبد وجے کاڑ کاڑ تیر گلا لییا۔ ہوئے ممتا دیوے ساڑ، اٹھے پہر کرے رکھوالیا۔ جگے جوت بہتر ناڑ، دیپک جوتی سچ دوالییا۔ ساچے گھر دھرم اکھاڑ، لگا رہے دوس رینالییا۔ گرگھ ساچے سنت سہیلے کر کر میلے شبد گھوڑے رہیا چاڑھ، جو جن آئے سوالییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنجگ ساچے تیرا پالی، اٹھے پہر کرے رکھوالی، بنیا رہے سچا حالییا۔ سنجگ ساچے سوت، اٹھ بلوانیا۔ آپ اٹھائے پاربرہم ابناشی اچت، کرے کھیل وچ جہانیا۔ کلجک بدل گئی رت، مٹدی جائے گھٹا کالییا۔ جوٹھے جھوٹے مٹنے بت، ماتا گود نہ کوئی اٹھالییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنجگ ساچے تیرا بنیا آپ دلا لیا۔ بنے آپ دلال غریب نوازیا۔ آپے چلے اولڑی چال، نو دوارے ساجن ساجیا۔ شبد مارے اک اچھال، پونی مات پاتال آکاش گاجیا۔ آپ سہائے امرت سچا تال، اناہد دُھن مارے اوازیا۔ گرگھ ساچا مارے چھال، نہ جانے ویلا کل کہ آجیا۔ نام موتی ملے انملڑے لال، آپ آپے پڑدہ کاجیا۔ کایا مندر دیپک جوتی جگے مستک تھال، اٹھے پہر رکھاوے لاجیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنجگ ساچا مات دھرائے، پرگٹ ہوئے دیس ماجھییا۔ سنجگ ناؤں ست ست ستونیتیا۔ جن بھگتاں دے سمجھاوے مت، بے گھماں مایا پائے بے انتیا۔ نہ کوئی لائے اج تچ، شبد ڈوری جانا سبھ، وڈ وڈ سادھن سنیا۔ جن بھگتاں پڑدے رہیا کچ، امرت

آتم پیائے رنج، آپ بنائے ساچی بنتیا۔ ایک کعبہ ایک حج، ایک تال رہیا وچ، گائے راگ وار ملار بستتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سبجک ساچے دیوے وڈیائی وڈ وڈا جیو جنتیا۔ ہر ساچا نام ست اُچجایا۔ آپے رکھے جگت پت، دے مت رہیا سمجھایا۔ لکھ چوراسی لتھی ستھ، راہ ہتھ کسے نہ آیا۔ جم کی پھاسی کایا پتھر، جگت ملاح نہ کوئی بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ سنیہڑا اک سنایا۔ سچ سنیہڑا تال شبد و جنتیا۔ آپے بنھے مات بیڑا، مٹدا جائے جگت جھیرا، پر بھ ساچا کھوج کھجنتیا۔ آپے کرے سچ نہیرا، کایا وسے مگر کھیرا، ملے میل آدن انتیا۔ گھلا وکھائے ہر جی ویہڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، رکھے پت پت پتو نتیا۔ ست سنتوکھ دھرم گیان۔ دھرم گیان وچ جہان۔ وچ جہان بھگت بھگوان۔ بھگت بھگوان اک نشان۔ اک نشان والی دو جہان۔ والی دو جہان دھرم کھنڈ کرم کھنڈ گنو غریباں آیا گلے لگان۔ آپے پائے اپنی ونڈ، سوہنگ پھولن برکھا آن پان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ست سنتوکھ گرکھاں دیا برہم گیان۔ ست سنتوکھ شبد شنکاریا۔ چرن داسی مکتی موکھ، پھولنہار تن پہنا رہیا۔ کلج میٹن آیا دوکھ، گرگھ ساچے آپ جگا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلج کایا اُچا کنڈھا، نیویں ڈھاہ آپ وکھا رہیا۔ اُچا کنڈھا اُچ دیوار۔ ویلے اتم انت پائے ونڈا، آپے ڈھاہے وارو وار۔ نتھاویاں تھاؤں وچ برہمنڈا، اُپر چھپر پریم پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گنو غریب نہانیاں ایک بخشے چرن پیار۔ منہ کالا بیخ یاریا۔ پنچم ہوئے خوار در دواریا۔ ملیا میل میت مُرار، کرپا کرمی اپر اپاریا۔ کایا سیت ٹھانڈے دربار، رسنا چیت ناؤں نرنکاریا۔ اک وسائے سچے گھر بار، اُچ محل شبد اٹاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلج کالا کھ، تن من اترے جھوٹھا ڈکھ، اک اُچجائے آتم سکھ، ہر رنگ گرگھ ساچا مانیا۔ مکھ کالا کالکھ چھاہیا۔ پنجاں چوراں آپے لائی ستھ، سچ سلطانا بے پرواہیا۔ دھرم رائے دی کٹے پھاہی، آپے تارے پکڑ باہنیا۔ دوسر کوئی جانے ناہی، اچرج کھیل کل ورتانیا۔ ہوئے سہائی سبھی تھائیں شبد ہلوانے رہیا جگانیا۔ پنچے روون مارن دھاہی، پر بھ ساچی کرت کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی بنت آپے آپ بنا یا۔ من سوائے سرتی جاگے۔ سرتی جاگے پنچن چور بھاہے۔ پنچن چور بھاگے، ایک اُتجے راگے۔ ایک اُتجے راگ پر بھ چرنی لاگے۔ پر بھ چرن لاگ دھوئی داغے، دھوئی داغ ہر کنت سہاگے۔ کنت سہاگ سدا سہیلا گرگھ اُٹھائے سوئے، سدا سدا سد آپے جاگے۔ ہر جن اور نہ جانے کوئے،

لوک مات کون ہنس کون کاگے۔ دپک جوتی کس در بلوئے، گرگھ بٹھے شبد ڈوری تاگے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، دیا دان داتار آکارا رُپ اگمٹا شبد اُڈار، آپ اپنے ہتھ رکھے واگے۔ سَجب سُرَت سنبھال مات اُپانیا۔ پھل لگے تیرے ڈال، گرگھال بیڑا بنیا۔ ایک مارے نام اُچھال، میٹ مٹائے دُئی دویتی بنھیا۔ نہ کوئی شاہ نہ کوئی کنگال، دیوے دھن نام وڈ دھن دھنیا۔ جن بھگتاں سدا سدا دلال، بے کھال دس نہ آئے آتم انھیا۔ اٹھے پہر کرے رکھوال، پنچاں پنچاں آپے ڈنیا۔ جوتی جگے کایا ماٹی ساچے تھال، سُنے سُنائے راگ ساچا کُنیا۔ آپے چلے اولڑی چال، گرگھ وِرا مات نیا۔ کایا کعبہ دو دو آبا اک وکھائے سچی دھرم سال، دُوجا نہ کوئی دیسے چھپر چھنیا۔ ہر ہر سنت سہیلے رہیا بھال، آپے پتا آپے مات آپے جننی جنیا۔ آدانت نہ کھائے کال، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، لکھ چوڑاسی کرے ہنیا بنھیا۔ سَجب سُرَت سنبھال، نام اُپایا۔ پھل اگے کایا ڈال، گرگھال دے ہر کھوایا۔ چرن پریتی نبھے نال، مات ریتی رہیا چلایا۔ مانس دیہی لکھ چوڑاسی وچوں جیتی، بھانڈا بھرم بھو بھٹایا۔ کایا رہے سدا اتیتی، گنوتا ہر ہر رسنا گایا۔ لیکھا چکے مندر مسیتی، گردوارا کوئی نظر نہ آیا۔ صدی چوڑھویں اتتم بیتی، جوتی جامہ ہر جی پایا۔ بے کھ بھرن اپنی کیتی، ویلا اپنا آپ گویا۔ گرگھ گائے سہاگی گیتی، سوہنگ اکھراک پڑھایا۔ اٹھے پہر پرکھے نیتی، دس کسے نہ آیا۔ مانس دیہی گرگھ ساچے جیتی، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، رسن رسائی جس دھیایا۔ سَجب ساچے سانت ست ورتایا۔ پر بھ ابناشی بیٹھ اک اکانت، راہ اپنا آپ چلایا۔ دیپال لوآں مارے جھات، پُچھے وات ہر رگھرایا۔ لوک ماتی دیوے دات، سوہنگ ساچا جاپ جپایا۔ برن اٹھاراں بھین بھرات، چارے ورنال اک کرایا۔ اتم رکھی ہر جی ذات، چرن پریتی رہیا سکھایا۔ آپے بخشے کملاپات، اندرے اندر سرب سمایا۔ نہ کوئی پُچھے ذات پات، ایک رنگن رہیا رنگایا۔ نہ کوئی ویلا دتے پر بھات، اٹھے پہر دُون سواپا۔ رین دوس پُچھے وات، آلس نندرا مگروں لاہیا۔ میٹ مٹائے اندھیری رات، ہنکاری جندا آپ تڑایا۔ امرت دیوے بوند سوانت، کایا ٹھنڈی ٹھار رکھایا۔ آپے پتا آپے مات، جگدیشر جگت جوگ کرا آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، سَجب ساچے ساچا دھرم رہیا چلایا۔ سَجب تیرا ساچا طعام، پر بھ ساچا آپ پکانیدا۔ لکھ چوڑاسی لیکھے لگے جھوٹھا چام، کم کسے نہ آئیندا۔ کوئی نہ پئے ویلے اتتم دام، ساچے ہٹ نہ کوئی وکانیندا۔ گرگھ وِرا پیوے امرت اتتم ساچا جام، ساچا لاہا کھٹ جگت سہانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، ہر جن لپیٹے شبد پٹ، دُئی دویتی میٹے

پھٹ، دُرمت میل دیوے کٹ، شبد دوشالا اک پہنائیندا۔ سنجگ سخی سلطان، تخت سہایا۔ پرہ داتا مہربان، دیا کمایا۔ ہتھ پھڑائے دھرم نشان، سوہنگ
ڈنڈا سچا لایا۔ کرے کھیل گوپی کاہن، منڈل راس برہمنڈ کرایا۔ جوتی جگے کوٹ بھان، بھیکو کسے نہ پایا۔ گرگھ وِلا کرے چرن دھوڑا نشان، دُرمت میل
رہیا گویا۔ ہر جن ملے گن ندھان، پلو نام رہیا پھڑایا۔ لکھ چوراسی پین کھان، جن ہر سویا آپ جگایا۔ اک جھلایے دھرم نشان، بجے جیکار کرایا۔ جوتی
جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، نوری جوت کر آکار، ایک رنگ رہیا چڑھایا۔ سنجگ ساچا راج راج راجا نیا۔ شبد سیس ساچا تاج، آپے
بٹھے ہر بھگوانیا۔ کرے کھیل دیس ماجھ، ویس بھیس کسے نہ جانیا۔ چار ورنناں بٹھے سانجھ، در درویش آپ اکھوانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ
وِشنوں بھگوان، گونتا گن ندھانیا۔ سنجگ ساچی جوت جگت نرالیا۔ مٹ جائے ورن گوت، ایک دسے راہ سٹھالیا۔ لکھ چوراسی رہیا جھوک، کلج رین گھٹا
کالیا۔ گرگھماں سنائے ایک شبد سلوک، سرب تٹاں ہوئے بے حالیا۔ ہر کا بھانا کوئی نہ سکے روک، نہ کوئی جانے شاہ کنگالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج
شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، جوت نرنجن ایک ایک جوت اکالیا۔ سنجگ ساچے شبد مات اگھڑایا۔ کلج جیو بھانڈے کاچے، بے گھ چبائے اپنی داڑھیا۔ بھگت
جناں ہر ہردے واچے، درس دکھائے ساچو ساچے، گھوڑے آپے چاڑھیا۔ جوٹھ جھوٹھ نہ پرہ در ناچے، نیڑ نہ آئے پنچم دھاڑیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، دھرت مات ویکھے اک اکھڑایا۔ سنجگ ساچا ہو تیار، لوک ماتی چرن کائیندا۔ اٹھے پہر خبردار، کلج لیکھا باقی آپ
لکھائیندا۔ مایا رانی وڈ جروانی ہوئے خوار، رکھی نار نہ کوئے پاوے مات سار، ہاہاکار کرائیندا۔ بھرے بھلے جنت گوار، در در گھر گھر وِ بچار، ساچی سار نہ کوئی
پائیندا۔ شبد سرُپی مارے مار، نہ کوئی ویکھے نرنار، بے گھ جیواں بیڑا آپ رڑھائیندا۔ گرگھ ساچے سچ پیار، ساچی گلی میت مُرار، سدھا راہ اک وکھائیندا۔
ایک دسے در دربار، کھڑکھڑ ہسے سچی سرکار، شبد نرالے اندر وسے نہ کوئی دوسر پہریدار، ساچے دھام آپ سہائیندا۔ گرگھ چڑھے وارو وار، بانہہ پھڑے کنت
بھتار، کوئی نہ اڑے سنت ڈلار، ساچا راہ آپ وکھائیندا۔ امرت آتم بخشے ساچی دھار، بجر کپائی آر پار۔ تیرتھ تائی وڈ سنسار، اوکھی گھائی پار کرائیندا۔
مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، جن بھگتاں آتم بھرم نوار، پورب کرم مات وچار، ساچی دھار اک بٹھائیندا۔ سنجگ ساچی دھار آپ رکھائیا۔ گر شبد منتر
پیار، ساچی ریت رہیا چلائیا۔ ناتا تٹے وید چار، پُران اٹھاراں کوئی نہ گائیا۔ نہ کوئی دیسے سنگ محمد چار یار، عیسیٰ موسیٰ دے دھائیا۔ کھانی بانی ہوئی تیار،

کلج کالی دسے دھار، ایک راہ اتم پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، ست پڑکھ نرنجن آپ اپنی کار کمائی۔ سنجگ ساچی مت بدھ بیکیا۔ آپے دیوے دھیرج
 مت، تن کایا نہ لگے سکیا۔ شبد سروپی بٹھے یت، ہر آپے دیکھی دیکھیا۔ جن بھگتاں جانے مت گت، ایک ایک اکیم ایکیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،
 آپ مکائے اگلا بچھلا لیکھیا۔ سنجگ ملی دات سرب سیکداریا۔ آپے بچھے اتم وات، کلج اتم رہیا گرلایا۔ سنجگ ساچے مارے جھات، ساچی رنگن رہیا
 چڑھایا۔ کلج دیکھے کالی رات، ساچا چند کوئی دس نہ آیا۔ سنجگ ساچا بیٹھ اکانت، جن بھگتاں رہیا جگایا۔ کلج کالے ٹٹانات، بھین بھراتا رہیا تجایا۔
 سنجگ ساچا امرت بخشے بوند سوات، جن بھگتاں نبھر دھار رہیا چوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنجگ ساچے ساچا تاج مار
 آواز دیس ماجھ، اپنی ہتھیں رہیا پہنایا۔ سنجگ ساچا تاج سپس رکھنڈا۔ پر بھ ابناشی رکھے لاج، سد بخشنڈا۔ سوہنگ دیوے سچا داج گنی گھنڈا۔ کلج
 کالے کھلا پانچ، چارے کٹناں ہوئے نندرا۔ جگت گریتی مکے راج، نہ کوئی جانے جیو جھنڈا۔ اپنا سا جن رہیا ساز، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نت نوتا
 کون جانے وار تھتا، اپنے رنگ شبد سنگ سدا سدا وسنڈا۔ شبد باز ہر اڈایا اے۔ آپے بخشے اپنا تاج، سپس جگدیش آپ پہنایا اے۔ ساچے سا جن رہیا
 ساز، شبد سروپی میل ملایا اے۔ جن ہر رکھن آیا لاج، نہ بھیمات رکھایا اے۔ آپ کرائے اپنا کاج، سگی ساتھی نہ کوئی اکھوایا اے۔ شبد سروپی مارے
 آواز، بھگتن ہتا رہیا جگایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنے رنگ سمایا اے۔ شبد اڈاری باز آپ لگائیندا۔ کایا مندر اُچ پٹاری، چارے کٹناں آپ
 دکھائیندا۔ دہ دشا دیکھے وارو واری، نہ کوئی دوسر دھام دکھائیندا۔ جن بھگتاں کرے نام ونج وپاری، ایک وسٹو جھولی پائیندا۔ من مت بھوندی جائے خواری،
 گومت ساچی اک دھرائیندا۔ دُرمت کرے ہاہا کاری، ہر جن کوئی نہ لاگے لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنے بھانے
 آپ سمائیندا۔ ہر باز اڈار آپ لگایا۔ مایا روپی پسر پسر، شاہو بھوپ دس نہ آئی۔ لکھ چوراسی رہیا وچار، جم کی پھاسی مات لگایا۔ نہ کوئی دیسے زرنار، جگت
 جگدیشے رچن رچایا۔ عیسیٰ موسیٰ آئی ہار، سنگ محمد دے ڈھایا۔ کلج کالی رین اندھیار، دیک جوتی نہ کوئے جگایا۔ منمکھ روندے دھاہاں مار، دھرم رائے
 دے سزائی۔ گرکھ ساچے اترے پار، چرن دوارے رہیا بہنایا۔ دیوے دست نام اپار، اتم جھولی ہر بھرائیا۔ گوہند گوہند گوہند ساچی دھار، شبد باز اک
 رگھرائیا۔ کرے کھیل اپنی وار، سنت اسنت بھو نہ رائیا۔ چڑھے چند وچ سنسار، نو چندی خوشی منایا۔ نو کھنڈ پر تھی آر پار، ستاں دیپاں رہیا ہلایا۔ پُریاں

لو آں کر پسا، دیوی دیوت رہیا جگایا۔ کروڑ تیتیا کر تیار، سُرپت راجے اند دئے ہلایا۔ گرگھ ساچے کر پیار، تخت تاج رہیا دوائیا۔ مارے آپ شبد اڈار، شو شنکر رہیا جگایا۔ شو شنکر خبردار، پر بھ پورے دیا کمایا۔ ملیا میل میت مرار، کلجک مایا مگروں لاہیا۔ آؤنا جانا وارو وار، بھیترا کوئی رہن نہ پائیا۔ کلجک اودھ گئی ہار، نہ ہوئے کوئی سہایا۔ پرگٹ ہوئے نر اوتار، ساچی رچنا آپ رچایا۔ سنگھ جگدیشا کر پیار، جگتی جگت آپ بنایا۔ نو دوارے دھرم دربار، نو در ویکھے ہر رگھرایا۔ دسویں ستا پیر پسا، دس کسے نہ آئیا۔ اٹھے پہر رہے تیار، گرگھ گود اٹھایا۔ ساچی پُری لئے اُسا، ایکا دھار شبد بندھایا۔ جگے جوت اک نرنکار، جگت آکارا رہیا کرایا۔ راج رجانا کرے خبردار، شاہ سلطانا رہیا اٹھایا۔ چاروں کُنٹاں پینی مار، دوسر سار کوئی نہ پائیا۔ اک وکھائے سچا گھر بار، ہومے ہنگتا روگ گوائیا۔ چارے کُنٹاں ہر وچار، دہ دشا رہیا تکایا۔ آپ اپر میت مرار، پیتمبر رہیا سہایا۔ گونتا گن وچار، پورن بھگونت کھیل رچایا۔ ویکھ وکھانے شو دوار، شو شکتی آپ لکایا۔ آپ اٹھائے کر پیار، ویلا اتم دئے سہایا۔ دوسر کوئی نہ دسے یار، میت مرار نہ کوئی اکھوائیا۔ آپ اٹھائے بھجا پسا، چتر بھج ہر رگھرایا۔ ساچا کرے مات و ہار، کلجک کل رہیا ورتایا۔ گرگھ ساچے کر دیدار، اترے پار خوشی منایا۔ جگت مایا ہوئی خوار، پائی سار دیر نہ لایا۔ ایکا دیوے نام ادھار، سوہنگ اکھر آپ پڑھایا۔ سوہنگ پڑھیا وچ سنسار، پوڑے چڑھیا اپر اپار، سنگھ پال خوشی منایا۔ پر بھ ابناشی ہو دیال، آپے پرکھے اپنے لال، پھل لگائے ساچے ڈال، پُری برہم رہیا سہایا۔ پُری برہم پور کرم، نہ مرے نہ جائے جم، نیتز نیر نہ ڈگے چھم، ایکا شبد ادھار رکھایا۔ ناتا ٹٹا ہڈ ماس ناڑی چم، گھنک پُر و اسی ساچی بنت بنایا۔ دیا کمائی ہر رگھرائی برہم پار برہم برہم روپ سد سمایا۔ گنگن پاتالی حلے تھم، پُریاں لو آں رہیا اٹھایا۔ جوتی شبد پیا جم، پونی جھولا رہیا جھلایا۔ نہ کوئی خوشی نہ کوئی غم، ساچا بھانا اک وکھایا۔ آپے جانے اپنا کرم، نہ کوئی بھیو نہ کوئی بھرم، اپنے رنگ سد رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے سنت ڈلارے، کرپا کر اترے پارے، لوک مات دئے وڈیایا۔ دیوے لوک مات وڈیائی، پُری برہم بھاگ لگایا۔ ساچی وٹی جگت ودھائی، لو آں پُریاں پُریاں لو آں منگلا چار کرایا۔ در گھر ساچے نہ ہوئے کدے جدائی، واہوا ساچی سیو کمایا۔ ملیا میل ساچے ماہی، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ایکا ایک ہر رگھرائی، ویکھ وکھانے سبنی تھانیا۔ دوسر کوئی دیسے ناہی، آپے پکڑ اٹھائے بانہیا۔ نہ کوئی بھینا نہ کوئی بھائی، مات پت نہ کوئی اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پُرکھ اگتا اپنی رچن رہیا رچایا۔ کلجک

کالی دھار بھرم سنساریا۔ مانس دیہی جھوٹھا چرم، کلجک جیو نہ کسے وچاریا۔ ست سنو تھ نہ کوئی جانے ساچا دھرم، مایا رلے آتم ہنکاریا۔ نہ کوئی جانے پورب کرم، در دوارا ہر نرنکارا کوئی نہ پائے ساریا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک تیری اتم ور، آپے جانے اپنی دھاریا۔ ساچی دھارا ہر بنایا۔ لکھ چوراسی گئی ہر، پر بھ ابناشی سار نہ پائیا۔ کوئی نہ دپسے ساچا گھر، مدراماسی دین ڈھانیا۔ امرت آتم کسے نہ ملے ساچے سر، اٹھسٹھ تیرتھ پت گوانیا۔ ساچا نام نہ دیوے کوئی ور، سادھاں سنتاں مت نہ رانیا۔ بے مکھ جیواں اپنا کیتا لینا بھر، پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن نر، لوک مات وٹی ودھانیا۔ ہر جن جائے سرنی پڑ، پنجاں چوراں نال لڑ، پڑکھ ابناشی لئے پھڑ، ایکا اکھر جگت دکھر رہیا پڑھانیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، گرگھ ویکھے اندر وڑ، جوتی کھیل ہر رگھرانیا۔ دسم دوارى بیٹھا چڑھ، کوئی نہ سکے مات پھڑ، نو دوارے سرب ہلکانیا۔ ساچے گھاڑن رہیا گھڑ، بے مکھ جیو جان جھڑ، صدی چوڈھویں دے ڈھانیا۔ لکھ چوراسی لئے پھڑ، اگن جوت جان سڑ، کلجک کالکھ متھے لائیا۔ گرگھ ساچے سنت سہیل، درگاہ ساچی ساچے میلے، ساچی بنت ہر بنایا۔ اچرج کھیل ہر جی کھیلے، آپے گر آپے چیلے، دھرم رائے دی کٹے حیلے، لکھ چوراسی پھند کٹانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، اپنا بھيو رہیا چھپانیا۔ اپنا بھيو آپ چھپایا۔ دیوی دیو کسے دس نہ آیا۔ ہر جن ورا لائے سیو، آپ اپنی دیا کمایا۔ گرگھ ورا لگائے رسنا جہو، سوہنگ ساچا شبد پڑھایا۔ امرت آتم پھل کھوائے ساچا میو، پڑیاں لوآں کسے ہتھ نہ آیا۔ پڑکھ ابناشی لکھ ابھيو، گھٹ گھٹ واسا جوت پرکاشا اک کرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، نہکلنک نرائن نر، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ کلجک کالے سنگ آپ نبھانیندا۔ اک چلے اولڑی چالے، شبد گھوڑے تنگ کسانیندا۔ پھل دسے نہ کسے ڈالے، اچے مندر ہر جی ڈھاندا۔ جن بھگتاں توڑے جگت جنجالے، آپ اپنی گود اٹھانیندا۔ چرن پریتی نبھے نالے، دپیک جوتی تن جگانیندا۔ کایا مندر اک دکھالے، سچا دھرم انحد شبد دھن اپجانیندا۔ تن پہنائے ساچا شبد ساچی مالے، دھر درگا ہی گند لیانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، نہکلنک نرائن نر، تین لوک جگت دھند اندھ اندھیار کر پساں وچ سنسار، اپنا پڑدہ پانیندا۔ مایا پڑدہ پائے ہر بلوانیا۔ نہ کوئی جانے جیو نادان، بھرے بھلے جیو نادانیا۔ سرب جیاں ہر جانی جان، گھٹ گھٹ ویکھے ویکھ وکھانیا۔ گرگھ ساچے ویکھے مار دھیان، لکھ چوراسی نہ مات پچھانیا۔ آپ بیٹھائے شبد بان، اڈے اڈاوے والی دو جہانیا۔ ہتھ پھڑائے دھرم نشان، چار گنٹ دہ دشا ویکھ وکھانیا۔ پڑیاں لوآں اک گیان، سُرپت راجا اند کروڑ تیتسیا ہوئے خیرانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر،

نہہکنک نرائن نر، چھوٹے بالے کرتیار، نر ہر سچی سرکار، دیوے مان بھگت بھگوان، آپ مٹاوے آون جانیا۔ آون جاون کٹ، بھرم نواریا۔ دُئی دوتی
 میٹے پھٹ، کرم وچاریا۔ جوتی جگے کایا مٹ، وسے گھٹ گھٹ ہر نرنکاریا۔ جگے دیپک گھٹ گھٹ، کھلے دھرم ساچا ہٹ، سچا کرے ونج وپاریا۔ ایکا نام رسنا
 چٹ، تن پہنائے شبد ساچا پٹ، گرگھ لین لاہا کھٹ، ایکا ملیا تیرتھ تٹ، سچ سرور دسم دواریا۔ لکھ چوراسی ہوئی بھٹھ، کلجگ کایا پیٹھا مٹھ، اٹھسٹھ تیرتھ
 گئے نٹھ، گنگا گوداوری مان گوارہیا۔ آپ گڑائے اُلٹی لٹھ، سنجگ ساچے تیری چٹھ، جوتی جوت سرپ ہر، نہہکنک نرائن نر، لوک مات مار جھات بیٹھ
 اکانت آپے آپ کرارہیا۔ بیٹھا اک اکانت کھیل رچانیا۔ ہرجن دیوے امرت بوند سوانت، کایا ٹھنڈی ٹھار کرائیا۔ ویلے اتم پچھے وات، چٹے آسونگ
 کسائیا۔ کلجگ ویکھے اندھیری رات، سوہنگ بتی اک جگائیا۔ پرگٹ ہوئے وچ مات، جھوٹے جگ ملے وڈیائیا۔ کرے کھیل بوہ بوہ بھانت، گرگوبندا لیکھ
 لکھائیا۔ میٹ مٹائے ذات پات، اوچاں نیچاں بھو چکائیا۔ ایکا شبد پلائے سیرتھ، وید پُران دے ڈھائیا۔ نام نرنجن ساچا راتھ، گرگھ ساچے رہیا چڑھائیا۔
 کلجگ کالا ٹکا مستک ماتھ، کھانی بانی مات گُرائیا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد نہ دیوے ساتھ، چار یاراں وقت چکائیا۔ پرگٹ ہوئے تریلوکی ناتھ، انجیل قرآناں
 پائے پھاہیا۔ جن بھگت نبھائے سگلا ساتھ، سجن سہیلا آپ اکھوائیا۔ سنجگ ساچے تیری گاتھ، سوہنگ شبد ملے وڈیائیا۔ بھانا رکھے اپنے ہاتھ، راج راجاناں
 شاہ سلطاناں رہیا ہلایا۔ اتم سپاں ساڈھے تن تن ہتھ، سنگھ منجیتے ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جامہ گھر دسرتھ، کرشنا کاہنا کھیل رچانیا۔ سگل وسورے جان لاتھ،
 ست پُرکھ نرنجن جو جن درشن پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، سادھ سنت رہیا جگائیا۔ سادھ سنت دیا کمائے آپ
 جگائیندا۔ کلجگ مایا پائے بے انت، بھر مے بھرم بھلائیندا۔ نہ کوئی جانے جیو جنت، شبد ڈنک نہ کوئی وجائیندا۔ بھلے رلے راو رنک، پرگٹ ہوئے واسی پُری
 گھنک، شبد دامہ اک وجائیندا۔ ہر بھگت وڈیائی جیوں جن جنک، دوار بنک مات پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، نہہکنک نرائن نر، اپنے بھانے آپ
 رہائیندا۔ اپنے بھانے آپ سمائے سمرتھیا۔ ساچی رچنا رہیا رچائے، بیس اکیسا ہر رگھرائے، لکھ چوراسی متھن متھیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، لوک مات ہر
 جوت دھر، پورن کما آپ کرائے راج راجاناں پائے نتھیا۔ شبد گھوڑا اک رکھائے، جُڑیا جوڑا ہر سرنائے، مہما اکھ کتھن اکتھیا۔ کلجگ وقت رہ گیا تھوڑا،
 مایا رانی دے ڈھائے دھر درگا ہی آیا دوڑا، نہہکنکی جوت پرگٹائے۔ گنگن پاتالی ایکا گیرا، نہ کوئی جانے لمبا چوڑا، دس کسے نہ آئے۔ پرگٹ ہویا براہمن گوڑا،

کھج ویلے انتم بہڑا، وید ویاسا گیا لکھائے۔ آپے دیکھے مٹھا کوڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، کھج کایا کوڑا ریٹھا، انتم بھن دکھائے۔ کھج کالی دھار، من بوانیا۔ مورکھ گدھ گوار جیو پچھانیا۔ بیخ تتاں کرن پیار، ایکا ملیا پُرکھ سُبجانیا۔ نہ کوئی دے سمجھاوے متا، پنڈت پاندھے پڑھ پڑھ تھکے وید پُرانیا۔ نہ کوئی دھیرج نہ کوئی جتا، گرنتھی پننتھی بے مہانیا۔ اللہ رانی سر اٹھایا پاپاں بھتا، بھکھی ہوئی انجیل قُرآنیا۔ چاروں کُنٹ پانی تتا، کھج قہر انت ورتانیا۔ پرگٹ ہوئے کملاپاتا، جوتی جامہ سری بھگوانیا۔ لکھ چوراسی ستر لٹھا، مارے تیر شبد نشانیا۔ لاڑی مَوْت اٹھائے کندھی بھتھا، ونھی جائے راج راجانیا۔ پر بھ ابناشی پھڑ پھڑ پائے نتھا، وڈ وڈے شاہ سلطانیا۔ دوسر کوئی نہ دے پتہ، دہ دشا ہوئے ویرانیا۔ ایکا شبد چلے ساچی کتھا، راگ چھتیس وقت چُکانیا۔ گردوارا مندر نہ کوئی ٹیکے متھا، آتم ہین بے ایمانیا۔ پرگٹ ہوئے ہر سمرتھا، نر نرائن بلی بلوانیا۔ شبد کٹار پھڑے ہتھا، مارے وارو واری دو جہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، کھج کالا ویس کر، توڑے مان جگت ابھمانیا۔ کھج کالا ویس کالکھ رنگیا۔ جوتی جامہ ماجھے دیس، میٹ مٹائے شاہ فرنگیا۔ آپے نر ہر نریش، آپے گھوڑے کسے تنگیا۔ چار ورنناں در درویش، بن بھکھارا نام دان ایکا منگیا۔ آپے رکھے کھلے کیس، کھڑے در برہما مہیش وشنوں گنیش، سوہنگ وجے ڈھول مردنگیا۔ کسے نہ چلے کوئی پیش، در دوارا کوئی نہ لکھیا۔ نہ کوئی منائے گنپت گنیش، شودوالے بھکھ رنگیا۔ جوتی جامہ ہر پرویش، دیوے درس دان مومنہوں منگیا۔ بال اوستھا الہڑ وریس، وڈ داتا سورا سر بگیا۔ جوتی جگدی رہے ہمیش، امرت دھار وہائے آتم ساچی گنگیا۔ آپے دیکھے جیو پنڈ ساچا دیس، دسم دوارے مول نہ سنگیا۔ کھج جیو لہدے پھرن سری دسمیش، بن اکالی کوئی نہنگیا۔ ست پُرکھ کوسدا آدیس، پرگٹ ہوئے ماجھے دیس، ہوئے سہائی انگ سنگیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، آپے دیکھے پرکھے ماڑے چنگیا۔ آپے پرکھے ہر دلال، گرگھ ساچے ساچے لال۔ بے گھ جیو بھانڈے کاچے، پنجاں تتاں جھوٹھی کھال۔ مانس دیہی بندر ناچے، شبد نہ وجے سچا تال۔ آتم ترشا لگی آنچے، اٹھے پہر رہن کنگال۔ ہر ہر نام ساچو ساچے، نہ منگے کوئی کر سوال۔ پُرکھ اگما نہ کوئی واچے، پھل نہ دے کسے ڈال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، ایکا مارے شبد اچھال۔ شبد اچھل ہر بھگوانیا۔ آپے دیکھے شاہ کنگال، وچ جہانیا۔ کون دوارے وجے تال، انخد دُھنی ناد دُھنکانیا۔ لیکھے لگے کایا ماٹی کھال، ہر نر جس پچھانیا۔ امرت آتم مارے چھال، دُرمت میل دُور کرانیا۔ نام انملٹرا لٹے بھال، جگے جوت جگت مہانیا۔ دیک جوتی مستک ساچے تھال،

ملے میل ساچے سری بھگوانیا۔ ایک ملے نام دلال، ساچا میل ملانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، درگاہ ساچی ساچے گھر گرگھ ساچے آپے
 آپ بہانیا۔ درگاہ ساچی سچ دوار۔ درگاہ ساچی اٹھے پہر ایک لہر سدا سہیلا خبردار۔ نہ کوئی آئے ایر غیر، ست ستوادی وسے شہر، ملے میل میت مرار۔ جگے
 جوتی گہر گسپہر نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، کرے کھیل کلجگ انتم وار۔ کلجگ تیری انتم
 وار، کرے کھیل ہر نرکاریا۔ جوتی جامہ بھیکھ اپار، گرگھماں کرے پیاریا۔ لکھ چوراسی پائے سار، اندرے اندر ویکھ دکھا رہیا۔ لیکھا کھے ہر دوار، کایا مندر
 اندر چندر آپ تڑا رہیا۔ شبد سروپی محل اُسار، آتم سیجا اک سہا رہیا۔ ستار ہے پیر پسا، دوس رین دس کسے نہ آرہیا۔ نو دوارے وسے باہر، کلجگ جیو
 بھرم آپ بھلا رہیا۔ دسویں میلا میت مرار، اک اکیلا دھام سہا رہیا۔ پُرکھ ابناشی ساچی کار، گرگھ ساچی نار آپ بنا رہیا۔ نار بھتارا کر پیار، شبد شنکارا تن
 کرارہیا۔ ساچا پائے پھولن ہار، گن گندھرب برکھا لا رہیا۔ پون انجا چھتر جھلار، ہر جگدیشا بیس اکیسا سیس سہا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن
 نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، مایا بھرم جگ بھلا رہیا۔ مایا بھرم بھلائے، وچ جہانیا۔ مانس دیہی جنم گوائے، شاہ سلطانیا۔ سادھاں سنتاں دئے سزائے، ہوئے
 ایدھمانیا۔ جوٹھے جھوٹھے دئے مٹائے ویلے انت میٹے نشانیا۔ خالی ہتھ پھڑائے ٹھوٹھے، در منگن سیٹھ سیٹھانیا۔ گرگھ آپ منائے روٹھے، دیوے شبد برہم
 گیانیا۔ آتم رس سدا سکھ انوٹھے، اُتجے دُھن اناہد بانیا۔ ماتا لکھ نہ لکے پٹھے، لکھ چوراسی پھند کٹانیا۔ پُرکھ ابناشی ساچا ٹھے، جگے جوت وچ جہانیا۔ ہر سنت
 میلے ایک مٹھے، دیوے مان چرن دھیانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا بھانا ساچا رانا اپنے ہتھ رکھانیا۔ تن
 تیرتھ آتم ایشان۔ ہر شبد سیرتھ برہم گیان۔ پریم نیرتھ گر میل ملان۔ نہ کوئی ویکھے شاہ حقیرتھ، اوچ نیچ نہ راج راجان۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایک
 جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت والی دو جہان۔ شبد سیس تاج شنکار۔ جگت جگدیش وچ سنسار۔ مایا رانی رہی پیس، لکھ چوراسی ہوئی و بھچار۔ نہ کوئی قرآن
 نہ کوئی حدیث، وید پُران پیندی مار۔ کون کرے پر بھ تیری ریس، کھانی بانی گئی ہار۔ ایک چھتر جھلے ہر جگدیش، پون انجا چھتر جھلار۔ لیکھا چکے بیس
 اکیس، اوتار چو بیس نہہکنک نرائن نر اوتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، اپنے رنگ وسے، پُریاں لوآں ایک راہ دسے، نو کھنڈ ونڈ برہمنڈ پائے سار۔ پائے سار
 سرب گھٹ واسیا۔ جگا جگنتر کر وچار، دھرے جوت پُرکھ ابناشیا۔ آوے جاوے وارو وار، وڈ شاہو شاہ شاباسیا۔ کلجگ تیری انتم وار، جوتی جگے گھنک پُر

واسیا۔ نرمل جوت کر آکار، جن بھگتاں کرے بند خلاسیا۔ دیوے شبد اپر اپار، سوہنگ دھیر ہر دھراسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، چرن
 سرن اک رکھائے، ورن برن آپ ہو جائے، جن بھگتاں کرے مانس دیہی رہراسیا۔ مانس جنم سوار، شبد جنائیا۔ کوٹن کوٹ بھرم نوار، آتم ترکھا ہر
 بھجائیا۔ شبد چوٹ کایا تن نگار، انحد تال اک رکھائیا۔ تیجے لوچن ویکھ وچار، دیوے درس آپ رگھرائیا۔ نوویں کرے بند کوٹا، دسویں جوتی اک جگائیا۔
 دسویں ویکھ محل اپار، پاربرہم پُرکھ پسا، ساچی سیجا اک سہائیا۔ گرگھ سہاگی ساچی نار، کنت کنتولا شبد جھولا ایکا ایک مات ہنڈھائیا۔ آپ چکائے اگلا پچھلا
 مول، لکھ چوراسی پار کرائیا۔ نام شبد سچ ترسولا، شو شکر ہتھ پھڑائیا۔ پرگٹ ہوئے دُلھو دُلھا، ڈنک انک اک لگائیا۔ در دوارے آئے جو جن بھولا، درگاہ
 ساچی میل ملائیا۔ ہر جن لوک مات پھلیا پھولا، بھل بھلوٹری ستاراں ہاڑی آپ لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، کوٹ بھل آپ مول اُپر
 دھول کرشنا سول رنگ وٹائیا۔ لال رنگ مرار۔ کلج منگی ساچی منگ، پرگٹ ہوئے وچ سنسار۔ شبد گھوڑے کس تنگ، سوہنگ پہنے تیز کٹار۔ چٹا
 اسومنگے منگ، نر نرائن خبردار۔ دھرم جیکارا اک مردنگ، چاروں کنت وجے دارو وار۔ آپ نبھائے اپناسنگ، ہر جن بخشے چرن پیار۔ گنو غریباں کٹے بھکھ
 ننگ، آتم در دوارے بھرے اک بھنڈار۔ ویکھ دکھانے شاہ سلطانیہ جیو مہانے شاہ فرنگ، رُسا چینا میل بہتار۔ کلج اودھ گئی لنگھ، مات پاتالی ہاہاکار۔
 جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کرے کھیل وشنوں بھگوانیا، لکھ چوراسی رہیا وچار۔ وشنوں بھگوان بھرم بھلائیا۔ لکھ
 چوراسی ہوئی حیران، کون جامہ کون راما، کون شاما کون دامہ رہیا وجائیا۔ وشنوں انس نہ آون جان، نہ کوئی جانے پین کھان، اچرج کھیل ہر رچائیا۔ لکھ
 چوراسی پائے ایکا آن، کلج مایا نو ندھ اٹھاراں سدھ دے دہائیا۔ نو اٹھاراں بھیمو مٹ جان، سرن سرنائی اک بھگوان، وید اتھربن سار نہ پائیا۔ کلج کالا
 اک نشان، برن اٹھاراں کرے پچھان، گرگھ ساچے سنت سہیلے کون کوٹے ہر رکھائیا۔ ہر جن جن ہر سرنی ڈگے آن، جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن
 نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا بیڑا رہیا مات بٹھائیا۔ ساچا بیڑا کرتیا، ہر کندھے آپ اٹھایا اے۔ بھرے بھلے جیو گوار، پنجاں چوراں گھیرا پایا
 اے۔ نہ کوئی ناری نہ کوئی نار، نہ کوئی کنت نہ کوئی بہتار، ہر داتار نظر کسے نہ آیا اے۔ جوٹھے جھوٹے جیو گوار، مایا لوٹھے وچ سنسار، کایا بھانڈا خالی
 ٹھوٹھے خیر بندگی کسے نہ پایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلج تیرا کالا ویس، جن بھگتاں دوارے در

درویش، آپے نہ آپ نہ زیش، دس دسمیش جوتی رہیا جگیا اے۔ دسمیش دہ دیش دھام۔ چاروں کُنٹ رہیا نس، دوس رین راما رام۔ اٹھے پہر رہیا جھس، کایا مائی جھوٹھا چام۔ گرگھاں رہیا ہردے وس، سوہنگ چپائے ساچا نام۔ پنج پنچان جائے نس، مایا رانی ایکا تام۔ شبد مارے تیر کس، کوئی نہ لائے ہر جی دام۔ آتم پیائے امرت نخبھر رس، میٹ مٹائے اندھیری شام۔ جوت پرکاش کوٹ رؤس، ایکا ایک ہری ہر نام۔ درس دکھائے پرگٹ ہوئے سروپ سوچھ۔ نہہکنک نرائن نہ، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سروپ سوچھ۔ سروپ سوچھ سوچھ سروپ۔ بھو جانے مچھ کچھ، شاہ سلطان وڈ وڈ بھوپا۔ گرگھ جگائے نس نس، بے مکھاں دس نہ آئے، نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نہ، جوت نہ نجن پُرکھ ابناشی ست سروپا۔ ست سروپ سرب گھٹ مندر۔ پونی دھوپ جوت اُجالا گر گوپالا اندرے اندر۔ امرت سپر تچا نیتز، امرت جل دھار ڈونگھی کندر۔ جن بھگتاں کھولے آتم سوت، لکھ چوراسی بھوندی بندر۔ چکے بھو ورن گوت، ملے میل نہ نجن جوت، آتم تھے وچا ہنکاری چندر۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں دے وسے اندر۔ من چرن لگن ہری دوار۔ گر ورن بھوپا داتار۔ جن جن دیونہار سرب سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آدانت جگا جگنت بھگت بھگونت سادھ سنت شبد رکھے بھو گچھ، اٹھائے سری بھگوانیا۔ گرگھ سہیلا اک اکیلا چرن پریتی گیا لُجھ، آتم ترشنا گئی بُجھ، ملیا میل ہر سجن سہیل وچ جہانیا۔ جیو جنت اگن مایا رہے بُجھ، جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نہ، لوک مات مار جھت بیٹھ اکانت سادھ سنت نہ کسے پچھانیا۔ سادھ سنت نہ کرے وچار۔ مایا پائی پر بھ بے انت، مایا رانی چکیا بھار۔ شبد نہ پایا ساچا چھنت، ملیا میل نہ کنت بھتار۔ ویلے انت انت بھسنت، اڈدی پھرے چھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے سنت جناں دیوے سچا نام دھنا، ایکا راگ سنائے کتا، تن پہنائے دیا کمائے، آپ اپنا سوہنگ اکھر جگت وکھر، بھگتن مالا پھولن ہار۔ بھگتن مالا ہر گندایا۔ لوآں پُریاں ویکھ وچار، سوہنے سچے بھل لے آئی۔ مالن بنے ہر کرتار، برہما وشن مہیش گنیش شو شکر بوٹے لائیا۔ آپے جانے نہ زیش، کچھی چرن کھلے کیس، لال بھوشن بھل کولا ہتھ اٹھایا۔ سُرپت راجا اند کرے آدیس، کروڑ تیتسا سیوا لائیا۔ بالی بالا گر دسمیش، جگت رکھوالا بھگت پرویش، ساچی بنت رہیا بنایا۔ بھل پھلوڑی گر دسمیش، جگت جھنڈا شبد ڈنڈا سنگھ جگدیشے رہے ہمیش، پر بھ پائی وندا بھو رہے نہ رانیا۔ گر سنگت مات دھرم بھلوڑی کوئی نہ دیسے کندا، پر بھ ساچی آپ بنایا۔ سوہنگ پھریا ہتھ ساچا کندا،

پورے تول رہیا تُلایا۔ گرگھ بے گھ پائَن وندا، پھولن کھاری نظری آئی۔ شبد لپیٹیا ہر جی کھنڈا، نام ڈنڈا دِس نہ آئی۔ بے کھاں وڈھے اتم کنڈاں، گرگھاں رہیا جگایا۔ ویکھے کھیل وچ ورجنڈا، برہمنڈاں رہیا ہلایا۔ گر سگت بھار وندا یا ساچی ونداں، سنگھ منختے سر بھار چکایا۔ کلجک میٹے بھیکھ پکھنڈا، جیرج انڈاں ویکھ وکھایا۔ کلجک تیرا اتم کنڈھا، جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائَن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے سنت جناں پھولن سیہرا سیس گنڈایا۔

★ ۱۲ بھادروں ۲۰۱۲ بکرمی گرگھ سنگھ دے گرہ پنڈ بھلائی پُر ضلع امرتسر ★

گر منتر کر پیار مات پساریا۔ جییا جاپ اجاپا جپ گرو گرجاپ، گر منتر بھو نیاریا۔ جانے جنائے آپے آپ، اکھر وکھراک سکھا رہیا۔ جوتی جامہ شبد پرتاپ، پاپ پن نہ کوئی دکھا رہیا۔ لکھ چوراسی رہی کانپ، کلجک کالا ویس وٹا رہیا۔ مایا رانی چڑھیا تیتوں تاپ، ساچا جاپ جگت بھلا رہیا۔ نہ کوئی مائی نہ کوئی باپ، پتر دھی نہ کوئی اکھوارہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک تیری اتم ور، سادھ سنت ہر جگا رہیا۔ سادھ سنت ہر جنایا۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ نہ کوئی روپ نہ کوئی ریکھ، دِس کسے نہ آئی۔ لکھ چوراسی بھلی بھرم بھلیکھ، نہ کوئی جانے اولیا پیر شیخ، گیانی دھیانی پنڈت پاندھے، پر بھ ابناشی سار نہ پائیا۔ مایا رانی آتم اندھے، پنجاں چوراں تن من باندھے، ساچا شبد نہ کوئی جنایا۔ گر گوبندا ویکھ وکھاندے، کلجک اتم تھکے ماندے، آتم در نہ کوئی سہایا۔ کلجک رین اندھیری چھایا۔ گرگھ ساچے سنت سہیلے اک اکیلے نر نرائَن در دوارے ساچے بہنا، رسنا گائے آتم جوتی میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک تیری اتم ور، اپنا لیکھا رہیا لکھایا۔ کلجک کالی رین وقت دُہا گیا۔ مایا رانی وڈ وڈ ڈین، گرگھ ورا لا سویا جا گیا۔ درس پیکھے تیجے نین، آتم بُجھائے ترشنا آ گیا۔ رسنا کسے نہ سکے کہن، در دوارا ایک چھٹا، نو دوارے پھرے بھا گیا۔ آپ وہائے وہندے وہن، چرن کول کول چرن ہر سرن نہ کوئی جن لا گیا۔ نہ کوئی مات پت نہ بھائی بھین، مایا ناگنی ڈسے ڈین، نہ کوئی میل ملائے کنت سہا گیا۔ کلجک اتم چکائے لہن دین، میٹ مٹائے اندھیری رین، دھرت مات تیرا ساچا پوت سبجگ سویا جا گیا۔ پرکھ ابناشی آپ پروئے ساچے سوٹ، ویکھ وکھانے چارے کوٹ، دہ دِش سنائے ایک سچا

راگیا۔ ہر جن جن ہر لکھ چوراسی جائے چھوٹ، پنجاں چوراں کڈھے کوٹ، سرن سرنائی اک رگھرائی، آتم در وٹی ودھائی، پون سنہیہڑا چائیں چائیں، جو جن جگت پت جگدیشر سرنائی لاگیا۔ سنجگ ساچا اٹھ ویکھ دکھانیا۔ پُرکھ ابناشی پیاٹھ، جگائے گرگھ بال انجانیا۔ لکھ چوراسی رہیا کھ، تختوں لاپے راجے رانیاں۔ کسے ہتھ نہ آئے نام مٹھ، میٹ مٹائے وید پُرانیا۔ بے مکھ جیور ہے رُٹھ، ایکا بھلیا ہر بھگوانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ تیری انتم ور، میٹ مٹائے شاہ سلطان وڈ بلوان وچ جہان والی دو جہانیا۔ والی دو جہان کھیل نرنکاریا۔ آپے جانے اپنی آن، نہ کوئی سکے مات پچھان، آون جاون کھیل اپاریا۔ بھیکھادھاری باون بام، جوتی جامہ رمیا رام، پورن کرے اپنے کام، کلجگ مٹے اندھیری شام، جوتی نور گن ندھانیا۔ گرگھیاں لیکھے لائے ہڈ ماس ناڑی چام، امرت پیائے ایکا جام، بے مکھ بھٹھے جیوں بھٹھیا لے دانیا۔ لکھ چوراسی لاڑی موت ایکا تام، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ ویکھ ریکھ ہر، دس نہ آئے وڈ سگھڑ سیانیا۔ وڈ وڈ سگھڑ سیانے بھرم بھلایا۔ گیانی دھیانی کرن دھیان، پُرکھ ابناشی خوشی منایا۔ ملا قاضی پڑھ پڑھ تھکے انجیل قرآن، عیسیٰ موسیٰ لیکھ لکھایا۔ کھانی بانی کرے حیران، بھرے بھلے مایا رُلے، پانی پیا کایا چلھے امرت آتم سب دے ڈلھے، در درویشا آد پُرکھ اپرپر سوامی کال کلینشا نظری آیا۔ شبد رکھے تیر نشان، پاوے سار وید پُران، کرے کھیل دو جہان، پُریاں لوآں رہیا ہلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا کرے تیج، شبد سنہیہڑا رہیا بھیج، گرگھ آتم وچھائی پھولاں تیج، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی جوت پرکاشی ساچے دھام ایکا آسن سچ سگھاسن داس داسن لایا۔ داسی داس درس در دواریا۔ ہر گھٹ رکھے واس، کھیل اپاریا۔ نہ کوئی تیر تھ نہ کوئی تھ، امرت دھارا کایا مٹ، دسم دواوری دھام سہا رہیا۔ گرگھ ورا لارسنا رس لئے چٹ، جوتی جگے لٹ لٹ، اگیان اندھیر مٹا رہیا۔ شبد دکھائے ساچا پٹ، دُئی دویتی میٹے پھٹ، اندر مندر نام ہٹ، گرگھ ونجارا آپ کرا رہیا۔ لکھ چوراسی پینی بھٹھ، اُلٹی گڑی کلجگ لٹھ، مٹ مٹ جانے اٹھسٹھ، گنگا گوداوری مان گوارہیا۔ ہر دوارے اک اکٹھ، پلے بنھے نام گٹھ، کلجگ انتم تیری چٹھ، سنجگ ساچامات دھرا رہیا۔ گرگھ ورا لے آسن نٹھ، ملے میل ہر سمرتھ، سگل وسورے جائن لٹھ، شبد پائے نک ساچی نتھ، ڈوری اپنی ہتھ رکھا رہیا۔ جگا جگنتر بنائے بنتر، مہما ہر اکھ، سرب جیاں بدھ جانے انتر، جوت جگائے اک بسنتر، پرتھی آکاش گنگن گگنتر، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ تیری انتم ور، کالا ویس در درویش اپنا آپ وٹا رہیا۔ کلجگ کالا ویس کال دکھانیا۔ جوتی جامہ ماجھے دیس، ویس انیکا ہر رگھرائیا۔ نہ کوئی جانے

برہما وشن ہمیش، شو شکر سُرپت راجا اند کروڑ تیتیس سار نہ پائیا۔ آوے مات ہمیش، مچھ داہڑی نہ رکھے کیس، جوتی نور شبد وڈیائیا۔ اُجل تن ہر پرویش، مٹدے جان در درویش، تن قلندر آپ اکھوائیا۔ آپ بھلائے نر نریش، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلج تیری اتم ور، اپنا بھیکھ رہیا وٹائیا۔ گر گو بندے بھیکھ وٹایا اے۔ جن بھگتاں مٹائے سگلی چندے، آتم جوتی درس دکھایا اے۔ آپ اُپجائے ساچی بندے، رکت بوند تن لیکھے لایا اے۔ در در گھر گھر کرن بندے، آتم وجے ہنکاری چندے، پر بھ اپنا بھو چھپایا اے۔ پرگٹ ہوئے ہر مرگندے، بھاگ لگائے بھارت ہندے، راج راجاناں رہیا سنایا اے۔ ہر بھگت مٹائے آتم چندے، سرب جیاں آپے بخشندے، ایک دو جا بھو چکایا اے۔ چار ورن رکھے سرن وڈ داتا ہر گنی گہندے، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلج تیری اتم ور، رنگن رنگ نام رنگیا اے۔ رنگن رنگ اپار، کایا چولی پر بھ رنگیائیا۔ گر کھاں کرے پیار، کلج رین اندھیری چھائیائیا۔ آتم جوتی کر آکار، دوجی دیوے شبد دھار، تیے پون سواسے رہیا جپائیائیا۔ چوتھے ویکھ دکھانے سچ دربار، سنت سہیلے ایک وار، پنچم گھر سچی سرکار، شبد سنگھاسن ڈیرہ لائیائیا۔ نہ مرے نہ جمے وچ سنسار، ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی چم، نہ کوئی پون سواسی وسے برہمنڈ، کھنڈ ورجنڈ شبد ادھارا اک رکھائیائیا۔ لو آں پُریاں پاوے ونڈے، کلج اتم آیا کنڈھے، گر کھاں آتم رکھے ٹھنڈے، امرت ساچا جام پیائیائیا۔ دھرم جھلائے ایک جھنڈے، میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈے، آتم ہنکاری جیو رنڈے، چاروں کنٹ دس نہ آئیائیا۔ آپ چڑھائے ساچے ڈنڈے، دسم دواری کایا پنڈ سچ برہمنڈے، ساچا دھام اک سہائیائیا۔ ویکھ دکھانے اُتھج سیتج جیرج انڈے، آد انت ہر وڈیائیا۔ آپ اُٹھائے شبد کھنڈے، چاروں کنٹ چند پرچنڈے، لاڑی موت ہر اُٹھائیائیا۔ کلج اودھ اتم ہنڈھے، بے کھاں بھار اُٹھائے پنڈے، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار چاروں کنٹ دے ڈھائیائیا۔ نام ندھانا کوئی نہ ونڈے، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلج تیری اتم ور، لوک مات مار جھات اک اکانت ہر اکلایا سچ محلہ، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ جل تھلا، پُریاں لو آں مات پاتال آکاش گگن، جوتی نور ایک لگن، جن بھگتاں کھ لگائے شبد سگن، کلج کایا لگی اگن، لکھ چوراسی مات دگن، اچرج کھیل رہیا ورتائیائیا۔ اچرج کھیل ہر ہر اپاریا۔ گر کھ ورلے جوتی میل، آتم در اک کھلا رہیا۔ شبد بنائے سجن سہیل، ساچا ویلا آپ سہا رہیا۔ درس دکھائے اک اکیل، رنگ نویل دس نہ آرہیا۔ آپے گر آپے چیل، گر گو بندہ بھیکھ وٹا رہیا۔ کلج بیڑا رہیا ٹھیل، شوہ دریا دھکا لا رہیا۔ پار برہم پر بھ اچرج کھیل، اپنے بھانے آپ سمارہیا۔ جن بھگتاں کٹے دھرم رائے دی جیل، لکھ

چوڑاسی پھند کٹا رہیا۔ شبد چڑھائے ساچا تیل، نام وٹنا اک لگا رہیا۔ لاڑی جوتی ہونا میل، آتم سیجا اک وچھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک تیری اتم ور، اپنے بھانے آپ سما رہیا۔ آتم سیجا کر وچار، پر بھ ساچے مات وچھانیا۔ گرگھ ساچے ہو تیار، پر بھ ساچا راہ دکھانیا۔ امرت برکھے کرپا دھار، نچھر رس مکھ چوانیا۔ شبد گھوڑے ہو اسوار، سُن اگموں باہر رکھانیا۔ شبد گھوڑا پون اڈار، اُنجا پون سنگ رلایا۔ پون پتی پر بھ پائے سار، ساچا شبد اک جنانیا۔ ساچا شبد اگم اپار، دس کسے نہ آتیا۔ کرنی کرے کر نہار کرتار، دسم دواری آپ گھلایا۔ آپے کھولے بند کواڑ، مٹائے اگنی ہاڑ، تتی وانہ کوئی رکھانیا۔ پنچاں چوراں دیوے جھاڑ، آپ چبائے اپنی داڑھ، نیڑ نہ آئے موت لاڑ، گرگھ ساچے دھام سہانیا۔ آپ پھرے پچھے اگاڑ، جوت جگائے بہتر ناڑ، در دواری دیوے واڑ، پہریدار آپ اکھوانیا۔ ساچی سیجا کرتیار، پُرکھ ابناشی اندھ اندھیار، دیک جوتی اک اُجیار، شبد موتی پھولنہار، نہ کوئی ورن نہ کوئی گوتی، ملے میل ہر میت مُرار، جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، گرگھ ساچے سنت جناں، آتم سیجا شبد سنگھاسن آپے رہیا سوانیا۔ شبد سنگھاسن دیوے لوری۔ سادھ سنت جیو جنت نہ کوئی جانے اندھ گھوری۔ مایا پائے ہر بے انت، کسے دس نہ آئے ساچا کنت، تن من سُر ت نہ بٹھے شبد ڈوری۔ آپے جانے آد انت جگا جگنت بھگت بھگونت ساجن ساز دیس ماجھ آپ کرے اپنا کاج، بے کھاں کولوں کرے چوری۔ بے مکھ نندک دُشٹ دُراچار، آتم ہنکاریا۔ جوت زرنجن نہ پائے سار، کون جوتی کون گوتی کون و سے در دواریا۔ ویکھ دکھانے پر تھی آکاش، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پر بھاسیا۔ نچ گھر رکھے واس، بھگت جناں ہر داسن داس، آد انت نہ ہوئے وناس، ساچا کرم مات دھرم جگت بھرم مایا ورم تن ایکا ایک لگا رہیا۔ گرگھ کھاں کھولے ہرن پھرن، اک رکھائے ساچی سرن، پُرکھ ابناشی ترنی ترن، آپ چکائے مرن ڈرن، نر نرائن درس دکھائے تیجے نیناں، سوچھ سرُپا وڈ وڈ بھوپا، کرے پرکاش اندھ اندھ کویا، نرمل جوتی اک اکلوتی اپنی آپ جگا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد سنگھاسن جوت براجے، چڑھیار ہے شبد گھوڑے چٹے آسو چٹے تازے، راجن راج آپے آپ اکھوارہیا۔ چار ورن در یاترا، ہر ہر چرن دوار۔ شبد پائے تن ساچا گاترا، اٹھے پیر پہریدار۔ نام لائے ساچی ماترا، میت مُرار آپ سچی سرکار۔ و سے باہر وید شاستراں، کتھنی کتھ نہ سکے وچ سنسار۔ کرے کھیل بوہ بوہ بھاتراں، رتھ سمرتھ اپر اپار۔ ہر جن جن ہر اک بٹھائے چرنی ناترا، آد آد پُرکھ انت انت انت سہار۔ چار ورن گلو کڑی، چرن کول ہر میت۔ شبد پھڑے ہتھ تگڑی،

صدی بیسویں رہی بیت۔ بے مکھ جیواں کایا آتم اکڑی، اٹھے پہر اُٹھی نیت۔ مایا رانی شبد زنجیری جکڑی، نہ کوئی جانے ویلا پر بھات۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جن بھگتاں ویکھے مار جھات۔ چار ورن جگ میت، نر نر نکاریا۔ سنجگ اولڑی ریت، نہ کوئی مندر نہ کوئی مسیت نہ گرو دواریا۔
 نر نرائن آتم چیت، سچ لہنا میل بھتاریا۔ سدا سہیلا کایا رکھے ٹھنڈی سیت، کایا سوہے استھل اک چباریا۔ مانس دیہی لینی جیت، رسنا ناؤ ہر ہر اُچاریا۔ ایکا
 گائے سہاگی گیت، سوہنگ اکھر بھگت اُدھاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جن بھگتاں ویکھے ساچے گھر در دواریا۔ چار ورن چار کُنٹ چار
 چُپھیریا۔ پر بھ ابناشی اُٹھ اُٹھ رہیا ویکھ، جوتی جامہ دھریا بھیکھ، آپے لیکھ مات لکھارا آپ آپ اکھوارہیا۔ نہ کوئی جانے اولیا پیر شیخ، سادھ سنت رہے
 ویکھ، کون کوٹے پُرکھ ابناشی جوت جگا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج کالا ویس کر، کالی شاہی مستک ٹکا بے مکھاں تن لا رہیا۔
 مستک ٹکا کالی رکھ، ہر ساچے آپ لگانیا۔ آتم در کوئی نہ سکے ویکھ، ہوئے ہنگتا اگن تن جلائی۔ نہ کوئی ویکھے اپنا لیکھ، پورن بوُجھ نہ کوئی بُجھایا۔ گر گھ
 ساچے سنت جاناں آپ لکھائی دھر در گاہی ایکا رکھ، ویلے انتم میل ملائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنے ہتھ رکھی وڈیائی۔
 ایکا اک بھگوان، دو جہانیا۔ ایکا ایک نشانہ کھیل مہانیا۔ ایکا ایک بینا دانا، وڈ وڈ دانی۔ ایکا ایک پینا کھانا، رسنا رس اک وکھانیا۔ ایکا ایک آد انت ٹیک، آپے
 رہے سدا بُدھ بیک، جیو جنت نہ دے کوئی نشانیا۔ ایکا ایک اک نشانیا۔ ایکا ایک وڈ ودوانی۔ ایکا ایک چتر بُجھ آتم داتا شبد گیانی۔ ایکا ایک بھو رکھائے
 گجھ، جگا جگنتر کھیل نورانی۔ ایکا ایک لکھ چوراسی رہیا بُجھ، پار برہم پُرکھ سلطانی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا ناؤں سرب تھاؤں جانے بوُجھ برہم گیانی۔ ایکا
 ایک اک آکارا۔ شبد ٹیک جگت جیکارا۔ سرشٹ سبائی رہیا ویکھ، آپے سے دُھندو کارا۔ لکھ چوراسی لکھے رکھ، نہ کوئی جانے لیکھ لکھارا۔ مستک ساچی لائے
 میخ، دپیک جوتی کر اُجبارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے سے دھام نیارا۔ ایکا ایک اک ہر دواریا۔ سرشٹ سبائی منگے بھکھ، پھولنہار سرب سنساریا۔ نہ
 کوئی جانے مَن رکھ، برہما وید نہ پائے بھید، پار برہم برہم پار نہ پائے ساریا۔ آپے لیکھ رہیا لکھ، اکھر وکھر نہ کوئی جانے، کھانی بانی دو جہانی جگو جگ اپنی
 آپ سنا رہیا۔ ہر شبد بُجھائے آتم ترکھ، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایکا ایک رنگ انیک کر کر بھیس آپ وکھا رہیا۔ ایکا ایک آتم دھار،
 شبد جیکار ہر جنایا۔ جوتی نور کر آکار، کھلے بھو دسم دوار، در دوارا اک وکھانیا۔ نرمل نیر امرت دھار، ساچا شبد کر پیار، گر گھماں کھ چوایا۔ پنجاں تتاں

وسے باہر، دھیرج جتاست سنتو کہ آتم موکہ دھرم گانا جگت نشانہ ایک ہتھ بٹھائی۔ آپے آپ مہربانا، کرے کھیل دو جہانا، تیاں لو آں ایکا بوجھ بُجھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ آپے رہیا بھوائیا۔ اک اکلّا بوہ رنگ روپیا۔ لکھ پوراسی وسے سنگ، دس نہ آئے شاہو بھوپیا۔ شبد سروپی جیو جنت پنگ، رکھے ہتھ وچ اندھ کوپیا۔ مایا رانی کرے منگ، گھر گھر ڈھکھدے پئے دھوپیا۔ گرگھ ورلے آتم دروجے مردنگ، ملے میل شبدست سروپیا۔ سادھ سنت ہوئے ننگ، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایکا دھاگا جگت پروئے، نہ کوئی ویکھے ساچا سوتیا۔ ساچا سوتر تن من وٹ۔ سادھ سنت جیو جنت ہر ہر جانے گھٹ گھٹ۔ کون دوارے کنت، کون جہونا نیا منت، کون تن رنگ بسنت، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا ویس کر، لکھ پوراسی دھرم رائے دی دیوے پھاسی، میٹ مٹائے مدراماسی، چار کٹ دہ دشا اک چلائے سوہنگ شبد سہاگی گیت۔ سوہنگ سہاگی چھنت آپ جنایا۔ ستجگ بنائے ساچی بنت، بھیکھ وٹایا۔ کلجگ تیرا آپ کرائے انت، شاہ سلطانا رہیا بھلایا۔ ہر جن ملائے ساچے کنت، آپ اپنا میل رہیا کرایا۔ کایا کھڑے پٹی بسنت، ساچی رتڑی آپ سہایا۔ مہما جگت گنت اگنت، بھیکھ نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ انتم ویکھ ہر، سادھ سنت رہیا جگایا۔ سادھ سنت کل جانا جاگ۔ ایکا وچا ہنکاری جندر، آتم جوتی بُجھی چراغ۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ انتم ویکھ ہر، کلجگ کالے لاہن آیا داغ۔ ساچے سنت شبد جنایا۔ کل مایا پائی بے انت، واگ پنجاں ہتھ پھڑایا۔ ویلا نیڑے آیا انت، کیوں مستک لائی چھاہیا۔ انت وچھوڑا اک بھگونت، جگ چوتھے رہے جدایا۔ نہ کوئی بنائے مات بنت، سرتی گھوڑے رہیا دوڑایا۔ بھرم بھلایا جیو جنت، کتھنی کتھا کتھ رہیا سنایا۔ کون دوارے وسے ساچا سنت، کون دوارے میل انت، ہر جوتی جوت رہیا میل ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنگ نرائن نر، شبد ہلونا اکو مار، سنت سہیلے رہیا جگایا۔ ہر شبد اڈول، گر جنایا۔ گر شبد انمول، سرشٹ سبایا۔ سرشٹ سبائی رہیا تول، وڈی وڈیایا۔ گرگھیاں سد وسے کول، بے کھیاں دس نہ آئی۔ بھاگ لگائے کایا چول، دھنی ناد اک وجایا۔ نام مردنگ ساچا ڈھول، ناد اناہت آپ وجایا۔ بجر کپائی پڑدہ کھول، سن من آپ تڑایا۔ دسم دواہی پڑدے کھول، اندھ اندھیاری میٹ مٹایا۔ ہر جن ملے نام ہر انمول، وست دست اک رگھرایا۔ گرگھ ساچے لال و رول، ہر ساچا ونج کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی شبد میل کر، بھگت بھگت آپ جنایا۔ ہر شبد اتھاہ بے پرواہیا۔ گر شبد جگت ملارج، بھیکھ نہ رانیا۔ ہوئے سہائی سبئی تھان، ایکا دھار آپ

وہائی۔ نہ کوئی جانے پتا ماں، پتر دھیاں نہ کوئی جنائی۔ گرکھاں رکھے ٹھنڈی چھاں، دوس رین امرت دھار پیائی۔ امرت در دوارا ساچے تھاں، بجر کپائی پاڑ
 دکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی شبد میل کر، بھگت بھگونت سنت اسنت جیو جنت باہر رکھائی۔ ہر شبد الکھ، اکھنٹا لکھیا۔ گر کاشد پرتکھ، گرگھ ساچے
 رسنا چکھیا۔ ویلے انتم لئے رکھ، دیوے ہتھ سر سمرتھیا۔ پنچم چوراں پائے نتھ، اندرے اندر آپے آپ متھیا۔ پُرکھ ابناشی مہما اکھ، کتھنی کتھ نہ کسے
 کتھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جوتی شبد میل ہر، جگت چلائے ایکا رتھیا۔ ہر شبد اپار گردواریا۔ گر شبد اپار، جگت ادھاریا۔ گرگھ
 ادھرے پار، جس رسنا ناؤں اُچاریا۔ جگا جگنتر ساچی کار، آدانت نہ پاراداریا۔ آپے بنھے اپنی دھار، نہ کوئی منگے ہور سہاریا۔ آپے پُرکھ آپے نار، آپے
 جوتی شبد ادھار، آپے پون سواسی ہوئی اُڈاریا۔ آپے لکھ چوراسی جنم زہر اسی کرے بند خلاصی، کال مہاکال نہ آئے در دواریا۔ جگے جوت پر تھمی آکاشی،
 چوڈاں ہٹاں تیر تھ تھان کر ونجاریا۔ بھگت جناں ہر داسن داسی، چارگنٹ دہ دس ہر رسن سواسی، جوتی نور اپر اپاریا۔ کسے ہتھ نہ آئے پنڈت کاشی، پھر پھر
 تھکے مندر اندر دُونگھی کندر ویکھ وچاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جوتی شبد میل ہر، آپے ونج آپے ونجاریا۔ ہر شبد اپار رُپ اگٹرا۔
 نہ کوئی جانے جنت گوار، کلج تیری انتم وار، سادھاں سنتاں آئی ہار، مایا رانی ہوئی تیار، چاروں گنٹ پھر پھر تھکے نہ کوئی سجن میت مرار۔ وید پُران پڑھ
 پڑھ تھکے، ملا قاضی وچ کئے انجیل قرآناں پیندی مار۔ دھرت مات دوس رین دُور دُراڈا ایکا راہ پُرکھ ابناشی تلتے جوت زرنجن تیرا انجن شبد سُنہیہرا آپے کٹے
 کلج جیڑا، ویلے انتم کرپا دھار۔ حقو حق نہیڑا، لکھ چوراسی چکے جھیرا، جوٹھا جھوٹھا کایا نگر کھیڑا، نہ کوئی کرے جیو گوار۔ دوس رین ایکا جھیرا دند بتیسا
 بھیڑ بھیڑا، راگ چھتیشا لائے اُکھیڑا، بیس اکیس گھلا ویہڑا، کرے کھیل اپر اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جوتی شبد میل کر، شبد
 گھوڑا کر تیار۔ شبد گھوڑا ہر رکھائیندا۔ چٹا آسو چٹا گھوڑا چٹا جوڑا، دھر درگاہی آیا دوڑا، ویکھ وکھانے مٹھا کوڑا، راج راجاناں شاہ سلطاناں وچ جہان بے ایمان،
 پہلا پوڑا آپ اٹھائیندا۔ کرے کھیل انت مہان، مٹدے جان کل نشان، نہ کوئی پڑھے حدیث قرآن، وید پُران نہ کوئی رسنا گائیندا۔ کھانی بانی ہوئی
 خیران، چاروں گنٹ مارے دھیان، گر گوبندا جوت مہان، آتم شکتی کھیل مہان، پورن بھگتی گرگھ وِلا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ
 دھر، جوتی شبد میل ہر، ساچی بنت بنائیندا۔ گر گوبندے بھیکھ وٹایا اے۔ پرگٹ ہوئے ہر مرگندے، دس کسے نہ آیا اے۔ آتم وجے گھر گھر جندے،

نہ کسے در کھلایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا ویس کر، سمبل دیس وسایا اے۔ سمبل دیس نگر اپارا اے۔ ساچا وجے شبد
 نگارا اے۔ دوس رین جوتی نور کر اُجیار، بھریا شبد بھنڈارا اے۔ اٹھے پہر پون گھوڑے چٹے آسو ہر آسوار، چار گنت دہ دشتے، مہاراج شیر سنگھ وشنوں
 بھگوان، نہہکنک نرائن نر، پرگٹ ہوئے درس دکھائے۔ ساچی نگری ڈیرہ لایا، ہر ساچی رچن رچانیا۔ گر گوبندے لیکھ لکھایا، گوڑ براہمن دس نہ آیا، وید
 ویسا گیا لکھانیا۔ دُھر درگا ہی آیا ضامن، شبد ڈوری ہتھ رکھانیا۔ نیڑ نہ آئے کامنی کامن، جس جن دیا کمانیا۔ کلجک مٹے اندھیری شامن، سنجگ ساچا چند
 چڑھایا اے۔ بے مکھاں وڈھے نک گت، پُرکھ ابناشی جامہ پایا اے۔ نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل دیس ہر اپنا آپ کرایا اے۔ سمبل
 دیس ہر اُجیارا اے۔ چھیویں ----- جو جن پار کنارہ اے۔ آپے کھائے کایا بھوجن، آپے دیوے شبد ادھارا ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرگھ ساچے
 سنت جناں اک دکھائے ساچا سچ دوارا ہے۔ سچ دوار دکھانیدا۔ ناویں در بند کرانیدا۔ پرگٹ ہوئے ساچے گھر، جوتی نور اک کر، نہ جننے نہ جائے مر، آپ
 اپنے وچ سامانیدا۔ لکھ چوراسی گئی ہر، نہ کوئی ناری نہ کوئی نر، بے مکھ بھونڈے گھر گھر بندر، دس کسے نہ آسیندا۔ جن بھگتاں چکائے جم کا ڈر، چرن سرن
 جن جائے تر، ایکا ایک رہیا کر، چار ورن اٹھاراں برن، ورن اورناں ایکا رنگ رنگانیدا۔ گر منتر امول شبد جنانیا۔ گر منتر اتول، نہ سکے کوئی تھانیا۔ گر
 منتر اڈول، نہ کوئے مات ڈلانیا۔ گر منتر انھول، اٹے پرکاش کرانیا۔ گر منتر سد سے کول، استر شستر نہ کوئی رکھانیا۔ گر منتر دوس رین وجائے سچا
 ڈھول، جگت مردنگ نہ کوئی رکھانیا۔ گر شبد سد سے کول، ساچا راہ دکھانیا۔ گر منتر دکھائے کایا چول، رنگن اک مچھ چڑھانیا۔ گر منتر بہتر ناڑی تن
 سو سٹھ ہاڈی رہیا وروں، گرگھ ساچے مانک موتی آتم سوئی اٹھانیا۔ گر منتر دوارا دئی دوتی دیوے پڑدے کھول، ایکا در رہیا دکھانیا۔ گر منتر بنائے بنتر جگا
 جگنتر گرگھ ساچے سنت جناں جوتی میل ملانیا۔ گر منتر اپار، سرب گھٹ واسیا۔ گر منتر اپار، گرگھ چلائے رسنا رسن سواس سواسیا۔ گر منتر گر کیرت
 دھار، آتم لاہے جگت اُداسیا۔ گر منتر آتم سیرت اک اپار مانس جنم کرے رہراسیا۔ گر منتر کڈھے ہوئے پیرت، اڈے اڈائے وچ اکاشیا۔ گر منتر گر
 شبد ادھار، جوتی میل ہر کرتار، لکھ چوراسی کٹے پھاسی، پھند کٹائے گر بھ واسیا۔ گر منتر گر دھار آپ جنانیدا۔ گرگھ کرم وچار، ہر آپے چرنی لائیندا۔
 مانس دیہی تیج سوار، شبد تیر بجر کپائی چیر، ایکا وار پار کرانیدا۔ امرت آتم دیوے ساچا نیر، آپ چڑھائے ایکا چوٹی سنخرا خیر، پلوانام اک پھڑانیدا۔ اندر

مندر کٹے بھیرے، آپے آپ بٹھے بیڑے، شبد گھوڑے آپ چڑھائیندا۔ نہ کوئی جانے ہست کیرے، شبد ویلنے رہیا پیڑے، پنچم پنجاں نشٹ کرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ کر یا کرم کماہندا۔ گر منتر گر دین گھٹ گھٹ واسیا۔ چار ورن ایک این، ساتک سانت ٹھانڈا سین، میل ملائے پُرکھ ابناشیا۔ گر منتر چلے رُسا چین، گگن پاتالی بھنے ہنکاری بین، ویکھ دکھانے پر تھمی اکاشیا۔ گر منتر لکھ چوڑاسی سدا ادھین، گر گھ ورو لے آتم رس رسنا پین، بے کھاں در در گھر گھر ہوئے ہاسیا۔ متمکھ ہوئے نیز ہین، جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے جانے سگلی راسیا۔ گر منتر گر جوت جگت دھرائیا۔ میٹ مٹائے ورن گوت، چارے ورنناں رہیا سنائیا۔ دُرمت میل رہیا دھوت، کایا مندر اک سہائیا۔ شبد بھنڈارا رکھے اتوٹ، دوس رین رہیا ورتائیا۔ تن نگارے وجے چوٹ، شبد ڈنڈا رہیا اٹھائیا۔ ہوئے کڈھے کایا کھوٹ، بھانڈا بھرم رہیا بھٹائیا۔ کلجگ جیو آلیو ڈگے بوٹ، ویلے انت نہ کوئی سہائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ تیری اتم ور، کل قلندر آپ اکھوائیا۔ کلجگ کالا رنگ کالا سوسیا۔ چاروں کُنٹ بھکھ ننگ، میٹ مٹائے عیسیٰ موسیا۔ شبد ڈوری لکھ چوڑاسی چڑھی پتنگ، ویکھ دکھانے اندھ کویا۔ دہ دِش کرائے اتم بھنگ، میل ملائے چینا رُسیا۔ مایا رانی ویکھے جنگ، اشنہج پھر کے انگ، آپ اٹھائے شاہ ابنوسیا۔ شبد گھوڑے کس تنگ، سوہنگ وجائے اک مردنگ، اُلٹی وہے مات گنگ، جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ کالا ویس ہر، تن پُھہائے کالا سوسیا۔ کلجگ کالی رین دے ڈہائیا۔ مایا رانی کھائے ڈین، سادھاں سنتاں جیاں جتناں سار نہ پایا۔ ناتا تے بھائی بھین، نہ کوئی ساک سجن سین، ویلے انت نہ کوئی سہائیا۔ جن بھگت چکائے لہن دین، درس دکھائے تیجے نین، سوچھ سرؤپی ہر رگھرائیا۔ بے مکھ وہائے وہندے وہن، ایکادھکا رہیا لگائیا۔ رسنا کسے نہ سکے کہن، مدینہ مکہ پہلے ڈھاہیا۔ چاروں کُنٹ پین وین، جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ کالا ویس ہر، کالکھ ٹکا رہیا لگائیا۔ کلجگ کالی دھار، کل کلونتیا۔ چاروں کُنٹ ہاہاکار، نہ کوئی پاوے کسے سار، مایا بھلے جیو جنتیا۔ ویلے اتم پاوے سار، نہ کوئی پتی نہ کوئی نار، نہ کوئی دسے ساچا کنتیا۔ لکھ چوڑاسی ہوئی و بھچار، نو دوارے رہی جھکھ مار، دسم پر تکھ ہر نرنکار، نہ جانے کوئی پر یکھیا۔ کون جوتی شبد شنگار، گر گھ ساچے مانک موتی ہر دوار، ہر شبد سنائے ساچی سیکھیا۔ ملے میل کنت بھتار، آتم سیجا پیر پسا، جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنے رنگ رگنتیا۔ کلجگ کالا رنگ، کرم و چاریا۔ اتم ویلے ہوئے ننگ، نہ کوئی دھرم سہا رہیا۔ جوٹھا جھوٹھا مات کُتب، بھرے بھلے مایا رُلے، آتم در

ساچا ہر نہ کسے وچاریا۔ شبد بھنڈارے ہر در کھلے، گرگھ ورلے لین نمٹے، کرے کرائے ونج سچا وپاریا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک
 ویکھے ریکھ ہر، کون دوارے شبد جیکاریا۔ شبد جیکارا کون دوار۔ کون دوارا شبد ادھار۔ کون گھر بارا وچ سنسار۔ امرت میگھ برسے سون، پون چلے ٹھنڈی
 ٹھار۔ بھیکھادھاری بھیکھ بون، ول چھل اپر اپار۔ نہ کوئی جانے دیو یمن، شبد کھنڈا ہتھ داتار۔ نام دامنی چمکے دمن، کلجک تیری انتم وار۔ میٹ مٹائے
 کامنی کامن، شبد کرائے تن شنگار۔ دُشٹ سنگھارے جیوں راما راون، آپ اپنی کر وچار۔ کرے کھیل گھنٹیا شامن، دو دو دھار و ہندی دھار۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک ریکھ ویکھ ہر، جوتی نور کر آکار۔ جوتی نور ہر نرنکار، کلجک ویکھ وکھانیا۔ شبد گھوڑا کرتیار، پکڑ اٹھائے راجے رانیا۔
 سوہنگ ڈنڈا ہر داتار، پائے ونڈا وچ سنسار وڈ جروانیا۔ کلجک تیرا انتم کنڈھا، ویکھ وکھانے نو نو کھنڈاں، برہمنڈاں جان پچھانیا۔ پائے ونڈاں وچ ور بھنڈاں،
 ستاں دیپاں ونڈ ونڈانیا۔ نہ کوئی پوجے کر پر جنڈا، میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈا، ایکا ایک سری بھگوانیا۔ آپے جانے جیرج انڈا، سیتج اُتبیج کھانی بانیا۔ چار کُنٹ
 چلائے چند پر چندا، بے کھاں وڈھے انتم گنڈا، ساچا راہ کوئی نہ ویکھے مُغل پٹھانیا۔ لکھ چوراسی دیون آیا دنڈا، میٹ مٹائے انخیل قرآنیا۔ جوتی جوت سرؤپ
 ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک انتم ویکھ ہر، آپے جانے اپنی بانیا۔ نو کھنڈ پائے ونڈ، ہر بھگوانیا۔ شبد اٹھائے چند پر چند، دو جہانیا۔ بے مکھ جیونار رنڈ،
 کنت سہاگ نہ کوئی ہنڈھانیا۔ آتم بھریا اک گھنڈ، بیج لگے مگر شیطانیا۔ گرگھ ورلے آتم ٹھنڈ، کوٹن اک وچ برہمنڈ، جس اپنا آپ پچھانیا۔ کلجک اودھ گئی
 ہنڈھ، نہ کوئی پاوے بھید وید پُرانی جگت گیانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ویکھ وکھانے راج راجان وچ جہان، میٹ مٹائے شاہ سلطانیا۔
 نہ کوئی شاہ نہ سلطان، تخت تاج نہ کوئی رکھانیندا۔ ویکھ وکھانے والی دو جہان، شبد باز اک اڈانیندا۔ کلجک تیری کوئی نہ رکھے لاج، لوہا لنگڑا انت اپانج،
 شبد ڈنڈا نہ کوئے ہتھ پھڑانیندا۔ لکھ چوراسی پینی بھاج، راج راجاناں لتھے تاج، کرے کھیل دیس ماجھ، دس کسے نہ آئیندا۔ آپے ساجن رہیا ساز، شبد
 سرؤپی مارے آواز، گرگھان انتم رکھے لاج، شبد پلا ہتھ پھڑانیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک ریکھ ویکھ ہر، آپ اپنا کاج رچانیندا۔
 کلجک رچیا کاج، ہر رچایا۔ ویکھے کھیل کل کہ آج، لاڑی مَوّت رہیا اٹھایا۔ شبد سیہرا رکھے سیس تاج، ساچا حکم رہیا سنایا۔ گرگھان رکھتی مات لاج، در
 دوارا اک وکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک ویکھ ریکھ ہر، کلجک بیڑا اپنے ہتھ رکھایا۔ کلجک رچیا کاج، لاڑی مَوّت نال گڑمانیا۔

راج راجاناں لائے تاج، چھتر سبب نہ کوئی جھلایا۔ نہ کوئی پکڑے کسے واگ، چار ورن رہے گر لایا۔ مایا رانی لگے داغ، ویلے انت نہ کوئی دھوایا۔ ہوئے
 وچھوڑا کنت سہاگ، رنڈپ رنڈ سرب اکھوایا۔ اٹھے پہر متا آگ، دوس رین رہی ستایا۔ آتم جوتی بجھے چراغ، کلجک رین اندھیری چھایا۔ گرگھ ورا
 جائے جاگ، پر بھ ابناشی پکڑے واگ، ساچا منتر شبد جنایا۔ ہنس بنائے ہر ہر کاگ، آپے دھوئی پچھلے داغ، اک اُپجائے ساچا راگ، دُھنی ناد انحد رہیا
 وجایا۔ بھگت و نجارا ہر نرنکارا سچ پکار رہیا سُن، لکھ چوراسی وچوں چُن، گن اوگن اپنی بنت بنایا۔ آپے کرے چھان پُن، ساچے کنڈے رہیا چڑھایا۔ کون
 جانے پر بھ تیرے گن، کلجک انتم پاوے ونڈے، گرگھ ورا چوتھے ڈنڈے نو ندھاں اٹھاراں سدھاں بھرے رہی بھلایا۔ مایا دھاری بھیکھ پکھنڈے،
 ہوئے وچاری جیرج انڈے، پنڈ برہمنڈے کھوج نہ رانیا۔ شبد بھنڈارا نہ کوئی ونڈے، جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کلجک ریکھ ویکھ ہر،
 سچ دوارا اک کھلایا۔ کلجک کل گڑمائی، انت کرنیا۔ لکھ چوراسی ملے ودھائی، بے گھ آتم انھیا۔ دھرم رائے در جانا چائیں چائیں، ہوئے وسیرا چھپر چھنیا۔
 جم راج اٹھائے پھڑ پھڑ باہیں، کوئی نہ دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، دھرم رائے انتم ڈنیا۔ ناتا ٹٹا بھیناں بھائی، پتاما نہ کوئی سہائی، آپے پیڑے ہست کیرے،
 ملے نام نہ کوئی دھن دھنیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک ویکھ ریکھ ہر، گرگھوں کن سنائے، ایک سچا شبد ہر جن آتم نیا۔ دھرم رائے
 در سچ پکار، لکھ چوراسی تیری انتم وار، آپ بھلایے کر کر ول چھلیا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسار۔ ویکھ وکھانے جل تھل، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ۔ گرگھوں دوارا
 لیا مل، جوت جگائے بہتر ناڑ، بے گھوں من رہیا ساڑ۔ لگی اگ تتی ہاڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک ریکھ ویکھ دے دلاسا موت لاڑ۔
 موت لاڑی دے دلاسا۔ پُرکھ ابناشی ویکھ تماشنا۔ در دوارا اک سہاؤنا۔ لکھ چوراسی بھيو چکاؤنا۔ مدراماسی میٹ مٹاؤنا۔ ساچا دیوے دھر فرمانا۔ راجا رانا تختوں
 لاہنا۔ سکھڑ سیانا بے مہانا منہ دے بھار سُٹاؤنا۔ مایا رانی تنیا تانا۔ بھرے بھلیا جیو نادانا۔ ایک بھلیا ہر بھگوانا۔ ویلے انت نہ کسے چھڈانا۔ گرگھ ساچا جوت
 جگانا۔ ہتھیں بنھے نام گانا۔ ملے میل سری بھگوانا۔ ساچا حکم اک سناؤنا۔ جھلدار ہے نام نشانہ۔ سوہنگ جھنڈا وچ جہانا۔ وچ نوکھنڈا اک ترانہ۔ ساچا گیت
 رسنا گانا۔ در در گھر گھر پائے ونڈاں، آپے کرے کھنڈ کھنڈا، سچ سمگری وچ برہمنڈاں، نام ادھاری ونڈ ونڈانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ
 دھر، کلجک ریکھ ویکھ ہر، انتم انت ساچا سگن اک مناؤنا۔ کلجک کال گڑمائی، خوشی منایا۔ کرے کھیل ہر رگھرائی، لاڑی موت نال رلایا۔ آپ اٹھائے پھڑ

پھڑ بانہیں، لوک ماتی راہ دکھائی۔ دیکھ دکھائے تھاؤں تھائیں، ایک جھاتی رہیا لگائی۔ دوسرے سے نہی، بیٹھ اکانتی لکھ چوراسی رہیا سائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلج ریکھ دیکھ ہر، در دوارے خوشی منائی۔ کلج کالے چڑھیا چا۔ پر بھ ابناشی کرپا کر، پھڑ کے بانہوں راہے پا۔ آپ چکائیں اپنا ڈر، سدا سہیلا اک اکیلا سد رکھے ٹھنڈی چھاں۔ دھرم رائے در لگے میلا، لکھ چوراسی بنے چیلا، نہ کوئی ہووے جگت ملاح۔ گرگھ ساچا سجن سہیلا، در گھر سے اک اکیلا، شبد پلو دے پھڑا۔ دھرم رائے دی کٹے جیلا، اٹھاں تتاں میلی میلا، آپ اپنے وچ سما۔ بے کھاں ہوئے وقت دھیلا، نہ کوئی گر نہ کوئی چیلا، کون پکڑے اپنی بانہ۔ اچرج کھیل ہر جی کھیلا، جوتی جوت سرُپ ہر، کلج ریکھ دیکھ ہر، آپ چڑھائے اتم تیل۔ کلج چڑھیا تیل، ہتھ بٹھ گانیا۔ دھرم رائے دی کٹے جیل، پکڑ اٹھائے راہے رانیاں۔ بے کھاں بیڑا رہیا ٹھیل، نہ سکے کوئی چھڈانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلج ریکھ دیکھ ہر، ایک دیوے مات نشانیا۔ کلج کل نشان ہر رکھائیندا۔ نہ کوئی دیسے وچ جہان، بے ایمان سرب مٹائیندا۔ پورن جوت جگے بھگوان، پکڑ اٹھائے راج راجان، اٹھے پہر نوجوان، شبد کھنڈا تیر کمان، رسنا چلے آپ چڑھائیندا۔ کرے کھیل وچ در بھنڈاں، بورے لگے بلے آپے آپ میٹ مٹائیندا۔ گگن پاتال تھم اگڑے، کوئی نہ دیسے چٹے چڑے، مدینے لگے آپے ڈھاہندا۔ کرے کھیل اگم اگڑے، نہ کوئی پت مات نہ امبرے، پوت پت نہ کوئی اکھوائیندا۔ پلے کوئی نہ رکھے دمرے، نت نوٹ کرے ہت، چت وٹ کایا مت بھگت اکھوائیندا۔ نہ کوئی جانے وار تھت، مانس دیہی گرگھ ورلا رہیا جت، متمکھ بھرے آپ بھلائیندا۔ کلج دیکھے ہڈ ماس ناڑی رت، بوند رکت بھگت شکت جوگ جگت جگت اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کلج ریکھ دیکھ ہر، کال جال کلج ہتھ پھڑائیندا۔ کلج پھڑیا کال، کل قلندرا۔ پہلی مارے اکو چھاں، بے مکھ پھڑے جیو بندرا۔ دو جی وست نام اچھاں، گرگھاں توڑے جگت جنجال آتم چندرا۔ گرگھ دیکھ انملڑے لال۔ ملے ملے اندرے اندرا ساچا شبد جگت دلال، جوت جگائے کایا مندر ڈونگھی کندرا۔ ہر جن ساچی گھالن رہیا گھال، بھگت اولڑی چلے چال، پھل لگے کایا ڈال، ملے میل دین دیال، ہتھ نہ آیا گورکھ مچھندرا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلج دیکھ ریکھ ہر، آپ مٹائے شبد سارے ڈھاہے اچے سچے مندراں۔ مندر مسیتاں جانے ڈھیہ۔ ایک چلے ساچی ریتا، پُرکھ ابناشی جائے رہ۔ مان چکائے اٹھاراں دھیائے گیتا، کلج بیڑا رہیا وہ۔ کھانی بانی سیتل سیتا، شبد چلے ساچی نے۔ انھیلاں قرآناں وقت بیتا، عیسیٰ موسیٰ ہونے کھے۔ کلج تیری دیکھے

نیتا، پُرکھ ابناشی ساچے مندر بہہ۔ لکھ چوراسی پرکھے نیتا۔ کون رسنا ہر گن کہہ۔ گرکھ ورلے مانس دیہی جنم جیتا، نام ندھان امرت پیتا، چرن کول ہر ایک رہ۔ سنجگ تیری چلے ساچی ریتا، ورن چار ایک کیتا، گر گوبند لیکھ لکھارا، کلجگ تیری انتم وارا، لکھ لکھ ساچے کہہ۔ پرگٹ ہوئے نہہکنک نرائن ز اوتارا، سمبل نگر دیس مجھارا، بھیو چکائے توں توں میں۔ دیپک جوتی کر اُجیارا، شبد رکھے نکھی دھارا، چاروں کُنٹ اک اڈارا، راج راجاناں کرے کھے۔ جگت جگدیش آپ اکھوانا۔ لکھ چوراسی جائے پیس، نہ کوئی راگ چھتیس، نارد من مکھ سہانا۔ چار مکھ دند بتیس، برہما وید جگت حدیث، چارے جگ چھایا سیس، کلجگ انتم انت کرانا۔ ایک جھلے چھتر ہر ز ساچے سیس، جوتی جوت سرُپ ہر، شبد جھنڈا وچ نوکھنڈا، ایک نام دھر گر کام اپنا آپ بھلاؤنا۔

★ ۱۲ بھادروں ۲۰۱۲ بکرمی سنت رندھیر سنگھ نوں شبد بھیجیا گیا ★

پر تھی آکاش اپ تیج وائے۔ سنت گر کس در ہوئے پاس، دے مت سنت سمجھائے۔ کون منڈل کون راس، کون پون شبد سواس، کون جوتی رہیا جگائے۔ کون من رہے اُداس، کون تن ہوئے ناس، کون جن ہر وسے پاس، آدمہ بھیو گھلائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک مانگے شبد ور، تیج پردھانے نوجوانے وچ جہانے، تیج نشانے دھرم جھلائے۔ سنت رندھیر اٹھ سرت سنبھال۔ کون شاہ کون فقیر، کون دے مات کنگال۔ کون بستر تن پہنے چیر، کون ویکھے انملا لال۔ کون امرت آتم لے سچا سیر، کون دوارے لیا بھال۔ کون چوٹی چڑھیا اخیر کون دسم دواوی وچے کیہڑا تال۔ کلجگ انتم پی بھیڑ، نہ کوئی بٹھے مات بیر، پھل نہ دے کسے ڈال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک مانگے نام ور، سنت سہیلے بنا مات دلال۔ سنگھ رندھیر رن لینا جت۔ گرگھاں ویلے انت اخیر لیکھ لکھاؤنا وار تھت۔ کون داتا سور بیر کرے کھیل نت نوٹ۔ کون مارے شبد تیر، پار کرائے کایا کھیت۔ کون دیوے امرت سیر، پُرکھ ابناشی وسے چت۔ ویلے انتم کٹے بھیڑ، لکھ چوراسی لینے جت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک مانگے شبد ور، کلجگ اپنا کر کر ہت۔ دسم دواوی پڑدہ کھول۔ جوت زرنکاری لینی تول۔ نش اکھر وکھر شبد پونی بول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایک مانگے نام ور، آتم پڑدے دینے کھول۔ گر گوبند تیج پردھان۔ مٹے چند وچ جہان۔ اک اُپجاؤنی ز ہر ساچی بند، چتر بھج سری بھکوان۔ سرب جیاں کون دوارے بنے بخشند، چوتھا گھر کون کوٹے کھیل مہان۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، ایکا منگے نام ور، پنچم دینا وڈ پردھان۔ پنچم پردھان کون اکھوایا۔ کون پون کون مسان، پنجاں تتاں وچ سمایا۔ کون پن کون کھان، کون راگ کون جاگ، کون میل کنت سہاگ، کون دھار پہلی وار دسم دواوی گھ چوایا۔ کون یار میت مُرار، پنچے گگے کرتیار، پنجاں چوراں باہر ہکے، اٹھے پہر خبردار۔ اندر مندر راہ کیہڑا تئکے، کون دوارے جوت آکار۔ کایا بوٹے پھل اتم پکے، ڈھیہ ڈھیہ ڈھیری ہونے چھار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ایکا بچھے سچ گھر، اتر دینا تچے نینا دسم دواوی ہر نرنکاری جوت نرنجن ویکھ وچار۔ اتر دینا کایا مٹ۔ پُرکھ ابناشی آپے جانے گھٹ گھٹ۔ پُرکھ ابناشی ایکا بچھے امرت تال، کون کنارہ کون تٹ۔ کون دشا و بے چھال، پرگٹ ہوئے جھٹ پٹ۔ پُرکھ ابناشی لئیے بھال، کایا مندر چوڈاں ہٹ۔ ایکا بننا جگت دلال۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ایکا بچھے سچ گھر، لکھ چوڑا سی چکے ڈر، آپ اپنے جہا کر، نہ کدے شاہ نہ کنگال۔ اتر دینا چھیتی موڑ۔ شبد چڑھنا ساچے گھوڑ۔ اکی بھادروں آوٹا دوڑ۔ پُر بھلائی ہوئے جوڑ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنا ویکھ ہر، ویکھے پرکھے مٹھے کوڑ۔ وچ رکھاوئی کندھ۔ اندر باہر آتم اندھ۔ شبد سواسی ساچے چند۔ مدراماسی ہتی دند۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنا ویکھ ہر، ویکھ وکھانے پرمانند۔ جوتی نور گھ چھپاؤنا۔ شبد تورا اک رکھاؤنا۔ حاضر حضور بھو چکاؤنا۔ جو جن دیسے دُورن دُور، نیڑن نیڑ آپ وکھاؤنا۔ وڈ داتا جودھا سُو، شبد اکھاڑا اک لگاؤنا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنے رنگ سماؤنا۔ ساچا شبد رسن اُچار۔ گر گر منتر کر پیار۔ بنے بنت بنائے بنتر، انتر انتر دسم دوار۔ منڈل منڈپ گگن گگنتر، جگت جوت بھگت آکار۔ نو دوارے اک بسنتر، نہ کوئی پاوے جیو سار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ایکا ایک ٹیک نرنکار۔ چوڈاں ہٹ چوڈاں پہر۔ شبد چلے ایکا لہر۔ کوئی نہ بولے وچ ایر غیر۔ کایا وسے آتم ہسے، بھاگ لگے جوتی دیپک جگے، ہر ہر مندر تن شہر۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ایکا ایک وسے گھر، لوآں پُریاں کھنڈ برہمنڈ ورجنڈ کرے کرائے شبد سیر۔ سچ دوارے آوٹا چل۔ جگت و نجا رے دھرم اٹل۔ پون اڈارے جل تھل۔ نو دوارے کلج کل۔ دسویں جوتی جائے بل۔ ملے میل شاہ پر بل۔ پائے دھام رمیا رام، اُچ محل اچل اٹل۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنیہہرا گھل۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنت کرے پچھان، پرگٹ والی دو جہان نہ کوئی کرے ول چھل۔ ول چھل نہ کوئی کرانا۔ دیپک جوتی رہی بل، جگت اندھیر میٹ مٹانا۔ کایا ماٹی امرت پھل، ساچا میوہ جگت کھاؤنا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، سنت سہیلے منگے ور، اک اکیلے سوہیے در، ساچا گھر اک وساؤنا۔

کایا کوڑ کوڑ کڑیاری۔ اٹھے پہر پنچاں بدھی، دوس رین پاپاں لدی، چکیا جائے نہ بھار بھاری۔ رسنا رس پی پی لدی، شبد کھلائے ساچی گدی، ہوئے
 ودھی تن وکاری۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے شبد ور، تن من دکھڑا لتھے بھاری۔ ہڈ جوڑ تن ناڑی ماس۔ روگ سوگ جان چھوڑ،
 ملیا میل پُرکھ ابناش۔ آد انت نہ ہوئے وجوگ، رسنا گاؤنا سواس۔ ملیا میل دھر سنجوگ، پورن کرے پر بھ ساچا آس۔ رسنا رس لینا بھوگ، اٹا
 گربھ نہ ہووے واس دس ماس۔ سوہنگ چگنی ساچی چوگ، کسے ہتھ نہ آئے پر تھی آکاش۔ جوتی جوت سرپ ہر، سد سے آس پاس۔ منگی منگ بن
 بھکھاری۔ آتم جیاں دے ادھاری۔ کوئی نہ دیسے مات پیا، ساچا نات پتر دھیاں بنے رہے جگت پیاری۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھ
 لکھاؤنا دوجی واری۔ ساچا لیکھا آپ لکھاؤنا۔ بدھنا لکھی ریکھ، کرم مات مٹاؤنا۔ سچ دارا آئی ویکھ، دے ہتھ سمر تھ آپ بچاؤنا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ساچا دان جھولی پاؤنا۔ پُرکھ ابناشی کر دھیان۔ گھٹ گھٹ واسی وچ جہان۔ کایا بنائے ساچی راسی، ملے و تھ وچ جہان۔ رسنا گاؤنا سواس،
 اُتجے جوت برہم گیان۔ رسن تجاؤنا مدراماس، چرن کول ہر اک دھیان۔ بے گھ کردے در در ہاسی، جوتی جوت سرپ ہر، ایک دیوے سچ ور، جیا جوتی
 جگت جہان۔ مایا رانی گئی چھڈ۔ دکھی ہو یا ہڈ ہڈ۔ کون لڈائے ساچا لڈ۔ دئی دوتی رہیا وڈھ۔ دھواں دھکھے کایا کھڈ۔ بھرم بھلیکھا دینا کڈھ۔ کئے لیکھا وڈ
 وڈ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سکھی کرائے ہڈ ہڈ۔ مایا رانی کر پیار۔ سنگھڑ سیانی ہو تیار۔ آوے جاوے وار وار۔ سولاں کرے تن شنکار۔
 ساچے در گرگھ گھر پائے پھیرا بن بھکھار۔ دکھاں درداں ڈھاہے ڈیرہ، تن مندر اندر ایک کیرا، چنتا سوگ دئے نوار۔ بھاگ لگائے کایا نگر کھیڑا، آپے بھے
 ہر جی بیڑا۔ پھڑ پھڑ باہوں جائے تار۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد پُرکھ اپر پیر سوامی گنو غریب نمائیاں پاوے مات سار۔
 ایک درس درس اموگھ۔ ہر ہر شبد ساچا جوگ۔ گر گر شبد رسنا بھوگ۔ لکھیا لیکھ پُرکھ ابناشی دھر جوت سرپ سچ سنجوگ۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ
 بھیکھ دھر، اپنی کرپا دیوے کر، دو جہان نہ ہوئے وجوگ۔ دیوے درس رنگ کرتار۔ امرت میگھ دیوے برس، کایا کرے ٹھنڈی ٹھار۔ سدا سہیلا کرے
 ترس، آتم ایتی چرن پیار۔ جگت ترسنا میٹے حرص، جوٹھا جھوٹھا لاپے بخار۔ تیجے لوچن لینا پرس، در دوارے نر نر نکار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اٹھے پہر دوس رین بنیا رہے پھریدار۔ تن سوں سٹھ جڑیا جوڑ، پُرکھ ابناشی کریا اکھ، ہڈ ماس ناڑی تن کایا لوڑ۔ انت ویلے ہوئے بھٹھ، اٹی

گڑے کا یا لٹھ، نہ کوئی چڑھیا شبد گھوڑ۔ کا یا اگنی آتم مٹھ، ہر جن ساچے شبد ہٹھ، در دوارے آئے دوڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنی کرپا کر، سدا سُھیلا جائے بہڑ۔

★ اندر دے اکھر اُتے شبد اُچار یا گیا ★

ایڑا اکھر آتم آکار۔ کا یا مندر چار دیوار۔ دہ دشا پائے حصہ، ویکھ دکھانے اندر باہر گپت ظاہر۔ ایڑا آتم کسے نہ دسے، لکھ چوڑا سی ہوئے خوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا سچ محلہ رہیا اُسار۔ ایڑا اندر آتم جوت۔ جوت نرنجن نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت۔ دُکھ درد بھے بھگونت بھنجن، آپے جانے کوٹن کوٹ۔ کا یا ماٹی ساچا سجن، اک لگائے آتم چوٹ، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا کھائے تام۔ ایڑا انتر آتم دھیان۔ آد پُرکھ اک بھگوان۔ ست سرُپ دھرم نشان، وڈ شاہو بھوپ، آون جاون کھیل مہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آد انت سادھ سنت کرے پچھان۔ ایڑا اللہ آس رکھائی۔ ایک و سے سچ محلہ، دھرم محمد گیا لکھائی۔ شبد جنایا ہر جی ڈلا، گر گوبندا دے مت سمجھائی۔ وسے نہیل دھام اچلا، کلجک ویلا دے سُہائی۔ دس نہ آئے جل تھلا، گردوارے مندر مسجد کسے تھائیں۔ آپے ہوئے اچھل اچھلا، ول چھل جگت بھلائی۔ شبد پھڑے ہٹھ وچ بھلا، چاروں کُنٹ دے دُہائی۔ اک سُنیہڑا ایکے گھلا، اوانگ سوہنگ جاپ جپائی۔ دُئی دوتی میٹے سلا، چاروں ورنناں اک سرنائی۔ در وارا دے دکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایڑا اکھر کر کر وکھر، ساچی رچنا رہیا رچائی۔ ایڑا امرت آتم نیر۔ پنچ شبد پنچ گرنمت پنچ سنت ہر بھگونت، تن بسنتر پہنے ساچے چیر۔ ملے میل ہر ساچے کنت، کا یا رنگ چڑھے بسنت، لوک مات بنے بنت، ویکھے کھیل انت اخیر۔ بیٹھا رہے اک اکت، پھر پھر تھکے جیو جنت، مایا پائے ہر بے انت، نہ کوئی جانے سنت فقیر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا ویس کر، جن بھگتاں دیوے آتم دھیر۔ نانا نرگن رُپ ہر نرنکاریا۔ شبد سرُپئی رکھے دُھن، چارے کُنٹ بے جیکاریا۔ سرب پُکار رہیا سُن، دس کسے نہ آرہیا۔ آپے جانے اپنے گن، لکھ چوڑا سی وچ سارہیا۔ سرشٹ سبائی چھان پُن، گرگھ سوئے آپ جگا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نین نیتز کا یا کھیتز وچ اُبجرا رہیا۔ نانا نرادھار، نر ہر نر ویریا۔ آپے جانے اپنی سار، نہ کوئی سکے جیو وچار۔ سادھاں سنتاں

آئی ہار، پُرکھ ابناشی وسے باہریا۔ گرگھ ورلے میلاکت بھتار، ایکا سیجائستے پیر پسار، آپے گر آپے چیلیا۔ ورجھنڈی ہوئے خوار کلجک تیری ٹیڈھی ڈنڈی، ویلے انتم آئی ہار۔ چاروں گنٹ بھیکھ پکھنڈی، کتھنی کتھ ہاہاکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نام نرنجن کرے اک جیکار۔ ننانام ندھان ہر اپایا۔ جھلے سچا شبد نشان، جگت سہایا۔ آپے ویکھے والی دو جہان، دس کسے نہ آیا۔ ستاں رنگاں رنگ رنگان، ستاں دیپاں ونڈ ونڈایا۔ نو کھنڈ پر تھمی اک گیان، سوہنگ اکھر وکھر اک لکھایا۔ اک اُپجائے برہم گیان، شبد سُنہیہڑا پون سُنایا۔ دیپک جوتی جگے مہان، اندھ اندھیرا دئے مٹایا۔ مٹدے جان مات نشان، پُرکھ ابناشی کھیل رچایا۔ گونتا ہر گن ندھان، بھانا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ نر، ننا نرنجن ویس کر، نو دوارے بند کرایا۔ ننا نو دوار جگت بھلنیا۔ تن مندر ہوئے خوار، لوک مات نہ بیڑا بنھیا۔ بھرماں بھلے جیو گوار، پنچ پنچائتی لائے سنھیا۔ نہ کوئی دیوے نام ادھار، بھانڈا بھرم نہ کسے بھنیا۔ گر منتر ایکا شبد پیار، جوت جگائے نیتز انھیا۔ سچ دوارے ساچا ونج وپار، ساچا بیڑا ہر ہر بنھیا۔ کھلے لیکھ گر اپار، ورجھنڈ کھنڈ ہوئے کھن کھنیا۔ گوہند گوہند گوہند تیری دھار، پار برہم پر بھ پائے سار، کلجک تیری انتم وار، جننی جن نہ کسے جنیا۔ ننا نرنجن ویکھے رُپ اپار سرگن تیری ساچی دھار، گر پیر سادھ سنت دسن کس دوار، کون دوارے ہوئے پرکاش، رُوس سورج چنیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نو دوارے ویکھ ہر، لوک مات دیوے ڈتیا۔ نرنجن نر آکار اک اکالیا۔ جوتی نور سرب پسار، نیڑ نہ آئے کال کالیا۔ آون گون کر وچار، ہر جن توڑے جگت جنجالیا۔ ترے بھون پاوے سار، لوآں پُریاں ہتھ رکھا لیا۔ برہما شو رہے پکار، در ساچے سپس جھکا لیا۔ کروڑ تیتیس چرن دوار، سُرپت راجا اند سگلا سنگ رلا لیا۔ کلجک انتم روندے دھاہاں مار، لُٹیا دھن ہوئے کنگالیا۔ پرگٹ ہوئے ہر نرنکار، جوتی جامہ بھیکھ وٹا لیا۔ شبد رکھے کھلی دھار، لوآں پُریاں کڈھے دوالیا۔ نرنجن رُپ اگم اپار، اپنی سُرت آپے رہیا سمبھالیا۔ نہ کوئی دوسر میت مرار، جوت اگنی جو الیا۔ سرشٹ سبائی ساچا یار، جوتی جوت سرُپ ہر، نرنجن ساچا ویس کر، کرے کھیل ایکا اک اکالیا۔ در دوار اک بناونا۔ گر منتر شبد اپار، جگت چاونا۔ گرگھ ساچے کر تیار، ساچا دھرم چلاونا۔ نو کھنڈ پر تھمی ایکا ڈنڈا ہتھ رکھاونا۔ دیپاں لوآں ایکا دھار، ورجھنڈی راہ بناونا۔ راج راجان کر خوار، شاہ سلطاناں در بھواونا۔ سادھاں سنتاں مارے مار، دسم دواوی پڑدہ لاہونا۔ پورب کرم ہر وچار، جن ہر ساچا آپ جگاونا۔ امرت بخشے ساچی دھار، نبھہرس کھ چواونا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسار، پُری گھنک نام سہاونا۔ گر گوہندا لیکھ

لکھار، ہر بخشدا آپ اھواونا۔ ساچی پیج رہیا سوار۔ شبد گھوڑے ہو آسوار دس کسے نہ آونا۔ گرنتھی پننتھی دھندوکار، مایا رانی پسر پسار، ساچا راہ نہ کسے دساونا۔ پرگٹ ہووے ہر داتار، سمبل نگری کھیل اپار، دیک جوتی اک جگاونا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ددا دُرمت میل ہر کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار جھوٹھا موہ چکاونا۔ ددا در دوار بھگت بھگونتیا۔ کل کارج رہیا سوار، نہ کوئی جانے جیو جنتیا۔ شبد سرؤپی پون اڈار، آد پُرکھ اپر پسر سوامی آدن انتیا۔ نُوُر اُجالا کر اُجیار، دین دیالا ہر کرتار، سرب رکھوالا اک اھوننتیا۔ کوٹن کوٹ کھڑے دوار، شبد چوٹ تن نگار، گرگھ ورلے ساز و جنتیا۔ دُھنی ناد اپر اپار، مُنی سادھ ہاہاکار، نہ ہوئے میل پورن بھگونتیا۔ وجے ودھائی وچ سنسار، نہکٹک سچ سرنائی، چاروں کُنٹاں بے جیکار، جن ہر ہر جن دوئے جوڑ کرے بیننتیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، نو دوارے ویکھ در، اک سنائے شبد سچا چھنتیا۔ در دربارا اک سہایا، لکھیا لیکھ اپر اپارا نیتز لوچن نین ویکھ، آتم کھولے بند کوڑا۔ آپے دھارے اپنا بھیکھ، پنڈت پاندھے رہے ویکھ، کون کوٹے براہمن گوڑ سچا یارا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نو دوارے ویکھ ہر، دسویں گھر آپ پسار۔ ہر دسم جوت جگانیا۔ دہ دشا ہوئے رُشائیا۔ گرکھاں آتم لاپے وساء، من مت جگت گوائیا۔ بے کھاں انتم پایا حصہ، نندک نندیا کھ رکھائیا۔ جگت جگدیشا کسے نہ دسا، گر گوہند واہوا گیا ساچا لیکھ لکھائیا۔ مایا رانی جوٹھا جھوٹھا پیسن پیسا، ہر مندر اندر دے دُہائیا۔ کتھنا کتھے دند بتیسا، بھيو اُھیدا وڈ دیوی دیونہ جانے رائیا۔ سُن سنائے راگ چھتيسا، ناد دُھن نہ کوئی اُپجائیا۔ ایکا چھتر جھلے پر بھ ساچے سپسا، کوڑا ڈمبیر جگت رچن رچائیا۔ ویکھے کھیل بیس اِکيسا، بھرم بھلکھے رہیا بھلائییا۔ اک چلائے جگت حدیسا، ورن گوت کوئی رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، نو دوارے ویکھ ہر، دسویں بوُجھ بُجھائیا۔ دسویں دس دس استھان۔ جوتی نُوُر ہر بھگوان۔ مانس دیہی ویکھے کرم، سنت اسنت کر چچان۔ آپ کڈھائے بھرمی بھرم، شبد اُٹھائے تیر کمان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نو دوارے ویکھ ہر، دیوے ور اک دھیان۔ در دوارا اک رکھایا اے۔ پُرکھ ابناشی کر تیار، لوک مات لے اوتارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا اے۔ نرگن رُوپ نر آکارا، سرگن ساچے کر پیارا، شبد دھارا رہیا وہایا اے۔ جیو جنت بھرم گوارا، سادھ سنت ہوئے آوارہ، در در اپناراہ چلایا اے۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپارا، اک کرائے جگت جیکارا، چار ورنان رہیا سنایا اے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، نو دوارے ویکھ ہر، اپناراہ اک دکھایا اے۔ ایزا اکھر آپ بنایا۔ آتم برہم وچ سما۔ پاربرہم برہم میل ملایا۔ ننھا نرگن رُوپ اپارا اک جنایا۔ نر آکار کسے دس نہ آیا۔ ددا دوار آپ

گھلایا۔ دسویں اندر ڈیرہ لایا۔ دسویں گر بچن لکھایا۔ اند اند اند ترے گن پوہ نہ سکے مایا۔ اک اند ہڈ ماس ناڑی چڑا، بند چار دواری اک رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اند چند سٹ ڈلار، پوت سپوتا رہیا اُچھایا۔ پیا پوری پورن آس۔ پورن پڑکھ ہوئے پر بھ داس۔ سرب گھٹ کامی نہ نہہکامی آدانت نہ جائے وناس۔ سرب جیاں پر بھ انتر جامی، جوت زرنجن اک ابناش۔ جوتی جوت سروپ ہر، پیا پوری آس کر، ہو یا رہے داسن داس۔ پیا پوری ہر سہایا۔ پورن جوت ہر ٹکایا۔ ورن گوت نہ کوئی رکھایا۔ کھگ مایا آتم دھوت، زرنل نیر رکھایا۔ اٹھے پہر کھلے سوت، دسم دواری مکھ گھلایا۔ آوے جاوے زرنجن جوت، دس کسے نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، پیا پوری آس کر، آپ اپنے رنگ سمایا۔ پیا پریم چیت چت چتاریا۔ سدا سہیلا ساچا میت پرورد گاریا۔ چلے چلائے اچرج ریت، بھرم بھلکھے آپے پارہیا۔ کسے ہتھ نہ آئے مندر مسیت، پنڈت قاضی آپ سنا رہیا۔ گردوارے پرکھے نیت، گرنتھی پنٹھی ویکھ وکھا رہیا۔ ہرجن مانس دیہی جائے جیت، کایا مندر ہر سہا رہیا۔ جگا جگنتر ساچی ریت، اپنا آپ ہر اُپا رہیا۔ آپ سنائے شبد سہاگی سچا گیت، دھر درگا ہی اک سنیہڑا چار ورنناں آپ جنا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پورن آس مات کرا رہیا۔ رارا راج جوگ سلطان۔ رام نام سری بھگوان۔ رڑکن آیا سرب جہان۔ جھڑکن آیا بے ایمان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ بنائے دیا کمائے، شبد سروپی اک مکان۔ رارا روپ وٹایا اے۔ روپ رنگ کسے دس نہ آیا اے۔ سرشٹ سبائی رہیا ویکھ، جوتی جامہ کھیل رچایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، اپنے رنگ سمایا اے۔ رارا ریکھ سرب مٹائیندا۔ گر گو بندے لکھیا لیکھ، اکھڑ اکھڑ لینا ویکھ، کیہڑی کوٹے بھیکھ وٹائیندا۔ بھرے بھلے اولیئے پیر شیخ، سنگ محمد چار یار، نہ کوئی ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا ویس کر، گر گو بندے بنت بنائیندا۔ اند پڑ اند مکان۔ پورن جوت سری بھگوان۔ ورن چار چار دیوار، پنچم میلا میت مرار، چار کُنٹ کُنٹ چار شبد رکھے ساچی دھار، اوچ نیچ رنگ راجان۔ سچ تخت ہر سلطان۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، لکھ چوراسی آپ چبائے اپنی داڑھ، کوٹھے منڈپ ماڑی مندر ویکھ وکھانے اندر باہر ڈونگھی کندر جل تھل جگت اسگاہ، آپے جانے بے پرواہ، انڈج جیرج کر دھیان۔ سیج اُتھج وچ دھیان۔ کھانی بانی کرے پچھان۔ شبد سروپی اک اڈان۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پری اند چڑھے چند، کایا مندر سچ مکان۔ پری اند ہر سہایا۔ نو دوارے کدھیا گند، دسویں جوت جگایا۔ سرشٹ سبائی چڑھیا چند، سیٹل دھار شبد وہایا۔ جن بھگتاں خوشی کرائے بند بند، مسمکھاں دئے

سزایا۔ اٹھے پہر پرمانند، برہم رُوپ برہم سمایا۔ جن ہر گائے بتی دند، آتم جوتی میل ملائیا۔ بھرماں ڈھاہے جھوٹھی کندھ، شبد دھکا اک لگایا۔ اک چڑھائے نوچندی چند، مدینہ مکہ کعبہ قرآن نو دوارے دے دکھایا۔ اک سنائے سہاگی چھندا، ساچا اکھر رہیا پڑھایا۔ متمکھ چو بھاگ مندا، مدراماس رسن ہلکایا۔ دوس رین کھائن گند، امرت جام نہ کوئی پلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، پُری اند دیوے ساچا دھام آپ سہایا۔ اند پُر ہر سہایا اے۔ آپ لکھایا لیکھا دھر، بھو کسے نہ پایا اے۔ برہم پار برہم دوویں گئے جُڑ، شبد وچولا اک رکھایا اے۔ آپے چڑھیا ساچے گھوڑ، نیلی دھار ہو اسوار نیلا نام رکھایا اے۔ جُڑیا جوڑا وچ سنسار، چکلیا پوڑا پہلی وار، سادھاں سنتاں رہیا جگیا اے۔ دُھر درگا ہی آیا دوڑا، آپے دیکھے مٹھا کوڑا، راج راجاناں رہیا ہلایا اے۔ آپے ہوئے براہمن کوڑ، مات پت کسے نہ جایا اے۔ سمبل نگری جائے بہر، گرکھاں آتم لگی اوڑ، امرت میگھ رہیا برسایا اے۔ آپے دیکھے مٹھے کوڑ، شبد سرُوپی لائے پوڑ، اچا ڈنڈا ہر برہمنڈاں ایکا ایک لگایا اے۔ کلج تیرا اتم کنڈھا، چاروں کنٹ بھیکھ پکھنڈا، چو جہانی پائن ونڈاں، ہر بھانا بھو نہ رایا اے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، پُری اند دیکھ در، دسویں جوتی نور کر، ناویں بند کرایا اے۔ ناویں بند دوار، دسم کھلائیندا۔ گر تیغ بہادر تیری دھار، لاہیا سیس دلی دربار، اتم مل پوائیندا۔ کھڑے مات سچی گلزار، آئی رت شبد بہار، بھل بھلوڑی دیکھ دکھائیندا۔ مانس دیہی جنم اپار، ملی جوت شبد نرنکار، لوآں پُریاں پسر پسا، دس کسے نہ آئیندا۔ دیوے مان سچی سرکار، کلج تیری اتم وار، برہم رُوپ برہم پسا، دس کسے نہ آئیندا۔ نرگن کھیل اگم اپار، سرگن تیرے کرم وچار، گر تیغ بہادر میت مرار، چٹی چادر آپ بنائیندا۔ اک اڈائے شبد اڈار، پر بھ ابناشی کرتیار، ساچا دھام آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، انسا بنسا جگت سہنسا آپے آپ اکھوائیندا۔ انس بنس پوت سپوت جگت کل دھاریا۔ ایکا دھاگا ایکا سوت، آپے جانے کھیل کرتاریا۔ شبد سرُوپی ساچا دھوپ، پون سرُوپی ہون کرا رہیا۔ نہ کوئی جانے رنگ رُوپ، کون گر شاہو بھوپ، کون مات اچا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، بھگت سہیلا آپ اکھوار رہیا۔ شبد چڑھیا ساچے گھوڑ، دُشٹ دمن سیو کمائیا۔ دیکھے کھیل کنار جن، کلج اتم رین وہائیا۔ سادھ سنت بھلے بھرے، نہ دپسے ہر رگھرائیا۔ آوے جاوے نہ جنم نہ مرے، مٹنا مان برہم برہمے، ایکا جوتی ایکا ورنے دوسر گوتی دے مٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنی رچن رچائیا۔ گر گوبندے شبد جنایا اے۔ گنی گہندے ایکا راہ دکھایا اے۔ سرب جیاں آپے بخشندے، آدانت جگاں جگنت اپنے رنگ سمایا اے۔

جگت بنائے ساچی بنتا، بھانا اپنے ہتھ رکھایا اے۔ ہر جن ورلے میل ملاواں ساچے کنتے، جس جن آپے دیا کمایا اے۔ پُرکھ ابناشی پورن بھگونتے، ساچا در
 اک سہایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پُری انند انند پُر انند انند پرمانند سمایا اے۔ پنچم اکھر انک رچایا اے۔ پنچم اکھر آپ
 وسایا اے۔ نہ کوئی جانے بجر کپائی پتھر، کایا ستھر کس وچھایا اے۔ نیز نیر ورو لے اتھر، بھيو کوئی نہ رایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ جانے پنچم اکھر
 پنچم دیس وسایا اے۔ پنچم اکھر پنچ پردھان۔ پنچ دوارے ہر بھگوان۔ جوت نرنکارے پون مسان۔ اک اڈائے سرب جہان۔ ناتا تھے پن پن کھان، آون
 گون ہوئے حیران۔ جوتی جوت سرُپ ہر، پنچم پنچاں میل در، پنچم شبد در پروان۔ پنچم پنچ پونج تن ماٹی۔ آپے ویکھ وکھانے شبد دوارا اوکھی گھاٹی۔ نام
 پائے سچ مدھانی، کایا مندر ڈونگھی چاٹی۔ مکھن ورو لے دودھ پانی، ویکھے کھیل بازی گر ناٹی۔ سرشٹ سبائی پُنی چھانی، پنچم ملے نہ کسے ہاٹی۔ رسنا گائے سب
 دی بانی، گرگھ ورا لالا کھاٹی۔ پنچم رہے تن شیطانی، دس نہ آئن باٹی۔ نہ کوئی ویکھے جیرج کھانی، دیکھ جوت کون للاٹی۔ امرت آتم کھیرا پانی، بھر پیالہ
 پینا باٹی۔ ساچے مندر کر پچھانی، در دوارے لالا کھاٹی۔ اتم چکے جم کی کانی، رسنا رس ایکا چاٹی۔ پنچم پنچ در پروانی، ملے میل شبد نشانی، آد جوت سری
 بھگوانی، دُرمت میل جائے کاٹی۔ پنچم ت پنچم اُپجایا۔ پنچم دیوے ہر ہر مت، شبد سُنسہہڑا رہیا سُنایا۔ پنچم بنیا ساچا دوت، ساچا میل رہیا ملایا۔ پنچم جوڑے
 ایکانت، بہتر ناٹی نہ ابلے رت، دھیرج ست اک اُپجایا۔ شبد چڑھائے ساچے رتھ، تھے ناتا ساڈھے تن ہتھ، سگل وسورے جان لتھ، پنچم میلا ہر ملایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، پنچم میلا اک کر، چھیویں شبد جنایا۔ چھیویں شبد جنائی، من ودھائی۔ ملے مات وڈیائی، در دوارا اک سہائی۔ بے لکھ آئے اگے ناہیں
 کسے تھائیں، گرگھاں راہ وکھائی۔ آپے پکڑے اتم باہیں، پنچ دس پنچ آپ رہیا سمجھائی۔ شبد سہیلارکھی ٹھنڈی چھائیں، سینتل دھارا اک وہائی۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پنچم پرم پُرکھ پردھان، پنچاں پنچاں سنگ ملایا۔ پنچاں پنچم سنگ ملایا۔ کایا ماٹی ہوئے کنچن، سوہنگ پارس نام
 چھہایا۔ اک کرائے ساچا مجن، ساک سجن بن بن آیا۔ آپے مکھ کعبہ حاجی حجن، گردوارا مندر مسجد دو دو آہ ڈیرہ لایا۔ جوتی جگے ساچے اندر، شبد گیت
 گوہندا گایا۔ نام ہتھوڑا توڑے جندر، راگ چھتیسا بھيو نہ رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، پنچم جوتی میل در پنچم پُری انند سہایا۔ انند پُر پنچ پردھان۔ پُر انند
 شبد نشان۔ پُری گھنک وچ جہان۔ پنچم ہوئے وڈ بلوان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، اتم جوتی میل ہر، پنچم رنگن رنگ رنگان۔ پنچم رنگ مہان، راجن رنگیا۔

کرے کھیل مہان، لوک مات وار انکیا۔ پنچم جوتی جی جہان، دھرے دھرائے پُری گھنکیا۔ پرگٹ ہوئے والی دو جہان، پنچم اکھر نہکھنکیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سوہنگ شبد پنچ وجائے ڈنکیا۔ سوہنگ شبد پنچ پر بودھ۔ شبد جنائے بودھ اگادھ بودھ۔ ملے وڈیائی جگت ودھائی، گرگھ ساچا وڈ جودھن جودھ۔ چتر پنچ ہر درس دکھائی، پنچم بھید رہے نہ رائی، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، بھیکھ چکائے ایکا دُون۔ جیو جنت ادھار دیاوانیا۔ آپے دیوے جگت بھنڈار، بھرے رہن سد خزانیا۔ گرگھ ساچے کرتیار، آتم درس درس مہانیا۔ دیونہار اک داتار، گرگھ ورلے مات پچھانیا۔ مُمکھاں آتم ہاہاکار، گھر ہندا جائے ویرانیا۔ نہ کوئی جانے جیا جان ادھار، جس دتاپینا کھانیا۔ اپنے رنگ روے کرتار، سرب سرشٹی پاوے سار، وڈ داتا پینا دانیا۔ گرُ گرگھ سد تیار، جن بھگت آتم دھرم جیکار، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، دیوے مان دو جہانیا۔ بھگت پکوان در در پروسیا۔ رسنا رس رسن دکھان، لیکھے لائے ان دانہ توسن توسیا۔ کایا ماٹی اگنی بان، وچ دسے جل کوسن کوسیا۔ دھرم جھنڈا کرم نشان، پار کرائے نرگن نردوسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھنڈارے رہیا بھر، نہ آوے کدے توٹ توٹیا۔

★ ۱۳ بھادروں ۲۰۱۲ پکرمی اودھم سنگھ دے گرہ پنڈ جلال آباد ضلع امرتسر ★

ہر درس گرگھ ادھار۔ گرگھ بھگت ہر ناؤں رسنا اچار۔ شبد چوگ ساچی جگت، بھگت کُت انتم وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوت برہم برہم جوت ایکا دھار۔ ایکا دھار جوت نرالیا۔ پون اڈار شبد سوالیا۔ کرے کرائے ونج وپار، دیوے نام دھن دھن سچا دھن مالیا۔ لوک ماتی کاج سوار، پھل لگائے کایا ڈالیا۔ آد انت نہ پاراوار، چلے چال جگت نرالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل عقل اکالیا۔ عقل کلا بھر پور، آپ اکالیا۔ آسا منسا پور، سدا رکھوالیا۔ دھرم دوارے حاضر حضور، رکھے چال اولٹھی نت نوٹ نرالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنت سہیلا آپے بھالیا۔ کرے بھال ڈھونڈے جگ۔ کون دوارے گرگھ جوتی رہی جگ۔ آپے کھولے بند کواڑی، جگت ترشنا بھجھے اگ۔ در گھر ساچے ساچے لاڑے، شبد سرُپی ہتھیں تگ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے درس داتا سورا سربگ۔ وڈ سورا سربگ، چتر سجانیا۔ اُپر وسے شاہ رگ، ویکھے کھیل

برہمنڈ مہانیا۔ کلجک وارہی وگ، جیو پنڈ بھنے بھٹھیلے دانیا۔ گرگھ ساچا سنت سہیلا چرن سرن جن کل جائے لگ، چلے چلائے اپنے بھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے مان جگت نادانیا۔ کلجک کل ندھان ویکھ وچاریا۔ نہ کوئی توڑے جگت جنجال، چار دواہری دے پاسا ہاریا۔ ایکا دست نام دھن مال، سدا شاہ نہ ہوئے کنگال، منگے ورنہ دوجی واریا۔ اگے پھل کایا ڈال، سوہنگ امرت ساچا تال، امرت دھارا اک وہا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آوے جاوے پاوے ساریا۔ پاوے سار سرت سنبھال، سرب کلا کلونتیا۔ لال انملڑے لئے بھال، شبد سرُپ بن دلال، کرے کھیل بھگونتیا۔ ایکا مارے کرم اچھال، شبد گودی لئے اٹھال، شبد پہنائی تن ساچی مال، ہر جن آتم آپے نیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، بھانڈا بھرم بھرم بھانڈا آپے گھڑیا آپے بھنھیا۔ گھڑن بھنھنہار ہر سمرتھیا۔ اترن چڑھن پارکنار، ویکھ وکھانے ساڈھے تن تن ہتھیا۔ کلجک مایا سرن جیو گوار، کلجک کامی پائی نھیا۔ بھرے سکھ سرب سنسار، جھوٹھی متھن متھیا۔ گرگھ ورا تیج سوار، منگے منگ چرن دوار، شبد چاڑھے ساچے رتھیا۔ در سوالی بن بھکھار، بنے پالی ہر داتار، کرے رکھوالی پہریدار، کتھنا کتھ کسے نہ کتھیا۔ ایٹھے اوٹھے چوہدار، جگا جگنتر بھنے دھار، تن بسنتر ہووے سار، دیوے درس اگم اپار، سگل وسورا تن من متھیا۔ جوتی نور کر آکار، شبد کرائے بے جیکار، ایکا اوٹ نر نرکار، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ چوڑاسی آپ کرائے ستھر ستھیا۔ گرگھ مات گر وڈیا نیا۔ گر میلا کملا پات، گرگھ و بے من ودھانیا۔ گرگھ میلا آد جگا دگر سکھ ساچے رہیا جگانیا۔ گرگھ ساچے لگا بھاگ، گر سنگر درشن پانیا۔ سنگر ساچا کنت سہاگ، گرگھ ساچی نار سہانیا۔ گرگھ سنائے ساچا راگ، گرگھ ترے بھون بوجھ بھانیا۔ گرگھ آتم ہوئے ویراگ، گر منتر جاپ جپانیا۔ گر منتر مارے تینو تاپ، گرگھان ٹھنڈ ورتانیا۔ ٹھنڈی دھارا وڈ پرتاپ، گرگھان سنگ نبھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایکا دھام اپنا آپ سہانیا۔ گر شبد ویراگ جن ویراگیا۔ گرگھ آتم بھجے ترشنا آگ، سرن سرنائی ساچی لاگیا۔ گرگھ پکڑے تیری واگ، شبد سرُپ آئے بھاگیا۔ گرگھ ایکا نئے سنائے راگ، گرگھ دھوئی کایا داغیا۔ گرگھ آتم جوتی جگے چراغ، گر پورا دھووے داغیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے سویا آپے جاگیا۔ گر رنگ امانگ گر سکھ رنگیا۔ گر سکھ شبد ڈور پتنگ، چڑھے آکاش مات نہ سنگیا۔ گرگھان کٹے بھکھ ننگ، گر دربار ایکا منگیا۔ گرگھ جنم نہ ہوئے بھنگ، آتم دھار وہے گنگیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرگھ گر سکھ میل در، وجائے نام شبد مردنگیا۔ گر پورا کلجک گھاٹ وڈ

چڑھائیا۔ گرگھ نہاوے تیرتھ تاٹ، تن من میل رہیا گوائیا۔ گرگھ شبد جنائے ساچا پاٹھ، دوسر چیز نہ کوئی دکھائیا۔ گر منتر کھولے ساچا ہاٹ، ایک شبد ہر اُچائیا۔ پرگٹ کرے کایا ماٹ، گرگھ ونجارا کرے وپارا، لوک ماتی راہ جنائیا۔ گرگھ ساچے دئے ادھارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت ملاح آپ اکھوائیا۔ گر شبد کل مول، گرگھ پروانیا۔ گرگھ مات نہ جائے بھول، اٹھے پہر شبد مستانیا۔ گر شبد پنکھوڑا رہیا جھول، بیٹھے گرگھ چتر سُبائیا۔ مات لوک جن ساچے پھول، دیوے مان سری بھگوانیا۔ ملے میل کنت کٹھول، ٹئے گیڑا آون جانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، دیوے نام ندھان گنوت گن ندھانیا۔ گرگھ ساچی ریت آپ چلائیا۔ گرگھ بٹھے چرن پریت، ساجن ساچا رہیا سنانیا۔ گر پورا سد راکھو چیت، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ گرگھ کایا وسیرا مندر مسیت، شودوالا نام جنائیا۔ گرگھ کایا رہے سیت، ہر مندر اک رگھرائیا۔ گر پورا جن راکھو چیت، چرن کول کول چرن ایک در سٹی سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ گرگھ بوجھے کر وچار۔ بھو چکے ایک دُوبے، گرگھ دیوے نام ادھار۔ گردوارا ایک سو جھے، پار برہم پر بھ پائے سار۔ چرن پریتی ہر جن جھوبے، لکھ چوراسی اترے پار۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کرے کھیل اپر اپار۔ گرگھ گنی ندھان، شبد گن جانیا۔ گرگھ ہوئے در پروان، چلے چلائے اپنے بھانیا۔ گر پورا سد مہربان، دیوے نام ساچا دانیا۔ گرگھ ساچے ساچی آن، پائے والی دو جہانیا۔ گرگھ دیوے ساچا دان، شبد اڈان بانیا۔ گر پورا کر دھیان، آتم بھرے نام خزانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، دیوے وڈیائی وچ جہانیا۔ جن راکھے ہر دین دیال۔ تن بھاکے در سرت سنبھال۔ لکھے لیکھ مستک ماتھ، جوت سروپی بے مثال۔ شبد چڑھائے ساچے راتھے، اک چلائے اولڑی چال۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پھل لگائے کایا ڈال۔

★ ۱۳ بھادروں ۲۰۱۲ بکرمی سوہن سنگھ دے گرہ پنڈ رام پُر ضلع امرتسر ★

ست پُرکھ زرنجن ایک، سرب سکھدایا۔ سرب گھٹا گھٹ رہیا ویکھ، دس کسے نہ آیا۔ سرشٹ سبائی لکھے لیکھ، لیکھ لیکھانہ کسے جنایا۔ جوتی دھر دھر جامہ بھیکھ، لوک ماتی پھیرا پایا۔ نہ کوئی جانے زرنیش، شو گنیش سار نہ رایا۔ برہم وشن در درویش، کھلڑے کیس ہوئے ہلکایا۔ کروڑ تیتیس رہیا ویکھ،

کرے کھیل ہر رُگھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوت زرنجن ویس کر، آپ اپنے رنگ سمایا۔ آد پُرکھ انا دجُگا جگنترا۔ کرے کھیل وِج برہما، سب گھٹ جانے انترا۔ سرشٹ سبائی مادھو مادھ، کلجگ لائے اک بسنترا۔ ہر بھگت دیوے ساچی دات، اجپا جاپ سوہنگ گر منترا۔ سنت سہیلے ساچے لادھ، آپ بنائے ساچی بنترا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ویکھے کھیل اک اکترا۔ گنوت گن ندھان زرنکاریا۔ لکھ چوراسی کرے پچھان، کلجگ تیری انتم واریا۔ گیانی دھیانی ہوئے حیران، پنڈت پاندھے وِج جہان، ملّا قاضی شیخ نادان، ہر ہر وسے بھو نیاریا۔ پڑھ پڑھ تھکے وید پُران، رسنا گائُن انجیل قرآن، کہانی بانی ہوئے حیرانیا۔ پرگٹ ہوئے ہر بلوان، جوتی جامہ کھیل مہان، شبد رکھے تیر کمان، چلّہ چاڑھے دو جہانیا۔ ویکھ وکھانے شاہ سلطان راج راجن جیو انجان بے ایمان بھرم شیطان، چلے چلائے اپنے بھانیا۔ جودھا سورانوجوان سرب کلا کل آپے پورا، بھگت جنان کل کرے پچھان۔ دیوے شبد نام تن ساچی تورا، اک بیٹھائے شبد بان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ ریکھ ویکھ ہر، آپے جانے اپنی آن۔ ایکا ایک ایک استھولیا۔ سرشٹ سبائی ساچی ٹیک، منمکھاں آتم بھولیا۔ گرکھاں کرے بُدھ بیک، اندرے اندر رہیا ویکھ، شبد سرُپ لکھے لیکھ، ساچا کنت ہر کتھولیا۔ ساچا مستک ایکا ریکھ، لکھ چوراسی بھرم بھلیکھیا، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ ریکھ ویکھ ہر، ایکا ایک دوار ہر زرنکاریا۔ دُوبی شبد رکھے ٹیک سرب سنساریا۔ پون سواس گھٹ گھٹ واس، شاہو شبااس تن نہ لائے سیک، شبد گھوڑے ہو آسواریا۔ چوتھے در ساچی ریکھ، سنت سہیلے رہے ویکھ، لونن تچے نیز ویکھ، بند کواڑی کون گھلا رہیا۔ کون جوتی جامہ دھاری بھیکھ، کون راما سد ویکھ، کون کاما اینکاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کلجگ انتم ویکھ ہر، کرے کھیل اپر اپاریا۔ کلجگ کالا رنگ کال وٹایا۔ نہ کوئی دیسے ساچا سنگ، لکھ چوراسی بھرم بھلایا۔ مایا رانی کینے ننگ، آتم ہوئے سرب ہلکایا۔ منمکھاں مانس دیہی ہوئی بھنگ، زہر ہر زہر نہ رسنا گایا۔ جھوٹے وہن وہے گنگ، امرت دھار نہ کوئی وہایا۔ پنجاں چوراں اٹھے پہر رہے جنگ، ہوئے وچولا نہ کسے چھڈایا۔ مدراماس لایا گند، بتی دند دھار وہایا۔ گرگھ وِلا چڑھیا ساچا چند، ملیا میل پُرکھ ابناشی لکھ چوراسی کٹے پھند، دھرم رائے نیڑ نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ ریکھ ویکھ ہر، آپ اپنے وِج سمایا۔ آپ اُپائے آپ آپ اُپایا۔ آپے جانا اپنا جاپ، بھو کسے نہ آیا۔ پونی شبدی وڈ پرتاپ، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ نہ کوئی جانے ست پُرکھ زرنجن، کون دوارے ویکھ پن پاپ، تینو تاپ جگت ہلکایا۔ سرشٹ سبائی مائی باپ، پتا پوت ایکا

دھاگا ایکا سوت، کون کوٹ رہیا جھوٹ، کون دشا پائے حصہ، دہ دشا شبد سروپی ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، کالی دھار رہیا وہایا۔ کلجگ کالی دھار وچ سنساریا۔ جیو جنت ہونے خوار، اتم بھرے سرب ہنکاریا۔ نہ کوئی جانے میت مرار، ایکا بھلیا در دواریا۔ چاروں کنت چار دیوار متمکھ روندے دھاہاں مار، بند کواڑی تن مندر واڑی ساچا آپ سہا رہیا۔ لگی اگت بہتر ناڑی، جوتی جوت سروپ ہر، ایکا جوتی اگنی آہوتی اپنی آپ کرا رہیا۔ رسنا شبد لینا بول۔ اتم پڑدہ لینا کھول۔ کون دوارے دھنی ناد اناہد وجے ساچا ڈھول۔ کون جنائے اگادھ بودھ، شبد سروپی وسے کول۔ کون دوارے ملے ہر سوراداتا جودھن جودھ، اٹھے پہر کرے چوہل۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایکا پچھے ساچے گھر، کون دست گرسکھ تیرے کول۔ گرسکھ اٹھ کر دھیان۔ اتم در ویکھ وچار، رسنا کھ کر بیان۔ اجپا جاپ کیہرا سکھ، دیوے ساچا برہم گیان۔ مات گربھ نہ ہونے اُلٹا رخ، لکھ چوراہی پھند کٹان۔ اُجل ہونے مات کھ، ملے میل نر ہر سری بھگوان۔ گرگھ ساچے سنت سہیلے، اندرے اندر ساچے میلے، اتم جوتی شبد دھیان۔ کون دوار شبد سنایا۔ کون دوار میل رگھرائیا۔ کون دوار ڈھول مردنگ رہیا وجائیا۔ کون دوار کر پیار، سنگھی ناد ہر رہیا سنایا۔ کون دوارے دیوے امرت دھارا، میگھ رہیا برسائیا۔ کون دوارے جوت آکار، اتم دیک رہیا جگائیا۔ کون دوارے کنت بھتار، اتم سیجا رہیا وچھائیا۔ پھولن سیجا کر تیار، گرگھ ساچے رہیا بہائیا۔ گرگھ ساچے کھول کواڑ، تتی وانیر نہ آئیا۔ پرے ہٹائے پنچم دھاڑ، بہتر ناڑ ہونے رشنایا۔ آپے پھرے پچھے اگاڑ، پہریدار ہر اکھوائیا۔ شبد گھوڑے پر بھ ساچا چاڑھ، واگ اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچے گھوڑے کر اسوار، گرگھ ساچے کیہڑی کوٹے ہر لے جائیا۔ پون اڈے اک اڈار، شبد وسے ساچی دھار، جوتی نور اک اجیار، سدھا راہ کون دکھائیا۔ دسم دواہی بھيو اپار، ساچے گھر کر پیار، ساچی ناری کنت بھتار، کون سیجا آپ ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایکا پچھے سچ گھر، کون دوارے ہر نرنکارے، ملے میل سچی سرکارے، آون جاون پتت پاون، آپ پھڑائے اپنا دامن، دس کسے نہ آئیا۔ رسنا کُنڈا دینا کھول۔ پنچم شبد ساچا بول۔ پنجاں تتاں ت وروں۔ چیتن سطح وسے کول۔ بدھ مت دے سمجھاوے متا۔ من پکھیرو کرے چوہل۔ بہتر ناڑی ابلے رتا، نام مردنگا وجے ڈھول۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایکا پچھے سچ گھر، کون دوارے تلے ساچا تول۔ اتم جوتی شبد گیان۔ گرگھ ساچے نوجوان۔ کایا مائی بھانڈے کاچے، اندر مندر کھیل مہان۔ جوت نرنجن ساچو ساچے، کوستک نیاں تلک لگان۔ پنچم دوت در جھوٹے ناچے، اٹھے پہر بے ایمان۔ گرگھ ورا ہر ہر دے اتم واچے،

ملے نام پد نر نربان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک اُبچھے سچ گھر، سچ دوارے کون نشان کون پہچان۔ سچ گھر کون پلا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، وسے نہیل دھام
 اچلا۔ ایک ملے سچ در، دو جہانی کھیل کھیلا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک اُبچھے سچ گھر، شبد پرچھاواں کپھری کوٹے پہلی وار ڈھلا۔ ہر شبد اپار گر ادھاریا۔ گر شبد
 ادھار وچ سنساریا۔ وچ سنسار پاوے سار، جوت نرنکاریا۔ جوت سرُپی کھیل اپار، لکھ چوراسی وچ سما رہیا۔ لکھ چوراسی کرم وچار، لہنا دینا مات چکا رہیا۔ لہنا
 دینا جیو گوار، دھرم رائے ہتھ پھڑا رہیا۔ دھرم رائے کرم وچار، چتر گپت سنگ رلا رہیا۔ ورجنڈی رکھے ایک ادھار، لہنیدار سرب بنا رہیا۔ لہنا دینا اپنا
 قرض اتار، لوک مات جو چڑھا رہیا۔ ویلے اتم آئی ہار، ساچا شبد نہ کسے پڑھا لیا۔ چاروں کنت ہاہاکار، مات پت بھائی بھین نہ کسے جھڈا لیا۔ اتم روندے
 دھاہاں مار، دھرم رائے سُن پکار، نہ ہوئے کوئی سہار، مانس دیہی جنم گوار رہیا۔ گر گھ ساچے اترے پار، ایک کیا چرن پیار، گر پورے راہ دکھا رہیا۔ گر منتر
 شبد اپار، اترے پار ناری نار، بردھ بال جوان ایک راہ دکھا رہیا۔ آپے رہیا تیج سوار، گر گھ ساچے سنت ڈلار، شبد سنسہرا اک سنا رہیا۔ دو جہاناں میت مرار،
 ہتھیں بنھے شبد گانا، اتم وار ساچی ڈولی وچ بہا رہیا۔ آپ لے جائے سچ دوار، در گھر ساچے کھولے بند کواڑ، در گاہ ساچی ساچے دھام ہر سہا رہیا۔ در گھر
 ساچے دیوے واڑ، گر گھ ساچے ساچے لاڑ، اتم انت جوتی میل ملا رہیا۔ منتمکھ بھلے جیو گوار، گر گھ ساچے اترے پار، دوویں دھار وچ سنسار آپے آپ چلا
 رہیا۔ گر گھ گوڑھا رنگ ہر چڑھایا۔ پر بھ منگی ساچی منگ، لڑ پھڑایا۔ کلجک مایا کئی بُھکھ ننگ، نام مردنگ اک وجایا۔ نو دوارے جائے لنگھ، گر پورے راہ
 دکھایا۔ آپے چاڑھے اپنا رنگ، دوسر کسے دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گر گھ ساچے سنت جناں اک سہیلا جگت اکیلا، اٹھے پہر نظری آیا۔ اٹھے
 پہر پہریدار۔ گر گھ ساچے سنت ڈلار۔ آپ چکائے دیا کمائے، مکھ چوائے امرت دھار۔ اُلٹی نا بھی نیر وہائے، مایا دہنی بھارا لاہے، پرگٹ جوت نر ہر پوہ
 چھہی پرکاش اک کرائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گھ ساچے سنت اٹھائے۔ اٹھ اٹھ جاگ گر گھ و نجا ریا۔ تن کایا لگے بھاگ، کر
 ساچا ونج وپاریا۔ تن مندر سُن ساچا راگ، چھتتی راگاں وسے باہریا۔ اتم جوتی اک چراغ، میٹ مٹائے اندھ اندھیاریا۔ گر پورے چرنی لاگ، کھولے بند
 کواڑ، بجر کپائی دیوے پاڑیا۔ دُرمت میل دھووے داغ، پنجاں چوراں رہیا تاڑیا۔ ہتھ پکڑے اپنے واگ، شبد گھوڑے ساچے چاڑھیا۔ نو اٹھاراں ڈسنی
 ناگ، شبد ڈنڈے آپے جھاڑیا۔ آپے ہنس بنائے کاگ، ست سرور اندر واڑیا۔ ملے میل کنت سہاگ، ویکھے سچا گھر دُھر دربار دھرم اکھاڑیا۔ ایک ہر

دربار، در درواجیا۔ گرگھ ساچے کر تیار، ویکھ وکھانے راجن راجیا۔ امرت برکھے ٹھنڈی دھار، اپنا ساجن آپے ساجیا۔ نو دوارے بند کواڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، گرگھ ساچے ویکھ، در گھر ساچے رکھے لاجیا۔ در گھر ساچا اک سُہایا۔ جیو پنڈ جیو بھانڈا کاجا، لاڑی موت بھنّ وکھایا۔ مائی پتلا در در ناچا، بھوونہ جانے رایا۔ پُرکھ ابناشی ساچو ساچا، دس کسے نہ آیا۔ گرگھ ورلے ہر دے واچا، برہم پاربرہم ایکا میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرگھ ساچے دیوے ور، کایا مندر ساچے اندر ڈونگھی کندر ایکا ایک کرے رُشایا۔ کایا مندر ڈونگھی غار۔ اوکھی گھاٹی گرگھ ساچے کر وچار۔ امرت رس نخبھر چاٹی، پون انجا چھتر جھلار۔ ملے نام ساچی ہائی، چوڈاں ہٹاں کر وچار۔ چوڈاں لوک کھول کپائی، نو دوارے وسے باہر۔ ایکا تیرتھ ساچا تائی، امرت بھریا رہے بھنڈار۔ کول نا بھی آن بائی، جھرننا جھرے اپر اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ ساچے ویکھ ہر، دُرمت میل رہیا کائی۔ دُرمت میل کٹ تن سواریا۔ دُئی دویٹی میٹے پھٹ، دیوے اک شبد سہاریا۔ کرے واس گھٹ گھٹ جوتی جگے لٹ لٹ، گرگھ لاہا لینا کھٹ، آئے در سچے درباریا۔ شبد لیٹے ساچے پٹ، جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا دیوے نام ور، گرگھ ساچے جان تر، ملے نام شبد وڈ بھنڈاریا۔ شبد نام اتول جگت تُلایا۔ گرگھ اندر رہیا بول، دس کسے نہ آیا۔ ساچے پڑدے رہیا کھول، راگ راگنی نہ کسے الایا۔ سچے دوارے وجے ڈھول، اک سُرنگ ہتھ پھڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرگھ ساچے ویکھ در، ساچی رنگن رہیا چڑھایا۔ ساچا رنگ چلوں تن چڑھانیندا۔ ہر جن نہ جائے بھول، در سمجھانیندا۔ آپ چکائے اگلا بچھلا مول، کنت کنتوہل میل ملانیندا۔ دیوے نام شبد ترسول، ترے گن مایا پرے ہٹانیندا۔ پُرکھ ابناشی دُو لھو دُو لھ، پنج پنچائی مار مٹانیندا۔ گرگھ اُپجائے مات کول پھول، دھرت مات اُپر کُٹانیندا۔ شبد پنگھوڑا لینا جھول، پر بھ اپنے ہتھ رکھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرگھ ساچے ویکھ در، پورن اچھیا مات کرائیندا۔ پورن اچھیا آتم شانت، سوہنگ پائے ساچی بھجھیا۔ امرت دیوے بوند سوانت، ایکا اکھر جگت وکھر گرگھ ساچے سکھیا۔ بیٹھا رہے اک اکانت، ملے میل دُھر در گاہی لکھیا۔ درس دکھائے دیا کمائے میٹ مٹائے اندھیری رات، تن من لاپے جھوٹھی وکھیا۔ نہ کوئی جانے لکھی رکھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ ساچے ویکھ ہر، آپ مٹائے ترشنا ترکھیا۔ ترشنا ترکھ آتم دُور۔ پُرکھ ابناشی حاضر حضور۔ آتم جوتی ساچا نور۔ شبد وجائے ساچی نور۔ انحد بانی اناہد سور۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرگھ ساچے ویکھ در، ایکا دیوے نام ور، سرب کلا آپے بھر پور۔ سرب کلا بھر پور ہر سمرتھیا۔ گرگھ آسا نسا پور، سر رکھے دے کر ہتھیا۔

بے سکھاں در دے دُور، کھجک مایا متھن متھیا۔ گُرمکھ ساچے آتم جوتی ایکا نُور، شبد چاڑھے ساچے رتھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوُن بھگوان، رسنا کتھنی مات کسے نہ کتھیا۔ دیوے درس انُوپ، ہر رگھرایا۔ سوچھ سرُپی وڈا بھوپ، سد ہر دے رہے سمایا۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی رُوپ، جوتی نُور اک سوایا۔ کرے پرکاش اندھ کوپ، گُرمکھ ساچے دیا کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن پریتی ساچا ناتا، اک بندھائے پُکھ بدھاتا، اُتم رکھے مات ذاتا، گُرمکھ نام ساچے رنگ رنگایا۔ ہوئے درس آتم پرکاش، امرت میگھ دیوے برس، شبد رسن سواس سواس۔ سچن سہیلا کرے ترس۔ کھجک مایا بند خلاص۔ آپ مٹائے ترشا حرص، آتم نج گھر رکھے واس۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا درس دکھائے، کایا جنگل جوہ اُجاڑ وڈی وڈ پر بھاس۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ کایا ٹلیا۔ آپے ویکھے بہتر ناڑ، شبد چڑھائے تیر سچا چلیا۔ پرے ہٹائے پنچم دھاڑ، توڑے گڑھ کوٹ وڈ قلیا۔ در گھر ساچے دیوے وار، پُکھ ابناشی ساچا میل ملیا۔ پر بھ پکڑے ہتھ اپنے نتھ، دہ دشا رہیا پھرایا۔ پنجاں چوراں رہیا متھ، سوہنگ کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ سگل و سُرے جائن لٹھ، در دوارے جس جن درشن پایا۔ انتم سیاں ساڈھے تن ہتھ، کھجک انتم رہیا سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گُرمکھ ساچے سنت جناں آپ اپنا میل ملایا۔ ہر شبد اپار، گُرمکھ اُدھاریا۔ گُرم پورا پاوے سار، کرم وچاریا۔ جنم کرم ہتھ داتار، پنجاں تتاں آپ اپا رہیا۔ پنجاں تتاں کر پیار، ہڈ ماس ناڑی جوڑ جڑا رہیا۔ جوت سرُپی کر آکار، شبد سرُپ وچ سارہیا۔ پون سرُپی دیوے دھار، واجا پون اک وجا رہیا۔ آپے وسے اندر باہر، دس کسے نہ آرہیا۔ گُرم پورا کر تیار، سچھلی کُکھ مات کرارہیا۔ کرپا کر سچّی سرکار، گربھ واس پھند کٹا رہیا۔ نُوری جوت کر آکار، مانس دیہی آپ سہا رہیا۔ اُتپت ہوئے وچ سنسار، لوک مات نام رکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرم پورے بنت بنا رہیا۔ ہر شبد ادھار گُرمکھ جنایا۔ گُرم پورا کرے وچار، ہر سچّی سرنایا۔ ہر ساچا دیوے تار، اٹھے پہر شبد جنایا۔ گُرم پورا چرن دوار دوس رین سیو کمایا۔ ہر ہر پاوے ساچی سار، سر ہتھ سمرتھ لکانیا۔ گُرم پورا بنے بھکھار، منگے منگ بھچھیا اچھیا پور کرایا۔ وڈ داتا ہر سورا سربنگ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرم پورے گود اٹھایا۔ ہر شبد اپار، گُرم خزانیا۔ گُرم پورا بنے ورتار، دیونہار وچ جہانیا۔ بھرے اٹھ ہر بھنڈار، آدانت بینا دانیا۔ ہر گُرم گُرم ہر ایکا سچّی دھار، آپے جانے جانی جانیا۔ گُرمکھ ساچے کر پیار، امرت آتم دیوے دھار، شبد کھنڈا تن شنگار، پر بھ ساچا مات کرانیا۔ پنجاں چوراں کرے خبردار، نیڑ نہ آئے جھوٹھی دھاڑ، وڈی وڈ کرے قربانیا۔ نکھی

رکھے تیز کٹار، بجر کپاٹی آر پار، اوکھی گھاٹی اک چڑھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی نور اک کر، گرگھ ساچی جوت جگانیا۔ ہر شبد جن ٹیک، وچ جہانیا۔
 گر شبد کرے بدھ بیک، آتم اُتے برہم گیانیا۔ ہر شبد ایکا ایک گر گرگھ آوے جاوے دیوے ہر مہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک ماتی جوت دھر،
 دیوے دان وڈ وڈ دانیا۔ دانی دُنیا دار آپ اکھوانیندا۔ ایکا جوت بھگت بھگوانی، بھگوان لوآں پُریاں وچ سمانیندا۔ جگو جگ انت نشانی، بھیکھا دھاری بھیکھ
 وٹانیندا۔ شبد رکھے تیر کانی، اپنی ہتھیں آپ چلانیندا۔ لکھ چوراسی پُنی چھانی، آپے ویکھے برہم گیانی چرن دھیانی، گرگھ سوئے آپ جگانیندا۔ امرت آتم
 دیوے پانی، ایکا اکھر ساچی بانی، جگت وکھر آپ کرانیندا۔ جوتی تیج کوٹن بھانی، چرن دھوڑ سچا اِشان، مستک اُکا آپ لگانیندا۔ درگاہ ساچی ساچی بانی، دسے
 شبد اک نشانی، دوسر وست نہ کوئے سنگ رلانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک ماتی جوت دھر، گرگھ ساچا منتر نام چپانیندا۔ گر منتر نام بان اک
 رکھایا۔ سرب جیاں بدھ جانے انتر، دس کسے نہ آیا۔ کرے کھیل جگا جگنتر، بھانا اپنے ہتھ رکھایا۔ آپ بنائے ساچی بنتر، ساچا دھرم رہیا چلایا۔ لوآں
 پُریاں ویکھ لگنتر، ساچی رچنا رہیا رچایا۔ دیک جوتی اک بسنتر، گھٹ مندر رہیا لگایا۔ ہر جن توڑے آتم وچا جندر، شبد ڈنڈا ہتھ رکھایا۔ پکڑ اٹھائے پنج
 چور ستے ڈو گھی کندر، بھے بھیانک اپن اچانک روپ اگتا پرگٹ ہوئے درس دکھایا۔ نہ کدے مرے نہ کدے جما، مات پت نہ کدے گود اٹھایا۔ آپے
 وسے گگن پاتالی تھماں، اند اندر اس سنگھ سنگھاسن منی منیشتر جوگ جگیشتر رکھی رکھیشتر شو شکر انکر کنکر مردنگ رہیا وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جگت
 جوتی نور کر، سرب کلا بھر پور ہر، لیکھا لیکھ سچ در، نو دوارے بھيو چکایا۔ نو دوارے کھول دوار، اچرج کھیل ورتانیا۔ دسویں وجے سچا ڈھول، دس کسے نہ
 آتیا۔ گرگھان آتم پڑدے رہیا کھول، آپے کُنڈا لاہیا۔ کلج پورے تول رہیا تول، چھوٹا مُنڈا اگے لایا۔ لکھ چوراسی جوٹھے جھوٹھے پھولن رہیا پھول،
 سوہنگ کھنڈا ہتھ رکھانیا۔ گرگھ ساچے لئے وِروں، نام مدھانا رہیا چلایا۔ سچ وست جن تیرے کول، ساچا ہٹ رہیا کھلایا۔ جوت سرُپی رہیا مول، سچ
 سمگری اک رکھانیا۔ کرے کھیل اُپر دھول، دھرت خوشی منانیا۔ گرگھ ساچے پھول کول، ساچے بوٹے رہیا لگانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جگت جوتی نور
 اپنا بھیکھ رہیا وٹانیا۔ ہر شبد اپار وچ برہمادیا۔ گر شبد ساچی دھار، دیوے آد جگادیا۔ ملے میل مادھو مادھ، در دوارا ایکا لادھ، رسنا رس رہیا ارادھ، ساچے در
 اک سواد، شبد وجے سچا نادیا۔ چلے شبد بودھ اگادھ، جوتی جوت سرُپ ہر، جگت جوتی نور کر، گرگھ ساچے سنت لیائے در، دیا کمائے آتم جوتی شبد ڈوری

اندرے اندر باندھیہ۔ اندرے اندر بنھ، ڈوری پائیہ۔ گرگھ آتم جائے من، جھوٹا جن ہر کدھائیہ۔ بھاگ لگے کایا تن، ہر شبد اک جنائیہ۔ بھانڈا بھرم بھو دیوے بھن، سوہنگ شبد ملے وڈیائیہ۔ دیوے نام سچا دھن، چور یار لٹ کوئی نہ جانیہ۔ شبد سنائے سچا کن، چھٹی راگاں بند کرائیہ۔ دھرم رائے نہ دیوے ڈن، لکھ چور اسی بھو مٹائیہ۔ پُرکھ ابناشی بیڑا دیوے بنھ، نت نوتا ہوئے سہائیہ۔ گرگھ ساچار سنا کہے دھن دھن، گر گوبندے میل ملائیہ۔ آپ وسائے ساچے گھر، نہ کوئی چھری نہ کوئی چھن، شبد محل اک اٹل رکھائیہ۔ جگے جوت گھڑی گھڑی پل پل، گرگھ ساچے جائے بل، دیپک جوتی ڈگمگائیہ۔ ویکھ وکھانے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ جل تھل، سرب رہیا سائیہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، جگت جوتی نور کر، اکل کلا بھر پور ایکا بخشے چرن سرنائیہ۔ عقل کلا بھر پور، ہر ورتتیا۔ بے مکھاں دسے دُور، پورن بھگونتیا۔ گرگھماں حاضر حضور، ساجن ساچے ستیا۔ ہوئے دکھڑا کرے دُور، دیوے مان وچ جیو جنتیا۔ دیپک جوت جگے کوہ طور، کایا چڑھے رنگن رنگ بستتیا۔ شبد ساچاست سرور، سنے سنائے ہر بینتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جگت جوتی نور کر، ساچے دھام ہر جو وستیا۔ ہر وسندڑو سچ دھام، گر گوبند وڈ ناؤں۔ سد بخشندڑو پورن کام، بند چند نہ جانے ٹھاؤں۔ گنی گہندڑو نام دام، دیوے سچ سواؤ۔ جوتی جوت سروپ ہر، جگت جوتی نور کر، چلے چلائے اپنے بھاؤ۔ پلے بنھ گنڈھ نام اپاریہ۔ دُوبے در نہ دینی ونڈ، نہ آئے پاسا ہاریہ۔ در گھر ساچے جائے پائیں ڈنڈ، گرگھ پیاریہ۔ سر اٹھائیں نہ دُوجی پنڈ، انتم لگے ڈنڈا بھاریہ۔ نگئی ہوئے نہ مات کنڈ، دُوبے در نہ نمسکاریہ۔ بال جوانی گئی ہنڈھ، ویلا اتم نیڑے آرہیا۔ تن اپنے رکھی ٹھنڈ، نہہکنک چرن دواریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، دے مت آپ سمجھا رہیا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی پوت۔ گرگھ پروئے ایکا دھاگے ساچے سوت۔ دُوبے در نہ دیسے کوئے، اٹھ اٹھ ویکھے چارے کوٹ۔ دُومت میل جن جننی آپے دھوئے، آپ اپنا جائے چھوٹ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے شبد بلونا، گرگھ ساچالیوے جھوٹ، ایکا گر اک سرکار۔ چرن پریتی جائے جُڑ، ملے ور در دوار۔ مانس دیہی نہ جائے رُڑھ، پون پانی ہوئے ادھار۔ ساچا ناؤں نہ جائے تھڑ، منگی منگ بن بھکھار۔ بھرم بھلکھے نہ جائے رُڑھ، جوتی جوت سروپ ہر، ایکا دسے سچ وہار۔ من سمتر تن وید پُران۔ گر امرت وڈ بانی بان۔ در دوار نر نرکار، اک وچار دُھر دی بان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرے پچھان۔ آتم آئی در دوار۔ رو رو کرے اک پُکار۔ پُرکھ ابناشی کرپا کر، اک وکھا سچ گھر، ناتائے پنچم یار۔ ایٹھے اوٹھے چکے ڈر، ایکا وسیئے ساچے گھر، امرت ملے ٹھنڈا ٹھار۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، اتم انت کھول بند کواڑ۔ در نہانی کوک کوک پکاریا۔ مایا رانی چکے چوک، ملے میل کنت اپاریا۔ تن جوٹھا جھوٹھا جائے سوک، جوتی جگے اگم اپاریا۔ لوک ماتی مٹے روپ، ست سروپ جوت اپاریا۔ میللا ملے شاہو بھوپ، ایک منگیئے منگ ہر دواریا۔ لیکھا لکھے اندھ کوپ، جوتی جوت سروپ ہر، دیک جوتی کر اجاریا۔ دیک جوتی کایا مندر دے ساچے تھال۔ ورن گوتی مٹے کندر، چرن پریتی نبھے نال۔ مایا مٹے وچا جندر، اتم مارے اک اچھال۔ دسم دوا ری دے مندر، لال انملٹا ملے دیال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دکھائے در دوارا سچی دھرم سال۔ دھرم سال ہر دوار۔ ہر دوار کایا مجھار۔ کایا مجھار شبدا پار۔ شبدا پار جوت ادھار۔ جوت ادھار ایکنکار۔ ایکنکار آپ پسا۔ آپ پسا سرب ورتار۔ سرب ورتار شبدا بے جیکار۔ بے جیکار پون آسوار۔ پون آسوار جوتی جوت سروپ ہر، آپے اندر جوت دھر۔ ساچا سچ کر آکار۔ پون روپ شبدا اڈار۔ شبدا بھوپ ہر داتار۔ ست سروپ نر نرنکار۔ روپ رنگ انگ سنگ سدا سدا ویکھ وچار۔ شبدا گھوڑے کس تنگ، نام پھڑے ہتھ مردنگ، دو جہاناں اک اڈار۔ نت نوتا کرے جنگ، پنجاں چوراں کرے بھنگ، اندرے اندر مارے مار۔ وڈ داتا سورا سربنگ، جوتی جوت سروپ ہر، گرگھ ساچے سنت سہیلے آپ ملائے اپنی کرپا دھار۔ اپنی کرپا دھار آپ ملایا۔ پورب کرم وچار، جوت جگایا۔ ایکا بخشے چرن پیار، ناتا بدھاتا اپنا آپ جڑایا۔ ایکا دے ساچی کار، بیٹھا رہے اک اکانت، دس کسے نہ آیا۔ سوہنگ شبدا اپر اپار، امرت دیوے بوند سوانت، ٹھنڈی دھار وہایا۔ آپے پتا آپے ماتا، ورن گوت اک پچھاتا، ساچا راہ رہیا دکھایا۔ کرے کھیل بوہ بوہ بھانتا، کلج میٹے اندھیری راتا، جوت نرنجن کر پرکاش، لوک مات مار جھات اپنا آپ کرایا۔ لوک مات ماری جھاک۔ گرگھیاں دیون آیا باقی۔ اتم کھولے ایکا تاکی۔ امرت بھریا اک پیالہ، در دوارے بنیا ساقی۔ پرگٹ ہوئے دین دیالا، نہ کوئی جانے بند تاکی۔ اٹھے پہر سد رکھوالا، دوس رین کرے راکھی۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرگھ ساچے جوت دھر، کوئی رہن نہ دیوے مات عاقی۔ نہ کوئی دیسے شاہ سلطان۔ ویکھ دکھانے نو کھنڈ پر تھی آکاش وچ جہان۔ دیپ ست ہوئے حیران، پر بھ ابناشی کرے دھین۔ برہے مٹدی جائے دکان۔ شو شکر رہیا کر چھان۔ اند اندر اسن کروڑ تیتیا آپ کرائے جان پچھان۔ بتی دند گائے راگ چھتیا، نہ کوئی جانے چتر سجان۔ قرآن انجیل پڑھن حدیثا، وید پڑاناں وگی بان۔ کرے کھیل بیس اکیسا، چھتر جھلے اک جہان۔ میٹ مٹائے موسیٰ عیسیٰ، کھانی بانی ہوئے حیران۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھیاں دیوے اتم برہم گیان۔ برہم گیان برہم جوت برہم

پچھانیا۔ آپ اپنی لہجی گوت، گرگھ ساچا راہ دکھانیا۔ بند کواڑی کھلے سوت، اُتجے دُھن دُھنی دُھنکانیا۔ سرتی سرت من لیا موہت، ملیا نام سِری بھگوانیا۔ ملے میل زرنجن جوت، دپیک جگے دو جہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ اکھر جگت دکھر، گرگھیاں دیوے دان سچا دانیا۔ دیوے دان دان ندھان۔ ہتھ نہ آوے پون پانی مسان۔ پڑھ پڑھ تھکے وید پُران۔ پنڈت پاندھے تھکے ماندے آتم آندھے، ملیا میل نہ ہر بھگوان۔ مایا باندھے بھرم بھلانڈے، آوندے جاندے اُٹھدے دیکھن کر دھیان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے سنت جناں میل ملاوا آپے جاپے کرے آن۔

★ ۱۴ بھادروں ۲۰۱۲ بکرمی مسائنگھ دے گرہ پنڈ نورنگا باد ضلع امرتسر ★

ساگر تن اپار وڈ سمنڈرا۔ من پھرے ادھوچکار، وڈی کُنڈرا۔ تن ہوئے چار دیوار، بنے اُچا سچا منڈرا۔ ساچی جوت ہر پسا۔ کرے کھیل سرب منڈرا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پائے شبد تن شنگار ساچی منڈرا۔ ساگر کایا تال وست امولیا۔ امرت گاگر رکھی بھال، وچ اڈولیا۔ آپے رہیا سرت سنبھال، ساجن ساچا آپے بولیا۔ آپے شاہ آپے کنگال، در دوارا ساچا کھولیا۔ دیونہار سچا دھن مال، پورا تول ہر جن تولیا۔ آپے لہے انملڑے لال، کایا ساگر تن ورولیا۔ کون پیارا مارے اُچھال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھاگ لگائے کایا چولیا۔ تن کایا کایا تن، رتی رت اپایا۔ منوآ من دتا بٹھ، ادھوچکار لکایا۔ بدھی مت رہیا ڈن، بھرماں کھیل رچایا۔ آپ دسائے اندر اندھ، کسے دس نہ آیا۔ ہڈ ماس ناڑی کیا بند، لہو مٹھ پڑدہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رچنا رہیا رچایا۔ کایا ساگر سندھ، وہن وہنیا۔ آپ اُچائی ساچی بند، ساچا کھیل آپ کرنیا۔ جوتی دھاری ہر مرگند، گھڑے گھڑائے بھانڈے ون سونیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے اپنے نال نیا۔ اپنا آپ گیا من۔ بھاگ لگائے کایا تن۔ جوت لکائے لائے سنھ۔ شبد سنائے راگ کن۔ کن جنائے آتم من۔ آتم من بھرم گوائے، بیڑا اندر دیوے بٹھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد چڑھائے ساچا چن۔ جوت دھر کر پرکاش۔ اندر وڑ ساچے گڑھ، اُپر چڑھ رہے اداس۔ آپ اپنا پھڑ لڑ، رکھے واس ناڑی ناڑ۔

آوے جاوے چلے چلاوے سواس سواس، مایا گنی گئی رڑھ۔ دس نہ آیا سیس دھر، ساچے مندر بیٹھا وڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی رنگن رہیا رنگیا۔ اندر وڑ کریا اولہا۔ کوئی نہ سکے جیو پھڑ، ویکھ وکھانے کایا چولا۔ نہ کوئی چوٹی نہ کوئی جڑھ، نہ ڈلائے پون جھکولا۔ سچ دوارے رہیا کھڑ، شبد سنائے ساچا بولا۔ دسم دواوی بیٹھا چڑھ، آدانت کدے نہ ڈولا۔ آپ اپنا لیا گھڑھ، جوتی جوت سرُپ ہر، نرمل جوتی نور کر، آپ اپنے وسے کولا۔ وسے کول کرے کلیان۔ ہر جن پڑدے دیوے کھول، اک چڑھائے شبد بان۔ متمکھ تے پیر پسا، مایا سنجھا پین کھان۔ گرکھ نام رہے وروں، جوتی جوت سرُپ ہر، نرمل جوتی مار کر، میل ملائے گن ندھان۔ من چتر جگت سجان۔ جگت جگت جیو جھان۔ گرکھ ورا پاوے مکت، چرن کول پر بھ کر دھیان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی نور مات کر، آپے دیوے جیا دان۔ جیا دان گردیوا۔ پین کھان نام رس امرت میوہ۔ آون جاون کٹ پھٹ ہر درشن سیوا۔ جوتی کھیل گھٹ گھٹ ویکھ، وکھانے کایا مٹ، گائے رسنا ساچی جہوا۔ در دوارا تیر تھ تٹ، شبد ونجارا ویکھے ہٹ، کوستک نیا بن ونجارا۔ آتم رس لینے چٹ، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی نور مات دھر، اک کرائے ونج وپارا۔ ونج وپار ہر کرایا۔ کر کر مات وچار، گرکھ سیوا لایا۔ گرکھ ساچا سیوادار، در گھر ساچے آپ سہایا۔ در گھر سوہے سچ دربار، در گاہ ساچی ناؤں دھرایا۔ در گھر ساچی جوتی نرنکار، آپ اپنا میل ملایا۔ ملے میل پُرکھ اپار، آون جاون گیڑ کٹایا۔ مانس جنم نہ آئی ہار، بیڑا اپنا بٹھ وکھایا۔ ملیا میل سچی سرکار، ساچے رام ونج سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نرمل جوتی مات دھر، کرمی اپنا کرم کمایا۔ کرم کرونہار، کاج رچایا۔ پتت پاؤن پار اتار نہار، ساجن آپ اکھوایا۔ ساچا شبد اچار نہار، سوہنگ اکھر رہیا پڑھایا۔ جوتی جیا جنت ادھار، دپیک جوتی رہیا جگایا۔ سادھاں سنتاں کر وچار، گرسکھاں رہیا ڈویا۔ دیوے نام اپر اپار، دو جہانی سنگ نبھایا۔ میل ملاوا میت مرار، سدا سد رکھے ٹھنڈی چھایا۔ کریا ونج سچا وپار، گیت گوہنڈا رسنا گایا۔ مانس دیہی لایا بھار، ساچے بنسا ونج سمایا۔ مایا رانی تٹا بھار، ہوئے ہنگتا روگ گویا۔ دھرم رائے نہ منگے ادھار، لوک مات قرض چڑھایا۔ ملیا ور سچے دربار، گر پورے سرنی لایا۔ آپ اٹھائے بھجا پسا، در گاہ ساچی دے وکھایا۔ جوت جگائے اک نرنکار، ساچا مندر رہیا سہایا۔ سچ سنگھاسن بیٹھ داتار، گرکھ پورے رہیا سمجھایا۔ آون گون ہو یا باہر، انتم جوتی میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نرمل جوت مات دھر، پاتال آکاش، آکاش آکاشاں آپے باہر رہایا۔ اگم روپ اتھا بے پرواہیا۔ آپے جانے اپنا ناں، دس کسے نہ آئی۔ آپے چلے چلائے اپنے راہ، اپنی رہیا بنت بنایا۔ دو جہانی

ایکا تھاں، آون جاون کھیل رچایا۔ لوک مات جن بھگتاں پکڑے بانہہ، آدانت ہوئے سہایا۔ سد سہیلا رکھے ٹھنڈی چھاں، شبد پڑدہ اُتے پایا۔ آپے پتا
آپے ماں، آپ اپنی گود اُٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے وچ سمایا۔ آپ اپنے وچ سمایا۔ ساچا مندر کسے دس نہ آیا۔ اندرے
اندر دُو گھی کندر، شبد سنگھاسن اک لگایا۔ جیو جنت بھوندے بندر، پُرکھ ابناشی کسے ہتھ نہ آیا۔ گرگھ ورلے توڑے جندر، شبد ہتھوڑا اک رکھایا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سمایا۔ رنگ سمائے راگ، بھیو نہ جانا۔ راگ رنگ نہ دھوئی داغ، سنگھڑ سیانیا۔ سنگھڑ سیانا جائے
جاگ، ملے شبد ہر مہانیا۔ ہر شبد اُڈائے کاگ، ہنس بنائے جیو نادانیا۔ جیو نادانے پکڑے واگ، جس ہوئے ہر مہربانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر
جوت دھر، گرگھ ساچا آپ پچھانیا۔ گرگھ سنت پچھان، دیا کمائیندا۔ سرب جیاں گھٹ جانی جان، ساچے رنگ سمائیندا۔ ایک رکھے شبد بان، چارے کٹناں
آپ اُڈائیندا۔ اٹھے پہر مار دھیان، ہر جن سوئے آپ اُٹھائیندا۔ آپ چکائے جم کی کان، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ ایک دیوے نام ندھان، رسنا جہوا گن
گنائیندا۔ چلے شبد سچا نشان، آدانت جگا جگنت رنگ محل اک دکھائیندا۔ بھگت بھگوتے دھر دی بان۔ ملے میل ساچے کنتے، درس دکھائے در گھر آن۔
جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنے رنگ سان۔ آپ سمایا سچ رنگ، نہ دیکھے رنگ۔ شبد گھوڑے کس تنگ، شبد پھر ہتھ مردنگ۔
گرگھان اندر دیکھے بھکھ ننگ، ایک آس پیاس در منگا۔ پنجاں چوراں کرے بھنگ، بھن دکھائے کاپی ونگ۔ آپ نبھائے اپنا سنگ، وڈ داتا سورا سربنگ،
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگن رنگ۔ شبد گھوڑے کس تنگ، آپ اپنے رنگن رنگ۔ رنگن رنگ میٹھ، تن چٹھائیندا۔ گرگھ
ورلا لئیے ڈیٹھ، نیتز لوچن تیجا آپ گھلائییندا۔ لکھ چوراسی جھوٹھا پیسن رہی پیٹھ، نر نرائن دس نہ آئیندا۔ آپ دیکھے پرکھے مٹھے کوڑے رہیٹھ، جوتی جوت
سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلج تیری اتم وار، نہہکنک شبد ڈنک راؤ رنگ ایک گھر اپنا آپ وجائیندا۔ راؤ رنگ سلطان راج راجانیا۔ جیو جنت جہان
سادھ سنت ندھان نہ کسے پچھانیا۔ گرگھ ورلا چتر سجان وڈ بلوان، ملے میل سری بھگوانیا۔ آتم جوتی جگے مہان، شبد اُڈائے سچ اُڈان، کرپا کر والی دو جہانیا۔
دیوے نام پن کھان، رسن سوامی ایک گان، ساچا شبد اک دکھانیا۔ لکھ چوراسی چکے کان، ملے گھر سچا مکان، درگاہ ساچی دھام سہانیا۔ در دوارے دیوے
مان، بھگت وچھل آپ بھگوان، در دوارے کر پروانیا۔ شبد جھلائے اکت نشان، دیپاں لوآں ہر ہر مہربان، نوواں کھنڈاں کھیل مہانیا۔ آپے گوپی آپے

کاہن، آپے وشنوں بنسی سری بھگوان، چتر بھج آپ اھوانیا۔ آپے برہما کھول دکان، آپے شو شکر کرے دھیان، سُرپت راجا اند اند اند راسن ویکھ کرے پچھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کرے کھیل مات مہانیا۔ لوک مات مات اوتارا۔ دھرت مات ہر سُن پکارا۔ کلجک ہوئے اندھیری رات، چاروں گنٹ دُھندوکارا۔ کوئی نہ بچھے کسے وات، گنُو غریباں ہاہاکارا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی مات، پُتر دھی نہ کوئی پیارا۔ ایکا جھگڑا ذات پات، در در گھر گھر ہوئے خوارا۔ کوئی نہ جانے ساچی گاتھ، کلجک تیری انتم وارا۔ کوئی نہ ملے ساچا راتھ، تڑ تڑ تھکے جیو جنت گوارا۔ کوئی نہ لکھے ساچے لیکھ مستک ماتھ، ہر جن رووے کر کر پیارا۔ انتم سیاں ساڈھے تن ہاتھ، نہ کوئی دیسے شاہ دارا۔ گرگھ ورلے سگل و سورے جان لاتھ، انتر کھ نر نر نکارا۔ ملے میل تریلوکی ناتھ، ہر ہر ساجن میت مُرارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، بھگت کرائے ایکا نام ونج وپارا۔ ہر ونجرا، آپ ونج کر ایندا۔ گرگھماں کر پیارا، جھولی پائیندا۔ آتم جوتی نور کر اُجیارا، دیپک جوتی اک جگانیندا۔ دُئی دوتی میٹے دُھندوکارا، سچ پرکاش آکاش کر ایندا۔ ناتا تے پنچم یاراں، در دوارا کھول دکھائیندا۔ پون دیوے ٹھنڈی ٹھارا، شبد سواسی اک چلائیندا۔ ساچا شبد دے ہلارا، ساچے در آپ بہائیندا۔ ساچا ور سچی سرکارا، اگیان اندھیر سرب مٹائیندا۔ استھل دے اک چُبارا، چار دیوارا کوئی نظر نہ آئیندا۔ جوتی جگے اگم اپارا، رُپ سرُپ کوئی دس نہ آئیندا۔ سنے پکار سرب سنسارا، ساچا بھوپ وچ سمانیندا۔ اُتے دُھن سچی دُھنکارا، شبد اناہد اک وجائیندا۔ راگ چھتیس پار کنارہ، بھو کوئے نہ پائیندا۔ سُن اگموں دے باہرا، ایکنکارا دیس سہائیندا۔ اونکارا ساچی دھارا، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ آپے اپنا کر پسارا، اپنا آپ وچ ٹکائیندا۔ جوتی نرمل کر اُجیارا، سورج چند کوئی دس نہ آئیندا۔ آپ اپر پیر اپر اپارا، پار برہم ہر اھوائیندا۔ کوئے نہ جانے ہر کنارہ، کون دوارا آپ اپر پیر کھیل رچائیندا۔ اپنا آپ لئے اوتارا، آپ اپنے وچ سمانیندا۔ لوک مات کھیل نیارا، گر پیر پیر گر جگت دھرائیندا۔ شبد دیوے ہتھ تیر، وارو وار چلائیندا۔ آپ بیٹھا رہے اخیر، دھیر اک دھرائیندا۔ لوآں پُریاں آپے چیر، اٹھے پیر وہیر پائیندا۔ جگ جگ کرے انت اخیر، بھیکھا دھاری بھیکھ وٹائیندا۔ کلجک تیرے لتھے چیر، نہکھنکی ڈنک وجائیندا۔ بے کھماں کڈھے آتم ہوئے پیر، شبد بیڑا اک اٹھائیندا۔ جن بھگتاں کٹے انتم بھیر، امرت سیر گھ چوائیندا۔ نہ کوئی جانے شاہ حقیر، دستگیر سرب اھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک ریکھ ویکھ ہر، اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گرگھ رت ست اُبال۔ پنچم تت پُٹھے جنجال۔ گرمت گرمت گرمت نبھے نال۔ دھیر جت دھرت

مات آپے لئے سنبھال۔ ویلے اتم رکھے پت، چرن پریتی بٹھے نت، دُھر درگا ہی شبد دلال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے
 آپ جگائے، ویکھ دکھانے انملڑے لال۔ لال انملڑا ہر ہر بھال۔ آپے بنے در در دلال۔ بنیا رہے سدا سدا شاہ کنگال۔ جگوجگ جگت پت نت نوٹ
 بھگتن ہت چلے چلائے اولڑی چال۔ مائس دیہی لینی جت، نہ کوئی وار کوئی تھت، دیک جوتی جگے مستک ساچے تھال۔ امرت آتم لینا ست، ہریا ہووے
 کایا کھیت، سوہنگ نیج ساچا آگے پھل کایا ڈال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے توڑے کال جنجال۔ ہتھ سمرتھ سر داتار۔
 شبد چڑھنا ساچے رتھ، آپ اپنی کر وچار۔ سگل و سورے جائن لھ، ملے میل نر نرنکار۔ پنجاں چوراں رہیا متھ، شبد پھڑ ہتھ کٹار۔ ایکالے ساچی وتھ،
 سوہنگ شبد رسن جیکار۔ کلجگ کتھا کتھنا اکھ، گرگھ و رلا پائے سار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخشے چرن پیار۔ مت من بدھ تت سمایا۔
 کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار پنچے کرن یدھ، کایا اکھاڑا اک رچایا۔ آپے ویکھے شبد گھوڑے چڑھ کد، اچا آسن لایا۔ مستمگھ جیواں لین نہ دیوے سُدھ، مایا پڑدہ
 پایا۔ گرگھ و رولے پانی دُدھ، دسویں گھر وسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رتھ رتھو ہی آپ اکھوایا۔ پنچ تت تن اپاریا۔ من مت بدھ
 کرے پیاریا۔ ہر کاشد کرے سُدھ، جیوں کنچن سہاگا ڈاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے ویکھے نیتزیکھے، بیٹھ سچ سچے درباریا۔ سچ دوارے ہر سمایا۔ اپنا
 محل آپ اپایا۔ آپے رکھے سدا اٹل جیو جنت نہ سکے ڈھایا۔ گرگھ ساچا جائے بل بل، جس جن ساچی دیا کمایا۔ کایا اندر جل تھل، تھل جل پار کرایا۔
 آپ چلائے رسناہل، رسن سواسی نام جپایا۔ دیک جوتی جائے بل، نام رتی وچ لکایا۔ نوری جوت مار اچھل، آکاش پرکاش اک کرایا۔ امرت ملیا ساچا پھل،
 ساچے تن باغ سہایا۔ گرگھ چڑھیا اچے ڈال، اک ہلونا ہتھیں لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے سنت جناں امرت آتم کھ چوایا۔
 اچے پھل لگے ڈالے۔ گرگھ و رلا مارے چھالے۔ آپ وکھائے دیا کمائے، پورب دسا امرت تالے۔ امرت تالے پائے حصے، ایکالے شبد لالے۔ شبد
 لال گرگھ دلال، میل ملائے گر گوپالے۔ گر گوپال جوت اکال آپے رکھے نال نال، کایا مندر دھرم سالے۔ دھرم سال بے مثال، شبد وجے سچا تال،
 سار سرنگے بے بے تالے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا جوتی نور کر، آپے ویکھے چار دوالے۔ چار دوالے چار دیوار۔ چوکھٹ سیجا ہر بھتار۔ نیتز کھولے
 ہر جن تیجا، شبد سنگھاسن ویکھ اپار۔ آتم برہم سچ پتیجا۔ پاربرہم ویکھ آکار۔ پاربرہم کھڑھے دلہیزا، گرگھ ساچا ویکھ وچار۔ گرگھ ساچے من پتیجا، ملیا میل

ہر نرنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھاں دیوے ایکا ایک شبد دھار۔ شبد دھار گرگھ اولی۔ کر وچار اترے دُکھ، ہوئے سہائی جل تھلی۔ اک اڈار اُلٹے رُخ، گرگھ نواسی پھلی بھلی۔ شبد سرُپی شاہو بھوپئی آتم سیجا دیوے سکھ، کرے کرائے سچ شنگار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرگھ ساچے دیوے ور، ایکا ناری پُرکھ بھتار۔ دوویں وسے ساچے گھر، آتم سیجا ہر دوار۔ تن من نہ ڈولے چت۔ پاربرہم ملے نت نت۔ لیکھے لگے کایا چم، اٹھے پہر رہے جت جت جت۔ ہر دوار سُہیلے ساچے دم، ملے میل ساچے ہت ہت ہت۔ نہ مرے نہ جائے جم، ناتا تھے کایا کھت کھت کھت۔ نیتز نیر نہ روئے کوئی چھم چھم، امرت آتم دیوے ست ست ست۔ نہ خوشی نہ کدے غم، نرنکارا سچا ہت ہت ہت۔ آپے پتا امڑی ام، آپ لیکھے لائے ہڈ ماس ناڑی رت رت رت۔ ملے میل پاربرہم سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخشے نام ور، مانس جنم گئے جت جت جت۔ مانس جنم سوار آیا واریا۔ ملیا سچا باپا، دُکھ نواریا۔ مٹے تینو تاپا، بھرم گوارہیا۔ اک جیایا ساچا جاپا، کرم وچاریا۔ نہ کوئی پن نہ کوئی پاپا، دھرم دواریا۔ لوک مات وڈ پرتاپا، گر پورا آپ کرارہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخشے نام ور، دھیرج ست سنتو کھ دے مت آپ سمجھا رہیا۔ من ڈولے نہ ڈولے نیا۔ کل پورے تول تول، اتم پکڑے بہیا۔ کایا مندر تن ساچے بولے، آپے بنے ساچا سنیا۔ چکی پھرے کایا ڈولے، نام کہارا آپ اکھوینا۔ دیوے نام شبد انمولے، نین نیتز درس کرینا۔ پنج ت رہے تن گولے، شبد تاج سیس پہنیا۔ جاپ جپائے ہولے ہولے، ساچا راگ اک سنیا۔ اُلٹا کرے نابھ کولے، امرت آتم لکھ چوینا۔ ملے مان دھرت دھولے، گرگھ ساچا جس دھام سچ وچھنیا۔ دھرت سہائی اتم مولے، نرمل جوتی ہر جگنیا۔ ایکا نور آد اولے، انت سنت نشان مات رہ گنیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا میل شبد تیل ایکا ایک چڑھنیا۔

☆ ۲۵ بھادروں ۲۰۱۲ بکرمی ماتا بشن کور دے گرہ پنڈ جیٹھووال ہر بھگت دوار ☆

رُپ اگم اپار جوت نورانیا۔ جوتی نور ہر کرتار، شبد دھار اک دکھانیا۔ شبد دھار نرنکار، پون آسوار وچ جہانیا۔ پون آسوار سرشٹ سبائی رہیا پسار، لکھ چوڑاسی جیو جنت دیوے اک نشانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کرے کھیل والی دو جہانیا۔ والی دو جہان کھیل اپارا۔ شبد جھلائے

اک نشان، وڈا وڈ وچ سنسار۔ لوآں پُریاں پاوے آن، ایکا ایک ڈنک وجا رہیا۔ چارے کھانی کر وچار، راو رنک ہر سمجھا رہیا۔ رنا کھچے تیر کمان، شاہ سلطانا وہیر کرا رہیا۔ دوس رین اٹھے پہر نوجوان، جوت سرُپ دس نہ آ رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ انتم ویکھ ہر، بے مکھ جیواں کالا ٹکا شاہی مستک لا رہیا۔ مستک شاہی کالی ریکھ، آپے لاپے بے پرواہی جوتی جامہ دھارے بھیکھ۔ کلجگ جیواں دسے ناہی، آپے مٹائے اولیئے پیر شیخ۔ گرگھ تارے پکڑے باہیں، مستک لائے ساچی میخ، سدا دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، آدن انتا جگا جگنتا نر نریش۔ جوتی جامہ سری بھگوانا، کلجگ تیرا کالا بانا، آپے ویکھے گوپی کاہنا، نہ کوئی جانے برہما وشن مہیش گنیش۔ برہما وشن مہیش کل جنایا۔ شو شکر کرے آدیس، پر بھ کلجگ ویس وٹایا۔ کروڑ تیتسیا ویکھے سُرپت راجا اند کون دوارے جوتی جوت پرویش، الکھ نرنجن ایکا الکھ جگایا۔ آدن انتا نہ کوئی مچھ داہڑی نہ کیس، رُپ رنگ ریکھ بھیکھ کون رہیا اٹلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ ویس دس دسمیش انیک، ساچی دھار جگت کار اپنے ہتھ رکھایا۔ اپنے ہتھ رکھ کرتا، لکھ چوڑا سی پائے نتھ وچ ورجنڈ سرب سنسار۔ شبد چلائے ساچار تھ، گرگھ چڑھائے کریا دھار۔ آتم دیوے ساچی وتھ، سوہنگ اکھر جگت وکھر، نو دوارے دسے باہر۔ آپے پاڑے بجر کپائی پتھر، دسم دواری کر اُجیار۔ نیز لوچن لوئن کیہرا اٹھر، ستھر لتھے وچ بازار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ ساچے سنت ادھارے، آپ اپنی کریا دھار۔ کریا دھار جوت جگایا۔ پون گھوڑے ہو آسوار، گرگھ ساچے رہیا جگایا۔ شبد پہر تیز کٹار، پہریدار آپ اکھوایا۔ جوتی نور کر اُجیار، ساچاراہ رہیا وکھایا۔ نو دوارے بند کواڑ، دسویں دھرم بوجھ بُجھایا۔ کلجگ مایا نہ جائے ساڑ، امرت آتم ساچا لکھ چوایا۔ ہوئے اُجیار ناڈ ناڈ، بہتر ناڑی ڈمگایا۔ شبد وجے کاڑ کاڑ، ہنکاری گڑھ توڑ وکھایا۔ گرگھیں پھرے پچھے اگاڑ، چرن پریتی توڑ نبھایا۔ ساچی گھوڑی دیوے چاڑھ، واگ اپنے ہتھ رکھایا۔ درگاہ ساچی دیوے واڑ، دھرم رائے نہ ڈن لگایا۔ آپے پرکھے چنگے ماڑ، کلجگ انت آپ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ ساچے سنت سہیلے آپ کرائے اپنے میلے، بنک دوارا اک گھر بارا کلجگ بوجھ بُجھایا۔ اک دوارا در دربار۔ پُرکھ اپارا کھیل اپار۔ کھیل نیارا وچ سنسار۔ شبد آسوارا پون ادھار۔ لوآں پُریاں ایکا دھارا، برہمنڈ کھنڈ ورجنڈ کرائے اپنی کار۔ شبد اٹھائے چند پر چند، لوآں پُریاں رہیا ونڈ، نو کھنڈ پر تھی پائے سار۔ ویکھے کھیل ہر ورجنڈ، لکھ چوڑا سی نار رنڈ، سہاگی کنت نہ کوئی ہنڈھا رہیا۔ در در گھر گھر بھیکھ پنکھڈ، سادھاں سنتاں آتم ہوئی گھمنڈ، مایا جھنڈا کل جھلا

رہیا۔ پر بھ ابناشی وڈھے کنڈ، اتم کرے کھنڈ کھنڈ، دھرم رائے در دیوے ونڈ، کنجھی نرک پوارہیا۔ کلجک اودھ گئی ہنڈھ، ویلے اتم پائی ونڈ، بھرم
 بھلکھے سرب بھلا رہیا۔ پُرکھ ابناشی پائے ونڈ، ویکھ دکھانے جیرج انڈ، اُتبیج سیج آپے پڑدہ لاه رہیا۔ بے کھاں کلجک ننگی کنڈ، گرگھ ساچے سنت جناں اپنا
 لڑ پھڑا رہیا۔ شبد دات وڈ کرامات کل رہیا ونڈ، سوہنگ شبد سہاگی گیت ایکا کن سنا رہیا۔ بے کھاں اٹھائی پاپاں پنڈ، اتم انت نہ کوئی بھار ونڈا رہیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنے وچ سما رہیا۔ آپ اپنے وچ سمپ۔ ویکھ دکھانے نو کھنڈ پر تھی ست دیپ۔ راجے رانے بھرم بھلانے،
 گرگھ ورلے خستے چرن پریت۔ بے مکھ جیو بھنے جیوں بھٹھیلے دانے، آپے پرکھے نیت نیت۔ گرگھ ساچے سنگھڑ سیانے، ایکا گائن سہاگی گیت، چلے چلائے
 اپنے بھانے، کسے دس نہ آئے گرو دوارے مندر مسیت۔ کایا مندر سچ لکانے، نر ہر ساچا راکو چیت۔ اٹھے پہر پون بانے، امرت دھارا سیتل سیت۔ بن
 گر پورے کون پچھانے، جیو جنت ہوئے نادانے، کلجک اٹلی چلی ریت۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، راجے رانے ویکھ در، گرگھ آتم وسے
 گھر، مانس دیہی رہیا جیت۔ دسم دوا ری تاک کھول، ساچا ہٹ کھلائیندا۔ شبد سروپی آتم اندرے اندر بول، ساچا واک شبد سنایندا۔ پنجاں چوراں ہر روک،
 نو دوارے بند کرائیندا۔ تن نگارے وجے چوٹ، نام مردنگا اک لگائیندا۔ بہتر ناڑی کڈھے کھوٹ، امرت سپر مکھ چوائیندا۔ گرگھ ورا وچوں کوٹی کوٹ،
 کایا ہوئے ڈکھ گوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم اندھ انگیان اندھیر مٹائیندا۔ دسم دوا ری تاکی آپے لائیندا۔ گرگھ کھاں چکائے لہنا دینا
 باقی، دھر در گاہی سچ ملاہیا۔ چٹے آسو چڑھیا ساچے راک، چاروں گنٹ رہیا بھوئیا۔ نہ کوئی جانے بندہ مات خاکی، آدم حوادے ڈہائیا۔ پُرکھ ابناشی پاکن پاکی،
 پیرن پیرا اک اکھوائیا۔ امرت پیائے ساچا ساتی، تال سہاوا اک سہائیا۔ اک سنائے بھوکھت واک، کلجک کالا ویس وٹائیا۔ گرگھ کھاں کرائے اندرے اندر
 جھاک، دیپک جوتی اک جگائیا۔ نیڑ نہ آئے ہاکن ڈاکن ڈاکی، مائی گورجاں دے ڈہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے سنت ڈلارے،
 دسم دوارے بوجھ بھجائیا۔ آتم در کھول دوارا، سچ محل دکھائیا۔ جوت نرنجن کر آکار ساچا دیپک اک اجیارا، دہ دشا ہوئے رُشنائیا۔ نہ کوئی دیسے چار دیوارا،
 محل اٹل اک اپارا، شبد شنگارا نر ہر گردھارا، ساچا آسن ساچی سچ وچھائیا۔ دھنی ناد اپر اپارا، چھٹی راگ نہ دے سہارا، وید پُراناں وسے باہرا، انجیل
 قرآن دُور کنارہ، کھانی بانی سار نہ پائیا۔ آد پُرکھ اپر پیر دھارا، جگا جگنتر ساچی کارا، کر کر ویس جوتی بھیس لوک مات کھیل رچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ ساچے ویکھ ہر، آتم سچ سنگھاسن بیٹھا ڈیرہ لائی۔ دسم دوارا ہر گھلایا اے۔ پار کنارہ اک دکھایا اے۔ امرت دھار گھ چوایا اے۔ نہ کوئی دیسے ٹھگ چور یار، ساچا گھر اک دکھایا اے۔ اٹھے پہر جوت آکار، اندھ اندھیرا سرب مٹایا اے۔ پون اڈاری ٹھنڈی ٹھار، تتی واؤ لگے نہ رایا اے۔ نیڑ نہ آئے موت لاڑ، دھرم رائے دئے ڈھایا اے۔ گرگھ شبد گھوڑے چاڑھ، اپنا جوڑ جڑایا اے۔ درگاہ ساچی دیوے واڑ، لکھ چوراسی پھند کٹایا اے۔ جھوٹھی دیہی لوک مات جائے ساڑ، ستاراں ہاڑی لیکھ لکھایا اے۔ آپے ویکھے چنگے ماڑ، بھانا اپنے ہتھ رکھایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چتر گپت دے مت کل سمجھایا اے۔ آتم کھول در دوار، دیا کمائی۔ گرگھ ساچے کرتیار، ہر جوت جگائی۔ نرمل جوت کر آکار، اگیان اندھیر مٹائی۔ کایا کرے ٹھنڈی ٹھار، سینتل دھار اک وہائی۔ ملیا میل میت مرار، نرگن کھیل ہر رگھرائی۔ شبد کرائے تن سنگار، آپ اپنا لڑ پھرائی۔ آپے ہوئے پھریدار، در دربان آپ اکھوائی۔ چٹے آسو ہر آسوار، چاروں گنٹ رہیا دوڑائی۔ گرگھ رہنا خبردار، شبد سنیہہرا رہیا پچھائی۔ ویلا چکے چار یار، سنگ محمد دئے ڈھائی۔ عیسیٰ موسیٰ ہوئے خوار، نہ دیسے کوئی سہائی۔ کلجگ کالا سو سا کرتیار، کالی چولی تن جھہرائی۔ نہ کوئی سنائے قرآن حدیثا، راگ چھتیسامیٹ مٹائی۔ کھیلے کھیل بیس اکیسا، چھتر جگت جگدیشا اک جھلایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں چرناں ہیٹھ جھسائی۔ چرناں ہیٹھ جھسے ہر نرنکاریا۔ لاڑی موت ویکھ کھڑ کھڑ ہسے، کلجگ کھیل اپاریا۔ بے کھاں راہ ایکا دسے، دھرم رائے کھولے، بند کواڑیا۔ گرگھ ساچے در دوار آئن نئے، پر بھ اپنی گود اٹھا رہیا۔ شبد تیر ایکا کسے، لکھ چوراسی پار کر رہیا۔ گرگھاں مٹائے اندھیر جگت جگ مسے، دیپک جوتی آتم ساچا چند چڑھا رہیا۔ نگر کھیڑا ایکا دسے، نہہکنک ڈنک جس دھام وجا رہیا۔ جیو جنت سادھ سنت جوٹھی جھوٹھی مایا پھاسی پھسے، نہ کوئی انت جھڈا رہیا۔ بھگت جناں ہر ہر دے وسے، ساچا لیکھا اک لیکھا رہیا۔ امرت آتم مدھ پینا ساچا رسے، نرمل دھار گھ چوار رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنے بھانے آپ سمارہیا۔ اپنے بھانے ہر آپ سمایا، دس کسے نہ آیا، بھلی کل لوکائی۔ شبد تال اک وجایا۔ روگ سوگ دئے گویا۔ بے کھاں گوڑھی نیند رہیا سوايا۔ گرگھ ورلے کایا ڈال پھل لگایا۔ سوہنگ ساچا میل ملایا۔ گھر گھر میل ہر نہ ملے دلیر، کایا جنگل جوہ اجاڑ بیابانیا۔ نہ کوئی تولے دھری سیر، کون کرے انتم مہر، ہتھ بنھے شبد گانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے ویکھے سچ گھر، در دوارا جس پچھانیا۔ ننا: نار سہاگ نہ کنت ہنڈھانیا۔ نہ ہويا

جگت تیاگ، بھرے بھلے جیو لوکائیا۔ کایا مندر نہ لگے بھاگ، دپیک جوت نہ اے جگائیا۔ دسم دواہری نہ سُنیا راگ، دُھنی ناد نہ کوئی وجائیا۔ ہو یا مجن نہ ساچے ماگھ، چرن دھوڑ اِشان نہ کوئی کرائیا۔ کایا سوئی نہ گئی جاگ، ہوئے بُجھی نہ ترسنا آگ، امرت دھار نہ اک وہائیا۔ اَبے ہنس نہ ہو یا کاگ، سچ سرور نہ کوئی نہائیا۔ کس ہتھ پکڑی تیری واگ، شبد گھوڑا رہیا دکھائیا۔ کون لیکھا کھسے مستک بھاگ، جوت للائی دے جگائیا۔ کون دھوے کایا داغ، من پیراگ اک اُپجائیا۔ رسنا آیا نہ اَبے سواد، صدق صبوری بھیو نہ رانیا۔ کایا پنڈ مچھانیا نہ جانیا سچ ہری، کون محل اٹل رہائیا۔ ملے میل مادھو مادھ، سچ بھومکا دھام استھول کنت کنٹول در دوارا اک گھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، چوہ اکھر وکھر لیکھا آپ لکھائیا۔ سسا: سنگر سور ہر بلوانیا۔ گھگا: گھوڑا دسے دُور نوجوانیا۔ سسا: سرتی ساچی نُور، نُور و نُور نُور نُور انیا۔ گھر بیٹھا جانے دُور، لوک مات نہ کسے پچھانیا۔ گر منتر شبد سرب بھر پور، گرگھ ساچے رسن دکھانیا۔ گر پورا ساچا آسا منسا پور، دیوے نام جگت نشانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرگھ ساچے سنت پیارے، تیرا گھگھ واک کرے در پروانیا۔ در پروان آیا پروانہ۔ ویکھ دکھانے سرب کچھ جانے، جوتی جامہ سری بھگوانا۔ چلے چلائے اپنے بھانے، بھرم بھلائے سنگھڑ سیانے، ویکھ دکھانے راجے رانے، گیان دھیان نہ کوئی دکھانے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل والی دو جہانا۔ آپ اپنا مات اُپایا اے۔ جوت زرنجن نام دھرایا اے۔ جن بھگتاں آیا پڑدے کجن، ساچا سجن آپ اکھوایا اے۔ جوٹھے جھوٹھے بھانڈے بھجن، کلجک ویلا انت سہایا اے۔ سنت سہیلے آیا ٹھگن، بھیکھا دھاری بھیکھ وٹایا اے۔ گرگھ ساچے چرن دوارے ساچے لگن، جس سر ہتھ سرتھ رکھایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرگھ ساچے سنت سہیلے، آپ کرائے اپنے میلے، دُئی دوتی پڑدہ لاہیا اے۔ نہہکنک نہہکنک نہہکنک نہہکنک نہہکنک نہہکنک نہہکنک نہہکنک نہہکنک نہہکنک نہہکنک نہہکنک نہہکنک، شبد ڈنک راؤ رنگ چار دیواریا۔ نہہکنک نہہکنک نہہکنک، بار انک جوتی جامہ بھیکھ وٹا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نہہکنک آپے آپ اکھوارہیا۔ نہہکنک آپ اکھوانیدا۔ شبد ڈنک اک وجانیدا۔ جن بھگت اُپجائے جیوں راجا جنک، لائے تنک کرم کمانیدا۔ بھیکھا دھاری واسی پُری گھنک، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جامہ بھیکھ وٹانیدا۔ ست پُرکھ زرنجن ساچی دھار، سرب گھٹا گھٹ واسا ہے۔ لوآں پُریاں بنھے دھار، ویکھ دکھانے پر تھی آکاشا ہے۔ لکھ چوڑا سی پاوے سار، آپے ویکھے جگت تماشا ہے۔ جن بھگتاں کھولے بند کواڑ، بے کھال کرے ناسا ہے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرب گھٹا آپے

پرکاشا ہے۔ آپ اپنا کر پرکاش، ساچی بنت بنائیدا۔ شبد اڈاری اک آکاش، دہ دشا ویکھ وکھائیدا۔ آد انت نہ ہوئے وناس، سواس سواس ہر سمانیدا۔ لکھ چوراسی وسے پاس، دس کسے نہ آئیدا۔ ہوئے سہائی دس دس دس ماس، اندھ اندھیار کٹائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کر پرکاش لوک مات جوت جگائیدا۔ لوک مات جگی جوت، وجے کل ودھائیدا۔ میٹ مٹائے ورن گوت، شبد دھار اک رکھائیدا۔ کلجک جیورہے سوت، ویلا گیا ہتھ نہ آئیدا۔ گرگھاں میل رہیا دھوت، اُجل مکھ مات کرائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نو کھنڈ پر تھی آپے ویکھ وکھائیدا۔ نو کھنڈ پر تھی شبد اڈار۔ آپے ویکھے اندر باہر۔ لوآں پُریاں پاوے سار۔ جوتی شبد ایکا دھار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کرے اپنی کار۔ چاروں کُنٹ چار چھیر۔ جوت سرپ لے گھیر۔ لکھ چوراسی آپے ویکھے، آپے پائے بھرم بھلکھے، جگت بھلکھے کر کر ہیر پھیر۔ گرگھاں لکھائے ساچے لیکھے، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے تارے چرن دوارے کر کر اپنی مہر۔ کایا پنڈ وڈ سنسار ہے۔ ہرجن ساچے مان، نو کھنڈ پر تھی سچا اک مکان ہے۔ وچ وسے پنج شیطان، دوس رین اٹھے پہر پاؤن شور، اندھ گھور وکارا ہنکار اٹھان چنڈ پر چنڈ پائن ونڈ نوجوان ہے۔ بدھی مت وڈھن کُنڈ، منوآ پھرے وچ برہمنڈ ہو یا پھرے پردھان ہے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپے پائے ساچی ونڈ، ساچے سنت سُننا لا کان ہے۔ کایا مندر کوٹ گڑھ، ایکا کل وچارنا۔ کون ڈھا ہے اُپر چڑھ، کس محل اُجاڑنا۔ کون ویکھے دُور کھڑ، کون ونڈائے بھارنا۔ کون گھاڑن رہیا گھڑ، کون نو کھنڈ ونڈ کر ساڑنا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہتھ پھڑ شبد چنڈ پر چنڈ، ہرجن ساچے کرے تاڑنا۔ کایا مندر اک دھیان۔ اندرے اندر سچ مسان۔ نو دوارے در در من بھوندا بندر، نال وسے پنج شیطان۔ ڈونگھی کایا اندھیری کندر، چاروں کُنٹ بیابان۔ جوتی جوت سرپ ہر، ویکھے لیکھ در در، گرگر سکھ بنا جگت پردھان۔ نرگن رُپ اپار، اتھا ہے۔ نرگن رُپ اپار، سرب بے پرواہ ہے۔ نرگن رُپ اپار، آپے آپ صلاح ہے۔ کل ایکا رکھے سچ ملاح ہے۔ نرگن رُپ اپار، آپے آپ اٹل اٹل اتھا ہے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترے گن مایا ویس کر، برہما سُنٹ اک اُپایا۔ برہما سُنٹ اُپجائے۔ پار برہم ابناشی اچت، آپ اپنی بنت بنائے۔ کرے کھیل کملاپت، ساچی دھارا اک چلائے۔ آپ سہائے اپنی رُت، مات پاتال آکاش آپے آپ لے اُپجائے۔ جوت سرپ کر پرکاش، ست ستوادی ڈیرہ لائے۔ ست پُرکھ نرنجن اک ابناش، اپنا فرنا رہیا جنائے۔ ساچا فرنا شبد شاباس، پُریاں لوآں

رچن رچائے۔ آپ اپنا کرے داس، پاربرہم شبد پرکاش، جوتی ساچا میل ملائے۔ سچ منڈل بنائے شبد راس، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوآں پُریاں بنت بنائے۔ ترے گن مایاتت، ہر وچاریا۔ آپے پائے اپنی رت، کرے کھیل کول اُجیاریا۔ وچ بھریا دھیرج جت، ساچا پنج نام گھت، چرن نت آپ اُچا رہیا۔ آپے دے سمجھاوے مت، لوک مات بھٹاؤنانت، پُری پاتالا اک بنا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے نال ملا رہیا۔ آپ اپنا جوڑ جُڑایا۔ شبد گھوڑا اک دکھایا۔ چڑھیا گھوڑ، در دوارے آیا۔ پر بھ ابناشی گیا بھڑ، آپ اپنے رنگ رنگیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، اپنا بھیکھ آپے جانے لما چوڑا، بھید ابھیدا بھيو کسے نہ پایا۔ برہا منگے بن بھکھار۔ پر بھ ابناشی کرپا دھار۔ ایک دیوے دست اپار۔ شبد تیر سچ وبار۔ ایک ورکھے امرت مینہر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بخشے چرن پیار، ساچا چرن پیار، آپ وڈیایا۔ آپے وسے اپنی دھار، کرم کمایا۔ اند لوک وڈ ہر جی ہسے، شبد تیر نرالا کسے، ساچا راہ رہیا دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ دکھایا۔ برہم رُپ برہا اُپایا اے۔ پاربرہم برہم میل ملایا اے۔ ملیا میل ساچے ہر، برہم پاربرہم سمایا اے۔ پاربرہم کریا کرم، برہا لیکھ لکھایا اے۔ لکھیا لیکھ سچ برہم، پاربرہم جو فرمایا اے۔ پاربرہم ساچا دھرم، اپنا آپ جنایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ایک شبد جنایا اے۔ برہے شبد جنائی آپ کرائیا۔ آتم گھر وٹی ودھائی، بند بند خوشی کرائیا۔ رسنا چلی واہو داہی، کھچ کمان ہر دکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا رہیا لکھائی۔ ہر ساچا لیکھ لکھائے، بھيو نہ رایا۔ برہا چار گھ رہیا گائے، چارے ویداں آکھ سنایا۔ آپے جانے سبھی تھائیں، اچھل اچھیدا رنگ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سام رگ بیجڑ اتھر بن نال رلایا۔ چارے وید کر اُچار۔ پر بھ ابناشی کرپا دھار۔ برہے دے چار سٹ، سنک سندن سناتن سنت کمار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے ور نر ہر سچّی سرکار۔ دیوے ور ہری ہر ہر نرنکاریا۔ سرشٹ سبائی دھرنی دھر، لکھ چوڑا سی ورنی ورن، کرے کھیل اپر اپاریا۔ اپنی کرنی آپے کر، دھرت مات مات دھر، دیوے جل آپ سہاریا۔ وسے اُچ محل اٹل، جل تھل کھیل رچا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نوست دے ور، نوست ہر اُچا رہیا۔ نوست آپ اُپایا اے۔ برہے ساچا کرم کمایا اے۔ نار سرتی سنگ رلایا اے۔ نار دُن جس جن جایا اے۔ چھٹی راگاں مات الایا اے۔ پُرکھ ابناشی دیا کمایا اے۔ چاروں گنٹ رہیا وڈیایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سنگ نبھایا اے۔ اپنا سنگ آپ نبھائیندا۔ چارے وید ہر

لکھائیندا۔ ساچی وندن وند کرائیندا۔ چارے جگاں حصے پائیندا۔ سنجگ تریتا دوپر کلجگ چوتھانال رلائیندا۔ ترتالی لکھ بیس ہزار کرے گیڑا، ایک چوہ اکھ نام رکھائیندا۔ جگا جگنتر آپے کرے حق نبرہا، بھانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلجگ سنجگ دوپر تریتا پر بھ ابناشی آپ بنائے، ایک کھیڑا آپ اُپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سنجگ ساچا ویکھ ہر، وار اٹھاراں ویکھ وچارا اپنا بھیکھ وٹائیندا۔ سنجگ بھیکھ وٹائے، وار اٹھاریا۔ تریتا لیا ویکھ، دوئے دوئے لوچن رام اوتاریا۔ دوپر آپے مٹی ریکھ، وید ویاسا کرشن مُراریا۔ ایڑا اتھربن لکھیا لیکھ، کلجگ کالا ویس وٹالیا۔ در گھر ساچے بنیاں در درویش، گھر ساچے جائے پُکاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنے وسے گھر، کلجگ منگے اک ور، بنیا در ہر بھکاریا۔ کلجگ منگیا ور، آپ پُکاریا۔ لوک مات آوے ڈر، ایک دے دے ساچا ور، چرن سرن ہر نمسکاریا۔ پُرکھ ابناشی کرپا کر، آتم جھولی دیوے بھر، سنگ رلائے لوبھ موہ ہنکاریا۔ نر نرائن سرنی پڑ، ایک لڑ لیا پھڑ، دھرت مات اُپر بیٹھ چڑھ، چاروں کُنٹ رہیا لکاریا۔ قلعہ کوٹ اندر بیٹھا وڑ، نو کھنڈ پر تھی ایک گڑھ، ست دیپ چار دیواریا۔ گر پیر اولیا سادھ سنت نہ سکے پھڑ، نہ کوئی دیوے مات ہاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کلجگ ساچے دتا ور، بھریا اک اک بھنڈاریا۔ کلجگ آیا در، خوشی منائیا۔ دھرت مات آیا ڈر، لوک مات کرم رہیا اُپائیا۔ آپ بھلائے ناری نر، ساچا حکم رہیا سنائیا۔ پنچاں چوراں پھرنا گھر گھر، جھوٹا ڈنک رہیا وجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ کالے دتا ور، لکھ چوراسی انتم انت کرمی جس گڑمائیا۔ کلجگ کالی دھار آپ چلائیا۔ پرگٹ ہوئے بودھ اوتار، ساچا راہ رہیا جنائیا۔ جیو جنت سادھ سنت ہوئے ممتا مار، دے مت رہیا سمجھائیا۔ کلجگ کھیل کرے اپار، آپے آپ سرب رہیا بھلائی۔ ورتے ورتاوے وچ سنسار، بھانا اپنا ہتھ رکھائیا۔ کلجگ دتا اک پیار، پر بھ ابناشی دیا کمائیا۔ دھرت مات رووے دھاہاں مار، جن بھگتاں ہوئی جدائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رچنا آپ رچائیا۔ اپنا کرم کرم کمایا۔ بودھ ابودھ بھرم گویا۔ عیسیٰ موسیٰ مات اُپایا۔ خالی ہو یا شبد خیسا، کلجگ کال سنٹھ لگایا۔ سنگ رلائے ایک دوجا، کالا سوسا تن چُھبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ کالے دتا ور، اک بھنڈارا آپ بھرایا۔ عیسیٰ موسیٰ گئے ہار۔ جیواں جنناں کر سُدھار۔ آدن انتا کرے وچار۔ پورن بھگوتنا کھیل اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ سدیا در دوار۔ کلجگ سد دوار ہر سمجھائیندا۔ نہ کوئی چھڈنا پیر فقیر سادھ سنت یار چار کُنٹ آپ ہلائیندا۔ چار کُنٹ اندھ اندھیار، ساچا سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ کلجگ رووے دھاہاں مار، گر پیر اولیا کوئی نہ پاوے سار، اپنا راہ مات

چلائیندا۔ ایکا وینہدا میت مُرار، شبد سروپی ساچا یار، لوک مات دھار بٹھائیندا۔ پُرکھ ابناشی کر وچار، کوڑ گڑیارا کرے خبردار، ترے گن ویس ہر گردھار، بیخ ت آپ تیج وائے پرتھی آکاش بنائے کایا راس کرے خبردار، ترے گن ویس ہر گردھار، بیخ ت آپ تیج وائے پرتھی آکاش وچ چلائے پون سواس، شبد لکائے ہڈ ناڑی ماس۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کرم کمائیندا۔ پنجاں تیاں تن بنایا۔ آپ اپنی رت لکایا۔ چرن پریتی نت دکھایا۔ شبد پھڑائے ساچا رتھ، باہوں پھڑ رہیا چڑھایا۔ سرشٹ سبائی رہیا متھ، کلجگ کالا رہیا گرلایا۔ سگل وسورے گئے لٹھ، در دوارا اک سہایا۔ لیکھا لکھے ساچے ہتھ، اک محمد سنگ اپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ کالے میل ملایا۔ اک محمد در دوار۔ پر بھ ابناشی کرے کرائے اپنی کار۔ ساچی جوت اک پرکاشی، مات لوک دی لاسے اداسی، چوڈاں طبقاں چوڈاں لوک کرے خبردار۔ پنڈت پاندھے میٹ مٹاؤنے پھڑ کاشی، چاروں کُنٹ ہاہاکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دتا نام ادھار۔ ساچی دات ہر در پائی۔ کلجگ کرے اندھیری رات، کالا لیکھا مستک شاہی۔ اک بنائے جگت جماعت، چار یاراں سنگ رلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دتا ساچا ور، لوک مات جانا چائیں چائیں۔ اک محمد کرے پکار۔ پر بھ ابناشی کرپا دھار۔ لوک مات مار جھات اک اکانت، انتم انت کون دشا پائے حصہ ویلا وقت آپ وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگ محمد دتا ور چار یار۔ چوڈاں لوک چوڈاں ہٹ۔ چوڈاں طبقاں ویکھ گھٹ گھٹ۔ جوتی نور اک پرکاش، ایکا جگے لٹ لٹ۔ صدی چوڈھویں ہوئے وناس، چوڈاں سد کایا مٹ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُرمت میل رہیا کٹ۔ در دوار در پکاریا۔ پر بھ ابناشی کرپا دھار، ویلے انتم ہوئے ادھار، دیوے درس اگم اپار، کون میٹے چار یار، نبی رسولان کرے خوار، در در گھر گھر پاوے سار، چاروں کُنٹ دسے ہاریا۔ جوت سروپی شبد دھار، پُرکھ ابناشی آپ سنار، محمد احمد خبردار، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے مارے شبد ماریا۔ شبد مار ہر کراؤنی۔ جوتی نور نور جگاؤنی۔ شبد تور سرب بھر پور کل گلوتے آپ رکھاؤنی۔ لکھ چوڑا سی دسے دُرن دُور، سرب گھٹ واسی بنت بناؤنی۔ دھرم رائے دی پھڑے پھاسی، اسرائیل جبرائیل میکائیل اسرائیل ساچی رنگن آپ چڑھاؤنی۔ جوتی جوت سروپ ہر، کلجگ انتم جوت دھر، صدی چوڈھویں ست ستوادی بودھ اگادھی برہم انادی آپے میٹ مٹاؤنی۔ ایڑا اتھرن الاہی نور۔ نوری اللہ شبد تور۔ شبد دسے سچ محمد غوث پیراں حاضر حضور۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم ویکھ ہر، آپے کرے چورو چور۔

اک محمد چڑھیا چاء۔ در دوارے خوشی منا۔ پر بھ ابناشی دیکھے تھاں۔ کلجک انتم بن ملاح۔ پیر پیغمبر اولیے کوئی دیسے نہ۔ نہ کوئی پھرائے کسے بانہہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک چھتر جھلائے سیس۔ محمد احمد وقت چکایا اے۔ زرگن نرادھار آکار آپ کرایا اے۔ سرتی دیکھے کھیل اپار، ساچی دھارا شبد رکھایا اے۔ لوک مات کر اجیار، نانک نرنکارا آتم در دوارا سہایا اے۔ ملیا میل پُرکھ بھتارا، ہوئی سلکھنی ساچی نار، ساچی سیجا کنت بہایا اے۔ ملیا میل پہلی وارا، چڑھیا تیل وچ سنسارا، آپے گر آپے چیل، آپے اندر آپے باہرا، ساچے رنگ سمایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ڈوری نال بندھایا اے۔ شبد ڈوری ہتھ رکھایا۔ گر سنگر آپ پھرائیا۔ ملیا میل لکھیا دھر، نہ جانے جو لوکایا۔ چرن پریتی گئی جڑ، گیا ہر سچی سرنایا۔ لوک مات نہ رہی تھڑ، دیونہار آپ رگھرائیا۔ شبد چڑھائے ساچے گھوڑ، چاروں کنت رہیا دوڑایا۔ اک دکھایا ساچا پوڑ، در دوارے آپ بہایا۔ جوت سروپ ست ستوادی ساچے مندر باہر آیا دوڑ، گر نانک درس دکھایا۔ گر نانک آتم لگی اوڑ، امرت میگھ ہر برسایا۔ دوہاں دھراں گھر ساچے ہویا جوڑ، دوہاں دھراں میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر نانک دتا اک ور، ست نام نام ست گر نانک جھولی پائیا۔ ست نام ہر جھولی پایا اے۔ گر نانک درس دکھایا اے۔ جگت ترسنا مٹی حرص، امرت میگھ رہیا برس، پون انجا چھتر سیس جھلایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا کیا ترس، رنگ نویلا اک اکیلا اپنے رنگ سمایا اے۔ گر نانک گر کر وچار۔ دیکھے در سچی سرکار۔ جوت سروپا جوت ملایا، ست سروپا ہر ہر وڈا شاہو بھوپا، ایک ایک اک آکار۔ نہ کوئی پون نہ کوئی دھوپا، نہ کوئی مایا تن شنگار۔ نہ کوئی سونا نہ کوئی روپا، نہ کوئی دیسے سلکھنی نار۔ چاروں کنت کوئی نہ دیسے اندھ کوپا، جوت نرال اک آکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر نانک بھنڈارا دتا بھر، کر در سچی وچار۔ گر نانک خوشی منایا۔ رسنارس ہر ہر گایا۔ ساچی آرتی اک بنایا۔ گگن منڈل ہر رہیا سہایا۔ دیک جوتی ساچے جگن، اٹھے پہر رہنا لگن، ایک لو ایک لگن، نہ دیوے کوئی تڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایک دیکھ سچ گھر، گر نانک ملیا سچ ور، دوئے جوڑ چڑھیا شبد گھوڑ، لوک مات آیا سیس نوانیا۔ لوک مات چرن ٹکایا۔ پر بھ ابناشی دیکھے مار جھات، گگن منڈل اُپر ڈیرہ لایا۔ بیٹھا دسے اک اکانت، سنجھ سویر نہ کوئی رکھایا۔ کلجک مٹے اندھیری رات، گر منتر انتر ست نام نام ست کلجک جیواں رہیا جپایا۔ ستنام ست پُرکھ جپایا۔ چار کنت چار دشا جگ جپایا۔ اتر پورب پچھم دکھن در در گھر گھر دیکھے جا کے۔ کلجک تیرے کالے لچھن، کلجک جپاں گیا سنا کے۔ سنگر

ساچا آیا رکھن، مایا ممتا پرے ہٹا کے۔ آپ ورو لے چھاچھ مکھن، نام مدھانی ساچی پا کے۔ جیاں جنتاں کایا بھانڈے سکھن، کلجگ گیا آگنی لا کے۔ جوتی جوت سروپ ہر، گر نانک دتا اک ور، لوک مات جگ جوت دھر، لکھ چوراسی دے مت سمجھا کے۔ گر نانک کل سمجھایا اے۔ کلجگ کالا ویس وٹایا اے۔ گر پورا پھرے دیس پردیش، شبد ڈنکا رہیا وجایا اے۔ لوآں پریاں ویکھ برہما وشن مہیش گنیش، رہے چاروں کنت سپس نوایا اے۔ بال جوآنی گئی وریس، انت بُڑیا آیا اے۔ بھاگ لگایا مجھے دیس، گر نانک گر نانک گر نانک آپ لکھوایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، گر نانک دتا اک ور، نام ست ست نام جس رسنا جاپ جپایا اے۔ رسنا جاپ جپائے ہر نرنکاریا۔ تینو تاپ مٹائے وچ سنساریا۔ جو جن اپنا آپ میٹے ہنکاریا۔ لوک مات وڈ پرتاپ، پنچم پنچم پنچم آپ اکھواریا۔ کلجگ پانی ودھیاپ، گل پاپاں ہار پوارہیا۔ آپے جے اجپا جاپ، سوہنگ دھارا سچ وا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گر نانک دتا اک ور، کلجگ جیواں چکے ڈر، شبد سنہیہڑا اک سنا رہیا۔ کلجگ جیو جگت نادان، گر نانک نام پیایا اے۔ مایا رلے بن شیطان، مدھ ماتے مدھ للچایا اے۔ پنچ وکاری بے ایمان، منکا منوآ آپ بھوایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، گر نانک دتا اک ور، قرآن انجیل حدیث جگدیش، ایک شبد پڑھایا اے۔ ایک سبق ہر پڑھایا۔ گر نانک خوشی منایا۔ مدینہ مکہ بورا سکا پیراں ہیٹھ ڈھایا، آپے رہیا پھرائیا۔ چار ورن بھائی بھین سکا اک بنایا۔ ویکھ دکھانے تھاؤں تھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر نانک دتا اک ور، شبد سنہیہڑا رہیا گھلایا۔ شبد سنہیہڑا نرنکاریا۔ گر نانک کرنی مات وچار۔ نام جپاؤنا ساچی دھار۔ کلجگ ویلا اتتم سہاؤنا، پر بھ ابناشی کرپا دھار۔ گر گھ ورا سنت جگاؤنا، ایک دیوے شبد ہلار۔ عیسیٰ موسیٰ میٹ مٹاؤنا، سنگ محمد چار یار۔ کالا سوسا تن پھہاؤنا، سولاں کلیاں کر شنگار۔ شبد حدیثا اک پڑھاؤنا، سوہنگ شبد بے جیکار۔ نہکلکی جامہ پاؤنا، جوت سروپی کر آکار۔ شبد ڈنک اک وجاؤنا، چٹے آسو ہو آسوار۔ راؤ رنک آپ اٹھاؤنا، شاہ شاہ سلطان کرے خبردار۔ سنت سہیلا پھڑ پھڑ راہے پاؤنا، جوتی نور کر آکار۔ ذئی دویتی پڑدہ لاہنا، صدی یسویں جامہ پاؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ دکھانے سرب کچھ جانے، نو کھنڈ پر تھمی پائے سار۔ گر نانک اوٹ رکھایا۔ شبد چوٹ جس تن لگایا۔ لکھ چوراسی کڈھے کھوٹ، کلجگ ویلا لئے سہایا۔ لکھ چوراسی آلنھیو ڈگے بوٹ، گر پیر نہ سکے کوئی اٹھایا۔ مایا دھاری گردوارے مندر مسجد مایا رانی بھری پوٹ، آتم ترسنا رہے ہلکایا۔ گر گھ ورا وچوں کوٹن کوٹ، پر بھ ابناشی شبد سرت سرت شبد میل ملائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات ہر

جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، اپنا ناؤں رکھائیا۔ نہہکنک رکھے ناؤں، نہ کوئی پتانہ کوئی ماؤں، ناتا تھے بھین بھرا۔ ساک سجن کوئی دپسے نہ، کسے کول نہ منگی ٹھنڈی چھاں، نہ پھڑائے کسے اپنی بانہہ۔ ایٹھے اوٹھے دو جہانی آپے ویکھے تھال تھال۔ شبد رکھے تیر نشانی، چاروں کنتاں ایکا کانی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، دوسر کوئی جانے نہ۔ گر نانک شبد جنائیا۔ گر پورے خوشی منائیا۔ سنگر ساچا رہیا سنائیا۔ ست پڑکھ نرنجن سدا آدیس کرے ویس بھیو نہ رائیا۔ اپنی جوت کر پرویش، گر لکھ رنگ رنگائیا۔ آپے سچا نرنیش، سچ سنگھاسن بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ کسے نہ چلے کوئی پیش، شبد دھارا نرگن رہیا ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبد بھنڈارا رہیا بھر، گر انگد سنگ سائیا۔ گر انگد انگ سمایا اے۔ امر داسا درشن پایا اے۔ ایکا دیوے نام بھرواسا، ساچا جاپ چپایا اے۔ بھیو چکائے مات پاتال آکاشا، نوری جوت پرکاشا، اگیان اندھیر مٹایا اے۔ آپے آیا ویکھن جگت تماشا، گر ارجن دھیر دھرایا اے۔ گر ارجن رنگ مانے کر کر ہاسہ، بھانا ہر ہر ورتایا اے۔ ہر گوہندے بل بل جاسا، جگ تہجی تیج دھرایا اے۔ ہر رائے ملیا پڑکھ ابناشا، رنگن رنگ اک چڑھایا اے۔ ہر کرشن دھیائے سواس سواسا، بال اوستھا جوت ملایا اے۔ گر تیج بہادر سچ بھرواسا، ایکا اوٹ ہر رگھرایا اے۔ کایا مائی جھوٹھا کاسہ، کلجک جیواں ہو ہو نیواں آپ بھٹایا اے۔ دسم جوت جوت پرکاشا، آپے ویکھے دس دس ماسہ، گر بھ داسا نور اُپایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلغی توڑا نام جوڑا، ساچا سپس سہایا اے۔ کلغی توڑا لائے سپس۔ اک سنائے ہر حدیث۔ دُشت دمن دھرم جیکارا ایکا تھمن، نہ کوئی کرائے تیری ریس۔ دُھر درگا ہی آپے ضامن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر پورے دتا ساچا ور، چھتر جھلے کل ساچے سپس۔ گر گوہندے کل گڑمائیا۔ مایا رانی جس پرنائیا۔ انتم چھڈنے پینے ہانیاں ہانی، نہ کوئی کسے سکے پچھانی، اچرج کل رہیا ورتائیا۔ آپے جانے اپنی بانی، بھرے بھلی چارے کھانی، لوک لوکانت نہ کوئی سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہندے والی ہندے سرب بخشندے ساچا شبد رہیا اُپجائیا۔ ساچا شبد ہر اُپجائے، ساچا حکم سنائندا۔ پر بھ ابناشی دیا کمائے، آپ اپنا رنگ دکھائے، نہ دوسر کوئی جنائندا۔ کلجک ساچا سنگ نبھائے، شبد نام مردنگ وجائے، سنگ انگ سنگ آپ اکھوائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گر شبدی ساچا میل کر، آپ اپنا بھیو چکائندا۔ گر گوہندے ہر سنایا اے۔ والی ہندے گنی گہندے، وڈ مرگندے اپنا رنگ دکھایا اے۔ پتر دھیاں سگلی چندے، مانس دیہی جھوٹھی ہندے، رہن کوئی نہ پایا اے۔ در دوارا اک

سُہندے، شبد اناہد گیت گوندے، انحد دُھن رہیا وجایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دُھر فرمان کر دھیان گر پورے آپ سُنایا اے۔ ہر پورا شبد جنائندا۔ گر پورا بوجھ بُجھائندا۔ ہر ساچی سیوا لائندا۔ گر پورا کرم کمائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنے وسے گھر، گر سَتگر ساچے دے دے ور، آدن اتنا جُگنا جُگنتا اپنا کرم کمائندا۔ ہر ساچا سچ فرمان، گر گھ واکیا۔ کرے کھیل والی دو جہان، چڑھے شبد ساچے گھوڑ ساچے راکیا۔ آپ جُھلائے دھرم نشان، ویلا رہے اچے باقی۔ نو کھنڈ پر تھی پائے آن، امرت جام پیائے ساچا ساقی۔ اٹھے پہر نوجوان، لوآں پُریاں دہ دشا چاروں کُنٹ اُٹھ اُٹھ ویکھے، رہن نہ دیوے کوئی عاقیا۔ آپے پائے بھرم بھلکھے، سرشٹ سبائی آپے ویکھے، نہ کوئی جانے جو خاکیا۔ پرگٹ ہوئے نریشے، کرے ویس سمبل دیسے، پُری گھنک گھنک پُر واسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جانے رنگ شاہو شاہاسیا۔ سمبل دیس ہر جنایا اے۔ گر دسمیس لیکھ لکھایا اے۔ کرے ویس ہر رُگھرایا اے۔ نریش بھو نہ پایا اے۔ بال جوانی اٹھ وریس، باراں باراں سنگ رلایا اے۔ آپے ویکھے برہما برہم درویش، در دربانا کھیل رچایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل دیس رُت سہایا اے۔ ہر ساچے شبد جنایا۔ گر گوبندا رہیا لکھایا۔ مٹمکھاں مارے آتم ہنکاری جندا، نہ کوئی کسے تڑایا۔ گر گھ اُچجائے ساچی بندا، مٹمکھ ملیچھ ناؤں رکھایا۔ چاروں کُنٹ ہوئے نندا، جگت جگدیشا دس نہ آئی۔ بھگت جناں آپے بخشدا، آتم جوتی میل ملایا۔ وڈ داتا گنی گہندا، سب تھائیں ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ گر گوبندے گن رسنا گایا۔ اکھڑ اکھڑ کر کر وکھڑ، سرشٹ سبائی ویکھ وکھایا۔ بے گھاں نہ پاٹے بجر کپائی پٹھر، مایا ستھر ہیٹھ وچھایا۔ نیتزیر نہ ورو لے کوئی اٹھر، برہوں نیر نہ کسے چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر پورے دتا شبد ور، شبد سُنسہڑا اک گھلایا۔ شبد سُنسہڑا شبد جنایا۔ لکھ چوڑاسی کلج اتم کٹے گیڑا، پرگٹ ہوئے آپ رُگھرایا۔ آپے کرے حق نبیرا، گھر گھر ویکھے کایا نگر کھیڑا، لکھ چوڑاسی کھیل رچایا۔ گر وَاں پیراں بھیر بھیرا، سنت استناں گھلا ویڑا، چاروں کُنٹ رہیا دوڑایا۔ لکھ چوڑاسی ایکا گیڑا، دھرم رائے گل پائے جیڑا، لاڑی مَوَت ایکا راہ رہی تکایا۔ گر گھ ورا ساچا سنت ہر سُنسہڑا، آپ اپنا بنھیا بیڑا، لکھ چوڑاسی پھند کٹایا۔ گر گوبندے خوشی منائی۔ اتم انت آوٹا چائیں چائیں۔ چاروں کُنٹ ویکھ وکھانے تھاوں تھائیں۔ کلج جیو بے مہانے اندھے کانے، کوئی نہ پکڑے کسے باہیں۔ تختوں لاہے راجے رانے، در دربان آپ کرائے، کوئی نہ دیوے ٹھنڈیا چھائیں۔ ویکھ ویکھ نوجوانے،

مندر اندر بے ایمانے، شبد مارے تیرِ نشانے، دیسے کسے ناہی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہندے دتا ور، پرگٹ ہوئے اور نہ جانے کوئے، دُھر درگاہی ساچا ماہی۔ پرگٹ ہوئے ہر داتار۔ نہہکنک کلنک (نہہ) انک بار۔ شبد ڈنک سرب سنسار۔ راؤرنک در کھکھار۔ چار ورن رکھائے ایک انک، ساچا شبد جے جیکار۔ آپ سہائے دوار بنک، سمبل نگر اپر اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پرگٹ ہوئے وچ سنسار۔ نہہکنک کل جامہ پاؤنا اے۔ آپ اپنا بھیو چھپاؤنا اے۔ کروڑ تیتیس دیوی دیو، سُرپت راجا اند دس نہ آونا اے۔ اٹھ اٹھ ویکھن نر زیش کیہڑی کوٹے لائے بوٹے، شبد سرُپی چند چاڑھاؤنا اے۔ آپے کرے ویس پرگٹ ہوئے ماجھے دیس، چھ چھ یوجن گیڑ رکھاؤنا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رام داس تیرا ویکھے گھر، داس رام آپ ہو آونا اے۔ نہ کوئی دیوانہ کوئی باقی، اپنی ہتھیں گر جگایا اے۔ چاروں کُنٹ اندھیری راتی، مایا گدی بھرم بھلایا اے۔ گھر گھر بیٹھے در در ویکھن آتم مار جھاتی، گر پورا دس نہ آیا اے۔ رسنا کہن کھلی تاکی، دسم دواہی نہ کسے چڑھ اندر وڑ اپنا ماہی پایا اے۔ ساچے سر سرور نہ ملیا ساچا ساقی، امرت جام اپنے ہتھیں نہ کسے پیایا اے۔ آپے بیٹھے بن بن عاقی، آپ اپنا راہ چلایا اے۔ گر پورا پرگٹ ہوئے انت مٹائے لہنا دینا باقی، شبد ڈنڈا ہتھ اٹھایا اے۔ آپے چڑھے شبد گھوڑے سچے راکی، چاروں کُنٹ رہیا دوڑایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ویکھ دکھانے سچ گھر، سنگر ساؤن ساؤن میگھ نہ اپنا آپ برسایا اے۔ ساؤن ساؤن رسن اچارے، چاروں کُنٹ پھری دہانیا۔ نہ کوئی بہائے کایا محل مینارے، ساچے لوچن بوچھ نہ کسے بُجھانیا۔ نیتز ویکھن در در پیکھن نو دوارے کوک پکارے، انتم پی گل وچ پھانیا۔ گرگھ ورا آتم ویکھے سچ ورو لے سرتی بنھے شبد دھارے، کھچی جائے دسم دوارے، اگوں ملدا پار کرائے پھڑکے بانہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گر پورے سنگر سورے، کسے نہ دتا اک ور، ساچی جوت چڑھیا تیل، پورے شبد نہ ہوئی کسے کڑمانیا۔ پورا شبد کسے نہ وریا۔ آپے اپنی راہی لگے، اک دوجے توں آوے ڈریا۔ مایا رانی واتتی لگے، گرگھ ور لے کایا بوٹے ہوئے ہریا۔ انتم بنے ہنس لگے، بیٹھے پہن بستر بگے، گر گر بھانا کسے نہ جریا۔ کایا تے جھوٹے تگے، دپیک جوتی کسے نہ جگے، کوئی نہ پھڑے بانہہ آگے، گر پورا جس منوں بھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گر سنگر ساؤن اک کر، غریب نمانا منگے ور، کر کرپا درشن دے دکھایا۔ ہر جوت اپار گھٹ رُشانیا۔ ہر جوت اپار، کایا مٹ ہر رکھانیا۔ ہر جوت اپار، کسے ہتھ نہ آئے، اٹھسٹھ تیرتھ پھرے لوکانیا۔ ہر جوت اپار دس نہ آئے مندر مسجد شودوالے مٹھ، دوس رین ٹلیاں رہے

کھڑکائی۔ ہر جوت اپار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے وچ سائی۔ ہر جوت اپار سرب پساریا۔ ہر جوت اپار لکھ پوراسی دیوے ایکا ایک ادھاریا۔ ہر جوت اپار، گرگھ ویکھے شبد سواسی، آتم رہے نام نمار۔ ہر جوت اپار کلجگ انتم ویکھے مدراماسی، چاروں گنٹ کرے خبردار۔ ہر جوت اپار، پکڑ اٹھائے پنڈت کاشی، وید پُرانا کرن وچار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ کریا کرم رہیا وچار۔ ہر جوت اپار جُگا جگنتیا۔ ہر جوت اپار پورن بھگونتیا۔ ہر جوت اپار ملے میل سادھن ستیا۔ ہر جوت اپار گرگھ ساچے جائے تار، ایکا دیوے نام ادھار، ساچاراگ کن سننتیا۔ ہر جوت اپار دپیک جوتی کر اُجیار، بجر کپائی دیوے پاڑ، تتی وانہ اگے ہاڑ، پنجاں تئاں دیوے ساڑ، ایکا چاڑھے رنگ بسنتیا۔ ہر جوت اپار گرگھ بنائے ساچے لاڑ، درگھر ساچے دیوے واڑ، آپے ہوئے پچھے اگاڑ، آتم جوتی میل ملنتیا۔ ہر جوت اپار گرگھ مایا دیوے ساڑ، شبد و بے کاڑ کاڑ، لاڑی موت چبائے داڑھ، نہ کوئی سہائے جیو جنتیا۔ ہر جوت اپار جُگا جگنتر ایکا دھار، کلجگ ویکھے انت اکھاڑ، ساچا اکھاڑا اک رچنتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنے رنگ آپ وسنڈرا۔ سے رنگ اپار، رنگ چلو لیا۔ بھگت وچھل ہر گردھار، ساچا کنت ہر کنتولیا۔ دو جہاناں رہیا تیج سوار، جو جن در آئے بھولیا۔ مانس دیہی رنگ اپار، شبد جھلائے ساچا جھولیا۔ پون سواسی اک ادھار، دکھائے دھام اک استھولیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ ساچے ویکھ ہر، آپ بنائے سولی سولیا۔

☆ پہلی اَسو ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال راشٹرپتی راجندر پرساد نوں شبد بھیجا گیا ☆

تخت تاج سلطان، سلطان تخت تاجیا۔ پرگٹ ہوئے والی دو جہان، ویکھ دکھانے راجن راجیا۔ شبد اٹھائے تیر کمان، استر شستر ساچا ساجن ساچیا۔ نر نریشا نوجوان، در درویشا دیس ماجھیا۔ کرے کھیل مات مہان، میٹ مٹائے انجیل قرآن، مکہ کعبہ حاجن حاجیا۔ گنونت ہر گن ندھان، چھانے پنے وید پُران، آپ سوارے اپنے کاجیا۔ ورن برن میٹ مٹان، کھانی بانی ویکھ نشان، اک چلائے نام جہازیا۔ دھرم جھلائے اک نشان، آپ اٹھائے سری بھگوان، میٹ مٹائے ملا قاضیا۔ پورن جوت اک مہان، سادھ سنت کرے پچھان، گر پیر مار دھیان، جوٹھے جھوٹھے نازن نازیا۔ آپے گونی آپے کاہن،

آپے رام رمیا رام، آپے کایا مائی چام، آپے مد ساچی ہائی پیئے جام، آپے شبد کھائے ساچا طعام، جوتی نور لائن لائی۔ آپے دوس آپے شام، جوتی جوت سرپ ہر، کلج اتم ویکھ در، ویکھے کھیل بازی گر ناٹیا۔ راج جوگ جوگ راج، رسا رس بھوگ جگت ترسنا لگی آگ۔ ملے میل ڈھر سنجوگ، ہر جن وچوں چکے روگ، آپ بنائے ہنس کاگ۔ دیوے در رس در اموگھ، آتم رس لینا بھوگ، مایا ڈسے نہ ڈسنی ناگ۔ سوہنگ شبد ساچا جوگ، لکھ چوڑاسی ہوئے وجوگ، آتم بخشے اک ویراگ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سرپ دیوے ور، والی ہند جانا جاگ۔ والی ہند جاگ سرت سمبھالیا۔ پر بھ ابناشی لایا بھاگ، آپے شاہ آپے کنگالیا۔ جگت ترسنا بھجھے آگ، ملے نام شبد دلایا۔ شبد بنھنا تن ساچا تاگ، ملے میل کنت سہاگ، جوت جگے اک اکالیا۔ آپ اپنے ہتھ رکھے واگ، دُرمت میل دھوئی کایا داغ، در گھر ساچے بنانا نام سوالیا۔ دیکھ جوتی جگے چراغ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پھل لگائے کایا ساچی ڈالیا۔ جگت جگیشتر راج دوار۔ پُرکھ ابناشی آپ جگائے، لوک مات رہنا خبردار۔ شبد سُننیہڑا اک گھلائے، میل ملائے ہر میت مُرار۔ نہچل دھام اٹل وکھائے، جل تھل آپ سمائے، گھڑی گھڑی پل پل نوری جوت کر آکار۔ شبد اُچھال اک لگائے، دل چھل جگت بھلائے، دیکھ جوتی رہی بل، اگیان اندھیر کل مٹائے، مٹے گھٹا کالیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، شبد سُننیہڑا رہیا گھل، آپ اپنا حکم سنا لیا۔ ہر ہر ہر فرمان، شبد جنائیا۔ جگت شاہ ایک آن، ڈھر در گاہی رہیا پائیا۔ اَسوتن دوس وکھان، سد بیس تیراں بکرمی ویلا وقت رہیا لکھائیا۔ چل کے آئے جوت سرپ ہر بھگوان، دلی تخت در دوار سہائیا۔ شبد جھلے اک نشان، دہ دشا رہیا جھلائی۔ آپے جانے جانی جان، ستاں دیپاں ونڈ ونڈائیا۔ نوواں کھنڈاں رنگ مہان، چنڈ پر چنڈا سنگ رلائی۔ رُسا چینا ویکھ جاپان، اُنگستانا شاہ ہلائی۔ چڑھے گھوڑے نوجوان، سوہنگ پھڑے تیر کمان، لہندی دشا پائے حصہ، اپنی رچن رچائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، والی ہند ہوش کر، گر شبد ہلونا ایک لایا۔ شبد ہلونا لگے تن، من سویا مات جگاؤنا۔ ساچا شبد سُننا کن، پُرکھ ابناشی اپنا آپ سناؤنا۔ بھرم بھلیکھا کڈھے جن، در دوارے چرن چُھہاؤنا۔ سنجگ ساچا چڑھیا چن، کلج کالا بھیکھ مٹاؤنا۔ گر کھاں بیڑا رہیا بن، راجا رانا تختوں لاہنا۔ ایک وست رکھے سچا نام دھن لوک مات ساچی ونڈ ونڈاؤنا۔ بے مکھاں اتم دیون آیاؤن، مدراماسی کوئی دس نہ آؤنا۔ جوتی جوت سرپ ہر، شبد سُننیہڑا دیوے ور، والی ہند جانا تر، سرن سرنائی ایک پڑ، دوسر کسے نہ سپس جھکاؤنا۔ شبد تیر ہر ترنگ۔ گھٹ گھٹ ویکھے مستک لیکھے، لکھے ریکھے چٹے آسوکس تنگ۔ رنک راجان شاہ سلطان

رہے بھرم بھلکھے، سادھاں سنتاں مایا رانی کیتا ننگ۔ گرگھ ورا تچے نیتز نین پیکھے، شبد جیکارا وجے مردنگ۔ میٹ مٹائے اولیئے پیر شیخے، لاڑی موت منگے
 منگ۔ دھرم رائے دُور دُراڈا ویکھے، پر بھ ابناشی کرپا کر کلجگ انت نبھائے ساچا سنگ۔ میٹن آیا بدھنا لکھی ریکھے، لکھ چوراسی ہونی بھنگ۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، شبد سرُپی دیوے ور، بھگت بھگونت جائے تر، آپ چکائے اگلے پچھلے لیکھے۔ راج اندر اندر پرشاد۔ شبد دیوے پر بھ ساچی داد۔ ہر جن ساچا
 ہر در لیوے، دوس رین رسن ارادھ۔ سوہنگ شبد لکھ ابھیوے، میل ملاوے مادھو مادھ۔ امرت آتم رس ساچے میوے، ہوئے جنائی بودھ اگادھ۔ کوستک
 نیا مستک تھیوے، کھوجے کھوہ پنڈ برہما۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگت سہیلے دیوے ور، پُرکھ ابناشی لینا لادھ۔ پُرکھ ابناشی جوت
 جگائی۔ نہہکنکا ناؤں رکھائی۔ پُری گھنکا دھام سہائی۔ بار انکا جوت پرگٹائی۔ بھرم بھلکھا شنگ مٹائی۔ راؤ رنکاں رہیا سمجھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرگھ
 سہائے اک در، بنک دوارا ملے وڈیائی۔ ملے وڈیائی جگت وڈیائی۔ ایکا ہر سرنائی، نہ دوجا کوئی سہائی۔ چاروں کُنٹ پے دُہائی۔ پر بھ ساچی ونڈ ونڈائی۔ ماجھے
 دیس ہوئی کُرمائی۔ جوت نرنجن تیل چڑھائی۔ نین کجل شبد پائی۔ گرگھ ساچے سنگ رلائی۔ ساچی بنت رہیا بنائی۔ سادھاں سنتاں رہیا ہلائی۔ راج راجاناں
 رہیا جگائی۔ شاہ سلطانا رہیا ہلائی۔ شبد سنیہہرا اک گھلایا۔ سوہنگ بٹھے شبد گانا، چٹے گھوڑے واگ گندائی۔ چوتھا پوڑا رہیا اٹھائی۔ ہو آسوار ساچے ماہی، جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سنیہہرا دیوے ور، ہر بھگونت سنت بھرم بھلکھا رہے ناہیا۔ بھرم بھلکھا کھولے، آئے دواریا۔ شبد چوہ اکھر ایکا
 بولے، کلجگ تیری دھاریا۔ نہہکنک کدے نہ ڈولے، سرشٹ سبائی آپے تولے، تولنہار سرب سنساریا۔ گرگھ ساچے اندر بولے، بھاگ لگا کایا چولے، چار
 ورنان دس نہ آ رہیا۔ شبد سنائے سوہنگ ساچے سوہلے، کایا دھرتی سب دی موئے، اُلٹی نا بھی کھڑے کوئے، ہوئے بسنت بہاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آسوتن ویکھ در، لیکھ لکھائے گن گن والی ہند مٹائے چند، سہائے ایکا بنک دواریا۔ والی ہند خوشی مناوئی۔ پر بھ ابناشی جوت جگاؤنی۔ گھنک پُر واسی رچن
 رچاؤنی۔ آد شکت آد بھوانی، جوت نرنجن اک نشانی، دوس رین ڈگگاؤنی۔ مارے تیر شبد کانی، سوہنگ ساچی بانی بجر کپائی چیر وکھانی۔ نیڑ نہ آسن پنج
 شیطانی، سنجھ سویر اک کراؤنی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم گھر کھولے در، ملے ور نر ہر، آتم مارے اکو چھال، دین دیال سہاوے تال
 اپنی آپ لگاؤنی۔ کایا ماٹی ہٹ جگت ونجاریا۔ ساچا لالا لینا کھٹ، وچ سنساریا۔ جوت نرالم آپ لپیٹی مندر ساچے مٹ، دُو نگھی کندر اندھ اندھیاریا۔ دسم

وسیرا گھٹ گھٹ، جوتی جگے لٹ لٹ، دس کسے نہ آرہیا۔ ایکامایا پائی وٹ، دُئی دویٹی لایا پھٹ، ساچاٹ نہ کوئی دکھا رہیا۔ گرگھ وِرا سنت سُہیلا آتم رس سچ دوارے رہیا چٹ۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، ہر دے جائے وس۔ جوت نرنجن کر پرکاش، راہ ساچا جائے دس۔ پون چلائے شبد سواس، امرت آتم تال سُہائے تیرتھ ساچاٹ۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوت سروپی بھیکھ دھر، گرگھ ساچے سنت سُہیلے اک اکیلے آپ اپنے در بہائے دیا کمائے بے گھاں دیسے کھیل بازی گرنٹ۔ کایا مندر بھگت دوار۔ بھگت دوار امرت بھنڈار۔ امرت بھنڈاری دسم دوار۔ دسم دواری جوت نرنکار۔ جوت نرنکاری شبد دھار۔ شبد دھاری پون اسوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرگھاں کھولے بند کواڑ۔ گرگھاں کھولے بند کواڑ، اندھیر وناسیا۔ پرے ہٹائے پنچم دھاڑ، شبد سواسیا۔ جوت جگائے بہتر ناڑ، کرے پرکاشیا۔ آپے پھرے پچھے اگاڑ، نج گھر واسیا۔ ساچے پوڑے دیوے چاڑھ، آکاش اکاشیا۔ در گھر ساچے دیوے واڑ، نہ کدے وناسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھاں دیوے نام ور، ہویا رہے داسن داسیا۔ کایا مائی ساچا ہٹ، رتن امولیا۔ گرگھ وِرا لاہائے کھٹ، ساچا تول ہر جی تولیا۔ پرگٹ ہوئے جھٹ پٹ، اندرے اندر آتم بولیا۔ آپے آپ رہیا رٹ، لگے بھاگ کایا مٹ، بند دوارا ایک کھولیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رہے اڈول کدے نہ ڈولیا۔ آپے آپ سدا اٹھل، آدانت کدے نہ بھلیا۔ لکھ چوراسی رہی رُل، پانی پیا کایا چھلیا۔ گرگھ وِرا ہر اُپچائے ساچی کل، شبد لگائے تن پہنائے ساچے بھلیا۔ آپ اپنا درس دکھائے، آتم ترسنا حرص مٹائے، امرت میگھ برس دکھائے، ہر جن چرن پریتی گھول گھلیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، کایا مائی جوت دھر، دیوے نام شبد دات انملیا۔ شبد دات انمول گر بھنڈاریا۔ دیونہار سرب سنسار، آپے آپ ورتا رہیا۔ گرگھ وِرا لیوے کر پیار، آئے در سچے دواریا۔ شبد دیوے تکھی دھار، آپ کرائے آر پاریا۔ سوہنگ پھڑ تیز کٹار، پنجاں مارے وارو داریا۔ در دوارے رکھے باہر، اٹھے پہر دیوے پہریا۔ گرگھ ہونا خبردار، من مت بدھ آپ جگا رہیا۔ جھوٹھانا تا کایا دھار، پُرکھ بدھاتا درس دکھا رہیا۔ مانس دیہی کرم وچار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے مندر اندر بولیا۔ ہر ہر ہر نر ویریا۔ ہر ہر ایک گھر، نہ ہوئے کدے کہریا۔ ہر ہر ایک دیوے سچا ور، نہ کوئی جانے ایر غیریا۔ ہر ہر اپنی ترنی رہیا تر، آوے جاوے وسے ہسے کایا شہریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنگھاسن ساچے آسن آپے آپ بہہ رہیا۔ نندک نندیا نہ کرے وچار۔ وڈی وڈیائی ہر در دوار۔ من مت بدھ جس جیو اُپچائی، سنگ رلائے کام کرودھ لو بھ موہ

ہنکار۔ پنج تال بنت بنائی، اک کرایا تن شنگار۔ کلجک مایا پائی پھاپی، چاروں کُنٹ دھواں دھار۔ جگت جگدیشا دے ناہی، سرب جیاں دا ساچا یار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، اُست نندیا اک کر، آپے دے اپنے بنک دوار۔ نو دوارے جگت وکار، پر بھ ساچا آپ رکھائیندا۔ دسم و سیرا ہر کرتار، آپ اپنے وچ سمائیندا۔ شبد گھیرا پھریدار، اٹھے پہر سد جگائیندا۔ پون سواسی دے ہلار، اک ہلونا نام لگائیندا۔ دیک جوتی کر اجیار، اندھ اگیان آپ مٹائیندا۔ ایکا کھولے سچ دکان، نام وست اک لگائیندا۔ تولا بن ہر بھگوان، آپے ساچا تول تُلانیندا۔ ایکا دوجا تیجا بولا نیتز کھولا، سوچھ سرُپی درس دکھائیندا۔ گر گر سکھ آتم من تن پتیجا، ملیا میل گن ندھان دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد دیوے اک نشان۔ شبد دیوے دھر درگاہ۔ سرشٹ سبائی اک ملاح۔ چاروں کُنٹ رہیا ونڈائی، کلجک انتم حصے پا۔ دیکھے خلق خدائی، آپ کسے دے نہ۔ عیسے موسے پے جدائی، چھتر کسے سسے جھلے نہ۔ پکڑ اٹھائے پھر پھر باہیں، رُسا چینا بھلے نہ۔ راجے رانیاں پائے پھاپی، بھاگ آگے کسے کایا کُلے نہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، سدا اڈول انت کل ڈلھے نہ۔ کلجک اندھ اگیان مچیا۔ نہ کوئی جانے پتر سُبجان، برہم گیان کون سچیا۔ مایا رانی ہوئی پردھان، نو دوارے بہہ بہہ نچیا۔ پرگٹ ہوئے والی دو جہان، چاروں کُنٹ ہاباکار مچیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک بھنے کچا، بھانڈا پھل انتم ویلے پکیا۔ کلجک کالا ویس پُرکھ اگیا۔ پرگٹ ہوئے ماجھے دیس، ماتا پتا کسے نہ جمیا۔ پکڑ اٹھائے نر زیش، شبد سرُپی لاہے چمیا۔ نہ کوئی بولے شو شکر گنیش، گگن پاتالی ہلائے تھمیا۔ جوت سرُپی کر ویس، کرے کھیل آگم اگیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چارے کُنٹاں دیکھ ہر، آپ اپنے اندر رمیا۔ آپ اپنے رنگ سمایا۔ کلجک کالا منگے منگ، پر بھ ابناشی دیا کمایا۔ ا شتُبھج ہوئی سنگ، شبد سنگھاسن آسن لایا۔ ہر دوارے منگے منگ، پر بھ ابناشی کس تنگ، شبد گھوڑا اک منگایا۔ لیکھا چکے گوداوری گنگ، اٹھسٹھ تیرتھ ہوئے بھنگ، جیو جنت بھکھ ننگ، سادھ سنت ہوئے ہلکایا۔ شبد چاڑھے ایکا کنگ، سوہنگ و بے شبد مردنگ، راؤ رنک رہیا سنایا۔ آپے ڈھاہے بھرماں کندھ، نام چڑھائے ساچا چند، کلجک اندھیر دے مٹایا۔ مدراماس لایا مٹی دند، بے مکھاں گویا پرمانند، ہنکار وکار تن وسایا۔ جن بھگتاں خوشی کرے بند بند، شبد سنائے ایکا چھند، دُھن ناد اناہد اپنی آپ رہیا اُپجایا۔ اُتے دُھن اناہد ناد، سرب گھٹ اُپنایا۔ شبد بودھ اگادھ، نہ کوئے جانے وید پُرانیا۔ گرگھ ورلے ملے ساچی داد، ہر ہر ناؤں برہم گیانیا۔ آتم و بے ساچا ناد، دسم دواوری اک نشانیا۔ ملے میل مادھو مادھ، جوتی نور حاضر

حضور سری بھگوانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھے کھیل دو جہانیا۔ دو جہاناں کھیل ہر رچائیندا۔ آپ اپنا کر کر میل، جن بھگت مات جگائیندا۔ آپے کرے اپنی کھیل، سنگ سہیل آپ اکھوائیندا۔ آپے گر آپے چیل، شبد جوتی میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُریاں لوآں کر آکار، اک جیکارا شبد بلائیندا۔ شبد جیکارا ہر سنایا اے۔ برہما پُری برہم تجایا اے۔ گرگھ ساچا کرم پر بھ ابناشی آپ بنایا اے۔ گر تیغ بہادر ملیا جنم، ساچے ساچا دھام سہایا اے۔ سرشٹ سبائی میٹے ورم، لکھ چوراسی کرم اپنے ہتھ رکھایا اے۔ کلجک مایا جیو بھلے بھرم، بھرم بھلیکھا جھوٹھا لیکھا دیکھی دیکھ مات ودھایا اے۔ گرگھ ساچا نیت پیکھے، آپ لکھائی اپنی ریکھے، پُرکھ ابناشی دھریا بھکھے، اپنا ساچا دھام سہایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہما برہم رُپ سمایا اے۔ برہما برہم رُپ سمائے۔ ہر ہر جوتی میل ملائے۔ شو شکر کر دھیان، جٹا جوٹ دھاری سپس جھکائے۔ پر بھ ابناشی چتر سُبانا آپے دیکھے مار دھیان۔ چارے کُنٹاں دیکھ وکھانے، انتم مٹدا جائے نشان۔ کلجک کالے آئی ہان۔ جھوٹھی دسے نہ کوئی دکان۔ جیو پنڈ بھانڈا کاجا، جگت مکان۔ پُرکھ ابناشی ساچو ساچا، ایکا ایک سری بھگوان۔ شو شکر در دوارے آئے ناچا، کرپا کر ہر بھگوان۔ کلجک انتم ہر ہر واچا، ایکا لگے شبد تماچا، ہوئے وچھوڑا دو جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوآں پُریاں دیکھ ہر، اک جھلائے شبد نشان۔ شو شکر جوت ملائے۔ انکر کنکر دوار بنکر ایکا ڈنک وجائے۔ دیکھے کھیل ہر بھینکر، بھانا اپنے ہتھ رکھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دُجا بھو چُکائے۔ ساچی پُری مار دھیان۔ ہر گھٹ رام کر پچھان۔ اند اندر ان آپ تجایا، پُرکھ ابناشی تیر چلایا، رسنا کچھ اک کمان۔ کروڑ تیتیس دئے ڈھایا۔ بیس ایسا ہر جگدیشا، کرے کھیل آپ رگھرایا۔ شبد پڑھائے سچ حدیثا، سوہنگ جھنڈا رہیا جھلایا اے۔ میٹ مٹائے موسیٰ عیسیٰ، قرآن انجیل دس نہ آیا اے۔ بھانا دیکھے ہر انیس، اٹھاراں دھیائے گائے گیتا، نہ کوئی رام نہ کوئی سیتا، نہ کوئی ساجن نہ کوئی میتا، اپنے رنگ سمایا اے۔ آپ ہوئے پت پت پتیتا، گرگھماں کرے سیتل سیتا، ساچی ریتا رہیا چلایا اے۔ وید پُراناں وقت بیتا، کھانی بانی پرکھے نیتا، نہ کوئی دوارے دسے چیتا، کون سنگھاسن ڈیرہ لایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، ور جھنڈ برہمنڈ اپنا کھیل رچایا اے۔ راجا اند کرے پکار۔ پر بھ ابناشی کرپا دھار۔ مٹدے جان میت مُرار۔ کروڑ تیتیس دھاری دھار۔ بیس ایسا جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی کار۔ برہما شو پار کرائے۔ دیوی دیولے جگائے۔ سُرپت راجا اند

لائے سیو، آپ اپنی دیا کمائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو کھنڈ پر تھی ویکھ ہر، ورجھنڈی ساچا کھیل کھلائے۔ ورجھنڈی ہر پائے
 بھنڈی، ساچی ونڈ ونڈائیا۔ پہلی دشا چنڈ چنڈی، مٹدے جان جیو گھنڈی، چوڈاں نو کھیل رچائیا۔ آپے وڈھے بے کھاں کنڈی، جوتی جوت سرُپ ہر،
 مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اک اکلا شبد میل رہیا ملائیا۔ اک اکلا ہر اک دیا لیا۔ دوجی رکھے شبد بھکھ، گرکھاں دیوے ہر کرپالیا۔ تیجے نین لینا پیکھ،
 سرب گھٹاں ہوئے رکھوالیا۔ چوتھے گھر ساچا لیکھا لین لکھ، سنت سہیلے شبد متوالیا۔ پنچم آپے رہیا ویکھ، پنچم دیس ہر وسا لیا۔ چھیویں شبد لائے میخ، اکھر
 وکھر ہر اُپا لیا۔ ستویں ست ستوادی اک، جوت سرُپی ڈگمگا رہیا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں مٹائے ترکھ، امرت بوند کھ چوا رہیا۔ نو دوارے لکھ چوڑاسی منگے
 بھکھ، دسویں گرکھ بوجھ بُجھا رہیا۔ اک گیاراں لیکھا رہیا لکھ، صدی بیس سنگ سما لیا۔ دھرم رائے منگے بھکھ، باراں باراں رسنا گا لیا۔ آپے لیکھا دیوے
 لکھ، تیرا رنگ وٹا لیا۔ نہ کوئی ہندو مسلم سکھ، شبد گھیرا ایکا پا لیا۔ چوڈاں چوڈاں ہٹاں رہیا ویکھ، سمت بکرمی بیس نال رلا لیا۔ راجے رانیاں منگی نہ ملے
 بھکھ، پنڈراں اندرے اندر خالی کرا رہیا۔ سولویں در دوارے بھوندے پھرن رچھ، سادھ سنت گر پیر نہ کوئی سکے سرت سمبھالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، اپنا رنگ آپے جانے، گر پورا سوراگر گوپالیا۔ دس ست ستاراں سطر لکھائیا۔ مغل پٹھانی چڑھے لکھ ستر، پاؤندی آوے سرب دُہائیا۔
 سنت سہیلے کرے اکثر، پر بھ ساچے شبد جنائیا۔ نام نیچے کایا وتر، سوہنگ نیچ رہیا بجائیا۔ نہ کوئی جانے اپنا نچھتر، ساچی ریکھ کس لکھائیا۔ جیو جنت ہوئے
 ستھر، دھرت مات بیج وچھائیا۔ آپے پاڑے اُچ تلے وڈ وڈ پٹھر، اگم اگمی پئے دُہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج کالے ملے ور،
 بے کھاں ہوئے کُڑمائیا۔ ست ستاراں اڈے ست۔ کوئی نہ دیوے دھیرج یت۔ پتر ماواں تٹانت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے
 یت گت۔ اٹھ تت تت وکھانے۔ تختوں لاہے راجے رانے۔ چھتر نہ دیسے وچ جہانے۔ چلے چلائے اپنے بھانے۔ میٹ مٹائے وید پُرانے۔ انجیل قرآن
 لاہے مُکانے۔ کھانی بانی ہوئی خیرانے۔ نہہکنک جوت جگائی، پھڑیا ہتھ شبد نشانے۔ گرکھاں آتم وجے ودھائی، بے کھاں ہتھیں بنھے گانے۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ویکھے کھیل سری بھگوانے۔

☆ ۲ اَسُو ۲۰۱۲ پکرمی ماتا بٹن کور دے گرہ پنڈ جیٹھووال ہر بھگت دوار ☆

چرن کول گر میت، ہر اُپکاریا۔ چرن کول گر میت، گرگھ نمسکاریا۔ چرن کول گر میت، سدا سد بلہاریا۔ چرن کول گر میت، جوتی جوت سرُپ ہر، ساچا مارگ اک دکھا رہیا۔ چرن کول گر میت، کٹے چوڑاسیا۔ چرن کول گر میت، تٹے جم کی پھاسیا۔ چرن کول گر میت، ملے میل پُرکھ ابناشیا۔ چرن کول گر میت، رسن جاپ سواس سواسیا۔ چرن کول گر میت، آپ بُجھائے ترسنا اگن، جھوٹھی لاہے جگت اُداسیا۔ چرن کول گر میت، دپیک جوتی ساچے جگن، کایا منڈپ وچ اکاشیا۔ چرن کول گر میت، کایا رنگے نام رنگن، دیوے مان دُھر درگاہی نر زیشیا۔ چرن کول گر میت، گرگھ ساچے کر پچھان، مانس جنم کرے زہراسیا۔ چرن کول گر میت، ایکا ایک جگت آن، ہرجن ساچا نہ کدے وناسیا۔ چرن کول گر میت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، میٹ مٹائے مدراماسیا۔ چرن کول گر میت، سچ کھنڈیا۔ چرن کول گر میت، ملے مان وچ ور بھنڈیا۔ چرن کول گر میت، کٹے کھانی جیرج انڈیا۔ چرن کول گر میت، دھرم رائے نہ دیوے دنڈیا۔ چرن کول گر میت، ملے وڈیائی آتم ودھائی وچ برہمنڈیا۔ چرن کول گر میت، آپ اپنی دیا کمائے، شبد پھڑائے ہتھ چنڈ پرچنڈیا۔ چرن کول گر میت، اٹھے پہر ویکھے نیت، کایا کرے ٹھنڈی سیت، ہرجن ساچے رکھے چیت، ساچا نام دُھر درگاہی ایکا ونڈیا۔ چرن کول گر میت، آپ چلائے اپنی ریت، نہ کوئی مندر نہ کوئی مسیت، صدی چوڑھویں رہی بیت، میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ انتم ویکھ ہر، بے کھاں وڈھے کنڈیا۔ چرن کول گر میت، بھگت جگانیندا۔ چرن کول گر میت، ساچی سیوا اک دکھانیندا۔ چرن کول گر میت، امرت میوہ آتم رس رسنا بھوگ کرانیندا۔ چرن کول گر میت، لوک مات راہ ساچا دس، پھڑ پھڑ بانہوں راہے پانیندا۔ چرن کول گر میت، ہر بھگت دوارے رہیا وس، دوسر در دس نہ آنیندا۔ چرن کول گر میت، گرگھ میلا ہس ہس، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم ویکھ ہر، مایا متا موہ چُکانیندا۔ چرن کول گر میت، من پیرا گیا۔ گرگھ کھان کایا پت پُنیت، کلجگ سویا مات جا گیا۔ اٹھے پہر ٹھانڈا سیت، بُجھے آتم ترسنا آ گیا۔ ایکا گائے سہاگی گیت، شبد گر گر رسنا ساچی لا گیا۔ ملیا میل ساچے میت، ہتھ پکڑے اپنے دا گیا۔ نر زرائن ویکھے نیت، کون ہنس کون کا گیا۔ سادھ سنت کون اتیت، کون سویا کون جا گیا۔ جوتی بھیکھ اولڑی ریت، دُھر درگاہی آیا بھا گیا۔ کایا مندر سچ مسیت، ساچا راگی راگن را گیا۔ لکھ چوڑاسی بھے

بھیت، شبد گولہ ایک دا گیا۔ سر شٹ سبائی رہیا جیت، آپے پچھے آپے آ گیا۔ جوتی جوت سر پ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر کھاں ساچا میل در، ملیا میل کنت سہا گیا۔ چرن کول گر میت، ساچے مندر۔ چرن کول گر میت، چار دواری کایا اندر۔ چرن کول گر میت، نہ ہوئے مات خواری، آتم توڑے وچا چندر۔ چرن کول گر میت، ناتا توڑے پنچم یاری، بھاگ لگائے ڈونگھی کندر۔ چرن کول گر میت، جوتی جوت سر پ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر کھاں دیوے نام ور، بے کھاں در در پھرائے بندر۔ چرن کول گر میت، آپے دیوے نر زیشیا۔ چرن کول گر میت، کرے ویس ماجھے دیسیا۔ چرن کول گر میت، جوتی جامہ رمیا راما اولٹا بھیس۔ چرن کول گر میت، اک رکھائے شبد دامہ، شبد سنہیہڑا دیس پردیس۔ چرن کول گر میت، آپ کرائے اپنا کاما، وڈ داتا ہر ہر مرگیس۔ چرن کول گر میت، نہ کوئی منگے داما، چرن سرن سرن چرن گرو گرو دس دسمیش۔ چرن کول گر میت، ایک دیوے نام ناما، سکا ہریا کرے چاما، امرت پیائے آتم جامہ، جوتی جوت سر پ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات ہر دیکھ در، آپ اپنا پہرے بانا۔ ہر مریدا جگ ریت، سگل سنساریا۔ ہر مریدا جگ ریت، چرن دوار دہرا مندر مسیت، ساچے در پچھے گھر باہریا۔ پاربرہم کل ریت، گرگھ ساچے مانس دیہی جانا جیت، ملے موکھ چرن دواریا۔ جوتی جوت سر پ ہر، سوہنگ راگ سچا سنگیت، کایا تن سرنگا انحد ساچی تار و جا رہیا۔ سچا تن تن رباب، پر بھ ساچا کندھ اٹھایا۔ شبد گھوڑے چرن دے رکاب، پرگٹ ہوئے ہر حاضر حضورا حق جناب، چاروں گنٹ ویکھ دکھایا۔ پن پاپ نہ کوئی صواب، جل نیر نہ کوئی دوآب، بستر چیر نہ کوئی پوشاک، پر بھ ساچا تن پھہایا۔ شبد جنائی بھوکت واک، گر وڈیائی کھولے تاک، بھگت ودھائی ہوئے پاپی پاک، جوتی جوت سر پ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی رچن رچایا۔ تن سرنگا نام امولا۔ شبد ترنگا سوہنگ ڈھولا۔ در دوارا ایک منگا، نام رنگیلا پایا چولا۔ بے جیکار و بے مردنگا، در دوارا ساچا کھولا۔ نو کھنڈ پر تھمی ویکھے جنگا، لاڑی موت اٹھائے ڈولا۔ وڈ داتا ہر سورا سر بنگا، گرگھ ساچا آلا بھولا۔ شبد سروپی انگ سنگا، جوت سروپی تول تول۔ امرت آتم وہائے گنگا، گرگھ ویکھے بھکھاننگا، دیوے نام آپ بہرنگا، لوک مات ویاہے جھوٹا بولا۔ پنچم یاری سنگ کسنگا، جوتی جوت سر پ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں در بنیا گولہ۔ در بھگت بھکھار، ہر بنواریا۔ منگے منگ پیار، وڈ سنساریا۔ نام چاڑھے ساچا رنگ، رنگن رنگ میٹھ لاریا۔ مانس دیہی نہ ہوئے بھنگ، لکھ چوراسی اترے پاریا۔ آپ سہائے دو دوانگ، ساچی بھجا ہر پساریا۔ سچ چڑھائے نام کنگ، ساچا وہن اک و ہا رہیا۔ چٹے آسو کسیا تنگ، شبد

پلانا آسن لا رہیا۔ نام ڈوری جگت پتنگ، پُریاں اکاشاں وِج اڈا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سمارہیا۔ ساچے رنگ
 سمائے سہج دھنونتیا۔ گرگھاں میل ملائے سُن سُن بیننتیا۔ شبد سروپی تیل چڑھائے، وٹنالائے اک بستتیا۔ سئیاں منگل ساچے گائے، گیت سہاگی اک
 گوننتیا۔ ہتھیں مہندی نام رنگائے، ملے وڈیائی جیو جنتیا۔ نام ندھانا گانا بٹھ وکھائے، ریتی کر کر ہر بھگوننتیا۔ شبد نشانہ تیر چلائے، ویکھے کھیل جگا جگنتیا۔
 رسن کمانا کچھ وکھائے، آدن انتیا۔ گرگھ لاڑا آپ سجائے، واگ گندائے بھنڑی رین ساچی بھین سرب سکھوننتیا۔ ساچی واگ ہتھ پھڑائے، برکھا پھولن نام
 لائے، جانجی لاڑے سد لیاے، پر بھ جوتی نال ویاہے، ملے ور سہاگن ساچے کنتیا۔ آتم سبجا اک وچھائے، سولاں تن شنکار کرائے، من وکاری نیڑ نہ
 آئے، شبد بھنڈار سیو کمائے، پانی وارے دھرت مات ساچی ریت اک اک اک اکوننتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، پائے گھیرے چار چھیرے، شبد سروپی کر
 کر مہرے، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جیتن سح ایکا کھائے نہ بھٹا، امرت نیر ساچا سیر سدا سدا چوننتیا۔ سدا سہاگی نار در درباریا۔ گر پورے چرن
 پیار، گر متی شبد ادھاریا۔ پر بھ کرے کرائے آپ شنکار، دھیرج تی آتم ستی نام رتی کجل پارہیا۔ کھجک مایا وانہ لگے تتی، کرپا کرے ہر سمرتھی، اپنی
 ہتھیں مینڈھی سیس گندا رہیا۔ آپے جانے مت گتی، دپیک دھرے جوتی بتی، مٹائے اندھ اندھیا ریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرگھ ساچے کر پیار،
 مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچی ناری پون اسواری، نام بیڑا شبد سالو چٹا لیرا اپنی ہتھیں آپ دوا رہیا۔ چٹا لیرا چٹی چادر، ہر آپ دوائیندا۔ در گھر
 سچے کر کر آدر، کرپا کرے کرتا قادر، کھ نیز نین سہائیندا۔ دیوے سچی نام سروپی داد، در در نائی نین آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرگھ ساچے
 سنت ڈلارے جوتی ناری کر پیاری ایکا رنگ سمانندا۔ ایکا رنگ سمائے سہج سبھا گیا۔ کایا جوتی رنگ رنگائے، اٹھے پہر رہے وِج آگیا۔ ساچی ڈولی آپ بہائے،
 جگت ترسنا جھوٹھی مایا جگت تیا گیا۔ پریم گولی نال رلائے، مایا ڈسے نہ ڈسنی ناگیا۔ چار کہارا آپ اکھوائے، پنچم سویا اٹھ اٹھ جا گیا۔ ساچے راہے آپے پائے،
 دیوے لاگ لاگن لا گیا۔ سوہنگ شبد ونڈائے ونڈ، گرگھاں حصے ساچے پائے، بنائے ہنس کا گیا۔ ساچے در ہر بہائے، آلس نندرا پڑدہ لاہے، اٹھے پہر من
 پیرا گیا۔ نر زریشا درشن پائے، لوچن ساچا کھول، وکھائے بھجھی رہے ترسنا آگیا۔ دوویں ہتھیں سیو کمائے، ہر سمرتھی سنگ رلائے، ملے محن ساچے سجن

وچ ماگھ ماگھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، گُرسکھاں پڑدے آیا کجَن، بے مکھ جیو بھانڈے بھجَن، دوویں تال مات وِجَن، کوئی نہ کسے رکھے لاجیا۔

★ ۳ اَسو ۲۰۱۲ پکرمی ماتا بِن کور دے گرہ ہر بھگت دوار جیٹھووال ★

اونکار اونکار اونکار آپ نرنکاریا۔ سوہنگ جاپ سوہنگ جاپ اجپا جاپ، مات دھرا رہیا۔ دوانگ آپ دوانگ آپ دوانگ آپ، ایکا دوجا بھو چکا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ دکھا رہیا۔ اَسو تِن جگت ویراگ۔ پر بھ ابناشی در گھر ساچے آپ سہائے، ترسنا بُجھائے متا آگ۔ ستاں دیپاں جوت جگائے، نو کھنڈ پر تھی ایک چراغ۔ آپے آپ ڈگگائے، آپے گائے بن بن شبد سرُپی ساچا راگ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھے واگ۔ نو کھنڈ نو در وِچ ور بھنڈیا۔ نو کھنڈ نو در پر بھ ساچے ونڈن ونڈیا۔ نو کھنڈ نو در، پر بھ دیوے چار گنٹ ونڈیا۔ نو کھنڈ نو در ویکھ اتم مات ہنڈھیا۔ نو کھنڈ نو در پر بھ دیوے ساچا ور، چاروں گنٹ ونڈیا۔ نو کھنڈ نو در اتم ہووے مات رنڈیا۔ نو کھنڈ نو در ویکھ دکھانے ہر ور بھنڈیا۔ نو کھنڈ نو در مایا جھوٹھے بھرے گھنڈیا۔ نو کھنڈ نو در آپے ویکھے ساچا ہر، جوتی جوت سرُپ ہر، کلج اتم آیا کنڈھیا۔ ست دیپ ست لو، ست اکاسیا۔ ست دیپ سب جی کو، آپ بنائے منڈل راسیا۔ ست دیپ پر بھ پرگٹ ہو، اجپا جاپ کرائے جاپیا۔ ست دیپ پر بھ اوگن جوٹھی جھوٹھی مایا کھوہ، میٹ مٹائے کایا پاپیا۔ ست دیپ نام وست پر بھ پنج ساچا بو، کرے کرائے وڈ پرتاپیا۔ ست دیپ پر بھ شبد چلائے ایکا سوہنگ سو، بُجھائے اپنا آپیا۔ ست دیپ پر بھ امرت چو، جوتی جوت سرُپ ہر، میٹ مٹائے تینو تاپیا۔ پنج تت پردھان تن اُپایا۔ پنجم پنج شیطان سنگ رلایا۔ پنچاں لائے ایکا بان، ایکا انک دھیان رکھایا۔ آپ بہائے اک مکان، کایا مندر اک سہایا۔ جوٹھی جھوٹھی کھولی بیٹھا دکان، جگت ونجارا سرب کرایا۔ کلج کرے کھیل مہان، جیو جنت سرب بھلایا۔ اپنا کیتا آپے پان، کلج ویلا اتم آیا۔ ایکا جھلنا مات نشان، سوہنگ اکھر وکھر لیکھ لکھایا۔ گرگھ پرگٹ وِچ جہان، پنجم ناتا موہ تڑایا۔ پر بھ ابناشی دیوے جیا دان، چو داں ہٹاں ہٹ بھرایا۔ چرن دھوڑ سچا اِشان، کایا گوڑھ رنگ چڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، پنجم پنچاں میل

در، تن منارا اک سہایا۔ پنچم تت پنچم گن پنچ پروانیا۔ تیز دھار شبد دُھن شبد کھولے ساچی سُن، پنچم وجے شبد مہانیا۔ پنچم کھیل جانے کون گن، ناد اناد نہ کسے دکھانیا۔ گرگھ ساچے پتر چُن، پر بھ پنچم بھئے ساچا گانیا۔ لکھ چوراسی چھان پُن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچا آپ پچھانیا۔ ترے گن مایا دھات، دھرت اُپانیا۔ ترے گن بدھانات، سرشٹ سبایا۔ ترے گن مایا ایک چھایا دوس رات، سورج چند سرب اُپجایا۔ ترے گن مایا کھیل کملاپات، چند ستار چکایا۔ ترے گن مایا سرب پرکاش، لکھ چوراسی بنت بنایا۔ ترے گن مایا سرب گھٹ واس، دس کسے نہ آتیا۔ ترے گن مایا آپ اُٹھائے پر تھی آکاش، گنگن پاتالی تھم کوئی دس نہ آتیا۔ ترے گن مایا دھولے اندر رکھے واس، جل دھارا اُپر دھرایا۔ ترے گن مایا ساچی راس، منڈل منڈپ برہمنڈ اُپجایا۔ ترے گن مایا تھاپن تھاپ، نو کھنڈ پر تھی رچن رچایا۔ ترے گن مایا ہر پرتاپ، شو برہما وشن سیوالا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ترے گن مایا آپ کر، سرشٹ سبائی بنت بنایا۔ تن گن بھئے دھارتت ورولیا۔ ستو گن سرب وچار، ست سنتو کھی دھرم سالیا۔ رجو راج جوگ دربار، ساچے دھام آپ سہا لیا۔ تانس ترسنا اگن پسار، جیو جنت آپ وسا لیا۔ ترے گن تتاں وچ سردار، پنچھی پر کرتی سنگ رلا لیا۔ کری کھیل سچی سرکار، آپ اپنی رچن رچا لیا۔ آپے وسے اندر باہر، آپ اپنا آپ چھپا لیا۔ دسم دوا ری محل اپار، اندرے اندر آپ بنا لیا۔ کایا مندر جگت شنگار، دسویں دیک جوتی بالیا۔ نو دوارے کر تیار، کایا پنجر آپ چلا لیا۔ دسم دوا ری بند کواڑ شبد سنگھاسن آپ وچھا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ترے گن ساچا ویس کر، لکھ چوراسی آپ اُپا لیا۔ پنچ تت پروان اٹھ اٹھاریا۔ دس اٹھ پردھان وچ سنساریا۔ پنچ پنچ کا یا اندر وسا، اندرے اندر نام اُچارایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کایا مندر اک سہا لیا۔ کایا مندر ہر اُپایا۔ آتم منو آ اک اُکایا۔ ممتا ترسنا سنگ ساچی آسانال لیا۔ آپے دیکھے بیٹھ تماشا، اندر باہر پر تھی آکاشا، در دربان آپ اکھوایا۔ آپے بنے پتر سُبجان، پنچ رلائے نوجوان، کرے کھیل آپ مہان، چاروں کُنٹاں رہیا پھرایا۔ مت بُدھ نال رکان، بیٹھی کایا مندر مکان، آپ اپنا گھ چھپایا۔ ہوئی ہوئی پہلے زبان، آپے دسے اپنی آن، پر بھ ابناشی دیا کمایا۔ من چنچل ہو یا وچ پردھان، روک نہ سکے کوئی رایا۔ کلجگ انتم انت اپنا تانا رہیا تان، لکھ چوراسی لئے پھسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھیں لیکھا رہیا لکھایا۔ گرگھیں لیکھ لکھائے دیا کمائیندا۔ اک سد گیاراں دوس دیکھ، دہ دشا کرم کمائیندا۔ ہر جن جن ہر میلا میت مُرار، نر نرکارا درس دکھائیندا۔ نو ست ست نو کرے وہارا، سولاں کلا آپ اکھوائیندا۔ سولاں کلا کلجگ

دھارا، کالی رین اندھیر مٹائیندا۔ جن بھگتاں دسے مات وہارا، سوہنگ دھارا اندر وہائیندا۔ اُتے دُھن شبد جیکارا، ساچا راہ دکھائیندا۔ مٹے اندھیر دُھندوکارا، دُئی دویتی پڑدہ لائیندا۔ دیک جوت کر اُجیارا، انحد ساچا راگ سٹائیندا۔ درس دکھائے اگم اپارا، دسم دواہی کُنڈا لائیندا۔ شبد سنگھاسن اک اپارا، جوت سروپی ڈگمگائیندا۔ نہ کوئی ٹھگ چور نہ یارا، ساچی نگری اک دکھائیندا۔ امرت جھرنا جھرے ٹھنڈی ٹھارا، دھارا اک وہائیندا۔ بھین بھائی نہ دیسے کوئی میت مُرا، سگلا سنگ تھائیندا۔ گرگھ ساچا در گھر ساچے کرے پیارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے دھام سہائیندا۔ گر کرپال دیال ہر بھگوانیا۔ گرگھ ساچے پرکھے لال، دیوے جگت نام نشائیندا۔ پھل لگائے کایا ڈال، ہر ہر والی دو جہانیا۔ آپے توڑے جگت جنجال، سنجگ ساچا راہ دکھائیندا۔ سوہنگ شبد مات دلال، میل ملائے سری بھگوانیا۔ ملے نام سچا دھن مال، آتم جوتی نور مہانیا۔ امرت سہائے ساچا تال، ہر سچ ایشان کرانیا۔ ایک دسے راہ سٹھال، یوگ ابھاس نہ کوئی دکھائیندا۔ جوتی جگے دیک مستک ساچے تھال، نر نرنجن نور نورانیا۔ آپے چلے اولڑی چال، ہرجن ساچا آپ پچھانیا۔ لکھ چوراسی وچوں بھال، شبد بٹھے ہتھیں گانیا۔ در گھر ساچے دیوے مان، جھلدار ہے مات نشان، آدانت نہ ہوئے کنگال، ملے میل سری بھگوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در ساچے کرے پروانیا۔ سنجگ ساچی ریت سخی سہایا۔ نہ کوئی دہرا دیسے مندر مسیت، گردوارا نہ کوئی سجایا۔ سوہنگ شبد رکھائے چیت، راگ تال نہ کوئی الایا۔ دھر درگا ہی سہاگی گیت، آپ اپنا آپ سٹانیا۔ لکھ چوراسی لینی جیت، جن بھگتاں پر بھ رہیا سٹانیا۔ سوا پھر رہنا اتیت، در دوار مات لکھایا۔ دوس سولاں جان بیت، سولاں کلا جوت جگایا۔ گر چرن پریتی ساچی ریت، اک دھیان لگایا۔ کلج چلی اولڑی ریت، سوہنگ جاپ ساچا آپ جپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، سولاں سولاں ویکھ ہر، اپنا برد دھرایا۔ ست دیپ نو کھنڈ سولاں آکاریا۔ پُرکھ ابناشی پائے ونڈ، دوس اک سو گیاریا۔ جن بھگتاں بٹھے پلے نام گنڈھ، دوس سولویں آئے واریا۔ ستے واراں رکھے ٹھنڈ، اک اک چھڈنا وارو واریا۔ آپے کرے اپنی ونڈ، سوا پھر دیوے پہریا۔ پھڑے ہتھ چنڈ پرچنڈ، نو دوارے آپے مار کٹاریا۔ ہر شبد سہاگی گیت پُرکھ ابناشی ونڈ، گرگھ ساچے لکھ چوراسی وچوں کڈھے باہریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کاج سواریا۔ اسوتن بھگت گُرمائی۔ اندر مندر دیوے رام نام ودھائی۔ کایا کوٹ ڈونگھی کندر، دیک جوتی کرے رُشائی۔ ہتھیں کھولے وچا جندر، آپے لیا لگائی۔ بھاگ لگائے کایا مندر، نو دوارے بند کرائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دسم دوارا بوجھ بھجائی۔

کھولے دسم دوار درس درسانیا۔ رسنا شبد چلائے سوا پہر، سوہنگ سومات مہانیا۔ آپے جانے اندر باہر نکلے نو دوارے ہو، توڑے مان تان آتم ابھانیا۔
 دُرم ت میل کڈھے دھو، چپائے جاپ شبد روحانیا۔ امرت آتم دیوے چو، سوہنگ جاپ چپ ساچی بانیا۔ اک دوارا ساچا موہ، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی
 دیوے نام نشانیاں۔ لکھ چوڑاسی رہی رو، نہ پلڈ کوئی پھرانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے سنت جناں کرپا
 کرے مہانیا۔ اسوتن امرت ویلا۔ پُرکھ ابناشی آپے پھرے اک اکیلا۔ در در گھر گھر جائے دیکھے، گرودوار گرُگر چیلا۔ اپنی ہتھیں لکھدا جائے لیکھے،
 آپے کرے وقت سہیلا۔ نام مستک لاؤندا جائے میخے، آپ اپنا ملائے میلا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سہیلا ساچا ویلا۔ گر آسن ہر
 بسرام۔ شبد سگھاسن ساچا نام۔ پُرکھ ابناشن گھنک پُر واسن کرے اپنا کام۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیکھ دکھانے آگرہ نواسن ہڈ ماس ناڑی
 چام۔ مہاراج شیر سگھ وشنوں بھگوان، ایکاپے رکھے نام دام۔ اسوتن چاڑھے تیل، اجرچ رچن رچانیا۔ اٹھے پہر سرت شبد میل، ہر درشن نین بگسایا۔
 سگھ پورن ہر سجن سہیل، باہر رہے نہ رانیا۔ آپے گر آپے چیل، ایکا جوتی اپنی آپ اپانیا۔ کجک ہو یا اتم میل، ہر گھولی ہوں وچ سماںیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، کایا رنگن رنگی چولی، آپ اپنا بھو مٹانیا۔ مٹی کھیہ نہ ہوئے ڈولی، ناڑی چلدی رہے سوانیا۔ بدھی شبد دیوے سچ بولی، سچ سنارا آپ اکھوانیا۔
 چھبھی پوہ جوتی ہولی، مہاراج شیر سگھ وشنوں بھگوان، اٹھے پہر سگھ پورن وچ دے رکھانیا۔ اٹھے پہر دے رکھ۔ دوس رین نہ ہووے دکھ۔ سو گیاراں
 دیکھ پر تکھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سگھ وشنوں بھگوان، اپنا لیکھا آپ لکھائے، ساچی ہتھیں بنت بنائے، وچ مالوے ہو پر تکھ۔

★ پہلی کنگ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ★

نوست پر بھ دھار نو نو رنگیا۔ لکھ چوڑاسی دیکھے دھیرج یتا، در دوارا گھر گھر منگیا۔ اٹھسٹھ دیکھے تیرتھ تئا، گر مندر اندر بھکھا ننگیا۔ منگے بن
 بھکھار، در سوانیا۔ کجک تیری کالی دھار، بے گھ سٹے پیر پسا، چاروں کٹ اندھ اندھیار، نہ کوئی دیسے میت مرار، دیوے نام سچا دھن مالیا۔ شبد ونجارا
 دیکھے ہٹ، چار ورنال ایکو دوارا منگیا۔ کایا بھن اپار پٹ، ہر داتا سورا سرنگیا۔ بے گھاں دیکھے ڈئی دویتی پھٹ، مانس دیہی ہندی بھنگیا۔ گر گھاں دیسے گھٹ

گھٹ، سدا سُہیلا انگ سنگیا۔ امرت آتم رس لینا چٹ، وجے شبد مردنگ جگے جوت کایا مٹ، جوتی میل رنگ ترنگیا۔ کھج مایا کھیل بازی گرنت، چاروں گنت دیسے تنگیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، اک دوارا ہر جن پیارا بن بھکھارامات منگیا۔ شبد کھنڈا سچ کرپان، آپے ویکھے مار دھیان، میٹ مٹائے زمیں اسمان، چوڈاں طبقاں آئی ہان، کرے کھیل مات مہان ہر جگدیشرا۔ سوہنگ پھڑیا شبد نشان، نہ کوئی جانے تپی تپیشرا۔ مایا رانی وچ میدان، توڑے یت رکھی رکھیشرا۔ ہر جن منگ اپار، در سوالیا۔ گر منتر شبد ادھار، جوت اکالیا۔ جن بھگتاں دیوے کر پیار، چلے چال جگت نرالیا۔ اٹھے پہر پہریدار، سد رکھے ہتھھاں خالیا۔ شبد کھنڈاں ہر داتار، سدا سدا کرے پرتپالیا۔ ہر جن منگے بن بھکھار، کایا رنگن رنگ اپار لال گلالیا۔ ہوئے ترشاندے نوار، در گھر ساچے بنے دلالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر کھھاں دیوے اک در، میٹ مٹائے اندھ اندھیر رین گھٹا کالیا۔ ہر بھگت ادھار، سرب کل پوریا۔ مانس دیہی تیج سوار، آسا منسا پوریا۔ نرمل جوت کرے آکار، شبد دُھنی اناہد توریہ۔ دیوے درس ام اپار، ہر ہر داتا وڈ وڈ سوریا۔ ملے میل میت مُرار، پنجاں تتاں کرے چورو چوریا۔ کایا رنگن بسنت بہار، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نیرن نیر دُرن دُریا۔ ہر بھگت ادھار شبد جنائیا۔ گر شبد میت مُرار ہوئے سہائیا۔ لکھ چوراسی اترے پار، بھانڈا بھرم بھو بھنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک سد گیاراں سچ وبار کرا رہیا۔ اک سد گیاراں ہر وباریا۔ جن بھگتاں وجے آتم ند، اُتجے دُھن سچّی سرکاریا۔ امرت آتم پیائے مد، اٹھے پہر رہے نُماریا۔ پنجاں چوراں دیوے بدھ، ہر شبد مار دو دھاریا۔ آپے جانے اپنی حد، آر پار پار آر کناریا۔ بھاگ لگائے گرگھ جد، سوہنگ نام جس اُچاریا۔ ملے وڈیائی وچ برہم، لوآں پُریاں بھیر بھڑا رہیا۔ لکھ چوراسی گئی ودھ، دھرم رائے روئے در پکاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھاریا۔ جوتی جاما بھیکھ اولٹرا۔ لکھ چوراسی کھے لیکھ، بیٹھارہے اک اکلٹرا۔ سرشٹ سبائی رہیا ویکھ، در دوارا ایکا ملٹرا۔ جوتی جامہ دھارے بھیکھ اولٹرا۔ جن بھگت پھڑائے اپنا پلٹرا۔ میٹ مٹائے اولیئے پیر شیخ، سوہنگ پھڑے ہتھ وچ بھلٹرا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن ہر ہر جن در دوارے آگے کھلٹرا۔ گرگھ تیرا رنگ پر اپارا۔ منگے ساچی منگ وچ سنسارا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ، اتر نہ جائے دوجی وارا۔ لکھ چوراسی پار لنگھ، ملے میل ہر نرکارا۔ پُرکھ ابناشی گھنک پُر واسی شبد گھوڑے کس تنگ، لوک مات آیا انتم وارا۔ جن بھگتاں کٹے بھکھ ننگ، امرت دیوے ہر اپارا۔ در دوارا اکو لینا

منگ، ملے میل پُرکھ بھتارا۔ دوس رین رہے سنگ، دس کسے نہ آرہیا۔ نو کھنڈ پر تھمی دیکھے جنگ، ستاں دیپاں کھیل رچا رہیا۔ سوہنگ شبد وہائے ساچی گنگ، بے گھماں ایکا دھار وہا رہیا۔ گرگھماں منگی ساچی منگ، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پرگٹ ہوئے درس دکھا رہیا۔ گرگھماں نرمل نیر ہر ورتارا۔ جن بھگتاں کٹن آیا بھیڑ، بے گھماں لائے ہوئے پیڑ، کھج ڈوبے ادھوچکارا۔ مایا رانی مارے زنجیر، ہوئے وچا آتم تیر، دئی دویتی پڑدہ پاڑیا۔ نہ کوئی چوٹی چڑھے اخیر، بجر کپائی ساچی ہائی نہ کوئی پار کرارہیا۔ گرگھ ورلے ساچا لاہا پر بھ در کھائی، روگ سوگ جگت وچوگ اپنی جھولی پارہیا۔ آپے دیوے درس اموگ، امرت سرگھر ساچے دیا کما رہیا۔ شبد چگاوے ساچی چوگ، کاگ ہنس آپ بنا رہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ جاپ اجپا جاپ آپ جپا رہیا۔ راج جوگ سلطان تخت براجیا۔ کھج کا یا ہوئے وچوگ، نہ کوئی رکھائے انتم لاجیا۔ گرگھ ورلا ہر بھو کھلائے گوجھ، آپ اپنا ساجن سا جیا۔ جوت سروپی کرے چوچ، شبد سروپی مارے اوزیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، شبد گھوڑے چٹے آسو سوہے ساچے تازیا۔ چٹا آسو ہر سلطانا، شاہ سلطانیا۔ بیٹھے آپ سری بھگوانا، لوآں پُریاں دیکھے مار دھیانیا۔ چتر بھج نوجوانا، گنونت گن ندهانیا۔ بھو چکائے ایکا دوج، دہ دشا کھیل مہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے سنت جنان ایکا دیوے نام ندهانیا۔ چتر بھج بلوان ہر نر نکاریا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسار، کھیل اپاریا۔ شبد پھڑ تیز کٹار، من ہنکاریا۔ ماری جائے وارو وار، چارے کٹناں لکاریا۔ راج راجاناں کرے خبردار، شاہ سلطاناں حکم سنا رہیا۔ گرگھماں بٹھے ہتھیں گانا، جھلائے جگت سچا نشانہ، آپ اپنی بنت بنا رہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے سنت جنان میل ملائے، ساچے سنت سوئے مات جگا رہیا۔ گرگھ سویا جاگ، ہر جگانیندا۔ تن مندر لگے بھاگ رنگ رنگا نیندا۔ اندرے اندر جوت دکھانیندا۔ لکھ چوراسی بھوندی بندر، پر بھ ابناشی دس نہ آئیندا۔ آتم وچا ہنکاری چندر، نہ کوئی کسے تڑائیندا۔ کایا اندھیری دُو گھئی کندر، بھرم بھلکھے سرب جھلانیندا۔ گرگھ سوہے سہائے کایا مندر، سرب گھٹ واس پُرکھ ابناش، پرگٹ ہوئے دُرمت میل دھوئی، سوچھ سروپی درس دکھانیندا۔ سوچھ سروپ درس اپار دکھانیندا۔ وڈا شاہو بھوپ شبد سنگھاسن آسن لائیندا۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپ، رنگ رنگیلا موہن مادھو آپے آپ اکھوانیندا۔ سوہنگ دھاگا ساچا سوٹ، گرگھ ساچے پرائیندا۔ آپ اٹھائے سچ سپوٹ، مایا رانی پڑدہ لائیندا۔ دیکھ دکھائے چارے کوٹ، راجا رانا بھرم جھلانیندا۔ شبد نشانہ تیر رہیا چھوٹ، بے گھماں پار کرانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ ساچے سنت سہیلے ساچے مارگ

لائیندا۔ ہر ساچا راہ دکھایا۔ گلوں کٹے چوڑاسی پھاہ، ایکا اکھر نام پڑھایا۔ دُھر درگاہی آپ ملاح، دوسر کوئی نہ سنگ رلایا۔ آپے پتا آپے ماں، گرگھ ساچا اپنی گود اٹھایا۔ چاروں کُنٹ اڈائے گھر گھر کاں، کلجک وچھوڑا پایا۔ جن بھگتاں دیوے ٹھنڈی چھاں، شبد پڑدہ اُپر پایا۔ ویلے اتم پکڑے بانہہ، لہنا دینا مات چُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک زرائن ز، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک تیری اتم ور، کالا ویس در درویش، گرگھ ساچے وچ پرویش، دس کسے نہ آیا۔ ہر جوتی جگت جگایا۔ گرگھ ساچے ساچی شکت، اتم شکتی لیکھے لائے بوند رکت، کلجک ویلا وقت سہایا۔ آپ بھلائے لکھ چوڑاسی، سنجگ اپنی نیا ہر چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد ڈور بے پنچ چور، کایا اندھیر گھور، اپنے ہتھ رکھایا۔ شبد ڈوری بٹھ کرتار۔ لکھ چوڑاسی کرے چوری، گرگھوں کرے خبردار۔ آپ اپنے سنگ جائے توری، دوس رین پہریدار۔ شبد چاڑھے ساچی گھوڑی، لوآں پُریاں کرے خبردار۔ ہر سرتی شبد ملایا۔ اکال مورتی نظری آئی۔ ناد تورتی اک وجایا۔ سنت سہیلے آسا پورتی، ترسنا بھکھ رہے نہ رایا۔ جگت مایا دُور دُورتی، شبد ڈنڈے رہیا ڈرائیا۔ نو کھنڈ پر تھی کوڑو کوڑتی، در گھر اندر مندر محل رنگ رنکایا۔ گرگھ تیری کایا کل، اتم جوتی اک جگایا۔ سچ دوارا لینا مل، بجر کپائی پڑدہ لاہیا۔ درس دکھائے گھڑی گھڑی پل پل، دسم دواری بھجو چکایا۔ شبد سرُپی آپ چلائے سوہنگ سچا بل، پنجاں دیوے جڑھ اکھڑایا۔ بھانا ورتے ویکھو کل، نہہکنکی ساچا ناتا پُرکھ بدھاتا، جوتی شبدی سرت بندھایا۔ آپے آپ رہے اک اکاتا، امرت دیوے بوند سوانتا، گرگھوں بچھے گھر گھر واتاں، دوس رین سیو کمایا۔ بے گھ دُہاگن نار نہ کنت پچھاتا، زہر ہر زہر نہ سار نہ پایا۔ جن بھگتاں دیوے سچ سوغاتا، میٹ مٹائے اندھیری راتا، میل ملاوا کملاپاتا، نار سہاگن گرگھ پیراگن ساچا کنت ملایا۔ پنچم کنگ اٹھ اٹھ جاگن، مایا ڈسے نہ ڈسنی ناگن، ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگن، سوہنگ ساچی چوگ چُکایا۔ اک سنائے ساچا راگن، کایا دھوئی جھوٹھے داغن، گرگھ ساچے چرنی لاگن، دے مت رہیا سمجھایا۔ دُھن ناد اناہد واجن، مارے واج آپ غریب نوازن، جن بھگتاں رکھے مات لاجن، نت نوٹ بنت بنایا۔ آپ اپنے کرے کاجن، بھگت جناں دا سچا ساجن، پرگٹ ہوئے دیس ماجھن، سمبل دیس ملے وڈیایا۔ آپے بنے ملا قاضی شیخے مکہ حاجی حاجن، ویکھ دکھانے بورا سا شبد گھوڑے چاڑھے تازن، راج راجاناں رہیا ہلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک اتم ویکھ ہر، در درویشا بھگت دوارا ہر زرنکارا ایکا ایک اپنا آپ دکھایا۔ لکھ زرنجن لکھ جگائے۔ گرگھ ساچے ساچا ساجن پھڑ پھڑ بانہوں آپ

اُٹھائے۔ چرن دھوڑ کرے ساچا مچن، دُرمت میل مات گوائے۔ در دوارے آیا پڑدے کچن، لہنا دینا موہ چُکائے کایا بھانڈے انتم بھججن، لاڑی موت خوشی منائے۔ دھرم رائے در تال وچن، جم راجا تیل چڑھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نر نرکارا شبد ادھار جوت وہارا اک کرائے۔ ہر جوتی جگت وہار منایا۔ میٹ مٹائے ورن گوتی، دُرمت میل جائے دھوتی، ساچا شبد اک پڑھائیا۔ ہر جن اُٹھائے کایا سوتی، سوہنگ شبد لگائے سوٹی، پنجاں تتاں رہیا دُرکائیا۔ پنچھی پوہ چڑھائے چوٹی، نو دوارے واشنا کھوٹی، سچ دوارے جوت جگائیا۔ سرتی سرت نہ کوئی جانے وڈی چھوٹی، شبد ڈوری نال بتائیا۔ چڑھ چڑھ تھکے کوٹن کوٹی، اک کپیرا درشن پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ ساچے سنت ڈلارے الکھ نرنجن الکھ جگائیا۔ آپ جگائے الکھ الکھنا لیکھیا۔ گرگھ ساچے لئے رکھ، چاروں کُنٹ بھوندے بھکھ، کایا سکے سڑنے کھ، نہ سکے کوئی رکھ، انتم سپاں ساڈھے تن ہتھیا۔ شبد مدھانی رہیا متھ، پُرکھ ابناشی ہر سمرتھ، سوہنگ شبد اکتھنا کتھیا۔ گر ناک ملی ساچی وتھ، سگل وسورے گئے لتھ، مانس دیہی پائی نتھ، جگت چلایا ساچا رتھ، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ انتم ویکھ ہر، جوٹھا جھوٹھا سرشٹ سبائی متھن متھیا۔ ہر سمرتھ اپار جگت اڈولیا۔ شبد چلائے اکتھنا اکتھ، آپے بولیا۔ سرشٹ سبائی رہیا متھ، پورا تول کسے نہ تولیا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی وتھ، بھاگ لگائے کایا چولیا۔ جگت وسورے جائن لتھ، سوہنگ گایا ساچا ڈھولیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آدانت کدے نہ ڈولیا۔ چرن کول کل پریت، تن من جاگیا۔ ساچا میل ملائے آتم میت، نبھی ترشنا اگن بُجھائے آگیا۔ گایا اک سہاگی گیت، ہوئے کایا ڈکھڑا بھاگیا۔ کایا مندر سچ مسیت، ویکھے دسم درواجیا۔ اچرج کیتی ہر جی ریت، گرگھ ساچے ساچا کجل نیتز پاجیا۔ اجپا جاپ جپ جپ اتیت، اناہد دھارا مارے واجیا۔ بال جوانی گئی بیت، ویلے انتم رکھے لاجیا۔ مانس دیہی لیئی جیت، آپ سوارے اپنا کاجیا۔ بھگت سہیلا ساچا میت، دُھر درگاہی آئے بھاجیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، شبد چڑھائے ساچے تازیا۔ شبد گھوڑا ہر رکھائیندا۔ گرگھ ساچا آپ چڑھائیندا۔ کایا دیہی بھانڈا کاجا، نو دوارے رنگ وکھائیندا۔ دسم دوارے ساچن ساچا، جوت سرُپی ڈگمگائیندا۔ ایک مارے شبد تماچا، راہ ساچا اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، درگھر اک سہائیندا۔ درگھر دوار، ہر سہایا۔ گرگھ ساچے کر پیار، دیا کمایا۔ دیک جوتی کر اجیار، اندھیر مٹایا۔ دیوے شبد نام اپار، دُئی دوتی پڑدہ لاہیا۔ ہوئے دیوے روگ

نوار، مایا ممتا موہ چُکایا۔ ملے میل پُرکھ بھتار، ساچی سیجا رہیا دکھایا۔ شبد سِنگھاسن ہر نرنکار، اندر مندر ہر وچھایا۔ پھولن برکھا اپر اپار، امرت دھارا رہیا برسایا۔ گرگھ شبد سہاگن نار، پھڑ باہوں اپر بٹھایا۔ کیا قول سچا اقرار، دسم دواری کُنڈا لایا۔ جگے جوت اگم اپار، آر پار پار آر دس کسے نہ آیا۔ شبد سروپی ساچی دھار، راگاں ناداں باہر رکھایا۔ سُن اگی ویکھ اپار، ساچی رنگن رنگ دکھایا۔ اونکارا دیس اپار، شبد پرویش وچ سمایا۔ جوتی دھارا ہر نرنکار نہ کوئی مندر چار دیوارا، آپ اپنی بنت بنایا۔ نرمل نور کر اُجیارا، شبد تورا اپر اپارا۔ پون سروپ سرب سہارا۔ دسم دواری محل اُسارا۔ جنبو دیپ پار کنارہ۔ امرت جل ٹھنڈی ٹھارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ دیوے نام ور، درس دکھائے اگم اپارا۔ آپ اگم اپار اگادھ بودھیا۔ نہ مرے نہ پئے جم، بتی دند نہ ہوئے دودھیا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی چم، نہ روئے چھم چھم، آپے جانے اپنا کم، پون سواسی لئے دم، کایا سودھ نہ کدے سودھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جن بھگتاں دیوے نام ور، وڈ داتا جودھا سوربیر جودھن جودھیا۔ سوربیر سلطان ہر بھگوانیا۔ گرگھ ویکھے مار دھیان، وچ جہانیا۔ آپے کرے مات پچھان، نہ کوئی جانے جیو نادانیا۔ شبد بیٹھائے وچ بان، پُریاں لوآں پار اڈانیا۔ شبد پھڑائے تیر کمان، سوہنگ چڑھائے تیر نشانیا۔ آپے جانے اپنی آن، نہ کوئی سکے مات پچھان، نہ کوئی جانے جیو نادانیا۔ کھانی بانی آئی بان، انخیل قرآناں لگا بان، ناتا تپا پین کھان، مگر لگے پنج شیطانیا۔ اٹھے نر ہر بلی بلوان، شبد سروپی کھیل مہان، وجے تیر نشانہ ساچی کانیا۔ نہ کوئی جانے گیانی برہم گیان، پنڈت پاندھے بے ایمان، ملا قاضی شیخ شیطان نہ کوئی جانے ساچی بانیا۔ چھٹی راگاں ٹٹے مان، نارد من ہو یا حیران، سُرسی بھنے بین نادان، برہما مارے اُچ دھیانیا۔ پرگٹ ہوئے والی دو جہان، جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلج تیری اتم ور، آپے جانے اپنی آتیا۔ برہمے برہم وچار من اُداسیا۔ کل کرم وچار، پُرکھ ابناشی ساچا دھرم کرے جیکار، آدانت نہ کدے وناسیا۔ سوہنگ کھنڈا تیز کٹار، میٹ مٹائے مدرا ماسیا۔ جن بھگتاں کرائے ایکا ونج وپار، مانس جنم کرے زہراسیا۔ نرنجن جوت کر آکار، دیوے دست شبد اپار، لاہے تن جگت اُداسیا۔ گرگھھاں دیوے ساچی دھار، نوست ویکھ وچار، سولاں کل سچی سرکار، چپائے جاپ سواس سواسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے سنت جنان کرے کرائے بند خلاصیا۔ ہر ساچا جاپ چپائے، چیت گر ساکھیا۔ کلج تینو تاپ گوائے، امرت اتم جام پیائے، بن بن سجن ساچا ساقیا۔ آپے آپ درس دکھائے گرگھ ساچے ترس کمائے، ساچی بانی دھر فرمانی رسن

دکھانی آپے بھاکھیا۔ دو جہانی سچی رانی، آپ چکائے جم کی کانی، میٹ مٹائے اندج جیرج اُتھج سیتج چارے کھانی، ساچا دھام اک دکھاسیا۔ آتم سر سرور
 دیوے ٹھنڈا پانی، نش اکھر وکھر پراپسنتی سچی بانی، جے چپائے سچ گھر واسیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، مہاراج شیر
 سنگھ وشنوں بھگوان، ویکھ دکھانے سرب گھٹ جانے پر تھمی اکاشیا۔ ہر مندر گھر اپر اپار، اُچ اٹاریا۔ ترے گن مایا لیا اُسار، پنچاں سنگ سما لیا۔ اٹھاں ویکھے
 رنگ اپار، نوادراں آپ گھلا لیا۔ دسویں شبد سنگھاسن کرتیار، ساچی سیجا آسن لالیا۔ پون اُنجا چھتر جھلار، ہر ساچی سیوا اک رکھا لیا۔ کوستک نیاں ساچی
 دھار، نور اُجالا اک کرا لیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، کایا مندر سچ گھر ساچی بنت بنا لیا۔ کایا مندر نو دوار، ساجن ساچیا۔ زرگن کرے کھیل اپار، سرگن بٹھے
 ساچی دھار، آپے آپ غریب نوازیا۔ پون جوتی شبد اپار، آپے ساچا ساجن ساچیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے ساچا کاجیا۔ اُچ
 محل اٹل اپر اپارا۔ کایا دسے ڈو نگھی ڈل، اندھ اندھیار سرب سنساریا۔ گرگھ وِولا ویکھے سچ دھام اٹل، پُرکھ ابناشی آپ دکھا رہیا۔ بے کھ بھلائے کر کرول
 چھل، جھوٹا دھندا موہ جنجالیا۔ گرگھیاں امرت آتم پیائے ساچا جل، سر سرور اک دکھا لیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، کلجگ تیری اتم ور، جوتی جامہ بھیکھ
 دھر، ایکا دسے راہ سکھالیا۔ سچا دسے راہ بے پرواہیا۔ آپے پھڑے ہرجن بانہہ، کلجگ بیڑا بٹھے لائیا۔ ویکھ دکھانے تھاؤ تھاں، دُور نیڑے بھیونہ رانیا۔
 ساچی بنتا رہیا بنا، پوت سپوت سچ سکھانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگونت بھگتی رہیا جنانیا۔ ہر بھگت بھگوان شبد جنایا۔ اُسوتن مار
 دھیان، سولاں سولاں ونڈ کرایا۔ سوہنگ پھڑ ہتھ نشان، چارے کُنٹاں رہیا دکھایا۔ منتمکھ ڈوبے بے ایمان، گرگھ ساچے رہیا ترایا۔ آپے کرے مات پچھان،
 جیا دان جھولی پایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پہلا لیکھا کالا ویکھا، اُنی اُسو لیکھ لکھایا۔ اُنی اُسو آس رکھ، گرگھ ساچے چوٹ لگانیا۔ پرگٹ
 ہوئے ہر پرتکھ، کوٹن کوٹ رہے بلانیا۔ ہرجن ساچے کینے دکھ، ایکا اوٹ پر بھ رکھانیا۔ آپے ویکھے کشا پکھ، شبد پکھ سار نہ آئیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، گرگھیاں دیوے نام ور، سگل و سورے جائن لٹھ، پنچاں چوراں پاوے نتھ، سوہنگ اکھر جگت دکھر ایکا ایک پڑھانیا۔ سوہنگ سو ساچا ناؤں۔
 کلجگ جیونہ جانے کو، پُرکھ ابناشی اگم اتھاہو۔ در در گھر گھر جوٹھے جھوٹے رہے رو، نہ کوئی پار کرائے پھڑ پھڑ بانہو۔ گرگھ مان رنگ انوٹھے، مہاراج شیر
 سنگھ وشنوں بھگوان، اک اگلا سچ محلہ، اُسو اُنی گرگھیاں دیوے شبد چنی، بے کھیاں نہ دیسے کوئی تھاؤں۔ ایکا اکھر ایکا ایک۔ اُنی اُسو رہیا ویکھ۔ پنچم کتک

اگے میخ۔ بدھنا لکھی مٹے رکھے۔ نیتز نین لوچن گرکھ ساچے لینا ویکھ۔ ہر شبد سہائی جیوں بال سپوتا ہوئے بلوچن آپے دھارے اپنا بھیکھ۔ گرکھاں کھولے بند در، پنجاں چوراں چکے ڈر، مستک لائے شبد ساچی میخ۔ لگے میخ مستک ماتھ۔ شبد سروپی ملے راتھ۔ آپ چڑھائے تریلوکی ناتھ۔ سنجگ چلائی ساچی گاتھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کنگ اگی کھیل کرے اکونکی، جھوٹھی کایا دسے بھکی، آتم کھولے بند تاک۔ اگی کنگ شبد وہارا۔ نہ کوئی دیسے شاہ دارا۔ نہ کوئی ساجن میت مرار۔ نہ کوئی راجن راج دربارا۔ نہ کوئی شبد گھوڑ شاہ اسوارا۔ نہ کوئی جوڑا اپر اپارا۔ پُرکھ ابناشی آپے آپ جائے دیا کمائے کھولے بند کواڑا۔ کھولے بند کواڑ، نو دواریا۔ پرے ہٹائے پنچم دھاڑ، بھجا سواریا۔ جوت جگائے بہتر نا، اگنی تیج نہ تتی ہاڑیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے ور وچ سنساریا۔ گومت ریت گرکھ وچار ہر ساچی بنت بنائیدا۔ گر سنگت سچ پریت، ادھرم وکار منمکھ کوئی دس نہ آئیدا۔ کایا ہوئے ٹھنڈی سیت، من شبد پھولنہار روگ سوگ چنت مٹائیدا۔ دیوے نام اپر اپارا، کلجک بیڑا کرے پار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دے مت آپ سمجھائیدا۔ گرکھ گرکھ گرمی ہر سمجھایا۔ گر سنگت ناتا میل پُرکھ بدھاتا، دھیرج یت اک رکھایا۔ اتم ہوئے مات ذاتا، نہ کوئی ویکھے بھین بھراتا، ساچی سیو کمایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، وڈ وڈ دیوی دیو آپے آپ سدا نہکیو سد اپنے وچ سمایا۔ بے آب بے تاب کرم و جو گیا۔ کایا روگ کوئی نا بھ، جگت و جو گیا۔ لیکھا چکے چکائے آپ شتاب، وقت ویلا ڈھکیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے ہرا سکار کھیا۔ پون سواسی دم، تھمن تھمیا۔ کایا روگ جھوٹھے چم، لوک ماتی مات جمیا۔ نیتز نیر وہائے چھم چھم، بیڑا کسے نہ مات بنھیا۔ سوہنگ شبد آئے کم، کلجک جیاں آتم انھیا۔ روگاں سوگاں دیوے ڈن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھانڈا بھرم آپے بھنھیا۔ رسنا گاؤنا شبد سواس۔ نا بھی رسنا ہوئے بند خلاص۔ لیکھے لگے نو اٹھاراں دس دس ماس۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے سوہنگ شبد سپی راس۔ کایا مندر لگا ڈکھ۔ اندرے اندر دھونے رہے ڈکھ۔ روگاں سوگاں جگت و جوگاں لایا جندر، جگت ترشنا ایکا بھکھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سسپھل کرائے جگت لکھ۔ ہڈ ماس ناڑی روگ۔ آپ چبائے اپنی داڑھیں، رسنا رس شبد بھوگ۔ سدا رہے پچھے اگاڑی، سوہنگ چکائے ساچی چوگ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخشے نام ور، کایا چنتا مٹے سوگ۔ کایا روگ سنتاپ سگل وسوریا۔ من تن ساچا رہیا کانپ، ہڈ ہڈ ہووے چوریا۔ ایکا چپنا

ساچا جاپ، درس دیوے حاضر حضوریا۔ نیڑ نہ آئن تینو تاپ، مائی باپ آسا نسا پوریا۔ ہوئے مات وڈ پرتاپ، جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ
 وشنوں بھگوان، ایکا دیوے جیا دان سرب کلا بھر پوریا۔ کایا مندر چار دیوار۔ اندرے اندر دھواں دھار۔ جوت نرنجن ویکھ وچار۔ ڈکھ درد بھجے بھجنن، شبد
 دیوے ساچا انجن، نیتزنین کھول اگھاڑ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، روگ سوگ مٹائے بہتر ناڑ۔ روگ سوگ من اداسی۔ آپ مٹائے پُرکھ
 ابناشی۔ نام چپائے شبد سواسی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد چلائے دیا کمائے نج گھر آتم رکھے واسی۔ تن سواس نہ رکھے دم۔ پنج وناس
 ڈکھرا کایا چم۔ کایا اندر پر تھی آکاش اپ تیج وائے رہیا بنھ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، ہوئے سہائے سبئی تھائیں، گھٹ گھٹ اندر رہیا رم۔ گن گاؤنا گھر
 گسپیر۔ من ٹھانڈا شانت سریر۔ آپے دیوے آتم دھیر۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مکھ چوائے امرت ساچا سیر۔ سوہنگ جییا روگاں سوگاں
 وجے تیر، مارے آپے آیا۔ مارے نام سچا زنجیر، پنجاں تاں تھاپن تھاپیا۔ آپے کٹے کایا بھیڑ، جوتی جوت سرؤپ ہر، بنے مائی باپیا۔ پنج تت پر بھ ہتھ،
 بنت بنایا۔ ہڈ ماس ناڑی رت، جوڑ جڑائیا۔ ویکھ دکھانے ساچاوت، شبد پنج اک بجائیا۔ رسنارس رہیا چٹ، کایا مٹ خوشی منائیا۔ جوتی جگے لٹ لٹ، دس
 کسے نہ آیا۔ آپے وسے گھٹ گھٹ، ویکھ دکھانے سرب لوکایا۔ روگاں سوگاں میٹے پھٹ، شبد پٹ تن پہنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنی دیا کمائیا۔ مایا رانی منگے ور، ہوئی جگت پردھان۔ اپنی کرپا دینی کر، ملے میل پنج شیطان۔ سچ دوارے آوے ڈر، نیڑ نہ آئے وڈ رکان، جن در منگے
 اک ور، مات نہ چلے جگت ڈکان۔ پُرکھ ابناشی کرپا کر، آپے بخشے ساچا دان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مایا رانی دیوے ور، آپ اپنا کر
 دھیان۔ چرن کول کل کر دھیان۔ اُپر دھول ملے مان۔ کایا بھلو اڑی جائے مول، آتم اُچے برہم گیان۔ اُلٹا ہوئے نابھ کول بوند سوانتی مکھ چوان۔ جوتی
 جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا شبد ہتھ پھڑائے تیر کمان۔ دیوے شبد اپار تن شنگاریا۔ ہتھ مہندی نام اپار، امرت پانی واریا۔ سوہرے پیئے
 ہوئے اُدھار، پر بھ ساچے کاج سواریا۔ آپے ویکھے کر وچار، غریب نوازے پار اتاریا۔ پھڑے بانہہ سچی سرکار، آپے بنے ونجھ مہانیا۔ اٹٹ بھنڈارا بھرے
 بھنڈار، آپے جانے پینا کھانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کرائے وقت سہانیا۔ ہوئے وقت سہیلا میت تیا۔ دوہاں دھراں ساچا
 میلا، چتوت چتیا۔ آپے چاڑھے نام تیا، ویکھ دکھانے وار تھتیا۔ نہ ہوئے وقت دھیلا، گرگھ ساچے ویلا جتیا۔ لیکھا لکھنہار ہر سلطانیا۔ گن اوگن رہیا وچار

سری بھگوانیا۔ آپے کرے چھان پُن، گھٹ گھٹ اندر دیکھ دکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے نام ندھانیا۔ ایک نام در دوارے پاون۔ ہریا ہوئے کایا چام، سُپھل گُکھ آپ کراونا۔ کوئی نہ لائے ہر جی دام، سوہنگ ساچا چاپ جپاونا۔ سُکا ہریا ہوئے چام، کشنا کُکھ اندھیر مٹاونا۔ امرت پینا ساچا جام، سائک سیٹل ست کراونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چُکائے ڈر گن ندھاننا۔ مدراماس رسن تجاونا۔ دیکھے پون مسان شبد مدھانیا۔ ہیر بے تالے آئی ہان، مائی غورجاں مار دھیان، آپے دیکھے گھر سُہانیا۔ انچن کنچن نار شیطان، ہاکن ڈاکن ہوئے ویران، وجے تیر ساچی کانیا۔ روگ سوگ سرب مٹ جان، رسنا بھوگ شبد بھگوان، دیوے دان ساچا دانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چُکائے ڈر گن ندھانیا۔ کل کُلوٹ گرکھ لال۔ ملے میل ہر بھگونت، لوک مات بنے دلال۔ آپ بنائے ساچی بنت، پھل لگائے کایا ڈال۔ ہر وڈیائی ساچے سنت، نیڑ نہ آئے کال جنجال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سینگھ وشنو بھگوان، کرے کرائے جگت دلال۔ کون جاگے، کون جگائے۔ کون سنائے شبد راگے، کھیل رچائے کون واگھے، جن بھگتاں دھوئے پچھلے داغے، بے کھ ڈوگھے وہن دہائے۔ آپے میٹے پھیر سُہاگے، مندر ماڑی کوئی دس نہ آئے۔ اٹھے پہر آپے جاگے، منتمکھ گوڑھی نیند سوائے۔ سنت سُہیلے در دوار آئے بھاگے، سوہنگ پلوٹ پھڑائے۔ اٹھے پہر آپے جاگے، گرکھ ساچے آپ جگائے۔ آپ بُجھائے ترسنا آگے، کایا مندر اندر چڑھ نہجھر دھارا میگھ برسائے۔ دسم دواہری آگے کھڑ، سُرتی شبد لئے پھڑ، اگم اگم نظری آئے۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، اندر باہر نہ دسے جڑھ، سرب گھٹا گھٹ رہیا سمائے۔ نہ کوئی اکھڑ رہیا پڑھ، شبد سرُپی رہیا لڑ، لوآں پُریاں رہیا ہلائے۔ شبد کٹارا ہتھیں پھڑ، دو دھارا وڈھے دھڑیا دھڑ، پار کنارہ دس نہ آئے۔ نو کھنڈ پر تھمی رہیا چھڑ، ستاں دیپاں گھاڑن دئے گھڑائے۔ کروڑ تیتیس رہیا ڈر، کوئی نہ پیوے پتی دندیں نڑ، جوٹھے جھوٹھے جائن جھڑ، مدراماسی مات کھپائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے سنت سُہیلے آپ کرائے اپنے میلے، جگت وچولا نہ کوئی رکھائے۔ جگت وچولا آپ دُھر در گاہیا۔ ایک شبد سنائے ساچا بولا، پورا تول کسے نہ تولا، آپ جانے بے پرواہیا۔ شبد بھنڈارا ایک کھولا، پرگٹ ہوئے کلا سولہ، ساچی ونڈن رہیا ونڈانیا۔ بھاگ لگے کایا چولا، بجر کپائی پڑدہ کھولا، ساچا رنگن رنگ رنگانیا۔ آپ مٹائے پڑدہ اوہلا، شبد سرُپی ساچا ہولا، جوت سرُپی رہیا کھلایا۔ بے کھ دھرم رائے داگولا، لاڑی موت چکے ڈولا، در دوارے دئے دُہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انت سنت بھگونت رہیا جگانیا۔ بھگونت

سنت گرمیت، پُرکھ پردھانیا۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، دُھر درگاہی دیوے نام نشانیا۔ بیٹھا رہے سد اتیت، نہ کوئی گرو دوارا مندر مسیت، آپے جانے اپنی کایا چرن کول کول چرن ساچی پریت، سنجگ تیری ساچی ریت، کلجگ مٹے انت نشانیا۔ ایکا ایک پرکھے اٹھے پہر نیت، صدی چو دھویں رہی بیت، دیکھ وکھانے مغل پٹھانیا۔ آپے میت آپے کیٹ، چاروں کٹٹاں رہیا گھسیٹ، میٹ مٹائے شاہ ارکانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، لکھ چوڑا سی آپے رڑکے، بے لکھ جیو آپے جھڑکے، سوہنگ پائے شبد مدھانیا۔ سوہنگ شبد مدھانی ہر اٹھانیا۔ دھرت مات بنے سوانی، ساگر ست رڑکنا پانیا۔ اُپر چھاچھ ورو لے پانی، جوتی نام نیترا سنگ رلا نیا۔ کھچی جائے بے پرانی، ہانیاں ہانی دس نہ آ نیا۔ نہ کوئی دیسے وید پرانی، نہ کوئی پڑھے انجیل قرآنی، ویلا چکے کھانی بانی، سوہنگ اکھ مات دھرا نیا۔ سوہنگ ساچی بنے رانی، ترے گن مایا بھرے پانی، پنجاں تتاں پون مسانی، ساچی رچنا رہیا رچانیا۔ نہ کوئی جانے جیرج کھانی، اندج ہوئے خیرانی، اُتبھج سیتج آپے رہیا اُپجانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چاروں گنٹ کرے رُشانیا۔ چاروں گنٹ رُشانی، پر بھ پرکاشیا۔ دیکھ وکھانے سرب تھائیں، پُرکھ ابناشیا۔ دوسر کوئی دیسے ناہی، کال قلندر کرے واسیا۔ دھرم رائے پائے پھاہی، لاڑی موت کرے ہاسیا۔ بے لکھ جیو دین دُہائی، رسنا لایا مدرا ماسیا۔ گرسکھ ویکھن چائیں چائیں، اڈول اڈولا پر تھی اکاشیا۔ آپے تارے پھڑ پھڑ بانہیں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد جپائے سوہنگ سو سواس سواسیا۔ سوہنگ سو سو سکھ جانیا۔ ست پُرکھ زرنجن کایا ماٹی آپ بنائے ساچا کنجن، ساچا دیوے برہم گیانیا۔ بھگت ادھارا ساچا سجن، چرن دھوڑی ساچا مجن، آپ کرائے نام اِشانیا۔ آپے مکہ کعبہ حاجی ججن، تال بے تالے مات و جن، دیکھ وکھانے شیخ مُلانے مُلا قاضیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ لیکھ ویکھ ہر، انت کرائے جھوٹھی کھیل بازی گر ناٹیا۔ سچ گھر کیا نواس۔ آتم جوت کیا پرکاش۔ آپ رکھائی اپنی نیا، ساچا نام سچا بییا، دُھر درگاہی ساچی راس۔ لیکھے لگے ساڈھے تن ہتھ سیا، امرت جام ایکا پیا، ملیا میل پُرکھ ابناش۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھاں دیوے نام ور، آپے وسے سدا آس پاس۔ ہر شبد رچایا کاج، دوس وچاریا۔ درگھر ویکھے دیس ماجھ، نگر کھیڑا پر اپاریا۔ ساچا ساجن آپے ساج، ساچا بیڑا آپ بٹھا رہیا۔ شبد گھوڑا رکھ تاز، سچا تازی آپ سہا رہیا۔ جن ہر ہر جن رکھن آیا لاز، جگت لاج آپ رکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سوہنگ ساچا جاپ مات آپ دھرا رہیا۔ شبد رچیا کاج، گیت سہا گیا۔ پر بھ دیون آیا داج، لکھ چوڑا سی پھیرے بھاجیا۔

کسے سیس نہ دیسے تاج، مُلا شیخ نہ کوئی قاضیا۔ نہ کوئی دیسے حاجی ہاج، شاہ ایرانا نہ کوئی غازیا۔ نہ کوئی مارے کسے آواز، سُتے رہن وڈ وڈ نازیا۔ بے کھاس کڈھن آیا پانج، کلج ہاری اتم بازیا۔ چارے کنٹاں رہیا بھاج، گرگھ اٹھائے دیا کمائے ماجھن ماجھیا، ساچا اکھر اک پڑھائے، جگت وکھر کر دکھائے، بند کرائے نو دروازیا۔ جوت زرنجن درس دکھائے، نیترا نجن ایکا پائے، پاربرہم پُرکھ ابناشیا۔ جوٹھے جھوٹھے بھانڈے بھجن، شبد ہتھوڑا رہیا لگائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی رچنا رہیا رچائے۔ شبد رچایا کاج، وقت سہندڑا۔ کرے کھیل دیس ماجھ، جوتی جوت جگندڑا۔ آپے رکھے اپنی لاج، جگت سہیلا ہر بخشندڑا۔ اُنی اَسو مارے آواز، گرگھ سوئے آپ جگائے، بے کھ مایا وہن وہندڑا۔ سوہنگ ساچا جاپ چپائے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا رنگن رنگ رنگدڑا۔ شبد رچایا کاج، رنگ مھلیا۔ آپے مارے گرکھاس آواز، اُچ اٹلیا۔ دھرت مات تیری سانجھ رلیا جل تھلیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھے کھیل کلج کلیا۔ شبد رچایا کاج، کلج اندھیریا۔ نہ کوئی جانے جیو گوار، کون کرے ہیرا پھیریا۔ مایا رلے سرب سنسار، در در گھر گھر میرا میریا۔ کایا بوٹے اتم بے، نہ کوئی پھلے نہ کوئی بھلے، نہ کوئی پائے مات ملے، پانی پیا اتم چلھے، ڈھیہہ ڈھیہہ اتم ہوئے ڈھیریا۔ گرگھ ورا چرن پریتی گھول گھلے، شبد بھنڈارا ایکا کھلے، دیوے نام شبد انملے، لیکھے لائے مانس دیہی سو سو واریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے سنت جگائے، برہم پار پاربرہم آپ اپنی گود اٹھائے وقت سہیلا آپ سہاریا۔ آپ اپنی گود اٹھاؤنا۔ پُرکھ ابناشی لاڈ لڈاؤنا۔ گھٹ گھٹ واسی گھنک پُر واسی، ہوئے روگ اتم کڈھ ایکا رنگن نام چڑھاؤنا۔ جگت وچھوڑا مٹے اداسی، گاڈ خدائی درس دکھاؤنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا سر ہتھ لکاؤنا۔ آپ اپنا سر ہتھ لکائے۔ شبد چلائے جگ اکھ، سوہنگ سو نام رکھائے۔ ملے میل پُرکھ سمرتھ، ہر جن ساچا رسنا گائے۔ لیکھا چکے ساڈھے تن ہتھ، آون جاون پھیر نہ آئے۔ شبد چاڑھے ساچے رتھ، چتر گپت نہ لیکھ منگائے۔ پنجاں چوراں پائے نتھ، چرن کول جن دھیان لکائے۔ مہا جگت چلے اکھ، اکھ کتھی کتھ کتھن نہ پائے۔ بھگت جناں ہر دیوے و تھ، شبد سنجوگی میل ملائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا درس دکھائے۔ دکھائے درس دھار اوٹی، ریت مات چلائیا۔ کرے ترس جوت اکلے، ساچا پتی سرب سہائیا۔ امرت میگھ برس گرگھ در دوارا ملی، کایا پت پُنتی آپ کرائیا۔ جگت ترسنا مٹے حرص آپے دیکھے اندر نیتی، نچھر دھارا رہیا دھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھاس کایا

کرے سیتل سیتی، گر منتر انتر ساچا جاپ جپایا۔ جپنا جاپ آد گر انتر۔ مٹے پاپ سہج گر منتر۔ وڈ تن بھجے بسنتر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رکھے لاج جگا جگنتر۔ جگا جگنتی جگ جگت گر دیویا۔ جن بھگتاں سوارے بھگت مکت، الکھ نرنجن بھید ابھیدیا۔ ہر سرنائی ملے وڈیائی لوک مات شکت رسنا ناؤں اجپا جاپ جہوا جہویا۔ دیا کمائے لیکھے لائے بوند رکت، امرت پھل کھوائے سوہنگ سو ساچا میویا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ سہائے ساچا وقت، پنچم پنچم گرمت گرگھ کوستک نیا ساچا تھیویا۔ جگت چلائے ریت اُنی آسونا۔ گرگھ کا یا مندر گردوارا دہرا مسیت، ایکا راہ ساچا دسنا۔ سوہنگ سو سہاگی گیت، ہر جن ہر ہر دے اندر و سنا۔ گرگھ گر ملنا ساچے میت، بے مکھاں در در گھر گھر اٹھ نسا۔ ہر جن اٹھے پہر رہے انیت، دوس رین سد سد ہسنا۔ بے مکھاں وقت ڈھیلا رہیا بیت، چنتا روگ لگی و سنا۔ گرگھ دیوے چرن پریت، آپ مٹائے جگت ترسنا۔ بے مکھاں پرکھے مات نیت، جھوٹھی چلی بیسن پشنا۔ جن بھگت مانس دیہی رہیا جیت، در دوارے جھکائے سپسنا۔ لیکھا کھے جگت جگدیش، ویکھے کھیل بیس اکیس، سوہنگ سو تیری چلائے چار گنٹ اک حدینا۔ پنچ پانچ پردھان پنچ ویسیا۔ جھلے شبد نام نشان، ویکھ دکھانے دیس پردیسیا۔ شبد اٹھیا وڈی بلوان، مان گوائے نرنیسیا۔ ویکھے ہر والی دو جہان، جگت لہر سوا پہر نہ کوئی دھیر دھریسیا۔ گرگھ ساچا رہیا تیر، سدا سدا رہے نرویر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رکھے سدا سدا کر اپنی مہریا۔

★ ۱۰ کنگ ۲۰۱۲ بکرمی ماتا بٹن کور دے گرہ پنڈ جیٹھووال ہر بھگت دوار ضلع امرتسر ★

ہر شبد امول، جگت امولیا۔ جن بھگتاں آتم پڑدے رہیا کھول، پورا تول آپے تولیا۔ آدانت نہ جائے ڈول، آوے جاوے وسے ہسے کایا چولیا۔ منمکھ جیواں آتم کڈھے کلج پول، ورتے کھیل کلا سولیا۔ لکھ چوراسی ہوئی مات انھول، دُرمت داغ نہ کسے دھولیا۔ گرگھ ورا جائے جاگ، جس سنایا پُرکھ ابناشی گھنک پُر و اسی ایکا شبد سچا ڈھولیا۔ آتم اُتجے اک ویراگ، تن من کایا سیتل منوآ من ہر موہ لیا۔ آتم جوتی جگے چراغ، آپے اُلٹے نا بھی کولیا۔ در گھر ساچے لگا بھاگ، کلج مایا ترسنا بھجے آگ، ملے وڈیائی اُپر دھولیا۔ ہر جن بنائے ہر ہنس کاگ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے اندر مندر کایا مولیا۔ ہر شبد برہمنڈ پورن بھگونتیا۔ ویکھے کھیل نو نو کھنڈ، جن پچھانے سادھن سنیا۔ لکھ چوراسی نار ڈھاگن رنڈ، گرگھ ورا لے میل ملاوا

ساچے کنتیا۔ ہتھ پھڑائے شبد چند پرچند، کلجگ اتم پاوے ونڈ، بے کھماں وڈھے ہر جی کنڈ، نہ کوئی جانے جیو جنتیا۔ بھیکھادھاری دیون آیا دنڈ، میٹ مٹائے مات پکھنڈ، مہما گنت نہ کوئی گنتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کلجگ دیکھے کھیل کل کلونتیا۔ ہر شبد اپار گرگھ جانیا۔ گرگھ وِرا اترے پار، چلے چلائے اپنے بھانیا۔ ہوئے مایا دئے نوار، کھیل کھلائے دیا کمائے، میٹ مٹائے آون جانیا۔ شبد گھوڑے کر اسوار، نو کھنڈ پر تھی وسے باہر، دہ دشا آپ بھوانیا۔ شو شنکر رہیا پکار، کروڑ تیتیا آئی ہار، اند اندر اسن سرب گرلانیا۔ شبد سرُپی مارے شبد مار، نہ کوئی جانے جیو گوار، سادھ سنت کلجگ اتم بے مہار۔ گرگھ وِرا بنے بنت جس جن دیوے کرپا کر ساچا ہر درس اگم اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد بھنڈارا رہیا بھر، جن بھگتاں دیوے اک ور، آد انت جگا جگت نہ آئے ہار۔ ہر شبد الکھ الکھ اکھٹا۔ گرگھ وِرا کینے دکھ، سرشٹ سبائی لاؤندے بھکھ، لکھ چوڑاسی چھاچھ وِرا لے اُپر کھٹا۔ جوتی جامہ ہر پر تکھ، سادھاں سنتاں جیواں جنتاں بھانڈا دیسے سکھنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ تیری اتم ور، گرگھ وِرا سنت سہیلا اک اکیلا در دوارے نر نرکارے ایکا ایک رکھٹا۔ ہر درس، اگم اگم اپاریا۔ جن بھگتاں لیکھے لائے ماٹی چم، جن ہر کرے چرن نمسکاریا۔ آپ سوارے کارج کم، اٹھے پہر رہے دواریا۔ نہ مرے نہ پئے جم، بھگت سہیلا پہریداریا۔ دو جہانی ایکا تھم، آون جاون پنت پاؤن لکھ چوڑاسی پھند کٹا رہیا۔ لکھ چوڑاسی بھلی مایا بھرم، جوت نرنجن نہکلنک شبد ڈنک چار کُنٹ دہ دشا ایکا ایک وجا رہیا۔ کلجگ اتم پایا حصہ، انجیل قرآنی مول نہ دسا، وید پُرانی گائن بتیسا، کھانی بانی اک حدیثا، پڑھ پڑھ تھکے راگ چھتیا، بھیکھ کسے نہ جانیا۔ دیکھ دکھائے راجے رانے محمدی عیسیٰ موسیٰ، کون دوارے نر نرکارے چھتر جھلائے ساچے سیسا، چاروں کُنٹ ہوئے ویرانیا۔ مایا رانی جوٹھا جھوٹھا پیس پیسا، لیکھا ٹھکے وچ انیسا، نہ کوئی جانے چتر سگھڑ سیانیا۔ کون کرے پر بھ تیری ریا، جوتی جامہ ہر جگدیشا، رنگ نویلا اک اکیلا بیس اکیسا، آپے جانے بھانیا۔ شبد بھانا ہتھ کرتار، نہ کوئی جانے راجا رانا۔ گیانی دھیانی کرن وچار، گرگھ ساچا سگھڑ سیانا۔ جس جن دیوے ہر نام ندھانا۔ کرپا کر اپر اپار، ہتھیں بٹھے شبد گانا۔ انحد دھنی ناد اناد، اتم گھر اک ترانہ۔ دوس رین رین دوس ایکا راگ سنائے کناں۔ لائے کایا بھاگ آپ اپنے سنگ سمانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کرے کھیل جن بھگت میل چڑھے شبد تیل والی دو جہاناں۔ والی دو جہان ہر سلطانیا۔ میٹ مٹائے جیو شیطان، نہ کوئی دیسے ملا قاضیا۔ پھڑے شبد تیر کمان، اٹھے نر ہر بلی بلوان، اٹھے پہر

نوجوان، کھچے رسنا اک کمان، چلہ چڑھے دو جہانیا۔ نو کھنڈ پر تھی ایک گیان، ستاں دیپاں پُن چھان، چو داں لوکاں ایک آن، تِناں لوآں جانی جانیآ۔ آپے
 ویکھے وید پُران، کھانی بانی مار دھیان، انجیل قرآن وچ میدان، گنوت ہر گن ندھانیا۔ سادھ سنت سنگھڑ سیان، آدانت اک گیان، جگا جگنت بھگت
 بھگوان، دیوے نام نشانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھاں کھولے بند در، دھرم رائے دا چکے ڈر، در گھر ساچے اک بہائے دیا
 کمائے چکائے آون جانیآ۔ پنچ ت اپار، ہر بُنیا۔ پنچاں کر تیار، تن من بنھیا۔ مایا متا کر سنگار، آپے ڈنیا۔ آپے کرے شبد پیار، راگ سنائے ساچا کنیا۔
 دوئے دھاراں ہر اپار، کایا مندر چھپر چھنیا۔ نو دوارے جیو بھکھار، چاروں کُنٹ دیسے انھیا۔ گرگھ مگے منگ اپار، ایک لو سچی سرکار، پنچ پنچائی دیوے ڈنیا۔
 آپے پیکھے تیبھی دھار، چوتھے گھر ساچی دھار، نہ کوئی لائے دوسر سنھیا۔ گرگھ ساچے سنت ڈلار، بھرم نہ بھلے وچ سنسار، چڑھے چڑھائے ساچے چنیا۔
 آتم سیجا کنت بھتار، آپے ملے بھجا پسار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھانڈا بھرم بھرم بھو بھانڈا تن مندر اندر کایا اندھیری ڈونگھی کندر،
 کسے ہتھ نہ آئے گورکھ مچندر، جگت ہنکاری وچا جندر، لکھ چوڑاسی در در بھونڈی بندر، گرگھ ورلے ایک ایک شبد ٹیک رکھنیا۔ ہر نر نیا من بیراگی چت
 بدھ بیکا سدا سہیلا ساچا اکیا، جگت سہیلا میت در پکاریا۔ ہوئے وقت ڈھیلا کایا رہے ٹھنڈی سیت، کرپا کرے آپ گردھاریا۔ دوس رین پرکھے نیت،
 بیٹھارے سدا اتیت، اندر باہر گپت زاہریا۔ ہر پاوے سار کایا مندر مسیت، ماس دیہی لینی جیت، دسویں گھر ملے ساچا ہر، ایک گر گرو دواریا۔ جگت چلاؤنی
 اولڑی ریت، گنو غریباں اک پریت، دینا مان در پروان وڈ وڈ پر اپکاریا۔ جھلے دھرم شبد نشان، آپ جھلائے والی دو جہان، کرے کھیل سری بھگونتیا۔ جگا
 جگنت بھیو کوئی نہ پائے شاہ سلطانیا۔ من منو آ جگت ویراگ، بھجے ترسنا آگ، چرن کول جن لاگیا۔ اُتجے اک ویراگ، جگت وکارا جائے بھاگیا۔ ملے میل
 کنت سہاگ، سویا جیو اٹھ اٹھ جاگیا۔ ایک اُتجے شبد ویراگ، وجے انحد اناد واجیا۔ ہوئے مات وڈ وڈ بھاگ، گرگھ سورا ساچا جاگیا۔ آپ بنائے پھڑ پھڑ ہنس
 کاگ، در گھر ساچے پڑدہ کاجیا۔ اپنے ہتھ ہر رکھے واگ، لوآں پُریاں پھرے بھاگیا۔ آتم جوتی جگے چراغ، شبد چڑھائے ساچے تازیا۔ گر سرن سرن گر
 جن ہر جن جن جائے لاگ، لیکھا چکے کل کہ آجیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم سر سچ اِشان کرائے، اک بھنڈارا نام بھرائے، ہر در تارا
 آپ اکھوائے، مایا ڈسے نہ ڈسنی ناگیا۔ آتم اچھیا ہر پُجائیآ۔ دوجی دِشانہ کوئی دکھائیآ۔ تیجا پائے آپے حصہ، تیجا لوچن رہیا کھلانیآ۔ چوتھے دسے ہر جگدیشا، در

دوارا اک سہانیا۔ پنجم تاج سوہے سیسا، پر بھ دیوے مات وڈیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد مردنگ واسی پری گھٹک آپ اپنا رہیا
 وجانیا۔ سر رکھ ہتھ سمرتھ، در درویشیا۔ پنجاں چوراں پائے نتھ، انگ سنگ ٹٹے ہمیشیا۔ دئی دویتی رہیا متھ، رکھے لاج در در کیسیا۔ اتم سپاں ساڈھے تن
 ہتھ، نہ چلے کوئی کسے پیشیا۔ سرب کلا آپ سمرتھ، لوک مات آوے جاوے کر کر ویسیا۔ جگت مہما چلے اکھ، نیتز لوچن نین گرگھ ورلے ساچے مات
 پیکھیا۔ شبد دیوے ساچی وتھ، سگل و سورے جائن لتھ، نام چڑھائے ساچے رتھ، آپ مٹائے پچھلی ریکھیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر
 جن دیوے ایکا ور، لیکھا کھے شبد تیر پتھر مستک ساچے ماتھیا۔ کوسٹک منی مستک لال۔ دیوے نام دھن دھنی، گر گوہندا گر گوپال۔ لوک مات بنت بنی،
 لیکھے لائے جننی جنی، پھل لگائے کایا ڈال۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھاں دیوے اک ور، ساک سجن سین بنی۔ اچل اٹل محل ہر
 وسنڈیا۔ نہ کوئی جل تھل ڈونگھی ڈل، ساچے دھام آپ بہنڈیا۔ آپے کرے دل چھل، بھرم بھلائے گھڑی گھڑی پل پل، کایا مندر اندر سد وسنڈیا۔ شبد
 سرپو چلے پل، جگت وچھوڑا مٹے سل، جوتی جوڑا اج کل، شبدی گھوڑا رہیا پل، آپ چڑھائے ہر بخنڈیا۔ سچ دوارا لینا مل، اتم جوتی جائے بل، ساچا دھام
 ایکا رام ایکا ایک رکھنتیا۔ کایا منڈپ منڈ، ہر اُپایا۔ آپ بنایا جیو پینڈ، پنجاں تتاں نال سہایا۔ آپ وسایا ہر برہمنڈ، ونڈ اپنی آپ ونڈایا۔ آپے ستا دے کر
 کنڈ، دس کسے نہ آیا۔ سنتاں نوواں چنڈ پرچنڈ، نو اٹھاراں بھیو نہ رایا۔ مائس دیہی وچ ور بھنڈ، پُرکھ ابناشی آپ سہایا۔ کایا سہاگن نہ ہوئی رنڈ، کنت کنتوہلا
 اک بنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے شبد جھولا، جگت چکائے اگلا پچھلا مولا، لہنا دینا آپے آپ مات چکایا۔ جگت و ہار اپار نو
 دروازیا۔ ایکا ایک ساچی کار، گرگھ ورلا کرے ونج و پار، در دوارے غریب نوازیا۔ بھائی بھینا مات پت ساک سجن مل مل بہنا۔ درس پیکھے آگے لیکھے نیتز
 نین ساچے نینا۔ ملے میل کنت بھتار، بھانا پر بھ کا سرتے سہنا۔ شبد پہنائے تن ہر گہنا۔ لاڑی موت نہ کھائے ڈینا۔ جھوٹے و ہن جگ نہ وہنا۔ اتم لیکھا
 آپ چکائے نہ کرے کوئی ادھارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہ کوئی جانے جیو جنت گوارا۔

☆ ۱۱ کنگ ۲۰۱۲ پکرمی اجیت سنگھ دے گرہ بٹالے ☆

سگل پسا ویکھ، من جگت بیرا گیا۔ چاروں کُنٹاں در در گھر گھر دسے بھیکھ، ہر جن سویا وِ رلامات جا گیا۔ دو جہاناں لیکھ لکھے آپے لیکھ، جس جن میلا کنت سہا گیا۔ ساچے لوچن لینا ویکھ، کون دھوئی کا یا داغیا۔ آپے وسے گھر وسیکھ، ہر جن بنائے ہنس کا گیا۔ نزل مستک لائے میخ، دیکھ جوتی جگے چراغیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے سنت ڈلارے آپ بُجھائے ترسنا آ گیا۔ بُجھے ترسنا آگ، چرن دواریا۔ چرن کول سرپگ، کھلے بند کوڑیا۔ لیکھ چھکے ساہ رگ، در گھر ساچے اُپر چاڑھیا۔ نزل دیوار ہیا جگ، لگا رہے شبد اکھاڑیا۔ پون سواسی رہی وگ، سیتل دھارا ٹھنڈی ٹھاریا۔ جوت نرنجن کسے تگ، گرگھ ہنس اڈاری لا رہیا۔ ہتھ اپنے پکڑے واگ، دسم دواری ہر پھرا رہیا۔ چرن کول جن جائے لگ، لکھ چوڑاسی جم کی پھاسی لوک ماتی پُرکھ بدھاتی انتم پھند کٹا رہیا۔ ساچا دیوے شبد سوغاتی، مٹے رین اندھیری راتی، برکھے بوئند سوانتی، بند کوڑی کھولے تاکی، شبد چڑھائے ساچے راک، چٹے آسو کرتیار، پہلی وار ہر داتار، وچ سنسار دہ دشا آپ پھرا رہیا۔ گرگھوں کرے خبردار، دوس رین شبد ادھار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ ویکھے آکار، نو دوارے بند کرا رہیا۔ نو دوارے بند، بند دروازیا۔ گرگھوں آتم چڑھے ساچا چند، آپ چڑھائے غریب نوازیا۔ خوشی کرائے بند بند گوائے متا اندھ، موہ چُکائے جھوٹھا دھند آدانت رکھے لاجیا۔ آپے توڑے جم کا پھند، آپ اُپجائے پرمانند، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے دیوے ور، نہ ہوئے مات توڑ وچھوڑیا۔ نہ ہوئے وچھوڑا، مات پُرکھ نرنجنا۔ شبد جوتی ایکا جوڑا، درد دکھ بھے بھنجن۔ دُھر درگاہی آیا دوڑا، ہر نیر پائے انجنا۔ آپے ویکھے مٹھا کوڑا، چرن دھوڑ کرائے ساچا منجا۔ جوت نرنجن براہمن گوڑا، سرشٹ سبائی ساک سین سجن۔ دسم دواری ایکا پوڑا، تال اپنا ساچا گنجا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھوں کرپا رہیا کر، بھانڈا کا یا انتم انت سادھ سنت مات بھجنا۔ کا یا مائی چم، نہ کل وچاریا۔ کون لیکھے لگے دم، نر ہر ساچا کل و ساریا۔ مرے مر پئے جم، آون جاون گیڑ اپاریا۔ ویلے انتم رووے چھم چھم، ہوئے وچھوڑا پُرکھ بھتاریا۔ گرگھ ساچے سنت سہیلے آپ کرائے اپنے میلے، اٹھے پھر دوس رین شبد مردنگ، ایکا ایک مندر اندر آپے آپ و جا رہیا۔ و بے نام مردنگ، سرشٹ جگائیا۔ شبد چاڑھے کا یا رنگ، مورت اکال دیا کما ئیا۔ ملے میل سورے سرنگ، دین دیال درس دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جن بھگتاں کٹے بھکھ ننگ، وست دست شبد

ایکا ایک ہتھ پھڑائی۔ منگی منگ اپار ہر دواریا۔ کایا چولی چڑھے رنگ، لیکھا چکے نو دواریا۔ بھانڈا بھرم جھوٹھی ونگ، گرگھ ساچا جائے پار لنگھ، شبد اکھر وکھر منگے ساچی منگ، کرپا کرے ہر ہر ہر گر دھاریا۔ جوتی جوت سرپ ہر، وڈ داتا سورا سربنگ، درس دکھائے تیجے نین، رسنا کسے نہ سکے کہن، آپ چکائے اگلا پچھلا لہن دین، دیونہار سرب سنساریا۔

☆ ۱۱ کنگ ۲۰۱۲ بکرمی کیپٹن بنتا سنگھ دے گرہ پنڈ پنج گرائیاں ضلع گرداسپور ☆

گر ساکھی گرمت سنت پردھانیا۔ در گھر ساچے میل نر ہر ساچے سنت پڑکھ سُبانیا۔ آپ بنائے اپنی بنت، بیٹھا رہے اک اکت جیو جنت کرے پچھانیا۔ گرگھ کایا رنگن رنگ بسنت، بے کھ مایا ہوئے بھسنت، کلج بھلے جیو نادانیا۔ مایا پائی ہر بے انت، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل والی دو جہانیا۔ دو جہان ہر سلطان۔ پرگٹ ہوئے وچ جہان، بلی بلوان۔ شبد پھڑے تیر کمان۔ رکھے نام اک نشانیا۔ چار ورنا ایک سرنا آپ رکھائے، لوآں پُریاں مار دھیان، برہمنڈ کھنڈ ونڈ کرائے، جل تھل تھل جل آپے آپ کرانیا۔ بھیکھ پکھنڈا وڈھے کنڈاں، منمکھاں اتم دیوے دنڈا، شبد پھڑ چنڈ پرچنڈ، کلج اودھ گئی ہنڈ، جگت جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت نر ہر بلی بلوانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، اپنی کرنی رہیا کر، گرگھ ساچا سوہے در دوارے نر نر نکارے وچ سنسارے کرے مات پروانیا۔ کرے مات پروان ہر رگھرانیا۔ دیوے نام گن ندھان۔ اتم سوتی آپ جگایا۔ دین دیالا ہر مہربان، دیوے شبد پین کھان، اتم ترسنا تن مٹانیا۔ کایا مندر دسے سنج مسان، اندرے اندر گن ندھان، منمکھ جیواں دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سہائے ساچے در، گر سنگت سنگ سمانیا۔ گر سنگت گر سنت مات پردھان۔ در دوارے آئی منگت، توڑے مان روگ ہنگت، دیوے شبد آن شان۔ ہوئے سہائی جیوں نانک انگد، آپ بیٹھائے دھر در گاہی جگت ملاچی اک بان، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن ہر دیوے ساچا ور، گرگھ میل گن ندھان۔ گرگھ ساچا پارذات، گر پورے مات پچھانیا۔ آپ بندھائے چرن نات، دیوے دان سچا دانیا۔ میل ملاواں کملاپات، در گھر ساچے دیوے مانیا۔ آپے ویکھے مار جھات، شبد سرپوئی سچ ٹکانیا۔ گرگھ تیری اتم ذات، ملیا میل پڑکھ بدھات، نہ کوئی جانے سگھڑ،

سیانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در دوارے کرے پروانیا۔ ہوئے در پروان در گھر ملیا۔ ملے میل سری بھگوان، لیکھا دے اک اِکلیا۔
 سُرُپِری بلی بلوان، سدا وسے جل تھلیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ ساچے دیوے ور، آپ وسائے کایا مندر سچ محلیا۔ ساچا محل
 اپار، اٹل اٹلیا۔ گر پورے بدھی دھار، جل تھلیا۔ ایک دیوے شبد اڈار، لکھ چوراسی کرے پار، کرپا کر اپر اپار، آتم دیوے کر اجیار، پون انجا چھتر جھلار،
 در دوارا ایک ملیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے پائے مات سار، ہر گھٹ شبد پسار، گھٹ گھٹ واسیا۔ گرگھ ورلا کرے وچار، منتمگھ پھرے سدا اُداسیا۔ ہر جن
 پیوے امرت دھار، مانس جنم ہوئے زہراسیا۔ بے گھ بھلا گدھ گوار، رسن ہلکایا مدرا ماسیا۔ ہر جن سوہے بنک دوار، شبد چلائے پون سواسیا۔ منتمگھ ڈوبے
 وچ منجھدھار، انتم تٹا کایا کاسیا۔ گرگھ سولاں تن شنکار، نج گھر ویکھے در دوار، بے گھ ہوئے دھواں دھار، دھرم رائے گل پاوے پھاسیا۔ پُرکھ ابناشی کرپا
 دھار، ویکھ وچارے وچ سنسار، کلجک تیری انتم وار، زین اندھیریا۔ نہ کوئی جانے جنت گوار، کایا ماٹی جھوٹھی ہائی، انتم ہوئے ڈھیہ ڈھیہ ڈھیریا۔ گرگھ
 ساچے جوتی جگے آتم چڑھے چڑھائے ساچی گھاٹی، دیوے ایک نام ہر ادھاریا۔ ایک لاہا در گھر ساچے ساچا کھاٹی، آپے کھولے بجر کپاٹی، جوت جگائے کایا ماٹی،
 دوس زین کرے اجیاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے مات جگائے دیا کمائے، میل ملائے نر نر نکاریا۔ ملے میل نر نر نکار، شبد
 اجیاریا۔ گرگھ ساچے کر پیار، آئے در سچے دوار، آپے جانے جان پچھانے، کرے کرائے مات پیاریا۔ مایا بھلے راجے رانے، نہ کوئی جانے سگھڑ سیانے،
 منتمگھ جیو اندھے کانے، جوت نرنجن سرب پساریا۔ چلے چلائے اپنے بھانے، در گھر ساچے دیوے مانے، گرگھ بال اٹھائے گود انجانے، امرت دیوے ساچی
 دھارا ٹھنڈی ٹھاریا۔ ایک ایک پُرکھ سُبجانے، آپے آپ برہم گیانے، جوگ ابھياس نہ کوئی جانے، کایا مندر ڈونگھی کندر کھیلے کھیل کھیل نر الیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ دیوے اک ور، ساچا نام گن ندھانیا۔ نام ندھان ایک گن گنونتیا۔ جن بھگت رنگائے ایک رنگ، رنگن سچ بسنتیا۔
 کلجک مایا پائے بے انت، آپ بھلائے سادھن ستیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھیں دتا اک ور، میل ملاوے ساچے کنتیا۔ ساچے کنت
 بھتار، گھر وسندڑا۔ گرگھیں دیوے کر پیار، نیتر کھول بند کواڑ، پرے ہٹائے پنچم دھاڑ، ساچا در آپ سہندڑا۔ شبد گھوڑ جائے چاڑھ، آپے ہوئے پچھے اگاڑ،
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے دیوے ور، جوت جگائے بہتر ناڑ۔ ہر گن ہر بھر پور، گھٹ گھٹ واسیا۔ ہر گن ہر بھر پور، شبد

شبد سوسا سوسا۔ ہر گھٹ ہر بھر پور، ناد اناہد ایک تور، جودھا داتا وڈا سور، آپے سے پر تھی اکسیا۔ منمکھاں دے دُرن دُور، گرکھاں حاضر حضور، منڈپ منڈل کایا کرے راسیا۔ جوتی نرمل دیوے نور، گرکھ ساچے مانک موتی ویکھ اندر بہہ بہہ آپے بولیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در دوارا ایک کھولیا۔ در دوارا کھول ہٹ لگایا۔ شبد اکھر ایک بول، سوہنگ جاپ جپایا۔ آدانت سدا اڈول، تیرتھ تٹاں وچ سمایا۔ سب دے پڑدے رہیا کھول، نوآنٹ کھیل بازی گر ساچا ڈنک وجایا۔ آپے سنے بن بن بھٹ، سُرنگا سارنگ آپ اٹھایا۔ آپے میٹے دُئی دوتی پھٹ، نام پٹی رہیا بندھایا۔ آپے جوت جگائے کایا مٹ، دیک ساچا اک لکایا۔ گرکھ ساچے لاہار ہے کھٹ، در دوارے درشن پایا۔ منمکھ بھوندے اٹھسٹھ، شبد بھنڈارا نہ کوئی ورتایا۔ در در پوجن شودوالے مٹھ، کایا مندر نہ سنکھ وجایا۔ چاروں کُنٹ اُلٹی لٹھ، کلج گیرا آپ گڑایا۔ ہرجن ساچا سنت سہیلا اک اکیلا در گھر ساچے آوے نٹھ، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی آتم پڑدہ دیوے لاہیا۔ مایا رانی ہووے بھٹھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در دوارا اک دکھایا۔ در دوارا کھول، شبد چوہ اکھر ایک بولے غریب نوازیا۔ اک وجائے شبد ڈھول وجے مردنگ، کلج رچیا کاجیا۔ لکھ چوراسی ہوئی بھنگ، اڈدی سوہنگ پتنگ، گرکھ رنگے ساچے رنگ، بے کھ بھنے کچی ونگ دیس ماجھیا۔ چارے کُنٹاں ویکھ وچار، ہتھ پھڑے شبد کٹار، ماری جائے وارو وار، نو اٹھاراں پاوے سار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، پنج پنچائی کرے ناسیا۔ پنچم توڑ ناتا جوڑ جڑایا۔ ملیا میل پُرکھ بدھاتا، ساچا شبد گھوڑ چڑھایا۔ آپے بچھے اتنم واتا، چار ورنال ایک راہ دکھایا۔ ساچا شبد وڈ کراماتا، کسے سیس تاج رہن نہ پایا۔ آپ سوارے اپنا کاجا، جوتی جوت سرُپ ہر، گرکھ ساچے دیوے ور، اک سہائے ساچا در، در در گھر ساچے ڈیرہ لایا۔ ہر پُرکھ اگم کاج رچایا۔ جوت سرُپ پیا جم، مات پت نہ کوئی اکھوایا۔ پون سواسی نہ لئے دم، شبد دھارا رہیا چلایا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی چم، جوت نرنجن اک جگایا۔ آپ سوارے اپنا کم، لوک ماتی پھیرا پایا۔ چاروں کُنٹ رووے چھم چھم، نگر کھیڑا کوئی دس نہ آیا۔ امرت رس آتم دھارا۔ گرکھاں دیوے کر پیارا۔ اندر روئے در دوارا، پر بھ ابناشی کر وچارا، سیوا لگے وچ سنسارا، کلج ہوئی اتنم وارا، کروڑ تیتیسائے ناتا ملے میل پُرکھ بھتارا۔ آپ چلائے اپنی ریتا، برکھے میگھ ایک دھارا۔ گرکھ گائے سوہنگ سو ساچا گیتا، اچھل اچھلا وچ سنسارا۔ اک دکھائے گرودوارا، کایا مندر اندر جگت مسیتا، دیک جوتی کر اجیارا۔ دوس رین پرکھے نیتا، بیٹھا رہے آپ اتیتا، پورب کرم رہیا وچارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، مانس دیہی نہ آئے ہار۔ مانس دیہی مان، ہر رگھرایا۔ آپے کرے کل پچھان، ساچا راہ رہیا دکھایا۔ آپ بیٹھائے شبد بان، دہ دشا رہیا اڈایا۔ سرب گھٹاں ہر جانی جان، پڑدہ اوہلا نہ کوئی رکھایا۔ بھگت سہیلا دیوے جیا دان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچے مان دواہا۔ در گھر ساچے مان دھر درباریا۔ جن بھگتاں ایک تان، نر نر نکاریا۔ آتم جوتی میل ملان، آپ سہائے سرب دواہا۔ ویکھے کھیل سری بھگوان، لوک ماتی کر آکاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، کلجگ جیو آپے بھنے جیوں بھٹھیلے دانیا۔ کلجگ کالی دھار، جگت اکالیا۔ آپے رہیا سرب پسار، ویکھ دکھانے جیو جنت سادھ سنت گوار، دو جہاناں ساچا والیا۔ انجیل قرآنا پینی مار، وید پُرانا بھرم نوار، شبد کمان اک اٹھالیا۔ چارے کھانی ہوئے حیران، ساچی بانی ہوئے پردھان، جھلے ایک شبد نشان، امرت ملے ساچا پانیا۔ ورن اٹھاراں سرب مٹ جان، دس گیاراں کھیل مہان، چار یاراں آئی ہان، عیسیٰ موسیٰ ہوئے ویرانیا۔ سوہنگ جھلے اک نشان، ستاں دیپاں ہر پردھان، نوواں کھنڈاں کر دھیان، لوآں پُریاں رکھے آہیا۔ برہما مارے ہیٹھ دھیان، کون کھولے مات دکان، کایا مندر سچ مکان، سمبل دیس ویس بھگوانیا۔ شو شکر ٹٹا مان، ایک تیر نرالا چھٹا، ویکھ دکھانے سری بھگوانیا۔ پھل نہ دیسے کسے ڈالا، سُرپت راجا اند کروڑ تیتیسا نوآئے سیسا، کون کل کلجگ ورتے دو جہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھنڈ منڈل ور بھنڈ برہمنڈ اُتسج سیتج جیرج اند وند کرانیا۔ کرے کرائے وند آپ کرایا۔ ویکھے کھیل نو نو کھنڈ، ستاں دیپاں رہیا ہلایا۔ شبد پھر چنڈ پر چنڈ، جوتی سورا رہیا جگایا۔ لکھ چوراسی وڈھے کنڈ، کلجگ ٹٹی نہ کوئے دیوے گنڈھ، چاروں کُنٹ دئے ڈہایا۔ رین اندھیری گئی ہنڈھ، مٹمکھاں اٹھائی پاپاں پنڈ، جھوٹھا بھار سر اٹھایا۔ گرگھاں آتم پائے ٹھنڈ، بھرم بھلیکھا کرے کھنڈ، امرت ساچا جام پیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، آتم سیجا سچ سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ آتم سیجا سچ گنانا ہر براجیا۔ نج گھر آتم رکھے واسن، سدا رہے داس داسن، شبد چلائے سواس سواسن، اڈول اڈولا پر تھمی اکاشیا۔ جوت سروپی پائے راسن، ملے میل سرب گنتاسن، چڑھے تیل پُرکھ ابناشن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، چڑھائے رنگ لال گلاسیا۔ رنگ لال کایا چولیا۔ گرگھ ساچے لئے بھال، لکھ چوراسی آپ ورولیا۔ شبد بنائے اک دلال، سنے سنائے ساچا ڈھولیا۔ اٹھے پہر ہوئے رکھوال، کایا مندر اندر بولیا۔ آپے چلے اولڑی چال، جن بھگتاں دسے راہ سکھال، بجر کپاٹی پڑدہ کھولیا۔ جوتی جگے بے مثال شبد وجے ساچا

تال، دُھنی ناد اناہد دھارا ایکا بولیا۔ بھاگ لگے کایا کھال، ہوئے اُجیارا مستک تھال، جوت زرنجن تیجے نیتز پاوے ساچا انجن، سدا سہیلا وسے کولیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، بحر کپائی پڑدہ کھولیا۔ جوتی نور اپار، سرب پساریا۔ گوتی ورن وسے باہر بھیو نیاریا۔ لکھ چوراسی پسر پسا، انت نہ پاراواریا۔ آوے جاوے وارو وار، لوک مات لئے اوتار، جگا جگنت ساچی کاریا۔ کلج کرم رہیا وچار، دھرت مات کرے پکار، پُرکھ ابناشی پائے سار، جوتی جامہ بھیکھ اپاریا۔ شبد ڈنک اپر اپار، راو رنک رنک سنا، راج راجاناں شاہ سلطاناں آپ سنا رہیا۔ انتم چھڈے بنک دوار، مایا دھاری پھڑ پھڑ کڈھے باہر، شبد سروپی کھنڈا دھار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل وچ سنسار۔ آوے وارو وار وڈ سنساریا۔ جگا جگنت ساچی کار، نہ کوئی پاوے ساریا۔ ایکا جوت زرنجن سرب پسا، بھرم کھیکھے سرب بھلا رہیا۔ گرگھ ورا کرے ونج وپار، جس جن ساچا ونج کرا رہیا۔ کلج ریتی اپر اپار، جوٹھا جھوٹھا کرے پساریا۔ مندر مسیتی دھواں دھار، گیتا گیان نہ سکے وچاریا۔ وید پُراناں آئی ہار، پڑھ پڑھ تھکے وید ویاسا مات لکھا رہیا۔ انخیل قرآناں پینی مار، دیکھن اکھیں مدینے مکے، ملا قاضی شیخ مسانک اولیئے پیر شیخ کرے کرائے خبردار، کھانی بانی راہ ساچا تگے، کلج پھل انتم پکے، کون کوٹے شبد جھوٹے پر بھ لئے مات اوتاریا۔ سمبل دیس لگے بوٹے، کیا ویس در درویش گر دسمیش ساچا لیکھا لکھ لکھ ہاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھے کھیل کلج تیری انتم واریا۔ کلج دُہاگن نار وچ ورجھنڈیا۔ نہ کوئی سنے سناے ساچا راگن، بتی دنداں پان ڈنڈیا۔ گرگھ ورلے اٹھ اٹھ جاگن، آتم رہے سدا ویراگن، نیڑ نہ آئے مایا ڈسنی ناگن، شبد پھڑایا ہتھ سمرتھ ساچا کھنڈیا۔ آپ بنائے ہنس کاگن، دُرمت میل دھوئی داغن، ملے میل ہر کنت سہاگن، پھڑے شبد چند پر چندیا۔ شبد چند کٹار ہتھ اٹھایا۔ نو کھنڈ پر تھی پائے ونڈ، سمبل دیس ونڈ ونڈایا۔ دیکھ وکھانے بے گھ جیو نار دُہاگن رنڈ، گرگھ ساچے رہیا جگنیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا کھولے سچ در، شبد کھنڈا رہیا پھڑ، لکھ چوراسی چکے ڈر، ساچی دات نام سوغات آتم لالی کایا ڈالی آپ ٹکایا۔ جگت ترشنا اگت جگت جلایا۔ گر پورے پکڑو پگ، لیکھا لکھ لکھ دئے مٹایا۔ گھ لگائے شبد سگ، ساچے بندھن شبد بندھایا۔ در دوارا ایکا منگ، ہوئے ہنگتا روگ گویا۔ اٹھے پہر پرمانند، چرن کول کول چرن سیس نوایا۔ نور نورانی سیتل دھارا چاڑھ چند، تارہ منڈل منڈپ آپ سہایا۔ خوشی رکھائے بند بند، رسن پیائے نجاند، نج گھر آتم ہر وسایا۔ جگت جنجالا توڑے پھند، گر گوپالا نام سنگندھ، بھرما کندھ مٹایا۔ جگت اندھیرا

تال، اندرے اندر لوائے چھال، کاگ نہس آپ بنا رہیا۔ دیوے نام سچا دھن مال، جوتی دیک ديوے بال، گگن مستک ساچی تھالیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چلے چال مات نرالیا۔ کلجک چال نرالی ہر چلائیا۔ جگے جوت اک جوالی، اسٹنٹ سیس نوالیا۔ سرشٹ سبائی آپے پالی، آون جاون رچن رچائیا۔ ویکھے کھیل بونجا سالی، کایا مائی دیہہ تجائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوت سرؤپ بن دلالی، شبد دلانا ل رلائیا۔ جوت نرنجن اک اکالی، کلجک کالا ویس وٹائیا۔ گرگھ ساچے رہیا بھالی، پرگٹ ہو یا ساچا والی، ساچا میل رہیا ملایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری کالی دھار وچ سنسار ویکھ وکھانے تھاوں تھانیا۔ کلجک کالی دھار، کوڑ کڑیاریا۔ چاروں کُنٹ پسر پسار، در در گھر گھر کرے شنکاریا۔ ایکا بھلیا نرنزکار، مانس دیہی پاسا ہاریا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسار، شبد ڈنک اک وجا رہیا۔ راج راجاناں کرے خبردار، دوار بنک اک سہا رہیا۔ نو کھنڈ پر تھی ہوئے دھوندوکار، ستاں دیہیاں اندھیرا چھا رہیا۔ لوآں پریاں ہاہاکار، سُرپت راجا اندر گرلا رہیا۔ شو شکر رووے زاروزار، گنپت گنیش سیس جھکا رہیا۔ برہما نیتز ویکھے کھول اگھاڑ، کون جوتی جوت جگا رہیا۔ لوک ماتی در در گھر گھر ویکھے گوڑ براہمن پرگٹ ہوئے کون پہاڑ، کون بجر آسن لا لیا۔ لونن تيجا دئے اگھاڑ، دیک جوتی اک ٹکا لیا۔ سمبل دیس کون اکھاڑ، گر گوبندے لیکھ لکھا لیا۔ جوتی جگے بہتر ناڑ، ہر گھر ساچے ویکھ وکھا لیا۔ آپے پھرے پچھے اکاڑ، لاڑی لاڑا آپ سجا لیا۔ نیڑ نہ آئے موت لاڑ، دھرم رائے ایہہ سمجھا لیا۔ نو دوارے دیوے پاڑ، دسم دوارے ڈیرہ لا لیا۔ بجر کپائی دیوے پاڑ، شبد تیر ہتھ اٹھا لیا۔ در گھر ساچے دیوے واڑ، گرگھ ساچے لڑ پھرا لیا۔ آپے گھڑے سچا گھاڑ، دس کسے نہ آ رہیا۔ شبد گھوڑے رہیا چاڑھ، واگ اپنے ہتھ رکھا رہیا۔ ورتے کھیل کلجک ہاڑ، چاروں کُنٹ جوٹھی جھوٹھی دھاڑ جھڑھا رہیا۔ کلجک جیواں دوس ماڑ، سادھ سنت نہ کوئی بجا رہیا۔ لاڑی موت نہ منگے بھاڑ، ہوئے وچولا نہ کوئی جھڈا رہیا۔ کلجک کال چبائے اپنی داڑ، در گھر ساچا ور گھر پا لیا۔ دھرت مات تیرا اکھاڑ، نو کھنڈ آپ رچا لیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، راج راجاناں شاہ سلطاناں وچ جہاناں پڑدہ پا رہیا۔ مایا پڑدہ پائے راج راجانیا۔ گرگھ ساچے آپ جگائے، دیوے نام گن ندھانیا۔ بے مکھ بھرے بھر م بھلائے، جھوٹھے دھندے مات لائے، آتم اندھے پھرن ہلکائے، نہ کوئی جانے سری بھگوانیا۔ گرگھ ساچے سچ سمائے، آپ اپنی سیوالائے، دیوے درس تھاوں تھایں، در گھر ساچے کرے پروانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کلجک کالا ویس نال رلائے پنچ شیطانیا۔ کلجک ساچے میت، پنچ شیطانیا۔ اٹھے پھر

رسنا چیت، نہ کوئی کڈھے دانی دانیا۔ کایا ڈھاہندے مندر مسیت، مارن سدا ہنکاری کانیا۔ جگت وکاری سناؤندے گیت، دوس رین بے ایمانیا۔ مایا ممتا رہے
 میت، جوٹھی جھوٹھی خاک چھانیا۔ گرگھ ورا جگت اتیت، کایا رہے ٹھنڈی سیت، ایکائے سہاگی گیت، ملے میل ہر بھگوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، کرے کھیل دو دو والی دو جہانیا۔ دو دھارا ہر چلایا۔ کلج تیری اتم وارا، ساچی بنت بنایا۔ سنجگ ساچے کر پیارا، دھرت مات دا اک
 ڈلارا، ساچی گود اٹھایا۔ مایا دھاری بیسیارا، مدرا ماسی جگت ہلکارا، گیان گیتا پڑکھ بدھاتا سدا رہیا بھلایا۔ گرگھ تیری اتم ذاتا، امرت پیوے بوند سوانتا،
 کایا ٹھنڈی ٹھار کرایا۔ آپے پتا آپے ماتا، آپ بندھائے چرنی ناتا، میٹ مٹائے اندھیری راتا، ساچی سیوا آپ لگایا۔ نام انمول، انمول، گرگھ پایا۔ گر پورا
 تولے تول، نہ پڑدے اوہلا رکھایا۔ اتم پڑدے رہیا کھول، شبد سروپی وجے ڈھول، نام مردنگ اک رکھایا۔ پرگٹ ہوئے کلا سولھ، کلج اتم کھیل رچایا۔
 کلج تیری کھیلے ہول، لال ویسا تن سہایا۔ آپے آپ کرایا گھول، کلج لیکھا آپ مکایا۔ ہر کھیلے کھیل اپار، پون مسانیا۔ شبد کھنڈا ہتھ دو دھار، گرگھیاں
 بیڑا کرے پار، بے مکھاں مارے کر خوار، راجے چھڈ چھڈ بھجن رانیاں۔ پرگٹ ہوئے نر نرکار، دیکھے کھیل اپار، مغل پٹھانی پینی مار، نہ کوئی جانے شاہ
 ایرانیا۔ نہ کوئی مغل نہ پٹھانا اے۔ نہ کوئی راجا نہ کوئی رانا اے۔ شبد کھنڈا دو دھار وچ سنساریا۔ بھرم کھیلے رہیا نوار، سنت سہیلے آپ جگا رہیا۔ سچ
 کرائے وچ وپار، جھوٹھ پکھنڈا سرب مٹا رہیا۔ جگے جوت اپار، نو کھنڈاں کھیل رچا رہیا۔ ستاں دیپاں ایک دھار، والی ہند خبردار، شبد سنسہرا آپ گھلا
 رہیا۔ پرگٹ جوت ہر کرتار، اسوتن دوس وچار، نر ہر جائے دلی دربار، شاہ شہانہ کرے خبردار، مایا دھاری در دُرکار، بیڑا ڈوبے اتم وار، ساچا تھم سنا رہیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، سوہنگ ایک ڈنک و جا رہیا۔ گرگھ منگے منگ چرن دواریا۔ تن کایا چڑھے رنگ، ہوئے در بھکھاریا۔ سدا سہائی انگ سنگ، سدا سہیلا
 پہریداریا۔ مانس دیہی نہ ہوئے بھنگ، لکھ چورا سی لیکھے لا رہیا۔ نو دوارے جائے لنگھ، دسم دوا ری درس دکھا رہیا۔ شبد گھوڑے کیا تنگ، کایا مندر چار
 دوا ری آپ مٹا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، اک وجائے نام مردنگ، سوئی سرتی مات جگا رہیا۔ سوئی سرت جگائے، دیا کمائندا۔ گرگھ ساچا سچ سرنائے،
 ساچا راہ دکھائندا۔ ردھ سدھ نہ کوئی اٹھائے، نو اٹھاراں بٹھ دکھائندا۔ پنچے چور رہے شرمائے، شبد ڈنڈا ہر دکھائندا۔ گرگھیاں گھال پائے تھایں، در آئے
 سپس جھکائندا۔ منگی منگ اک رگھرائے، نام امولا جھولی پائندا۔ نر ہر پتی سرنائے، کایا ڈولا آپ اٹھائندا۔ ویلے اتم پکڑے باہیں، بھولا بھالا پار لنگھائندا۔

سدا رکھے ٹھنڈی چھائیں، کایا چولی آپ رنگائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھاں دیوے نام ور، سوہنگ اکھڑ مات دکھڑ جھولی پائیںدا۔ سوہنگ اجپا جاپ، تن من سینٹلا۔ میٹ مٹائے تینو تاپ، میل ملائے ساچا پیتلا۔ لوک ماتی وڈ پرتاپ، رسنا گائے سُہاگی گیتلا۔ درس دکھائے آپے آپ، مانس دیہی جگ جیتلا۔ آپے مائی آپے باپ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا کرے ٹھنڈی سینٹلا۔ مدراماس رسنا تچ۔ شبد سنگھان چڑھنا بھج۔ پُرکھ ابناشی آپے آپ پڑدے لئے کج۔ آپے جوگی جوگ جگیشتر سادھ سنت آپے مندر اندر بہے سج۔ آپے سونی مونی بن تپیشتر، آپے مکھ کعبہ حاجی جج۔ میل ملائے دو دوآبہ۔ ملے میل جوت مہتابا۔ امرت پیائے حیاتے آب جام شرابا۔ در دوارا اک دکھائے دیا کمائے نہ کوئی پُن نہ صوابا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھاں دیوے نام ور، بھاگ لگائے کایا مندر مسجد ساچا کعبہ۔ من سرتی سرت بندھائی نہیں۔ اکال مورٹ نظری آئی نہیں۔ مدراماس رسن تجائی نہیں۔ ترسنا اگن بُجھائی نہیں۔ پر بھ ملن دی آس، جگت ترسنا کسے مٹائی نہیں۔ در گھر ساچے پورن ہووے آس، سدا سُہیلا کرے بند خلاص، نانک گر گر نانک درس پرس نیترن بگسائی نہیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن آئے سچی سرنائی نہیں۔ گر درشن گر نیتز پاؤنا۔ کایا کھیتر رسنا ہل چلاؤنا۔ دیکھے رنگ بسنت چیتز، پھل پھلوڑی مات لگاؤنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے سچ ور، گر نانک ملے چرن دھوڑ، نیتز درشن ساچے پاؤنا۔ نام ندھان نرگن روپیا۔ جن بھگتاں دیوے جیا دان، ہر وڈا شاہو بھوپیا۔ دیوے درس بے پچھان، آپے ست سرُپیا۔ دو جہانی ایک مان، ہوئے سہائی اندھ اندھ کوپیا۔ سوہنگ اکھڑ رسن دکھڑ، نہ کوئی رکھ نہ کوئی روپیا۔ ست ست کل دھار، نو نو تپیا۔ تنا لوآں کھیل اپار، آپے رنگ آپے رتیا۔ برہما برہم پُری پسار، پار برہم دیوے تپیا۔ انتم کلجگ آئی ہار، جگت جہانی گئی ستپیا۔ چارے وید و ہندی دھار، میٹ مٹائے تیر تھ تپیا۔ انتم چھڈنا ہٹ بازار، ویلا انتم آیا نٹھیا۔ گرگھ ساچا رہے تیار، بنھے پلے نام گٹھیا۔ مارے شبد اک اڈار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ گڑائے اُلٹی لٹھیا۔ برہما برہم وچار، دے دُہانیا۔ ساچا کرم کرم کرتار، سار نہ پانیا۔ چارے کھ رہیا اگھاڑ، اٹھے نیتز کھول دکھانیا۔ کلجگ اگنی رہی ساڑ، نہ سکتے کوئی بُجھانیا۔ دھواں دھار مات اُجاڑ، سادھ سنت نہ ہوئے کوئی سہانیا۔ گھاڑن گھڑے سچا یار، آپے ڈھاپے ڈھاپے دکھانیا۔ وشنوں بنسی بنس اوتار، آگے ہونہ کوئی پھڑے، میل ملائے سچ سُبھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، لوآں پُریاں اندر وڑے، پھریدا نہ کوئی اٹکانیا۔ برہمے مار

دھیان، نین اگھاڑیا۔ پرگٹ ہوئے ہر بھگوان، لوک مات لگا اک اکھاڑیا۔ انتم چھڈنی پئے دکان، چوتھے جگ پوے جھاڑیا۔ گرگھ ساچے ملی جوتی کوٹن بھان، کرے تیج اُجیاریا۔ در دوارے ملے مان، سنجگ ساچے دھرم نشان، سوہنگ ساچا جھنڈا چاڑھیا۔ برہم پُری کرے دھیان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در دوارے ایکا دھاڑ، شبد گھوڑا ساچا واڑیا۔ شبد گھوڑے گیا چڑھ۔ برہم پھڑیا ساچا لڑ۔ پرہم ابناشی کرپا کر۔ کلجگ انتم رہیا لڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دھرم دوارے گیا کھڑ۔ ساچے ہر ہر سمجھایا۔ برہم دھیان چرن کول اک رکھایا۔ ملے مان اُپر دھول، گرگھ ساچا ہر اُجیاریا۔ پُری برہمے جائے مول، بیس اکیس کھیل کھلا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت جگدیشا کھیل رچایا۔ جگت جگدیشے کھیل پار، شو دواریا۔ شو شکر کرے پکار، در دوارے سیس جھکا رہیا۔ کلجگ انتم آئی ہار، نہ دیوے کوئی سہاریا۔ نہ ہر ساچا ایکا میت مرار، لوک مات لئے اوتاریا۔ شبد کھنڈا پھڑ کٹار، لوآں پُریاں کرے خواریا۔ گروآں پیراں کرم وچار، سادھاں سنتاں جیاں جنناں ڈھاہے تن مناریا۔ پُریاں لوآں گن پار، شو شکر رووے زارو زاریا۔ شبد چڑھائے چند وچ سنسار، میٹ مٹائے اندھ اندھیاریا۔ سوہنگ شبد سناؤناکان، چار ورنناں اک ادھاریا۔ پرہم ابناشی بیڑا رہیا بنھ، کلجگ کالا ویس وٹا رہیا۔ گرگھماں دیوے نام مال دھن، نہ سنھ کوئی لگا رہیا۔ ہر جن بھاگ لگائے کایا تن، چھری چھن آپ سہا رہیا۔ بے کھماں انتم دیوے ڈن، شبد کھنڈا ہتھ اٹھا رہیا۔ بھانڈا بھرماں دیوے بھن، جیرج انڈ ویکھ دکھا رہیا۔ آپ ادھارے گرگھ ساچے جن، ساچا جاپ اک جپا رہیا۔ آپے کرے ہریاتن، نام پیالہ اک پیارہیا۔ شو شکر سنا لا لاکن، پرہم ساچا حکم سنا رہیا۔ انتم ہونا کھن کھن، باشک تشکا گل لٹکا رہیا۔ نہ کوئی جانے جیو اٹھ، گنپت گنیش نہ کوئی منا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، لوآں پُریاں بھرم مٹا رہیا۔ پُری شو دوار، ناتھ گسائینا۔ دوئے جوڑ کرے نمسکار، سگلا ساتھ آپ نبھایا۔ لیکھا لیکھ مستک ماتھ، پار لنگھاؤنا پھڑ پھڑ باہیا۔ کلجگ قہر ایکا لہر، سادھ سنت نہ آئے ہاتھ، چاروں کُنٹ دئے ڈھایا۔ پرگٹ ہوئے تریلوکی ناتھ، جھوٹے ویسن دئے ڈھایا۔ آپ چلائے اپنی گاتھ، سوہنگ ساچی بنت بنایا۔ سنجگ لیکھا کھے ماتھ، لوک ماتی جنم دوائیا۔ آپ چڑھائے ساچے راتھ، دھرت مات گود اٹھایا۔ سگل وسورے جائن لاتھ، در دوارے درشن پایا۔ ویکھے کھیل بھولا ناتھ، شو شکر کنٹھ مالا گل گندایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے دیوے ور، جگت جگدیشا بیس اکیسا ساچا چھتر سیس جھلایا۔ ہر داتا مہربان شبد جنایا۔ شو شکر کر دھیان، گر شبدی

ایہہ جنائیا۔ کلجک مٹے انت نشان، کرے کھیل ہر گسائینا۔ لوآں پُریاں تٹے مان، جھنڈا جھلے اک گن ندهان، ساچا اکھر رہیا لکھائیا۔ آپے ویکھے پون مسان، شبد سروپی نوجوان، بردھ بال نہ کوئے جنائیا۔ کھانی بانی وید پُران، انجیل قرآناں کرے پچھان، بے ایماں وچ جہان، رسنا کتھنی کتھ کتھ تھکی، رسن وکاراں ہوئی ہلکائیا۔ لکھ چوراسی انتم واری دھرم رائے دی واڑی کپی، لاڑی موت خوشی منائیا۔ در دوارے آئی، پُرکھ ابناشی چرن سیس نوائی، دے ورمات رگھرائی، ویکھ اپنی اک وڈیائی، لکھ چوراسی لوآں پرنائی، سوہنا لاڑا اک بنائیا۔ ویکھ دکھاواں تھواں تھائیں، پکڑ اٹھاواں پھڑ پھڑ بانہیں، راج راجاناں رہیا ہلایا۔ ناتا تٹے بھیناں بھائی، ماتا پوت ویکھے ناہیں، در در گھر گھر دے ڈھائیا۔ گرگھ ساچے میل ملائی، شبد ڈوری نال بندھائیا۔ آتم سیجا اک وچھائی، رہاں نویلا اک اکیلا سدا سہیلا ڈیرہ رہیا لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک وقت ہوئے ڈھیلا، نہ کوئی گر نہ کوئی چیلہ، اچرج کھیل ہر جی کھیلا، چارے کوٹاں دسن خالی، پیسا دھیلا نہ کوئی رکھائیا۔ چارے گنٹ ہوئے خواری، جیو جتاں مٹدی جائے چار یاری، کرے کھیل آدن انتا۔ لاڑی موت پھڑے بہاری، وینہدی جائے وارو واری، ساچا کھیل ہر کھلنتا۔ ناتا تٹے زرناری، نہ کوئی کرے بھین پیاری، مانس بازی کلجک جیواں انتم ہاری، نہ کوئی سمجھاوے دے دے متا۔ شبد پھڑے پر بھ تکھی آری، آپے چیرے چیر کرائے دو دو پھاڑی، کلجک کھیت ایکا پکا۔ لکھ چوراسی کلجک ہاڑی، دھرم رائے در دیوے دھکا۔ کنسبھی زکا جائے واڑی، خالی کرے مدینہ مکہ، نہ کوئی دیسے بھین بھائی سکا۔ گلیا رہن نہ دیوے کوئی جھاڑ جھاڑی، نہ کوئی لاوے نعرہ انا الحق۔ صدی چوڈھویں دیوے دھکا، میٹ مٹائے بورا سکا۔ آپ اٹھائے پھڑ پھڑ داہڑی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے سنت جاناں ایکا دیوے نام دھنا، بے مکھاں پائے ڈور اندھ گھور پنچ چور حرام خور نکیل نکا۔ لاڑی موت خوشی منائے، گیت سہاگی گاؤندی اے۔ پر بھ ابناشی دیا کمائے، کلجک ویلا انت تکاؤندی اے۔ دھرم رائے رہیا سمجھائے، دھرم سپتیری لاج تیتوں نہ آؤندی اے۔ لکھ چوراسی دیوے پھاسی، نہ کوئی چھڈنا پنڈت کاشی، ملا سیجاں پھڑ اٹھاؤندی اے۔ نہ کوئی ویکھے مکے حاجی، پکڑ اٹھائے وڈ وڈ غازی، میٹ مٹائے نازن نازی، ساچے ساجن رہیا ساجی، ساچی بنت بناؤندی اے۔ پُرکھ ابناشی رکھے لاجی، جن بھگتاں دیوے سوہنگ بھاجی، در در جائے آپ در تاؤندی اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی دیوے ور، دھرم رائے دے جانا در، لاڑی موت رہی ور، ساچا گھر اک سہاؤندی اے۔ لاڑی موت چڑھیا چا۔ منمگھ جیواں دیواں پھاہ۔ کوئی نہ دیسے

جگت ملاح۔ گھر گھر اتم اڈنے کاں۔ کوئی نہ کھولے رسا گاں۔ ہوئے وچھوڑا پتراں ماں۔ بے کھ روون تھاں تھاں۔ گرگھ دُرمت میل دھو، پر بھ پکڑ اٹھاوے آپے بانہہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلج ریکھ دیکھ ہر، میٹ مٹائے اُچے مندر چھوٹے وڈے سرب گراں۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش پنچ تٹیا۔ نہ کوئی ملے مات دوائے، اٹھے پہر ہائے ہائے، نہ کدے رینی نین ستیا۔ شُکلا پکھ رہیا دکھائے، بہتر ناڑی اگن لگائے، نہ کوئی ساچا جام پیائے، ملے دست نہ ساچے ہٹیا۔ نر بل کا یا رہی گرائے، پنپنسک ہو یا ہر سرنائے، بل دھار کا یا ٹیا۔ ایکا سرن سچی سرنائے، رسناگن گو بندا گائے، سرب بخشندا دیا کمائے، جوت جگائے گھٹ گھٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تن رنگائے سوہنگ ساچے شبد بھٹھیا۔ سنجگ ساچا مات لگائے، ہر بھگوانیا۔ چار ورنائ ایکا تھاں بہائے، اوچ نیچ نہ کرے پچھانیا۔ راج راجاناں مان گوائے، نہ کوئی دیسے شاہ سلطانیا۔ گن ندھانا رسنا گائے، مانس دیہی سرب پرانیا۔ ایکا دوجا بھو چکائے، تیجے نین شبد نشانیا۔ ساچا در اک گھلائے، ورن اورنا وچ سمائے، ساچی سرنا اک رگھرائے، نہ کوئی کرے پاٹھ وید پرانیا۔ ایکا اکھر آپ پڑھائے، جگت دکھر نظری آئے، ساچے مندر ساچی بانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوے دان وڈ دانیا۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، گرگھائ امرت ساچا سیر پیائے، جیوں بالک ماتا ماؤں۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، نیتز نیر نہ کوئی وہائے، سدا رکھائے ٹھنڈی چھاؤں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا دیوے ور، میل ملاوا ساچا دعوہ، اگم اگم اگم اتھاہو۔ سنجگ ساچی پت کل آپ رکھانیا۔ گرگھائ دیوے گرگرمت، من مت رہیا دُرکانیا۔ شبد دیوے دھیرج یت، دُرمت نہ ہوئے ہلکانیا۔ رسنا چرخہ لئے کت، شبد ساچا تند چڑھانیا۔ لے ہلارا دئے گھت، ساچی بنت آپ بنانیا۔ کسے نہ ٹٹے دھیرج یت، بہتر ناڑی نہ ابلے رت، دے مت آپ سمجھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچے دیوے ور، لکھ گیاراں پہلی وارا ملے مات وڈیانیا۔ من چنچل چت بگوریا۔ کدے نہ ہوئے کسے مت، آپے اورا گورا گوریا۔ نہ کوئی دیکھے وار تھت، اٹھے پہر رہے دوڑیا۔ چلے چال نت نوٹ، دیکھے رس مٹھا کوڑیا۔ گرگھ ساچے رکھنا چت، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی آپے اتم بہرٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، شبد ڈوری دیوے دھر، در دوارے رہیا بہرٹیا۔ سر رکھ ہتھ سمرتھ، دیا کمائندا۔ من منوآ پائے نتھ، ڈور اپنے ہتھ رکھائندا۔ پنجاں تتاں دیوے متھ، اندھ گھور آپ سٹائندا۔ سگل وسورے جائن لٹھ، در دوارے درشن پائندا۔ مہما شبد جگت اکھ، گرگھ سوراکول رکھائندا۔ نام کھنڈا ستر ہتھ، بہتر ناڑی آپ دکھائندا۔ دہ دشا رہیا نٹھ،

چار کُنٹاں راہ نہ پائیندا۔ شبد دوارے جائے ڈھٹھ، گر پورا دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوت جگائے کایا مٹھ، سرت دھیان شبد گیان ایکا ایک وکھائیندا۔ گر سنگت در پروان، من ودھائیا۔ جو جن بیٹھے کر دھیان، دیوے مان شبد جنائیا۔ ایکا دیوے شبد نشان، گن ندھان ہر رگھرائیا۔ سچ دوارے ایکا آن، ساچا نام پین، جگت ترشنا رہیا بُجھائیا۔ ایکا وجا تکھا بان، ساچے سکھاں کرے پچھان، بے مکھاں لاہے انتم گھان، نہ کوئی جانے ہانی ہانیا۔ گر گھ ساچے آتم برہم گیان، شبد پھڑے تیر کمان، رسنا چلہ چڑھے وچ جہان، آپ رکھائے اپنی آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گر سنگت دیوے اک ور، شبد بھنڈارا رہیا بھر، لیکھے لائے آون جائیا۔ آئے در پروان در دواریا۔ گر سنگت میلا وچ جہان، ایکا ایک دھرم نشانیا۔ کایا چھڈنا پئے مکان، ناتاٹے پنج شیطان، ساک سجن سین مات پت بھائی بھین نہ وچ کوئی جہانیا۔ آپ چکائے لہن دین، گر گھ درس پیکھے تیجے نین، شبد پہنائے ساچا گھن، تن شنگارا نر نرکارا آپے آپ کرائیندا۔ نام نرنجن اک ادھارا، پون جوتی شبد ہلارا، ورن گوتی وسے باہرا، در دوارا اک رکھائیندا۔ آدانت اک اونکارا، لوک مات لئے اوتارا، جن بھگتاں دیوے نام بھنڈارا، ساچی بھچھیا آتم اچھیا آپے پور کرائیندا۔ آپے دیکھے وہ دشا جوٹھا جھوٹھا پیسن پسا، جگت وکاری ہوئے دیسا، ساچی سکھیا نہ کوئی دوائیندا۔ نہ کوئی گائے دند بتیسا، جانے جنائے راگ چھتسیسا، نارد من آپ اُچھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگت دیوے نام ور، بھرم بھلیکھا دور کرائیندا۔ اک اِکلا اک اک آکاریا۔ دوجا وسے شبد محلہ، آپ رچایا نہچل دھام اٹلا، کیا سنگل پساریا۔ تیجا دیکھے جلا تھلا، دیک جوتی کون دوارے بلا، آتم گھوری گھور پساریا۔ چوتھا گھر گر گھ ساچے ملا، شبد چلایا ساچا بھلا، کرے کھیل اپر اپاریا۔ پنجم گھر رہے تر تھلا، شبد دیوے تکھا بھلا، آپ اپنے ہتھ اٹھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دھام ایکا ایک سہا رہیا۔ آپ سہائے تھان، چرن چھہندڑا۔ در دوارے ملیا مان، گر گھ ساچے میل ملندڑا۔ آپے چتر سنگھڑسیان، بھگت سہیلا سد بخشندڑا۔ پھل لگائے کایا ڈال، کیا کوئی کرے مات نندڑا۔ شبد گھوڑے چڑھنا مار چھال، سچ دوارا اک وکھندڑا۔ آپے پرکھے ساچے لال، سچ ونجارا آپ اکھوندڑا۔ کایا دیکھے خالی کھال، دسم دوارا ہر نرکارا، سچ بھتارا جوت آکارا ایکا دھام سہندڑا۔ گر گھ ساچا ساچی نارا، سدا سہاگن وچ سنسارا، تن پیراگن چرن دوارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گھ سہائے تیرا در ساچا گھر لوک مات بنک دوارا۔ بنک دوارا سوہے وچ جہانیا۔ جم جم کال کدے نہ پوہے، سر رکھے ہتھ بھگوانیا۔ بھو چکائے ایکا دوئے، ایکا رنگن نام رنگانیا۔ امرت آتم ساچا چوئے،

اُلٹے کول جائے مول کرم نشانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آون جاون پتت پاون، لکھ چوڑاسی جم کی پھاسی جگت جھیرا کرے نہیرا کٹائے آون جانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، سچ وہارا وچ سنسارا اپنا آپ کرانیا۔ سچ وہارا کر رچن رچانیا۔ آپے بٹھے اپنی دھارا، اپنی ریتی اک رکھانیا۔ ویکھے وگسے کر وچارا، پتت پینیتی سچ سُبھانیا۔ ہر سنگت ساچا میت مُرار، جوت سرُپ نین مُندھارا، دین آیامات ودھانیا۔ گُر لنگر ہویا تیارا، پر بھ ابناشی پھریدارا، ڈھنیا ڈھنیا جگت نیا آپ چلانیا۔ جن بھگتاں کرے خبردارا، جوٹھا جوٹھا مات وہارا، نہ کوئی دیسے میت پیارا، ایک ناتا پُرکھ بدھاتا چرن کول اُپر دھول اپنا آپ رکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُر سنگت گُر ترشنا بھکھ جگت ڈکھ، سُسپھل کرائے مات گُکھ، اُلٹا ہوئے نہ گربھ واس رُخ، ساچا لیکھا آپ لکھانیا۔ لکھ چوڑاسی مانس دیہی ملی منگھ، گُرکھ ساچے سکھنا رہے سکھ، کنت کنتوہلا ایکا دیوے شبد جھولا، آپ چُکائے اگلا پچھلا موٹا، ایکا دیوے امرت دھار کر پیار، دُئی دوتی ڈکھ نوار، سچ ورتارا وچ سنسارا آپے آپ اکھوانیا۔ بھریا رہے جن بھگت بھنڈارا، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گُر سنگت تیری لوک مات مار جھات، ساچے شبد سنگ آیا کرن سچی گُرمانیا۔ ساچا شبد لینا ور، اک وساونا ساچا گھر۔ نو دوارے بند در۔ پرمانند ملے میل ساچے ہر۔ رسن تجاونا مدرا ماس گند، شبد گاونا بتی دند، آپے ڈھاہے بھرماں کندھ، چند نوچندی اندرے اندر ساچے گنگن آپ چڑھاونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، اک رکھائے نام رنگن، گُرکھاں مکھ لگائے سوہنگ شبد ساچا سگن، ستجگ ساچی دھار بٹھاونا۔ بے مکھ چاروں کُنٹ پھرن نگن، کلجک مایا اندر دگن، تن مائی ساڈ، ورے ور موت لاڈ، دھرم رائے دا در کھلاونا۔ چترکپت میت مُرار، لیکھا مگے وارو وار، مات پت نہ کوئی سہار، بھین بھنیا ساک تجاونا۔ گُرکھ ساچا سوہے پر بھ چرن دوار، شبد پائے تن پھولنہار، اک سہائے سوبھاوتی نار، سولاں کلیاں تن شنگار، ولیا چھلیا پُرکھ بھتار، آتم ساچی سیجا در گھر ساچے بیٹھ ساچا کنت گُرکھ سنت ایکا اک ہنڈھاونا۔ ملے میل بھگونت جگت پروانیا۔ بنائے مات بنت، آدانت تن بٹھے ساچا گانیا۔ اک سنائے سہاگی چھنت، گُنوتنا گُن ندھانیا۔ رسنا گائے ساچا منت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرکھاں کھولے بند در، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوانیا، لکھے لیکھ لکھنہار۔ لگے میخ وچ سنسار۔ ویکھے بھیکھ ہر کرتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا دسے گھر سسے، چار دوا ری محل اپار۔ سنا سچ سلطان ہر براجیا۔ چاروں چار دیوار، جوت نرنجن ساجیا۔ بیٹھا رہے پیر پسا، آپے جانے اپنا کاجیا۔ لیکھا لکھے اپر اپار، جوتی جوت سرُپ ہر،

جن رکھے مات لاجیا۔ سُپھل کُکھ مات کراونی۔ آپ اُتارے سگلا دُکھ، کھٹا روگ درد مٹاؤنی۔ کشنا سُکھا دیکھے پکھ، سرب تھائیں آپ پرتکھ، نام رکھ تن بناؤنی۔ آپے کرے پھڑ پھڑ دکھ، پُرکھ ابناشی اکھٹا اکھ، ساچی دھار اک دکھاؤنی۔ ساچی دیوے شبد وتھ، چڑھنا نام سوہنگ رتھ، ایکا اکھ پڑھ لوک مات جڑھ اپنی آپ لگاؤنی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دے مت پنج تت کرے سچ شبد سمجھاؤنی۔ ہر جن شبد بھنڈار ہر ورتایا۔ ایکا منگیا در دوار، دوسر در نہ کوئی رکھایا۔ کرپا کر آپ کرتار، مائی باپ سدا اکھوایا۔ پاربرہم برہم پائے سار، جوتی شبدی میل ملایا۔ پورب کرماں کرم وچار، مانس جنم لیکھے لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، غریب نمانا جگت انجانا در پروانا، مہربانا چرنی چرن سرن گر لایا۔ چرن سرن سرن گردیو۔ مات لوک نہ جائے برتھاسیو۔ امرت آتم ملے پھل، لوک مات ساچا میو۔ دسم دوا ری ساچا جل، آپ پیائے اج کل، آپ کرائے نہہ نہکیو۔ ہر جن ہر سنگت جانا مات رل، لگے پھل کایا ڈل، پسو پریتوں ہونا دیو۔ دیکھ دکھانے جل تھل، اُچ محل ہر اٹل گائے گن گوہندا رسنا جہو۔ سچ دوارا لینا مل، درس دکھائے گھڑی گھڑی پل پل، آد پُرکھ اپر مہر سوامی اکھ نرنجن سدا ابھیو۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، گرکھاں لیکھے لائے انتر بنتر ساچی سیو۔ سرب سیو سرب گنتاسا۔ ملے میل وڈ دیوی دیو، جوتی جامہ پُرکھ ابناشا۔ اچھل اچھید جگت ابھید، شبد وجائے ساچا نادا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھ دکھائے چار گنٹ دہ دشا کھنڈ منڈل ور بھنڈ برہمنڈ اناد انادا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا شبد جنائے دیا کمائے، دیکھ دکھائے دس نہ آئے، دھار چلائے بودھ اگادھا۔ بودھ اگادھا اگادھ گر منتر۔ جن بھگتاں دیوے ساچی داد، آپ بُجھائے تن من کایا لگی جھوٹھی بسنتر۔ آپ بنائے ہنس پھڑ پھڑ کاگ، کرے کھیل جگا جگنتر۔ شبد ڈور ہتھ رکھے واگ، اجپا جاپ جاپ گردیو، بھيو گھلائے آتم انتر۔ کوستک نیا لائے تھیوا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھے لائے گرکھ ساچی سیوا۔ ساچی گھالن گھال، سیو کمائیا۔ ملے نام سچا دھن مال، شبد خزانہ آپ بھرایا۔ آد انت نہ کھائے کال، جم جمکال نیڑ نہ آئی۔ دُھر درگاہی ہر دلال، جگت چلے اوٹڑی چال، ساچا لیکھا رہیا لکھائیا۔ گرکھ لال انملڑے بھال، آتم جوتی رہیا جگائیا۔ لیکھے لائے کایا مائی بھانڈے جھوٹھی کھال، ہر ہر ساچی بنت بنائیا۔ دوس رین کرے پرتپال، بُدھ مت رہیا سمجھائیا۔ پنجاں تتاں کرے حلال، شبد کٹاری ہتھ اٹھائیا۔ آپے رہیا سرت سنجال، آتم سیجا آسن لائیا۔ آپے شاہ آپے کنگال، خالی ہتھ سدا رکھائیا۔ آپے توڑے جگت جنجال، امرت جام اک پیائیا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، گرگھ ساچے جوت دھر، ساچی سیوا در دوارے لیکھے لائیآ۔ گرگھ تیری دھار جگت نرالیآ۔ پُرکھ ابناشی پائے سار، لوک مات لئے اوتار، اک سہائے بنک دوار، میٹ مٹائے رین گھٹا کالیآ۔ ساچا ونج کرائے وپار، سوہنگ شبد اپر اپار، انتم رکھے نکھی دھار، کرے کھیل اک اکالیآ۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار، نہ کوئی میت نہ مرار، جوٹھا جھوٹھا جگت وہار، مایا ٹھوٹھا بھنے بھنڈار، پھل دے نہ کسے ڈالیآ۔ گرگھ ساچا سو بھاؤنتی نار، ملیا میل پُرکھ بھتار، آتم سیجا اپر اپار، پھولن برکھا شبدی دھار، امرت برکھے دسم دوار، ساچا تال آپ سہائیآ۔ نا بھی کھڑے اک گلزار، ساچی ہائی ونج وپار، اوکھی گھائی جوت للائی بجر کپائی ادھوچکار۔ گرگھ ساچا سنت سہیلا اک اکیلا امرت رس رہیا چائی، ملے نام نام گنگار۔ دُرمت میل ہر در کاٹی، آگے دے نیڑے واٹی، مُکت جگت پر بھ چرن دوار۔ لکھ چوراسی کھیل بازی گر ناٹی، جوٹھی جھوٹھی کایا ماٹی، پنجاں تتاں جگت پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھماں دیوے نام ور، پاربرہم برہم پائے سار۔ پاربرہم بھرپور سرب کل دھاریآ۔ گرگھماں آسا منسا پور وچ سنساریآ۔ آپ بنائے ساچا بنس، گرگھ ورو لے وچ سہنسا، دُشٹ سنگھارے جیوں کاہنا کنسا، مارے شبد تیر کٹاریآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، گرگھماں دیوے نام ور، کھج انتم انت نہ آئے پاسا ہاریآ۔ نہ آئے پاسا ہار شبد سہاریآ۔ ملیا میل میت سچا یار، نر ہر نر گر دھاریآ۔ ایکا بنخشے چرن پیار، ہوئے ہنگتا روگ نوار، جوت نرنجن کر آکاریآ۔ ساچی سنگت پر بھ در دوار، نام رنگت ونج وپار، چاڑھے رنگت بھرے بھنڈار، توٹ نہ آئے دوجی واریآ۔ ہر ہر سہائی جیوں نانک انگد، رکھے لاج سر شبد تاج، مارے سوہنگ آواز، دسم دواوری کھولے بند کواڑیا۔ کھولے بند کواڑ دیا کمائیندا۔ آپے رہیا آتم پاڑ، پنجاں دھاڑ پرے ہٹائیندا۔ جوت جگے بہتر ناڑ، در گھر ساچے دیوے واڑ، گرگھ ہنس کاگ بنائیندا۔ دُئی دوتی شرع سراننتی دیوے ساڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے سنت سہیلے، در گھر ساچے ساچے میلے، ملیا میل چڑھیا شبد تیل، دھرم رائے دی کٹے جیل، در گاہ ساچی ساچا دھام اک سہائے، نر نرنجا آپ اپنے سنگ سمائیندا۔ آپ اپنے سنگ سمائے نرگن روپیآ۔ سرگن ملیا سہج سُبھائے، کرپا کرے وڈا شاہو بھویآ۔ نرگن دیکھے تھاؤں تھائیں، نہ کوئی جانے اندھ اندھ کوپیآ۔ سرگن ساچا راہ دکھائے، آپ اپنا شبد جنائے، جوتی نور اک اُچجائے، دیا کمائے آپن آپیآ۔ دوہاں میلا ایکا تھانے، پاربرہم برہم دھار ایکا ایک ایک ہو جائے، جگے جوت مٹے ورن گوت، گھر ساچے ست سرُپیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ سہائے اپنا گھر، دوسر نہ کوئی دیکھے در، نہ کوئی دیوے نام سنگندھی ساچی

دھوپیا۔ نمسکار نمسکار نمسکار گر پوریا۔ نمسکار در گھر ساچے ساچی انحد توری۔ نمسکار غریب ساجن ساجا، در دوارے حاضر حضوریا۔ نمسکار نمسکار نمسکار دیس
 ماجھے پر بھ رچیا کلجک کاجا، سنجگ مارے آپے آوازا، پرگٹ ہوئے سرب کلا بھر پوریا۔ برہما شو ویکھن در دروازه، کون رکھائے مات لاجا، شبد اڈائے ساچا
 بازا، چاروں کُنٹ کرے نوریا۔ پیت پیتمبر سوہے سیس تاجا، آپ رچائے دھرم رائے در اک سویمبر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک
 کل ویکھ ہر، لکھ چوراسی لاڑی موت تیری ڈولی پائے، جوٹھ جوٹھ نال رکھائے جگت داجا۔ جگت جنجالا جھوٹھ مات پساریا۔ ایکا ایک نام انوٹھ، جگت ترسنا
 دیوے روگ نوریا۔ دس گرہ گرگھ تیری آتم ایکا سکھ، بھرے بھلا سرب سنساریا۔ اونکارا گیاٹھ، ملیا میل نر ہر کرتاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آتم
 ڈکھڑے دیوے مار، بھاگ لگائے ساچے گھر، پون مسانی چکے ڈر، چھل چھدر کرے واڑیا۔ حال بے حالا در پکاریا۔ لوک مات ہو یا کنگالا، نہ کوئی دیسے جگت
 دللا، نیتر نیر وہائے زارو زاریا۔ لٹیا جائے جگت دھن مالا، نہ کوئی دیسے بالی بالا، کون کرے سدا پر تپالا، دوس رین رہے رکھواریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے نام ور، سدا بھریا رہے بھنڈاریا۔ جگت روگ تن جائے چک۔ ہوئے چنتا مٹے سوگ، کایا رکھڑا نہ جائے سک۔ ملے میل
 ڈھر سنوگ، مدراماس نہ رسنا لاؤنا ٹھک۔ در گھر ساچے اگے بھوگ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے جگت ور، تن مندر اندر گر دوارا
 ساچا سیس ہر جگدیش چرن کول کول چرن جن جائے جھک۔ چوہی تت تت اُپایا۔ پنچھی پر کرتی وچ سمایا۔ پنچاں بندھن آپے لایا۔ پنچاں پرماندن وچ
 سمایا۔ چوہی سلوکاں نال گایا۔ اشٹ بُدھ اشٹ آتم درشٹ رہیا جگایا۔ سرتی من من سرتی ہوئی بھر شٹ، ساچا اشٹ نہ نظری آیا۔ ویکھ دکھانے ساری
 سرشٹ، گیان گر اُپدیس کون اشٹ کون راہ دے دکھایا۔ مانس دیہی ہوئی نشٹ، سیس ہتھ نہ کسے رکھایا۔ لکھ چوراسی مانس دیہی انتم واری ایکا کشت، لہنا
 دینا رہیا چکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا دیوے سچ ور، ساچا راہ رہیا دکھایا۔ گر گر شبد شبد سلوک۔ من منو آنہ سکے روک۔ پنچ پنچائی دینی جھوک۔
 سکھمن ناڑی ٹیڈی ڈھوک۔ انحد بانی ایکا لوک۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا وسے سچ در، وسے ہسے ہر نر دیوے دوائے نام موکھ۔ اونکارا آکارا۔ سگل
 سرشٹ ہر پسارا۔ گرگھماں کھولے آپے درشٹ، دوس رین مٹے دھندوکارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا وسے سچ گھر، کرنا ونج نام سچا وپارا۔ آپے کرنا کر
 وچار، گھر ساچے پاوے ساریا۔ آتم کھلے بند کواڑ، لیکھا چکے نو دواریا۔ مٹے ترسنا تتی ہاڑ، امرت دھار ملے ٹھنڈی ٹھاریا۔ در دوارے دیوے واڑ، در گھر

ساچے آپ بھلا رہیا۔ اگے پچھے میت مُرار، گر پورا چرن دھیان لگا رہیا۔ ساچے پوڑے دیوے چاڑھ، شبد ڈنڈا ہتھ پھرا رہیا۔ اگے ویکھے دھرم اکھاڑ، راگ انادا اک سنا رہیا۔ پُرکھ ابناشی سوہے ساچا لاڑ، گرکھ ناری سنگ ملا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھلا ڈلھا کلجک رُلا، بھاگ لگائے کلا، دیوے نام اک انملا، ساچا راہ بے پرواہ اگم اتھاہ شبد تُوڑ، جوتی نُور حاضر حضور، سچ صلاح جگت ملاح آسانسا پوریا۔ نام جگت اپار لکھ چوراسیا۔ جن بھگتاں کرے پیار، سد کٹے جم کی پھاسیا۔ دیوے ایکا ایک ہلار، دوس رین لاسے آتم اُداسیا۔ پون انجا چھتر جھلار، بھگت اکونجا شبد بونجا دھار زہراسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ دیوے نام ور، گاونا سواس سواسیا۔ نام رس رس رس راس۔ پُرکھ ابناشی لیکھے لائے مات گربھ گنی واس دس دس ماس۔ سرب ویاپی ویکھے سرب، رسن تجاونا مدراماس۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت سہیلا سدا سد سے پاس۔ آس پاس چار کُنٹ دہ دشانال دھاریا۔ ویکھ وکھانے رسن سواس، اندر باہر گپت ظاہر کایا پنجر ہڈ ناڑی ماس رکت بوندی آپ اپا رہیا۔ سچ دست گرکھ ورلے پاس، گر پورا جس دواریا۔ چرن بھکھاری رہے داس، در دواری ہر بہا رہیا۔ ویکھ وکھانے پر تھی اکاش، گگن منڈل وچ سما رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھاں پورن کرے آس۔ بھانا سہنا درس دکھائے تیجے نینا ہر سنگت ہر جن مل مل بہنا، کام کامنی کرے ناس۔ کام کرودھ چندال در دروازیا۔ موہ لوبھ نہ کرے بے حال، کایا کرودھ نہ کرے کنگالیا۔ شبد وجے ساچا تال، ناد انادا اک رکھا لیا۔ امرت آتم سر لوائے چھال، سر سروور اک دکھا لیا۔ ڈرمت میل دھوے توڑے جگت جنجال، کلجک کایا لاسے ہڈاں پالیا۔ اٹھے پہر کرے رکھوال، ڈھر درگا ہی ہر دلال، دیوے نام سچا دھن مال، سدا سد کرے کرائے پرتپالیا۔ نام دات گر در ساچے پاؤنی۔ اتم ذات وچ مات کراؤنی۔ ملے میل پُرکھ بدھات، نو سٹھ ونڈ ونڈاؤنی۔ سوہنگ شبد وڈ کرامات، آتم ترشنا اگن بُجھاؤنی۔ درس دکھائے ہر بوہ بھانت، اچھل اچھل کھیل رچاؤنی۔ امرت پیائے بوند سوانت، نچھر دھارا اک دھاؤنی۔ بیٹھا دسے اک اکانت، آتم سیجا اک سہاؤنی۔ آپے ہوئے بھین بھرات، مات پت نہ دیسے کوئے ساچی ریت اک دکھاؤنی۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی رات، اٹھے پہر پر بھات، سنجھ سویر ایکا دھار بٹھاؤنی۔ ہرجن ویکھے مار جھات، مٹے ورن گوت کل ذات پات، اوچاں نیچاں راج راجاناں شاہ سلطاناں ایکا تھاں ہر ساچے ساچی راہ دکھاؤنی۔ پرگٹ ہوئے پکڑے بانہہ، آپ چپائے اپنا ناں، ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاں، مانک موتی ساچی چوگ سوہنگ اپنی آپ چکاؤنی۔ کلجک تیرا انتم جوگ، گرگھاں میلا ڈھر

سنجگ، سنجگ رس لینا بھوگ، ہر سنگت ساچی سیو کماؤنی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے کٹے ہوئے روگ، چرن پریت اک رکھاؤنی۔ کرم جرم پر بھ ہتھ، دیا کمانیدا۔ دیوے بدھ بل سچ وتھ، شبد رتھ اک چڑھانیدا۔ جگت وکارا پائے نتھ، سگل وکارا دئے متھ، ہتھ سر سمرتھ لکانیدا۔ سگل وسورے جانن لتھ، در ساچا اک دکھانیدا۔ جگت مہما سدا اکھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنے رنگ سمانیدا۔ پنچم پنچم ترے اٹھ۔ کشنا پکھ ہوئے کھ۔ شکلا گڑی اُلٹی لٹھ۔ رکت بوند ہوئی بھٹھ۔ جھوٹا تیا مات بھٹھ۔ ہر ہر جن نما نا در دوارے گیا ڈھٹھ۔ آپ پہنائے شبد بانے جوگ دیوے نام ہٹھ۔ ساچا وقت ہر سہانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پھل لگائے کایا ڈال، دوس رین کرے پرتپال۔ بے انت بنت میگھ بھگونت بنایا۔ جیو جنت سادھ سنت، سچ سُبھائے رہیا ہلایا۔ درس دکھائے اک اکت، پنچم پنچاں میل ملایا۔ پنچم پنچم کرے بھسنت، پنچاں رنگن نام چڑھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا دھام سہانیا۔ پنچم چڑھیا رنگ پنچ گرامیا۔ ملیا میل ہر ساچے سنگ، نہ لائے کوئی دامیا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگ، مٹے رین اندھیری شامیا۔ در دوارا ایکا لینا منگ، کرپا کرے انتریا میا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم سہائے بنک دوار، جوت سروپ کر آکار، شبد سروپ وڈ بھنڈار، پون سواسی دئے ادھار، سدا سدا سد ست سروپیا۔ گر سنگت ساچا سچ پیار۔ اتم ناتا وچ سنسار۔ لیکھائے ذاتاں پاتاں اوچاں نیچاں اک ادھار۔ ساچی ملے شبد سوغاتا، ہوئے ڈکھڑا دئے نوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچے دیوے ور، پنچم پنچ گراں آپ سہائے ساچا تھاں۔ بنک دوار ہر کرتار ایکا ایک جن بھگتاں ٹیک، لوک مات مار جھت، آپ اپنی رکھائے چھاں۔ گر گھ مگے چرن دھوڑ۔ تن من کایا مائی رنگے، بنے پتر سگھڑ موڑھو موڑھ۔ سچ ایشان آتم سر ساچی گنگے، سر شٹ سبائی کوڑو کوڑ۔ آد جگاد جگو جگ نہ ہون ننگے، ایکا رنگن رنگ چڑھائے شبد سروپ ساچا گوڑھ۔ اک دوارا گر گھ ساچا آتم اندرے اندر مگے، مستک مستک چرن چرن چرن گر دھوڑ۔

★ ۱۲ کنگ ۲۰۱۲ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ بٹالا ★

شبد رنگیلی سچ جگت وچھانیا۔ شبد سنہیہرا رہیا بھج، دوس رین رہیا جگایا۔ جوتی دامن چمکے تیج، نور نورانی رہے سوانیا۔ آپے دیکھے نو نو تیج، نو دوارے رہیا سہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سرتی مات دوانیا۔ شبد رنگیلا رنگ ہر چڑھنیا۔ آپ نبھائے ساچا سنگ، آد انت بیڑا

بنھیا۔ شبد ڈوری گرگھ پتنگ، اُپر دسے چھپر چھنیا۔ امرت دھارا وگے گنگ، کسے ہتھ نہ آئے آتم انھیا۔ نام رنگیلا پتنگ، جگت اپنا بیڑا آپے بنھیا۔
 جوت براجے وڈ داتا سورا سربنگ، ساچا راگ سنائے کتیا۔ ایکا ایک وجے مردنگ، بھانڈا بھرم آپے بھنھیا۔ شبد پہنائے ساچی ونگ، سوہنگ پائے ساچی
 انگیا۔ شبد گھوڑے کسے تنگ، آوے جاوے میل ملاوے ساچا سنگیا۔ درگھر ساچا رہیا لنگھ، آدانت کدے نہ سنگیا۔ گرگھ کایا چاڑھے رنگ، جوتی جوت
 سروپ ہر، پت ڈالی آپے نو نورنگیا۔ پھل بھلواری مات کیاری، تن سہنی مات بنایا۔ امرت برکھے نجھر دھاری، سدا رہے ٹھنڈی ٹھاری، رت بسنتی ہر
 سہانیا۔ مدھر نین کرے پیاری، شبد سین ونج وپاری، ساچی دھارا اک وکھانیا۔ گرگھ ساچا ساچی ناری، ملے میل پُرکھ بھتاری، آتم سیجا کرتیاری، پر بھ
 پھولن برکھ لایا۔ پرگٹ ہوئے نر نرکاری، جوت اگی اپر اپاری، شبد جھولا دئے ہلاری، آر پار اک کنار دو جہاناں رہیا وکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے سنت ڈلارے، نام کرائے ونج وپارے، ساچی سکھیا امرت بھکھیا آتم جھولی پانیا۔ آتم جھولی در بھرائی، اُتجے برہم گیان۔
 ساچے گھر وجے ودھائی، ایکا دیسے نام نشان۔ نو اٹھاراں وس کرائی، دسم دوارا میل بھگوان۔ ایکا سچا راہ وکھائی، جھلدا دسے شبد نشان۔ پھولن سیجا مات
 وچھائی، جوتی کھیل بھگتن میل گن ندھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، چاروں گنٹ چار دیوار پہریدار، دوس رین کر پیار، سدا سہیلا ہوئے سہائی۔ پھولن
 سیجا جگت وچھاؤنا۔ گرگھ میلا بھگت جگاؤنا۔ آپے گر آپے چیل، آپ اپنا راہ وکھاؤنا۔ نہ کوئی مگے پیسا دھیلا، کجگ کنڈھا پار کراؤنا۔ ہرجن ہوئے وقت
 سہیلا، شبد ڈنڈا ہتھ پھراؤنا۔ پر بھ ملن دا ساچا ویلا، ساچی ونڈا ونڈا ونڈاؤنا۔ دھرم رائے دی ٹے جیلا، نام بھنڈارا ونج برہمنڈا ہتھ پھراؤنا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سروپی میل کر، دسم دواری تیل چڑھاؤنا۔ شبد چڑھائے تیل، گائے گیت سہا گیا۔ پُرکھ بھتارا ساچا میل، اُتجے من
 ویرا گیا۔ ساچا میلا سجن سہیل، دھوئی مل مل داغیا۔ اچرج ویکھے اپنی کھیل، کدے نہ سویا سدا جا گیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ
 ساچے ساچی ڈوری، آپ اپنے سنگ جائے توری، دو ہتھیں پڑے وا گیا۔ پھولن گہنا شبد پٹاری۔ پُرکھ ابناشی کرپا کر، جن بھگتاں دتی پہلی واری۔ آپ
 اپنی جوت دھر، کایا مندر محل اپاری۔ نرمل گوت ایکا کر، اوچ نیچ نہ رہیا وچاری۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے بھاگ لگائے
 تیری آتم کایا تن کیاری۔ آتم تن کیاری شبد لوایا۔ کھلی مات سچی بھلواری، اُپر دھرتے بھل کولیا۔ آپے ویکھے پچھے آگاڑی، امرت نا بھی دو دو آبی واہ واہ

دھارا نیلی سوہی پیلی لال گلابی جگ دلالی چٹا کھٹا نیلم نیلیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سہائے آتم گھر، امرت جام ایکا ایک پیالیا۔ گر سنگت تیری بھیٹ سپس اٹھائیا۔ دھر درگاہی کھیوٹ کھیٹ، ساچا بیڑا رہیا چلائیا۔ آپے ماں پیو بیٹ، دوسر کوئی دس نہ آئی۔ مایا ترسنا دے میٹ، آپ اپنی دیا کمائی۔ نام زرنجن چٹیک چیٹ، رسنا جھواک لگائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھانا رہیا دکھائی۔ بھرم بھلیکھا دے نوار، جنم کرم آپ وچار، لہنا دینا مول چکائی۔ ست پُرکھ زرنجن ایکا دھار، پاربرہم برہم پائے سار، آپ اپنے رنگ سمائی۔ شبد وچولا جگت میٹے لگرم، چاروں کٹناں کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ سنجگ ایکا کر، دوہاں دیوے ایکا ور، لہنا دینا انت آد آپے رہیا چکائی۔ کھجگ انت انت انت وچاریا۔ آپے جانے ساچی بنت، بنے بنائے ساچی وچ سنساریا۔ در در گھر گھر نیز کھول دیکھن سنت، کون دوارا بھرے بھنڈاریا۔ کون شبد جھوا منت، میٹ مٹائے دھندوکاریا۔ ہوئے ملاواں ساچے کنت، وجے ناد اپر اپاریا۔ کایا چڑھے رنگ بسنت، کھڑی رہے سدا گلزاریا۔ میٹ مٹائے پنچے دنت، سرتی کھچے دسم دواریا۔ نو دوارے جیو جنت، گرگھ ورا نرمل نرمل در گھر ساچے بوجھ بھجاریا۔ ملے میل پورن بھگونت، جوتی جوت سروپ ہر، کھجگ تیرا اتم انت کالا سوساتن جھہا رہیا۔ سنجگ ساچا آد آد اُپدیسیا۔ دیکھے کھیل وچ برہما، برہم وشن ہمیشیا۔ شبد وجائے ساچا ناد، لوآں پُریاں دیس پردیسیا۔ لیکھا لکھے بودھ اگادھ، جوتی جامہ دھارے بھیسیا۔ دھرت مات رہی ارادھ، بن بھکھار در دروئسیا۔ سنت سہیلے کردے یاد، پائن وین کھلڑے کیسیا۔ ملے میل مادھو مادھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کون دوارے میل نرنکارے جوتی شبد پون سواسی سدا رہے پرویشیا۔ سنجگ آد آد گر انتر، ہر ساچی رچن رچائیا۔ اجپا جاپ جاپ گر منتر، لوک مات رہیا اُپجائیا۔ جگت ترسنا مٹے بسنتر، امرت میگھ رہیا برسائیا۔ گنگن گگنتر مات پاتال آکاش کھیل رچائیا۔ آپے جانے جگا جگنتر، پر بھ ساچا مارگ اک لگائی۔ کھجگ تیری اتم انت، سنجگ آد ہویا جگ جگ جگنتر، پر بھ ساچا مارگ لائیا۔ راگ ناد برہما دُن سادھ، جن بھگتاں دیوے شبد داد، جیو جنت نہ جانے گون۔ ایکا اُتجے آتم ناد، بھيو گھلائے ترے ترے بھون۔ نام جنائی بودھ اگادھ دوس رین نہ دیوے سون، تن مائی ساچی ہائی رہیا سودھ، آپ کٹائے آون گون۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد وست اک سچی دھرم سال، رلائے سواس پون۔ پون سواس کر پیار۔ شبد دیوے اک ادھار۔ گرگھ ساچے کرم وچار۔ پنچ چور نہ در گھر ناچے اٹھے پہر خبردار۔ آپے بھنے کھجگ ڈنٹے بے گھ جیو بھانڈے کاچے،

گرگھ ساچے مات اُجیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد بھنڈارا رہیا بھر، ہر جن منگے در دوار۔ تخت تاج سلطان ہر بھگوانیا۔ لو آں پُریاں
ایکا راج، شبد نشانیا۔ شبد اڈائے ایک باز، ویکھ وکھانے سرب تھانیا۔ آپ رچایا اپنا کاج، ہر ہر والی دو جہانیا۔ چاروں گنٹ رہیا بھاج، لیکھ لکھائے راج راجانیا۔
پرگٹ ہوئے دیس ماجھ، سمبل دیس نگر سہانیا۔ سادھاں سنتاں جیاں جنتاں کھولے پاج، مارے تیر شبد نشانیا۔ گرگھاں پڑدے رہیا کاج، ساچا بھھے ہتھتھیں
گانیا۔ ویلے انتم رکھے لاج، در دوارے کرے پروانیا۔ لکھ چوراسی نار بانجھ، ساچی دے نہ گھر سنتانیا۔ گرگھ ساچے دو جہانی ایک سانجھ، ملے میل پُرکھ
بھگوانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک بھلائے شبد نشانیا۔ شبد نشانہ ایک ایک جھلا رہیا۔ نو کھنڈ پر تھی ایک ٹیک، ہر رکھائے شاہ
اَسوریا۔ سٹاں دیپاں کرے بُدھ بیک، دیوے نام اپر اپاریا۔ ساچے نیتز لینا ویکھ، آپ اپنا بھو چھپا رہیا۔ لیکھا جانے اولیا پیر شیخ، گر پیر اولیا نہ کوئی چھپا
رہیا۔ پنڈت پاندھے رہے ویکھ، وید ویاسے لکھی ریکھ، کون کوٹے پر بھ ساچی جوت جگا رہیا۔ در دوارے گرگھ ورلے ساچے نیتز لینا پیکھ، شبد سنگھاسن ہر
ڈمگا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کلجک سنجگ لکھے لیکھ، دوہاں لہنا دینا اتنم مات چکا رہیا۔ لہنا دینا دئے دیونہاریا۔ کلجک جھوٹھا آگے نیہوں، مایا بھلا سرب
سنساریا۔ در در گھر گھر مندر اندر ہونے تھی، نہ کوئی دیسے گرودواریا۔ چارے گنٹ اڈنی کھیہ، پرگٹ ہوئے ہر نرنکاریا۔ نہ کوئی بھنیا بے بے بے پتا
پوت نہ کوئی سہاریا۔ نہ کوئی رسنا گاوے جہوا جے، جگت وچھوڑا آپ کرا رہیا۔ نہ کوئی دیسے دیوی دے، کروڑ تینتسا وقت چکا رہیا۔ شو شکر لائے کنٹھ
سے، باشک تشک گل لٹکا رہیا۔ برہما دینا رہیا دے، چارے کھ حساب مُکا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتنم ور، ایک راہ
وکھا رہیا۔ سنجگ سچ دوار، در در منگیا۔ پر بھ ابناشی کرپا دھار، آپ نبھائے اپنا سنگیا۔ پرگٹ کر وچ سنسار، سوہنگ شبد بھر بھنڈار، اک چڑھائے ساچا
رنگیا۔ گرگھ ساچے مات وچار، دیوے دات اپر اپار، مانس دیہی نہ ہوئے بھنگیا۔ تن مالا گل ساچا ہار، امرت پیالہ بھر بھنڈار، نہ ہوئے کنگالا دوجی وار،
وگے دھار ساچی گنگیا۔ نام دوشالا اپر اپار، پھل لگائے کایا ڈالا ساچا میوہ پہلی وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھاں کھولے بند در، میٹ
مٹائے پنچم دھاڑ۔ اک اک اک چار۔ در گھر ساچے جانا وک، پنچم میلا ہر داتار۔ نہ کوئی وڈا چھوٹا نک، بردھ بال نہ کوئی جوان۔ نہ کوئی جانے رس
مٹھا پھک، نام رس اپر اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک دیوے سچ ور، بھریا رہے سد بھنڈار۔ چار چار چار یار۔ ایک کرے ہر خوار۔ چاروں گنٹ ہاہاکار۔

گرگھاس ہتھیں دیوے پاڑ۔ شبد اگی رکھے دھاڑ۔ نہ کدے مرے نہ کدے جمے، کھائے نہ کدے موت لاڑ۔ نام ادھاری ایکا تھمی، گنگن پاتالاں دے سے پاڑ۔ آپے جانے کھیل اگی، مائس دیہی بہتر ناڑ۔ لگے بھاگ مائی چمی، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ بھنڈارا ملے ور، ہرجن چبائے اپنی داڑھ۔ جن بھگت ادھارا ایکا نام بھنڈاریا۔ پُرکھ نرنجن ایکا ایک وچ سنساریا۔ دُئی دوتی نہ لائے سیک، ایکا دپسے پار کیناریا۔ بُدھی رہے سدا بیک، جوٹھا جھوٹھا موہ چکا رہیا۔ ساچے نیتز رہیا ویکھ، جگت لوچن بند کرا رہیا۔ آپے لکھے مستک رکھ، لکھیا لیکھ نہ کوئی مٹا رہیا۔ نہ کوئی جانے اولیا پیر شیخ، تلک للائی کون لگا رہیا۔ جوت سرپ ہر ہر بھیکھ، اُوکھی گھاٹی آپ چڑھا رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورنا ایکا سرنا ساچا پلو شبد لڑ پھڑا رہیا۔ سُر ت شبد گرگیان، آپ دوانیا۔ اٹھے پہر مار دھیان، دوس رین رہے سہانیا۔ جگت بیٹھائے نام بان، نو دوارے باہر کڈھانیا۔ کایا مندر سچ مکان، دسم دوا ری محل بنانیا۔ نیڑ نہ آن پنچم شیطان، شبد ڈنڈے رہیا ڈرکانیا۔ ساچا دیوے نام ندھان، سوہنگ ڈوری ہتھ پھڑانیا۔ سو پُرکھ نرنجن آپ بھگوان، ہوئے ہنگتا چو گوانیا۔ کرپا کرے والی دو جہان، ساچے منڈل ساچی راس پون سواسی رہیا دکھانیا۔ آپ اڈائے اک آکاش، ساچی دشارا دکھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اندرے اندر توڑے جندر، لکھ چوڑاسی باہر بھوندے بندر، ساچا راہ دس کسے نہ آنیا۔ شبد گر مہربان آتم جاگیا۔ در گھر ساچے ملے جیا دان، سر سرور دھوئی مایا داغیا۔ جوتی جگے اک مہان، ہنس بنے گرگھ ساچا کاگیا۔ ایکا دپسے شبد نشان، وجے ناد سنائے راگ ساچا راگیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے شبد ور، گرگھ ساچے جانا تر، آتم رہے سدا ویراگیا۔ من ویراگ گرگھ ساچا جائے جاگ، سگل وسورا لاتھیا۔ لوک مات وڈ بھاگ آتم بھجی ترسنا آگ، دپیک جوتی جگے چراغ، ملے میل ہر سمر تھیا۔ آپ اپنے ہتھ رکھے واگ، مایا ڈسے نہ ڈسنی ناگ، ایکا شبد سنائے ساچی کتھیا۔ سوہنگ بٹھے تن ساچا تاگ، چرن کول جن جائے لاگ، دھر درگا ہی جگت ملاجی، آپ چڑھائے شبد ساچے رتھیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھاس کھولے بند کواڑ، جوت جگائے بہتر ناڑ، آپ اپنا درس دکھائے، نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ۔ ہرجن ساچے ترس کمائے، دسم دوا ری آگے کھڑ۔ امت میگھ کھ چوائے، شبد سرپ ہر باہوں پھڑ۔ ساچی سیجا آپ بہائے، آپ اپنے کنٹھ لگائے، دوسر کوئی نہ سکے گھیر ساچے در۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھاس دیوے نام ور، ایکا اکھر گر شبد وکھر، بھگت و دیا لینی پڑھ۔ ستاراں ماس ستاراں دن۔ جگت

لنگھاؤنے گن گن۔ آپ اپنی بدھ بنائے، نہ کوئی دوسرے سنگ رلائے، کھیل کر ائے جن جن۔ اتم ساچا میل ملائے، شبد سروپ تھم جنائے، اپنا سنگ آپ نبھائے، پکڑ اٹھائے پہلوں دن تن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جانے کھیل بھن بھن۔

★ ۱۲ کنگ ۲۰۱۲ پکرمی بخشیش سنگھ دے گرہ قادراہاد ضلع گرداسپر ★

جگجیت جگجیت جگجیت بھگت و نجا ریا۔ جگجیت جگجیت جوت میل پر بھ ساچے میت، برہم پار برہم بھو اپاریا۔ جگجیت جگجیت جگجیت کایا سیت، شبد گیت ایک راگ سنا رہیا۔ جگجیت جگجیت جگجیت کلج اودھ گئی بیت، سوئے پوت ہر سچ سپوت باہوں پھڑ مات جگا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، شبد سروپ ویس کر، کایا بت ست قلبوت نہ کوئی رکھا رہیا۔ جگ جان جگ جان جگ جان گرکھ گرکھ گرکھیا۔ پرگٹ ہوئے ہر بھگوان، جیا دان دیوے سنے سنائے سچ بینتیا۔ چرن دھوڑ چرن دھوڑ جگت ایشان، ساچا دھام اک سہنتیا۔ رنگ گوڑھ رنگ گوڑھ من موڑھ، ملے میل بھگت بھگوتیا۔ جگت ناتا کوڑو کوڑ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج مایا پائے جگت بے انت بے انتیا۔ کلج مایا کالی رین، چاروں کٹ اندھیر پاریا۔ ایک وگے کفر ہنکاری وہن، نہ کوئی جانے جیو سنساریا۔ در در گھر گھر رسنا کہن، ذاتی پاتی شاہ صفاتی نہ کسے وچاریا۔ گرکھ ورا درشن پیکھے ساچے نین، چڑھ محل اٹل اچ مناریا۔ امرت بخشے بوند سواتی، دیوے درس اگم اپاریا۔ در گھر ساچے بچھے واتی، پرگٹ ہوئے کملاپاتی، جوت جگائے اتم باتی، اک کرائے سچا اچاریا۔ گرکھ ساچے شبد ویراگی، آپے بنیا ساچا ساتھی۔ سنجج جوڑا سوہنگ گھوڑا، نام رکھائے ایراپت ہاتھی۔ دھر در گاہی آئے دوڑا، اندر مندر لائے ایک پوڑا، کرپا کر تریلوکی ناتھی۔ نہ کوئی جانے لما چوڑا، ایک رس گرکھ ورلے رہیا دس، دوسر نہ کوئی دیکھے مٹھا کوڑا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھ ساچے سنت جاناں ویلے اتم مات بہڑا۔ اونکار آکار سوہنگ پاریا۔ سو پُرکھ نرنجن اپر اپار، جیو جنتاں دے ادھاریا۔ ہنسا ہنسا ہر ایک ونج کرائے نام وپاریا۔ آپے کھولے بند کوڑا، پرے ہٹائے پنچم دھاڑ، دئی دوتی پڑدہ ساڑیا۔ ساچے گھاڑن گھڑے گھاڑھ، شبد گھوڑے دیوے چاڑھ، در گھر ساچے دیوے واڑیا۔ دیکھے دھرم اک اکھاڑ، جوتی جگے بہتر ناڑ، وجے ناد سچا دھنکاریا۔ اگے وانہ تتی ہاڑ، نو اٹھاراں چبائے داڑھ، بجر کپائی پڑدہ پاڑ،

میل ملائے ساچے لاڑیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے پچھے اکاڑیا۔ ساچا شبد شبد گر دینا۔ پاربرہم برہم پرہم میل اکھر وکھر آپے لینا۔ اندر مندر سجن سہیل، شبد سرُپی دانا پینا۔ آپے وسے رنگ نویل، گرگھ دیوے نام، سکا ہریا کرے چام، ہر داتا وڈ پرینا۔ کوئی نہ لائے مات دام، امرت پیائے ساچا جام۔ شانت کرایا ساچا سینہ۔ مٹے رین اندھیری شام، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچا جائے تر، آپ اپنے جہا کینا۔ رسنا گائے گن گہر گبھیہر۔ اٹھے پہر شانت سریر۔ دسم دواری امرت سیر۔ ہوئے کڈھے وچوں پیر۔ چوٹی چڑھے اک اخیر۔ شبد سرُپی بنھے دھیر۔ بجر کپائی آپے چیر۔ ساچی ہائی شبد امولا، پُرکھ ابناشی آپے تولا، لہ لہ تھکے سنت فقیر۔ در دروازے رہیا گولا، بھاگ نہ لگا کایا چولا، جوٹھا جھوٹھا وٹھا پھولا، سرب گھٹ واسی نہ اندر بولا۔ ملیا میل نہ جوت پرکاشی، نہ کوئی سنائے ساچا ڈھولا۔ دیا کمائے گھنک پُر واسی، گرگھ تیرا دسم دواری کایا مندر اندر آپے ہوئے وچولا۔ کرت کرم کل ویکھ، لکھ چوراسیا۔ کرت کرم کل ویکھ، گل پائے مالا پھاسیا۔ کرت کرم کل ویکھ، ہوئے وچھوڑا ہر گنتاسیا۔ کرت کرم کل ویکھ، مایا دوس رین رہے اُداسیا۔ کرت کرم کل ویکھ، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پکڑ پچھاڑے مدرا ماسیا۔ کرت کرم کل ویکھ، کل کال دُہائیا۔ کرت کرم کل ویکھ، کالی رین اندھیری چھائیا۔ کرت کرم کل ویکھ، چاروں گنٹ رہیا گھیری، شبد ڈوری اک رکھائیا۔ کرت کرم کل ویکھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپے کرے ہیرا پھیری، سنگھ شیر شیر دلیری، سرشٹ سبائی رہیا بھلائییا۔ سرشٹ سبائی بھل، بھرم بھو تھیا۔ نام وُہنی گئی رُل، اتم ویلے کوئی نہ رکھیا۔ کایا دیپک ہوئے گل، مائی بھانڈا ہووے سکھیا۔ لکھ چوراسی کوئی نہ چکے تیرے بھل، نہ کوئی ونڈائے ڈھیا۔ مانس دیہی سمل بوٹے گئے بُل، پرہم پورے آپ پرکھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ وِلا مات رکھیا۔ رکھے رکھنہار وِج سنساریا۔ آپے جانے اپنے بھانے، ساچا کھیل اپر اپاریا۔ پکڑ اٹھائے راجے رانے، چھبھی پوہ دوس وچاریا۔ تن چھہائے کالے بانے، سادھاں سنتاں آپ ہلا رہیا۔ آپے جانے در دربانے، در درویشا آپ اکھوارہیا۔ گرگھ ساچے آپ جگائے، برہما سیوالا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے نہ دوسر کوئی جنا رہیا۔ کالا تن شنگار دُھر درگاہیا۔ سادھاں سنتاں کرے خبردار، چھوٹا مُنڈا بے پرواہیا۔ اندر مندر پچھے کیہڑا ملیا یار، پھڑ پھڑ بانہوں دئے ہلائییا۔ بھرم بھلایا کیوں سنسار، گر پورا نظر نہ آئییا۔ شبد سرُپی مارے مارے، نہ کوئی سکے مات چھڈائییا۔ ایکا در سچّی سرکار، لہنا دینا دئے چکائییا۔ دوجا ویکھ جگت گھر بار، بھیکھ بکھنڈا دئے

مٹائیا۔ تیجے راجے رانیاں کرے وچار، شبد ڈنڈا مگر لگائیا۔ چوتھے گھر پہریدار، گرکھیاں رہیا سیو کمائیا۔ پنجنویں ہويا آپ نيار، اچرج ریتی مات چلائی۔
 چھویں چھپر دیوے پاڑ، دے مت رہیا سمجھائیا۔ ستویں ست پرکھ نرنجن نال رلائے شبد دھاڑ، نہ سکے کوئی جھڈائیا۔ اٹھویں اٹھ اٹھ دیکھے ناڈ ناڈ، گرواں
 پیراں بھرم گوائیا۔ نو دوارے دیکھے جھوٹھی دھاڑ، نایں ناواں ساچا لائیا۔ دسویں بیٹھ سچی سرکار، آتم کڈا آپے لایا۔ پاربرہم کر وچار، لہنا دین
 مات چکائیا۔ بھانا سہنا وچ سنسار، گرکھیاں حکم سنائیا۔ مہتمکھ ہونا اتم چھار، اڈے کھیہہ دس نہ آئیا۔ کلجگ کالا دھواں دھار، سچ دھارا کوئی نہ پائیا۔ گرکھ
 ساچے کر پیار، شبد بھنڈارا رہیا دکھائیا۔ آتم جوتی دے ادھار، نرمل گوتی رہیا بنائیا۔ مانک موتی تن شنگار، ساچے دھاگے رہیا جڑائیا۔ آپ پروئے در دوار،
 ساچی سوئی نام رکھائیا۔ بیٹھا رہے در سچے دوار، اگت اگت گنیا مات نہ جائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، ساچی رچنا آپ رچاؤنی، کھ کھ لیکھا دے
 پچائیا۔ چھبھی پوہ خوشی مناؤنی۔ سادھاں سنتاں اک مناؤنی۔ سرتی شبدی آپ بھواؤنی۔ نوری جوت اک جگاؤنی۔ شبد دھار نال رکھاؤنی۔ پون سواس مات
 چلاؤنی۔ چٹا جوڑا چٹا کاغذ رکھے پاس، لیکھا سب دا اُپر لکھاؤنی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت دوارا راج راجان کرے کھیل اپارا، پنچا پنچا
 مہر لگاؤنی۔ جاگت جاگت رے من، گر جگائیو ری۔ بھاگت بھاگت بھاگت رے من، کلجگ ٹھگوری پائیو ری۔ لاگت لاگت لاگت رے من، گر
 چرن پریتی لائیو ری۔ سرناگت سرناگت سرناگت رے من، ہر سورے سرب کل بھرپورے حاضر حضورے سچ سرنائیو ری۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، شبد بلونا مار آپ جگائیو ری۔ رے ٹھگوری ٹھگ ٹھگن آيا۔ آپے وسے اُپر شاہ رگ، دس کسے نہ آيا۔ اٹھسٹھ پھر دے ماٹی پگ، قدم قدم
 رہیا چلایا۔ گرکھ ورلے میل سورے سرگ، اندر مندر کھوج کھجایا۔ راہ ساچے گیا لگ، ساچی پوڑی آپ چڑھایا۔ آپ مٹائی ترسناگت، کوڑا مٹھا پھل
 کھوایا۔ نرمل جوتی گئی جگ، انڈھا شبد سنایا۔ ساچی کایا رہی گھ، پرکھ ابناشی ساچا تھٹھا دیا کمایا۔ گرکھ ہنس بنیا گت، در گھر رٹھا آپ منایا۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھ ساچا سنت سہیلا ایکا مٹھا چارو کٹناں رہیا دکھایا۔ رے ٹھگ رے ٹھگ ٹھگوری ٹھگن آئیو ری۔ کلجگ واتتی گئی دگ، نہ
 کوئی بچائے بوری ری۔ مایا رانی تئے تگ، بیٹھی رہے گھر گوری ری۔ گرکھیاں کھ لگائے شبد ساچا سگ، نہ کوئی جانے کھیل اور اوری ری۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، ایکا جوت مات رہی جگ، لکھ چوراسی من سرتی من سرتی پائی کایا کوری ری۔ من سرتی شبد ڈھنڈول، آتم اندھیا۔ سچ دست سد وسے کول،

بھاگاں مندیا۔ کایا پڑدہ اپنا پھول، رسن وکاری جھوٹے گندیا۔ شبد دامہ وجے ڈھول، بند کواڑی کھول جنڈیا۔ نش اکھر وکھر بیٹھا رہیا بول، ساچا راگ اک سُنڈیا۔ نرمل جوتی سدا اڈول، گھر ساچے آپ وسنڈیا۔ دوس رین کرے چوہل، سجن سہیلا سنگ وسنڈیا۔ ملے وڈیائی اُپر دھول، چرن پریتی اک رکھنڈیا۔ گُرمکھ سدا رہے اڈول، پر بھ ساچا آپ بخشنڈیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ بنائے اپنا بندیا۔ گات گات گات رے من گات رے، رین وھونی آئی۔ اُٹھ دھات وقت سہات پر بھ بھات، ہر ز شبد تورت اک وجائی توری۔ داتا سخی کرے سخات، پنچاں چوراں سدا بغات، ہرجن آسا منسا پوری۔ اُٹھ اُٹھ جاگ من گات گات گات رے من، نہ دیسے مات دُری۔ کون گات کون گناوے، کون اُٹھات کون سناوے، گُرمکھ ساچا پر بھ ساچے واچا، آپ اپنے چرن لگات، در گھر ساچا ایکاپاوے۔ چرن دھوڑ سچا اِشان نہات، امر اپد گھر ساچے سدا موکھ مُکت پر بھ آپ دواوے۔ امرت آتم پیائے مد، سدا خُماری کرم وچاری آپ کراوے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ دکھائے اپنا در ساچی حد، پھڑ پھڑ بانہوں پار کراوے۔ پھڑ باہوں کرے پار، آپ ادھاریا۔ نہ کوئی جانے پار کنار، منمکھ ڈبے وچ منجھدھار، بھرے سرب سنساریا۔ گُرمکھ ساچے سچ پیار، اک کرایا ونج وپار، شبد اُڈاری جوت نرنکار، آپ سہائے بنک دواریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ بہائے دیا کمائے ساچے مندر اُج اٹل شبد محل اُج مناریا۔ ہر گھٹ رام پسار، جگت ونجاریا۔ ہر گھٹ رام ادھار، نام جپا رہیا۔ ہر گھٹ رام پسار، تیرتھ تٹ اک دکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے وسے گھٹ گھٹ، بھرماں وٹ میٹ مٹا رہیا۔ بھرماں کڈھے کندھ، آپے ڈھانیا۔ خوشی کرائے بند بند، ساچے گھر وجے ودھانیا۔ اک اُپجائے پرمانند، نجانند ہر سماںیا۔ گُرمکھ چڑھائے ساچے چند، سیتل دھارا رہیا وہانیا۔ آپ مُکائے اگلا بچھلا پندھ، جگت وچولا آپ اکھوانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد سچا ڈھولا چار ورنان ایک بولا، گیت سہاگی رہیا سناںیا۔ گیت سہاگی گاؤنا نام، آتم مد رتیا۔ لیکھے لگے کایا مائی جھوٹھا جام، ساچا نیچ نیچے ساچے وتیا۔ امرت پینا ساچا جام، لیکھا چھکے مات تمام، پُرکھ ابناشی دے سمجھاوے تیا۔ پور کرائے سگلا کام، بھاگ لگائے نگر گرام، پنچاں چوراں کرے تیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھاں دیوے نام ور، شبد سرُپی ساچی ستیا۔ شبد سرُپی ست آپ ادھاریا۔ نرمل کرے کایارت، بھرم بھلیکھا دُور کرا رہیا۔ آپ رکھائے دھیرج یت، ساچا لیکھا لیکھے لکھا رہیا۔ رکھے لاج وچ جگت، ساچے بھگت آپ بنا رہیا۔ شبد دکھائے ایکات، ساچا راہ آپا جنا رہیا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپے دے سمجھاوے مت، ساچا نام پکڑ دامن، اپنا آپ جپا رہیا۔ ساچا نام چپائے، جاپ اجییا۔ پورن اچھیا آپ کرائے، مٹائے تینوتیا۔ ساچی بھچھیا نام پائے، گرگھ آتم جھولی ڈاہے، دوس رین کرے رکھیا۔ نام رنگن اک چڑھائے، دوجا در نہ منگن جائے، سبنی تھائیں ہوئے سہائے، در گھر ساچے ساچی سکھیا۔ ساچے انگن آپ اٹھائے، شبد کنگن تن پہنائے، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں لیکھا آپے لکھیا۔ لیکھا لکھنہار لیکھ لکھاریا۔ سرشٹ سبائی رہیا ویکھ، آپے گپت آپے ظاہریا۔ جوتی جامہ دھرنا بھیکھ، وڈ بکاریا۔ لکھ چوراسی میٹن آیا ریکھ، آپے کرے اپنی کاریا۔ ساچا شبد لاون آیا میخ، نہ کوئی سکے جڑ اٹھایا۔ ساچے لوچن لینا پیکھ، ڈیرہ لائے وچ پہایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، کایا چھتے پاڑیا۔ کایا چھتے لائے پاڑے، شبد سُنہیہریا۔ مایا گنی دیوے ساڑے، آپے لائے اک اٹھیریا۔ پنچاں چبائے اپنی داڑھ، کرے حق نہیریا۔ گرگھ ساچا در گھر ساچے دیوے واڑے، جوٹھا جھوٹھا جگت جھیریا۔ میل ملائے ساچا لاڑے، کھلا دیسے ایکا وٹھریا۔ آپے وسیا ناڑ ناڑے، بتی دنداں بھیر بھیریا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھوں دیوے نام ور، کلج تیرا اٹا گیر اپنے ہتھیں گیریا۔ کلج اٹا گیر آپے گڑایا۔ در در گھر گھر پیا جھیرے، نہ سکے کوئی نہیرے، ورن اورناں دوکھ پایا۔ نہ کوئی جانے ساچا نگر کھیرے، جھوٹھی نگری ڈیرہ لایا۔ آپے مارے بھیر بھیرے، سچ سمگری ساچی راس نہ رکھے کوئی سواپا۔ آپے چھیرا رہیا چھیرے، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد بھنڈارے رہیا بھر، لوک ماتی دس کسے نہ آیا۔ لوک مات پیا اندھیرا، رین اندھیری چھایا۔ پُرکھ ابناشی پایا پھیرا، میری میری جگت بھلایا۔ پرگٹ ہوئے سنگھ شیر شیر دلیرا، میری تیری انتم انت آپے آپ چکایا۔ نہ کوئی جانے سنجھ سویرا، اٹھے پھر رہے دہانیا۔ مایا دھاری جھوٹھا ڈیرہ، ویکھ وکھانے تھاوں تھانیا۔ گرگھوں بٹھے آپے بیڑا، پار لنگھائے پھڑ پھڑ بانہیا۔ در گھر سچے سچ نہیرا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سدا سہیلا اک اکیلا، دیوے ٹھنڈیاں چھانیا۔ دیوے ٹھنڈی چھاں، دو جہانیا۔ آپے پتا آپے ماں، گرگھ ساچے بال اجانیا۔ ہوئے سہائی سبنی تھان، کرے کرائے جان پچھانیا۔ اک چپائے ساچا ناں، ساچا دیوے ونجھ مہانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، چلے چلائے اپنے بھانیا۔ ہر بھانا انمول، گرگھ وچارنا۔ انتم تلتنا پورے تول، مانس جنم مات نہ ہارنا۔ آپے پڑدے رہیا کھول، دُئی دویتی مٹے ہنکارنا۔ ساچا شبد وجاوے ڈھول، ساچا کارج آپ سوارنا۔ ساچے مندر رہیا مول، کھڑی رہے شبد گُزارنا۔ اُلٹی کرے نا بھی کول، امرت بخشے ساچی

دھارنا۔ ملے وڈیائی اُپر دھول، گرگھ ساچے سنت اُدھارنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بیڑا اتم پار اُتارنا۔ مستک ملے دھوڑ، چرن دواریا۔ چاڑھے رنگ گوڑھ، پُرکھ اپاریا۔ بنے پتر ممتکھ موڑھ، سر رکھے ہتھ سمرتھ کرے پار اُتاریا۔ جھوٹھی مائی کایا کوڑھو کوڑ، جوت زرنجن اپنا محل اُساریا۔ در گھر ساچے نام چام ساچی دھوڑ، گرگھ ساچے ہر ڈلاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے ساچا نام ور، بھریا رہے شبد بھنڈاریا۔ نام رنگ رنگ نام کایا چولیا۔ انگ سنگ سنگ انگ سنگ داسی داس بنیا رہے گولیا۔ بھگت منگ من ترنگ، دیوے کلا سولھیا۔ در دوارا رہیا لنگھ، شبد سرُپی اک پنگ، آد انت کدے نہ ڈولیا۔ چاروں گنت چار بند، وچ رکھائے پرمانند، پورا تول تولیا۔ میٹ مٹائے بھرماں کندھ، شبد چڑھائے ساچا چند، ساچے مندر کُنڈا کھولیا۔ ویکھ دکھانے نجانند، جوتی جوت سرُپ ہر، ساچے در آپے وڑ، ساچے مندر آپے بولیا۔ بولے بولنہار آپ بلایا۔ کایا مائی چھاچھ ورولے، اجرج کھیل رچایا۔ لگے بھاگ کایا چولے، ساچی رنگن رنگ رنگایا۔ ہر سنت کدے نہ ڈولے، اڈول اٹل اٹل آپ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، بھاگ لگائے کایا ساچی کُل، گرگھ ملیا سبھایا۔ ملے درس جگت گر میت۔ ایک راکھو چرن پریت۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دعوت دعویٰ کھولے در، شبد سنائے ناد انا داساچے مندر ایک اگیت۔

☆ ۲۰ کنگ ۲۰۱۲ بکرمی ماتا بشن کور دے گرہ جیٹھووال ضلع امرتسر ☆

سگل پسارا آپ، آپ کرایا۔ جانے وڈ پرتاپ، آپ اپنے رنگ سمایا۔ آپے مائی آپے باپ، آپ اپنا آپ اُپایا۔ آپے جانے اپنا جاپ، جگا جگنت مات جپایا۔ شبد مارے تینو تاپ، ہوئے ہنگتا روگ گویا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک کالا ویس وٹایا۔ آپے آپ اُپٹا بلوانیا۔ شبد سنائے ساچا کناں، والی دو جہانیا۔ بھرماں بھانڈا جھوٹھا بھٹا، دیوے نام دان گن ندھانیا۔ ہر جن چڑھائے ساچے چٹا، جھلائے شبد جگت نشانیا۔ آپ اپنا بیڑا بنا، پر بھ اپنے کندھ اُٹھانیا۔ لکھ چوراسی دیوے ڈٹا، نہ کوئی جانے جیوشیطانیا۔ گرکھاں دیوے نام دھنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وڈ داتا پینا وڈ خزانیا۔ آپے رنگ رُپ اپار، وست امولیا۔ آپے کھولے شبد بھنڈار، ساچا تول ہر جی تولیا۔ جن بھگتاں بنیا رہے ورتار، مندر اندر کُنڈا کھولیا۔

دیوے ور سچّی دُھنکار، ناد اناہد ساچا بولیا۔ شبد مارے تیز کٹار، بھاگ لگائے کایا چولیا۔ جوت نرنجن کر آکار، اگیان اندھیرا آپ پھولیا۔ امرت آتم ساچی دھار، ساچے گھر ساچے ہر جو تولیا۔ گرگھماں کرے کرائے ونج وپار، اکھر وکھر اک اتولیا۔ مانس دیہی نہ آئی ہار، چرن پریتی گھول گھولیا۔ کرپا کرے نرنکار، دھار کالی کل کل سولیا۔ لکھ چوراسی اتری پار، دھرم رائے نہ کرے خوار، لاڑی موت ہوئی گولیا۔ بلیا میل پُرکھ بھتار، پُرکھ اگتا اندرے اندر ناڑی ناڑی تیج سوار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ دوارا اپنا کھولیا۔ کھلے اک دوار نام ورتایا۔ چار ورنان کرے خبردار، گرگھ سویا آپ جگایا۔ آپے ہویا پہریدار، دس کسے نہ آیا۔ بے مکھ تے پیر پسر، مایا پڑدہ آپے پایا۔ سادھ سنت ہوئے وبچار، جوٹھا جھوٹھا موہ ودھایا۔ گرگھ ورا در بھکھار، آتم بھچھیا ساچی رچھیا پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، آتم جھولی آپ بھرا رہیا۔ جوتی جوت مات پرکاشی، کرے کھیل گھنک پُر واسی، شبد چپائے سواس سواسی، نواں ستاں ونڈ ونڈا رہیا۔ ویکھ دکھانے پر تھی آکاش، برہما شو داسن داس، سُرپت راجا نال رلا رہیا۔ گرگھ ساچے پر بھ ساچا سد بل بل جاسی، مانس جنم کرے زہراسی، جیرج کھانی آپے لیکھے لا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت سہیلے دیوے ور، ساچا جام آتم نام آتم مد در دوارے سد ایکا ایک پیا رہیا۔ اک پیائے نام ساچا سیریا۔ سکا ہریا کرے کایا چام، تن کٹے ہوئے پیڑیا۔ در گھر ساچے کوئے نہ اگے دام، کلجک ویلا انت اخیریا۔ ایکا ایک رمیا رام، آد انت بنھے بیڑیا۔ اک چپائے سوہنگ سچا نام، انت سنت بھگونت کٹے بھیریا۔ پورن کرے کام، کایا نگر گرام، مٹے اندھیری شام، آسانسا ہر ساچا پوریا۔ ہر ساچی سیو آپ لگائیا۔ گرگھماں چپائے رسن جہو، بتی دھارا رہیا بخشائیا۔ جوت نرنجن ملے میل، الکھ ابھیو سدا سکھدائیا۔ چرن سیس جھکائے کروڑ تیتیس دیوی دیو، دھن دھن گرگھ تیری وڈ وڈی وڈیائیا۔ سوہنگ لینا رسنا میو، پر بھ ساچا رہیا کھوئیا۔ چرن پریتی ساچی سیو، دو جہان ملے وڈیائیا۔ کوشک منیا ساچا تھیو، اپنی ہتھیں رہیا لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا اکھر ایکا وکھر، گرگھماں رہیا دکھائیا۔ اکھر وکھر جگت نرالا، گر گوہندا آپ چپائندا۔ آپے پاڑے بجر کپاٹی پتھر، پنجاں چوراں ستھر لاہندا۔ نیتز نیر نہ وہے اتھر، سوہنگ ساچی سنپٹ چڑھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، جن بھگتاں بنت بنائندا۔ بنت بنائے آپ، جگت وچھورڑا۔ شبد جنائے آپ، نام انملڑا۔ گرگھماں جھولی پائے، در دوارا ایکا کھولڑا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چار ورنان ایکا سرنا کھلے ہرن پھرنا،

چُکے مرن ڈرنا، ایک گھر ایک ور، ایک ہر سوہنگ شبد چلائے پوڑا۔ سوہنگ ساچا بول سرشٹ سبائیا۔ لوآں پُریاں رہیا تول، شبد سینگھاسن ڈیرہ لائیا۔ نو کھنڈ پر تھی بوہا رہیا کھول، اپنی ہتھیں کُنڈا لاپیا۔ ستاں دیپاں وجے ڈھول، نام مردنگا رہیا وجائیا۔ گرگھیاں سدوسے کول، دوس رین سدا سہائیا۔ آتم پڑدے رہیا پھول، پُرکھ ابناشی نظری آئیا۔ ساچا راگ انادی رہیا بول، سُن مَن آپ تڑائیا۔ آپے رہے سدا اڈول، بہتر ناڑی کایا مول، پُھل پُھلوڑی مات لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے پھرے پچھے اگاڑی، میٹ مٹائے پنچم دھاڑی، گرگھیاں لاج رکھائے چرن پُجھائی داہڑی، ساچی سیو رہیا کمائیا۔ نوست ست نو وند وندیا۔ آپے ویکھے وچ برہمنڈیا۔ کون دوارے کرم ست، اُتبیج سیتیج جیرج انڈیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے آپ کھنڈ کھنڈیا۔ نوست نو دھار کھیل اپاریا۔ جوتی جامہ بھیکھ اپار، ویکھے کھیل سرب سنساریا۔ نوواں کھنڈاں پائے سار، راج راجاناں شاہکاریا۔ ستاں دیپاں کرے خوار، بھانا اپنے ہتھ رکھا رہیا۔ ساچا شبد پھیدار، چوہدار ہر بنا لیا۔ گرگھ ساچے کرتیار، سچ دوارا اک سہا لیا۔ نام کرائے تن شنگار، تیز کٹار نہ کوئی رکھا لیا۔ آپے مارے پانچوں یار، جھوٹھانا تا موہ تڑا لیا۔ اک کرائے ہر جیکار، ساچا جاپ اک جپا لیا۔ آدانت نہ آئے ہار، وڈ پرتاپا نام رکھا لیا۔ مانس دیہی اترے پار، مائی بابا گود اٹھا رہیا۔ بھرے بھلا کل سنسار، مایا تاپا اک چڑھا رہیا۔ امرت ڈلھا جیو گوار، سر پاپاں بھار اٹھا لیا۔ گرگھ در دوارے آیا بھلا، شبد گائے ساچے بھلا، پر بھ ساچی دیا کما رہیا۔ کایا پھل مات نہ ہلا، امرت میوہ نام لگا رہیا۔ بھاگ لگائے اپنے کلا، سرتی سوئی جگت جگا رہیا۔ دیوے دان نام انملا، اکال مورتی میل ملا رہیا۔ سچ دوارا ایک گھلا، اوجاں نیچاں بھيو چکا رہیا۔ گرگھ ورا چرن پریتی گھول گھلا، جس جن اپنی سیوا لا رہیا۔ ساچے تول ہر جن تلا، کلجک مایا انت نہ رلا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لڑ پھڑا رہیا۔ آپ اپنا لڑ پھڑائے دس کسے نہ آیا۔ سوہنگ ساچا جاپ جپائے، قلعہ مندر اندر کایا کوٹ جھوٹھا کھوٹ بُرج منارا آپے ڈھاہیا۔ اک لگائے شبد چوٹ، ساچا راگ رہیا سناہیا۔ گرگھیاں اٹھائے دیا کمائے جگائے وچوں کوئی کوٹ، دوسر کوئی بھيو نہ ریا۔ دُرمٹ میل کڈھے کایا کھوٹ، امرت ساچا جام پیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام ہر ہر ناما نوست میل کر، بھگت سہیل در گر چیل ملے ور، آپ اپنے رنگ سماہا۔ رنگے رنگ کایا چولی، شبد رنگ گُلالا۔ آپ اٹھائے ساچی ڈولی، دُھر در گاہی ہر دلالا۔ آپے در دوارا رہیا کھولی، دینا بندھو دین دیا۔ اندرے اندر رہیا بولی، سدا سدا کرے رکھوالا۔ بدھ مت آلی بھولی، بنی رہے پنچاں گولی، پھل دسے نہ کسے ڈالا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھاں دیوے نام ور، کلجک لاہے مستک داغ کالا۔ آپے پون سواس، شبد ترانیا۔ اڈے اڈاوی وچ آکاش، والی دو جہانیا۔
 وسے جنگل جوہ وچ پرہاس، آپے بنے جانی جانیا۔ لکھ چوراسی رکھے واس، نہ سکے کوئی پچھانیا۔ گرکھ ورا ہو یا داس، ملے میل سری بھگوانیا۔ رسن چپائے
 شبد سواس، دیوے دان جیا دانیا۔ کایا منڈل کرے راس، آپے پائے اپنی راس، کھیلے کھیل گن ندھانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، شبدی جوتی میل کر، پون
 جھلائے نام نشانیا۔ پون ہلارا اک دوانیا۔ گرکھ ساچے تن شنگار، ساچا شبد کرایا۔ کریا کھیل وچ سنسارا، بھیسو کسے نہ پانیا۔ پرگٹ ہوئے نر اوتارا، راج
 راجاناں رہیا جھلایا۔ آپے بھئے اپنی دھارا، سبجگ ساچا راہ دکھایا۔ کلجک ہوئے مات خوارا، سادھ سنت نہ ہوئے سہانیا۔ گرکھ ورا اترے پارا، جس جن ایکا
 راہ دکھایا۔ لکھ چوراسی ڈبے وچ منجھدھارا، نہ سکے کوئی بچایا۔ سوہنگ اکھر ساگر سندھ دھارا، جگت وہن رہیا وہانیا۔ گرکھاں دیوے کر پیارا، کایا ٹھنڈی
 ٹھار کرایا۔ بے کھ روون ہاہاکارا، دھیرج دھیر نہ کوئے دوانیا۔ اُنی اَسو دوس وچارا، پر بھ ساچی نیہہ رکھایا۔ کرے کھیل اونکارا، سرب پیارا دیکھ دکھایا۔
 پنچم کنگ پُرکھ اپارا، پُری برہما رہیا سامیا۔ اِگی کنگ کرم وچارا، شو شکر چرن لیانیا۔ گھڑ ست اُبلے رت، کروڑ تیتیسا بیس اکیسا رہیا آپ اٹھایا۔ گھڑ تیتی
 سوہنگ شبد ساچی بیسیں، نانک گر نانک رہیا تاری لایا۔ پوہ نو نو پوہ جگت دیا پر بھ لئے کھوہ، بھگتن دات وڈ کرامات سوہنگ جھولی پانیا۔ پنچھی پوہ جن
 بھگتاں دُرمت میل دھو، جاپ جپایا سوہنگ سو، ایکا دوجا بھو چُکایا۔ ہر بن اور نہ جانے کو، سادھ سنت رہے رو، راج راجاناں مایا ممتا موہ، نہ ہوئے کوئے
 سہانیا۔ گرکھاں کایا مندر ساچا اندر امرت آتم لینا دھو، نیر دھار ہر داتار ایکا رہیا وہانیا۔ چھٹی پوہ شبد سرُوپ بل لئے جو، راج راجاناں رہیا جڑھ اُکھڑایا۔
 ساچا شبد سادھاں سنتاں در دوارے ڈھو آ دیوے ڈھو، پھل ڈالی پت پتیا ایکا ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا بھانا
 سدا سد جگت رہانیا۔ سچ دوارا ایکا جوت اکالیا۔ چرن پریتی ساچی ٹیک، بنیا رہے سدا رکھوالیا۔ کایا بُدھ کرے بیک، پھل لگائے ساچی ڈالیا۔ مایا موہ نہ
 لائے سیک، در دوارا ہوئے خالیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ شبد دیوے ور، دسے راہ ایکا ایک جگت سکھالیا۔ سوہنگ اکھر رسنا پڑھ۔
 شبد پوڑے جانا چڑھ، توڑ ہنکاری قلعہ گڑھ۔ در گھر ساچے جانا وڑ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اندرے اندر لئے پھڑ۔ پنچ تت پردھان،
 پنچ پروانیا۔ پنچم میٹے ہر شیطانیا۔ پنچم ہووے ہر پروان، پنچم میل سری بھگوانیا۔ پنچم پنچ ملی بلوان، پنچم ہووے نوجوانیا۔ سرتی رلی نال

رکان، دوس رین رہے مستانیا۔ سرتی کھیل کرے پردھان، مایا ممتا موہ بھلانی۔ منو آ من دہ دشا اڈانا، نہ کوئی روکے روک رکنا۔ شبد ڈور بٹھے چور ہتھ
 بھگوانا، اندھ گھور گھور کرانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، اجپا جاپ جاپ گر منتر لگی تن بھجھائے بسنتر، ساچا میل ملانیا۔ مایا اگنی تت ورو لے، شبد مدھانی پانیا۔
 سوہنگ اکھر ہر ہر بولے، رس سوانی نال رلانی۔ ٹھنڈا پانی امرت ڈولے، آپ اپنی دیا کمائی۔ سچ بھلوڑی آپے مولے، چھاچھ ورو لے سچ سبھائی۔ اٹلی
 کرے نابھ کولے امرت دھارا رہیا وہانیا۔ ملے وڈیائی اُپر دھولے، دھرت مات خوشی منانیا۔ ملے مان ساول سولے، ست پُرکھ زرنجن ست ستوادی ستوگن
 رہیا سامنیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، شبد ڈور ہتھ پھڑ، کلجک رین اندھیر گھوری، چوری چوری گرکھاں من بندھانیا۔ گرکھاں بنھے من، شبد ڈوریا۔ جگت جگت
 نہ ڈولے تن، نیڑ نہ آئے حرام خوریا۔ دیوے نام سچا دھن، دھن مال اور نہ جانے ہوریا۔ زرنجن راگ سنائے کن، آپے جانے گہر گوریا۔ بھانڈا بھرم
 پر بھ دیوے بھن، جوتی جوت سروپ ہر، بھگت چکائے مور توری۔ من پھاندھی جگت پھندھایا اے۔ سرشٹ چھل چھل باندھی، بھرماں گیڑ نہ کسے کٹایا
 اے۔ لکھ چوراسی آتم آندھی، کایا نگر کھیڑا نہ کسے وسایا اے۔ جگت مسافر تھکے پاندھی، ساچا پندھ نہ کسے مکایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، گرکھاں بیڑا اپنی ہتھیں بنھ دکھایا اے۔ رے من ٹھگورے، گرکھ نہ ٹھگ۔ کلجک جیو جنت ہوئے بورے، پر بھ پکڑ اٹھائے شاہ رگ۔ جن ہر
 کاج مات سورے، جگت ترسنا بھجھے اگ۔ شبد سروپی کرے چورے، چرن کول پر سے جن جگ۔ ملے میل گہر گورے، وڈ داتے سورے سرگ۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تن بندھائے سوہنگ شبد ساچا تگ۔ ساچا تگ بٹھ کرتار۔ دیوے وڈیائی جگت جگ، کل قلندر انتم وار۔ دیک جوتی
 بلے اگ، میٹ مٹائے اندھ اندھیار۔ امرت آتم سوما رہیا وگ، گرکھ بہائے سچ دوار۔ من پنچھی بنے ہنس گگ، دیا کمائے گر کرتار۔ کلجک واتتی رہی
 وگ، بے مکھاں تن کرے چھار۔ ویکھے کھیل کل کہ اج، در دوارے بہنا سچ، شبد سنگھاسن چڑھنا بھج، تال تلواڑا جائے وچ، ہر بھگت اکھاڑا جائے لگ،
 انتم انت وچ سنسار۔ بھگت مارگ گر میت، گرکھ جگائی۔ آپے پت پُنیت، ملیا میل ہر رگھرائیا۔ من بیراگی لیا جیت، گر چرن سدا اتیت، کایا سوہنگ سچا
 گیت، نہ بیٹھے کر جڈانیا۔ کلجک انتم رہیا بیت، سبجگ چلے ساچی ریت، نہ کوئی مندر نہ مسیت، گرودوارا دس نہ آئی۔ گرکھ گرکھ ایک ایک پرتیت، سدا
 سہیلارکھے چیت، چتوت ٹھگوری نہ پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تن من دھیرج بیت، شبد سروپی آتم ست ایک نام دوایا۔ نام روزی نہ

روزی خاک، رازق رزق رحیم رحمان نور الہی پاکی پاک، بند کواڑی کھولے تاک، آپے دانا پینا اے۔ مکہ کعبہ حاجن حاج، میل ملائے دو دو آب، ساتک وست شانت کرائے سینہ اے۔ دیکھے کھیل سچی جناب، کایا تن وجائے رباب، اک پیائے حیات آب، من منوآں رہے بھینا اے۔ اُلٹی رہے کول نابھ، لوک مات نہ آئے عذاب، نہ کوئی پن نہ صواب، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھیاں دیوے نام ور، دیکھے کھیل جگت سہیل رُسا چینا اے۔ اٹھ سرت سوانی، وقت سنبھالنا۔ آون جاون نہ رہنی مات نشانی، ملے میل پُرکھ بھگوانا۔ دیکھ وکھانے چارو کھانی، ساچی بانی کرے چھاننا۔ آپے دیکھے وید پُرانی، انجیل قرآنی لائے باننا۔ نہ کوئی دیسے پنڈت گیانی، دھیانی وقت چکوانا۔ اک بیٹھائے ساچی رانی، ساچا تخت آپ سہاونا۔ سوہنگ اکھر سبج ساچی بانی، سو پُرکھ نرنجنا پہرہ لاونا۔ سرتی شبدی میل ہانیاں ہانی، پر بھ ساچا میل ملاونا۔ آپ چکائے جم کی کانی، دھرم رائے پھند کٹاونا۔ چتر گپت بھرے پانی، راجا یم در دُرکاونا۔ جن بھگتاں سوارے آپے کم، آپ اپنا راہ دکھاونا۔ سوہنگ گائے دام، کایا چم لیکھے لاونا۔ میٹ مٹائے جگت بھرم، پورب لہنا جھولی پاونا۔ نہ مرے نہ پئے جم، آون جاون بھو باونا۔ آپے دیکھے سچ برہم، برہم سروپی سد سماونا۔ پاربرہم سدا اگم، آپ اپنے رنگ سماونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھیاں کرے کرائے وقت سہاونا۔ گرگھ جاگے ہر جگایا، آتم ساچی جاگ لگایا، تن ویراگ اک کرایا، سوہنگ گائے سہاگی گیتی۔ اُچے مندر ڈیرہ لایا، بھرماں ڈیرہ آپے ڈھاہیا، سنجھ سویرا اک کرایا، سوہنگ گائے سہاگی گیتی۔ اُچے مندر ڈیرہ لایا، مانس دیہی جائے جیتی۔ من پنکھی دھاوس نہ دھایا، پر بھ ابناشی پھیرا پایا، ہیرا پھیرا آپ چکایا، آپے پرکھے نیتی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھیاں دیوے نام ور، سُننا کن بھاگ متھن بیڑا لینا بٹھ، بھانڈا بھرم بھن، چڑھے ساچا چن، سرت رہے پت پت پت پت۔ گرمت جگت میت، جیو نادانیا۔ پاربرہم سچ سرن پریت، مورکھ گدھ انجانیا۔ ہر جن کایا کرے ٹھنڈی سیت، دیوے دان نام بھگوانیا۔ پر بھ سدا سد پت پت پت، درگھر دیوے مانیا۔ دوس رین پرکھے نیت، مورکھ چتر سگھر سیانیا۔ آپے دیکھے دہرا مندر مسیت، پنے چھانے راجے رانیاں۔ گرگھ ورا لکھ چورا سی رہیا جیت، آتم توڑے مان جگت ابھمانیا۔ نر نرائن راکھو چیت، رسنا گائے گن گہر گبھیر ملے وڈیائی وچ جہانیا۔ ایکا ایک سوہنگ شبد ساچا گیت، سبج ساچے ساچی ریت، آپ جھلائے دھرم نشانیا۔ دھرم نشان جھلائے ہر بلکاریا۔ دیکھ وکھانے تھاؤں تھائیں، جیو جنت ہنکاریا۔ گرگھ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہیں، ساچی سیوا سیوک آپ کرا رہیا۔ کلج دیوے آتم

چھائیں، سیتل دھارا امرت آپ وہا رہیاء۔ آپے پتا آپے مائی، چرن پریتی ناتا دکھا رہیاء۔ گرگھ ہنس بنائے مانک موتی، ساچی جوتی سوہنگ چوگ چگا رہیاء۔ در گھر ساچے ساچی تھائیں، نہ کوئی ورن نہ کوئی گوتی، اپنا بھانا شبدی رانا سد مہربانا بھگت بھگوانا اپنے ہتھ رکھا رہیاء۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، نہہکنک نرائن نر، ہر جن جن ہر سوئے مات جگا رہیاء۔ آپ جگائے جگت، جگوجگ داتا کل میت۔ دیا کمائے شبد شبد شبد، نام نام نام دوائے، اک سنائے سچ سہاگی گیت۔ سوچھ سرؤپی بن رنگ رُوپی وڈا شاہو بھوپی، آپ دسائے اپنی ریت۔ مایا رانی وڈ جروانے لوک مات اندھ کوپ، مندر گرودوارا نہ کوئی مسیت۔ جوت نرنجن اک آکار سرب پساہ ست سرؤپ، کال قلندر کلجگ تیری اتم وار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، پاربرہم پاربرہم ایکا منگ ساچا سنگ، بھگت جتاں دی ساچی منگ، شبد گھوڑے کس تنگ، نو دوارے پار لنگھ، امرت دھار وہائے گنگ آتم دھار۔ آتم دھار تیرا ویلا، گھر ساچے آپ وہائندا۔ آپے وسے اک اکیلا، دس کسے نہ آئندا۔ دسم دواہی سچ محلہ، جلاں تھلاں پار کرائندا۔ گرگھ ہتھ پھڑائے ساچا پلا، رسنا میللا اک کرائندا۔ دئی دوتی میٹے سلا، اپنا پلا ہتھ پھڑائندا۔ سچ دوارے پئے تر تھلا، پنچم کچھ لیا ئندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک دکھائے سچ گھر، نو دوارے چکے ڈر، نہ جنم نہ جائے مر، سد اتینا آپے آپ رہائندا۔ آپ اپنے سنگ رلایا، اور نہ جانے کوئے، لکھ چوراسی راہ اپایا۔ آتم سیجا آپے سوئے، گرگھ ساچے رہیا جگایا۔ دوسر جیو نہ جانے کوئے، ساچا راہ اک دکھایا۔ امرت یج آتم بوئے، بھرماں ڈیرہ آپے ڈھاہیا۔ در دوارے آگے ہوئے، جوت نرنجن درس دکھایا۔ شبد سرؤپ پرگٹ ہوئے، شبد سرؤپی کھیل رچایا۔ پون سرؤپی ہوئے ترے لوئے، پون سرؤپی سرب سمایا۔ نورو نوری جوت بلوئے، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھلاں دیوے نام ور، ساچا راہ اک چلایا۔ ایک راہ نام ادھار، بھو جل پار اتاریا۔ گرگھلاں دیوے تھاتھات، پرگٹ ہوئے جگت ملاح وڈ وڈا سنساریا۔ شبد سرؤپی دیوے ساچاناں، چار ورنان پر اُپکاریا۔ دوس رین نہ کرے نانہہ، منگن منگ جیو بھگھاریا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، بنک دوار بنک کایا مندر اک سہا رہیاء۔ کایا مندر اک بنایا۔ شبد سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ پون سرؤپی چور جھلایا۔ پر تھمی آکاش وچ سمایا۔ گھٹ گھٹ واسن سدا ابناسن، آپ اپنا بھیکھ وٹایا۔ بھگت جتاں ہر داس داسن، در در گھر گھر پھیرا پایا۔ مانس جنم کرے کرائے راس راسن، آون جاون پھند کٹایا۔ نہ کوئی دیسے مدرا ماسن، بتی دند نہ مات لگایا۔ پرگٹ ہوئے گھنک پُر داسن، شبد سرؤپی چند چڑھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھلاں

دیوے نام ور، اکال اکالا دین دیالا سرب پرتپالا سدا سدا سدا ہوئے سہایا۔ ہوئے سہائی آپ کایا مندر۔ آتم وجے ودھائی، توڑے چندرا۔ چھٹی راگ بھیو نہ پائی، ڈوگھی کندرا۔ لکھ پورا سی ہوئی ہلکائی، پھرے بندرا۔ چاروں گنت بھیکھ وٹائی، آپے بنے گورکھ مچندر۔ ایک دیوے نام دُہائی، سوہنگ ساچے مندر۔ سولاں کلا کھیل ورتائی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ دکھانے در در گھر گھر، کھیلے کھیل اندرے اندرا۔ اندرے اندر دھار ہر رکھائی۔ ڈوگھا ساگر سندھ سار نہ پائی۔ آپے ویکھے کایا گاگر، تت ورو لے سچ سُبھائی۔ گرگھاں نزل کرم ہوئے اُجاگر، ملیا میل ہر رگھرائیا۔ ونج کرائے نام سوڈاگر، تن وِجدی رہے ودھائی۔ ایک نام رتی رتاگر، نوری جوت کرے رُشائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، گر پورا سرب بخشندا کلنی چیرا نام توڑا شبد گھوڑا جوتی جوڑا دُھر در گاہی آیا دوڑا، لوک مات رکھایا چوتھا پوڑا، کلجک جیو ویکھے مٹھا کوڑا، سبجک ساچا راہ دکھائی۔ سبجک ساچا ساکھیا، سکھ سچ سُبھائے۔ ملے میل الکھنا لاکھیا۔ رہیا بنت بنائے۔ شبد گیت ساچا بھاکیا، گرگھ ساچے رہیا سٹائے سدا سد کرے راکھیا۔ دوس رین ہوئے سہائے۔ آدانت سگلا ساکھیا، وچھڑ کدے نہ جائے۔ لیکھا لکھے دُھر در گاہی مستک ماتھیا، بدھنا لیکھا دئے مٹائے۔ آپے رکھے دے کر ہاتھیا، سد سہیلا آپ اکھوائے۔ مات چلائے اولڑی گاتھیا، سوہنگ ساچا ناؤں رکھائے۔ گرگھ چٹھائے ساچے راتھیا۔ اکال مورت سرت بھوائے۔ لیکھا چکے ساڈھے تن تن ہتھیا، ناد تورتی دُھن اُپجائے۔ جیوں راما گھر دسر تھیا، بھید ابھید آپ چھپائے۔ سرب کلا آپے سمر تھیا، کاہن کرشن دس نہ آئے۔ سرشٹ سبائی رہیا متھیا، نہہکلنی جامہ پئے، جن بھگتاں دیوے ایک ساچی سکھیا، سوہنگ اجپا جاپ چپائے۔ سگل وسورامات لتھیا۔ دوس ست رسن دھیائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کلجک انتم جوت دھر، گرگھ ساچے سنت سہیلے در گھر ساچے کرائے ساچے میلے، لوک مات مار جھات، آپے آپ جگائے۔ شبد بھنڈار اڈول ہر ورتایا۔ سچ سبگھاسن بیٹھا رہیا بول، دس کسے نہ آیا۔ گرگھاں آتم پڑدے رہیا کھول، دُئی دویتری ترشنا بھکھ گویا۔ نام مردنگا وجے سچا ڈھول، اناد اناد راگ سنایا۔ میت مُرار سد سے کول، آتم سیجا آسن لایا۔ کلجک رین اندھیری کرے چوبل، شبد تیر ہتھ اٹھایا۔ سرشٹ سبائی رہیا رول، پنچاں کھیل رچایا۔ منمکھ تے رہے انھول، ساچی سیجانہ کنت ہنڈھایا۔ گرگھ کایا رہیا مول، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد ڈنڈا دیوے ور، دُھر در گاہی لے کے آیا۔ نام بھنڈارا ونڈے، در دوارے بھید کسے نہ آیا۔ کلجک آیا انتم کنڈھے، برہما شو سُرپت راجے کہہ کے آیا۔ مان گواؤنا سوہنگ ساچے ڈنڈے،

گرگھ سچے نال لے کے آیا۔ ہیٹھ بیٹھائے دھرم جھنڈے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سُنہیہڑا دیوے ور، آد انت گرگھ آتم ہوئے نہ رنڈے، شبد ساچا ناد وجایا۔ سُنے سُنائے وِچ برہمنڈے، ساچا کھیل رچایا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی داد، دھرم جھولی رہیا بھرایا۔ جوت جگائے شبد جنائے بودھ اگادھ، کرم گولی رہیا بنایا۔ نر نرائن میل مادھو مادھ، چرم ڈولی رہیا اٹھایا۔ جوٹھا جھوٹھا میٹ مٹائے واد وواد، کایا بھولی بھالی دئے جگایا۔ سدا سہیلا آد جگاد، پورے تول رہیا تُلایا۔ دوس رین رکھنا یاد، سوہنگ اکھر جگت وکھر ایکا ایک پڑھایا۔ در دوارا ایکا لینا لادھ، دوجا بھرم رہے نہ رایا۔ آپے سنت آپے سادھ، ست سنتو کھی وِچ سمایا۔ ہر جن ساچی رسنا لئی ارادھ، شبد موکھی بنت بنایا۔ دُھر درگا ہی ایکا داد، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، گرگھ بھنڈارا آپے آپ بھرایا۔ شبد بھنڈارا بھر آسا پوریا۔ سچ دوارا ایکا در، درس دکھائے حاضر حضوریا۔ اک نہائے ساچے سر، ہوئے روگ دُورن دُوریا۔ بھرم بھلیکھا چکے ڈر، پرگٹ جوت نورو نوریا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، سرب کلا آپے بھر پوریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھیاں دیوے شبد ور، نہ نیڑے نہ دسے دُوریا۔ شبد کرایا ونج، گر سنساریا۔ آپے لایا پچھلا قرض، دیونہار ہر داتاریا۔ دوس رین دوویں نین گرگھ ساچے رہے ترس، دیوے درس اگم اپاریا۔ منمکھ جوٹھے جھوٹے ڈوبے مایا وہن، ایکا بھلے نر نرکاریا۔ جوٹھا جھوٹھا ناتا ساک سجن سین، ویلے انت نہ کوئے سہاریا۔ گرگھ ساچے ساچا لاہا پر بھ در لین، ملے نام وست اپاریا۔ دوسر رسنا کسے نہ سکے کہن، گنونتائگن وِچاریا۔ کلجگ ویکھ اندھیری رین، جوتی نور کرے اُجیاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ساچے شبد کرے جیکاریا۔ سچ شبد جیکار، آپ کرنیا۔ پرگٹ ہو وِچ سنسار، بھانڈا بھرماں آپے بھنھیا۔ شبد پھڑے تیز کٹار، مارے کر خوار آتم انیا۔ گرگھیاں دیوے نام ادھار، شبد سرُپی کر پیار، ساچا راگ سُنائے کُنیا۔ آتم گھر بھرے بھنڈار، لکھ چوراسی اترے پار، لوک مات رائے دھرم نہ دیوے ڈنیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھیاں دیوے نام ور، آد انت جگ جگنت کایا کھیڑا بیڑا بنھیا۔ کایا کھیڑا پر اپار، سگلا ساتھیا۔ پنچاں کرے تن شنگار، پنچاں بہائے ساچے راتھیا۔ پنچاں کرے آپ خوار۔ پنچاں لیکھا لکھے مستک ماتھیا۔ پنچاں دیوے دیونہار، پنچ سُنائے سوہنگ شبد ساچی گاتھیا۔ پنچم رکھائے پون ادھار، شبد سرُپی اک اڈار، آپ رکھائے سگلا ساتھیا۔ ویلے انت نہ کرے اُدھار، اک اکلّا میت مُرار، جلاں تھلاں ہوئے سہار، داسن داس تریلوکی ناتھیا۔ اک کرائے ونج وپار، کلجگ کالا ویس اتار سوہنگ شبد پھولنہار، جگت چلائے ساچی گاتھیا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ انتم ویکھ در، پکڑ اٹھائے نو نو ناتھیا۔ نو ناتھ جگائے، شبد ہلا کرائے، سوہنگ ساچی گاتھ سنائے، اجپا جاپ جگت جپا رہیا۔ دوسرے دس نہ آئے، لکھ چوراسی رہیا بھلائے، بھرم بھلیکھا پارہیا۔ گرگھاں میلا سہج سُبھائے، آپ اپنا میل ملا رہیا۔ ہوئے سہائی سبئی تھائے، اٹھے پہر سرب سما رہیا۔ آپے پتا آپے مانے، ہر جن ساچے گود اٹھائے، بے گھاں گھر گھر اڈائے کانے، بودھ اگادھا شبد لکھائے، گرگھ مانے ٹھنڈی چھائے، پارذاتی آپ بنا رہیا۔ ویلے انتم پکڑے بانے، چرن ناتی جوڑ جڑا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک جپائے ساچا جاپ، میٹ مٹائے تینو تاپ، پرگٹ ہوئے آپے آپ، ساچا لیکھا دُھر درگا ہی بھیکھا، کایا چولی آتم جھولی آپ بھرا رہیا۔ کایا چولی تن رنگائی، آتم جھولی بھرا یا۔ ساچی ڈولی ہر سہائی، شبد گولی نال بندھائیا۔ کلجگ بی انت ویا ہی، پورے تول رہیا تلائیا۔ شبد پڑدے رہیا کھولی، بھو ابھیدا بھو نہ رانیا۔ گرگھ ورلے کایا ایکا مولی، بھل بھلو اڑی مات سہائیا۔ آپ اٹھائے نابھ کولی، امرت بوند سوانتی کھ چوائیا۔ ملے وڈیائی اُپر دھولی، کرشنا سولا دیا کمائیا۔ لکھ چوراسی ہوئی بولی، رسن وکارا رہیا ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے سنت سہیلے لوک مات رہیا اُچھائیا۔ گرگھ جگائے آپ دیا کمائیدا۔ ساچی سیوا اک لگائے، سوہنگ میوہ کھ لگائیدا۔ دیوی دیو دیا کمائے، لکھ ابھو کھیل رچائیدا۔ رسنا جہوا گائے، کوستک نیا تھیوا مستک لائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے سنت سہیلے سوئے مات انتم کل آپے آپ جگائیدا۔ اٹھے سنت ڈلارا، دیا کمائیا۔ بخشے چرن پیار، ملے وڈیائیا۔ امرت آتم بخشے دھار، کایا ٹھنڈی ٹھار کرائیا۔ ہوئے ہنگتا روگ نوار، بھرماں ڈیرہ رہیا ڈھائیا۔ ساچی منگ اک اپار، نام رنگت رہیا چڑھائیا۔ منگت رہن در دوار، ساچی بھچھیا رہیا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا راہ رہیا دکھائیا۔ ایکا راہ دکھائے، ویکھ دکھائیا۔ دے مت رہیا سمجھائے، گرگھ بال انجانیا۔ پنچ تت نہ جانے کوئے، آپ بھلائے راجے رانیا۔ سرب کلا سمرتھ اکھوائے، چلے چلائے اپنے بھانیا۔ ساچی وتھ اک لیائے، جن بھگتاں در در بانیا۔ سوہنگ ساچے رتھ چڑھائے، دُھر درگا ہی دُھر دی بانیا۔ پنجاں چوراں نتھ پوائے، ڈوری اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگت مہما اکھ دکھائے، اکتھنی کتھ نہ کسے دکھائیا۔ سرشٹ سبائی متھ دکھائے، سوہنگ ساچے نام مدھائیا۔ سیاں ساڈھے تن ہتھ مان رکھائے، آپ اپنا جس پچھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھاں دیوے شبد ور، رنگ رنگیلا مادھو مادھ، دوس رین رہے ارادھ، آتم سیجا ساچے گھر رنگ ہر ساچا مانیا۔ گرہ مندر اپار تن سہایا۔ کایا

ویکھ اندھیری کندر، جھوٹا چندر آپ تڑایا۔ نرمل جوت کر اُجالی اندرے اندر، دیکھ ساچا رہیا جگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست ستوادی جگت برہادی شبد انادی دُھن اناد ایکا رہیا وجایا۔ وجے ناد دُھن، ہر ساجن کھوج کھجنتیا۔ گرگھ گرگھ رہیا چُن، پورن جوت سری بھگونتیا۔ سرب پُکار رہیا سُن، کرے کھیل آدن انتیا۔ لکھ چوراسی چھان، پُن، اندر باہر بوجھ بھجنتیا۔ گرگھ جانے آپے گن، میل ملاوا ساچے کنتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا دیوے شبد ور، چیت جاپ جاپ چیت انتر مٹائے کایا بسنتر، نہ لگے آگے ترسنا ترپیتا۔ ترپت ترسنا آگ ہر بھجائیا۔ دُئی دوتی لاہے جگ، ساچی چوگ رہیا چُگانیا۔ مٹے اندھیرا کپھ، کشا شکلا جوتی اک کُکانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، شبد اُجالا مات کر، گر گوپالا آپ ہر، ساچا جاپ رہیا جپانیا۔ جاپ جپائے سنجھ سویر۔ آپے تارے کر کر اپنی مہر۔ گرگھ ساچے شبد پیارے بھگت اُدھارے نہ لائے دیر۔ نام رنگن اپر پارے، کایا چولی ایکا دیر۔ پُرکھ پُرکھو تم پائے سارے۔ بے کھ ڈھیہہ ڈھیہہ ہونا ڈھیر۔ اگم اگما ہر نرنکارے، آپے وسے نیرن نیر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگت چُکائے میر تیر۔ میرا تیرا جائے چُک، شبد جاپ جپیا۔ جوٹھ جھوٹھ جائے رُک، آتم ترسنا تاپ گیا، کام کرودھی مٹے دُکھ، وڈ پر تاپ مات دیکھیا۔ شبد سرُپی ساچی گودی لئے چُک، سچ سنگھاسن اک دیکھیا۔ پر بھ کا بھانا نہ جائے رُک، لیکھا بھگت نہ کوئی لکھیا نہ کوئی پیوے ناڈ حق، مدراماس در در گھر گھر کل دیکھیا۔ دانہ پانی گیا مک، ستجگ ساچا مات دھریا۔ جوٹھا جھوٹھا پھل گیا ٹٹ، دوجی وار نہ ڈال گیا۔ گرگھ وِرا پیوے امرت آتم گھٹ، ساچا تال ایکا رکھیا۔ شبد نرالا تیر جائے چُھٹ، کال مہاکال کل کھیل بازی گر نیا۔ چوراں یاراں کڈھے کُٹ، آپ اپنے نال رکھیا۔ لکھ چوراسی جائے چُھٹ، گرگھ ساچے سنت جناں چرن سرن سرن چرن آپے آپ رکھیا۔ بے مکھاں جڑ دیوے پُٹ، انتم چوگ گئی نکھٹ، ہیر پھیر نہ کوئی رکھیا۔ وِہندے وِہن دینے سٹ، کلجگ رین اندھیری نہ کوئی بچیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، رسنا جاپ اک جپائے، کوٹن پاپ رہیا گوائے، آپ اپنے رنگ رتیا۔ آپ اپنے رنگ رتا۔ سرشٹ سبائی دیوے متا۔ ست سنتو کھ شبد دھیرج تیا۔ انتم موکھ پر بھ لوک مات رکھے پتہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے ایکا دُھر دا ور، بیچے نام سوہنگ آتم ساچے وِتا۔

☆ ۲۶ کنگ ۲۰۱۲ پکرمی ماتا بشن کور دے گرہ جیٹھووال ضلع امرتسر ☆

شبد رنگیلا، پلنگ ہر بنایا۔ رنگ رنگیا نیلا، دھرت مات اُپر ڈھایا۔ سورج چند ستار کر کر چیلہ، نال رہیا لٹکایا۔ اُپر بیٹھ سچی سرکار، لکھ چوڑاسی دیکھے
 ویکھن آیا۔ نوری جوت کر آکار، اگیان اندھیرا رہیا مٹایا۔ آکاشاں پاتالاں مار دھیان، سنجھ سویر اک کر اون آیا۔ آپے شبد آپے گیان، پار برہم برہم کر
 پچھان، ساچا راگ سناون آیا۔ سرب گھٹا گھٹ جانی جان، نیتز نین دیکھے سرون سُن سُن کان، ساچی سکھیا آتم بھچھیا جوت زرنجن پاوے سار، کلجگ انتم
 لیکھا لکھیا۔ سرشٹ سبائی دیسے مٹھیا، گرگھ ساچی ہر ہر راکھی اکھنا الاکھی ویلے انتم رکھن آیا۔ شبد پلنگ اپار، ہر سجاوا۔ رنگن رنگ اپار، آپے رنگے ہر
 رگھرایا۔ ساچی دست منگ وچ سنسار، چرن پیارا ہر گر دھارا ایکا ایک دکھایا۔ دیونہار دات داتار، گگرم رہیا وچار، جنم اجنا بھو نہ رایا۔ آپے بیٹھ کرے
 وبار، سرشٹ سبائی پاوے سار، بھیدا بھیدا بھید نہ رایا۔ گنوتنا گن رہیا وچار، سادھاں سنتاں آتم تار، جیاں جنتاں جگتی مار، بھگت بھگوتنا کھیل کھلا رہیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، شبد بیٹھ نر، جوت زرنجن ڈگمگاہا۔ جوت زرنجن مات آکار، سب گھٹ پساویا۔ شبد پھڑے ہتھ کٹار، آپے
 اٹھے اٹھ بل دھار، کرے کھیل اپر اپاریا۔ نکھی دھار اولڑی کار، نہ کوئی جانے میت مرار، سادھاں سنتاں پاسا ہاریا۔ کلغی توڑا نام دستار، سوہنگ باز اپر
 اپار، نیلا گھوڑا سچی سرکار، اپنا آپے آپ شنگاریا۔ چرن دھرے وچ رکاب، جوتی جامہ سچ جناب، پرگٹ ہوئے بن بن آب، جوتی تاب نہ کوئی جھلا رہیا۔
 نہ کوئی پن نہ صواب، لکھ چوڑاسی دے عذاب، گرگھاں گھ کول نابھ ساچا امرت آپ چوا رہیا۔ اک وجائے تن رباب، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، شبد سنگھاسن بیٹھا ہر، گر منتر انتر جگت بسنتر ترشنا گت بُجھا رہیا۔ شبد سنگھاسن ہر وڈیائی۔ دیا ندھ کرپال گر ٹھا کر ساچی بنت بنائی۔ تال
 سہایا کایا گاگر، امرت جل ہر ٹکائی۔ ونج کرائے گرگھ ورلے نام سو داگر، ساچا ہٹ رہیا گھلائی۔ جگت اتولا بیٹھا اگاگر، سرشٹ سبائی رہیا تُلائی۔ نو کھنڈ
 پر تھی دیکھے ست ساگر، چھاچھ ورو لے تھاؤں تھائیں۔ جوت زرنجن ہوئے اجاگر، جن بھگت اٹھائے پھڑ پھڑ بانہی۔ دیوے نام رتی رتتاگر، کایا رنگن رہیا
 چڑھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنگھاسن بیٹھ ہر جگت رچنا رہیا رچائی۔ شبد سنگھاسن اڈول ہر بنایا۔ در دوارا ساچا کھول، ساچے
 مندر آپے ڈھایا۔ دوسر کوئے نہ وسے کول، جوتی شبدی میل ملایا۔ ساچی سیجا کرے چوہل، سچ سہیلا اک اکھوایا۔ آپ اپنے پڑدے رہیا پھول، مندر اندر

کُنڈا لاهیا۔ انحد وجے سچا ڈھول، آپے ڈنڈا رہیا لگایا۔ اُلٹا کرے نا بھ کول، امرت جھرنا آپ جھرایا۔ شبد سروپی اندرے اندر رہیا مول، دس کسے نہ آیا۔
 گرگھاں دیوے مان اُپر دھول، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنگھاسن بیٹھ ہر، لیکھا لکھنہار داتار آپے آپ
 اکھوایا۔ شبد سنگھاسن بیٹھ لیکھ لکھائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھ ریکھ، بھو ابھید چکائیندا۔ شبد لگائے گرگھ مستک ساچی میخ، گیان انجن نیز پائیندا۔ دھر آیا جوتی
 جاما بھیکھ، بھرم ییکھے آپے ویکھے دس کسے نہ آیا۔ مت من بدھ نہ جانے کوئی وسیکھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنگھاسن بیٹھ ہر،
 ورجنڈی وڈ پکھنڈی بھیکھا دھاری بھیکھ نیار، جوت زرنجن شبد اپار، پون اسوار شبد اسوار، چاروں گنٹ ویکھ دکھایا۔ شبد سنگھاسن اک نرالہ، ہر ہر ساچے
 گھڑیا۔ لکھ چوراسی کڈھے دوالا، سادھ سنت نہ کوئی اُپر چڑھیا۔ بھگت جناں ہر سدار کھوالا، اٹھے پھر در دوارے کھڑھیا۔ نہ ہنالہ نہ سیالا، اندر باہر کدے
 نہ وڑیا۔ آپے چلے اپنی چالا، آپے شاہ آپے کنگالا، آپے چور آپے ڈاکو، دھاڑ دھاڑوی آپے آگے ہو ہو لڑیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 شبد سنگھاسن بیٹھ ہر، کایا ماٹی بھانڈا کچا آپے آپ گھڑیا۔ شبد سنگھاسن اڈول ہر ابناشیا۔ گرگھاں کر اکٹھا، ساچا تول تولے ڈھائی بھاگ بھار کرا رہیا۔ نام
 پھڑیا ہتھ وچ ستھا، چارے جگ چپائے رکھایا۔ چارے گنٹ لاپے ستھا، سچا ستھر ہیٹھ وچھایا۔ گر پیر سادھ سنت نہ کوئی مات ٹکائے متھا، جوت سروپی
 پرگٹ ہو ہو آیا۔ آپے پائے پھڑ پھڑ نتھا، شبد ڈوری نال لیا۔ ویکھ دکھانے اکھسٹھا، تٹ کنارہ کوئی رہن نہ پایا۔ آتم اندر دسویں مندر کون دکھائے نام
 گٹھا، نو دوارے پھول بھلایا۔ شبد چڑھائے تاپ مٹھا مٹھا، سگن دھاڑا چھبی پوہ نیڑے آیا۔ آتم دھیرج کسے رہن نہ دیوے مٹھا، در دوارے پھیرا پایا۔
 کرے کھیل اک اکٹھا، بھانا سہنا حکم سنایا۔ بھیی جان نہ دیوے نتھا، تیناں لوآں اک اڈاری اپنی آپ رکھایا۔ کایا اگنی چڑھیا بھٹھا، مایا ترسنا جھوٹھا بالن
 ڈاہیا۔ پنج وکاری کر کر اکٹھا، آتم ہنگتا روگ ودھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنگھاسن بیٹھ ہر، در دوارا ہر زرنکارا، ایکا ایک رہیا
 گھلایا۔ پر بھ ساچے بنت بنایا۔ مہما گنت گنی نہ جایا۔ جیو جنت سار نہ پایا۔ سادھ سنت بھو نہ رانیا۔ سچ محلہ اک سہانیا۔ اک اکلا ہر رگھرانیا۔ پوڑی نہ
 کوئی لگایا۔ بھیرٹی سوڑی اک گلی دکھانیا۔ سکھمن منمگھ ٹیڈھا راہ، سرتی سرت گل پائے پھاہ، لنگھ نہ سکے رانیا۔ گر پورا بنے وچ ملاح، پھڑ بانہوں پار
 کرائیا۔ آگے دسے سچا ناں، ساچا جاپ چپانیا۔ سچا ناؤں رکھائے ٹھنڈی چھاں، ترسنا تپت بھجھانیا۔ آگے دیسے سچا تھاں، در دوارا بند کرائیا۔ نہ کوئی چڑی نہ

کوئی کاں، پسو پچھی سرور ترور در دس کسے نہ آئی۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں، کامدھین نہ دیوے کوئی گاں، شبد سیر نہ کوئے پیائی۔ ایکا ایک گر پورا شبد سرور پی کرے ہاں، کُنڈا دئے کھلایا۔ گرگھ ساچا ویکھے ایکا ایک اگم اتھا بے پرواہ، اُچ محل اٹل اچل چار دیوار، اُتر پورب پچھم دکھن دشا وچار، ایکا گھر ایکا سر، ایکا در ایک ہر، نہ جنمے نہ جائے مر، ساچے اندر بیٹھا وڑ، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، اپنا گھاڑن آپے لیا گھڑ، نر نر نکارا اک اپارا، پسر پسا را دسم دوار محل مینار، جوتی جوت سرور ہر، آپے اپنا لیا اُسار۔ بھگت رچایا کاج، گر ودھائی۔ سیس پہنایا ساچا تاج، شبد وڈیائی۔ ستگر ساچا ساجن ساز، دُھر در گاہی راج دوائیا۔ آپے رکھے سدا لاج، لجا اپنے ہتھ رکھائی۔ ایکا مارے اگی آواز، آپے آپ رہیا جگایا۔ جوتی جوت سرور ہر، کلج جوتی مات دھر، جن بھگتاں کرے کُرمایا۔ ہر بھگت سچی کُرمائی، آپ کرنا۔ پُرکھو تم جوتی اک پرنائی، شبد بنھے ہتھیں گانیا۔ ساچا مندر اک سہائی، نہ کوئی چھپر نہ کوئی چھنیا۔ دیپک جوتی ڈمگائی، بھانڈا بھرم آپے بھنھیا۔ دوس رین ہوئے رُشنائی، کرے پرکاش آتم انیا۔ ساچی سیجا اک وچھائی، پھل سہائے وُن سونیا۔ جوتی جوت سرور ہر، جگت جوتی مات دھر، جن بھگت آتم شکت دئے وڈیائی۔ بھگت سہیلا میت، شبد جو الیا۔ اچرج چلی اتم ریت، کلج کالا ویکھ وکھالیا۔ شبد سہاگی ساچا گیت، ایکا اکھر ہر سکھالیا۔ نہ کوئی دہرا مندر مسیت، پُرکھ نرنجن اک پریت، ساچا مارگ آپے لا لیا۔ جگت دُھیلا وقت رہیا بیت، سچ سہیلا آپ ملا لیا۔ جوتی جوت سرور ہر، جگت جوتی مات دھر، آپ اپنے رنگ سما لیا۔ بھگت رنگ رنگین تن پٹاریا۔ پھڑ پھڑ آپے وکھر کین، لکھ چوراسی کھیل نیاریا۔ لیکھا کئے مایا تین، کھیلے کھیل شبد جو اہریا۔ آپے داتا سورا وڈ پرین، نیڑ نہ آئے پاسا ہاریا۔ ہر جن سنت سدا مسکین، مگے منگ در بھگھاریا۔ دوس رین رسنا رہیا چین، ملے میل نر نر نکاریا۔ آتم ہر ٹھنڈا کرے سین، دیوے درس اگم اپاریا۔ ایکا سہائے کُکا سیس، پاربرہم کھیل کھلا رہیا۔ جگت بھنے ہنکاری بین، شبد مار ہتھوڑا بھاریا۔ ویکھے کھیل رُسا چین، سنگ محمد لگی یاریا۔ ساچے گھوڑے کسے زین، ہوئے اسوارا شاہ اسواریا۔ جن بھگتاں ہو یا رہے ادھین، دیوے درس اگم اپاریا۔ گرگھ وِلا جیوں جل مین، امرت میگھ آپ برسا رہیا۔ نہ کوئی جانے جان پچھانے اوچ اسمانا مات زمین، تریلوکاں بھیو پسا ریا۔ آپے وسے رنگ نوین، محل اٹل اک اُساریا۔ ساڈھے تن ہتھ ساچی سین، لائی مات سچی پُھلو اڑیا۔ نو دوارے جگت ادھین، کایا مندر اک اپاریا۔ جوتی جوت سرور ہر، جگت جوتی مات دھر، آپ چُکائے لین دینا لوک لوکا تین۔ پر بھ دینا جن لہنا لئے، نام وست امول۔ در گھر ساچے مل مل ہے، آتم کُنڈا ایکا کھول۔ ہر ہر

بھانا سرتے سہے، دوسرا کھرنہ سکے بول۔ ساچا رانا گھر گھر کہے، کایا مندر وجے ڈھول۔ بے مہانا ہونا کملا، کوئی نہ دے کول۔ جوتی جوت سرپ ہر، جگت جوتی مات دھر، سب دے پڑدے رہیا کھول۔ پڑدہ کھولے کایا مٹ۔ ساچے کنڈے ہر جی تولے، کون دوارے ساچا پٹ۔ آپ اڈول کدے نہ ڈولے، آپے جانے گھٹ گھٹ۔ اک دوارا ساچا کھولے، نہ کوئی دیسے تیرتھ تٹ۔ جوتی جوت سرپ ہر، جگت جوتی مات دھر، آپ اپنی جوت بلوئے، کرے رُشائے جگدی رہے لٹ لٹ۔ آپے آیا آپے گیا، ساچے رنگ رنگیا اے۔ آپے دتا آپے لیا، آپ اپنے سنگ سما اے۔ آپے پتا آپے مایا، پوت سپوتا آپے جایا اے۔ آپے آپ سرب سما، آپے اندر آپے باہر آیا اے۔ جوتی جوت سرپ ہر، جگت جوتی مات دھر، بھگت بھگت رہیا بنایا اے۔ جگت جوت بلوان بھگت ادھارنا۔ اک دکھائے دھرم نشان، ایک ناؤں رسن اُچارنا۔ نہ کوئی جانے گن گیان، بھو بھیدا بھو نورنا۔ آپے توڑے مان ابھمان، کارج کرماں آپ سوارنا۔ آپے دیوے پین کھان، چرن دھوڑ سچا اِشان، آپے آپ پار اُتارنا۔ گرگھ ساچے سنت پچھان، دیوے نام گن ندھان، جوتی جوت سرپ ہر، جگت جوتی مات دھر، دیوے مان وچ سادھ سنت کاج سوارنا۔

☆ پہلی مکھڑ ۲۰۱۲ پکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ضلع امرتسر ☆

ہر جوت اگم اگم ابھیدا۔ ہر جوت اگم اگم سار نہ جان چارے ویدیا۔ ہر جوت اگم، نہ مرے نہ پئے جم، نہ لیکھا لکھے کتیبیا۔ ہر جوت اگم نہ کوئی پون سواسی دم، نہ کوئی گاؤے رسنا جھویا۔ ہر جوت اگم، آپے جانے اپنا کم، جوتی جوت سرپ ہر، آدانت جگا جگت آد پُرکھ زرنجن، الکھ الکھ ابھویا۔ ہر جوت اگم سن سما۔ آپے جانے جان پچھانے اپنا کم، دو جہانی تئاں لوکاں کھیل رچایا۔ مات پاتال آکاش شبد سرپوئی رکھ تھم، نہ ہلے نہ سکے کوئی ہلایا۔ ایک سچ کرم رکھے مات دھرم، لکھ چوڑاسی رہیا سمجھایا۔ کایا ماٹی جھوٹھا چرم، گھڑے بھنے بھننہار اکھویا۔ گرگھ ورلے ساچا جرم، پورب لہنا شبد گہنا ہر درس تیجے نینا، پاربرہم برہم میل ملایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک ویکھ اک در، در ساچا آپ کھلایا۔ ایک در اکال، جگت دروازیا۔ شبد ہر اُچھال، غریب نوازیا۔ مانس دیہی ویکھ کایا ڈال، لکھ چوڑاسی جن ساجن ساجیا۔ کوئی شاہ کوئی کنگال، نام دھن کسے ورلے پاس ساچے لال، کون

وجائے آتم اندر ساچے مندر دُھن اناہد واجیا۔ آپے چلے اولڑی چال، نہ کوئی سکے سُرَت سنہجال، راج راجاناں کھائے کال، مہاکال پر بھ ساچن ساچیا۔ جن بھگتاں میلا دین دیال، دوس رین کرے پرتپال، پرگٹ جوت دیسن ماجھیا۔ آپے سُرَتی سُرَت سنہجال، شبد سروپی چلے نال، ایکا ایک مارے اوازیا۔ امرت نہائے آتم ساچے تال، پھل لگائے کایا ڈال، اک کرائے دسم دواری ساچا حاجیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچ ویکھے ہر، دھر درگاہی بے پرواہ آدن انتا پورن بھگونت جوتی جامہ در دوارے نر نرنکارے، ایکا وارے وچ سنسارے، ویکھے تھاون تھائیں۔ سنجگ ساچے لال دلارے، اٹھ اٹھ سُرَت سمبھالیا۔ پر بھ ابناشی کرپا دھارے، نٹھ نٹھ کرے مات دلایا۔ ایکا دیوے شبد اپارے، میٹ مٹائے کلج رین گھٹا کالیا۔ چاروں کُنٹ بے جیکارے، لواں پُریاں ویکھ وکھالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، سنجگ ساچے دیوے ور، آپے آپ کرے پرتپالیا۔ سنجگ ساچے ہو دلیر، پر بھ ابناشی جوت جگائیا۔ کلج کالا چاروں کُنٹ رہیا گھیر، لکھ چوراسی دے دُہائیا۔ ویلے انتم ڈھیہہ ڈھیہہ ہونے ڈھیر، نہ کوئی چکائے میر تیر، سنجھ سویر نہ کوئی رکھائیا۔ پرگٹ ہوئے سنگھ شیر شیر دلیر، کلج تیری انتم ویر، سنجگ ساچا لے پھیر اُچھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، آپ اپنی جوت دھر، راج راجاناں شاہ سلطاناں نو کھنڈ پر تھی رہیا جنائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ہر جنائے۔ ستاں دیپاں رہیا سنائے۔ اندر برہما شو ہلائے۔ کروڑ تیتیسارہن نہ پائے۔ جٹا جوٹ دھار پر بھ جوت ملائے۔ برہما چارے کھ چھپائے۔ اونکارا بھیکھ وٹائے۔ جوت نرنجن آپ جنائے۔ پُرکھ ابناشی ساچا سجن، گرگھ ساچے لے اُچھائے۔ آپے کرائے چرن دھوڑ ساچا مجن، مستک ایکا نام لائے۔ ویلے انتم آیا پڑدے کجن، سوہنگ ساچا مات دھرایا۔ ساچے تال شبد سروپی ساچے مندر وچن، راگ چھتیس بھو نہ پائیا۔ آپے ویکھ وکھائے مکہ کعبہ حاجی حجن، قرآن انجیل دے دُہایا۔ گرگھ ساچے سنت سہیلے ایکا آتم مدھ در دوارے پی پی رجن، جگت ترسنا دے بُجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت سہیلا اک اکیلا دو جہانی ساچا میلا وچ وچولا شبد رکھایا۔ شبد وچولا جگ ہر رگھرایا۔ گرگھ ہنس بنائے گگ، ساچی رنگن رہیا چڑھایا۔ ایکا بھئے آتم تگ، دوسر سکے نہ کوئے تڑایا۔ آپ بُجھائے ترسنا گگ، نجھر جھرنا رہیا جھرایا۔ چرن کول کول چرن جن جن جائے لگ، نو دوارے بند کرایا۔ درس دکھائے وڈ داتا سورا سرگ، آپ اپنے رنگ سمایا۔ بے کھ پکڑ پچھاڑے شاہ رگ، کلج لیکھا رہیا لکھایا۔ گرگھ سنگ جوتی جائے گھ، اگیان اندھیر رہیا مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج کالا ویس ہر، سنجگ ساچا دے مات اُچھایا۔

سنگر ساجن میت، سرب سہیلیا۔ ایکا بخشے چرن پریت، اپنا میل آپے میلیا۔ دوس رین پرکھے نیت، بیٹھا رہے اک اکیلیا۔ اک سنائے سہاگی گیت، بھو چکائے گرو چیلیا۔ مائس دیہی لینی جیت، ہوئے مات وقت سہیلیا۔ نہ کوئی مندر نہ مسیت، نہ کوئی بنے سچ سہیلیا۔ کلجک ویلا رہیا بیت، اچرج کھیل مات ہر کھیلیا۔ لکھ چوراسی ہست کیٹ، انتم جائے دھرم رائے دی جیلیا۔ گرگھ ساچے چرن پریت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دکھر رنگ نویلیا۔ رنگ نویلا اک، گرگھ جانا۔ پر بھ ملن دی ساچی سک، نام شبد اک دکھانیا۔ آتم مٹے ترسنا ترکھ، ملے بھکھ گن ندھانیا۔ ساچی سکھیا لینی سکھ، کلجک جیو اندھانیا۔ پنچ وکاری چڑھی کایا دکھ، نہ کوئی لاپے وچ جھانیا۔ ایکا ایک جن بھگت ٹیک، شبد سروپی ساچی میخ لائے مستک ہر بھگوانیا۔ میٹ مٹائے بدھنا ریکھ، دیوے وڈیائی آتم در وچے ودھائی، گر پورے بوجھ بُجھائی، ہر جن رہیا آپ پچھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ بٹھے شبد ساچا ہتھیں گانیا۔ شبد تن شنگار، ہر کرایا۔ پورب کرماں کر وچار، ساچا لہنا آپ دوايا۔ گرگھ ساچا کر تیار، تیجے نینا پڑدہ لاہیا۔ آپے پائے آتم سار، لہنا دینا مول چکایا۔ نرمل جوتی کر آکار، اگیان اندھ رہیا مٹایا۔ اُتجے شبد سچّی دھنکار، دُھن ناد انادا رہیا وجایا۔ آپے کر سولاں شنگار، ساچے آسن ڈیرہ لایا۔ مایا روپی چار دیوار، شاہو بھوپی آسن لایا۔ نو دوارے جگت بھکھار، دسواں دس کسے نہ آیا۔ سکھن ناڑی ڈونگھی بھور چُجھی مار، سادھاں سنتاں جنم گویا۔ ایڑا پننگل رہے پکار، دوس رین دے ڈہایا۔ سُن اگی ساچی دھار، شبد پونی کھیل رچایا۔ پون چلے اپر اپار، آر پار پار آر کوئی جیو نہ جانے رایا۔ شبد اٹھے ایکا دھاڑ، ساچے مندر اک ستار، وچدی رہے واہو داہیا۔ پُرکھ نرنجن جوت آکار، دسویں ستا پیر پیار، گرگھ ورلے کنڈا لاہیا۔ دیوے درس اگم اپار، شبد سروپی بُجھا پیار، گرگھ ساچے گود اٹھایا۔ چارے دشا ویکھ وچار، ایکا نور ست سرو سرب کلا بھر پور، ساچے دھام آپ سہایا۔ پنچم پنچم پنچم تن چور، دسم دوار یوں دسن دُور، نیڑ کوئی نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرگھ ورلے آسا منسا پور، دیوے درس حاضر حضور، ناد وجائے سد سچّی تور، روپ رنگ ریکھ بھیکھ ویکھ رسنا کہہ نہ سکے رایا۔ محل اٹل اچل آپ اُساریا۔ کایا مندر ڈونگھی ڈل، جیو جنت نہ پائے ساریا۔ جوتی جگے ہر پر بل، اٹھے پھر کرے اُجاریا۔ پنچ پنچا سنی ول چھل، در دوارا ہر کھلا رہیا۔ گرگھوں دئی دوتی میٹے سل، ایکا راہ ہر دکھا رہیا۔ رسنا شبد چلائے بل، سوہنگ ساچا پنچ بجا رہیا۔ پھل لگائے کایا ڈل، امرت میوہ نام دکھا رہیا۔ اک پیائے امرت آتم ساچا جل، ترسنا اگن بُجھا رہیا۔ ساچا دپیک جائے بل، گر شبدی میل ملا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

ساچے مندر بیٹھ در، گھر ایک ایک وسا رہیا۔ ہر گھر و سیاچ محلیا۔ پنج وکارا جائے نسیا، بیٹھا دسے اک اکلیدا۔ مٹے رین اندھیری مسیا، لگے بھاگ جل تھلیا۔
 جگت چلائے ریت، ہر پردھانیا۔ کلجگ اودھ گئی بیت، ویکھے سری بھگوانیا۔ نہ کوئی مندر نہ کوئی مسیت، سب دے خالی دسن خانیا۔ گرو دوارے پرکھے
 سب دی نیت، مٹکھاں تن من اندر مُکا کھانا دانیا۔ ایک ایک شبد چوہ اکھر جگت وکھر سوہنگ سہاگی گیت، جے جپاوے والی دو جہانیا۔ سنجگ تیری ساچی
 ریت، نہ کوئی جانے چتر سگھر سیانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پکڑ اٹھائے راج راجاناں لئے اٹھائی، پر بھ ساچے بنت
 بنایا۔ چاروں کُنٹ پئی دُہائی، سادھ سنت کوئی دس نہ آئی۔ کلجگ رین اندھیری چھائی، دس نہ آئے ساچا ماہی، ونج وپارا بنت بنایا۔ ہر پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ
 بانہی، لین نہ دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، جیو جنت رہیا سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، چھبھی پوہ ویکھ ہر، اپنا بھانا شبد رانا، اپنے ہتھ رہیا
 رکھانیا۔ ساچا بھانا ہتھ رکھاؤنا اے۔ راجا رانا پکڑ اٹھاؤنا اے۔ چھبھی پوہ دوس مناؤنا اے۔ کالا ویس ہر کراؤنا اے۔ در درویش آپ اکھاؤنا اے۔
 کھلڑے کیس آپ رکھاؤنا اے۔ در درویش دس نہ آؤنا اے۔ سوہنگ کھنڈا اپنے ہتھ رکھاؤنا اے۔ آپ چلائے چند پرچنڈا، میٹ مٹائے شاہ سلطاناں،
 انتم ونڈا پاؤنا اے۔ کلجگ تیرا انتم کنڈھا، پر بھ ابناشی پائے ونڈاں، ستاں دیپاں ونڈ ونڈاؤنا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر
 سنگھ وشنوں بھگوان، ایک رسن کمان اٹھاؤنا اے۔ رسن چلہ ہر چڑھایا اے۔ ویکھ وکھانے بورا سکا بلا، راج راجاناں رہیا ہر سنایا اے۔ نہ کوئی دیسے اچا ٹلا،
 مندر ماڑی رہیا ڈھاہیا اے۔ گرگھ ساچا سجن سہیلا، آپ کرائے اپنا میلا، گر ساچے آپ ملایا اے۔ کلجگ میٹ مٹائے رین اندھیری اندھ، کون تیر شبد
 اک چلاؤندا اے۔ ست پُرکھ نرنجن آپ اپنی بنت بناؤندا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، ایک سرن لگاؤندا
 اے۔ کل ساچا بھیکھ وٹیا اے۔ اک چلائے ساچی نیا اے۔ بھگت جناں پر بھ ساچا سجن سنیا اے۔ بے مکھاں ہوئے انت، انت پر بھ ڈونگھی دھار وٹیا
 اے۔ نہ کوئی گر نہ کوئی چیلا، سادھ سنت نہ کوئی بھار اٹھنیا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، اپنا بھانا آپ ورتنیا اے۔ ہر بھانا
 بلوان، کسے نہ جانیا۔ پرگٹ ہوئے والی دو جہان، لوک مات کرے پچھانیا۔ میٹ مٹائے جیو شیطاں، نہ کوئی دیسے بے ایمانیا۔ میٹ مٹائے انجیل قرآن،
 وید پُران کھانی بانی بھيو چکانیا۔ ایک جھلے شبد نشان، جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لکھے لکھے لکھ چوراسی ویکھ، جوتی جامہ دھریا

بھیکھ، والی دو جہانیا۔ ہر لیکھا آپ لکھاؤنا۔ دُھر ساچی کار کمانیدا، رانا سنگرور پکڑ اٹھاؤنا۔ شبد سرؤپی دھار وہانیدا، شاہ پیٹلا سویامات جگاؤنا۔ شبد کھنڈا سیس لگانیدا، چھبھی پوہ دوس سہاؤنا۔ ساچی ونڈا آپ ونڈائیدا، والی ہند در دوار درس دکھاؤنا۔ آپ اپنا کرم کمانیدا، جوتی جوت سرؤپ ہر، ایکا دیوے سچ در، سوہنگ جھنڈا شبد ڈنڈا وچ برہمنڈا ایکا ایک لگاؤنا۔ سوہنگ کھنڈا کرتیار۔ پر بھ ابناشی کرپا دھار۔ کرے کھیل وچ نو کھنڈاں، دہ دشا نر نرکار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی بھے دھار۔ بھے دھار سرب سکھایا۔ نہ کوئی جانے جنت گوار، پر بھ ابناشی دیا کمایا۔ چرن کول پر بھ ساچے کر نمسکار، ساچا لیکھا آپ سنایا۔ سولاں کر تن شنگار، کلج تیری اتم وار، سوہنگ شبد بھنڈار ساچا لیکھ آپ سہایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنجگ ساچے دیوے در، لوک مات اُپجایا۔ کلج میٹ مٹائے تینو تاپیا۔ سنجگ ساتنک ست ورتائے، اک چپائے سوہنگ سچا جاپیا۔ دوسر کوئی رہن نہ پائے، سنجگ ہوئے وڈ پرتاپیا۔ برہما برہم پُری سمائے۔ نہکلنک جوت مات پرگٹائے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی رچنا آپے رہیا رچائے۔ آپے راج جوگ سلطانا، آپے بنت بنائیدا۔ آپے چتر بھج بھگوانا، آپے بھیکھ وٹائیدا۔ آپے شبد جوت مہربانا، آپے پون سواس رکھائیدا۔ آپے پنچم تت بدھنا، اٹھاں تتاں وچ سمائیدا۔ چوہیاں تتاں بھے گانا، پنچھیا مستک جوڑ جڑائیدا۔ نوواں دراں اک نشانہ، لوک مات ہر دکھائیدا۔ دسویں بیٹھ آپ جوت نرنجن کرے اپنا کاما، دس کسے نہ آئیدا۔ آپے رام رہیما راما، کرشنا کاہنا آپ اکھوائیدا۔ آپے مت بدھ دیوے ساچا چاما، ترسنا بھکھ مٹائیدا۔ آپے لکھ چوراسی کرے سجانا، آپے مارے آپ اپائیدا۔ آپے جوگی جٹا جوٹ دھار سادھن سنتاں کرے کاما، آدن انتا بھيو کوئی نہ پائیدا۔ آپے وجے جگت دامہ، ویکھے کھیل بھگت نہانا، کلج رین اندھیری نہکلنک کل پائی پھیری، ساچا ویلا آپ سہائیدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے ویکھ در، مات آپ جگائیدا۔ گرگھ ساچا مات جگایا، پر بھ ساچے دیا کمایا۔ آپ اپنی سرن لگایا، پورب لہنا دے دوائیا۔ آپے توڑے ہنکاری وچا چندر، بھاگ لگائے ڈونگھی کندر، اگیان اندھیر رہیا مٹایا۔ لکھ چوراسی بھوندی بندر، ہر وڈا شاہو بھوپا ست سرؤپا سچ گھر آسن بیٹھا لایا۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی رُپا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے رنگ رہیا سمایا۔ اپنے رنگ سمائے، سرب سمایا۔ سچا نام مردنگ وجائے، میٹ مٹائے کلج تیری اتم گھٹا کالیا۔ امرت اتم ساچی گنگ وہائے، گرگھ ساچا اتم تیرتھ ایکا ایک نہایا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ، جگت کٹے بھکھ ننگ،

شبد گھوڑے کس تنگ، دوس رین کرے رکھوالیا۔ نو دوارے جائے لنگھ، شبد سروپی ویکھ پلنگ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک دوارا ویکھ ہر، کرے کھیل نر ہر بنوالیا۔ کلجک جیو جاگ، رین وہایا۔ کلجک جیو جاگ، مایا ممتا پھرے ہلکانیا۔ کلجک جیو جاگ، نہ کوئی ساک سجن سین دس آتیا۔ کلجک جیو جاگ، پُرکھ ابناشی چرنی لاگ، ویلے انت نہ کوئی سہایا۔ کلجک جیو جاگ، ہنس بن کاگ، پر بھ ساچارہیا بنایا۔ کلجک جیو جاگ، دھو دُرمت میل داغ، پر بھ ساچارہیا دھوایا۔ کلجک جیو جاگ، آپ بُجھائے ترسنا آگ، امرت دھار رہیا وہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچاراگ اک سنایا۔ کلجک جیو جاگ، وقت دُہیلیا۔ کلجک جیو جاگ، بھگت سہیلیا۔ کلجک جیو جاگ، کر ملیا۔ کلجک جیو جاگ، نیتز ویکھ گروگر چیلیا۔ کلجک جیو جاگ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سروپی چاڑھے تیلیا۔ کلجک جیو جاگ، کل دُہایا۔ کلجک جیو جاگ، ول چھل سرشٹ بھلایا۔ کلجک جیو جاگ، بھیکھ باون بل، سار کوئی نہ پائیا۔ کلجک جیو جاگ، پُرکھ ابناشی ہتھ پکڑے واگ، چاروں کُنٹ رہیا بھوایا۔ کلجک جیو جاگ، لے میل کنت سہاگ، آتم اُتجے ایکا راگ، پنج چور دین دُہایا۔ کلجک جیو جاگ، وجے دُھن ساچاناد، شبد جنائے بودھ اگادھ، اگادھ بودھا آپ اکھوایا۔ کلجک جیو جاگ، پر بھ ابناشی مادھو مادھ، دوس رین رسن ارادھ، دُکھ درد رہن نہ پائیا۔ کلجک جیو جاگ، مٹے جگت واد وواد، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا کھولے سچ در، آتم ترشنا بوجھ بُجھایا۔ آپے شاہ رؤس سلطان۔ آپے رؤس چین جاپان۔ آپے شاہ ابنوس کوہستان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے اپنا بھیکھ کر، ویکھ وکھائے انگلستان۔ آپے آپ شاہ ایرانی۔ کھیلے کھیل شبد دُرانی۔ چلے تیر ایکا کانی۔ ہوئے وہیر بے مہانی۔ آئے سیر ہتھ نہ پانی۔ بالک چھٹے سیر، چاروں کُنٹ آئے ہانی۔ راج راجاناں لتھے چیر، ساتھ چھٹے ہانیاں ہانی۔ شیخ مسانک روئدے پیر فقیر، رہے دھیر نہ کسے ودوانی۔ کوئی نہ بنھے مات بیر، کلجک انتم آئی بھیر، میٹ مٹائے شاہ افغانی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد تاج سچّی سرکار۔ آپ سوارے اپنا کاج، مات پاتال آکاش خبردار۔ سوہنگ اڈے ساچا باز، میٹ مٹائے چار یار۔ کرے کھیل دیس ماجھ، جوتی جوت سروپ ہر، نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار۔ شبد سیس سیس شبد شبد نام دستگیر، چاروں کُنٹ اک جگدیش، سرشٹ سبائی جائے پیس، بیس اکیس کھیل اپار۔ نہ کوئی قرآن نہ کوئی حدیث، نہ کوئی گائے راگ چھتیس، پُرکھ ابناشی ساچی کار۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ چوراسی ویکھ ہر، آپے پاوے اپنی سار۔ شبد تاج سیس ٹکایا۔ سیس تاج

مرے نہ جنمے، ساچا مارگ اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد تاج دیس ماجھ اپنے سپس رکھائیا۔ سبمل دیس لیکھ لکھایا۔ گر گوہندے بھیکھ وٹایا۔ گنی گہندے دھرت مات ویکھ ریکھ، اپنا سنگ نبھایا۔ آپے جانے دھاری کیس، ویکھ دکھانے گر دسمیس، ہر ہر ساچی دیا کمایا۔ ہر ہر جوتی وچ پرویس، نر نرائن ویکھ دکھانے مانک موتی بال جوانی الہڑ وریس، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے جانے اپنا ویس۔ سمرتھ ہتھ وڈیایا۔ کرے ویس انیک، جن بھگت دے چترایا۔ آپے رکھے اپنی ٹیک، جن اپنا سنگ رکھائیا۔ تس ویکھے ویکھی ویک، سگلا ساتھ نبھائیا۔ آپے رہے سدا بیک، جوتی جوت سرُپ ہر، آپے جانے اپنے گھر، جگا جگنتر ویس ایک انیک۔ ہر بھگت اوٹ ہر رکھائیا۔ دوس رین شبد چوٹ، کایا نگارے وجدی رہے واہو داہیا۔ ساچے شبد نہ آوے توٹ، دیندار ہے پُرکھ سبایا۔ دیوے وڈیائی وچ کوٹن کوٹ، کوٹی کوٹا جنم بھوئیا۔ دُرمت میل کڈھے کھوٹ، آپ اپنا رنگ چڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، شبد بھنڈارا رکھے اتوٹ، توٹ کدے نہ آئیا۔ آپ نبھائے اپنا سنگ، ہر ہر سگلا ساتھیا۔ نام وجائے شبد مردنگا، رگھناتھیا۔ در دوارا جس جن منگا، دیوے دات اکتھنا کاتھیا۔ کنجن بنجن کنجن ہون نہ دیوے بھگا، چڑھے چڑھائے شبد سچے راتھیا۔ کدے نہ ہووے بھگھانگا، لیکھ لکھے مستک ماتھیا۔ چٹے آسو کسے تنگا، پُریاں لوآں آپے لنگھا، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جن بھگتاں ویس اک کر، آپ نبھائے دیا کمائے اپنا ساتھیا۔ سُرَت سوانی ہوئی بوری، من چینچلہارا اے۔ جوٹھی جھوٹھی چڑھی جوانی، پنچم ملیا میت مرار اے۔ شبد نہ وجاتیر نشانی، نہ ہوئے آرا پارا اے۔ پڑھ پڑھ تھکے وڈ وڈوانی، نہ پاوے کوئی سارا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک اکھردتے ساچی بانی، پھڑائے ہتھ سچی کٹارا اے۔ سُرَتی سوئی من منوآ جاگیا۔ دُرمت میل نہ کوئی دھوئی، لگی رہے ترشنا آگیا۔ آپے آپ پُرکھ زرنجن سوئی، سچ دوارے آوے بھاگیا۔ کرنی کرت جو پچھے ہوئی، پر بھ دھوئی آپے داغیا۔ سُرَت نمانی ہر در روئی، ہر ہنس بنائے کاگیا۔ منوئے ملے نہ پنچم ڈھوئی، پر بھ ہتھے شبدی تاگیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ چکائے دو جاڈ، ایکا ایک سرن سرنائی لاگیا۔ من کھیلے کھیلنہار، نو درواجیا۔ سُرَتی کرت کرے وچار، کرپا کر اپر اپار، در دوارے بنی بھگھار، غریب نوازیا۔ جوٹھا جھوٹھا ونج وپار، پنجاں تتاں کیا ادھار، ویلے انتم پینی مار، کایا کعبہ در دوآبہ، نہ کوئی کرائے ساچا حاجیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دیوے شبد ور، جگت مٹائے جھوٹھا ڈر، ساچی ترنی جانا تر، ہرن پھرن کھلے در، ایکا گھر وسائے دیا

کمائے رکھے لاجیا۔ سُرَت من من سُرَت شبد ڈور در پائیا۔ ساچا راگ سُننا کن، پنچم چور نیڑ نہ آئیا۔ ایکا بیڑا لینا بنھ، اندھ گھور دے مٹائیا۔ بھانڈا بھرم لینا بھن، دوسر بھو نہ کوئی رکھائیا۔ ایکا ملے نام دھن، ٹھگ چور نہ کوئی اٹھائیا۔ سادھ سنت نہ دیوے کوئی ڈن، گنونت دیا کمائیا۔ جائے چڑھ ساچا چن، دوس رین ہوئے رُشائیا۔ رسنا جہوا کہے دھن دھن، دھن جنیندی مائیا۔ ہر جن آتم جائے من، چتوٹ نہ ٹھگوری پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورن آسا جگت بھروسا دے شبد دلاسا، لوک مات پور کرائیا۔ کال مہاکال کال اکالا۔ دین دیال سرب پرتپال، آپے کرے مات پرتپالا۔ توڑ تڑائے جگت جنجال، پھل لگائے کایا ڈالا۔ اندر باہر گپت ظاہر سُرَت سنبھال، شبد سرُپی چلے نالا۔ لوک مات نہ ہوئے کنگال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیوے اک ور، سوہنگ سچا دھن مالا۔ دھن خزینہ کایا اندر۔ وڈ پرینا دے اندر۔ امرت آتم جام دیوے بھینا، بجر کپائی توڑے جندر۔ نیڑ نہ آئن تاپ تینا، بھاگ لگے ڈونگھی کندر۔ ہر جن ساتک ست سرُپی ٹھانڈا سپنہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھاں دیوے نام ور، جیوں تھل جل جل مینا۔ جل مینا تھل ہلکائیا۔ تھل مینا سار نہ پائیا۔ ہر جن جن ہر آتم بھنے ہنکاری بینا، ایکا راگ ہر سٹائیا۔ پنچاں چوراں دکھ کینا، واگ اپنے ہتھ اٹھائیا۔ ورن برن ایکا دینا، ذات پات بھو مٹائیا۔ چھبھی پوہ سُبھاگی مہینہ، گرکھ ساچا درشن پائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سدا سد سد مہربان، اٹھے پہر نوجوان، بردھ بال جوان انجان ہوئے سدا سہائیا۔ سر ہتھ سمرتھ، گرکھاں نتھ پکڑے اپنے ہتھ، سادھ سنت دے متھ، سگل وسورے جان لٹھ، آئے در سچئی سرنائیا۔ اک چڑھائے شبد رتھ، ملی دست ور اکھ، ویکھ دکھائے تھاول تھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، شبد مدھانے رہیا متھ، گرکھ ساچے سنت جن پار کرائے پھڑ پھڑ، شبد گھوڑے چڑھ، اندرے اندر وڈ، شبد سرُپی دوویں بانہیا۔ چڑھے گھوڑ شبد سرکار۔ شبد جوتی جوت نرنکار۔ پر بھ ابناشی پئے بہڑ، ویلے اتم اتم وار۔ دھر در گا ہی آئے دوڑ، لیکھ لیکھائے ویچ سنسار۔ آپے ویکھے مٹھا کوڑ، مندر اندر سچ دوار۔ نہ کوئی جانے لما چوڑ، جوت نرنجن براہمن گوڑ، دیس دیس اپر اپار۔ ہتھ پھڑے شبد ہتھوڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد دیوے ساچا ور، لکھ چوراسی جم کی پھاسی اترے پار۔ پنچم ناتا جائے ٹٹ۔ تیر نرالا جائے چھٹ۔ نہ کوئی ویکھے ذاتاں پاتاں، مسمکھ جیواں جڑ رہیا پٹ۔ جن بھگتاں دیوے امرت بوند سواتاں ایکا گھٹ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جن بھگتاں دیوے نام ور، پنچاں چوراں کڈھے کٹ۔ آپے توڑے بھرم گڑھ۔ ساچے اندر جائے وڈ۔ شبد سرُپی اُپر

چڑھ۔ دیکھ دکھائے قلعہ کوٹ گڑھ۔ ہر جن پچھانے اک لگائے چوٹ، کڈھے کھوٹ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، چھانے پئے وچوں کوٹن کوٹ در دوارے آگے کھڑ۔ تن من کایا موئے، ہوئے رت بستیا۔ ملے وڈیائی اُپر دھولے، پر بھ ساچی چوگ چگنتیا۔ اُلٹی ہوئے نابھ کوئے، امرت میگھ ہر وستیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میل ملائے ساچے کنتیا۔ جیہ کنتا تہ نار سہاگن۔ بنے بتا من بھئے بیراگن۔ ملے میل آدن انتا، گن گن گن سوئے جاگن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، دیوے وڈیائی جیو جنتاں، ہنس بنائے کاگن۔ کاگ ہنس شبد موتی۔ آتم جگے جگت بھگت جوتی۔ چرن کول جن ساچا لگے، دُرمت میل جائے دھوتی۔ آپے ہوئے پچھے آگے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ شبد پھڑائے لوک مات ساچی سوٹی۔ سوہنگ سوٹی دئے ہلارا۔ کھچی جائے وچ سنسارا۔ آپ دکھائے پار کنارہ۔ نو دوارے وسے باہرا۔ دسم دوارا محل نیارا۔ محل اٹل اُچ منارا۔ دیکھ جوتی ساچی رہی بل، بہتر ناڑی کر اُجیارا۔ جگت ترسنا رہی سڑ، ملے میل پُرکھ بھتارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ پھڑائے اپنا لڑ، آون جاون پنت پاون پار کنارہ۔ جگت جوگ اپار ہر چلایا۔ رسنا بھوگ ادھار کرم کمایا۔ نہ ہوئے وجوگ سنسار دھرم دھرایا۔ دیوے درس اموگھ، بھرم چُکایا۔ شبد چُکائے چوگ، مانس جنم لیکھے لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا رنگ دکھایا۔ شبد جوت اپار تن رنگایا۔ آپے جانے ساچی سار، ساچا راگ کن سنایا۔ نرمل جوتی دے ادھار، نہوں نیناں اک لگایا۔ پون گھوڑے ہو آسوار، شبد جوڑے میل ملایا۔ ست دوارے آیا باہر، جوت نرنجن بھیکھ وٹایا۔ چھیویں دیکھ سچی سرکار، شبد ساچا سنگ رلایا۔ پنجم کھولے بند کواڑ، پون پونی ہر سمایا۔ چوتھے گھر بیٹھ داتار، لکھ چوراسی بنت بنایا۔ لکھ چوراسی پسر پسا، آپ اپنا آپ چھپایا۔ جگا جگنتر ساچی کار، بھیکھ بھیکھی دھردا آیا۔ ستجگ تریتا دواپر کر وچار، آپ اپنے انک سمایا۔ کھج کالا کریا کرت وہار، دیکھے کھیل ہر رگھرایا۔ نہرکانکائے اوتار، شبد ڈنکا اک رکھایا۔ راؤ رنکاں کرے خبردار، دوار بنکا اک سہایا۔ جوت جگائے واسی پُری گھنکا، بار انکا آن بھایا۔ آپ مٹائے جگت شنکا، جوتی تنکا اک لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا در اک گھلایا۔ سچ دوارا ایک اک اکالیا۔ دوئے دھاراں رہیا دیکھ، سرب جیاں کرے پرتپالیا۔ تیجے لوچن رنگ دیکھ، نہ کوئی دیسے گھٹا کالیا۔ چوتھے گھر بھگت جن ٹیک، سنت سہیلے سن سمالیا۔ پنجم بیٹھے آپ بیک، دوویں ہتھ رکھے خالیا۔ چھیویں مایا اگن نہ لائے سیک، ساچا شبد کرے رکھوالیا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن ایک، اک اکال مورتی سرت سبایا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں رہیا دیکھ، من مت بدھ نال

رکھائی۔ ناویں در در کرے بھیکھ، جگت ترشنا مگے بن سوالیا۔ دسواں در ساچا گھر گرگھ وِرا نیتز لوچن لئے پیکھ، جگے جوت اِک اکالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ پوراسی ویکھے پرکھے پھل لگا کیہڑی ڈالیا۔ دسم دوارا ایک ہر وسایا۔ ناویں در کر کر بھیکھ بھرم بھلایا۔ اٹھویں اٹھے نیتز برہما رہیا ویکھ، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ ستویں ست پُرکھ زرنجن ٹیک، شو شنکر سپس جھکایا۔ چھیویں چھپر چھن نہ ویکھ، کروڑ تینتیا سُرپت راجا اند جتھے بہایا۔ پنجم سب نوں بیٹھا رہیا ویکھ، دس کسے نہ آیا۔ چوتھا گھر چوتھا پد، گرگھ ساچے لئے سد، ایکا راگ رہیا سٹایا۔ تیجے در ملے ور، نو اٹھاراں ردھ سدھ بھرمے بھرم بھلایا۔ دوجے در مٹے ڈر، بدھنا بدھ ریکھا لیکھا دئے مٹایا۔ پہلے گھر نہ جنے نہ جائے مر، تیرتھ نہائے ساچے سر، گر پورے حاضر حضورے چرنی سپس نوایا۔ پہلا گھر پار، در درواجیا۔ دوجے ویکھ سچا دربار، ساجن ساجیا۔ تیجے کر ہر شنگار، نیتز نین کجل پاجیا۔ چوتھے امرت بھر بھنڈار، جن بھگتاں مارے اوزیا۔ پنجم بیٹھ سچی سرکار، شبد سہائے سپس تاجیا۔ چھیویں گھر دُھنی دُھنکار، ناد اناہد وجے واجیا۔ ستویں زمل جوتی کر آکار، آپ اپنا ساجن ساجیا۔ اٹھویں اٹھ اٹھ ویکھ وچار، دہ دشا رہیا بھاجیا۔ ناویں نو در آئی ہار، کلج کالے کون رکھے لاجیا۔ دسویں دھرم شبد جیکار، پون انجا چھتر جھلار، بونجا اکھر جگت وکھر آپے رہیا جنایا۔ دسم دوار جنائی، شبد گھنگھوریا۔ نو بڑے پنج چور، مچان شوریا۔ اٹھویں کوئی نہ پکڑے ڈور، چڑھکے شبد گھوڑیا۔ ستویں ست پُرکھ اگتا نہ دپسے کوئی ہور، آدانت ایکا بہڑیا۔ چھیویں چکے مور تور، جوٹھا جھوٹھا بھرم ڈیرہ روڑھیا۔ پنجم گھر ساچا در، شبد سہیلانال دیوے تور، آپے جانے جان پچھانے، آپ اپنی لوڑیا۔ چوتھے گھر جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اِک لگائے ساچا پوڑیا۔ چوتھا گھر ساچا پوڑا، جوت زرنجن لایا۔ نہ کوئی جانے لما چوڑا، جگت نین دس نہ آیا۔ چٹا آسو شبد گھوڑا چکے پوڑا، کلج انتم حصہ اے ونڈایا۔ دھر درگاہی آیا دوڑا براہمن گوڑا، عیسیٰ موسیٰ وچ انپسا دئے مٹایا۔ بھگت جتاں تن لگی اوڑا، آپے پرکھے مٹھا کوڑا، بیس اکیسا ہر جگدیشا دند بتیسا نہ کوئی سکے گایا۔ اِک شبد اِک حدیثا، ایکا چھتر سوہے سپسا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا بھیکھ دھر، اپنا کھیل کھلایا۔

☆ ۲ مگھ ۲۰۱۲ پکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال سالاں دی ونڈ جگت کاج ☆

اک دس اکادسی، آتم تن شنگار۔ دو دس پر بھ بھاسی، کرے ویس اپار۔ ترے دس پر بھ جاوسی، در دی دربار۔ چار دس پر بھ گاوسی، کام کامنی ہوئے خوار۔ پنج دس پر بھ گاوسی، چاروں کنتاں دے ہلار۔ چھ دس پر بھ ڈھاسی، محل اٹل اچل اُچ مینار۔ ست دس پر بھ بھاسی، نگر شہر ہوئے اُجاڑ۔ اٹھ دس ہر سہاوسی، رسنا گائے رُسا دھاڑ۔ نو دس وقت سہاوسی، اللہ رانی کالی چینی دیوے پاڑ۔ بیس بیس دس دس بیس شکھ پاوسی، شبد گھوڑا اک اکھاڑ۔ بیس اکیسا ہر رکھاسی، سوہنگ سچا رکھائے لاڑ۔ لکھ چوراسی آپ پرناوسی، در دوارے لیوے واڑ۔ ایک حکم ہر سناوسی، شاہ سلطاناں دیوے جھاڑ۔ نہ کوئی بولے ہندی اُردو فارسی، آپ چلائے اپنا تاڑ۔ گرگھ ورلے در در گھر گھر ہر ہر ساچا تارسی، جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے آپ وڈ وڈ دھاڑ دھاڑ دھاڑسی۔ دس ایک ایک ہیہا، پر بھ ساچے آپ کرایا اے۔ دو دس کل ساچا جیہا، گرگھ ورلے پیہا پایا اے۔ ترے دس لوک مات رکھائے ساچی نیہا، والی ہند رہیا جگایا اے۔ چار دس ساڈھے تن ہتھ رکھائے نیہا، راجے رانیاں حکم سنایا اے۔ پنج دس کسے دس نہ آئے گھر گھر سیا، پر بھ اپنا آپ بھلایا اے۔ چھ دس لیکھا مٹے جنتاں جیاں، راہ کھہرا دس نہ آیا اے۔ ست دس وجے تیر کس، چاروں کنت ہونا بھس، اگنی جوتی رہیا لگایا اے۔ اٹھ دس اٹھاراں، لیکھا چکے چار یاراں، سنگ محمد منہ چھپایا اے۔ نو دس اُنی، اللہ رانی لئے چینی، کالا ویس در درویش پر بھ ابناشی کلجک لاہیا اے۔ بیس پیسے چوٹی مُٹی، نہ کوئی پنڈت پاندھا دے مُسلم سٹی، ذات پاتی بھیو مٹایا اے۔ اک اکیسے وڈ گن گنی، پنج پنچانی ساچی چینی، پنج گیانا پنج دھیانا پنج نشانہ، پنجم پنج رکھایا اے۔ اک دس دس اک گیاراں، آکار ہر کرایا اے۔ دو دس شبد جیکارا، ستاراں ہاڑی تیل چڑھایا۔ تن دس دس تن ویکھ شبد ساچی دھارا، والی ہند رہیا جگایا۔ چار دس خبر دارا، مارے مار ہر رگھرایا۔ پنج دس نر نار، نہ ہوئے کوئی سہایا۔ چھ دس سگل پسار، آپے میٹنہار ہر اکھوایا۔ دس ست ستاراں، نہ کوئی دیسے مات بہاراں، اُجاڑ پہاڑ ایک دھار رکھایا۔ اٹھ دس اٹھاراں، لاڑی موت لئے بہاراں، لکھ چوراسی مدراماسی دھرم رائے پھڑ پھڑ باہوں آپے رہیا دکھایا۔ نو دس اُنیسا، راج راجاناں خالی خیسا، مایا رانی وڈ جروانی کسے نہ دیوے ٹھنڈا پانی، چاروں کنت سرشٹ درشٹ ایشٹ ہلکائیہا۔ بیس پیسے ہوئے بھر سٹ، کلجک تیری اودھ مٹائیہا۔ اک اکیسا ہوئے سرشٹ، جوتی جوت سرُپ ہر، ایک جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت ڈگمگائیہا۔ اک دس دس اک جگت اکھاڑیا۔ دو

دس دس دو لایا بھاگ ستاراں ہاڑیا۔ دس تن تن دس آسوتن سہائے دھاڑیا۔ چار دس دس چار دھرم رائے آپے تاڑیا۔ پنج دس دس پنج موت لاڑی کرے
 شنگاریا۔ چھ دس دس چھ ناری کھونت کھونت ناری نہ کوئی ہنڈھا رہیا۔ ست دس دس ست، نہ کوئی رکھے کسے پت، ماواں پُتراں سُرَت بھلا رہیا۔ دس اٹھ
 اٹھ دس راج راجاناں شاہ سلطاناں نٹھ نٹھ پر بھ در کسے نہ پالیا۔ نو دس دس نو ودھائی، ایکا ایک ڈنک راؤ رنک وجائی، ہوئے کھیل وچ سنساریا۔ بیس بیس
 سرن رگھرائی، ترنی ترن آپ اکھوائی، دھرت مات آپ وڈیا رہیا۔ اک اکیسے ہوئے رُشنائی، جگت جگدیشے ملے ودھائی۔ بیس بیس سرب لوکائی، ساچی
 رچنا آپ رچا رہیا۔ سنگر سورا شاہ ہے، سرب جیاں داتار۔ سرب کلا بھر پورا ہے، ورتے وچ سنسار۔ نہ ہوئے بچن ادھورا ہے، لیکھ لکھایا اپر اپار۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر اوتار۔ ساجن ساچا میت، آپ اکھوائیندا۔ کلج تیری انتم ویکھے ریت، دس کسے نہ
 آئیندا۔ آپے ہوئے پت پُنیت، کنت سہاگ آپ اکھوائیندا۔ آپے ساجن ساچا میت، آپے مات پت اکھوائیندا۔ آپے راج جوگ رسنا رس بھوگ شبد تار
 سنگیت، تار ستارا آپ اکھوائیندا۔ آپے پت آپے پُنیت آپے ساتنک ساچا میت، ٹھنڈی دھار آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر،
 کلج تیری انتم وار، در دربان آپ اکھوائیندا۔ در دربان آپ اکھوائیندا۔ جن بھگتاں سیو کمائیندا۔ جگت نیناں دس نہ آئیندا۔ تیجے لوچن آپ رہائیندا۔ گرگھ
 تیری کایا اندر ساچے مندر اپنی سیجا اک وچھائیندا۔ آپے مارے چاروں کٹ ہنکاری جندر، ممتکھ جیو نہ کوئی تڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، گرگھ ساچے سنت جن در گھر ایکا آپ بہائیندا۔ کر میلا سنت پیاریا، رین سہنجنی رات۔ ساچی سیجا کنت بھتاریا، ملیا میل کملاپات۔ اگیان اندھیرا
 سرب مٹا رہیا، آپ بندھائے اپنانات۔ سنجھ سویر اک رکھا رہیا۔ اٹھے پہر رہے پر بھات۔ میرا تیرا ہر جی چکا رہیا، آپے پتا آپے مات۔ درس گھنیرا اک
 وکھا رہیا۔ بیٹھا رہے اک اکانت۔ سچ وسیرا اک رکھا لیا، امرت دیوے بوند سوانت۔ نیرن نیرا آپ اکھوا لیا، ہر جن ویکھے مار جھات۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، چاروں درناں اک ور، اپنا آپ بھلا رہیا۔ چار ورنال اک دوار، پر بھ
 ساچے مات گھلایا اے۔ دیوے شبد اپر اپار، بھریا رہے سدا بھنڈار، دیونہار ہر رگھرایا اے۔ گرگھ ساچے سنت وچار، پائے ڈوری شبد اپار، کھچی آئے وارو
 وار، اپنے رنگ سما یا اے۔ آپے کنت بھتارانا، آپے ساجن میت مرار، ساچی سیجا آسن لایا اے۔ آپے چرن گر پیار، آپ گرگھ ناؤں رسن اچار، دوہاں

دھراں میل ملایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم ویکھ ہر، ایک در گھلایا اے۔ ایک در دوار ہر گھلایا اے۔ چار ورنناں کر پیار، ساچا راہ دکھایا اے۔ آپے دیوے شبد ادھار، دوسر و تھ نہ کوئی رکھایا اے۔ اٹھے پہر خبردار، آلس نندرا مگروں لاہیا اے۔ نیڑ نہ آئن پنجم یار، شبد ڈوری ہتھ پھڑایا اے۔ دہ دشا ویکھ وچار، ساچے مندر ڈیرہ لایا اے۔ شبد و جاوے ساچی تار، راگ راگنی بھیو نہ پایا اے۔ پون سواسی ہوئے باہر، سُن اگی باہر رکھایا اے۔ جوت زرنجن آپے جمی، مات پت نہ کوئی اکھویا اے۔ دسم دواوی شبد سروپی لائے تھمی، چھپر چھن نہ کوئی دکھایا اے۔ بھرماں بھانڈا رہیا بھٹی، در دوارے جو جن آیا اے۔ ساچا راگ سنائے کئی، دھر فرمانا لے کے آیا اے۔ گرگھماں بیڑا جائے بنھی، اپنے کندھ اٹھایا اے۔ نہ کوئی جانے راج راجان شاہ سلطان وڈ دھن دھنی، غریب بنائیاں گلے لگایا اے۔ گرگھ ساچے سنت ڈلارے اک سنہیہڑا ہر جی گھلے، سوہنگ اکھر جگت وکھر آپے آپ پڑھایا اے۔ آپے اپنا بیڑا بنھے، بحر کپائی پاٹے پھر، پنچ پنچاسی لتھے ستھر، ساچی دیا کمایا اے۔ نین ورو لے جھوٹھے اتھر، امرت دھار نہ کوئی کھ چوایا اے۔ پاربرہم پر بھ الکھ زرنجن بھیکھ اولٹا اک اکلڑا سچ محلڑا آسن لایا اے۔ در دوارا ایک ملڑا، شبد رکھے ساچا بھلڑا، نکھی دھار رکھایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ انتم ویکھ ہر، گرگھ سوئے رہیا جگایا اے۔ گرگھ سوئے آپ جگائے، آتم در گھلایا اے۔ آپ اپنا راہ دکھائے، ساچا گھر وسایا اے۔ دوسر کسے دس نہ آئے، بھرماں جگت بھلایا اے۔ گرگھماں حصہ اک کرائے، نوواں بند کرایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے میل در، دسم دواوی میل ملایا اے۔ ملیا میل سری بھگوان، دسم دواویا۔ مٹے آون جاون وچ سنساریا۔ جھلے شبد سچا نشان، کر کرپا پار اتاریا۔ آپ بیٹھائے وچ بان، شبد اڈائے اک اڈانیا۔ لوآں پریاں کرے باہر، شبد سنگھاسن اک دکھانیا۔ لیائے در سچے دربار، کسے ہتھ نہ آئے راجے رانیا۔ لکھ چوڑاسی و ہندی دھار، پُرکھ ابناشی نہ کسے پچھانیا۔ گرگھ ساچے سنت ڈلار، ملیا میل میت مرار، چلے چلائے اپنے بھانیا۔ متمگھ روون دھماں مار، پتر ماواں کر پیار، ٹھنڈیاں چھاواں وچ سنسار، نہ دیوے کوئی کسے پانیا۔ ہر جن تیری گڑمانیا۔ پر بھ ساچا سگن منانیا۔ دوہاں دھراں و بے ودھانیا۔ دوس رین منگلاچار، پھولن برکھا ہر جی لائیا۔ اندر میگھ رہیا برسائیا۔ شکر شو کنٹھ مالا اک پہنایا۔ کھ اگھاڑے دن دھاڑے رہیا گانیا۔ پُرکھ ابناشی تیرے ساچے لاڑے، لوک مات ملے وڈیائیا۔ پھر پھر باہوں گھوڑی چاڑھے، شبد گھوڑا اک رکھانیا۔ ساچی پریاں آپے واڑے، ساچی بنت رہیا بنانیا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، بال انجان دیوے ور، کروڑ تیتیس پڑھے حدیث، سوہنگ اکھر دے مت رہیا سمجھایا۔ کروڑ تیتیس ایہہ جنایا اے۔ چھوٹے بالے
 ایہہ سمجھایا اے۔ پُرکھ ابناشی جامہ پایا اے۔ گھنک پُر و اسی دیا کمایا اے۔ نہہکنکا ناؤں رکھایا اے۔ دوار بنکا اک سہایا اے۔ بار انکا جوت جگایا اے۔ ایک
 ڈنک شبد وجایا اے۔ راؤ رنکاں رہیا سنایا اے۔ پُریاں لو آں رہیا ہلایا اے۔ اند اندراں پھڑ اٹھایا اے۔ سچ سنگھاسن دس نہ آیا اے۔ کروڑ تیتیس دے
 دہایا اے۔ دند بٹیا راگ نہ گایا اے۔ نارد من آپ سمجھایا اے۔ راگ چھتیا جن سنایا اے۔ جوٹھا جھوٹھا پیسن پیسا، پاربرہم نہ درشن پایا اے۔ ویکھے
 کھیل بیس اکیسا، آپے مایا آپے چھایا اے۔ در دوارے جھلے چھتر سپسا، تریلوکی ناتھ آپ اکھوایا اے۔ کوئی نہ کرے مات رپسا، آپ اپنا بھیکھ وٹایا اے۔
 جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، رنگ رنگیلا راگن راگا جگت تیاگا شبد سہاگیت ایک کن سنایا اے۔ ساچا شبد سنائے وڈ جنایا۔ ویکھ
 دکھائے تھاؤں تھائے، شبد تیر اک چلایا۔ چاروں گنٹ اڈے کانے، شبد نیر ہتھ نہ آیا۔ نہ کوئی پکڑے کسے بانے، پیر فقیر کھ چھپایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے سنت جناں آپ سمجھائے دیا کمائے دے دے مت آپ اپنی گود اٹھایا۔ اپنی گود اٹھائے، ہر رنگ رتیا۔
 ساچا سنگ نبھائے، وانہ اگے تیا۔ آپ اپنے رنگ سمائے، دیوے دھیرج یت جتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے
 سنت جناں آپ سمجھائے دے دے تیا۔ کشنا جگت پساریا، پکھ پکھو اڑامات۔ مات دیسے پاسا ہاریا، نہ ملے سچی دات۔ ساچی دات پُرکھ اپاریا، چرن کول سچا
 نات۔ چرن ناتا جنم ادھاریا، ملے وست اک سوغات۔ سچ سوغات بال انجانیا، مٹے دکھاں اندھیری رات۔ آپ اپنی دیا کمایا، آپے ویکھے مار جھات۔
 گرگھ چاترک ترشنا اگن بھجھ لیا، امرت دیوے بوند سوات۔ امرت جام اک پلا لیا، درس دکھائے اک اکانت۔ اک اکانت ہر جن جانا، جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن بندھائے ساچانات۔ گرمت گر سکھ سکھیا، گر در پورن پا۔ ملے نام وست سچ بھچھیا، دُرمت میل گوا۔ سدا سہیلا پورن
 کرے اچھیا، ساچا میل لائے ملا۔ ملیا میل دھر درگا ہی لکھیا، نہ سکے کوئی چھڈا۔ آتم لاہے دئی دوتی وکھیا، امرت آتم جام پیا۔ جگت مٹائے جھوٹھی ترکھیا،
 دھیرج ست سنو کھ دھرا۔ سرشٹ سبائی دیسے مٹھیا، بھانڈا بھرم دے بھنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ہر جن ساچا ایکا در، آپے کرے کرائے مات پرکھیا۔
 جگت جگدیشے جوت جگائی، دس کسے نہ آیا۔ بیس اکیسے رچن رچائی، کجگ کرن آیا کُرمائی، عیسیٰ موسیٰ دے دہائی، دھرم رائے در وٹی ودھائی، اٹھائی

کُنڈھاں کُنڈا کھولیا۔ لکھ چوراسی دیکھ دکھانے تھاؤں تھائیں، پڑدہ اوہلا رہے نہ رایا۔ گرگھ ساچے سنت سُہیلے پھڑ پھڑ اُٹھائے بانہی، شبد چولا تن پہنایا۔ سدا
 سُہیلا رکھے ٹھنڈیاں چھانئی، سوہنگ ڈھولا اک سنایا۔ درگھر میلا چائیں چائیں، وقت دُھیلا مات چُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد بھانا
 ہر سُلطانا اپنے ہتھ رکھایا۔ بھانا ہتھ کرتار، بھید ابھیدا۔ لوک ماتی پاوے سار، اچھل اچھیدا۔ لکھ چوراسی گئی ہار، جوٹھ جھوٹھ و ہندی دھار، پڑھ پڑھ تھکے
 وید کتیبیا۔ گرگھ وِلا سنت دُلا، رسنا گائے گن ہر ہر جھویا۔ گرگھ وِلا ساچی نار، ملے میل پُرکھ بھتار، ایکا سیجا برہم وِچار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آتم شبد تیر ایک ودھیا۔ پاربرہم برہم میل پارکناریا۔ اک چلائے ساچا دھرم وِچ سنساریا۔ سنجگ ساچے تیرا کرم، پُرکھ ابناشی آپ
 وِچاریا۔ ایکا ایک رکھائے ساچا ورن، ورن اورنا لیکھ لکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلج لیکھ دیکھ ہر، آپ اپنے رنگ سمارہیا۔
 آپ اپنے رنگ سمائے، شاہ سُلطانیا۔ بھیکھ مٹائے والی دو جہانیا۔ رمیا راما شبد دامہ اک وجائے، جن بھگتاں آتم بنھے ساچا گانیا۔ کلج لکھ چوراسی ایکا طعاما
 آپ بنائے، رائے دھرم در بہانیا۔ نہ کوئی نگر شہر گراما، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھانا رانا سگھڑ سیانا ایکا ایک دکھانیا۔ ہر بھانا بلوان،
 شبد جنائیا۔ شبد گر مہربان، سرشٹ سبائیا۔ سرشٹ سبائی جیا دان، دیونہار ہر رگھرائیا۔ ہر رگھرائی کر پچھان، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ جوتی جامہ سری
 بھگوان، نو دوارے دس نہ آئیا۔ نو دوارے جگت دُکان، آتم ترسنا پھرے ہلکائیا۔ آتم ترسنا بے ایمان، کاہنا کرشنا دس نہ آئیا۔ کاہنا کرشنا جوت مہان، وید
 اتھربن رہیا چلائییا۔ وید اتھربن دیکھ نشان، اللہ رانی دئے دُہائییا۔ اللہ رانی نوجوان، سنگ محمد رہی جگائیا۔ سنگ محمد وڈ بلوان، چار یاراں سد رکھائییا۔ چار یار
 کر خوار، کلج تیری انتم وار، شبد دھار سپس رکھائییا۔ شبد دھار اپر اپار، چاروں کُنٹ وارو وار، مارے مار اپار، دس کسے نہ آئیا۔ گرگھ سُہیلے ساچے سنت
 لئے اُبھار، شبد جوتی کر پیار، چرن ناتا پُرکھ بدھاتا اک بندھائییا۔ رُپ اگما پاوے سار، ہڈ ماس ناڑی چما آپ سہائے در دربار، نو دوارے بند کرائیا۔
 دسویں درس ترس کرتار، امرت آتم میگھ دیوے برس، ہوئے ترسنا آتم مار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج لیکھ دیکھ ہر، آپ اپنے
 رنگ سمائییا۔ آپ اپنے رنگ سمائے، رنگ انوییا۔ لوک مات دس نہ آئے، وڈا شاہو بھوپیا۔ کلج حصہ اک ونڈائے، اندھ اندھیرا اندھ کوپیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلج انتم دیکھ ہر، ہر جن ساچے کھول در، درس دکھائے ست سرُپیا۔ ست پُرکھ ست سرُپ ست ستوا دیا۔ دیکھ

وکھانے مانس دیہی اٹا برکھ، شبد جنائے بودھ اگادھیہ۔ جن بھگت مٹائے آتم ترسنا ترکھ، شبد سہیلا ایکا لادھیہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم ویکھ ہر، اک وجائے شبد ناد سوہنگ ساچا نادیا۔ شبد ناد اپار ہر وجائیدا۔ چار ورنال ایکا داد، پار کرائیدا۔ میل ملاوے مادھو مادھ، دھرم جیکار وچ سنسار پہلی وار آپے آپ وکھائیدا۔ سولاں کر تن شنگار، گرگھ ساچے کر پیار، شبد سنگھاسن آپ بہائیدا۔ جوتی نور کر آکار، شبد گن بھر پور سچی سرکار، شبد نور امرت دھار، ٹھنڈی ٹھار آپ وہائیدا۔ نر نرائن کھیل اپار، تیجے نیناں بھگت ادھار، محل اٹل ساچے بہنا، پورب جنم لہنا لینا ملے میل پُرکھ بھتار۔ انتم کلجگ بھانا سہنا، لکھ چوڑاسی وہن وہنا، ناتائے بھائی بھیناں، نہ کوئی دیسے ساک سجن سینا، گرگھ رہنا خبردار۔ گرگھ شبد جگائے، جگت گر جاگیا۔ ایکا چوٹ تن لگائے، ہوئے کھوٹ جائے بھاگیا۔ کوٹن کوٹ پھرن ہلکائے، نہ کوئی سنائے انحد راگیا۔ نہ کوئی چولی رنگ چڑھائے، شبد ملے نہ ساچا تاجرا۔ ساچی ڈولی کون اٹھائے، کل پڑدہ کسے نہ کاجیا۔ ساچی گولی آپ بنائے، جس جن تیرا ساجن ساچیا۔ کلجگ تیرا بولی آپ ویاہے، تختوں لاہے راجن راجیا۔ اگم اگما بھید ابھید ارہیا کھولی، چاروں گنٹ پئے بھاجیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ ریکھ ویکھ ہر، دُھر درگاہی جگت ملاچی ساچا شاہو لوک مات آیا بھاگیا۔ لوک مات پردھان، بھگت بھگوانیا۔ دھرم جھلائے اک نشان، والی دو جہانیا۔ سرشٹ سبائی ایکا آن، کھان پان آپ وکھانیا۔ میٹ مٹائے بے ایمان، نہ کوئی دیسے جیو شیطان، کھانی بانی وید پُران انجیل قرآن پُنیا چھانیا۔ گیانی دھیانی مار دھیان، پنڈت پاندھے پُن چھان، ملا شیخ مسانک پیر گل پان جھوٹھی گانیا۔ گرگھ گرگھ گرگھ، ایکا ایک پچھان۔ میل دھوئی دُرمت، دیوے نام شبد بان۔ آپ سہائے کایارت، پاربرہم ابناشی اچت، دیک جوتی جگے مہان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ ریکھ ویکھ ہر، ساچا شبد کرے پردھان۔ گر منتر شبد اپار، بھگت جنانیا۔ پر بھ ساچا بدھ جانے انتر، ہر گھٹ میں رہیا سائیا۔ آپ بُجھائے لگی تن بستر، آتم تیر تھ تٹ اِشان کرائیا۔ بنے مات جگ ساچی بنتر، گھٹ گھٹ درشن پائیا۔ منتمکھ وچھوڑا جگا جگنتر، گرگھماں وقت سہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے نام وڈی وڈیانیا۔ ہر شبد اپار، مٹائے روگ سننپیا۔ ہر شبد وچ سنسار، اجپا جاپ جپ جپ من جاپیا۔ جگت ترسنا روگ دے نوار، میٹ مٹائے تینو تاپیا۔ آتم کھولے بند کواڑ، ہر جن جانے آپن آپیا۔ نیڑ نہ آئے پنچم دھاڑ، ہوئے شبد وڈ پرتاپیا۔ در گھر ساچے دیوے واڑ، ہر جن تھاپن ساچا تھاپیا۔ آپے ہوئے پچھے اگاڑ، سدا سہائی باپیا۔ ویکھے پرکھے مٹھے کوڑ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، ایک دیوے نام ور، کلجک پاپ رہیا کانیا۔ مت من بدھ زرگن رچن رچانیا۔ سرگن آوے سدھ، سرتی سرت ہلایا۔ سرتی سرت ہووے سدھ، سنگر پورا دیا کمایا۔ تن من امرت آتم رس گدھ، سیٹل دھارا ٹھنڈی ٹھارا امرت آتم آپ وہانیا۔ شبد گھوڑے بہنا گد، پنچ پنچانی جھوٹا میدھ، پر بھ ساچا لئے جھڈانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت سنتاپ دیوے ہر، آپ اپنا سنگ نبھانیا۔ سنگی ساتھی سگلا ساتھ۔ ہر رگھنا تھی تریلوکی ناتھ۔ مستک لیکھا کھے ماتھی، شبد چڑھائے ساچے راتھ۔ کتھنا اکھ کتھ کتھ کاتھی، آپ چلائے اپنی گاتھ۔ لہنا دینا چکے باقی، آتم کھولے شبد بولے جھوٹھی تاکی، لہنا دینا تیجے نینا شبد گھنا ہاتھ ہاتھ۔ شبد بھنڈارا ایک ہر ورتانندا۔ جگت ورتارا ایک، ایک آپے آپ اکھوانندا۔ سرشٹ سبائی ویکھے لیکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھانندا۔ آپے دھارے اپنا بھیکھ، بھیکھا دھاری آپ اکھوانندا۔ در دوارے برہما وشن مہیش، در درویش سیوا لائندا۔ نہ کوئی مجھ داہری نہ کیس، جوت سرپنی ڈگمانندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک ماتی بنت بنانندا۔ لوک مات بنت بنانیا۔ برہے برہم اپایا، پاربرہم وڈ وڈی وڈیانیا۔ آپ اپنا کرم کمایا، جیو جنت نہ جانے رانیا۔ لکھ چوراسی وچ سمایا، ویکھ وکھانے تھاؤں تھانیا۔ آپ دس کسے نہ آیا، گرگھ ساچے پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ بائینا۔ جگ ستائی بھیکھا دھاری بھیکھ دھردا آیا، جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک انتم انت ایک ڈنک رہیا وجانیا۔ ایک ڈنک راؤ رنک چار ورن ہر سنانندا۔ ہرجن وڈیائی جیوں بھگت جنک، بار انک درس دکھانندا۔ جوت سرپنی لائے تنک، شبد سرپنی پکڑ اٹھانندا۔ پرگٹ ہوئے واسی پری گھنک، سچ دوارا نرنکارا ایک ایک دکھانندا۔ اک دوارا کھول بھرم بھو کٹیا۔ پورا تول پر بھ تول، دئی دوتی میٹے پھٹیا۔ گرگھ آتم رہے اڈول، بھاگ لگائے کایا مٹیا۔ ایک ایک سنائے وجائے شبد سچا ڈھول، سوہنگ تال لگے ساچی سٹیا۔ دسم دوارا پڑدہ کھول، نظری آئے ہر ہر گھٹ گھٹیا۔ مانک موتی لینے رول، آتم سوما امرت ایک چٹیا۔ پُرکھ ابناشی وسے کول، کسے ہتھ نہ آئے تیرتھ تٹیا۔ چرن پریتی گھولی گھول، ملے میل شبد دلال، کایا مندر ساچے اندر، چوڈاں لوک ایک ہٹیا۔ جگت جوگ پر بھ ہتھ، جن بھگت وڈیانیا۔ ہوئے روگ دیوے متھ، چرن پریتی اک دکھانیا۔ پنجاں چوراں پائے نتھ، کایا کیتی بیل سبائیا۔ لیکھا چکے سیاں ساڈھے تن ہتھ، پنچ پنچاں دیا کمایا۔ سگل وسورے جائن لٹھ، کایا اندر مندر درشن پانیا۔ چڑھے چڑھائے ساچے رتھ، در گھر ساچا دھام سہانیا۔ مہما جگت کتھنا اکھ، لیکھے لکھ نہ کوئے لکھانیا۔ سرب کلا آپے سمرتھ، گھٹ گھٹ میں رہیا سامانیا۔ سرب کلا سمرتھ ہر بھگوانیا۔ جن بھگتاں رکھے دے کر ہتھ،

والی دو جہانیا۔ دیوے شبد ساچی وتھ، آتم جوتی برہم گیانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، سوہنگ شبد جگت بھگت نشانیا۔ جگت بھگت نشان، ہر جھلنیدا۔ آپے جانے جانی جان، دوسر کوئی بھید نہ پائیدا۔ لکھ چوراسی پُن چھان، گرگھ سوئے مات اٹھائیدا۔ آپ بیٹھائے شبد بان، اڈاری اک لگانیدا۔ لوآں پُریاں مار دھیان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سنت سہیلے آپے آپ ملانیدا۔ ملیا میل ہر بنواری، آتم برہم پچھانیا۔ جگت جوت اک نرنکاری، ساچا دھرم جگت نشانیا۔ سنت سہیلے آپ اٹھائے وارو واری، دیوے نام دھن دھن نام گن ندھانیا۔ نرمل جوتی کر آکاری، شبد سنائے ساچا راگ نرناننا۔ ہوئے ہنگتا کڈھ بیماری، دیوے درس جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن پریتی اک دھیانیا۔ اک دھیان اک گیان اک بان رکھانا اے۔ شبد اڈائے جگت اڈان، لوآں پُریاں باہر رکھانا اے۔ پرگٹ جوت سرُپ ہر، آپ اپنے وچ سمانا اے۔ سوہنگ جھلے سچ نشان، پر بھ ساچے ہتھ اٹھانا اے۔ نہ کوئی کوٹ قلعہ گڑھ مکان، ساچے مندر آپ اٹھانا اے۔ نہ کوئی دیسے پنج شیطان، نہ کوئی حدیث انجیل قرآن، نہ گائے تیسے وید پُران، کھانی بانی بھو چھپاؤنا اے۔ نہ کوئی جانے راج راجان، بھرے بھلے شاہ سلطان، مایا پڑدہ ہر ہر پاؤنا اے۔ گرگھ ساچے پتر سُبجان، چرن کول ہر اک دھیان، رنگن رنگ نام رنگاؤنا اے۔ دو جہانی کھیل مہان، برہما شو ہوئے حیران، کروڑ تیتیس سُرپت راجا اند در دروازے انت بچھتاؤنا اے۔ پرگٹ ہوئے ہر مرگند، چاروں گنٹ دیسے نند، نندک نندیا کھ بھراؤنا اے۔ گرگھ اُتجے ساچی بند، پر بھ ساگر سندھ دھار وھاؤنا اے۔ سنت سہیلے ساچے چن، دُھنی ناد اُپجائے ساچی دُھن، انحد ساچا راگ سناؤنا اے۔ آپے جانے گن اوگن، بجر کپاٹی ساچی ہاٹی آپ پڑدہ لاہنا اے۔ جگے جوت کایا ماٹی، لیکھ لکھے دُھر للاٹی، اوکھی گھاٹی آپ چڑھاؤنا اے۔ ملے سرور امرت آتم تیر تھ تاٹی، گرگھ ساچے سچ اشان کراؤنا اے۔ دُرمت میل گھر ساچے کاٹی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا درس دکھاؤنا اے۔ برہمنڈ کھنڈ ور بھنڈ ونڈ آپ کرایا۔ کایا مندر اندر نو کھنڈ نو دوارے سنگ رلایا۔ سُر ت سہاگن سدا رنڈ، ساچا کنت نہ کدے ہنڈھایا۔ گر شبد دیوے سیتل دھار ساچی ٹھنڈ، آپ اپنی دیا کمایا۔ گرگھ پلے پلے بٹھے نام گنڈھ، رسنا رس رسک گن گایا۔ گر پورا کرے آپ اپنی ونڈ، جیو جنت سار نہ پایا۔ پنچاں چوراں دیوے دنڈ، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار نیڑ نہ آیا۔ جگت مٹائے بھیکھ بھنڈ، ساچا گیرا اک دکھایا۔ منوآں کھیل کرے برہمنڈ، سُر ت سرت نہ پایا۔ نو دوارے جگت وکارے وچ ور بھنڈ، سرشٹ سبائی پھرے ہلکایا۔

گر پورے گر شبد ہتھ پھڑائے چنڈ پر چنڈ، پہریدار آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ویکھے آتم در ساچا راہ وکھایا۔ من سرتی
 سرت بھوایا۔ گر پورا دیا کمایا۔ ساچا سورا سیوالایا۔ حاضر حضورا سرب سکھدایا۔ نو دوارے راہ بدھورا، ساچا راہ اک وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، اک
 وکھائے سچ در، نو دوارے بند کرایا۔ شبد سرت شبد گر ادھار۔ گر شبد سرت پار۔ سرت شبد ہر کرتار۔ ہر کرتار پاوے سار۔ آپے کھچے کرے وچار۔ ایڑا
 پنکلا خبردار۔ سکھمن ٹیڈھی ناڈ اندھ اندھیار۔ ڈو نگھی گہر نہ اترے پار۔ سرتی سرت کرے پکار۔ کون دوارا زرنجن جوت، زرنل زرویر کرے آکار۔ لیکھا
 چھے ورن گوت، شبد وجے ایکاتار۔ دُرمٹ میل جھوٹھی دھوت، گر شبد کرے پار۔ آپے کھولے اپنا سوت، گر شبد درس گر رُپ انوپ سرُپ اپر اپار۔
 کرے پرکاش ہر وڈا شاہو بھوپ، راگ ناد اناہد دھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سرت شبد میل کر، ڈو نگھی بھور پار کر، در دوارا اک آکار کرائیندا۔ سنگر
 شبد گیان، آتم برسیا۔ پار برہم چرن دھیان، وڈ وڈ کر میا۔ جیو جنت وچ جہان، مر مر جمیا۔ گر کھ ساچا چڑھے شبد بان، ناتا تٹے جھوٹھے جمیا۔ کایا کئے
 جھوٹھی کان، گربھ واس نہ کوئی دھیان، ملے میل سری بھگوان، میٹ مٹائے بھرم بھرمیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آوے جاوے
 کھیل رچاوے، مات پت کسے نہ جمیا۔ شبد اک آکار جوت اکالیا۔ دُجی دھار شبد سوالیا۔ تہی کرے رکھوار، چو تھی منگے ساچی دھار، دیونہار دالیا۔ پنچم پنچم
 پنچ ادھار، توڑے کایا گڑھ جنجالیا۔ چھیویں گھر پتی سرکار، منگے منگ بن بھگھار، در ساچے ہوئے سوالیا۔ پنچم ویکھے پنچم یار، ویلے اتم پائے سار، پھل
 لگائے کایا ڈالیا۔ چو تھے در پتے دربار، پر م پڑکھ ایک جوتی ساچی نار، شبد وجے ساچی تالیا۔ تیجے در دیوے ور، ویلے اتم جانتر، اپنا پیٹھا کھالیا۔ دُجی
 حدیث رہے نہ کوئے، ساچی سوئے ہر بنوالیا۔ اک اکلا ایک ہوئے، جوت زرنجن سچ بلوئے، کایا زنج ساچا بوئے، آپے بنے ساچا ہالییا۔ ساچا ہالی اک اکھوانا۔
 شبد پالی نام ترانہ۔ تیجے ویکھے مستک تھالی، دیک جوتی اک جگانا۔ چو تھے چلے چال زرا، آپ اپنا بھیکھ وٹانا۔ آپے شاہ آپ سوالی، پنچم دھارا آپ وہانا۔
 چھیویں کرے سرب رکھوالی، ساچا کنڈا ہتھ اٹھانا۔ سوہنگ منگے جگت دلالی، جوتی جوت سرُپ ہر، چھیویں چھ بھاگ لگانا۔ ساچا در اک دروازہ، نظر کسے نہ
 آیا۔ آپے جانے غریب نوازا، صفرا گول ساچا ڈھول، انحد اپنا اک رکھایا۔ انحد راگ رہیا بول، چھتی راگ بھونہ پایا۔ پورے تول ہر جی تول، دوئے جوڑ
 سیس نوایا۔ اٹھے پہر کرے چوہل، کایا آتم پلو آگے ڈاہیا۔ شبد سرُپی اندرے اندر بول، ساچا حکم سنایا۔ سدا سہیلا سد سے کول، اک اکیلا آپ اکھوایا۔

آپے گر آپے چیل، ساچا ور ساچے گھر گر گو بندے آپ دوايا۔ کلجگ اتم چکے ڈر، ہر بخشندے ساچا راہ دکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گو بندے دتا ور، جیو جنتاں بھید کسے نہ پایا۔ پنج ت پر دھان، پنج سمايا۔ پنچاں ویکھے مار دھیان، پنچاں ناتا آپ جڑایا۔ پنچاں کرے آپ پچھان، پُرکھ بدھاتا آپ سمايا۔ پھڑے شبد تیر کمان، نام سچا تیر چلایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، قلعہ ہنکاری توڑ گڑھ، ساچے اندر آپ وڑ، ساچا راہ دکھایا۔ قلعہ گڑھ توڑ ہنکاریا۔ نو دوارے ویکھ کھڑ، کام کرودھ لوبھ موہ وکاریا۔ شبد سرؤپی لئے پھڑ، ساچا راہ اک دکھا رہیا۔ ویکھے کھیل بہتر نڑ، ماس ناڑی ویکھ دکھا رہیا۔ ساچے گھاڑن آپے گھڑ، گھڑنہار دھڑ سیس آپ دھڑ، جی پنڈ آپ اُپا رہیا۔ پنچاں تتاں نال لڑ، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنا شبد دھر، سچ رچنا آپ رچا لیا۔ شبد ڈور ہتھ کرتا، ہر مندر آپ رکھایا۔ پنچم پنھے اندر باہر، دس کسے نہ آیا۔ نو دوارے بند کواڑ، آپے آپ کرایا۔ شبد گھوڑے ساچے چاڑھ، سُر ت شبد لئے اٹھایا۔ گر شبد ہوئے پچھے اگاڑ، جھوٹھی دھاڑ پرے ہٹایا۔ پار کرائے کایا منڈل ڈونگھی ڈل اُجاڑ پہاڑ نو اٹھاراں دے دُہایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، شبد گر میل در، دوارے اک بہایا۔ تیجے دوار ہر بہایا۔ شبد رکھائے ساچی ٹیک، دوسر ہور نہ کوئی جنایا۔ پہلے کرے بدھ بیک، ساچا راہ ہر دکھایا۔ مایا متانہ لائے سیک، جوٹھا جھوٹھا کھیل کٹایا۔ اندر بیٹھا رہیا ویکھ، ہر جن ساچا راہ نکایا۔ گر شبد دھارے ساچا بھیکھ، ویس شبدی گر آپ وٹایا۔ مستک لیکھا لکھے لیکھ، جوت زرنجن دیا کمایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنا ویکھ در، گرگھ ساچے بوُجھ بُجھایا۔ گرگھ ساچا کر وچار، چرن دھیان رکھایا اے۔ گر چرن دھیان بھگت بان، اندر مندر اک نکایا اے۔ اک بان شبد نشان، جیو پنڈ باہر کرایا اے آپ اڈائے کر پچھان، ست سورنی وچ رکھایا اے۔ ست سورنی نوجوان، شبد ساچا کنت سہایا اے۔ ساچا کنت ہر مہربان، نام پلا اک پھڑایا اے۔ پلا پھڑیا اک رکان، نو در جھوٹھ مکان، ناتا تٹا بھین بھرایا اے۔ جوٹھا جھوٹھا پین کھان، جگت بھگت نشان ایکا ہر رکھایا اے۔ تن نگارے وجے چوٹ، دُرمت میل کڈھے کھوٹ، گرگھ گرگھ گرگھ گر شبدی میل ملایا اے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، اندر مندر جوت دھر، شبد گر گر شبد ویس کر، در درویش آپے آپ اکھوایا اے۔

☆ ۱۶ گھنٹہ ۲۰۱۲ یکرمی ہر بھگت دوار جیٹووال ضلع امرتسر ☆

ہر شاہو شاہاس، سرب ویایا۔ سرب جیاں سدوسے پاس، آپے جانے اپنا آویا۔ ویکھ وکھانے ہڈ ناڑی ماس، جوت نرنجن وڈ پرتاپیا۔ اپ تیج وائے پرتھی اکاش، کایا منڈل ساچی راسیا۔ پون چلائے وچ سواس، ہوئے سہائی دس دس ماسیا۔ لیکھا چھوڈے گربھ واس، لکھ چوراسی ڈکھڑا ناسیا۔ درگھر ساچے کیا واس، پاربرہم برہم جوت پرکاسیا۔ دوس رین نہ ہوئے اداس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے شبد سواس سواسیا۔ شبد سواسا، دھن تن ہر شنکاریا۔ گرچرن سچ بھرواسا، نیا من جگت ادھاریا۔ نام پھڑایا ساچا کاسہ، آپ بنایا جگت بھکاریا۔ آپے کیا اندر واسا، ساچا مندر آپ سواریا۔ گنوتا پورن بھگنوتا کرے کھیل شاہو شاہاسا، ساچی نگری جوت انگری دھرم سمگری ایکا ایک وکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلج گرگھ ساچے ویکھ در، ساچی کرپا کرم کرارہیا۔ گرگھ ساچا در دربار، ملے میل بھگوانیا۔ شبد جوتی اک اپار، دیوے والی دو جہانیا۔ کرے کھیل وچ سنسار، گنوتا ہر گن ندھانیا۔ کلج تیری انتم وار، سادھ سنت نہ کسے پچھانیا۔ گر سنگت منگ اپر اپار، سوہنگ رس رسن سہانیا۔ سچ سہیلا کنت بھتار، گرگھ ساچی تیج ہنڈھانیا۔ پاربرہم برہم روپ اپار، جوتی نور جگت مہانیا۔ سرب کلا بھرپور سچی سرکار، جن بھگتاں ہتھیں بنھے گانیا۔ ویکھے وارو وار، چلے چلائے اپنے بھانیا۔ گر گوبندے تیری دھار، نہ کوئی جانے کھانی بانیا۔ سرب بخشنڈے آپ داتار، شبد لگے تیر نشانیا۔ آتم کھولے بند کواڑ، آپے کرے وڈ مہربانیا۔ رچن رچائی پہلی ہاڑ، جوتی جوت سروپ ہر، گرگھ ساچے جوت دھر، دیوے وڈیائی جگت ودھائی کروڑ تیتیسا چھتر سپسا آپے رہیا جھلایا۔ کروڑ تیتیسا چھتر جھلار، پر بھ اپنی بنت بنایا۔ گرگھ ساچے کرم وچار، پورب لہنا رہیا دوایا۔ بال انجانے تن شنکار، سولاں کلیاں ہار گندایا۔ امرت برکھے ٹھنڈی دھار، ساچا جھرنارہیا جھرایا۔ پون انجا چھتر جھلار، دے ہلارا آپ جھلایا۔ آون گون کرے پار، ساچا ساون میگھ برسایا۔ پنت پاون وچ سنسار، شبد تیغ ہتھ پھڑایا۔ آپے لاہے اپنا بھار، کلج تیری انتم وار، ساچی سنیامات وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے بال انجانے دے مت رہیا سمجھانیا۔ بال انجانے جگت دلال، پر بھ ساچا حکم سنانیندا۔ اکو مارے شبد اچھال، پری اندر دھرم دھام سہانیندا۔ لگا پھل کایا ڈال، جھوٹھا چام لیکھے لائیندا۔ جم راج ٹٹا جال، دھرم رائے پھند کٹانیندا۔ پر بھ ابناشی چلے نال نال، ساچا چند جگت چڑھانیندا۔ پوری گھالن گیا گھال، کال مہاکال کھ بھوانیندا۔ جوتی جگے ساچے

مستک تھال، لال گُلا رنگ وکھائیندا۔ امرت آتم سہایا تال، ساچی چھال اک لگائیندا۔ نوری جوت اک اکال، گرگھ لال انملڑے بھال، در دوارے ہر نرنکارے آپے آپ بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کر پیار وچ سنسار پہلی وار کلجک تیری تیج سہائیندا۔ کلجک تیری تیج ساڈھے تن ہتھ۔ پُرکھ ابناشی مات چلائی، جن بھگتاں چلائے ساچار تھ۔ امرت آتم برسائے مینہ، تیج وکارا رہیا تھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھیاں پاچھے اک دوارا سرب کلا سمر تھ۔ کرم دھرم جگ ویکھ، بھرم نواریا۔ آپے لکھن آیا لیکھ، جوتی جامہ بھیکھ اپاریا۔ سرشٹ سبائی رہیا ویکھ، آپ دس کسے نہ آرہیا۔ کلجک میٹن آیا ریکھ، کھلڑے کیس در درویش اکھوارہیا۔ پکڑ اٹھائے برہما وشن مہیش گنیش، شو شکر سویا آپ جگا رہیا۔ آپے نر داتا نریش، سُرپت راجا اند آپے آپ ہلا رہیا۔ پرگٹ ہوئے ہر مرگند، گرگھ ساچی بند اُچا رہیا۔ آپ مٹائے سگلی چند، شبد سُنسہڑا اک گھلا رہیا۔ لوک ماتی بھگت نند، کروڑ تیتیسار سبھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے چتر سُبجان مار دھیان بال انجان، ساچی پُری آپ سہا رہیا۔ بال نادانا شبد نشانہ کرتیار۔ شبد نشانہ وڈ مہربانا اک جھلائے وچ سنسار، ہر مہربان والی دو جہانا، کرے کھیل اپر اپار۔ اک اٹھائے سوہنگ سچا تیر کمانا، لو آں پُریاں پاوے سار۔ شبد اڈائے بھگت بانا، آپے اندر آپے باہر۔ میلے میل ہر بھگوانا، ساچے مندر گُپت ظاہر۔ در دوارے ہویا پروانہ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ سہایا بنک دوار۔ بنک دوار ہر سہایا اے۔ چار دیوار شبد دھار کھیل رچایا اے۔ چاروں گُٹ شبد دوار، گارا پریم لگایا اے۔ گر گوہندے تیری دھار، آپے رہیا وہایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، انتم ویلے پاوے سارا، وسدا رہے اک دوارا، دُجا در جگت گھر کوئی رہن نہ پایا اے۔ جگت دوارا جھوٹھ مات پساریا۔ مایا رانی پھڑیا ہتھ وچ ٹھوٹھ، ورنی برنی کرے خواریا۔ گرگھ ساچے نو دوارے گئے روٹھ، دسم دوارے ہر بہا رہیا۔ پر بھ ابناشی جائے تھ، ساچا حکم شبد سنا رہیا۔ آپ بٹھائے نام مٹھ، شبد ڈنڈا ہتھ اٹھا رہیا۔ لگیا رہن نہ دیوے کوئی گٹھ، بند کواڑا ہر ڈھاہ رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، دس دس ماس لیکھا لکھت بھوکھت جنا رہیا۔ بھگت جنائی آپ ہر کرائیندا۔ ملی وڈیائی نام وڈ پرتاپ، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ آپے مائی آپے باپ، دوس زین رچھیا آپ کرائیندا۔ کلجک مارے تینو تاپ، لکھیا لیکھ دُھر در گاہی پورب لہنا جھولی پائیندا۔ گر گوہندے جگت جہانا دسے مٹھیا، چھوٹے بالے دے مت سبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ سہائے ساچا در، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جیو جنت کسے نہ دسیا۔

نہ دیسے جگدیشے بھیکھ وٹایا۔ پڑھ پڑھ تھکے راگ چھتیسے، مایا رانی سیو کمایا۔ کتھنا کتھے دند تیسے، شاہ سلطان دس نہ آیا۔ ایکا ایک چھتر پر بھ ساچے سسے،
 دوسر کوئی رہن نہ پایا۔ ویکھے کھیل بیس اکیسے، چھوٹے بالے بجن ایہہ الایا۔ پُری اندر شبد چلے حدیث، سوہنگ اکھر اک دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنگھ منیختے سدا اتیتے، شبد سُنیہرا ایکا ایک گھلایا۔ شبد سُنیہرا دیوے گھل، جگت جوگ نہ جانیا۔ بیٹھا رہے سدا اٹل،
 جل تھل چلے چلائے اپنے بھانیا۔ آپ بہائے دیا کمائے اُچ محل، در دوارا جن پچھانیا۔ آون جاون ٹیا سل، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ساچے در کیا پروانیا۔ سولاں کلیاں سولاں کل، سولاں شبد شنگاریا۔ آپے وسے نہچل دھام اٹل، ویکھے کھیل گھڑی گھڑی پل پل، سولاں گھڑ دوس وچاریا۔
 آپے ویکھے جل تھل دُونگھی ڈل، گرگھ ساچے بیڑا آپ بٹھا رہیا۔ شبد سُنیہرا ایکا گھل، لوک ماتی اچھل اچھل، دل چھل جگت بھلا لیا۔ بھاگ لگائے کایا
 ڈل، لکھ چوراسی میٹے سل، ساچی بنا آپ بنا رہیا۔ امرت آتم ویکھے پھل، دیک جوتی رہی بل، شبد تال اک وچا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، پاربرہم
 برہم میل کر، اکھر وکھر ایکا ایک جن بھگت آپے آپ سکھا رہیا۔ گرگھ ساچے بال نادانا، ساچی سیوا آپے آپ لگا رہیا۔ ساچی سیوا آپ لگائی، پر بھ پورب
 کرم وچاریا۔ سادھاں سنتاں رہیا جگائی، سنگھ منیختے ایہہ سمجھا رہیا۔ پھڑ پھڑ باہوں مات اٹھائی، ساچا گیت اک سنا رہیا۔ ویکھ دکھانے تھاؤں تھائیں، پتت
 پنیختے جوت جگا رہیا۔ دیون آئے ٹھنڈیاں چھائیں، اچرج ریتے مات دکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لکھ چوراسی پرکھے نیتے، گردوارا مندر مسیت گرنختی
 پنتھی پنڈت پاندھے ملا قاضی شیخ مسانک شبد نانک ایکا ایک دکھا رہیا۔ سولاں گھڑ جگت ودھائی، کلجگ ہوئی کڑمانیا۔ گرگھ سوئے رہیا جگائی، شبد گھوڑی رہیا
 چڑھایا۔ آپ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہی، دے مت رہیا سمجھایا۔ ساچا ناؤں پین کھان، ایکا تترکھ بھجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں
 بھگوان، سرب کلا سمرتھ جگت رکھائے سیاں ساڈھے تن ہتھ، کلجگ انتم ونڈ ونڈایا۔ کلجگ ونڈ ہر ونڈا رہیا۔ لکھ چوراسی ہونی کھنڈ، نہ دیسے کوئی سہاریا۔
 ہتھ پھڑی چند پرچنڈ، چارے کُنٹاں مارے وارو واریا۔ منمگھ جیو پائُن ڈنڈ، انتم آئے پاسا ہاریا۔ میٹ مٹائے بھیکھ بکھنڈ، اک چلائے دھارنا۔ ستاں دیپاں
 دیوے دنڈ، گرگھ ورا پار اتارنا۔ سرشٹ سبائی ہوئی رنڈ، ساچا کنت وچ ورجنڈ، کایا برہمنڈ ہر جن اک ہنڈھاونا۔ آپے ویکھے جیرج انڈ، اُنج سبتج وچ
 ساونا۔ آپے ستا دے کر کنڈ، آتم سیجا شبد سنگھاسن جوت سرُپ ڈیرہ لاؤنا۔ کلجگ اودھ گئی ہنڈھ، ویکھے کھیل پر تھی آکاشن، چاروں کُنٹ گھیرا پارہیا۔

آتم بھریا سرب گھمنڈ، مدراماسی دھرم رائے در دیوے پھاسی، ویلے انتم نہ کوئی چھڈا رہیا۔ گرگھ ورلے مانس جنم ہوئے رہراسی، شبد سواالی گر چرن پیاسی، گرگھ کایا ساچی ماٹی لیکھے لا رہیا۔ اک گھلائے ساچی ہائی، کسے ہتھ نہ آئے تیرتھ تاٹی، کلجک تیری اوکھی گھائی، ساڈھے تن ہتھ سپاں اچا مندر، کوئی نہ توڑے وچا جندر، جم کی پھاسی نہ کوئی کٹا رہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے بال انجانے در پروانے، شبد بہانے آپ چڑھا رہیا۔ کھولے ہٹ اپار، نام امولیا۔ گرگھوں دیوے کر پیار، سچ بھنڈار آپے کھولیا۔ آپے ڈھاہے بھرماں وٹ، بجر کپائی پڑدہ کھولیا۔ اک دکھائے تیرتھ تٹ، شبد ناد انادی ایکا بولیا۔ جوت جگائے لٹ لٹ، کایا مندر اندر ڈونگھی کندر آپے پھولیا۔ درس دکھائے گھٹ گھٹ، بھاگ لگائے کایا چولیا۔ بنے ہر بھگت و نجارا شبد اپارا ساچے ہٹ، پُرکھ ابناشی پورے تول تولیا۔ دُرمت میل رہیا کٹ، ساچے مندر اندر آپے بولیا۔ پر بھ در لاہا لین کھٹ، وجے نام مردنگ سچا ڈھولیا۔ رسنارس لینا چٹ، در دوارے ناویں دسے گولیا۔ دُئی دویتی میٹے پھٹ، شبد جیکارا ایکا بولیا۔ کایا ماٹی جوتی لٹ لٹ، درس دکھائے کلا سولھیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے سنت سہیلے، در گھر ساچے ہوئے میلے، اک اکیلے وچوں کوٹن کوٹیا۔ کوٹی کوٹ آپ اکھوائیندا۔ شبد نگارے لگے چوٹ، تن ماٹی خاک چھان دا۔ ہر جن جن ہر گر چرن رکھے اوٹ، دو جہانی آپ جان دا۔ منمکھ آلنھیو ڈگے بوٹ، کلجک نہ کوئی اٹھاوندا۔ مایا ممتا جے نہ بھری پوٹ، گر پیر نہ کوئی سرت سمبھالدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، دوس رین ساک سجن سین بھائی بھین، انس سربنس وشنوں بنس ساچی انسا گرگھ ساچے پالدا۔ گرگھ ساچی انس، ہر رگھرایا۔ کاگ بنائے ہنس، سوہنگ ساچی چوگ چگایا۔ پنچ دُشٹ سنگھارے جیوں کاہنا کنس، کام کامنی نیڑ نہ آیا۔ آپے آپ سہنسا سہنس دل کول مول جوتی سگلی رنگ وٹایا۔ وڈیائی اُپر دھول، ہر جن آتم جائے مول، بہار بسنت اک دکھایا۔ آپ اُلٹائے نا بھی کول، امرت اتم میگھ برسایا۔ گرگھ گرگھ سرتی سرت اکال مورت رہے بول، دوس رین درشن پایا۔ شبد ناد اناہد وجے ساچی ثورت، کوڑ اڈمبر دس نہ آیا۔ ہر جن جن ہر سنت سہیلے آسا منسا ہر جی پورت، دُورت نیڑ نہ رہیا کوئی دکھایا۔ نیڑے دُور نہ جانے کوئی۔ حاضر حضور گرگھ پچھانے سوہنگ سوئے۔ سرب کلا آپے بھر پور، جانے بھید دو جہانی دوانگ دوئے۔ ایکا جوتی ساچا نور، ہر جن اور نہ جانے کوئی۔ وڈ داتا جودھا سور، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھوں میل دُرمت دھوئی۔ سرت سوانی جاگی، کل کون جگائے۔ سُن

سُن تھکی راگ راگی، پر بھ ساچا کنت نہ پائے۔ نہ کوئی وڈ وڈ بھاگی، نہ ماتی بنت بنائے۔ نہ لیکھا چھٹے ذات پاتی، پُرکھ بدھاتا نظر نہ آئے۔ نہ دیسے جلوہ باقی، برہم گیان نہ کوئی ہتھ پھرائے۔ ساچے مندر اندھیری راتی، جوت پرکاش نہ دیپک کوئی جگائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کون دوارے دیوے ور، گرگھ ساچے سہج سُبھائے۔ سُرَت سوانی سُرَت نہ پائی، سُرَتی سُرَت بھوایا۔ اکال مورت دس نہ آئی، ناد تورت شبد ناد نہ کسے وجایا۔ نو دوارے دیکھے تھاوں تھائیں، آسا منسا ترسنا پورت کوئی دس نہ آیا۔ کون اُتارے پار کنارے پھڑ پھڑ بانہی، ڈُونگھی بھور اندھیری گُفترے دھاتو تالا لایا۔ منو آ اٹھے پہر جگت وکاری بھکھا، آپے رہیا آپ بھلایا۔ سُرَت سوانی شبد سرُپی منگے ساچی بھکھا، گر پورا دیوے دیا کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، دیکھ دکھانے گر بھ واس اُلٹا رُخا، دوس رین رہیا گر لایا۔

★ ۲۲ مگھ ۲۰۱۲ بکرمی ماتا بٹن کور دے نوٹ ہر بھگت دوار جیٹھووال ضلع امرتسر ★

جگ جیت جگ جیت جگ جیت جاپ جپانیا۔ من جیت من جیت من جیت، من آتم نیا۔ جگ جیت جگ جیت چرن کول سچ پریت، کلج بیڑا لائے بنھیا۔ من جیت من جیت کایا ٹھنڈی سیت، سنائے راگ راگی کتیا۔ جگ جیت جگ جیت سدا اتیت، ملے نام وڈ دھن دھنیا۔ من جیت من جیت من جیت پُرکھ ابناشی دسے میت، نہ کوئی لگائے مات سنھیا۔ من جیت جگ جیت من جیت کایا مندر اندر دہرا سچ مسیت، گردوارا گرگھ ساچے ایکا ایک نیا۔ ایکا من منجیت بندھایا۔ ساچا من جگدیش دھرایا۔ لگا ڈن پنچ تیس گرایا۔ بھانڈا بھرم بھن، شبد سپس لکایا۔ چڑھیا ساچا چین، بیس اکیس سہایا۔ بیڑا اپنا بنھ، جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا راگ گرگھ لیکھا مستک بھاگ سوہنگ سو ساچا آپ سنایا۔ سوہنگ جن گائے گہر گمبھیر انتر انتر۔ پُرکھ ابناشی دیا کمائے، تن بھجائے لگی بسنتر۔ پار برہم برہم میل ملائے امرت آتم کھ چوائے، پار کرائے گگن گگننتر۔ بھگت وچھل آپ اکھوائے، پھڑ پھڑ باہوں پار کرائے جگ جگنتر۔ آتم موکھ موکھ رکھائے۔ روٹھی سوگ ڈکھ مٹائے، ترسنا بھکھ جگت گوائے، آپ بنائے ساچی بنارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، منجیت جگجیت گرگھ بنھے شبد پریت، اک دکھائے ساچا منتر۔ گر منتر ادھین پنچ تیا۔ شبد رسنا چین۔ پر بھ دے سمجھاوے تیا۔ جگت وکارا ہوائے ادھین، دس دس چیتن ستیا۔ ستیا بدھ لئے چھین، دیکھے نام ساچا بھتیا۔ آپے مذہب ساچا دین، آپے دیکھے ساچی تھیا۔ سوہنگ شبد وڈ پرین، چار ورنناں

ایکا رتھیا۔ آپ چلائے رُسا چین، ساچا متھن آپے متھیا۔ دین محمدی مئے این، رسنا کتھن ساچا کتھیا۔ انگلستان دے یقین، ویکھے آتم لاہے ستھیا۔ چاروں کٹنا بھنے ہنکاری بین، پاوے ڈوری سوہنگ نتھیا۔ کرے آکار لوک تین، سوپری اندرپری تخت تاج دیسے لتھیا۔ گرگھاں درے مین، لیکھا چکے ساڈھے تن ہتھیا۔ پرگٹ ہوئے رام رحیم کریم، بے عیب پروردگار ہر نرنکار، شبد اڈاری درس اپار، شبد دیوے ساچی گاتھیا۔ میٹ مٹائے ڈھندوکارا، جوت نرنجن کر اجیارا، ساچا شبد مات پیارا، چاروں کٹن جیکارا، چار ورنناں اک دوارا، ملے میل پُرکھ اپارا، سوہنگ دیوے ساچی وتھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھا دیوے نام ور، من جیت جگ جیت گر میت آتم سگل وسورا لاتھیا۔ سگل وسورا گیا لتھ، پر بھ ساچے دیا کمایا۔ شبد چڑھائے ساچے رتھ، ائی آسو آپ سہایا۔ پنجاں چوراں گیا متھ، پنچم کنگ رسنا گانیا۔ دھر درگاہی ساچی وتھ، گرگھاں جھولی پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ایکا ائی کلج ائی کنگ ائی لکھ چوراسی ونڈ ونڈایا۔ لکھ چوراسی ونڈے ونڈے، ہر ساچا ونڈن آیا۔ چاروں کٹن بھیکھ بکھنڈ، ساچا راہ دس نہ آیا۔ خالی ویکھے جیرج انڈ، بھرم بھلایا۔ ویکھ وکھانے ہر برہمنڈ، ور بھنڈ دس نہ آیا۔ اک اکلانو نو کھنڈ، ستاں دیپاں پھیرا پایا۔ منمکھ ستے دے کر کٹنڈ، گرگھاں رہیا جگایا۔ جوٹھے جھوٹھے پان ڈنڈ، چوتھا در ساچا گھر سادھ سنت کسے دس نہ آیا۔ آپے دیوے ساچا ور، پُرکھ ابناشی کرپا کر، گھر ست آتم وت دھیرج یت رکھے پت، سوہنگ ساچا نیج بجایا۔ چوتھے در چوتھے گھر چوتھے پد گرگھ ساچے آپے سد، سوہنگ سو دُرمت میل دھو، بھگت راگ جگت تیاگ ایکا ایک جپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا مارگ لایا۔ پنچم مان پنچم پردھانے۔ پنچم راج جوگ مہربانے۔ پنچم میٹے جگت نشانے۔ پنچم رس رسنا بھوگ، سوہنگ سورسن وکھانے۔ آدانت نہ ہوئے وجوگ، آتم برہم برہم آتم شبد ڈوری بھے گانے۔ ہر بن اور نہ جانے کو، گنوتا ہر گن ندھانے۔ شکتی بھگتی دو جہانے دسے کھو، کرے کھیل وچ جہانے۔ سادھ سنت رہے رو، پنچم اٹھیا ہر بلوانے۔ جوتی جوت سروپ ہر، چھپھم وار ہو تیار، لوک مات مات جھات تینی گھر آپ جھلائے شبد نشانے۔ شبد نشانہ جائے جھل۔ ہر بھگت سہیلا جگ اکیلا، گرگھاں کل پائے مل۔ لکھ چوراسی وقت دھیلہ، کوئی نہ تولے پورے تول۔ نو دوارے جھوٹھا میلا، جوٹھا جھوٹھا نیج رہے بو۔ بھگت جناں گر آپے چیلہ، امرت آتم رہیا چو۔ اچرج کھیل کلج کھیلہ، وقت سہائے نو پوہ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چھیویں گھر چھیویں در، چھیویں وار کر وچار، دیوے دھار سوہنگ سو۔ نو پوہ نو دوار کر خوار گرگھ جگایا۔

آتم بھرے شبد بھنڈار، ہر داتار سرب سہار آپ اکھوائیا۔ پنچاں مارے تیز کٹار، پہلی وارے در دوارے باہر کڈھائیا۔ گرگھ ساچے کرتیار، شبد شنکار آتم سیجا آسن لائیا۔ روپ اگم اگم اپار، پاربرہم برہم کر وچار، ساچا لیکھا رہیا چکائیا۔ شبد وچولا وچ سنسار، سوہنگ ڈھولا نر نرکار، آپ اپنا رہیا سٹائیا۔ پنہجھی پوہ دوس وچار، نوست پر بھ بنھے دھار، شبد تت اپر اپار، بہتر ناری ابلے رت، متمکھ جیو ہوئے گوار۔ گرگھ رکھے آتم بیت شبد سروپی پہریدار۔ پنچ پیارے دے سمجھائے مت، مات رہن خبردار۔ شبد چڑھائے ساچے رتھ، رتھ رتھواہی نرکار۔ درس دکھائے ہر سمرتھ، پھڑ پھڑ بانہوں لائے پار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچاں دیوے ایکا ور، شبد جیکارا وچ سنسار۔ پنچاں دیوے مت وقت سہاونا۔ آپے رکھے مات پت، جگ جگاونا۔ شبد سنوتکھ دھیرج بیت، آتم ترسنا بھکھ مٹاونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، امرت ویلا امرت پھل ایکا ایک کھواونا۔ پنہجھی پوہ پنچ پیار۔ پنچم کرے ہر نرکار۔ ہر جن ساچا در گھر ترے، پائے درس اگم اپار۔ آوے جاوے نہ جنمے مرے، لکھ چوراسی اترے پار۔ اک دکھائے سچ گھرے، شبد گھوڑا جوتی جوڑا ایکا ایک در دوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، مستک ایکا شبد سروپی بنھے سیس جگدیش دستار۔ دستار دستار دستار، گرگھال سیس لکائیا۔ کرتار کرتار کرتار، بیس اکیسا کھیل رچائیا۔ دو دو دھار، آپ اپنی رہیا کرائیا۔ آپے وسے وچکار، دوہاں دس نہ آئیا۔ برہم گیانی ودوانی جگ دوہانی سرتی سرت آپ وچار، سار نہ پائیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں جگت سیاست دیوے بھیو نہ رائیا۔ مایا سٹا سیجا باشک، سہنسر گھ اٹھائیا۔ جوٹھ جوٹھ ایکا تخت تاشک، دوس رین بھنکارا لائیا۔ سرشٹ سبائی ساچا عاشق، آتم جوتی ایکا رہیا لکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہلنک نرائن نر، جگت یاچک بھگت بھنڈاری آپے آپ اکھوائیا۔

☆ پہلی پوہ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ضلع امرتسر ☆

ہر وڈ بلی بلوان، بھگت کر میا۔ اٹھے پہر نوجوان، نہ مرے نہ کدے جمیا۔ شبد رکھے تیر کمان، آپ ہلائے گنگن پاتالی تھمیا۔ لوآں پریاں ایکا آن، آپے گھرے آپے بھنھیا۔ اک جھلائے شبد نشان، راج راجاناں دیوے ڈٹیا۔ چاروں کٹناں مار دھیان، لکھ چوراسی ویکھے آتم انھیا۔ گرگھ ساچے پتر سجان،

ایکا راگ سنائے کتیا۔ نو دوارے بیابان، دسویں جوتی اک رکھنیا۔ ہرجن ساچے کر پچھان، جگت چڑھائے ساچے چنیا۔ سوہنگ دیوے پین کھان، اندرے اندر آتم نیا۔ دھرم بیٹھائے اک بان، دھرم رائے نہ دیوے ڈتیا۔ درگاہ ساچی سچ مکان، آپ بہائے دیا کمائے، ہرجن ساچے بیڑا بنھیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لوک ماتی مہربان دیوے جیا دان نام ندھان، نہ لائے کوئی سنھیا۔ نام ندھان گنونت گرگھ جانیا۔ نہ کوئی جانے سادھ سنت، مایا بھلے بھرم بھلانا۔ کلجک ویلا آیا انت، مگر لگے پنج شیطانی۔ گرگھ ورلے میل ملاواں ساچے کنت، دیوے درس در مہانیا۔ آپ بنائے ساچی بنت، در گھر ساچا اک وکھانیا۔ جوتی جگت جگے گنی بھگت بھگونت، ایک رنگ ساچا سنگ، در دوارا ساچا مانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک انتم ویکھ ہر، پکڑ اٹھائے راجا رانا، شاہ سلطانیا۔ کرے کرائے در در گھر گھر خوریا۔ راج راجاناں شاہ سلطان، ویکھے بنک دواریا۔ پرگٹ ہوئے والی دو جہان، شبد ڈنک اک وجا رہیا۔ پاربرہم برہم پار کر پچھان، راو رنگ اک وکھا رہیا۔ ساچا دھرم جیو جنت جگت جہان، ایک ایک انک آپ سکھا رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک انتم ویکھ ہر، آپ اپنا رنگ وٹا رہیا۔ آپ اپنا رنگ وٹائے، دس کسے نہ آیا۔ گرگھ ساچے سنگ سمایا۔ شبد گھوڑے تنگ کسایا۔ ستویں گھر آسن لایا۔ جوت سرپ ڈنگائے، اپنا آپ رہیا اپایا۔ گرگھ ساچے ہنس گت بنائے، سوہنگ اکھڑ ایک وکھر جگت پڑھایا۔ پکڑ اٹھائے روڑی سکھر، شبد سنسہڑا رہیا گھلایا۔ آپے پاڑے بجر کپاٹی پتھر، پنچاں ستھر دے وچھایا۔ آپ ورو لے نیترا تھر، دسم دوا ری سنپٹ لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک انتم ویکھ ہر، آپ اپنے رنگ سمایا۔ آپ اپنے رنگ سمائے، بھيو کوئی نہ پائیندا۔ گرگھ ساچے سنت جگائے، ست سرپوئی درس دکھائیندا۔ جوت جگت جگ بنت بنائے، وڈ شاہو بھوپئی آپ اکھوائیندا۔ مہما گنت گنی نہ جائے، انوپ انوپا ہر سمائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک انتم ویکھ ہر، آپ اپنے رنگ سمائیندا۔ ہر ہر رنگ امول، بھيو نہ رایا۔ گرگھماں پڑدے رہیا کھول، آتم درس دکھایا۔ شبد وجائے ساچا ڈھول، ناد اناد اناد ساچا رنگ سمایا۔ دوس زین سد سے کول، دئی دویتی پڑدہ لاہیا۔ کایا مندر کرے چوبل، کایا مندر اک سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، زرگن روپ ست سرپ دس نہ آیا۔ نش اکھڑ وکھر رہیا بول، پرا پسنتی سار نہ رایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک انتم ویکھ ہر، آپ اپنے رنگ سمایا۔ اپنے رنگ سمائے، آپ رنگ راتا اے۔ گرگھ ساچے مات جگائے، دیوے نام سچی سوغاتا اے۔ پھڑ پھڑ باہوں راہے پائے، نہ کوئی

ویکھے ذاتاں پاتاں اے۔ اتم جم کا پھہ کٹائے، دھرم رائے نہ بچھے واتا اے۔ درگاہ ساچی ساچے دھام بہائے، آپے پتا آپے ماتا اے۔ ایکا ایک جن
 بھگت ٹیک سوہنگ ساچا جاپ چپائے، درس دکھائے اک اکانتا اے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک اتم ویکھ ہر، ساچے رنگ رنگ
 راتا اے۔ دوجے در نہ گیا منگن، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ جن بھگتاں کٹے بھکھ ننگن، شبد کنگن تن پہنایا۔ شبد سرؤپی ویکھے جنگن، نوکھنڈ پر تھمی بنھے تندن،
 لکھ چوڑاسی ہوئی بھنگن، گر پیر سادھ کوئی رہن نہ پایا۔ وجے نام مردنگن، ساچا ڈنک رہیا وجایا۔ جن بھگتاں رکھائے اپنے انگن، آپ اپنی گود اٹھایا۔ چٹے
 آسوکے تنگن، شبد پلانا اُپر پایا۔ سوہنگ چاڑھے ساچی رنگن، اونکارا دیس سہایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا ویس کر، آپ اپنے
 رنگ سمایا۔ ہر ہر رنگ چلوں، کھیل اگمڑا۔ لکھ چوڑاسی گئی بھول، مایا رانی پلے دمڑا۔ شبد سنگھاسن ہر براجے، نہ کوئی پاوانہ کوئی چول، نہ کوئی بھائی بھین
 امڑا۔ آپے آپ کنت کنٹول، سچ دوارا ایکا ملڑا۔ گرکھ ساچے مات اُچجائے ساچے پھول، لیکھے لائے ہڈ ماس ناڑی چمڑا۔ شبد پنکھوڑا رہیا جھول، جوتی جوت
 سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کرے کھیل اگمڑا۔ پُرکھ اگمڑا اگمڑی کھیل رچایا اے۔ ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی چمڑا، مات پت نہ کوئی اکھویا اے۔
 پلے رکھے نہ کوئی پیسا دھیلا دمڑا، سرشٹ سبائی ڈوری ہتھ رکھایا اے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک ویکھ ریکھ ہر، بیس باراں باراں
 بیس بیس بتیس راگ چھتیس بیس اکیس دیوے سرب مٹایا اے۔ ایکا ایک اک اکالا اے۔ اک اکالا اُچا دے دین دیالا اے۔ لوآں پُریاں پئے تر تھلا،
 کرے کھیل کال مہاکالا اے۔ چوتھے جگ ہو یا اندھو، نہ کوئی ملے رکھوالا اے۔ جگت ترشنا مایا جھوٹھا دھندو، گل پیاموہ جنجالا اے۔ گل پاپاں بھار اٹھایا
 کندھو، پھل نہ لاگا کسے ڈالا اے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرکھ ویکھ ہر، کرے کھیل جگت دلالا اے۔ ایکا ایک تخت براجیا۔ شبد
 وجے ساچا تال، راگ انحد ساچا واجیا۔ امرت سر سرور اک اُچھال، جن بھگتاں رکھے لاجیا۔ لال انملڑا ایکا بھال، لوک مات کرائے ساچا کاجیا، جگت
 اولڑی چلی چال، جوت جگائے دیس ماجھیا۔ ساچی گھالن رہیا گھال، دیپک جوتی مستک ساچے تھال، جوت زرنجن مارے اوازیا۔ سادھ سنت ہوئے بے حال،
 گر پیر نہ کوئی نبھے نال، نہ کوئی دیسے مکہ کعبہ، نہ کوئی حاجن حاجیا۔ پرگٹ ہو یا حق جنابا، ویکھ دکھانے دو دو آہ، دُھر درگاہی سچ نوابا، لیکھا کڈھے باقیہ۔
 چرن گھوڑے دے رکابا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات ہر جوت دھر، رہن نہ دیوے کوئی عاقیا۔ لوک مات نہ کوئی عاقی، ہر سچا شاہ

سلطانا اے۔ لکھ چوراسی کڈھے باقی، جوت سروپی پہرے بانا اے۔ کوئی نہ دیسے بندہ خاکی، نہ کوئی گائے راگ ترانہ اے۔ اولیے پیر غوث قطب نہ کوئی دیسے پاکن پاکی، جوٹھا جھوٹھا مٹے نشانہ اے۔ امرت جام نہ کوئی پیائے بن بن ساقی، ایکا بھلیا ہر بھگوانا اے۔ دسم دوارے کوئی نہ کھولے بند تاکی، نو دوارے اندھ اندھیانا اے۔ بھگت جناں ہر دیوے ایکا جھاکی، ساچا مندر آپ سہانا اے۔ سوہنگ شبد چڑھائے ساچے راکی، واگ اپنے ہتھ رکھانا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہہکنک نرائن ز، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ انتم ویکھ ہر، شبد بنھے ہتھیں گانا اے۔ شبد بنھے ڈور نام نرنکاریا۔ کلجگ اندھ اندھ گھور، ناتاٹھا پنچم یاریا۔ دوس رین نہ پائے شور، تیر چھٹے ایکا واریا۔ آپ چکائے مور تور، دوسر ہور نہ کوئی دکھا رہیا۔ نہ کوئی دیسے مڑھی گور، شبد گھوڑا سرب مٹا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ انتم ویکھ ہر، آپ اپنا رنگ وٹا رہیا۔ سرت شبد گیانا، جس جن پایا۔ ویکھے کر دھیانا، در دوارا کون دکھایا۔ کون اڈائے وچ بانا، کون دیشا رہے پایا۔ کون دیسے وچ مکانا، دوس رین رہیا تکایا۔ ساچا دیوے پین کھانا، سچ سنیسہرا رہیا گھلایا۔ آپے ہوئے جانی جانا، دس کسے نہ آیا۔ نو دوارے بیابان سچ مسانا، دسواں در ساچا گھر گرگھ ورا چڑھے سور، جس گر پورا وڈ داتا سورنا نظری آیا۔ پنجاں چوراں کرے چورا چورا، ساچا راہ نہ ہوئے کدے ہدورا، سکھمن ناڑی بچھے اگاڑی، آپے کرے شبد واڑی، گر چیلآ آپ اکھوایا۔ نہ کوئی دیسے مجھ داہڑی، کیسا دھاری نرنکاری ساچے گھر نظر نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرگھیں بچھے سچ گھر، جس جن گھلا بند در، ساچا بچن دے الایا۔ اٹھ اٹھ بل دھارے، جس پایا پڑکھ اگم۔ ملیا میل کنت بھتارے، لیکھے لگے کایا چم۔ سچ سنکھنی سو بھاوتی نارے، جوتی جوت سروپ ہر، گرگھیں بچھے سچ گھر، نوویں کرے بند دوارے۔ نو دوارے تچ، دسم دکھایا۔ شبد سنگھاسن بہنا سچ، دیا کمائیا۔ اپنا پڑدہ لینا سچ، مانس دیہی انتم پائیا۔ ساچا تال رہیا وچ، راگی نادی سنن نہ پائیا۔ لکھ گر گرگھ رکھے لچ، برہم پاربرہم سرنائیا۔ جگت ترشنا دیوے تچ، امرت آتم پیوے رچ، آون جاون گیر کٹائیا۔ ایکا ایک کرائے اپنا ج، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا درس دکھائیا۔ کلجگ جیو جاگ پر بھ ٹھگن آیا، بھیکھی بھیکھ وٹایا اے۔ کلجگ جیو جاگ پر بھ ٹھگن آیا، گرگھ ساچے لئے جگایا اے۔ کلجگ جیو جاگ پر بھ ٹھگن آیا، بے کھ بھانڈے کاچے رہیا بھٹایا اے۔ کلجگ جیو جاگ پر بھ ٹھگن آیا، ایکا رنگ دکھائے ساچو ساچا سوہنگ ساچا رنگ چڑھایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ کالا ویس کر، کالا رنگ وٹایا اے۔ ست پڑکھ اپار، ست ستوادیا۔ آپے جانے اپنی دھار، شبد بانا

بودھ اگادھیہ۔ جیو جنت نہ پائے سار، پاربرہم پُرکھ اپار، جوت سرُپئی کر آکار، سچ دوارا ایکا لادھیہ۔ نرُگن رُپ اگمّ اپار، لوآں پُریاں پائے سار، گگن پاتالا آپے بادھیہ۔ جوت نرنجن کر آکار، لکھ چوراسی پسر پسار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا بھیکھ کر، ویکھے کھیل اناد انادیا۔ سچ گھر سلطان، جوت پرکاشیا۔ نہ کوئی دیسے ہور نشان، ساچا منڈل ساچی راسیا۔ آپے ویکھے مار دھیان، لال گُلا دین دیالا جوتی گوتی سد ابناسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے دھام آپے وسے پُرکھ ابناسیا۔ ساچا دھام آپ سہایا۔ لال گُلا رنگ چڑھایا۔ آپے جانے اپنی چالا، شبد رنگیلا پنگ ڈھایا۔ ست سرُپئی دے دوشالا، بن رنگ رُپئی دس نہ آیا۔ آپ بنائے دیا کمائے اونکارا سچّی دھرم سالہ، چھیویں در ساچے گھر چرن چُھہایا۔ چھیویں گھر آکار، جوتی ملی ودھایا۔ جوتی رُپ اپر اپار، کنچن ویس وٹایا۔ دیس اونکارا آپ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا ویس کر، آپ اپنی بنت بنایا۔ آپ اپنی بنت بنائے، ساچا کھیل رچایا اے۔ ست پُرکھ نرنجن چھیویں گھر لئے ور، جوتی ڈیرہ لایا اے۔ جوتی ملے ساچا ور، آپے دیوے کرپا کر، شبد اگادھا دے پرگٹایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا مارگ لادھار سنا گائے نہ کوئی سوادا، دس کسے نہ آیا اے۔ جوتی شبد ہر اپایا، گر چیل اِک بنایا۔ چھیویں گھر ہوئے میلا، سُن اگمّ وچ سمایا۔ نہ مریا نہ پیا جم، نہ کوئی پون سواسی لئے دم، آپ اپنا رنگ وٹایا۔ پہلی دھار جوت نرنکار، سُن اگمّ آئی پار، ساچا منڈل ویکھ وکھایا۔ دسم دوا ری کر پیاری، جوت نرنکاری پہلی واری، چٹی چادر کر کر آدر، جوت پرکاش اِک آکاش چٹا بانا تن پُھہایا۔ چٹی دھاری دسم دوا ری جوت نرنکاری، جن بھگتیاں کرے سانجھا دیش، نریش اِک سہایا۔ نہ کوئی گنپت گنیش، نہ کوئی شو شکر برہما وشن مہیش، کروڑ تینتیس دس نہ آیا۔ نہ کوئی دیسے دھاری کیس، مونڈ منڈایا بھینو نہ رایا۔ جوت نرنجن اِک آدیس، آپ اپنا رنگ وٹایا۔ آپے داتا وڈ مرگیس، نیلی دھار ہو آسوار، دسم دوا ری باہر آیا اجپا چاپ ویکھے جاپ، تینو مارے جگت تاپ، پن پاپ کوئی رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ رہیا وکھایا۔ ساچا راہ آپ وکھائے۔ نیلم نیلا دیا کمائے۔ سوہا رنگ اِک چڑھائے۔ کر ویس ترے کٹی دیس، آپ اپنا رنگ وکھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اندر باہر گُپت ظاہر آپے آپ ویکھ وکھانے کالی دھار۔ ہردے کول کر اُجیار۔ جگت ابھیاسی ویکھ وچار۔ جگت اُداسی دے نوار۔ شبد سواسی لئے وچار۔ کسے ہتھ نہ آئے پنڈت کاشی، وید کتیبیاں رہے وچار۔ گر کھال لاہے جگت اُداسی، دیوے شبد نام اپار۔ گر شبد جنم رہ راسی، رسنا گائے پنچم وار۔ نرمل جوت مات پرکاشی، جوت سرُپئی گھنک پُر واسی،

چوڑاں دس چار چار دس تن تیراں کا یا مٹ ساچے ہٹ شبد سنائے اک سلوک، نہ کوئی سکے روک۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، کا یا تن شبد نگارے لائے اک چوٹ۔ شبد لگے چوٹ تن نگاریا۔ کا یا کڈھے جھوٹھا کھوٹ، مایا موہ چکا رہیا۔ پریم پیالے امرت بھرے پوٹ، دُرمت ہرے کرے پار کناریا۔ گرگھ وِلا ترے وچوں کوئی کوٹ، جس جن دیوے چرن پیاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، لکھ چوڑا سی چکے ڈر، اوَن گوَن ترے بھون سرتی ساگر سرت بوَن سُرنگ رنگ انگ سنگ سوَرا سُرنگ کٹے بھکھ ننگ وِجے ڈھول مردنگ، کا یا تن ساچی دیا کمائیا۔ شبد رنگیلا چڑھے رنگ، نام ڈور بنھے من، آپ اپنا سنگ نبھائیا۔ بھانڈا بھرم دیوے بھن، اک سنائے راگ کن، ہوئے چنتا دے مٹائیا۔ درس دکھائے آتم اٹھ، دیا کمائے گھر سچ دکھائے نہ کوئی چھری نہ کوئی چھن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے رنگ راتا پُرکھ بدھاتا گرگھیاں رکھے اتم ذاتا۔ شبد ادھاری کر پیار، اک دکھائے شبد سار، سرت تن پریت۔ گرگھ نار کر وچار، چرن کول اُپر دھول، دوس رین ٹھنڈی سیت۔ پار برہم پر بھ پائے سار، جوت زرنجن کر آکار، آپے جانے اپنی ریت۔ مانس دیہی نہ آئے ہار، لیکھا چکے نو دوار، دسویں امرت ٹھنڈی دھار، کا یا کرے پتت پُنت۔ ساچا میلا میت مُرار۔ اک اکیلا در دربار۔ شبد چڑھائے ساچا تیل، گرگھ سلکھنی ساچی نار۔ سوہنگ پائے ساچی ویلا نام ست اپر اپار۔ آپے گر آپے چیل، اچرج کھیل کجگ کھیل، جوت سرُپ کر آکار۔ دوہاں دھراں گھر ساچے میلا، پون شبدی پسر پسا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھے گن گنی گنوتا جیاں جنتاں میت مُرار۔ بتی دند بھیڑ جگت بھیڑیا۔ ساچا شبد کرے نہیڑیا۔ کا یا نگر آپے دیکھے گھلا ویڑیا۔ ساچا گیڑا آپے گیڑیا۔ گرگھیاں آتم گنڈھی آپے اُدھیڑیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، منمکھاں لائے اک اُکھیڑیا۔ منمکھ جگت گوار دے ڈھایا۔ گرگھیاں آتم کرے پیار، خوشی منایا۔ منمکھ رووے دھاہاں مار، ساچا راہ دس نہ آیا۔ گرگھ کر یا کرم وچار، پر بھ ساچی دیا کمائیا۔ منمکھ آتم اندھ اندھیار، دیک جوت نہ کوئی جگائیا۔ گرگھیاں ملیا میلا میت مُرار، آتم سیجا آپ وچھائیا۔ منمکھ جو اے بازی ہار، مانس دیہی مات گوائیا۔ گرگھیاں میلا اپر اپار، ساچی رنگن رنگ چڑھائیا۔ درگھر ساچا اک دربار، گیان گوجھ بھو دکھائیا۔ پھڑ پھڑ باہوں رہیا تار، دے مت رہیا سمجھائیا۔ شبد کرائے تن شنگار، پنجاں تتاں تن جُھہائیا۔ سوہنگ پہنے تیز کٹار، شبد گاترے ہر پائیا۔ اٹھے پہر پہریدار، تیرتھ یاترا اک کرائیا۔ نیڑ نہ آئن پنچے یار، ساچا شستر رہیا چلائی۔ دیونہار سرب

سنسار، لہنیدار آپ اکھوائیا۔ ہر جن منگے بن بھگھار، آتم جھولی رہیا بھرائیا۔ من ممتا دیوے مار، تانس ترشنا دے مٹائیا۔ سرتی شبد کر پیار، نو دوارے باہر کڈھائیا۔ جوت نرنجن کر پیار، دیپ اُجیار اک رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگر ساچا ساقی، دوس رین کرے راکھی، ساچی نگری دھام سہائیا۔ تن من مائی دیسے چھار۔ کایا ہائی شبد وپار۔ دُرم ت میل جائے کاٹی، ایکا ایک چرن پیار۔ ساچا لاہا پر بھ در کھائی، ہوئے ہنگتا روگ نوار۔ آپ چڑھائے اوکھی گھائی، درس دکھائے اگم اپار۔ ساچی مدھ امرت رس آتم گھر ایکا چائی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے نام اپر اپار۔ اپر اپار ہر کاناؤں۔ ہوئے سہائی سبئی تھاوں۔ کایا نگر ساچے گراؤں۔ نرل جوت ہوئے اُجاگر، گر پورا پکڑ اٹھائے باہوں۔ جگت ونجارا ہوئے سو داگر، ایکا ویکھے اگم اتھاہو۔ بیٹھا دیسے اک اگاگر، ہنس بنائے جو جن کاؤ۔ جوتی نور رتی رتناگر، نیوں نیوں سد لاگے پاؤ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آلس تانس جگت نندرا ویکھ دکھانے تھاوں تھاوں۔ آتم تانس من ہنکار۔ شبد گر گر شبد گروگر نہ پائے سار۔ لیکھا لکھیا کون جانے دھر، پنچ پنچائی ہوئے خوار۔ گر گھ ورلے چرن پریتی گئی جڑ بھگ بیڑا لادے پار۔ شبد چڑھائے ساچے گھوڑ، اٹھاں تتاں بھو نوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے کھیل وچ سنسار۔ ویکھے کھیل کھیلنہارا۔ جوٹھا جھوٹھا جگت میل، پاربرہم نہ کسے وچارا۔ گر گھماں ہوئے سجن سہیل، آتم دھرم کل وچارا۔ دھرم رائے دی کٹے جیل، لکھ چوراسی اترے پارا۔ آپے وسے رنگ نویل، جیو جنت نہ پائے سارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آد انت انت گر منتر، تن لگائے جگت بستر، چاروں گنت دُھندوکارا۔ شبد بستر آگے تن۔ جیا جنت جگا جگنتر، آپے آپ دیوے ڈن۔ ہر جن بنائے ساچی بنتر، رسنا گائے دھن دھن۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایکا راگ سنائے کن۔ شبد سنائے راگ کن حدیثیا۔ بھرم بھلیکھا کڈھے جن، نہ کوئی گائے دند بتیسیا۔ من منو آ جائے من، شبد تاج ساچے سیسیا۔ ایکا دیوے نام سچا مال دھن، نہ کوئی کرے کرائے مات ریسیا۔ دھرم رائے نہ دیوے ڈن، ہوئے سہائی بیس اکیسیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی کھن، کرے کرائے آپ جگدیسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نہہکنک نرائن نر، نہ کوئی پڑھائے جگت حدیثیا۔ دیوے شبد اپار، سرب جنائیا۔ سب گھٹ رہیا پیار، بھو نہ رائیا۔ گر منت سنت بھگونت رہے وچار، آد انت رہیا بنت بنائیا۔ گنونتتا ہر ہر گنونت، ساچا کنت دس کسے نہ آئیا۔ سوہنگ شبد سنائے سہاگی چھنت، ستجگ ساچی بنت بنائیا۔ آپے جہوا نیا منت، کونستک منی مستک تھیوا لائیا۔ کایا رنگن رنگ بسنت، لال

بھلوڑی آپ دکھائی۔ مہما جگت بھگت اگنت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی رہیا بنت بنائی۔ من ناچے نو دواریا۔ سرتی سرت نہ جانے سچو سچے، بھیکھ پکھنڈا وچ سنساریا۔ مانس دیہی بھانڈے کاچے، گھڑے بھنے بھنہنہاریا۔ پنج چور در ساچے ناچے، نہ دیسے کوئی سہاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گن اوگن نرگن سرگن دوویں رہیا وچاریا۔ نرگن دھار اپار، دس نہ آیا۔ سرگن پسر پسا، کھیل رچایا۔ دوہاں میل اپار، بنت بنایا۔ نرگن گر کر آکار، جوت سرُپی رنگ وٹایا۔ سرگن شبد بھرے بھنڈار، ساچی دھارا رہیا وھایا۔ آپے وسے ہو ہو باہر، دوسر دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنے رنگ سمایا۔ گر ساکھی مہربان شبد وچولیا۔ اٹھے پہر رہے مہربان، دوس رین رہے گولیا۔ جس جن دیوے جیا دان، شبد سنائے ساچا ڈھولیا۔ در دوارے ہوئے پروان، آتم دیوے برہم گیان، مارے تیر شبد نشانیا۔ پار کرائے کایا چولیا۔ اک بیٹھائے شبد بان، پریاں لوآں اک اڈان، پار کرائے کلا سولھیا۔ چتر بھج سری بھگوان، بھيو گجھ شبد نشان، چار بھج نہ دیسے وچ جہان، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، دیکھ دکھانے راج راجانیا۔ من روگی روگ ودھایا۔ جیو جنت ہوئے وجوگی، دھر سنجوگی نظر نہ آیا۔ آپے جگت رس رہیا بھوگی، امرت آتم رس نہ کوئی کھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہوئے روگ چنتا ڈکھ، جگت ترشنا آتم بھکھ، مات گر بھ اٹارخ، آون جاون پنت پاؤن بھیکھادھاری بن بن باون، در درویش آپ اکھویا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، من سرتی رہیا چلایا۔ ترشنا اگن گئی، من رہے سدا ویرا گیا۔ اٹھے پہر اندرے اندر، ----- نہ سویا نہ جا گیا۔ کایا جوتی مول نہ جگی، نہ ہنس بنیا کا گیا۔ من مت ہوئے راس گر وگر متی ----- کر واس کایا منڈل آپے جوتی جاتیا۔ شبد ویراگی چت گر کھ لایا۔ جگت ترشنا اک تیاگی، گر چرن سیس جھکایا۔ آپے دھوئی کایا داغی، سال اُنیسے جو کمایا۔ آتم سوئی جگت نہ جاگی، بھرمی بھرماں اندر لایا۔ سرتی ہوئی نہ مات سہاگی، کنت سنت نہ کسے ملایا۔ نہ کوئی ملیا سچا واگی، ساچا راہ نہ کسے دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا شبد دیوے ور، دوجی ترشنا دے مٹایا۔ ایکا اشٹ در شٹ کر وچار۔ جگت وکارا ہوئے بھر سٹ، سوہنگ شبد تن شنکار۔ ملے وڈیائی دھول سر شٹ، شبد سوامی اک ادھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد دیوے سپاہسار۔ بن بھکھاری بھکھ ہر در منگیا۔ ساچا لیکھا رہیا کھ، لوک مات نہ سنگیا۔ لوئن تچے لینا ویکھ، کون بھکھا کون ننگیا۔ ہر جن ویکھے آتم ترشنا ترکھ، شبد بھنڈار وڈ سنسار ہر در منگیا۔ ساچا لیکھا رہیا کھ، جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت نمانے دیوے ور، ہوئے سہائی انگ سنگ سنگ انگیا۔ مانگ مانگ مانگ جو جن منگن آیا۔ آتم رہے ترنگ، پر بھ رنگن آیا۔ زرگن ورتے سوانگ، جوٹھا جھوٹھا ٹھوٹھا بھنّ وکھایا۔ آتم چٹھائے ساچی کانگ، نام گنگ ہر وہاؤن آیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنا بھیکھ دھر، ایکا دیوے شبد ور، آپ اپنے انگن رکھن آیا۔ من مت بڈھ تن کر وچار۔ دوس رین پنچاں یڈھ، اٹھے پھر رہے کڈ، نہ کوئی جانے زرنار۔ آپے چھاچھ ورو لے پانی دُدھ، ساچا مکھنّ رہیا نثار۔ سرتی من من سرتی دوویں کرے سُدھ، گر پورا ہووے پہریدار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ایکا دیوے نام ور، سدا سہیلا اک اکیلا میت مُرار۔

☆ پہلی پوہ ۲۰۱۲ بکرمی سنت کرپال سنگھ جی دلی والیاں نوں شبد بھیجیا گیا ☆

سنت کرپال کون دلال، جگت ملاہیا۔ کون مارے شبد اُچھال، کایا مستک ساچے تھال، جوتی کون جگائیا۔ کون سون سواسی پون آون گون لئیے بھال، کون چال رکھائیا۔ نو کھنڈ پر تھی کس در امرت میگھ برسے سون، ساون ساچا رُوپ وٹائیا۔ کون بھیکھادھاری بالا بون، بھوپ رُوپ آپ اکھوائیا۔ کون جوتی تیج چمکے دمن، دامن اپنا ہتھ پھرائیا۔ کون ہوئے کامنی کامن، کام ونت کون اکھوائیا۔ کون سرور تامنی تامن، تامس ترشاندے مٹائیا۔ کون سمبھالے ضامنی ضامن، جگ میل میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، شبد سُننہرا دیوے ور، گھر ساچے رہیا جگائیا۔ شبد سُننہرا آئے در، سرتی شبد جگاؤنی۔ راج راجاناں ویکھے گھر، در گاہی دُھر اک سناؤنی۔ امرت آتم ساچے سر، ایکا چھال لواؤنی۔ شبد بھنڈارے ساچے بھر، نندیا چندیا دُور کراؤنی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ساچا دیوے شبد ور، اک رت اک مت اک تت جگت بھگت ایکا ایک رکھاؤنی۔ در وچولا بھگت دوار۔ شبد کھولا سوہنگ بولا وچ سنسار۔ کایا چولا جھوٹھا ڈولا ویکھ وچار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، شبد دیوے اک ور، لے میل میت مُرار۔ شبد سُننہرا ہر گھلائے، پورب کر وچار۔ جگت جھیرا آپ چُکائے، والی ہند کرائے خبردار۔ جگت بیڑا بنھ وکھائے، آپ سہائے بنک دوار۔ بھگت بھیکھن تن جگائے، جوتی جوت اپرا۔ نام رکھیشتر اک اکھوائے، تپی تپیشتر سیوادر۔ من مُنیشتر بھرم گوائے، جگت جگیشتر چرن پیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، شبد سُننہرا دیوے ور، آپ اپنی جانے سار۔ شبد سُننہرا رکھٹا یاد۔ پر بھ ابناشی دیوے داد۔ گکو غریب نمائیاں سُنے سنائے آپ فریاد۔ ویکھ وکھانے راجے رانیاں، لے میل راجندر پراساد۔ اسوتن دوس وکھانیا، سوہنگ وجے

ساچا ناد۔ آپے جانے اپنا بھانیا۔ شبد جنائے بودھ اگادھ، سادھ سنت نہ کسے پچھانیا۔ گر پیر نہ دیوے کوئی داد، تٹ بیاسا آپے مانیا۔ جن ہر رسنا رہیا ارادھ، وچ پر بھاسے ڈیرہ سنگھڑ سیانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک دیوے شبد ور، در ہر ہر در ساچا لینا لادھ۔ اَسوَتق آئے چل در دلی دربار۔ دن لنگھائے گن گن، شبد سرُپ مِلے میل، ویکھ وکھائے چار یار۔ ساچا ہر آپے جانے بھن بھن، جوت پر گٹائے گھڑی گھڑی پل پل، شبد سرُپ مارے مار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سہیلے دیوے ور، ویکھ وکھانے جمن کنار۔ جنم کنارہ لہندی لہر۔ کلجگ انتم ورتے قہر۔ نہ کوئی دیسے نگر کھیڑا شہر۔ کایا مائی جھوٹھا چاما، ایک ایک گور گہر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دیوے نام ور، بھيو چکائے دیا کمائے سمت ویہہ سو تیراں چوڈاں پندرراں سولاں ستاراں اٹھاراں آد تمام۔ سال اُنیسے جگ جدائی۔ جگت جگدیشے ہوئی گڑمائی۔ بیس بیسے وٹی ودھائی۔ اکیس اکیسے چھتر جھلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سنت کرپال ہو دیال راجندر اندر پرساد ساچی دیوے شبد داد، ملے میل اک رگھرائی۔ سنگر ساچا ساکھیات، سخی سرور دین۔ امرت پیائے آب حیات، وڈ داتا ہر پرین۔ ایک بیٹھا رہے اکانت، بھگت سہیلا سدا ادھین۔ اٹھے پہر رہے پر بھات، ایک دھارا ایک ایک کھان پین۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد دیوے جگت ور، ٹھانڈا کرے سین۔ ہر شبد بھنڈار جگت سوايا۔ ہر شبد بھنڈار سرشٹ سبایا۔ ہر شبد بھنڈار، دیونہار سرب اکھوایا۔ ہر شبد بھنڈار، گر پورا وچ سمايا۔ ہر شبد بھنڈار آپ ورو لے اٹھسٹھ تیر تھ نیر، سرب تھائیں ہوئے سہایا۔ ہر شبد بھنڈار آپے آپ بنے ورتار، لوک ماتی پُر کھ بدھاتی ساچی سیوا رہیا کمایا۔ ساچی سیوا آپ کمائے، ہر ساچا مہربانا اے۔ کروڑ تیتیس رہیا جگائے، سُرپت راجا اند ہوئے حیرانا اے۔ شو شکر پکڑ اٹھائے، باشک تشکا گل لٹکائے، برہما اٹھے نیز رہیا اٹھائے، پرگٹ ہوئے سری بھگوانا اے۔ نارد من راگ چھتیس گائے، سُرستی مات سنانا اے۔ انجیل قرآناں وید پُراناں، کھانی بانی کھیل جہانا ساچی رچنا رہیا رچائے، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لوآں پُریاں رہیا ہلانا اے۔ لوآں پُریاں مار دھیان، پر بھ ساچے جوت جگائیا۔ برہے دیوے برہم گیان، چارے کھ رہیا دھیانیا۔ انتم مٹے جگت نشان، کلجگ کالا بھیس وٹائیا۔ شو شکر بیٹھا شبد بہان، چارے کٹناں رہیا نکائیا۔ کون جھلے مات نشان، جگت جگدیشا رہیا جھلائی۔ سرب جیاں ہر جانی جان، کروڑ تیتیس دے دُہائیا۔ پوری اند ہوئے ویران، بیس اکیسا بھيو نہ رانیا۔ ویکھے کھیل دو جہان، ور بھنڈی بھنڈی پائیا۔ نو کھنڈ پر تھی جھوٹھ دکان، ستاں دیپاں میٹ مٹائیا۔ ستاں دیپاں گن ندھان، نوواں کھنڈاں رہیا

ہلائی۔ نوواں کھنڈاں بے ایمان، چنڈ پر چنڈا رہیا لگائی۔ نہ ہر بلی بلوان، ستاں دیپاں ونڈ ونڈائی۔ اٹھے پہر نوجوان، جوتی جامہ کھیل کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے رنگ رہیا سمایا۔ برہے وید وچار وقت وچارنا۔ کوئی نہ پائے پر بھ ابناشی تیرا بھید، کسے دس نہ آئے جگت کتیب، نہ کوئی پاوے سارنا۔ آپے ہوئے اچھل اچھید، بودھ اگادھا بھید ابھید، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لوآں پُریاں بٹھے دھارنا۔ لوآں پُریاں بٹھے دھار، سدا سدا رسنا گان اند اندرا سن ہوئے خوار، شبد سنگھاسن دے تچایا۔ کروڑ تیتیاں در بھکھار، منگے منگ اپرا، پر بھ ساچا جھولی پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھیا لیکھ آدانت آپے ویکھ رہیا مٹایا۔ شو شکر دے دہائی، کلج کلج کالیا۔ لکھ چوراسی مستک شاہی، ویلے انت کڈھے دوالیا۔ شبد سرُپی پائے پھاہی، سوہنگ جوڑا اک رکھا لیا۔ نہ کوئی اٹھائے پھڑ پھڑ بانہی، شبد گھوڑا رہیا لتاڑیا۔ نہ کوئی دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا حکم سنا رہیا۔ ساچا بھانا ہر کرتار۔ برہما برہم کرے وچار۔ کلج کلا ہویا دھرم، جوٹھ جھوٹھ پسا۔ سبجگ ساچے دیوے جرم، ملے ور وچ سنسار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ سہائے ایک ایک بنک دوار۔ ایک ایک بنک دواریا۔ پُرکھ ابناشی جوت دھر، آپ سہائے ایک ایک بنک دوار، کرے کھیل وچ سنساریا۔ برہما شو دیوے ور، دوئے جوڑ کرے نمسکاریا۔ سُرپت راجا اند رہیا جھر، کرپا کر ہر گردھاریا۔ اپنی کرنی رہیا کر، ور بھنڈی جوت جگا رہیا۔ شبد ترنی رہیا تر، کایا سُر ت نہ کوئی بال اٹکا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ انتم ویکھ ہر، نو کھنڈ پر تھی ونڈ ونڈا رہیا۔ نو کھنڈ پر تھی ونڈے ونڈے، اچرج کھیل رچایا۔ ستاں دیپاں دیوے دنڈ، ساچی بنت رہیا بنایا۔ سرشٹ سبائی ہوئی اندھ، ساچا کنت نہ کوئی ہنڈھانیا۔ آپے کرے کھنڈ کھنڈ، ویکھ دکھانے ہر برہمنڈ، جیرج انڈ اٹھج سیتج نہ دے دہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ تیری انتم وار کھیل رچایا۔ کلجگ کال کوڑ گُریارا، کالا گھ کرایا اے۔ چاروں کُنٹ پینی مارا، مایا ممتا موہ ودھایا اے۔ انتم ویلے دیوے جھاڑا، جوٹھا جھوٹھا بھار بندھایا اے۔ نہ کوئی دیسے میت مُرارا، خالی ٹھوٹھا نام رکھایا اے۔ پنجاں تتاں کر پیارا، رنگ انوٹھا در گھر ساچے مول نہ بھایا اے۔ لکھ چوراسی کرے کرائے چٹھا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھرم رائے حکم سنایا اے۔ پر بھ ابناشی کرپا کر، لکھ چوراسی دے مٹائے۔ انت کھپائے، کلجگ در در گھر گھر کوئی دس نہ آئے۔ شبد سواسی لئے بچائے، نو کھنڈ پر تھی کرے ہر، ساچے حصے رہیا ونڈائے۔ آپے ویکھے ویکھ دکھانے، دس

کسے نہ آئے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو کھنڈ پر تھی ویکھ ہر، ستاں دیپاں پُرکھ نرنجن ساچی رچنا آپ رچائے۔ ست سمندر ست ساگرا، کایا گہر گہیر۔ کایا مائی ہائی ساچی گاگرا، نو کھنڈ پنڈ سریر۔ جوتی نرل روپ اُجاگرا، امرت آتم ساچا نیر۔ گرگھ ورامات سوڈاگرا، پر بھ کڈھے ہوئے پیر۔ نرل کرم ہوئے اُجاگرا، امرت آتم ساچا نیر، پُرکھ ابناشی بنھے بیڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا ویس کر، بھیکھ وکھانے دیال باغ گر آگرہ۔ دیال باغ گر جانا جاگ، پر بھ ساچا آپ جگائیندا۔ پنجاں تتاں لگی آگ، کوئی نہ پکڑے انتم واگ، مایا دھوئی نہ کوئی داغ، ساچا حکم سٹائیندا۔ اک بھلایا ساچا راگ، شبد نہ گایا رسنا سواد، نہ ملیا میل مادھو مادھ، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی جوت نرنجن شبد سنگھاسن آتم سیجا کنت کنتوہلا نہ کوئے بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا دیوے شبد ور، جوت سرُپی دُو لھو دُوہلا، دُور نیڑے نہ کوئی رکھائیندا۔ دُور نیڑے نہ نیڑے دُور۔ اٹھے پہر حاضر حضور۔ سو پُرکھ نرنجن سدا بھر پور۔ نیر پائے نام انجن، راگ سٹائے ساچی تور۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا محن، کوسٹک منی ساچی دھوڑ۔ بھرم بھانڈے مات بھجن، سرشٹ سبائی جانے کوڑو کوڑ۔ شبد تال ساچے وجن، ملے میل پر بھ ساچے سجن، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، شبد سرُپی پائے جوڑ۔ ساچی آس گر چرن دوار۔ چرن داس جن بنے بھکھار۔ سرب گنتاس دسے حق، نام اکھراک آکار۔ پنجاں بیڑا دیوے بنھ، سولاں کرے تن شنگار۔ چوڈاں ہٹاں چڑھے چن، چوڈاں لوکاں کر وچار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، اک وکھائے جگت دھار۔ جگت دھار ہر وکھاؤنی۔ گر پیر نہ دیسے گدی دھار، ساچی سار آپے پاؤنی۔ سرب مٹائے محمدی یار چار۔ شبد اڈار اک لگاؤنی۔ نو دوارے وسے باہر، کال کوٹ اک رکھاؤنی۔ دہ دشا پائے حصہ سرب کل آپ پر بھ، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پرگٹ ہوئے ساچی جوت بن ورن گوت تریلوک بلوئے، جیو جنت نہ جانے کوئے، بھگت بھگوتتا حاضر حضور۔ کایا مندر چار دیوار۔ چوتھے جگ ویکھ وچار۔ سنگھ گر چرن چرن سنگھ شبد چوگ ساچی چنگ، ویلے انتم اترے پار۔ سوہنگ شبد ساچا جوگ، تٹ بیاسا آر پار۔ دوس زین ناں رہے سوگ، جوتی نور درس اموگھ کرے کرائے اک جیکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک کرائے ونج وپار۔ ونج وپارا اک ہر کراؤنا۔ مندر مسیت ویکھ گر دوارا، ساچا شبد ڈنک و جاؤنا۔ گر پیر سادھ سنت تیجے لوچن رہے ویکھ، ساچا ڈنک راؤرنک اک وکھاؤنا۔ ویکھ وکھانے اولیئے پیر شیخ، دستگیر شاہ حقیر کوئی رہن نہ پاؤنا۔ کلجگ تیری مٹدی ریکھ، جوتی جامہ دھریا

بھیکھ، شاہ سلطاناں آپ جگانا۔ آپے ہوئے دھاری کیس، جوت سروپی دس دسمیس، شو شکر برہما وشن مہیش نر نریش آپ اکھواونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلج کالا ویس کر، کالے تن پُھہاونا۔ کلج کالا ویس تن کراونا اے۔ پُرکھ ابناشی بن درویش، کوئی نہ چلے کسے پیش، راج راجاناں آپ سناونا اے۔ آپے نر آپے نریش، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سرشٹ سبائی ساچا ماہی دُھر درگاہی ایکا راہ وکھانا۔ کالا سوسا تن پُھہائے، چھبی پوہ دوس وچاریا۔ عیسیٰ موسیٰ دے مٹائے، نہ کوئی جانے جیو گواریا۔ شبد حدیثا اک پڑھائے، انجیل قرآناں پینی ماریا۔ سوہنگ تکھا تیر رکھائے، لٹی جائے دن دھاڑیا۔ جگت جگدیش دیا کمائے، بیس اکیس کھیل رچائے، وچ انیسائے دہائے، سال اٹھارویں نہ کوئی پُھڈائے، نہ کوئی دیسے ٹو بھاڑیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، اندرے اندر ساچے مندر، میٹ مٹائے گورکھ مچندر اُچ ٹلے آسن لائے، نہ کوئی دھوئی دھواں دُھکارہیا۔ کلج دھواں دھار جگت اندھیریا۔ سنجگ ساچا کرے وچار، پرہہ ابناشی پائے پھیریا۔ ملے جنم وچ سنسار، منمکھاں ڈھاپے بھرم ڈھیریا۔ کلج رووے دھاہاں مار، جوٹھا جھوٹھالائے اک اُکھیریا۔ دھرم رائے ہوئے تیار، دھرت مات کھلا ویہڑیا۔ لاڑی موت کرے سنگار، جیاں جنتاں چھڑیا جھیریا۔ چتر گپت بنے لکھار، انتم لیکھارہیا نہیریا۔ جم راج ادھوچکار، لکھ پوراسی دیوے گیریا۔ شبد دھار سچی سرکار، سوہنگ وچے کایا نگر کھیریا۔ نو دوارے بند کواڑ، دسویں گرگھ پائے پھیریا۔ تتی وانہ لگے ہاڑ، کرے شبد سچ نہیریا۔ کلج دے دہائی، انت گرلانیہ۔ سنجگ ساچے ملے وڈیائی وچ جہانیا۔ دھرت مات ملی ودھائی، پوت سپوتا ایکا جیا۔ کلج کالا بھیکھ وٹائی، بے گھ جیواں دیوے ڈٹیا۔ سنجگ ساچی سیو کمائی، گرگھ چڑھائے ساچے چنیا۔ دھرت مات خوشی منائی، کلج انتم انت پُرکھ ابناشی بیڑا بنھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سرشٹ سبائی آپ رکھائے، جوٹھی جھوٹھی ہیٹھ مایا چھپر چھنیا۔ جوٹھی جھوٹھی مایا چھری چھایا۔ جانے وڈ وڈ سیٹھ، ویلے انتم بھنے کوڑے ریٹھ، نہ سکے کوئی بچایا۔ ورتے قہر سوا پھر مینے جیٹھ، شبد بلونے رہیا جگایا۔ کوئی نہ رکھے چھایا ہیٹھ، جگت جگدیشے شبد تیر اک چلایا۔ جوتی جامہ دھریا بھیکھ، کلج رکھ ویکھ گرگھ سوئے رہیا جگایا۔ گرگھ سویا جاگ ہر جگانیدا۔ کلج مایا دھو داغ، پرہہ ساچا آپ دھوانیدا۔ تن مندر ساچا راگ، راگن راگی آپ اکھوانیدا۔ کایا ماٹی لگے بھاگ، بھگت بھگوتتا آپ جگانیدا۔ آتم جوتی جگے چراغ، ساچا دیک آپ جگانیدا۔ مانک موتی سوہنگ تاگ، ساچی جوڑی آپ جڑانیدا۔ من ورتی بھئے ویراگ، سرتی شبد آپ بھوانیدا۔ سرت شبد سرت میل

ملائے ہنس بنائے کاگ، ساچی چوگ نام چُگانیندا۔ آپ بُجھائے ترسنا آگ، راگ انادا جگت سُہاگی اک سُنائیندا۔ گر چرن دھوڑُ محبن ساچا ماگھ، گرگھیاں ایہہ سمجھائیندا۔ آپ اپنے ہتھ رکھے واگ، ہوئے ہنگتا روگ گوائیندا۔ ملے میل کنت سُہاگ، ترشنا بُھکھ جگت گوائیندا۔ مایا ڈسے نہ ڈسنی ناگ، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھیاں دیوے نام ور، شبد گھوڑا جوتی جوڑا آپے میل ملائیندا۔ شبد گھوڑا ہر داتار۔ ڈھر درگا ہی آیا دوڑا، سولاں کلا تن شنگار۔ ویکھ دکھانے مٹھا کوڑا، اکھر وکھر پسر پسار۔ آپے ہوئے براہمن گوڑا، گوڑ براہمن پار کینار۔ سمبل نگری ساچا دیس بہڑا، گر گوہندا بھیکھ اپار۔ نہ کوئی جانے لما چوڑا، دس دس گراں دیس مجھار۔ چٹا آسو چکے پوڑا، کلج تیری اتم وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جگ جگ ریکھ ویکھ ہر، بھیکھ پکھنڈا دے نوار۔ کلج بھیکھ پکھنڈا نو دواریا۔ سادھاں سنتاں آتم رنڈ، بھریا تن من ہنکاریا۔ شبد سرُپی دیوے دنڈ، دیوے در سچا دواریا۔ کھانی جیرج انڈ جیو پینڈ برہمنڈ، ساچی کھوج کھجا رہیا۔ نوواں کھنڈاں کھنڈ کھنڈ، شبد چلے چنڈ پرچنڈ، نکھی دھارا آپ رکھا رہیا۔ مٹھکھاں وڈھے کنڈ، نہ کوئی کسے چھڈا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ سوئے مات جگا رہیا۔ گر پورے پھڑنا لڑ۔ کایا مندر اندر جانا وڑ۔ آپے توڑے وجا ہنکاری جندر، در دوارے آگے کھڑ۔ آسا ترسنا بھونڈی بندر، کوئے نہ سکے پوڑی چڑھ۔ آپ سہائے ساچا دھام مندر، ویکھ دکھانے کایا قلعہ کوٹ گڑھ۔ گرگھ ساچے باہوں پھڑ، آپ بٹھائے اپنے لڑ۔ کایا کوٹ گڑھ آپ وچاریا۔ ساچا مندر اندرے اندر گرگھ ساچے جانا چڑھ، ویکھے کھیل اپاریا۔ آپے گھاڑن رہیا گھڑ، ویکھ دکھانے ڈھنڈو کاریا۔ ایکا اکھر جگت وکھر ساچا شبد لینا پڑھ، بھرماں کندھ ڈھاہے چار دیواریا۔ جگے جوت بہتر نڑ، جگت ترسنا جائے ہڑ، مٹے لوبھ موہ ہنکاریا۔ پُرکھ ابناشی در دوار آگے کھڑ، آپ پھڑائے اپنا لڑ، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، ساچا راہ وکھا رہیا۔ سچ سنگھاسن بہنا چڑھ، بھانا سہنا لگے جڑھ، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے کرے پار اُتاریا۔ دسم دواہی ویکھ محل اٹلیا۔ نہ کوئی دیسے چار دیواریا، نہ کوئی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ جل تھلیا۔ نہ کوئی دیسے چند ستار، گگن منڈل وڈ بل بللیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھیاں دیوے نام ور اک دوارا گرگھ ساچے ملیا۔ آتم وجی ودھائیا۔ کسے ہتھ نہ آئے جنگل جوہ جل تھل پھرے لکائیا۔ دُئی دویتی نہ مٹے سل نرمل جوت نہ جائے بل، اگیان اندھیر نہ کوئی مٹائیا۔ ویکھے کھیل آپ پر بل، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ ساچے بوُجھ بُجھائیا۔ گرگھ ملیا سچ سُبھائی، آتم وُجی ودھائیا۔ ہوئے سہائی سبئی

تھائیں، خوشی غمی نہ کوئی رکھائیا۔ پار کرائے پھڑ پھڑ بانہی، پتا امی آپ اکھوائیا۔ جوت نرنجن کدے نہ مرے کدے نہ جمی، آون جاون پتت پاؤن اپنی کھیل رچائیا۔ سنجک ساچے دیوے تھی، سوہنگ ساچا ناؤں رکھائیا۔ کرے کھیل اگم اگمی، اگمڑی کار کرائیا۔ ویکھ دکھانے ہڈ ماس ناڑ ناڑی چڑی، دمڑی مل نہ کوئی رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ ساچے ویکھ ہر، سوئے رہیامات جگائیا۔ چرن کول گر دھیان جس لگایا۔ تن سو سٹھ ہاڈی مار دھیان، ناڑ ناڑی ویکھ دکھایا۔ گرگھ ورلے آتم برہم گیان، شبد سُننہسٹا رہیا سُنایا۔ بال نادانا جیو جہاناں روگاں سوگاں پایا گھان، تن پیرٹا پیرٹا بھرایا۔ آپے ویکھے پون مسان، اندر مندر اندھ اندھیان، ہڈی رپڑا دکھ ودھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، روگ سوگ چنت مٹایا۔ ساگر میں ساگر ----- کون گھر گبھیہر۔ کایا گاگر مل بھرے، کون دوارے آتم نیر۔ کون دوارے ہر شبد سوڈاگر جن ورے، بھگت رتناگر ہر ہرے، کون دوارے کڈھے پیرٹ۔ دوہاں آتم کون ورے، کون چوٹی چڑھے اخیر۔ کون سیجاگک دھرے، کون پہنے بستر چیر۔ کون نیزہ ہتھ پھڑے برہوں وچھوڑا جائے چیر۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، نو دوارے ویکھ ہر، کھول بند کواڑ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، پنچاں لائی بیٹھا جڑ، بہتر اندر بیٹھا ڈر، نہ کوئی شاہ نہ فقیر۔ شاہ فقیر کون کنگال۔ کون حقیر جگت دلال۔ کون امیر تن بستر مال۔ کون پیرٹ لگے کایا ڈال۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، ایکا پچھے شبد ور، کون دوارے چکے ڈر، آپ اپنی بنٹھے پیرٹ۔ گھاڈن گھڑے کون گھڑیال۔ کون شبد تن وجے تال۔ کون پھل لگے کایا ڈال۔ کون امرت آتم ویکھے ساچا تال۔ گرگھ ساچا کون دوارے مارے چھال۔ پُرکھ ابناشی پاوے سارے، بھیتر بھیتر کھیل نیارے، آپے ہوئے بھگت جگت دلال۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپے جانے اپنی چال۔ شبد گر ساکھیات، گر گر ساچا ناؤں۔ گرگھ ساچا پارذات، درگھر ساچے پائے تھاوں۔ ہر ہر ناؤں جگت دات، دیوے اگم اتھاہو۔ پاربرہم برہم اتم ذات، ہر ہنس بنائے کاؤں۔ چرن کول کول چرن گر ساچانات، سدا سد بل بل جاؤ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ چوڑاسی ویکھ ہر، شبد لیکھ آپ لکھایا، گرگھ سویامات جگایا، گر گر گڑ گاؤں۔ گر گاواں گر ساچے تیری سیو کمائیا۔ گرگھ ساچے بل بل جاواں، آتم دُھن نادى ناد وجائیا۔ لکھ چوڑاسی چھان پُن، ویکھ دکھانے وڈ وڈ مُنی سنی مُن کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے جوت جگائیا۔ جگے جوت اکال ہوئے دیال، گرگھماں کرے سدا پرتپال، دوس رین دھار رکھالیا۔ پھل لگائے کایا ڈالیا۔ چلی مات اولڑی چال، ہر جن چاڑھے رنگ گُلالیا۔ شبد لاوے ایکا چھال، دھر

درگاہی اک دلا لیا۔ کدے شاہ کدے کنگال، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ ساچے ویکھ در، اک وجائے ساچا تالیا۔ شبد تال وجے کون در سہایا۔ بھانڈا بھرم گرگھ ساچے بھجے، پنجاں چوراں ڈن چکایا۔ کایا مائی پڑدے کجے، جوٹھا جھوٹھا موہ چکایا۔ ایکا ایک کرائے مکہ کعبہ تجھے، دئی دوتی پڑدہ لاہیا۔ ہر جن امرت پی پی پر بھ در رتے، آتم ترسنا روگ مٹایا۔ چرن دھوڑ دھوڑ چرن گر مجن ساچے متھے، دُرمت میل دے گویا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ آتم ویکھ در، ساچا راگ اک سنا یا۔ راگ سناے کن، پورن جوت بھگونتیا۔ شبد جوت جگائے تن، دیوے وڈیائی آتم ودھائی لوک مات جیو جنتیا۔ کلج انت ہوئے گڑمائی، سادھ سنت دے ڈھائی، گرگھ ساچے خوشی منائی، بے مکھاں مایا پائے بے انتیا۔ نچھر رس مکھ چوائی، اُلٹی نا بھی آپ کرائی، ساچی بوند اک بستتیا۔ ملے وڈیائی اُپر دھول، جوتی جوت سرُپ ہر، گرگھ آتم ویکھ در، دوس رین سنے بینتیا۔ سنے بیننتی دوس رات، پر بھ پورن بوجھ بُجھانیا۔ آتم اندر ساچے مندر آپے ویکھے مار جھات، جوتی نور نورانیا۔ بیٹھا رہے اک اکانت، جن بھگتاں دیوے امرت بوند سوانت، گنونتائگن ندھانیا۔ ایک بندھائے چرن نات، پُرکھ ابناشی کملاپات، در گھر ساچے ساچا میلا آپ اپنے وچ سمانیا۔ نہ کوئی ویکھے ذات پات، شبد سنیہرا ساچی دات، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ آتم ویکھ ہر، کرے کھیل مہانیا۔ کرے کھیل مہان جگت وڈیائی۔ آپے پتر سگھر سیان، سار کسے نہ پائیا۔ کھنڈ منڈل برہمنڈ، ور بھنڈ کھیل رچائیا۔ لکھ پوراسی پائے ڈنڈ، پُرکھ ابناشی آتم سیجا ستا دے کر کنڈ، سہاگی کنت نہ کوئی ہنڈائیا۔ سرشٹ سبائی بھیکھ پکھنڈ، جگت وکاری پائے ڈنڈ، شبد ڈنڈا کسے ہتھ نہ آسیندا۔ آپے جانے جیرج انڈ، اُتبھج سیتج کھانی بانی جگت رانی انجیل قرآنی وید پرائی، جگت دھار کر وچار ہر کرتار اپنی بنت بنائیندا۔ بنائے بنت دو جہانیا۔ بھرم بھلائے سادھ سنت، بھینو نہ جانے کوئی گیانیا۔ مایا رلے جیو جنت، جوٹھی جھوٹھی خاک چھانیا۔ گرگھ ورلے میل ملاو ساچے کنت، ہر ساچا گن ندھانیا۔ نور اُجالا ہر کرپالا، آد انت جگا جگنت، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ آتم ویکھ ہر، جوتی دیپ اک جگائے، مستک گگن ساچی تھالیا۔ ساچا دیپ سچ پرکاش۔ شبد جوت جوت شبد آد پُرکھ پُرکھ آد، جگاد جگاد سد ابناش۔ ناد ناد وچ برہما۔ شبد داد گرگھ میل مادھو مادھ۔ رسنا رس رہیا ارادھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھاں دیوے نام در، سجن سہیلے اپنے لادھ۔ سجن سہیلا ساچا پیتا۔ نر ہر ساچا کنتا، آپ چلائے اپنی ریتا۔ نہ کوئی مندر نہ کوئی مسیتا۔ کرے کھیل بے بے انتا، اک سناے سہاگی گیتا۔ مانس

دیہی لینی جیت، ملے وڈیائی جیو جنتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دوس رین پرکھے نیتا۔ کون مایا کون چھایا، کون گرکھ امرت ساچے تیرتھ نہایا، چڑھیا رنگ بستتیا۔ کایا رنگ بسنت، آتم وٹی ودھائی۔ ملے میل پر بھ ساچے کنت، ساچی سیجا رہیا ہنڈھائی۔ جوتی شبدی شبدی جوتی میل ساچے سنت، سرتی آپ بھوائیا۔ منوا مانک ہوئے بھسنت، پنچم پنچاں پرے ہٹائی۔ سوہنگ شبد سنجگ ساچے سنت، گر منتر اک سکھائی۔ آپے جانے بدھ آد انت، جگا جگنت جوت جگائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل نگری کھیل رگھرائیا۔ سمبل نگر نگر اپارا، اُچ اٹل مناریا۔ کسے نہ دیسے پار کنارہ، وید پُران نہ پائُن ساریا۔ راج راجاناں دُھندوکارا، سادھاں سنتاں پاسا ہاریا۔ پرگٹ ہوئے نر نر نکارا، جوت سروپی جامہ دھارا، شبد کھنڈا تیز کٹاریا۔ چھبھی پوہ دوس وچارا، جگت ناتا تے موہ، کرے کھیل اپر اپاریا۔ آتم شکتی سب دی رہیا کھوہ، در در گھر گھر سادھ سنت بیٹھے رہے رو، دوس رین ہاہا کاریا۔ شبد سروپی ہل رہیا جو، آپے مٹمکھاں جڑھ رہیا اکھڑایا۔ گرکھاں دُرمت میل رہیا دھو، جوت جگائے بہتر ناڑیا۔ ایکا شبد بولا جگت سوہنگ سو، دھرت مات تیرا ویکھ اکھڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلجک کاج رچا لیا، دوس سہایا ستاراں ہاڑیا۔ سوہنگ سو چپایا جاپ، جگت پت گردیوا۔ گرکھاں مارے تینو تاپ، کرے کرائے وڈ پر تاپ، امرت پھل دیوے ساچا میوہ۔ آپے پتا آپے مات، پُرکھ بدھاتا آتم جانے جوت نرنجن الکھ ابھیوا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھ ساچے آپے لائے اپنی سیوا۔ کلجک جیو جاگ، کل وقت دُھیلا۔ جوٹھا جھوٹھا دھو داغ، پر بھ ملن دا ساچا ویلا۔ ایکا سُن ساچا راگ، کون آتم جائے جاگ، در گھر ساچے ساچا میلا۔ آتم اُتجے اک ویراگ، لوک ماتی وڈے بھاگ، ہوئے ملاوا اک اکیلا۔ دیک جوتی جگے چراغ، مایا ڈسنی نہ ڈسے ناگ، انتم گھر ساچا دتے سجن سہیلا۔ ہنس بنائے کاگ، آپ اپنے ہتھ رکھے واگ، ساچا مجن گر چرن دھوڑی ماگ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھ سوئے آپ جگائے، دیا کمائے اپنی سیوا لاگ۔ سنگر سجن میترہا، میلا سہج سُبھائے۔ کایا ویکھے میلا چیتھڑا، دیوے نام رنگائے۔ گرکھ ورلے مات ڈیٹھڑا، ملی ہر سرنائے۔ منگمھ کوڑا جیو ریٹھڑا، گھر سچ سار نہ پائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرکھ ساچا سنت دُلا را، آپ اپنی گود اٹھائے۔ گود اٹھائے لال، بھيو اگڑا۔ ہوئے جگت دلال، ہڈ ماس ناڑی چڑا۔ کایا مندر اندر اک سُبھائے سچی دھرم سال، نہ کوئی رُپا پیسا دمڑا۔ جوتی شبدی سدا دیال، نہ مریا نہ کدے جمڑا۔ اٹھے پھر رہے رکھوال، جوتی جوت سروپ ہر، گرکھ ساچے ویکھ در،

آپے ہوئے مات پت پت مات امی امڑا۔ پت سٹ سلطان، ہر ہر جانیا۔ گرگھ ساچا نوجوان، بھانڈا بھرم بھٹانیا۔ شبد پھڑائے تیر کمان، رسنا چلے رہیا چڑھانیا۔ نو کھنڈ پر تھمی مار دھیان، ستاں دیپاں ویکھ وکھانیا۔ بردھ بال ویکھ نادھان، جیواں جنتاں رہیا جگانیا۔ شبد سروپی سچ بان، دو جہان رہیا پھرانیا۔ اڈے اڈاویے وچ جہان، دس کسے نہ آنیا۔ گرگھ ورا پتر سجان، گر چرنی چت لانیا۔ گر پورا ہووے مہربان، آتم درس درس دکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھوں کھولے بند کواڑ، بہتر ناڑی جوت جگانیا۔ جگے جوت اپار، شبد پرکاشیا۔ کایا مٹے دھندوکار، ملے میل پُرکھ ابناسیا۔ مانس دیہی تیج سوار، ہر جن ہوئے داسن داسیا۔ جوت زرنجن نیز انجن چرن دھوڑ محن ہر رکھاسیا۔ تال تلواڑے اندر راگ راگنی کھیل اپار۔ ملے میل پر بھ ساچے سجن، پنچ چور در جھوٹا تجن، کرے کرائے خبردار۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرگھوں آتم ویکھ در، جوت جگائے اپر اپار۔ دیپک جوتی کر اجیارا، پورن برہم جنانیا۔ شبد سنائے اک جیکارا، ساچا دھرم وکھانیا۔ پار برہم برہم اک دوارا، ایکا انک سماٹیا۔ پون انجا چھتر جھلارا، پون سواسی سو بھاؤنتی شبد وجے سچ نگارا، ساچی جوت اک سہارا، آپے بنت بنانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرگھ ساچے سنت سہیلے، آپ کرائے اپنے میلے، آپے گر آپے چیلے، ایکا دوجا بھو چکانیا۔ ایکا دوجا چکے بھو۔ من مت ہر سنائے ساچا راگن، تیجے نیز چڑھیا چاؤ۔ سرتی ہوئی سہاگن، چرن کول کول چرن زہر ساچے لاگن، آپے ہوئے بے پروا ہو۔ آپے راگی راگ راگن، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھوں سہائے اک گھر، سو بھاؤنتی ساچی نار۔ زرنگن روپ اگم اگم سمایا۔ شبد سروپی پئے جم، دس کسے نہ آیا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی چم، مات پت نہ کوئی گود اٹھایا۔ پون سواسی نہ کوئی لئے دم، بہتر ناڑی نہ کوئی بنت بنایا۔ دوس رین نہ کھائے کوئی تام، آتم ترشاناہ کوئی رکھایا۔ نیز نیر نہ وہائے چھم چھم، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سمایا۔ اپنے رنگ سمائے، سگل پر بھ ساتھیا۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹائے، ہر رگھناتھیا۔ شبد دامہ اک وجائے، تریلوکی ناتھیا۔ پورن کاما اپنا آپ کرائے، دوسر کوئی نہ دیسے ساتھیا۔ سوہنگ ساچا نام مات چپائے، ہر جن چڑھائے ساچے راتھیا۔ کلج رین اندھیری شاما میٹ مٹائے، سنجگ تلک لگائے ماتھیا۔ لکھ چوراسی ایکا طعاما آپ بنائے، لیکھا چکے ساڈھے تن ہاتھیا۔ ایکا اپنا آپ دسائے، دوسر کوئی دس نہ آئے، جوت زرنجن ڈگمگائے، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کتھنا کتھ کتھ اکاتھیا۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹنیا، ہر زرنکاریا۔ شبد چلائے ساچی نیا، کلجگ اتتم پار کناریا۔ ناتا تئے بھیناں بھنیا، نہ کوئی ملے ساچا سنیا، نہ کوئی دیسے میت

مُراریا۔ دھرم رائے لیکھا منگے کڈھ کڈھ وہنیا، کوئی نہ پکڑے آگے ہو ہو بہینا، ناتا تٹے جھوٹھے یاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، آپ اپنی کھیل رچا لیا۔ آپ اپنی کھیل رچائے، کلجگ اتم واریا۔ گرگھ ساچے سنت جگائے، دیوے درس اگم اپاریا۔ آپ اپنا رنگ رنگائے، شبد گھوڑے تنگ کسائے، دوس رین اٹھے پہر بیٹھا رہے نیاریا۔ جن بھگتاں لہنا دین چکائے، متمگھ ڈونگھے وہن وہائے، نہ کوئی دیسے پار کناریا۔ شبد نرالا تیر چلائے، جوت جوالا کھچ لیا، دین دیالا بھیکھ وٹائے، کال مہاکالا ہتھ رکھائے، شبد رکھوالا آپ ہو جائے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، آپ اپنی بنت بنائے۔ کلجگ اتم ویکھ بنت بنایا۔ گرگھ ورا ساچا جانے سنت، پر بھ ساچی جوت جگایا۔ کلجگ جیواں مایا پائے بے انت، گوڑھی نیند سوائیا۔ گرگھ ساچے میل ملاوا آتم اندر ساچے مندر، ساچی سیجا کنت ہنڈھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ چوڑاسی ویکھ در، گرگھ سویا مات جگایا۔ گرگھ سویا مات جگاؤنا، پر بھ ڈوری ہتھ رکھایا۔ ایک دیوے شبد ہلونا، دس کسے نہ آتیا۔ آپے ویکھے بھریا اونا، شبد کنڈا تول ٹلایا۔ کلجگ بھار ہویا دونا، نہ سکے کوئی اٹھایا۔ گھر گھر دھواں دھکھدا دھونا، ساچا دھوپ نہ کوئے دھکھایا۔ جن بھگت نین وہونا، نیر نین نہ کوئے کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ چوڑاسی ویکھ در، گرگھ ساچے سنت سہیلے دے مت رہیا سمجھایا۔ دیوے مت شبد گر سنتا، چرن پریت بندھایا۔ اٹھے پہر پرکھے نیتا، دوس رین سرشٹ سبایا۔ گرگھ ورا راکھے چیتا، جس جن پر بھ دیا کمایا۔ سوہنگ شبد مات رکھائے، کلجگ اتم ویکھ رکھائے، مان گوائے اٹھاراں دھیائے گیتا، اٹی نیا چلایا۔ ہر جن آتم سیٹل سیتا، آپے کرے پت پت پت پت، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ چوڑاسی ویکھ در، گرگھ ساچے سنت سہیلے، آپ اپنے کر کر میلے، ایک راگ رہیا اُپجایا۔ ایک راگ ناد انادا۔ دُھن دُھنی کن کانا، گرگھیں دیوے شبد دادا۔ بودھ اگادھ آپ جنائے اپنا بھانا، ہوئے میل مادھو مادھا۔ گرگھ ساچا چتر سنگھڑ سیانا، نو دوارے متمگھ باندھا۔ متمگھ چاروں کُنٹ بھوانا، گرگھ ساچے سنت دُلا رے، ایک ناؤں ہر ہر ارادھا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ چوڑاسی ویکھ در، گرگھ ساچے سنت سہیلے، آپ اپنے کر کر میلے، ایک راگ رہیا اُپجایا۔ ایک راگ ناد انادا۔ دُھن دُھنی کن کانا، گرگھیں دیوے شبد رتن امول، گرگھ جنایا۔ گرگھ آتم رہے اڈول، نہ کوئی مات دُلا لیا۔ مات اترے پورے تول، شبد دست اک دست آتیا۔ جوٹھا جھوٹھا پڑدہ دیوے کھول، وجے راگ شبد تن ڈھول، کایا رنگن رنگ چڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم منگ سدا سنگ سجن سہیل آپ اکھوایا۔ سجن سہیلا ہر نر نکار،

گھر ساچے وسیا جوت سرُپ کر آکار، در دوارا ایکا دسیا۔ دپیک جوتی کر اُجیار، گرگھ ساچے مندر ہسیا۔ ملے میل پُرکھ بھتار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے در گھر آپے دسیا۔ در گھر وست امول، آپ رکھائیا۔ آپے تولے سچا تول، ساچا کنڈا ہتھ اُٹھائیا۔ بیٹھارہے سدا اڈول، شبد ڈنڈا ہتھ اُٹھائیا۔ تن سُر ترقی رہے سدا انجول، پنچاں ڈوراں نال بندھائیا۔ جگت وکارا کرے چوبل، شبد دھارا سار نہ رائیا۔ گر شبدی رسنا بول، بند کواڑا آپ گھلایا۔ سنے ناد انادا ڈھول، مردنگا اک وجایا۔ میت مُرارا دسے کول، کلا سولاں سہج سبایا۔ مانک موتی لئے وروں، جوتی جوت سرُپ ہر، گرگھ ساچے سنت ڈلارے لکھ چوراسی ویکھ وکھائیا۔ تن چائی نام مدھانی، سُر ت سوانی رڑکنا پایا۔ گرگھ ورا ساچا لاپر بھ در کھائی، دپیک جوتی جگے لائی، پر بھ پنچم جھڑکن آیا۔ آپ چڑھائے اوکھی گھائی، دُرمت میل رہیا کائی، ساچی بنت بنایا۔ ساچا شبد وکھائے ساچی ہائی، بجر کپائی انتر پائی، برہمنڈی ونڈ ونڈایا۔ نہ کوئی تیر تھ نہ کوئی تاٹی، امرت آتم رس ایکا چائی، در گھر ایکا ایک وکھایا۔ نو دوارے کھیل بازی گر نائی، دسم دوارا ہر نرنکارا جوت سرُپ کر آکار، شبد سنگھاسن ساچی سبجا رہیا وچھایا۔ ملے میل جن پُرکھ ابناسن، اندر مندر ہاسی ہاسن، تن پھولن ہار کرایا۔ ایکا ایک کرائے پر تھی آکاشن، نو کھنڈا ڈنڈا برہمنڈی ہتھ پھڑایا۔ آپے پائے گھٹ گھٹ ونڈا، جوتی جوت سرُپ ہر، گرگھ آتم ویکھ در، در منگل ساچا گایا۔ گرگھ آتم وٹی ودھائی، ملیا کنت سہاگی۔ سوئی سُر ترقی شبد جگائی، اٹھے پھر رہے بیراگی۔ ساچے در ساچے گھر گر شبد ہوئی گُرمانی، سوہنگ ملیا مات لاگی۔ سنجگ چلے نال نائی، کجگ دھوے کپڑے داغی، ایکا ویکھے ساچی تھائیں، چلے شبد اک انراگی۔ سدا سدا ٹھنڈی چھائی، جوتی جوت سرُپ ہر، گرگھ ساچے دیوے ور، آپ اپنی کرپا کر، ہنس بنائے کاگی۔ گرگھ بنیا ہنس کاگ، سُر ترقی شبد بندھائیا۔ شبد اُجیا من ویراگ، تن چوٹ نگارے لایا۔ آپ اپنا دھویا داغ، کایا کھوٹ گوائیا۔ دپیک جوتی جگے چراغ، بھان کوٹاں ہوئے رُشنائیا۔ آگے بھاگ کایا ماٹ، آگے دسے نیڑے واٹ، سُن اگتا دم دمہ، آپے باہر کرائیا۔ آپے ویکھے بڈ ماس ناڑی چما، اول اول سہنس دل کولا ایکا ایک پار کرائیا۔ شبد بھیٹ ہر کھیوٹ کھیٹ، اک نیتز گر پورا گرگھ بھیٹ چڑھائیا۔ آپے ہوئے ماں پیو بیٹ، پوت سپوتا ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سچ محل اک اٹل ساچا راہ وکھائیا۔ اٹل محل اُچ ٹکانا، پر بھ ساچا راہ وکھائیا۔ آپ بیٹھائے شبد بنانا، نو دوارے پار کرائیندا۔ ایڑا پنگل ہوئے خیرانا، سکھمن کھ گھلاییندا۔ ایکا دیوے شبد نشانہ، ہتھیں بٹھے آپے گانا، اندر باہر گپت ظاہر، آر پار پار آر آپے آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپے ویکھے آتم در، وچ اندھکار ڈونگھی غار، ناتائے سٹے پنچم یار، ساچا میت مُرار آپ اکھوائیندا۔ شبد سرُوپی پھیدار، وڈا شاہو نر ہر بھوپئی ہوئے سہائی
اندھ اندھیار، نہ کوئی رُوپ رنگ ست سرُوپی آپ اپنے رنگ سماندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے سنت ڈلار، ایکا دیوے شبد
ہلار، ساچے در بہائیندا۔ در دوارا ایکا بھگت جنائیندا۔ شبد رکھائے ٹیک، پار کرائیندا۔ بُدھی کرے بیک، دیا کمائیندا۔ جگت مایا نہ لائے سیک، ملی وڈیائیا۔
آپے آپ رہیا ویکھ، بُھل رہے نہ رانیا۔ جوتی جامہ دھریا بھیکھ، ساچی کُل ویکھ دکھائیا۔ مستک لیکھ لیکھ لیکھ، پُرکھ ابناشی دُھر درگاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ
ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ ساچے سنت ڈلارے مستک ٹکا لاہون آیا کلجک جھوٹھی چھاہیا۔ کلجک جھوٹھی چھاہی، آپ مٹائیندا۔ پرگٹ ہوئے
بے پرواہی، بنک دوارا اک سہائیندا۔ آپے آپ بنے ملاجی، بیڑا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ دُسر کوئے جانے ناہیں، بھو ابھیدا اچھل اچھل اچھل کرائیندا۔
جوتی جوت سرُوپ ہر، گرگھ آتم دیوے در، بند کواڑی کھلے در، مَن سُن سُن مَن آپے آپ تڑائیندا۔ سُن مَن تڑائے دیاوان رگھراتا۔ سُر تئی شبدی جوڑ
جڑائے، پار برہم ہر برہم گیتا۔ نام گھوڑ آپ چڑھائے، گرگھ ویکھے اتم ذاتا۔ مٹھا کوڑ ویکھ دکھائے، لکھ چوراسی اتم ناتا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، براہمن
گوڑ آپ ہو جائے، سمبل دیس کر ویس آپ اپنے رنگ راتا۔ سمبل دیس نگر امولا، کایا چولا بھاگ لگایا اے۔ سرشٹ سبائی تیرا ڈولا، پُرکھ ابناشی اپنے
کندھ اٹھایا اے۔ کلجک ویاہے جوٹھا جھوٹھا بولا، ہنکار وکارا سنگ رلایا اے۔ گرگھوں پڑدے آپے کھولا، شبد جیکارا ایکا ایک سنایا اے۔ جوتی جوت سرُوپ
ہر، آپ اپنی جوت دھر، سوہنگ سنائے ساچا ڈھولا، سو پُرکھ نرنجن وچ سمایا اے۔ پنچم پوہ پیار، نر ہر پُرکھ سُبائیا۔ نو دوارے کھول دوار، کلجک دتے جگت
نشائیا۔ دسم دواڑی جوت آکار، شبد چلائے سچ ترانیا۔ ہر ہر جن میل میت مُرار، آتم بھئے سچا گانیا۔ ساچا شبد تن شنگار، چلے چلائے اپنے بھانیا۔ ویکھ
وکھانے وارو وار، راج راجاناں شاہ سلطانیا۔ جوتی جامہ بھیکھ اپار، کرے کھیل دو جہانیا۔ لوآں پُریاں اک جیکار، ور بھنڈ جوت مہانیا۔ نوواں ستاں سپر پيسار،
ستاں نوواں میل ملانیا۔ آدن اتنا ایکا ایک اونکار، ایکا رنگ سمانیا۔ شبد رکھے تکھی دھار، نام کٹار اک رکھانیا۔ پھڑے ہتھ آپ داتار، چارے کوٹاں کرے
خوار، نہ کوئی دیسے جیو شیطانیا۔ چینا رُوسا ویکھ دکھانے، عیسیٰ موسیٰ کر دھیان، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم کرے پنچ پردھان۔ پنچم
موہ جگت ناتا، توڑے سرشٹ سبائیا۔ آپے آپ پُرکھ بدھاتا، گرگھ ساچے شبد جوڑے اتم ذاتا مات رکھائیا۔ میٹ مٹائے اندھیری راتا، ساچے جوڑے

جوت ملایا۔ دیوے دات سچی نام سوغاتا، اندھیری راتا رہن نہ پایا۔ کرے کھیل اک اکانتا، ہر جن دیوے بوند سوانتا، امرت آتم رہیا پیایا۔ ویلے اتم بچھے واتا، نہ کوئی بچھے ذاتا پاتا، آپ اپنی گود اٹھایا۔ چار ورن کرائے بھین بھراتا، ساچی سرن اک رگھراتا، شبد مندر رہیامات اُچایا۔ ساچا مندر کرتیا، جوتی ہر جگایا۔ لکھ چوراسی بھوندی بندر، سار کسے نہ پایا۔ جگت ہنکاری وچا جندر، نہ کوئی توڑے توڑ ٹڑایا۔ پنج پنچائی ناچے قلندر، جھوٹھی ڈور ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نو دوارے در دوارا رہیا دکھایا۔ نو دوارے کھول دوارا، کلج کھیل رچایا اے۔ سمبل دیس نگر اپارا، اپنا آپ سہایا اے۔ وجے ڈنک اک نگارا، راو رنکاں رہیا جگایا اے۔ چار ورن اک پیارا، ساچا راہ دکھایا اے۔ کلج مٹے اندھیرا کالا، ستجگ ساچا چن چڑھایا اے۔ نہ کوئی دے مندر گرو دوارا، شو دوالا رہن نہ پایا اے۔ نہ کوئی جوتی جگے جوالا، اکھسٹھ تیرتھ میٹ مٹایا اے۔ کہانی بانی نہ ہوئے کوئی رکھوالا، وید پُرانا وقت چکایا اے۔ انجیل قرآناں ہوئے دوالا، کالا سوساتن چھہایا اے۔ پھل نہ دے کسے ڈالا، پر بھ شبد ہلونا لایا اے۔ آپے چلے اولڑی چالا، گرگھماں دے راہ سکھالا، سوہنگ ساچا چاپ جپایا اے۔ بے گھماں کڈھے دوالا، دھرم رائے ہوئے بے حال، چتر گپت رہیا گھبرایا اے۔ چرن دوارے کال مہاکالا، دوئے جوڑ سیس نوایا اے۔ پرگٹ ہوئے دین دیالا، گرگھماں اپنی گود اٹھایا اے۔ ہر دے شبد دوشالا، دوسر کسے ہتھ نہ آیا اے۔ آپ سہائے ایکا سچا تالا، سچ سروور اک بھرایا اے۔ آگے بچھے چلے نال نال، دسم دواہی راہ دکھایا اے۔ آپے شاہ آپے کنگالا، آپے رکھے نام دھن مالا، دوسر در نہ منگن جایا اے۔ جن بھگتاں توڑے جگت جنجالا، سوہنگ پائے پھولن مالا، سوہنا سچا ہار بنایا اے۔ دھر درگاہی آپ دلالا، بن کے آیامات رکھوالا، کایا اک دکھائے سچی دھرم سالہ اے۔ ساچا گر لکھیا دھر، جتھے آپ بہایا اے۔ چرن پریتی گئی جڑ، شبد چڑھے ساچے گھوڑ، دو جہانی پار کرایا اے۔ ویلے اتم جائے بہرے، شبد لائے ساچا پوڑ، اوچا ڈنڈا وچ برہمنڈاں کسے ہتھ نہ آیا اے۔ ویکھ دکھانے ہر نو کھنڈ، سوہنگ پھڑے چنڈ پر چنڈ، رسن کمائی چاڑھے چلے، میٹ مٹائے بورا سکا بلا، شاہ سلطاناں خاک ملایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلج اتم ویکھ ہر، سمبل دیس کر کر ویس نر نریش، آپے آپ سہایا اے۔ سمبل دیس نگر اولا، سار کوئی نہ جانیا۔ پُرکھ ابناشی اک محلہ، کسے ہتھ نہ آئے راجے رانیا۔ سدا سدا سدا نہیل دھام اٹل اٹلا، نہ کوئی جانے وید پُرانیا۔ آپ اپنا گھر آپے ملا، در دوار نہ کسے دکھانیا۔ شبد پھڑے ہتھ ساچا بھلا، چاروں کٹ مچائے تر تھلا، کلجگ ورتے اپنا بھانیا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ انتم ویکھ ہر، کرے کھیل والی دو جہانیا۔ والی دو جہان، رچن رچانیا۔ سوہنگ شبد تیر کمان، رسنا کمر کسانیا۔ چاروں کٹناں اک نشان، لہندی دشا دے دہانیا۔ مکہ کعبہ ہوئے ویران، بیس اکیسا دے لکھانیا۔ ویکھے کھیل دو دو آبا، پرگٹ ہوئے حق جنابا، جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، بستر نیل جگت دلیل بھگت اپیل شبد وکیل ایکا ایک مات بنانیا۔ نیل بستر پہن تن، کرے کھیل اپاری۔ شبد شستر سوہے تن، ہر بسن بنواری۔ چاروں کُنٹ دیوے ڈن، تن توڑ ہنکاری۔ بھرمی بھانڈے دیوے بھن، مارے تیر کٹاری۔ گرگھ آتم جائے من، بھرمی بھرم نواری۔ ایکا ملے نام دھن، ہوئے جائے جگت بیماری۔ شبد سرُوپ چڑھے چن، میٹ مٹائے اندھ اندھیاری۔ اپنا بیڑا لے بھن، کلجگ تیری انتم واری۔ کلجگ جیو کوڑے ریٹھے دیوے بھن، شبد ہتھوڑا ایکا ماری۔ سادھاں سنتاں آتم لائے سنھ، شبد سندیسہ لائے پاڑی۔ ایکا ایک سنائے راگ کن، جوتی جوت سرُوپ ہر، ویکھ دکھائے ناڑ ناڑی۔ ویکھے ناڑی ہاڑی تن سو سنھ، جوڑی جوڑ بڑایا۔ پنج تت بنایا ایکا اکھ، شبد گھوڑا اک دوڑایا۔ دہ دشانٹھ نٹھ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ ریکھ ویکھ ہر، آپ گڑائے اُلٹی لٹھ۔ جگی جوت اکال، بیس اکیسیا۔ شبد وجائے ساچا تال، چاروں کُنٹ اک حدیثیا۔ رنک راجاناں شاہ سلطاناں ایکا مستک ایکا دیپک ایکا جوتی ایکا تھال، ایکا بٹھے ہتھیں گانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد سیس تاج راج کاج باج ساجن ساز بنانیا۔ دھن کمانی سنت جن، دھن ساچا پایا۔ دھن کمانی بھگت جن، ہر ساچا گایا۔ دوہاں وڈیائی اک تن، گر شبد جنایا۔ وٹی ودھائی بھانڈا بھرم بھن، راگ ناد اک وجایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، دوہاں میل آپ ملایا۔ دھن کمانی بھگت جن، دوس رین دھیایا۔ دھن کمانی سنت جن، نیتز نین رہیا ترسایا۔ دھن کمانی بھگت جن، سجن سین اک بنایا۔ دھن کمانی سنت جن، بھائی بھیناں ہت تجایا۔ دھن کمانی بھگت جن، لہنیدار آپ ہو آیا۔ دھن کمانی سنت جن، بھانا سہنا دوہاں من بھایا۔ دھن کمانی سنت جن، آتم رس مانے۔ دھن کمانی بھگت جن، گن گائے گن ندھانے۔ دھن کمانی سنت جن، ہر ہر دے جائے وس، راہ ساچا جائے دس، شبد تیر مارے کس، دیوے دان گن ندھانے۔ دھن کمانی بھگت جن، جوت جگائے اک تن، جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی شبد میل در، آپ اپنے رنگ سمانے۔ من آسا در پروان۔ ویکھ دکھانے کایا کاسہ، گنوتنا گن ندھان، آپے جانے پر تھی اکاشا، نوواں کھنڈاں ونڈ ونڈان۔ چوواں ہٹاں ویکھ تماشا، برہمنڈاں جانی جان۔ شبد کرائے جگت بھگت روداسا، جیرج انڈاں مار دھیان، آتم

سنسا جس جن وِناسا، گر چرن ملے دھیان۔ پورن دیوے نام بھرواسا، آتم اُتے برہم گیان۔ نچ گھر آتم رکھے واسا، جوتی جوت سروپ ہر، اک دکھائے
 شبد نشان ستگر راہ دکھایا، ست پڑکھ ملایا، ست پڑکھ نرنجن جانیا۔ بھو بھرم گویا، نیترا نجن چرن دھوڑ مجن سکھ شانت نہ پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، اک
 اکانت ویکھے مار جھات شبد برات ساچا لاڑا دن دہاڑا نہ مات سجانیا۔ آئے سرن گہر گورے، گر داتا گن پایا۔ آتم تیگ کاج اورے، ساچی بتامات بنایا۔
 مانس دیہی مات سورے، آتم جوتی دیپ جگایا۔ جوٹھی جھوٹھی کایا کورے، گیت گوہند سہج دُھن دُھن ناد در منگلاچار گھر ساچا پایا۔ کلجک ویلا انتم پنچم ہوئے
 باور بورے، جوتی جوت سروپ ہر، کر درس آتم ترسنا گن بھجھایا۔ درس نیت نیترا نجن ترپتایا۔ مٹی ریکھ، لکھ چوراسی گٹر مٹایا۔ تیجے لوچن لینا پیکھ، آتم گھر
 کھلا دہلیز اک دکھایا۔ مندر اندر بیٹھا رہیا ویکھ، دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے جانے اپنے بھیکھ، گرکھ لیکھے لائے آیا جایا۔ گر پورے سر
 ہتھ لکایا، ساچی بنت بنایا۔ شبد رتھ اک چڑھایا، مہما اگنت گنی نہ جانیا۔ سگل وسورے متھ دکھایا، ساچے ست آپ اُچھایا۔ لیکھا سیاں ساڈھے تن ہتھ
 چکایا، جیو جنت وچ ملے وڈیایا۔ گر پورا حاضر حضورا وڈ داتا سورا آپ اپنے انک سمایا۔ سخی ملیا سلطان، سوہیا بنک دواریا۔ گوپی ملیا ساچا کاہن، مورکٹ شبد
 سیس سہا رہیا۔ ستگر پورا سدا سدا نوجوان، نہ آوے پاسا ہاریا۔ جودھا سورا گر بلوان، پھڑ پھڑ باہوں کرے پار کناریا۔ گرکھ وڈیائی دو جہان، کر کرپا جس
 جن اپنا آپ دکھا رہیا۔ ستگر ساچا جیو پنڈ کاجا دیوے جیا دان، مانس دیہی کاج سواریا۔ ستگر ساون جس جن ہردے وچا، لکھ چوراسی آر پار آر کناریا۔
 پاربرہم ہر پر بھ آپ ہے، اپنی انس بنائے۔ انسا بنسا آپ ہے، سہنسا وچ سمائے۔ پاربرہم سدا ویکھ ہے، اپنے رنگ سمائے۔ شبد جگت بیک ہے۔ بھگت
 رہیا جگائے۔ دسم دواوی دوارا ایک ہے، چوتھے در باہر کھڑ پاربرہم برہم میل ملائے۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، نہ کوئی دیسے بہتر نڑ، مکھ ہتھ کن نہ کوئی
 دسائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا ویکھے گھر، مندر اندر برہم پاربرہم پر بھ میل ملائے۔ جن بھگت رچایا کاج، کھیل لپنیا۔ آپ رکھائی شبد سانجھ،
 والی دو جہانیا۔ شبد پہنایا سیس تاج، رائے دھرم نہ دیوے ڈنیا۔ آدانت رکھے لاج، اپنا آپ بیڑا بنھیا۔ شبد سروپی مارے آواز، نہ کسے وسے چھڑ چھنیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، گرکھاں دیوے جگت وڈیائی رسنا کہے دھن دھن دھنیا۔ ساون سا جن برکھا لائی،
 ہوئی رت بسنتیا۔ سنگھ جیمیل دیا کمائی، ملیا میل اک اکونتیا۔ گھر ساچے وجے ودھائی، گر پورے سنی مینتیا۔ پر بھ دیوے شبد جنائی، پنچاں ناتا اک

رکھنتیا۔ مدراماس رسن تجائی، سیوالائی سگل ستوننتیا۔ دُھر دی بان لیکھ لکھائی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا بھو چھپنتیا۔ شبدی میلا گر گو بند گر شبدی بھیکھ اول۔ کلجک و ہندی دھار، ساگر سندھ ویکھے سچ محلہ۔ چاروں گنت کوڑ گڑیار، دُشت نندک پیار ہے ترٹھلا۔ ایکا گر پُرکھ ابناشی ساچی بند، ہتھ شبد پھرائے بھلا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا بھیکھ دھر، وقت لنگھایا کر کر ول چھلا۔ گر شبد جنائی دوس رین رہے گھنگھورا۔ درس دکھائے تیجے نینا نہ کوئی جانے زور زورا۔ شبد سرُپی ساک سین بھنیا بھین ہور نہ ہورا۔ جگت لہنا لینا دینا، پنچاں پائے پھڑ پھڑ ڈورا۔ رسنا کسے نہ سکے کہن، گر منتر انتر ہورن ہورا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، آپے ویکھے مورن مورا۔ کایا جامہ جگت جدائی، جوت زرنجن دس نہ آئی۔ سنگر ساون اک کری کڑمائی، پر بھ جوتی شبد ویاہیا۔ در مندر اندر وٹی ودھائی، ساچی سیجا آپ بنایا۔ رنگ رنگیلا سوہا پیل لال کالا نیلا کچن کایا شبد سویا۔ چٹا آسو ساچا گھوڑا، جوتی جوڑا اتم بھڑا، نورو نوری اک کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت جامہ مانس دیہی کھ چھپایا۔ ہوئے شبد اجیار، جگت پرکاشیا۔ ملیا میل پُرکھ بھتار، آدانت نہ کدے وناسیا۔ ساچا ناتا میت مُرار، مات پاتال پر تھی اکاشیا۔ دوہاں سانجھا اک پیار، آپے پُرکھ آپے نار، آپے گھٹ گھٹ رکھے واسیا۔ جوت سرُپی کر آکار، شبد سرُپی دے ہلار، جاپ جپائے پون سواسیا۔ گپت بیٹھ سچی سرکار، کرے مات جگت وبار، ہوئے ظاہر پتت ادھار، سنگھ ساون پکڑے دامن، میٹ مٹائے کامنی کامن، گر گھٹ مانس جنم کرے زہر اسیا۔ چوتھا گھر چوتھا پد، گر پورے دتی مات وڈیائی۔ اندر مندر ساچے سد، ترے بھون بوجھ بھجائی۔ آون گون میٹ مٹائی۔ امرت آتم برکھے سون، گر پورے دیا کمائی۔ گر پورے گن جانے کون، نہ کوئے بوجھ بھجائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سنگھ سنگھ سنگھ بگے، گر پورے بھے شبد تنگے، آپ ہوئے بچھے آگے، سر اپنا ہتھ لکائی۔ آگے بچھے آپے ہویا۔ گر پورا نہ کدے مویا۔ دوس رین نہ جگت سویا۔ آتم یج ساچا بویا۔ تن من تیج بھو چکایا ایکا دوآ۔ لوک مات کرائی آپ ریجھ، امرت آتم کھڑے چویا۔ اٹھے پہر کھڑا رہے آتم در دلہیز، شبد رکھے ساچا ڈھویا۔ گر سنگر ساچا ساکیات، اٹھے پہر رکھے اک پر بھات، دوس رین سد نواں زویا۔ ستم سپتیم ست پُرکھ منایا۔ ست پُرکھ زرنجن جوت دھر، اپنا درس دکھایا۔ ورن گوت ویکھ مات ہر ترس کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سنگر ساچن ساچا میت، آپ اپنا ناؤں رکھایا۔ سنگر ساچا میت ناؤں زرنکاریا۔ ہرجن آتم بھے پریت، پاربرہم برہم اپاریا۔ ایکا راگ سنائے گیت، نیت انیت آپ کرا رہیا۔ جوتی نور جگنداء، سوہنگ جاپ ساچا چندا

آپ تڑا رہیا۔ منمکھ بھاگاں مند، روگ سنتاں آتم اندھا، جنم گوارہیا۔ بھگت جناں ہر آپے بخشندا، جگتی بھگت مات لکھا رہیا۔ راگن راگ سنائے سوہنگ سو ساچا چھندا، لکھ چوراسی پھند کٹا رہیا۔ دُرمت میل کایا دھو، اک اُپجائے پرمانندا، آتم رس چوارہیا۔ بھرماں ڈھاہے جھوٹھی کندھا، بتی دنداں شبد جپا رہیا۔ تن مندر دھام اک سہندا، گر گوہنداگیت سنا رہیا۔ شبد سروپی چاڑھے چندا، جوت جوالا اک دکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرگھ ساچے سنت جناں دھرم شبد کر مات ونجارے، مایا ممتا موہ چکا رہیا۔ مایا ممتا موہ چکائے، آتم ترشن بُجھائیا۔ کام کرودھ نہ کوئی ستائے، وشنوں بنسی آپ بنائیا۔ آتم تیرتھ نام سیرتھ رسناکھ چوائے، جگت ترشنا آپے دے مٹائیا۔ شبد سروپی بھوگ لگائے، جوتی جوت سروپ ہر، گرگھ ساچے سنت دُلا رے پورن برہم جنائیا۔ پورن برہم جنائی، دسم دواریا۔ گر چرن سچی سرنائی، ساچا لیکھ وچ سنساریا۔ گھر و جدی رہے ودھائی، تن مندر اک سہا لیا۔ سوہنگ شبد ہوئی کُرمائی، سُر ت سوانی نال رلا لیا۔ منو آدہ دِشادے دُہائی، گر منتر میٹ مٹا رہیا۔ پنچاں مستک لگی چھاہی، کالا داغ نہ کوئی دھوا لیا۔ گرگھساں ملیا ساچا شکھ، ساچا راہ دکھا لیا۔ پکڑ اڈائے پھڑ پھڑ بانہی، لوک ماتی گلے لگا لیا۔ ہوئے سہائی سبئی تھائیں، دوس رین سیو کما لیا۔ سد رکھے ٹھنڈیاں چھائیں، شبد وچولا آپ بنا لیا۔ ساچا ڈھول نام مردنگا، تن مندر اندر وجیا۔ پُرکھ ابناشی آپے بھڑا، ڈوگھی کندر سچ دوارے آپے وسیا۔ بھاگ لگائے کایا چولا، آتم توڑے وچا جندر، سنت سہیلے پڑدہ کجیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرگھ ساچے سنت دُلا رے، ملے میل کنت بھتارے، ایک تال بھگت تلواڑا بہتر ناڑاں وجیا۔ وچے تال تال تالا۔ گرگھ ساچا دوس رین، گر چرن پریت رہے بے حالا۔ درشن پیکھے لوچن نین، پھل اگے کایا ڈالا۔ من سُر تتی وہے وہندی وہن، اکال مورتی ہوئے رکھوالا۔ شبد تورت ہووے لہن دین، دیک جوتی اک جوالا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرگھ ساچے سنت دُلا رے، گر کرپا پار اُتارے، دیوے نام جگت دلالا۔ جگت دلالی کر ونج کرایا۔ بھگت کرے رکھوالی، شبد جنایا۔ دوس رین کرے پرتپالی، بھرم مٹایا۔ دو جہاناں ہتھھاں رکھے خالی، دھن انملٹا اک رکھایا۔ جگا جگتر اولڑی چالی، ہر جن ساچا چن چڑھایا۔ جوتی کھیل جگت زالی، گرگھ بیڑا بٹھے لایا۔ لکھ چوراسی وچوں بھالی، پنچاں جھیرا رہیا چکایا۔ نو دوارے کرے خالی، دسویں ساچا راہ دکھایا۔ ہوئے سچا آپے مانی، ساچی رہیا سیو کما لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرگھ ساچے سنت دُلا رے، کلج انتم پار اُتارے، پنچھی پوہ دُرمت میل دھو، شبد وجائے ناد سوہنگ سو اک اک صد گیاراں۔ پنچھی پوہ پنچ پردھان۔ پنچاں دیوے نام نشان۔ سوہنگ اکھر جگت وکھر، لوک مات

کرے کلیان۔ نیتز نیر ورو لے اٹھر، دیکھ جوتی جگے مہان۔ لکھ چوراسی لتھے ستھر، ایک راگ سنائے کان۔ جوتی جوت سرپ ہر، گرگھ ساچے سنت
 ڈلارے، کر کرپا پار اتارے شبد سرپ ہر وڈا شاہو بھوپ دیوے سچا برہم گیان۔ برہم گیانی مستک تھیوا۔ چتر بھج ہر نشانی، پائے گھال پورب سیوا۔ پرگٹ
 ہوئے وڈا داتا دانی۔ امرت دیوے آتم چرن دھوڑ سچا اشانی، لیکھے لائے رسنا جہوا۔ جوتی جوت سرپ ہر، گرگھ ساچے پار اتارے، آپ کرائے اپنی
 سیوا۔ اک چرن اک پیار۔ اک سرن ہر کرتار۔ اک ترنی ساچی ترن وچ سنسار۔ چکے مرن ڈرن، بھوجل اترے پار۔ پنچم ناتا تھے یار۔ پنچم ملے میت
 مرار۔ پنچم رنگ بسنتی کنتی چکے پوڑا شبد گھوڑا مستک ٹکا سیس دستار۔ دھر درگا ہی ایک سا، ساچا شبد ناؤں نکا، لیکھا کھے اپرا پار۔ لکھ چوراسی پھل کایا بھکا،
 کوئے نہ پاوے انتم سار۔ جوٹھ جھوٹھ مایا ممتا وکا، انتم وہے وہندی دھار۔ جن بھگتاں دیوے مستک ٹکا، جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں
 بھگوان، کرے کرائے جگت بھگت وہار۔ کرے پیار پنچھی پوہ، بھگت مات وڈیا ئیا۔ آتم یج ساچا بو، کایا ہری کیاری آپ کرائیا۔ شبد سرپ ہل ساچا جو،
 ساچا یج اک بجایا۔ پنچم بیٹھے رہے رو، دوس رین دین دہایا۔ پنچم گایا سوہنگ سو، آتم وٹی ودھایا۔ جگت ناتا تھے بھگت موہ، بھگتاں رہیا سامایا۔ آپے
 آپ سب تھائیں ہو، اپنی رچنا رہیا رچایا۔ سپتم وار پر بھ کر وچار، دیکھ کھنڈ پائے سار، ساچی رچن رچایا۔ جس جن گایا پر بھ چرن دھیان لگایا سوا پھر،
 شبد لہر جگت قہر مٹایا۔ نہ کوئی جانے گئی گیانی گات شاعر، ہر ساچے بھو نہ رایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں
 بھگوان، گرگھ ساچے سنت جاناں کایا بھرم چکایا۔ سوہنگ سو شبد گونتا۔ آپے دیکھے اندر باہر، ہو پنت پنت پتوتنا۔ متمکھ جیو رہے سول، بھو نہ رایا آدن
 انتا۔ گر شبد جنائی جانے ورا کو، تن وڈیائی آدن انتا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھے کھیل نو دوارے میل دسویں تیل بے انت
 بے انت بے انتا۔ سپت سپت وار ست پُرکھ نرنجن جس جن گایا اے۔ برہمنڈ کھنڈ آتم ونڈ ہوئے پار در بھنڈ پھیر نہ آیا اے۔ نار دھاگن ہوئی رنڈ،
 کنت کٹوہلا دس نہ آیا اے۔ متمکھ جیو رہے گھمنڈ، جیرج انڈ بھیکھ وٹایا اے۔ جن بھگتاں کینی ساچی ونڈ، سوا پھر رسنا گایا اے۔ کلجگ اودھ گئی ہنڈھ،
 سنجگ ساچے پھیرا پایا اے۔ پُرکھ ابناشی ساچی ونڈا رہیا ونڈ، اک صد گیاراں بھو چھپایا اے۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ست پُرکھ
 نرنجن ست ستوادی ساچا راہ جنایا اے۔ جپ تپ ابھیاں نہ کوئی جنایا۔ ایک شبد سنایا سوہنگ سو، آکاش مات دس نہ آیا۔ گرگھ آتم رہے پرکاش، ست دن

جس جن رسنا گایا۔ اک اک لیکھا اک صد گیاراں، ترے لوآں کھیل ہر پر بھاس سٹکھ مندر کایا اندر پر بھ ساچی بیج وچھایا۔ آپے بیٹھا ماری جندر اندھیری کندر اندھ گھور چور دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا بھانا اپنے ہتھ رکھایا۔ ست دوس پر بھ شبد جنائی۔ گرگھ سنت وروے، منمکھاں مستک لگی چھائی۔ کایا تے جھوٹے ڈولے، ٹٹانانا بھیناں بھائی۔ پُرکھ ابناشی وسیا کولے، لیکھا کھے تھاون تھائیں۔ نہ کوئی ویکھے پڑدے اولے، جوتی جوت سرپ ہر، پنجمی پوہ خوشی منائی۔ اک صد گیاراں ملے ودھائی۔ پنجم میلا برہم پار پر بھ دے ملائی۔ ست ستوادی ست سرپ سمایا۔ ست ستوادی ست سرب اپایا۔ ست ستوادی ست سرب ویکھن آیا۔ ست ستوادی ست ست اکاشاں وچ رہایا۔ ست ستوادی ست ست پاتالاں وچ سمایا۔ ست ستوادی ست ست منڈل رنگ رنگایا۔ ست ستوادی ست ست بھومکا تھل سہایا۔ ست ستوادی ست ست ساگر ویکھ وکھایا۔ ست ستوادی ست ست پُرکھ زرنجن جوت جگایا۔ ست ستوادی ست جوتی شبدی پرگٹ ہو ہو آیا۔ ست ستوادی ست اونکارا دیس سہایا۔ ست ستوادی ست گم گم سن اگی پار کرایا۔ ست ستوادی ست ساتک ست سمایا۔ ست ستوادی ست ستوگن لئے اپجایا۔ ست ستوادی ست جوتی جوت اک اھوایا۔ ست ستوادی ست شبد دھارا باہر کڈھایا۔ ست ستوادی ست سن اگم اک اکال مورت جوت زرنجن ساچی مات بنایا۔ ست ستوادی ست آپے جانے ساچا مجن، شبد سرپنی ساچا سجن شبدی ست چلایا۔ ست ستوادی ست وجوگن بنائے ست راجس رہیا کھیل رچایا۔ ست ستوادی ست دُرمت کھوٹی تانس اپچی رت، ویکھے کھیل دھرت مات ہت، ترے گن مایا ایکامیت پُرکھ ابناشی ویکھے ہٹ، آپ اکالی جوتی رت، نا بھی کول بھل کھڑایا۔ ست ستوادی ست پنچاں اٹھاں آتم ٹھگ، ترے ديوے ساچی مت، ساتک ست سرپ بنایا۔ ست ستوادی ست یج یجے ساچے وٹ، جوتی جوت سرپ ہر، اک برہما گھر ساچے جنما، آپے آپ اپایا۔ ست ستوادی ست ساچی سکھیا آتم بھکھیا شبد وچولا بنیا گولا، کایا مندر سنائے مردنگا راگ ڈھول تول اتولا شبد امولا اٹھے پہر چلایا۔ ست ستوادی ست چارگھ دہ دیش ویکھ پنچ سیس کھیل ہر جگدیش، نہ کوئی بھيو راگ چھتیس، ایک رنگن کایا انگن وچ چڑھایا۔ ست ستوادی ست آپے دے سمجھاوے مت، ترے گن ساچا دیوے تت، زرنجن کھیل اپاری، پر بھ ساچے کرپا دھاری، شبد وٹی تیز کٹاری، سوہنگ ساچی دھار رکھایا۔ سرشٹ سبائی ہرتا کرتا آد پُرکھ اپر پر سوامی ایکا شبد برہمے آتم نہ کوئی جانے دھرم سناتم اپنا اک دھرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنا ویس کر، ایک رنگ رنگان دھر درگا ہی ڈھو آ کایا

مندر آپ سہایا۔ سنیا راگ گھر ساچا پایا۔ آتم گھر لیا لادھ، ایکا دوجا جگت گویا۔ شبد زنجیری لیا باندھ، من تن وس کرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم ویکھ در، آدانت انت آد دوہاں وچولا آپ اکھوایا۔ دوہاں وچولا آپ ہر گردھاریا۔ شبد سنائے ساچا ڈھولا، جگت سبایا۔ سنجگ بنائے نام چولا، ساچی رنگن آپ چڑھایا۔ کلجگ کالا ہو یا گولہ، در در منگے بھیکھادھاری آتم پڑدہ دیوے پھولا، گرگھ ورا نظری آیا۔ ایکا بنیا ساچا تولہ، سوہنگ کنڈانال لیا۔ دھر درگاہی شبد وچولا، سوہنگ سوہلامات سنایا۔ مہنگھ جیواں کڈھے پولا، ویلے انت دے سزایا۔ گرگھیاں کایا مندر اندر وسے کولا، دُرمت میل دھو دھو سائک سانک کرایا۔ نو دوارے ہو آسا ترسنا دے مٹایا۔ آتم گھر نیچ ساچا بو بو، پاربرہم برہم میل ملایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد دھرت مات چلایا۔ شبد چلایا مات، بھگت وڈیائی۔ دھر درگاہی ساچی دات، پرہہ ساچے جھولی پائی۔ آپے بیٹھا رہے اکانت، دس کسے نہ آئی۔ ویکھ دکھانے مار جھات، دھرت مات خوشی منائی۔ گرگھیاں ویلے انتم بچھن آیا وات، ساچا راہ رہیا دکھائی۔ اُنی آسودوس رات، شبد سرپوئی جگت برات لوک مات پرہہ چڑھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سوہنگ سو ساچا جاپ جپائی۔ سوہنگ سو سنکر اپایا، ساچی بنت بنایا۔ جگجگ کسے ہتھ نہ آیا، در در دین دہائی۔ سرب کلا سمرتھ، نیرتپیکھ ساچی جوت جگایا۔ گرگھ ساچے مات جگایا، پھڑ پھڑ باہوں راہے پایا، ایکا راہ سچ دکھائی۔ اُچ اٹلا نظری آیا، جل تھلاں وچ سمایا، جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ست دوار کر وچار، گرگھ پار اتارے، ساچا جنم کاج سوارے آپ اپنی کرپا دھار۔ پہلے در مات وڈیائی۔ دوجی کھولے ساچی دھار، ترے ترے لوک بھگت جس گائی۔ تیجے سنے ہر پکار، کروڑ تیتیسا دیا کمائی۔ چوتھے گھوڑ شبد آسوار، شو شکر درس دکھائی۔ پنچم بیٹھ سچی سرکار، برہما لیکھا رہیا چکائی۔ چھیویں جوتی کر آکار، شبد دُھن مکھ چھپائی۔ ستویں پُرکھ اپر اپار، دھرم مات دے وڈیائی۔ پنچاں کرتیار، بھوشن لال تن پہنائی۔ سیس دھر شبد دستار، دوسرے کسے ہتھ نہ آئی۔ پنچھی پوہ بھگت وہار، کرے جگت گڑمائی۔ نو پوہ شبد ادھار، سُن اگی رہیا سمائی۔ تینی گھڑ کر پسار، برہما دے مت رہیا سمجھائی۔ ست ستوادی ست گھڑ ہو تیار، باشک تشکا میل ملائی۔ اگی کنگ کرم وچار، سُرپت راجا اند باہر کرائی۔ پنچم کنگ پرہہ پائے سار، بیس اکیسا کروڑ تیتیسا لوک مات جنم دوائی۔ اُنی آسود دوار، گرگھیاں مگے بن بھکھار، امرت دھارا ٹھنڈا سیر شبد سیرا جگت وھیرا آپے آپ کرائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اک سو گیاراں، ست ست واراں نوواں ستاں پار

کنارہ، گرگھ ورلے شبد ادھارا، رسنا گایا پُرکھ اپارا۔ سوہنگ سو اند دھارا میٹ مٹائے دُھندوکارا۔ جگت ترشنا ناتا تے موہ۔ سَنگَر پورا جانئے، برہمنڈ کھوج کھجائے۔ سَنگَر پورا جانئے، ایکا نام ونڈ ونڈائے۔ سَنگَر پورا جانئے، جیرج انڈ پار کرائے۔ سَنگَر پورا جانئے، نو کھنڈ دیوے کنڈ پائے ونڈ، گرگھ ساچا پار اتاریئے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سَنگَر ساچا ایک ہے، سنت اسنا جگت دکھائیے۔ سَنگَر ساچا شاہ سلطان، ایکا جوت اگمیا۔ گُرُو آں پیراں دیوے دان، نہ مرے نہ کدے جمیا۔ نہ ہر پُرکھ چتر سُجان، جوت سرُپی نگہبان، پون سواسی پنچ تت نہ لئے دمیا۔ آپ اپنی کر پرکاشی، برہمنڈ کھنڈ ونڈ نو اسی گُر در محل اٹل اچل آپے وسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گُر سَنگَر ساچا ست بھومکا تھامن تھمیا۔ ایکا ایک پُرکھ ابناشا، ایکا اک اکلا اے۔ سرشٹ سبائی آپے مولا، آپے ویکھے در دوار کھلا اے۔ ستاں نوواں ایکا دیوے نام بھلا، پنجاں چوراں پائے ترٹھلا، شبد سُنہیہڑا جس جن گھلا اے۔ کرپا کر کایا مندر اندر لیکھا ست نو دوار ہر جی ملا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرگھ ساچے مات اُچجائے، آپ اپنی جوت جگائے، شبد سرُپی کھیل کھیل اے۔ تھم سَنگَر ساکھی ساکھیات، گھر سچ بلویا۔ دُوجی دشانہ کوئی بھاکھیات، ترے لو آں سویا۔ دوس رین اٹھے پھر جاگیات، نہ جنمے نہ کدے مویا۔ ہر سنت سہیلا لوک مات ایکا ایک پارذات، شبد میلے دُھر درگاہی ساچا ڈھویا۔ میٹ مٹائے اندھیری رات، درس دکھائے اک اکانت، امرت دیوے بوند سوانت، نچھر جھرنا امرت چویا۔ آتم ویکھے مار جھت، سنت دات گُر سنت سَنگَر ساچے آگے کرے نت عرضویا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آتم ویکھے سچ گھر، سنگھ دیوا سَنگَر پورا ابے مات نہ ہويا۔ مُت جگت گُر ہتھ، دیا کمائیا۔ جس ملیا میل سمرتھ، کیوں رووے دئے ڈہائیا۔ آپے رکھے دے کر ہتھ، آون جاون گیڑ کٹائیا۔ سگل دسورے گئے لٹھ، گُر پورے درشن پائیا۔ دھرم رائے نہ پائے نتھ، لیکھا چکے ساڈھے تن ہتھ، مات گربھ بھند کٹائیا۔ شبد چڑھائے ساچے رتھ، پنچم جوڑا اک جڑائیا۔ گُر پورے دتی نام وتھ، آتم جہوار ہیا جپایا۔ گُر پورا گُرکھاں بچھے آگے شبد گھوڑا دوڑایا۔ سائتک ست گُر دوار ست گُن پایا۔ ستوگن تت وچار، کایا مندر سجایا۔ بھانڈا بھرماں بھرم نوار، آتم اندھ اگیان گویا۔ مانس دیہی جنم سوار، ----- سچ سرنائی کل بہایا۔ گُر پورے چرنی چرن پیار، حاضر حضورے سیو کمایا۔ پھڑ پھڑ باہوں لائے پار، کرتی کرت جن سیو کمایا۔ دیوے بھگت ادھار، دھرنی دھرن آپ اکھویا۔ ملیا میل پُرکھ بھتار، نار سہاگن گُرگھ ساچا کنت ہنڈھایا۔ مانس دیہی تیج سوار، لکھ چوراسی اترے پار، گُر پورے سنت بھگونت ساچی دیا کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا رنگن رنگ چڑھایا۔ مُت جگت در

منگن، دُئی دویتی بھو چکایا۔ ساچا شبد دیوے مکتی بھگت، دو جہاناں پاوے ساریا۔ لیکھے لائے بوند رکت، پاوے سار ویلے وقت نہ ہوئے کدے خوریا۔ ملے وڈیائی اُپر دھول جگت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے ساچا کاج رچاریا۔ مکت دوارا ایک جگت گر پوریا۔ دوسرناہی کوئے تھاؤں، آسانسا ہر جی پوریا۔ ویکھ وکھانے تھاؤں تھائیں، ہر بھگت سہیلا حاضر حضوریا۔ جانے بھیو وڈ دیوی دیو، اگم اگم بے پرواہو، ہر جن کیننی گر پورے سیو، دمہ دمہ جے کایا پھل اگے ساچا میو، امرت آتم پھل کھوارہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے شبد ور، درگاہ ساچی ایکا ایک وکھارہیا۔ جگت ونج اپار بھگت کرنیا۔ گر پورا دیوے کر پیار، لوک مات نہ لائے کوئی سنھیا۔ رکھے کایا محل مینار، دسم دواری کھول کواڑ، نہ کوئی دیسے چھپر چھنیا۔ تتی وانہ لگے ہاڑ، گولہ تیر نہ وجے کاڑ کاڑ، کلج مایا اگنی نہ دیوے ساڑ، ہر جن بیڑا آپے بنھیا۔ در دوارے ایکا واڑ، مگروں لاہے جھوٹھی دھاڑ، آپ سجائے گرگھ بنائے ساچا لاڑ، شبد سیس سیہرا بنھیا۔ آپے ہوئے پچھے اگاڑ، اندر باہر گپت ظاہر، نہکلنک کوسٹک منی نام تلک ہوئے پرکاش کوٹن کوٹ سورج چن ستار رَس چن چنیا۔ جس جن کرپا کرے اپار۔ دیوے شبد نام ادھار۔ پھڑ پھڑ باہوں دیوے تار۔ ہر جن ساچا تن شبد شنگار۔ سولاں کلیاں ولیا چھلیا وچ سنسار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گرگھ آتم ویکھ در میل ملائے جوت نرنجن شبد سرُپی کر وچار۔ شبد وچولا وچ جہانا، ملے میل سری بھگوانا، آون جاون چھند کٹایا۔ گر پورا ہتھیں بنھے گانا، گرگھ ساچا سوہنا لاڑا ساچے کھارے آپ چڑھایا۔ آپے بنیا جانی جانا، گر پورا ساچا شبد سیس تاج ایکا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سوہنگ راگ دھوئی کایا داغ، سوانی سرتی جائے جاگ، گر پورا ہتھ پکڑے واگ، مایا ڈسنی نہ ڈسے ناگ، ہنس بنائے کاگ، سر سرور اک ایشان کرارہیا۔ سوہنگ سو اچا جاپ آپ کرائے، تُوں میں میں تُوں بھیو چکا رہیا۔ دھن کمانی سنت جن، ہر رسنا گیا۔ دھن کمانی بھگت جن، آتم انتر انت دھیان لگایا۔ دوہاں ودھائی اک در، گھر ساچے منگل گایا۔ جگت جدائی چھکے ڈر، بھانڈا بھرم بھٹایا۔ درگاہ ساچی نام ور، گر پورا مات پایا۔ مانس دیہی نہ جائے ہر، کایا چولے بھاگ لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہ کوئی جانے ناری نر، بردھاں بال جواناں ایکا رنگ سمایا۔ ایکا رنگ سمائے رنگ چلو لیا۔ جوت سرُپی کھیل رچائے، ہر رگھرائے دُلھو دُلھیا۔ شبد جنائے سرشٹ سبائے، ساچے سنتاں کنت کنتوہلیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گر سنگت دیوے نام ور، شبد بھنڈارا آتم گھر، آپ چکائے لہنا دینا اگلا پچھلا مولیا۔ گر سنگت لہنا لینا مات، لوک مات ملے وڈیائی۔ پُرکھ

ابناشی دینا دیا مات، مار جھات ساچی بھچھیا اک رکھائی۔ کلج رین اندھیری رات، گر سکھ کسے ہتھ نہ آئی۔ جن بھگتاں دیوے ساچی دات، آتم جھولی رہیا بھرائیا۔ پنچاں بنی جگت برات، من لاڑا لیا سجاویا۔ سرتی پچھے نہ کوئی وات، گر شبد دس نہ آئی۔ کوئی نہ رکھے اتم پات، پتونتی دے ڈھائیا۔ گر شبد ساچا ساکھیات، سرتی لئے جگائیا۔ سرتی سرت دوس رات، شبد پلو لڑ پھڑائیا۔ آپے ویکھے مار جھات، ساچا ناتا چرن جڑائیا۔ اندر مندر پچھے وات، پہریدار آپ ہو جائیا۔ ناتا تھے بھین بھرات، کملاپات نظری آئی۔ جوٹھی جھوٹھی چھڈ جماعت، نہ کوئی ویکھے سنجھ سویرا، نہ دوس نہ پر بھات، ایک رنگ سمائی۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی مات، نہ کوئی دوس رات، بیٹھا رہے اک اکانت، جوت نرنجن ڈگمگائیا۔ امرت دیوے بوند سوانت، جوتی جوت سروپ ہر، شبد سنگھاسن اک بنائی۔ کایا مندر اندر ڈاہیا۔ چار دیوار نہ کوئی رکھایا۔ ہڈ ماس ناڑی رت کالی چھت بند کرایا۔ اک دروازہ غریب نوازا، آپ اپنا آپے ساچا، دوسر کسے دس نہ آیا۔ وجے ناد اناہد واجا، بھگت جناں دی رکھے لاجا، سچ سنگھاسن ہر ہر بیٹھا بھگت جناں نوں مارے آوازا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ محل اُچے اٹل جن بھگت سوارے تیرا کاجا۔ جن بھگت سوارے کاج دسم دواریا۔ نو دوارے کھولے پاج، لکھ پوراسی دیوے داچ، کلج تیری اتم واریا۔ چاروں کنتاں ہوئے بھاج، اٹھسٹھ تیرتھ گئی لاج، لتھے تاج راجے رانیا۔ نہ کوئی مکہ کعبہ حاجن حاج، دو دوآبہ ہوئے مہتابا، پُن صوابا آپ چکا رہیا۔ شبد گھوڑے چرن دے رکابا۔ جوتی جوڑا جڑے شبد جنابا۔ جن بھگتاں وجائے کایا تن ربابا، ایک راگ سنا رہیا۔ لہنا دینا آپ چکائے، لیکھا لکھے حسابا۔ شبد گہنا تن پہنائے، گرگھ ساچے جائن جاگا۔ درس دکھائے تیجے نیناں، سرتی پکڑے ہتھ اپنے واگا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت دھون آیا کلج تیرے داغا۔ کلج دھوئی کالے داغ، دُرمت میل گوائیا۔ پر بھ ملیا کنت سہاگ، ساچی ناری خوشی منائی۔ ہوئے وڈ وڈ بھاگ، گر سنگت میلا بھیناں بھائیا۔ گرگھ ہنس بن دے کاگ، گر چرن پریت سر سرور اک ایشان کرایا۔ جگت بچھے ترشنا آگ، شبد بنھے تن ساچا تاگ، ساچی سکھیا در ساچے پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت تیری کرن آیامات گڑمائیا۔ گرگھ ورنا اک ناؤں۔ دھر درگا ہی لیکھا، سدا سہیلا دیوے ٹھنڈی چھاؤں۔ مستک لائے ساچی میخا، گر سکھ گر پورے سد بل بل جاؤ۔ ہنس بنائے کاؤں۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پار کرائے پھڑ پھڑ باہوں۔

★ ۹ پوہ ۲۰۱۲ ماما بِنش کور دے گرہ ہر بھگت دوار جھٹووال ★

کھج ٹھگن آیا، سب جگ ٹھگیا۔ کھج ٹھگن آیا، جوٹھ جھوٹھ پھرے پچھے آگیا۔ کھج ٹھگن آیا، منمکھاں پکڑ پچھاڑے، پھڑ پھڑ شاہ رگیا۔ کھج ٹھگن آیا، گرسکھ ورا سرن سرنائی لگیا۔ کھج ٹھگن آیا رے ٹھگ بوری، سرت انجانی بالی۔ نین و ہنی روئے کایا کوری، دپیک جگے نہ مستک تھالی۔ مانس دیہی مات نہ سوری، پھل لگانہ کایا ڈالی۔ گر چرن پریتی گہر گوری، جگت اوٹری چالی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں کرے دلالی۔ ہر بھگت دلالی، در گھر سچیا۔ دیوے دات سچا دھن مالی، ویکھ دکھانے کایا بھانڈا کچیا۔ مارے شبد سچ اچھال، گرگھ ورا لے مات پچیا۔ اک سہائے ساچا تال، پنچم یار نہ جھوٹھا نچیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی ویکھے در، ہر جن ورا مات پچیا۔ لکھ چوراسی روئے دئے ڈہایا۔ گوڑھی نیند کوئی نہ سوئے، آتم گھر سکھ نہ رانیا۔ نہ جنمے نہ دیسن موئے، نار ڈہاگن رہی گر لایا۔ آتم نیج گرگھ ساچا مات بوئے، ساچا پھل ساچے ماہیا۔ نہجھر دھارا ہر جن چوئے، کٹے کٹائے جم کی پھاہیا۔ سوہنگ سو جگائے سوئے، لکھ چوراسی بھو نہ رانیا۔ نو دوارے ستھر ہوئے، اتھر دسویں اک دکھایا۔ پتھر پاڑ دو پھاڑا ہوئے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پوہ نو دہاڑا شبد اکھاڑا پار برہم برہم ہوئے۔ شبد اکھاڑا پار برہم برہم کرے تیاری۔ پنچم دھاڑا لاہے چم، شبد کرے آسواری۔ جگت وکاری لین نہ دیوے دم، مارے تیز کٹاری۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے تیج سواری۔ ہر جن ساچے تیج سوار، گر منتر شبد جنایا۔ گر شبد جگت اپار، گرگھ ورا لے آتم پایا۔ گرگھ آتم تن شنگار، پر بھ ساچے نام کرایا۔ ساچا نام جگت ونج وپار، لہنا دینا مات چکایا۔ لہنا دینا کرم وچار، ہر کرتے کھیل رچایا۔ ساچا میل سچی سرکار، مانس دیہی لیکھے لایا۔ مانس دیہی بھرم نوار، بھانڈا بھرم بھٹایا۔ گڑھ توڑ قلعہ ہنکار، اُپر چڑھ ڈنک وجایا۔ آپے ویکھے اندر باہر، راؤ رنگ راجان شاہ سلطان رہیا سنایا۔ شاہ سلطان شبد دیبان، موہ جنجالا جگت ودھایا۔ جگت جنجالا جھوٹھی کھان، ویلے انت نہ کوئے سہایا۔ ویلے انت سرب پچھتان، نہ ہوئے کوئی سہایا۔ گرگھ ساچے خوشی منان، گر پورا نظری آیا۔ نظری نظر کرے دھیان، شبد بانا اک دکھایا۔ شبد اڈائے جگت اڈان، ترے لو آں پار کرایا۔ ترے لو آں نام نشان، برہمنڈی ونڈ ونڈایا۔ چتر بھج بھگوان، نو کھنڈاں سہج سمایا۔ نو کھنڈاں اک گیان، گر ڈنڈا شبد پھرایا۔ شبد ڈنڈا جگت بلوان، آتم رنڈا سرب کرایا۔ جیرج انڈی مار دھیان، ورا بھنڈی ڈیرہ لایا۔ ورا بھنڈ ویکھ دکھانے بکھنڈ

جھوٹھ نشان، چاروں گنٹ پھرے ہلکایا۔ چاروں کُنٹاں کر دھیان، سوہنگ اکھڑا پڑھایا۔ جگت وکھرنام ندھان، سو ساچا نال رلایا۔ سو پُرکھ نرنجن برہم گیان، آتم درس دکھایا۔ آتم درس تیر نشان، بجر کپائی چیر دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، شبد سرُپی کر دھیان چرن دوارے ساچی ہائی ساچا ہٹ کھلایا۔ کھلے ساچا ہٹ، ہٹ ہٹوانیا۔ سوہنگ اکھڑا ساچا پٹ، بھگت بھگوانیا۔ کجگ میٹن آیا پھٹ، دیوے دھن جیا دانیا۔ لیکھا چکے اٹھسٹھ سٹھ اٹھ رہن نہ پانیا۔ درگھر ساچے نام اکھڑ، رنگن رنگے ہر ہر بھگوانیا۔ سوہنگ شبد تیری چٹھ کرے ہر، ہر والی دو جہانیا۔ جوٹھے جھوٹھے منڈپ گئے ڈھٹھ، خالی ہوئے خزانیا۔ آپ گڑائے اُلٹی لٹھ، نہ کوئی جانے شاہ دُرانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے جگت ور، سوہنگ سو گنوت گن ندھانیا۔ سوہنگ سو ساچا پوڑا، ست پُرکھ نرنجن لایا۔ نہ کوئی جانے لما چوڑا، بھیکسے نہ آیا۔ آپے ویکھے رس مٹھا کوڑا، رسنار رسن رسن رسک رس پایا۔ اُچ محلے وسیا براہمن گوڑا، دس کسے نہ آیا۔ ہر جگت گڑمائی، شبد رچایا کاج۔ گڑمھاں آتم اک پرنائی، سوہنگ نال بنایا داج۔ دسویں گھر وٹی ودھائی، انحد وجے ساچا ساز۔ جوت سہاگن ویکھن آئی، گھر ساچے مندر رکھے لاج۔ نام ویراگن پکڑ اٹھائے، اک لگائی ساچی آواز۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیل رچایا دیس ماجھ۔ شبد رچایا کاج، سنیان منگل بولیا۔ دھر درگا ہی ملے سچا راج، سوہنگ گایا سچا ڈھولیا۔ دو جہانی ایک تاج، لال امولا اک ورولیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر بھگت بنایا نام سچا گولیا۔ شبد کاج اپار، دس نہ آیا۔ پُرکھ بدھاتی ساچی دھار، لوک ماتى حصہ ونڈایا۔ ساچا ناتی جوت ادھار، کملا پاتی کرم کمایا۔ دیک باقی اک اجیار، اندھیری راتی سوہنگ چند چڑھایا۔ لیکھے لایا مستک ماتھی، پریم ہاتھی اک منگایا۔ آپے بنیا سچا ساتھی، ساچا لاڑا شبد بنایا۔ کرے کھیل تریلوکی ناتھی، بھگت اکھاڑا نال رکھایا۔ جگت چلائے کتھا اکتھنا کاتھی، دن دہاڑا بھیکو چھپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایک بنک دوار لوک مات وڈیایا۔ گر آتم سچ سوانی، شبد لاڑے مات پرنائیا۔ دوس رین دوئے نین بھر دے رہن پانی، ساچے ہانیاں ہان ملائیا۔ ایک اکھڑ سوہنگ شبد ملی سچی بانی، ہوئے سہائی سبئی تھانیا۔ سنجگ ساچی بنی رانی، جگت جگدیش دیا کمائیا۔ ساچا پڑدہ رہی تانی، بیس اکیسے کھول دکھائیا۔ نہ کوئی دیسے بانی کھانی، وید پُرانی پنی چھانی، منگلا چار نہ کوئی کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھی وڈیائیا۔ گرکھ آتم نوجوان، ساچا تن شنگاریا۔ نیتز کھولے مار دھیان، پُرکھ ابناشی چرن دواریا۔ ایک ملے نام نشان، جھلدار ہے وچ سنساریا۔ ایتھے اوتھے چکے کان، ناتا تے نو

دواریا۔ ساچا مندر اک مکان، شبد سروپی چار دیواریا۔ پون سروپی نام بان، سوہنگ بنے سچ کہاریا۔ ساچے کندھی آپ اٹھان، لوآں پُریاں باہر کڈھاریا۔ آپے کرے جان پچھان، ساچے اندر بوہا لاه رہیا۔ پنگ رنگیلا سری بھگوان، چھیل چھیل بنت بنا رہیا۔ آتم سرت سرت رکان، مان تان اک دکھا رہیا۔ ساچا میلا اک اکیلا در دوارا ہر گھر پروان، اچرج کھیلا آپ دکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر چیل ایکا دھام سہا رہیا۔ ملیا میل آتم جاگی، جوتی جوت جگایا۔ اٹھ اٹھ اٹھ ویکھے ویلا پر بھاتی، رین اندھیری راتی رہن نہ پانیا۔ ایکا ملی امرت آتم بوند سوانتی، سیتل دھارا سانت کرایا۔ ساچا نہاؤن پر بھ در نہاتی، اک اکانتی سدا سمارہیا۔ ناتا تے ذاتی پاتی، کملا پاتی اک منا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے در بہانیا۔ شبد چھیل جگ، ہر شنگاریا۔ سوہنگ شبد بٹھائے پگ، سچ دستاریا۔ اک دوارا آپ دکھائے اُپر شاہ رگ، نو دوارے بند کرا رہیا۔ جگے چوگ موتی ہنس بنائے گگ، کوٹی کوٹ جنم سہا رہیا۔ دو جہانی بھجے ترسنا گ، ساچا سگ کھ لگا رہیا۔ وڈ داتا سورا سربگ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا پگ نام بٹھا رہیا۔ شبد دھاگا بٹھے ڈوری، دس کسے نہ آتیا۔ ویکھ دکھانے اندھ گھوری، اپنی کرت کمایا۔ اٹھے پہر کرے چوری، حرام خوری نیڑ نہ آتیا۔ شبد رکھے ساچی گھوڑی، دوس رین رہیا دوڑانیا۔ شبد جوتی ساچی جوڑی، آتم جوتی میل ملانیا۔ آپ چڑھائے ساچی پوڑی، ورن گوتی بھو چکانیا۔ نہ کوئی راگ سنائے گوڑی، پر بھ ساچی کھیل رچانیا۔ ساچے گھر وٹی ودھائی، میل ملایا۔ ملیا میل ساچے ماہی، بھرم گویا۔ آپ پھڑائے اپنی بانہی، پار کنارہ اک دکھایا۔ دیوے درس اگم اتھای، شبد شنگار تن کرایا۔ بیٹھا رہے رتھ رتھوہی، ساچا مارگ اک دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، سرتی سرت شبد جگایا۔ پُرکھ ابناشی ساچی بنت بنائی، آپ ہر مات پت پتا ماپا۔ اک دکھائے اکھر وکھر جھولی پائے سوہنگ سچا جاپا۔ چوتھے جگ چار کہاراں ڈولی آپ اٹھائے، میٹ مٹائے تینو تاپا۔ ساچی چولی تن سہائے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات کرے وڈ پرتاپا۔ وڈ پرتاپ آپ کرایا۔ شبد اجپا جاپ، گرگھ ساچے آپ چپایا۔ آپے جانے پن پاپ، دوسر کوئے بھو نہ ریا۔ جیو جنت رہے کانپ، دیوی دیو رہے شرمایا۔ مایا ڈسنی ڈسے سانپ، جوٹھی جھوٹھی سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، انتم میلا آپ ملایا۔ ملیا میل کنت سہاگ، سرت سوانی خوشی منانیا۔ کلجک سویا گیا جاگ، ساچی رات دیا کمایا۔ اک بھجھائے ترسنا آگ، امرت آتم کھ چوانیا۔ دیک جوتی جگے چراغ، سوہنگ بتی ایکا لایا۔ کلجک چولی لاهون آیا کالے داغ، اک اپنی دیا کمایا۔ شبد گھوڑی گندے واگ،

نام موی اک رکھائی۔ ہتھیں گانا ساچا تاگ، سچ نشانہ مات لگائی۔ جوت نرنجن سوہنگ پائے سچ تیل کانا، نین نائی آپ اکھوائی۔ پانی وارے دو جہاناں، مات دھرت خوشی منائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوت سرپ پھرے بانا، گرگھاں رہیا بنت بنائی۔ گرگھ بنت بنائے، شبد جنائی۔ ساچا شبد جھولی پائے، سرت سوانی سیو کمائی۔ پنچاں گولی آپ اکھوائے، ساچا تول رہیا تلیائی۔ کجگ بولی اتم ویلے انت ویاہے، سوہنگ ڈھول رہیا وجائی۔ گرگھ ساچے مات اٹھائے، ہر دے پھول آپ دکھائی۔ آپ اپنے رنگ رنگائے، ساچا جاپ اجپا کرائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ توہار ساچی خوشی منائی۔ سچ دھاڑا سچ سو ویلا، سچ سہنجنی رین ساچا لاڑا۔ ساچے مندر لینا پیکھ بہتر ناڑا۔ بھگت سہیلے پیکھے نیتز دوئے نینا کجگ اکھاڑا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جن بھگتاں چکائے لہنا دینا۔ لہنا دینا آپ چکائے، پنچھی پوہ آپ دوس وچاریا۔ شبد گہنا تن پہنائے، جگت میل آتم دھو، میل ملائے ہر نرنکاریا۔ پورن جاپ سوہنگ سو، اترے پار دھرم جیکار جس جن رسن اچاریا۔ تن کیاری یج ساچا بو، پھل لگائے کایا ڈالیا۔ ملے پھل دو جہانی آگے ہو، چلے آپ اولڑی چال چالیا۔ لکھ چوراسی رہی رو، سب دسے ہتھیں خالیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، شبد بنائے جگت دلایا۔ جگت دلال آپ بنایا، جاپ جپایا سوہنگ سو۔ پار برہم پر بھ بھیو گھلایا، لیکھا چکے ایک دو۔ کروڑ تیتیسارہن نہ پایا، شو شکر بیٹھا رہیا رو۔ برہما سیس جگدیش دس نہ آیا، ویکھے کھیل چھبی پوہ۔ گرگھاں حصہ مات ونڈایا، امرت آتم رہیا چو۔ جوتی جوت سرپ ہر، شبد بھنڈارا اک رکھائے، اور نہ جانے کو۔ ستوگن ست سنتو کھیا۔ ست سرپ گر ناؤں، ایک دتے راہ سوکھیا۔ در گھر ساچے دیوے تھاؤں، در گھر ملے موکھیا۔ سدا سدا سد دیوے ٹھنڈی چھاؤں، لوک مات نہ کرے دھوکھیا۔ گرگھ اٹھائے شبد گڑگاؤں، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان دیوے انوکھیا۔ شبد پہنائے تن شنکار، پر بھ ساچا مات کرائیا۔ ویکھ دکھانے تھائیں تھاؤں، گرگھ ساچے مات جگائیا۔ سنگھ بشن سد بل بل جاؤ، جاگرت جوتی لیا جگائیا۔ دیوے مان تھائیں تھاؤں، سنگھ اندر سہج سبھائی۔ آپے پتا آپے ماؤں، بھائی بھیناں آپ اکھوائی۔ جگو جگ رکھائے ناؤں، کرشن سدا ما کایا چاما لیکھے لائی۔ بنیا تن جگت دامہ، شبد نگارے چوٹ لگائی۔ سنگھ پریتم پورن کاما، کوٹن کوٹ وجے ودھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی بنت بنائی۔ ہر بنت بنائے آپ جگائیا۔ گرگھ سنگھ ساچے ست جگائے، ایک راہ دکھائیا۔ در گھر ساچا ساچے نائے، جگت راہ دکھائیا۔ در ہنس بنائے پھر پھر کاگن، سنگھ پال دیا کمائیا۔ گرگھ بنے ساچی

مالا، سوہنگ دھاگے آپ پروئیندا۔ آپے توڑے جگت جنجالا، راہ سکھلامات چلائیندا۔ پنہجھی پوہ کرے پرتپالا، کایا مندر سچّی دھرم سالہ، دیپک جوتی اک جوالا، مستک لائی اوکھی گھائی پھڑ باہوں آپ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا ہٹ شبد و نجارا، گھٹ گھٹ آپ اکھوائیندا۔ ہر ہر ساچا میت، وڈ وڈ سنساریا۔ دوس رین راکھو چیت، کایا کرے پت پت پت، نہ آوے پاسا ہاریا۔ صدی چوڈھویں رہی بیت، لکھ چوڑاسی پرکھے نیت، چاروں کُنٹ ویکھ وکھا رہیا۔ نو کھنڈ پر تھی اک سہاگی گیت، آپ بندھائے چرن پریت، ساچا مارگ ہر وکھا رہیا۔ کلج چلے اولڑی ریت، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا سنگ نبھا رہیا۔ ساچا سنگ نبھائے، سگلا ساٹھیا۔ نام رنگن رنگ چڑھائے، ہر ہر ناتھ تریلوکی ناتھیا۔ شبد رنگن تن پہنائے، سوہنگ ٹکا مستک ماتھیا۔ دوجا در نہ منگن جائے، ساچے انگن آپ رکھائے، آپے رکھے دے کر ہاتھیا۔ شبد گھوڑے تنگ کسائے، لو آں پُریاں پار کرائے، برہمنڈ کھنڈ و ر بھنڈ جیرج انڈ ویکھ وکھائے پر تھی اکاشیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلج اتتم ویکھ ہر، آپ اپنے رنگ سمائے، گنونت گن ندھان گرگھ ساچے سنگ ملا رہیا۔ پار برہم برہم میل ملانا۔ جگت ترشنا بھکھ ننگ، گر شبد مردنگ اک وجانا۔ نو دوارے وکھائے لنگھ، دسم دواری اک ترانہ۔ وڈ داتا سورا سربنگ، آپ اکھوانا۔ جن بھگت بھگت جن آتم بٹھے گانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایک دیوے نام و ر گنونت گن ندھانا۔ دیوے نام اپار، سچ گنونتیا۔ آتم بھرے بھنڈار، نوری جوت سری بھگونتیا۔ ویکھ وکھانے وارو وار، کھیلے کھیلے جگا جگنتیا۔ آپے پُرکھ آپے نار، پت پتونت ساچے کنتیا۔ سولائ کر تن شنگار، ہر جن جن ہر آتم رس اک چونتیا۔ امرت جھرنا اپر اپار، برسے میگھ بے بے انتیا۔ کایا سیتل ٹھنڈی ٹھار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن ہر جن بنائے مات بنتیا۔ شبدت پردھان گرگھ جانا۔ گرگھ چتر سُجان چلے گر کے بھانیا۔ گر پورا ہوئے مہربان، دیوے نام ونجھ مہانیا۔ جگت بھگت بھگت جیا دان، اک جھلائے شبد نشانیا۔ پار برہم میل ملانیا۔ جوتی شبد شبد جوتی رنگ ساچا مانیا۔ در گھر ساچا اک پچھان، نو در ویکھے جھوٹھ دکان، ملے میل سری بھگوانیا۔ لکھ چوڑاسی چکے کان، دھرم رائے نہ لائے بان، لیکھ لکھے گن ندھانیا۔ پنچم چور مٹے نشان، شبد ڈور اک اڈان، اندھ گھور نہ کوئی پائے شور، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی پھڑ پھڑ باہوں اندر مندر لئے تور، اک وکھائے نام خانیا۔ نہ کوئی زورُ جانے زور، گر پورا رہے سدا شبد گھوڑ، گپت ظاہر رہیا دوڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے نام ور، بھریا رہے سدا بھنڈاریا،

بھرپور بھرپور بھرپور تن تن تن نام خزینیا۔ گر حاضر حضور سنجگ ست سرور، تن من مولے سد سد سد بھینا۔ ہر ہر ہر حاضر حضور، جودھا داتا پیر سور
 سانت کرائے ٹھانڈا سینا۔ نرمل جوتی باقی۔ کوہ کوہنور مٹے اندھیری راتی۔ ملے میل کملاپاتی۔ شبد دیوے سچ سوغاتی۔ آپے نیڑے آپے دور، دوس رین
 ویکھے مار جھاکے۔ ہر جن چکائے لین دین باقی۔ نہ کوئی جانے جیو جنت خاکی۔ گرگھ ساچے سنت پُرکھ ابناشی امرت آتم پیالہ بھر پیالے ڈھر درگاہی سچا
 ساتی۔ دین دیلا گر گوپالا، اٹھے پہر دوس رین ہوئے رکھوالا، پنچ پنچائُن مایا متا ڈین کوئی نہ دسے عاتی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی کرپا کر،
 جن بھگتاں دیوے شبد ور، آپ چڑھائے گر شبد ساچے راکی۔ شبد گھوڑا جگت بلوان، پر بھ ساچامات لیا۔ گرگھ ساچا نوجوان، میٹ مٹائے پنچ شیطان، کایا
 ماٹی بھانڈا کاچا ساچے رنگ رنگایا۔ ملے میل ہر بھگوان، دیکھ جوتی جگے مہان، ایک شبد ایک راگ کنت سہاگ سنائے کان، دُرمت جائے دھوتی۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے شبد ور، دو جہاناں اک ترانہ آون گون ترے بھون میٹ مٹائے، پار اتارے وچوں کوٹن کوٹی۔ کایا دھرتی
 مولے، پر بھ امرت میگھ برسایا۔ ہوئے بہار اُپر دھولے، پھولن سچ اک وچھائی۔ گرگھ آتم رہی بولے، شبد سننہہڑا بھیج پر بھ آپ رہیا جگائی۔ آپ
 اٹائے نابھ کولے، مارے تیر سوہنگ سچا نیر، آتم جھرنا رہیا جھرائیا۔ آپے بھکھ بھوج آپے کرے لہج پھسج، چارے کھائے چار ورنی شبد اک ساچی سرتی
 دھرتی آپ اکھوائیا۔ گرگھ ساچے ساچی ترنی، لیکھا چکے مرنی ڈرنی، نیز کھلے ہرنی پھرنی، دیکھ جوت کرے رُشنائیا۔ ایک ساچی ترنی ترن، چرن
 سرن سرن گر چرن، نت نیقی اک پڑھی آپے جانے دھرتی دھرن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگھر ساچے ایک ور، دسواں دوارا جوت اپارا
 شبد ہلارا ہر پرکاش، رسن سواس کایا منڈل راس پورن آس آپ کرائیا۔ بھگت سہیلا داسن داس، اک اکیلا وسے پاس، آپ سہائے ساچا ویلا۔ شبد چلائے
 سواس سواس، سرتی شبد ساچا میلا۔ پون اڈائے وچ اکاش، گر مندر اندر گر چیل۔ گر پورے سد بل بل جاس، اچرج کھیل آپے کھیل۔ شبد سروپی چاڑھے
 تیل۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ کھولے بند در، دیکھ جوتی کر پرکاش، درگھر ساچا آپ سہایا۔ دیکھ جوتی ہوئے جگت پرکاش،
 من دھیر دھرایا۔ ہر بن نہ جانے کوئے کایا کاسہ، امرت پیالہ بھر دکھایا۔ دُرمت میل دھوتی شبد چلائے سواس سواسا، مانس جنم ہوئے راسا، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک راہ جگت ملاح بے پرواہ اپنا آپ رہیا دکھایا۔ اپنا آپ دکھائے، دو جہانی بن ملاح۔ گرگھ کھیاں بیڑا پار کرائے، دیکھ دکھائے

تھاؤں تھاں۔ سنجھ سیر نہ بھرم بھلائے، نہ کوئی جانے پتا ماں۔ گرگھ ساچے سوئے مات جگائے، آپے دیوے ٹھنڈی چھاں۔ ایکا ساچا نام چپائے، ویلے اتم پکڑے بانہہ۔ درگاہ ساچی ساچا دھام آپ سہائے، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، بھگت بھگونت بھگتی ساچی لائے۔ بھگونت بھگت بھگت جل میں۔ گنونت سنت انت کنت رس رسنا چین۔ جیو جنت بنے بنت، نہ کوئی مذہب نہ کوئی دین۔ جگت مہاسدا آگنت، اکھر وکھر گرگھ ساچے وکھ کین۔ لکھ چوڑاسی لتھی ستھر، نہ کوئی پاڑے بجر کپائی پتھر، پنچ وکارا نہ سکے چھین۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد دیوے نام ور، دوس رین ٹھانڈا سین۔ ست پُرکھ اپار، ست سنتوکیا۔ پورن جوت کر آکار، لکھ چوڑاسی پاوے سار، ویکھ وکھانے ورن گوتیا۔ نو دوارے جگت بھکھار، چاروں کُنٹ ہاکار، گرگھ وِرا پاوے سار، دسم دوار کھوج کھجتیا۔ لوک ماتی شبد ادھار، پُرکھ بدھاتی دیونہار، چرن ناتی جگت پیار، بوند سوانتی ٹھانڈی دھار، کایا رنگن رنگ بستیا۔ کلجگ تیری اتم وار، جوت سرُپی بھیکھ اپار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوڑاسی ویکھ وکھنتیا۔ لکھ چوڑاسی بھیکھ وکھایا، پر بھ جوتی جوت جگائیا۔ تختوں لاہے راجے رانے، ورن گوت رہن نہ پائیا۔ گرگھ ساچے پتھر سنگھڑ سیانے، شبد ڈور رہیا بندھایا۔ شبد دیوے نام گن ندھانے، دہ دشا کھیل رچائیا۔ جھلے شبد اک نشانے، ستاں دیپاں رہیا جھلایا۔ نو کھنڈ پر تھی مار دھیانے، لو آں پُریاں ویکھ وکھائیا۔ برہما ویکھ آپ بھگوانے، کلجگ اتم جوتی میل ملائیا۔ شو شکر مار دھیانے، گرگھ ساچے میل ملائیا۔ سُرپت راجا اند ہوئے پردھانے، کروڑ تیتیا سنگ اٹھائیا۔ کرے کھیل والی دو جہانے، بیس پیسا جگت ایسا بھگت سپسا چھتر جھلایا۔ نہ کوئی جانے راگ چھتیا، دند بتیا کتھن نہ پائیا۔ ویکھ وکھانے انجیل قرآن حدیثا، عیسیٰ موسیٰ ہوئے ہاکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، نہہکنک ناؤں رکھائیا۔ نہہکنکا نو دوار، دس کسے نہ آیا۔ جوت سرُپی کر آکار، شبد سرُپی ڈنک وجایا۔ چاروں کُنٹاں کر اڈار، دہ دشا پھیرا پایا۔ برہمنڈ کھنڈ ورجنڈ، انڈ جیرج اُتبیج سبتج رہیا ونڈایا۔ سوہنگ پھڑ چنڈ پر چنڈ، کلجگ تیری وڈھے کُنڈ، بے لکھ جیواں دیوے دنڈ، چاروں کُنٹ ہوئے ہاکایا۔ نو کھنڈ پر تھی کرے کھنڈ کھنڈ، ویکھے کھیل ہر برہمنڈ، بھیکھ پکھنڈا کوئے رہن نہ پایا۔ گرگھ وِرا نار سہاگن، سرشٹ سبائی ہوئے رنڈ، کنت سہاگی شبد لاگی اتم سیجا ایکا ایک ہنڈھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، سوہنگ سو ہر بن اور نہ جانے کو، لکھ چوڑاسی رہی رو، گرگھ وِرا لے اتم نیچ ساچا بو، مائس جنم لیکھے لایا۔ مائس دیہی ہوئی پروان،

پر بھ ساچے دیا کمائی۔ پنچھی پوہ کر دھیان، گرگھ سوئے رہیا جگایا۔ شبد سروپی ہل ساچا جو، کایا مندر اندر ساچا پنج رہیا بجایا۔ دُرمت میل کھج دھو،
 رسن گیت سہاگا انحد راگا آپے آپ رہیا چلایا۔ ہرجن بنائے ہنس کاگا، آپ اپنے ہتھ رکھے واگا، ایک راہ جگت ملایا۔ شبد سناونی
 پاربرہم برہم گیانی برہم میل ملائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کھج ریکھ ویکھ ہر، گرگھ ساچے سنت جن ساچی بنت مات رہیا بنایا۔
 لوک مات ہر بنت بنائے، گرگھ سویا مات جگائے، سادھ سنت کسے ہتھ نہ آئے۔ روپ اگما ہڈ ماس ناڑی چما، مات پت کر کر ہت، کوئے نہ جانے کھیل
 نت نوت، پاربرہم ابناشی اچت، وار تھت نہ کوئے جانے آپے جانے گت مت، مانس دیہی جگت جت لکھ چوراسی پھند کٹائے۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 جوتی جامہ بھیکھ دھر، شبد بھنڈارا اک کھلائے۔ شبد بھنڈارا کھول جگت جنایا۔ چوہ اکھر وکھر جگت بول، چار ورنان رہیا سنائی۔ بجر کپاٹی پاڑے پھر پنچاں
 ستر آپے لاہیا۔ نیتز نیر ورو لے اٹھر، کتھنی کھ نہ سکے رانی۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنے ہتھ رکھے وڈیائی۔ پر بھ ہتھ وڈیائی،
 سرشٹ سبائی۔ سرشٹ سبائی دئے ڈہائی، پُرکھ ابناشی جوت جگایا۔ دھرت مات ملی ودھائی، جن بھگتاں خوشی منایا۔ لکھ چوراسی ہوئے کڑمائی، لاڑی موت
 ہتھیں ہندی لائی۔ دھرم رائے دُور ڈراڈا ویکھے چائیں چائیں، اٹھائی کُنڈاں بوہا لاہیا۔ کھج کالا پکڑ اٹھائے پھر پھر باہیں، آپ اپنا رنگ دکھائی۔ کوئی نہ
 دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، مات پت پتا پوت نہ ہوئے سہائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے سنت سہیلے اک اکیلا شبد سروپی کر کر
 میلا، آتم ترشنا بھیکھ رہیا مٹائی۔ آتم ترشنا کٹے بھیکھ، ہوئے دئے جلائی۔ اک اپائے سچا سکھ، دُھن ناد اناد مردنگا اک وجایا۔ نش اکھر وکھر شبد جوتی
 ساچے کنڈے تول، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ بھاگ لگائے کایا چول، سچ دوارے پڑدہ کھول، نرمل جوت کر آکار، امرت بخشے ٹھنڈی دھار گھ چوایا۔ پون
 اُنجا چھتر بھلار، بھیکھ بونجا در دربار، بھیکھ کسے نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ چوراسی ویکھ ہر، آپ اپنی رچن رچایا۔ گر
 مندر اندر کسے دسے نہ سچ سچائی، پنڈت پاندھے دین ڈہائی، ملا قاضی ہاکاریا۔ آتم در گرگھ ورلے وجے ودھائی، سنیاراگ شبد اپاریا۔ ملیا میل ساچے ماہی،
 ناتا تٹا نو دواریا۔ دسویں جوت اگم اتھاہی، دیک جوتی ہوئے اجیاریا۔ ہوئے سہائی سبئی تھائیں، پاربرہم پاوے ساریا۔ گرگھ آونا چائیں چائیں، پُرکھ نرنجن
 گھٹ گھٹ واسی شبد سروپی پکڑے باہیں، چھبھی پوہ دوس وچاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ ساچے سنت جتاں امرت آتم ساچا چو،

نجھر دھارا ٹھنڈی ٹھارا، سیتل سانت سانتک آپ کرا رہیا۔ چھبھی پوہ رُت بسنتا، لوک مات کل آئی۔ ملے میل پر بھ ساچے کنتا، گرگھ شبد ہوئے گڑمائی۔
 ناتا تھے جیو جنتا، ملے میل ہر بھگونتا، کلج کالکھ لاپے چھاپی۔ کرے کھیل آدن انتا، چوتھے جگ جوت جگنتا، بنائے مات ساچی بنتا، ویکھ دکھانے تھاون
 تھائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ ساچے ویکھ ہر، دوار بنک راؤ رنگ ایک ایک سہائیدا۔ ایک ایک سہائے دوار، راؤ رنگ رنگ
 راجان شاہ سلطان رہیا جنایا۔ چار ورن در بھکھار، شبد ملے دست اپار، آتم جھولی کایا ڈولی ہر ساچا رہیا بھرائیا۔ آپے ہوئے پھریدار، اندر باہر گپت ظاہر،
 شبد کنڈا سوہنگ ڈنڈا وچ برہمنڈا اپنے ہتھ رہیا اٹھایا۔ گرگھ ورا وچ مات پائے ونڈا، پھند چکائے جیرج انڈا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد
 دیوے جگت ور، جگت کار کماہیا۔ کار کماوے کرم کانڈ، لکھ چوراسی ویکھ دکھانیا۔ لکھ چوراسی ویکھ دکھانے جیو جنت سادھ سنت پر بھ پُن چھان، گرگھ
 ساچے مات لُپنیا۔ گرگھ ساچے چتر سُبجان، ملے میل گن ندھان، آتم برہم برہم گیان پار برہم من منیا۔ شبد پھڑائے ہتھ تیر کمان، سوہنگ چکے نوجوان،
 پنجاں چوراں آپے ڈنیا۔ داتا جودھا سورائ گن گوان، سرب کل بھر پورا حاضر حضورا وڈ دھن دھنیا۔ راگ اناداں انادی توڑا، بودھ اگادھ شبدی پورا، ہرجن
 چڑھائے ساچے چنھیا۔ گرگھماں مستک لائے ساچی دھوڑا، کایا رنگن رنگ چڑھائے گوڑھا، چتر سگھڑ بنائے در آئے موڑھا، دیوے گیان گر شبد دھیان آتم
 انھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلج ریکھ ویکھ ہر، چار ورن اک سرن ایک راگ سنائے کتیا۔ ساچا راگ کن سنائے، کول نین بدھ
 ناتا۔ گرگھ آتم جائے من، ملے میل ساک سین پت ماتا۔ بھانڈا بھرم دیوے بھن، لیکھا چکے اوچاں نیچاں ذاتاں پاتاں۔ بیڑا اپنالے بٹھ، سوہنگ دات
 جس جن ملے جگت سوغاتا۔ نہ کوئی لائے مات سنھ، ملائے میل تن کملاپاتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،
 نہہکنک نرائن نر، پار برہم برہم پار گیتا۔ سپت سروور سانت رس، سنگر سرن سرنائے۔ سنگس ساچی آس رکھ، کلج کالکھ پر بھ رہیا مٹائے۔ گرگھ آتم
 جوت رَس مات پر تکھ، دیپک دیپ رہیا جگائے۔ منمکھ جگت گوار ہوئے بھکھ، جوتی گنی رہیا جلانے۔ دھر مستک بھاگ پر بھ لے رکھ، گرگھ سوئے
 مات جگائے۔ لکھ چوراسی وچوں کینے دکھ، سوہنگ سو جاپ چپائے۔ پنچھی پوہ درس دکھائے ہر پر تکھ، گر سنگت گھال پائے تھانے۔ آپ اپنی گود پر بھ
 لے رکھ، دھرم رائے نیڑ نہ آئے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست ستوادی ست پُرکھ نرنجن، نیتر پایا شبد انجن، چرن دھوڑ کرائے ساچا

مجن، سوا لکھ پر بھ اک کرائے۔ اک سوایا سوا لکھ، پر بھ جوتی نور سوایا۔ جوت نرنجن رہی بھکھ، اکھر وکھر اک پڑھایا۔ ہر جن آپ چڑھائے ساچے رتھ، سنجگ ساچے مارگ پایا۔ سرب کلا آپے سمر تھ، متمکھ جیواں دس نہ آیا۔ سرشٹ سبائی پکڑے نتھ، راج راجاناں شاہ سلطاناں رہیا بھوایا۔ جگت چلائے شبد رتھ، اکتھنا اکھ رسنا کتھ نہ سکے رایا۔ لوآں پُریاں رہیا متھ، برہما شو اندر کروڑ تیتیا دئے ڈھایا۔ لکھ چوراسی سیاں ساڈھے تن ہتھ، کلجگ اپنی ونڈ ونڈایا۔ جن بھگتاں پر بھ رکھے دے کر ہتھ، وچ ورجنڈ ملے وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کر درس سگل و سورے جائن لتھ، چھبئی پوہ جو جن درشن پایا۔ چھبئی پوہ پر بھ بنت بناؤنی، کالا سو ساتن پُھہاؤنا اے۔ ویکھ وکھانے عیسیٰ موسیٰ چینا رُسا بھیکھ وٹاؤنا اے۔ آپے جانے انجیل قرآن جگت حدیثا، بیس ایسا کھیل کھلاؤنا اے۔ ایکا چھتر سوہے سر جگدیشا، دند بتیسا لکھ چوراسی گاؤنا اے۔ شاہ سلطاناں خالی کھیسا، بیس پیسے در در کر بھکھار، بھیکھی اک آپ اکھواؤنا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ایکا رنگ راؤ رنگ سرشٹ سبائی اپنا آپ وکھواؤنا اے۔

☆ ۲۴ پوہ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ضلع امرتسر ☆

جگت جگیشتر آپ پر بھ، ایکا جوگ کمایا۔ جگت منیشتر آپ پر بھ، چنتا روگ سوگ پر بھ رہیا مٹایا۔ جگت تیشتر آپ پر بھ، تن من رسنا بھوگ مات تھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جگت اولٹرا راہ چلایا۔ جپ تپ ابھیاں سرب سنساریا۔ لکھیا لیکھ وید ویاس، نہکلنک لئے اوتاریا۔ جیرج کھانی نہ کوئی جانے دس دس ماس، پاربرہم بھو اپاریا۔ سچ منڈل جوت پرکاش، دیوی دیو سرب بھلا رہیا۔ ویکھ وکھانے پر تھی آکاش، برہم شو سپس جھکا رہیا۔ شبد سرُپی پاوے راس، پون سواس اک چلا رہیا۔ بھگت سہیلا ہویا داس، ساچی بنت مات بنا رہیا۔ گھر مندر اندر کینا واس، سوہنگ سو جاپ جپا رہیا۔ ملیا میل سرب گنتاس، صد گیاراں لیکھے لا رہیا۔ گیاراں صد جگت پر بھاس، گرگھ سوتے مات جگا رہیا۔ دسے نہ شاہو شتاباس، کل دھاری کل ورتا رہیا۔ گرگھ ساچے سد بل بل جاس، برہم پاربرہم پر بھ ساچی سیو کما رہیا۔ گرگھ ساچی سیو، ہر ساچے مات لگایا۔ تن کایا رسنا ساچی جہو، وڈ دیوی دیو دیا کمایا۔ اچرج لیلا لکھ ابھو، جوت نرنجن آپ کرایا۔ کایا پھل لگا ساچا میو، سچ دھاڑا آپ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیرا انت وبارا،

سجگ تیرا ست پسارا، دوہاں ویکھے اک دوارا، آپ اپنے رنگ سائیا۔ آپ اپنے رنگ سائیا۔ پنچم پوہ پنچ پردھانا، پنچم بیڑا رہیا بنھایا۔ پنچم دیوے شبد ترانہ، جوت نرنجن اک مہانا، راگ انادارہیا سنایا۔ شبد سروپی ہتھیں گانا ایکا بنھے شاہ سلطانا، گن اوگن نہ کوئی جنایا۔ بھو ابھیدا کھیل مہانا، اچھل اچھیدا سرشٹ بھلانا، چار ویداں وقت چکانا، سوہنگ ساچا راگ سنایا۔ جن بھگتاں سنائے ساچا گانا، ڈھر درگاہی دیوے دانا، جھلدارہے مات نشانہ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ پورن جوت سری بھگوانا، نہہکنک بلی بلوانا، پرگٹ ہوئے والی دو جہانا، شبد ڈنک رہیا وجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ انتم ویکھ ہر، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ جگت ترشناگ، کل جلايا۔ لکھ چوراسی رہی دگ، نہ کسے کوئی چھڈایا۔ جوٹھی جھوٹھی وارہی وگ، دوس رین اندھیر مچایا۔ مانس دیہی ہنس ہوئی گگ، شبد چوگ نہ کوئی چگایا۔ دیک جوت نہ گئی جگ، اندھ اگیان اندھیر نہ کوئے مٹایا۔ دھیرج بیت تٹانگ، ست دھرم نہ کوئے رکھایا۔ جم جمکال پکڑ پچھاڑے شاہ رگ، نہ ہوئے کوئی سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وڈ داتا سورا سرگ ایکا ایک اکھوایا۔ ایکا ایک اکال، سرب گھٹ وسیا۔ پرگٹ ہوئے دین دیال، راہ ساچامات دسیا۔ دوس رین رہیا سرت سنبھال، اندر باہر پھرے نسیا۔ دیوے نام سچا دھن مال، نر ہر ہر نر ہردے وسیا۔ جگت مایا توڑ جنجال، مارے شبد اک اچھال، بھاگ لگائے مائی کھال، ملے نام دان انملیا۔ دو جہانی در دلال، نیڑ نہ آئے کال مہاکال، جن ہر ورو لے لوک ماتی بھال، انتم بیڑا رہیا بنھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سروپی چلے نال نال، پنچم پنچاں دیوے ڈتیا۔ پنچم دیوے ڈن، مات جگایا۔ پنچم دیوے بھن، پنچ اچایا۔ پنچم لائے سنھ، پنچم جھولی رہیا بھرایا۔ پنچم بھرے بھلے جن، پنچم بھانڈا بھرم بھنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، پنچم پنچ وچولا پنچم پنچاں وچ سائیا۔ پنچ گوائے پنچ بنائے پنچم جوت جگایا۔ پنچم سرتی شبد سنگ ملائے، پنچم لکھ بھوایا۔ جم کال رانی درس دکھائے، پنچم رو رو دئے ڈھایا۔ پنچم امرت آتم میگھ برس دکھائے، پنچم دوس رین رہے ہلکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، پنچم بنھے پنچم ناتا پنچم پنچاں رہے جدایا۔ پنچم جدائی انت کل، نر ہر ساچے مات کرایا۔ پنچم وڈیائی جل تھل، پر بھ آپے بنت بنایا۔ پنچم کمائی اچ کل، کالکھ ککاستک چھایا۔ پنچم وڈیائی گھڑی گھڑی پل پل، پنچم ملیا سچ سبھایا۔ پنچم کرے ول چھل، چھل ول کر بھلایا۔ پنچم جائے بل بل، پنچم رہیا جگایا۔ پنچم لاپے دئی دوتی سل، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ پنچم بیٹھا آپے رل، سُن سادھی آسن لایا۔ پنچم میلا من تن، نو دوار رہے ہلکایا۔ پنچم ملیا نام دھن، سچ سمگری اک رکھایا۔ پنچم پنچم پر بھ جائے

من، پنچم کرے مات گڑمائی۔ نہ ہر ساچا مٹیا، پنچم ملے میل ہر رگھرائیا۔ لگے بھاگ کایا چھپر چھنیا، کلج رین سہنجنی آئی۔ سرتی شبد سیو کمائی، نہ ہر ساچا شاہو منی، گرگھہ ویکھے تھاوں تھانیا۔ اگم اگمرا بے پرواہی میٹ مٹائے جھوٹھا جنیا، جوتی جوت سرپ ہر، پنچم جوتی اک کر، شبد دیوے نام ور، ساچا راگ سنائی۔ راگ کن سنگیت پر بھ سنائی۔ شبد سچ سہاگی گیت، سوہنگ سومات وڈیائی۔ سنجگ ست ملیا گر میت، دوسر کوئی بھو نہ پائی۔ نہ کوئی دہرا مندر مسیت، گردوارا رہن نہ پائی۔ در گھر بیٹھا پرکھے نیت، نہ کوئی سکے بھید چھپائی۔ جن بھگتاں بخشے چرن پریت، سیوک سیوا ساچی لائی۔ ساچا میلا سجن سہیلے میت، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم جوتی اک دھر، ایک رنگ رنگائی۔ پنچم رنگ چلوں ہر چڑھنیا۔ ملیا میل کنت کٹوہل، سنجگ چڑھیا ساچا چنیا۔ شبد پنکھوڑا لینا جھول، گگن راگ سنیا کئی۔ شو جی سٹی ہتھوں ترسول، سوہنگ دیون آیا ڈنیا۔ کروڑ تیتنیا برکھے پھول، ہر ہر بھانا جس جن نیا۔ جو جن گئے مات انت کل بھول، مانس دیہی نہ بیڑا بنھیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم جوتی اک در، در دوارا ایک نیا۔ کون جگائے پنچ، پنچم کون سویا۔ ویکھے کھیل کون پر پنچ، پنچم ناتا دے تڑایا۔ کون بھجائے ترسنا انچ، کون سائتک ست ورتایا۔ مانس دیہی کایا کنچ، گھرن بھنہار کون اکھوایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، پنچم جوتی نور کر، پنچ پنچائی رہیا سنایا۔ پنچ پنچائی تاج، ہر سہندڑا۔ آپے کرے اپنا کاج، بھگت سہیل سدا بخشندڑا۔ بھاگ لگے دیس ماجھ، نہ کوئی جانے جیو اندھڑا۔ جن بھگتاں دیوے شبد دانج، متمکھ بھاگاں مندڑا۔ جوتی جوت سوہنگ سو ماری آواز، گڑھ ہنکاری توڑ تڑائے چندرا۔ گرگھہ ساچے شبد ڈوری رہیا پرو، رکھے لاج ساجن ساز آپ اکھوندڑا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نہہکنک نرائن نہر، ایک ساچا راہ سرشٹ سبائی آپ وکھندڑا۔ سنجگ ساچا راہ دکھائے، نیا نام چلایا۔ لکھ چوراسی پھاہ کٹائے، بھیناں بھنیا ساک تڑایا۔ دھر درگا ہی بھگت ملاح آپے ہو جائے، ساچی سینا آپ پھڑایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم جوتی نور کر، ساچا ناواں اک چلایا۔ نوست پر بھ کر وہارا، انتم انت کرائیا۔ پڑیاں لوآں اک جیکارا، ایک ایک سنائی۔ برہمنڈ کھنڈ پر بھ بنھے دھارا، در بھنڈ ریت چلایا۔ کرے ونڈ پر بھ کھیل نیارا، گرگھہاں ونڈ ونڈائی۔ اسوتن سچ دہاڑا، پر بھ ساچا لیکھ لکھائی۔ ائی اسو اندر اکھاڑا، رہیا خوشی منائی۔ پنچم کنگ اچ پہاڑا، پر بت آکاش رہیا ہلایا۔ ائی کنگ شبد دھاڑا، شو شکر رہیا جگائی۔ ست گکھر پکڑے داڑا، برہمے گھ رہیا بھوایا۔ تینی گکھر جوتی لاڑا، شبد آپ بنایا۔ نو پوہ کرے داڑا، گرگھہ ساچے ہوئے سہائی۔ پنچھی پوہ کھیل اپارا،

بہتر ناڑی دیکھ جوتی رہیا جگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مات کرائے دھرم اکھاڑا، گیان ویراگ ایک در بہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے آپ گیا جاگ،
 سُتی سرب لوکایا۔ اُنی اَسو اَس رکھائی۔ پنچم کتے وجے ودھائی۔ اگی کنگ مات رُشنائی۔ ست گھڑ کُرم جُدائی۔ تیئی گھڑ تر کھا بُجھائی۔ نو پوہ دُرمت میل
 دھوہ، پر بھ سُرقتی شبد ملائی۔ پنچھی پوہ پر بھ پر گٹ ہو، پنچم دین آیا وڈیائی۔ پر گٹے شبد سوہنگ سو، جوت زرنجن ایک ڈمگائی۔ سادھا سناتاں آتم شکتی لئے
 کھوہ، گھر ساچے نہ ملے کسے ودھایا۔ گر مندر اندر بیٹھے رہے رو، کایا کعبہ دس نہ آئی۔ جن بھگتاں دُرمت میل دھو، حق جنابا دو دو آہ رہیا میل ملایا۔
 امرت جھرنا نچھر چو، کول نا بھی رہیا آپ اُلٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم جوتی نور دھر، نور تور ایک ایک رہیا کرائیا۔ جوتی نور شبد
 سیس دستار۔ سرب کلا بھر پور ہر جگدیش، نہکلنک لئے اوتار۔ لیکھا جانے میں اگیس، نو کھنڈ ونڈ پر بھ پائے سار۔ لوآں پُریاں ایک حدینا، کرے کرائے
 بے جیکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پنچم دیوے نام ور، پھڑ پھڑ باہوں جائے تار۔ اک اکلا ہر منایا۔ دوجا رکھے شبد محلہ، تیجے واجا
 پون وجایا۔ چوتھے در گرگھ ور لے میلا، دوسرے کسے ہتھ نہ آیا۔ پنچم پنچ پئے تر تھلا، پنچم ویلا اک سہایا۔ چھویں دیکھے جلا تھلا، ڈو نگھی ڈلا بھو نہ رایا۔
 ستویں شبد سنیہڑا ایک گھلا، گرگھ کایا اندر اک سہایا۔ آپے دسے سچ محلہ جوت زرنجن ڈیرہ لایا۔ دیکھ ساچا ایک بلا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، پنچھی پوہ تلک للائی سوہنگ شبد لگایا۔ لگے تلک للاٹ، پر بھ لگانیندا۔ بجر کپائی جائے پاٹ، پر بھ ساچا تیر چلائیندا۔ چوڈاں لوکاں دسے ایک ہاٹ، اک
 ونجارا ونج کرائیندا۔ نو دوارے جھوٹھا گھٹ، دسویں امرت آپ پیانیندا۔ جوتی جگے کایا ماٹ، شبد دُھنی ناد و جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ
 دھر، گرگھ ساچے سنت جتاں ایک راہ وکھائیندا۔ ساچی سُرقتی سُرقت چلائی، مت بُدھ بھو نہ رایا۔ اکال مورت کل دیا کمائی، پنچاں رہیا در دُرکایا۔ شبد اناہد
 ثورت اک اُپجائی، ساچا راگ کن سنایا۔ ساچی صورت پر بھ نظری آئی، بھانڈا بھرم بھٹایا۔ لکھ چوڑا سی رہی جھورت، در گھر ساچا کسے ہتھ نہ آیا۔ نو
 دوارے کوڑو کوڑت، جگت اڈمبہر کھیل رچایا۔ در گھر ساچے چرن دھوڑت، پنچھی پوہ جن بھگتاں پر بھ سویمبر مات رچایا۔ چتر سُبجان کرے من موڑھت،
 اگیان اندھیرا دئے مٹایا۔ ایک رنگن رنگ چڑھائے گوڑھت، سوا پیر دوئے دوئے لوچن جس جن درشن پایا۔ لگے بھاگ کل کُلونتی جیوں بال پتا بلوچن،
 بلوچن پتا پر ہلا داکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، باون بورا اورا گورا نہکلنک بھیکھ وٹایا۔ گرگھماں پتا مات پت سس سہرا، دوہاں وہارا

اک کرایا۔ دو جہانی کارج سورا، پُرکھ ابناشی درشن پایا۔ ملیا میل پر بھ گہر گورا، چرن کول کول چرن ہوئے بھورا، سوہنگ سو سگندھی دوس رین تن من رہی مہکایا۔ ہوئے کڈھے واسنا گندی، رسنا گایا جس جن بتی دندی، پر بھ ساچا چند چڑھایا۔ لکھ چوراسی بھاگاں مندی، نام و ہنی آتم اندھی، بھو ابھید نہ پایا۔ نہ کوئی گائے راگ سورٹھ سو نیا چھند بندی، اشٹ پدیاں کسے پد نہ لایا۔ گرگھ ساچے سنت سہیلے پُرکھ ابناشی گھر اپنے سد، شبد سروپی میل ملایا۔ کلجک تیری لنگھی حد، لکھ چوراسی گیر کٹایا۔ بھاگ لگایا جد، بنس سر بنس پار کرایا۔ امرت پینا ساچی سدھ چھبی پوہ دوس سہایا۔ جوت زرنجن نہ کوئی پچھانے اچا لما چوڑا کد، گرگھ تیرے ہردے وچ سما۔ کر پیار گرگھ ساچے پر بھ دے شنگار سوہے پھولنہار لد، آپ اپنی بنت بنایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سنگت تیرا سیوادر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے آپ اکھوایا۔ ہر بھکھار بھکھک دوس رین منگے بھکھیا۔ لیکھا لکھے لکھاری، نہکٹنگ گر سنگت گر پورے کرنی رچھیا۔ نہ کوئی چھوٹا وڈا نکا، ایکا اکھر جگت وکھر ساچی سکھیا۔ آپے جانے رس مٹھا پھکا، جو جن پر بھ چرن دوارے وکیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ گرگھ تیرے ملن دی دوس رین رکھے سکیا۔ آمل آمل آمل میرے میت، ہوں واری مینڈے سچنا۔ گل لاگ گل لاگ سہائی ریت، میں تینڈا کراں مجنا۔ دوس رین رکھاں ہوں چیت، انت تیرا پڑدہ کچنا۔ کسے ہتھ نہ آؤنا گرو دوارے مندر مسیت، بھانڈا جھوٹھا اتم سد ہے بھجنا۔ دھن گر دھن گر دھن گر پرکھے نیت، ویلے اتم رکھے لچنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے رکھے جگت لچنا۔

★ ۲۵ پوہ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار پنڈ جیٹھووال سوہنگ سو جاپ اک سو گیاراں دندی سماپتی سمیں شبد اچاریا ★

امرت ویلا پنچھی پوہ، پورن آس کرایا۔ امرت آتم نیج ساچا بو، کایا پر بھاس سچ نو اس کرایا۔ جگت میل پاپاں دھو، سچ پرکاش کرایا۔ پنچاں توڑے ناتا موہ، پنچاں جوڑ جڑا نیا۔ جاپ چپائے سوہنگ سو، نہ ہوئے وچھوڑا مات کدے جدایا۔ گرگھ گرگھ ایکا جوتی گئے ہو، ایکا دوجا بھو چکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی گود رہیا اٹھایا۔ پوہ پنچھی پنچ پردھانیا۔ کایا مندر آپ بنایا صاحب منجی، آپے بیٹھے نوری نور نورانیا۔ جانے دھار

دھار بونجی، اکھر وکھر کر کر پچھانیا۔ کھجک ویکھے کھیل شترنجی، جگت مٹے جیو نادانیا۔ کسے ہتھ نہ آئے اندھ اندھ اندھ گھور و خجھی، متمکھ ہوئے بے مہانیا۔

گرگھاں لیکھے لائے دوس دوس پنخھی، پنخھی پوہ وقت سہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے ور ہر مہربانیا۔ بیس بیخ بیخ بیس پر بھ ساچا

رنگ رنگانیا۔ شبد سوہے کل ساچے سیس، ساچا سنگ نبھانیا۔ جگت پیسن رہیا پیس، متمکھ دئے ڈہانیا۔ گرگھاں پڑھائے اک شبد حدیث، جگت وکھ کر

وکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا رنگ رنگانیا۔ رنگ وٹایا روپ ریکھ، تن مائی کل تج۔ جنم وٹایا ویکھ بھیکھ، مات گوائی لوک

لج۔ بھرم بھلایا اولیا پیر شیخ، حاجی حج۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ ساچے سنت ڈلارے کر پیارے امرت پیائے آتم رنج۔ امرت

آتم دھار و ہندی، چوآ چندن مستک ٹکا۔ گرگھ ساچے سدا سدا سد گھر اک و سدی، نام جپایا بھگت وکھایا نیکن نیکا۔ سوہنگ ڈوری پائی ساچی تندی، سو

گوائے بھو جی کا۔ آپ چڑھائے چند نوچندی، رسنا رس گویا پھیکا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، چرن

بندھائے اک پریتا۔ چرن پریتی بنھے ڈور، ڈوری اپنے ہتھ رکھانیا۔ کھجک کالا اندھ اندھ گھور، توری موری جگت بھلانیا۔ نام خزانہ کسے ہتھ نہ آئے ساچی

مہر، ساچا سکہ نہ کوئی وکھانیا۔ راجن راج راجاناں دے ہور، شاہ سلطاناں کھ بھوانیا۔ آپے جانے اپنی گوہر، دو جہاناں رچن رچانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

جوتی جامہ بھیکھ دھر، کرے کھیل آپ رگھانیا۔ کرے کھیل رگھناتھ، جگت پساریا۔ شبد چڑھائے ساچے راتھ، بھگت ادھاریا۔ لیکھا چکے نو نو ہاتھ، لیکھا

کھنہار آپ اکھوارہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک شبد بنائے سگلا ساتھ، سوہنگ ساتھی سو پہریدار اکھوارہیا۔ سوہنگ سو ست پرین، سو پڑکھ پڑکھ

ادھین۔ ہنگ انگ دھار گنگ امرت ٹھانڈا سین۔ سو مردنگ مردنگ و بے لوک تین۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا کھے شاہ

سلطان رُسا چین۔ لیکھا کھے کھنہار، سرشٹ سبائی بھیکھیا۔ آپے ویکھے ویکھنہار، جوتی جامہ دھارے بھیسیا۔ لوچن پیکھے پیکھنہار، در در گھر گھر دھاری

کیسیا۔ ویکھ ویکھ ویکھ میٹنہار، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ور لے نیتز پیکھیا۔ نیتز پیکھے نین موندھ، نرل

جوت اکال۔ اکال مورت شبد ثورت، رنگ لال گلال۔ لال گلالی ساچی صورت، کنچن مارے اک اچھال۔ کنچن آسا ہر ہر پورت، نیلم نیلا ہر ہر آسوار۔

نیلا آسوارا جوت ادھارا شبد جیکارا چٹا آسو چٹی دھار۔ چٹی دھارا دسم دوارا باہر پار پیل پسا۔ پیل پسا کھیل نیاری، اجپا جپ پر بھ ویکھ وچاری، ترے کٹی

جھٹی پنچم یاری، ویکھ رنگ سنگ اپار۔ سوہا رنگ رنگ کالا ویس در درویش دوس رین دیسے تنگ، جوتی جوت سرؤپ ہر، ہر چرن کول اُپر دھول پیسکھ
 اٹھ رہیا مول سرب گھٹ ہر گھٹ نواس۔ گھٹ نواسا رکھ رکھے لچیا۔ گرگھٹاں دے بھرواسا، شبد سنگھاسن آپے سجیا۔ پاربرہم پُرکھ ابناشا، شبد تال ایکا
 وجیا۔ سنے سنائے پرتھی آکاشا، لوآں پُریاں حاجن ہجیا۔ چارکنت دہ دس کرائے داسا، کوئی نہ سکے پڑدہ کھیا۔ لکھ چوراسی کرے انتم ناسا، جوٹھا جھوٹھا
 پاپ دجھیا۔ ہر جن جن ہر یلیا میل سرب گنتاسا، پی امرت آتم رچیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویلے انتم رکھے لچیا۔ انتم رکھے لچ،
 جگت بھگت پروانیا۔ جگت وکارا دیوے تچ، ملے میل شبد ندھانیا۔ شبد سنگھاسن بہنا سچ، گائے گن گن ندھانیا۔ سچ نگارا رہیا دج، نہ سکے کوئی پچھانیا۔ پنچم
 دھاری مات بچھ، راج راجاناں کرے خیرانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کرے کھیل مات مہانیا۔ پنچم بنھے دھار، پنچ پنچانیا۔ تن پائے
 شبد کٹار، نیڑ نہ آئے ترشنا ڈانٹا۔ سوہنگ ہووے پہریدار، سو چکائے لہنادینا۔ آگے ہو سچی سرکار، تن پہنائے ساچا گہنا۔ سیس بنھ سچی دستار، لوک مات
 چکائے لہنادینا۔ پنچم ناتا اک پیار، اک حکم سنائے بھانا سہنا۔ اتم ذاتی سچ دربار، گن اوگن کسے مات نہ کہنا۔ بھرے شبد نام بھنڈار، جھوٹھے وہن جگت نہ
 وہنا۔ آدانت نہ آئے ہار، درس دکھائے در دوارے ساچے نینا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جگت بنائے پنچ پنچانیا۔ سیس بنھ دستار،
 گرگھ سمجھانیندا۔ مستک ٹکا نام اپار، پریم جھولی کایا پانیندا۔ نام ایکا میت مرار، ساچی گولی سیو کمانیندا۔ دوس دہاڑا آپ وچار، پنچھی پوہ خوشی منانیندا۔
 گرگھ گرگھ ساچا لاڑا کرتیار، شبد گھوڑی آپ چڑھانیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچ وہارا اپرا آپے آپ کرانیندا۔ کرے وہار
 جگت ریت، شاہ سلطان سار نہ پانیا۔ ایکا ایک رہے سدا اتیت، جوٹھ جھوٹھ دس نہ آتیا۔ صدی ییسویں رہی بیت، لیکھا محمد رہیا لکھانیا۔ ہر جن ساچے رکھنا
 چیت، پر بھ ساچی بنت بنانیا۔ ناتا بخشے چرن پریت، نیڑے دُور نہ کوئے دکھانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گردوار مندر مسیت گر چرن
 سرن اک دکھانیا۔ پنچھی پوہ جاپ جپائے سوا پھر۔ جگت ترشنا ہوئے تینو تاپ گوائے، آپ ترائے کر کر اپنی مہر۔ پن پاپ نہ کوئی جنائے، سُن اگمو پار
 کرائے، دسم دواری بوجھ بُجھائے، جوتی شبدی وڈ پرتاپ۔ گن اوگن کوئی سُنن نہ پائے، گرگھ ساچے سنت سہیلے چُن آپ اپنی سرن لگائے، آپے ہوئے
 مائی باپ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، میٹ مٹائے جگت بھگت سنتاپ۔ سوا پھر رسنا گن نیتز درشن لوئے۔ شبد پکار رہیا سُن، ویکھے سنے

نہ کوئے۔ ناد انادی وجے دُھن نہ ہسے نہ کدے روئے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے بیٹھالائے سادھی سُنّ آپے بولے پرگٹ ہوئے۔ پرگٹ ہوئے انت کل، کالی ریکھ مٹائی۔ کرے کرائے دل چھل، بھیکھی بھیکھ سار نہ پائی۔ ویکھ دکھانے جل تھل، لکھیا لیکھ نہ سکے کوئی لکائی۔ گرگھ ساچے سدا جائے بل بل، وڈ وڈی وڈیائی۔ سچ دوارا لینا مل، پنچھی ہوئے گرٹائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی بنت رہیا بنائی۔ لکھ بتالی میٹے حرص، جنمے جنم بھر میا۔ پُرکھ ابناشی کینا ترس، کلجگ انتم بیڑا بنھیا۔ امرت میگھ دیوے برس، بھاگ لگائے کایا چھپر چھنیا۔ پنچھی پوہ کمائے ترس، بھرمی بھانڈا درگھر بھنھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے نام دھن وڈ دھن دھنیا۔ نام خزانہ اُچ در۔ گرگھ سنگدھی سچ گھر۔ دوس ست گایا بتی دندی، ملے میل سچا ور۔ جگت ترسنا کڈھے گندی، اپنا کیتا لین بھر۔ بھگت سہیلا سدا بخشنی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک نہائے امرت آتم ساچے سر۔ ساچے سر آپ نہائے، دُرمت میل گوانیدا۔ اک کھائے جگت در، بھگتاں پکڑ اٹھانیدا۔ نام بھنڈارا دیوے بھر، ساچی ونڈ آپ ونڈانیدا۔ سچ دستارا سیس دھر، گرگھ در بھنڈی آپ وڈیانیدا۔ چھھی پوہ بھیٹ کر، آپ اپنا کرم کمانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، پنچم پنچم کر پردھان، کھیوٹ کھیٹ آپ اکھوانیدا۔ پنچ دستار دیوے بنھ، سیس رکھائے توڑا۔ شبد راگ سنائے کن، درس دکھائے چٹا گھوڑا۔ گرگھ آتم جائے من، دُھر در گاہی آیا دوڑا۔ سنجگ ساچا چڑھیا چن، ویکھے کھیل براہمن گوڑا۔ آپے بیڑا رہیا بنھ، ساڈھے تن ہتھ رکھائے لما چوڑا۔ اک دکھائے سچا دھام نہ چھری نہ کوئی چھن، سوہنگ لگایا ساچا پوڑا۔ لگا بھاگ کایا تن، سو پُرکھ زرنجن آیا دوڑا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ویلے انتم در دوارے آیا بھڑا۔ چھھی پوہ بنھ دستار، پنچاں دے ودھائی۔ سوا پہر لیکھ لکھار، ساچی دھارا اک رکھائی۔ لکھے لیکھ اپر اپار، پورب لہنا جھولی پائی۔ سولاں کرے تن شنگار، جگت گہنا دُور کرائی۔ گرگھ بل بل جائے سد سد وار، درشن نیناں آپ کرائی۔ ول چھل چھل ول وچ سنسار، بھیناں بھنیا جگت بھلایا۔ گرگھیاں بہنا سچ سچے دربار، چتر گپت نہ لیکھ لکھائی۔ راجا دھرم ہوئے خوار، دوس رین رہیا گر لایا۔ گرگھیاں دُروں کرے نمسکار، دوئے جوڑ سیس جھکائی۔ نہہکنک تیری سکدار، پُریاں لوآں رہی ڈرائی۔ سوہنگ کرے خبردار، سو ستیاں رہیا جگائی۔ نیڑ نہ آئے چور یار، پنچاں کتیاں رہیا دُرکائی۔ ناتا بخشنے چرن پیار، ادھ بھتیا دیا کمائیا۔ شبد جوتی میل اپار، پر بھ ٹٹیاں گنڈھ دکھائی۔ جوتی جامہ بھیکھ نیار، پرگٹ ہوئے وچ سنسار، مندر کٹیا نہ کوئی رکھائی۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سکھمن ایڈاپنگل ترے کئی گرگھ ساچے پار کرائیا۔ ایک تیر سن کمانو چھٹیا، بجر کپاٹی پار کرائیا۔ امرت سوما آتم بھٹیا، وہندی دھار اک دکھایا۔ دیوے درس وچوں کوٹن کوٹیا، غریب نمناں گے لگایا۔ غریب نمناں آون جاون لیکھا چھٹیا، شبد سروپی جس جن اپنا درس دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، مہربان مہربان مہربان آتم درس دکھایا۔ جب تپ ہٹھ نہ کوئے کرایا۔ نہ کوئی دکھائے شو دوالا مٹھ، تیرتھ تٹ نہ کوئے سنایا۔ گرگھ ساچے سنت سہیلے شبد سروپی کر اکٹھ، کایا مٹھ اک دکھایا۔ چرن دوارے آئے نٹھ، پنچھی پوہ حکم سنایا۔ لکھ چوراسی پینی بھٹھ، سوہنگ سو ساچا تیج ودھایا۔ پنچاں کرے کرائے پر بھ سنجگ چٹھ، شبد سروپی تیل چڑھایا۔ کلجگ تاپ چڑھیا مٹھ، سنجگ ساچا خوشی منایا۔ پر بھ ابناشی دیکھے دوہنگ ہٹھ، شبد سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ پریاں لوآں گیرے الٹی لٹھ، ابناش ابناش آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب کلا سمرتھ، ڈور اپنے ہتھ رکھایا۔ کلجگ تیری گھال، پر بھ ساچے لیکھے لایا۔ چاروں کٹناں وجائے سچا تال، جوٹھ جھوٹھ مات پرنا یا۔ نہ کوئی دیسے پاتشاہ کنگال، ایک راہ رہیا چلا یا۔ گرگھ ورا اک انملڈا لال، پر بھ ساچا رہیا بنا یا۔ پھل لگائے کایا ڈال، پنچھی پوہ رت سہایا۔ پنچاں ناتا تٹے جگت جنجال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی رہیا بنت بنا یا۔ کلجگ تیری گھال، نو دواریا۔ منمکھ بھلے جیو گوار، نہ کوئی پاوے ساریا۔ چاروں گنٹ ہاباکار، لکھ چوراسی بھرم بھلا رہیا۔ ہرجن ساچے پھڑ پھڑ باہوں رہیا تار، پڑکھ زرنجن سیو کما رہیا۔ آپ اٹھائے سر اپنے بھار، ہوئے بھار مات رکھا رہیا۔ چلے مات اولڑی چال، شبد سروپی ساچی نار، جوتی جامہ بھیکھ وٹا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم ناتا پڑکھ بدھاتا، آتم جوتی برہم گیاتا، دھر درگا ہی ایک ایک کرا رہیا۔ چرنی ناتا جوڑ دھرم کمایا۔ ویلے انتم گیا بہر، نہہکنکا بھیکھ وٹایا۔ آپے ہوئے براہمن گوڑ، مات پت نہ کسے جایا۔ نگر ویکھیا لما چوڑ، سمبل واسا ہر رکھایا۔ چٹا آسو چکے پوڑ، ساچا راہ رہیا تکیا۔ لکھ چوراسی دیکھے مٹھا کوڑ، چارے گنٹ گھیر اپایا۔ برہما ویتا رہیا دوڑ، شو شکر پھرے ہلکایا۔ کروڑ تیتیسا ہو یا کوڑ، سُرپت راجا دھیر گویا۔ گرگھاس انتر آتم لگی اوڑ، پڑکھ ابناشی سمبل نگری کر ویس گر گر دسمیس امرت دھار مات اپار ایک وار ائی آسو آپ وہایا۔ ائی آسو رچن رچائی، پر بھ ساچے خوشی منایا۔ سُرپت راجا اندر آیا چائیں چائیں، نہہکنک کل ایک انک دوسر کوئی دیسے ناہی، آپ اٹھائے راو رنک شاہ سلطانا، ہر مہربانا ایک دیوے نام ندھانا، سوہنگ سو جاپ جپایا، جوتی جوت سروپ ہر، سمبل نگری ڈیرہ

لایا۔ سمبل دیس رت سُہنجنی، جوتی جامہ ہر جی پایا۔ گرگھ چرن دھوڑ کرائے ساچا مچنی، لکھ چوڑاسی دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نہہکنک نرائن نر، گرگھ ساچے سنت جناں دیوے نام دھنا، سوہنگ سو آتم اندھ دوسر کسے ہتھ نہ آیا۔ سوہنگ سو تیری وڈیا نیا۔ پر بھ ابناشی امرت آتم رہیا چو، دسم دوارے جوت جگائیا۔ لوآں پُریاں کرے کرائے سوئی رہیا ہو، لوک ماتی بھو نہ رانیا۔ جن بھگتاں دُرمت میل رہیا دھو، پنچھی پوہ خوشی منانیا۔ نو دوارے بے مکھ خوارے دسویں پرگٹ ہو، نرمل جوتی رہیا جگائیا۔ جھوٹھا ناتا توڑے جگت موہ، پر بھ چرن پریتی اک بندھانیا۔ مایا ممتا تن نہ سکے پوہ، دُرمت میل در دُہانیا۔ لکھ چوڑاسی رہی رو، سادھاں سنتاں ساچی دست ہتھ نہ آتیا۔ لیکھ لکھائے چھبی پوہ، راج راجاناں نتھ پوانیا۔ آتم شکتی سب دی لئے کھوہ، سوہنگ زنجیری سب دے گل وچ پایا۔ آپ اپنا بنائے ڈھو، اک سد گیاراں نو کھنڈ وچارا، ستاں دیپاں دھیر گوانیا۔ ملیا میل جن بھگتاں ساچا میت مُرا، پرگٹ ہو یا ہر کرتارا، سمبل دیس نگر اپارا، دن دہارا لگا اکھاڑا، ایکا کاج ستاراں ہاڑا، بھو رہے نہ رانیا۔ پھڑ پھڑ اٹھائے ہتھیں داہڑا، پرگٹ ہو یا جوت سرپ ہر ہر وڈا شاہو بھوپئی لکھ چوڑاسی تیرا لاڑا، کسے نہ دسے رنگ لال سرشٹ سبائی اندھ کوپی بہتر ناڑی وجے تاڑا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سنگت تیرا اک بنایا ساچا لاڑا۔ گر سنگت سچ بھلوڑی اے۔ پر بھ ساچے دی ساچی لاڑی اے۔ جوتی جگے ناڑی ناڑی اے۔ ورن گوتی مٹے، دُرمت میل رہیا ساڑی اے۔ ایکا ایک ایکا وراک اکلوتی، جوتی جوت سرپ ہر، سرب گھٹاں رہیا پساری اے۔ سنت سُہیلے اٹھ اٹھ جاگ، رین سُہنجنی آئی۔ گر پورا دھوون آیا داغ، مستک لیکھا مٹے شاہی۔ لگے بھاگ کایا مندر آتم جوتی جگے چراغ، دوسر کسے دسے ناہی۔ آپ اپنے ہتھ پکڑے واگ، ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگ، چاروں کنت رہیا اڈائی۔ ملیا میل کنت سُہاگ، گر سنگت ساچا گیا جاگ، امرت میگھ رہیا برسائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساون برکھا گھر ساچے لائی۔ ساون رت سُہائی، ساول سُندرا۔ گھر ساچے ہوئے کڑمائی، گل پایا پنچم نام ایکا مندر۔ نو دوارے ہوئی جدائی، دسویں لاہیا آپے کُنڈرا۔ وٹی دُھن ودھائی، پرگٹ ہو یا سوہنگ شبد گھر ساچے منڈرا۔ گرگھ ساچے سنت سُہیلے ویکھن آئی جگت لوکائی، ہر ساجن ڈھونڈ ڈھنڈرا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نہہکنک نرائن نر، سرب جیاں آپے بخشندرا۔ بھگت دوارا ایک ہے، ہر بھگوانیا۔ ہر بھنڈارا ایک ہے، آپے کرے کھن کھنیا۔ سرشٹ سبائی نیتر پیکی، ہر جن ساچے بیڑا بنھیا۔ مستک لیکھا لکھے

ساچی رکھ، ساچا راگ سنائے کتیا۔ جوتی جامہ دھریا بھیکھ، نہ کسے وسے چھپر چھنیا۔ لکھ پوراسی دیکھ دکھانے اولیے پیر شیخ، ہرجن وِرا لوک مات جننی جنیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، بیڑا اپنا آپے بنھیا۔ جوتی جامہ جگت بھیکھ، سرشٹ سبائی ہلکانیا۔ گرگھ وِرلے مستک لیکھ، ساچی میخ آپ لگانیا۔ در دوارا ساچا ویکھ، ساچی رنگن رہیا رنگانیا۔ نو دوارے در در ویکھ، دسویں رہیا سماںیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پنچم کرے شبد گُرمائیا۔ پنچم مان جگ تان آپ رکھایا۔ شبد پھڑیا تیر کمان، سوہنگ ساچے رتھ چڑھایا۔ پُریاں لوآں اک بان، ساچا نام مات اڈایا۔ دوس رین مار دھیان، گھٹ گھٹ اندر ڈیرہ لایا۔ آپے پتر سگھڑ سیان، سب گھٹ میں رہیا سماںیا۔ آپے گونتا ہر گن ندھان، گونتی رہیا سماںیا۔ کرے کھیل والی دو جہان، دو جہانان رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا جانے سنگ، جن بھگتاں ساچا سنگ نبھایا۔ ساچا سنگ نبھائے، سار سماںیا۔ آپ اپنے رنگ سمائے، انگیکار آپ اکھوالیا۔ شبد نام مردنگ وجائے، ساچا راگ اک سنالیا۔ چال بیہنگم رہیا چلائے، پھڑ پھڑ باہوں میل ملا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ سماںیا۔ رنگ سمائے آپ، انک سہیلیا۔ رنگ جنائے آپ، ڈنک نولیلیا۔ واسی پُری گھنک اکھوائے آپ، دوار بنک اک سہا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ وڈیائے جیوں بھگت جنک، جوتی تنکا اک رکھا لیا۔ آتم جوتی شبدی دھار، پون سواسی رہیا چلا لیا۔ پون سواسی کھیل اپار، ساچے مندر آپ لگانیا۔ ساچا مندر نو دوار، پر بھ ساچے لیا سجانیا۔ ساچا کیا تن شنگار، آلس نندر نال رلا لیا۔ سرتی سرت ہوئے خوار، چینچل مت پترائیا۔ چیتن روپ سچی سرکار، نت نوت ٹھگوری پانیا۔ آپے کرے جگت وِہار، اوری گوری بھو نہ رانیا۔ بھگت وچولا شبد اڈار، ویکھ دکھائے تھاوں تھانیا۔ ناتا ٹٹے پنچم یار، میت مُرارا درس دکھانیا۔ دیوے درس اگم اپار، دسم دوارا اینکارا دیس سہانیا۔ اینکارا دیس اپار، جوت ادھارا اک رکھانیا۔ جوت ادھارا نر نرکارا، دوسر کوئے دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، دیال کال کال دیال مہاکال بھیکھ وٹانیا۔ دیال کال کال کھج کالیا۔ جن بھگتاں کرے جگت پرتپال، دیوے نام سچا دوشالیا۔ مارے شبد سچی اچھال، پھل لگائے کایا ڈالیا۔ امرت سہائے سچا تال، دیپک جوتی جگے جو الیا۔ آپے چلے نال نال، گرگھ گھالن ساچی گھالیا۔ توڑ تڑائے جگت جنجال، بھاگ لگائے کایا سچی دھرم سالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچا ساچے در آپے آپ بہالیا۔ در گھر ساچے بہے، گرگھ جا گیا۔ گر چرن پریتی ایکا لائے، چرن دھوڑ محن ماگھن ماگھیا۔ نو دوارے دسے بھے، جگت بُجھے

ترشنا آگیا۔ لیکھا چکے تینو تے، میں میرا آپے جاگیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میل ملاوا کنت سہاگیا۔ نار سہاگی کنت، شبد ہنڈھایا۔ شبد بنائی بنت، جگت اپایا۔ جگت اپائے جیو جنت، پر بھ رسنارس چلایا۔ گرگھ وِ رلا آپ جگائے سنت، ساچا مارگ اک دکھایا۔ ملے وڈیائی جیو جنت، شبد تاج سیس رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، مہاراج شیر سنگھ وِ شنوں بھگوان، آپ اپنی گود اٹھایا۔ گود اٹھائے لال ڈلارے، گرگھ ساچے سُت۔ پاربرہم پر بھ کرپا دھارے، میل ملائے پُرکھ ابناشی اچت۔ پریت رکھائے چرن کولارے، آپ سہائے کلج رت۔ امرت آتم دیوے ٹھنڈی ٹھارے، سُکا ہریا کرے کایا بت۔ جگے جوت اگم اپارے، پنجاں چوراں کڈھے کٹ۔ بھریا رہے تن شبد بھنڈارے، شبد بھنڈار رہے اٹ۔ آپ کرائے ونج وپارے، جگت چوگ نہ جائے نکھٹ۔ جگے جوت وِچ سنسارے، منمکھاں جڑ رہیا پٹ۔ ہرجن ساچے پار اُتارے، ساچا لاپا لاپن لٹ۔ جوت سرُپی گرور گردھارے، دیکھ اٹھائے کوٹن کوٹ۔ نہہکنک شبد ڈنکی راو رنکی کھیل اپارے، جگت ناتا گیا چھٹ۔ جگت ناتا چھوڑ، بھگت وڈیایا۔ ایکا چڑھیا ساچے گھوڑ، دُھر دی بان اک رکھایا۔ شبدی جوتی ساچا جوڑ، جوڑی ساچی مات بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وِ شنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، سب گھٹ میں رہیا سمایا۔ سب گھٹ وِسیا آپ، سرب جنایا۔ سرشٹ سبائی مائی باپ، جن بھگتاں رہیا جگایا۔ میٹ مٹائے تینو تاپ، وڈ پرتاپ اک رکھایا۔ کلج پاپ رہیا کانپ، سوہنگ سو ساچا جاپ جپایا۔ پتا پوت پوت پت باپ، آپے آپ ہو جائیا۔ نہ کوئی پچھے ذات پات، میٹ مٹائے اندھیری رات، سوہنگ دات ونڈ ونڈایا۔ سنجگ ساچے سچ کرامات، ست سنتو کھی دھیرج یت دُھر دی بان دھرم رکھایا۔ آپ چلائے اپنی گاتھ، شبد چڑھائے ساچے رتھ، مستک ٹکا ساچے ماتھ، للائی تلک لگایا۔ مہا جگت اکتھنا اکتھ جوت نرنجن تریلوکی ناتھ، اناتھاں ناتھ آپ اکھوایا۔ سنت سہیلا سکلا ساتھ، اتم میل مستک ماتھ، شبد گرُ گرُ شبد چیلہ ساچی بنت بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنے رنگ سمایا۔ رنگ سمائے آپ پر بھ، بوہ بوہ رنگ۔ گرگھ جگائے آپ پر بھ، نام وجائے شبد مردنگ۔ ساچا راہ دکھائے آپ پر بھ، ہوئے سہائی انگ سنگ۔ کام کرودھ لو بھ موہ میٹ مٹائے جھب، امرت دھار وہائے گنگا۔ اُلٹی کرے کول نہ، ہر جن جن ہر امرت دھار ایکا منگا۔ لیکھا چکے آدانت مات سب، مانس دیہی ویکھ دکھانے بھکھاننگا۔ گرگھ ساچے سنت اُدھاری، جگا جگتتر ونج وپاری، دو جہاناں کھیل نیاری، شبد گھوڑے کسیا تنگا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ نام وجایا اک مردنگ۔

☆ ۲۶ پوہ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ضلع امرتسر ☆

امرت ویلا آتم رس، رسناکھ چوتے۔ پُرکھ ابناشی راہ ساچا دس، جن بھگتاں کارج کیجے۔ گرگھ ساچا نسّ نسّ، پر بھ چرن دھوڑ مستک لیجے۔ پُرکھ ابناشی ہسّ ہسّ، تن من کا یا سچے۔ ہر ہر ہر دے اندر وس وس، درس دکھائے نین تیجے۔ شبد تیر نرالا کس کس، سوہنگ سو آتم نیج نرالا نیجے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں کرائے مات رتجھے، امرت ویلا آتم جوت، برہم گیان جنایا۔ دُرمت میل پر بھ کلجک دھوت، کنچن رنگ چڑھایا۔ لیکھا چھے ورن گوت، ملے میل سچی سرنا یا۔ لکھ چوراسی رہی روت، نہ کوئی گود اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ ساچے سنت دُلا رے آپ اپنے رنگ رنگایا۔ امرت ویلا آتم نیج، پر بھ ساچا آپ بجایا۔ شبد سُنہیہر مات بھج، گرگھ ساچے رہیا جگایا۔ آپے جانے جوتی تیج، نرمل جوتی آپ جگایا۔ جل تھل تھل جل نو نو نیج، سمت اٹھاراں دیکھ دکھایا۔ گرگھ ورا دیکھے جگت بھگت شمس تبرج، سوہنگ سو سولی آپ چڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لہنا دینا پچھلا مول رہیا چکایا۔ امرت ویلا آتم اندھ، اگیان اندھیر مٹایا۔ نو دوارے کیتے بند، پر بھ دسواں آپ گھلایا۔ جس جن گایا بتی دند، ست پُرکھ نرنجن گھر میں پایا۔ لوک مات چڑھیا ساچا چند، ستجگ تیرا ست اُپجایا۔ دوس رین اٹھے پھر رکھے پرمانند، ہر وچ سما یا۔ خوشی کرائے بند بند، چھبھی پوہ جس درشن پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جگت دوارا جوٹھا جھوٹھا گند تجایا۔ امرت آتم نیر، پر بھ ایک دھار چلایا۔ گرگھیں دیوے شبد سیر، سچ رسنا نال پیایا۔ اٹھے پھر دھیرن دھیر، ہوئے رہیا پیر گوانیا۔ لوک مات پر بھ بنھے بیڑ، نہ کوئی دیکھے ہست کیر، اڈچاں نیچاں بھیونہ رانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے سنت دُلا ر، پار برہم کر وچار، جوت نرنجن مات آکار، شبد نیر انجن جگت شنکار، کر پا کرے درد دکھ بھے بھنجن، شبد ہتھوڑا رہیا مار۔ پرگٹ ہو یا ساچا سجن، دو جہانی میت مرار۔ جن بھگتاں آیا پڑدے کجن، ایک دیوے نام ادھار۔ لکھ چوراسی جوٹھے جھوٹھے بھانڈے بھجن، آپے بھنے بھنہار۔ در در گھر گھر راج راجان شاہ سلطان تجن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چار گنٹ نو کھنڈ پر تھی کر رہیا وچار۔ امرت ویلا آتم رس، کایا چولی آپ چڑھایا۔ گرگھ تیرا ساچا سنگ، پر بھ ساچا شبد بنایا۔ سوہنگ ڈوری جگت پتنگ، پر بھ اُنی اُسو ڈوری پایا۔ امرت آتم وگے گنگ، پنچھی پوہ پر بھ ابناشی اندر ہو لیکھے لایا۔ سوہنگ سو رسنا آپ جپایا۔ بے مکھ جیونہ

جانن کو، گرگھ ساچے سنت سُہیلے لوک مات بانہہ دھر سرہانے جانا سوں، پرہ لکھ چوراسی دیوے پھند کٹانیا۔ جنم جنم دا بیجیا نیچ ملیا پھل پرہ چرن دوارے آگے ہو، لہنا دینا قرض رہیا چکائیا۔ نو دوارے رہے رو، جن بھگتاں آتم در وٹی ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چھبھی پوہ گر سنگت دیوے مات وڈیائیا۔ امرت ویلا آتم رس، نخبھر دھار وہائیا۔ جوت پرکاش کوٹن رو سس، ہوئے پرکاش سہج سُبھائیا۔ گر سنگت تیری سیوا ہوئی جگت بس، پرہ آتم میوہ پھل اک کھوائیا۔ ویلے انتم پکڑ اٹھائے نس نس، دُور نیڑے نہ کوئی جنائیا۔ جگت نرالا راہ دس، پار بیاس کھیل رچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ترے گن جگت مایا مات ساچا مندر دے بنائیا۔ سوہنگ سو وچ رکھائے کرامات، دیس مالوے ملی وڈیائیا۔ گر گوہندے تیری ہندے گرگھ اُتجے پارذات، پرہ مستک ٹکا رہیا لگائیا۔ نہ کوئی ویکھے ذات پات، اوچاں نیچاں اپنی گود اٹھائیا۔ ایکاشد دیوے ساچی دات، دُھر درگاہی لے کے آئیا۔ چرن پریتی بٹھے نات، نہ کوئی سکے مات تڑائیا۔ پرگٹ ہویا پُرکھ بدھات، دو جہاناں ایک راہ چلائیا۔ جن بھگتاں ملیا پرہ کملاپات، چھبھی پوہ رت سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، پاربرہم ابناشی اچت آپ اپنی بنت بنائیا۔ امرت ویلا آتم راگ، پرہ ساچا اک سنائیندا۔ گرگھ سویا گیا جاگ، بھاگ کایا تن لگائیندا۔ ملیا میل کنت سہاگ، ہوئے دُکھڑا روگ گوائیندا۔ شبد بٹھے تن ساچا تاگ، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ آپ بُجھائے ترسنا آگ، دھیرج دھیر اک دھرائیندا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگ، مستک دھوڑی چرن پُجھائیندا۔ دوس رین جن رہے ویراگ، انتم لیکھ مات چکائیندا۔ ملیا میل کنت سہاگ، گرگھ ساچا ساچی ناری آتم سیجا کر پیار آپے آپ بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جُگاں جُگاں دے وچھڑے یار، بدر سُداما میت مُرار آپ اپنا لڑ پھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کایا مندر قلعہ اندر اُپر چڑھ، ساچی شبد چوٹ نگارے ایک ایک لگائیندا۔ امرت ویلا آتم چڑھ، چوٹ نگارے لائیا۔ پرہ ابناشی آگے کھڑ، دسویں کُنڈا لاہیا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، نہ کوئی کیسادھاری پکڑے لڑ، رُنڈ مُنڈ بھیو نہ رانیا۔ گرگھ ساچے سنت سُہیلے چار ورنا رہیا پھڑ، دوس رین رہیا جگائیا۔ لوک ماتی مار جھاتی پرہ ابناشی ساچے گھاڑن رہیا گھڑ، ہر ہر سنگت میلا اک اکیلا رہیا کرائیا۔ ایک اکھڑ جانا پڑھ، سوہنگ سو سَتجگ ساچا راہ دکھائیا۔ جوتی جگے بہتر نر، اندھ اندھیر رہن نہ پائیا۔ دُھر درگاہی لائے جڑ، نہ سکے کوئی مٹائیا۔ آپ پھڑایا اپنا لڑ، سوہنگ پلو آگے ڈاہیا۔ سچ دوارے جانا چڑھ، شبد ڈنڈے ہتھ لکائیا۔ در دوارے آگے کھڑ، پرہ اپنا درس دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے سنت دُلا

کر وچا پہلی وار وچ سنسار رنگن رنگ چڑھائیا۔ امرت ویلا آتم رنگ، شبد بھوتی لائیا۔ گرگھاس کٹے بھکھ ننگ، سوہنگ سو اہوتی پائیا۔ دوس رین کرے
 جنگ، پنچاں نال رہے لڑائیا۔ جوٹھے جھوٹھے بھٹھے وانگ کاجی ونگ، گرگھ ساچے کنچن اُپر نام سہاگا لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کلجک مایا دھون آیا داغا، آپ اپنی دیا کمائیا۔ امرت ویلا آتم پیار شبد گیانی پایا اے۔ شبد گیانی چرن ادھار، پر بھ چرنی چرن لگایا اے۔ چرن کول کل پر بھ
 اترے پار، کول نابھ اٹھایا اے۔ کول نا بھی پُرکھ اپار، امرت دھارا رہیا وہایا اے۔ امرت دھار سچ دوار، سوہنگ سنپٹ لایا اے۔ سو ہوڑا اپر اپار، سساق قلع
 بنایا اے۔ دوہاں رکھے تکھی دھار، زرگن سرگن میل ملایا اے۔ ہوڑا بنے سکھمن ناڑا، گر پورا وچ سما یا اے۔ دوہاں جوڑا اک دربارا، شبد گھوڑا سنگ رکھایا
 اے۔ آتم اندر لایا پوڑا، ڈنڈا کسے ہتھ نہ آیا اے۔ دھر درگا ہی آیا دوڑا، گرگھاس پائی ونڈا، بیڑا آپے پار کرایا اے۔ اک دکھایا پار کنڈھا، وچکار ادھ نہ
 کسے رکھایا اے۔ گرگھ آتم ہوئی نہ رنڈا، جگت رنڈیا آپ کٹایا اے۔ ملی وڈیائی وچ ور بھنڈا، مانس دیہی جنم جنیپا اک سو گیاراں چھلا کرایا اے۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، امرت ویلا آپے آن سہایا اے۔ امرت ویلا آتم دات، مانس روور کنڈھا اے۔ گرگھ ساچا پارذات، گھر ساچے پئی ونڈا
 اے۔ دوس رین رہے پر بھات، لیکھا چکے جیرج انڈا اے۔ اندر مندر مٹی اندھیری رات، ملیا امرت سیتل ٹھنڈا اے۔ کایا سیتل ساتک ہوئی سوانت،
 لوک مات نہ آئی کنڈا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد دھارا جن ونجارا وچ سنسارا آپے پائی ساچی ونڈا اے۔ امرت آتم پائی ونڈ،
 ہر ساچا ونڈن آیا اے۔ ویکھ دکھانے اُتبھج سیتج جیرج انڈ، چارے کھانی وچ سما یا اے۔ چارے کھانی ساچی رانی، سوہنگ سو ساچا اکھڑا اک پڑھایا اے۔
 سنجگ تیری ساچی رانی لکھ چوڑا سی کینی وکھر، شبد تاج سیس لکایا اے۔ شبد وہونے لتھے ستھر، جوٹھا جھوٹھا مایا بھار اٹھایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، نیز نیر ورو لے اٹھر، شبد سرُپی آتم بولے، پاٹے بجر کپائی پٹھر، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنے وچ سما یا اے۔
 امرت ویلا آتم جاگ، جگت جدائیا۔ گھر ساچے لگا ہوئے بھاگ، مات رُشنائیا۔ آتم ترشنا بھجے آگ، ہوئے روگ مٹائیا۔ مایا ڈسنی نہ ڈسے ناگ، ساتک
 ست شبد ورتائیا۔ دیک جوتی جگے چراغ، مٹے جگت بینائیا۔ دھوڑی مبن ساچا ماگھ، رت بسنتی اک سہائیا۔ ہنس بنائے پھر پھر کاگ، سر سرور اک دکھائیا۔
 آپے دھون آیا داغ، اندر رہیا میگھ برسائیا۔ شو شکر سچ تیگ، آئے در پٹی سرنائیا۔ برہما گائے چار گھ راگ، پنچم بیٹھا سیس نوایا۔ کلجک آیا کنت

سُہاگ، جوت نرنجن مات جگائیا۔ جن بھگتاں پکڑی واگ، ڈور اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، سوہنگ سو ساچی جاگ لگائیا۔ سوہنگ سو کلجک کل ساچی پوہ گئی پھٹ۔ آپ بُجھائے ترنا آگ، لکھ چوراسی گئی چھٹ۔ ہتھیں بٹھے شبد تاگ، پنجاں چوراں کڈھے کٹ۔ اتم لائے اک ویراگ، گرگھ ہوئے وڈ وڈبھاگ ساچا لاہا لین لٹ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے شبد ور، امرت اتم ساچا پی، لیکھا مٹے ساڈھے تن ہتھ سیں، درگھر گھر در اک پیائے ایکا گھٹ۔ امرت ویلا جاگ ہر جگائیندا۔ وقت سُہیلا آد انت خوشی منائیندا۔ ویکھے کھیل شبد برہما، کنت بنت بنائیندا۔ دیوے نام سچّی داد، جیو جنت وڈیائیندا۔ دُھنی وجے ساچا ناد، نادى دُھن آپ وجائیندا۔ رسنا کسے نہ آوے ساد نام سروور اک دکھائیندا۔ ملے میل مادھو مادھ، بودھ اگادھا شبد جنائیندا۔ درگھر ساچے رہیا ساز، اتم سیجا اک ہنڈھائیندا۔ دوس رین جن رکھنا یاد، ساچی ونڈا ونڈا ونڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیرا پار کنڈھا، سوہنگ ڈنڈا پار کرائیندا۔ امرت ویلے جاگ نمائی، سرت سوانی بالڑیئے۔ ملیا میل شبد ہانی، جوتی جگے اک اکاڑیئے۔ امرت اتم لینا ٹھنڈا پانی، دوس رین رہے سواڑیئے۔ پرگٹ ہو یا جان جانی، سوہنگ سو آپ بنایا وچ دلاڑیئے۔ آپے جانے کھانی بانی، در دوارے بھریا پانی ناڑیئے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کری کار ہر کرتار، جگت وہارا سچّی دھارا اک سکھاڑیئے۔ سرت نمائی ہوئی بوری، رو رو دھاہاں مادی۔ کلجک تیری اتم واری، کون کرے پار اتاری، جوٹھی جھوٹھی دسے یاری، اتم پاسا ہادی۔ نو دوارے ہاہا کاری، گر منتر ملے نہ شبد ادھاری، دوس رین مندر اندر، کایا بہہ بہہ آپا آپ وچاردی۔ گر پورا ملیا انت بھنڈاری۔ ساچے سنتاں رہیا تاری، آئی دوارى سولاں تن شنگاردی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد دیوے ساچا ور، گرگھ تیری اتم سرتی ایکا گن گر چرن وچاردی۔ سرتی سرت وچار، چرن دواریا۔ اکال مورت آکار مات پساریا۔ دیوے شبد داتی دات، سوہنگ سو اپر اپاریا۔ ویلے اتم لین آیامات، نہکلنکی جامہ دھاریا۔ لکھ چوراسی ہوئی کلنکی کمزات، ملے میل نہ پُرکھ بھتاریا۔ گرگھ ساچا پارذات، امرت اتم میوہ اک کھوارہیا۔ اتم در وچّی ودھائی خوشی منائی امرت ویلا ہر پر بھات، دوس رین اک دکھا رہیا۔ بیٹھا دسے اک اکانت، نرمل جوتی جوت جوت جگا رہیا۔ آپے ویکھے مار جھات، دس کسے نہ آرہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے سنت سُہیلے، درگھر ساچے کر کر میلے، سوئے مات جگا رہیا۔ گرگھ سوئے مات جگائے، بھنڑی رین سُہائیا۔ پر بھ ابناشی دیا کمائے، آپ

اپنے رنگ رنگا گیا۔ شبد انادی نور اکالا، دین دیالا جوتی رہیا جگایا۔ گوہند گوہند گوہند گر گوپالا، بھگت بھگت سدا رکھوالا، دوس رین رہے رگھرایا۔ جوت
 زرنجن اک جوالا، آد بھکت جگت بھوانی آون جاون لیکھے لایا۔ شبد رکھائے مات نشانی، دوسر وست دس نہ آیا۔ مارے تیر دو جہانی کانی، نکھی دھارا اک
 رکھایا۔ نہ کوئی جانے برہم گیانی، جگت ودیا سار نہ پایا۔ مایا بھلے چتر سُبانی، پڑھ پڑھ رسنا ہوئی ہلکایا۔ دیوے دات شبد دانی، دیاوان آپ اکھوایا۔ بال
 اوستھا چڑھے جوانی، سال پندرھویں ہوئے رُشنا یا۔ بیس اکیسے تیری نشانی، چاروں کُنٹ ہوئے جدایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، کرے کھیل گن ندھانی، سار
 کوئی نہ پایا۔ جاگت جاگت جاگت رے جگ، جاگن ویلا آئیورے۔ بھاگت بھاگت بھاگت رے جگ، چاروں کُنٹ وقت دُھیلا رے۔ سرناگت سرناگت
 سرناگت رے جگ، اک سرنائی چرن کولا رے۔ مانگت مانگت مانگت رے جگ، نام ندھانا اُپر دھولا رے۔ سوانگی سوانگ رچے رچناگت، بیٹھا رہے اک
 اکیلا رے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات ہر جوت دھر، چھبھی پوہ سہایا دوس، جن بھگت کرایا میلا رے۔ چھبھی پوہ وقت سہایا ویلا،
 سنگت جوڑ جڑایا۔ شبد سروپی چڑھایا تیل، ہتھیں گانا بٹھ وکھایا۔ پھل کھوائے امرت کیلا، کاہنا کرشنا بھیکھ وٹایا۔ نہ کوئی جانے گرو چیل، لکھ چوراسی ہوئی
 ہلکایا۔ درگھر ساچے ساچا میلا، آتم در وٹی ودھایا۔ اپنے رنگ سے ہر رنگ نویلا، گر سنگت رنگن رہیا چڑھایا۔ دھرم رائے دی کڈھے جیلا، شبد سروپی
 جوت جگایا۔ جوتی جامہ کھیل کھیلا، ست ستوادی آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ گھر بیٹھا تاڑی لایا۔ سچ گھر بیٹھا تاڑی
 لائی، آسن شبد سجایا اے۔ رچن رچائی ستاراں ہاڑی، ہر ساجن ساچا میت مُرار لوک مات اکھوایا اے۔ جن بھگتاں رکھے لاج چرن چُھبھائی داہڑی، سوہنگ
 سوگیت اک سُنایا اے۔ شبد گھوڑے رہیا چاڑھی، پر بھ ابناشی آگے ہو ساچا راگ وکھایا اے۔ نیڑ نہ آئے موت لاڑی، دھرم رائے رہیا گھبرایا اے۔ چتر
 کُپت پچھے آگاڑی، دوئے جوڑ سیس جھکایا اے۔ درگھر ساچے گیا واڑی، چھبھی پوہ جس جن درشن پایا اے۔ جگے جوت بہتر ناڑی، دوس رین رہے رُشنا
 اے۔ منمکھ جیواں قسمت ماڑی، جوت زرنجن دس نہ آیا اے۔ انتم واسا جھاڑ جھاڑی، مندر محل کوئی رہن نہ پایا اے۔ جگت ترشنا رہیا ساڑی، آگن میگھ
 برسایا اے۔ گرگھماں پھرے پچھے آگاڑی، اندر سیوالایا اے۔ ستجگ تیری سچ بھلو واڑی، ستاراں ہاڑی سچ کیاری ہری مات کرایا اے۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، سینل دھارا ٹھنڈی ٹھارا تن مندر اک دھرایا اے۔ تن من بھریا آتم گھر، ہو یا وقت سہیلا۔ پر بھ ابناشی ملیا ور، میل ملایا گر گر

چیلہ۔ نو دوارے چُکلیا ڈر، ہر ہر پایا سبجن سُہیلا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، اچرج کھیل ہر ہر کھیلا۔ شبد بھنڈارے رہیا بھر، ہوئے مات نہ وقت دُہیلا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، بیٹھا رہے اک اکیلا۔ ونڈن آیا نام ہر پر بھاتیا۔ پنچے سٹے دے کر کنڈ، کلجک رین اندھیری راتیا۔ پنجاں میٹ بھیکھ پکھنڈ، پنجاں ہووے اتم زاتیا۔ پنجاں ہوئے وچھوڑا انڈ، پنجاں ملیا کملا پاتیا۔ پنچے روون پائُن ڈنڈ۔ پنجاں پر بھ زرنجن جاتیا۔ پنجاں پائی جھوٹھی ونڈ، پنجاں ملی شبد داتیا۔ پنجاں واسا جیرج انڈ، پنجاں ملیا پُرکھ بدھاتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ہر لوک لوک ماتیا۔ لوک مات ہر رچن رچائی، شبد وجایا نادا اے۔ مہما گنت گنی نہ جائی، بھو نہ پایا سنتاں سادھا اے۔ جیو جنت کوئے جانے ناہی، شبد انادی بودھ اگادھا اے۔ گرگھ در و بے ودھائی، جس پایا پار برہم برہما اے۔ دوس رین ہوئے رُشائی، گر پورا گھر اپنے ساچا لادھا اے۔ دوجا در نہ منگن جائی، اک اکیلا دین دیلا آد جگادا اے۔ ویکھ وکھانے تھاؤں تھائیں، جگا جگنتر رکھے یاد اے۔ پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ باہیں، ہر ہر موہن مادھو مادھا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات ہر جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچا آپ لادھا اے۔ گرگھ ساچا لدھ، کھوج کھنچیا۔ امرت آتم پیائے مد، بھانڈا بھرم بھنھیا۔ اک وجائے شبد ند، ساچا رگ سنائے کنیا۔ دسم دوارے آپے سد، سنگر بیڑا بنھیا۔ وشنوں ونسی ساچی جد، نہ کسے وسے چھڑ چھنیا۔ کلجک تیری اتم ہوئے حد، ویلے اتم جائے ڈتیا۔ جگے جوت اک برہم، برہما آتم نیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ چڑھائے مات ساچے چنیا۔ کرم دھرم پر بھ ہتھ، بنت بنائیندا۔ مانس دیہی جنم دیوے سمرتھ، نتھ اک پوائیندا۔ آتم ترشنا جگت وکار دے متھ، رتی رت وچ ٹکانیندا۔ سگل وسورے جائن لٹھ، جو جن آئے درشن پائیندا۔ لیکھا چکے سیاں ساڈھے تن ہتھ، آون جاون گیڑ کٹائیندا۔ پر بھ ابناشی اکتھنا اکتھ، دیوی دیو کوئی بھو نہ پائیندا۔ شبد چڑھائے ساچے رتھ، جو جن آئے گر سنگت سیو کمائیندا۔ پنچ پنچائی دیوے متھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ مورکھ گدھ گوار، کرم وچھننیا۔ کر کرپا دیوے تار ہر کرتار، نہ کوئی جانے گن اوگنیا۔ چھبھی پوہ دوس اپار، نہکلنک لئے اوتار، جوتی جامہ بھیکھ نیار، لکھ چوراسی چھان پُنیا۔ و بے ڈنک شبد اپار، چاروں کُنٹ بے جیکار، نو دوارے ہاہاکار، دسم دوارے گرگھ نیا۔ پُرکھ ابناشی سولاں کرے تن شنگار، چوراسی کلیاں لائے پائے گل وچ ہار، کالا ویس در درویش لوک مات آئے بھنھیا۔ در بلائے برہما وشن مہیش گنیش، کروڑ تیتیسا سُرپت راجا اند آتم نیا۔

گرگھ ساچے وچ پریش، نو کھنڈ پر تھی لاوے سنھیا۔ نر نرکارا نہ کوئی مچھ داہڑی نہ کیس، موئنڈن موئنڈ کسے نہ مننیا۔ جوتی جامہ دھر دھر دھر دسمیس، ویس انیک ان کرینا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، امرت آتم نہائے ساچے سر، شبد بٹھے ہتھتھیں گانیا۔ شبد بٹھے ہتھتھیں گانا، ڈوری تند رکھائیا۔ دیوے نام جگت نشانہ، بندھن شبد بندھ بندھائیا۔ آپے جانے پون مسانا، بٹی دند پون سواس چلائیا۔ گرگھارکھے اندر بھانا، ساچا بھانا شبد جنائیا۔ نہ کوئی چھٹے راجا رانا، تاج سیس نہ کوئی بندھائیا۔ گلے لگائے گو غریب بنانا، دیس ماجھ جوت جگائیا۔ در در پھرائے شاہ سلطاناں، جگت سانجھ رہے نہ رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے گوپی آپے کاہنا، نام رکھائے سچ ترانہ، شبد جنائے پینا دانا، دانا پینا آپ اھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرگھان دیوے شبد ور، شبد سروپی اندر وڑ، ساچے مندر جائے چڑھ، دیوے دھیر ساچے نیر جیوں جل مینا سچ سبھائیا۔ جل مینا جل تریتاسیا ٹھانڈا سینہ، پھل امرت پایا۔ گرگھ ساچا پر بھ ساچے دکھ کینا، مذہب دینا نہ کوئی رکھایا۔ رنگن رنگ چڑھایا بھینا، سوہنگ بھٹھی آپے پایا۔ میٹ مٹائے تاپ تینا، ترشنا جگت کر اکٹھی آپے وچ سٹایا۔ ہر جن جن ہر تیرا ساچا لوک مات جینا، در سمر تھی درشن پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتا دیوے شبد ور، ساچا مارگ رہیا دکھایا۔ پنجاں کرے سچ پیار، سچے شبد جنائیا۔ چاروں کنتاں پہریدار، دوس رین رگھرائیا۔ آپے بیٹھے ادھوچکار، کھنڈ برہمنڈ کھیل رچائیا۔ ساچے گھوڑ ہو آسوار، دوس رین رہیا دوڑائیا۔ چارے کنتاں چار کنار، دہ دشا ویکھ دکھائیا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، ڈو گھی کندر دھیان لگائیا۔ دھرت مات تیرا اک اکھاڑ، گردوارا مندر مسجد شو دوالا مٹھ تیر تھ ت کوئی رہن نہ پائیا۔ آپے ویکھے اٹھسٹھ نو کھنڈ پر تھی نٹھ نٹھ، ستاں دیپاں لٹھ گڑائیا۔ اگنی جوتی مٹھ مٹھ، ورن گوتی اک اکٹھ، شبدی شبد جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا بنت بنائیا۔ بنت بنائے ایک، اک آکاریا۔ دو جا دھرے جوتی بھیکھ، دس کسے نہ آ رہیا۔ تیجے کرے ویس انیک، جگا جگنتر ساچی کاریا۔ چوتھے رہے سدا بیک، آپ اپنے رنگ سمارہیا۔ پنچم بھگتاں دیوے ٹیک، ساچا سنگ نبھا رہیا۔ چھیویں شبد سروپی لائے مستک میخ، ریکھ ریکھا آپ لکھا رہیا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن رہیا ویکھ، اگم اگما کار کرارہیا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں رہیا ویکھ، دھریا بھیکھ مت من بدھی نال رلا رہیا۔ نوویں نو در بھلے اولینے پیر شیخ، دستگیر کسے نہ پالیا۔ دسم دوار سچ نرکارا، جوت ادھارا شبد جیکارا گرگھ و رلا لائے پیکھ، بھانڈا بھرم بھنا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھان دیوے نام ور، مانس جنم لیکھے لا رہیا۔ مانس جنم لیکھے لائے، ایکا ایک

اکالیا۔ جگت بھلکھے سرب کڈھائے، کرپا کرے دین دیالیا۔ نیتز پیکھے درشن پائے، شبد پہنائے تن ساچی مالیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پھل لگائے کایا ڈالیا۔ کایا ڈال لگے پھل، نام بھلی بھلو اڑیا۔ گرکھ ساچے جائے بل بل، در دوارا ایکا تاڑیا۔ رسن چلائے ساچا تل، بھاگ لگے کایا کل، اتم کئے ساچی ہاڑیا۔ ویکھ دکھانے جنگل جوہ جل تھل، اچے ٹلے جگت پہاڑیا۔ جن بھگتاں میٹے ڈئی دوتی سل، اتم ہنسا جگت وکاریا۔ اک پیائے امرت آتم جل، میل ملائے جوت زرنکاریا۔ گر سنگت جو جن جائے رل، کایا ہری ہوئے کیاریا۔ دپیک جوتی جائے بل، مٹے رین اندھیاریا۔ سچ دوارا لینا مل، نو دوارے جگت خواریا۔ لیکھا چھکے ڈونگھی ڈل، کایا مندر اندر شبد بھنڈاریا۔ روپ جنائے سدا ساول سل، سوہا پیلا لال تن شنکاریا۔ جوتی جامہ بھیکھ پر بل، کالا پیلا کنجن دھاریا۔ آپے وسے اچ محل اٹل، نہ کوئی پاوے ساریا۔ دپیک جوتی رہی بل، دہ دشا ہوئے اُجیاریا۔ جوت سرپنی مار اچھل، ستویں اندر آیا باہریا۔ آپے جانے اپنی کل، چھیویں گھر کھیل نیاریا۔ اونکارا پسر پسارا سچ دوارا رہیا مل، اُنجیا شبد اپاریا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی شبدی میل کر، پنچم کرے سچی کاریا۔ پنچم گھر ہر سہائے، پون سواس چلایا۔ جوتی شبدی میل ملائے، ایکا پون چلایا۔ پون سواسی سیو کمائے، دوس رین پکھا جھلایا۔ دس دس ماسی کوئی دس نہ آئے، ویکھے کھیل آون گون، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات ہر جوت دھر، باون ساون کامنی کامن کھیل کرائے، ول چھل کرائیا۔ پنچم گھر میل ملایا، پون شبد ودھانیا۔ جوت سرپنی وچ سمایا، دوہاں بنت بنانیا۔ تینا رنگاں اک وٹایا، ترے گن مایا لئے اُجیاریا۔ آپ اپنات سمایا، ہڈ ماس ناڑی کوئی دس نہ آتیا۔ کملاپات آپ ہو آیا، ترے گن ناری آپ بنانیا۔ شبد دھیرج بیت دھرایا، برہما آپ لئے اُجیاریا۔ چوتھا گھر آپ اُجیاریا، پر بھ ساچے جوت جگانیا۔ دے مت رہیا سمھایا، پار برہم برہم ہوئے جدانیا۔ تینا لوکاں رچن رچانیا۔ چوواں ہٹاں ویکھ دکھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ دکھانے تھاواں تھانیا۔ چوتھا گھر ناری، کوئے دس نہ آتیا۔ چوتھا در ہر سہائے، نہ کوئی دسے ناری نر، بال انجانا دس نہ آئے۔ نہ کوئی دیسے چتر سنگھڑ سیانا، وید پُراناں کوئی نہ گائے۔ نہ کوئی گائے کھانی بانی، انجیل قرآنا سار نہ رائے۔ ایکا ایک پُرکھ بدھاتی جگے جوت مہانی، آپ اپنے وچ سمائے۔ دوجی دیوے شبد نشانی، برہما ہوئے جگت ودوانی، چارے کُنٹاں چار دیوار چار کھ لگائے۔ پر بھ ابناشی کرپا دھار، اتم دیوے جوت ادھار، شبد سرپنی کرپا دھار، پون جھلائے دیا کمائے آپے آپ کرے مہربانی، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہما

دِتا اک ور، بھیو اچھیدا اچھل اچھیدا چارے جگ جوگ رکھیشتر، آپے آپ آپ اکھوائے۔ جوتی جوت سرپ ہر، چوتھا گھر کھول در، پہلا ور پاربرہم برہے آپ دوائے۔ جگت بھنڈارا کھول، جگت تریا۔ شبد جیکارا بول، بھگت سہایا۔ دوہاں دوارا اڈول، چھٹی پوہ دوس سہایا۔ جگت منگ اپار، جن جن منگدا۔ گرگھ منگ اپار، کایا رنگدا۔ دوہاں دیونہار، لوک مات نہ سنگدا۔ جگت کرائے ونج وپار، ویکھے کھیل سچی شطرنج دا۔ گرگھاں دیوے شبد ادھار، وقت چکائے سویر سنجھ دا۔ دوہاں سہیلا میت مرار، وقت ڈھیلا نار بانجھ دا۔ چھٹی پوہ وقت وچار، میل ملائے ہیر رانجھ دا۔ ہیر بنانی سرت دئے ڈھایا۔ شبد ملے رانجھا صورت، تھے جگت جدایا۔ گرگھ آسا منسا پورت، ملے مان وڈیایا۔ جگت دوارا دسے نہ دورت، نر نرکارا درس دکھایا۔ جگت وکارے رہے جھورت، ترشنا اگن جلائی۔ انتم دسے کوڑو کوڑت، کوائے نال نہ جانی۔ ایکا لیکھا گر چرن مستک دھوڑت، ویلے انت ہوئے سہایا۔ مایا بھلے مستکھ موڑھت، جگت ترشنا جھوٹھ ودھایا۔ گرگھاں آسا منسا پورت، ساچے شبد کرے کڑمایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نہہکنک نرائن نر، ستجگ تیری ساچی ور، چھٹی پوہ رت سہایا۔ چھٹی پوہ رت سہنجی، پر بھ ساچے مات بنایا۔ جگی جوت نرنجی، گرگھ ورلے ملیا میت مرارا ساچا ساک سجنی، بھانڈا بھرم رہیا بھٹایا۔ منڈپ ماڑی انتم بنھنی، وچ پر بھاس درس دکھایا۔ ویلے انتم کسے لج نہ رکھنی، جھوٹھانا تا بھیناں بھایا۔ پر بھ آیا پڑدے کجھنی، دیوے شبد سچی لیف تلیا۔ چرن دھوڑ ساچا مجنی، لکھ چوراسی رہیا کٹایا۔ ایکا در دو دو آبہ مکھ کعبہ حاجن ججھنی، تن حج قبول اک کرایا۔ جگت ترشنا در گھر ساچے تجنی، جن آتم ور پر بھ بیڑے رہیا چڑھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد جھولا رہیا جھلایا۔ شبد جھولا ہر جھلائے، گرگھ سنت ملائی۔ کنت کنتوہلا میل ملائے، ساچی بنت بنایا۔ پھولاں ہار تن پہنائے، چھٹی پوہ رت سہایا۔ دھوہو دھولا آپ اکھوائے، شبد سیس تاج رکھایا۔ سولاں کل رہیا دکھائے، آپ اپنا لڑ پھڑایا۔ کایا چولی رنگ چڑھائے، سوہنگ بھٹھی چڑھایا۔ ساچی ڈولی آپ اٹھائے، سچ کہارا ہر نرکارا آپے آپ ہو جانی۔ کلجگ تیری انتم انت ویاہے بولی، لکھ چوراسی تیری گولی، دھرم رائے خوشی منایا۔ گر سنگت ہوئے آلی بھولی، آتم پڑدے رہیا کھولی، دیوے وست نام انمولی، پر بھ اپنے انک سمائی۔ گرگھ منگے ساچی منگ آتم در ڈاہے جھولی، پر بھ شبد بھنڈارا رہیا بھرائیا۔ پورے تول رہیا تولی، جوتی جوت سرپ ہر، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ تیری انتم ور، ساچی رہیا بنت بنایا۔ گر سنگت ساچی بنت بناونی، لیکھا لیکھ لکھائیندا۔ رنگت نام اک چڑھاونی، جھوٹھا بھیکھ مٹائیندا۔ سچ

دوارا ایک منگت، آپے کٹے بھکھ ننگت، ڈکھ کلیش در ہٹاؤنی، مان گوائے ہنگتا ہنگت، شبد کٹار اک اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر سنگت دیون آیا ور، شبد سنائے اک سناؤنی، شبد لالا کان سناہیندا۔ کایا مندر کلجک مکان۔ نو دوارے جھوٹھ ڈکان، دسم دوارے سری بھگوان۔ دس نہ آئے جیونادان۔ پنچاں ڈور ہتھ پھڑائی، بھلیا مات گن ندھان۔ پنچے چور رہے سنائی، سرتی پن کھان۔ گرگھ ورلے جگت جڑائی، ایک چرن دھیان۔ درگاہ ساچی ملے وڈیائی، ہوئے سہائی آن۔ پاربرہم پر بھ جوت جگائی، نو کھنڈ پر تھی ویکھے مار دھیان۔ لوآں پریاں رہیا جگائی، ساچی ونڈن ونڈ ونڈان۔ گر سنگت تیرے حصے آئی، بیس بارہویں ہر رگھرائی۔ آپ اپنی دیا کمائی، چھبھی پوہ خوشی منائی۔ کروڑ تیتیس سبوالائی۔ شو شکر تشکا گل لٹکائی۔ برہما ویکھے مکھ اٹھائی۔ نیز کھولے کیہڑی کوٹے ہر جی بولے۔ شبد بھنڈارا ہر جی کھولے۔ گرگھماں کایا رنگن رنگے چولے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک تیری انتم ور، گرگھماں اک سناؤن آیا سوہنگ ساچا ڈھولے۔ سوہنگ سچا ڈھول مردنگیا۔ دھر درگاہی ایک بول گرگھ ورلے مات منگیا۔ لکھ چوڑا سی پڑدہ پھول، آگے پچھے بھکھا ننگیا۔ سچ دست نہ کسے کول، نام نو دوارے نہ کسے ٹنگیا۔ بجر کپائی کُنڈا کھول، ساچی ہائی ایک ساچی ونگیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک انتم ویکھ ہر، نہہکنک نرائن نر، دیون آیا دان ہر بھگوان، جو جن آئے مونہوں منگیا۔ منگنی منگ اپر اپار، ہوئے رت بستتیا۔ چھبھی پوہ جگت ادھار بھگت سدھار، ملے میل کنت ستونتیا۔ دیک جوتی کر اجیار، پاربرہم پائے سار، گھر ساچے دھام وستیا۔ گرگھ ساچی نار، چرن پریتی کرے پیار، ست سرُپی جائے تار، جوت سرُپی ایک دھار، میل ملائے گن گونتیا۔ سوہے در بنک دوار، کایا بھانڈا جھوٹھا جگت دوار۔ پنچ دوارے جوٹھا جھوٹھا بھو نہ پاوے دسم دوار۔ جگت ترشنا گنی مایا ہوئے ڈکھ نہ دیوے کوئی نوار۔ گرگھ ورلا آتم گھر ساچو سچ دوس رین رین دوس اک اکل سچ محلہ ستارہے پیر پسر۔ پُرکھ ابناشی جل تھلا، اچھل اچھلا پاؤندارہے سار۔ ملے وڈیائی انت جدائی۔ جیوں گر گوہندے ڈلا، پر بھ ساچا میل ملائی۔ ویکھے کھیل اج کہ کلا، مالوے دیس کرے ہلا، جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، ایک پگ سورا سرگ اپنا دئے لٹکائی۔ منگن منگ اپار کوٹن کوٹیا۔ گرگھ ورلے کرن پیار، وجے تن نگارے شبد ساچی چوٹیا۔ لکھ چوڑا سی رووے دھاہاں مار نہ کوئی کرے سچا ونج وپار، جوٹھے جھوٹھے توڑن بوٹیا۔ گرگھ ساچے ہر دے واسے، پنچ چور نہ در گھر ناچے، پر بھ ایک بخشے چرن پیار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لوک مات ہر جوت دھر، کھچ لیائے در دوار۔ نو دوارے

جگت کھلایا، دسویں گوجھ رکھایا ہے۔ پہلے در بھیونہ رایا، سرشٹ سبائی پھرے ہلکایا ہے۔ دوجے در ترشن رکھائی، مایا متتا جال وچھایا ہے۔ تیجے در کری کڑمائی، نو اٹھاراں سادھاں سنتاں گروآں پیراں بھیڑ بھڑایا ہے۔ چوتھا گھر گڑکھاں دتے راہ سدھا، تن من سیتل کرایا ہے۔ پنچم دتے اپنی بدھا، ساچی دھارا رہیا دکھایا ہے۔ چھیویں گھر پئے گدھا، شبد تال وجایا ہے۔ ستویں در بنائے بدھا، لوآں پریاں رہیا اُچھایا ہے۔ اٹھویں اٹھاں تتاں آپے ودھا، لکھ چوڑاسی وچ سمایا ہے۔ ناویں در ملیا جگت وکارا، بھر بھنڈارا ساچے جھولی پایا ہے۔ گڑگھ ساچا رووے دھاہاں مار، پر بھ ابناشی کرے پیار، ایکا دیوے شبد ادھار، دے مت رہیا سمجھایا ہے۔ بہتر ناڑی نہ اُبلے رت، چرن پریتی بکھے نت، آپے جانے مت گت، تیرتھ تٹ سرب تجایا ہے۔ جانے جنائے گھٹ گھٹ، ڈھاہے بھرا وٹ، پنچھی مارے شبد سٹ، چوتھا گھر دکھایا ہے۔ چوتھا گھر جوت لٹ لٹ، کون مت کون ست پنچویں باہر کڈھایا ہے۔ پنچواں اتوں دتا چھت، گڑ سنگت گڑ سنگت تیرا پڑدہ بنایا ہے۔ کوئی نہ جانے کایا مٹ، پر بھ کرتے کی کھیل رچایا ہے۔ دُنیا بھرے بھلی مت، پنڈ انڈ برہمنڈ کھوج کھجایا ہے۔ دیہہ دھاری وچ پنڈ گھونڈ، آپ اپنا بھیو چھپایا ہے۔ کلج تیری موڈھی ہوئی ٹنڈ، گیانیاں دھیانیاں سار نہ رایا ہے۔ ویلے انتم جانا کھنڈ، نہ پلو کسے پھڑایا ہے۔ گڑگھ ساچے آپ اُچھایا ساچی بند، جوتی شبدی میل ملایا ہے۔ دیکھے کھیل پر بھ ساچا وچ ہند، رام رمیا کرشن گھنڈیا آپ اکھوایا ہے۔ گروآں پیراں سادھاں سنتاں شبد سروپی کھچے چند، ناڑ ستار نہ کوئی ہلایا ہے۔ چھبھی پوہ پرگٹ ہووے ہر داتا سورا وڈ مرگند، ایکا دھارا رہیا وہایا ہے۔ چاروں کنتاں سرشٹ سبائی کرے نند، نہکنتک اپنا ڈنک رنگ انک آپ وجایا ہے۔ آپ سہائے دوار بنک، ساچا دھام اک بنایا ہے۔ جگ تریے اک جنک، لوک مات وڈیایا ہے۔ پرگٹ ہویا واسی پری گھنک، اک صد گیاراں پنچھی پوہ مان دوایا ہے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیکھ دکھانے در در، دھرم رائے ہوئے ہلکایا ہے۔ گڑگھاں دیوے مان، سپس سر تاجیا۔ جھلے جگت نشان، رچن رچائے ساچا کاجیا۔ ایکا بخشے برہم گیان، ویلے انتم رکھے لاجیا۔ شبد اڈائے دھرم بان، کرے پار دیس ماجھیا۔ گڑگھ ساچے چڑھن آن، سوہنگ اڈے ساچا بازیا۔ کلغی توڑا جگت پچھان، جوتی جوڑا شبد دھیان، سوہنگ مارے ساچی واجیا۔ پار برہم چتر سُبجان، کلج تیری لاہن آیا انت مکان، جوٹھا جھوٹھا بنھے تیرے پلے داجیا۔ سبجگ تیرا ست مکان، نو دروازے بند رکھان، مٹے حج کعبن کعبیا۔ چرن دھوڑ اک ایشان جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، سپس رکھائے

ساجا تاجیا۔ نو دوارے نو ندھاں ناویں رنگ رنگ رتیا۔ گرگھ ساچے پتر سُجان، پر بھ دے سمجھاوے تیا۔ جیاں دیوے دانی دان، آتم ساچا بھتیا۔ سوہنگ ساچا پین کھان، سویتی بیتا۔ ساون برکھا میگھ مہان، پنج بیچے کایا تیا۔ گرگھ ورلے ہوئے پتر سکھڑسیان، تن ہوئے نہ سیتل تیا۔ پد پایا اک نربان، رسنا رس ایکا پٹیا۔ گر پورے بھگت نشان، جگت جہان جھوٹھی تیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، ہر جن ورلے لاہا کھٹیا۔ لاہا کھٹنہار گرگھ گہریا۔ تیرتھ تھان کر وچار، پر بھ ساچے کیننی مہریا۔ گھٹ گھٹاں کر پسا، اندر باہر گپت ظاہریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیون آیا شبد بھنڈاریا۔ شبد بھنڈارا ہر ہر ونڈے، کلجک ونڈن آیا۔ امرت دھارا امرت کھنڈے، نام پیاون آیا۔ ہتھ پھڑائے چنڈ پر چنڈے، سوہنگ نام دھرایا۔ ویکھے کھیل ہر ور بھنڈے، برہمنڈے رچن رچایا۔ ہر بھگت چڑھائے ساچے ڈنڈے، کلجک کنڈھا پار کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک اتم ویکھ ہر، آپ اپنی دیا کمایا۔ ہر بھنڈار امول، گرگھ ورلے جانیا۔ شبد بھنڈارا رہیا کھول، کسے ہتھ نہ آئے راجے رانیا۔ تولن آیا ساچا تول، ونج ونجارا ہر نرنکارا اک اکھوارہیا۔ گرگھ آتم رہیا پھول، شبد سروپی اندر بول، ساچا راہ اک دکھا رہیا۔ مسکھاں سد دسے کول، دس کسے نہ آ رہیا۔ ہر جن چرن پریتی گھولی گھول، کلاں سولاں میل ملا لیا۔ کلاں سولاں کرائے چوبل، نو ست کھیل کھلا رہیا۔ نو ست سنایا بول، ساچا راہ اک دکھا رہیا۔ سوہنگ وجے ساچا ڈھول، چھوٹا بالا اک چڑھا لیا۔ کروڑ تیتیس رہیا انھول، سُرپت راجا اند جگا لیا۔ آپے بیٹھ شبد اڈول، گر منتر تیر چلا رہیا۔ ایکا اکھر وکھر بول، پر بھ ساچے راگ سنا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھاں دیوے نام ور، چھبھی پوہ چرن دھوڑی ساچا مجن ماگھ کرا لیا۔ ساچا مجن آپ کرائے، سجن سہیل سبھا گیا۔ ساچے سجن آن جگائے، سنائے ساچا را گیا۔ پڑدہ کجن آپ اکھوائے، برہم برہم برہم برہم دیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے جانے دھرم کرم جرم آد آد جگاد جگاد جگادیا۔ رسنا بھوگ اپار، شبد لگایا۔ ہو یا سنجوگ سچ سچے دربار، ہوئے روگ جلایا۔ نہ ہوئے وجوگ پر بھ پُرکھ بھتار، درس اموگھ در دکھایا۔ آتم رس ساچا لینا بھوگ، گر پر سادی گرگھاں آتم سادھی، واد وواد گویا۔ شبد بھوگ تن اہار، من ساتک سکھ اُچایا۔ کر پیار جیو جنت ادھار، کھ ساچے آپ رکھایا۔ ساچا سکھ سچ وچار، اترے ترشنا بھکھ روگ سوگ نوار، نجانند ونج سمانیا۔ چار کھان جگت پکان چھتی بھوگ چھتی راگ، اک سنجوگ برہوں ویراگ اپنا آپ کرایا۔ آپ بنائے ہنس کاگ، مستک دھوڑی جن جائے لاگ، دُرمت میل رہیا دھوایا۔ پائے

ہنڈھائے کنت سہاگ، سر ساچا ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سرب کلاں سمرتھ، دیوے شبد ساچی وتھ، دے مت رہیا سمجھایا۔ شبد دیوے ساچی وتھ، سبج ساجا میتر۔ آپ چڑھائے ساچے رتھ، کایا چولی لاپے جوٹھا جھوٹھا چیتھرا۔ ویلے اتم رکھے دے کر ہتھ، تن من ہوئے سیتل سیترا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سرب کلا آپے سمرتھ، ویلا آئے نہ کسے ہتھ اتم کلجک بیترا۔ کلجک جائے بیت، ریت اوٹری۔ کسے نہ دے ساچا میت، ترشنا لگی کایا کھلڑی۔ گرگھ ورا مائس دیہی جائے جیت، ملے میل جوت اکلڑی۔ گائے شبد سہاگی گیت، در دوارا ایکا ملڑی۔ چرن پریتی ساچی نیت، چال نرالی جگت اوٹری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے بیٹھا رہے اتیت، لکھ چوراسی اتم ملڑی۔ سدا رہے اتیت، اتم واسیا۔ جگت جانے آپے نیت، آپے ویکھے ہو ہو پاسیا۔ اندر باہر ہست کیٹ، جنگل جوہ اُجاڑ وچ پرہاسیا۔ گردوارا مندر مسیت، کایا منڈل جوٹھی جھوٹھی راسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک کھلائے شبد در، ویکھ وکھائے پر تھی اکاشیا۔ پر تھی پاتال آکاش، دیال دیا کرے گر دینا۔ لکھ چوراسی پون سواس، راس آس آس رہے سد سینہ۔ ہرجن ہوئی کایا راس، پر بھ ملن دی ساچی آس، ملے میل سرب گنتاس، نر نرائن رنا چینا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوے سچا شبد ور، جو جن تجائے مدراماس۔ مدراماس جگت وکارا، ہر ساچی رچن رچانیا۔ کرے کھیل میل دو دوآبہ، بھید ابھید بھو چھپانیا۔ امرت اتم کر پیارا، ہر ہر رہیا ورتانیا۔ مدراماس کرے گوارا، مدھ ماتی بھرم بھلانیا۔ دوہاں کھولے آپ بھنڈارا، دیونہار سرب اھوانیا۔ کلجک تیری اتم وارا، اپنے ہتھ رکھے وڈیانیا۔ چتر بھج سچی سرکارا، وشنوں ونسی آپ اھوانیا۔ کلجک وجے تال دوہری دھارا، کاہنا کرشنا کھیل رچانیا۔ ساچا لگے مات اکھاڑا، سوہنگ بنسی آپ وجانیا۔ جیٹھ جیٹھ پنج دھاڑا، ساچی سرتی سرت بھوانیا۔ بہتر ناری وجے تال تلواڑا، اکال مورت رہیا وجانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھیاں دیوے شبد ور، شبد سنیہرا رہیا گھلانیا۔ شبد سنیہرا رہیا گھل، دوس رین جگائے۔ جوت جگائے گھڑی گھڑی پل پل، اپنا بھو چھپائے۔ بھیکھا دھاری باؤن بل، سرشٹ سبائی رہیا ہلائے۔ گرگھیاں میٹے دئی دوتی سل، ساچا امرت میگھ برسائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہچل دھام اک سہائے۔ نہچل دھام ہر اٹل، ہر مھلیا۔ دیپک جوتی رہیا بل، پسر پسرے جل تھلیا۔ ویکھے کھیل کلجک کل، ایکا ایک سنیہرا گھلیا۔ آپ سہائے ساچا تال، ویکھ وکھانے جنگل جوہ جل تھلیا۔ جوتی شبد گرگھ تیرے اندر گئی رل، بھاگ لگائے دُو نگھی ڈلیا۔ ساچا دیپک گیا بل، مٹے اندھیر کایا کھلیا۔ سچ دوارا لینا مل،

لوک ماتی بھلیا پھلیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم ویکھ ہر، امرت آتم جام پیائے ایکا ایک چلیا۔ امرت جام مٹے جمراس۔ ملے نام پُرکھ ابناش۔ پلے نام شبد سواس۔ پورن کام کایا راس۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچ وچولا سد سے پاس۔ پنچ وچولا شبد پنچ جنایا۔ پنچاں ہو یا آپ گولا، پنچاں وچ سمایا۔ پنچم سنائے ساچا ڈھولا، ناداندارہیا سنایا۔ پنچاں دیوے ایکا بولا، سوہنگ ساچا جاپ جپایا۔ پنچاں پڑدہ رہیا کھولا، نام چولا چولی پایا۔ پنچاں آپ اٹھایا ڈولا، لوآں پُریاں رہیا پھرایا۔ پنچاں ساچا تول تول، ساچا کنڈا رہیا ہلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، پنچم پنچم ہوئے وچولا، چھبھی پوہ خوشی منایا۔ پنچم وچول جگت میت، ہر ہر آپ نرنکارا۔ جگت چلائے اچرج ریت، نہ کوئی دیسے مندر گرو دوارا۔ مکہ کعبہ حاجن حاجی اک دکھائے سچ مسیت، جوت نرنجن کر پسارا۔ پاربرہم ابناشی اچت، میٹ مٹائے دھندوکارا۔ گرکھ اُپجائے ساچے سوت، شبد پھڑائے ہتھ کٹارا۔ بے مکھاں وڈھے نک گت، راج راجاناں ویکھے جائے دوارا۔ آپ سہائے ساچی رت، پہلی چیت تھت وچارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پرگٹ ہوئے نہکٹنگ نرائن ز اوتارا۔ پہلی چیت جگائے راجا سنگرور، در دے سناونی۔ میٹ مٹائے جھوٹھی دھار، ساچی بنت بناونی۔ ہوئے دیال ہر کرپال، سمت ویہہ سو سولاں، سولاں کلاں جوت جگاونی۔ کلجگ تیری اتم ور، ویکھن جائے در درویش کالا ویس وانگ جگت حقیراں کھیل رچاونی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا بھیکھ دھر، کسے دس نہ آئے گر پیر سادھ سنت راج راجان شاہ سلطان، گنو غریب نمائیاں دیوے مان گن ندھان، جگت پکھنڈا میٹ مٹاونی۔ مٹائے بھیکھ جگت دوارے۔ آپے لکھے ستجگ تیری ریکھ، پرگٹ ہوئے نرنکارا۔ اولیئے پیر شیخ چاروں کُنٹ رہیا ویکھ، بھیکھادھاری بھیکھ اپارے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہکٹنگ نرائن ز، لوک مات ہر جوت دھر، ماجھے دیس کر کر ویس سچ سچے دربارے۔ ماجھے دیس تخت سہائے، پرگٹ ہوئے والی دو جہانا۔ ہتھیں بنھن جائے سادھاں سنتاں راج راجانا مولی گانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ناری چتر سُبجان، سیوا کرے پُرکھ سُبجان، سہاگی کنت اک ہنڈھانا۔ ساجن میرے اٹھ، سنت ڈلاریا۔ ساجن سترے اٹھ، سوت پیاریا۔ ساجن سترے اٹھ، پر بھ کرن آیا ایکا مٹھ، پنچ پنچاں اک بنا رہیا۔ پُرکھ ابناشی گیا تھ، کھولے در سچا درباریا۔ جگاں جگاں دا وچھڑیا جو رہیا رُٹھ، آپ منائے کر کر کر پیاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پوہ چھبھی دوس وچاریا۔ جگت نیند وسنڈا، گر پورا گیا بھل۔ پریم لگایا مایا دھنڈا، امرت آتم گیا ڈھل۔ سچ دوارے وچا جندڑا، نہ ملے دست انمل۔ دُئی دوتی

دسے کندھڑا، نو دوارے رہیائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ بنائے اپنی بندڑا، شبد چڑھائے تن بھیٹ ساچے پھل۔ جگت وکاری جگت رس، آتم مد ویرانا۔ گرگھ ساچے گھر ساچے سد، ہتھیں بنھے ساچا گانا۔ ایکا دیوے ساچی داد، سوہنگ نام بھگت ترانہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو سویا آپ جگانا۔ نو نو ز وچار۔ پُرکھ بھتار ہر کرتار۔ ہر کرتار جوت آکار۔ جوت آکار شبد بھنڈار۔ سوہنگ ورتار بھگت دوار۔ ہر داتار دیونہار۔ کلجگ تیری انتم وار۔ گرگھ ساچا سہاگن نار شبد بھنڈار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم کرے سچ وہار۔ پنچم دھارا آپ کر، آپے رکھن آیاست۔ سیس دستارا آپ دھر، بنھے دھیرج یت۔ جوت آکار مات کر، یج یجے ساچاست۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دے سمجھاؤن آیاست۔ ساچی مت مات دوائی۔ سنت منی سنگھ سیو کمائی۔ سنگھ منی تیری وڈ وڈیائی۔ ملیا میل وڈ دھن دھنی، نام خزانہ ہر درپائی۔ مہما گنت نہ جائے گنی، سبجگ ساچے ہوئے رُشنائی۔ کلجگ تانی ایکا تنی، چاروں گنت اندھیری چھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ بنت آپے آپ بنائی۔ نام ٹکا مستک لگایا۔ گرگھ ساچا سویا مات آپ اٹھایا۔ دُرمت میل پاپاں دھویا۔ اور نہ جانے جنت کو یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے گر آپے چیل، آپے ہوئے بھگت سہیلا، سنت منی سنگھ تیرا ویلا آپے آپ سہایا۔ سنت منی سنگھ منگی منگ۔ پر بھ ابناشی جوت سرُپی کایا کنچن تن من رنگ۔ ساڈھے تن سال وچھوڑا، جوتی شبدی ہوئے جوڑا، چٹا آسوٹے گھوڑا، پُرکھ ابناشی واگاں موڑا، نہ کوئی جانے براہمن گوڑا، ہر جن وید پُراناں سار نہ پائیا۔ جوت زرنجن پُرکھ اپارا، شبد سرُپی ساچی دھارا، جوت سرُپی کر اُجیارا، چاروں گنت دہ دشا رہیا کر وچارا، جوتی جوت سرُپ ہر، سنت وچھوڑا سنت وچھوڑا سنت وچھوڑا آپ اپنی بنت بنائیا۔ سنت وچھوڑا ساڈھے تن۔ پر بھ وقت لنگھائے گن گن۔ لیکھا لایا مستوانے، رانے سنگرور ماری زنجیر ہتھیں چن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دتا شبد ور، اک مہینہ ٹھانڈا سپنہ ویکھے بیٹھا لوک تن۔ تن من سدار ہے بھینا۔ جوٹھا جھوٹھا لوک مات جینا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دتا شبد ور، در لگے بھاگ جگے جوت چراغ، انی کنگ ساول سندر ہوئے مہینہ۔ پر بھ ابناشی ویکھن ویکھا، سنت منی سنگھ دھارے بھیکھا، جوت زرنجن الکھ الیکھا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنت منی سنگھ گل پایا شبد شنکار۔ ملیا میل پر بھ میت مُرار۔ پکڑ بہائے در دربار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے بنے لیکھ لکھار۔ بھگتن لکھیا آپ لیکھا، نیتز کسے دس نہ آیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں پہلی چیت

جائے سنایا۔ بھاگ لگے کایا کھیت، سنت منی سنگھ وڈ وڈیایا۔ ساچی سیوا پُرکھ ابناشی آپ لگایا۔ سوئی سوئی سوئی سرتی مات جاگی، اکال مورت جوت جگی، ساچا ناد ناد انادا اپنی دُھن رہیا اُپجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آتم لیکھا گھر گھر ویکھا جگت وچھوڑا دوئے جوڑا بھرم بھلیکھا ڈاڈھا پایا۔ بھرم بھلیکھا بھرمے بھل۔ بھاگ لگائے کل ساچی کل۔ سمت سولاں پئے مل۔ لکھ چوراسی چاروں کُنٹ جائے رُل۔ سنت منی سنگھ تیری سچ بھلوڑی، مات لوک وچ جائے بھل۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیری رکھے لاج ساجن ساچا ساز، چرن پُجھائے مستک ٹکا ساچی داہڑی۔ سمت سولاں سولاں کل دھارے۔ راجے رانے کرے خوارے۔ مستوانے کھیل اپارے۔ سنت منی سنگھ لیکھ لیکھارے۔ ویکھے ویکھ نیز لوجن نیناں لینا ویکھ، ورتے رنگ رنگ سنگ سچی سرکارے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے جانے اپنی کارے۔ آپے جانی جان، جگت جنایا۔ نہ کوئی جانے جیو نادان، جوت نرنکاری کھیل رچایا۔ شبد گھوڑا اک بلوان، جوتی جوڑا شبد دھاری رہیا وہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت جیل جگت وچھوڑا میل، اپنی کھیل آپے آپ بنا یا۔ ساقی ساکت ساکھیات، سرب کل بھر پورے۔ گرگھ ساچا پارذات، کل آسانسا پورے۔ گر پنچم دتی شبد دات، پنچم شبد سدا حضورے۔ دوس رین بچھے وات، ساک سجن حاضر حضورے۔ ویکھے پرکھے اک اکانت، ہر سنت نہ جانن دُورن دُورے۔ چرن پریتی ساچا نات، جوتی نور کوہ کوہ طورے۔ درس دکھائے بوہ بوہ بھانت، آتم بخشے نام سرورے۔ لیکھا کھے نو نو سات، نو ست کارج پورے۔ اتم گرگھ تیری ذات، ذات پاتی ہوئی چورے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھے آتم در، کون س ویلا ہوئے پر بھات۔ پر بھاتی پر بھات بھرم گویا۔ ایکا ملیا شبد جماعتی، ساچا شبد پڑھایا۔ دُھر در گاہی دتی ساچی داتی، چوڑاں طبقات وچ سما یا۔ اندر مندر مارے جھاک، ماڑی منڈپ دس نہ آیا۔ آپ چکائے پچھلی باقی، بند تاکی کھول وکھایا۔ شبد چڑھائے ساچے راک، ساچا ڈھولا رہیا سنایا۔ نہ کوئی جانے بندہ خاکی، چرن گولا اک سہایا۔ پنچ چور نہ دسے کوئے عاتی، سوہنگ گولہ ایکا لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آتم ویکھے سچ در، پڑدہ اوہلا بھیونہ رایا۔ کایا مندر کوٹ گڑھ، اچا مندر ٹلیا۔ آپے ویکھے اندر وڑ، نہ کوئی کرے کرائے سلایا۔ در دوارے اندر وڑ، ساچا میل ملائے آپے ملیا۔ شبد سرُپی باہوں پھڑ، نام سرُپی لائے مستک کلیا۔ نو دوارے اُکھڑے جڑ، دسم دوا ری بوہا کھلیا۔ ساچے گھاڑن رہیا گھڑ، گرگھ وِرا پورے تول ٹلیا۔ جگت ترشنا جائے سڑ، امول امولا مانک موتی رُلیا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم ویکھے شبد ور، کون وجائے ڈھول ڈھولیا۔ وجے ڈھول مردنگ ناد انادیا۔ سچ دوارے کون سنگ، کون دیوے ساچی دادیا۔ سچ دوارا ایک منگ، ملیا میل بودھ اگادھیا۔ سُرتی چڑھی آکاش پتنگ، شبد ڈوری ساچی بادھیا۔ وہندا وہن گئی لنگھ، تن من اپنا آپے سودھیا۔ راہ بھیڑا دسے تنگ، آپ کرائے ساچا جودھن جودھیا۔ شبد گھوڑے کسے تنگ، اگے ہو وجائے مردنگ، سُرتی پھڑے اُپر بودھیا۔ آپ لپیٹے اپنے رنگ،۔ ناڑی سکھمن جائے لنگھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں ویکھے آتم در، من پنچھی جس جن سودھیا۔ من چنچل چاترک دوس رین، رین دوس رہے پیاسا۔ گر پورا ساتک درس نیتز نین، ویکھے آپ تماشا۔ جگت بھگت چُکائے لہن دین، کایا ویکھے بھانڈا ساچا کاسہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ویکھے آتم در، کھیلے کھیل شبد تماشا۔ شبد تماشے کھیل آپ رچایا۔ آپے سُرتی آپے میل، اکال مورتی رنگ وٹایا۔ آپ چڑھائے جوت زرنجن ساچا تیل، سُرت سوانی لئے پرناٹیا۔ آپے پائے ساچی ویل، گیت سہاگا ایک گایا۔ شبد وچولا کھیلے کھیل، دوہاں دھراں رہیا ٹٹایا۔ مانس دیہی اتم ویل، گرگھ ویلا وقت سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ آتم ویکھ ہر، شبد ہلونا اک لگایا۔ اک ہلونا شبد لگائے، ویکھے پت پت ڈال۔ گرگھ گرگھ سنت ہر بھگونت بھگت جوت سرُپی دُولھو دُولھ، دیپک جوتی مستک تھال، مسمکھ مایا متا آتم تارہے اوئا، دوس رین من تن کنگال۔ گرگھاں ملیا شبد بھتتا، آپ اپنا رہیا پال۔ امرت آتم چیستن ستا، چاترک ساچے رہیا پیال۔ آپے آپ سمجھاوے دے دے متاں، دین دیالا باغ دیال۔ جوتی نور ایک رتا، رتی رت دیوے ڈال۔ بھاگ لگایا جمیل یتا، یتی سستی شبد پرتپال۔ دُھر درگاہی ملیا پتہ، نو دوارے ہوئے کھال۔ سیو کمائی ساتک ستا، ست پُرکھ زرنجن ہو یا دیال۔ یچ نیچے ساچے وتا، پرم پُرکھ بنایا ساچا لال۔ آپ سٹائی اپنی گاتھا، پھل لگایا کایا ڈال۔ سرب کلا دسے سمرتھا، کرے کرائے سدا پرتپال۔ سگل وسورا تن من لتھا، ناتا تے جگت جنجال۔ دُھر درگاہی ساچی ملی وٹھا، بنیا شاہ جگت کنگال۔ آپے گائے رسنا کتھا، کتھ کتھ کتھنی ہوئے خوشحال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد وجائے ساچا تال۔ شبد وجایا ساچا تال، تن من وٹی ودھایا۔ پھل لگائے کایا ڈال، جوتی نور کرے رُشٹایا۔ شبد وچولا بھگت دلال، ساچی سیوا رہیا کمائی۔ پُرکھ زرنجن آپے بھال، جوت زرنجن وچ لگایا۔ جوت زرنجن بے مثال، دوس رین ڈگمگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سُرتی شبدی میل ملاٹیا۔ سُرت شبد گیان، تت مت بُدھ دوانا۔ ایکنکارا ایک پت، چتر بُجھ سری بھگوانا۔ بہتر

ناڑی نہ کوئی دسے ہڈ ماس ناڑی رت، ایک انگ انگ شاہ سلطانا۔ شبد کرایا ساچا جپ، دھرم بندھایا ہتھیں بٹھے گانا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپے جوتی اپنا آپ، آپے ماس دیہی پچھانا۔ آپ اپنا ماس دیہہ۔ جوت زرنجن لاگے نینہ۔ امرت آتم برکھے مینہ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن آتم ویکھ گھر، ہر گھر وسیرا ایک رہے۔ من آئی پریت، تن من جتیا۔ کایا سیتل سیت، پُرکھ ابناشی ساچا تیا۔ ملیا میل ساچے میت، جھیرا چکے نت نوتیا۔ ایک سُنیا ساچا گیت، لیکھے لگی وار تھتیا۔ سنت سہیلے سچ پیرت، آپ کرایا اپنا تیا۔ آپے پرکھی اندر مندر مسیت، آپے جانے اپنی و تھیا۔ آپ بندھائی چرن پریت، تن من کایا سیتل دھارا امرت ساچا سنجیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آتم اندر ویکھ ویکھ، در ویکھ وکھانے اوج نیچ نیکن نیکیا۔ تن مندر ویکھ اپار، خوشی منایا۔ شبدی توڑے ساچا چندر، سرت سوانی تن شنگار کرایا۔ آپے وسے ساچے اندر، ہانیا ہانی میل ملایا۔ ہوئے ملاوا ڈو گھسی کندر، ہڈ ماس ناڑی بند کرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر منتر اندر بنے بنتر، ساچی بنت مات بنایا۔ مات بنائی بنت، گر گر جا گیا۔ گر گر بنا یا سنت، وڈ وڈ بھا گیا۔ سنت ساتک مہا اگنت، سنے سناوے انحد را گیا۔ پار کرائے ہر بھگونت، سنت وچولا پاوے آ گیا۔ بیٹھا ویکھے اک اگنت، پُرکھ ابناشی شبد سہا گیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست پُرکھ زرنجن نیز پائے ساچا انجن، بھجھے جگت ترشنا آ گیا۔ جگت ترشنا دُور، آتم در روگ نواریا۔ ملیا میل گر پورے سورے سور، شبد چوگ اک چگا رہیا۔ نو در دسے دُورن دُور، نیرن نیر آپ وکھا رہیا۔ جوت سرپ پورن پور، من اندر مندر آپ سواریا۔ سرب کلا آپے بھر پور، پرگٹ ہوئے درس دکھا رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم جوتی نور دھر، شبد گولی اک بنا رہیا۔ شبد گولی پر بھ مات وڈائی، گر پورے شبد جنایا۔ در گھر ساچے وٹی ودھائی، سُنیا راگ انادی ناد نہ کوئے گائیا۔ ملیا میل بے پرواہی، ساچی جاگ ایک لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنے ہتھ پکڑے واگ، جگت بھگت جگت رتھواہیا۔ رتھ رتھواہی اک اک اھوایا۔ بے پرواہی تیری ساچی سک، انک انک رکھدا آیا۔ آپے رہے سدا بیک، بیکی بانا بھیو نہ رایا۔ بھگت بھگونت سنت ایک ٹیک، ایک انک سمایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تن شنگار کر وارا، ساچی صورت اکال مورت ایک ایک کرایا۔ ملی دست وست اپار، من اندر بھریا تن خرنینہ۔ بھریا رہے شبد بھنڈار، در گھر ساچے رہے بھینا۔ جگت کرائے ونج واپار، سنگر ساچا شبد نگینہ۔ پھڑ پھڑ باہوں رہیا تار، نہ کوئی جانے محمدی دینا۔ اوجاں نیچاں بھیو نوار، ٹھانڈا کرے در آیاں سینہ۔ بھرے بھلے جیو گوار،

جیو نہ جانے تینو تینا۔ ترے گن مایا جگت پسار، آپے ہوئے پر بھ ادھینا۔ پر بھ ادھینا بھگت دوار، نہ کوئی جانے جیو ناپینا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، آتم ویکھے سچ در، شبہ بھنڈاری سرب پرینا۔ شبہ بھنڈارا کھول، گپت جنایا۔ پنچم اکھر ایک بول، بنت بنایا۔ آپے وسے سدا کول، سنگر ساچا ساچے
 سنت رہیا اُپجایا۔ کایا گری لینی پھول، گنوتا گنی گن ندھان، کس در بیٹھا کھ چھپایا۔ تن من تن لینا تول، شبہ سرُپی بیٹھ اڈول، کون راگ کن
 سناٹا۔ دوس رین کرے چوہل، ساؤن ساؤن ساؤن رسنا رہی بول، امرت میگھ رہیا برسایا۔ آپے ہوئے پتت پاون، دُشٹ سنگھارے جیوں راما راون، ہر
 گھٹ گھٹ میں نظری آیا۔ نیڑ نہ آئے کامنی کامن، مٹے اندھیری شامنی شامن، سنجھ سویر اک کرایا۔ آپ پھڑائے اپنا دامن، چند پر چند نہ ہو کوئی
 چمکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ دوارے کینی ونڈ، سنت سہیلا سدا سہاگی نہ ہوئے رنڈ، پلے بنھے نام گنڈھ، اٹھے پھر رہے ٹھنڈ،
 سرت شبہ چڑھے گھوڑ، دوس رین رہیا دوڑ دُھر در گا ہی ایک پوڑ، سچ محلہ شبہ اٹاری، جوت زرنجن زرنکارا، چاروں کُنٹ کرم دواری، بھرم کرے نہ رانیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکٹک زرائن زر، سنت بھگونت بھگوان دے جیا دان ایک رنگ رنگایا۔ گرگھیاں داسی داس، داسن
 داس آپ اکھوائیندا۔ جس جن تجایا مدراماس، شبہ سواسی جاپ آپ جپائیندا۔ لیکھے لائے کایا ہڈ ماس، گھنک پُر داسی جوت جگائیندا۔ لکھ چوڑاسی کینی ناس،
 پاتال آکاش دیا کمائیندا۔ گیڑ کٹایا گربھ مات منڈل راس، کایا آپ بنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکٹک زرائن زر، گر سنگت ساچی رہیا
 ور، ساچا پلا کر کر ہلا اپنا نام پھڑائیندا۔ پلا نام پھڑائے، گر گر کھیا۔ ساچے مارگ رہیا لگائے، در دوارے دیوے ساچی بھکھیا۔ سارنگ دھر بھگوان بیٹھلا
 آپ اکھوائے، سرٹ سبائی دے متھیا۔ گرگھ ورلے نیتڑ ڈیٹھلا مایا متا ترشا جگت جلائے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت دیوے
 شبہ ور، آپ اپنا بھو گھر ساچے رہیا سنائے۔ بھو رکھایا سچ گھر، آسن ڈیرہ لایا۔ آسن لگے اک در، دوسر کوئے دس نہ آیا۔ بھرمی بھرم تن گئے ہر،
 بھانڈا بھرم نہ کسے بھٹایا۔ مرنی مرن گئے مر، مر نامات نہ کسے سکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھیاں دیوے شبہ ور، آپ اپنا رنگ
 وٹایا۔ جوتی آئی ستسنگ، ست پُرکھ زرنجن راتا۔ گرگھیاں منگی نام منگ، دیونہار جگت بدھاتا۔ پُریاں لوآں آیا لنگھ، سوہنگ شبہ لیائے سچ سوغاتا، آپ
 وچھایا دھرم پلنگ، چاروں کُنٹ چار کناٹا۔ چٹے آسو کسے تنگ، کرے کھیل نو نو ساتا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھیاں دیا کمائے، ایک

ایک شب پڑھائے، لیکھائیے ذاتاں پاتاں۔ ایکا اکھر جس جن پڑھیا، ساچی پوڑی چڑھیا اے۔ جوت سروپی اندر وڑیا، ساچا گھاڑن گھڑیا اے۔ شاہو بھوپی کسے نہ پھڑیا، چور وکارا باہر دڑیا اے۔ بن رنگ روپی اے نہ سڑیا، جوت زرنجن کیا مات پسارا اے۔ گرگھ ساچے اندر وڑیا، نہکلنک لیا اوتارا اے۔ چھسی پوہ دوس سُبھاگی چڑھیا، سنت منی سنگھ لیکھ لکھارا اے۔ سرشٹ سبائی نال آپے لڑیا، پھڑیا ہتھ شبدا کٹارا دو دھارا اے۔ ساچے مندر اُچ ٹلے آپے چڑھیا، نہ کوئی لائے اٹاں گارا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، دُھر درگاہی اک سہارا اے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ سنگھاسن آسن لایا، لیکھ چُکایا نو دوارے آپے ہویا اندر آپے نکلے باہرا اے۔ گھر گھر ساجن وسیا، سچ گھر سچ ہوئے پرکاش۔ در در آپے پھرے نسیا، جوت زرنجن پُرکھ ابناش۔ کلج مٹے زین اندھیری مسیا، جو جن گائے رسن سواس سواس۔ راہ ایکا اولادسیا، سوہنگ سو کلج پر بھاس۔ ساچے مندر بہہ ہسیا، ویکھ دکھانے پر تھی آکاش۔ دیوے نام وڈ وڈ رسیا، ساچا شبدا سرب گنتاس۔ تیر نرالا ایکا کسیا، لیکھے لائے دس دس ماس۔ وکارا جائے در توں نسیا، ہر جن ہوئے داسن داس۔ گلے جوت کوٹن رو سسیا، سرب کلا پرکاش۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایکا جوڑا دے جوڑا جوڑی جڑی شاہو شاباس۔ سنا ہوڑا شبدا لگایا۔ شبدا جوڑا میل ملایا۔ جوتی گھوڑا اک رکھایا۔ نہ کوئی دے ورن گوتی، آپ اپنے رنگ سمایا۔ جن بھگت اٹھائے آتم سوتی، شبدا مردنگ اک وجایا۔ آپ بنائے مانک موتی، ساچی منگن منگ منگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ تندی پرمانندی نجاند پر بھ رہیا پچایا۔ سوہنگ اندر شبدا پار۔ خوشی کرائے بند بند، دپیک جوتی کر اُجیار۔ نو دوارے کڈھے گند، دسم دوارے میل ملار۔ سرب جیاں آپے بخشندے، سرشٹ سبائی پائے سار۔ ہر جن ساچا گائے پتی دند، رسنا جہوا کر پیار۔ ایکا گیت سہاگی چھند، دو جہاناں بیڑا کر یا پار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے سنت سہیلے ویکھ دکھائے در در گھر گھر سچے دربار۔ سچ دربارا مات گھلایا۔ نو دروازے بھیکھیا اک آکارا جوت اُکایا۔ سو سو وارا جنم دوا یا۔ پار برہم برہم میل ملایا۔ گرگھ ساچا آتم نیز کھول، آپے آپ دکھایا۔ شبدا گھوڑے آپ چڑھائے، جوتی جوڑے میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در دوارا اک سہایا۔ اک دوارا بنک، بنک دواریا۔ نہ کوئی جانے راؤ رنک، رنک راجان نہ کسے وچاریا۔ جن بھگتاں مٹائے آتم شنک، ہوئے سنسار روگ گوا رہیا۔ شبدا سروپی لائے تنک، دپیک جوتی اک جگا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم یار ہر کرتار، پنچم میلا آپ ملا رہیا۔ پنچم ملیا

میل، میل گرمے۔ شبد سروپی چڑھیا تیل، ست ستونے۔ ساچے ستے ایکا اپنا کھیلے کھیل، چو جنت سرب بھرم بھلنتے۔ دھرم رائے دی کٹے جیل، گرگھ ساچے سنت سہیلے ساچے دھام اک سہنتے۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جن بھگت بنائے مات بنتے۔ جگت بنائے بنت آپ سیکداریا۔ دیوے وڈیائی وچ چو جنت، دیونہار سرب سنساریا۔ گرگھ ورلے میل ملاواں ساچے کنت، آتم سیجا ساچا سنگ ہر جن جانے کنت بھتاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میل ملائے دیا کمائے لیکھا کھے وارو واریا۔ لیکھا کھنہار ہر سرتھیا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، گرگھ ساچے جائے تار، شبد چڑھائے ساچے راتھیا۔ نرمل جوتی کر آکار، ورن گوتی وسے باہر، دُرمت میل جائے دھوتی، جو جن آئے دواریا۔ سوہنگ پھڑے شبد سوٹی، نہ کوئی جانے لمی موٹی، تیر نرالا ایکا کسیا۔ چاروں کُنٹ پھر پھر تھکے کوٹن کوٹی، کوئی نہ چڑھیا اُپر چوٹی، بھیکھ بھکھاری منگدے پھر دے بوٹی بوٹی روٹی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے سنت جنا کڈھے میل دُرمت واسنا کھوٹی۔ دُرمت میل گوائے در دواریا۔ گرمت رہیا سمجھائے، جوتی جامہ بھیکھ بنا رہیا۔ سوہنگ اٹھ رہے بھنڈاریا۔ ساچی ریتی مات چلا رہیا۔ مت گت اپنے ہتھ رکھائے، اپنے بھانے ہر سار رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پنچم جاتا پنچ پچھاتا، پنچم میلا اک ملا رہیا۔ پنچم میلا بھگت در، اک اکیلا سجن سہیلا۔ ویکھ وکھانے ناویں گھر، ناویں گھر نہ کوئی گر نہ کوئی چیلا۔ لکھ چوراسی رہی مر، آپ سہائے اتم ویلا۔ کلج چکائے جھوٹا ڈر، دھرم رائے دی کٹے جیلا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے سنت جناں آپ کرایا اپنا میلا۔ آسا پورت سرب جن، سرب گھٹ بھر پور۔ دیوے سچا نام دھن، جوت نرنجن حاضر حضور۔ ہر جن آتم جائے من، کایا تپے نہ وانگ تندور۔ جگت بیڑا جائے بٹھ، ویلا نیڑے نہ جانو دور۔ ساچا راگ سنائے کن، سرشٹ سبائی کوڑو کوڑ۔ بھانڈا بھرم پر بھ دیوے بھن، جو جن مستک لائے چرن دھوڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد دیوے بھگت ور، ایکا رنگ چڑھائے گوڑھ۔ رنگ چڑھائے لال، ہر رنگ رتیا۔ پھل لگائے کایا ڈال، یچ پیچے پنچ ساچے وتیا۔ گرگھ ساچے جگت دلال، آپے دے سمجھاوے تیا۔ آپے شاہ آپے کنگال، آپ اپنے رنگ سد رتیا۔ شبد وجائے ساچا تال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں میل ملائے کملا پیتیا۔ کملا پیتی دھر درگاہی، میلا لوک مات ملایا اے۔ ویکھ وکھانے گر گر چیلا، شبد سہیلا اک بنایا اے۔ آپے بیٹھا ہو ہو وہلا، جوت نرنجن سیوا لایا اے۔ اچرج کھیل ہر ہر کھیلا، سوہنگ میوہ گرگھ کھوایا اے۔ پرگٹ ہو یا وڈ

دیوی دیوا، الکھ ابھیوا بھیو نہ کسے رایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے سنت جتاں آپ اپنا سنگ نبھایا اے۔ سنگ نبھائے سگلا ساتھ، دیوان ندھ داتا۔ ساچا لیکھا لکھے مستک ماتھ، لیکھا چکے ذاتا پاتا۔ ملے میل تریلوکی ناتھ، شبد سنائے ساچی گاتھا۔ بھگت جگت جگت بھگت مہما کتھنا اکاتھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے شبدور، سگل وسورا در دوارے لاتھا۔ پر بھ آیا سن پکار، بھگت بھگوتیا۔ ساچا نیتز رہیا وچار، نیتز کھیتز کایا ستیا۔ شبد بہائے ساچی دھار، رت وکھائے اک بستیا۔ کھڑی نام سچی گلزار، سوہنگ دیوے سچ سنگتیا۔ چرن پریتی اک پیار، پھولنہار تن شنگار پتی پتونیتیا۔ نو دوارے بند کواڑ، دسویں کھوجے کھوج کھجنتیا۔ در گھر ساچے دیوے واڑ، ساچا راگ اک سننتیا۔ ساچا راگ بہتر ناڑ، مردنگا ایک ڈھول وجنتیا۔ کرے بیننتی چرن دوار، دوس رین نت تیا۔ پر بھ ابناشی کرپا دھار، میل ملاوا ساچی وار، ساچی تھنتیا۔ پرگٹ ہوئے نر نرکار، دیوے درس اگم اپار، نو دروازے تن من جتیا۔ سولاں کرے تن شنگار، روپ اگما چلائے پون سواس سواسیا۔ پھڑ پھڑ باہوں لائے پار، لیکھا چکے بہتر ناڑی نہ مرے نہ کدے جمیا۔ گرگھ ساچے رہیا ادھار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بجر کپاٹی لائے پاڑ۔ بجر کپاٹی لائے پاڑا، ہر مندر آپ سہایا۔ پرے ہٹائے پنچم دھاڑا، ساچے اندر کھیل رچایا۔ آپے ویکھے اک اکھاڑا، سرتی شبدی گھول کرایا۔ لٹی جائے دن دھاڑا، جوت سروپی بھیکھ وٹایا۔ گرگھ ساچا سنت سہیلا دھر درگا ہی ساچا لاڑا، ساچی گھوڑی رہیا چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بنک دوارا، ایک اک سہایا۔ گرگھ ساچے بنک دوار ایک در سہایا۔ میل ملائے انک انک انک بار، آتم سنسا شنک گویا۔ جوتی تنک وچ سنسار، سہنسا بنسا رہیا کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے پھیرے من کا منک، اجپا جاپ رہیا چلایا۔ بھیو چکائے من منکا، ساچا مارگ اک وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہار سرب اکھویا۔ دیونہار دیال دات امولیا۔ شبد کرائے سچ وہار، گرگھ آتم کدے نہ ڈولیا۔ جوت نرنجن کر آکار، شبد ستونتا آپے بولیا۔ بھریا رہے بھگت بھنڈار، پُرکھ ابناشی پورے تول تولیا۔ مانس دیہی نہ آئے ہار، بھاگ لگا کایا چولیا۔ ناتا تئے نو دوار، در گھر ساچے ہوئے گولیا۔ دسویں گھر سچی سرکار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام بھنڈارا ایک کھولیا۔ آپے رام رمیا جوت جگانیندا۔ پرگٹ ہو یا شام گھنٹیا، لوک ماتی بھیکھ وٹائیندا۔ نال لیایا ساچی سنیا، آپے گوپی آپے کاہن اکھوائیندا۔ آپ پھڑائے اپنی بہیا، جگت چڑھائے نیا، بیڑا پار کرائیندا۔ ناتا تئے بھیناں بھنیا، دھرم رائے نہ کڈھے وٹیا، لیکھا آپ چکائیندا۔ ایک ایک

جوت نرنجن، جگا جگنتر دوسر کوئے دس نہ آئیندا۔ نرائن نرائن نرائن ہر بھگت جن جانے، دوسر کوئی بھیو نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم کھولے بند در، ایک شبد چوٹ تن نگارے لائیندا۔ بھگت پیارے موہے چرن در پیار دے۔ آئے دوارے جن کرشن مرار دے۔ بھرے بھنڈارے، دھن مال سچے نام دے۔ ہوئے ونجارے گوپی ساچے کاہن دے۔ پھولن تن شنگارے، اتوں آپا آپ واردے۔ نیتز کھولے شبد آپ جگائے، پچھلا چکائے لہن دین رسنا گائے مٹی دند، لکھ چوراسی وہندی جھوٹے وہن۔ کایا مندر اندر جھوٹھا گند۔ ہر بھگت سہیلا اک ڈھیلا، کلجک تیرا آپ سہائے ساچا ویلا، لوک مات چڑھائے ساچے چند۔ گیت گوہند گن گا، نرائن زویریا۔ اٹھے پہر رہے تن چا، ملے میل نہ لائے دیریا۔ نت اٹھ اٹھ ویکھے راہ، کون س ویلا میرا شام سندر موہن مادھو گھر آوے پاوے پھیریا۔ ساچا کنڈل سیس رکھائے، بھگت سہیلا آپ اکھوائے، آپے تارے کر کر مہریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، سرشٹ سبائی جگت بھلائے کر کر ہیرا پھیریا۔ آپے گند منوہر مراری ہے۔ مورکٹ سیس سہائے، جگدیش جوت نرنکاری ہے۔ ساول سندر روپ وٹائے، کلجک تیری انتم داری ہے۔ پریم سنگھاسن اک وچھائے ایک سیجا دوویں ستے، ساچا کنت سچی بھگت ناری ہے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرائن نرن نرائن جائے من توہی تو بلہاری ہے۔ نین سہایا نیتز انجن رکھے لاج جیوں درویتی چیر، میرے آتم اندر بولیا۔ ہوئے گئی جگت پیر، بھاگ لگائے کایا چولیا۔ نہ کوئی ہست نہ کوئی کیر، شاہ سلطاناں آپ سنائے سچا ڈھولیا۔ کلجک ویلا انت اخیر، کرے پار جس رسنا ہر ہر بولیا۔ نہ کوئی دیسے پیر فقیر، لکھ چوراسی ہوئی دھرم رائے دی گولیا۔ گرکھ ورا چوٹی چڑھے اخیر، جس اپنا آپ گھولی گھولیا۔ ہر ہر بولے اک جیکارا، ملے مات وڈیائیا۔ میٹن آیا ڈھندوکارا، کرے جوت رُشائیا۔ شبد چلائے اپر اپارا، سوہنگ دھار رکھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر گردھارا، بھگتی بھگت بھگت سہیلا کر پیارا، ساچے مارگ رہیا چلائی۔ منگن آئے منگ دوارا، آتم جھولی آگے ڈاہیا۔ پُرکھ ابناشی بھرے بھنڈارا، توٹ رہے نہ رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لکھ چوراسی ویکھے در، ہر ہر ساچا بھگت سہیلا کوٹن کوٹ دیوے ایک ایک ایک ہتھ آئی۔ جگ جگ دھریا بھیکھ، بھیکھ وٹایا۔ ست پُرکھ نرنجن ایک ایک، ویس انیک رکھایا۔ سنک سندن سناتن سنت کمار بال ادھاری رہے بیک، آپ اپنا مات اُپایا۔ براہ روپ ہوئے پر بھ ویکھ، دھرت دھول دیا کمایا۔ یگہ پُرش ہوئے وِسج، ساچی جگتی رہیا چلایا۔ ہاو گریو ساچی ٹیک، وید اُپر دھرت باہر لیا۔ نرن نرائن دھارے بھیکھ، نین مُندھاری دھام سہایا۔ کپل مُنی آپے رکھ، گیان گوجھ بھیو چُکایا۔

دُتاترے لکھے لیکھ، بھیکو کسے نہ رایا۔ رکھو دیونر ہیکو، لوک ماتی رچن رچایا۔ پرتھو پرتھی لائے سیو، ساچی کرنی رہیا کرایا۔ کچھو ہوئے لکھ ابھیو، اُج پہاڑا
پٹھ اٹھایا۔ موہنی دھارے، بھیکھ کرے بھگت سیو، ست سرور رڑک دکھایا۔ چوڑاں رتن رہیا ویکھ، لوآں پُریاں آپ ٹکایا۔ آپے دھر دھر باؤن بھیکھ،
بل راجا اچھل چھلایا۔ ہنسا ہنسا بار انیک، گیان گوجھ آپ گھلایا۔ ہری ہری ہر ایک ایک، گراہ گج دئے جُھڈایا۔ آپ اپنا رنگ رہیا ویکھ، بالک دھر وُ پار
کرایا۔ جوتی جامہ دھر دھر بھیکھ، وید دھنتر آپ اکھوایا۔ سنجگ تیری ویکھے ساچی ریکھ، وار اٹھاراں جوت جگایا۔ آیامات تریتا، پر بھ ساچی ریت چلایا۔
آپے بنیا جگت ویتا، پرس راما رام سمانیا۔ پنڈت دیوے ساچا پیتا، ساچا کرتی کرت کمانیا۔ گھر کشتری ساچا بیٹا، راجا دسر تھ ہر رگھرانیا۔ آپے بنیا کھیوٹ کھڈیا،
لنکا گرھ توڑ تڑانیا۔ مارے دُشٹ ہنکاری راون بیٹا، جوٹھا جھوٹھا میگھ ناتھ سرت بھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، دوئے دوئے دھارا ایک وارا، لوک ماتی آپ
جگانیا۔ راما رام بھیا اوتارا۔ پور کرائے اپنا کام، ویکھے کھیل کر کر پسر پیارا۔ بھگت جنناں در ساچا میل، بھیکھن سوہے بنک دوارا۔ آپے بنیا سجن سہیل،
گوتم ناری پار اُتارا۔ چرن چُھبھایا اُپر سلا، سل اڈی مار اڈارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک کیا بھگت پیارا۔ بھگت ادھینا ہری ہر، جگ جگ
سیوالائے۔ آپے ہوئے نیکن نیکا، وڈ مسکینا پھیکن پھیکا رس رسنا بھوگ لگائے۔ تارے بھیلنی جی جی کا، نام ٹکا مستک لائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
جوتی جامہ بھیکھ دھر، سب گھٹ میں رہیا سمائے۔ سب گھٹ رمیا آپ، جوت جگنیا۔ سرشٹ سبائی مائی باپ، دس نہ آئے آتم انھیا آپے جانے اپنا وڈ
پرتاپ، جن بھگتاں آتم نیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جگا جگتتر بھیکھ دھر، منتمکھ جیواں پھڑ پھڑ ڈٹیا۔ جگ تریتا گیا بیت، دوپر جوت جگانیا۔ وید ویاسا ہو یا
اتیت، ساچے در وٹی ودھانیا۔ سرشٹ سبائی چلائے ریت، پُراں اٹھاراں گیا لکھانیا۔ چار لکھ ہزار ستاراں لکھ لکھ، شبد سلوکی رہیا سنانیا۔ جوتی جوت سرُپ
ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھ لکھارا آپ اکھوایا۔ لکھیا لیکھ اپرا، کلجگ انت جنانیا۔ پرگٹ ہوئے ہر کرتارا، پتا پوت نہ کوئے اکھوایا۔ لکھیا لیکھ اپر
اپارا، گوڑ براہمن گوت اُجیارا، اُچے پرت آسن لایا۔ نہ کوئی جانے پار کنارہ، کون کوئے بیٹھا آپ رگھرانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
کلجگ بھوکتا آپے آپ رہیا لکھانیا۔ لکھیا لیکھ اگم اتھاہ، پرگٹ ہوئے مُرار۔ آپے ہوئے بے پرواہ بال اوستھا کنسی مار۔ جن بھگتاں بنے جگت ملاج، بدر
سُداما جائے تار۔ جگت دکھائے ساچا راہ، دُشٹ ہنکاری دُریودھن کر خوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ دوپر آپے جانے، پکڑ

پچھاڑے راجے رانے، پانڈو سہائے اک دربار۔ اک دربارا ہر سہایا۔ پورن جوت جگایا۔ سولائ کل مات اکھوایا۔ ہوئے میں ہوں بھو چکایا۔ گیتا گیان گوجھ لکھایا۔ ایک ارجن آپ سمجھایا۔ لکھ پوراسی بوجھ اٹھایا۔ اٹھاراں دھیائے رہیا سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے بنیا کرشن رتھوہیا۔ آپے رتھ رتھوہی بھگت چلائیندا۔ سرشٹ سبائی رہیا متھ، بھو کسے نہ آئیندا۔ دُشٹ ہنکاریاں پائی نتھ، ساچا کھیتر اک بنائیندا۔ ویلے اتھم ہوئے ستھ، اٹھاراں اکشونی آپ کھائیندا۔ ایک اکشونی اٹھائی لکھ، ساچا لیکھا آپ لکھائیندا۔ پرگٹ ہوئے آپ پرکھ، دھرم پُت دیا کھائیندا۔ سر ارجن رکھے ہتھ، بھگت بھگونت پور کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جگ دوپر انت متھ، آپ اپنا کرم کھائیندا۔ آپ اپنا کرم کمایا، بھگت ملی وڈیائی۔ مانس دیہی جنم دواہا، جوت ٹکائی وچ رگھرائی۔ پنجاں تتاں تن بنایا، من بدھ مت نال رلائی۔ آپ اپنا ویکھ وکھایا، دس کسے نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ دھارے بھیکھ، سرشٹ سبائی رہیا ویکھ، دوسر کسے دس نہ آئی۔ وڈا ہر دھریا بھیکھ، ہر بنواریا۔ دوپر مٹائی رکھ، کرشن مڑاریا۔ کلجگ دور ڈراڈا رہیا ویکھ، منگے منگ پر بھ چرن دواریا۔ مستک ٹکا لال ساچی میخ، جھولی بھرے جوٹھ جھوٹھ لوبھ موہ ہنکاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، کلجگ انتم ویکھ در، کلجگ کرے کھیل اپر اپاریا۔ کچھی کرے چرن پیار، چولی لال رنگائیا۔ سوہنی سیجا ستا پیر پساہ، دوس رین کرے پیار، آلس نندرا مگروں لاہیا۔ ہرجن کرن آیا سچا پیار، ملے میل نہ ہوئے جدائیا۔ پھڑ پھڑ باہوں جائے تار، گھر ساچے ہوئے کڑمائیا۔ لکھ پوراسی اترے پار، جم جم گیڑا آپ کٹائیا۔ نرمل جوتی ہوئے اُجیار، اگیان اندھیر سرب مٹ جائیا۔ نرائن نرائن درس تیجے نین، ملے میل ساچے ماہیا۔ چولی رنگ کلال تن من رتیا۔ در گھر ہوئی ساچی گولی، تن من آتم بٹھے دھیرج جتیا۔ آپ اٹھائے کایا ڈولی، ہوئی ہوئی اندر بولی، ویکھ وکھانے پنجاں تتاں، اپ تیج وائے پر تھی آکاش، ہڈ ماس ناڑی ناڑ رت رتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے آپ جانے مت گتیا۔ آئے چرن دوار تن من رنگیا۔ ملیا میل پُرکھ بھتار، دیوے دان مونہوں منگیا۔ سولائ کرے کرائے تن شنکار، جو جن پریمی آتم بھکھا ننگیا۔ دیونہار سدا داتار، جن بھگتاں کول کدے نہ سنگیا۔ امرت آتم دیوے ٹھنڈی ٹھار، دسم دواری پیالہ ٹنگیا۔ جھرنا جھرے اپر اپار، در دوارا ایک منگیا۔ جگے جوت اگم اپار، وجے تال شبد مردنگیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی رنگن کایا رنگیا۔ رنگن آیا رنگ ہر للاریا۔ شبد گھوڑے کسیا تنگ، پرگٹ ہویا نہکٹک بلی وڈ بکاریا۔ نو کھنڈ پر تھی شبد سروپی ویکھے

جنگ، جن بھگتاں دیکھے مات اک اکھاڑیا۔ اک اڈاری چڑھے پتنگ، وسے باہر نو دواریا۔ امرت آتم وہائی ساچی گنگ، آپے وسے آر پاریا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نر نرائن تن بھرے شبد بھنڈاریا۔

★ ۲۶ پوہ ۲۰۱۲ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال پنجاں پیاریاں دے نوٹ ★

شبد کرایا ویس، کلج کالا رنگیا۔ شبد بنایا در درویش، محمد منگی ساچی منگیا۔ آپے دیکھے دھر دھر بھیس، سچ دوارے آپے لنگھیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل وچ ور بھنڈیا۔ منگی منگ اک اپار، محمد دین الاہیا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، بننا سچ ملاہیا۔ کلج اتم ہونا چھار، جھوٹھی لگنی مستک چھاہیا۔ چار یاراں آؤنی ہار، چاروں کُنٹاں پئے ڈہانیا۔ سوہنگ شبد کرے خبردار، پیر فقیراں رہیا جگانیا۔ جوتی جامہ دھر کرتار، آپ اپنا رنگ وٹانیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، آپ اپنی بنت بنانیا۔ پر بھ ساچا در درویش، جگت مولانا اے۔ جوتی جامہ ہر پرویش، دیکھ وکھانے راجا رانا اے۔ ماجھے دھریا ہر ہر بھیس، شبد سنگھاسن سچ ٹکانا اے۔ نہ کوئی جانے دھاری کیس، گنونا گن ندھانا اے۔ در در گھر گھر لہدے پھرن سری دسمیش، ورتے اپنا بھانا اے۔ پرگٹ ہو یا نر نریش، تن پایا کالا بانا اے۔ کوئی نہ چلے کسے پیش، تختوں لاہے شاہ سلطاناں اے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھے کھیل دو جہانا اے۔ دو جہانی کاج ہر رچایا۔ بھاگ لگے دیس ماجھ، پر بھ ساچے سماں سہایا۔ ڈھر در گاہی تیرا ساچا راج، لوک مات شبد نشانہ دے جھلایا۔ بیس ایکسا سر سوہے ساچا تاج، کاج اپنا آپ رچایا۔ جن بھگتاں رکھن آیا لاج، آپ اپنے انک سمایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھانا سہنا حکم سنایا۔ ہر بھانا بلوان، کسے نہ روکیا۔ پرگٹ ہو یا نوجوان، شبد اٹھائے اک نشان، انا تھ انا تھ انا تھ تریلوکیا۔ آپ اڈائے دھرم بان، لوآں پُریاں پُن چھان، سوہنگ سو سچ سنائے جگت سلوکیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنا بھیکھ دھر، گرگھ کھو بے تن پیرا گیا۔ کایا مندر دھندوکارا اے۔ ورلے سرتی شبد جاگی، وجے تال اپارا اے۔ کوئی نہ جانے جگت تیگی، گھر گھر دھندوکارا اے۔ نہاؤن نہایا ساچا ماگھی، پر بھ چرن سچی نمسکارا اے۔ در دوارے دھویا داغی، ملیا میل پُرکھ بھتارا اے۔ ڈھر در گاہی آیا داگی، ہتھ پھڑیا شبد کٹارا اے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، گرگھ ساچے سنت جناں آپے دیکھے پہریدارا اے۔ چوہاں یاراں کر پیار، سنگ رلایا اے۔ نیلی رکھ سپیس دستار، مستک ٹکا لایا اے۔ گل چولی اپر اپار، پنجاں تتاں بند

کرایا اے۔ تیجے کرے آپ پیار، اپنی بُھجانال سجایا اے۔ چوتھے بخشے چرن پیار، رنگن رنگ رنگیا اے۔ آپے وسے ہو ہو باہر، دس کسے نہ آیا اے۔ احمد محمد ایکا دھار، ایکامات پت اکھوایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا دتا ور، ویلے اتم توڑ نبھایا اے۔ توڑ نبھاون آیا ویلے انت، بھیکھادھاری بھیکھ وٹایا۔ مہمارکھے اگت، انت کوئی بھیو نہ پانیا۔ نہ کوئی جانے جہان کون دوارے ستا جنت، چارے کٹٹاں مار دھیان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد نشانہ اک وکھانیا۔ شبد نشانہ اک وکھانیدا۔ پہلی چیتر لیکھ لکھاونا، راجارانا پکڑ اٹھانیدا۔ آپ اپنے چرن لگاونا، بھانا سہنا حکم سٹانیدا۔ سوہنگ ساچا شبد گاونا، سنجگ ساچا راہ وکھانیدا۔ کلجگ ویلا اتم آونا، اگے ہو نہ کوئی چھڈانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سمانیدا۔ چار یار ساچا پیتا، پُرکھ زرنجن آیا اے۔ آپے جانے اپنی ریتا، اک وکھائے سچ مسیتا، کایا مندر اک سہایا اے۔ وضو کرائے پاک پُنیتا، بردا در دا اک بنایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اچرج کھیل رچایا اے۔ کھیل رچائے جگت جگ، بُھلی سرب لوکانیا۔ چاروں کُنٹ لگے اگت، ویکھے کھیل خُدی خُدایا۔ کسے سیس اتم نہ دسے پگ، چاروں کُنٹ واہو داہیا۔ پرگٹ ہو یا شاہ سورا سرگ، دین محمد دیون آیا دُھر درگا ہی سچی اک صلاحیا۔ دُھر درگا ہی سچ صلاح، دیون آیا جگت نواب۔ آپے ہوئے بگت ملاح، چرن گھوڑے دئے رکاب۔ دئے رکاب۔ کسے لین نہ دیوے اچا ساہ، گھ رکھائے کالی نقاب۔ ویکھ وکھانے تھاون تھان، کسے ہتھ نہ آوے بے بے آب۔ نہ کوئی دسے پتا ماں، ورتے کھیل حق جناب۔ جگت نشانہ اڈے نہ، میٹ مٹائے مکہ کائب۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل کنت کنٹول انت شتاب۔ کھیلنہار کھلاون آیا، اُمت نبی رسول دی۔ پھڑ پھڑ باہوں راہے پاؤن آیا، ایکاج ساچا جو قبولدی۔ دے مت جگت سمجھاون آیا، نکھی دھار شبد ترسول دی۔ بھیکھادھاری باؤن آیا، کلجگ توڑے جگت سنگھاسن بھنے پاوے چول دی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل کنت کنٹول دی۔ چار یار دین دُہائی، ویلا اتم آیا اے۔ پرگٹ ہو یا دُھر درگا ہی، دس کسے نہ آیا اے۔ مستک ٹکا در در ویکھے لگی چھانی، بھرم بُھلیا دین سبایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چار یاری رہیا مٹایا اے۔ چار یاری جائے مک، ویلا انت کراونا اے۔ چاروں کُنٹ پئے کھ ٹھک، نہ کوئی کسے چھڈاونا اے۔ رسنا تیر کمانوں جائے چھٹ، ایک چلہ نام چڑھاونا اے۔ ویلا نیڑے آیا دُھک، بورا سکا بلا نال ہلاونا اے۔ اللہ رانی تیرا بوٹا جائے سُنک، پھڑ جڑ آپ ہلاونا اے۔ کلجگ کالا اپنا بھار لئے چک،

سنگ محمد ساچا یار ملاؤنا اے۔ دھرت مات دی خالی ہووے ککھ، جوٹھا جھوٹھا نشٹ کراؤنا اے۔ سنجگ ساچا سسھنا رہیا سکھ، پرگٹ ہوئے جیٹھا پُت، پر بھ اپنی ہتھیں گود اٹھاؤنا اے۔ آپ پرگٹائے دیا کمائے پر بھ ابناشی پاربرہم اچت، ساچی سیو کماؤنا اے۔ سنجگ تیری آپ سہائے ساچی رُت، پھل بھلواری مات لگاؤنا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی بنت بناؤنا اے۔ ساچی بنت بنائے دیا کمائیندا۔ نو دوارے ویکھ، بھگت ترائیندا۔ دسویں وسے ایکا ایک، دس کسے نہ آئیندا۔ گرگھاں کرے بڈھ بیک، آتم اک پیاؤنا۔ چرن پریتی دیوے ایکا ٹیک، گیت سہاگی اک سٹائیندا۔ کسے ہتھ نہ آئے اولیئے پیر شیخ، ملا قاضی بھرم بھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم وار، ساچا مارگ لائیندا۔ کلجگ انت کراون آیا، نہکلنک اوتارا اے۔ سادھ سنت جگاؤن آیا، دیوے شبد ہلارا اے۔ گرگھ سوئے مات اٹھاؤن آیا، جن بھگت سہائے چرن دوارا اے۔ امرت جام پیاؤن آیا، دھر درگاہی نام بھنڈارا اے۔ امرت میگھ سون ساؤن برساون آیا، ساؤن ساؤل سندر رُپ اپارا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے جگت وہارا اے۔ جگت وہارا ریت، ہر چلائیندا۔ صدی یسویں رہی بیت، بیس ایکسا بنت بناؤنا۔ نہ کوئی گائے راگ چھتیس، راگاں ناداں وقت چکائیندا۔ نہ کوئی پڑھے قرآن حدیث، انجیل قرآناں کھ بھوائیندا۔ وید پُراناں رہیا پیس، سیس کسے دس نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی رہی پیس، مایا رانی چچی اک چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ کالا ویس کر، لکھ چوراسی بھرم بھلائیندا۔ بھرے بھلی لکھ چوراسی جوتی بھو اولڑا۔ دھرم رائے در دیوے پھاسی، پرگٹ ہوئے اک اکلڑا۔ کوئے نہ دیسے مدراماسی، کلجگ اتم ہوئے خالی پلڑا۔ گرگھ ورلے ویکھ دکھانے شبد سواسی، پار کرائے کایا چڑا۔ مانس جنم ہوئے رہراسی، ملے میل ساچے شبد امڑی امڑا۔ کسے ہتھ نہ آئے پنڈت کاشی، در در گھر گھر منگدے پھر دے دمڑا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوت زرنجن مات پرکاشی، کرے کھیل اگمڑا۔ پُرکھ اگم اتھاہ، کھیل بے پرواہیا۔ دو جہانی بن ملاح، لوک ماتی جوت جگایا۔ تیناں لوکاں ایکا راہ، رہیا بنت بناؤنا۔ برہما اٹھے نیتز رہیا تکا، چاروں کھ چارے دشا بھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہمنڈ کھنڈ ویکھے تھاوں تھانیا۔ نیتز کھولے اٹھ اٹھ بولے، چار کُنٹ اُجیارا اے۔ جگت سسگھاسن سارا ڈولے، پرگٹ ہوئے زرنکارا اے۔ شو شکر اندر کُنڈا کھولے، ویکھے مندر اک اپارا اے۔ کروڑ تیتیس سُرپت راجا اند ساچا تول تولے، کرائے ونج سچا اپارا اے۔ ناتھ تریلوکی کرے کھیل کایا چولے، نہ کوئی جانے جنت گوارا

ڈنک وجایا۔ ساچا پوڑا اپرا، راؤ رنگاں اک دکھایا۔ پرگٹ ہوئے براہمن گوڑا، ویکھ دکھانے اوجاں پوڑا، وید ویاسا گیا لکھایا۔ دُھر درگاہی آیا دوڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیرا اتم وقت سہایا۔ انت سہائے انت انت کرنیا۔ ہرجن ساچے آپ جگائے سنت، پھر پھر بیڑا بنھیا۔ شبد جنائے نیا منت، ایکا راگ ساچا کئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوڑاسی دیون آیا ڈئییا۔ لکھ چوڑاسی دیوے ڈن، ہوئے مات جدائییا۔ جوٹھے جھوٹھے بھانڈے دیوے بھن، نہ سکے کوئی چھڈائییا۔ نہ کوئی دسے چھری چھن، اُچے مندر رہیا ڈھاہیا۔ در بھگتاں دیوے ایکا مال دھن، نہ سکے کوئی چھڈائییا۔ سکا ہریا کرے تن، امرت آتم سنج دکھائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی رہیا بنت بنائییا۔ ساچی بنت بنائے وڈ بلکاریا۔ سنجگ ساچا مات اُپجائے، پرگٹ ہوئے وچ سنساریا۔ ساچی دست جھولی پائے، سوہنگ شبد سچا جیکاریا۔ ذات پات میٹ مٹائے، اک دوار آپ کھلا رہیا۔ اندھیری رات دس نہ آئے، جوت اُجیارا آپ دکھا رہیا۔ مار جھات سرب جگائے، گرگھ ساچے ویکھ دکھا رہیا۔ بیٹھ اکانت دیا کمائے، لوک مات انت سہا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا کھ چھپا رہیا۔ کھ چھپایا کالی دھار، رین اندھیری چھائییا۔ ویکھ دکھانے چاریا، سانجھیاں آپ ہو جائیا۔ آپے جانے اپنی کار، دوجی دھار رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سنجگ ساچا راہ دکھائییا۔ سنجگ ساچے چڑھیا چا، پر بھ پلا آپ پھر آیا۔ دُھر درگاہی ملیا سچ ملاج، چپونام لگایا۔ جن بھگتاں تھے لکھ چوڑاسی کلج پھاہ، پر بھ اپنے لڑ بندھایا۔ بے گھاں دسے نہ کوئی راہ، نو دوار پھرے ہلکایا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں، بھین بھراتا ساک تجایا۔ بن گر پورے کوئی نہ پکڑے بانہہ، جوٹھا جھوٹھا موہ ودھایا۔ اتم دیون آیا ٹھنڈی چھاں، جگاں جگاں دے وچھڑے در ساچے میل ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک بلی بلوان، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ کر جوت آکار، ویکھ دکھایا۔ پہلا در جگت خوار، ساچا گھر دس نہ آیا۔ دوجے کسے نہ ملے ور، مایا ترشنا ہوئی ہلکایا۔ تیجے نو اٹھاراں پاوے ڈر، ویس اپنا آپ وٹایا۔ چوتھے گھر ملے ہر، گرگھ ورلے مات پایا۔ پنچم جوتی نور کر، سچ دوارا اک کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے مندر راہ دکھایا۔ نو دوارے کھول، اتم جھاکی لائییا۔ شبد سرُپی اندر بول گرکھاں دیون آیا باقی، ساچا رہیا ڈھول سنائییا۔ نہ کوئی جانے بندہ خاکی، مایا رول رُلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، پنچم گھر آپے و سے نہ جانے جگت لوکائییا۔ نرگن روپ اپار دس کسے نہ آئییا۔ گھر ستوں کر آکار، اپنے سنگ سمایا۔ پرگٹ ہو یا آپ نرنگار،

اونکارا دیس سہایا۔ اونکار ساچی دھار، جوتی شبد جنایا۔ چھویس گھر لگی بہار، شبد چلے بے پرواہیا۔ پنچم ویکھ سچی سرکار، پون سواسی رہیا زلایا۔ تناں میلا اک
 دوار، جوت نرنجن ناؤں رکھایا۔ پونی شبدی ایک دھار، جوت سروپی وچ سمایا۔ آپ اپنی کر وچار، لکھ چوراسی رہیا اپایا۔ چرن اٹھائے سچی سرکار، گھر چوتھے
 آپ لکایا۔ ترے گن مایا ویکھ وچار، آپے بنت بنایا۔ آتم اندر رہیا پسار، مہما گنت گنی نہ رایا۔ آپے کنت سہاگی نار، کول پھولا اک اپجایا۔ آپ جھلائے اپنا
 جھولا، ساچی رچنا رہیا رچایا۔ باہر آیا پھلیا پھولا، برہم ناؤں رکھایا۔ مکھ چار رکھائے کنت کنتوہلا، ساچا شبد جنایا۔ شبد جنائے دُوھو دُوھلا، چارے ویداں رہیا
 لکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے ہوئے بھید ابھید، بھیکسے نہ رایا۔ برہما چارے وید لکھائے، پر بھ آتم شبد جنایا۔ اٹھے پہر رسنا گائے، وچدی رہے
 ودھایا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی مائی، بھائی بھینا نہ کوئی اکھوئی۔ ہر ہر ویکھے سبئی تھائے، مات پاتال آکاش دس نہ آئی۔ آپے آپ اگم، جوتی جوت سروپ ہر،
 اک پرکاش آدانت نہ جائے وناس، سد رکھے بے پرواہیا۔ پنچم میلا میل، بنت بنایا۔ گھر چوتھے چڑھیا تیل، لکھ چوراسی آپ اپایا۔ آپے ہویا سجن سہیل،
 اندر مندر ڈیرہ لایا۔ آپے کھیلے ساچا کھیل، دس کسے نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چارے جگ مات اپائے، چھوٹے وڈے وڈے
 چھوٹے بھائی۔ چارے جگ مات دھرائے، سنجگ سائنگ ستیا۔ آپ اپنا وچ لکائے، پر بھ دے سمجھاوے تیا۔ دھیرج یت اک دکھائے، آتم ہوئے کسے نہ
 ستیا۔ نیلی پھت پنگ رنگیلا ایک ڈاہے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم ویکھے سچ در، لکھ چوراسی تیرا اتم وتیا۔ پنچم بولے ہر نرنکار، پنچم
 پنج جنایا۔ پنچم رہنا خبردار، ملے میل مات وڈیایا۔ پنچم ہونامات خوار، شبد کٹارا رہیا چلایا۔ پنچم میلا دُھر دربار، کلجگ اتم رت سہایا۔ ملیا میل کنت بھتار،
 چھبھی پوہ وٹی ودھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم ویکھے سچ در، ساچی رنگن رہیا چڑھایا۔ رنگن چاڑھے رنگ آپ، پر بھ ساچا
 رنگنہارا۔ مارن آیا تینو تاپ، تن کرے شبد شنگار۔ سوہنگ سو جپایا ساچا جاپ، دن لنگھائے اک سو گیاراں۔ آپے بنے مائی باپ، شبد گودی دے ہلارا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ اٹھائے ساچا لال دلارا۔ ساچے لال اٹھ اٹھ جاگ، پر بھ ساچے دیا کمایا۔ پر بھ ساچے چرن لاگ، گھر
 ساچے وجے ودھایا۔ کلجگ مایا دھو داغ، ہوئے تن رُشٹایا۔ دیک جوتی جگے چراغ، پر بھ سوہنگ بتی لایا۔ چرن دھوڑی ساچے ماگھ، چھبھی پوہ رت سہایا۔
 ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگ، سنگھ دیا تیری وڈ وڈیایا۔ آپ اپنے ہتھ پکڑے واگ، مانس دیہی مات اپجایا۔ اٹھے پہر رہے ویراگ، گر گوہند ہوئے سہایا۔

آپ بُجھائے ترشنا آگ، امرت آتم رہیا پیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم میلا رہیا ملا۔ پنچم میل ملاؤن آیا، پنچاں در درباریے۔ پنچاں مات اٹھاؤن آیا، پنچاں در دُرکاریے۔ پنچاں لڑ پھراؤن آیا، پنچاں در دُرکاریے۔ پنچاں گڑھ تڑاؤن آیا، پنچاں سنگ ہنکاریے۔ پنچاں گھاڑ گھراؤن آیا، پنچاں ڈھاہے محل اٹاریے۔ پنچاں دھار بنھن آیا، پنچاں رہیا ساڑیے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ تیری اکھ اگھاڑیے۔ سنجگ تیری اگھڑی اکھ، دھرت مات خوشی منایا۔ گرگھ ساچے کینے دکھ، پیسن پیسے جوٹھی جھوٹھی سرب لوکایا۔ پھڑ پھڑ باہوں کرے دکھ، پرگٹ ہويا ہر رگھرایا۔ کرے کھیل ہر پرگھ، بھرم بھلیکھا رہیا گوانیا۔ سجن سہیلا ساچا سکھ، اکھٹا اکھ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم میلا رہیا ملا۔ پنچم پنچ پردھان آپ جگایا۔ پنچم مارے ہر شیطان، تیر زالا اک چلایا۔ پنچاں دیوے برہم گیان، شبد رنگن اک چڑھایا۔ پنچاں دسے جھوٹھ مکان، پنچاں رہیا وسایا۔ پنچاں لاہن آیا مکان، نہہکنکا ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے رہیا جگایا۔ گرگھ ساچے اٹھ، پر بھ ساچا بوجھ بُجھنتیا۔ ویلے اتم گیا تھ، ہر ساچے بھل بنستیا۔ جگاں جگاں دے وچھڑے جوگئے رٹھ، میل ملائے ساچے کنتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنا پنتھیا۔ پنتھ بنائے نر نرائن، ذات پات نہ رائی۔ لکھ چوراسی دیکھے ایکائین، دوسر کوئی دیسے ناہی۔ چار ورنناں ایکانا تا بھائی بھین، برن اٹھاراں دسے ناہی۔ آپ چکائے لہن دین، سدا سہیلا دیوے ٹھنڈیاں چھائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرگھ ساچے آپ اٹھائے، شبد سروپی پھڑ پھڑ باہیں۔ شبد سروپی پھڑے بانہہ، گرگھساں رہیا جگایا۔ سنگھ بٹن نہ کرے نانہہ، آگے ہوئے سیس جھکایا۔ سچ دوارے ساچے تھاں، ستمکھ رہیا بہایا۔ آپے پتا آپے ماں، آپے گود رہیا اٹھایا۔ آپے جپایا ساچاناں، ساچی سیوا لایا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاں، مانک موتی چوگ چگایا۔ بھاگ لگائے گرو گراں، گڑگاواں آپ سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پہلی ویر میٹ مٹائے پنچے چور، شبد سروپی بٹھے ڈور، اپنے ہتھ رکھایا۔ شبد ڈوری کرتیار، پر بھ ساچا لڑ بندھایا۔ اندھ گھوری پاوے سار، حرام خوری نیڑ نہ آئی۔ دیکھ دکھائے کایا گوہری، گوری رہیا بھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے رہیا وڈیایا۔ گرگھ ساچا آپ اٹھایا، دسے ساچا دھاما۔ ساچا حکم ہر جنایا، پور کرائے کلجگ کاما۔ رین اندھیری میٹ مٹایا، نہ کوئی دسے شامن شاما۔ سنجھ سویر اک کرائے، شبد وجائے سچ دامہ۔ کلجگ اتم پھیری پائے، نہہکنک بلی بلوانا۔ گرگھ

چیری آپ بنائے، آپے گوپی آپے کاہنا۔ سنگھ شیر شیر دلیری اک دکھائے، لکھ پوراسی دیوے طعنہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 گرگھیاں ہتھیں بنھن آیا گانا۔ ہتھیں بنھے گانا، لال ڈلاریا۔ دیوے شبد نشانہ، اندر سنگھ پیاریا۔ ٹٹے مان جگت ابھمانا، آپ سہائے بنک دواریا۔ ملیا نام تیر
 نشانہ، سوہنگ چلے آپ چڑھا رہیا۔ ایک ایک بھگت بانا، پھڑ پھڑ باہوں راہ دکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک دیوے سچا دانا، دانی دان آپ اکھوار رہیا۔
 دیوے دان ونج کرانیدا۔ چرن دھوڑ مات اشان، مستک لہنا آپ چکانیدا۔ میلا ہوئے دو جہان، بھانا سہنا حکم سنانیدا۔ آپے کرے جان پچھان، بھانڈا بھرم
 ہر بھٹا سندا۔ دیوے دات گن ندھان، ساچی بھچھیا جھولی پانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے آپ وڈیا سندا۔ آپ وڈیائے
 جگو جگ تیج رکھانیدا۔ جگ جگ دھرے بھیکھ، دیکھ گرگھ سوئے اٹھایا۔ آپے لکھے مستک ریکھ، بدھنا لیکھ مٹانیدا۔ ساچے لوچن رہیا دیکھ، دوئے لوئن بند
 کرانیدا۔ جوتی جامہ دھریا بھیکھ، بھرماں کندھ مٹانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگھ پریتیم مان دوانیدا۔ سنگھ پریتیم سچ سلطاناں، ساچا
 میل ملایا۔ بھگت سدا جگت ندھانا، رسنا ہر گن گایا۔ لیکھے لائے کایا چاما، پُرکھ ابناشی پایا۔ پور کرائے اپنا کاما، رام راما دیا کمایا۔ کلجگ انتم پایا جامہ، نہہکلکی
 بھیکھ وٹایا۔ نال رلایا بھگت سدا، آتم ترکھا بھکھ رہیا ودھایا۔ جوت نرنجن کرشنا کاہنا، برہما وشنا بھیو نہ رایا۔ شبد دیوے ساچی سکھنا، ہر ہر لیکھا ساچا لکھنا،
 نہ سکے کوئی مٹایا۔ در دوارے منگے بھکھنا، آتم لائے جھوٹھی وٹنا، ہر بھانڈا آپ بھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کایا مندر اک سہایا۔
 کایا مندر مار جھاک، اپنا کرم کمانیدا۔ دواپر لہنا دیوے باقی، کلجگ انت چکانیدا۔ آپے بنے ساچا ساتی، امرت جام پیمانیدا۔ بند کوڑے کھولے تاکی، جوت
 نرنجن وچ ڈکانیدا۔ نہ کوئی جانے بندہ خاکی، بھانا اپنے ہتھ رکھانیدا۔ آپ بنائے پاکن پاکی، پاربرہم برہم میل ملائیدا۔ جگت سنائے بھوکھت واک، لیکھا
 لکھت لکھانیدا۔ شبد چڑھے ساچے راک، بیس ایکسا آپ دوڑانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگت سہیلا کر کر میلا ساچا جوڑ جڑانیدا۔
 جڑایا جوڑ ہر بنواری۔ کلجگ تیری انتم واری۔ ایکانت ایکا ناری۔ ایکانت ایک پیاری۔ در دوارے بنی بنت، ملیا میل میل گر دھاری۔ نہ کوئی جانے جیو
 جنت، لوک مات ملی سچی سکداری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھیاں کرے پھریداری۔ پنچ پنچ پنچ اکھواونا، سرب گھٹ میں آپ سما
 اے۔ نہ مرینا نہ کدے جماء، نہ کوئی منما منہ رکھایا اے۔ نہ کوئی نندرا آلس تما، جگت کماں مول نہ بھایا اے۔ نہ کوئی پون سواسی دمہ، بن تھماں گگن

رہایا اے۔ سرشٹ سبائی آپ بھلائے ہر ہر بھرما، بھرے اندر مایا اے۔ گرگھیاں مانس دیہی لیکھے لائے جرما، جرم چنڈول، اکھوایا اے۔ آپے دیوے اپنی
 سرنا، نیتز کھولے ہرنا پھرنا، کرنی کرنا رہیا کرایا اے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نیت اپنا ویکھ وکھایا اے۔ پنچ دوت چنڈال، جگت چسپارٹا۔
 مٹمٹھیاں دسے دسے کنگال، پر بھ ساچے کرے پیارٹا۔ آپے بنے مات دلال، کرے ونج سچا وپارٹا۔ گنگا ماتا ہوئی نہال، لاڈ لڈایا ساچے باڑا۔ پھل لگایا کایا
 ڈال، گایا گیت گو بند سکھاڑا۔ ساچے امرت ماری چھال، تن سہایا ایک دوشاڑا۔ آپ چلایا نال نال، جوت سرپنی اک اکاڑا۔ ویلے انتم ہو یا دیال، گرگھ
 ساچے بھاڑا۔ نیڑ نہ آئے کلجگ کال، آپے پائے شبد دوشاڑا۔ کایا مندر اک وکھائے سچی دھرم سال، دیپک جوتی ساچا باڑا۔ ساچے مندر سہائے تال،
 توڑے جگت جنجاڑا۔ آپے مارے اک اچھال، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چلے مات اولڑی چاڑا۔ روداس رو آسیا، آسا پورن ناؤں۔
 رسن سواس گراسیا، دوس رین سچ چاؤ۔ لیکھے آگے دس دس ماسیا، ملے میل اگم اتھاہو۔ اڈے اڈائے وچ اکاشیا، پار برہم برہم برہماؤ۔ پنچ وکارا کرے ناسیا،
 آپ بہائے ساچے تھاوں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگھ گرگھ دیوے ساچا ور، سدا سہیلا بل بل جاؤ۔ بل بل جائے ہر بلہار۔ اچھل
 اچھل وچ سنسار۔ ویکھ وکھانے جوہاں تھل، جوہ اُچ پہاڑ۔ پر بھ کا بھانا رہیا چل، دھاڑا مارے دھاڑوی دھاڑ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 ویکھ وکھانے ساچے لاڑ۔ آپے ویکھ وکھائے، جگ جگ ساچی کارا اے۔ ڈاکے مارے دن دہاڑے، لٹیا مال کرارا اے۔ کلجگ تیری انتم وارے، پر بھ پایا
 اگم اپارا اے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوے شبد نام ادھارا اے۔ نام شبد ادھار ہر کرایا۔ پر بھ ابناشی ہو دیال، سنگھ پال پال ترایا۔
 آپے پرکھے ساچے لال، شبد جوہری نال لیایا۔ در دوارا کون کنگال، شاہ سلطانا کون اکھوایا۔ پھل ویکھے کایا ڈال، نام ہلونا ایک لایا۔ پنچاں وجے شبد تال،
 تال تلواڑا رہیا وجایا۔ پنچم پنچاں رہے پال، دھرم اکھاڑا اک وکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم پنچاں میل ملایا۔ پنچم میل دھر دربار،
 ہوئے گڑمائیا۔ - - - - - دوسرے کسے ہتھ نہ آئیا۔ سولاں کرے تن شنگار، سولاں کلا جوت جگائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی پاوے سار، ستاں دیپاں رچن رچائیا۔
 آپے وسے ہو ہو باہر، پُریاں لو آں دھار وہائیا۔ کروڑ تیتیس کرے پیار، سُرپت راجا اند دئے دہائیا۔ شو شکر کر رہیا وچار، برہما نیتز رہیا اٹھائیا۔ ہونی انت
 جدائیا۔ شبد چلے تیر کاڑ کاڑ، لکھ چوڑا سی رہیا اٹھائیا۔ گرگھیاں ساچی کرے واڑ، شبد سرپنی رچن رچائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، نہکلنک نرائن نر، پنچاں

دیوے مات وڈیائیا۔ پنچم سُن پکار، پنچ جگایا۔ پنچم بن سچی سرکار، پنچم راہ دکھایا۔ پنچم تن پہنائے شبد کٹار، سوہنگ ساچا ناؤں رکھایا۔ کسے ہتھ نہ آئے جیو گوار، لوہار ترکھان نہ کوئے گھڑایا۔ پُرکھ اگمڑے اگمڑی کار، کوئی دمڑامات نہ لایا۔ گرگھ ساچے تیری کایا مائی اتم چمڑا، جوتی بھریا شبد بھنڈار۔ سچ دوارا ایکا ملڑا، کھڑی بسنت بہار۔ پرگٹ ہو یا اک اگمڑا، نہ ہکنک ز اوتار۔ سچ دوارا ایکا ملڑا، لکھ چوراسی نو کواڑ۔ آپے کرے بھارا پلڑا، متمکھ جیواں رائے دھرم کرے خوار۔ سوہنگ ہتھ ایکا وار کرائے ہلڑا، لوآں پُریاں ہاہاکار۔ دُھر درگاہی اک سُنیہڑا۔ در درگھر گھر گھلڑا، چھوٹے بالے کرتیار۔ سچ سنگھان آپے ملڑا، نہ کوئی جانے جیو گوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پنچم پنچ پنچائُن سبج تیری آپ بنائے سچی سرکار۔ سچا شاہ سلطان ہر رگھرایا۔ آپے اٹھیا نو جوان، ساچا ناؤں نال رکھایا۔ نال رلائے پنچ جوان، شبد کٹار تن پہنایا۔ غریب نمائیاں پھیدار، پُرکھ ابناشی آپ اکھوایا۔ توڑے گڑھ قلعہ ہنکار، تیز کٹارا رہیا چلایا۔ گرکھان کرے تن شنگار، کلجک واری اتم آئی۔ بیٹھ در سچے دربار، جن بھگتاں دئے وڈیائیا۔ گل پائے پھولنہار، دبے ناد شنوایا۔ جگت ترشاندئے نوار، آپے حرص مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، امرت میگھ دیوے برس، سوہنگ ست کرایا۔ پنچ پنچاں چوٹن چوٹی، پر بھ ساچا آپ چڑھایا۔ ویکھ دکھانے کوٹن کوٹی، گرگھ وِلا نظری آئی۔ شبد پھڑائے ساچی سوٹی، سوہنگ نیزہ ناؤں رکھایا۔ پنچاں کرے بوٹی بوٹی، پنچاں ہوئے سہایا۔ پنچاں ملے بھنڈارا اتوٹی، پنچ کرے ہلکایا۔ پنچاں جگے آتم جوتی، (پنچاں) اندھیر ودھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیون آیامات وڈیائیا۔ پنچم پنچم پنچم یار، ہر ساچا آپ اکھوایا۔ دیون آیامادھار، جگت پیار ودھایا۔ کرم کرائے اک کرتار، ساچا دھرم دھرایا۔ اوچاں پنچاں بھینو نوار، رنک راجاناں ایکا دھام وسایا۔ شاہ سلطاناں کر خوار، چرن دوار اک سمجھایا۔ لکھ چوراسی پینی مار، نہ ہر ساچا حکم سنایا۔ پنچاں دیوے شبد دستار، ساچے سیس سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بیس اکیسا ہو ہو آیا۔ پنچاں سر دستار، ہر ٹکایا۔ پہلاں کیتا سچ پیار، اَسوتن خوشی منایا۔ قلعہ لال وِلی دربار، سنت منی سنگھ وِجی ودھایا۔ آپے جانے اپنی کار، جیو جنت نہ جانے رانیا۔ ساچی تھت وار وچار، چھبھی پوہ رت سہایا۔ دیہہ تجائی جوت آکار، آپ اپنی بنت بنایا۔ ناتا چھٹا نو دوار، دسویں آسن لایا۔ پُری گھنک کر خوار، آر پار ڈیرہ لایا۔ جوتی تنک اک اپار، پر بھ ساچے آپ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم دیوے جگت وڈیائیا۔ ہر ہر ہر بھگت جلا، ہر اکھوایا۔ دوسر کوئی نہ

دیوے داد، ساک سین ویکھ وکھایا۔ ساچا سنت نہ جائے لادھ، پھر پھر ویکھے جگت سبایا۔ ساچا میلا مادھو مادھ، بودھ اگادھا ہر گھر پایا۔ ہر گھر پایا نام ور، مستک تک للائی۔ جگت چکایا جھوٹھا ڈر، آپ چڑھائے اوکھی گھائی۔ ساچی ترنی جانتر، چرن دوارا ساچا تیرتھ تائی۔ ساچی مرنی جانا مر، سودا لینا ساچی ہائی۔ اپنی کرپا رہیا کر، جن بھگتاں دُرمت میل کائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھاگ لگائے کایا مائی۔ شبد کھنڈا ہتھ کٹار، پر بھ ساچے آپ اٹھایا۔ تانا تنیا نو دوار، گرگھ دسویں آپ بہایا۔ دسم گھر سچ سرکار، سچ وارا اک اُپجایا۔ شبد سنگھاسن اپر اپار، جوت ابناش رہیا جگایا۔ پر تھی آکاش پاوے سار، شبد سواس ویکھ وکھایا۔ ہر جن ساچے سنت ڈلار، ساچی بنت بنایا۔ کھچ لیاے چرن دوار، سنت منی سنگھ لیکھ لکھایا۔ آپے وسے ہو ہو باہر، گپت ظاہر رچن رچایا۔ کرے کرائے کراونہار کار، کرنی کھج آئی۔ شبد وہائے ساچی دھار، مارے مار ہر رگھرائیا۔ ہوئے آتم آر پار، سیس دھڑ رہیا کٹایا۔ لال چولا تن شنگار، وہندی دھار اک وکھایا۔ بہتر ناڑاں کر پیار، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم دیوے مات وڈیایا۔ شبد کٹاری ہتھ، مات بھگت اُدھاریا۔ آپ چڑھائے ساچے رتھ، رتھ رتھو ہی آپ اکھو رہیا۔ شبد سرُپی پائے نتھ، جوت سرُپی تنک لگا رہیا۔ پنچ پنچائی رہیا متھ، دوار بنک اک سہارہیا۔ لیکھا کھکے سیاں ساڈھے تن ہتھ، آون جاون لیکھے لا رہیا۔ ملیا میل پُرکھ سمرتھ، پتت پاؤن پار کرارہیا۔ ملے شبد نام سچ و تھ، ساچا دامن آپ پھڑا رہیا۔ مہما جگت چلے اکھ، سنجگ ساچا سماں سہارہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم میلا اک ملا رہیا۔ پنچم میلا پنچ پیارا، پنچاں رنگ سمائی۔ پنچاں دیوے شبد دھارا، پنچم جوتی نور اُجیارا، پنچم وجے ودھایا۔ پنچم میٹے دُھندوکارا، پنچم پنچاں خوشی منایا۔ کرپا کرے اگم اپارا، شبد اسوارا اک اکھوایا۔ پرگٹ ہو یا نر نر نکارا، نہہکنک ڈنک وجایا۔ اک سہائے مات دوارا، نو دوارے ویکھ وکھایا۔ ساچے گھر کرے پسار، آپ اپنا رنگ وٹایا۔ لال گُلالا اپر اپارا، اتے پرکاش کرایا۔ گرگھاں دیوے جوتی دھارا، چٹی دھارا دُون سوائیا۔ دسم دواری کھیل نیارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا میل ملائی۔ شبد رتن اپار، نام جنایا۔ گرگھ آتم جائے من، سیس دھڑ لیکھے لایا۔ ساچا راگ ساچا کن، اندر چڑھ ڈھول وجایا۔ در دوارے اگے کھڑ، سوہنگ ساچا شبد پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا میل ملائی۔ اندر وسیا اندھ کوپ، دوس رین رنگ راتا۔ جوت نرنجن ست سرُپ، گرگھ ورلے مات پچھاتا۔ در در گھر گھر دیندے دھوپ، کسے نہ دسے اک اکانتا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، ویلے اتم پُچھے واتا۔ رسنا چلہ اک چڑھایا۔ سنا قلعہ جگت دکھایا۔ ہوڑا اگے ایکا لایا۔ ساچا گھوڑا شبد دوڑایا۔ پہلا پوڑا آپ لگایا۔ زرگن سرگن وچ سمایا۔ سرگن آپے باہر کڈھایا۔ شبدی روپ اک بنایا۔ شاہو بھوپ دس نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ تیری اندھ کوپ، آپ اپنا بھیکھ وٹایا۔ کمر کس جگت تیری، پر بھ ساچے آپ کرایا۔ گرکھاں ہر دے جائے وس کرے شنگاری، ساچی بنت بنایا۔ ستجگ ساچا راہ جائے دس وڈ سنساری، ساچی دیا کمایا۔ سنگھ بٹن پر بھ پہلی واری، ہر سیس جگدیش اک دستار لکایا۔ لیکھا چکے بیس اکیس، بنے سچ سچی سرکاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لائی مات سچی بھلو اڑیا۔ بھل بھلو اڑی گئی مول۔ بھاگ لگا پر دھول۔ نا بھی اٹھی کھلیا کول۔ جوتی جوت سروپ ہر، کرے کھیل سول۔ آپ اپنی رچن رچائی، تن من اندر رچیا اے۔ گرکھ ساچے بچن سنائی، سچ و ہارا ساچے سبھیا اے۔ کایا جھوٹھی کچ کنچن بنائی، راہ ایکا ایک دسیا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دھر درگاہی آیا سنیا اے۔ دھر درگاہی آیا دوڑ۔ گرکھاں اتم گیا بہڑ۔ اتم در ساچے گھر اک لگایا سوہنگ سچا پوڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں ملایا ساچا جوڑ۔ ساچا جوڑ آپ جڑایا۔ گرکھ گرکھاں پایا۔ سنگھ اندر پر بھ دے وڈیایا۔ لادھا لادھا لادھا نام دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تن من گر شبد بادھا، نہ سکے کوئی جھڈایا۔ دھر درگاہی دیوے ساچی دادا، پلے گنڈھ بندھایا۔ ملیا میل مادھو مادھا، اتم سینے ٹھنڈھ رکھایا۔ شبد جنائے بودھ اگادھا، بیس اکیسے ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت جگدیشے شبد تاج، دھر درگاہی ساچا راج، ایکا چھتر ساچے سیس لکایا۔ سکھا سہائی ساجن میت، ساچا وقت سہاؤندا اے۔ اٹھے پہر گاؤنا گیت، گو بند گو بند گاؤندا اے۔ کایا بنائی مندر مسیت، گردوارا کوئی دس نہ آؤندا اے۔ پُرکھ ابناشی تیری دیکھے اچرج ریت، ساچی بنت بناؤندا اے۔ مانس دیہی جانا جیت، ساچا حکم سناؤندا اے۔ سنگھ پریت سدا اتیت، چرن پریت نبھاؤندا اے۔ ایکا گائے سہاگی گیت، پر بھ سوہنگ شبد پھڑاؤندا اے۔ صدی ییسوی رہی بیت، پر بھ ساچا سیس بٹھ دستار آپے آپ لکاوندا اے۔ نام بھنڈارا ونڈن آیا، ساچا ہٹ گھلاؤندا اے۔ گرکھاں ٹٹی گنڈھن آیا، ساچا جوڑ جڑاؤندا اے۔ ور بھنڈی ہر بھنڈن آیا، اپنی ریت چلاؤندا اے۔ بے مکھاں کنڈی ونڈھن آیا، شبد کٹارا اٹھاؤندا اے۔ بھیکھ بکھنڈا دنڈن آیا، دو دھارا شبد چلاؤندا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ و ہارات کراؤندا اے۔ سچ و ہارا سچ سلطان، سچ و ہارا کرایا۔ پرگٹ ہو یا ہر مہربان، ساچی دھارا رہیا چلایا۔

گرگھ ساچا نوجوان، سویامات اٹھایا۔ آپ بیٹھائے شبد بان، اک ہلارا رہیا دواوا۔ دہ دشا دیکھے مار دھیان، تیناں لوکاں بوجھ بُجھایا۔ جھلدا جائے شبد نشان، سوہنگ لیکھ لکھایا۔ ستاں دیپاں مار دھیان، نو کھنڈاں رہیا جگایا۔ گرگھ ساچا چتر سُجان، گر پورے آپ بنایا۔ گر منتر دتا نام ندھان، نج گھر واسا آپ رکھایا۔ چرن دھوڑ سچا ایشان، دُھر بھروسامات دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے دیکھے جگت تماشنا، دس کسے نہ آیا۔ جگت کسے نہ دسے، دُورن دُور کنارہ۔ لکھ چوڑاسی پیسن پیسے، پر بھ دھارے بھیکھ نیرا۔ سچ ونجارے خالی کھیسے، جوٹھا جھوٹھا بھریا بھنڈارا، دیکھے کھیل بیس پیسے، نہرکنک نرائن ز اوتارا، گرگھیاں پڑھائے ایک شبد حدیث، سوہنگ شبد سچا جیکارا۔ نہ کوئی کرے مات ریسے، جوتی جوت سروپ ہر، سنگھ گرگھ مکھ گر آپ بنھے دستارا۔ سنگھ پال کرے پرتپال دین دیالیا۔ دیک جوتی دے بال، مارے شبد اچھالیا۔ آپ بنائے شاہ کنگال، دتا نال سچا دھن مالیا۔ پھل لگائے کایا ڈال، امرت سہائے ساچا تالیا۔ اک لوئی ساچی چھال، دُھر درگا ہی بن دلالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام وجائے ساچا تالیا۔ نام دبے تلواڑا ہر رنگ رتیا۔ ساچا شبد رہے اکھاڑا، آگے وانہ تیا۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑا، شبد رکھائے ساچا جیوا۔ آپ بنائے ساچا لاڑا، موئی گانا ساچی آٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھاگ لگائے کایا مٹیا۔ کایا مٹ اپار ہٹ کھلایا۔ جوت جگائے لٹ لٹ، اگیان اندھیر مٹایا۔ لیکھا چکے اٹھسٹھ، تیرتھ تیناں بھبو مٹایا۔ در دوارے آیا نٹھ، ہوئے سد سہایا۔ اُلٹی گیڑے آپے لٹھ، دے مت ہر سمجھایا۔ سچ دوارے ایک اکٹھ، آتم برہم پاربرہم جنایا۔ جوتی اگنی ڈاہے مٹھ، شبد رہیا جلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچ تیر چلایا۔ پنچم تیر چلایے، پنچم ماریا۔ پنچم پار کرائے، پنچ شنگاریا۔ پنچم مار مٹائے، پنچم جوارہیا۔ پنچم دس نہ آئے، پنچم اجباریا۔ پنچم وچ سمائے، پنچم بھلا رہیا۔ پنچم دیا کمائے، پنچم دس نہ آرہیا۔ ساچا کنت اک اکھوائے، ساچی ناری آپ پرنا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگت وہاری آپ کرارہیا۔ بھگت ادھاری کھیل کھلیا، دُھر سنجوگی میلا اے۔ سچ دوارا ایک کھلا، شبد گروگر چیل اے۔ کوئے نہ لائے ہر ہر ملّا، کلجگ اتم وقت دُھیلا اے۔ پنچم ناتا پُرکھ بدھاتا پنچم اتم ہوئے ذاتا، پنچم بھرم بھلایا اے۔ پنچم بھلا پنچم مایا اندر رُلا، پنچ بنائے پارذاتا اے۔ پنچم تول ساچے تلاء، چرن پریتی گھول گھلا، پنچم مٹے انگھیری راتا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوے نام سچ دھن مال سچ سوغاتا اے۔ سچ سوغاتا دین دیال، دیوے نام ایک داتی۔ دوس رین ہوئے رکھوال، اٹھے پھر رہے پر بھاتی۔ ملیا میلا ہر دلال، امرت دیوے

بوند سوانتی۔ کایا سنجے جھوٹھی کھال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوے نام سچا دھن مال۔ نام خزانہ ونڈن آیا، ہر ہر دین دیال۔ پنچاں
 چوراں کھنڈن آیا، پنچ کرے ہر پرتپال۔ پنچاں اتم ونڈن آیا، پنچم اتم پھل لگائے کایا ڈال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کر کر کرپا پار
 اتارے، ہرجن ساچا سنگھ پال۔ سنگھ پال پال شبد آسوار۔ پُرکھ ابناشی ہوئے دیال، دیال دیال گر کرتار۔ گرکھ ساچا ویکھے لال، لال لال رتن اپار۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم دیوے نام ور، سوہنگ شبد سیس جگدیش سچی دستار۔ پنچاں سیس دستار ہر ڈکائی۔ لیکھا لکھے بیس اکیس، بھیونہ
 رانیا۔ ویکھے کھیل ہر ہر نر جگ جگ جگدیش، ساچا تیل چڑھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پنچاں کرے جوت شبد گڑمائی۔
 چھبھی پوہ دوس دھاڑا، بھنڑی رین سہائی۔ بھنڑی رین دھرم اکھاڑا، پنچم میلا دھر در گاہیا۔ شبد سرُپی کرے واڑا، نہ کوئی سکے جڑ اکھڑائی۔ نیڑ نہ آئے جگت
 دھاڑا، پھڑ اٹھائے آپے بائنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہوئے سہائی تھاؤں تھانیا۔ پنچم کرتار، پنچ سواریا۔ پنچم مارے مار، شبد اڈاریا۔
 پنچاں دیوے تار، نر نر نکاریا۔ تن پہنائے ساچا ہار، ساچی برکھا میگھ برسا رہیا۔ مانس دیہی کاج سوار، جگت حرص آپ مٹا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، سرشٹ سبائی بنت بنا رہیا۔ سرشٹ سبائی بنت بنائے، ایکارہا دکھایا۔ گرکھ ساچے سنت جگائے، ساچا شبد سنایا۔ ساچے شبد ملی وڈیائی، ہر
 ہردے نام وسایا۔ چھبھی پوہ ہوئی گڑمائی، پنچاں ناتا جوڑ جڑایا۔ اوچاں نیچاں بھیناں بھنیا بھائی بھینا آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 پنچ دوارا اک سہایا۔ پنچاں سوہے تاج، سیس ڈکائیندا۔ کریا کاج دیس ماجھ، ساچی بنت بنائیندا۔ ساچے ساجن رہیا ساز، سنت اسنت ویکھ دکھائیندا۔ ویلے
 اتم رکھن آیا لاج، کل وچھڑے میل ملائیندا۔ سوہنگ شبد اڈایا ساچا باز، چاروں کنت آپ پھرائیندا۔ شبد سرُپی مارے آواز، جن ہر سوئے مات جگائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم میلا اک اکیلا آپے آپ کرائیندا۔ پنچم میلا اک دوار۔ شبد میلا جوتی نر نکار۔ پون سہیلا دھر دربار۔ چوئے تھے
 جگ ساچی ویل، لگے پھل کایا ڈال۔ جوت نر نجن چاڑھے تیل، کنت سہاگی در بھتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا کیتا میلا، پاربرہم برہم رُپ اپار۔
 پاربرہم برہم میل ملایا۔ اک دکھایا ساچا دھرم، دھرنی دھرن آپ اکھوایا۔ جن بھگتاں ویکھے مات کرم، کرمی کرم کرم لکھایا۔ دئی دوتی میٹے ورم، ایک
 مارگ ایک دسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچ دوار بنک سہایا۔ پورن سیوا گھال گھال، در دوار کرائیا۔ اتم میوہ کایا ڈال، امرت پھل

کھوئی۔ سُرتی رہے حال بے حال، دین دیال سیوا لائی۔ دوس رین ایک چال، سنگھ درسن درشن ہر ہر پایا، دوس رین قلم چلایا۔ پُرکھ ابناشی ترس کمایا، بھنڑی رین سہائی۔ امرت میگھ برس دکھایا، چُھٹے جگت جدائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات دیوے وڈیائی۔ ملے مات وڈیائی، چرن دواریا۔ مستک مٹے جھوٹھی چھائی، مانس دیہی کاج سواریا۔ شبد سرُپی پائی پھائی، کھچ لیائے چرن دواریا۔ گوجھ گیانا بھيو گھلانی، دھرم نشانہ اک جُھلا رہیا۔ نام ترانہ اک وجائی، راگ سیانا آپ جنا رہیا۔ چرن دھوڑ سچا ایشانا مات کرائی، سیٹل دھارا آپ وہا رہیا۔ دوس رین سیو کمائی، لیکھا لکھنہار آپ اکھوارہیا۔ آتم دروجے ودھائی، پرہہ ابناشی جوت جگائی، شبد سرُپی میل ملائی، سنگھ درشن سیس ----- پرہہ دیس ماجھ رچ بھگتاں کاج، آپے آپ کرا رہیا۔ چاکر سیوا چاکری، دوس رین پرہات۔ اتم نیڑے آئی واٹھی، پرہہ دیوے سچّی دات۔ نام لہے ساچی گاٹھی، سوہنگ شبد سچّی کرامات۔ ہتھ پھڑائے ساچی لاٹھی، اک کرائے دوس رات۔ شبد ہتھیلہ ساچا ہاٹھی، چرن کول سچّانات۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے نام کایا چام سچّی دات۔ نام دات در ونڈن آیا، ٹھا کر ٹھا کر ویسا۔ گرگھ ساچے کایا چولی رنگن آیا، کر کر ویس انیکا۔ چرن پریتی ساچی منگن آیا، کرے بدھ بیکا۔ شبد کنگن تن دیکھن آیا، کجگ مایا نہ لائے سیکا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے شبد ور، سدا رہے بیکا۔ ٹھا کر سیوا سنگھ ٹھا کر جاگے۔ امرت میوہ آتم مانگے۔ پرہہ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، چرن پریتی ایک لاگے۔ پرگٹ ہوئے گھنک پُر واسی، جوت سرُپی شاہو شاباسی جگت بُجھائے ترسنا آگے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اُچجائے شبد ویراگے۔ شبد ویراگ رہے تن اندر، من اندر دے دُہائی۔ جوتی جگے ساچے اندر، ڈوگھی کندر ہوئے رُشائی۔ آپے توڑے وچا جندر، تیجے نین جائے بینائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے بھگت جگت وڈیائی۔ بھگت بھنڈارا بھرپور بھرم بھو لٹھیا۔ پُرکھ ابناشی آسانسا پور، لیکھا دیوے ہتھو ہتھیا۔ آپے نیڑے آپے دُور، آپے دیکھے مستک ساچے متھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی دیوے تَور، جوت سرُپی ساچا تَور، سگل وسورا درگھر ساچے لٹھیا۔ سگل وسورا جائے لٹھ، ملیا میل پُرکھ بھتارا۔ پنچاں چوراں پائے نتھ، شبد پھڑائے ہتھ کٹارا۔ جگت چلائے ساچی گتھ، سوہنگ شبد بھگت جیکارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، روگ سوگ چنت وِجوگ متھ، سیس بُجھائے شبد سچّا دستارا۔ لڑ پھڑائے اپنا، ہر لاڈ لڈائے۔ اک جبایا ساچا جاپنا، ایک اکھرمات پڑھائے۔ میٹ مٹائے تینو تاپنا، ساچی دات ہر جھولی پائے۔ آپ بُجھائے بھيو اپنا، اگیان

اندھیرا رہیا مٹائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن دوارا نر نرکارا ایک ایک دکھائے مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، گھٹ گھٹ میں رہیا سمائے۔ ترے گن مایا ت کر پردھانیا۔ آپ بنائے پنچم رت، ساچا میل ملانیا۔ بیج بیجے کا یا ساچے وت، اٹا برکھ آپ اگانیا۔ لہو مجھ بنائے ہڈ ماس ناڑی رت، بنت بنائے سری بھگوانیا۔ وچ رکھائے ساچا ت، پون سواسی ویکھ دکھانیا۔ نہ کوئی کتھنی سکے کتھ، کون دوارے آئے جائے سری بھگوانیا۔ نو اٹھاراں ملی وتھ، دیونہار ہر سمرتھ ساچی دیا کمانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے دھیر سریر اک ترانیا۔ مایا لگھ نہ لگے دکھ، اُلٹی نا بھی واساے۔ مٹی رہے ترشنا بھکھ، ملیا میل پُرکھ ابناشاے۔ ساچی سکھنا رہیا سکھ، ویکھے اندر پر تھی اکشاے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے کیتا اندر واساے۔ آپے اندر وس جوت جگایا۔ آپے رُوس، اگیان اندھیرا رہیا مٹایا۔ آپے آئے باہر نس، پوت سپوتا ناؤں دھرایا۔ مایا رانی دئے جھس، بھرے بھرم بھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، کرے کرم لیکھا اک لکھایا۔ لکھیا لیکھا چکے مات، ویلا اتم آئے۔ نہ کوئی جانے دوس رات، صُح شام نہ کوئی سمجھائے۔ اٹھے پہر ویکھے مار جھات، آپے میٹے میٹ مٹائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ہر رگھرائے۔ اتم ویلا اوکھا گھاٹ، سار کوئی نہ رایا۔ کا یا پنجر آن باٹ، پر بھ مایا پڑدہ پایا۔ اتم جوتی کھچے للاٹ، اُپروں نیڑے آیا۔ آپے پاڑے پال کپاٹ، اپنا راہ دکھایا۔ شبد مارے ساچی چاٹ، جوتی لاٹ دئے بھجایا۔ لیکھا چکے ساچے باٹ، روم رومی باہر کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تریلوکی دھارا مستک پارا آپے رہیا دکھایا۔ ہوئے من ویراگی چرن دواریا۔ چرن پریتی جس جن لاگی، ناتا تھے نو دواریا۔ بھجی جگت ترشنا آگی، ساچا میلا کنت بھتاریا۔ آپے بن جائے ہر سرباغی، دیوے شبد سچ تت سہاریا۔ سوئی سرتی جس جن جاگی، ملے وست اپر اپاریا۔ در دوارے ایک ایک وڈ وڈھاگی، جوتی شبدی میل ملا رہیا۔ من چنیل کرے چترانیا۔ سرت سوانی رووے دھاہاں مار، ہر ہر شبد تیری وڈیانیا۔ کر کرپا پار اُتار، نہ ہوئے کدے جدانیا۔ دوس رین رین دوس ایک چرن پیار، سرتی شبد میل ملانیا۔ میل ملاوا ڈونگھی غار، نہ کوئی دھی پت جنانیا۔ ایک شبد سچی گڑمانیا۔ سنی ناری کنت ویاہیا۔ کھچ لیاے در سچ دربار، پھولن سیجا اک وچھانیا۔ جوتی نور کرے آکار، ناد دُھن سچی اُپجانیا۔ چاروں کنت ڈھول مردنگ رہیا وجانیا۔ دوہاں میلا کنت بھتار، ساچی سیجا ایک تے نتیا خوشی منانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سرتی سرت سوانی میل ملائے شبد ہانی، ایک ناتا پُرکھ بدھاتا دوہاں جوڑ جڑانیا۔ جوڑ جڑایا سچ دربار، پر بھ

ساچے میل ملایا۔ شبد گھوڑا کرتیار، سُرَت سوانی لئے چڑھایا۔ آپے ہوئے پھریدار، گر پورا جس نام رکھایا۔ دوس رین رین دوس کرے اُجیار، اندھ اندھیرا رہن نہ پایا۔ سولائ کلیاں تن شنگار، نام کُکا مستک لایا۔ ولیا چھلیا ہر کرتار، جوت سروپی بھیکھ وٹایا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، سوہنا ہار گل پہنایا۔ کرے کھیل اپر اپار، چوراسی کلیاں اپنے لڑ بٹھایا۔ سُرَت کماونی سیو، پر بھ جنائندا۔ ملے میل گھر ساچے دیو، ساچا راہ وکھائندا۔ آتم دیوے ساچا میو، امرت پھل کھوائندا۔ وڈ گنی گن رسنا جہو، جوتی جوت سروپ ہر، جو جن رسنا گائندا۔ سنگر بھائے سہج سُبھائے، سخیاں منگل گایا اے۔ جوت سروپی درس دکھائے، مایا سنگل کٹایا اے۔ جگت ترشنا حرص مٹائے، در دوارا جو جن منگن آیا اے۔ چرن پریتی ترس کمائے، آتم جھولی بھچھیا پایا اے۔ آتم میگھ برس دکھائے، گرگھ تیری اچھیا پور کرایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنے رنگ سما یا اے۔ در منگے منگ بھکھار، چتر سُبانا۔ پر بھ کھولے بند کواڑ، نیڑ نہ آئے پنج شیطانا۔ پنچم میٹے دھاڑ، مارے تیر اک نشانہ۔ چاروں کُنٹ شبد سروپی آپے کرے واڑ، گر پورا جس پچھانا۔ نو اٹھاراں آپ چبائے اپنی داڑھ، گنوت گن ندھانا۔ وانہ آگے تتی ہاڑھ، امرت دیوے ٹھنڈا کھان پانا۔ مسمکھا کایا لئی ساڑ، بال بردھ وچ جوانا۔ گرگھ اُچجائے ساچے لال، جنہاں لیکھا مستک آپ لکھانا۔ دھر درگا ہی مات نشانیا۔ ساچا لیکھا آپ چکایا، پر بھ کر کر وڈ مہربانیا۔ چرن پریتی آپ بندھایا، دیوے دھوڑ سچا اِشانیا۔ کایا نار جتی جگت رکھایا، مایا موڑھ چتر سُبانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھوں دیوے دان سچا نام دانیا، دیونہار داتار سرشٹ سبایا۔ آدانت نہ جائے ہار، ایک رنگ رہیا سما یا۔ ست پُرکھ نرنجن اپر اپار، سار کوئی نہ پایا۔ گرگھ نیتز انجن شبد شنگار، ساچی بتا رہیا بنا یا۔ مانس دیہی کجل دھار، ساچے نیتز پایا۔ نیتز ویکھے کھول اُگھاڑ، اندھ اندھیر مٹایا۔ بجر کپائی پتھر پاڑ، ساچی ہائی ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر چیلہ در گھر ساچے ساچا میلا ایک دھام سُبایا۔ گر چیلہ سچ گھر وسیا، گر پورے دیا کمائی۔ در ساچا مات دسیا، ملی جگت وڈیائی۔ استھل مندر بہہ بہہ ہسیا، دوس رین ہوئے رُشنائی۔ امرت میگھ ایک وسیا، ساون برکھا ہر ہر لائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھوں اندر رہیا جوت جگائی۔ پہلی چیتر چیستن چت، پر بھ چیتا مات کرایا۔ کرے کھیل نت نوت، بھگتاں ہت جوتی جامہ پایا۔ ویکھ دکھانے کایا کھیت، آتم ساچا پنج بجایا۔ گئی ڈھپ مہینہ جیٹھ، ساچا پھل پکایا۔ ستاراں ہاڑی کرے چھایا ہیٹھ، جوتی چھایا شبد ودھایا۔ لیکھے لائے کوڑے ریٹھ، امرت آتم جام پیایا۔ چاڑھے ایک رنگ میٹھ، کایا

چولی رنگ دکھایا۔ ہر ہر ساچا جس جن لیا ڈیٹھ، آپ اپنا بھرم مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، امرت آتم سنج بھنڈارا در دوارے اک ورتایا۔ امرت ساچا کرتیار، سوہنگ سو سما۔ سوہنگ ویکھے ساچی دھار، نبھہر دھارا رہیا وہایا۔ نبھہر دھارا اپر اپار، نو دوارے بند کرایا۔ نو دوارے بند کواڑ، شبد اکھاڑا اک بنایا۔ شبد اٹھائے در دربار، ہاڑ ستارا تال وجایا۔ وجے تال بھگت ادھار، پھڑ پھڑ بیڑا پار کرایا۔ کلجگ تیری انتم وار، جوٹھا جھوٹھا جھیرا رہیا مٹایا۔ پرگٹ ہوئے نر نرکار، بیس اکیسا بھو چھپایا۔ چھبھی پوہ دوس وچار، کایا مائی دیہہ تجایا۔ جگی جوت اگم اپار، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ گرگھاں کرے مات پیار، آتم ترشنا رہیا نبھجھایا۔ پنچم پیارے شبد دُلا، نام ونجارا اک کرایا۔ آپے بخشے چرن پیار، چرنی ناتا اک دکھایا۔ اک سد گیاراں کر وچار، نوواں ستاں ونڈ ونڈایا۔ سوہنگ سو شبد جیکار، پر بھہ ابناشی اپنا آپ کرایا۔ ساچی رسنا گائے ہر نرکار، جیواں جتناں لیکھے لایا۔ کرپا کر اپر اپار، ساچی سیوار رہیا لگایا۔ امرت ہر بھرے بھنڈار، اچرج ریتی رہیا چلایا۔ جن بھگتاں بنھے آپ دستار، لہنا دینا رہیا چکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ سما۔ امرت جل آتم دھارا، ساچی گنگ وہانیا۔ جن بھگتاں دیوے کر پیارا، رنگن رنگ رہیا چڑھانیا۔ در دوارے اک ونجارا، ہر جن ساچا آپ بنایا۔ آپے بنے مات ورتارا، دوویں دھارا رہیا چلایا۔ جوتی جامہ بھیکھ نیارا، موہنی رُپ ہر وٹایا۔ دیوت دیوی دیو دیوے دھارا، امرت کلس ہتھ اٹھانیا۔ مٹمٹھاں کیا مدھ پیارا، بھرم بھلکھے آپ بھلایا۔ سنجگ تیرا سچ وبارا، ایکا راہ سہانیا۔ ایکا نر سچا نرکارا، ایکا جوتی رہیا جگایا۔ ایکا درس دوارا، دو جا در رہن نہ پانیا۔ امرت دیوے ٹھنڈی دھارا، شاتک سیتل ست ورتانیا۔ پاربرہم برہم پائے سارا، پورن آس کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سو اس رسنا بھگت جنانیا۔ امرت آتم پر م پیالہ، پر بھہ ساچے آپ بنایا۔ دیونہار دین دیالا گر سنگت رہیا ورتایا۔ پھل لگائے کایا ڈالا، آپ اپنا رنگ چڑھایا۔ ہوئے سدا سدا رکھوالا، سخی سجن آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درشٹی درشٹ اپنی پایا۔ کلجگ ونج وہاجیا، دکھ بھکھ گڑمانی۔ کوئی نہ رکھے کسے لاجیا، چاروں گنٹ پئی دہائی۔ جو جن آئے در گھر بھاجیا، دیوے شبد سخی سرنائی۔ آپ اپنا سا جن سا جیا، جوت نرنجن مات جگائی۔ رچیا کاج دیس ماجھیا، گرگھاں دیوے مات وڈیائی۔ رکھن آیا لاجن لاجیا، پلا رہیا نام پھڑائی۔ شبد گھوڑے ساچے تازیا، پھڑ پھڑ باہوں رہیا چڑھائی۔ آپ اٹھائے در گھر جائے شبد سرُپی مارے آوازا، گرگھ سویا رہن نہ پائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در دوارے میل ملائی۔ دکھ روگ سنتاپ، جگت

ستایا۔ کلج تیرا ودھیا پاپ، جوٹھا جھوٹھا تاپ چڑھایا۔ نہ کوئی جانے آیا آپ، گر پورا نظر نہ آیا۔ ایک بھلیا سچا پاپ، ہوئے ہنگتا تاپ چڑھایا۔ گرگھ ورا
گر در میٹے جگت سنتاپ، ایک اوٹ رہیا رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد نگارے لائے چوٹ، کایا تال سہایا۔ کایا نگارا وجے تال،
شبد چوٹ لگایا۔ سرت نمائی ہوئے بے حال، نہ درشن پیپا پائیا۔ باہوں پھڑ لئی اٹھال، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ در دوارا اک دکھال، آپ اپنے وچ سمایا۔
آتم جام اک پیال، دوس رین رہیا رنگ لائیا۔ پرگٹ ہوئے دین دیال، دیناں بندھو آپ اکھوایا۔ ہر جن ساچے جگت کنگال، نام خزانہ رہیا بھرائیا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہار سرب سکھدائیا۔ دیونہار ہر ساچی جگتا، کمتی کمت دوائیا۔ مانس دیہی آپ سوارے تیری بھگتا، ساچی جگتا شبد
سٹائیا۔ ایک اکھر ساچا نقطہ، پر بھ ابناشی رہیا لگایا۔ آپے بیٹھا بن کے کمتا، دوجا ڈنڈا نال رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں
دیوے مات وڈیائیا۔ لُبجیا من ویراگ، سویا جاگیا۔ گر پورے لایا بھاگ، دھویا داغیا۔ آپ بھجائے جگت ترشنا آگ، دیپک جوتی جگے چراغیا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد دیوے سچ ور، سرن سرنائی جو جن لاگیا۔ گرگھ تت پچھان آپا جانیا۔ گرمت جگت پردھان، بھرم چکانیا۔ نام چڑھائے
اک بان، لیکھا چکے حیرج کھانیا۔ دیوے درس گن ندھان، لکھ چوراسی پار کرانیا۔ گات گات گات نر ہر ساچا رسنا گات، کر کرپا پار اتاریا۔ گرگھ رنگ
لال رنگ لاٹا۔ گرگھ تولے پورے تول، اک دکھائے سچ محلٹا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد پھڑائے ساچا پلٹا۔ نش اکھر دکھر رہیا
بول، دیپک جوتی ایک بلٹا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چل اولٹری جگت چلٹا۔ جگت اولٹری چال، بھینو نہ رایا۔ پرکھ ابناشی کھیل اپار، نو
کھنڈ پر تھی پاوے سار، ستاں دیپاں کرم وچار، دس کسے نہ آیا۔ لوآں پریاں اک جیکار، شبد کرائے ہر گردھار، کلج تیری انتم وار، سوہنگ ساچا جاپ
جپایا۔ پون انجا چھتر بھلار، سال بونجا کھیل اپار کھیلے کھیل جیوں شطرنج۔ لکھ چوراسی تیری انتم وار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ آتم
رہیا وچار۔ گرگھ منگے منگ در گھر منگیا، پرکھ ابناشی چاڑھے ساچا رنگ، امرت آتم وہائے ساچی گنگیا۔ نو دوارے جائے لنگھ، دسویں دیکھے شبد رنگیلا پلنگیا۔
سرتی ڈوری شبد پتنگ، آپ اپنے رکھے انگ، چلے چال اک بہنگ، چٹے گھوڑے کسے تنگیا۔ ڈونگھی کندر جائے لنگھ، در گھر ساچے دہ دشا بھرم نوارے وجا
جند، جگے جوت رو رو سسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ سہائے کایا مندر، گرکھاں راہ ساچا دسیا۔ کایا مندر ہر رکھنا تھ، آتم سیجا ستا پیر پساریا۔ سرشٹ

سبائی سگلا ساتھ، دس کسے نہ آرہیا۔ گرگھماں مستک لیکھائے ماتھ، دُھر درگاہی میل ملا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سُہیلا آپ اکھوا رہیا۔ شبد سُہیلا سنگ سکھائی، نر نرائن نر ویرا۔ ویکھ دکھانے تھاؤں تھائیں، گرگھ ساچے کر کر مہرا۔ پکڑ اٹھائے پھر پھر باہیں، کلجگ انت نہ لائے دیرا۔ دوس رین دیوے ٹھنڈیاں چھانئیں، مایا بھرماں ڈھاہے ڈیرہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ دکھائے ایک گھر سنجھ سویرا۔ ایک گھر اک اُجالا، دوس رین رُشائیا۔ جوتی جگے گر گوپالا، اندھ اندھیر رہن نہ پائیا۔ شبد بھوشن رنگ لالا، اُسے پرکاش کرائیا۔ سَت پُرکھ نرنجن سَت بنائے دھرم سالہ، آپ اپنا وِج کُکایا۔ آپ چلے اولڑی چالا، بھيو کسے نہ رائیا۔ جوت نرنجن اک اکالا، گھٹ گھٹ میں رہیا سمائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے کایا مستک دیکھ تھالا، مانک موتی کون کُکایا۔ مندر اندر ویکھے دھرم سالہ، مسجد کعبہ کُنڈالاہیا۔ بجر کپائی توڑے تالا، شبد ہتھوڑا اکو لائیا۔ ویکھے پھل کایا ڈالا، چاروں کُنٹ ویکھ دکھائیا۔ گرگھ ورلے ملیا ہر ہر شبد دلالا، گر پورے رہیا ملائیا۔ شبد سرُپی اُپر دیوے نام دوشالا، کایا چولی پڑہ پائیا۔ سَتجگ دسے راہ سکھالا، سوہنگ سو ساچا جاپ جپائیا۔ دوس رین کرے پرتپالا، جو جن رسنا رہیا گائیا۔ نہ کوئی جانے ہنال سیالا، باراں تیس ایک رنگ سمائیا۔ جگت اولڑی چلے چالا، راگ چھتیس بھيو نہ پائیا۔ گوہند گوہند گوہند کھیل نرالا، وید پُراناں رہیا بھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، انجیل قرآنا وِج جہانا دس کسے نہ آئیا۔ نہ دپسے ویکھنہار، ہر گھٹ سمايا۔ شبد جھلائے ساچا سہسے تاج باز اک اڈایا۔ اک چلائے شبد حدیث، سوہنگ سچ آواز لگایا۔ کھانی بانی خالی خیسے، مایا رانی پندھ نکایا۔ لیکھا چکے دند تیسے، نر نرائنار سنا گایا۔ میل ملائے بیس اکیسے، آپ اپنی دیا کمایا۔ ایک چھتر جھلے سیس جگت جگدیشے، دوسر کوئی رہن نہ پایا۔ کالا سوسا عیسے موسے، وِج اُنیسے دے مٹایا۔ پکڑ اٹھائے شاہ ابنوسے، اٹھ اٹھاراں ہوئے ہلکایا۔ لیکھا منگے چنے رُسے، سمت ستاراں بھيو گھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ آتم ویکھ در، ساچی رنگن رہیا رنگایا۔ رنگ امولا چاڑھ، کایا چولی ہر رنگایا۔ پرے ہٹائی پنچم دھاڑ، سُر ت شبدی میل ملائیا۔ در گھر ساچے دیوے واڑ، ساچا دھام اک دکھائیا۔ آپے ہوئے پچھے اکاڑ، جوتی شبدی سیو کمائیا۔ ہر ہر رمیا ناڑ ناڑ، ناڑ بہتر جوڑ جڑائیا۔ بیچ پنچائی دیوے جھاڑ، شبد ڈنڈا رہیا اٹھائیا۔ گرگھ ساچا ساچا لاڑ، شبد گھوڑے رہیا چڑھائیا۔ نہ کوئی جانے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، اُچ ٹلے پر بت پار کرائیا۔ وانہ لگے تتی ہاڑ، سیتل دھارا امرت آتم آپ پیائیا۔ جگت ترسنا دیوے ساڑ، آپ اپنا سر ہتھ کُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ آتم ویکھ در، ساچے گھر وجے

ودھائیآ۔ آتم گھر وجے ودھائی، پُرکھ ابناشی پایا۔ دوس رین نہ ہوئے جدائی، سوہنگ منگل ساچا گایا۔ کلجک میٹے انتم چھای، سَتجگ ساچا چن چڑھایا۔ ہر بھگت اُٹھائے پھر پھر باہیں، اندرے اندر رہیا ملایا۔ منتمکھ روندے مارن دھانہی، گر گوہند نظر نہ آیا۔ گرگھ درشن پانن چائی چائیں، چھبھی پوہ شبد دہاڑا آپ بنایا۔ پون سنہیہڑا دیوے جاندے راہی، گر پورے سیوالایا۔ پریاں لوآں ویکھ دکھائی، پلو ایکا ایک پھڑایا۔ دوسر کوئے جانے ناہی، پُرکھ ابناشی اپنا بھیس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ آتم ویکھ در، پورب لہنامات دوايا۔ پورب لہنامات دوائے، لیکھا جگت چکایا اے۔ شبد گہناتن پہنائے، بھانڈا بھرم بھٹایا اے۔ بھانا سہنا تھم سنائے، تیجا لونن کھلایا اے۔ درگھر ساچے ایکا بہنا، گر سنگت میل ملایا اے۔ جھوٹے وہن مات نہ وہنا، اوچاں نیچاں بھيو چکایا اے۔ پُرکھ ابناشی ایکا رہنا، کلجک ویلا انتم آیا اے۔ لکھ چوراسی لیکھا دینا پینا، دھرم رائے تھم سنایا اے۔ گرگھ ساچا نیتز ویکھے پر بھ ابناشی ساچے نینا، آپ اپنی گود اُٹھایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر منتر شبد پڑھایا اے۔ گر منتر شبد امول، ہر پڑھنیا۔ لکھ چوراسی رہیا تول، جن بھگتاں بیڑا بنھیا۔ کایا گگری لئے پھول، دس نہ آئے مات آتم انھیا۔ گرگھ ورلے بھاگ لگائے کایا چول، شبد سنائے ساچا بول، کسے ہتھ نہ آئے چھپر چھنیا۔ نام مردنگا وجے ڈھول، مایا پڑدے دیوے کھول، جوٹھا جھوٹھا بھنے بھانڈا جو جن کاپچی ونگیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ آتم ویکھ ہر، نو دوار آپے لکھیا۔ نو دوارے چھڈ، دیا کمائیندا۔ ناتا تھاماس ناڑی ہڈ، جوت زرنجن دیا کمائیندا۔ ڈوگھی بھورے سرتی کڈھ، شبدی میل ملائیندا۔ پنجاں چوراں دیوے وڈھ، شبد کھنڈا اک چلائیندا۔ گرگھیں آپ لڈائے لڈ، آپ اپنی گود اُٹھائیندا۔ جودھا سورا ہر وڈ وڈ، رن ساچا جت دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ آتم ویکھ در، کایا چولے بھاگ لگائیندا۔ کایا چولا پھل اپارا، پُرکھ ابناشی جوت جگایا۔ گرگھ نہ جانے آلا بھولا، پر بھ ساچے دیا کمائیا۔ پرگٹ ہویا کلا سولا، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ کلجک تیرا انتم کھيڈن آیا ہولا، لکھ چوراسی رنگ گلالا رہیا چڑھانیا۔ پورا تول انتم تولا، سوہنگ اکھر ایکا بولا، گرگھ ورلا تول تلائیا۔ لکھ چوراسی تن من پھولا، دھرم رائے دے دسن گولہ، ساچا نام کسے در دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھیں آتم ویکھ در، آپ اپنا رنگ دکھائیندا۔ آپ اپنا رنگ دکھائے، ہر رنگ پر بھ راتا۔ بھگت سہیلا سنگ نوائے، گرگھ ساچے پارذاتا۔ انگ سنگ سنگ انگ آپ ہو جائے، میٹ مٹائے اندھیری راتا۔ شبد گھوڑے تنگ کسائے، چاروں گنٹ رہیا

دوڑائے، پُریاں لوآں پار کرائے نیڑے آئے کلجگ انتم واٹا۔ سنجگ ساچے رہیا جگائے، دھرت مات دی گود بیٹھائے، مستک ٹکا لائے للائٹا۔ گرگھ ساچے سنگ رلائے، بھنڑی رین خوشی منائے، بھیناں بھنیا اک بنائے، لیکھا چکے ذاتاں پاتاں۔ ساچا سنیا منگل گائے، جگت نیا اک چلائے، جن بھگتاں دیوے نام سوغاتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ آتم ویکھ ہر، دیوے درس بوہ بھانتا۔ بوہ بھانتی بوہ بھانت ہر بھتاریا۔ آپے بیٹھا دسے اِکانت، آپے گھٹ گھٹ رہیا پساریا۔ آپے رین اندھیری رات، آپے جوت کرے اُجیاریا۔ آپے پتا آپے مات، آپے پوت سپوتا کرے پیاریا۔ آپے گوتی ورن ذات، آپے وسے سب توں باہریا۔ آپے شبدی داتا وڈ کرامات، آپے دس کسے نہ آرہیا۔ آپے امرت ویلا سچ پر بھات، آپے سندھیا سکھ وجا رہیا آپے جوتی کملاپات، آپے ہون کرا رہیا۔ آپے ہوئے اتم ذات، آپے نیچو نیچ اکھوارہیا۔ آپے ہوئے ساچی دات، آپے خالی ہتھ دکھا رہیا۔ آپے گائے ساچی گاتھ، آپے کھ بھوارہیا۔ آپے آپ تریلوکی ناتھ، آپے ساتھ تبارہیا۔ آپے مستک لیکھا کھے ماتھ، آپے لیکھ مٹا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ آتم ویکھ در، ساچا ساتھ آپ نبھا رہیا۔ آپے چتر سجان، آپے موڑھیا۔ آپے برہم گیان، آپے کوڑیا۔ آپے شبد نشان، آپے دسے دُریا۔ آپے گوپی ساچا کاہن، جن بھگتاں دسے حاضر حضوریا۔ آپے شبدی پھڑے تیر کمان، لکھ چوڑاسی کرے چوریا۔ آپے جودھا ملی بلوان، پر بھ سرب کلا بھر پوریا۔ آپے دیوے پین کھان، جودھا داتا سچا سوریا۔ آپے میٹے جم کی کان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں آتم ویکھ در، آسانسا پوریا۔ آسانسا پور، سگلی چنت مٹائیندا۔ ایکا بخشے چرن دھوڑ، مہما اگت گنی نہ جائیندا۔ سرشٹ سبائی دسے کوڑو کوڑ، گرگھ ورلے ساچے سنت بوچھ بُجھائیندا۔ ممتکھ نہ جانے جگت موڑھ، من متی وچ سائیندا۔ گرگھ ورلے رنگ چڑھائے کایا گوڑھ، نام رتی وچ ٹکائیندا۔ دھرم رائے پر بھ کٹے جوڑ، ایکا پٹی شبد پڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ آتم ویکھ در، ساچی وٹی سوہنگ ناؤں ساچے دپیک وچ ٹکائیندا۔ سسا دپیک کرتیار، ہوڑے وٹی لائیا۔ پریم پیالہ تیل اپار، چوڑاں ہٹی ویکھ دکھائیا۔ سجن سہیل آپ کرتار، دوویں دھارا رہیا کٹی، کوئی بھیو نہ جانے رائیا۔ آپ ٹکائے کایا مٹی زرگن سرگن کھیل کرائیا۔ گرگھ ورلے لاہا جان کھٹی، جو جن رسنا رہے گائیا۔ کسے ہتھ نہ آوے تیر تھ تٹی، اٹھسٹھ بھونڈی پھرے لوکائیا۔ نو دوارے نہ کوئے دکھائے نام ہٹی، ساچی دست کسے ہتھ نہ آئیا۔ جن بھگتاں دُرمت میل پر بھ ساچے کٹی، سوہنگ ساچا جاپ جپائیا۔ آتم جوت جگے لٹ لٹی، دوس

رین کرے رُشانیا۔ دُئی دویتی میٹے پھٹی، پر بھ ساچی پٹی لائی۔ دند تیسے وٹی وٹی، رسنا وٹ چٹھائی۔ ہا ہے پٹی پر بھ لائے سبی دوویں پاسے کٹی، تکھے منہ رکھائی۔ دھارا بتی رکھے نکلی، اُپر جوت جگائی۔ بلے تیل آوے کھچی، سرتی سرت بٹھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سسا ہوٹا ہا ہا پٹی کایا مندر اندر اک ٹکائی۔ ہا ہا ڈنڈا رہیا وکھ، نو دوارے انتم کنڈھا، پر بھ ابناشی لیا رکھ۔ پنڈ برہمنڈ پر بھ پائی وٹا، دوہا کینا وکھ وکھ۔ ہا ہے موٹا سکھمن ناڈی جوڑا، کوئی نہ رسنا سکے لکھ۔ آگے جائے ادھوچکارے جوڑا، بھيو کوئے نہ پائے۔ سنگر ساچا پرگٹ ہوئے پھر آئے بہڑا، سو پُرکھ زرنجن دیا کمائے۔ اک لگائے ساچا پوڑا، در گھر ساچا دھام سہائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ آتم ویکھ در، مٹھا کوڑا آپ جنائے۔

★ ۲۷ پوہ ۲۰۱۲ بکری ہر بھگت دوار جیٹووال ضلع امرتسر ★

چار جگ پر بھ چاکری، لوک مات کردا آیا۔ کلج تیری انتم واٹری، بھیکھا دھاری بھیکھ وٹایا۔ چاروں گنٹ اندھیری راٹری، دہ دس اندھیرا چھایا۔ جوٹھی جھوٹھی واوگے تاٹری، دھرم کرم دس نہ آیا۔ پاپاں بنھی گھر گھر گاٹھری، انتم پار بلایا۔ گرگھ ورلے ملیا پر بھ سکھری، سچا جام پیایا۔ کلج کایا مایا آکری، نہ ہوئے کوئے سہایا۔ پر بھ آپ اٹھایا ساچا شبد مست ہاٹھری، سوہنگ نیزہ ہتھ پھرایا۔ جن بھگتاں پچھن آیا واٹری، آپ اپنا رنگ وٹایا۔ جگت چلائے ساچی گاٹھری، اکتھنی کتھناہ کسے گایا۔ آتم چنتا پر بھ در لاٹھری، در دوارے درشن پایا۔ ملیا میل تریلوکی ناٹھری، ناتھ اناٹھاں ہوئے سہایا۔ ڈھر درگاہی ساچا ساٹھری، ساچا سنگ نبھایا۔ لیکھا لکھے مستک ماٹھری، لکھنہار آپ رگھرایا۔ ہتھ پھڑے ساچی تاٹری، سوہنگ کنڈا نام اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیرا انتم کنڈھا لکھ چوڑاسی رہیا دکھایا۔ لکھ چوڑاسی انھولینے، مات ہوئی اندھیری رینا۔ نو دوارے گولینے، ناتاٹھے بھائی بھینا، دھرم رائے دی چولینے، نہ کوئی دسے ساک سینا۔ الہڑ جوانی بال انھولینے، نیتز کجل کسے نہ رہنا۔ پر بھ چاڑھن آیا ڈولینے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوڑاسی دیوے ور، بھانا پینا سب نوں سہنا۔ سیس تاج سلطانیا، ہر ساچے شاہ سلطان۔ سیس تاج مہربانیا، ہر ساچے مہربان۔ سیس تاج جیا دانیا، دیوے جیا دان۔ سیس تاج گن ندھانیا، گنوتا گن رہیا پچھان۔ سیس تاج پُرکھ سُبانیا، لکھ چوڑاسی رہیا دکھان۔ سیس تاج ملی بلوانیا، راج راجاناں ویکھے آن۔ سیس تاج نوجوانیا، نوجوانا ویکھے وچ میدان۔ سیس تاج آپ ٹکانیا، جوت سروپ سری بھگوان۔ ساچا توڑا نام لگانیا، جھنڈا جھلے جگت

نشان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیون آیا برہم گیان۔ آتم برہم گیان، شبد جنائیا۔ پُرکھ ابناشی کر دھیان، گرگھ ساچے رہیا جگائیا۔ دیوے نام گن ندھان، آتم ترشنا بھکھ مٹائیا۔ آپ مٹائے جم کی کان، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ مایا بھلے جیو نادان، جوٹھا جھوٹھا موہ ودھائیا۔ کلجک خاک رہے چھان، لال املا ہتھ نہ آئیا۔ ہر بھگت سہیلا اٹا مارے بان، سوہنگ چلہ رسن چڑھائیا۔ آون جاون توڑے بان، پنت پاؤن آپ اکھوائیا۔ پنچ سنگھارے راما راون، ساچی نام کمان اٹھائیا۔ بھیکھادھاری زر ہر باون، ول چھل آپ کرائیا۔ کلجک ویکھے کامنی کامن، دوس رین پھرے ہلکائیا۔ جن بھگتاں ہووے ساچا ضامن، دُھر درگاہ دئے گواہیا۔ آپ پھڑائے اپنا دامن، نہ سکے کوئے چھڈائیا۔ لیکھے لائے کایا چامن، پنجاں تتاں تت سمائیا۔ اک کرائے ساچا نہاؤن، ساچے امرت تال نہائیا۔ آپے ہویا پنت پاؤن، پنت پنیتا رہیا کرائیا۔ نو دوارے بہہ بہہ گاون، دسویں کوئے سار نہ پائیا۔ نہ کوئی برکھے میگھ ساون، کلجک کالی گھٹا چھائیا۔ مایا چمکے دامنی دامن، اپنا تیج رہی دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھیاں رہیا سمجھائیا۔ کلجک اندھیری رینڑیئے، نیز کھول اگھاڑ۔ کلجک کالی رین اندھیرڑیئے، کالا گھنٹک پاڑ۔ کلجک کالی رین اندھیرڑیئے، کالا سوُسا دینا ساڑ۔ کلجک کالی رین اندھیرڑیئے، عیسیٰ موسیٰ دینے جھاڑ۔ کلجک کالی رین اندھیرڑیئے، نال اٹھائی موت لاڑ۔ کلجک کالی رین اندھیرڑیئے، جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا دیوے جگت ور، منمگھ جھوٹھے دیویں ساڑ۔ کالی رین خوشی منائی، پر بھ ساچے دیا کمائیا۔ کلجک تیرے گھر وئے ودھائی، ہاہاکار کرے لوکائیا۔ لکھ چوراسی بھيو نہ جانے رائی، پر بھ ساچے بنت بنائیا۔ اتم پاؤن آیا پھاہی، مایا جال اک وچھائیا۔ جوٹھا جھوٹھا مات ماہی، ماہی گیر کال رکھوائیا۔ اپنی کل رہیا ورتائی، چاروں گنٹ رہیا بھوائیا۔ ول چھل سبئی تھائیں، سرت کسے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کالی رین دتا ور، ہوئے وڈ وڈی وڈیائیا۔ منمگھیاں پی پی لہو رجن آئی، آپا گھ گھلایا اے۔ امرت دھارا تجن آئی، مدراماس ہلکایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دے مت رہیا سمجھایا اے۔ دیوے مت چھوٹی بالی، رین اندھیری بالڑیئے۔ چاروں گنٹ اندھیری چھائی، کوئی کوٹ نہ دپسے کھاڑیئے۔ جگت اولڑی چلی چالی، نہ کوئی دپسے باغ ماڑیئے۔ پون بھر پور مارے چھالی، جڑھ اگھاڑے پت پت ڈاڑیئے۔ جگے جوت اک اکالی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، دو ہتھیں رہنا کھاڑیئے۔ رین اندھیری عرض گزارے، کرپا کر گردھاریا۔ لکھ چوراسی جیو جنت چاروں گنٹ ہوئے ہنکارے، دھرت مات رہے پکاریا۔

ہوئے ہنگتا کرے پساہے، کوڑو کوڑ ہوئی گڑیاریا۔ بھکھا ننگا مار للاکارے، پھر دا کال چار چپھیریا۔ کوئی نہ پاوے سارے، رین کالی آگھیریا۔ آپ دکھائے
 سچ دوارے، پُرکھ ابناشی پایا پھیریا۔ لوک مات لئے اوتارے، جانا در نہ لائیں دیریا۔ دیوے ور سچّی سرکارے، آیا گھر کرے مہریا۔ دیونہار سرب
 سنسارے، در دوارا نیرن نیریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپارے۔ کالی رین دیوے متا، کال رہی سمجھایا۔ پنجاں تیاں پیتی
 رتا، ساچا راہ رہی دکھایا۔ نہکٹک چرن ناتا، تیرا رہی جڑایا۔ پرگٹ ہو یا پُرکھ سجاتا، سار کسے نہ پانیا۔ دیون آیا ساچی داتا، جو جن آئے سرناپا۔ رین
 اندھیری کالی راتا، دوئے جوڑ سپس رہی جھکایا۔ اکٹھے ہوئے بھین بھراتا، پر بھ جوڑی رہیا بنایا۔ سرشٹ سبائی ایکا کھاتہ، دن ستاں دئے بھرایا۔ اک
 بنایئے دھرتی ماتا، دوسر کوئی رہن نہ پانیا۔ پُرکھ ابناشی رہ جائے ذاتا، ورن گوت میٹ مٹایا۔ جوت زرنجن گائے گاتھا، دوسر اکھر نہ کوئی پڑھایا۔ شبد دسے
 ساچا راتھا، تیاں لوکاں رہیا چلایا۔ دیوے دات تریلوکی ناتھا، جائے پے سرن سرناپا۔ کلجگ اگوں ٹیکے ماتھا، کال کالے خوشی منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ساچی بنت رہیا بنایا۔ کالی رین راہ دکھایا اے۔ آیا کال دواریا پُرکھ ابناشی در دوارے، دوئے جوڑ سپس جھکایا اے۔ نین منڈھاری نین
 اگھاڑے، لوچن کھول دکھایا اے۔ کال کالا کڈھے ہاڑے، بھکھا ڈھڈھ دکھایا اے۔ میں لٹیا گیا دن دہاڑے، کوئی طعاما ہتھ نہ آیا اے۔ میرے دن
 آئے ماڑے، پر بھ ساچے دلوں بھلایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھیرج شانت رہیا دھرایا اے۔ کال بلی بلوان، چرن نمسکاریا۔
 پُرکھ ابناشی مار دھیان، نیتز رووے کرے گریازاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل اپر اپاریا۔ نیتز کھولے نین اگھاڑا۔ کالے
 کال پر بھ جی تاڑا۔ ایکا رنگ دکھائے بٹی دھاڑا۔ سنگ نبھائے موت لاڑا۔ مہینہ دکھائے جگت ہاڑا۔ لکھ چوراسی ہر جی ساڑا۔ منمکھاں سینے پاڑا۔ وڈ
 دھاوڑی دھاڑا۔ اُچ پہاڑ ٹلے ڈھاہوندا۔ امرت تیر چلے چڑھاوندا۔ کلجگ تیرے شلے کراوندا۔ اک سد گیاراں دن لکھاوندا۔ ستاں دیپاں ونڈ ونڈاوندا۔
 نوواں کھنڈاں رنڈ کراوندا۔ برہمنڈاں وچ سناوندا۔ جیرج انڈاں میٹ مٹاوندا۔ در بھنڈا دس نہ آوندا۔ سوہنگ کھنڈا اک اٹھاوندا۔ نام ڈنڈا لمبا رکھاوندا۔
 آپے ونڈن آیا ونڈاں، نہ کوئی کسے چھڈاوندا۔ میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈا، ساچی ونڈا ونڈا ونڈاوندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے
 رنگ سماوندا۔ رنگ سمایا ست رنگ۔ ست رنگا ہر ستونیتیا۔ کال دُہائی بھکھ ننگ، چاروں گنٹ نہ لے پیتا۔ در دوارا رہیا لنگھ، پر بھ دے سمجھاوے تیا۔

ہوئے سہائی انگ سنگ، لکھ چوڑاسی کرنی ہتیا۔ اک پھڑائے ہر مردنگ، آپ وجائے چوڑاں ہٹیا۔ جون اجونی کرنی بھنگ، نہ کوئی دسے کایا مٹیا۔ لکھ چوڑاسی کایا ونگ، اُپر مارے ساچی سٹیا۔ شبد گھوڑے کسے ننگ، وڈ جودھا سورا مرٹیا۔ سچ دوارا لینا مل، وڈ جٹ جٹیے جٹیا۔ کلج اودھ گئی ہنڈھ، اتم ویلے جائے پھٹیا۔ کرے کھلے ہر برہمنڈ، جیوں ناچ نٹو آٹیا۔ کھانی جانے جیرج انڈ، ویکھ وکھانے ساچے ہٹیا۔ اتم کرے کھنڈ کھنڈ، باہر کڈھائے آن باٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ورلے سنت جن رسنا ناؤں رٹیا۔ گرگھ ایک ناؤں ہے، وسے ہر ہر رائے۔ نام سچا نشان ہے، ویکھے سب سب تھائے۔ ہر ہر تھاؤں دھرم دیبان ہے، دوسر کوئی جانے ناہے۔ گر گوہند گوہند گر گوہند پاربرہم گیان ہے۔ پاربرہم گیان اک دھیان، ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی چرم، پتا پوت نہ کوئی جرم، شبد دھاگا ساچا سوت، پون کرم جوتی ہون کران ہے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آد آد آد گر برہما برہما برہما شبد سر جگاد جگاد آد مہربان ہے۔ جوتی نور نور زویر نہ کوئی ورن گوتی، نہ دسے کسے گرام شہر ہے۔ سرب کلا آپے بھر پور، آپے جانے اپنی مہر، کدے نہ ہووے نیڑ دور شبد پیائے ساچا سیر، شبد پریمی ساچی مہر ہے۔ طرز سنائے ساچا راگ، ایک لہر ہے۔ پون دیوے ساچی ٹور، گوہند گوہند گوہند گر گر شبد جوتی جگے نورو نور ہے۔ نور جوت اُجالا، گر شبد گر گوپالا، سر پون ہون دیا لا دھر، جوتی جوت سروپ ہر، آپے آپے ویکھے کوئی کوٹ ہے۔ گر گر گر گوہند گوہند رکھوالا ٹوں گوہند۔ گہر گہر گہر گور گور ایک مانگے مہر مہر مہر نند نند چکائے چکے ہیر پھیر میر تیر۔ دھا دھا امرت سندھ آپ پیائے کر کر کر پھیر پھیر پھیر۔ آپے جانے جگت نند، جگا جگنت کئی کئی ویر ویر ویر۔ سگل مٹائے سگلی چند، نہ لائے دیر دیر دیر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پھیرا پایا دوجی ویر۔ مات تجیا در گھر، ساچا گھر ساچا ہر جوت ملایا۔ جوت جگایا ملیا ور، لوک مات پھیرا پایا۔ شبد بھنڈار نال بھر، پنچم کڈا لاہیا۔ آپ اپنی کرپا کر، ساچا کرم کمایا۔ دھرنی دھرنی دھرنی دھر، ورنی ورنی ورنی کر، سرنی سرنی سرنی پڑ، ساچی سرن نبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا ویس کر، لوک مات کل تجیا در، اپنا رنگ وکھایا۔ رنگ رنگیا رنگ رتڑے، رنگ کیا کرتا۔ وسیا در گھر ساچے سترے، پڑکھ پڑکھوتم جوت زرنجن کر آکار۔ آپے آیا بھاگ لگایا در گھر ساچے ورتڑے، گرگھ ساچے کر پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنے آیا گھر بار۔ کھولے در کرے کھیل اپر اپاری۔ سچ دوارا تچ کے آیا، پاربرہم اُپکاری۔ لوک مات وچ بھج کے آیا، چھڈی دیہہ پیاری۔ جوتی لاڑا سچ کے آیا،

پورن سنگھ ملی سچی ناری۔ اپنا پڑوہ کج کے آیا، ایک پائی سوہنگ بھلکاری۔ جگت جوانی تچ کے آیا، جوت نرنجن کر آکاری نرنکاری۔ شبد گھوڑے سچ کے آیا، ویکھے کھیل ماری۔ امرت پی پی رنج کے آیا، بھردار ہے بھنداری۔ جوتی جوت سروپ ہر، گوہند گوہند گوہند گورگر کرے کھیل اپاری۔ ناری کنت ہنڈھاون آیا، کلجک دوجی واری۔ ساچی جوت جگاؤن آیا، سوہنگ وڈا بلکاری۔ اپنی ہتھیں تیل چڑھاؤن آیا، دیون آیامات سچی سرداری۔ راجا رانا تختوں لاهون آیا، سپس بٹھ سچی دستاری۔ سنت منی سنگھ سویامات اٹھاؤن آیا، کرے کھیل اپاری۔ چارے کنتاں رسنا گاون آیا، نہ کوئی جانے چو بے چاری۔ ساچا دھام سہاؤن آیا، نو دواریاں وسیا باہری۔ دُشت ہنکاری راون راما مارن آیا، جیوں کنسا کرشن ماری۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنے وسیا گھر، پرگٹ ہو یا پہلی واری۔ آیا سنت سہیلا اک سہیلڑیا۔ آپ ملایا اپنا میلا، گرگھ بنائے ساچی چیلڑیا۔ کلجک تیرا انت سہائے ویلا، پُرکھ ابناشی وڈ وڈ البیلڑیا۔ اپنے گھر کرائے میلا، نہ ہوئے وقت دھیلا، کلجک ویلا انت سہیلڑیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنے وسیا گھر، لوک مات ہر جوت دھر، ساچا میل میلڑیا۔ ساچی ناری کنت پیاری آپے آپ سہاؤندا اے۔ آپے کرے ساچی کاری، پہلا پریم پہلی واری اپنی گود اٹھاؤندا اے۔ آپے بیٹھا بھجباں پساری، آپے مات اٹھاؤندا اے۔ آپے چھپیا اندر باہری، دس کسے نہ آؤندا اے۔ گرگھماں دیوے نام نُماری، دوس رین ایک رنگ رنگاؤندا اے۔ سنت منی سنگھ کر وچاری، اپنی ونڈ ونڈاؤندا اے۔ ملیا میل ہر نرنکاری، ایک گنجھل پاؤندا اے۔ کلجک ویلا انتم بھاری، اپنا حکم چلاؤندا اے۔ بردھ اوستھا ڈکھ لگا بھاری، بندینانے بند کراؤندا اے۔ دوئے جوڑ کرے نمسکاری، پُری گھنک سپس نوآؤندا اے۔ جنم نہ دواؤنا دوجی واری، ہور نہ ڈکھ اٹھاؤنا اے۔ میرا قرض رہیا سر بھاری، توں جو دھا سور بلکاری، میں جاواں تیتھوں بلہاری، کھوں آکھ سناؤندا اے۔ پر بھ پورے کرپا دھاری، اک دتا سپس پیاری، مایا ممتا کر نیاری، اپنا آپ چپاؤندا اے۔ ویکھے کھیل راج درباری، ملے میل سچی سرکاری، ساچا اپنا حکم سناؤندا اے۔ ایک ہووے ہاہا کاری، کون سرشی رہیا ماری، جوٹھا جھوٹھا لیکھ لکھاؤندا اے۔ جوت نرنجن تیز کٹاری، والی ہند پہلی ماری، نہ کوئی ہور چھڈاؤندا اے۔ ملے حکم سچی سرکاری، پکڑے جیو جنت گواری، جو رسنا تیر چلاؤندا اے۔ آؤنا چل پچے درباری، ویکھن سنگھ پورن کیہڑا لائی بیٹھا دھر درگاہی یاری، مسمکھاں آئی قسمت ماڑی، سنت منی سنگھ تیری لاج رکھائے چرن چھہائی داہری، سوہنی بنت بناؤندا اے۔ تیرے سنگ نہ آئی موت لاڑی، پُرکھ ابناشی پچھے اگاڑی، بھو کوئے نہ پاؤندا اے۔ ہوئے

کھیل ستاراں ہاڑی، پر بھ ساچا لیکھ لکھاؤندا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی سرن رکھاؤندا اے۔ جگ جگ میلا آپ کر، جگ جگ میل ملائیندا۔ سجن سہیلا آپ بن، بیڑا بنے لائیندا۔ نگر کھیڑا اک تن، گھلا ویہڑا آپ دکھائیندا۔ آون جاون گیرا جن، اپنا آپ سنگ نبھائیندا۔ آپے دیوے نام دھن، پلے گنڈھ بٹھائیندا۔ شبد سنائے راگ کن، ساچی بھکھیا اک دکھائیندا۔ ہر بھگت چڑھائے ساچے چن، جوتی اپنی وچ دکھائیندا۔ ہر جن آتم جائے من، نین نیئاں وچ سمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوہاں جوڑا اک در، اک دکھائے ساچا گھر، ساچا تخت سہائیندا۔ ساچا تخت جگت سلطان، اُتے ہر مُرا ریا۔ ساول سُندر گوپی کاہن، مورکٹ سیس دستاریا۔ تئاں لوآں مار دھیان، بیٹھا کر سولاں شنگاریا۔ در دوارے کھڑ آپ دربان، دھرو نام اپاریا۔ دوس رین رکھے چرن دھیان، پاربرہم کرے اُپکاریا۔ پیر سُداما آیا انجان، ڈھیہہ پیا دواریا۔ کون دوارے لدا مان ملے میل کرشن مُرا ریا۔ دینا اک سچا فرمان، آیا در بھگونت بھگت بھکھاریا۔ اگوں بولے در دربان، کون ناتا وچ سنساریا۔ بولے سُداما لے کے آیا دھر فرمان، میت میت گواریا۔ ملے میل کتہبان، ہوئے بھگت پارکناریا۔ حکم سنایا در دوار، آپ اٹھایا کرشن مُرا ر، وچ وچولا آپ اکھوارہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کھجگ اتم انت تئاں میلا اک دربار، ساچا گھر دکھا رہیا۔ ساچا تخت ہر شاہو براجے، دیکھے رنگ اپاریا۔ بھگت جئاں ہر کرے کاجے، سرشٹ سبائی کرے خواریا۔ بھاگ لگے دیس ماجھے، جاگے وڈ وڈ سنت پر بھ کرے پر اُپکاریا۔ بے انت بے انت گنت گنت نہ پاوے کوئی ساریا۔ آپے کھیلے آدانت، آپے میلے جگا جگنت، آپے بٹھے ساچی دھاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے دھر دا ور، نہ ہوئے مات خواریا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوؤں بھگوان، نہکنتک نرائن ز، جس جن منگیا آئے ور، گھر سر سچا چرن دواریا۔ گوکل متھرا مان، من ڈیرہ لایا۔ ون ترن مویا ہر بھگوان، پر بھ درشن پایا۔ پر بھ درشن گن ندھان، ساچی اُتپت دے کرایا۔ اُتپت ہوئے وچ بیابان، سچ محلہ دے وسایا۔ کرپا کر آپ بھگوان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کرم رہیا کمایا۔ تن گوکل من متھرا مان، سُرتی من کر چچان۔ شبد بنے تیرا بندرابن، جوت زرنجن ساچا کاہن۔ بھرم بھرم بھرم پر بھ دیوے بھن، شبد دکھائے اک نشان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے دات گن ندھان۔ من مویا ہوئی بھلو اڑی، رُت بسنتی آئی۔ رُت بسنت ملیا میل کنت، آتم گھر وٹی ودھائی۔ کوئی نہ دےسے ہور ساچا سنت، بھیکھ پکھنڈا بھری لوکائی۔ ایکا اوٹ ایکا چوٹ ایکا جوت مہما گنت، اکھ نہ کتھیا جائی۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیا کمائے در دوار، دیوے سرن سچی سرنائی۔ سرتی بندرا کر تیار۔ شبد بندھائے پھولن ہار۔ دیپک جوتی کر اجیار۔ اندر مندر ویکھ اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیا کمائے در دوار۔ در دوارا دُکھن دُکھیا۔ روگ سوگ در چنتا شبد وچولا سوکھن سوکھیا۔ پورن جوت بھگونت، چرن پریتی بھوکھن بھوکھیا۔ پریم مدھا مدھ کنتا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے دان جیواں جنتاں۔ جانی جیو جنت گنونت بھگوان۔ داسی جیو چرن گر، گر دیونہار جہان۔ ایکا لیکھ لکھائے دھر، دُھر در گاہی سچ فرمان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در دوارے دیوے مان۔ در دوارا ویکھ دیا کمائیدا۔ آپ مٹائے پچھلی ریکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیدا۔ اندر باہر گپت ظاہر، دس کسے نہ آئیدا۔ آپے جانے اپنی مہر، کون سو ویلے بھگت سہیلے پھڑ پھڑ باہوں پار کر آئیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوچن نیتز نین پیکھن درس حرص مٹائیدا۔ پیکھ پیکھ من بگسایا، تن وجی ودھائی۔ پُرکھ ابناشی درشن پایا، ملی جگت سرنائی۔ بھانڈا بھو بھرم نہ کسے بھن دکھایا، نہ ہوئی سچی رُشائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سنت اسنتا ویکھ وچارے اندر باہرے، جیو جنت نہ جانے رائی۔ کیا راجا کیا در بھکھاری۔ پر بھ ابناشی ایکا تھھا، شبد لیائے ساچی ونڈا، ونڈی جائے وڈ سرداری۔ کوئی نہ دسے بھگت رُٹھا، آپ اپنی کرپا دھاری۔ لکھ چوراسی ٹنگے پُٹھا، چاروں کُٹ ہوئے خواری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیون آیا ساچے مندر شبد سرُپی اک بہاری۔ شبد بہاری ہر پھرائے۔ دُرمت میل دُور کرائے۔ گُرمت گُرمت ساچی دھار، ہر ہردے وچ سمائے۔ دُرمت دُرمت دُرمت در دُرکار، ساچا راہ اک وکھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھیکھ دُھر دی بان، لکھ مستک ٹکالائے۔ جاگے بھاگ گُر سنگت پائیا۔ گُر سنگت بُجھائے آگ، جن سیو کمائیا۔ سیوا دھوئی کا یا داغ، امرت پھل کھوایا۔ دُرمت میل گئی بھاگ، پر بھ ساچے دیا کمائیا۔ جگت بُجھائے ترشنا آگ، ملی شبد وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا دینا رہیا مول چکائیا۔ نیتز لوچن نین وہنے چاروں کُٹ وکھانن۔ بھیکھ پکھنڈا جوٹھے جھوٹھے نہ کوئی جانے پون مسانن۔ بھرے بھلے بال انجانن۔ سپس نوارے ہوئے گوارے، لیکھ لکھائے کال کالن۔ گُرکھ ورلے گُر پورا آسا نسا پورے، دیوے شبد دالان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پھل لگائے کا یا ڈالان۔ کا یا ڈال پھول لگائے۔ پھل لووائے اولا، سچ کنتول دیا کمائے۔ رت بسنتی اک لیائے۔ آپے ویکھے بیٹھ اکلا، رنگ رنگیلے ویکھ وکھائے۔ کالے کنچن سوہے پیلے چٹے نیلے لال رہیا سجائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، آپے کر اپنے میلے، جگت وسیلے رہیا بنائے۔ دیکھن دیکھے دس نہ آیا، پھل جگت لگائی۔ پر بھ ابناشی بھو چھپایا، جوتی جوت جگائی۔ دیوی دیو کسے ہتھ
 نہ آیا، شو برہما کھوج کھجائی۔ آپ اپنے انگ سمایا، شبد کرے جنائی۔ سچ دوارا لنگھ دکھایا، آپ اپنی دیا کمائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک
 دیوے ساچا ور، بھو رہے نہ رائی۔ ہر سرنائی سدا سکھ، جگت سوگ ویاپے۔ اُجل ہوئے جگت کھ، میٹ مٹائے آپ سنتاپے۔ آپ مٹائے ترشنا بھکھ،
 جاپ چپائے اجپا جاپے۔ سچھل کرائے مات کھ، جس جن درشن دیوے اپنا آپے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے ہوئے مائی باپے۔ درشن دیکھ من
 ترپتاوے، بھئے شانت سریرا۔ پُرکھ ابناشی گھر ساچے پاوے، ملیا میل گنی گھیرا۔ ساچے نہاون نہاوے، چکے ہوئے پیرا۔ ایک راگ گاؤن گاوے، چڑھے
 سخر اخیرا۔ پُرکھ ابناشی لڑ جس جن پھڑاوے، لوک مات بنھے بیڑا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھے لائے کایا جیوڑا۔ کایا مندر محل تن
 اُساریا۔ نو دوارے جگت چڑھایا چن، دیکھ دکھانے کر اُجیاریا۔ دسویں آپ رکھایا ساچا دھن، بند کرایا دس کسے نہ آرہیا۔ آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ورلے
 آتم جندر دیوے بھن، ایکا دکھائے شبد بھنڈاریا۔ کوئے نہ لائے مات سنھ، کایا ڈو نگھی کندر آپے آپ لگا رہیا۔ نہ کوئی جانے نہ کوئی پچھانے نہ کوئی تولے
 دھڑی سیر۔ من رتی رت نہ کسے تلا رہیا۔ آپے آپ گیا من، پت مات نہ کوئی بنا رہیا۔ ساچے اندر تانے تان، شبد بستر اک اُنا رہیا۔ تخت سہاگی دسم
 دوا ری ساچا رام بن، ساچی سیجا آسن لا رہیا۔ آپے آپ جوت بھگوانن، سوہنگ تاج سیس ٹکا لیا۔ آپے آپ جگت ودوانا بن، ساچا راگ جگت سنا رہیا۔
 آپے آپ دھرم شالہ بن، آپ اپنے سنگ ملا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوار در در دوار اک سہا رہیا۔ سہائے دوار بنک، ڈنک وجایا۔
 اک رکھائے آن انک، شنک آتم دے مٹایا۔ درس دکھائے واسی پُری گھنک، بار انک جوت جگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ
 رنگایا۔ کیا رنگ دسے منگھ، چولی ہوئی پُرانی۔ کوئی نہ دیوے نام سکھ، سرتی ہوئی بوری۔ کایا بوٹا اوکھا اوکھم، امرت ملے نہ ٹھنڈا پانی۔ دوس رین سد
 رہے بھوکھم، بال بالا کوئی نہ چڑھے جوئی۔ پر بھ کٹن آیا چننا دُکھم، لوک مات رہے نشانی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے دات گن
 ندھانی۔ گن ندھان دیوے دات، درشٹ اشٹ دکھائیا۔ دیکھے کھیل بوہ بوہ بھانت، نگر پرانت کسے دس نہ آئی۔ مٹاؤن آیا اندھیری رات، چرن بندھائے
 ساچانات، اندھ اندھیرا رہیا مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ویلا رہیا سہائیا۔

☆ ۲۸ پوہ ۲۰۱۲ بکرمی گردھارا سنگھ دے گرہ پنڈ بلووال ضلع گرداسپر ☆

سگل پسارا آپ مات کرایا۔ آپے ویکھے پنّ پاپ، جپ تپ کھیل رچایا۔ سرشٹ سبائی مائی باپ، پرگٹ ہوئے نیتزیکھے جوت جگایا۔ کون پچھانے آپا
 آپ، پاربرہم پرہیا ودھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پرگٹ دُھن رہیا سمایا۔ گھٹ گھٹ مندر جوت آکار، مایا پڑدہ پایا۔ منمکھ سٹے
 پیر پسار، کلجک کالا کفن پایا۔ گرگھ ورلے ملے میل پرہہ کنت بھتار، شنگار کرایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور،
 سرشٹ سبائی ویکھ دکھایا۔ آپے ویکھے نیتز کھولے، دس کسے نہ آئیندا۔ گھٹ گھٹ اندر ہر جی بولے، منمکھ موئل نہ بھائیندا۔ گرگھ ساچے تول تولے، شبد
 کنڈے آپ چڑھائیندا۔ آپ رنگائے کایا چولے، رنگ بسنتی اک دکھائیندا۔ آتم گٹھڑی رہیا پھولے، شبد بھنڈارا اک دکھائیندا۔ آد انت کدے نہ ڈولے،
 بھگت جناں سدوسے کولے، منمکھاں دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دیوے نام سکھا، جگت مٹائے ترشنا ٹھکھا، ہوئے
 روگ گوائیندا۔ ہوئے روگ گوائے، دیا کمائیندا۔ سچ دست پرہہ جھولی پائے، شبد دستار اک رکھائیندا۔ گرگھ ورلے سنت سہیلے پھڑ پھڑ باہوں آپ
 اٹھائیندا۔ آپ کرائے اپنے میلے، آپے گر آپے چیلے، دوجا در نہ کوئی دکھائیندا۔ اچرج کھیل پاربرہم کل کھیلے، دھرم رائے دی کٹے چیلے، جو جن آئے چرنی
 سیس نوائیندا۔ شبد سرؤپی چاڑھے تیلے، کایا رنگے رنگ نویلے، رنگن آپ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ورلے سنت ورولے
 آپ اپنی گود اٹھائیندا۔ سنت ورولے آپ ہر، ساچی دیا کمائیندا۔ گرگھ ورا بھگت جن، پرہہ ساچا میل ملائیندا۔ ایک راگ سنائے کن، بھانڈا بھرم
 بھٹائیندا۔ جوت جگائے ساچے تن، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ گرگھ آتم جائے من، پرہہ درسی درس دکھائیندا۔ آپ وسائے ساچے گھر، چھپری چھن نہ کوئی
 رکھائیندا۔ نہ مرے نہ جائے جم، ایک دھام سہائیندا۔ نہ کوئی رکھے پلے دم، نام وست اک لیا ئیندا۔ نہ نیتز رووے چھم چھم، ہنچھو نیر نہ کوئی وہائیندا۔ پون
 سواسی لئے نہ دم، سد اڈول ٹکائیندا۔ آپے جانے اپنا کم، لکھ چوراسی بھرم بھرم بھلا ئیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے سنت
 سہیلے در گھر ساچے میل ملائیندا۔ در گھر ساچا اک پچھانا، گر پورے جوت جگائیا۔ ملیا میل پُرکھ ندھانا، گیت سہاگی گائیا۔ چرن پریتی سچا ناتا، نہ ہوئے
 کدے جدائیا۔ دیوے نام شبد سوغاتا، پرہہ ساچا دھر در گاہیا۔ اتم ویلے پچھے واتا، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ بیٹھا رہے اک اکانتا، سرشٹ سبائی ویکھ دکھائیا۔

جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سمایا۔ رنگ رنگیلا ہر رنگ، پر بھ نہر رتیا۔ جن بھگتاں نبھائے اپنا سنگ، دے دے سمجھائے تیا۔ امرت آتم دھار وہائے گنگ، جوٹھا جھوٹھا کڈھے پانی تیا۔ چلے چال اک بہنگ، بیجے بیج ساچے وتیا۔ نام وجائے ساچا مردنگ، پنجاں چوراں کرے ہتیا۔ امرت وہائے ساچی گنگ، ساچی دھار ساچی ستیا۔ شبد ڈوری چڑھے پتنگ، گرگھ ساچا آتم دھیرج ست سنتو کھی رکھے جتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھوں ویکھے آتم در، رنگن ناؤں نام رنگ رتیا۔ رنگن نام اپار، گر پورے تن چڑھائیا۔ درگھر منگن ہر دوار، پر بھ بھچھیا ساچی پائیا۔ منگھ بھلے جیو گوار، رسن پھرے ہلاکایا۔ بھرے بھلے نہ پاؤن سار، ہوئے ترشنا جگت ودھائیا۔ ہر جن ساچے پُرکھ ابناشی چرن پیار، آتم وڈدی رہے ودھائیا۔ آپے پُرکھ آپے نار، آپے کنت بھتارا میت مرار، اپنی سیجا رہیا ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے سنت ڈلارے، جنم کرم پر بھ مات وچارے، لہنا دینا مول چکایا۔ لہنا دینا دیون آیا، کر کرپا گردھاری۔ چرن پریتی بنھن آیا، بخشے نام خُماری۔ دئی دوتی جن کٹن آیا، ہوئے کٹے بیماری۔ امرت آتم نام پیاون آیا، کایا سیتل کرے ٹھنڈی ٹھاری۔ اپنا آپ دامن پھڑاؤن آیا، کر کرپا ہر گردھاری۔ دھر درگا ہی ساچا ضامن آپ اکھواؤن آیا، ہر جوت جوت نرنکاری۔ امرت میگھ ساؤن برساون آیا، کرے بسنت بہاری۔ منگھوں آتم گھاؤن آیا، مارے تیز کٹاری۔ گرگھوں وقت سہاؤن آیا، گائے گیت سہاگی ناری۔ ہر جن سوئے مات جگاؤن آیا، شبد بھنکارا رہیا ماری۔ پھڑ پھڑ باہوں راہے پاؤن آیا، دیوے نام خُماری۔ آپ اپنے رنگ رنگاؤن آیا، پر بھ بنیا سچ لاری۔ ہر ہر دے وچ وساؤن آیا، جوتی جامہ بھیکھ نیاری۔ دُرمت میل گواؤن آیا، ایکا بخشے چرن پیاری۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ایک چرن ٹیک، دیوے شبد ادھاری۔ اٹھ جاگ بھنی رینڑیئے، سنت سہیلے آئے مات۔ اٹھ جاگ بھنی رینڑیئے، پر بھ دیون آیا دات۔ اٹھ جاگ بھنی رینڑیئے، ملے میل کنت سہاگ۔ اٹھ جاگ بھنی رینڑیئے، پر بھ دھون آیا داغ۔ اٹھ جاگ بھنی رینڑیئے، پر بھ دپیک جوتی آپ جگائے چراغ۔ اٹھ جاگ بھنی رینڑیئے، نر نرائن پکڑے تیری واگ۔ اٹھ جاگ بھنی رینڑیئے، گرگھ بن لگے ہنس کاگ۔ اٹھ جاگ بھنی رینڑیئے، چرن کول کول چرن پُرکھ ابناشی لاگ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا مجن اک کرائے چرن دھوڑی ساچا ماگھ۔ بھنی رین دے صلاح، پر بھ سوئی مات جگایا۔ کون آیا جگت ملاح، پھڑ پھڑ اٹھائے باہنیا۔ جن بھگتاں چپائے ساچاناں، ویکھ دکھانے تھواؤں

تھانیا۔ گر پورے سد بل بل جاں، ساچی بنت بنایا۔ آپے پتا آپے ماں، بھیناں بھنیا ساک سینا ساچا سجن آپ اھوایا۔ شبد سہیلا دیوے ٹھنڈی چھاں، ایتھے اوتھے ہوئے سہایا۔ نت نین اگھارے میں کھڑی اڈیکاں راہ، کون کوٹے ہر پر بھ ساچے جوت جگایا۔ متمکھ جیو اتم سک گئے بوٹے، پھل کایا رہن نہ پایا۔ گرکھاں دیوے شبد جھوٹے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، امرت آتم سر ساچے تال رہیا نہایا۔ امرت آتم تال سہایا، گرکھ لائے تاری۔ پار کنارہ کسے دس نہ آیا، کوئی ویکھے نہ جیو گواری۔ ساچے دھام آپ ڈکایا، ہر جن ورلے پائے ساری۔ پُرکھ ابناشی راہ وکھایا، ناتا توڑے نو دواری۔ درگھر ساچا اک سہایا، مندر اندر برہمچاری۔ امرت ساچا تال بھرایا، نچھر جھرنہ جھرے اپاری۔ کون سنا اُپر ڈکایا، تال بھرے شبد بھاری۔ قلعہ کوٹ پر بھ آپ بنایا، شبد سروپی چار دواری۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھ ساچے رہیا تاری۔ تارے تار نہار، پر بھ ہتھ وڈیایا۔ لوک مات نہ ہوئے خوار، گر پورے سنگ نبھایا۔ پورب کرم رہیا وچار، نیتز نیناں درس دکھایا۔ لہنا دینا دیوے کر پیار، دیونہار آپ اھوایا۔ بھانا سہنا وچ سنسار، ساچا رہیا حکم سنا یا۔ اٹھے پہر رہنا خبردار، جوٹھے جھوٹھے جیو گوار، چُغلی نندیا کھ رکھایا۔ گرکھ ورلے چرن ادھار، دوس رین کرے پیار، شبد سروپی دیوے دھار، امرت آتم کھ رہیا چوایا۔ ہر جن میلا کنت بھتار، آتم سیجا کر تیار، ویکھ دکھائے پہلی وار، پھولن برکھا لایا۔ زرنجن جوت کر آکار، شبد سروپی بن بکھار، شاہو بھوپی وڈ سکدار، تخت تاج اک سہایا۔ آپے جانے اپنی کار، نہ کوئی جانے جنت گوار، بے انت بے انت بے انت آپے زرنکار، آپ اپنے رنگ سما یا۔ سرشٹ سبائی کرے وبار، نو کھنڈ پر تھی پاوے سار، ستاں دیپاں رہیا وڈیایا۔ برہے رہنا خبردار، مارے شبد تیر کٹار، چارے کھاں رہیا بھوایا۔ شو شکر تیری اتم وار، ملے جوت پُرکھ بھتار، اتم میلا آپ کرایا۔ اند اندر اسن آئی ہار، شبد سنگھاسن کر تیار، پُرکھ ابناشن گھٹ گھٹ واسن ساچی سیجا مات بنایا۔ بھگت جناں ہوئے داسی داسن، جو جن تجائے مدراماسن، شبد چلائے سواس سواسن، مانس جنم کرے رہ راسن، ساچی سیو لگایا۔ جگے جوت پر تھی آکاشن، متمکھ جیو انت وناسن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ وٹایا۔ آپ اپنا رنگ وٹائے، دس کسے نہ آئیندا۔ گرکھ سمجھائے آپ، مات حکم سنا ئیندا۔ شبد پلا پھڑائے آپ، شبدی میل ملا ئیندا۔ ہڈ ماس ناڑی چڑا، مانس دیہی جنم دوایا اتم لیکھے لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھ ساچا سنت سہیلا آپ اپنے سنگ رلا ئیندا۔ دُھر درگا ہی دُھر دی بانا، دُھر فرمانا گایا اے۔ بھگت جناں دیوے نام نشانہ، ہتھیں بٹھے

شبد گانا، دوسرے کسے ہتھ نہ آیا اے۔ رسنا چلہ تیر کمانا، اٹھے پہر بلی بلوانا، سرشٹ سبائی اک نشانہ آپے رہیا لگایا اے۔ نہ کوئی دسے راجا رانا، تختوں لاہے شاہ سلطانا، غریب بنانا گلے لگایا اے۔ آپے گوپی آپے کاہنا، آپے جوت سروپی بھگوانا، ورن گوت میٹ مٹایا اے۔ آپے بینا آپے دانا، آپے پینا آپے کھانا، آپے ترشنا بھکھ ودھایا اے۔ آپے مرنا آپے جینا، آپے پاٹا آپے سینا، آپے کھائے کھانا، انتم انت انت کل نہ ہوئے کوئی سہایا اے۔ پرگٹ ہوئے ہر پرینا، جن بھگت کرائے ٹھانڈا سینہ، امرت ساچا جام پیایا اے۔ ہوئے وچھوڑا جیوں جل مینا، میل ملائے لوکاں تیناں، سچ کھنڈی دھام سہایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھاں دیوے شبد ور، ساچی رنگن رہیا چڑھایا اے۔ سچگ ساچا ست سروپ، ساتک وچ سما۔ ساتک ورتے سچ بھوپ، روپ رنگ وٹایا۔ روپ رنگ پر بھ سدا انوپ، گرگھ ورلے پایا۔ سرشٹ سبائی اندھکوپ، دس کسے نہ آیا۔ در در گھر گھر گر در مندر دیون دھوپ، دیناں ناتھ دس کسے نہ آیا۔ بھیکھادھاری وڈ سنساری پھردے کر کر بوہ روپ، روپاں والا کسے ہتھ نہ آیا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑاں لہدے پھردے مستک رکھ، جوت سروپی بھگت دلالی، شبد سوالی سار نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھاں پور کرائے گھالن گھالی، ساچی سیوا امرت آتم میوہ، وڈ دیوی دیوا لیکھے لایا۔ لیکھا لکھن آیا، بن بن لکھاری۔ ساچی سکھیا دیون آیا، پر بھ ساچا شبد بھنڈاری۔ گوہند گوہند گوہند گرگھاں در اک سہاون آیا، پرگٹ جوت نرنکاری۔ اولیئے پیر شیخ مٹاون آیا، سنگ محمد چاری۔ کلجک تیرا مستک لہنا انتم ویکھن آیا، چاروں گنٹ جوٹھ جھوٹھ مات پساری۔ شبد گیتا گرگھ تیری رسنا مت بدھ من ایک دیون آیا، کر کر کر کر کر سچی ہتکاری۔ چرن پریتی ایک ٹیک دھیرج دھیراں آیا، وڈ جو دھا داتا سوربیر بلکاری۔ امرت نامہ ٹھانڈا سپر نیر پیاون آیا، ہوئے ترشنا جگت نواری۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دیوے نام گر نام ادھاری۔ نام ادھارا آپ جن پر بھ، رنگن رنگ رنگاتا۔ ہر جن دیوے نام دھن، انتم ہوئی ذاتا۔ دھرم رائے نہ دیوے ڈن، پر بھ ابناشی اک چچھاتا۔ ساچا راگ سنائے کن، چرن پریتی بھئے ناتا۔ انتم بیڑا جائے بھ، سرب جیاں پر بھ ایک داتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے برہم گیتا۔ پاربرہم برہم جنائیا۔ گیانی دھیانی سار نہ پائیا۔ برہم پاربرہم سرنائیا۔ ودوانی رہے دکھ دایا۔ پاربرہم برہم دیا کمائیا۔ بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ آپے جانے بھگت کرم، دھرم دھرتی اُپر رکھائیا۔ میٹ مٹائے ڈی دویتی جوٹھا جھوٹھا ورم، ساچی سرن اک تکائیا۔ نیتز کھولے ہرن پھرن، لوچن نینا درس دکھائیا۔

ہرجن ساچا ترنی ترن، پر بھ در ملی وڈیا ئیا۔ آپ چکائے مرن ڈرن، شبد چولی تن پہنا ئیا۔ در گھر آیا ورنی ورن، در گھر ساچا ماہیا۔ آپے ہوئے کرنی کرن، کرن کراون ہار آپ اکھوائیا۔ آپ اپنی دیوے سرن سرنائی، آتم در وٹی ودھائی، منگلا چار سہج سُبھائی، پنچم سُنٹیاں سنگِ ملائی، ڈھول مردنگا نام وجائی، نام مردنگا نال رلائی، ایکا سنگا سہج سُبھدائی، کرپا کرے آپ رُگھرائی، دوس رین نہ ہوئے جدائی، ملیا میل ساچے ماہی، گلے لگائے پھڑ پھڑ بانہیں، جوتی جوت سرُپ ہر، ساچے تھاں ساچی سیجا اک وچھائیا۔ ساچے دھام وسنا تیرا ہر ہر میت، ہر جانے ساچے میت، ہرجن ساچے پار کُندڑا۔ آپے پرکھے نیت، جگ جگ بخشندڑا۔ بیٹھا رہے اتیت، منمگھ نندک دُشت دُراچار دوس رین کرن نندڑا۔ ہوئے نیت اتیت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور گنی گہندڑا۔ گنی گہندڑا گہر پر بھ، گنوتنا گن ندھان۔ گیان دھیان کول نبھ، اُلٹی ہوئے بدھنان۔ بدھ ناتا پر بھ آپے جاتا، گرگھ ساچا لئے لبھ، لوک ماتی کر پرگٹ جوت جگائے جھب، منمگھ نندک لئے دب، کرے کھیل انت مہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے برہم گیان۔ شبد جنائی، آتم ہوئے اجیاریا۔ چرن دھیان ملے وڈیا ئی، در ساچا اک سہا رہیا۔ رسنا گایا سرب سُبھدائی، رام رمیا رام ملا رہیا۔ در گھر ساچے دیوے مان ہوئے سہائی، امرت آتم جام پلا رہیا۔ ویکھ دکھانے جنگل جوہ پہاڑ اُجاڑ بیابان، ساگر گہر نہ کوئی بھيو چُھپا رہیا۔ شبد نشانہ چلے ایکا بان، نگر کھیڑا شہر نہ کوئی وسا لیا۔ لکھ چوراسی اپنا کیتا آپے پان، پُرکھ ابناشی قہر ورتا رہیا۔ جوٹھے جھوٹھے سوہلے گھر گھر گان، گاون گیت نیت کنت سہاگی کسے نار نہ پالیا۔ اٹھے پہر نہ آوے چیت، جوٹھے جھوٹھے پھردے مندر مسیت، مایا بھرے بھرم بھلا رہیا۔ صدی چوڈھویں رہی بیت، پرگٹ ہوئے اک اتیت، لکھ چوراسی پرکھے نیت، آتم اندر ساچی سیجا بیٹھ ویکھ دکھالیا۔ گرگھ وِلا راکھے چیت، مانس دیہی جائے جیت، کایا ہوئے ٹھنڈی سیت، پر بھ ابناشی درشن پالیا۔ چرن پریتی ساچی ریت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا آپ ملا رہیا۔ گرگھ پائے نام رنگ، پر بھ ساچے چرن کولارے۔ پر بھ ساچا شبد گھوڑے کسے تنگ، کرے کھیل اُپر دھولارے۔ سوہنگ نام وجے مردنگ، چاروں کُنٹ ہوئے خبردارے۔ شبد استر پہنے ساچے انگ، نہ کوئی جانے جیو گوارے۔ گنو غریب نمائیاں کٹے بھکھ ننگ، دیوے نام ادھارے۔ بھگت سہیلا ساچا سنگ، بھرے بھلے جیو گوارے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے دان بھگت بھگوان شبد اپارے۔ شبد دان مہان بھگت بھگوانیا۔ چرن دھوڑا اِشان جیاں دانیا۔ شبد تیر کمان نوجوانیا۔ لکھ

چوڑاسی ایکا آن، اپنی آن رکھانیا۔ ایکاگیت راگ وچ جہان، لکھ چوڑاسی کرے بڑانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت ویکھے آتم در، در دوارا اک پچھانیا۔ آتم در دوار ہر گھلایا۔ کرپا کر اپار، مندر اندر ڈیرہ لایا۔ آپے ویکھے ڈوگھی غار، ساگر گہر جگت ہر ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن ہر ہر جن دیوے شبد ور، دوجا در نہ کوئی دکھایا۔ در دروازہ کھول، آپے بولیا۔ شبد وجائے ساچا ڈھول، انحد راگا پڑدہ کھولیا۔ آپ بنائے ہنس کاگا، جوت سرُپی پکڑے واگا، جو جن چرن پریتی گھول گھولیا۔ دھوے دُرمت میل داغا، آپ بُجھائے ترشنا آگا، ہر جن ہوئے وڈ وڈبھانیا۔ بلیا میل کنت سہاگا، بھانڈا بھرم بھو بھٹا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھیاں دیوے شبد ور، لکھ چوڑاسی چکے ڈر، جنم مرن مرن جنم آون جاون پتت پاؤن گیڑ کٹا رہیا۔ آون جاون مٹے گیڑا، لکھ چوڑاسی پھند کٹانیا۔ آپے بنے لائے بیڑا، شبد مہانا ونجھ اک لگانیا۔ کایا وسے نگر کھیڑانہ کوئی دسے سویر سنجھ، پُرکھ نرنجن ساچی جوت جگانیا۔ لکھ چوڑاسی نار بنجھ، ساچا پوت جگت سپوتانہ کوئی جنم دوانیا۔ مایادھاری روون نیر وہانن ہنجنج، قاروں گنج رہن نہ پانیا۔ ناتائے بھین بھائی سنگ، ماتا پتا پوت ہت نہ دیسے کوئی سہانیا۔ جگت تال رہیا وچ، کلجک کال رہیا بھج، دھرم دوارا رہیا سچ، لاڑی موت لہو پیئے رنج، اتم ویلا آیا۔ جن بھگتاں پڑدے لئے کج، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد دیوے ساچا ور، جگت بھگت بھگت جگت گر منت سنت انت ہوئے سہائی گر شبد گڑمانیا۔ گر شبد ہوئے گڑمانی، مکھ ساچا سگن لگایا۔ گھر ساچے وجے ودھائی، پُرکھ ابناشی ویکھن آیا۔ پنچم مل مل منگل گائی، ساچا ڈھولک رہیا وجایا۔ آپے نین آپے نائی، آپے وٹنا ہتھیں لایا آپے پانی وارن آئی، مات سوانی آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھیاں دیوے نام ور، شبد شنکار تن اپارا، ساچا لاڑا رہیا سہایا۔ ساچا لاڑا شبد شنکار پھولن سیہرا لایا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، آپے ویکھے کر وچار، مولن مول چکایا۔ آتم جامہ ایکا دھار، پون انجا چھتر جھلار سرت بھرجائی نیز کجل نام پایا۔ واگ گندے کر پیار، نیز مؤندے ہوئے شرمسار، آتم خوشی پر اپار، بڈھ نمائی بھین پیاری ساچا سپس گندایا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، آپے جانے سچ وہار، گرور تیرا گر گر دھار، گرہ مندر اندر ساچے تن ساچا رنگ رنگایا۔ ساچا رنگ رنگائے لاڈ لڈنیا۔ ساچا گانا ہتھ بٹھائے، پنڈت پاندھا کوئی نہ نیا۔ چرن دھوڑ ایشان اک کرائے، دُرمت میل کرے کھن کھنیا۔ چنن چوکنی ساچی ڈاہے، نام رتی رتن جڑاؤ انگن لائے انگیا۔ گرکھ شو قانال ہنڈھائے، پر بھ دے سمجھاوے تیا۔ آپے ویکھن مات آئے، پائے نک سہاگی

نتھیا۔ مکھوں کہہ کہہ خوشی منائے، سوہنا مکھڑا ہر سمرتھیا۔ ہوئے دکھاں روگ گوائے، آپ اپنا درس دکھائے، سگل وسورا اتم لتھیا۔ تن مندر بھاگ لگائے، دیک جوتی اک جگائے، دوس رین ہوئے رُشنائے، آپ چڑھائے ساچے رتھیا۔ رتھ رتھوہی آپ اکھوائے، نو دوارے باہر کڈھائے، پنچے چور رہے گرلائے۔ انک سہیلڑیاں رو رو وین پائے، آساترشنا دئے ڈھائے۔ سہرے پیئے جوڑ جڑائے۔ اک وچھوڑا جیو پنڈ، برہمنڈ پنڈ وسائے۔ شبد گھوڑا گرگھ ساچے دیوے مرگند، باہوں پکڑ چڑھائے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت پریتی ساچی ریتی رہیا مات سنائے۔ ست سورنی کر تیار، سو بھاوتی نار سہائیا۔ پریم پیار تن شنگار، ہتھیں ہندی لائیا۔ نینیں کجل تکھی دھار، سوہنگ کنگن ہتھ پہنائیا۔ پریم پیاری ہوئی ٹیاری، گر پورا ویکھ دکھائیا۔ آپے کرے بھگت وبار، ساچی بھگت نار ویاہیا۔ آتم شکتی دیت ادھار، بوند رکتی لیکھے لائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوہاں دیوے اک ور، ساچا گھر سہائیا۔ در پایا گھر ساچڑے، سچ ملی وڈیائی۔ جیو پنڈ پنڈ کاچڑے، انت رہن نہ پائی۔ پنچ چور دوس رات ناچڑے، جگت وکارا رہے ودھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبد دکھائے اک ور، ڈھر درگاہی ساچے ساکڑے۔ گھر وسایا اک ایکا تیج وچھائیا۔ شبد سنیہرا ایکا بھیج، ساچی ناری آپ بنائیا۔ آپے ویکھے در دہلیز، دسم دواری بیٹھارہ نکائیا۔ دوس رین نیتز کھول لائی رکھے ریجھ، آلس نندرا مگروں لاہیا۔ تن من سینل ہو یا سیت، سکھ ساتک سچ سبھائیا۔ انحد بانی ساچا راگ گاؤندار ہے گو بند دے گیت، میت پیارا رہیا ر جھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے شبد ور، ساچی جوڑی جوڑ جڑائیا۔ ساچا دھام اک سہنا، اوچ اٹل محلیا۔ گرگھ لاڑے آتم متاں، پر بھ ویکھے کھیل اک اکلیا۔ دیوے دات نام دھنا، وڈ دھن دھنیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے پھلیا آپے بھلیا۔ پھل پھل بھلوڑی گئی مول، رت بسنتی آئیا۔ اٹھی نا بھی کھڑیا کول پر بھ امرت دھارا آپ وہائیا۔ ملے وڈیائی اُپر دھول، گرد دھارا گرور بنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرم دھرم جرم لیکھے رہیا لگائیا۔ لیکھے لائے کرم، سدا بخشندڑا۔ ناتا توڑے دئی دوتی ورم، اک اُپجائے پرمانندڑا۔ مانس دیہی ساچا جرم، پر بھ ساچا رنگ رنگندڑا۔ لکھ چوڑا سی بھلی بھرم، نہ کوئی توڑے آتم جندڑا۔ گرگھ ساچے سنت ڈلارے پر بھ پھڑ پھڑ باہوں جائے تار، آپ اپنے گھر وسندڑا۔ ہر گھر اپار، چار دروازیا۔ شبد سروپی ایکا دھار، انحد واجیا۔ جوت زرنجن اک آکار، ساجن ساچیا۔ نہ کوئی دیا باقی تیل دی دھار، دھوپ دیپ نہ کوئی راکھیا۔ پون انجا چھتر جھلار، ایکا اپنا ساجن ساچیا۔ آپے بیٹھ سچی

سرکار، آتم سیجا اک سہائے تخت تاجیا۔ گرگھ ساچے کرے پیار، ویلے اتم رکھے لاجیا۔ ملیا میل پچی سرکار، آپے آپ سوارے جگت کاجیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گنو غریباں دیوے ور، دُھر درگاہی آپے بھاجیا۔ دُھر درگاہی آیا دوڑ، جن بھگتاں ہوئے سہائیا۔ چڑھکے آیشد گھوڑ، دس کسے نہ آئیا۔ آپے ویکھے مٹھے کوڑ، دس کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، آپے آپ ساچا سنگ نبھائیا۔ کلجک جھوٹھا تاج، تخت سہائیا۔ کلجک جھوٹھا راج، راجن راج کمایا۔ کلجک جھوٹھا کاج، کگرمی قاضی کاج بن کاج کمایا۔ کلجک جھوٹھا حاجی حاج حج کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کلجک اتم ویکھ ہر، لاجی لاج رکھن آئیا۔ کلجک جھوٹھا شاہو شاہ پردھانیاں۔ کلجک جھوٹھا راج جھوٹھ مہانیا۔ کلجک جھوٹھا درگھر ساچے ایکا روٹھا، پاربرہم برہم پچھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہتھیں بنھن آئیا گانیا۔ ہتھیں بنھے گانا لکھ چوڑاسیا۔ مٹے نام نشانہ، مدراماسیا۔ وجے تیر نشانہ، پنڈت کاشیا۔ جھلے شبد اک نشانہ، پُرکھ ابناشیا۔ کرے کھیل والی دو جہانا، سرشٹ سبائی ویکھ تماشیا۔ گرگھ ورلے آپے کرے پچھانا، مانس جنم کرے رہراسیا۔ منمگھ بھلے جیونادانا، در درگھر گھر کرن ہاسیا۔ لاڑی موت گائے ترانہ، گاوے ایکا سچا گانا، سب دے دے آس پاسیا۔ مان توڑے سرب ایدھمانا، کرے داسن داسیا۔ ویکھے کھیل سری بھگوانا، گرگھ ویرا جانے شبد سواسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، ایکا رہے سچ تخت ہے، آد پُرکھ اپر پیر کرتا جگت میت ابناشیا۔ ایکا رسنا ناؤں، سرشٹ سبائیا۔ دوسرنا ہی کوئے تھاؤں، چاروں گنٹ ہوئے دُہائیا۔ گھر گھر اتم اڈے کاؤں، لاڑی موت پائے پھایا۔ آپ پکڑ اٹھائے بانہوں، کوئی نہ دیوے کسے ٹھنڈیاں چھانیا۔ کلجک کالا مستک کُلا لائے چھایا، گرگھ ساچے بل بل جائیا۔ پاربرہم برہم جس رسنا چاو، درگھر ساچا اک سہائیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں، ایکا دیوے سچا ناؤں، جوت نرنجن رہیا جگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوڑاسی ویکھے در، سرشٹ سبائی بوجھ نبھانیا۔ لکھ چوڑاسی ویکھن آئیا، جوت سرُپی جامہ دھارے۔ اولیے پیر شیخ مٹاؤن آئیا، اللہ رانی ہاہا کرے۔ گرگھ ساچے شبد لپیٹن آئیا، نام کرائے جے جیکارے۔ نو کھنڈ پر تھمی ستاں دیپاں ساڈھے تن ہتھ سیاں منمگھ جیاں بیچن آئیا، نام کرائے جے جیکارے۔ اتم اپنی ونڈ ونڈائیا۔ سنجگ تیری ساچی رکھن آئیا، کلجک اتم جڑ اکھڑائیا۔ گرگھ ساچے اتم سچ ساچا ہیا، امرت ندھان آتم ایکا پیا، پر بھ ساچا گھ چوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کیا ہیا، جیاں جنتاں بھیونہ رانیا۔ جیو جنت نہ جانے کوئے، مایا بھرم بھلایا اے۔

سادھاں سنتاں جوٹھا موہ، آد انت دس نہ آیا اے۔ کرم دوارے بیٹھے رہے رو، مائس جنم نہ کسے لیکھے لایا اے۔ کلج کالا داغ جوٹھے جھوٹھے مستک لکے سکے نہ دھو، من چینیچلہارا اے۔ نو دوارے دہ دشا چاروں کٹ رہیا پھرایا اے۔ گرگھ ساچے پُرکھ ابناشی جوت نرنجن دسم دوارے آگے ہو، جاپ چپائے سوہنگ سو، سنجگ ساچاست دھرت مات تیری دھرمی گود آپے آپ بٹھایا اے۔ پُرکھ ابناشی پاربرہم اچت، تیری آپ سہائے ساچی رت، ست ستوادری شبد انادی بودھ اگادھی ساچا مارگ لایا اے۔ دیوے دات وڈ کراماتی، گرگھ ورلے آتم لاتی، پنجاں چوراں تن من باندھی، سوخم کایا اپنی سادھی، سنگر ساچا پایا اے۔ دوس زین رہے ارادھی، ملیا میل مادھو مادھی، پاربرہم پر بھ میل ملایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، کلج تیری انتم ور، بھیکھادھاری دھارے بھیکھ، سرشٹ سبائی رہیا دیکھ، لکھ چوراسی تیری ریکھ، اپنی ریکھا رہیا چھپایا اے۔ آپے دیکھے دیکھن آیا، اپنا آپ چھپائے۔ سنت سہیلے پرکھن آیا، گرگھ ساچے سوئے مات جگائے۔ لچ پت لاجا لاج رکھن آیا، آپ سوارے اپنا کاجا، پرگٹ ہوئے دیس ماجھا، سرشٹ سبائی ساجن ساچا، غریب نوازا دیا کمائے۔ بھگت جناں ہر مارے آوازا، شبد رکھائے سیس تاجا، چٹے آسو ساجن ساچا، نیلی چھتے پاڑا لائے۔ دھرت مات رچائے تیرا کاجا، انحد و بے ساچا واجا، سوہنگ دیوے ساچا داجا، دھر درگاہی لے کے آئے۔ دُور دُراڈا آیا بھاجا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، سنجگ ساچی رہیا بنت بنائے۔ سنجگ سویا مات جگائے، بھگت جگاؤن آیا۔ آپ اپنی رت سہائے، گرگھال کھ سہاؤن آیا۔ مسمکھاں انتم انت کرائے، کوئی بھیو نہ پائے رایا۔ جوٹھا جھوٹھا مایا لوٹھا سادھ سنت کوئی رہن نہ پائے، خالی ٹھوٹھا ہتھ پھرایا۔ بھگت سہیلا جگاں جگاں دا روٹھا، آپ اپنا میل ملایا۔ آدن انتا آپے ٹٹھا، لگیا رہن نہ دیوے کوئی گٹھا، نیتز کھولے شبدی بولے پون جھکولے ترے لواں رہیا دیکھ وکھایا۔ بھاگ لگائے کایا چولے، رنگے رنگ اک امولے، بجر کپائی پڑدے کھولے، آپ اپنا انک وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، دسم دواوری درس دکھایا۔ دسم دواوری کھول درس دکھائیدا۔ راگ انادا بول، بھرم چکائیدا۔ مادھو مادھا دسے اڈول، ساچا دھام سہائیدا۔ بھگت جناں سد وسے کول، اپنے رنگ سہائیدا۔ ساچے مندر رہیا مول، شبد سنگدھی اک دکھائیدا۔ ساچا تولن رہیا تول، پرمانند وچ سہائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھال کڈھے واسنا گندی، نو چندری چند چڑھائیدا۔ آتم کڈھے واسنا گندی، رسنا ہر ہر ناؤں۔ جو جن گائے ہتی دندی، درگاہ ساچی دیوے

تھاؤں۔ دھرم رائے نہ پائے بندی، پتر گپت نہ کرے نیاؤں۔ سرشٹ سبائی آتم اندھی، جوٹھے جھوٹھے اڈائے کاؤں۔ گرگھ ورا رس جانے پرمانندی، پر بھ میلا سہج سبھاؤ۔ مایا رانی جھوٹھی تندی، مسمکھاں پائے گل کواؤں۔ آپے آپ سدا بخشندی، ویکھ دکھانے تھائیں تھاؤں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرشٹ سبائی ویکھ در، کرے کھیل اگم اتھاہو۔ اگم اگم اتھاہو، اتھاہ بے پرواہیا۔ سرشٹ سبائی ہر ملاحو، شبد بیڑا رہیا بٹھائیا۔ ہرجن پکڑ بہائے باہوں، ساچا ناؤں رہیا جپائیا۔ در گھر دیوے ٹھنڈی چھاؤں۔ امرت آتم سہار پیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھیرج دھیر رہیا دھرائیا۔ آتم دھیرج ست سنتو کھ، گر منتر جگ مان۔ انتر موکھ آتم برہم گیان۔ راہ دسے سوکھ، شبد سرپوٹی برہم پچھان۔ آپ مٹائے ترشنا بھوکھ، ہر وڈا شاہو بھوپتی تخت برابے ہر سلطان۔ سپھل کرائے مات گکھ، گنونتتا ہر گن ندھان۔ اُلٹا واس نہ ہوئے گر بھ رُخ، لکھ چوڑاسی پھند کٹان۔ مانس دیہی ملی مانکھ، پر بھ پورا جپ بھگوان۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے جیا دان۔ جی جنت پر بھ دیونہارا۔ آپے رہے سدا اڈول، سادھ سنت ہر پر کھنہارا۔ شبد چوہ اکھر رسنا بول، بھگت جناں ہر رکھنہارا۔ شبد دست انمول، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک کرائے ساچا ونج واپارا۔ ساچا ونج کرائے نام دھن، گرگھ جگت کھزینیا۔ لوک مات نہ لائے کوئی سنھ، نہ سکے کوئی چھینیا۔ ایک راگ سنائے کن، وڈا داتا سورا سورا بینیا۔ جوتی نور چڑھے چن، اُتجے راگ ساچا کن، ساتک سیٹل سینیا۔ ہرجن کہے دھن دھن، ملے میل پر بھ دانے سینیا۔ نو کھنڈ پر تھی کھن کھن، کل انم دکھ دکھ کینیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوت سرپوٹی ویکھے در رُسا چینیا۔ رُسا چینا مار دھیان۔ عیسیٰ موسیٰ ہوئے حیران۔ کالا سوسا تن تن شیطان۔ شاہ ابنوسا بے ایمان۔ قرآن حدیثا وچ جہان۔ بیس ایکسا میٹ مٹان۔ راگ چھتیسا ہوئے ویران۔ دند بتیسا جگت گان۔ بیس ایکسا نہ سکے کوئی پچھان، وید پُرانی آئی وچار، شبد نشانی ہر کرتار، برہم گیانی نہ پائے سار، ودوانی کل ہوئے خوار۔ گن گیانی رووے دھاہاں مار۔ چتر سُبانی دُبا وچ منجھار۔ ہرجن جن ہر ایک اوٹ پر بھ چرن دھیانی، دو جہانی لاوے پار۔ شبد سنائے دُھر دی بانی، دُھر در گاہی انت سہار۔ چرن سرن چرن پریتی کل فُر بانی، لگے سیس تیز شبد کٹار۔ آپے ویکھے جیرج کھانی، کون دیکھ ہوئے اُجیار۔ نش اکھر وکھر ایک بولے بانی، پرا پسنتی کر وچار۔ شبد ملے جس جن ساچا ہانی، سو سہنجنی سو بھاؤنتی نار۔ امرت دیوے ٹھنڈا پانی، آتم سیجا بے سوانی، سولاں کرے تن شنگار۔ آپے جانے جان جانی، ہر داتا وڈ شاہ سلطانی۔ تخت برابے

گنِ ندھانی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھاں دیوے ساچا ور، ہتھ پھڑائے شبد مدھانی۔ شبد مدھانا ہتھ پھڑایا، مت ورو لے تن۔ دوہاں ہتھھاں گیڑ لگایا، وچ چلایا من۔ سرت شبد میل ملایا، پر بھ راگ سنایا کن۔ سوہنگ ساچا تیل چٹھایا، مستک نکا لایا چن۔ آپ اپنا میل ملایا، بھانڈا بھرم پر بھ جھوٹھا بھن۔ ہوئے چنتا روگ گویا، ہر جن آتم گیا من۔ شبد سرُپی گیان دویا، جوت سرُپی وچ سمایا، دوسر کسے دس نہ آئے تن۔ سرب کلا ہر آپ اکھویا، اٹل اٹلیا اک دھام سہایا، کسے دس نہ آیا چھپر چھن۔ گرکھ ساچے سنگ رکھایا۔ شبد گھوڑے تنگ کسایا۔ سوہنگ سچا مردنگ وجایا۔ نو دوارے پار لنگھایا۔ دسویں آسن ہر ہر لایا۔ شبد سواس رسن چلایا۔ مات پاتال آکاش آکاش، گگن گگنتر ہر رہیا سہایا۔ ڈھول مردنگ تال وجنتر، ساچی بنتر رہیا بنایا۔ راگ راگنی کن سنتر، شبد بنائے ساچی بنتر، گات سنت سنت گات پات دھیوات اپنا راہ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھاں میلا سچ سبھوات، پورب لہنا جھولی پایا۔ لہنا دینا دیونہار، دو جہانی داتا۔ گرکھ ساچا سیونہار، پاربرہم پر بھ پُرکھ بدھاتا۔ آپ اپنا لیونہار، چرن پریتی بنھے ناتا۔ جنم کرم دھرم پر بھ رہیا وچار، نہ کوئی دیکھے ذاتا پاتا۔ شبد سرُپی کرشنگار، جوت سرُپی تن آکار، ساچا دھام اک سہاتا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے شبد ور، میٹ مٹائے اندھیری راتا۔ اکال مورت سب توں پیاری اے۔ دین دیال کری چرن بھکھاری اے۔ کرے پرتپال کجک تیری اتن واری اے۔ انملڑا ایہہ لال، ایہدی کھڑی کالی اے۔ دیکھ جگے مستک تھال، سرشٹی دمڑی ساری اے۔ پر بھ چلے نال نال، ماتا امڑی وساری اے۔ پھل لگے کایا ڈال، رت پھل بھلی بھلوڑی اے۔ مارے شبد اچھال، واٹے تنی ہاڑی اے۔ سوہے امرت تال، نیڑ آئے نہ موت لاڑی اے۔ بھیا پر بھ دیال، کل کال رہیا تن ساڑی اے۔ انملڑا ایہہ لال، ایہدی شبد سچی واڑی اے۔ پر بھ بھیا کرپال، لاج رکھے ایہدی داہڑی اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے گھوڑے رہیا چاڑھی اے۔ جن بھگت تیری وڈیایا۔ گر چرنی چت لایا، لوک لجیا بھگت تجایا۔ درگھر ساچا ہر ہر پایا، آتم گھر وٹی ودھایا۔ گر سنگت ملے ساچی سخیاں، ساچا منگل گایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، غریب نمنا جگت نانا بے مہانا پھڑ باہوں بنے لایا۔ جس دا کوئی مات نہ والی اے۔ پر بھ بندا آپ رکھوالی اے۔ پھل لگائے کایا ڈالی اے۔ جگے جوت اک اکالی اے۔ ایہہ دھر دی اولڑی چالی اے۔ گرکھ ساچے جوڑی جڑدی، لکھی رکھے نہ کدے مڑدی، سرشٹ سبائی جاندی رڑھدی، نہ ملدا کوئی پالی اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

جن بھگتاں دیون آیا ایکا نام سچا دھن سچا دھن مالی اے۔ نام خزانہ ونڈن آیا، ہر وڈا شاہ سلطانا۔ بے مکھاں کل پھنڈن آیا، پھڑ سوہنگ تیر کمانا۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں چند پر چندن گھر گھر رنڈن کرن آیا، لاڑی موت بنھے گانا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، بھگت جناں در دیوے ور، برہمنڈ کھنڈ پر بھ پائے ونڈ جیرج انڈ جوٹھے جھوٹھے بھانڈے بھنن آیا۔ منگی نام اک بھکھ، پر بھ چرن دوار۔ ساچی ریکھ پر بھ دے لکھ، بن بن لیکھ لکھار۔ جگت مٹائے ترشنا ترکھ، شبد بھرے بھنڈار۔ آتم لاہے مایا وکھ، کرم دھرم وچار۔ گرگھ گرگھ ساچا سکھ، سکھی سکھی سرب پیار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، امرت آتم دیوے ٹھنڈی دھار۔ امرت پیا جگت جیا ملیا پیا نیچ نیچے بیا، نہ کوئی جڑ سکے اکھاڑ۔ نیتر لوچن تیجا دیا، آتم جوتی جگیا دیا، آپ اپنے جہا کیا، بھرم بھلیکھا دے نوار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگت سہیلا کرے پیار، چرن داسی چرن پیار۔ توں توں کر پگاردی۔ پر بھ ابناشی کرپا کر، توں توں واجاں ماردی۔ اپنی جوت آتم دھر، میری کایا اوگن ہار دی۔ شبد بھنڈارا بھر، میں دھاگن نار سنسار دی۔ چرن ونجارا بن کر، منگی ایکا سک تیرے دیدار دی۔ جنم کرم پار اتارا کر، گن اوگن من متی نہ وچاردی۔ ساچا شبد ساچے گھر ادھارا کر، رکھے لاج چرن پیار دی۔ ساچے گھر شبد جیکارا کر، مٹے رین اندھیری دھندوکار دی۔ اپنا دیپ اُجیارا گھر ساچے ہر کر، کرپا کر سوچھ سرؤپی درس اپار دی۔ پھڑ پھڑ کھڑ کھڑ بہہ بہہ گئی تھک، امرت پھل نہ گیا پک، دُور دُراڈی نو دوار آپے پئی وچاردی۔ کرے نہیڑا اتم حق، چڑھاں پوڑی سچی سرکار دی۔ اپنی گودی لئے چک، ہووے مہر تیرے سچے دربار دی۔ شبد پائیں نکیل نک، کُنجی دیویں دسم دوار دی۔ بھرم نہ رہے کوئی شک، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن داسی ہوئی راسی بند خلاصی، پار اتارا چرن پیارا، اک ونجارا دوہری دھارا، آپے ڈوبے آپے تاردی۔ تارن آیا تارنہار، گرگھ چرن دوار۔ مانس جنم سوارن آیا دیوے شبد اڈار۔ ساچا گھر اک وساؤن آیا، کھولے بند کواڑ۔ امرت میگھ برساؤن آیا، سیٹل کرے بہتر ناڑ۔ اپنا دامن آپ پھڑاؤن آیا، شبد گھوڑے دیوے چاڑھ۔ دُھر درگاہی ضامن آپے ہوئے سہایا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ۔ مستک ٹکا لاہون آیا، بدھنا لکھی ریکھ، چرن پریتی جو جن کمایا، آپے ہو یا پچھے اگاڑ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ سجائے دُھر درگاہی ساچا لاڑ۔ جگ کرتا پر بھ آپ، کرن کراون جوگ۔ دکھ کرتا پر بھ آپ، لیکھا کھے دُھر سنجوگ۔ نام دھرتا پر بھ آپ، آتم رسنا دیوے بھوگ۔ گھٹ گھٹ داتا آپ، نہ ہوئے کدے وجوگ۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، جُگا جُگنتر جوت دھر، جن بھگتاں میلا دُھر سنجوگ۔ بھگت ملائے میل، کل جوتی نُورُ اُپایا۔ شبد دوارا ویکھ، گھر نادى ناد و جایا۔ پنچاں چوراں چورُ کر، شبد اگادھی جھولی پانیا۔ سرب کلا بھر پورُ ہر، بودھ اگادھی نام رکھایا۔ آسانسا پورُ در، در درویشا جو جن آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوت نرنجن گھٹ گھٹ پرویشا، دس کسے نہ آیا۔ نہ دیسے نہ دسن یوگ، سچ محل وسیرا اے۔ سرشٹ سبائی رسنا رس رہی بھوگ، آتم رس کسے نہ پایا اے۔ ہوئے ترشنا لگا روگ، نین مندھارا ساول کرشنا دس کسے نہ آیا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سمایا اے۔ رنگ رتڑا لال، پر بھ ساچا بھیکھ وٹاؤندا اے۔ دو جہانی جگت جلال، پر بھ ساچا سنگ نبھاؤندا اے۔ سنت سہیلے بھال، پر بھ امرت جام پیاؤندا اے۔ دپیک جوتی دھر مستک تھال، پر بھ اگیان اندھیر مٹاؤندا اے۔ سرب جیاں در کنگال، پر بھ تن مندر الکھ جگاؤندا اے۔ پورُب کرماں کر وچار، پر بھ نام بھچھیا پیاؤندا اے۔ مانس دیہی جنم سوار، پر بھ ہنس آپ بناؤندا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، بھیکھی بھیکھ دکھاؤندا اے۔ بھیکھی بھیکھ اولڑا، بھیکھ کسے نہ پایا۔ آپے دسے اک اکلڑا، جوتی نُورُ کرے رُشنا یا۔ ساچا دھام سچ دوارا پُرکھ ابناشی ایکا ملڑا، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ ترے گن مایا کوئی نہ دسے پلڑا، اُستے پرکاش کرایا۔ شبد سُنہیرا ایکا ایک گھلڑا، ترے لوآں دھار بندھایا۔ آپ پھڑائے اپنا پلڑا، جوتی دیوے جگت سبایا۔ در دوارے آگے کھلڑا، دس کسے نہ آیا۔ پنچاں چوراں کیتا ہلڑا، مٹکھاں سار نہ پایا۔ آپے سٹے ڈو نگھی ڈلڑا، اندھ اندھیر رکھایا۔ گرگھ ورلے سنت جن سنت سہیلے میت ہر در دوارا ایکا ملڑا، پُرکھ ابناشی درشن پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کل بھیکھی بھیکھ وٹایا۔ کلجگ دھارے بھیکھ، جوت نرنکاریا۔ سرشٹ سبائی رہیا ویکھ، پر بھ آپ دس کسے نہ آ رہیا۔ نو دوارے لکھی جگت ریکھ، کلجگ ساچا کرم کما رہیا۔ گرگھ ساچے آتم بُدھ رہے بیک، چرن پریتی اک رکھا رہیا۔ شبد رکھائے ساچی ٹیک، آتم تیتی ہر ہر دے وچ وسا رہیا۔ جگت مایا نہ لائے سیک، کایا سیتل سیتی امرت دھار گھ چوا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی ویکھ ہر، بھیکھ پکھنڈا چاروں گنٹ دسا رہیا۔ کلجگ بھیکھ پکھنڈ، گھر گھر وسیا۔ کلجگ جیونار دُہاگن رنڈ، پر بھ میلا کسے نہ دسیا۔ پر بھ ابناشی ویکھ دکھائے کھوج کھجائے وچ برہمنڈ، پُریاں لوآں پھرے نسیا۔ کھانی ویکھے جیرج انڈ، اُتبج سیتج بہہ بہہ ہسیا۔ آپے کرے اپنی ونڈ، سوہنگ تیرِ نرالا کسیا۔ سوہنگ پھڑے چنڈ پرچنڈ، میٹ مٹائے کلجگ رین اندھیری مسیا۔ سرشٹ سبائی کھنڈ کھنڈ، مایا ناگنی سب جگ

ڈسیا۔ منتمکھ جیواں دیوے دنڈ، جن بھگتاں ہر دے اندر وسیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ در، کرے جوت پرکاش کوٹن
 کوٹ رو سسیا۔ رو سس بھان تیج، جگت جوایا۔ شبد سُنہیہرا رہیا بھیج، ساچی کرنی کرت کمایا۔ شبد سَنگھاسن بیٹھا ساچی تیج، ساچا دھام ہر سہایا۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپے جانے پر تھی آکاش، آکاش آکاشاں وچ سمایا۔ پر تھی آکاش آکاشا۔ پاربرہم پر بھ پُرکھ ابناشا۔ نہ مرے نہ پئے جم، آپے جانے
 اپنی راسا۔ جگا جگنتر کرے کم، ویکھن آئے جگت تماشا۔ جیو گواری اتم ہنکاری جوٹھے جھوٹھے بھانڈے دیوے بھن، کسے ہتھ نہ دسے مایا کاسہ۔ جن بھگتاں
 دیوے نام دھن، چرن پریتی دھر بھراسا۔ ایکا راگ سنائے کن، رتی نہ ابلے ماشہ۔ دو جہانی بیڑا جائے بٹھ، ہر ہر ساچا شاہو شاہا ساسا۔ دھرم رائے نہ
 دیوے ڈن، چتر گپت ہوئے داسا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی ویکھ در، کسے دس نہ آئے، آپے جانے جان پچھانے جن ہر ہر
 ہر بھگت کرے جنم رہ راسا۔ ہر جن ہر گھٹ ویکھ، گھٹ گھٹ مولیا۔ نیز لوچن ساچے پیکھ، اُلٹی نا بھی نا بھ کولیا۔ آپے لیکھا کھے ریکھ، دیوے مان اُپر
 دھولیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی ویکھ در، کسے دس نہ آئے سندر ساولیا۔ ساول سندر میت مُرارا، نین موندن سد رہندا
 اے۔ اک کرائے ونج واپارا، ساچے تخت بہندا اے۔ بھگت جنان ہر کرم وچارا، لہنا دینا دہندا اے۔ دھرم کرائے شبد جیکارا، کوڑ کڑیارا ڈھندا اے۔
 پاربرہم برہم کھیل اپارا، سچ سُنہیہرا دینا اے۔ جگے جوت اگم اپارا، سرشٹ سبائی وجے ودھائی پاؤن آیا نیندا اے۔ کرے کرائے اپنی کارا، نو کھنڈ پر تھی
 آپ بھوائے گیندا اے۔ مارے ڈنڈا شبد کرارا اے۔ ویکھ وکھانے ساگر سندھا، اُچے پر بت ڈھاہے کنارہ اے۔ نہ کچھ کھائے نہ کچھ پیندا، سرشٹ سبائی
 دیونہارا اے۔ جوت ادھاری آپے جیندا، اٹھے پہر رہے اجیارا اے۔ لکھ چوراسی پنج پیندا، برہما لائے سچ بھلو اڑا اے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں ویکھن آیا اک اکھاڑا اے۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھے اکھاڑا، پر بھ ساچی بنت بناؤندا اے۔ وقت
 سہائے ستاراں ہاڑا، جیو جنت سادھ سنت سرب گراؤندا اے۔ جگے جوت بہتر ناڑا، نہ کوئی مات بُجھاؤندا اے۔ کال چبائے اپنی داڑھا، لاڑی موت نال
 رلاؤندا اے۔ دھرم رائے دا بھرے واڑا، راجا جنک خالی کراؤندا اے۔ چاروں گنٹ پھرے اگی دھاڑا، جیو جنت سب کڈھے ہاڑا، نہ پلو کوئی پھراؤندا
 اے۔ لٹیا جائے مال دھن دن دہاڑا، اگے ہو نہ کوئی چھڈاؤندا اے گرگھ ساچا ساچا لاڑا، پر بھ شبد گھوڑے آپ چڑھاؤندا اے۔ آپے ہوئے پچھے اگاڑا،

دوس رین ترس کماؤندا اے۔ بجر کپاٹی لائے پاڑا، اوکھی گھاٹی آپ چٹھاؤندا اے۔ شبد دکھائے ساچی ہاٹی، چوڑاں ہٹاں پھول دکھاؤندا اے۔ دُرمت میل رہیا کاٹی، جو در آئے سیس بھکاؤندا اے۔ جوت جگائے مستک للائی، ست پرکاش کراؤندا اے۔ امرت آتم دیوے کایا باٹی، دسم دوا ری تال سہاؤندا اے۔ ہر جن ساچا نجرس رہیا چاٹی، نجاند سماؤندا اے۔ دوسر نہ کوئی تیرتھ تاٹی، اٹھسٹھ ویکھ دکھاؤندا اے۔ امرت آتم کایا ماٹی، پر بھ ساچا جام پیاؤندا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوڑاسی ویکھ در، آپ اپنے رنگ رنگاؤندا اے۔ رنگ وٹائے جگت پر بھ، ویکھے سرب لوکاٹی۔ سنگ نبھائے بھگت پر بھ، ہوئے مات رُشائی۔ آتم دیوے شکت پر بھ، سوہنگ ساچا جاپ جپائی۔ لیکھے لائے بوند رکت پر بھ، ہڈ ماس ناڑی دیا کمائی۔ ہوئے سہائی ویکھے وقت پر بھ، کلج رین اندھیری چھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے سنت جناں ایک دیوے نام دھنا، شبد سنائے راگ کنا، دیون آیا سچ سچی ودھائی۔ ملے ودھائی سچ گھر، ہر پر بھ ساچا پایا۔ ہوئے جدائی نو در، ترشنا بھکھ گویا۔ امرت نہائے سچ سر، بھرا میل گویا۔ پنجاں چوراں چکے ڈر، پر بھ شبد تاج سیس پہنایا۔ کرنی کرت دھرنی دھرت جن رہیا بھر، سچ سیرت مکھ چوایا۔ لکھ چوڑاسی پیڑے پیڑت، دھرم رائے گل پھاسی پایا۔ نہ کوئی جانے ہست کیرت، جوت زرنجن جوت جگایا۔ بھگت جناں ہر بٹھے بیڑت، ورن گوت نہ کوئی رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوڑاسی ویکھ در، جگت وچولا بن کے آیا۔ شبد وچولا جگت کر، لیکھا دھر درگا ہی دا۔ سوہنگ بولا مات دھر، سوہنگ ساچا مات وڈیائی دا۔ کلجگ تولا آپ ہر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائی دا۔ کایا چولا ویکھ سب، بھولے بھاؤ گو بند ملائی دا۔ نام جھولا دے سب، پار کنارہ آپ کرائی دا۔ پرگٹ جوت جوت جھب، سوچھ سروپی درس دکھائی دا۔ الٹی کرے کول نبھ، امرت آتم مکھ چوایا دا۔ ہر سنت سہیلے لئے لبھ، تن مندر رکھوج کھجائی دا۔ دھن مال مال دھن گھر ساچے دیوے دب، کنجی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ وڈ داتا سورا سرگ، دیاوان دیندھ آپ اکھوائیندا۔ متمکھ پکڑ پچھاڑے شاہ رگ، راما راون جیوں کھپائیندا۔ جوٹھا جھوٹھا توڑے تگ، کرشنا کنسا آپ مٹائیندا۔ گرگھ ورا چرن پر بھ جائے لگ، پائے درس رگھپت رگھرائی دا۔ جگت بھجھائے ترشنا اگ، ہر ہر رسن ساچا گائی دا۔ شبد تال تن جائے وچ، من سن آپ تڑائی دا۔ آپ دا پردہ لئے کج، شبد سرتی حج کرائی دا۔ آپے رکھے گھر ساچے ج، نو دوارے بند رکھائی دا۔ شبد سنگھاسن چڑھنا بھج، گرگھ ساچے راہ دکھائی دا۔ لوک لجیا دینی تچ، پت پتونتا ساچا کنتا پڑکھ ابناشی ساچا ماہی پھر پائی دا۔ سچ دوارے بہنا سچ،

لیکھا چھکے مکہ کعبہ حاجن حج، انخیل قرآنا وید پُراناں کھانی بانی راگ انادا بودھ اگادھا دوس رین پر بھ مندر ساچے گائی دا۔ جگت ترشنا دیوے تچ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، اک دکھائے ساچا گھر، آتم سیجا شبد شنگار۔ پھولن برکھا پریم پیار، امرت دھار ٹھنڈی ٹھار۔ پون انجا چھتر جھلار۔ جوت زرنجن اک آکار، ملے میل کنت سہاگی نار۔ رین سبائی وجدی رہے ودھائی، ساچا منگل گائی دا۔ اٹھے پہر نہ ہوئے جدائی، پر بھ پورے کرے مات گڑمائی، جوتی جوت ملائی دا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی ویکھ در، ساچا سنگ نبھائی دا۔ ساچا سنگ نبھاؤن آیا، ہتھیں بھے گانا۔ نام رنگ چڑھاؤن آیا، سوہنگ بنے نشانہ۔ وڈ داتا سورا سرگ اکھواؤن آیا، ویکھ دکھایا راجا رانا۔ شبد گھوڑے کس تنگ چاروں کُٹ دوڑاؤن آیا، نام وجائے سچ مردنگ۔ دہ دشا آپ سناؤن آیا، جوتی جوت سرُپ ہر، گڑھ ہنکاری توڑن آیا، گڑکھ وچھڑے جگو جگ جوڑی جڑاؤن آیا، سچ دوارا جس جن لیا منگ۔ مانگن کو ایکا بھگوان، دیوے سرشٹ سبائی۔ سرشٹ سبائی جیا دان، بھو نہ جانے رانیا۔ بھو ابھیدا اچھل اچھیدا وچ جہان، بھو نہ پائے رانیا۔ پڑھ پڑھ تھکے چارے ویدا، چارے گھ برہما گانیا۔ وید ویاسا لکھے کتیبہ، پران اٹھاراں رہیا سمجھانیا۔ کتھنی کتھا کر تھکی چہوا، بھگونت انت سنت نہ کوئے جنانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی ویکھ در، جگا جگنتر کھیل رچانیا۔ جگا جگنتر کھیل ساچی کارا، جگ جگ کردا آنیا۔ لوک مات لئے اوتارا، بھو کسے نہ پانیا۔ سنجگ تریتا دواپر کھیل اپارا، بانی واراں جوت جگانیا۔ بودھ اگادھا آپ کرتارا، کلج رچن رچانیا۔ انم ویکھے دُھندوکارا، چاروں کُٹ اندھیرا چھانیا۔ سنگ محمد چار یاراں، ملیا ور اپر اپارا، اللہ رانی ویل ودھانیا۔ موسیٰ عیسیٰ کرتارا، دند بتیسا کرے وچارا، سچ حدیثا نہ کدے پڑھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی ویکھ در، کلج تیری انم ور، نہہکنک زرائن زر، لئے مات اوتارا۔ نہہکنک زرائن زر، لئے مات اوتار چوئیس۔ رسنا کسے نہ سکے کہن در، نہ کوئی گائے دند بتیسا۔ جیرج کھانی آتم ستیا گئی ہر، لیکھا چھکے راگ چھتیس۔ چاروں کُٹ آونا ڈر، اللہ رانی وچ انیس۔ پے سیپا گھر گھر، سمت اٹھاراں خالی نیسا۔ مائی باپا نہ ملے ور، کرے کرائے بیس اکیسا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک زرائن زر، ایکا چھتر جھلائے جگت پت جگدیش اپنے سیسا۔ جگت پت جگدیش، چھتر جھلاؤنا۔ لیکھا چھکے بیس اکیس، آپ اپنا رنگ دکھاؤنا۔ کون کرے پر بھ تیری ریس، بھو کسے نہ پاؤنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھاں کھولے بند در، دے مت شبدت جگت بھگت بھگت جگت

آپ سمجھاؤنا۔ ہر سنگت ہر رنگ مانیا۔ ہر دوارے ہوئی منگت، اپنا آپ پچھانیا۔ کٹے جگت دوارے بھکھ ننگت، دیوے مان نماںیا۔ در دوارے ساچی پنگت، ساچا دیوے نام کھانیا۔ میٹ مٹائے روگ ہنگت، مارے سوہنگ تیر سچا بانیا۔ مان دیہی نہ ہوئے بھنگت، آپ چکائے جھوٹھی کانیا۔ اک چٹھائے نام رنگت، نہ کوئی سکے جیو پچھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگت دیوے اک ور، ڈھر درگاہی گنوتا گن ندھانیا۔ نام دھن ور لے کے جانا، پر بھ ساچا دیا کمائیندا۔ دو جہانی بہہ کے کھانا، آون جاون گیڑ کٹائیندا۔ گر سنگت ساچی بہہ کے جانا، رنگن رنگ میٹھ چڑھائیندا۔ دھن دھن دھن گر دیو رسنالائی شبد سیو، ہر ہر رسنا کہہ کے جانا، جوت زرنجن الکھ ابھیو، وڈ داتا دیوی دیو، دیوا دیو آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد دیوے ساچا ور، گر گھ ساچے ودا کرائیندا۔ دیر گھ روگ جگت ہے، آتم ترشنا اک۔ دھرم سنجوگ گر بھگت ہے، ہر جن جائے لگ۔ لیکھے لائے بوند رکت ہے، ہنس بنائے گت۔ آتم جوتی دیوے شکت ہے، درس دکھائے اُپر شاہ رگ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے آپ وڈ داتا سورا سر بگ۔ جگت وکارا رسنا بھوگ ہے، من تن ہریا جت۔ گردوار سدا و جوگ ہے، پنچ کھیلے نت نوت۔ گر گھ ور لے ڈھر سنجوگ ہے، پر بھ ساچا ملیا مت۔ دیوے درس اموگھ ہے، نہ کوئی جانے وار تھت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے تارے کر کر ہت۔ جگت وکاری اندھ ہے، اندھ اندھیرا گیان۔ پاپاں آتم گند ہے، جوٹھ جھوٹھ نشان۔ مایا متی دھن ہے، شبد بھلیا گن ندھان۔ جگت جنجالا ہتھک ڈی کیتا بند ہے، ٹٹیا مان تان۔ رسن وکارا ماس گند ہے، ممتگھ میلے کھان۔ شبد سواس ورو لے گر گھ بتی دند ہے، آپ جنائے جانی جان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے برہم گیان۔ جگت وکارات ہے، تت دوارے نیت۔ گر کی راہ ست ہے، کرے کرائے چرن پریت۔ چرن پریتی ساچانت ہے، نہ کوئی دہرا مندر مسیت۔ آتم دھیرج ست سنتو کھی یت ہے، سدا سدا راکھو چیت۔ ویلے انتم رکھے پت ہے، مانس دیہی جانا چیت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک گائے سہاگی گیت۔ جگت وکارا کرم، جن کمائیندا۔ شبد جیکارا دھن، گر گھ دوارا مات وکھائیندا۔ چار ورن دوارا اک مٹائے بھرم، پُرکھ ابناشی آپ مٹائیندا۔ لکھ چوڑا سی ایکا برہم، برہم رُپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ رنگائیندا۔ ہر ساجن سکھونت ہے، جیو جنت ادھار۔ در راج راجن بھگت ہے، پار برہم پُرکھ اپار۔ ہر جن ساچا سنت ہے، سوہے گر گو بند گر چرن دوار۔ انتم ویلا جیو جنت ہے، مستک دھوڑ خاک لے جگت پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، دیوے دیونہار داتار۔ چرنودک چرن دھوڑ ہر جن امرت پی۔ امرت آتم ساچا سر، سدا سدا ٹھنڈا تھی۔ اک دسائے اپنا گھر، لوک مات رکھائے نیہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے آتم نیچ ساچا پی۔ آتم نیچ بوئے، شبد بھگوانیا۔ تن من ہریا ہوئے، اُتجے برہم گیانیا۔ کھیل کھیل ساچی سوئے، بھلے جگت نشانیا۔ اور نہ دیسے ہر بن کوئے، گوبند گر گوبند ایک دھام رکھانیا۔ نور اُجالا آتم ہوئے، اگیان اندھیرا دور کرانیا۔ کرنی کرت کرے جو ہوئے، نہ جانے جیونادانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے درس کرتس مہربانیا۔ مہربان مہربان گر میت۔ دیاوان دیاوان جگت پریت۔ سدا سدا سدا اٹل، اوچاں نیچاں ٹھانڈا سیت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں آتم دیوے امرت پت پت پت۔

☆ پہلی ماگھ ۲۰۱۲ بکرمی ماتا بشن کور نوٹ ہر بھگت دوار جیٹھووال ☆

پُرکھ اگم اپار اپر اپاریا۔ آپے آپ خصم خصم نر نر نکاریا۔ جوتی ناری پر م پیاری پاوے آپے ساریا۔ تن شنگاری پھولنہاری کھیل گھر باری، بھيو کوئی نہ پارہیا۔ دوہاں میل در در باری، ست سنتو کھی سچ وہاری، دوسر نہ کوئی سنگ رکھا رہیا۔ ساچی سیجا اپر اپاری، پُرکھ اگم ساچا کنت جوت نرنجن ساچی ناری، ایک دھام سُہا رہیا۔ برہم پار ہر کرتار نروکار آپ اپنا آپ اپا لیا۔ جوتی کنتی کنت بے انتی، ایک دھام سُہنتی، ایک رنگ رنگا رہیا۔ انک انک پُرکھ پُرکھ پُرکھ جوتی جوتی ناری سُہایا دوار بنک، نہ کوئی جانے برہم وچاری۔ آپ اپنی کھیل کرے انک، ہر نر نرائن نرنجن نر گھر پسر پساری۔ جوتی جوت سروپ ہر، ست پُرکھ نرنجن بھيو نہ رایا، آپے جانے اپنی دھاری۔ جوتی پُرکھا میل ملایا۔ پُرکھا جوتی انک سُہایا۔ انکا جوتی تن کمایا۔ پُرکھ ابناشی دیا کر، ساچا ست اک اُچایا۔ اگادہ بودہ بودہ اگادہ ناؤں رکھایا۔ جوتی ماتا خوشی منائی۔ ست ست ساچا شبد گود اُٹھائی۔ ساچا شبد پرگٹ ہویا، ملی مات ودھائی۔ آد پُرکھ نرنجن سوامی اپنی رچنا آپ رچائی۔ شبد پوت ہویا بلوان۔ لوآں پریاں اک دھیان۔ کوئی نہ دیسے کسے نشان۔ کوئی نہ دیسے کھانی بانی، کوئی نہ دیسے زمیں اسمان۔ کوئی نہ دیسے راجا رانا، کوئی نہ دیسے شاہ سلطان۔ کوئی نہ دیسے جیو جہانی، کوئی نہ دیسے پین کھان۔ ایک ایک پُرکھ پُرکھوتم چرن داسی جوتی نار۔ ساچا شبد ساچا ست در دوس رین کرے پیار۔ آپ اپنی رچن رچائی، شبد ست کرے نمسکار۔ ماتا جوتی دیت ادھار، پت پُرکھوتم پر بھ پاوے سار۔ ایک دیوے بال ادھار۔

جوتی جوت سرُپ ہر، برہمنڈ کھنڈ تیری پائے ونڈ، آپے رکھے تیرا ادھار۔ ساچا سُت سیمس نوائے۔ پُرکھ ابناشی پاربرہم اچت، آپ اپنا سر ہتھ لکائے۔
 ماتا جوتی خوشی منائے۔ ساچی رُت مستک لُکا ساچا لائے۔ جوتی پُرکھا ایک کرما ایک ادھرا ایک سُت ایک برہما برہمنڈ وچ سمائے۔ شبد سُت کرمی وچار۔ ایک منگاں
 ساچی منگ، پر بھ ابناشی دیوے تار۔ نہ کوئی دیسے دُوجا سنگا، دو جہاناں میت مُرار۔ جوتی پُرکھا انگا سنگا، ایکا بخشے چرن پیار۔ پُرکھ اگتا سُن پُکار، شبد پتھی
 جنائی۔ ساچے سُت کر آکار، پر بھ ساچا رہیا تکائی۔ ترے گن مایا کر تیار، دُھر فرمانا اک سنائی۔ سُت شبد کرے واپار، نو ندھ بنت بنائی۔ جوتی جامہ کرے
 نمسکار، مات شکتی وجے ودھائی۔ ترے گن مایا سچا ت وچار، چرن دھوڑ دے مستک لائی۔ پُرکھ اگٹرا اگٹری کار، اپنی بنت رہیا بنائی۔ شبد سُت بھیا
 ویراگ۔ ترے گن مایا کون لگائے جاگ۔ دُوسر کوئے دس نہ آیا، کون پکڑے میری واگ۔ جوتی پُرکھا سُت نہ جایا، کوئی نہ دُوسر دیسے راگ۔ جوتی ماتا
 دیوے مت۔ ترے گن مایا پر بھ چرنی نت۔ پر بھ چرن دھوڑ جوتی رت۔ جوتی رت اُتجے ساچا سُت۔ ساچا سُت میرے اندرے تت۔ پتا پوت پُرکھا ایک
 ایک یت۔ پُرکھا جوتی جوتی پُرکھا ایک بدھا سچا نت۔ ماتا سکھیا سچ دلائی۔ ساچے سُت سیو کمائی۔ پُرکھ اگتا چرن دھوڑ مستک لائی۔ مستک دھوڑ ساچی شاہی
 ماتا جوتی دے لگائی۔ ماتا جوتی خوشی منائی۔ ساچا سُت لئے اُپجائی۔ ساچا سُت پاربرہم اچت آپے رہیا بنائی۔ نہ کوئی جانے ادھبھت، کول نا بھی باہر کرائی۔
 آپ سہائے اپنی رُت، برہما پت جوتی جانی۔ جوتی پُرکھا آد آدی آد رہیا بنت بنائی۔ ترے گن مایا کرم کمایا۔ برہما سُت جوتی جایا۔ شبد پت خوشی منایا۔
 پاربرہم اچت دے مت رہیا سمجھایا۔ ساچا میلا ایک گھر، ساچے شبد سنایا۔ آپ گھلایا اپنی ہتھیں در ساچے مندر آپ بہایا۔ برہما بھو نہ پاوے سار، کون
 بدھ پر بھ رہیا کرایا۔ شبد سُت گیا اندر وڑ، بھائیاں بھائیاں میل ملایا۔ پُرکھ ابناشی ویکھے کھڑ، ساچی رچنا رہیا رچایا۔ جوتی پُرکھا کتنا ناری، سُت اسٹ ویکھ
 وچاری، شبد پرکاش رہیا کرایا۔ شبد سُت پر بھ دے جنائے۔ ہر شبد لو آں پُریاں دے مٹائے۔ برہما ویکھے گھلا دیڑا، چارے کھ اٹھے نیز دُوسر کوئی دیسے
 ناہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چارے حصے رہیا پائے۔ شبد سُت رسنا گا اُچارے۔ چارے وید برہما اُپجائے، چارے جُگاں رکھائے۔
 سنجگ تریتا دوا پر جائے۔ کُجگ انتم نیڑے آئے۔ پر بھ ابناشی جامہ پائے۔ جگت جھیرے رہیا مٹائے۔ نگر کھیڑے رہیا ڈھاپے۔ بھگت بیڑے بٹھ
 دکھائے۔ سرشٹ سبائی اُلٹے گیڑے کُجگ لُٹ رہیا گڑائے۔ راج راجاناں لئے پھڑ، شاہ سلطاناں بھٹھ کرائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

کلجگ انتم نٹھ نٹھ، گھٹ گھٹ اندر ویکھ وکھائے۔ ویکھے چار دواری، چارے جگ آپا قلع بنایا اے۔ جوٹھی جھوٹھی چار یاری، کالی رین اندھ اندھیاری، سچ
 سچ نظر نہ آیا اے۔ مایا رانی دئے بہاری، سرشٹ سبائی ویندی دھاری، کوئی نہ جانے نر اوتاری، پر بھ ساچے بھو نہ پایا اے۔ ویلے انتم ہوئے خواری، نہ
 کوئی دسے شاہ سواری، ہاہاکار جگت کرایا اے۔ بھگت جنال پر بھ پائے ساری، دیا کمائے وارو واری، جوت نرنجن کر اجیاری، شبد سروپی رہیا جگایا اے۔
 سنت سہیلا میت مری، کلجگ میلا انتم واری، گر چیلآ آپ اکھوایا اے۔ اچے مندر ڈھاپے اٹاری، نہ کوئی دیسے بنک دواری، محل اٹاری نظر نہ آیا اے۔
 جیو جہانا ہوئے و بھاری، نار دھاگن کنت و ساری، سادھ سنت جوئے بازی ہاری، ساچی داد کسے ہتھ نہ آیا اے۔ جگے جوت اگم اپاری، جگت مداری کلجگ
 تیری کالی دھاری، کالا داغ کسے نہ لاہیا اے۔ نر نرائن کھیل اپار، لہنا دینا وچ سنسار، بھانا سہنا گر چرن دوار، ساچا حکم سنایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، چوتھے جگ چار دواری آپے ڈھاہیا اے۔ چار جگ پر بھ چاکری، جگ جگ کردا آیا۔ کلجگ دھارے بھیکھ رکھ ویکھ کرم دھرم برد
 اپنا رکھدا آیا۔ سرشٹ سبائی ویکھ ویکھ، مانس دیہی بھگت جنال دے مت سمجھاؤن آیا۔ اپنی کرپا آپے کردا، جیو جنت سرب دوشی دھردا، بیٹھارہے سد
 خاموشی، سرشٹ سبائی بلاؤن آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، شبد سنیہہڑا ساچا گر دھر درگاہی لے کے آیا۔ دھر فرمانا
 پر بھ ساچا مات لیایا اے۔ آپ مٹائے راجا رانا، پڑدہ اوہلا رہن نہ پایا اے۔ پکڑ اٹھائے پتر سجانا، سادھاں سنتاں رہیا سنایا اے۔ پرگٹ جوت والی دو
 جہاناں، برہم رہیا ملایا اے۔ مارے تیر اک نشانہ، شو شکر سیس جھکایا اے۔ جوتی جگے ہر بلوانا، سُرپت راجے اند تخت تجایا اے۔ سرب جیاں پر بھ جانی
 جان، ہر گھٹ میں رہیا سمایا اے۔ آپے جانے اپنا بھانا، بھانے اندر لوک سبایا اے۔ آپے جانے پینا کھانا، کھانا پینا آپ بنایا اے۔ آپے جانے مرنا جینا،
 جینا مرنا رچن رچایا اے۔ آپے جانے لوکاں تیناں، تیناں لوکاں آپ اپنایا اے۔ آپے جانے رام رُمیکا، آؤنا گونا بھو نہ رایا اے۔ آپے جانے پاتالاں
 بھومکا، بھومی بھرتا آپ اکھوایا اے۔ آپے جانے جوتی نور نورکا، نوری نور اپایا اے۔ آپے جانے شبد نور نورکا، شبد ادھاری آپ اکھوایا اے۔ آپے ہوئے
 آسا منسا پورنا، دیاوان سکھدایا اے۔ آپے آپ پر بھ کلا بھر پورکا، بھرماں بھرم مٹایا اے۔ آپے آپ نیڑے دورکا دوروں نیڑے نیڑ آیا اے۔ آپے
 ہوئے جودھا سورکا، سوربیر آپ اکھوایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، شبد سنیہہڑا دھر درگاہی انتم مات لے کے

آیا اے۔ شبد سنہیہڑا لے کے آیا، دیوے راج راجانا نوں۔ دُھر درگاہی کہہ کے آیا، میٹاں جگت نشاناں نوں۔ سولاں کلا کل لے کے آیا، چار بُجھاں بلی
 بلوانا نوں۔ ساچے تخت سنگھاسن بہہ کے آیا، آپے جانے اپنے کمانووں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، آپے جانے اپنی
 شاناں نوں۔ راج راجاناں دے جگائے، پر بھ پھیرامات پایا اے۔ شاہ سلطاناں دے اٹھائے، شبد ڈنڈا ہتھ اٹھایا اے۔ پہلی چیتر خوشی منائے، سنگروریں
 چرن چُھہاؤنا اے۔ دُوجی چیتر دھرم کمائے، شاہ پٹیاہ ہلاؤنا اے۔ تیجی چیتر جوت جگائے، فرید کوٹ ہلاؤنا اے۔ چوتھی چیتر کھیل رچائے، سنگھ ایشر پھڑ
 جگاؤنا اے۔ پنجم چیتر بھرم مٹائے، سنگھ رندھیر بھرم مٹاؤنا اے۔ چھیویں چیتر کرم کمائے، سنگھ مہر پر بھ کایا کھیتر پھول بھلاؤنا اے۔ ستویں چیتر ست
 پُرکھ زرنجن، کپورتھلا وقت سہاؤنا اے۔ اٹھویں چیتر دیکھے نیر، تٹ بیاسا میٹ مٹاؤنا اے۔ ناویں چیتر لائے چت، سنگھ تیجا لابلھ اٹھانا اے۔ سید پُرے
 دی لاہے وس، پر بھ ساچے کرم کمانا اے۔ دسویں چیتر دہ دِش دھار، داس ہر نام تیری پاوے سار، سنگھ ہر نام آپ ہلانا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، اپنی رچن رچانا اے۔ پہلی آسو آس رکھاؤنی، سنگھ پرتاپ سرت جگاؤنی۔ دُوجی آسو شبد جگاؤنی، سنگھ کرپال خوشی مناؤنی۔ تیجی آسو
 درس اپار، چرن چُھہائے دلی دربار۔ آپ اپنی جانے سار۔ پنجم سکھ کرے پیار۔ چھیواں لیکھنی لکھنہار۔ ستواں رکھے سانجھیا۔ دوسرے کوئی میت مُرار۔
 نہ کوئی سکا سہیلاناری نار۔ سرب جیاں پر بھ آپے داتا، دیونہار سرب سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا دھار۔ دیاوان دیاوان دیاوان سرب
 سکھدائی۔ بھگوان بھگوان بھگوان ہر اکھوایا۔ جیا دان جیا دان جیا دان سرب لوکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی ریتی اپنے ہتھ رکھائی۔
 سرب کلا سمرتھ ہر رگھنسیا۔ آپ بنائے ساچا بنسا، وشنوؤں ونس جگت سربنسا، دُشٹ سنگھارے جیوں کاہنا کنسا، بھگت ادھارے وچ سہنسا، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل گنوت گوننتیا۔ آسو تن دھرم دوار، پر بھ ساچا دیا کمائے۔ شبد سپس جگدیش پر بھ کرتیار، والی ہند پھڑائے۔
 سوہنگ تاج نو کھنڈ پر تھی راج سچ نشان رکھائے۔ کرم آواز رکھے لاج، ست ستونت کرائے۔ پرگٹ جوتی دیس ماجھ، سرشٹ سبائی سوارے راج، سرشٹ
 سبائی ڈوری اپنے ہتھ رکھائے۔ بھارت کھنڈ تیری رکھے لاج، نہکلنک جوت جگائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، ستجگ ہر بھگت دے مت آپ سمجھائے۔
 سوہنگ تاج ہر بناؤنا۔ اکھڑ وکھڑ چار، ساچا کاج آپ کراؤنا۔ جائے دلی دربار، جگت سانجھ اک وکھاؤنا۔ چار ورن اک پیار، جوتی جوت سروپ ہر، ساچا

راج اک کراؤنا۔ اُوچاں نیچاں بھینو نوار، ورن گوت ذاتی پاتی بھرم مٹانا۔ اک کراؤنا جے جیکار، دُھر درگاہی دُھر فرمانا۔ کرے کرائے خبردار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھے کھیل نر نرنکار۔ دُوسر دست اک امول، پُرکھ ابناشی رکھے کول۔ سوہنگ شبد سدا اڈول۔ دو جہانی رہیا پڑدے کھول۔ بھگت سہیلے دسے بول۔ اک اکیلے پڑدے کھول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے تولے پورے تول، ہر نشانہ ہر بناؤنا۔ سوہنگ اُپر لیکھ لکھاؤنا۔ کالی دھار نال جُڑاؤنا۔ چٹا اکھر آپے پاؤنا۔ کر کر وکھر، لوک ماتی وچ رکھاؤنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ وکھاؤنا۔ کرپا کرے تیجی وار۔ جوت سرُپی اپر اپار۔ چٹا جوڑا ہر داتار۔ نہ مٹھانہ دسے کوڑا، سرب جیاں داسا نچا یار۔ دُھر درگاہی ایکا پوڑا، اُوچاں نیچاں دے نوار۔ دُھر درگاہی آئے دوڑا، دیکھے کھیل اپر اپار۔ پرگٹ ہوئے براہمن گوڑا، نہہکلا نر اوتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بیس اکیسا ہر جگدیشا چرن جُھہائے دیا کمائے، جوت سرُپی جامہ دھار۔ چوتھا رنگ رنگ کرائے۔ شبد مردنگ اک وجائے گئو غریب نمائیاں بھکھ ننگ کٹ وکھائے۔ آپ جنائے شاہ سلطاناں، راجے رانیاں سرشٹ سبائی سنگ رکھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گھوڑے تنگ کسائے۔ شبد گھوڑا کر تیار۔ سوہنگ ڈنڈا پھڑے ہتھ سرکار۔ نو کھنڈ پر تھی پائے ونڈاں، کھچی جائے وارو وار۔ دیکھ وکھائے جیرج انڈا، کوئی نہ کرے مات اُدھار۔ میٹ مٹائے بھیکھ بکھنڈا، ورنناں برناں وسے باہر۔ کلج تیرا اتتم کنڈھا، والی ہند کرے خبردار۔ اک وکھائے ساچی ونڈا، شبد ڈنڈا دلی دربار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چوتھے گھر چار دیوار۔ پنجم پنچاں لیکھ لکھاؤنا۔ شبد کمان اک وکھاؤنا۔ جیو جہانی بھینو نہ پاؤنا۔ راج راجاناں گھ چُھپاؤنا۔ شاہ سلطاناں دُکھ اٹھاؤنا۔ آپ اپنی جوت دھر، اُجل گھ جگت کراؤنا۔ بھگت جتاں ہر دیونہار، دیوے مات وڈیائیا۔ ایہہ بنائے شبد شنکار، ساچا لیکھ رہیا لکھائیا۔ ترے کُنٹ دیکھے ویکھ وچار، چوتھی ناہ آپ رکھائیا۔ اُپر رکھے سوہنگ دھار، اچرج بنت بنائیا۔ آپے وسے ادھوچکار، وشنوں رُپ وٹائیا۔ بھگون جوتی نر نرنکار، جوت سرُپ آپ اکھوائیا۔ ورن گوتی وسے باہر، ساچا لیکھا رہیا لکھائیا۔ کنچن اکھر کر تیار، پُرکھ ابناشی پہلی وار دلی دربار بھیت چڑھائیا۔ پرگٹ ہووے نر نرنکار، بیس اکیسا پاوے سار ہر رگھرائیا۔ چھتر جھلائے اپر اپار، مانک موتی جوڑ جُڑائیا۔ گرگھ سوہے چرن دوار، دُھر فرمانا اک سنائیا۔ راؤ رنگ نہ کوئی وچار، راجا رانا کوئی دس نہ آئیا۔ جوت نرنجن اک آکار، سرب نمنا جیو اکھوائیا۔ تن پہنائے شبد کٹار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اچرج ریت

مات چلائی۔ دیوے دست گھر ساچے دات، رکھنی مات سنبھال۔ بیس ایکسا بچھے وات، سرشٹ سبائی کھائے کال۔ پرگٹ ہوئے کملاپات، توڑ تڑائے جگت
 جنجال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی چال۔ جگت کرائے کاج دیس ماجھیا۔ جن بھگت لگائے آواز، سوہنگ ساجن ساجیا۔
 لوک مات رکھائے لاج، پرگٹ ہوئے سیس شبد رکھائے ساچا تاجیا۔ ویلے انتم رکھے لاج، سرشٹ سبائی پئے بھاجیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، جن بھگتاں دیوے شبد سچا داج داجیا۔ کاج رچایا جگت پر بھ، سوہنگ تیل چڑھاؤندا اے۔ راج راجاناں لاہے تاج، پر بھ دھرم رائے جیل وکھاؤندا
 اے۔ کوئی نہ رکھے کسے لاج، کھجک کالی رکھے وکھاؤندا اے۔ آپ بھلائے کر ول چھل، اچھل اچھلیا آپ اکھواؤندا اے۔ ویکھ وکھائے جل تھل، جلاں
 تھلاں وچ ساؤندا اے۔ پھل نہ دے کسے ڈال، کایا سنمئل نظری آؤندا اے۔ گرگھ وِلا سوہے ساچے دھام، پر بھ ابناشی رسنا گاؤندا اے۔ ساچا راگ
 سُنے کان، بھانڈا بھرم بھٹاؤندا اے۔ انتم لیکھا چھکے جن، ساچا دھن پر بھ جھولی پاؤندا اے۔ اپنا بیڑا لئے بھ، مانس دیہی لیکھے لاؤندا اے۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کھجک تیرا رچیا کاج، جوٹھا جھوٹھا لکھ چوڑاسی انت مٹاؤندا اے۔ لکھ چوڑاسی چکنا بھار، ویلا انتم آیا اے۔ ناتا تھے میت
 مُرار، نہ کوئی دیسے سانجھیا، چاروں کُنٹ دے پاسا ہار، لہنا دینا نہ کوئے رہیا چکایا اے۔ مات پت نہ کوئے سہار، سگلا ساتھ پر بھ تجایا اے۔ انتم رونا
 دھاہاں مار، پُرکھ ابناشی دس نہ آیا اے۔ گرگھال کرے ہر پیار، شبد گودی آپ اٹھایا اے۔ سولاں کرے تن شنکار، آپ اپنا رنگ رنگایا اے۔ ویکھے
 پرکھے پرکھنہار، منتمکھ گرگھ تھاون تھائیں بہایا اے۔ آپے رکھے رکھنہار، جس جن چرن کول چت لایا اے۔ پاربرہم برہم رُپ اپار، اُپر دھولی جوت
 جگایا اے۔ کھجک تیرا انتم کرم وچار، کشنا سولا رُپ وٹایا اے۔ شبد پھڑے پر بھ ہتھ کٹار، نا بھی کوئی رہیا بھوایا اے۔ امرت دیوے ٹھنڈی دھار،
 گرگھال کھ چوایا اے۔ ساچا کرے شبد پیار، دسم دواہی راہ وکھایا اے۔ سچ دواہی محل اپار، چاروں کُنٹ ہوئے رُشایا اے۔ دیپک جوتی اک اُجیار، تیل
 باقی نہ کوئی ٹکایا اے۔ دھوپ دیپ نہ کر وچار، سنگدھی سوہنگ سو پایا اے۔ پون دھواں ساچی دھار، سیس چھتر جھلایا اے۔ شبد سنگھاسن بیٹھ داتار،
 اپنا رُپ وٹایا اے۔ اگم اگی کرے کار، ہڈ ماس ناڑی چمی ڈیرہ لایا اے۔ جوت زرنجن کدے مری نہ کدے جمی، کپال گھاٹ ایکا اپنا راہ وکھایا اے۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کایا مندر اندر ویکھے چوڑاں ہاٹ، ساچا ہٹ اک رکھایا اے۔ ساچا ہٹ شبد ونجارا، گر پورا آپ کراہندا۔ آپ

کرائے اک واپارا، مول امولا جھولی پائیندا۔ اندر باہر دے سہارا، گپت ظاہرا انک سمانیندا۔ سچ جھکولا دے ہلارا، آون گون پار کرائیندا۔ سوہنگ بولا سبج تیرا بے جیکارا، چار ورنناں اک کرائیندا۔ آپے بٹھے اپنی دھارا، دوسر کوئی نہ سنگ رلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد گھوڑا سنگ رکھائیندا۔ شبد گھوڑا ہر داتار، چاروں کٹ ڈوڑائیندا۔ شبد پھڑ ہتھ تیر کٹار، دو دھاراں آپ کرائیندا۔ گڑگھاں میلا میت مرار، مٹمکھاں انت مٹائیندا۔ ایک ساچا سکھا، امرت آتم دھار، ہوئے روگ گوائیندا۔ اُجل ہوئے مات کھا، چنتا سوگ مٹائیندا۔ مات گربھ نہ اُٹا رُخا، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ کول چرن کول جو جن بھکھا، پر بھ نیتن نیت کایا کھیت تچے لوچن درشن پائیندا۔ سُسپھل کرائے مات کھا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چیتن چیت آپ اکھوائیندا۔ ہر سچا شاہ سلطان، شبد جنائیا۔ پرگٹ ہویا ہر مہربان، دے مت رہیا سمجھائیا۔ اک بنائے دھرم نشان، ستاں دیپاں ناؤں لکھائیا۔ دیکھے کھیل والی دو جہان، نو کھنڈاں ونڈ ونڈائیا۔ پرگٹ ہوئے ساچا کاہن، برہمنڈاں تاج سہائیا۔ شبد پھڑے تیر کمان، سوہنگ ڈنڈا ہتھ اٹھائیا۔ چٹا جوڑا نوجوان، شبد گھوڑا واگ اٹھائیا۔ پنچم بہراگن ندھان، پنچم ٹکا مستک لائیا۔ آپے دیکھے مٹھا کوڑا، راج راجان شاہ سلطان وڈ داتا بے پرواہیا۔ پنچم نشانہ ہر گوہند، اپنے رنگ رکھایا اے۔ وچ جہاناں ساچی بند، ہر بھگت رہیا اپایا اے۔ شبد وہائے دھار ساگر سندھ، نہ کوئی سکے دھیر دھرایا اے۔ ہر جو دھا سورا ہر مرگند، ساچا تیر رہیا چلایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، میل ملاوے والی ہند، ساچا میلا آپ ملایا اے۔ ساچا میلا آپ کرایا، والی ہند شبد جنائے کرے کھیل بوہ رنگی، آپ اپنا انک دکھائے۔ تھم سنائے شاہ فرنگی، دوار بنک اک سہائے۔ سوہنگ کٹار کرے نگی، راؤ رنک رہیا جگائے۔ نام وست شبد دست کسے ہتھ نہ آئے منگی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل وڈ داتا سورا سرنگی۔ والی ہند دھر فرمانا، پر بھ ساچے آپ سناؤنا اے۔ نہ کوئی دیسے راجا رانا، تخت نواسی دس نہ آؤنا اے۔ انتم میٹے سگھڑ سیانا، شاہ شاہانہ سیس تاج نہ کسے مات رکھاؤنا اے۔ چار ورننا ایک آنا، سوہنگ شبد برہم گیانا، جوت نرنجن تیر نشانہ ایک ایک لگاؤنا اے۔ پرگٹ ہویا ہر بھگوانا، دھرم جھلائے اک نشانہ، کرم کمائے جیو نادانا، جنم اجنا بھو نہ پاؤنا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پورن برہم برہم بھو کھلاؤنا اے۔ پنچ وست امول، پر بھ پنچم سنگ ملائیندا۔ شبد سروپی کٹا کھول، ساچے مندر آپ کٹائیندا۔ شبد چوہ اکھڑ ایک بول، دھر فرمانا آپ سنائیندا۔ سرشٹ

سبائی کر کر وکھر، ڈھول مردنگ اک وجائیندا۔ کون دوارے ماٹی پتھر، کون ستھر ہیٹھ وچھائیندا۔ سرشٹ سبائی انت ورو لے نیر نینی اٹھر، والی ہند آپ سناہیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگت دلالی بھگت رکھوالی آپے آپ کرائیندا۔ جگت دلالا ہر ہری، آپے آپ اکھوایا۔ گر گوپالا کرپا مات کری، دے مت سمجھاون آیا۔ والی ہند نہ انت ڈریں، پر بھ اپنا لڑ پھڑایا۔ چاروں کٹ نہ کوئی دیسے گھر گھری، کلجگ ونڈاں ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا کرم رہیا کمایا۔ آپ اپنا کرم کمائے، پلا نام پھڑایا اے۔ دھرت مات تیرا دھرم رکھائے، شبد ہلا اک کرایا اے۔ گرگھیاں مانس دیہی جنم لیکھے لائے، امرت آتم اک پیایا اے۔ پون سواسی دم دما جاپ چپائے، سوہنگ ماما کھ رکھایا اے۔ آپ سوارے اپنا کما، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ وٹایا اے۔ رنگ وٹایا بھیکھ دھر، جگت پھنڈ مٹائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی ویکھ در، شبد کھنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ اپنی کرنی رہیا کر، برہمنڈاں ونڈ ونڈائیندا۔ لوآں پریاں کرے سر، جیرج انڈاں چرنی نوآئیندا۔ ہر بھگت سہیلا دیوے ور، انتم کھنڈا کلجگ پار کرائیندا۔ بیس ایکسے چکے ڈر، ور بھنڈی بھنڈ مٹائیندا۔ اک سہائے ساچا در، نو کھنڈی راہ وکھائیندا۔ امرت بھنڈارا دیوے بھر، ساچی ڈنڈی مارگ پائیندا۔ بھرم بھلکھے کڈھے ناری نر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہمنڈی برہمنڈ سائیندا۔ نو ست چار دیوار، سوہنگ تاج بناؤنا اے۔ شبد رکھے پہریدار، ساچا کرم کماؤنا اے۔ آپے بیٹھے ادھوچکار، اپرکھ رکھاؤنا اے۔ چارے دشا کرم وچار، ساچا حصہ آپ ونڈاؤنا اے۔ بیس ایکس نر نرنکار، نر نریشا آپ جگاؤنا اے۔ کرے کھیل اپر اپار، در درویشا بھو کسے نہ آؤنا اے۔ دیوے وردی دربار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا ویس کر، ویسادھاری ویس وٹاؤنا اے۔ شبد تاج اپر اپار، ساچی جڑت جڑائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی پاوے سار، ستاں دیپاں سنگ رلائیندا۔ جگت اولڑی چلے چال، کوئے دوئے بھو نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تریلوئے رچن رچائیندا۔ شبد تاج امول، ہر بنایا۔ سرشٹ سبائی رہی ڈول، اک اڈول آپ رہ جائیا۔ والی ہند سناہے اکھر وکھر بول، سوہنگ بولی بھگت ودھائیا۔ ایکا وجے مردنگا ڈھول، نو کھنڈ شبد لڑایا۔ شبد کھنڈا رکھے کول، دس کسے نہ آئیا۔ پائے ونڈاں نہ رہے انھول، کلجگ کھنڈا انتم وکھائیا۔ انتم پڑدے رہیا پھول، برہمنڈاں ہر سمائیا۔ لکھ چوراسی دیوے رول، جم کی پھاسی اک لگائیا۔ مدرا ماسی کھیلے ہول، لال گلالا رنگ چڑھائیا۔ گرگھ ورا سنت سہلیا پُرکھ ابناشی وسے کول، آپ اپنا سنگ نبھائیا۔ شبد تاج جگت اپارا، پنچم دھارا نال سواؤندا اے۔ سوئی چلے نکھی آہلا، نام

دھاگا اک رکھاؤندا اے۔ بھارت کھنڈی وسے اک محلہ، والی ہند آپ جگاؤندا اے۔ سوہنگ پھڑے پر بھ تیکھا بھلا، ڈو نگھی ڈلا ویکھ وکھاؤندا اے۔ رسن
 کمائی چڑھیا چلہ، کلجگ شلا آپ کماؤندا اے۔ لیکھ لیکھائے بورا ککا بلا، سنگ محمد نال رلاؤندا اے۔ عیسیٰ موسیٰ ڈھاہے بلا، پاتالی قلعہ نہ کوئی لگاؤندا اے۔
 رُسا چینا آتم بلا، شاہ پرینا آپ ہلاؤندا اے۔ والی ہند ٹھانڈا سینہ، پر بھ ساچی دیا کماؤندا اے۔ ناتھ تریلوکی والی لوک تینا، اک ادھینا بھگت رکھاؤندا
 اے۔ آپے جل آپے مینا، امرت آتم دیوے بھینا، ساتک ست ورتاؤندا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد نام دیوے ور، ساچا
 کرم آپ کماؤندا اے۔ شبد تاج کرتیا، پنچم دھار چلائیندا۔ پنچم میلا میت مرار، سواہتھ ہر سمرتھ، ایکا کار کماؤندا۔ دس انگلی رکھے چوڑا، آتم گرہیا ساچا
 پوڑا، نہ کوئی جانے لما چوڑا، ساچی ونڈ ونڈائیندا۔ اکھر وکھر سسے ہوڑا، ہاہے ٹپی جوڑ جوڑا، ساچی بنت بناؤندا۔ کالی دھار ہیٹھ دوڑا، چٹا دوڑے شبد گھوڑا،
 گرکھاں مستک لیکھ لیکھائیندا۔ بیس ایسا آپے بوڑا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دھر فرمانا ہر بھگوانا ایکا ایک جناؤندا۔ پنچم دھاری پنچ
 پرکھ۔ کرم وچاری دیوے سکھ۔ دھرم سنساری سرب منکھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے اجیاری بیس ایسا اجل کھ۔ اجل کھ جیو
 جہان۔ ملے سکھ چرن بھگوان۔ مٹے دکھ دے جہان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیجا دیوے بھگت نشان۔ بھگت نشانہ اپراپار۔ سوہنگ ڈنڈا
 وچ سنسار۔ آر پار نہ دیسے کنڈھا، بیٹھا رہے تن وچکار۔ آوے جاوے وچ برہمنڈاں، جیو پنڈ جن ڈو نگھی غار۔ ویکھے کھیل وچ ورجنڈا، ورجنڈی کرم رہیا
 وچار۔ سوہنگ شبد ساچا ڈنڈا، رکھے ہتھ پتی سرکار۔ والی ہند ونڈائی ونڈا، پر بھ آپے دیوے کرپا دھار۔ انتم انت نہ ہوئے رنڈا، ایکا بخشے چرن پیار۔ مان
 تان توڑ جگت گھمنڈا، چرن کول اپر دھول اک ادھار۔ میٹ مٹائے بھیکھ بکھنڈا، سوہنگ کھنڈا ساچی دھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آپے دیوے وچ سنسار۔ چوتھا جوڑا جوڑا جڑایا۔ چٹا رنگن رنگ رنگایا۔ ستجگ ساچا آیا منگن، پر بھ ابناشی چرن چھہایا۔ آپ اپنے رکھے انگن، آپ اپنی گود
 اٹھایا۔ شبد گھوڑے کسے تنگن، شاہ اسوارا آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نام جیکارا اک کرایا۔ چٹا جوڑا چرن دوار۔ نہ ہوئے
 وچوڑا وچ سنسار۔ مٹھا کوڑا جیو گوار۔ براہمن گوڑا بنھے دھار۔ سوہنگ پوڑا اپراپار۔ دھر درگا ہی آیا دوڑا، آپے دیوے کر پیار۔ پندراں سولاں لما چوڑا،
 چرنی ناتا میت مرار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے دست ساچے دست در دی دربار۔ پنچ نشانہ پنچ ہر، سپتم رنگ رنگائے۔ ست پڑکھ

نرنجن ہتھ پھڑ، نو کھنڈی لڑ بٹھائے۔ قلعہ ہنکاری اُپر چڑھ، آپے لئے چھڈائے۔ جیو شیطانی مات پھڑ، آپے میٹ مٹائے۔ پُریاں لوآں آپ لڑ، دس کسے
 نہ آئے۔ شبد اکھر ایکا پڑھ، سرشٹ سبائی رہیا پڑھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا لیکھ لکھت بھوکھت اپنا آپ لکھائے۔ پنچم نشانہ
 ست رنگ ست دیپ جگایا۔ ستجگ منگی ساچی منگ، پر بھ ساچے دیا کمایا۔ کلجگ دھارا ہوئی بھکھ ننگ، کالی ہیٹھاں آپ رکھایا۔ ستجگ ساچے انگ
 سنگ، لال بھوشن تن پہنایا۔ شبد وجائے نام مردنگ، کنچن رنگ چڑھایا۔ جگت دوارا جائے لنگھ، پیلا رنگ وٹایا۔ آپ نبھائے اپنا سنگ، چٹا سوچٹا رنگ،
 چٹے گھر رہیا دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رہیا بنت بنایا۔ نیلا کالا نیلا رنگ، سوہا آپ چڑھائیندا۔ شبد گھوڑے کسے تنگ،
 دھرم بوہا آپ کھلائیندا۔ شبد دوارے جائے لنگھ، نام سوہا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رہیا کرپا کر، بھگت بھگوان آپ
 جھلائیندا۔ پر بھ ساچا کرم کمانا۔ کالا سوساتن چھہاونانہ۔ در درویش آپ اکھاونانہ۔ کسے نہ چلے کوئی پیش، پر بھ ساچے پکڑ اٹھاونانہ۔ پھڑ پھڑ اٹھائے نرنیش،
 پرگٹ ہويا دُھر درگاہی ضامنہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، بھیکھادھاری بل دوارے باونانہ۔ بھیکھادھاری بھیکھ وٹایا اے۔ جوتی جامہ ہر جی پایا اے۔ سرشٹ
 سبائی رہی سوتی، دس کسے نہ آیا اے۔ شبد پھڑی ہر ساچی سوئی، اک سہار بنایا اے۔ شبدی پونی رلیا جوتی، پہلی چیتز وقت سہایا اے۔ راج راجاناں تیر
 لنگوٹی، ایکا ایک چیر سہایا اے۔ سادھ سنت ویکھے وچوں کوٹن کوٹی، جوٹھا جھوٹھا جھیر مٹایا اے۔ لکھ چوراسی بوٹی بوٹی، نہ ہوئے کوئی سہایا اے۔ جیواں
 جتناں قسمت کھوٹی، کلجگ مایا چھایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سما یا اے۔ پر بھ ساچا رنگ رنگائیندا۔ دس کسے نہ
 آئیندا۔ سادھاں سنتاں بھرم چکائیندا۔ لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جیواں جتناں کرم بنائیندا۔ جو جن آئے سیس جھکائیندا۔ مہما گنت گنی نہ جائیندا۔ مایا پائی
 جگت گنت، آپ اپنا بھيو چھپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ دکھائیندا۔ رنگ دکھائے لاٹرا، رنگ رتا رنگیلا۔ کلجگ
 توڑے جگت جنجالا، شبد سرُپی کر کر چیلہ۔ جن بھگتاں گل پائے سوہنگ سچی مالٹا، ناؤں رکھائے کنٹھ نیلا۔ پرگٹ ہوئے دُھر درگاہی ہر سچا دلاٹرا، سنت
 جتاں داست وسیلہ۔ مٹکھاں کھ کرے کالٹا، مایا گنی لائے کلجگ تیلہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، کرے کھیل نیلم
 نیلا۔ نیلی دھار بھو نہ رایا۔ پُرکھ ابناشی شاہ سوار، آپے آپ باہر آیا۔ لکھ چوراسی کرم وچار، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ شبد پھڑے ہتھ کٹار، شبد کھنڈا ناؤں

دھرایا۔ لوآں پُریاں کرے خبردار، شبد بیڑا رہیا بچایا۔ پرگٹ ہو یا نر نر نکار، دیون آیامات سجایا۔ نہ کوئی دیسے محمدی یار، عیسیٰ موسیٰ رہن نہ پایا۔ کھانی بانی کر وچار، جیرج ڈیرہ رہیا ڈھایا۔ اگم اگمڑی مارے مار، دیو کسے ہتھ نہ آیا۔ دیپاں لوآں کرے خوار، کھنڈ منڈل پر بھ رہیا ہلایا۔ در درویشا نر نریشا ہاباکار، شاہ سلطاناں رہیا مٹایا۔ کرے کھیل اپر اپار، نو دوارے سُر ت سجایا۔ گرگھ ورا پر بھ ابناشی پائے سار، دسم دوا ری بو جھ بُجھایا۔ جگت ترشنا دے نوار، شبد ڈنک پر بھ رہیا وجایا۔ پار برہم پر بھ کھیل اپار، جوت سرو پی دیپ جگایا۔ کل مندر ویکھ اپار، اگیان اندھیرا رہیا مٹایا۔ جوت سرو پی پسر پسر، گرگھ ہردے وچ سما۔ کھج تیری اتم وار، نہ ہکلنک نرائن نر، جوت سرو پی جامہ دھار، آپ اپنا رنگ وٹایا۔ رنگ رنگیا جگت بھیکھ، بھو کوئی نہ پائیندا۔ سرشٹ سبائی کھے لیکھا لیکھ، لکھنہار دس کسے نہ آئیندا۔ ہرجن ساچا سنت سہیلا در دوارے نیترنین لوچن لئے پیکھ، در دوارے درس دکھائیندا۔ لکھ چورا سی میٹن آیا ریکھ، نہ کوئی دسے اولیا پیر شیخ، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ نہ کوئی جانے دھاری کیس، چار ورناناں ایک سارنا، ساچی سرن ہر لکھائیندا۔ کسے ہتھ نہ آئے سری دسمیش، وہ دشا ویکھ دکھائیندا۔ پنڈت پاندھے رہے ویکھ، گوڑ براہمن کون چوٹی آسن لائیندا۔ سمبل نگری کیہڑی ریکھ، ساچا راہ کسے دس نہ آئیندا۔ جوتی جامہ دھریا بھیکھ، سرشٹ سبائی رہیا ویکھ، ساچا ماہی دس نہ آئیندا۔ سمبل نگری سچ ٹکانا، پر بھ ساچے جوت جگایا۔ شبد سرو پی اک بانا، چاروں گنٹ رہیا اڈایا۔ سچ تخت پر بھ آپ سہانا، شبد سنگھاسن ناؤں رکھایا۔ نو دوارے کھ رکھانا، ساچی بنت بنایا۔ دسویں اندر ہر ساما، ساچا کھڑا رہیا وسایا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، جوتی شبدی میل میلے، پون سواسی رہیا چلایا۔ گونتا ہر گن ندھانا، چتر بُجھ گن ندھانا، دو جہانی رچن رچایا۔ آپے ویکھے مار دھیانا، لوآں پُریاں مار دھیان، شبد سرو پی مہربان، دیا نند آپ اکھوٹایا۔ جوتی جوت سرو پ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمبل نگری شبد ٹکانا، جوتی جوت جگایا۔ سمبل نگری ہر سما۔ ساچے آسن ڈیرہ لایا۔ ساچی دھارا رہیا وہایا۔ امرت اتم ساچا جل ایکا نیر وہایا۔ جوتی جوت سرو پ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا مندر آپ سہایا۔ ساچا مندر آپ سہائیندا۔ جوتی جگے اندرے اندر، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ لگا بھاگ ڈونگھی کندر، گر گوہندا آسن لائیندا۔ آپ تڑایا وچا جندر، ساچا گنڈا آپ کھلائیندا۔ آپے گر آپے گوہندا، آپے جوتی شبدی آپے ہندا، آپے سوت مات پت آپ اکھوٹیندا۔ پار برہم ابناشی اپت، آپ سہائی اپنی رت، پھل پھلوڑی مات لگائیندا۔ جوتی جوت سرو پ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سمبل نگری چار دوا ری اے۔

پر بھ ساچے کری تیار، نو دوا ری نال شنگاری اے۔ آپ اپنا کیا پیار، جمیا شبد سُت دُلا ر، جوتی بنی ماں پیاری اے۔ اٹھے پہر دیوے گود ہلار، پار برہم پر بھ ساچی کار، دو جہاناں وارو واری اے۔ پورب لہنا کر وچار، درشن نینا کھیل اپار، ویکھے رنگ اپر اپاری اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، سمبل نگری سچ اُکنا بیٹھا دسم دوا ری اے۔ سمبل نگری دسم دوا ری، ساچا کھیڑا آپ بنایا اے۔ پار برہم برہم جوت آکاری، لوک ماتی جھیڑا آپ چُکایا اے۔ شبد رکھی پر بھ سچ پٹاری، سرشٹ سبائی دیونہار آپ اکھوایا اے۔ وینہدا جائے وارو واری، گرگھ ساچے رہیا جگایا اے۔ گو بند گو بند تیری ساچی دھاری، دھرم سپوتا آپ بنایا اے۔ نر نرائن پر بھ پائے ساری، سچ وشنوں نام اُکایا اے۔ آپے جانے اپنی کاری، بھو کسے نہ آیا اے۔ اک سہایا بنک دوا ری، گھر ساچا اک وسایا اے۔ جوت نرنجن کر آکاری، ساچا کھیل کرے رگھرایا اے۔ نو دوا رے محل اُساری، جگت بھلیکھا پایا اے۔ دسویں گھر شبد اُداری، سچ سنگھاسن ڈیرہ لایا اے۔ سمبل نگری اپر اپاری، کنچن گڑھ نہ کوئی توڑے نہ سکے مات تڑایا اے۔ کنچن گڑھ ہر بنایندا۔ پُرکھ ابناشی اُپر چڑھ، ساچا تخت سہایندا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، جوتی نور رکھائیندا۔ نہ کوئی وِدیا جائے پڑھ، ایکا اکھر سرب پڑھائیندا۔ ساچے گھاڑن آپے گھڑ، گھڑ نہار آپ اکھوائیندا۔ شبد بانے جائے چڑھ، دس کسے نہ آئیندا۔ سنت سہیلے مات پھڑ، سوئے آپ جگائیندا۔ آپ پھڑائے اپنا لڑ، پورب لہنا جھولی پائیندا۔ جوت جگائے بہتر نو، قلعہ ہنکار کوٹ گڑھ تڑائیندا۔ بیچ وکاری جائے سڑ، جوتی اگنی ایکا لائیندا۔ در گھر ساچے وڑ، گرگھماں ساچا راہ دکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی اگے کھڑ، پھڑ باہوں پار کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہرکنک نرائن نر، پار اتارا آپ کرائیندا۔

★ ۴ ماگھ ۲۰۱۲ بکرمی سنت کرپال سنگھ نال بچن ہوئے ہر بھگت دوا ر جیٹھووال ★

سنت دوا ر است ہے، گر سنگر بھائے۔ نام ادھارات ہے، دے مت سمجھائے۔ سرشٹ سبائی ایکا رت ہے، گرگھماں ناؤں بیچ بجائے۔ گر پورا رکھتہارا پت ہے، سب تھائیں ہوئے سہائے۔ سنت سہیلا جگت یت ہے، گھر ساچے میل ملائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ہر گھٹ میں رہیا سمائے۔ سنت سہیلا اک میت پار برہم اتیت۔ شبد گائے رس رسنا چیت۔ گر چرن سرن سرن گر چرن ایکا سچ پریت۔ سرشٹ سبائی ورنی ورن،

دیکھے پرکھے نیتِ انیت۔ آپے آپ کرنی کرن، گائے گوائے شبد سہاگی گیت۔ بدھ مت جگ ساچی دھرنی، کایا رہے سیتل سیت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، دیکھے کھیل در دوارے اک اتیت۔ سنت سہیلا ساکھیات، سرب جیاں ادھار۔ نام دکھائے پارذات، امرت پھل اپار۔ نہ کوئی دیکھے ذات پات، ورنناں برناں دسے باہر۔ نو کھنڈ پر تھی ایکا دات، دیونہار اک کرتار۔ گرسنگت گرسنگت شبد گرسنگت سچّی کرامات، آتم جوتی نور آکار۔ میٹ مٹائے اندھیری رات، جگت اندھیرا دھندوکار۔ امرت برکھے بوند سوانت، سیتل کرے ٹھنڈی ٹھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سنت سہیلا اک در، اک اکیلا ملے ور، جوتی شبدی ساچانات۔ جوتی شبدی ناتا اک جڑایا اے۔ لیکھا چکھے ورن گوتی، رُپ رنگ کوئی دس نہ آیا اے۔ پریم پیار

دُھر مستک لیکھ لکھایا اے۔ ہر سنت نام وچولا کوٹن کوٹی، لوک ماتی نظری آیا اے۔ شبد سرُپی چڑھیا ساچی چوٹی، نو دوارے گئی واسنا کھوٹی، دسواں در اک کھلایا اے۔ نہ کوئی ہڈ ماس نہ بوٹی، اپنا آپ رُپ وٹایا اے۔ بلی جوت اک اکلوتی، شبد وچولا وچ رکھایا اے۔ ناتا تھے انّ دانا جیاں روٹی، آتم بھنڈار اک بھرایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سنت سہیلے دیوے شبد ور ورجنڈی رہیا جگایا اے۔ ور بھنڈ جگائے شبد چوٹ، تن نگارے رہیا لگایا۔ مانس دیہی کڈھے کھوٹ، سچ ونج ونجارا اک کرائیا۔ بھنڈارا بھریا اک اتوٹ، توٹ کدے نہ آئی۔ دوس رین اٹھے پہر جگا جگنت رہے نکٹ، کھجک دُور کدے نہ جائیا۔ منمکھاں جڑ رہیا پُٹ، تکھا تیر شبد چلایا۔ گرکھ لہا لین لٹ، جو جن رہے سرنائی۔ امرت آتم پیائے ساچا گھٹ، ترشنا اگن بُجھایا۔ آپ سہائے ساچی رُت، مندر اندر جوت جگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی شبدی میل در، پون سواسی وچ رکھایا۔ شبد بولا جگت دھر، ساچا کرم کمایا۔ سنجک ساچے دیامات ور، پاربرہم چت لایا۔ آپ اپنا کرم کر، بھانڈا بھرم بھٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت سہار سچ در، در گھر ساچا اک دکھایا۔ جگت وچولا ہر سنت، جیو جنت ادھاری۔ دیوے نام نت نوت، کرپا کر اپر اپاری۔ مہامات گنت اگنت، نہ کوئی جانے جیو گواری۔ ملے وڈیائی دُھر درگا ہی ساچا میلا آدانت، جوتی شبدی کھیل اپاری۔ ہر پایا در سہایا میل ملاوا ساچے کنت، جوتی جوت سرُپ ہر، سنت سہیلا سچ در، ساچا کھیڑا رہیا وسایا۔ کایا نگر ساچا کھیڑا، سچ محل بنایا اے۔ دوس رین پنچاں جھیرا، پنچاں رنگ وٹایا اے۔ پنچاں بنھے آپے بیڑا، پنچاں دُور دکھایا اے۔ پنچاں دیکھے کھلا ویڑا، پنچاں دس نہ آیا اے۔ پنچاں کرے حق نبیرا، پنچاں راہ بھلایا اے۔ پنچم پنچ پنچ پیارا، سنت سہیلا جگت ونجارا، ساچا نام ایکا جھولی پایا اے۔ جیاں

اندر سچ کھیت، پھل پھلوٹھی لایا اے۔ رت بسنتی رہے چیت، نام سنگندھی رہیا اُچھایا اے۔ درس دکھائے نیتن نیت، سچ سنگھاسن آسن لایا اے۔ گر پورا حاضر حضورا کھیٹ کھیٹ، بیڑا بنے لایا اے۔ ہر شبد شبد ہر گرگھ گر در بیٹ، مات پت میت اپنی دیا کمایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، سنت سہیلا اک در ایکا ایک رکھایا اے۔ اک اکیلا اک سچ محل وسایا اے۔ آپے وسے جل تھلا، جل تھل وچ سمایا اے۔ آپے ویکھے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی ڈلا، کایا مندر اندر ڈیرہ لایا اے۔ گرگھ ورلے آتم جوتی دیک بلہ، اندھ اگیان جگت اندھیر مٹایا اے۔ جیو جنت بھلائے کر کر ولا چھلا، ولیاں چھلیاں بھید نہ رایا اے۔ آپے وسے نہچل دھام اٹلا، ساچا دھام اک سہایا اے۔ ہر سنت آتم در دوارے آگے کھلا، آپ اپنا رنگ دکھایا اے۔ درس دکھائے گھڑی گھڑی پل پلا، اندر باہر گپت ظاہر بھیسو دیوی دیو نہ کوئی چھپایا اے۔ در دوارا ایکا ملا، شبد سنیہہرا دھر در گاہی گھلا، دس کسے نہ آیا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، سنت سہیلا اک در، اک پلا نام سرشٹ سبائی آپ پھرایا اے۔ نام پلا جگت پھرایا، کرے بھگت گڑمانیا۔ ساچا راہ اک دکھایا، نو کھنڈ پر تھی وجے ودھایا۔ لہنا دینا رہیا چکایا، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ شبد گہنا تن پہنایا، تن شنگار اک کرائیا۔ تیجے نینا درس دکھایا، برہم پاربرہم میل ملائی۔ بھانا سہنا حکم سنایا، ساچا دھرم سنگر پورے سچی سرنائی۔ لکھ پورا سی جوٹھے جوٹھے وہن وہنا، نہ ہووے کوئی سہایا۔ ساچے دھام اٹل اڈول ہر جن ساچے سنت بہنا، دوسرے کسے ہتھ نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، سنت سہیلے اک ور، در دوارا رہیا سہایا۔ نو دوارے تیج دسم سواریا۔ شبد سنگھاسن چڑھیا بھج، گر پورے کرپا دھاریا۔ امرت آتم پینارچ، کھلے بند کوٹیا۔ کایا کعبہ کینا ساچا ج، ملیا میل پروردگاریا۔ جگت ترشنا دتی تیج، پایا نام آگم اپاریا۔ شبد تال گیا وچ، دوس رین رہے دھنکاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، سنت سہیلا شبد ور، ساچا میلا اک در، آپے ویکھے ویکھ دکھا رہیا۔ شبد وجے ساچا تال، دوس رین وجے شہنایا۔ امرت بھری آتم تال، گرگھوں رہیا پیانیا۔ گرگھ ورلا مارے ایکا چھال، کاگ ہنس ہنس بن جایا۔ پھل لگے کایا ڈال، ساچی انس شبد گر شبد اکھوایا۔ پنج دوت سنگھارے جیوں کاہنا کرشنا کنس، سچ کٹار رہیا اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، کلج رکھے دوہری دھار، ویکھے کھیل سرشٹ سبائی۔ دوجی دھار جگت دلیل۔ شبد وچولا سنت وکیل۔ ایکا تول ساچا تول، آپے پہنے بستر نیل۔ در دوارا ایکا کھولا، پرگٹ ہوئے چھیل چھیل۔ چار ورن سنائے ایکا ڈھولا، نہ کوئی جانے براہمن بھیل۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنت سہیلا اک در آپے جانے سیٹل سیل۔ ساچی بنت بنائے، سخی سلطانیا۔ ساچے سنت میل

ملائے والی دو جہانیا۔ آد انت اک ہو جائے، نہ کوئی جانے جیو نادانیا۔ نینی نیتز لوچن پیکھن پائے، ہتھیں بٹھے شبد گانیا۔ مستک نام میخ میخن ساچی لائے، دیوے نام دُھر فرمانیا۔ دلی دربار ویکھن جائے، آسوتن دوس سہانیا۔ سنت کرپال دیال سنگ رلائے، جھلائے دھرم سچا نشانیا۔ لال گلال رنگ چڑھائے، کنچن دھار ویکھ وکھانیا۔ سوہی سرتی نال بھوائے چٹی چٹا آسو ہر بھگوانیا۔ نیلی دھار ہو آسوار پار کرائے، پیلی ویکھے پُرکھ سُبھانیا۔ کل کالی رین مٹائے ست پُرکھ نرنجن ست ستوادی۔ پاربرہم برہم شبد بودھ اگادھی۔ ساچا سنگ نبھائے، لیکھا لکھیا آد جگادی۔ جوتی جوت سروپ ہر، سچ سُنہیہڑا لے کے جائے سنت سہیلا ساچی گود بھکے جائے، ملے میل مادھو مادھی۔ آسوتن تن وچار۔ کھیل کرے پر بھ بھن بھن، نو کھنڈ پر تھی مارے مارے۔ وقت لنگھائے گن گن، لیکھ لکھائے دلی دربار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد دیوے ساچا ور، آتم کھولے بند کواڑ۔ راج اندر اندر پرساد۔ شبد دیوے پر بھ ساچی داد۔ آتم دُھنی ساچا ناد۔ ملے میل ہر وڈ گن گنی، کھوج کھجائے جیو پنڈ برہما۔ جوتی جوت سروپ ہر، سنت سہائے اک در، دوس رین رہے ارادھ۔ سنت کرپال کرپا کل کری۔ ہوئے دیال، گر پورے آتم لائی شبد ساون ساچی جھڑی۔ آپ اپایا ساچا لال، پھل لگایا کایا ڈال، سچ دست آتم جوت دھری۔ شبد اگلا مارے اک اچھال، گنو غریب نمائیاں بنیا جگت دلال، ہتھوں لاپے دھرم رائے دی جھوٹھی کڑی۔ آپے شاہ آپے کنگال، گر سنگر ساچا ہوئے رکھوال۔ تن ماگھ وڈ وڈ بھاگی۔ ایکا اچھیا جگت وجوگ، دھرت مات سوئی جاگی۔ دھون آیا کالے داغ، ہر سنت سہیلا کجک جھوٹھا داغی۔ گر پورے ہتھ پکڑی واگ، ہر میلا شاہو کنت سہاگی۔ جیو جنت بھجائے ترشنا آگ، اک اُپجائے ساچا راگی۔ جگت وچھوڑا رہے بھگت ویراگ، کول چرن کول پریت گر پورے لاگی۔ مستک لیکھا دُھر وڈ بھاگ، مایا ممتا تن تیاگی۔ ایکا پایا کنت سہاگ، جوتی جوت سروپ ہر، سنت سہائے اک در، شبد رکھائے ساچا تال۔ آئے دوار کرپا کر، اچرج ریت چلائی۔ ویکھ وکھائے اک گھر، کایا مندر مسیت اک سہانیا۔ بند کرائے نو در، دسویں گیت سہاگی گانیا۔ ساچے مندر گیا چڑھ، در گھر وٹی ودھانیا۔ پُرکھ ابناشی لڑ لیا پھڑ، گر پورا ہوئے سہانیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، شبد سروپی میلا سچ سُبھانیا۔ جگے جوت بہتر نڑ، دوس رین ہوئے رُشانیا۔ پنچ وکارا گیا سڑ، شبد جیکارا ملی وڈیائی۔ دھرم دوارے گیا کھڑ، سرشٹ سبائی رہیا جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، سنت سہیلے دیوے ور، ماگھ تن ویلا وقت سہانیا۔ آئے در دوار، بھاگ لگنیا۔ ساچا میلا میت مُرار، چری وچھنیا۔ ساچی سیجا کنت بھتار، نینی بھر بھر رُنیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

سنت سہیلے اک ور، وڈ دات داتار شبد گُنیا۔ ساچی سیجا کنت بہایا، آتم بیج وچھائی۔ راگ انادی اک سنایا، ساچی سیو کمائی۔ شبد برہادی نال رلایا، آد جگادی دیا کمائی۔ موہن مادھو مادھی گھر بیج بہایا، وچدی رہے سدا ودھائی۔ ارادھن ارادھی رسن رس پُرکھ ابناشی ساچا پایا، جوتی جوت سرُپ ہر، سنت سہیلے اک وار نہ ہوئے وچھوڑا نہ ملے کدے جدائی۔ وقت سہائے انت کل، میل ملایا آن۔ ملیا میل سنت جن، چڑھیا شبد بان۔ ساچی وست نام دھن، دھن وچ جہان۔ ساچا راگ سنائے کن، شبد ساچا برہم گیان۔ بھانڈا بھرم دیوے بھن، ہر سنت ساچا پتر سُبجان۔ آپ وسیرا چھری چھن، کایا مندر دے سے جھوٹھ مکان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ویکھے شبد بیج گھر، کون بیٹھا لا دھیان۔ کون ابناشی ابھیاس کمائے۔ کون واس کایا وچ رکھائے۔ کون سواس ہر رسنا گائے۔ کون پر بھاس پر بھ ڈیرہ لائے۔ کون نواس شبد سنگھاسن آپ وچھائے۔ کون دوارا رکھے واس، آپ اپنا رنگ وٹائے۔ پُرکھ ابناشی شاہو شباہاس، سنگ سہیلا اک اکھوائے۔ ویکھ وکھانے پر تھی آکاش، نام مردنگ رہیا وجائے۔ جوٹھے جھوٹھے مایا لوٹھے ہونے ناس، جن بھگتاں انگ سنگ رکھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سنت سہیلا اک ور، بیج دوارے درس کرائے۔ ترے گن مایا ت آپ اُپایا۔ شبد جنائی گھر ساچے مت، ملی مات وڈیایا۔ دھرت مات تیری رکھے پت، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ گرکھاں بیج بیجے آتم ساچے وت، سوہنگ ساچا ہل چلایا۔ کلجک کھیت گیا پک، انتم ویلے ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترے گن مایا انک سہایا۔ ترے گن مایا انگ بھوت ہر چڑھایا۔ شبد دھاگا ساچا سوت، آپے آپ ہتھ وکھایا۔ وڈا ہر نہ کوئی رنگ رُپ، بھینہ رایا۔ شاہ سلطانا وڈا بھوپ، پرگٹ ہو یا ست سرُپ، جوت زرنجن رہیا جگایا۔ ہوئے پرکاش اندھ کوپ، اگیان اندھیر رہیا مٹایا۔ پون دیوے ساچا دھوپ، نام سنگندھی رہیا اُپجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھ ویکھ دھر فرمان، لکھ چوراسی رہیا سنایا۔ لکھ چوراسی آپ جنائے، وڈی وڈیایا۔ من اداسی آپے لاہے، ویکھے کھیل ہر رگھرائیا۔ متمکھ جیو دھرم رائے دے دیوے پھاپے، نہ سکے کوئے چھڈائی۔ گرگھ ساچے پھڑ پھڑ باہوں پائے راہے، ساچا مارگ اک وکھائی۔ درگاہ ساچی دیوے تھائے، آپ اپنے وچ سمانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رچنا رہیا رچانیا۔

☆ ۱۰ ماہ ۲۰۱۲ پکرمی ماتا بشن کور دے گرہ ہر بھگت دوار جیٹھووال ☆

ہر ساجن جگ میت، دو جہانیا۔ سدا سد جن رکھے چیت، دیوے مان بھگت بھگوانیا۔ دوس رین پرکھے نیت، جیو جنت جنت جیو شیطانیا۔ گرگھ ورلے کایا ٹھنڈی سیت، پیوے امرت نام ندھانیا۔ آپے کرے پت پت پتیت، جس جن بخشے چرن دھیانیا۔ شبد سہیلارہے اتیت، ملے میل پُرکھ سُبجانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھے کھیل گونتا گن ندھانیا۔ جگت جیو ----- ادھین، نام وساریا۔ نہ کوئی سہائے لوکاتین، لوک تین ہوئے خواریا۔ ہر جن ساچے کایا مندر آتم ٹھانڈا سین، دیوے دان شبد نشانیا۔ اکھر وکھر جگت کین، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کرے پُن چھانیا۔ پُن چھان پر بھ جگت وروے، بھو کسے نہ آئی۔ ایک تول ساچا تولے، شبد کنڈا رہیا لگایا۔ آد انت کدے نہ ڈولے، اک اڈول آپ اکھوانیا۔ بھگت جنان ہر اندر بولے، کھ سہج سہج گن گانیا۔ بھاگ لگایا کایا چولے، شبد سُننہہرا بھیج رہیا جگایا۔ آتم پڑدے اتم کھولے، انگ انگ ملی ودھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے شبد سچی گُرمانیا۔ جگت جگتی جان، بھگت پچھانیا۔ ساچی کمتی وچ جہان، چرن سرن سرن چرن گر دھیانیا۔ کایا بھگتی گن ندھان، شبد بھھے ہتھیں گانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوے دان جیا دانیا۔ جیو جنت بھگھار در دواریا۔ دیونہار داتار وڈ سنساریا۔ آپے پائے سار، کرم وچاریا۔ مانس دیہی آئی ہار، جنم گوارہیا۔ کوئی نہ لاوے پار، مایا بھرم بھلا رہیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی اک دیوے شبد ادھار، ساچا مارگ اک دکھا رہیا۔ آپے جانے اپنی دھار، مات پت ہت نیت نوت دوس رین آپ کرارہیا۔ آپے جانے وار تھت، رت ماہ نہ بھو چھپا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ اک دکھا رہیا۔ ایک راہ اک آکار، اک ادھار رکھانیا۔ ایک ناؤں ایک تھاؤں چرن پیار رکھانیا۔ ایک پتا ایک ماؤں، بتی دھاراں سپر پیانیا۔ ایک ہتا پکڑے باہوں، امرت آتم سیرکھ چوانیا۔ دوس رین جن راکھے چیت، جگت زنجیر گلوں کٹانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در دوارے دیا کمایا۔ دھوڑ رین خاک۔ پر بھ چرن پاک۔ کھلے سوت بند تاک۔ لیکھا جانے بھوکھت واک۔ نیز نیر سنگدھ ناک۔ تن چیر شبد دھیر نام گر جگت ساک۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن دھوڑی بخشے خاک۔ بدھ مت من تن چترائی۔ چینچل چت پر بھ دیکھ دکھائی۔ ہڈ ماس ناڑی رت، رت آپ اپائی۔ امرت آتم کایا ست، آپے ہریا رہیا کرائی۔ نین مدھاری آتم چت ترشنا تیاگ اک تن

بُجھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، شبد تاگ تن بندھائی۔ در دوارا اک سہانا، نرمل جوت جگائی۔ ساچا شبد اک سہانا، ورن گوتی میٹ مٹائی۔ پاربرہم برہم وِج سمانا، ایکا دوجا بھیو چُکائی۔ امرت آتم تیرتھ ساچے نہانا، اٹھسٹھ لیکھ دئے مٹائی۔ پُرکھ ابناشی در گھر ساچے پانا، مندر مسیت نہ کوئی رکھائی۔ دوس رین رین دوس سد رسنا گانا، گمبھیر گھر گھر گمبھیر شبد سچ سکھائی۔ ایکا راگ جگت ویراگ کن سنانا، سوہنگ تیر بجر کپائی جائے چیر، انت اخیر جس کرائیا۔ گر شبد بھگت گڑمائی، ساچی رچن رچائی۔ آتم گھر وِجی ودھائی، گو بندگیت سہاگی گائی۔ ملیا میل پاربرہم سرنائی، اچرج ریت مات چلائی۔ آتم گھر وِجی ودھائی، پر بھ ساچے دیا کمائی۔ ناتا تٹا بھیناں بھائی، مات پت ساچا ہت نت نوت سار نہ رائی۔ نر نرائن ہر ہر چت، درس پائے تیجے نینا میل ملاواں ساچے مت، چرن پریت اک دکھائی۔ نو دوارے رہے جت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر شبد سہیلا دیوے ور، بھگت مات ودھائی۔ وڈی وڈ وڈیائی، گر گھ ناؤں اپاریا۔ نہ ہوئے مات جدائی، دو جہانی پار اُتاریا۔ پار کرائے پھڑ پھڑ بانہیں، لکھ چوڑاسی بھو جل پار اُتاری۔ دوسر کوئی دیسے ناہی، آد انت جگا جگت سادھ سنت بھگت بھگونت، شبد رنگ ساچا سنگ، ایکا ایک بلی بلوان، سادھ سنت رہیا جگائی۔ آپے ویکھے مار دھیان، کھنڈ منڈل ور بھنڈ ور بھنڈی دس نہ آئی۔ بھیکھا دھاری بھیکھ نِدھان، جوت ادھاری ہر بھگوان، ساچی ونڈن ونڈ ونڈائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پہلی چیت ویکھے کایا کھیت، راج راجاناں شاہ سلطاناں ایکا شبد جنائی۔ شبد جنائے ہر نرنکار، پہلی چیت جنائیدا۔ کرے کھیل اپر اپار، کایا کھیت ویکھ دکھائیدا۔ کالا ویس در درویش، کالی دھار دس نہ آئیدا۔ آپے ہووے دھاری کیس، موُنڈ مُنڈانا آپ اکھوائیدا۔ آپے داتا نر نریش، آپے دس دسمیس بنائیدا۔ آپے برہما وِشن مہیش گنیش، شو شکر آپ اپائیدا۔ آپے آوے جاوے کر کر ویس، کروڑ تیتیسا سُرپت راجا اند سیو لگائیدا۔ کلجگ انتم لینا ویکھ، لکھ چوڑاسی مڈی ریکھ، نہ کوئی دیسے اولیا پیر شیخ، آپ اپنی بنت بنائیدا۔ جوتی جامہ دھریا بھیکھ، گر گھاں مستک لائے ریکھ، شبد رنگن رنگ چڑھائیدا۔ نو دوارے چکے لیکھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم دیوے ور، در دوارا اک سہائیدا۔ گھر ساجن پُرکھ اگڑا، دوس رین رکھے اڈیک۔ نہ کوئی ویکھے چمی چڑا، سرتی دھاری شبد باریک۔ آپے مائی پت امڑا، آپے بردھ بال وڈ نیکن نیک۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سرتی شبد میل کر، نہ کوئی دیسے ہور شریک۔ سرت سوانی ست گن ست ستونتا۔ تن نام نرنجن تپو تن، تاس ترشا اگن گگن لگنتا۔ کھ شبد سگن نام

رنگن، اگن اگنتا۔ شبد بھکاری در ساچا منگن، ہوئے روگ توڑے ہنگتا۔ نو دوارے جوٹھے جھوٹھے منگن، دسویں گھر میل ساچے ساچی سنگتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، سرتی شبد میل کر، ایکا ایک دیوے شبد سچی سنگدھتا۔ شبد سنگدھی دوس رین، مندر تن مہکائی۔ نیتز نین بندی، دُرمت میل آتما واسنا گندی، ڈوری چوری شبد ہر پائی۔ گائے سُبھائے بتی دندی، جوتی نوری آپ جگائی۔ مستک چڑھے ساچا چند نو چندی، آتم اندھی بھرم گوائی۔ شبد گائے سُبھائی چھندی، بھرماں کندھی جھوٹھی ڈھابھیا۔ متمکھ سرتی بھاگاں مندی، پرمانندی رس نہ پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرتی شبدی میل کر، اند اند اند نجانند نج گھر میں رہیا اپائی۔ نج گھر آتم چار کنت، دہ دشا ہر وسیرا۔ نام رس رسنا ہر جن لئے لٹ، مٹے اندھ اندھیرا۔ تیر نرالا جائے چھٹ، چکائے میرا تیرا۔ شبد پنکھوڑا ہر جن لئے جھوٹ، پر بھ دیوے درس کر کر اپنی مہرا۔ کایا مائی جوٹھا جھوٹھا بھانڈا جائے پھٹ ویلے انت نہ لائے دیرا۔ کرم وکارا کڈھے کٹ، اک دکھائے سنجھ سویرا۔ ہر جن جن ہر در گھر ساچے لٹ، شبد سروپی پائے گھیرا۔ مٹمکھاں ہتھ پھڑائے ٹھٹھ، در در گھر گھر پھیری پھیرا۔ ہر بھگت وچولا ایکا منگے نام مٹھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرتی شبدی میل کر، کرے ساچا سچ نیرا۔ رسن رس تیاگ، آتم رس پایا۔ آتم ترشنا بھجھی پیاس، امرت آتم کھ چوایا۔ سوئی سرتی گئی جاگ، ہوئے چنتا روگ گویا۔ در گھر ساچے بنیا ہنس کاگ، دھر سنجوگی میل ملایا۔ ہتھ اپنے پکڑے واگ، ہر اموگی درس دکھایا۔ چرن کول جن ساچے لاگ، جگت وجوگی پھند کٹایا۔ مائس دیہی وڈ وڈ بھاگ، پاربر ہم ملی سرنایا۔ شبد بھھے ساچا تاگ، ساچا دھرم اک دکھایا۔ نام اُپجائے ساچا راگ، نادانادا دُھن وجایا۔ آپ اپنا جن لئے لادھ، اندر مندر دیپک جوتی دئے جگایا۔ پنچم چوراں تن من باندھ، ڈونگھی کندر دئے سٹایا۔ نر نرائن رسن ارادھ، ہنکاری چندر دئے تڑایا۔ ویکھ دکھانے سنت سادھ، جوتی جامہ بھيو وٹایا۔ گُرگھ ساچے لئے لادھ، رمیا راما میل ملایا۔ آتم میٹے واد وواد، وديا برہم اک سکھایا۔ شبد جنائے بودھ اگادھ، بودھ اگادھا بھيو نہ رایا۔ دھر درگاہی میلادھو مادھ، پُرکھ ابناشی در گھر پایا۔ آتم میلادھو آد جگاد، جگا جگنتر میل ملایا۔ پاربر ہم برہم وچ برہماد، انت منت شبد جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرگھ ساچے سنت جناں کلجگ مایا لگی بسنتر، اندرے اندر دئے بھجھایا۔ کلجگ اگن اتھاہ، جگت جلایا۔ نہ کوئی دیسے ساچا راہ، مایا بھرم بھلایا۔ نہ کوئی پکڑے انتم بانہہ، جوٹھا جھوٹھا بھین بھرایا۔ لکھ چوراسی انتم پھاہ، رائے دھرم رہیا لٹکایا۔ گُر پورا جگت ملاح، شبد بیڑے رہیا چڑھایا۔ پون سواسی رسنا ساہ، ساچا چاپ رہیا

جپایا۔ ہوئے سہائی سبئی تھان، مات پت آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نت نوت کر کر ہت، ہر جن ساچے لئے جپایا۔ جن
 ہر ساچا دوس رین چرن کول چت لایا۔ رس سواسی کام دھین، امرت آتم مکھ چوایا۔ پیکھن ویکھن در سن تیجے نین، نگاہ کھول وکھایا۔ در گھر ساچے ساچا
 بہن، دھرم سالہ اک وکھایا۔ آپ چکائے لین دین، شاہ کنگالا ہر رگھرایا۔ متمکھ ڈبے و ہندے وہن، مکھ کالا مات کرایا۔ گر مکھ ساچے سنت سہیلے در
 دوارے لایا ساچا لین، شبد جھولی ہر بھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا نام اک جپایا۔ جپ نام
 گردیو، جن بھیترا انترا۔ پاربرہم برہم سیو، لوک تین بھجے بسترا۔ امرت آتم رس ساچا میو، ساچا میلا جگا جگنتر۔ کرے کرائے آپ نہکیو، ستجگ چپائے
 ساچا منترا۔ پُرکھ زرنجن اکھ اھیو، آدانت بنائے بنترا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھ وکھانے گگن گگننتر۔ تریلوک پر بھ کھیل جوت
 جگایا۔ لوک ماتی مار جھاتی جن بھگتاں کرائے میل، ورن گوت بھیونہ رایا۔ آتم کھولے بند تاکی سنگر ساچا سجن سہیل، دُرمت میل دھوت وکھایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے وسے رنگ نویل، لکھ چوراسی دس نہ آیا۔ لکھ چوراسی تن جلانا، پر بھ ساچے سار نہ پایا۔ متمکھ بھلے جیو
 نادانا، رس وکار ودھایا۔ گر مکھ ورا پتر سُبانا، جس جن آتم بوجھ بھجایا۔ ہتھیں بھے دھر در گاہی نام گانا، وید پُراناں انخیل قرآناں بھیونہ رایا۔ کرے
 کھیل سری بھگوانا، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ویکھ وکھانے نہ کوئی جانے اولیا پیر شیخ، انخیل قرآنا بھیونہ جانا، جن بھگتاں ویکھے آتمک
 مستک لگی ریکھ، ساچے نین لوچن نیز نین پیکھن، آپ اپنا رنگ وٹایا۔ سنگر سچا شاہ سلطانا، دو جہانی وسیا۔ آپے ویکھے جانے گن ندھانا، جن بھگتاں راہ
 ساچا دسیا۔ لکھ چوراسی پُن چھانا، ہر جن بہہ بہہ اندر ہسیا۔ شبد پھڑائے تیر کمانا، شبد چلہ ایکا کسیا۔ آپ جھلائے دھرم نشانہ، میٹ مٹائے اندھیری رین جن
 مسیا۔ داتا سورا جودھا بلی بلوانا، پرگٹ ہوئے وچ جہانا، جن بھگتاں دوارے آئے نسیا۔ آپے گوپی آپے کاہنا، دپیک جوتی جگے مہانا، گر مکھ ساچے مانک
 موتی لوک ماتی کرے پچھانا، سب گھٹ واسی ہر دے اندر وسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ انتم ویکھ در، آپے ویکھے مٹھا کوڑا رسیا۔
 رسنارس رسائن، ہر جن پایا۔ درس پیکھے تیجے نین، من تن تن من ترپتایا۔ رسناکسے نہ سکے کہن، جوٹھا جھوٹھا جن گھلایا۔ مایا کھائے نہ ڈسنی ڈین، بھانڈا
 بھرم بھن وکھایا۔ متمکھ و ہندے جھوٹے وہن، آتم دھن نہ کسے وکھایا۔ ہر بھگت چکائے لہن دین، شبد ساچا تن وسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، کلجک مٹائے اندھیری رین، سوہنگ ساچا چند چڑھایا۔ سوہنگ شبد پرکاش ترے ترے لوکیا۔ جوت نرنجن پُرکھ ابناش، پُریاں لوآں اک سنائے ست سلوکیا۔ آپے رکھے گھٹ گھٹ واس، برہما چارے مکھ رکھائے موکھیا۔ شو شکر جٹا جوٹ دھار کرے وچار، کلجک انتم کرے دھوکھیا۔ کروڑ تیتپسا سُرپت راجا اند رووے دھاہاں مار، پرہہ کا بھانا کسے نہ روکیا۔ پرگٹ ہوئے ہر جگدیشا نہہلنک نرائن ز اوتار، لوک مات پُرکھ بدھات جن بھگتاں دیوے انتم موکھیا۔ ہر بھگت وڈیائی جگت اُپایا۔ آتم بوجھ بُجھائی، برہم جنایا۔ پاربرہم سرنائی، بھرم چُکایا۔ ملیا میل ساچے ماہی، آون جاون جنم کٹایا۔ شبد سروپی پکڑے بانہی، سوہنگ ساچا دامن پھڑایا۔ سدا سہیلا رکھے ٹھنڈیاں چھائی، آپ اپنے انک سمایا۔ دوسر کوئی دیسے ناہی، راؤ رنک راج راجاناں شاہ سلطاناں ایکا راہ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک انتم ویکھ در، آپ اپنا انک چلایا۔ آپ اپنا انک چلائے، شبد جگت امولا۔ راؤ رنک رنک اٹھائے، پُرکھ ابناشی بنیا تولا۔ دوار بنک بنک اک سہائے، نو دوارے در در کھولا۔ جوت سروپی تنک لگائے، شبد سروپی اندر بولا۔ واسی پُری گھنک اکھوائے، سمبل نگری ساچا ڈھولا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھاگ لگائے کایا چولا۔ بھاگ لگائے کایا چولا، رنگن گوڑھ پرہہ ساچا آپ چڑھائیندا۔ کلجک تیرا انتم بولا، نہ کوئی جانے جیوت موڑھ، جیو جنت کوئی بھیو نہ پائیندا۔ گرگھ وِرا در گھر ساچے مستک لائے چرن دھولا، پڑدہ اوہلا بھیو چُکائیندا۔ اک سنائے راگ سوہلا، سرشٹ سبائی کوڑو کوڑ نو دوارے ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، شبد جنائے بھگت وچولا، لکھ چوڑاسی کٹے جوڑ، دھرم رائے نیڑ نہ آئیندا۔ دھرم رائے نہ منگے لیکھا، جس جن دیا کمائیا۔ آپے جانے اپنی ریکھا، دسم دواری بوجھ بُجھائیا۔ نو دوارے بھگت بھلیکھا، پرہہ ابناشی دس نہ آئی۔ کلجک جیو بھلے رُلے بھرم بھلیکھا، مدراماس رسن ہلکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے ویکھے بدھ وِسیکھا، کون در کون گھر کون نر کون ناری کون ترے ساچی ترنی رہیا تر، در دوارا ہر نرنکارا، جوت نرنجن کر پسارا، شبد کھولے اک بھنڈارا، چار ورنناں ایکا سرناراؤ رنک رنک راجاناں شاہ سلطاناں نام بھچھیا جھولی پائی۔ آتم جھولی بھر بھنڈارا، ہوئے شبد جنائیا۔ نو دوارے بند کواڑا، دسویں جوت لکائیا۔ وانہ لگے تتی ہاڑا، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ آپے ہوئے پچھے آگاڑا، ساچا سنگ نبھائیا۔ بھاگ لگائے بہتر ناڑا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیپک جوتی جوت جگائیا۔ نرگن نرگن کھیل اک مھلیا۔ سرگن سرگن میل گروگر چیلیا۔ نرگن سبجن سہیل، شبد چڑھائے سرگن تیلیا۔ سرگن ودھے مات ویل، نرگن اندرے اندر بولیا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی آتم مولیا۔ لکھ چوراسی آتم مولے، بھورہ نہ رانیا۔ آپے دیکھے نابھ کولے، امرت دھارا آپ وہانیا۔ جیو جنت سادھ سنت اُپر دھولے، نو دوارے پھرے ہکانیا۔ گرگھ ورلے آتم بھورے، چرن پیارا اک رکھانیا۔ ملے میل پر بھ ساول سولے، ساول سندر رُپ وٹانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کایا مندر اندر ڈونگھی کندر نو دوارے کھوج کھوجانیا۔ نو دوارے در دربان، جیو جنت ہنکاری۔ مگر لگے پنج شیطان، ہوئے لگی تن بیماری۔ شبد نہ ملے سچ نشان، مایا متنا ناڑ ناڑی۔ آتم اندھیرا اندھ اگیان، ہوئے بھری تن پٹاری۔ ساچا مندر سُج مسان، دپیک جوت نہ ہوئے اُجباری۔ جگت وکارا پین کھان، کام کرودھ تن شنگاری۔ ملیا میل نر ہر بھگوان، پنجاں ناتا تٹی یاری۔ در دوارے مول نہ بھان، جوتی جوت سرُپ ہر، اتم دیکھے بند در، آپے آپ آپ مُراری۔ نہ کوئی منگے نہ منگن جائے، کسے ہتھ نہ آئے راجے رانے سگھڑ سیانے، گرگھ ورلا ہر گھر گھر ہر در مانے، چلے چلائے اپنے بھانے، شبد پھڑائے تیر کمانے، پنجاں مارے دھر دی بانے، آپ رکھائے اپنی آنے، ایک شبد جنانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جیاں جتاں آتم گھر تانے، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں بدھ آپے جانے، تن مندر سچ محلہ، اک اگلا کسے نہ پایا۔ نہ کوئی پھلیا نہ کوئی بھلیا، مایا بھرے جگت بھلیا، امرت آتم کایا ڈھلیا، بھاگ لگے نہ ساچے کُلیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرم دھرم دھرم کرم آپے دیکھ جگانیدا۔ ہر شبد گر جنائی۔ گر شبد بھگت وڈیائی۔ بھگت شبد جنم سکھدائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک رنگن رہیا رنگائی۔ ہر شبد شبد امول۔ گر شبد کیا مردنگ ڈھول۔ بھگت شبد رس رسنا بول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا ہٹ رہیا وول۔ ہر شبد بودھ اگادھ۔ گر شبد بھگت لادھ۔ بھگت شبد دُھنی ناد۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل وچ برہماد۔ ہر شبد سُن اگم۔ گر شبد کایا کھیت پئے جم۔ بھگت شبد دما دم۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے جانے اپنا کم۔ ہر شبد شبد اتھاہ۔ گر شبد بھگت ملاح۔ بھگت شبد سدا بے پرواہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے پکڑے گھر گھر جا۔ ہر شبد جوت جگائی۔ گر شبد بوُجھ بُجھائی۔ بھگت شبد ایک دُوج بھو مٹائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نیتز تچے دیکھ دکھائی۔ گر چرن ہر دوار۔ گرگھ ساچے ساچا جاپا ساچی سرن وچ سنسار۔ کایا ماٹی لیکھے لایا، لکھ چوراسی اترے پار۔ جم کی پھاسی گل کٹایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن چوہ اکھر شبد سواسی، کایا منڈل ساچی راسی، ساچا میلا اک اکیلا مات ملایا۔ میلا میل اک

اگلا، نر نرائن نرنکار۔ دوجا دسیا شبد محلہ، بلیا میل پُرکھ بھتار۔ تیجا دسے راہ سکھالا، نین اگھاڑے امرت دھارا۔ چوتھا در میل در وسیا گھر کایا مندر ڈوگھی ڈلا، گرگھ ساچا سٹ ڈلار۔ پنچ پایا پنچ گویا۔ پنچ جگایا کایا کھلا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک رنگن دے رنگایا۔ چھیویں گھر شبد گھنگھورا، ہر ساچا رہیا جنایا۔ ست پُرکھ نرنجن در گھر ساچے ایک بہڑا، ایک جوتی رہیا جگایا۔ اٹھاں تتاں جُڑیا جوڑا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش مت من بُدھ رکھایا۔ ناویں نوواں دراں ہوئے وچھوڑا، شبد گھوڑے رہیا چڑھایا۔ دسویں دسم دوارا لایا پوڑا، سسا ہوڑا ڈنڈا اک رکھایا۔ نہ کوئی جانے لما چوڑا، چار کٹ دس نہ آیا۔ امرت آتم رس نہ کوئی ویکھے مٹھا کوڑا، بھو پکھنڈ جگت ہلکایا۔ بھگت سہیلا ہویا وس دھر در گاہی آیا دوڑا، جیو جہانی رنڈا ویکھ رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، جوت نرنجن کر اُجیاری، شبد پھڑ ہتھ کٹاری، ساچی ونڈ رہیا ونڈایا۔ گرگھیاں ونڈے ونڈ نام امولیا۔ منمکھاں سٹا دے کر کٹڈ، آتم در کسے نہ کھولیا۔ گرگھیاں دیوے وڈیائی وچ برہمنڈ، ور بھنڈ سٹائے سوہنگ ساچا ڈھولیا۔ منمکھ جیواں دیوے انتم کٹڈ، دھرم رائے در بہالیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے اندر وڑ، شبد انادی ایک بولیا۔ شبد انادی بول بھرم چُکایا۔ کرے کھیل آد جُگادی، ساچا دھرم مات دھرایا۔ آپے آپ وڈ پرتاپ برہم برہادی، پار برہم وچ سما۔ گرگھ ساچے سنت سہیلے وست امول مات لادھی، وڈ کرمی کرم کمایا۔ آپ کرائے اپنے میلے شبد دیوے ساچی دادی، آتم جھولی پایا۔ ویکھے کھیلے گرو گُر چیلے کایا چولی، جگت ڈولی اندر مندر ویکھ رکھایا۔ کون دوارے پنچم گولی، کون دوارے شبد بولی، کون دوارے ملے نام وست دست است شبد اک انمولی، کون دوارا کایا پنڈ برہمنڈ شبد کھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُر در گُر گھر اندر مندر کایا منڈپ ماڑی مٹھ شو دوالا گُر گوپالا ساچی نام وست کھوج کھجایا۔ ساچا گھاڑن آپے گھڑ، ترے گن تت بنایا۔ نو دوارے اُپر چڑھ، دسویں ڈیرہ لائی۔ نہ کوئی سکے مات پھڑ، آپ اپنا گھ چھپائی۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، جوتی شبدی ہر رگھرائیا۔ ایک ایک جن بھگت پھڑائے ساچا لڑ، آپ اپنی دیا کمایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ویکھے آتم در، در دوارا بند کھلایا۔ آتم در شبد وچار، پر بھ ساچا بوجھ بُجھائی۔ جوت سرپ کر آکار، اگیان اندھیر مٹائی۔ آپے وسے اندر باہر، باہر اندر آپ ہو جائیا۔ اک اگیلا میت مُرار، بھگت سہیلا آپ اکھوائیا۔ جگت بھگت جوت نرنجن کر آکار، ساچا میلا رہیا ملائی۔ شبد سرپ تن شنگار، پونی پکھا رہیا جھلایا۔ لیکھا چکے نو دوار، ایک نانا چرن بندھائی۔ گنوتا گن رہیا وچار، جیواں جنتاں بھو نہ رائیا۔

سرب پکار رہیا سُن، گھٹ مندر آسن لائیا۔ ہرجن ساچے مات چُن، شبد سنگھاسن اک وچھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج کلا ویس در، در درویش نر نریش سہج سکھدائیا۔ کلج کالی دھار، کالی رینیا۔ پر بھ ابناشی کرے وچار، لوک مات چُکائے لہنا دینیا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، جن بھگتاں سنائے بھانا سہنیا۔ آدانت نہ جائے ہار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج ویکھے کھیل نیتز نینیا۔ کلج نیتز کھول، ویکھ دکھائیندا۔ ساچا اکھڑا یکا بول، جوٹھا جھوٹھا بھیکھ مٹائیندا۔ نام مردنگا وجے ڈھول، پورن تول تُلانیندا۔ ہرجن آتم پڑدے رہیا کھول، درس امولا اک دکھائیندا۔ نج گھر واسی سدا کول، سولاں کل ویس وٹائیندا۔ لکھ چوراسی رہیا رول، در درویش دس نہ آئیندا۔ گرواں پیراں سادھاں سنتاں پڑدہ کھول، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در دوارے نر نرکارے آپے ویکھ دکھائیندا در دوارا ویکھے، جائے پون سواسیا۔ نو دوارے بھو کھلائے، دسویں پُرکھ ابناشیا۔ شبد گُر گُر شبد کس وسے تھائے، کایا کرے منڈل راسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج انتم ویکھ ہر، پرگٹ ہوئے گھنک پُر واسیا۔ پرگٹ ہوئے نر نرکارا، اچھل اچھل کرایا۔ جوت سرُپی اک اُجیارا، جل تھل وچ سمایا۔ پہلی چیتر دوس وچارا، راج راجاناں رہیا اُٹھایا۔ آپے بھئے اپنی دھارا، سادھاں سنتاں رہیا ہلایا۔ اک دکھائے جگت جیکارا، سوہنگ ساچا ناؤں دھرایا۔ بھریا ناؤں اگنت بھنڈارا، توٹ کدے نہ آیا۔ بنیا ہر آپ ورتارا، دیونہار سرب اکھوایا۔ بھرے بھلے جیو گوارا، امرت دھارا کسے ہتھ نہ آیا۔ پرگٹ ہوئے چوہیاں اوتارا، نہہنکنا ناؤں رکھایا۔ وید ویاس بنے لکھارا، چار لکھ ستاراں ہزار اٹھاراں پُراناں بھو کھلایا۔ گُر گوہندے ہر نیارا، والی ہندے ہر داتارا، سمبل نگری رُت سہایا۔ کوئی نہ پائے مات سارا، پاربرہم برہم کھیل اپارا، جوت اُجگری اک کرایا۔ نو دوارے جگت دوارا، دسواں کھولے بند کواڑا، آپ اپنے وچ کُکایا۔ شبد سرُپی ساچا لاڑا، چڑھائے تیل ستاراں ہاڑا، سوہنگ کُکا مستک لایا۔ نو کھنڈ پر تھمی ویکھ اکھاڑا، لکھ چوراسی آپ چبائے اپنی داہڑا، رائے دھرم خوشی منایا۔ کوئی رہن نہ دیوے اُچ پہاڑا، ویکھ دکھانے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی ویکھ ہر، ساچا رہیا کرم کمایا۔ کرم کمائے اپنا، دو جہاناں والی۔ ایک جاپ چبائے ساچا چپنا، تٹ تیر تھ کرے خالی۔ مایا ڈسنی نہ ڈسے سپتا، دیوے شبد نام دلالی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، بھو کھلائے آپ اپنا، دیک جوتی جگے دیوالی۔ بھو کھلائے اپنا۔ ہر جنائی شاہ سنگرور ایک جاپ لوک ماتی چپنا۔ پٹ پٹیللا ہر حضور، میٹ مٹائے تینو تپنا۔ شاہ فرید کایا چوٹ، کلج مایا وچ نہ تپنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، در

دوارے جوت دھر، سنگھ ایشر ویکھ جگدیشر کلجک مایا ڈسنی ڈسے سڙنا۔ سنگھ رندھیر تن لتھے چیر۔ پایا گھر نہ ملیا ور، چوٹی چڑھیا نہ انت اخیر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ویکھ دکھائے گرو دوارا کون امرت آتم سیر۔ سنگھ میہر من لینا جت۔ چیتز چہ وار تھت۔ کون گر جس لایا نیہ، کون بنیا ساچا مت۔ کایا مائی جھوٹھا مٹھ، نہ کوئی مات نہ کوئی پت۔ امرت آتم کون برسے مینہ، دیوے درس نیتن نت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در دوارا ویکھن آئے در دوارا ساچا ہت۔ راج ابھمان ابگت ہوئے۔ دُرمت میل نہ کوئی دھویئے۔ ویکھے کھیل سنت منی سنگھ کٹی جیل، پنج بیجیا رسنا ہل جوئے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، راج کپور تھل اسگاہ بے پرواہ ویکھے نین لوچن دوئے۔ سنگ سنگ بیاس۔ کون وست سنگھ گرجن تیرے پاس۔ گر شبد پھڑیا است، کون منڈل ویکھی راس۔ کون ملیا ساچا ہست، کون کول ہویا پرکاش۔ کون ویلا رہے مست، من مت بدھ نہ ہوئے اُداس۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اٹھ اٹھ نٹھ نٹھ آئے در دیوے ور، کرے ترس گاؤنا گن گن سواس۔ سنگھ تیج نو دوار۔ پُرکھ ابناشی نہ پائی سار۔ سنگھمن ناڑی ڈوٹکھی بھور، آپے بیٹھا ادھوچکار۔ تن کایا مائی جگت کور، بھریا کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔ مانس جنم نہ گیا سور، ملیا میل نہ میت مُرار۔ گر پورا نہ سیس جھلائے چور، نہ گود اٹھائے کر پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نوچیت ویکھے نو در، دسواں گھلا کون کواڑ۔ ساؤن رت نہ تن سہائی۔ کایا مائی جھوٹھا بت، من متاسنگ رلائی۔ سنجگ ساچا اک اُپجائے ساچا ست، آتم برہم دوائے۔ پنجاں چوراں کڈھے کٹ، پورب کرم کمائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگھ لابھ ویکھے کول نابھ، کون سو ویلا کون گھ رہیا اٹھائے۔ کون امرت آتم دھار، پر بھ ساچے آپ ٹکائی۔ کون سو ویلا دیوے کر پیار، بھانڈے کاچے دیا کمائی۔ کون سو ویلا ہوئے اُجیار، دوس رین اٹھے پہر کون رُپ رنگ کون بھیکھ وٹائی۔ نو جیٹھ کون رکھے چھایا ہیٹھ، سنگر ساؤن کون کوٹے شبد جھوٹے رہیا بھگت دوائیا۔ ساؤن ویکھے سرت گیانی، نین وینے اندھے۔ کون دوارے شبد نشانی، چڑھیا چند نو چندے۔ وجے تیر ایکا کانی، کون گایا بتی دندے۔ آد پُرکھ دی کون نشانی، کون ہوئے مات بخشندے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لوک ماتی آئے در، ڈھاپے بھرما کندھے۔ سنگھ ہر نام ہر ہر جن جن جن تن جان۔ کون کام کون چام کون دھام کون دام کون نام آتم گھر پچھان۔ کون ہر کون سر کون در کون گھر ملے ور چکے آون جان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در دوارے نر نر نکارے منگے بھکھ ایکا

ایک نام اگم اپارے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، آد انت جگا جگنت جگ آدی شبد برہادی پرگٹ ہوئے ترے تریلوئے، گرگھ وِرا جانے کوئے، سچ دست جس جن درگھر ساچے لادھی۔

☆ پہلی پھگن ۲۰۱۲ یکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ضلع امرتسر ☆

جوتی جوت اکلا، ہر جگانیا۔ جوتی جوت جوالا، ہر رکھانیا۔ جوتی جوت دین دیالا، کرے رُشانیا۔ جوتی جوت بھگت رکھوالا، کرے کھیل رُگھرانیا۔ جوتی جوت گر گر گوہند دھارا رہیا چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل مات نرالا، جانے بھیو نہ رانیا۔ جوتی جوت دوس رات، سورج چند رکھائے بھانیا۔ جوتی جوت اذات، کسے نہ جانیا۔ جوتی جوت بوہ بھانت، نہ کرے کوئی پچھانیا۔ جوتی جوت بھگت پر بھات، ایکا ایک ہر جانیا۔ جوتی جوت جگت پت مات، اُپجائے بال سد انجانیا۔ جوتی جوت آتم دات، دیونہار ہر گن ندھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھے کھیل دو جہانیا۔ جوتی جوت اگم، بھیو نہ رایا۔ جوتی جوت گئی جم، مات پت نہ سکے جنایا۔ جوتی جوت نہ دسے کوئی چم، تن مندر دس نہ آیا۔ جوتی جوت نہ روئے چھم چھم، پون سواسا دم نہ کوئی آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنا کم، آپ اپنے وِچ سمایا۔ جوتی جوت اڈول، آپ رکھانیا۔ جوتی جوت امول، دس کسے نہ آتیا۔ جوتی جوت اتول، نہ سکے کوئی تُلانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا سنگ اک نبھانیا۔ جوتی کھیل اپار، سنگ نبھایا۔ شبد اُپایا ساچی دھار، سُن اگی پار کرایا۔ پرگٹ ہو آپ داتار، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد پیترا نہ کوئی جانے رنگ مچھٹرا، آپ اپنے انک لگایا۔ ہر جوتی شبد سپوت اک لُپنیا۔ ویکھ وکھانے دہ دشا کوٹو کوٹ، نہ کوئی سورج نہ کوئی چنیا۔ آپ اپنا جھوٹا رہیا جھوٹ، نہ کوئی دیسے چھپر چھنیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا گنی ساچا مُنی شبد ساچا جمیا۔ شبد جنیا آپ کر، جوتی خوشی منانیا۔ سچھنڈ کھنڈ سچ رنڈیا اک گھر، نار سہاگن سرب سکھد انیا۔ اپنا آپ آپے ور، آپ اپنی سچ ہنڈھانیا۔ شبد سپوتا گود دھر، ساچی دھارا گھ چوانیا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، آد انت رہے سبنی تھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، درگھر ساچے وٹی اک ودھانیا۔ گھر جمیا سُت دُلا، ہوئے

کھیل نو رنگیا۔ جوتی کرے شبد پیار، آپ اٹھائے اپنے انگیا۔ ساچا شبد کرے پیار، امرت سیر ایک منگیا۔ جوت سرؤپی کر آکار، دیوے دھار سورا سرنگیا۔
 آتم ترشنا شبد نوار، رنگ اپنے آپے رنگیا۔ اک کرایا ونج واپار، بال انجانے ایہہ ور منگیا۔ کون بھومکا ہوئے اُدھار۔ کون سو دھاما لگے چنگیا۔ جوت سرؤپی
 کر وچار، اک پھڑایا سچ مردنگیا۔ آپے ویکھاں تیری دھار، آدانت نہ ہوئے ننگیا۔ سرشٹ سبائی محل اُسار، ترے گن مایا نال رلیا۔ ایکا کیا دھرم پیار،
 نا بھی کوئی ڈیرہ ملیا۔ جگ ستائی ایہہ دھار، کول بھلیا اتے پھلیا۔ پار برہم شبدی دھار، شبد ادھارا برہم رکھنیا۔ برہما اُتپت کر آکار، آپ اپنا بیڑا بنھیا۔ شبد
 دتا کر پیار، وڈ دھن دھن دھنیا۔ سرشٹ سبائی کر تیار، پُرکھ ابناشی بیڑا بنھیا۔ لکھ چوراسی برہم اپار، آپے ڈھاہے آپے بھنھیا۔ دھام وکھائے اک دربار،
 نو دوارے آندھن انھیا۔ دسویں کھول اک کواڑ، وکاری ہکاری چندا بھنھیا۔ وکھائے محل پر اپار، شبد ساچے ایہہ من نیا۔ آپ بیٹھائے کر پیار، نہ
 کوئی لائے مات سنھیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد ساچے دیوے ور، ساچا راگ گرگھ ورا جائے جاگ، سنے سنائے ایکا کٹیا۔ شبد
 سپوٹا ایک، سدا پرکاشیا۔ جوتی جوت رکھائے ٹیک، ایکا ایک ایک ابناسیا۔ اپنا آپ کیا بیک، گھٹ گھٹ سد رکھے واسیا۔ نہ ٹھنڈا نہ لائے سیک، ایکا منڈل
 ایکا راسیا۔ سرشٹ سبائی رہیا ویکھ، دوس رین کرے ہاسیا۔ برہم برہم کرے پرویش، کیا داسن داسیا۔ جوتی شبد سٹ آدیس، نہ آئے گربھ واسیا۔ لکھ
 چوراسی رہے پرویش، کیا داسن داسیا۔ شبد جنائے برہما وشن مہیش گنیش، آپے جانے اپنی راسیا۔ جوتی سٹ شبد ور در درویش، جوتی جوت سرؤپ ہر، جس
 جن دیوے چرن بھرواسیا۔ جوتی سٹ شبد بلوان، جگت جیکاریا۔ اپنا پھڑیا تیر کمان، ویکھ وکھانے چاروں کُنٹ سرب ہنکاریا۔ مارے مار پنج شیطان، نو
 دوارے پاوے ساریا۔ چڑھا چلہ اک جہان، ڈھاہوے جھوٹھا قلعہ جو اُساریا۔ کھولے نام بند دکان، بجر کپائی لاوے پاڑیا۔ اک جھلائے سچ نشان، آپے
 ویکھے دھرم اکھاڑیا۔ جوتی ویکھے مار دھیان، ساچا سٹ چڑھیا گھوڑے ساچا لاڑیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا سٹ سہائے رت در گھر
 ساچے آپے واڑیا۔ ساچا لاڑا آیا گھر، جوت مات خوشی منایا۔ بجر کپائی لائے پاڑٹھا گڑھ، اندھیری رات رہن نہ پانیا۔ ساچے اندر جانا وڑ، امرت دھارے
 ساچا پانی نچھر دھارا اک وہانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد ڈلارے کر پیارے، آپ اپنا دھام وکھانیا۔ شبد ڈلارا ویکھ گھر، چرنی سپیس
 نو اوند اے۔ مات سکھنی کرپا کر، ایکا منگ منگا وندا اے۔ نو دوارے آوے ڈر، دسواں رنگ رنگا وندا اے۔ چھاتی تیری لواں چڑھ، امرت سیر ساچا

پاؤندا اے۔ کراں درس نت اگے کھڑ، ایہہ میرے من بھاؤندا اے۔ ایکا اکھڑ تیری ساچی سکھیا لئی پڑھ، جگا جگ لنگھاؤندا اے۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، سب دے اندر ڈیرہ لاؤندا اے۔ راج راجانا شاہ سلطانا نہ کوئی سکے پھڑ، تیر کٹار نہ کوئی چلاؤندا اے۔ لوآں پُریاں رہیا لڑ، آپ اپنا ہتھ دکھاؤندا اے۔ جن بھگتاں توڑے قلعے ہنکاری گڑھ، ایکا ایک ہتھوڑا لاؤندا اے۔ سچ محلے اُتے چڑھ، اپنا راگ سناؤندا اے۔ جوتی ماتا لئی باہوں پھڑ، جگت سُنِیلا ناتا توڑ دکھاؤندا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی شبدی میل کر، ایکا گھر وساؤندا اے۔ ایکا گھر وسندڑا، پر بھ ساچے بنت بنایا۔ جوتی میل بلندڑا، شبد گھوری رہیا اُٹھایا۔ نہ کوئی دیکھ دکھندڑا، دس کسے نہ آیا۔ سرب جیاں بخشندڑا، ہر گھٹ میں رہیا سمایا۔ لکھ چوڑاسی گھر گھر کردی نندڑا، گرگھ سوئے رہیا جگایا۔ نہ جانے جیو پنڈ پنڈڑا، برہمنڈ کھوج نہ رانیا۔ دھریا بھیکھ ہر گھونڈڑا، نہ جانے جیو گوسانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی رچنا آپ رچانیا۔ رچن رچائی اپنی، کریا کھیل اگتا۔ نہ کوئی جپائے جاپ جاپنی، آپے دیکھ دکھانے کایا چم چما۔ میٹ مٹائے تینو تاپنی، دو جہانی بنے ساچا تھما۔ نیڑ نہ آئن پاپن پاپنی، آپ کرائے اپنا کتا۔ جوت سروپی وڈ پرتاپنی، شبد پوت سپوتا سچا جما۔ سرشٹ سبائی اتم کاپنی، لکھ چوڑاسی رووے چم چما۔ ساڈھے تن تن ہتھ سپاں سب نے ناپنی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھے لائے نہ کسے چتا۔ ہر جوتی آپ جگائی، شبد چلائی دھارا اے۔ لکھ چوڑاسی بھو نہ رانی، پرگٹ ہو یا نر نر نکارا اے۔ کل بھلی مات لوکائی، گھٹ دیکھے دیکھنہارا اے۔ اتم ہوئی سرب جدائی، نہ کوئی دیسے میت مرار اے۔ گرگھیاں کرے سچ گڑمائی، گل پائے پھولنہارا اے۔ دیوے نام جگت وڈیائی، سوہنگ سو اوپر اپارا اے۔ آپے دھووے پچھلی چھائی، امرت دیوے ساچی دھارا اے۔ شبد بنائے نین نائی، گرگھ ساچا بنیا لاڑا اے۔ آپے دھی آپے جوئی، آپے گھر کرے گڑمائی، پلنگ رنگیلا اک وچھائی، کرے کھیل اوپر اپارا اے۔ چھبھی پوہ و بے ودھائی، پنچم پیتا رہیا جگائی، میٹ مٹائے دھندوکارا اے۔ راج راجاناں رہیا جگائی، سادھاں سنتاں رہیا سنائی، پہلی چیتز کرے وہارا اے۔ شاہ سنگرور ہلائے پھڑ پھڑ بانہی، لیکھا مگے تھاوں تھائیں، نہ کرے کوئی ادھارا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کریا شبد اک پیارا اے۔ اک شبد اُجاگر ہر کرانیندا۔ آپے بنے بھگت سو داگر، ساچا ونج اک رکھانیندا۔ آپے کائے کایا گاگر، دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سمائیندا۔ جیو پنڈ مر یاد ہے، سنے وچ برہما۔ نو دوارے جس جن یاد ہے، پر بھ دیوے ساچی داد۔ کایا نگر

کرے آباد ہے، ہرجن ساچے لئے لادھ۔ میل ملاوا مادھو مادھ ہے، شبد وجائے ساچا ناد۔ ہوئے جنائی بودھ اگادھ ہے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچی داد۔ منگی منگ امول، در در رُنیا۔ پر بھ ساچا شبد وِ رول، دیوے دان وڈ گن گُنیا۔ بجر کپائی پڑدہ کھول، میل ملاوے چری وچھنیا۔ وجے ناد انادا سچا ڈھول، سنت سہیلا ساچا چُنیا۔ نر نر نکارا دسے کول، راگ اپارا ایکا سُنیا۔ دسم دوا ری کرے چول، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے سنت سہیلے لوک مات چاڑھے چنیا۔ سرت جگائے شبد چوٹ ہر ساچا آپ لگانیندا۔ ہرجن وِ رولے کوٹی کوٹ، مانس دیہی ویکھ وکھانیندا۔ شبد بھنڈارا بھرے اتوٹ، بے پرواہی دیا کمانیندا۔ جگت ترشنا بھرے پوٹ، ساول سندر رُپ وکھانیندا۔ نو دوارے کنڈھے کھوٹ، نام مندر ایکا پانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد دیوے ساچا ور، تن مندر اک سہانیندا۔ تن مندر آپ سہائے، دیپک جوت جگائیا۔ اندرے اندر دیا کمائے، ورن گوت بھيو مٹائیا۔ دُئی دوتی جندر توڑ وکھائے، دُرمت میل رہے نہ رائیا۔ ساڈھے تن کروڑ سوت کھائے، راگن راگ رہیا اُچائیا۔ جوتی شبدی میل ملائے، جگت وچھوڑا رہیا مٹائیا۔ شبدی جوتی کھیل کھائے، نام گھوڑا رہیا دوڑائیا۔ ساچے گھوڑے آپ چڑھائے، پریم واگاں ہتھ پھرائیا۔ ساچا راہ اک وکھائے، دُھر درگا ہی ساچا ماہیا۔ دسم دوا ری کُنڈا لاہے، شبد سنگھاسن دئے سچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد دیوے ساچا ور، سنت سہیلے ساچے دھام آپ بہائیا۔ گرگھ و سنا سچ گھر، نج گھر ہوئے وسیرا۔ نو دوارے بند در، مٹے اندھ اندھیرا۔ آپ نہائے ساچے سر، لکھ چوڑا سی کٹائے گیڑا۔ آپ اپنے جہا کر، اک وکھائے کھلا ویہڑا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، پنچاں ناتا مٹے جھیرا۔ شبد بھنڈارا ملے ور، کایا وسدا رہے کھیڑا۔ ساچی ترنی جانا تر، پر بھ بنھن والا بیڑا۔ ہرنی پھرنی کھلے در، گھر ساچے حق نہیڑا۔ دھرم رائے در چکے ڈر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد دیوے ساچا ور، سنت سہیلے اک اکیلے، در گھر ساچے ساچے میلے، جگے جوت بہتر ناڑا۔ ناڑ بہتر ناتا جوڑا، پر بھ جوڑی جوڑ جڑائیا۔ شبد چڑھائے ساچے گھوڑا، واگ اپنے ہتھ رکھائیا۔ دُھر درگا ہی آئے دوڑا، دس کسے نہ آئیا۔ لوآں پُریاں پُریاں لوآں نہ کوئی پینڈا جانے لما چوڑا، پھر پھر تھکی جگت لوکائیا۔ شبد گھوڑا چکے پوڑا، جیو پند باہر کرائیا۔ نیکن نیکا راہ دسے سوڑا، گر پورا ویکھ وکھائیا۔ قلعہ کوٹ تن مندر اندر ہر ہر ساچا بہڑا، آپ اپنا درس دکھائیا۔ دسم دوا ری لائے ایک پوڑا، ساچا ڈنڈا اک وکھائیا۔ آپے جانے رس مٹھا کوڑا، نو دس بھيو مٹائیا۔ بھگت سہیلا جائے بہڑے، نس نس میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

ایکا راہ ساچا دس، سرت سوانی کرے وس، ہس ہس اپنے انگ لگایا۔ انگ لگائے آپ پر بھ، جگت نمائی بھگت ادھین۔ لیکھا لیکھ چکائے آپ سب، دیوے دات شبد پرین۔ پرگٹ جوت درس دکھائے جھب، شبد گھوڑے پائے زین۔ اٹلی کرے کول نبھ، امرت جھرنایک جھرائے ٹھانڈا ہوئے سین۔ پنچاں چوراں لئے دب، پنچ پنچائی لئے چھین۔ گرگھ ساچے سنت سہیلے لوک مات پر بھ لئے لہ، جگا جگنت رہے ادھین۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنت سہیلے دیوے ور، ملے وڈیائی لوکاں تین۔ لوک تین پر بھ چرن دوار، گھر ساچے سچ وسیرا۔ لوآں پُریاں پر بھ رہیا چھین، کلج تیری انتم ویرا۔ برہما شو کھڑے مسکین، کروڑ تیتیسے ڈھٹھا ڈیرہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، لکھ چوراسی کرے نیڑا۔ لکھ چوراسی لیکھ آپ لکھاونا۔ کروڑ تیتیسارہیا ویکھ، نہ بھوکے چھپاونا۔ آپ وسیا سد ویکھ، برہے گھڑا گھ چھپاونا۔ شو شکر لئے ویکھ، اجپا جاپ اک جپاونا۔ برہمنڈ کھنڈ پر بھ رہیا ویکھ، دس کسے نہ آونا۔ گرگھ ورا نیر لوجن لئے پیکھ، چرن دھیان اک لگاونا۔ مستک لیکھا لکھے ریکھ، برہم گیان اک دواونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، راج راجاناں شاہ سلطاناں سادھاں سنتاں جیاں جتاں ایک راہ وکھاونا۔ ایک راہ جگت دکھائے، پر بھ ساچے جوت جگایا۔ راج راجاناں رہیا سمجھائے، ورن گوتی بھو مٹایا۔ سادھ سنت سنت سادھ بھانڈا بھرم بھٹائے، در دوارا ویکھ وکھایا۔ نہکرمی کرم کمائے، ساچا دھرمی دھرم چلائے، بھل رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔

☆ پہلی پھگن ۲۰۱۲ ہر بھگت دوار جیٹھووال مہاراجیاں اتے سنتاں نوں شبد سندیس بھیجیا

☆ کہ پہلی چیت توں آپ دے پاس شبدی لکھت موطابک آونا ہے

پورن جوت ہوئے پرکاش، ہر شبد جگت جیکارا۔ پرگٹ ہوئے ہر ابناش، کرے مات سچ وہارا۔ بھگت جتاں ہر داسن داس، شبد گھوڑا سوارا۔ نج گھر آتم رکھے واس، کایا کندر چار دیوارا۔ ویکھن آئے منڈل راس، نگر کھیڑا شہر اپارا۔ راج راجاناں میلا شاہو شتاباس، سادھاں سنتاں ونج وپارا۔ ویکھ وکھانے پر تھی آکاش، ایک ایک اینکارا۔ لکھ چوراسی ہونی ناس، مارے شبد تیز کٹارا۔ پہلی چیت چیتن چت رکھنا یاد، دوس دہارا۔ شبد بھرپور جوت آدھاری۔ ویکھے

در دربار، راج راجاناں وارو واری۔ پہلی چیت آئے در، شاہ سنگرور کر تیری۔ دوجی چیت میت مرار، شاہ پٹیالا کرے ادھاری۔ تیجے چیت نام ادھار، کوٹ فرید خبرداری۔ چیتز چار کھیل اپار، سنگھ ایشر رہنا خبرداری۔ پنجم چیت نیت نیت سنگھ رندھیر ویکھے تن بستر چیر لتھے اپر اپاری۔ چھ چیت ویکھے کایا کھیت، سنگھ میہر پھڑ شبد کٹاری۔ چیت ست پر بھ ویکھے پت، تھل کپور کر کرم وچاری۔ چیت اٹھ در گھر اکھ شبد گھوڑے نٹھ، سنگھ گرچرن تیری آئی واری۔ چیت نو دہ دشا ویکھنیاں بھوں، چار کٹ محل اپاری۔ سنگھ تیجا بانہہ دے سرہانے نہ رہن سوں، ویکھے کھیل دسم دواری میل ہر گردھاری۔ سنگھ لابھ کون وچولا وچ دو آب، کون تیج جھلے تاب کس ملے دواری۔ سنگھ ہر نام گر گو بندے کون چرن گھوڑے دے رکاب، کون کوٹے کرے اسواری۔ چیت دس جوتی شبد ایک گھر گئے وس نہ جائن نس، کایا محل چار دواری۔ کون دوارے ملے پرکاش روس، کون میلا میل ملائے دسم دواری۔ کون گر کون چیلہ، جوتی جوت سرپ ہر، شبد سنیہڑا دیوے ور، راج راجاناں سادھن سنتاں در درویشا کالا ویسا ویکھن آئے بنک دواری۔ سنت جگائے ست پڑکھ، جگ جگ ساچی دھارا۔ ایک ایک وکھائے نام پرکھ، ترشنا ترکھ مٹائے جگت دھندوکارا۔ پنچ پنچائن رہی ہرکھ، مایا متاپائے وین نین وھونی کرے ہاہاکارا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد بولے آتم بولا، کھولے جگت بھنڈارا۔ جگت بھنڈارا کھول، بھگت جگایا۔ نام چوہ اکھر بول، کرم کمایا۔ آپے ویکھے کایا ستھر، اتھر نیتز نیر وہایا۔ بند کواڑا کپاٹی پٹھر، امرت سیر دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت دوارا اک وکھایا۔ جگت دوارا بھگت جنائی، پر بھ ساچا آپ کرائیندا۔ دیوے نام شبد اپارا، در گھر ساچے وجے ودھائی، ساچا میل ملائیندا۔ جوت زرنجن کر اُجیارا، ناد وجائے انحد دھارا، ساچی تار ہلائیندا۔ آپے سے سب توں باہرا، محل اچل اک اسارا، دس کسے نہ آئیندا۔ شبد سرپنی چار دیوارا، شاہو بھوئی ستا پیرا، دس کسے نہ آئیندا۔ اک اکلا ایکنکارا، شبد محلہ جوت ادھارا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھیاں کرے نام پیارا، آتم جھولی پائیندا۔ آتم جھولی آپ بھرائے، ہر ہر نام امولا۔ کایا چولی نام رنگائے، در دوارا ایک کھولا۔ ساچی ڈولی آپ اٹھائے، اک سنائے شبد سچا ڈھولا۔ ہولی ہولی اندر بولا۔ آپ چکائے پڑدہ اولہا۔ تن شنگار کرائے سولاں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگت بنایا در گھر گولا۔ سولاں تن شنگار، نو ست ونڈیا۔ سولاں اچھیا کر وچار، میلا ملے ہر ور بھنڈیا۔ دہ دشا پاوے سار، ویکھ وکھانے برہمنڈیا۔ ساچی بھچھیا نام اپارا، پار کرائے جیرج انڈیا۔ کرے رکھیا وچ سنسار، بھگت جگت جگت

بھگت تن من سدا رکھے ٹھنڈیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھے کھیل بیاس کنارہ پار آر کندھیا۔ بے آس بے آس منمکھ، من متی دے دُہائی۔ سدا سدا تن رہے دُکھ، واتی اگن جلائی۔ آوے جاوے گربھ اٹارن، نام رتی ہتھ نہ آئی۔ جگت ترشنا رہے بھکھ، دھیرج بتی نہ کوئی دوائیا۔ کلجک کالکھ کالا ہویا مکھ، چرن نیتی نہ کوئی بندھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھے کھیل بیاس کنارہ پار آر کندھیا، جن بھگتاں دے سمجھاوے متی، ایک نام رسنا بھوگ، راگ راگنی چھٹی لیکھا دے چُکایا۔ جو جن گائے دند پتی، سرت سوانی ہوئے ستی، سنگر ساچا پنچاں چکھا آپ بنائے لوک وکارا رہیا جلائی۔ ساچی چکھا کرتیار، اچرج کھیل رچایا۔ مایا ممتا کر پیار، دوہاں میل ملایا۔ اگم اگما کرے خوار، جوٹھا جھوٹھا تیل چڑھایا۔ کلجک دیکھ انتم وار، خالی ٹھوٹھا لکھ چوراسی ہتھ پھڑایا۔ گرکھ ساچے سنت دُلا دیوے نام ایک مٹھا، شب جھولی رہیا بھرایا۔ بھریا رہے بھگت بھنڈار، نر نرائن ساچا مٹھا، توٹ رہے نہ رایا۔ جگت کرائے ونج واپار لگیا رہن نہ دیوے کوئی گٹھا، دیکھ دکھانے اندر باہر سنت سہیلا جو جن رُٹھا، جگاں جگاں دا وچھریاں یار۔ میل ملائے در دربار، جگت بھگت پریتی سچ وبار، آپ اپنا کرم کمایا۔ آپے جانے جوگ جگت، جوگ جگیشتر آپ۔ آپے جانے موکھ مُت، تپ تپیشتر آپ۔ آپے جانے سچ بھگت، مَن منیشتر آپ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنا وڈ پرتاپ۔ وڈ پرتاپ کرے رگھرائی۔ لیکھا رہیا باقی سال ڈھائی۔ ناتا ٹٹے دھی جوئی۔ لاڑی موت کرے گُرمائی۔ دھرم رائے گھر وڈی ودھائی۔ چونسٹھ چونسٹھ پائن ویل، اک رُت دیکھن کایا بت مائی کالکا آئی۔ در در گھر گھر نو دوارے دے دُکھ، محل اٹاری ترشنا بھکھ، جیو جنت گوارے سار نہ پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھ ساچے سنت جناں ایک دیوے نام دھنا، لوک مات نہ ہوئے جدائی۔ ایک ڈھنیا شب دنیا، پر بھ سچا رہیا چلائی۔ چتر گپت ساچا سنیا، دھرم راہے کڈھے وینیا، بھیناں بھنیا نہ کوئی سہانیا۔ کلجک وہن ایک وینیا، گرکھ ورامات رہنیا، لکھ چوراسی دے سزایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھ ساچے سنت جناں دیوے نام وڈی وڈیائی۔ ڈھنیا ڈھاہے گڑھ کوٹ قلعہ محل اٹل اُچ مینار۔ ایک وچے شب چوٹ، نرنکار نرنکار اپر اپار۔ میٹ مٹائے کوٹن کوٹ، گرکھ وراما دھرے پار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے شب وور، دیکھے پرکھے پرکھنار۔ جگ ڈھنیا ڈھنیا ڈھنیا ہوئے ڈھیرا۔ نہ کوئی دیسے سنجھ سویرا۔ سرشٹ سبائی آپ بھلائی، کرے کرائے ہیرا پھیرا۔ کلجک پائے کال دُہائی، چاروں کُنٹ پائے گھیرا۔ دین دیال دیا کمائی، جن بھگت ادھارے

کر کر ہیرا پھیرا اپنی مہرا۔ آپ اپنا درس دکھائی، سدا سد سے نیرن نیرا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ انتم ویکھ کر، کرے کرائے سچ نہیرا۔ کرے نہیرا حق، نور جلالیا۔ در دوارا رہیا تک، جوت نرنجن اک اکالیا۔ لکھ چوراسی پھل گیا پک، نہ کوئی جگت دلایا۔ سادھ سنت بیٹھے وچ شک، پرگٹ ہوئے گوبند گوبند گر گوپالیا۔ ویلے انتم آگے لائے سارے حق، کایا مندر اک دوالیا۔ کوئی نہ سکے کسے مات رکھ، جوتی جگت بچھے جو الیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد وجائے ساچا تال، دو جہاناں ایک تالیا۔ دو جہانی وجے تال، شبد نگارا و جدا اے۔ گرگھ و رلا ساچا ویکھے لال، منتمگھ در دوارا تچ دا اے۔ ہر پکڑ اٹھائے کال مہاکال، لکھ چوراسی کھا کھا مول نہ رجا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں کرے سدا سدا پرتپال، دھرم دوارے بہہ بہہ سجا اے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اک جھلائے شبد نشان، جن بھگتاں پڑدے کجا اے۔

☆ ۲ پھلگن ۲۰۱۲ بکرمی پنڈ بوپارائے نصیب سنگھ دے گرہ ☆

پورب لہنا لیکھ ہے، ویکھے لکھنہار۔ سب گھٹ آپ و سچ ہے، اپنے رنگ روے کرتار۔ ساچے نیتز رہیا پیکھ ہے، پیکھنہار سرب سنسار۔ گرگھساں مستک لائے نام ساچی میخ ہے، کرپا کرے اپرا۔ آپ پچھانے دھریا بھیکھ ہے، جوت نرنجن کر آکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن دھوڑی ساچا مجن کرائے تن شنکار۔ ساچا مجن چرن دھوڑ، گر شبدی آپ کرائیا۔ جگ چتر من مورکھ موڑ، تن بھانڈا کاچا بھاگ لگایا۔ لکھ چوراسی کوڑو کوڑ، ہر بھانا سہج سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد ونجارا ایک ونج کرائیا۔ ایک ونج کرائے، دوارا کھولیا۔ در دوارا اک وکھائے، شبد چوہ اکھر ہر ہر بولیا۔ پھڑ پھڑ باہوں راہے پائے، نام سنائے ساچا ڈھولیا۔ ایہتھے اوتھے ہوئے سہائے، ہر جن چرن بنائے گولیا۔ در گھر ساچے دیوے تھانے، پورا تول ہر ہر تولیا۔ پار کرائے پھڑ پھڑ باہنے، چرن پریتی جو جن گھولی گھولیا۔ گرگھ ہنس بنائے کانے، امرت آتم ایک ڈولھیا۔ نہ کچھ پیئے نہ کچھ کھائے، شبد رلایا نال وچولیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچا نام مدھانے جگت و رولیا۔ نام مدھانا کایا چاٹی، گر پورا رہیا چلایا۔ دُرمت میل جائے کاٹی، وڈ سورا دیا کمایا۔ لیکھ چکائے اٹھسٹھ تیرتھ تاٹی، سرب کل بھر پورا درس دکھایا۔ جوت جگائے کایا ماٹی، نورو نور جوت سوائیا۔ در دوارا نیڑے وائی، گرگھ

ورلے بوجھ بُجھائی۔ منمگھ نو دوارے رسارس رہے چائی، ساچا راہ نہ کوئی دکھائی۔ جن بھگتاں آپ چڑھائے اُوکھی گھائی، پھڑباہوں پار کرائیا۔ مستک لیکھا
 کھے لائی، آد شکت جگت بھگت جوت نرنجن رہیا جگائی۔ در دوارے بجر کپائی پائی، ایک رنگن رنگ دکھائی۔ سنت سہیلے لاہا ہر در کھائی، ویلا گیا ہتھ نہ آئی۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے انک سمایا۔ آپ اپنے انک سمایا، گرگھ سوئے جگائے۔ راو رنگ کسے بھو نہ رایا، دوار بنک اک
 دکھائے۔ مات پت کسے نہ جایا، جیوت جی مر جائے۔ گر شبد وچولا ہر پر بھ پایا، دھرنی دھر آپ اکھوائے۔ ساچا ڈھولا راگ سنایا، نام چلائے ساچی نائے۔
 ایک بولا جگت وایا، نو کھنڈ پر تھی کرے کھے۔ ساچا تولا آپ اکھوایا، گرگھ منمگھ بچیا کوئی نہ رہے۔ کلا سولاں جوت جگایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، شبد سنگھاسن ساچے بہے۔ شبد سنگھاسن ہر داتار، اپنا آپ سہایا۔ جوت ابناشن کر اجیار، ساچا چرن چھہایا۔ ہوئے پرکاش وچ سنسار، اندھ
 اندھیر مٹایا۔ پر تھی آکاشن ایک دھار، سورج چند چند رہے لولایا۔ آپے وسے ہو ہو باہر، بند بند وچ سمایا۔ آپے ورتے سکت ظاہر، رنگ روپ کسے بھو نہ
 پایا۔ آپے گوجھ گیانا داتا شاعر، شرع شراعت وچ نہ آیا۔ پنچم پکڑ پچھاڑے کار، نام کٹارا رہیا چلایا۔ نیڑ نہ آئن ایر غیر، چوسٹھ کھیلے کھیل رچایا۔ ہر جن
 تارے کر کر مہر، مہربان سرب سکھایا۔ پرگٹ ہوئے شیر دلیر، سنگھ شیر اشیر اکھوایا۔ نو کھنڈ پر تھی لوے گھیر، سٹاں دیپاں پھیرا پایا۔ انتم ڈھیہ ڈھیہ
 ہوئے ڈھیر، نہ سکے کوئی بچایا۔ نہ کوئی جانے سنجھ سویر، اندھ اندھیر کلج چھایا۔ جیو جنت سادھ سنت بھلائے کر کر ہیر پھیر، دیوی دیو بھرم بھلایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، غریب نہانیاں دیوے ور، جیوں بھیلنی در کھائے بیر، امرت آتم جام پیایا۔ امرت آتم جام اولا، نچھرس
 چوتے۔ گرگھاں ویکھے اک محلہ، کھڑا رہے در دہلیزے۔ سرشٹ سبائی اچھل اچھلا، کسے دس نہ آئے نیز تھے۔ ہر بھگت سنسہرا ایک گھلا، شبد نیچ ساچا
 نیچے۔ پنچ پنچاں کرے ہلا، تن من من تن گر شبد بھنا جگت بھیجے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت نہانا ویکھ در، آپ کرائے شبد
 سروپی ساچی رنجھے۔ شبد وست پار، ہر رکھائیا۔ کلج انتم کیا پیار، گرگھ ساچے لیکھا رہیا سمجھائیا۔ تیجے لوچن دوہری دھار، انتم بھچھیا جھولی پایا۔ جگت
 وکارا مارے مار، اپنی رچھیا رہیا کرائیا۔ جوت سروپی کر آکار، لیکھا لکھیا رہیا چکائیا۔ اُتے شبد سٹی دھنکار، دھنی ناد انادا رہیا جائیا۔ پرا پسنتی جانے دھار،
 مدھم بیکھری بھو نہ رانی۔ ساچی کنتی پُرکھ بھتار، ساچی سیوارہیا کمائیا۔ آتم سیجا کر تیار، پریم وچھونا اک وچھائیا۔ سولاں کرے تن شنکار، روپ انوپا آپ

دکھائیا۔ جوت نرنجن کر آکار، شاہو بھوپا آپ اکھوائیا۔ ساچا سجن میت مرار، ایکا دوجا بھو چکائیا۔ شبد بخشے ساچی دھار، دھارا اپنے ہتھ رکھائیا۔ سُن آمو
 آوے پار، دسم دوارے وچ ٹکائیا۔ سُن آگی شبد اپار، اونکارا دیس سہائیا۔ اونکارا شبد جیکار، جوتی سٹ رہیا اُپجائیا۔ جوتی جوت بلی لکار، ورن گوت نہ کوئی
 رکھائیا۔ اپنے رنگ روے کرتار، دھواں دھار رہن نہ پائیا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسار، جگا جگنت بنت بنائیا۔ کلجگ تیری انتم وار، ہر جن ساچے رہیا جگائیا۔
 متمگھ بھلے مگدھ گوار، گنوتا نظر نہ آئیا۔ انتم آوے پاسا ہار، لکھ چوراسی رووے دھاہاں مار، نہ سکے کوئی چھڈائیا۔ پرگٹ ہوئے نہک نک نرائن ز اوتار، شبد
 پھڑے تیر کمان چاروں کٹھاں مارے وارو وار، دہ دشا ویکھ دکھائیا۔ گگن پاتالاں پاوے سار، پُریاں لو آں ہاہاکار، کروڑ تیتیا کرے وچار، شو شکر رووے
 زارو زار، برہما ویتا دے ڈھائیا۔ پرگٹ ہوئے ہر کرتار، کلجگ ویکھے کالی دھار، نو کھنڈ پر تھی اک دوار، سٹاں دیپاں بھگت وہار، ساچی جوتی رہیا جگائیا۔ پون
 سواسے کر پیار، نام ارداسا انتم انت وچ سنسار، گرکھاں دیوے چرن بھرواسا، جوتی جوت سروپ ہر، سدا بخشدا بخشہار۔ کیا مانگے جن منگتا، منگن منگ
 دوار۔ گر پورا کایا چولی رنگتا، ناتاٹے نو دوار۔ پر بھ پایا میل ملایا ساچی سنگتا، کھلے بند کواڑ۔ ہوئے روگ گوائے سنگتا، نیڑ نہ آئے پنچم دھاڑ۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نیکن نیکا دیوے ور، نیڑ نہ آوے موت لاڑ۔ ہر شبد اپار، ہر اپایا۔ گر پورے دے ادھار، لوک مات جنایا۔ لوک ماتنی کر
 وچار، ساچی دھارا رہیا وہایا۔ ساچی دھارا اپر اپار، کایا مندر اندر اک دکھایا۔ دیک جوتی کر اُجیار، اگیان اندھیرا سرب مٹایا۔ کلجگ بھیکھ وٹائے، بھو نہ
 رایا۔ لکھ چوراسی ویکھ دکھائے، دس کسے نہ آیا۔ اولیے پر شیخ میٹ مٹائے، ساچے حصے رہیا ونڈایا۔ بدھنا لکھی ریکھ مٹائے، گر سوئے مات جگائے، نیتز
 لوچن نین ساچا ویکھ دکھائے، ڈئی دوتی پڑدہ لاہیا۔ نام میجن مستک ساچی لائے، نو دواہی بند کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ
 انتم ویکھ ہر، اپنے بھانے وچ سمایا۔ ہر بھانا بلوان، کسے نہ جانیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی لو آں پُریاں ویکھے مار دھیان، آپے جانے آون جانیا۔ جیو جنت
 جہانی پڑھ پڑھ تھکے وید پُران، انجیل قرآنا آئی ہانیا۔ پرگٹ ہوئے ہر شبد نوجوان، رسنا پھڑے تیر کمانیا۔ لکھ چوراسی ایکا مارے سچا بان، کلجگ تیری انت
 نشانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم ویکھ در، جن بھگتاں دیوے نام گن ندھانیا۔ کلجگ کالی رین اندھیرا چھایا اے۔ مایا رانی
 جھوٹھی ڈین، بے کھاں بھو نہ رایا اے۔ انتم چکنا لہن دین، دھرم رائے رہیا اٹکایا اے۔ ناماٹے مات پت بھائی بھین ساک سجن سین، کوڑ کُٹمب مات بنایا

اے۔ گرگھ وِرا در دوارے درس پیکھے تیجے نین، آتم گھنا پر بھ ساچے تن پہنایا اے۔ شبد جنائے بھانا سہن، کلجک مایا جھوٹھا و ہن، آپے ہوئے سہایا اے۔ سنت سہیلے اک اکیلے، دُھر در گاہی اتم میلے بیٹھ اِکٹھے رہن، آتم سیجا سچ سہاگن ایکا ناری کنت پیاری شبد رنگیلا پلنگ وچھایا اے۔ موہن مادھو نین مڈھار پاربرہم برہم روپ پساری، ایکا رنگ اپنا آپ وٹایا اے۔ کرے کھیل دسم دواری، آپے کھولے بند کواڑی، ساچی ہاٹی اک دکھائے تیرتھ تائی، امرت آتم سچ سرور اک اِشان کرایا اے۔ ہر جن چڑھائے اوکھی گھاٹی، دیپک جوتی جگے للاٹی، نورو نور کرایا اے۔ اگے دسے نیڑے واٹی، جوتی جوت سرور ہر، کلجک اتم ویکھ ہر، ایکا رنگ بھگت جناں در ساچا سنگ جگت وچھوڑا شبدی جوڑا دھرنی میل ملایا اے۔ سرت سوانی ہوئی سہاگن، کنت ملاوا پایا اے۔ اک اُچجائے ساچا راگن، نیڑ نہ آئی پنچم ناگن، پر بھ سچ شنگار کرایا اے۔ در مندر اندر ہوئے وڈ وڈ بھاگن، پنچے موئے پنچے سوئے پنچاں رہیا جگایا اے۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ آتم ویکھ ہر، دیپک جوتی رہیا نکایا اے۔ دیپک جوتی دیپ بلوئے، ویکھے ترے ترے لواں، ورن گوتی میٹ مٹائے۔ آپ اپنا رنگ، پُرکھ ابناشی ساچا سوہے۔ شبد گھوڑے کسے تنگ، نام نگارا وجے مردنگ، لوآں پُریاں جائے لنگھ، کرے کرائے سوئی سوئے۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک اتم ویکھ در، دُرمت میل جن بھگتاں در دوارے ساچے دھوئی۔ دُرمت دھوئی میل، دیا کمائیندا۔ اٹھسٹھ تیرتھ رہی پھیل، نہ بھو کوئے جنائیندا۔ ہر جن جن ہر ساچے سنت سہیلے ایکا گھر ملے ساچا ور، کھلے شبد در، ساچا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، ساچی ترنی رہیا تر، نہ جنمے نہ جائے مر، لکھ چوراسی چکے ڈر، ہر بھگت دوارا جوت زرنکارا ہر شبد جیکارا ایکا ایک کرائیندا۔ شبد جیکارا ایک ایک جنائیا۔ جن بھگتاں کرے بدھ بیک، آتم بچھیا جھولی ساچی پائیا۔ چرن کول کول چرن ہر ساچی ٹیک، سرشٹ سبائی متھیا آپ دکھائیا۔ جگت مایا نہ لائے سیک، ساچی سکھیا رہیا سکھائیا۔ درس انوکھا ساچے نیز نین پیکھ، دُھر سنجوگا میل ملایا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے سچ ڈلاریا، پاربرہم برہم پائے سار، ور بھنڈی رہیا جگائیا۔ ور بھنڈ پر بھ پائے ونڈ، گرگھ مات جگائے۔ نو دوارے کینے کھنڈ، دسویں بو جھ بُجھائے۔ ہتھ پھڑائے چند پر چند، پنچم کھنڈ کھنڈ کرائے۔ پنچم دور دُراڈے پائے ڈنڈ، پنچم پنچاں میل ملائے۔ پنچم پنچ جوانی گئی ہنڈھ، جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم رنگن رنگ رنگائے۔ رنگن رنگ اپار آپ رنگائیندا۔ جو جن منگن نو دوار شبد گھوڑے تنگن، آپ کسائیندا۔ آپ رکھائے اپنے انگن، آر پار دوجا در نہ منگن جائیندا۔

نانا توڑے بھکھ ننگن، وجائے نام مردنگن، مانس دیہی نہ ہوئے بھنگن، لکھ چوراسی پار کرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی
 ویکھ در، کلجک کایا کھیڑ دکھائیندا۔ جوت اکال دیال جگت جگائیا۔ آپے چلے اولڑی چال، کسے دس نہ آئیا۔ دوس رین رہے رکھوال، پرتپال رہیا کرائیا۔ سد
 وسے نال نال اندر مندر ڈیرہ لائیا۔ گرگھال رہیا سرت سنبھال، وجا چندر توڑ دکھائیا۔ مارے شبد اک اچھال، ڈوگھی کندر پار کرائیا۔ دیوے نام انملڑالال،
 مستک تھالی وچ ٹکائیا۔ ہر جن جن ہر ساچی گھالن رہے گھال، گر پورامات دلال، لکھ چوراسی چھند کٹائیا۔ آپ دکھائے کایا مندر اک سہاواتال، امرت
 جھرنارہیا جھرائیا۔ پھل لگائے کایا ڈال، امرت آتم میوہ اک کھوائیا۔ سرت سوانی ہوئے بے حال، دیوی دیوا درس پائیا۔ بہتر ناڑی وجے شبد سچا تال، پچھا
 اگاڑی دس نہ آئیا۔ کایا دسے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، اُچاٹلا نو دوارے ہر دکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دسم دواری ویکھے قلعہ، بجر کپاٹی
 سلا، نہ کوئی سکے بوہا لاپیا۔ شبد سرپوئی چار دیوار، پر بھ ساچے رچن رچائیا۔ جوت زرنجن پھیدار، نام کھنڈا ہتھ اٹھائیا۔ نہ کوئی دیسے پنچم یار، ناری کھونٹے
 نہ کوئی دکھائیا۔ نہ کوئی سنے سنائے پکار، ہاباکار نہ کوئے جنائیا۔ ایکا ایک شبد سرپوئی و ہندی دھار، ساچی دھارا رہیا وہائیا۔ دسم دواری کھلے بند کواڑ، سُن اگی
 پار کرائیا۔ پار برہم برہم پسار، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ نہکرمی کرم وچار، دھرم دوار دھرم کمائیا۔ مانس جنم دے سدھار، جھوٹھی مایا بھرم مٹائیا۔ نرمل جوتی
 کر اُجیار، کایا چوٹی اُپر چڑھائیا۔ دیوے شبد سچی دھنکار، کوٹن کوٹی راگ ہتھ نہ آئیا۔ دھن دھونتا اک داتار، ست ستونتا آپ اکھوائیا۔ ہر جن بنائے ساچی
 بنتا، ساچا سنیا میل ملائیا۔ شبد چاڑھے رنگ بسنتا، آد انتا انک سمائیا۔ مہما جگت بھگت گنائے اگنتا، اگنت گنی نہ جائیا۔ دیوے وڈیائی ہر ساچے سننا، جن
 جننی لیکھے لائیا۔ ہوئے روگ گوائے رنگتا، ساچی سنگتا گر سرنائیا۔ در دوارا ایکا منگتا، اکال مورت مورت رگھرائیا۔ آپے ہوئے بھکھانگتا، شاہ کنگال سچ
 سکھدائیا۔ اک وہائے امرت دھارا ساچی گنگتا، گنگا گوداوری سار نہ پائیا۔ شبد گھوڑے کسے تنگتا، چوتھا پوڑا رہیا اٹھائیا۔ پنچ پنچائنی ہوئے جنگتا، براہمن گوڑا
 بھیو نہ رائیا۔ سمبل نگری واسا سوڑا، گر گوہندا جوت جگائیا۔ دھر درگاہی آیا دوڑا، دس کسے نہ آئیا۔ در گھر ساچے لایا ایکا پوڑا، نہ ہتھ کسے پھرائیا۔ آپے
 جانے لما چوڑا، ساڈھے تن ہتھ سپاں اندر رہیا ٹکائیا۔ بھگت جتاں ہر ساچا بھڑا، جیواں جتاں بھیو نہ رائیا۔ ہر سنت سہیلے آتم لگی اوڑا، امرت میگھ رہیا
 برسائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے پھل مٹھا کوڑا، نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں آپے ونڈ ونڈائیا۔ لوآں پریاں اگم اگم، ہڈ ماس نہ ناڑی چما، مات پت نہ کسے جما، آپ

اپنا رہیا اُپائیا۔ پون سواسی نہ لئے دما، نیز نیروں نہ چھم چھما، ساچی کارا رہیا کرائیا۔ کھنڈ منڈل برہمنڈ کرے کھنڈ کھنڈا، کلج دیوے انت دُہائیا۔
 برہے آتم ہوئی رنڈا، چارے ویداں وقت چُکائیا۔ شو جی توڑے مان گھنڈا، باشک تشکا گل لٹکائیا۔ کروڑ تیتیس ہویا رنڈا، سُرپت راجا اند دے دُہائیا۔ پُرکھ
 ابناشی گھٹ گھٹ واسی لوک مات مار جھت، سوہنگ پھڑیا ہتھ وچ ڈنڈا، چاروں کُنٹ دہ دشا رہیا اُٹائیا۔ آپے توڑے سرب گھنڈا، میٹ مٹائے بھیکھ
 پکھنڈا، راج راجاناں شاہ سلطاناں جیو جہانا رہیا جگائیا۔ جوت سرو پی کھیل مہانا، آپے ویکھے والی دو جہانا، لکھ چوڑا سی انتم انت بنھن آیا ایک گانا، لاڑی موت
 خوشی منائیا۔ پرگٹ ہوئے گن ندھانا، دھرم رائے سیس جھکانا، اٹھائی کُنڈاں کُنڈا لایا۔ گرگھ ساچے چتر سُبانا، ملے میل سری بھگوانا، آتم دیوے برہم
 گیانا، وجے تیر شبد نشانہ، بجر کپائی پار کرائیا۔ چرن پریتی اک دھیانا، آپ بیٹھائے شبد بانا، نو دوارے اک اڈانا، جیو پنڈ باہر کڈھائیا۔ پائے ونڈ سگل ٹکانا،
 سچا شبد اک سنانا، چھتئی راگاں اک ترانہ، انحد دُھن سنانے کانا، آپے آپ رہیا اُپجائیا۔ نج گھر آسن اک وچھانا، ہرجن ساچا سنگ سمانا۔ جوتی جوت سرو پ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم سیجا کنت کنتوہلا شبد جھولا سوہنگ برکھے برکھا پھولا، اگلا پچھلا مول آپ چکانا۔ ست پُرکھ اپار، ست اُپایا۔ گھر ستویں کر آکار،
 جوتی نور کرایا۔ جوتی نور ہویا اُجیار، چھایا ہیٹھ آپ رکھایا۔ جوتی چھایا کھیل اپار، اونکارا دیس وسایا۔ اونکارا ساچی دھارا، ساچی دھار رہیا دہارا۔ ساچی دھارا
 اپر اپار، سو ساچا ناؤں رکھایا۔ سو ہوڑا اک اپار، جوتی جوڑا نال ملایا۔ جوتی جوڑا اک وچار، ساچا توڑا سیس لگایا۔ ساچا توڑا تن شنگار، سولاں کلیاں نال
 بندھایا۔ سولاں کلیاں اپر اپار، سولاں اچھیا بٹھ وکھایا۔ سولاں اچھیا دھرم جیکار، پائی بھچھیا دھرم کرم کمایا۔ ساچا شبد کسے نہ دسیا چند تیتیس رہیا گایا۔ راگ
 چھتیسایا حصہ، مَن مَنیشتر آپ سنا یا۔ پنچم پاوے ساچا حصہ، پون سواسی سنگ رلایا۔ جوتی جوت سرو پ ہر، پنچ دوارے جوتی شبدی میل اپارے، پون
 ہلارا اک دوا یا۔ جوتی شبدی میل پون سواسیا۔ جوت زرنجن چاڑھے تیل پر تھی آکاسیا۔ چوتھے گھر ویکھے ویہل، گرگھ ساچے سنت سہیلے آپے سدے، نج
 گھر رکھے سد واسیا۔ درس دکھائے دیا کمائے آپ اپنے مدھ مدھے، مدھ آتم جام پلایا۔ چرن کول کول چرن جن ہر ساچے بدھے، پلے دام نام بٹھایا۔
 جوتی جوت سرو پ ہر، آپے ویکھے تیجے در تیری حدے، نو اٹھاراں رنگ رنگایا۔ دُوبے گھر ساچی بدھے، آسا ترشنا پھرے ہلکایا۔ اکیم ایک ایک گرگھ ورلے
 لادھے، گر منتر شبد جنایا۔ پایا پد امر وجے ناد ندے راگ انادا، انحد اک سنا یا۔ آپے جانے بھو بودھ اگادھا، برہمادا کھیل رچایا۔ گرگھ ورلے رسن

ارادھا، ساچا دیوے ساچی نام دادا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگت سہائے اک در، در گھر ساچا اک سہایا۔ جن دوارا بنک ہے، بنک دوارا آپ۔ آپے راو رنک ہے، سرشٹ سبائی مائی باپ۔ پر بھ ساچا جوت سرُپی واسی پُری گھنک ہے، جن بھگتاں میٹ مٹائے تینو تاپ۔ جوت پر گٹائے بار انک ہے، آپ چپائے اپنا جاپ۔ ہر جن وڈیائی جیوں جنک ہے، نہ دسے کوئی سنٹاپ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے دیوے ور، درس دکھائے اپنا آپ۔ ور پایا گھر اپنے، ملے میل گو بندا۔ چے جاپ چپ چنے، ہر سدا سدا بخشدا۔ میٹ مٹائے تپ تپنے، سگل مٹائے آتم چندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سرُپی دیوے ور، ہر جن بنائے لوک مات ساچی بندا۔ گرگھ گرگھ گرگھ، گر چرن دھیانا۔ آتم ترشنا اترے بھگھ، دیوے نام شبد بانا۔ اُجل کرے مات گھ شبد چلائے نام نشانہ۔ سسپھل کرائے مات گھ، سوبھاؤنتی نار سہانا۔ مات گر بھ نہ اُٹارخ، لکھ چورا سی پھند کٹانا۔ مانس دیہی ملی منٹھ، ملیا میل ہر بھگوانا۔ جگت وسورا اترے دُکھ، چرن کول گر اک دھیانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ بنھے ہتھیں گانا۔ سوہنگ گانا نام ڈوری، پر بھ ساچا تند بندھائیا۔ لوک مات کل کرے چوری، بندی بندھ بندھائیا۔ نہ کوئی جانے زور زوری، اندھ گھوری دیکھ دکھائیا۔ آپ اپنے ہتھ رکھے ڈوری، سنگ انگ پر بھ جائے توری، آپ اپنا سنگ نبھائیا۔ شبد چاڑھے ساچی گھوڑی، دُھر در گاہی جڑی جوڑی، جگت وچھوڑا بھگتی جوڑا میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، انگ سنگ انگ نام مردنگ رہیا جائیا۔ نام مردنگ وجے تن ہوئے شبد گھنگھورا۔ پر بھ اباشی کرپا دھاری، مٹے پیچ چورا۔ در گھر ساچے بوجھ نبھائی، چکے مورا تورا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخشے شبد گھوڑا۔ من مت جگت وکار ہے، سنسا روگ جلائے۔ گر شبد نہ کسے پیار ہے۔ دُرمت رہی بللائے۔ پنجاں تیاں ہاہا کار ہے، نہ کوئی دھیر دھرائے۔ رتی رت اُبلے گھار ہے، سار کوئی نہ پائے۔ نہ کوئی پُرکھ پُرکھوتم نار ہے، کنت سہاگی آپ ہنڈھائے۔ ورن گوت نہ شبد وپار ہے، ساچا ونج کرائے۔ ایکا جوت جگت ادھار ہے، پون اُنجا وچ سمائے۔ ہر بھگت شبد ادھار ہے، بونجا اکھر وکھر رکھائے۔ ایکا ایک جوت نرنکار ہے، سُر ت بیک بنائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہوئے روگ گوائے۔ من مت جگت وکار ہے، تن من ہوئے پُرانا۔ لو بھ موہ ہنکار ہے، کام کرودھ نشانہ۔ نو دوارے سد خوار ہے، رس رسنا پھر وکھانا۔ گر متی نام ادھار ہے، تن بھانڈا بھرم بھٹانا۔ واتتی نہ گھر سچے دربار ہے، چرن دھوڑ سچا ایشانا۔ دیا

بتی نہ کوئی وہار ہے، دیکھ جوتی اک جگانا۔ اٹھے پہر رہے اُجیار ہے، سنجھ سویر نہ کوئی دکھانا۔ وہ دشا محل اپار ہے، چارے کُنٹاں بند رکھانا۔ نام جھروکھا اک اپار ہے، در دروازہ دھرم نشانہ۔ ہر جن جن ہر موقعِ انتم وار ہے، ملے میل سری بھگوانا۔ سوہنگ بیڑا جگت تیار ہے، گرگھ ورلے چرن ڈکانا۔ ایک دو جا آپے بٹھے وار ہے، ساچی سرن اک رکھانا۔ لیکھے لائے سو سو جنم لیا اوتار ہے، سو ساچا جاپ جپانا۔ دیون آیا بھگت ادھار ہے، اپنا دین مول چکانا۔ بھانا سہنا کرم وچار ہے، مانس جنم لیکھے لانا۔ ساچے بہنا در دربار ہے، چکے آون جانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے نام گن ندھانا۔ من مت جگت سب متھیا، رہی رت و رول۔ رسنا گائے نہ ساچی گاتھیا، انجانی بالی رہی انھول۔ پنچم پنجاں پائی نتھیا، کایا مندر ڈونگھا ڈھول۔ نہ کوئی چڑھائے ساچے رتھیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوڑاسی دیکھے گھر، آپے وسے سدا کول۔ من مت تیرانا تا، منمکھ تن جڑایا۔ ایک اُبھلیا پُرکھ بدھاتا، کایا شکھ اُچایا۔ دوس رین اندھیری راتا، ستگر گرسٹ مکھ نہ نظری آیا۔ کرم ہین نار کلکھنئی کمذاتا، ساچا کنت نہ تیج ہنڈھایا۔ نہ کوئی دیوے ساچی داتا، شبد بھنڈار ہر جھولی پایا۔ ویلے انت نہ پچھے واتا، پتاما ت گود جس اُٹھایا۔ ہر جن جن ہر ایک ایک زرنجن جاتا، چرن ناتا دھرم دھرایا۔ آپ سنائے اپنی گاتھا، ساچی ورنی ہنس بٹھایا۔ ملیا میل کملاپتا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھوں دیوے شبد ور، منمکھاں دس نہ آیا۔ من مت و بچار نہ رنگ راتی۔ کلجک جیواں کرم رہی وچار، کرے کھیل بوہ بوہ بھانتی۔ ورن اورنا ہاہاکار، چاروں چار بنائے ساتھی۔ پنچم پنچم نہ پان سار، پنچم ڈکا کالا ماتھن ماتھی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ورلے سنت و رولے، بھاگ لگائے کایا چولے، شبد بیٹھائے ساچے ڈولے نام کہارا ساچا ساتھی۔ تن من ہریا سیتلا، ملیا پُرکھ اگما۔ میل ملاوا ساتے پیتلا، لیکھے لگے کایا چما۔ مانس دیہی جگت جگ جیتلا، رسنا گائے دم دما۔ ستجک ساچی چلے ریتلا، ایک ایک ہر ہر ناؤں نما۔ ساچا مندر گرو دوارا تن مسیتلا، جوتی جوت سرُپ ہر، ساچا شبد دیوے ساچا پورن ہوئے کما۔ تن مندر گردوار، گرگر جانا۔ گر مندر بیٹھ اپار، کرم پچھانیا۔ شبد بخششی ساچی دھار، ساچا دھرمی دھرم کمانیا۔ پار برہم برہم کھیل اپار، جرمی جم اپاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد دیوے جگت ور، ستجک تیری ساچی دھاریا۔ ستجک ساچی دھار آپ بنائیدا۔ کلجک تیری انتم وار، شبد گھوڑ ہر اسوار، لواں پریاں آپ جتائیدا۔ ترے ترے لواں ایک کار، ور بھنڈ کھنڈ پر بھ شبد ادھار، برہمنڈ رچن رچائیدا۔ شبد پھڑ تیز کٹار، ماری جائے وارو وار، برہما شو اند ہلائیدا۔ ور بھنڈی کرے

خبردار، بھیکھ پکھنڈی چور یار، ساچی ڈنڈی نام ادھار، نام کنڈھی اک وکھائیندا۔ نار دُہاگن منمکھ بہنڈی دو جہاناں دسے رنڈی، کنت بھتار نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ گرگھ ورلے مات ساچی ونڈی، دات اک شبد نام پرچنڈی، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ لکھ پوراسی دیون آیا دنڈی، راج راجاناں وڈھے کنڈی، کھنڈن کھنڈی آپ کرائیندا۔ چرن چھہائے سکیت منڈی، سمت چوڈاں چوڈاں لوکاں چوڈاں ہٹاں ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پریت ٹلے اُچ پہاڑ، آپ چبائے اپنی داڑھ، جنگل جوہ جل تھل وچ سائیندا۔ ول چھل چھل دھار بھیکھن باونا۔ کلجگ کالا کل چاروں گنٹ اندھیری شامنا۔ نہ کوئی جیو جہانی جانے امرت آتم ساچا جل، ترشنا تچے نہ کامنی کامنا۔ دُئی دوتی مٹے نہ سل، نہ کوئی پھڑائے ساچا دامنا۔ شبد چلائے نہ ساچا بل، لگے پھل نہ کایا ڈالنا۔ سچ دوارا نہ لیا مل، ویلے انت سنت کنت پچھاتاونا۔ گرگھ گر شبدی گیارل، گرمی بوجھ بُجھاونا۔ ساچی گھالن گھالی گھال، آتم جوتی دیپ جگاونا۔ بھاگ لگائے کایا کھل، ورن گوتی بھو مٹاونا۔ جوتی جوت سرپ ہر، دُئی دوتی مٹے سل، ایکا نام ہرجن آتم تام ساچا بھوگ رسنا گھ لگاونا۔ ساچا بھوگ آتم رس، نج گھر آتم پائے۔ پُرکھ ابناشی ہوئے وس، رین دوس دوس رین سد سیو کمائے۔ پریم ترانہ تیر مارے کس، دو جہانی کار کرائے۔ شبد سُنہیہرا راہ ساچا جائے دس، دُھر نشانی اک دکھائے۔ مٹے رین اندھیری کلجگ مس، برہم گیانا اک جنائے۔ در گھر ساچے میلا ہس ہس، ناد انادا انحد دُھنی ساچا راگ سنائے۔ ساچی جوت ہوئے پرکاش، نہ کوئی دسے رو سس، بودھ اگادھا شبد جنائے۔ امرت آتم گھ چوائے ساچا رس، تیر تھ تھ کوئی دس نہ آئے۔ ایکا گھر دوئے گئے وس، سُر ت شبدی ساچا میل ملاواں ہوئے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ میلا سچ گھر، در گھر ساچے ایکا دعوہ ہوئے۔ سچا دعوہ دُھر اپیل۔ گرگھ کرنا شبد وکیل۔ ایکا دیوے جگت دلیل، جوتی جوت سرپ ہر، کلجگ تیری انتم ور، پرگٹ ہوئے سمبل نگری ساچا واسا، اُپر چھپر چھایا نیل۔ چھپر چھایا نیل ہر سہایا۔ چند ستار لُکایا۔ آپ اپنے رنگ سمایا۔ ساچی سیوا جگت لگایا۔ سور سوریا ساچا بنسا اک پرکاش دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، سمبل نگری اک اگگری جوت زرنجن سنگ رکھائے، سگل سمگری تیناں لوآں پایا، اڈمبر نام سویمبر شبد وچولا دو جہانی ایکا ایک رکھایا۔ سمبل نگر سچ محلہ، دو جہاناں لُکانا۔ آپے وسے اک اکلّا، شبد پون وچ سمانا۔ آپے ویکھے جل تھلا، نو کھنڈ ونڈ ونڈانا۔ ستاں دیپاں آپے رلا، برہمنڈ وچ سمانا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نج گھر واسا اک رکھانا۔ دوسر کسے دس نہ آئے، جن بھگتاں ساچا سنگ رکھانا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو

بھگوان، چاروں کُنٹ دہِ شامار دھیانا۔ آپے ورتے اپنا بھانا۔ جنم کرم پر بھ ہتھ، جس اُپایا۔ آپے رکھے دے کر ہتھ، دیا کمایا۔ شبد چٹھائے ساچے رتھ، ساچا مارگ رہیا چلایا۔ جگت وچارا دیوے متھ، شبد کُنڈا ایک لاہیا۔ لیکھا چکے سیاں ساڈھے تن ہتھ، در دوارا اک دکھایا۔ سگل و سُو رے جان لتھ، جوت نرنکارا درشن پایا۔ رسنا کتھنی نہ سکے کتھ، اکتھ کتھا اکھوایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت دوار جگت اُجیار اپنا چرن پُچھایا۔ بھگت نمانا ہن ہے، گر پورے آگے پائے۔ گر بچن شبد ادھین ہے، وڈ سُو رے سیو کماے۔ رسنارس چین ہے، ہر حضورے وچ سَمائے۔ وکھرا کھر جگت کین ہے، ساچے گھر وسائے۔ مسمکھاں کایا مندر وچ ہنکاری بین ہے، پُرکھ ابناشی دس نہ آئے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ بندھائے تال تین ہے، من مت بُدھ ایک رنگ رنگائے۔ من مت بُدھ پر بھ پائے ڈوری، شبد نام رکھایا۔ در دوارے کارج سُدھ، مسمکھ جیواں کرے چوری، کلجک رین اندھیر گھوری، دس کسے نہ آیا۔ جگت چُکائے موری توری، پنچ نہ پائے در دوارے شوری، آپے آپ رہیا ڈرکایا۔ ہر جن جن ہر ساچا پنڈ چڑھے شبد ساچی گھوڑی، نام سیہرا سیس گندایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک دیوے جیاں دان جوگ جگت بھگت گر چرن دھیان لگایا۔ کوٹ برہمنڈ کھوج تھکے، بھیکو کسے نہ پایا۔ جیرج انڈ پنڈ برہمنڈ ونڈ، لیکھ سکے ویکھ برہمانہ رایا۔ آپ سَنائے نو کھنڈ، سُرَت سہاگن دسے رنڈ، ساچی سیو نہ کوئی کمایا۔ گرگھ وِ رلا ہتھ پھڑے چنڈ پر چنڈ، ایک ونڈ ونڈایا۔ نر ہر ساچا راج راجاناں شاہ سلطاناں والی دو جہاناں شبد سرُوپی دیوے دنڈے، شبد کھاڑا ہتھ اٹھایا۔ میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈے، جوتی جوت سرُوپ ہر، گرگھ ساچے سنت جناں دوس رین دوس ہوئے سد سہایا۔ دوس رین آتم گھر میل ملاوا ہر ہر کنتا۔ آپ چُکائے جگت موہ، بھیکھادھاری جگا جگنتا۔ چرن دھوڑ نہائے ساچے سر، لوک مات بنائے ساچی بنتا۔ چرن کول کول چرن ہر جن ساچا جائے تر، ملے وڈیائی سادھن سنتا۔ ایک ایک ہری ہر، نہ جنم نہ جائے مر، پورن جوت سری بھگونتا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگت دوار کر وچار، میل ملائے ساچے کنتا۔ پنچم مار پنچ جوایا۔ پنچم کر شبد پنچ سیو کماہیا۔ پنچم شبد کٹار، پنچم پھولن ہار پہنایا۔ پنچم میلا اک دوار، پنچم پنچاں وچ سماہ۔ پنچم گائے پنچ سُن، پنچ شبد جنایا۔ پنچ جنائے پنچ جن، پنچم آپ اٹھایا۔ پنچم الہے پنچم شبد دھن، پنچم راگ مٹایا۔ پنچم پکار رہیا سُن، جوتی جوت سرُوپ ہر، پنچم رنگ رنگایا۔ پنچم مایا پنچم پایا، پنچم پُرکھ اپارا۔ پنچم آیا پنچم جایا، پنچم شبد ہلارا۔ پنچم پایا پنچم وڈیایا، پنچم نام جیکارا۔ پنچم ملایا پنچم ترپتایا، پنچم بھرے بھنڈارا۔ پنچم

مٹایا پنچم پایا، پنچم میل اپارا۔ پنچ سہایا پنچ جگایا، پنچم دے ہلارا۔ پنچم پنچاں وچ سمایا، پنچاں وسے آپے باہرا۔ پنچ پائَن پنچ گائَن، پنچم رنگ رنگایا۔ پنچ آسَن
 پنچم جائَن، پنچاں سنگ نبھایا۔ پنچ کھائَن پنچ ڈائَن، پنچ پنچاں ہتھ پھڑایا۔ پنچم جوتی اکِ ملائَن، پنچم شبد جنایا۔ پنچم ویکھے ایکائِن، پنچم گوتی اکِ بنایا۔ پنچم
 بھانا سرتے سہن، پنچم روتی رو رو نیر وہایا۔ پنچ چُکایا لہن دین، کوئی کوٹ پھرن ہلکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، پنچم میلا پنچم گھر پنچ در اکِ گھلایا۔ پنچ اُپنہ
 شبدی دھٹا، نام وست امولا۔ پنچم بھنہ پنچم کھنہ، پنچم تول اتولا۔ پنچم چنہ پنچم ڈنہ، پنچم گھول گھولا۔ پنچم مٹاں پنچم سنہ، پنچم وسے کولا۔ پنچم تنا چھری
 چھنہ، پنچم بولے ڈھولا۔ پنچم پنچم پنچم ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل کلا سولا۔ پنچم پیتا پنچم چیتا، پنچم ریت چلایا۔ پنچم سنا پنچم نیا، پنچم گیتا اکِ
 سنا۔ پنچم جیتا امرت پیتا، پنچم چیتا اکِ رکھایا۔ پنچم تیا کایا مندر تیا، چار دوا ری اکِ بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم پرکھے آپے
 پیتا، آپ اپنے وچ سمایا۔ پنچم بولے کایا چولے، پنچم رہیا لکایا۔ پنچم آتم پڑدے پھولے، ویکھ دکھانے کایا چولے، پنچم رہے جدائیا۔ پنچم تول ساچا تولے،
 پنچم تت شبد ورو لے، کایا متھنا آپ اکھوایا۔ پنچم وسے ہر ہر کولے، پنچم پنچ رہے انھولے، پنچم گولے رہیا بنایا۔ پنچم تول ساچا تولے، جوتی جوت سرُپ
 ہر، پنچم کھنڈا ایک شبد رہیا لکایا۔ پنچم جوگ پر پنچ گویا۔ پنچم بھوگ آتم رس پایا۔ پنچم سنجوگ ہر ہر ہر ور ور گھر ساچے پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، پنچم
 میلا میل کر، پنچم پنچ اُپایا۔ پنچ اُپائے پنچ مٹائے، پنچاں شبد جنایا۔ پنچ اُٹھائے پنچ کھپائے، پنچم میل ملائیا۔ پنچ ہسائے پنچ روائے پنچاں تیل چڑھایا۔ پنچ
 جھڈائے پنچ بندھائے، پنچاں انگ لکایا۔ پنچ جنائے پنچ بھلائے، پنچاں بھرم مٹایا۔ پنچ اُٹھائے پنچ رُلائے، پنچاں پنچم پیتا ایک شبد سنا۔ مان رکھائے اٹھاراں
 دھیائے گیتا، ار جن پیتا ویکھ دکھایا۔ پنچم نیا پنچم ڈنیا، پنچم بھئے بھیانک۔ پنچم راگ سنائے کنیا، پنچ اُٹھائے اچن اچانک۔ پنچم پنچ ساچا جنیا، پنچ سہائے ساچا
 تھانک۔ پنچم راہ ایک بنیا، پنچم ویکھے موتی مانک۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائَن نر، ویکھ دکھانے خلق خالق۔ جگت جوگ پر بھ
 دے تیاگ۔ چرن چُھبائے ایدھیا پراگ۔ ویکھ دکھانے ابناش سنیاں ویراگ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے سویا جائے جاگ۔
 ایدھیا پراگ در در گھر گھر مندر اندر ویکھے لگی ترشنا آگ۔ کون ہون کون جوتی ساچا دیک جگے چراغ۔ کون بھوئی تن دھوتی، کون ہنس کون کاگ۔ کون
 مدھ آتم رس پیتی بوٹی، کون سنت ہتھ پکڑے واگ۔ کون گھر جیو جنکی چھوٹی، کون دوارے محن ماگھ۔ کون جنائے شبد ترے کوئی، کون دوارے وجے انحد

ساچا ناد۔ جگت مایا کھجک چھوٹی، سرشٹ سبائی ڈسے ڈسنی ناگ۔ دُھر درگا ہی انتم روٹھی، کوئی نہ پکڑے انتم واگ۔ جوت زرنجن ایکا ٹھھی، در گھر ساچے لائے بھاگ۔ چار ورن کر ایکا مُٹھی، میل ملائے کنت سہاگ۔ پنڈت پاندھے رہن نہ دیوے کسے گٹھی، دھوتی کاکا تن بستر ویکھے بھاگ۔ سنت سہیلے جُگا جگنتر گئے رُٹھی، آپ ملائے دیا کمائے اک اُپجائے شبد ویراگ۔ کول نا بھی کرے پُٹھی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در دوارا اک پچھانے، گرگھ ساچے سگھڑ سیانے ساچا میلا کنت سہاگ۔ نیکن نیکا پھیکن پھیکا۔ درشٹ جگت اگوچر سوامی بھيو جانے جن جیا کا۔ انت آد آد انت نہکامی، لیکھ لیکھانے ویکھ ویکھانے راج راجانے ساڈھے تن ہتھہ سیں کا۔ گھٹ گھٹ انترجامی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ہونے بلوئے گھر ساچے نامی۔ آپ انامی آپ نہکامی انتریامی جانت۔ آپے رین آپے شامی، آپے پیر فقیر پچھانت۔ آپے رس آپے طعامی، آپے کرودھی کپٹی ہونے کامی، آپے برہم گیانت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی ویکھ گھر، کرے کرائے سرب پچھانت۔ آپ پچھانے آپے جانے آپے پڑدے اوہلے۔ آپ جگائے چتر سگھڑ سیانے، بھاگ لگائے کایا چولے۔ آپ سنائے ناد انادی ساچے گانے، سوہنگ سو ساچے ڈھولے۔ آپ جگائے راجے رانے، در دوار بنائے گولے۔ آپ اٹھائے سادھ سنت بے مہانے، پورا تول ہر ہر تولے۔ آپ چلائے نام ونجھ مہانے، سرشٹ سبائی کایا پھولے۔ آپ رکھائے اپنے بھانے، ہر جن انت مات نہ ڈولے۔ آپ اٹھائے اک نشانے، پرگٹ ہونے کلا سولے۔ چڑھے شبد سچے بانے، لکھ چوراسی انت ورو لے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ کایا ڈوگھی کندر ساچے مندر جگت پجاری شبد سروپی بہہ بہہ بولے۔ شبد پجاری پریم اشٹ، ایکا ایک رکھانیا۔ آپے جانے اپنی درشٹ، وشٹ وشٹ گر بنانیا۔ کل ہلائے مات سرشٹ، دس کسے نہ آتیا۔ مت بدھی ہوئی نشٹ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کل ورتانیا۔ اپنی کل آپ ورتائے، شبد قہر اندھیرا۔ ول چھل پر بھ آپ کرائے، نہ کوئی جانے سنجھ سویرا۔ جگت دھام آپ ڈلائے، نو کھنڈ پر تھمی پائے گھیرا۔ چاروں کُنٹ اُٹھ اُٹھ دھائے، سگھ شیر پر بھ شیر دیرا۔ لکھ چوراسی رووے ہاوے، ناتا تے میری میرا۔ گرگھ ورا گیت انادی ایکا گاوے، جس جن کرے اپنی مہرا۔ ایکا پد گھر ساچے پاوے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے شبد ور، نہ مات کل لاوے دیرا۔ اک شبد اک شنگار۔ اک گر اک ادھار۔ اک سُر اک ناد بودھ اگادھ اپر اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آتم ویکھے سچ گھر، کون دوارے میلا مادھو مادھ۔ ہر دوارا

آپ پچھانے، نو دوارے تـج۔ بھگت جناں ہر پاوے سارے، کھجک مایا پڑدے کج۔ آون جاون گیڑ نوارے، اتم رکھے لـج۔ پتت پاؤن کھیل اپارے، پیائے امرت آتم رـج۔ درس دکھائے اگم اپارے، کایا کعبہ اک کرائے ساچا ج۔ شبد جنائے سچی دھنکارے، شبد سروپی مارے آواز۔ جوت نرنجن اک آکارے، اک سنہیہڑا گر منت دیوے گر شبد ساچا بھج۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر گھر در ایکا ایک نہیہ سج۔ ست پڑکھ اپار، ست سمایا۔ گھر ستویں کر آکار، جوتی نور اُپایا۔ آپے ویکھے اپنی دھار، پر بھ اپنا در سہایا۔ چھیواں گھر کر تیار، جوتی ست شبد جنایا۔ شبد چلے اپر اپار، آدانت بھیونہ رایا۔ آپے ویکھے در دوار، پنچم کُنڈا آپے لاہیا۔ پنچم کر پون ادھار، سچ سواسی رہیا چلایا۔ چوتھا گھر جوت نرنکار، دُور نیڑے دس نہ آیا۔ سادھاں سنتاں کرے پیار، نام وچولا وچ رکھایا۔ آپے ہوئے باہر وار، دوسر کوئے رہن نہ پایا۔ سولا کرے تن شنکار، شبد سنگھاسن دئے دکھایا۔ ایکا گھر سچا دربار، در درویشا بھیکھ وٹایا۔ کھجک اتم ویکھ وچار، نہہکئی جوت جگایا۔ بیس پیسے خبردار، بھانا اپنے ہتھ رکھایا۔ بیس تیراں تیراں نانک دھار، نین نیتز ویکھن آیا۔ راج راجاناں کرے خبردار، شبد سنہیہڑا در پُچایا۔ سادھاں سنتاں پاوے سار، دسم دواری بوہا لاہیا۔ آپے پچھے جگت وہار، کون چیل کون گر ہوئے سہایا۔ کون اٹھائے کایا ماٹی بھار، تیرتھ تاٹی دُرمت میل دھوایا۔ کون چڑائے اوکھی گھاٹی، بھانڈا بھرم دئے بھنایا۔ دیک جوتی جگے کول للائی، ست پرکاش کرایا۔ بجر کپاٹی جس جن پائی، تن ساچی ہائی جوت سروپی کھیل رچایا۔ کرے کھیل بازی گر ناٹی، آگے دسے نیڑے واٹی، کنڈھا پار نہ کوئی جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے رنگ سمایا۔ پر بھ اپنے رنگ سمائے، بھیو بھیو ابھیدا۔ نو کھنڈ پر تھی کھیل کھلائے، ستاں دیپاں اچھل اچھیدا۔ برہمنڈ کھنڈ پر بھ ونڈ ونڈے بھیو گوائے پر بھ چارے ویدا۔ سوہنگ کھنڈا اک اٹھائے، نہ کوئی جانے جگت کتہیا۔ چار کُنٹ جام پلائے کتھنی کتھے نہ کوئی جہوا۔ جیرج انڈاں ویکھ دکھائے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم میلا اک کر وڈ دیوی دیوا۔ پنچم لایا پنچ ہر، پنچم جوت جگایا۔ پنچ چکائے آپ ڈر، پنچم دھیر دھرائیا۔ پنچم دیوے بھگت ور، پنچم کرے ہلکایا۔ پنچم کھولے آتم در، پنچم آپ بھوائیا۔ پنچم نہائے ساچے سر، پنچم سار نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنت کایا کھیت، سوہنگ یج تن من سچ ساچے مندر رہیا بجایا۔ ایکا بانا ایکا رت، شبد چڑھائے ساچے رتھ، دوس رین رہے خُماری۔ آدانت پر بھ رکھے پت، دوس رین آپے (پاوے ساری)۔ پون تت پر بھ رکھے پت، ست سنتو کھی دھیرج یت، جوت جگائے اگم اپاری۔ بھاگ لگائے کایا

دو جہانی تن من ہریا۔ سرت سوانی دین دیال، آتم بوٹا ایک پھلیا۔ نام پھل پت ڈال، رت بسنت کریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں چلے نال نال، متمکھ دند بتیسات پھڑیا۔ مان موہ ٹٹے ابھمانا۔ وجے تیر شبد نشاندہ۔ پُرکھ ابناشی پڑدے کجے، ہوئے سہائی والی دو جہانا۔ آپے ہوئے کجے سبھے آگے جوت مہانا۔ پنج وکارا چرناں ہیٹھ دے، آتم اُتجے برہم گیانا۔ ہر جن جن ہر ساچا درگھر ساچا ایک لہے، ملے میل ہر جن سجن سہیل، ساول سندر گوپی کاہنا۔ امرت آتم رس چوائے کول نہجے، تیج پرکاش کوٹن بھانا۔ پور کرائے کارج سبھے، جو جن رکھے ایک چرن دھیانا۔ چرن دھیان جگت چترائی، پر بھ پورن بوجھ بُجھائیا۔ درگھر ملے سچی وڈیائی، آتم بیجو گوجھ گھلایا۔ ہوئے سہائی سبھی تھائی، ایک دو جا بھو چکائیا۔ آپ اٹھائے پھڑ پھڑ باہیں، اک پریتی بھگت ریتی جگت ایتی چرن کول چرن پنچم ت رت ست کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے شبد ور، آپ اپنی گود اٹھائیا۔ آپے بال آپ انجانا۔ آپے چتر سنگھڑ سیانا۔ گرگھ گرگھ گوہند گوہند گوہند ایک رنگ ساچا مانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے شبد ور، گرگھیاں دیوے شبد ور، دوس رین رین دوس رنگ رنگ نام مہانا۔ نام رنگ رنگ اولہ، گرگھ ورلے کایا چولامات رنگائیا۔ پُرکھ ابناشی اک اگلا، لکھ چوراسی دیکھے کایا محلہ، جیرج اند اُتج سیتج رہیا سائیا۔ آپے ہوئے اچھل اچھلا، کسے ہتھ نہ آئے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ جل تھل ڈونگھی ڈلا دیکھ وکھائیا۔ آپ اپنی ورتے کلا، شبد پھڑے ہتھ تکھا بھلا، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم دیکھ ہر، گرگھ ساچے سنت سہیلے، آپ اپنے رنگ سائیا۔ آپ اپنے انک لگائے، ہوئے روگ گوانیندا۔ راؤ رنگ سد آئے جنائے، دوار بنک اک سہائے، کایا مندر ساچے اندر جوت سروپ ہر ہر وڈا شاہو بھوپی، ایک تال و جانیندا۔ سرشٹ سبائی اندھ کوپی، گرگھ ورلا سوچھ سروپی، مایا متا جگت جنجالا، آتم نو دوارے کھوہ گھر دسواں دیکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ڈرمت میل ہر جن دھو، آتم نیچ ساچا بو، ایک نام نہچل دھام اٹل سوہنگ ساچا پھل کلجگ اتم آپ کھوانیندا۔ آتم پھل گرگھ رس، رسن رس نہ جانیا۔ پُرکھ ابناشی ہووے وس، ایک راہ دیوے دس، نہ کوئی جانے کھانی بانیا۔ کرے پرکاش جوت کوٹن روس، مٹے رین اندھیری مس، مارے تیر اک نشانیا۔ شبد سہیلا آپ کرائے اپنا میلا درگھر ساچے آئے نس، جوت زرنجن دیوے نام انجن گھٹ گھٹ آپے جانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد دیوے نام ور، امرت آتم دوس رین ٹھنڈا پانیا۔ امرت آتم ساچی دھار، گرگھ ورلے پانیا۔ نو دوارے بند کواڑ،

پنچم دھاڑ پرے ہٹائی۔ درگھر ساچے ہر ہر ساچا دیوے واڑ، جس جن ساچی سیو کمائی۔ آپے ہوئے پچھے اگاڑ، نیڑ نہ آئے موت لاڑ، رائے دھرم رہیا شرمائی۔ شبد گھوڑے دیوے چاڑھ، جوت جگائے بہتر ناڑ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد دیوے جگت ور، بھوکھت واکي ایکا راہ جگت ملاح بے پرواہ اپنا آپ دکھائی۔ آپ اپنا راہ دکھائے، کلجگ انتم واریا۔ سوہنگ ساچا نام چپائے، جوت زرنجن زرنکاریا۔ ہر جن سوئے آپ جگائے، مارے شبد سچی اڈاریا۔ دُرمت میل کایا دھوئی، چرن کول کول چرن جو جن کرے پیاریا۔ ممتکھ جیو رہے روئے، آتم بھریا اک ہنکاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ورا دیوے شبد بھنڈار، انحد ساچی دھار وجدی رہے وارو واریا۔ انحد دھار انحد دُھن۔ آپ تڑائے مَن سُن۔ گرگھ ساچے مات چُن۔ آپے جانے گن اوگن۔ لکھ چورا سی چھان پُن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سنگھاسن بیٹھ ہر، سرب پکار رہیا سُن۔ مستک ٹکا نام لائی۔ آپ چڑھائے اوکھی گھائی۔ دیکھ دکھانے کایا ماٹی۔ اپنی بدھ آپے جانے، کسے ہتھ نہ آئے تیرتھ تاٹی۔ بھرے بھلے سنگھڑ سیانے، ساچا نام نہ ملے کسے جگت ہائی۔ گرگھ ساچے بال انجانے، ساچا لاہا درگھر ساچے رہے کھائی۔ درگاہ دیوے مانے، جوت جگائے ہر رگھرائے ایکا ایک زرنجن لائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، امرت آتم نام پیالہ اک پیائے دیا کمائے دس نہ آئے ہر جن ساچا رسن رس رہیا چائی۔ نام ست شبد مستانہ۔ سوہنگ ست نوجوانا۔ تن ست گن ندھانا۔ ملے دست سری بھگوانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم بٹھے نام گانا۔ نام گانا تن شنگار۔ شبد نشانہ آر پار۔ ملے بنانا وچ سنسار۔ گن ندھانا گن گونتا آدن انتا رہیا وچار۔ ملے وڈیائی جیو جنت آپ بنائے ساچی بنتا، ساچی ناری کنت بھتار۔ ساچا دھام اک سہنتا، سرت سوانی ساچا میلا پر بھ ساچے سنت ایکا رنگ اپر اپار۔ نہ وچھوڑا ہوئے آد انتا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے رہیا تار۔ آتم مدھ پریم رس جاتا، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واس۔ درگھر ساچے ایکا حد، سد میل ملایا شاہو شباہس۔ نام نُماری انحد ند، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راگ جگت تیگ بھگت ویراگ ایکا رہیا اُپایا۔ ایکا نام سچ گھر پت پتونتا پائیا۔ جگت چُکائے جم کا ڈر، چرن سرن جن جائے تر، ساچے کنتا میل ملایا۔ اپنی کرنی رہیا کر، امرت نہائے ساچے سر، جگت ترشنا گن بھجائیا۔ نام بھتارا ایکا ور، کرم وچارا و سیا در، بھرم نوارا بھیو چُکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم تت بھگت مت ایکا ایک بندھائیا۔ چرن ناتا دُھر درگاہ، پر بھ ساچی دیا کمائیا۔ شبد بنائے اک ملاح، ساچی نیا رہیا چڑھائیا۔ دو جہانی

پکڑے بانہہ، سبجَن سُہیلا آپ اکھوائیا۔ آپے پتا آپے ماں، پوت سپوتا گود اُٹھائیا۔ سدا سُہیلا دیوے ٹھنڈی چھاں، رت بسنتا اک سُہائیا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاں، نام چوگ اک چُگائیا۔ گرگھ ساچے سدا بل بل جاں، ساچا جوگ جو جن رہیا کمائیا۔ چرن کول پر بھ دیوے تھاں، دُھر سنجوگا میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد وچولا اک کر، ساچا میلا میل ملائیا۔ جگت وکارا کایا ہٹ، متمکھ سار نہ رائیا۔ گرگھ وِرا اک وِرو لے شبد پٹ، ساچی تار نام رکھائیا۔ متمکھ پھر پھر تھکے تیر تھ تٹ، اٹھسٹھ جوگ کمائیا۔ گرگھ وِرا ایکا ویکھے کایا مٹھ، جوت جو لا ہر جگائیا۔ شبد ونجارا کرے اکٹھ، ناد انادا ناد وجائیا۔ جوتی گنی تپے مٹھ، کایا بھٹھی اک بنائیا۔ پنچے چور جائن نٹھ، گر چرن سرن سچی وڈیائیا۔ دیوے دات دان جیاں ہر سمر تھ، دُھر دی بان اپنے ہتھ رکھائیا۔ اُلٹی گیرے کایا لٹھ، پُن چھان ناڑ ناڑی آپ کرائیا۔ ہاڈی ویکھے تن سو سٹھ، جوڑی جوڑ جڑت جڑائیا۔ نام انملا وِچ رکھی گٹھ، جیو جنت کسے ہتھ نہ آئیا۔ ہر چرن دوارے جو جن گیا ڈھٹھ، پر بھ آتم برہم جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ونجارا بھگت بھنڈارا وڈ سنسارا دیونہارا سرشٹ سبائیا۔ جگت رچایا کاج، پُرکھ ابناشیا۔ کرے کھیل پر بھ دیس ماجھ، ہر ساجن ساچا شاہو شاہاسیا۔ اک بنائے شبد ساچا تاج، ویکھ دکھانے پر تھی آکاسیا۔ نو کھنڈ پر تھی لائے اک آواز، ہر جن گائے سن سواسیا۔ ویلے انتم رکھے لاج، کرے کرائے بند خلاصیا۔ ساچا ساجن رہیا ساز، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا ویکھ در، بھیو نہ رائے پنڈت کاشیا۔ پنڈت پاندھے بھیو نہ پایا، بھرے بھلے گیانی۔ نو دوارے باندھے پھرے ہلکایا، ساچا شبد نہ ملے مات نشانی۔ در دوارا نہ بند گھلایا، برہوں وٹی نہ تیر کانی۔ در گھر ساچا مات نہ پایا، دُھر درگاہ نہ ملی سچ نشانی۔ بھانڈا بھرم نہ بھو بھٹایا، اکھر وکھر نہ گائی ساچی بانی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھے ویکھ دکھانے، راج راجا نے شاہ سلطانے، وید پُرانے انجیل قرآنے کھانی بانی۔ کھولے بھیو ابھیدا، پُران اٹھاراں آپے گائے۔ آپے ہوئے اچھل اچھیدا، وید ویاسا سنگ رلائے۔ برہما نیتز رہیا اٹھائے، چارے کھ بھوائے چارے ویدا۔ کلجگ انتم سار نہ پائے، عیسیٰ موسیٰ ہوئے دھیائے، کالا سو ساتن چُھہائے، آپے ہوئے اچھل اچھل اچھیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوڑاسی ویکھے گھر، کون دکھائے کون جنائے دسم دواری جوت زرنکار شبد بھنڈاری امرت دھاری ایکا راہ ساچا سدھا۔ شبد بھنڈارا ہر دوار، کایا بند کواڑیا۔ آپے دیوے دیونہار، متمکھ تے پیر پساہ، لاڑی موت چبائے داڑھیا۔ ہر ہر ساچا کنت بھتار، گرگھ سُہاگن ساچی نار، شبد وچولا اک پیار، جوت جگائے ناڑی ناڑیا۔

سوہنگ ڈھولا پر اپار، بجر کپاٹی پڑدہ کھولا، پرگٹ ہوئے نر نر نکار۔ آپ چکائے اپنا اولہا، درس دکھائے اگم اپار، کال کلنکا کلا سولا شبد وجائے ایک ڈنکا، ہر جن جگائے بھولا بھالا، کرے کرائے شبد ساچی واڑیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سنہیہڑا دیوے ور کلجگ تیری اتم ور، آپے ملے جگت پر بت براہمن گوڑ شبد پہاڑیا۔ براہمن گوڑ جن جنائے۔ ڈھر درگاہی آیا دوڑ، ساچا راگ کن سنائے۔ چوتھے گھر ساچا پد ایک پوڑ، باہوں پھر آپ چڑھائے۔ اتمک دُھن وجے ساچاند، کایا رس ہر مدھے مٹھا کوڑا آپ دکھائے، بھاگ لگے گرگھ تیری ساچی جد۔ رسن تجایا جگت مد۔ امرت اتم پر بھ مکھ چوایا، در دوارے ساچے سد۔ کلجگ اتم گئی اوڑ، جوت نرنجن دکھ درد بھے بھجن نہ کوئی جانے اوچا لمانکد۔ منتمکھ تے مایا وگتے نو دوا ری کتے، دسم دوا ری نہ ملی حد۔ گرگھوں سہائے آپ ساچی رتے، آپے ہوئے مائی باپ پُرکھ ابناشی ہر اچتے، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سنہیہڑا دیوے ور، شبد جنائی بودھ اگادھ۔ اگادھ بودھ دین دیالا۔ گرگھ کایا رہیا سودھ، دیک جوتی کر اجالا۔ داتا سورا وڈ جودھن جودھ، دوس رین رین دوس اٹھے پھر رہے رکھوالا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے شبد ور، سوہنگ سو اتم نیچ ساچا بو، لوک مات چو جنت سادھ سنت نہ جانے کو۔ پر بھ مایا پائی بے انت، در در گھر گھر بیٹھے رہے رو۔ ہر جن میلا گن گنونت، اتم مدھ نہجھر رس کول نا بھی دیوے چو۔ گرگھ سوانی پُرکھ ابناشی ساچے ہانی ایک مجن، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سرپ دیوے ور، چکائے جگت ناتا جھوٹھا موہ۔ جگت ناتا جگت ہے، بھگت نہ جانے کوئی۔ بھگت ناتا بھگونت ہے، آد انت وچھوڑا نہ ہوئے۔ ہر جن ساچا سنت ہے، میل ملاواں ایک بھگت ہے، نام گھوڑا جوتی شبدی جوڑا ایک گھر ڈھر درگاہی آیا دوڑا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے ور، در گھر ساچے ایک بہڑا۔ شبد چولا تن شنگارے، گرگھوں واجاں ماردا۔ پُرکھ ابناشی تیج سوارے، اک کرائے شبد جیکارے، پُریاں لو آں پاوے سارے، دکھائے گھر سچی سرکار دا۔ آپے کھڑا دے در دربارے، جوت سرپ اگم اپارے، نورو نور اک آکارے، ملیا میل سچ سچے پروردگار دا۔ پاربرہم پاوے سارے، ہڈ ماس ناڑی چم کایا اُدھرے پارے، ساچا میل ساچے میت مُرار دا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے سنت جناں اندر باہر گپت ظاہر اپنے رنگ رنگائے آپے تیج سواردا۔ تیج سوارے بھگت جن، ہر ہتھ وڈی وڈیا نیا۔ ایک راگ سنائے کن سگل وسورے جائن لٹھ، ملی چرن سرن سچی سرنایا۔ جننی جنے ساچا جن، لکھ چوڑا سی جائے متھ، پوت سپوتاپتا پوت اُچجایا۔ ہر ہر بھگت

مہما اکھ، شبد چڑھیا ساچے رتھ، سنگھ سُندر تن نام مُندر شبد گہنا سنت منی سنگھ چکھیا لہنا، پر بھ آپے لیکھا رہیا مُکائیا۔ دوس رین درس ساچے نینا، ماٹی کایا بھانڈے انت مات نہ رہنا، جوتی جوت سرُپ ہر، ایک شبد دیوے ساچا ساک سجن مات پت بھائی بھینا نہ سکے کوئی جھڈائیا۔ دھن دھن دھن گرسکھ تیری کایا، دھن دھن دھن جس سیو کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اگم اتھاہ بے پرواہ نہ مرے نہ پئے جم، ویکھ دکھانے تھل اسگاہ ایتھے اتھے دو جہانی برہمنڈ کھنڈ ورجنڈ جیرج انڈ ویکھ دکھائیا۔

★ ۲۳ پھگن ۲۰۱۲ بکرمی ماتا بشن کور دے گرہ ہر بھگت دوار جیٹھووال ★

ہر بھیکھی بھیکھ وٹائے، بھو نہ رایا۔ ویکھ ویکھی جگت بھلائے، دس نہ آیا۔ مستک ریکھی گرگھ جگائے، ساچا حصہ مات ونڈایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک دھار شبد اپار گھر ساچے ویکھی، ساچی رہیا بنت بنایا۔ شبد دھار اوٹی، ہر چلائی۔ وگدی رہے اک اکلے، سنسار ساگر وچ سمائی۔ آپے وسے جل تھلی، کایا گاگر سرب ٹکائی۔ امرت آتم پی پی پلی، اہوتی بلی جوت چڑھائی۔ آپے بنیا ول چھلی، اچھل اچھل کھیل کرائیا۔ کلج تیری ڈونگھی گلی، نہ کوئی سکے پیر ٹکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے رہیا جگائی۔ کلج ڈونگھا وہن، نو دواریا۔ لکھ چوراسی لہنا دین، دیونہار آپ اکھوارہیا۔ گرگھ ورلے درس پیکھ، تیجے نین ترشنا بھکھ مٹا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ رنگا رہیا۔ ویکھے رنگ گلال وچ سنساریا۔ مارے شبد اچھال، دوس وچاریا۔ نال رکھائے کال مہاکال، دین دیال جوت جگا رہیا۔ لکھ چوراسی ویکھے پرکھے کایا ڈال، امرت آتم نا بھی کول سہا رہیا۔ نو کھنڈ پر تھمی کون دوارے ایک اک سچی دھرم سال، دپیک جوتی کون جگا رہیا۔ گرگھ انملٹا ایک لال، دھر درگا ہی میلا شبد دلال، مات وچولا اک بنا رہیا۔ دوس رین کرے پرتپال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی گود اٹھا رہیا۔ شبد اٹھائے بھگت تن، سرتی سرت جگائی۔ جوت جگائے کایا تن، اکال مورت دیا کمائیا۔ ساچے مندر لائے سنھ، ناد تورتی اک وجائی۔ بھانڈا بھرم بھو دیوے بھن، دورت دُور نیرن نیر نیر دکھائی۔ ایک راگ سنائے کن، سنگھ شیر شیر دلیر ہیر پھیر مٹائی۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں مارے گھیر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج کل اپنے ہتھ رکھائی۔

کھج کلا کل پر بھ دھاری، کال روپ وٹایا۔ پرگٹ ہوئے نر نرائن، نرائن نر اوتاری، بھوپت بھوپ آپ اکھوایا۔ سرشٹ سبائی وہائے وہندے وہن، لاڑی موت کھائے ڈین، ست سرپ ہر انوپ دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو کھنڈ پر تھی ویکھے اندھ کوپ، دیک جوتی جوتی دیک چاروں کٹ دہ دشا دس نہ آیا۔ دیک دیک ہوئے پرکاش، پرکاش آکاش بھیا۔ وناس داس داس داس داس پُرکھ ابناش، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھاں دیوے نام ور، مانس جنم کرے راس۔ پہلی چیت چاترک بوند امرت میگھ ہر برسایا۔ گرگھ ساچے ساتک سانت، آتم ترپت کرایا۔ آپے سے اک اکانت، نو کھنڈ پر تھی ویکھے مار جھات، کھج زین اندھیری رات دس کسے نہ آیا۔ پنج شبد جگت جگ دات، دھر درگا ہی وڈ کرامات، ایکا ایک وکھایا۔ کرے کھیل پر بھ کملاپات، دھرتی دھولا چرن نات، کایا کولا پارذات آپے رہیا کھڑایا۔ ویکھے کھیل ہر پر بھات، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنا ویکھ در، در دوارے الکھ جگایا۔ در دوارا ویکھن جائے، آئے پُرکھ ابناش۔ خالی ہتھ سرب وکھائے، پھرے شبد ہتھ ساچا کاسہ۔ راج راجاناں ہتھ وکھائے، بھیکھ دھاری ویکھ تماشا۔ سپاں وساڈھے تن ہتھ دسائے، انتم انتا تریلوکی ناتھا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب کل کلا کل ورتے، بھید ابھیو بھيو نہ رائے۔

★ ۳۰ پھگن ۲۰۱۲ بکرمی جیٹھووال ★

(مہاراجیاں اتے سنتاں دے پاس جان توں پہلے وبار ہو یا اتے ایہہ چیزاں نال لئیاں :-

(۱) دستاراں ۴ (۲) کوجا مشری (۳) کیسر ۵ رتی، (۴) بھسم ۱۰ رتی، (۵) نلیرا

شبد سنگھاسن پر بھ چرن ٹکایا۔ نو کھنڈ پر تھی دے اٹھایا۔ آپے پائے اپنی ونڈ، دس کسے نہ آیا۔ شبد تیر پر بھ چنڈ پر چنڈ، راج راجان دے سجایا۔ آتم توڑے سرب گھمنڈ، سوہنگ ڈنڈا ہتھ اٹھایا۔ وڈھن چلیا گھر گھر کنڈ، سادھاں سنتاں کھ چھپایا۔ نار ڈھاگن ہوئی رنڈ، انتم کنڈھانیڑے آیا۔ ویکھے کھیل وچ برہمنڈ، ور بھنڈی ڈیرہ اپنا لایا۔ گرکھاں نام نام پر بھ رہیا ونڈ، امرت ساچا جام پیایا۔ سدا سہیلا رکھے ٹھنڈھ، پلے گنڈھ اک رکھایا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، سنت منی سنگھ تیری دھار، جوت سرُوپنی کر آکار، ویلا انت سنت سہایا۔ سنت منی سنگھ گھالی گھال، پر بھ ساچے شبد جنایا۔ مسمکھاں پر بھ لائین آیا کھال، دیوے مات سجاویا۔ پھڑ پھڑ توڑے کایا ڈال، لیکھا لکھ سال ڈھایا۔ شاہ سلطاناں رہیا اٹھال، آپ اپنی بنت بنایا۔ آپے بنے جگت کنگال، در درویشا آپ اکھوایا۔ گرگھیاں دیوے نام سچا دھن مال، دو جہاناں شبد وڈیایا۔ تن بستر شبد دوشال، پر بھ ساچا تن پہنایا۔ آپے چلے نال نال، کلج کالی نندرا مستک لگا رکھے چھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، سنت منی سنگھ تیری کری شبد گڑمایا۔ سنت منی سنگھ کر گڑمائی، ساچا شبد سگن کھ لگایا۔ ساچے در گھر وٹی ودھائی، نہکلنکا ڈنک وجایا۔ ایک گھر دھی جوائی، دوسر گھر دس کوئے نہ آیا۔ شبد جوتی آپ پرنائی، ساچی ڈولی پھڑ پھڑ پائی، جگت کہارا آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، کلج تیرا انت وھارا آپ اپنے ہتھ رکھایا۔ کرے وھار ہر جگدیشا، اچرج بنت بنایا۔ چھتر نہ جھلے کسے سپسا، ساچا حکم رہیا منایا۔ لیکھا چکے بیس اکیسا، راج راجاناں جائے منایا۔ ایک پڑھنا شبد حدیثا، دوسر کوئے رہن نہ پائیا۔ جوٹھا جھوٹھا پیس پیسا، سچ دست کسے ہتھ نہ آیا۔ چڑھے رنگ کلج تیرا کالا، کال انی انیسا دئے ڈھایا۔ جل تھل تھل جل جگت اچھال، دس اٹھ اٹھاراں سار نہ پائیا۔ دس ست ستاراں شاہ کنگال، چاروں گنٹ دئے ڈھایا۔ سولاں سولاں تن لاپے شنگار، ناری نر پھرے ہلکایا۔ پندراں پندراں تیری دھار، تکھی نام اک رکھایا۔ چوڑاں چوڑاں ویکھے ہٹ میت مرار، سنگ محمد کھیل کھلایا۔ تیراں تیراں کرے پیار، پر بھ ساچی خوشی منایا۔ پہلی چیت دوس وچار، کھیلے کھیل ہر رگھرایا۔ پنچاں دیوے نام ادھار، شبد لکھارا سنگ رکھایا۔ آپے بن رہیا بھگھار، گرگھیاں دیوے مان وڈیایا۔ رکھے سنگ چار دستار، راج راجاناں ویکھ وکھایا۔ کون ہو یا خبردار، پر بھ دیوے بھیٹ چڑھایا۔ رتی دس بھسم تیرا، مستک لگا دیوے لایا۔ گیاراں گیاراں کر وچار، اک اک اگے دئے رکھایا۔ پنچم کیسر پنچ پیار، نام رتی مستک لایا۔ آپے کرے جگت وھار، اک نلیر سنگ رکھایا۔ سادھ سنت ویکھے ساچا یار، دسم دواہری جو بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنا ولس کر، ساچی رچنا رہیا رچایا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، نہکلنک نرائن نر ملی بلوان، در گھر ساچے سدا وجدی رہے ودھایا۔

☆ پہلی چیت ۲۰۱۳ بکرمی مہاراج سنگرور دے گھر جا کے شبد اُچارن کیتا ☆

پر بھ ساچا ساچی دیا کماے۔ جیو پنڈ کاچا، نام ساچا وچ رکھائے۔ گرگھ ساچے ہر دے واچا، پاربرہم سرنائے۔ ایکا شبد ہر ساچو ساچا، ساچی جگت بھگت وچ جگ رہ جائے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت جگائے۔ نہہکنک پرگٹ ہويا، دو جہاناں والی۔ جوت سرؤپی کھیل رچایا، شبد سرؤپی دیوے ساچی ڈالی۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں ایکا ڈھوآ، دوہاں ہتھھاں رکھے خالی۔ ہر بن اور نہ جانے کوئے دوآ، ڈھر درگاہی آپ دلالی۔ گرگھ آپ اٹھائے لوک مات سویا، پُرکھ ابناشی ساچا پالی۔ آتم نیج امرت نام رس ساچا بویا، لگے پھل کایا ڈالی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، نہہکنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، آپ اپنے جہا ہويا۔ آئے در بن بھکھاری۔ جوت سرؤپی کھیل اپاری۔ شبد بھوپ نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپ، اگم اگما نہ کدے مرے نہ کدے جٹا، سرب گھٹ پر بھ رہیا پساری۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دیکھے سچ گھر، ساچا ونج وپاری۔ سچ گھر سچ ڈکانا۔ ایکا ایک شبد بانا۔ رام رحیم رحمان کرشنا کاہن گوکل کاہنا۔ جوت نرنجن نیترا نجن شبد بھوپ ہر وڈ مہربانا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شاہ سنگرور دیون آیا دھرم نشاندہ۔ شاہ سنگرور تیری دھار۔ پُرکھ ابناشی پائے سار۔ سمت بیس صد سولاں کر وچار۔ ساچے گھر وجے ند، پاربرہم ملے پُرکھ بھتار۔ مانس دیہی لیکھے لگے چم، ایکا میلا اینکار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پہلی چیت سہائے در، ایکا کرے بھگت وہار۔ پہلی چیت جیتن آیا، پُرکھ ابناشی اگما۔ نین نیترا ہر سنت دکھایا، پون سواسی گھٹ گھٹ دما۔ میتن میت میت آپ اکھوایا، آپے جانے برہم برہما۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، ساچی ریتی ریتن جگت چلایا، آپ سہاوے ساچا دھاما۔ ساچا دھام ہر سہائے۔ جوت سرؤپی جامہ پائے۔ مستوانے ڈیرہ لائے۔ راجے رانے لئے بلائے۔ ڈھر فرمانا اک سناے۔ جیو جنت نہ کسے دکھائے۔ سادھ سنت پھرے ہلاکے۔ آپے جانے اپنا بھانا، دو جہانی بیٹھا آسن لائے۔ گوہند گوہند گوہند رام رام رحیم رحیم آپے ہوئے سگھڑ سیانا، جن ہر ساچے مات اُچجائے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا سگن آتم جوتی رہے مگن جو جن رسنا گھ لگائے۔ ساچا سگن گھ لگائے، دیوے گر پرسادی۔ اٹھے پھر مگن رکھائے، ملے میل برہم برہمادی۔ ایکا رنگن رنگ رنگائے، اُتجے شبد ناد دُھن دُھن اناد انادی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شاہ سنگرور دیوے در، ملے میل پر بھ بودھ اگادھی۔

☆ پہلی چیت ۲۰۱۳ بکرمی سنگرور سردار چٹن سنگھ مہاراج صاحب دے ہاؤس ہولڈر دے نوٹ شبد اُچار یا گیا ☆

گرگھ ساچے تن رتیا، تن شبد شنگار۔ کلجک وانہ لائے تیا، پر بھ دیوے نام آدھار۔ آپے دے سمجھاوے تیا، جیو جنت انت ہون خوار۔ لکھ چوراسی جانے مت گتیا، جوت سروپی ایکا کار۔ چار ورن بنائے ایکا نتیا، گرگھ ستیا ساچی نار۔ دھرم جوگ آتم بیت ساچا تیا، ملے میل اک کرتار۔ سرب کل آپے سمر تھیا، دیونہار سرب سنسار۔ سگل وسورا جس جن لتھیا، درشن پائے چرن دوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے جگت ور، بھریا رہے شبد بھنڈار۔ نام بھنڈار رہے اتھ، بھکھ رہے نہ رائیا۔ لکھ چوراسی جائے چھٹ، جو جن ساچی سیو کمائیا۔ پنج چوراں باہر کڈھے کٹ، شبد ڈنڈا ہتھ پھرائیا۔ ساچا لاہا گرگھ ساچے لوک مات لین لٹ، مٹمکھاں مستک ٹکا چھاہیا۔ امرت آتم پینا ایکا گھٹ، دسم دواری پڑدہ لاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، نو دوارے بند کرائیا۔

☆ ۲ چیت ۲۰۱۳ بکرمی مہاراجا یاد وندر سنگھ موتی محل پٹیالا وچ شبد اُچارن کیتا گیا ☆

دھر مستک لیکھا ویکھ، ریکھ جگانیندا۔ جوتی جامہ دھارے بھیکھ، در درویش آپ اکھوائیندا۔ ویکھ دکھانے نر نریش، گر دسمیش روپ وٹائیندا۔ نہ کوئی جانے برہما وشن مہیش گنیش، شو شکر بھیونہ پائیندا۔ لوک مات نہ چلے کسے پیش، گیان دھیان نہ کوئی جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل نگرہ ایکا سہائیندا۔ سمبل نگر دھام اولہ، پر بھ ساچے جوت جگائیا۔ اک رکھائے شبد بھلا، سرشٹ سبائی رہیا جگائیا۔ کسے دس نہ آئے جل تھلا، گھٹ گھٹ میں رہیا سامایا۔ بھاگ لگائے گوہند ڈلا، اک اکلا پھیرا پائیا۔ دیک جوتی جس آتم گھر ساچے بلا، شبد بھنڈار رہیا ورتائیا۔ دئی دوتی میٹے سلا، چار ورن کرے کرائے ایکا سرنائیا۔ سچ دوار گرگھ ساچے پر بھ در گھر ساچے ایکا ملا، مان تان دو جہان ہر بھگوان آپ رکھائیا۔ شبد پہنائے تیر کمان، جو دھا سور وڈلی بلوان، امرت آتم پین کھان، ترشنا بھکھ دے جلائییا۔ سرب جیاں پر بھ جانی جان، اک جھلائے دھرم نشان، پرگٹ ہوئے والی دو جہان، نو کھنڈ پر تھئی ایکا مکان، ستاں دیپاں رنگ رنگائیا۔ ست رنگ رنگ رنگائے۔ پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن ز اوتار، شبد مردنگ اک وجائے۔ چاروں گنٹ

کرائے بے جیکار، ہر جن جن ہر ساچے سنت جگائے۔ پاربرہم برہم پائے سار، شبد گھوڑے تنگ کسائے۔ لوآں پُریاں پار کینار، آپ اپنے رنگ سمائے۔ پنجاں تتاں وسے باہر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سبمل نگری جوت اگری، شبد سنگھاسن ڈیرہ لائے۔ شبد سنگھاسن ہر داتار، ایک جوت جگائیا۔ نو دوارے جگت دوار، پُرکھ ابناشی دس نہ آئیا۔ جن بھگتاں دیوے نام ادھار، آتم بوجھ بُجھائیا۔ ایک بھرے شبد بھنڈار، ایک دوجا بھو چُکائیا۔ گنوتا گن رہیا وچار، پورب لہنا جھولی پائیا۔ سمت چڑھیا ویہہ سد تیراں سچ و ہار ہر کرتار شبد ادھارا آپ کرائیا۔ آپ سہائے بنک دوار، بھیکھا دھاری بھیکھ اپارا، گرگھ ساچے وچ پسار، جوت زرنجن ڈمگائیا۔ کال مہاکال رہے دوارا، سرشٹ سبائی کرے پرتپال آپے بنے نام ادھارا، لکھ چوراسی دیکھے کایا کھال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سبمل نگری ویس کر، کرے کھیل اگم اپارا۔ اگم اپار بے پرواہ کلجگ جوت جگائیا۔ دیکھ وکھانے تھاؤں تھاں، گرگھ ساچے رہیا اٹھائیا۔ آپ پھڑائے ہر شبد ساچی بانہہ، پلو نام لڑ بندھائیا۔ دو جہانی دیوے ٹھنڈی چھاں، سچ دواہی اندر چڑھ، قلعہ ہنکاری توڑے گڑھ، پنجاں چوراں آپے پھڑ ساچی پریت جنائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، جوت جگائے بہتر نڑ، سچ سنگھاسن اک دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا بھیکھ دھر، در درویشا نر زرشا اک دوارے ہر زرنکارے نام زرنجن ساچی الکھ جگائیا۔ آپ الکھ نہ لکھیا جائے، لیکھا لکھنہار ہوئے پرتکھ ہر سنت سہیلے لئے رکھ، سرشٹ سبائی ہاباکار۔ جگت وچولا شبد سنائے ساچا ڈھولا پھڑ پھڑ باہوں کرے دکھ، آدانتا جگت جگنتا پورن بھگونت ساچی کار۔ نو کھنڈ پر تھی اڈے کلکھ، نہ کوئی دسے شاہ کروڑی لکھ، آپے ہوئے بھیکھ بھکھ، جوتی جوت سرُپ ہر، اک سہائے بنک دوار۔ راج راجاناں شاہ سلطانا۔ شاہو بھوپ ست سرُپ آد پُرکھ مہما انوپ، گرگھاں بھے ہتھیں گانا۔ ہتھیں گانا نام ڈوری، پر بھ ساچے آپ بندھائیا۔ لکھ چوراسی کرے چوری، کسے دس نہ آئے آتم گھوری، آپ اپنی بنت بنائیا۔ شبد چڑھے ساچی گھوڑی، جوتی شبدی جڑی جوڑی، لوآں پُریاں ایک راہ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سنیہہرا دیوے ور الکھ زرنجن الکھ الکھنا، دوویں ہتھیں پھرے سکھنا، چھاچھ ورو لے ساچے کھنٹا، ہر سنتاں رہیا جگائیا۔ راج جوگ جگت سلطان، ملے نام وڈیائیا۔ ساچا میل سری بھگوان، دو جہاناں ہوئے رُشائیا۔ کایا ماٹی جھوٹھا مکان، سنت اسنت انت رہن نہ پائیا۔ گر منتر شبد ندھان، آتم اُتجے برہم گیان، بھرم بھلیکھا رہن نہ پائیا۔ پھڑے شبد تیر کمان، داتا جودھا سورا وڈلی بلوان ایک آن رکھائیا۔ نہہکنک نرائن بلی بلوان، جوتی جامہ وچ جہان، شبد ڈنک رہیا وجائیا۔ سمت ویہہ سو سولاں

دیکھے مار دھیان، پُریاں لوآں ہون حیران، شو شکر لٹی جائے دکان، برہما دیوے انت دُہائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت بھکاری اک سہائے بھگت در، دیوے شبد جگت سچا بان، سپس تاج جگت بھیٹ ساچی بھیٹ چڑھائیآ۔ دُھر درگاہی کھیٹ کھیٹ، لوک ماتی بنت بنائیآ۔ آپے ہوئے بیٹی بیٹ، مات پت آپ اکھوآیآ۔ شبد دوشالے گر گوپالے ہر سنت سہیلے لئے لپیٹ، کرے جگت سچی گڑھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک دیوے نام سگن، اٹھے پھر رہے مگن، نزل جوتی اک اکلوتی نہ کوئی ورن نہ کوئی گوتی، شبد دُھنکارا ہر آکار، کایا مندر تھے جندر اُج محلہ اٹل اٹلا شبد سنگھاسن نر نرنکار ایک درشن پائیآ۔ شبد سپس جگت دستار۔ کرے کرائے سچ وہار۔ بیس بیس ہر جگدیشا پرگٹ ہوئے وچ سنسار۔ دیکھے کھیل وچ اُنیسا، اٹھ اٹھاراں جل جل دھار۔ ست ستاراں وہندی دھارا، منمکھ دُبے وچ منجھدھار۔ چھ دس سولاں کل سولاں جوتی جوت سرُپ ہر، پرگٹ ہووے وچ سنسار۔

★ ۳ چیت ۲۰۱۳ پکرمی فرید کوٹ دے راجے نوں قلعہ اندر جا کے اک دستار بختیش کیتی اتے شبد اُچاریا گیا ★

پُرکھ ابناشی جوت جگائی، آیا بنک دوار۔ نر نرائنا سار نہ پائی، کلجگ تیری دھار۔ پاربرہم برہم بھو نہ رائی، پُرکھ اگتا ایک ایک آکار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، در درویشا نر نریشا آیا بنک دوار۔ ہر بھگوان لے کے آیا شبد نشانہ۔ دُھر درگاہی اک فرمانا۔ نہکلنکا واسی پُری گھنکا، اک وجائے ڈنک اٹھائے راؤ رنگ راج راجاناں شاہ سلطاناں۔ جوتی سرُپی لائے تنکا، پرگٹ ہوئے وار انک، آپ اپنے سنگ سمانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، کرے کھیل والی دو جہاناں۔ والی دو جہان ہر رگھرائیآ۔ پھڑائے شبد تیر کمان، چاروں گنٹ دیکھ دکھائیآ۔ داتا جودھا سورا وڈبلی بلوان، شبد کھنڈا ہتھ اٹھائیآ۔ نو کھنڈ پر تھی دیکھے مار دھیان، ستاں دیپاں ونڈ ونڈائیآ۔ چتر بھج سری بھگوان، شبد گھوڑے تنگ کسائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، فرید کوٹ شبد چوٹ اک نگارے رہیا لگائیآ۔ اک نگار شبد تن، وجے اگم اپاری۔ آتم اندر جائے من، ملے میل جوتی نرنکاری۔ بھانڈا بھرم پر بھ دیوے بھن، سولاں کرے تن شنگاری۔ جوت نرنجن چاڑھے چن، جس جن کھولے دسم دواہری۔ ساچا شبد دیوے مال دھن، نہ کوئی لٹے

چور یاری۔ ایک راگ سنائے کن، دو جہاناں پار اتاری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در دوارے پھیرا پائے بنیا در درویش بھکاری۔ آپ بھکاری آپے شاہ والی دو جہانیا۔ جن بھگتاں بنے جگت ملاح، ہتھیں بھٹے شبد سچا گانیا۔ ویکھ دکھانے تھاؤں تھاں، سمت ویہہ صد سولاں گن ندھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، شبد سنہیہڑا لے کے آیا، دُھر درگاہی ساچے بہہ کے آیا۔ آپ اپنا بھانا سہہ کے آیا۔ سولاں کل سولاں دھار پورب اچھیا کرم وچار، ساچی دست لے کے آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن نر، آپ اپنی جوت دھر، پورب لہنا جگت دینا درس دکھائے تیجے نینا، آپ چکائے اگلا پچھلا مول۔ پر بھ آپ چکائے کنت کنتوہل، جگا جگنت نہ جائے بھول۔ گرگھ ساچے سنت جگائے، تن شبد چڑھائے ساچے پھول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم ویکھ در، شبد پنکھوڑا رہیا جھول۔ چیترتن چت چتاوئی۔ نت نوت پر بھ جوت جگاونی۔ ویکھ دکھانے کایا کھیت، ساچے میت بنت بناوئی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھساں آتم کایا سیت، امرت بوئد اک پیاونی۔ امرت آتم دیوے سیر ساچی دیا کمائیا۔ انتم انت کٹے بھیر، بخشے در سچئی سرنائیا۔ نہ کوئی ویکھے ہست کیر، اوچاں نیچاں شاہ سلطاناں بنک دوارا نر نرکارا ایک ایک دکھائیا۔ ایک بخشے سیس دستار، لوک ماتی تیرا سچ وہارا، پرگٹ ہوئے پرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی سرب کل دھارا بھو رہے نہ رائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر، کلجگ انتم جوت دھر، لوآں پُریاں رہیا دھار بھائیا۔ منگی منگ ہر داتار، گر سنگت کر پیارا۔ ملے دھام کرم مندر محل اُچ اٹل منارا۔ پنچم پیتا پنچم یار، پنچم کرے شبد پیارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا ویکھ گھر، آپے جانے اپنی دھارا۔ پنچ منٹ منگی منگ، پرکھ ابناشی بولے۔ کایا چولی چڑھے رنگ، جو جن کُندا کھولے۔ پرکھ ابناشی شبد گھوڑے کسیاتگ، لوآں پُریاں پُریاں لوآں اندر باہر گپت ظاہر آپے بولے۔ نام وجائے اک مردنگ، آپے وسے کایا چولے۔ بھگت سہیلا سدا سہائی انگ سنگ، آد انت جگا جگنت بھگت بھگونت کدے نہ ڈولے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے شبد ور، دوس رینا تیجے نینا سد وسے کولے۔

☆ ۴ چیت ۲۰۱۳ بکرمی سنت ایشر سنگھ پاس جا کے شبد اُچار یا گرو دوارا نانک سر ضلع لدھیانہ ☆

آیا در بھکھار، بن سوا لیا۔ آپے ویکھے شاہ کنگال، والی دو جہانیا۔ شبد وچولا جگت دلال، جوت للاٹ اک جگالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دوویں ہتھاں رکھے خالیا۔ آپے شاہ آپے کنگالا۔ آپے نام سچا دھن مالا۔ بھگت جناناں ہر دیونہار، آدانت دوس رین ہوئے رکھوالا۔ منتمکھ جیواں مایا پائے بے انت، ہر جن اٹھائے ساچے سنت، آپے دسے راہ سکھالا۔ گرگھ ورلے میل ملاوا ساچے کنت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چاروں کُنٹ چار ورناناں اک دکھائے شودوالا۔ کلجگ مایا پائے بے انت، کوئے سار نہ پائیا۔ پرگٹ ہو یا ہر ساچا کنت، شبد ڈنک رہیا وجائیا۔ نہ کوئی جانے جیو جنت، کلجگ مایا رہی بھلائی۔ آد پرکھ اپر مپر سوامی، گھٹ گھٹاں انتر جامی، ہر گھٹ میں رہیا سمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ دکھانے تیر تھ تٹ کون دوارے جگے جوت اک رگھرائیا۔ جگے جوت کون دوار۔ شبد سروپی بھرے بھنڈار۔ ہر ہر ساچا ہر دے دسے، بن رنگ روپی ایکا ایک کرائے کار۔ سنت پُرکھ نرنجن سنت سروپی، پار برہم برہم رہیا پسار۔ جیو جنت کل اندھ کوپی، ہو یا اندھ اندھیر۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سرشٹ سبائی ویکھ در، ویکھ دکھانے سنت سہیلے دھر در گا ہی ساچا یار۔ آپے نر آپے نریش، اپنا آپ اپنائیدا۔ جوتی جامہ دھارے بھیس، گر دسمیش تن سہائیدا۔ آپے ویکھے دھاری کیس، بستر شستر تن سہائیدا۔ کلجگ انتم کریا ویس، گنگن گنگنتر وچ سہائیدا۔ بھاگ لگائے ماجھے دیس، سمبل نگری نام اپنائیدا۔ سال تیرھواں جوت وریس، آپ اپنے رنگ سہائیدا۔ ویکھے کھیل دیس پردیس، شاہ سلطاناں پکڑ ہلائیدا۔ سادھ سنت رہیا ویکھ، کایا کھیت پھول بھلائیدا۔ دوس دھاڑا مہینہ چیت، چوتھی تھت وار لکھائیدا۔ در دوارے آیا نیتن نیت، نیت نیتی ویکھ دکھائیدا۔ ویکھ دکھانے جن پریت، بھيو ابھیدا اچھل اچھیدا دس نہ آئیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائیدا۔ گر دسمیش جنم دوا یا، جوتی وچ ٹکائیا۔ مچھ داہڑی کیس سچایا، ورن گوتی بھرم مٹائیا۔ کنگا کچھ کڑا کرپان کسے دس نہ آیا، شبد گاترے اک رکھائیا۔ ساچا حصہ رہیا ونڈایا، لوک مات کرے کڑمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل نگری بھاگ لگائیا۔ سمبل نگر آپ سہایا، گر گو بند اپایا۔ پُرکھ نرنجن جوت ٹکائے، سد بخشندا آیا۔ ورن گوت کوئی رہن نہ پایا، ایکا رنگن رہیا رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا بھیکھ دھر، بھیکھ دھاری نرنکاری در درویش سمت تیراں بیس سنت سہیلے منگن آیا۔ منگن آیا چرن

پریتی، دُھر درگاہی داتا۔ گُرودوار اندر دیکھے نیتی، سرب جیاں پر بھ گیا تا۔ کلجک اودھ انتم پیتی، جوٹھا جھوٹھا ٹٹے ناتا۔ ستجگ چلے ساچی ریتی، پر بھ ساچا کھیل رچاتا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، میٹ مٹائے اندھیری راتا۔ آیا در شبد بھنڈاری، لے کے دُھر فرمانا۔ دیکھے خالی محل اٹاری، نہ کوئی سنگھڑ سیانا۔ سنت سُھیلا ہو یا باہری بھلیا گن ندھانا۔ کلجک انتم ہوئے خواری، نہ کوئی دیسے راہ لکانا۔ پرگٹ ہوئے نہ کلنک نرائن نر اوتاری، سوہنگ شبد رکھائے سچ بانا۔ کرے کھیل اپر اپاری، در در پھرائے راجا رانا۔ ایکا ایک کرے جیکاری، لوآں پُریاں ایکا ایک دھیان رکھانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل والی دو جہاناں۔ محل اٹل اُچ منارا، لوک مات بنایا۔ دس نہ آیا اونکارا۔ نرنکارا بھیو نہ رایا، تن مندر اندر دُھندوکارا، آتم گیان نہ پایا۔ رسن رسائی بول وکارا، پڑھ پڑھ واد ودھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سُنیہڑا اک گھلایا۔ شبد سُنیہڑا آیا دوار، آتم سار نہ پانیا۔ مایا جیڑا بندی چار، کایا کھیڑا بھرم بھلایا۔ انتم کرے حق نیہڑا، نہ کلنک نرائن نر اوتار، بھرماں کندھی دیوے ڈھاہیا۔ سنگھ ایشر رہنا خبردار، پرگٹ ہو یا ہر رگھرائیا۔ جوت سرُپی کر آکار، شبد گھوڑا رہیا دوڑایا۔ نیلی چھتوں آیا باہر، نام توڑا سیس لگایا۔ آپے ہوئے شاہ اسوار، کلغی توڑا جگت دکھایا۔ نو کھنڈ پر تھی مارے مار، چوٹھا پوڑا رہیا اٹھایا۔ سمبل نگری کر آکار، مٹھا کوڑا دیکھ دکھایا۔ گوہنڈ کایا روپ اپار، ست سرُپی وچ سمانیا۔ بھرے بھلے بھرم گوار، شاہو بھوپی دس نہ آتیا۔ انتم انت کرے خوار، کلجک رین اندھیری اندھ کوپی دے دُہانیا۔ لوآں پُریاں پاوے سار، کھنڈ منڈل ور بھنڈ برہمنڈ جیرج انڈ لکیا کوئی رہن نہ پانیا۔ سرشٹ سبائی میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈ، ستجگ ساچی دات ایکا نام دے ونڈ، بیس ایسا ہر جگدیشا آتم جھولی دے بھرائیا۔ ایکا چھتر جھلایے سیسا، دیکھ دکھانے راگ چھتیسا، انجیل قرآناں وید پُراناں جانے تھاؤں تھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھن آیا سچ در، چیترا چار دوس وچار، خالی بنک دوار، سنت ساجن دس نہ آتیا۔

★ ۵ چیت ۲۰۱۳ بکرمی سنت رندھیر سنگھ دی کوٹھی شبد اُچار یا لدھیانہ پُرانا ماڈل ٹاؤن ★

آیا گیا بنک دوار، دس کسے نہ آیا۔ آپے جانے اپنی دھار، جوتی شبدی رنگ رنگیا۔ کرے کھیل اپر اپار، سچ مردنگن رہیا وجایا۔ ہوئے وچھوڑا میت مرار، میت میتا دس نہ آیا۔ شبد کھنڈا رکھے تکھی دھار، ویلے انتم ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، انت سنت سنت کنت جگت وچھوڑا دُھر دا لیکھ لکھایا۔

★ ۶ چیت ۲۰۱۳ بکرمی مہر سنگھ دے ڈیرے شبد اُچار یا پرتو اوہناں اندروں کُنڈے مار لئے

★ تے اندر نہ وڑن دتا جاندھر نواں ماڈل ٹاؤن ★

پُرکھ ابناشی جامہ پایا۔ کرے کھیل اگما، کھجک جیواں دس نہ آیا۔ وسے کایا چما، جگت وکارا آتم ہنکارا ایکا حصہ ونڈ ونڈایا۔ لیکھے لائے نہ پون سواسی دما، آپ اپنی کُنڈ وکھایا۔ نار دُہاگن دسے رنڈ، سنت سہاگی کنت نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نہہکنک نرائن نر، نر نریشا در دوارے سنت سہیلے بھیکھ بھکھاری منگن آیا۔ بند کوڑی وجے تالا۔ ملے میل نہ گر گوپالا۔ دوس رین اٹھے پہر لوک مات پیا جنجالا۔ کایا نگر نہ دسے شہر، مایا رانی ایکا لہر، در گھر ساچے ہوئے کنگالا۔ کھجک انتم ورتے قہر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپے ویکھے پرکھے کایا پھل کسے اگے ڈالا۔ آیا در درویش بھیکھ دھاریا۔ کھجک کالا کریا ویس، جگائے جوت اگم اپاریا۔ نہ کوئی جانے برہما وشن مہیش گنیش، سنت سہیلے کرے وچاریا۔ آپے شاہ کنگال نر نریش، آپے آپ نر نر نکاریا۔ آپے ہویا دھاری کیس، موند موندائی آپ سنساریا۔ کسے نہ چلے کوئی پیش، پر بھ پھڑے کھنڈا شبد دو دھاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھن آیا بنک دواریا۔ بنک دوارا ہر ہر ویکھے، خالی دسن بھنڈارے۔ سنت سہیلے نیرتیکھے، کون شبد ونجارے۔ مستک لگی ساچی میخے، جگے جوت اگم اپارے۔ مایا بھلے بھرم بھلکھے، ملیا میل نہ کنت بھتارے۔ انتم مٹی کھجک ریکھے، خالی رہن دوارے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کرے کھیل اپر اپارے۔ شبد سنسہرا ہر گھلایا۔ بنے در سواں، گھلا ویہڑا اک وکھایا۔ کایا مندر ساچے اندر دپیک جوت جگے دیوالی، دُوگھی کندر دس نہ آیا۔ سرت سوانی ہوئی بے حالی، آتم جندر اک لگایا۔ شبد وہونا دسے خالی، پُرکھ ابناشی ڈیرہ لایا۔ دُھر در گاہی ساچا مایا، شبد گھیرا اک رکھایا۔ نرمل

جوت جگے اکالی، سنجھ سویرا دے مٹایا۔ ایکا شبد وجائے ساچا آتم اندر انادا ساچا تالی، امرت آتم جام پیایا۔ کایا مائی لیکھے چام لگایا۔ شبد گھوڑا دھر در گاہی
 آیا دوڑ، ہر سنت دوارے بن سواالی، آپے پرکھے مٹھے کوڑ، جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نہہکنک نرائن نر، آپ اپنے انگ سمایا۔ وار تھت
 وچار، بنت بنائیندا۔ آتم جوتی شبدی پونی ویکھے ساچی دھار، اوئی گونی وچ سمانیندا۔ دیا باقی کملاپاتی کون گھر اجیار، کایا مندر کون سہائیندا۔ مایا رانی کوڑ پسار،
 کوڑو کوڑ جگت وہار، ایکا رنگن نام ساچی رنگ وکھائیندا۔ کایا مائی بھانڈے کاچی، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے مندر اندر آپے آپ
 سہائیندا۔ دسم دواوری رہی بند۔ گا گا تھکے پتی دند۔ پڑھ پڑھ آکے شبد چڑھیا نہ ساچا چند۔ ناتا تے لکھ چوڑاسی جگت ساک سین کچے اگیان اندھیر نہ گیا
 اندھ۔ سمت سولاں پر بھ پھڑ پھڑ باہوں دھر در گاہی آگے کہے، نہ کوئی کسے سنائے چھند بند۔ ایکا شبد نکیل پائے نکے، بھرماں ڈھالے جھوٹھی کندھ۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیون آیا ور، شبد سنہیہڑا دھر در گاہی جگت ملاچی بے پرواہی خوشی کرائے بند بند۔ شبد گر جس تن
 وسائے، مستک لیکھا ویکھے لکھیا۔ شبد ناد نہ کوئی وجائے نہ اُتجے ساچی سر، راگ راگنی کسے نہ گایا۔ ایکا دسے شبد گھوڑ، برہمنڈ ونڈ جس ونڈایا۔ گرگھ ورا
 چڑھے توڑ، نو دوارے ڈیرہ سب نے لایا۔ جوت نرنجن پاوے انجن شبد پریت جس جن گئی جڑ، آتم پڑدہ دیوے لاہیا۔ گر پورے چرن دھوڑ جس جن کیا
 مجن، آتم اندر کایا کندر ملے ساچا سجن، بھانڈے بھرم نو دوارے بھجن، امرت آتم پی پی سنت سہیلے رجن، جس جن پُرکھ ابناشی ساچا درشن پایا۔ جوٹھے
 جھوٹھے اپنے پڑدے کجن، در دوارے چھڈ چھڈ بھجن، لوک مات نہ آئے لجن، شبد ڈنک پر بھ آپ وجایا۔ راؤ رنک شاہ سلطاناں راج راجاناں والی دو
 جہاناں ایکا انک رہیا سنایا۔ لاڑی موت بنھے ہتھیں گانا، نہہکنک نرائن نر، ایکا پھڑے شبد تیر کمانا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوڑاسی
 انت مٹائے، سادھ سنت کوئی رہن نہ پائے، اک رکھائے نام سچا شبد بانا۔ ست کرتار ست نہ جانیا۔ آتم اُپچی نہ برہم مت، پاربرہم نہ در پچھانیا۔ بہتر
 ناڑی اُلی رت، جوٹھا جھوٹھاپینا کھانیا۔ دھیرج شبد نہ دتی ساچی مت، چرن نت نہ پُرکھ ندھانیا۔ سرب جیاں پر بھ جانے مت گت، جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، ویکھ وکھانے سگھڑ سیانے در گھر ساچے ایکا ایک مار دھیانیا۔

★ ۷ چیت ۲۰۱۳ بکرمی کپور تھلے دے راجے دے محلہس وِج جا کے شبد اُچاریا

اتے اک دستار سروپاؤ دتا ★

پُرکھ ابناشی جامہ پایا، لوک مات وِجی ودھائی۔ گُرمکھ ساچے لئے جگایا، دیوے جگت وڈیائی۔ آپ اپنا درس دکھایا، سروپاؤ سپسِ ٹکائی۔ امرت آتم میگھ برس دکھایا، شبد دُهن اُتجے سُن کھلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ہر ہر تھائیں۔ راج کپور شبد جوگ تن شنکار۔ آتم رس ساچا بھوگ، ملے میل نہر کرتار۔ لیکھا لکھیا دھر سنجوگ، آدانت نہ ہوئے وجوگ، چرن سرن پر بھ اک پیار۔ دیوے درس آپ اموگھ، جگت وچھوڑا کٹے روگ، باہوں پھڑ پھڑ لائے پار۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کجگ انتم ویکھ در، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نہ اوتار۔ نہہکنک نرائن نہ، جوت جگائیندا۔ شبد ڈنک اک اپار، چار ورنال آپ سنانیندا۔ راؤ رنک میت مُرار، دو جہاناں ہوئے سہائے۔ سمت ویہہ سو سولاں سد وچار، آپ اپنا میل ملائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل نگری جوت انگری شبد گھوڑ آسواری، جوتی جوت نرنکاری، آپ اپنے انگ سمائے۔ بھریارہے بھنڈار، توٹ نہ آئی۔ دیونہار داتار، سرب تھانیا۔ راج راجاناں کھڑا رہے در دربار، کھیوٹ کھیٹ آپ اکھوایا۔ ویلے انتم کرے پیار، درس دکھایا۔ بیاس کنارہ آر پار شبد نگارا اک وجایا۔ کرے کھیل ہر کرتار، نام ونجارا ونج کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پرگٹ ہوئے جوت بلوئے، کرے پرکاش ترے ترے لوئے، سمت سولاں ایکا چرن در ساچے اپنا آپ چُھہایا۔

★ مہاراجا کپور تھلا دے سیکٹری میجر کرپال سنگھ نوٹ شبد اُچاریا ★

کرپال کرپا دیوے کر، گھر ساچے وِجی ودھایا۔ گُرمکھ پایا ساچا در، نئی جگت جڈایا۔ کایا بھانڈا لیا بھر، امرت آتم ساچا سر، سیٹل دھار وہایا۔ دُھر درگاہی ملیا در، لکھ پوراسی چکے ڈر، جم کی پھاسی اپنی آپ کٹایا۔ چرن کول پر بھ جائے پڑ، پنجاں چوراں نال لڑ، گھٹ گھٹ واسی درس دکھایا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھر، جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، آپ اپنے رنگ رنگایا۔

☆ ۸ چیت ۲۰۱۳ بکرمی بیاس ستسنگ گھر ڈیرہ بابا جمیل سنگھ، چرن سنگھ دے نال شبد اُچاریا ☆

سوئی سُرَت سوانی، سُرَت نہ رانیا۔ ملے میل نہ ساچے ہانی، سار شبد سار نہ پانیا۔ امرت آتم ملے نہ ٹھنڈا پانی، ٹھنڈی دھار نہ کوئی وہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سادھا سنتاں جیاں جتاں آتم پُن چھان چھان پُن رہیا کرانیا۔ کلجک سنت جگت دُہاگن، سہاگی کنت نہ کوئی ہنڈھانیا۔ در دوارے چھڈ چھڈ بھاگن، مایا رانی بنت بنانیا۔ مانس دیہی ہنس بنے کاگن، ایکا وشٹاکھ رکھانیا۔ گرگھ ورلے سوئے مات جاگن، آتم درِشا جن کھلانیا۔ اُپجائے شبد سچا ویراگن، وچ سرشٹ دے وڈیانیا۔ درس دکھائے وڈ وڈ بھاگن، ایکا اشٹ جوت رگھرانیا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، راؤ رنگ رنگ راجان شاہ سلطان والی دو جہان ایکا راہ دکھانیا۔ سادھ سنت ہوئے گوار، مایا بھرم بھلایا۔ بھرے بھلے جیو گوار، پر بھ ابناشی دس نہ آیا۔ جوٹھا جوٹھا تن بُوخار، کایا رنگن ساچی رنگت نہ سکے کوئے چڑھایا۔ پنچ وکارا اٹھے پہر کرے خوار، جگت دُھندوکارا تن رکھایا۔ ہر جن ساچا در گھر ساچا ایکا مانے گر چرن پریتی ایکا رنگت شبد راگ آتم دُھن آپے آپ دے اُپجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ دکھانے گھر گھر ایکا ساچا ڈھول وجایا۔ وجے ڈھول مردنگ، نام نگاریا۔ آر پار کنارہ جائے لنگھ، ویکھ دکھانے وچ منجھاریا۔ جن بھگتاں کٹے بھکھ ننگ، دیوے شبد سچا بھنڈاریا۔ چٹے آسو کسے ننگ، سادھا سنتاں پاوے ساریا۔ امرت آتم ویکھے گنگ، سچ سُرستی و ہندی دھاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لو آں پُریاں رہیا لنگھ، برہمنڈ کھنڈ پر بھ جائے ونڈ، جیرج انڈ وچ سما رہیا۔ ونڈے ونڈ اپار، بھینو نہ رایا۔ میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈ، جوتی جامہ بھیکھ وٹا رہیا۔ شبد پھڑ چنڈ پر چنڈ نو کھنڈ پر تھی کرے کھنڈ کھنڈ، ساچا کھنڈا ہتھ اٹھا رہیا۔ منمگھ جیواں وڈھے کنڈ، ویلے انتم دیوے دنڈ، نہ سکے کوئی بھنڈایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بیاس کنارہ رہیا لنگھ، ویکھے کھیل دو جہانی لال، شبد تیل کسے تن چڑھایا۔ شبد ونجارا کلجک کون، کرے جوت گُرمایا۔ کون پھرے اوَن گوَن، ورنی ورن رہے بھوانیا۔ کون آتم میگھ برسے سون، ساون سُرتی شبد ملانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی چمکے دامنی دامن، کامن کمن کھیل کھلانیا۔ آپے ویکھے اندر باہر، سچ دوارے وڈیا۔ نو دوارے بھیکھ بھکھار، اُچ ٹلے آپے چڑھیا۔ ڈو ٹکھی کندر پاوے سار، جوت نرنجن کر آکار، آپے بہے آپے کھڑھیا۔ شبد پھڑے تیز کٹار، ماری جائے وارو وار، میٹ مٹائے سیس دھڑیا۔ گرکھاں بخشے چرن پیار، در در لوچن درس

اپار، در دوارے اگے کھڑھیا۔ شبد کرائے ونج واپار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد گھوڑے چٹے آسو ہو آسوار، ساچی گھوڑی رہیا چٹھایا۔ ساچے گھوڑے آپ چٹھیا، نام واگ گندا ئیا۔ ستاں دیپاں ویکھے کھڑ، ایکا آواز رہیا لگائیا۔ رہن نہ دیوے کسے دی لگی جڑ، شبد اُکھیرا اک لگائیا۔ ایکا اکھر نہ گیا پڑھ، قرآن حدیثا ہر جگدیشا بیس اکیسا اپنے بھانے ونج سما ئیا۔ ویکھ دکھانے راگ چھتیا، کالا سوسا عیسیٰ موسیٰ نہ کوئی گائے دند بتیا، وید پُراناں ایکا ویکھے والی دو جہاناں بھیو رہے نہ رانیا۔ شبد جھلائے سچ نشانہ، اڈے اک بان جن بھگتاں برہم گیانا، پورن بوجھ بُجھائیا۔ آپے گونی آپے کاہنا، آپے رام رچیم رحمانا، جگا جگنت بنت بنائیا۔ کرے کھیل گھنیا شاما، لکھ چورا سی کرے ایکا تاما، ایکا بان جگت نشان اپنا رہیا جھلا ئیا۔ گرگھاں کرے مات پچھانا۔ ناتھ تریلوکی مار دھیانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل جگت مہانا۔ کرے کھیل مہان جگت بنواریا۔ نہ کوئی جانے جیو جہان، آتم شبدی کل ہنکاری۔ ہر جن ساچا چتر سُجان، ایکا رکھے پر بھ چرن دھیان، ساچا دیوے جیا دان، دیونہار سرب سنساریا۔ امرت آتم پین کھان، آپ چکائے جم کی کان، رائے دھرم در دُرکاریا۔ پھل لگے کایا ڈال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن کرپا دیوے کر، شبد بھنڈارا دیوے بھر، ملے میل پر بھ ساچے سبجن، بھانڈے بھرم مات بھجن، درس پیکھت دوئے دوئے نیناں۔ سنگر ساچا ساکھیا، نیتز جوت بلوئے۔ آتم اندر ویکھے مار جھات، اگیان اندھیر رہے نہ کوئے۔ میل بلاواں کملاپات، آتم سیجا اکتھے رہن دوئے۔ چرن کول بخشے ساچانات، نہ جنمے نہ کدے موئے۔ گرگھ ساچا پارذات، در گھر ساچے رہیا کھلوئے۔ نہ کوئی بچھے ذات پات، دُھر در گاہی ایکا سچا ڈھوئے۔ شبد دیوے جن ساچی دات، دُرمت میل کایا دھوئی۔ آپے رکھے دے کر ہاتھ، آدانت سادھ سنت ہر بھگونت جگت وچھوڑا کدے نہ ہوئے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درس دکھائے دیا کمائے ویکھ دکھائے تیجے لوئے۔ لوئن تیجا ساچا نیتز، گرگھ ورلے پایا۔ ویکھے سگل کایا کھیتز، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ لگے بہار مینے چیتز، چت وت نیت نوت ہر ہر کردا آیا۔ ساچا ہت جگت ٹھگوری دے مٹایا۔ آپے ہوئے مات پت نہ کوئی ویکھے وار تھت، امرت آتم کایا ست، ٹھنڈی ٹھار کرایا۔ نو دوارے لین جت، جوتی جوت سروپ ہر، جس جن ایکا نام ملے دام، دُھر در گاہی دے سنایا۔ کایا اندر سچ لکانا، ہر ہر ویس انیکا۔ گرگھ ورلا چڑھے شبد بانا، اک رکھائے پر بھ چرن دھیانا۔ در گھر ساچے نر ہر ساچا ایکا اک پچھانا۔ ہوئے بدھ بیکا، دُھر در گاہی دیوے مانا۔ کلجک مایا نہ لائے سیکا، سرن سرنائی راجا رانا۔ سادھ سنت

بے مہانا، گرگھ ورلے آتم نیتز پُرکھ ابناشی ساچا پیکھا، آپ چلائے اپنے بھانا۔ ہر سمرتھ اکتھنا اکتھ، لکھ چوراسی پائے نتھ، سوہنگ ڈنڈا ہتھ اٹھانا۔ لوآں پُریاں رہیا متھ، جن بھگتاں دیوے ساچی دات وتھ، ساچے رتھ چڑھانا۔ سگل وسورے جائن لتھ، لیکھا چکے سیاں ساڈھے تن ہتھ، سرن سرنائی ہر رگھرائی ایکا اوٹ رکھانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے میل ملائے، آتم برہم برہم گیان، پاربرہم جن میل ملانا۔ ملے میل پاربرہم آتم دُھن وڄی ودھانیا۔ لیکھے لگے کایا چم، سُن سُن رہیا تڑانیا۔ پلے بٹھے نام دم، دو جہانا ہوئے سہانیا۔ ایکا ایک رمیا رام جگا جگنت بھیکھ وٹانیا۔ کایا مائی جھوٹھی ہائی اتھ کسے نہ آوے کم، مایا متا روگ ہنگتا تن رکھانیا۔ لیکھے لگے پون سواسی ساچا دم، نہ ہر ساچا رسنا گانیا۔ نیتز نیر ورو لے چھم چھم، برہوں روگ اک لگانیا۔ امرت آتم پیوے ساچا جام، اک خُماری رہیا چڑھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، نہ نرنکاری جوت ادھاری دیوے دات شبد بھنڈاری اٹھ بھنڈارا اک رکھانیا۔ روگ سوگ تن وگے ناصور، پُرکھ ابناشی کرپا کر، آسانسا دیوے پور۔ رسنا گاونا ایکا ناؤں ساچا ہر ساچی بخشے چرن دھوڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در دوارے دیوے ور، کایا رنگن رنگ چڑھائے گوڑھ۔ کرم جرم پر بھ ہتھ، جس جن بنت بنانیا۔ لیکھا لیکھ لکھے مستک ماتھ، پورب کرماں رہیا جگانیا۔ کایا مائی چڑھے ساچے رتھ، وچ بیٹھا رہیا چلانیا۔ پنجاں چوراں پائی نتھ، ڈور اپنے ہتھ رکھانیا۔ پنجاں لاہے آتم ستھ، ساچا ساتھ نہ کوئی نبھانیا۔ رسنا گائے اکتھنا اکتھ، اکتھ کتھی دیا کمانیا۔ سگل وسورے جائن لتھ، من چندیا جگت نندیا آپ بنائے ساچی بندیا، مانس دیہی ویکھ دکھانیا۔ تن من وڄا ایکا جنڈیا، جوتی جوت سرُپ ہر، جیو جنت جنت جیو جگت جوت دھر، لہنا دینا رہیا چکانیا۔ آتم بدھ آپے جانے، اندر مندر ڈیرہ لائیا۔ نو اٹھاراں نہ کوئی پچھانے، ست وستو وچ سماںیا۔ در دوارے ہوئے نہانے، ایکا ایک رکھی سرنانیا۔ جگت پھند پر بھ آپ کٹانے، تئی دندان جاپ جپانیا۔ ساچا چند آپ چڑھانے، جگت وکارا گند مٹانیا۔ خوشی بند بند کرانے، آسانسا پور کرانیا۔ پاربرہم پر بھ ایک، شبد جنانیا۔ گر پورا رکھے ساچی ٹیک، آتم وجے سچی ودھانیا۔ جیواں جنناں کرے بدھے بیک، گیت سہاگی اک سنانیا۔ کلجک مایا نہ لائے سیک، جس جن اُتے ہتھ ٹکانیا۔ لکھ چوراسی رہیا ویکھ، آپ دس کسے نہ آنیا۔ مایا بھلے بھرم بھلیکھ، گھٹ گھٹ واسی دس کسے نہ آنیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک اتھ ویکھ ہر، کرے کھیل آپ رگھرائیا۔ کلجک جوتی جامہ پایا، کریا بھیکھ اول۔ ساچا شبد ڈنک وجایا، اک دکھایا سچ محلہ۔ اندر ستیاں رہیا جگایا، شبد سنیسہرا ایکا گھلا۔ سادھاں

سنتاں رہیا جگایا، ہتھیں پھڑیا سوہنگ بھلا۔ پورب لہنا کرم کمایا، ولیا چھلیا ہر رگھرایا، آپے وسے جلاں تھلاں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ دوارا بنک ایکا ایک سہایا۔ کھلے بنک دوار، دسم دواریا۔ کلجک جیو بھلے نام گوار، نو در بھرے ہنکاریا۔ گرگھ ساچے اترے پار، گر پورے نمسکار، پھڑ پھڑ باہوں کرائے پار، پار کنارہ و ہندی دھار، آتم کھولے بند کواڑ، میٹ مٹائے پنچم دھاڑ، مارے کھنڈا دو دھاریا۔ جگت وکارا دیوے ساڑ، جوت جگائے بہتر ناز، اک وکھائے دھرم اکھاڑ، اُتجے شبد سچّی ڈھنکاریا۔ دھر در گاہی ساچا لاڑ، شبد گھوڑے دیوے چاڑھ، آپے ہوئے پچھے اگاڑ، ڈو نگھی کوری کایا بھوری آپے پار اُتاریا۔ مانس دیہی سوری، یلیا میل پر بھ گہر گوری، لیکھا لکھنہار داتاریا۔ دو جہانی پاوے سار، اندر باہر گپت ظاہر، آپ کرائے اک ونج واپار، آپ اپنے رنگ سمارہیا۔ آپ اپنے انک سمائے، جوتی جامہ دھاریا۔ ویکھن آئے اچھل اچھل محل کون شبد و بے ساچی ڈھنکاریا۔ سرب جیاں پر بھ آپے جانے، سنت سہیلے جان پچھانے، سچ کرائے ونج واپاریا، پکڑ اٹھائے راجے رانے، مارے تیر ایکا بانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، راؤ رنگاں ویکھ ہر، آپ اپنے انک سمایا۔ آپ اپنے انک سمائے، شبد کلا کل دھاری۔ پار برہم برہم بھو نہ رائے، وسے سچ محل اُتج اٹاری۔ گرگھ ورلے درشن پایا، لیکھا چکے نو دواریا۔ آتم سنساروگ گویا، جگے جوت اگم اپاری۔ پنچم میلا آپ ملایا، کرے کرائے سچ پیاری۔ ساچا در اک سہایا، جوت سرپوئی ڈگمگایا، شبد سنگھاسن ڈیرہ لایا، نرائن نرائن جوت نرنکاری۔ نرنکار نرنکار نرنکار، شبد سچّی جنایا۔ ایکا شبد سچّی ڈھنکار، لوآں پریاں رہیا سنایا۔ برہما شو کروڑ تیتیس سُرپت راجا اند، پر بھ ویکھ وکھائے گنی گہند، دوس رین سنے پکار، گھر ساچے بیٹھا تاڑی لایا۔ لکھ چوراسی کرم نگرماں رہیا وچار، جوت نرنجن کر پسا، کایا مندر ڈو نگھی کندر بیٹھا سچ وچھایا۔ ہر جن میٹے اندھ اندھیا، شبد لیٹے تن کرے شنکار، گر پورا ہوئے کھیوٹ کھیٹے، پھڑ پھڑ باہوں لائے پار، پار کنارہ دے وکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، چیتر اٹھ در آئے نٹھ، ویکھے رنگ گھر ساچا سنگ، کسے گھوڑ تنگ، تیجے نین مدھاریا۔ شبد گھوڑے تنگ کسایا۔ چٹے آسو آسوارا نو دوارے لنگھ وکھایا۔ دسویں شبد ہلارا، دوسر نہ کوئی سنگ رکھایا۔ آپ اپنا کر آکارا، نام مردنگا اک وجایا۔ جگت میٹے دھندوکارا امرت آتم گنگ وہایا۔ جن بھگتاں کرے ٹھنڈی ٹھار، بھکھ ننگ کل رہیا کٹایا۔ دیوے شبد آدھار، بھیکھ دھاری بھیکھ دھارا در درویشا بنکے آیا۔ منگے شبد اپار، کلجک سو ساتن سہایا۔ عیسیٰ موسیٰ دس نہ آیا۔ وید پُراناں سار نہ رایا۔ انجیل قرآنا دے ڈہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، نہہکنک نرائن نر، جوتی

جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹائے، دیکھے کھیل مندر، گرگھ ساچے سنت جگائے، آتم بیٹھا اندر۔ راجے رانے کسے دس نہ آئے، خالی دس مندر۔ گرگھ ساچا ساچے گھر ایک حصہ رہیا وٹڈائے، بجر کپائی توڑے چندر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جیتی جامہ بھیکھ ہر، کرے کھیل قلندر۔ ساؤن ساؤن ساؤن کہندے، سنگر ساؤن کسے نہ پایا۔ سنگر ساؤن پکڑے دامن، میٹ مٹائے کامنی کامن، نج گھر آتم جس وسایا۔ کلجک زین اندھیری شامن، نہ کوئی پھڑے کسے دامن، پلا نام نہ کسے پھڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک اتم دیکھ ہر، آپ اپنے رنگ سمایا۔ سنگر سچ دوار ہے، کرے سچ نیاؤں۔ لکھیا لیکھا اپر اپار ہے، گرچرن سنگھ رہنا ساچے تھاؤں۔ در آئے بن بھکھار ہے، منگے ساچا ناؤں۔ اک کر اوٹا ونج واپار ہے، ملے میل اگم اتھاہو۔ لیکھائے تے نو دوار ہے، مستک ٹکا لتھے چھائی، ملے میل پر بھ ساچے ماہی، دھر در گاہی ہنس بنائے کاؤں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، در درویشا آیا، دیکھ دکھانے سبنی تھاؤں۔ سچ سگن پر بھ شبد لگایا، جوتی شبدی دیکھے منگن آئے، ہر گھٹ سمایا اے۔ سرن سرنائی جو جن منگن سنت سہیلے اک اکیلے دھر در گاہی ساچے میلے اتم انت در گھر ساچے دے ملایا اے۔ آپے گر آپے چیلے اچرج کھیلے پار برہم کل کھیلے، شبد سنیہہرا اتم تے جم کا جیڑا، پنچاں چوراں کٹے گیڑا، لکھ چوراسی گیڑ گیڑا، کرے کرائے حق نبیڑا، کایا دسے نگر کھیڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، در درویشا نر زیشا منگن آیا بن بھکھاری، آپے بن کے شبد ادھاری، دو جہاناں پار کرائے دست نام انمول، گرگھ ورلے مات پایا اے۔ پورے تول رہیا تول، نش اکھر وکھر آپے بول، دس کسے نہ آئی۔ جس جن پاڑے بجر کپائی پتھر، نیتز نیر ورولے اتھر، پنچ پنچائے لتھے ستھر، سچ سمگری ہر رگھرائیا۔ کایا مندر ساچے اندر جوت زرنجن ڈمگائیا۔ ایک شبد دُھن اناد ساچا راگ سنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ ساچے سنت جناں ایک دیوے نام دھنا، در گھر ساچے ایک ایک کرے شبد کُرمائیا۔ شبد کُرمائی گھر ساچے ہووے، آتم وجے ودھائی۔ دوس زین نہ ہووے جدائی، اٹھے پہر منگلاچار کرائی، ناتا تے بھین بھائی، ساک سجن سین ایک ایک اکھوائیا۔ درس دکھائے تیجے نینا، آپ چکائے لہنا دینا، شبد پہنائے تن ساچا گھنا، ہر شنگار کرائیا۔ در دوارے ساچے بہنا، پُرکھ ابناشی بھانا سہنا، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک اتم دیکھ ہر، کرے کھیل رگھرائیا۔ کلجک اتم انت کرائے، شبد وجائے ڈنکا۔ سنت جناں در میل ملائے، بھيو مٹائے راؤرنکا۔ ایک نام تیل چڑھائے، بھرم مٹائے جیو جن کا۔ دھرم

رائے دی جیل کٹائے، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، اک سہائے دوار بنکا۔ گومت جگت پردھان ہے، ہرجن وِلا پائے۔ منمکھ ستے جیو نادان ہے، آلس نندرا مگر لگائے۔ ستگر ساچا سدا سدا مہربان ہے۔ سرت سوانی لئے جگائے۔ جس جن دیوے نام دان ہے، آتم برہم گیان جنائے۔ چرن دھوڑ سچا اِشان ہے، آون جاون گیڑ کٹائے۔ در گھر ساچے ایکا مان ہے، رنک راجانا شاہ سلطاناں ایکا دھام سہائے۔ جس جن ملے میل سری بھگوان ہے، سچ نِشانہ اک رکھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوڑا سی ویکھ ہر، گھٹ گھٹ میں رہیا سمائے۔ گھٹ گھٹ وسیا آپ، سرب کل دھاریا۔ سرشٹ سبائی مائی باپ، کھلائے کھیل کھیلن ہاریا۔ ترے گن مایا جگت تاپ، پنجاں تتاں تت پساریا۔ جن بھگتاں جپائے ساچا جاپ، اندر مندر دُھن اُچا رہیا۔ آپ دکھائے اپنا آپ، میٹ مٹائے جگت سنٹاپ، دیوے درس اگم اپاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، آپے بخشے امرت آتم نچ گھر واسی ساچن ساچی دھاریا۔ امرت آتم ساچا جام، گر پورامات پیندیا۔ میٹ مٹائے کامنی کام، ساچا دام اک پھڑائندیا۔ جس جن جییا ساچا نام، پورن اپنا کام کرانندیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھ دکھائے ساچا گھر، شبد سہاگی ایکا گیت دھر درگاہی ساچی ریت، کایا مندر سچ مسیت، حاجی قاضی وِلا ایکا گانندیا۔ روگ سوگ تِس تن من جاپے، جس ستایا دوکھ، چنتا سوگ ہر ہر سنت نہ ویاپے، شبد ملی ساچی موکھ۔ سنسنا چکے مات سنٹاپے، پایا درس دراموگھ، نیڑ نہ آن تینو تاپے، جس ملیا دُھر سنجوگ۔ کوٹن کوٹ اترن پاپے، آتم رس ساچا شبد جس ایکا پایا بھوگ۔ ایکا روپ دکھائے پنچے پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی نام شبد گر منتر انتر اک چگائے ساچی چوگ۔ لتھا دُکھ سگل وسورا، آتم اُجیارا ایکا سُکھ۔ پایا پاربرہم ستگر ساچا، ہر ہر لیکھے لگی مائس دیہی جگت منکھ۔ اک اُچجائے نادانادی ساچی تورا، مات گر بھ کٹایا ڈر چُکایا اُٹارن۔ جوتی نور پایا حاضر حضور ست ستونتا پورن بھگوتتا حاضر حضور، روگ سنسنا چنت مٹائی، مٹیا جگت اندھیرا۔ پُرکھ اگما جوت جگائی، اک دکھایا سنجھ سویرا۔ نیتز نین ہرجن پر بھ درس دکھائی، لیکھے لایا کایا چما۔ ساچے شبد ہوئی گڑمائی، سرت سوانی نیتز نیر وہائے چھم چھما۔ گھر مندر اندر وٹی ودھائی، دُھر درگاہی دیا کمائی، ایکا پوت سپوتتا شبد گر ساچا جما۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا دکھائے گھر، روگ سوگ جگت چنت مٹائے، جوٹھ جوٹھ سب جگت دکھائے، مایا چھایا کسے نہ آئے کما۔ بھریا شبد بھنڈار، پر بھ ساچے دیا کمائی۔ نرمل جوت اک آکار، اگیان اندھیر مٹائی۔ ایکا بخشے چرن پیار، ناتا توڑے نہ کوئی جوڑے جگت بھگت ایکا اپنے سنگ جڑائی۔ آدانت جُگا

جگنت ساچی دھار، سنت سہیلے میت مرار، گر شبد کرائے اک پیار، دیونہار ہر ہر تھانیا۔ گرگھ ورا کرے ونج واپار، مانس دیہی پائے سار، جوتی جوت سرپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، اک دکھائے سچ گھر، نو دوارے بند کرائیا۔ نو دوار تھاناتا، پایا پُرکھ بدھاتا۔ لیکھا چکے ذات پاتا، ملیا میل ہر کملا پاتا۔ دھر درگاہی پر بھ دیا کمائی، ایکارتی نام سچی سوغاتا۔ آد انت سا جن ساچے سنت توٹ رہے نہ رائی، جس جن سنائے شبد ساچی گاتھا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، آپ اپنا دتے گھر، سدا نبھائے اپنا ساتھا۔ سنگی ساتھی پُرکھ ابناشی، گھٹ مندر اندر ڈیرہ لایا۔ آپ اپنی جوت پرکاشی، سنساروگ گویا۔ ملیا میل شاہو شاہاسی، شبد سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ آد شکت آد بھوانی، جوت زرنجن مات نشانی، ساچی دُھن رہیا اُچھایا۔ اک سنائے ساچی بانی، اکھر وکھر کسے نہ جانی، پراپسنتی روپ وٹایا۔ گنوتا ہر گن ندھانی، ساچے سنتاں رہیا پچھانی، مارے تیر شبد کانی، بجر کپائی پار کرایا۔ سرشٹ سبائی دسے فانی، ایکانور الاہی بے پرواہی شاہ سلطانی، شبد تاج سیس ٹکایا۔ سرب جیاں وڈ داتا دانی، دیوے دات شبد نشانی، سنت جناں ہر وچ سمایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، اک دکھائے اپنا گھر، روگ سوگ کوئی رہن نہ پایا۔ مٹیا جگت روگ وسورا، سرت سوانی آپ جگایا۔ درگھر ساچا پایا سورا، شبد ہانی میل ملایا۔ دیپک جوت جگے نوری نورا، اگیان اندھیر مٹایا۔ راگ راگنی گائے راگ ایکا ناد وجائے ساچی نورا، ڈھول مردنگ داتا سورا سرتنگ، ایکا ایک رہیا وجایا۔ پنچم پنچان کرے بھنگ، شبد گھوڑے کسے تنگ، گرگھ چولی رنگے رنگ، پھر باہوں اُپر چڑھایا۔ ڈونگھی کندر آپے لنگھ، آتم چندر توڑے بند، اک سنائے ساچا چھند، سچ گھر سوچھ سرپو پی پرگٹ ہوئے آپ اپنا روپ ست سرپ نچ گھر اندر مندر رہیا دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دکھائے اک گھر، روگ سوگ رہن نہ پایا۔ ہر جن ساچا گھر وسایا۔ پُرکھ ابناشی دیا کمایا۔ محل اٹل اچل اک رکھایا۔ چارے دشا ویکھ دکھایا۔ امرت دھار رہیا وہایا۔ سر سرور رہیا بھرایا۔ ہر جن ساچا آپ تجائے جیو پنڈ کاجا، برہمنڈ کھوج کھوجایا۔ ہر دے اندر ہر ہر وچا، ایکا مارے شبد تماچا، نو دوارے کھنڈ کھنڈ کرائیا۔ درس دکھائے ساچو ساچا، جوتی جوت سرپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، اک دکھائے ساچا گھر، چار دوا ری کوئی دس نہ آئی۔ چار دوا ری مایا کندھ۔ لکھ چوراسی پایا پھند۔ کلج بھلے جیو اندھ۔ نو دوارے کھانن گند۔ پُرکھ ابناشی سار نہ پائی، رسن نہ گایا مٹی دند۔ آتم گھر نہ وجے ودھائی، سچ محلے اُچ اٹلے شبد نہ چڑھیا ساچا چند۔ ملے میل نہ اک اکلے، ویکھ دکھانے جوہاں جل تھلے، جنگل پہاڑاں وچ سمایا۔ گرگھ ورلے میلے دئی

دوبتی میٹے سلے، اک پھڑائے شبد ساچا بھلے، نام ترسول کنت کنٹول، شبد پنگھوڑا رہیا جھول، پاوا چول نہ کوئی رکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، اک دکھائے سچ گھر، روگ سوگ چنت رہن نہ پائی۔ سچ گھر سچ دکانا، گرگھ ورلے پایا۔ ایکا ملیا گر شبد دھر بانا، در گھر ساچے دے پچایا۔ دین دیلا گر گوپالا چرن دوارے دیوے مانا، آون جاون گیڑ کٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، اک دکھائے سچ گھر، پینا کھانا مات پچایا۔ جگت ناتا وکار ہے، بھلی سرب لوکائی۔ گرگھ ورلا پاوے سار ہے، سار شبد جس جن پورے گر بوجھ بھجائی۔ مایا رانی پاوے اندھ اندھیا ہے، جیو جنت سادھ سنت آتم ہوئی ہلکائی۔ ایکا ایک اینکار ہے، سرشٹ سبائی پسر پسا ہے، جن بھگتاں میت مرار ہے، ہوئے سہائی سبئی تھائیں۔ کلج رین اندھیری کالی دھار ہے، بھیکھا دھاری بھیکھ پار ہے، سرشٹ سبائی ہوئی و بچار ہے، ڈہاگن نار کنت سہاگی نہ کوئی ہنڈھائی۔ سنت سہیلے گرگھ ورلے چرن پیار ہے۔ جن جن پر بھ ساچا دیوے کرپا دھار ہے، کرے کرائے ایکا ونج واپار ہے، اگیان اندھیر سرب مٹ جائی۔ نو کھنڈ پر تھی دھواں دھار ہے، ستاں دیپا ہاہاکار ہے، لوآں پڑیاں کوئی نہ پاوے سار ہے، جوٹھ جھوٹھ وٹی مات ودھائی۔ پرگٹ ہوئے نر نر کار ہے۔ شبد کھنڈا پھڑے ہتھ نکھی رکھے دوویں دھار۔ سرشٹ سبائی ویکھے پرکھے کرے کرائے آر پار ہے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ دکھانے سچ گھر، دیپک جوتی نہ کوئی ورن نہ کوئی گوتی، اٹھے پہر آلس نندرا کدے نہ سوتی، شبد وجائے اُچجائے پتی ڈھنکار ہے۔

★ ۹ چیت ۲۰۱۳ بکرمی سنت تیا سنگھ دے پاس جا کے شبد اُچار یا پنڈ سید پر ضلع امرتسر ★

شبد سنگھاسن ہر براجے، لوک لاج تجابئی۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی ہر داتا شاہو شاباسی آتم ویکھ سچ وچھائی۔ کایا منڈل پائے راسے، کون دوار وچے شبد ودھائی۔ کسے کم نہ آئے کایا سنگھ، کایا جھوٹھی ماٹی انت ونا سے۔ گرگھ ساچے سنت جناں گیان بودھ پر بھ شبد جنائے بھاگ لگائے کایا کاسے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا ویکھ در، شبد سنگھاسن ڈیرہ لائے۔ شبد سنگھاسن ہر سہایا، کرے کھیل اپاریا۔ لوک مات کسے دس نہ آیا، بھلے جیو گواریا۔ محل اٹل اک اپاریا۔ در گھر ساچے آپے ڈاہیا، شبد کرایا پھریداریا۔ جوت سروپی آسن لایا، پر تھی آکاشن ویکھن آیا۔ شبد سواسن لئے بچایا۔ ست سروپی ست

سایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک منگے شبد ور، جگت سنگھاسن مول نہ بھایا۔ جگت راج بھگتن جوگ، گرکھاں شبد گڑمانیا۔ رسنارس جھوٹھا بھوگ، آتم رس ایک منگے، کایا چولی اپنی رنگے، کالی لاپے گلوں چھاہیا۔ در دوارے نہ منگے، شبد گھوڑے کسے تنگے، آپے پھرے پیریں ننگے، بھیکھ بھکھاری آپ اکھوانیا۔ گر شبد ویکھے گھر کون منگے، وجے نام اک مردنگے، آلس نندرا دئے گوانیا۔ امرت آتم وگے گنگے، ملے میل داتے سورے سرنگے، سدا سہائی انگ سنگے، دو جہاناں ہر مہربان نہ ہوئے وچھوڑا رانیا۔ نو دوارے آئے لنگھے، دسویں ویکھے اک پلنگے، جوتی جوت سرُپ ہر، ایک منگے شبد ور، ساچی کرپا دینی کر، منگے ساچے گھر سچی سرنایا۔ جوتی جامہ ہر جی پایا، کرے بھیکھ اولا۔ شبد سنگر اک اٹھایا، آتم پایا گھر ساچے پلا۔ وڈ داتا جودھن جودھ آپ اکھوایا، لوک مات اتم کر کے آیا ہلا۔ جس جن ہر دا سودھ دکھایا، پر بھ ہتھ پھڑایا ساچا شبد پلا۔ گیان بودھ بودھ گیان آپ اکھوایا، اک دھیان چرن لگایا، دُئی دویتی میٹے سلا۔ سنت سہیلے ویکھن آیا، نیز لوچن پیکن آیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں کرپا دیوے کر، اک دکھائے رنگ محلہ۔ آتم اٹاری، پر بھ ساچے جوت جگایا۔ کسے دس نہ آئے چار دواری، سرشٹ سبائی پھرے ہلکانیا۔ گرگھ ورلے آتم برہم پاربرہم کرے وچاری، ساچی دست جھولی پانیا۔ پر بھ پڑدہ دئے اٹاری، گر سنگت کرے نمسکاری، در دوارا اک سہانیا۔ جگے جوت اگم اپاری، ملے نام سچ خمار، دیندا آئے واہو داہیا۔ بھگت سہیلے آپ کرائے اپنے میلے، آتم درس بھو رہے نہ رانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے بنیا در بھکھاری، کرے کھیل اپر اپاری، کالا سوسا ویکھ دکھائے موسیٰ عیسیٰ عیسیٰ موسیٰ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک منگے شبد سنگھاسن، سرت سوانی نہ ہوئے دُہاگن، جگت رنڈیا دینا کٹانیا۔ دُرمت میل دیوے کٹ۔ دیوے بھنڈار اک اٹ، جوتی جگے لٹ لٹ۔ اک دکھائے ساچا ہٹ۔ ساچے در ساچے ملے ور، اک سنگھاسن آد پُرکھ ابناشن اپنا میل ملایا۔ جگ ناتا جھوٹھ نشان ہے۔ ایک پُرکھ بدھاتا، جس دیا شبد بان ہے۔ اڈے اڈاوی وچ جہان ہے۔ ناتا تئے پین کھان ہے۔ امرت آتم سر سرور کرے سچا ایشان ہے۔ سرب جیاں ہر جانی جان ہے۔ کایا ویکھے سچ مکان ہے۔ جن بھگتاں آتم دیوے برہم گیان ہے۔ دُھر در گاہی ایک دان، کلجک جیاں لائون آیا انت مکان ہے۔ پھڑ شبد تیر کمان، نو کھنڈ پر تھی مار دھیان، ستاں دیپاں اک نشان، لوآں پُریاں پاوے ایک آن، ہوئے مہربان ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سنت سہیلے منگے ور، کرپا اپنی دینی کر، گیرا تئے آون جان ہے۔ آون جان گیرا بھٹھے، ملے پُرکھ ابناشن۔ پنجاں چوراں پھڑ پھڑ

کٹے، ہوئے داسن داسا۔ دُئی دویتی پھڑ پھڑ کٹھے، کایا منڈل ویکھے راسا۔ بھیناں بھینیا ناتا تٹے، شبد چلائے سواس سواسا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا منگے شبد ور، سنت سُہیلے کرے اپنی مہر، جوت جگائے کایا کاسہ۔ کایا کاسہ دُؤ گھی کندر، وست ہتھ نہ آئی۔ جگت وکاری وچا جندر، نہ سکے کوئی تڑائی۔ سنت سُہیلا جو جن چڑھیا ساچے مندر، آتم کڈا دیوے لاہیا۔ ہوئے ملاوا اندرے اندر، گر شبدی جنم دوائیا۔ کسے ہتھ نہ آئے گورکھ مچندر، اُچے ٹلے لبھن دین دہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا منگے شبد ور، اپنی کرپا دینی کر، جوتی شبدی شبدی جوتی پون سواسی ایکا رنگ رنگایا۔ پون سواسی لگے لیکھے، شبد ملے وڈیایا۔ کایا تٹے بھرم بھلکھے، وجے سچی ودھایا۔ کھنہارا آپے لیکھے، لکھی ریکھا دے مٹایا۔ کسے ہتھ نہ آئے اولیئے پیر شیخے، کلجگ بھلی سرب لوکایا۔ مستک لائی ساچی میخے، دیپک جوتی ساچی جگے، جگت ترشنا مول نہ لگے، ہوئے سچی رُشایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا منگے شبد ور، سدا رہن پچھے اگے اگے پچھے دُور نیڑے نیڑے دُور ایکا دھام سُہایا۔ سنت بھکھاری آپ ہے، آپے کھولنہار۔ بگت دوا ری آپ ہے، آپے میلنہار۔ جوت نرنکاری آپ ہے، آپے شبد بھنڈار۔ جیو جنت ادھاری آپ ہے، آپے سرب پسار۔ ساچا کنت پُرکھ بھتاری آپ ہے، سرشٹ سبائی ویکھے نار۔ جوت اگم اپاری آپ ہے، جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا منگے شبد ور، سنت سُہیلے کرپا دینی کر، آئے سنت دوار۔ سنت دوارا ویکھے گھلا، آیا جوت جگائے۔ ملے شبد اک انملا، دوسرے کسے ہتھ نہ آئے۔ سنت سُہیلا ساچے تول تلاء، اپنی کرپا آپے کر، ساچی وست دیوے دست اٹھے پہر رہے مست، اگیان اندھیر مٹائے۔ کلجگ جھوٹھا مایا لوٹھا اتم ہلا، امرت پھل نہ کوئی لگائے۔ جھوٹھا دسے کایا کلا، انت خالی رہ جائے۔ جگت اندھیر ایکا جھلا، جوٹھ جھوٹھ رہی ستائے۔ امرت آتم سب داڈلھا، گر شبد جام نہ کوئی پلائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، در دوارے آیا بھلا، اپنی کرپا دے کمائے۔ درشن منگے نیتن نیت، نیز تیجا کھول۔ نو دوارے چھڈے نو نو چیت، ساچے مندر اندر بول۔ پر بھ وسے ساچے کایا کھیت، سد تولے پورے تول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ساچے گھر آتم پڑدے رہیا کھول۔ درشن ویکھے درس، ہر درس رہے بللائے۔ امرت آتم میگھ برس، ہر جگت ترشنا رہیا مٹائے۔ ست پُرکھ نرنجن ست گھر سمایا، اپنی بنت بنائیندا۔ جوتی نور آپ کرایا، دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی پُرکھا نام رکھایا، ساچا دھام سُہائیندا۔ شبد ست اک اپایا، گھر چھیویں آپ لکائیندا۔ بودھ اگادھاناؤں رکھایا، گونوتا دھن دھونوتا، آپ بنائے اپنی بنتا، ساچا مان دوائیندا۔ پنچم در ویکھے گھر ساچا کنت پون سواسی ساچا سنگ رلائیندا۔ جوتی شبدی ایکا راس، پنچم میلا پُرکھ

ابناش، لیکھا گنت گننایندا۔ چوتھے پد چوتھے گھر پاوے راسی، آپ بنائے لکھ چوڑاسی، گن ترے گن مایا تہ اپائیندا۔ ترے گن مایا داسن داسی، پنچاں کرے آپ پرکاشی، پنچھی پر کرتی سنگ رلایندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوڑاسی ویکھ ہر، لوآں پریاں کھنڈ منڈل ورجھنڈ برہمنڈی بنت بنائیندا۔ ورجھنڈی ہر بنت بنائی، لکھ چوڑاسی اپایا۔ ہڈ ماس ناڑی رکت بوندی رہیا اپائی، اپنا پنڈ اک سہایا۔ من مت بُدھ وچ ٹکائی، نو دوارے کھول وکھایا۔ سرت سوانی وچ سمائی، پُرکھ ابناشی دس نہ آیا۔ شبد وچولا سنگ بنائی، دسم دواوی اک گھلایا۔ ساچا ڈھولا رہیا سنائی، کلجک جیو سنن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھٹ گھٹ اندر ویکھے کایا مندر نرمل جوتی رہیا جگایا۔ نرمل جوتی کر آکار، پرہہ ویکھے جگت تماشا۔ سادھاں سنتاں سچا پار، آپے ویکھے نیتز پیکھے، لیکھے لائے پون سواسا۔ جو جن رہے بھرم بھلکھے، اندر مندر ساچے ویکھے، جھوٹھا بھٹائے کایا کاسہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ وکھانے نو در، دسویں گھر جس جن ملاوا پُرکھ ابناشا۔ پُرکھ ابناشی جس جن پایا، ہووے شبد گڑمائیا۔ پوتھی گرنتھ کوئی پڑھن نہ پایا، شبدی دھار اک وہائیا۔ منمکھ جیو ساچے مندر چڑھن نہ پایا، نہ ترشا اگن بُجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا اکھر جگت وکھر، جن بھگتاں پاڑے بحر کپائی پتھر، سوہنگ ساچا لیکھ لکھایا، نہہکنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک انتم ویکھ ہر، ایکا شبد راؤ رنگ راج راجان شاہ سلطان گن ندھان، سنت اسنتاں جیو جنتاں رہیا جگایا۔ گر سنگت دھن کمائیا۔ در گھر ساچا پایا، جگی جوت اک رگھرائیا۔ اپنا بھید رہیا چھپایا، بھرے بھلی جگت لوکائیا۔ گن ندھانا دس نہ آیا، انتم وجے شبد ڈنک، گھر ساچے اک ودھائیا۔ کلجک ویلا انتم آیا، راج راجاناں در در رہیا پھرائیا۔ بھیکھادھاری بھیکھ اپارا، کلجک سنجگ ٹکا لہے چھاہیا۔ کالا سوساتن پہنایا، ہر داتا دھر در گاہیا۔ عیسیٰ موسیٰ رہیا ہلایا، جوتی جوت سروپ ہر، سمت ویہہ سد انی آپے لہے کالی جنی، مکے مدینے چرن چھہائیا۔ مکے مدینے جائے چڑھ، پرہہ جوتی جامہ پایا۔ شبد گھوڑا لیا پھر، دس کسے نہ آیا۔ جوت نرنجن نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، لکھ چوڑاسی نال رہیا لڑ نو کھنڈ پر تھی ویکھ وکھایا۔ کوئی نہ سکے آگے کھر، در در گھر گھر بیٹھے رہے پڑھ، ایکا اکھر نرنکار، شبد نہ کیا تن شنگار، پنچاں تتاں وچ سمایا۔ جس جن میللا پُرکھ بھتارا، دو جہانی کرے پارا، نام دیوے جگت بھنڈارا، توٹ کدے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، شبد دیوے ساچا ور، ست سنتو کھی آتم موکھی برہم گیان جنایا۔ سوہنگ شبد جگت دھار ہے، دھر در گاہی آئی۔ کلجک انتم ہووے پار ہے، سنجگ وجے سچئی

ودھائی۔ جن بھگتاں پھڑ پھڑ باہوں رہیا تار ہے، منمکھ نیند دُہاگن رہیا سوائی۔ ایکا ایک اونکار ہے، جوتی جامہ بھیکھ اپار ہے، شبد کھنڈا رہیا اٹھائی۔ لو آں پُریاں آر پار ہے، آپے جانے اپنی دھار ہے، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر سگت دیوے درس در، آتم ترشنا جگت مٹائی۔ ہر شبد اپار گر جنائیا۔ گر شبد اپار، نئے سرب لوکائیا۔ گر گھ وِرا پاوے سار، آتم بوجھ بُجھائیا۔ ہر شبد اپار، گر پورے درڈائیا۔ گر پورا کرے پیار، لو اتر ایکا لائیا۔ گر گھیاں دیوے کر پیار، آپ اپنی دیا کمائیا۔ گر گھ ساچے ادھرے پار، گر پورے شبد کمائیا۔ ہر شبد اپار، گر پورے جھولی پایا۔ گر شبد اپار، گر گھیاں کن سٹایا۔ گر گھ ساچا سنت دُلا، در گھر اپنے لئے وسایا۔ اگیان اندھیرا دئے نوار، دیپک جوتی اک جگایا۔ ساچا میلا اک دوار، ایکا دوجا بھو چُکایا۔ لوک ماتی ویکھ کرے وِہار، آون جاون کھیل رچایا۔ جُگا جگتتر ساچی کار، ہر بھگوتنا بھو نہ رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم رُپ وٹایا۔ ہر شبد اڈول، کدے نہ ڈولیا۔ گر شبد ساچا بول، سرشٹ سبائی ایکا بولیا۔ جن بھگتاں اپنے پڑدے رہیا کھول، بھاگ لگائے کایا چولیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل کلا سولیا۔ ہر شبد اتھاہ، بے پرواہ ہے۔ گر شبد جگت ملاح، ساچا دتے ایکا راہ ہے۔ جن بھگتاں میلا رہیا ملاء، پھڑ پھڑ ساچی بانہہ ہے۔ ساچا دھام رہیا سہا، دیپک جوتی اک جگا ہے۔ اک چپائے ساچا نام، نش اکھر وکھر آپ رکھا ہے۔ ہر جن بنائے نس پھڑ پھڑ کاں، ساچی جوت رہیا جگا ہے۔ دو جہانی رکھے ٹھنڈی تھاں، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سرشٹ سبائی ویکھ در، ہر جن سنت سہیلے آپ کرائے اپنے میلے، آپے پتا آپے ماں ہے۔ ہر شبد ابناش، جگت پرکاشیا۔ گر پورا داسن داس، ملے میل شاہو شاہاسیا۔ جن بھگتاں پورن کرے آس، اک چپائے سواس سواس، ویکھ دکھانے پر تھمی آکاش، ساچے منڈل پاوے راسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل سگلا ساتھیا۔ ہر شبد اجون، کسے نہ جوئیا۔ گر شبد امول، گر گھ وِرا نئے کھولے من سٹیا۔ آپے وسے پڑدے اوہل، وڈ داتا گئی گنیا۔ گر گھ وِرا اٹھے پہر کرے کرائے کایا مندر ساچے چوہل، کسے ہتھ نہ آئے رکھی سٹیا۔ مایا بھرم بھلایا، کلجگ ویلا اتم آیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گھ ساچے سنت جناں ایکا دیوے نام دھنا، گر شبد ساچی چنیا۔ ہر شبد آسوار، گھوڑ دوڑائیندا۔ گر شبد اپار، لوک ماتی جوڑ جڑائیندا۔ جن بھگتاں دیوے کر پیار، مٹھا کوڑ ویکھ دکھائیندا۔ امرت آتم بخشے ساچی دھار، دُرمت میل روگ گوائیندا۔ ویکھ دکھائے محل اپار، دیپک جوتی کر اجیار، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ آپ دکھائے سگل پسار، آپے وسے سب توں

باہر، نگر کھیڑا آپ سہانیندا۔ آپے گپت آپے ظاہر، آپے رہے خبردار، شبد بنائے پہردار، گرگھ سوئے مات جگانیندا۔ آپے پُرکھ ناری نار، شبد بھنڈارا ساچا
 یار، آپے ساچی سیج ہنڈھانیندا۔ پوت سپوتا کرتیار، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ پوراسی ویکھ کر، کرے کھیل اپار۔ ہر شبد اپار، بھریا
 رہے بھنڈاریا۔ گر پورے بخششی ساچی دھار، نجھہر دھار اک وہا رہیا۔ ایکا ایک دسائے چرن پیار، دوسر کوئے دث نا آ رہیا۔ شبد چوٹ لگے کایا تن نگار،
 نگارا اک وجا رہیا۔ آپ سہائے بنک دوار، گردوارا اک وکھا رہیا۔ گر شبد شبد گر پرگٹ ہوئے ویکھ وکھائے ترے تریلوئے ایکا رنگ سما رہیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیرا کاکلھ ٹکا، کسے نہ دسے نینک نیکا، مایا رس پھیکن پھیکا، ویلا انتم انت انت مٹا رہیا۔ نہہکلنک کل جامہ پایا،
 کرے کھیل اول۔ شبد ڈنک اک وجایا، نو کھنڈ پر تھمی ویکھے جگت محلہ۔ راؤ رنگ رہیا دکھایا، آپے ہو یا اچھل اچھلا۔ واسی پُری گھنک اکھوایا، شبد سنیہہرا ایکا
 گھلا۔ بار انک جوت جگایا، کلجک ویکھے جوہاں جنگل جل تھلا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبدی پونی آپے رلا۔ جگی جوت اگم اپار، لوک
 مات وجے ودھانیا۔ سمت تیراں بنھے دھار، سادھاں سنتاں رہیا جگانیا۔ رنگ راجاناں کرے خبردار، شبد ڈنڈا مگر لگانیا۔ والی ہند ہو تیار، اسوتن نیڑے
 آتیا۔ ملے میل پر بھ سچا یار، بھن بھن کھیل رچانیا۔ لکھ پوراسی پاوے سار، گن گن وقت لنگھانیا۔ نام کٹاری پہن ہتھیار، شبد کھنڈا ہتھ اٹھانیا۔
 جگت ٹھاری لاسے بخار، کلجک انتم کنڈھا آتیا۔ میٹ مٹائے جھوٹھی دھاڑ، بھیکھ پکھنڈا رہیا مٹانیا۔ شبد گھوڑے ہو اسوار، جوتی جوڑے میل ملانیا۔ پُریاں
 لوآں پاوے سار، آپے رہیا ہلانیا۔ برہما چارے کھڑے دئے اگھاڑ، آپ اپنا رنگ وکھانیا۔ انتم کلجک کرے خوار، دیوے اک دھانیا۔ شو شکر کھولے بند
 کواڑ، باشک تشکا گل لٹکانیا۔ شبد اگی دسے دھاڑ، پُرکھ ابناشی ایکا رہیا چڑھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کروڑ تیتیا سُرپت راجا اند
 آپے رہیا ہلانیا۔ سُرپت راجا اند ہر ہلانیندا۔ گرگھ ساچا لیکھے لائے ساچی بند، سگلی چند مٹانیندا۔ پرگٹ ہوئے وچ ہند، نہہکلنکی ڈنک وجانیندا۔ وڈ داتا سورا
 سربنگ آپ اکھوانیندا۔ منگھ جیواں کڈھے جند، چاروں کُنٹ کرن نند، دہ دشا ویکھ وکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، شبد دھارا سچ وہائے آتم گنگ، اک
 وکھائے ڈونگھی ڈلے ساگر سندھ، گرگھ ساچے وچ سہانیندا۔ تیراں تیراں تیری دھار۔ ویکھے جائے دیا کمائے، سنت سہیلے ساچے یار۔ سمت چوڑاں چوڑاں
 ہٹ، کرے کرائے خبردار۔ چرن جھہائے اٹھسٹھ، اٹلی گیرے آپے لٹھ، کسے نہ دیوے کوئی سہار۔ سمت پندراں پر بھ جانے سب دیاں اندراں، جوگی

یتی تی ستی پھڑ پھڑ باہوں کڈھے باہر۔ سمت سولاں گھر گھر گلی گلی پھرن لکھ چوڑاسی رول جھکولا راج راجاناں شاہ سلطاناں راہ کھیڑا دس نہ آیا۔ ست ستاراں لاڑی موت لئے بہارا، چاروں گنٹ دسے اُجاڑا، دینا لہنا رُوسا دھاڑا، مٹمکھاں لکھ چوڑاسی لئے پرنا یا۔ سمت چڑھے اٹھ دس اٹھاراں، کسے نہ دسے پلے بھاڑا، بہتر ناڑی وجے تاڑا، دھرت مات مار جھات گوڑھا رنگ لال مہندی ہتھیں لایا۔ سمت چڑھے بیس اُنی، کوئی نہ دسے مسلم سنی، سب دی چوٹی جائے مٹی، سروں لاپے کالی چینی، عیسیٰ موسیٰ دے ڈھانیا۔ سمت ہوئے بیس پیسا، پرگٹ ہوئے جگت جگدیشا، ایکا چھتر جھلائے سپسا، آپ اپنا آپ اپانیا۔ بیس اک اکیس، سرشٹ سبائی جائے پیس، نہ کوئی گائے راگ چھتیس، لیکھائے قرآن انجیل حدیث، وید پُران رہن نہ پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا شبد ساچا جھنڈا، آپ جھلائے وچ برہمنڈاں نوواں کھنڈاں ستاں دیپاں ونڈ ونڈانیا۔ کلج تیرا اتم کنڈھا، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا ویس کر، گرگھ ساچے سنت سہیلے، شبد سنیہرے رہیا جگانیا۔ شبد سنیہرے رہیا گھل، کرے کھیل دوس رینا۔ سرشٹ سبائی آپ جھلائے کر کر ول چھل، کسے دس نہ آئے جگت نینا۔ جوتی شبدی آپے گیا رل، آپ آپے وہن وہنا۔ پر بھ کا بھانا نہ جائے ٹل، گرؤآں پیراں سادھاں سنتاں اتم سرتے سہنا۔ ویکھے کھیل اچ کہ کل، کلج تیرا آپ چکائے لہنا دینا۔ دھرتی اُپر اُپر جل، ایکا مارے شبد اچھل، ڈو نگھی ڈل مٹمکھ جیواں اتم وہنا۔ گرگھ ساچے سنت سہیلے گر سنگت ساچی رل، دُئی دوتی میٹن آیا سل، چرن دوارے ساچے بہنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج اتم ویکھ گھر، ایکا ایک سچ محلہ پُرکھ ابناشی آپے ملا، آپے بیٹھے رہنا۔ پورن سنت جان کے، درشن پائے نیتز نین۔ پورن سنت اپنا آپ جیو جان کے، رسنا سکے کچھ نہ کہن۔ جگت چھوڑے مان تان بن انجان ساک سین۔ سنت درس نیتز پرس مٹے حرص، امرت اتم میگھ دیوے برس، چکائے لہن دین۔

☆ ۹ چیت ۲۰۱۳ بکرمی سنت لایہ سنگھ پاس جا کے شبد اچار یا پنڈ سید پر ضلع امرتسر ☆

سچ پلنگ پر بھ آپ سہایا۔ لوہار ترکھان نہ کسے بنایا۔ جگت وان نہ کوئے اُنایا۔ شبد بہان اک رکھایا۔ آپے بیٹھ سری بھگوان، ساچی بنت بنایا۔ ویکھ وکھائے والی دو جہان، دس کسے نہ آیا۔ اک جھلائے سچ نشان، ست پُرکھ ابناشی آپ اٹھایا۔ لوآں پُریاں ویکھے مار دھیان، لکھ چوڑاسی وچ سمایا۔ لوک مات

گر گر پیراں سادھن سنتاں برہم گیان شبد سُنیہہرا رہیا گھلایا۔ اُتے دُھن تے سُن کایا مندر سچ مکان، بیڑا ساچا ہتھ وکھایا۔ منگے منگ شبد دان، اڈے اڈائے وچ بان، کھانی بانی ہوئے حیران، جانی جان میل ملایا۔ جوت جامہ دُھر دی بان، کھجک اتم کرے پچھان، ویکھ وکھائے راج راجان، پتر سنگھڑ سیان گیان بودھ، بودھ اگادھا پر بھ آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنگھاسن اک سہایا۔ شبد سنگھاسن ہر برابے، جوتی جوت جگائیا۔ ایک رکھے سپس تاجے، دو جہاناں راج کمائیا۔ آپ سوارے اپنا کاجے، شبد نشانہ ساچا تیر جگت کمان اٹھائیا۔ ویکھ وکھانے سنت اولیئے شیخ ملا پیر جگت نانک مسانک رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سنگھاسن بیٹھ ہر، پاوا چول نہ کوئی رکھائیا۔ پاوا چول نہ رکھیا کوئے، پر بھ ساچے بنت بنائیا۔ خالی ہتھیں وسیا دوس رین کدے نہ سوئے، نہ جنم نہ موئے، اٹھے پھر گرگھ اندر وڑ وڑ ہسیا۔ ----- شبد نرالا تیر کسیا۔ دس نہ آئے لوچن دوئے، میٹ مٹائے اندھ اندھیری رین مسیا۔ ایک راہ ساچا دسیا، جو جن سرن سرنائی ساچی ہوئے۔ گھٹ گھٹ اندر آپے وسیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنگھاسن ڈیرہ لائے، دوس رین ڈگگائے۔ گر پورے اور نہ کوئی جانی جائے۔ گر پورا جانہار ہے، پُرکھ ابناشی بنت بنائی۔ بھرے بھلا سرب سنسار ہے، گت انتر بھیونہ رائی۔ سرت سوانی ہوئی گوار ہے، شبد بھتار نہ کوئی ہنڈھائی۔ چڑھ چڑھ تھکے نو دوار ہے، محل اٹل دس نہ آئی۔ ہر جن میلا اک دوار ہے، ایک ایک لولائی۔ آپے کھولے بند کواڑ ہے، جس دتا بند کرائی۔ امرت آتم ساچی دھار ہے، شبد کھنڈا ہتھ اٹھائی۔ جوت جگائے بہتر ناڈ ہے، ساچی جوت کرے رُشنائی۔ ساچے در گھر دیوے واڑ ہے، دُھن آتمک و بے سچ ودھائی۔ ساچے گھوڑے آپے چاڑھ ہے، نام سیہرا دئے لگائی۔ لاڑی جوت کر پیار ہے، گھر دسویں لئے ویاہی۔ ایک سیجا تے پُرکھ ناری بھتار ہے، دوس رین خوشی منائی۔ ساچا مندر پر بھ کرے تیار ہے، آتم سیجا اک وچھائی۔ سنگھ بھگوان گرگھ و رلا سنت کرے دیدار ہے، بھرے بھلی لوکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، سچ گھر آن اپنا ڈیرا لائے، شبد سنگھاسن اک وچھائی۔ گرگھ ساچے سنت بہائے دوس رین درس دکھائے، بھانا سہنا حکم جنائے، شبد گہنا تن پہنائے، سولاں کرے تن شنکار۔ سنتن دھام جگت نیارا، جانے پُرکھ ابناشی۔ کرے کھیل اگم اپارا، ویکھے گھٹ گھٹ واسی۔ نہ کوئی ملے چار دیوارا، جوت سروپ ایک منڈل راسی۔ نہ کوئی جانے وید پُران انجیل قرآنا، پنڈت پڑھ پڑھ تھکے کاشی۔ ہر جن ساچا سنگھڑ سیانا، جس جن ملیا شبد بانا، اڈے اڈائے آکاش آکاشی۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، شبد سَنگھاسن ایکا منگے، در دوارے مول نہ سنگے، دسویں گلی دسم دوارا آپے لنگھے، ویکھے کھیل تماشی۔ اٹھو جاگو سرت سمبھالو، ویلا اتم آیا۔ دُرمت میل دھوو داغو، رہیا کاگ ہنس بنایا۔ سنگر ساچے سرنی لاگو، جگت بُجھائے ترشنا آگو، اتم جوت دے جگایا۔ پُرکھ ابناشی ایک ہے، سنتن رہیا اُپائے۔ شبد سواسی دیوے ساچی ٹیک ہے، اتم برہم جنائے۔ جگت مایا نہ لائے سیک ہے، جس جن سمرتھ اپنا ہتھ لکائے۔ اتم آپے آئے اپنا وہائے نیر ہے، جگت دس نہ آئے۔ سدوسے آپ ویکھے ہے، دسویں حصے ونڈ ونڈائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سنت اسنا اتم اندر ساچے مندر بھید اویدا اچھل اچھیدا اچھیدا بھيو گوجھ کھلائے۔ ہر وڈی وڈیائی ساچے سنت مات اُپایا۔ گھر سنت وٹی ودھائی، پر بھ ابناشی رسنا گایا۔ پُرکھ ابناشی کرے کُرمائی، سوانی جوتی شبد ویاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے سنت میلا اک اکت دسم دواری کر وچاری، شبد ویکھے نکھی دھاری، در گھر ساچے ویکھن آیا۔ سنت جگت بلوان ہے، ست پُرکھ سمائے۔ ست پُرکھ سچا داتا دیوے دان ہے، اتمک شبد دُھن اُپجائے۔ سنت رکھے چرن دھیان ہے، پُرکھ ابناشی رہیا دکھائے۔ پُرکھ ابناشی سدا ابناش ہے، ساچے سنتاں تھکم جنائے۔ ساچا سنت ہوئے داس ہے، سنگر ساچی دیا کمائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جگا جگنتر ویکھ دکھائے۔ سادھ سنت اندر باہر آپے ہوئے۔ سنت سنائے گیت، سرشٹ سبائی۔ پُرکھ ابناشی شبد جنائی۔ دس کسے نہ آئے آپ وسے کایا گردوارا مندر مسیت، سچ محلہ رہیا وسائی۔ اٹھے پہر پرکھے نیت، سد اتیت کرم کمائی۔ سرشٹ سبائی رہیا چیت، اجت آپ اکھوائیا۔ ایکا رکھے سہاگی گیت، ساچے سنتاں ساچا چھند سنائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ویکھن آیا در در، کون ناری ہوئی ٹیاری، پریم مہندی ہتھیں لائی۔ سولاں کرے تن شنگار، لہندی دشا اک دکھائی۔ آپ گھلائے بند کواڑ، اتم سیجا کس وچھائی۔ سنت سہیلا ساچی ناری، پُرکھ ابناشی مات بنائی۔ آپے کرے سچ پیاری، اتم نچ ساچا پائی۔ ہری کرے تن کیاری، بھل بھلوڑی سچ دکھائی۔ ناتا تھے پنج یاری، شبد سروپی پھیر بہاری، ساچا دھام اک سہائی۔ پھولن سیجا کرتیاری، آپ بنائے کنت بھتاری، ساچے سنت وڈی وڈیائی۔ دوویں تے ایکا سیجا پیر پساری، دُھر در گاہی ساچی یاری، آپے کنتا آپے ناری، بھید بھيو کوئی نہ رائیا۔ رسنا کہہ کہہ تھکی ہاری، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ویکھن آیا سنت در، پُرکھ نرنجن جس گھر آیا، تھٹھیا دپیک جوت جگایا، ساچے گھر کری اُجیاری۔ سنتن گھر کر اُجیار، نہ ہوئے کدے اندھیرا۔ نیتز پیکھن میت مُرار، چکے میرا تیرا۔ ایکا

امرت آتم بخشے ساچی دھار، شبد سروپی پائے گھیرا۔ جوت سروپی کر آکار، آپ چکائے بھرماں ڈیرہ۔ اک دکھائے در سچا دربار، نہ کوئی جانے سنچھ سویرا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، دیکھن آیا سنت در، کون کرے جگت نہیرا۔ جگت نہیرا حق، کون کرائیا۔ جیو جنت راہ تک گئے تھک، سادھ سنت نہ کوئے بھار اٹھائیا۔ اپنا آپ چلایا گھر گھر مت، ایکا مٹیا دھرم ست، نام بیڑا نہ کوئی دکھائیا۔ بہتر ناڑی اُلی رت، پُرکھ ابناشی تیرا بھلیا ایکانت، من مت رہی بھڑکائیا۔ پرگٹ ہوئے ہر سمرتھ، سرشٹ سبائی پائے نتھ، دوویں واگاں رکھے ہتھ، چاروں گنٹ رہیا کھچائیا۔ سمت سولاں سگل و سورے جائن لٹھ، بھیکھ پکھنڈا پر بھ دیوے متھ، اگی جوت جگائے ایک الکھ، گرگھ ورلے آتم اندر رہ جائے ساچا نتھ، نہ کوئی رہ جائے تیر تھ تھ، اندر مندر لیکھا رہیا لکھائیا۔ پر بھ چرن دوارے اک اکھ، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، دیکھن جائے در در سنت سہیلا کوئے ملائے دیا کمائے، در دوارا اک دکھائیا۔ نقد سودا ملے جس ہٹ، سوہٹ کیوں مات چھپایا۔ آپے دیکھ کایا مٹ، چو داں ہٹ جس اُپایا۔ آتم اندر تیر تھ تھ، دُرمت میل دیوے کٹ، سنگھ لا بھ دو آب کس دھام رکھایا۔ دُئی دویتی میٹے پھٹ، جگت و شنائے چٹ، گھٹ گھٹ نظری آیا۔ جوت جگے لٹ لٹ، شبد مارے بھاری سٹ، بجر کپاٹی کُنڈا لاہیا۔ ساڈے واسطے کیتا ہٹھ، نو دوارے رہیا نٹھ، دسم نہ رگڑی ساچی لٹھ، کایا اگنی لگی مٹھ، شبد بھٹھ تپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا مگے شبد ور، دپیک جوتی میل در، اگیان اندھیرا دے مٹایا۔ سنت سدا نرویر ہے، ست سروپ سمائے۔ نو دوارے وسے باہر ہے، دسویں شانت سمائے۔ کایا مائی جگت جھوٹھی سیر ہے، رسن پھری ہلاکے۔ بھرم بھلایا ایر غیر ہے، ایکا رنگ نہ جانے رائے۔ جوت سروپی گمبھیر گہر ہے، ہر گھٹ میں رہیا سمائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ دیکھے در، جوٹھی جھوٹھی جگت لہر ہے۔ کلجگ جھوٹھا مردنگ وجائیا۔ گرگھ ورلے آتم وس، میہر ہو دلیر جس تن من تن لیا بندھائیا۔ مٹمگھ جیواں آتم ترشنا رہی گھیر، کایا چھیڑ رہیا چھڑائیا۔ بتی دنداں ہو یا بھیر، ساچے گیڑ نہ کوئی جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھے سچ نہیر، جگت نہیرا کون کرائیا۔ من مت جگت پردھان، کلجگ جیو متیا۔ دُرمت نال رلی شیطان، پانی پایا اُتے تپیا۔ گرمت ہوئی جگت نادان، کلجگ لتھی انتم پتیا۔ گر پورا ہوئے جس مہربان، دھیرج دیوے ساچی ستیا۔ آتم اُتے برہم گیان، چرن بندھائے ساچا نتیا۔ چرن دھوڑ کرائے اک ایشان، نام رنگن ساچی رتیا۔ کسے ہتھ نہ آئے وید پُران، رسنا کہہ کہہ آپے آکیا۔ آپے کرے پُن چھان، ناتا توڑے بھائی بھین

سکلیا۔ بیٹھ کا یا مندر وچ مکان، نو دوارے نظر نہ آئے کسے تکیا۔ جس جن ملے شبد نشان، پنجاں چوراں لاہے وکھیا۔ ملے میل شبد گر بلوان، پار لنگھائے ڈو لگھی غار وڈی ڈھکیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، شبد سرُپی دیوے ور، آپ دکھائے ایک کعبہ ایک حاجی ایک ساچا تکیا۔ ہر سنت سنکر رُپ ہے، سنکر وچ سمائے۔ سنکر وڈا شاہو بھوپ ہے، دیونہار سبائے۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی رُپ ہے، مہما انوپ گنی نہ جائے۔ گر سکھ گر گمھ ساچا ست سپوت ہے، پرکھ ابناشی اپنی گود اٹھائے۔ منمکھ بھلے جیو اودھوت ہے، وکار ہنکار جگت ترشانتن وسائے۔ جس جن بخشے چرن بھوت ہے، مانس جنم لیکھے لائے۔ ایک پیٹا تانا سوت ہے، لکھ چوراسی بنت بنائے۔ پنجاں چوراں کڈھے کٹ ہے، شبد کھنڈا ہتھ پھرائے۔ گر سنگت شبد پنکھوڑا لینا جھوٹ ہے، پر بھ اک ہلار چڑھائے۔ شبد پاوے تن ساچا سوت ہے، اتر کدی نہ جائے۔ انتم چھنڈنا تن قلبوت ہے، سرت سوانی شبدی میل ملائے۔ جگت ناتا جھوٹو جھوٹو ہے، بھیکھ پکھنڈا کوئی رہن نہ پائے۔ انتم خالی و سنا سب نوں ٹھوٹھ ہے، نام وست کسے ہتھ نہ آئے۔ پرکھ ابناشی جس جن گیا تھ ہے، لکھا رہن نہ دیوے کسے گٹھ ہے، چارے کُنٹاں دیکھ دکھائے۔ شبد پلو بنھے کرے ایک مٹھ ہے، ساچا راہ دکھائے۔ منمکھ جیواں انتم ٹنگے کر کر پٹھ ہے، دھرم رائے دے سزائے۔ ہر جن ساچے در گھر ساچے لاہا رہے لٹ ہے، امرت آتم جام پیائے۔ شبد نرالا تیر رہیا چھٹ ہے، لوآں پُریاں رہیا ہلائے۔ شبد بھنڈارا سدا اٹھ ہے، دیونہار آپ رگھرائے۔ نہ جائے مات کھٹ ہے، ایک پڑدہ مات پائے۔ جس جن لگے ساچی چوٹ ہے، دُھنی ناد و جے رین سبائے۔ دُرمت میل کڈھے کھوٹ ہے، آپ اپنی دیا کمائے۔ جیو جنت آلینو ڈگے بوٹ ہے، کلجگ مایا انت اٹھائے۔ بھرے بھلے کوئی کوٹ ہے، سنکر ساچا و رلا گر گمھ پائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سادھ سنگت ایک مانگے ساچی منگ، سچ پریتی بھچھیا پائے۔ منگے منگ پریت، بن سوالیا۔ پر بھ پرکھے ساچی نیت، جوت اکالیا۔ اچرج کلجگ چلے ریت، منمکھاں کڈھے انت دو الیا۔ دیکھ دکھائے گر در دوارا مندر مسیت، کس گھر جگے دیک جوت دیوالیہ۔ گر گمھ ساچا سنت سہیلا اک اکیلا پر بھ ملے ساچا میت، پھل آگے کا یا ڈالیا۔ سنے سنائے شبد سہاگی گیت بنائے دو جہانی اک دالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک مانگے شبد ور، لوک مات نہ جائے ڈر، دیکھے پرکھے گھر گھر نام وست ساچا دھن وڈ مال مالیا۔ نام دھن مال خزینہ، ہر مانگے بن بھکھاری۔ اٹھے پہر ہوئے ادھینا، جوت سرُپی کر آکاری۔ دوس رین رہے بھینا، امرت آتم سیتل دھاری۔ آپ اپنا وکھر کینا، وسیا کا یا محل اچل اُچ اٹاری۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر سنگت منگے اک ور، کرے کرائے جگت بھگت جگت جگت شبد سچّی و نجاری۔ شبد و نجارا بھگت ہے، آتم دھن پائے۔ ملے نام سچّی شکت ہے، دوس زین اک جیکار کرائے۔ لیکھے لائے بوند رکت ہے، پُرکھ بھتارا ساچا پائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سُنہیہڑا دیوے ور، سرن سرنائی جو جن در گھر ساچے ایکا آئے۔ ہر سنت دوارا دھن ہے، ست پُرکھ ملائے۔ جس جن آتم جائے من ہے، بھانڈا بھرم بھو بھٹائے۔ آپے راگ سنائے کن ہے، راگ راگنی سار نہ پائے۔ دیوے سچّال دھن ہے، چور یار لٹ کوئے نہ جائے۔ جس من چڑھیا آتم ساچا چن ہے، اندھ اندھیر رہن نہ پائے۔ سنگر پورا بیڑا رہیا بنھ ہے، بیڑا بنھنہار اک اھوائے۔ جو گھڑیا سو دیوے بھن ہے، رنگ کوئی رہن نہ پائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک اتم دیوے ڈن، ملے ور گھر ساچے کرے سچ نیائے۔ نمسکار گردیو کو، کرن کراونہار۔ ساچا سیونہار سیو کو، پاربرہم پُرکھ اپار۔ سُرمت گائے جہوا جہو کو، گنوتا بھرے آتم بھنڈار۔ آپے جانے بھو ابھید کو، ویکھے کھیل شبد سُنیار۔ مات پت سب دیوی دیو کو، کروڑ تیتیسا سب بنے چرن بھگھار۔ نیتن نیتی ساچا نیو کو، شو شکر بیٹھا کرے پکار۔ برہما ویکھے ایکا ایک کو، نیترا ٹھے رہیا اگھاڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنے دسے گھر، دوسر کسے نہ دسے در، گنوتا گن رہیا وچار۔ نمسکار گر چرن در، ایکا رنگ رنگائے۔ امرت آتم نہائے ساچے سر، ہنس کاگ بنائے۔ کلجک جیواں در چکے ڈر، ایکا پلا نام پھڑائے۔ ساچی ترنی گرگھ ورا لوک مات کل جائے تر، ہنس سر ہنس ایکا پار کرائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، در درویش نر زیش، نہ کوئی مجھ داہڑی نہ دسے کیس، گرگھ ساچے وچ سمائے۔ ساچے مندر آپ سما۔ آپ اپنی کل دھاری، تن من وچا چندر آپ دس نہ آیا۔ پر بھ چرناں تھلے رہیا لتاڑی، شبد سنگھاسن اک وچھایا۔ نام آدھار پر بھ آپ اھوایا۔ دھرت دھول آکاش پرکاش نورو نور سوا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات ویکھے گھر، آون جاون کھیل رچایا۔ آوے جاوے لوک مات، کھیلے کھیل چوڑاسیا۔ بھگتاں دیوے شبد دات، گل ٹٹے جم کی پھاسیا۔ چرن پریتی بنھے ساچا نات، جو جن تجائے مدرا ماسیا۔ لیکھے لائے پون سواس، آد پُرکھ سدا ابناسیا۔ گرگھ ساچے بل بل جاس، پر بھ ہوئے داسن داسیا۔ چرن کول کول چرن دے نواس، لیکھے لائے کایا راسیا۔ آپے دسے آس پاس، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کرے کھیل جگت میل بھگت سُنہیل رنگ نویل اک دکھاسیا۔ سپس جھکائے بھگت جن، گر پورا لیکھے لائے۔ پنچ پنچائی نہ دیوے ڈن، بھانڈا بھرم بھٹائے۔ جوت آکارا کرے

ساچے تن، پنڈ دیس تچ جائے۔ برہمنڈ کھنڈ چڑھے ساچا چن، حیرج انڈ رہن نہ پائے۔ رسنا چہوانہ کوئی دے گائے دھن دھن، شبدی شبد جنائے۔ ایک ساچا گھر دکھائے۔ نہ کوئی چھیری نہ کوئی چھن، پُرکھ ابناشی ڈیرہ لائے۔ گرسکھ گرسکھ ہر جن جن بھگت آتم آتم آتم جائے من، سنے سنائے راگ کن، جوتی جوت انت مل جائے۔ ملے جوت پُرکھ ابناشا، ساچا دھام سہانیدا۔ آپ اپنے گھر رکھے واسا، آپے پرگٹ ہو ہو آئیندا۔ آپے ورتے ہو ہو داسا، داسی داس آپ اکھوائیندا۔ کلجگ انتم ویکھے مات تماشنا، کالا سوسا در درویشا آپ رکھائیندا۔ کون دوارے نام رتی تولہ ماشہ، دسم دوا ری کون گھلائیندا۔ کون اڈے مات پاتال آکاسا، پُریاں لوآں پار کرائیندا۔ کون دوارے نو در کرے ہاسہ، من متی مات چلائیندا۔ کلجگ انتم اُلے پاسا، سنجگ ساچی بازی لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے جانے اپنی راسا، آدانت جگا جگنت بنت بنائیندا۔ آپے آئے آپے جائے، بنت بنائے اولی۔ جوت سروپی جامہ پائے، شبد ڈنک اک وجائے، راو رنگ رہیا اٹھائے، ہوکا دیوے گلی گلی۔ گرسکھاں جوتی تک لگائے، آتم سنسا شنک مٹائے، شبد سروپی ہر وڈ شاہو بھوپنی درس وار انک دکھائے، جوت جگائے اندھ کوپی۔ منوآ من منک بھوائے، ملے وڈیائی جیوں راجے جنک گیان گیان گیان دھیان چھن بھنگر آپ دوائے، درس دکھائے ست سروپی۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپی۔

★ ۱۰ چیت ۲۰۱۳ بکرمی سنت ہر نام سنگھ نام دھاریئے دے پاس جا کے شبد اُچار یا پرستو اوہ اندروں کُنڈا مار کے بہہ گیا پنڈ نوشہرا مزہ سنگھ ★

ہر سنت پُرکھ اگم ہے، سنگر اُپائے۔ دیوے شبد سچا مال دھن ہے، دوس رین ہوئے سہائے۔ ایک راگ سنائے آتم اندر ساچے کن ہے، گیان بودھ اگادھ سنائے۔ جیواں جنناں بیڑا رہیا بنھ ہے، ساچی ونڈن مات ونڈائے۔ بھانڈا بھرم بھو دیوے مات بھن ہے، جو جن سرنائی آئے۔ اک دکھائے ساچا گھر نہ کوئی چھیری نہ چھن ہے، جوت سروپی ڈمگائے۔ ہریا کرے کایا ماٹی کالا چم ہے، دیپک جوتی اک جگائے۔ شبد سہارا دیوے نو کھنڈ پر تھی ساچا تھم ہے، نہ سکے کوئے ہلائے۔ سنگر پورا کدے نہ سوئے دے کر کنڈ ہے، در دوارے منگن منگ جن بھکھاری آئے۔ گر گوہندے والی ہندے جس ہتھ پھڑی چنڈ پر چنڈ ہے، لوآں پُریاں ایک راہ دکھائے۔ سنت سہیلا سدا سہاگی نار نہ ہوئے رنڈ ہے، کنت سہاگی آتم سیجا اک ہنڈھائے۔ کھوج کھجائے وچ برہمنڈ

ہے، جیرج انڈا تہج سیتج بھو ابھیدا آپ اکھوائے۔ نام خزانہ دُھر درگاہی گنڈھ ہے، کھٹ کدے نہ جائے۔ ساچے سنتاں گنڈھ غریباں سر اٹھائی وڈی پنڈ ہے، انتم بیڑا بنے لائے۔ میٹ مٹائے سنت سہیلے جگت جھوٹھ پکھنڈ ہے، ایکا ایک اکال دیال پرتپال ساچا میل ملائے۔ جوتی جوت سرپ ہر، ساچے سنتاں دُھر درگاہی اک دسائے آتم گھر، دوسر در کوائے دس نہ آئے۔ سنت سہیلا ست ہے، پُرکھ ابناشی پایا۔ ایکا دے سمجھائے مت ہے، ساچا راگ کنت سہاگ جگت ویراگ جھولی پایا۔ جگت بُجھائے ترشنا آگ ہے، ہنسا ہنس بنایا۔ پھڑ پھڑ کاگ دُرمت میل دھویا داغ ہے، دپیک جوتی اک چراغ جگایا۔ آپ اپنے ہتھ رکھے واگ، ہے، جوتی جوت سرپ ہر، اپنی کرپا دیوے کر، سنت سہیلے وسے در، مایا ڈسے نہ ڈسنی ناگ ہے، ایکا برہم گیان جنایا۔ برہم گیان جنائی، دُھن آتم انتر ساچے گھر وٹی ودھائی۔ پنجاں چوراں بجھی بسنتر، گر پورے کری شبد کُرمائی۔ لیکھے لایا انتم انتر ایکا رنگ محل اٹل شبد سنگھاسن سچ وچھائی۔ اپنی ہتھیں آپے ڈاہیا، گرگھ ساچے لیا بیٹھائی۔ پھولن برکھا ایکا لائی، جوتی جوت سرپ ہر، ایکا وسے سچ گھر، سنت سہیلا اک اکیلا چوتھے پد گھر ساچے سد نام وجائے ساچا ند، ناد انادی شبد برہمادی بودھ اگادھی آد جگادی جگت ساچے کنت نہ مات وچھوڑا ہوئی۔ سنتن میلا دُھر درگاہ، بھلی سرب لوکائی۔ شبد وچولا جگت ملاح، ایکا راہ دکھائی۔ نو دوارے جیو جنت گولا، گرگھ ساچا سنے ساچا ڈھولا، پُرکھ ابناشی رہیا سنائی۔ بھاگ لگے کسے کایا چولا، گر شبد کایا جس میں مولا، اُلٹی ہوئے نابھ کولا، امرت جھرنا رہیا جھرائیا۔ ملے میل ہر ساول سولا، جگت وڈیائی اُپر دھولا، کملا رملآ آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، سچ وسیا آتم گھر، جگت بھلیکھا مکیا ڈر، ایکا رنگن رنگ رنگی کایا چولی، چوجی کرم کمایا۔ جگت ویاہی جھوٹھی بولی، آتم کھوجی کھوج کھجایا۔ پورا تول مات رہے تولی، جیواں جنناں بوجھ اٹھایا۔ ساچے سنت ہوں گھول گھولی، آتم گو جھ جس بھو کھلایا۔ پُرکھ ابناشی آپے بیٹھا بن کہارا ساچی ڈولی، در گھر ساچے جیو پنڈ کاچے جس ساچا نینہ لگایا۔ ایکا پُرکھ اگم اگمآ جوت سرپ ساچو ساچے ہر در واچے، ڈونگھی کندر کایا مندر لایا جندا آپ اپنا بھو چھپایا۔ دھن نگر دھن گرام دھن کھیڑا، گھر وٹی ودھایا۔ پنجاں چکے جگت جھیرا، کھلا ویہڑا اک دکھایا۔ مایا ممتا مٹے گیرا، گر پورا کرے انت نہیڑا، بیڑا اپنا رہیا بٹھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جن بھگتاں آتم وسیا گھر، در دروازہ غریب نوازا، رکھے لاجا دیس ماجھا سوارے کاجا، شبد نرمل اک آواز رہیا لگایا۔ شبد آواز بھگتن گھنگھور، ساچا کاج ساجن ساز۔ نام پائے ساچی ڈور، سنت سہیلا رکھے لاج۔ درس دکھائے اٹھ اٹھ آج۔ بھرم چکائے مور تور، گر

سنگت چاڑھے نام رنگت، در دوارے آئی منگت، مانس جنم نہ ہوئے بھنگت، جوٹھا جھوٹھا اترے پاج۔ جوتی جوت سروپ ہر، ستن ہردے وسیا ساچے گھر، غریب نمانیاں جگت تانیا سدا سدا رکھے لاج۔ ہر بھگھاری وچ بھیکھ ہے، بھیکھ اولا دھار۔ شبد نُماری ساچا لیکھ ہے، لیکھ لکھے لکھنہار۔ نہ کوئی جانے اولیا پیر مسانک شیخ ہے، کلجگ انتم و ہندی دھار۔ پرگٹ ہوئے گر دسمیش ہے، کلغنی توڑا نام جوڑا سپس اپار۔ شبد گھوڑا رکھے ہیٹھ ہے، لوآں پُریاں رہیا دوڑا، ویکھ وکھانے براہمن گوڑا، لکھ چوڑا سی مٹھا کوڑا شبد کھنڈا دو دھار۔ ویکھے کھیل وچ برہمنڈا، منتمکھ جیواں وڈھے، کنڈاں کوئی نہ پچیا رہے جیرج انڈاں، گرگھ ساچے سنت جناں اپنی گود لے اٹھال۔ جوتی جوت سروپ ہر، ستن وسیا ساچے گھر، دوس رین نیز لوچن ویکھے سدا ہمیش ہے۔

★ ۱۰ چیت ۲۰۱۳ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ بٹالا ضلع گرداسپر ★

ہر پکھنڈی دھارے بھیکھ، اپنا ویس وٹائی۔ نو کھنڈی ویکھے نام رکھ، کس مستک لیکھ لکھائیا ہر چنڈی ویکھے شبد بیک، کون ہتھیں رہیا اٹھائی۔ برہمنڈی ویکھے ایکا ایک، سچ محلہ کون وسائی۔ جیرج انڈی ویکھے مایا سیک، کایا ماٹی رہی جلائی۔ لوئن نیز لوچن آپے رہیا ویکھ، کون بیٹھامات کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تیراں صد بکرمی بیس، کرے کھیل آپ رگھرائیا۔ کرے کھیل اپار، کھیلن ہاریا۔ جوتی نور کر آکار، ویکھ وکھائے دسم دواریا۔ سادھاں سنتاں پاوے سار، کون کھولے بند کواڑیا۔ کون ستا پیر پسا، نو دوار پنچم لگی جھوٹھی دھاڑیا۔ شبد پھڑ تیز کٹار، ساچے گھوڑے چڑھیا ساچا لاڑیا۔ ناری ویکھے کون ٹیار، سرت سوانی سنت جروانی کون دوارے بہہ بہہ پالیا۔ نام پائے ساچا ہون، نہ کوئی جانے آون گون، راگ راگنی گائے پون، ساچا راگ اک سنا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بنک دوارا گڑھ ہنکارا چڑھ نرنکارا آپے آپ ویکھ وکھا رہیا۔ شبد کھنڈا ہر جی پھڑیا۔ چٹے آسو ہر آسوارا، آپے ویکھے کلجگ تیرا گھاڑن گھڑیا۔ جیو جنت نہ پان سارا، وید پُراناں انجیل قرآناں کھانی بانی جو جن پڑھیا۔ پنجاں تتاں نال لڑیا۔ شبد سہاگی ایکا پھڑیا۔ کون دوارے گھاڑن گھڑیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے کھیلے گھر گھر، کایا ماٹی بہتر نڑیا۔ شبد گھوڑے ہر آسوارا، پہلا پوڑ اٹھائی۔ راج راجاناں کرے خبردارا، سادھاں سنتاں سرت بھوئیایا۔ اگم اگم اک رکھائے ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی دے سے چما، اپنی بنت آپے آپ

بنایا۔ جوتی نار شبد سپوت ایکا جما، ساچی گودی آپ اٹھایا۔ جگا جگنت آپ سوارے اپنا کما، لکھ چوراسی لہن دین چکایا۔ مات پاتال آکاش بن رکھائے
تھماں، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ دکھانے سرب لوکایا۔ شبد گھوڑے تنگ کسایا۔ پایا نام پلانا، سولاں کلیاں لڑ گندایا۔ پکڑ اٹھائے
راجارانا، سادھاں سنتاں مکھ بھوایا۔ مارے شبد تیر نشانہ، بتی دندی آتم گندی دوس رین لگایا۔ نار دہاگن مند مند بھاگن مایا رانی آتم ہوئی اندھی، رسن وواد
جگت ودھایا۔ انتم کلجک پُرکھ ابناشی پھڑ پھڑ ڈھاہے دئی دوتی کندھی، شبد ڈنڈا ہتھ اٹھایا۔ جن بھگتاں توڑے آتم جندی، اک سنائے سہاگی چھندی، لکھ
چوراسی توڑے پھندی، جگت جنجال دئے کٹایا۔ کلجک دھار ایکا وہندی، سادھ سنت نہ پائن سار۔ جگت گدی مایا ودھی اک دوجے نال کھندی، بتیدی
جائے بیسویں صدی، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، اک وہائے ڈونگھی گھار وچ سنسار۔ جوٹھی جھوٹھی کلجک تیری ندی،
کلجک وہن آپ وہائے۔ مایا رانی جھوٹھی ڈین، جیو جنت سادھ سنت انت کھائے۔ ناتائے بھائی بھین، ساک سجن نہ کوئی چکائے لہن دین، ویلے انتم نہ
ہوئے سہائے۔ گرکھ ورلے پر بھ تن پہنائے شبد گہن، درس دکھائے تیجے نین، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن کرپا دیوے کر،
ایکا رنگن رنگ رنگائے۔ ہر سنے ارداس، پر بھ ٹھاکر ساچا میتا۔ دوس رین وسے پاس، اپنا آپ لگایا گرکھ اندر چیتا۔ ساچے منڈل کایا پائے راس، آپ
کرائے پت پنینتتا۔ لیکھا چکے دس دس ماس، امرت آتم جام ہر جن ساچے پیتا۔ شبد اڈائے بان وچ آکاش، دو جہانی پر کھنہارا نیتا۔ لیکھے لائے سواس
سواس، رسنا ہر ہر ہر گن گایا، ایکا اکھ مان دوایا اٹھاراں دھیائے گیتا، سنت جناں ہر داسی داس، کایا کرے سیتل سیتا۔ شبد میلا شبد گر سرب گنتاس،
کلجک انتم انت انت ملن دا ویلا۔ آگے بھاگ وچ پر بھاس، نج گھر آتم ویکھے واس، ایکا دھام سہائے گر گر چیلا۔ سنگر پورے سد بل بل جاس، در گھر
ساچے دیوے اک نواس، دھرم رائے دی کٹے جیلا۔ جگا جگنتر سنت بھگونت نہ ہوئے اُداس، میل ملائے پر بھ اک اکیلا۔ سرشٹ سبائی جائے وناس، گرکھ
ساچے سنت مات پرکاش، شبد چڑھیا ساچا تیل۔ ایکا ایک ملیا پُرکھ ابناش، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جو جن ہوئے داسن داس۔ ٹھاکر ہر
رتناگرو، دیوے نام سنگندھی۔ نرمل کرم کرے اُجاگرو، کٹے آتم پھندی۔ ونج کرائے شبد ست سوداگرو، دئی دوتی کڈھے واسنا گندی۔ جوتی جوت سرپ
ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دکھائے ساچا گھر، جو جن گائے ہر رسنا بتی دندی، بتی دند گن گایا گھر گبھیہر، گرکھ ملی وڈیایا۔ ساتنک ساتنک ساتنک ست

سریر، امرت آتم لے ساچا سیر، اپنی ہتھیں ہر سمر تھی کھ چوایا۔ نہ کوئی دیکھے ہست کیر، جن بھگتاں بٹھے مات بیڑ، پنج وکاراں دیوے پیڑ، ویلے اتم کٹے بھیر، آپ اپنا درس دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھاں دیوے شبد ور، آپ اپنے رنگ سمانیا۔ انک سمایا سادھ سنگ، سنگی ساتھی۔ آپ نام چڑھایا ایک رنگ، سرشٹ سبائی مائی باپ۔ ہر جن منگے ساچی منگ، میٹ مٹائے کوٹن کوٹ پاپ سنتاپ۔ امرت آتم نہائے ساچے گنگ، اک چپائے اجپا جاپ۔ دوس رین وجے مردنگ، نو دوارے دیکھے لنگھ، گر پورا آپے ہوئے سنگ، آپ دکھائے اپنا وڈ پرتاپ۔ چلے چال اک بہنگ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے شبد ور، در دوارا اک دکھایا۔ سنت پکار سن داتار، لوک مات کرے دکھایا۔ لوآں پریاں آئے پار، نو دوار چھڈ دوار، ہتھیں کھولے بند کواڑ، میٹ مٹائے پنجم دھاڑ، ساچے گھوڑے چڑھ کے لاڑ، آتم کڈا لاہیا۔ اک دکھائے شبد اکھاڑ، بہتر ناڑی وجے تاڑ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھاں دیوے شبد ور، دسم دوارا اک دکھایا۔ سچ دوار کھولے تاکی، پر بھ ساچا دیا کمائیندا۔ سنگھ بھگوان پر بھ لہنا دینا دیوے باقی، پنج چور نہ رہن عاقی، پرمانند اک دکھائیندا۔ آپے بنے ساچا ساقی، شبد جنائی بھوکھت واکی، امرت آتم جام پیائیندا۔ نہ کوئی جانے بندہ خاکی، گرکھ ورا چڑھے شبد گھوڑے ساچے راکی، دو جہاناں آپ دوڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم جوتی شبد دیوے ساچا ور، ایک اکھر جگت وکھر، بحر کپائی پاڑے پٹھر، امرت آتم ورو لے اٹھر پنج پنچان لتھے ستھر، ایک رنگ پر بھ چرن ٹیک، کلجگ مایا نہ لائے سیک، آپ اپنی سرن رکھائیندا۔ دیوے سرن ہر سرنایا۔ کھلے ہرن پھرن، اندھ اندھیر مٹایا۔ میل ملاوا پر بھ ساچے ترنی ترن، پار کنارہ اک دکھایا۔ نو اٹھاراں پانی بھرن، گرکھ نیڑ رہن نہ پانیا۔ ملے میل اورنی اورن، سرت شبد رہیا جگایا۔ آپے جانے کرنی کرن، کرنا جوتی اک دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، جگت ڈر رہیا چکایا۔ ٹھا کر پایا پڑکھ ابناشی، مٹیا بھرم بھلیکھا۔ ہوئے چنتا روگ سوگ جگت وناسی، کھیا ساچے لیکھا۔ ایک منڈل دیکھی ساچی راسی، ساچے لوچن آپے پیکھا۔ دیکھے کھیل ہر بھگت میل مات پاتال پر تھی آکاسی، جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، شبد سنیہرا ملے ور، گرکھ ساچے بل بل جاسی۔ ست پڑکھ کل ساچی ریت، اپنی آپ چلائیندا۔ دیکھ دکھانے دھرا مندر گردوارا مسیت، گیت سہاگی کون سنانیندا۔ کون رکھے پر بھ ساچا چیت، چرن دھیان پریت لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، اک اکلا سچ محلہ اپنا آپ وسائیندا۔ آپ

اپنا گھر اُپایا، کرے کھیل اپاری۔ اُچ اٹلا ناؤں رکھایا، شبد سروپی چار دواہری۔ پہریدار کوئی دس نہ آیا، اٹھے پہر خبرداری۔ پون جھولانہ کوئی جھلایا، آپے ہوئے سیتل دھاری۔ دیک چراغ نہ کوئی جگایا، دوس رین ہوئے اُجیاری۔ ست سنتو کھی یت رکھایا، نہ کوئی اُتے دسے بھاری۔ نام دروازہ سچا لایا۔ غریب نوازا کچا پکا آپ اُکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا مندر آپ سہایا۔ ہر مندر ہر بھگوان، بنت بنایا۔ جوتی نورو نور نوران، اپنا رنگ دکھایا۔ آپے ہویا بے پچھان، دس کسے نہ آتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے جانے جانی جان، اپنے مندر ڈیرہ لائیا۔ مندر ہر اڈول، دس کسے نہ آتیا۔ آپے وسے اک اگلا، اپنا حصہ آپ ونڈایا۔ ویکھ دکھانے جل تھلا، پُریاں لوآں وچ سمایا۔ شبد سُنسہڑا در دواہریوں ایکا گھلا، در دروازہ باہر کڈھایا۔ چھیواں گھر ایکا ملا، سچ سپوتے مان دوائیا۔ نہ کوئی دسے اُپر تھلا، ایکا ایک دکھایا۔ آپے وسیا ہنچل دھام اٹلا، اکھ ابھیو رکھ بھو ہر اپنی آپ سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ساچے شبد دیوے ور، آپ اپنا حکم سنایا۔ ہر ساچے شبد جنایا۔ لوک مات لے اوتارا، پنچاں تتاں وچ سمایا۔ کرے کھیل نیارا، ساچے تن وجے ودھایا۔ اک سہائے در دواہر، گر پورا سد اُکھوایا۔ جس میلا کنت بھتارا، ساچی وست ہر جھولی پائیا۔ بھریا شبد بھنڈارا، دیونہار سب سب تھانیا۔ آد پُرکھ اپارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا ویس کر، آپے ویکھے اگم اپارا۔ ہر شبد بلوان، جگت اُپایا۔ گر پورے دیوے ساچا دان، اندر مندر دے اُکایا۔ گر پورا ویکھے مار دھیان، ہر ساچا وچ سمایا۔ اک دکھائے شبد نشان، نش اکھر وکھر رہیا پڑھایا۔ شبد نرالا مارے بان، ایکا رنگن رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد گر لیکھا دُھر دُھر سنجوگ ملایا۔ لکھیا دُھر سنجوگ، شبد گر چیلیا۔ رس کایا کیتا بھوگ، پنچاں تتاں میل میلایا۔ درس دکھائے سد اموگھ، گھر رہے اک اکیلیا۔ اک چنگائے ساچی چوگ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر پورا دیوے شبد ور، آپ سنائے اپنا ڈھولیا۔ گر ساچا بلوان، پر بھ ساچا دیا کمانیا۔ ہر دیوے داتا دان، آتم جوتی اک بھرائیا۔ چرن پریتی سچ دھیان، اکال پُرکھا اک دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگر دوویں رہیا اُپائیا۔ سنگر پورا جانے، ست پُرکھ ملائے۔ ایکا دیوے نام نشانی اے، سنساروگ چکائے۔ ایکا اکھر سنائے دُھر درگاہی ساچی بانی اے۔ ہوئے روگ مٹائے۔ امرت آتم جل پیائے ٹھنڈا پانی اے، ساچی چوگ چکائے۔ انت کٹائے جم کی کانی اے، درس اموگھ دکھائے۔ در گھر ساچا اک دکھانی اے۔ دُھر سنجوگی میل ملائے۔ در دواہر ایکا مانی اے، آتم رس بھوگی بھوگ کرائے۔ لیکھائے جیرج کھانی اے، ساچی جوتی آپ

سمائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، سَنگَر سومات پچھانے۔ سَنگَر سُرَت سمبھالدا، دوس رین کل کاری۔ سنت سُهَلے گُرکھ ساچے آپے پالدا، شبد جودھا بلکاری۔ در دروازہ اک وکھالدا، نو دوارے کھڑا رہے باہری۔ ڈُونگھی بھورے سُرَت سمبھالدا، ہووے آگے بچھے اکاڑی۔ نام سَکھالی ایکا گالدا، جوتی اگنی لائے بھاری۔ دیوے خزانہ نام سچے دھن مال دا۔ نہ کوئی لٹے چور یاری۔ پھل کھوائے آتم پر ماتم کایا ساچے ڈال دا، چڑھے سچ خُماری۔ نانا توڑے جگت جنجال دا، بخشے چرن پیاری۔ ایکا دست ساچے یار دا، کرے کھیل نیاری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَنگَر ساچے دیوے ور، آپے والی شاہ کنگال دا۔ شاہ کنگال دلال ہر اکھوائیندا۔ سرب جیاں کرے پرتپال، آپے رہیا سُرَت سنبھال، دس کسے نہ آئیندا۔ گُرکھ وکھائے ساچے لال، شبد پائے نام دوشال، آپ اپنی گود اٹھائیندا۔ لکھ چوڑا سی کھائے کال، گُرکھاں میلا دین دیال، جگت اوٹڑی چال وکھائیندا۔ کایا سچ سرور مارے اک اچھال، ہر جن ساچے مانک موتی گر پورا لئے بھال، اک جگائے ساچی جوتی مستک دیک ساچے تھال، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ انتم ویکھ در، سمت تیراں نیرن نیرا پرگٹ ہوئے سَنگھ شیر شیر دلیرا، پہلی چیت وار تھت تھت وار ویکھ وکھائیندا۔ پہلی چیت چیتن ہويا، دو جہاناں والی۔ آپے نیت نیتن ہويا، دوویں ہتھاں رکھے خالی۔ آپے سرشٹ سبائی کایا کھیت جگت نیچ بویا، سرشٹ سبائی آپے مالی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چارے کُنٹ دہ دشا ویکھے گھر کون پھل لگا ڈالی۔ پہلی چیت پر بھ دیا کمائی، شاہ سَنگَرور جگایا۔ در گھر ساچے وجے ودھائی، سنت منی سَنگھ لیکھ لکھایا۔ سمت سولاں ہوئے گُر مائی، مستوانا دھام سہایا۔ کایا مائی چھڈیا چولا، پایا جنم ہر امولا، جوتی جوت جگائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل گھٹ گھٹ تھائیں۔ دو چیت پر بھ لینا وچار۔ پٹ پٹایلا خبردار۔ شبد پینی انتم مار۔ پرگٹ ہوئے نین مندھار۔ بھگت جناں دا سانجھ یار۔ گنو غریب نمائیاں آپے بخشے چرن پیار۔ تختوں لاہے راجے رانیاں، کرے مات خوار۔ جس جن چلائے اپنے بھانیا، اک وکھائے بنک دوار۔ کسے ہتھ نہ آئے چتر سگھڑ سیانیاں، مورکھ موڑھ گدھ گواراں آپے لئے ابھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا دیوے شبد ور، لوک مات رہنا خبردار۔ سوئے مات جگاؤن آیا، لے کے شبد سندیسہ۔ پھڑ پھڑ باہوں آپ اٹھاؤن آیا، پُرکھ ابناشی نر نریشا۔ دے مت سنت سمجھاؤن آیا، ویکھ وکھائے دھاری کیسا۔ آپ اپنا رُپ وٹاؤن آیا، ناں رکھائے گر دسمیشا۔ شبد ڈنک وجاؤن آیا، راؤرنک سمجھاؤن آیا، کسے کوئے نہ چلے پیشہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ

دھر، آپے جانے اپنا ویسا۔ چیت تن لوک تن ودھائی۔ کرے کھیل پر بھ بھن بھن، برہا شو اند رہیا جگائی۔ پُریاں لو آں لئے چھن لیکھ لکھائے گن گن، بھلیا کوئی رہے ناہی۔ کرے کھیل دہاڑے دن، سادھ سنت ہوئے بھوت پریت جن، پر بھ ابناشی سار نہ پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا ویکھ در، ساچے گھر وٹی ودھائی۔ فرید کوٹ پر بھ کڈھے کھوٹ۔ شبد سنہیہڑا در گھر آئے دوجی واری لگے چوٹ۔ در دربان کوئی رہن نہ پائے، باہوں پکڑ نہ کوئی اٹھائے آنھیو ڈگے بوٹ۔ پر بھ ابناشی ہوئے سہائے، اتم چرنی لئے لگائے، گنو غریب نمائیاں دیوے شبد گن ندھانیا، کایا کڈھے جوٹھے جھوٹھے کھوٹ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوڑا سی ویکھے گھر، کون رکھائے پر بھ ساچے تیری ایکا اوٹ۔ نانک سر در نانک آیا۔ اپن اچانک کھیل رچایا۔ بھے بھیانک ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھرے بھرم رہیا بھلایا۔ سنگھ ایشر نہ آئی جاگ۔ ہنس بنیامات کاگ۔ دُرمٹ میل مایا لگی، سُرٹ دُہاگن نہ گئی جاگ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ورلے آتم ترشنا بھجائے آگ۔ پنچ چیت پر بھ پنچ وچارا۔ ویکھے کھیل در دربارے، پنچ وکارا پنچ ہنکارا کرن ہاہاکارا۔ سنت رندھیر کی کرے وچارا۔ شبد ڈنڈا سیس بھارا۔ نہ کوئی دسے آر پار کنارہ۔ ناتاٹھا میت مُرار۔ ہوئے پھسیا جیو گوارا۔ ساچا راہ کسے نہ دسیا، رین اندھیری گھر ساچے ہوئی مسیا، پُرکھ ابناشی گھر نہ دسیا، لیکھے لگانہ مات سیر بتی دھارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ دکھانے گر مندر اندر گردوارا۔ چھ چیت پر بھ چھتر جھلانی۔ آپے ویکھے کایا کھیت، ستر بہتر بہتر ستر کوئی دس نہ آئی۔ سنگھ بگے نہ تن بدھے تگے، جن بھوت پریت ملی وڈیائی۔ دو جہانی پھرن ننگے، نام بھچھیا کتوں نہ ملے مگے، گر پورا نہ سنگ انگے، رہے سدا جدائی۔ پُستک گرنتھ سکھ سکھیا بستے رہن بدھے، امرت آتم ملے نہ مدھ مدھے، رسن پھرے ہلکانی۔ بھاگ نہ لایا اپنی جدے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بند دوارا جس دیوے کر، نہ سکے کوئے گھلانی۔ چیت ست پر بھ پائی مت، آپ جنائی اپنی مت گت، ساچا راہ دکھایا۔ چرن دوارا جوت نرنکارا شبد بھنڈارا، نہ کوئی دسے تیر تھ اٹھسٹھ ایکا راہ دسیا۔ تھل کپور پر بھ حاضر حضور، پار بیاسوں کرے اکھ۔ گر سنگت در آئے نٹھ، کلجگ انی لگے مٹھ، کلجگ لٹھ رہیا آپ گڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ دکھائے سرب کلا سمرتھ، سرشٹ سبائی ایکا پائے نتھ نہ سکے کوئے جھڈایا۔ چیت اٹھ اٹھ تت وچارا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش بٹھے دھار۔ من مت بدھ کرے خبردار۔ شبد کرنا ساچا یدھ، پرگٹ ہوئے نہہکنک نرائن نر

اوتار۔ چٹے آسوں بہے گد، شاہ شہانہ ہر مہربانا سرب جیاں سرکار۔ لکھ چوڑاسی پھڑ پھڑ کٹھے، آپے بٹھے ایک مُٹھے، ہر دے کرے سُدھ، بٹھ بٹھائے ساچی دھار۔ سنت دوار سنگر ساچاٹھے، گلیا رہن نہ دیوے کوئی گٹھے، آپ ملائے جگاں جگاں دے وچھڑے رُٹھے، ایکا بخشے چرن پیار۔ مستمکھ جیواں ٹنگے ٹٹھے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ وکھائے در دوارا سچ دربار۔ نو چیت پر بھ رہیا بھوں۔ دوس رین رین دوس سد جاگے نہ رہے سوں۔ ویکھے ہنس ہنس سر بنس کاگے، نگر کھیڑا سچ گراؤ۔ جو جن سرنائی ساچی لاگے، پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہوں۔ ساچا مجن چرن دھوڑ کرائے ماگے، ہنس بنائے کاؤں۔ دُرمت میل دھووے داغے، اک اُپجائے شبد راگے، سدا سہیلا دیوے ٹھنڈی چھاؤں۔ آپ اپنے ہتھ رکھے واگے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے پتا آپے ماؤں۔ سنگھ تیج بل بدھ دھار۔ شبد سُنہیڑا نو در ویکھے نو نوچ، لہج پھسج کر وچار۔ نام پھولن آتم بستی وچھی ساچی تیج، کایا گچھا ڈو گھی کندر ساچے مندر سد نیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، کرے کرائے جگت پیار۔ سنگھ لابھ پر بھ لینا لہ۔ آپ اٹاؤنی اپنی کول نہ۔ گر مورٹ ساچی صورت نو رو نورت اک دھیان رکھاؤنی، ہوئے ہنگتا دُور کراؤنی، ویکھ وکھانے ہر ہر سب۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، ویکھ وکھائے سچ گھر، جس جن ملیا نام ور، در دروارے رہیا پھب۔ سنگھ ہر نام ہری نہ پایا۔ پلے دے نہ کوئی دام، کایا چام رس پھیکا کھایا۔ جوٹھ جھوٹھ پیا جام، آتم رس نیکن نیکا دس نہ آیا۔ کلج رین اندھیری شام، پُرکھ ابناشی جانے بھيو، جیو جیو کا اندر وڑ کیا کوئی سکے چھپایا۔ اتم لیکھا چکے ساڈھے تن ہتھ سیں کا، محل اٹل اچل کوئی رہن نہ پایا ویکھے کھیل بیس بیس کا، نہ کوئی گائے راگ چھتیس کا، دس دسمیشا نہ کوئی جانے برہما وشن مہیش گنیشا در درویشا دھارے بھیکھا در درویش کہا یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، چیت دس کسے نہ آیا وس، نو کھنڈ پر تھی رہیا نس، آپ اپنے رنگ وکھایا۔ دس چیتر چتر سُبجان۔ آپے آپ گن ندھان۔ کرے کرائے پُن چھان، شبد مدھانا ہر بھگوانا اک رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نہکٹک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دہ دشا ونڈ رہیا ونڈایا۔ ہر سنگت ہر رنگ ہر در مانیا۔ چڑھے ایکا ساچی رنگت، در دوارے ساچی منگت، ملے میل پُرکھ سُبجانیا۔ جگت ترشاکٹے بھکھ ننگت، داتا دانی دیوے دان نام گن ندھانیا۔ سنگر پورا سدا سہائی جیوں نانک انگد، در دوار گھر سچ کرے پروانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے ساچی دات، ایکا شبد دُھر فرمانیا۔ کرم نہ جانے جیو جنت،

گر پورے جنائیا۔ آپ بنائے جس بنت، اپنی دیا کمائیا۔ شبد جہوا نیا دیوے ساچا منت، نہ دوسر کوئے دکھائیا۔ میل ملائے اپنا آپے کنت، نہ چھلا کوئی کرائیا۔ چرن دھیان گن ندھان پورن بھگونت، کرماں رکھ مٹائیا۔ شو شکر انت ہون بھسنت، پر بھ ساچا ایک رہیا جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک جوگ اگے دھر، ساچا راہ دکھائیا۔ شو شکر جٹا جوٹ دھار۔ کھڑے رہن پر بھ چرن دوار۔ ایک منگن درس اپار۔ شنبھو ناتھ ہر رکھنا تھ آپ رکھائے اپنا ساتھ، آپ اپنی کرپا دھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا دیوے کر، گرگھ ساچے اترے پار۔ پینٹ ہزار کی بنت بنائی۔ بہتر ناڑ نہ گنت گنائی۔ جگت وکارا نہ سکے جھاڑ، گر پورے نہ دتی ساچی مت مت سچی سمجھائی۔ درگھر ساچے نہ سکیا واڑ، ایک ات نہ بو جھ بھجھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، آپے ہوئے پچھے اگاڑ، سرب مٹائے جھوٹھی دھاڑ، آپ اپنا سر ہتھ ٹکائی۔ اک لکھ نہ لیکھا لکھایا۔ جوگی ناتھان بھیکھ وٹایا۔ سگلا ساتھ دس نہ آیا۔ مستک ماتھا جوت للائی تلک گر پورے نہ ہتھیں لایا۔ لوک مات نہ ہو یا پورا گھاٹا، ساچا راہ نہ کسے دکھایا۔ امرت آتم نہ پیا باٹا، ساچا ونجارا نہ بنیا نہ بنایا ساچا باٹا، جگت پساڑے وچ سما۔ جیو جنت کھیل بازی گر ناٹا، جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، آپ اپنے رنگ دئے رنگایا۔ اک لکھ رسنا گائے۔ پڑکھ ابناشی سدّ و سیا دکھ، پرتکھ ہوئے نہ درس دکھائے۔ گرگھ پورا ایک اوٹ چرن گر لئے رکھ، جنم ادھورا مات نہ جائے۔ آپے کرے لکھوں لکھ، لکھ لکھ نہ چا پ چپائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، جوت جگائے کایا ماٹا، کسے ہتھ نہ آئے تیر تھ تاٹا، اپنی دیا آپ کمائے۔ پچھلا گھاٹا پور کرائے آئے نیڑے واٹا، حاضر حضور درشن پاؤنا۔ آپے پاڑے بجر کپاٹا، شبد تورا ناد و جاؤنا۔ جوتی جگے سچ للاٹا، نور و نور ہر بھر پور اپنا آپ دکھاؤنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے کرپا کر، ساچے راہ آپے پاؤنا۔

★ ۱۱ چیت ۲۰۱۳ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ بٹالا ★

شاستر وید پر بھ جنائی۔ قتب جیو جن رہے گائی۔ آتم ساچی سیو گرگھ ورلے مات کمائی۔ پھل لگا ساچا نام میو، کایا پت ڈالی پر بھ ہری کرائی۔ در گھر پایا وڈ دیوی دیو، ملی سچ سچی سرنائی۔ داتا بھکھاری الکھ ابھید، اک وجائے دیا کمائے، شبد سچی ودھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نو

کھنڈ پر تھی ایک گھر رہیا دکھائی۔ پُران گیان پر بھ راہ چلایا۔ گُرمکھ وِرن لے بخشے چرن دھیان، شبد ملاح اِک رکھایا۔ آپے ہوئے نگاہبان، جم کا پھا رہیا کٹایا۔ جگت گُرمی کر قربان، ساچا دھرمی دھرم نشان، نام جھنڈا وِج برہمنڈاں ایک ہتھ پھڑایا۔ آتم اتم پین کھان، سَت سرور نہاؤن نہان، دُرمت میل پر بھ رہیا دھویا۔ شبد چڑائے سچ بان، دھرم رائے دی چکے کان، شبد راگ تن ویران، سُر ت سوئی گئی جاگ، گھر ساچے گان ایک رنگ دکھایا۔ جو دھا سورا ہر بلوان، کھانی بانی کر پچھان، جیاں جتناں دیوے دان، جو جن رہے سرناہیا۔ جاگرت جوت جگے بھگوان، ورن گوت مٹے نشان، ایک رنگ چڑھ شبد ترنگ اپنا آپ دکھایا۔ چرن دھوڑ اِک دکھائے سچ گنگ، گنو غریب نہانیاں کٹے بھکھ ننگ، انگ سنگ سنگ انگ آپ سماہیا۔ نو کھنڈ نو دوارے لگا جنگ، دسویں گھر کوئے نہ جائے آتم لنگھ، شبد رنگیلے پلنگ ہر بیٹھاگن نہدھانیا۔ گُرمکھ وِرن لے سچ دات نام وست در گھر ساچے لئے منگ، اٹھے پہر رہے پر بھات آتم انتر وہے ساچی گنگ، ملے میل سورے سرنگ، آون جاون گیڑ چکانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل وِج برہمنڈ وِرن جھنڈ چلائے اپنے بھانیا۔ وِرن جھنڈ چلائے اپنے بھانے، اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھایا۔ شبد پھڑے تیر کمانے، رسنا چلے آپ چڑھایا۔ پنچ جگائے سگھڑ سیانے، پنچاں بستر شستر نام استر آپ سہانیا۔ پنچ سنائے ساچے گانے، پنچم راگا آپ اکھوانیا۔ پنچم تیا جگت تانے، پنچم پھرے مات ہلکانیا۔ پنچ دکھایا اِک گیانے، ملے میل سری بھگوانے، تن بدھے ساچے نام گانے، ہوئے پئی گڑمانیا۔ پنچم ہوئے جگت ویرانے، اپنا آپ نہ کوئی پچھانے، آتم بھریا اِک گمانے، ہنکار وِکارا آتم ترشنا اِک رکھایا۔ گُرمکھ ساچا نوجوانے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد وِرن، نام مردنگ رہیا وجانیا۔ نام مردنگ وجے تن اندرے، ساچی رچن رچانیا۔ ہر جن دیکھے جگت دوارا اگے لنگھے، پر بھ ساچی بنت بنانیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی شبد گھوڑے کسایتنگے، اپنی ہتھیں واگ گندانیا۔ گُرمکھ ساچی منگ لین منگے، سولاں کلیاں تن شنکار سدارنگ رلیاں پُرکھ بھتار آتم سیجا اِک سہانیا۔ جوت زرنجن کر پیار، نیز انجن کجل دھار، سوہنگ بستر اپر اپار، چرن پریتی ساچی نیتی پھولن برکھا ایک وار، رت بسنتی ساچا کنتی آپے آپ سہانیا۔ دوس رین رہے منگلاچار، سنے سنائے آپ سُننہیار، بیٹھا دسویں گھر در سچ سچے دربار۔ نہ کوئی جانے جیو بھانڈا کچ، نو دوارے رہے پنچ، مایا متار ہی مچ، گُرمکھ وِرن اُدھرے پار۔ جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، ایک بخشے دھر درگاہی چرن پیار۔ چرن پیار جس جن پایا۔ شبد گھوڑے ہو آسوار، اندر مندر گنڈا لاہیا۔ ملے میل پر بھ میت مُرار، اچا لما کوئی دس نہ آیا۔

کنت بھتاری نر نرکاری ایکا ویکھے سانجھیا، سب گھٹ اندر آپ سما۔ سیتل ٹھانڈا در دوار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے جگت ور، اپنی گود رہیا اٹھایا۔ آپ اپنی گود اٹھائے، گر گوہند گوپالا۔ ہر جن ہر دا سودھ دکھائے، دیوے دات وڈ کر مات کملاپات ہر شبد کرپالا۔ اگادھ بودھ بودھ جنائے، آتمک دُھن اک اُپجائے، سُن من پر بھ دے تڑائے، دیپک جوت کر اُجالا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے شبد ور، سدا شاہ نہ ہوئے کنگالا۔ جگت شاہ کل ہوئے کنگال۔ کوئی نہ ملے دُھر در گاہ سچ ملاح، چاروں کُنٹ تھکے بھال۔ پنچ وکارا پھڑیا راہ، دھرم رائے گل پائے پھاہ، کوئے نہ سکے مات سرت سنبھال۔ لاڑی موت اپنا آپے لائے داء، گھر گھر اڈے انتم کاں، نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں، نہ ہووے کوئی سہائیا۔ کوئی نہ دیوے ٹھنڈی چھاں، ایکا بھلیا ہر ہر ناں، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے شبد ور، اک دوارا بنک اپنا آپ دکھائیا۔ بنک دوارا چھڈ، جگت سما۔ نر نرکارا اندروں کڈھ، ہنکار وکار بھرایا۔ ویلے انتم کون لڈائے لڈ، موہ پیارا ساچا سچ نہ کسے کمایا۔ انتم ساک سجن سین، مات پت بھائی بھین سب دینے چھڈ، دھرم رائے ڈنک وجایا۔ کسے کم نہ آوے ناڑی ماس ہڈ، جوٹھا جھوٹھا وکار ودھایا۔ ایکا ایک پر بھ چرن ٹیک، جگت مایا نہ لائے سیک، پر بھ نام جھنڈا گر گھ ساچے گڈ، دو جہانی رہیا جھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، بھرم بھلیکھا دیوے کڈھ، دُئی دویتی اندر وڈھ، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ رنگے رنگ کرتار، کایا چولی رتیا۔ جن بھگتاں کرے پیار، آپے دے سمجھاوے تیا۔ کلجگ انتم ہون خوار، ایکا وگے واتتیا۔ ستاں دیپاں کوئے نہ پاوے سار، نہ کوئی دسے نار ستیا۔ بھرے رہن خالی بھنڈار، نہ کوئی سوانی سر اٹھائے بھتیا۔ ناتا تے میت مرار، ناری کھوت نہ کرے پیار، نہ کوئی دیوے دھیرج بتیا۔ چاروں کُنٹ ہاہاکار، شبد مارے ڈاڈھی مار، کرے کھیل پر بھ کملاپتیا۔ جیو جنت دوت دُشٹ نار و بھچار، ویلے انت نہ کوئی سہار، لتھی پت اُبل رت، نہ ملیا میل پت پتی پتونتیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو کھنڈ پر تھی پاوے سار، سنت سہیلے لئے اُبھار، دیوے درشن اگم اپار، ایکا ایک چرن کول کول چرن اُپر دھول بنائے ساچا نیتیا۔ چرن ناتا جوڑ، گر گھ ترایا۔ دُھر در گاہی آیا دوڑ، مات گھ نہ کوئی اٹھایا۔ آپے آپ براہمن گوڑ، شبد جوت سپوتا آپ اُپجایا۔ سمبل نگر ویکھے لما چوڑ، ساڈھے تن ہتھ آپ بنایا۔ جوت نرنجن ساچا شبد لائے پوڑ، آپے چڑھ ویکھ دکھایا۔ لکھ چوڑاسی ویکھے مٹھا کوڑ، بھنے بھنہار رگھرایا۔ دو جہانی رہیا دوڑ، بیڑا بنھنہار داتار کلجگ بیڑا بے لایا۔ گر کھماں

آتم لگی ایکا اوڑ، پر بھ امرت آتم گھ برس اپنا آپ دکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، ایکا دیوے شبد ور، جگت بھنڈارا دیوے بھر، آپ اپنے جہا کر، اپنی گود آپ اٹھائی۔ آپ اپنی گود اٹھائے گرگھ ساچے لال۔ پُرکھ ابناشی دیا کمائے، دیناں بندھو دین دیال۔ ساچی نینا نام چلائے پکڑ بیٹھائے، نہ کوئی جنائے شاہ کنگال۔ ساچا سنیا آپ اھوائے، بھینا بھنیا جگت ہو جائے، جگت اولڑی چلے چال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے چرن پیار، پھل لگائے کایا ڈال۔ کایا ڈال لگا پھل، پر بھ ساچے مات لگایا۔ امرت آتم سہایا تال، گرگھ ساچا نہاؤن آیا۔ ملی وست نام دھن سچا مال، جگت جنجالا موہ چُکایا۔ دُھر درگا ہی آپ دلال، کھج انت کرے پرتپال، جس جن پلا آپ پھرایا۔ شبد سروپی مار اچھال، ہر جن سنت سہیلے آپ اپنے لئے بھال، اندرے اندر ساچے مندر شبد ڈوری تند بندھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے چرن پیار، متی دند ہر بخشند، مات سیر امرت نیر کٹے ہوئے پیر، سکھ ساتک سہج سہج سہایا۔ جوت اکالن منگتی، گر سکھ تیرے پیار دی۔ مات رکھائے ساچی سنگتی، سک تیرے دیدار دی۔ اٹھے پہر بھکھ ننگتی، کرے ویس شبد شنگار دی۔ آپے ہوئے انگ سنگتی، بجر کپاٹی دیوے پاڑ۔ رُوح نمائی وری آئے در منگتی، ملائے میل پر بھ ساچے لاڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، درس دکھائے دیا کمائے، نیڑ نہ آئے پنچم دھاڑ۔

★ ۱۱ چیت ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ضلع امرتسر دربار وچ ٹور تون واپس آکے پنچ رتی کیسر، دس رتی کا کا جگدیش سنگھ دی راکھ،

گیاراں مشری کوزے اتے اک نریل سنگت نوں بھیٹ کیتا،

کسے سنت مہاتما آد نوں نہیں دتا ہر سنگت نوں ودھائی ہووے ★

جگو جگ پر بھ یاترا، کرے کرائے آپ۔ تن پہنے شبد گاترا، ویکھے وڈ پرتاپ۔ کسے ہتھ نہ آئے وید شاسترا، کر کر تھکے جیو جاپ۔ ہر جوت نہ کوئی لگ نہ کوئی ماترا، نہ کوئی پتا نہ کوئی باپ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنا آپ۔ آپ اپنا آپے جانے، آپ اپنی بنت بنایا۔ وار تھت آپ اپنی ویکھ دکھانے، سمت سمتی تھت سہایا۔ نت نوت کھیل جہانے، اگم اگی کار کماہیا۔ جگت جگائے راجے رانے، سہسے دستار بٹھایا۔

آپ کرائے چرن دھیانے، جگ جگدیشا دیا کمائی۔ تھے مات جگت ابھانے، انت نمانے لئے بچائی۔ کرے کھیل والی دو جہانے، چرن کول بخشے سچ سچئی
 سرنائیا۔ سچ دستار پر بھ سپیس لگائے۔ جگت و ہار اپنے ہتھ رکھائے۔ کرے کرائے اولڑی چال، چھتر تاج کسے رہن نہ پائے۔ شبد کھنڈا پھڑ دو دھار، نو کھنڈ
 پر تھمی پاوے سار، راج راجان شاہ سلطان مٹائے۔ پنجم رتی پنجم کیسر، کرے کھیل پر بھ وچ تھنسیسر، مستک لکا تک لگائے۔ جوتی جوت سرپ ہر، بھید
 ابھیدا اچھل اچھیدا اول چھل دھاری جوت نرنکاری، سرشٹ سبائی پسر پساری، دس کسے نہ آئے۔ رتی دس پر بھ رکھی خاک، گرگھ ساچے ہتھ پھڑائی۔ لیکھا
 کھے اک اک ٹانک، لکھنہار آپ اکھوائیا۔ انت کنت سر پائے خاک، بنک دوار نہ کوئی سہائی۔ کوئی نہ دسے عاتی عاق، پاکی پاک سرب خدائی۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھٹ گھٹ اندر مارے جھات، ویکھنہار دس نہ آئی۔ اک نریل ہتھ سنگھ شیر دلیر، آپے آپ اٹھائی۔ سادھاں سنتاں
 رہیا گھیر، کل سمرتھ بنت بنائی۔ کون چکائے میر تیر، جیو جنت ہوئے سہائی۔ مایا رانی گھر گھر در در لگے ڈھیر، ساچا کنت نہ کوئی ہنڈھائی۔ کرے کھیل
 پر بھ پہلی ویر، ویس اویسا روپ وٹائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دس دسمیسا بنت بنائی۔ دوس دس دس دس بیس، ہس ہس نس نس
 مات لنگھائی۔ سادھ سنت جوٹھے جھوٹھے مایا و ہن رہے پھس، نہ سکے کوئی جھڈائی۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی ایکا ایک راہ ساچا رہیا دس، سنجگ مارگ
 ساچا اک دکھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پرگٹ ہوئے انت پر تکھ، گرگھ ساچے لئے رکھ، جوٹھے جھوٹھے دے کھپائی۔ دوس دس کر
 و ہار۔ پہلی چیتر پر اپکارا۔ دسویں چیت ڈنک نگارا۔ کرے کھیل پُرکھ اینکارا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی دھارا۔ مشری
 کالکھ مٹھارس، پر بھ ساچے ہتھ اٹھایا۔ سنت سہیلے ویکھے نس نس، ساچا میت کوئی دس نہ آیا۔ کلجگ تیری اتم ہوئی بس، جھوٹھی ریت جگت چلایا۔ لکھ
 چوراسی ہوئی بھس، آتم رس سرب گویا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے رنگ سمایا۔ دس اک گیاراں، چیتر چنت مٹائی۔ در دوارے
 شبد بہاراں، پر بھ ساچی بنت بنائی۔ کرے کرائے مات و ہار، سادھ سنت نہ کوئے بھیو جتائی۔ آپ جانے اپنی کارا، مایا پائے بے انت ایکا ایک (جال)
 وچھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، مشری قالب کو جا گیاراں، امرت کرے ساچی دھارا، مٹھا سیر ہر گنی گھیر ساچی ونڈن ونڈ ونڈائی۔ دسم دوارى دس گھر،
 دس کوئی نہ آیا۔ نو دوارے ویکھ در، مایا پیسن پیس پچھایا۔ کس دیوے پر بھ ساچا ور، کھ سگن دے لگایا۔ چاروں کنت آوے ڈر، نام گنن جگت کرایا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگت دیوے شبد ور، لوک ماتی مان دوا یا۔ گر سنگت پر بھ مان دوائے، ساچا راگ سنا یا۔ اک دس پر بھ بنت بنائے، آپ اپنی دیا کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک گیاراں دس اک دس کرے سچی گڑ مائی۔ گر سنگت کرے مات سچی گڑ مائی، ساچا سنگن مکھ لگایا۔ سنجگ تیری ساچی وٹی ودھائی، گر پیر سادھ سنت کوئی رہن نہ پایا۔ ایکا ایک نہہکنک سچی سر نائی، آتم سیر امرت نیر دیوے مکھ چوایا۔ چاروں گنٹ ایکا ڈنک وجائی، راؤ رنک رہیا جگائی، شبد دھیر اک دھرا یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مشری کوڑا بھو چکائے دوجا، رہن نہ پائے کوئی تیجا، چوتھا گھر ایک در ملے ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سنگت دے مکھ چوایا۔ گر سنگت دے مکھ لگائے، تھت وار اپاری۔ اٹھے پیر مگن رکھائے، دیوے نام نماری۔ جگت ترشنا گن بھجائے، شبد بھرے بھنڈاری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوڑا سی دیوے ور، آپے بیٹھا اک اکلا، جوتی نور کر اجیاری۔ گر سنگت کل ونڈی ونڈ، پر بھ ساچا آپ ونڈا نیندا۔ دوس دس پر بھ پلے بنھی گنڈھ، سادھ سنت نہ کوئی گھلانیندا۔ گر مکھ ساچے سنت جناں دوس گیاراں جیرج انڈ پھنڈ کٹانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچی دست نام دات آتم جھولی اپنی بھچھیا پانیندا۔

★ ۱۲ چیت ۲۰۱۳ بکرمی سنت ہر بھجن سنگھ دے گرہ توپ خانہ لائن پٹیللا ★

ہر پُرکھ اگم، اگم سما یا۔ نہ مرے نہ پئے جم، دس کسے نہ آیا۔ نہ رووے چھم چھم، نیتز نیر نہ کوئے وایا۔ پون سواسی نہ لئے دم، آپ اپنے رنگ سما یا۔ دوس رین رین دوس نہ کھائے کوئی تم، آہار پیار نہ کوئی ودھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے وچ سما یا۔ آپ اپنے وچ سمائے۔ ہر پُرکھ ابناشی لکھ چوڑا سی جگت اپائے۔ سرب گھٹاں گھٹ واسی، پاربرہم برہم آپ بنائے۔ کایا منڈل ساچی راسی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انت جگا جگنت ویکھے کھیل کھنڈ منڈل ور بھنڈ برہمنڈ جیرج انڈ اپنے سنگ سما یا۔ گر شبد امول ہے، گر مکھ ور لے پایا۔ رسنا رہے بول ہے، آتم پڑدہ کھول نہ درشن پایا۔ جگت مات تولیا پورے تول ہے، اندھ اندھیر نہ بھرم مٹایا۔ ہر گھٹ واسی وسے سدا کول ہے، کایا مندر اندھیری کندر دس

کسے نہ آیا۔ گر پورا حاضر حضور ہے، آتم پڑدے دیوے کھول ہے، شبد ہتھوڑا اک رکھایا۔ دیوے دست نام انمول ہے، پنچم کوڑو کوڑ دے مٹایا۔ شبد چوہ اکھڑا ایک بول ہے، پنچم میلا آپ ملایا۔ اُتجے دُهن اناہد وجے ساچا ڈھول ہے، راگ راگنی دس نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دیوے شبد جنایا۔ شبد پایا گھر اپنے، وجی نام در ودھائی۔ جیبا جاپ جیت جپ چنے، ہوئے ترشنا اگن جلائی۔ مایا ممتا دوس رین تن تپنے، سرتی سرت نہ شبد بھوئی۔ گر مورت اکال دیال، نیز نین نورت دس نہ آئی۔ شبد نہ لائے سچ اُچھال، بند کواڑ آپ رکھائی۔ پھل نہ لگے کایا ڈال، پنچم دھاڑا مگر لگائی۔ گر پورا ہوئے آپ رکھوال، بہتر ناڑا ایک دیوے جوت جگائی۔ آپے ہوئے شاہ کنگال، پلے بنھے سچا دھن مال، گر پورے دیا کمائی۔ امت آتم ویکھے بھریا تال، تال سہاوا اک سہائی۔ گر پورا چلے نال نال، اندر باہر گپت ظاہر آپے ہوئے کھوج کھجائی۔ سرت سوانی ہوئی بے حال، شبد وجائے ساچا تال، آپے لئے سرت سنبھال، جس جن ساچے دیا کمائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر پورے دیوے شبد جنائی۔ گر پورا شبد آدھار ہے، گر گھ جگائے۔ گر گھماں کر پیار ہے، آتم جھولی لئے بھرائے۔ آپے آپ سچا سکدار ہے، دو جہاناں ہوئے سہائے۔ دوس رینا پھریدار ہے، ایڑا پنگل رہیا جگائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گھ ساچے سنت سہیلے، آپ کرائے اپنے میلے، گر گھ ساچے سنگ ملائے۔ نہ کوئی سا جن نہ کوئی میتا۔ جس جن ملیا پڑکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی کایا مندر سچ مسیتا۔ ایک شبد راگ سنائے، بھانڈا بھو بھرم بھنائے، مان رکھائے اٹھاراں دھیائے گیتا۔ پھڑ پھڑ باہوں پار کرائے، منجدھار کوئی رہن نہ پائے، امرت دھارا گھ چوائے، کول نا بھی آپ اٹائے، آپ کرائے سائک سینتا۔ آتم سیجا اک وچھائے۔ شبد سنگھاسن ڈیرہ لائے۔ جوت زرنجن منگل گائے۔ سرت سوانی خوشی منائے۔ پڑکھ ابناشی در گھر ساچا ایک ایک آتم پائے۔ جیو پنڈ جن بھانڈا کاجا، پنچ دوارے رہیا ناچا، پار برہم برہم بھو نہ رائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد در، ساچا پلا نام پھرائے۔ نام پلا جس جن پھڑیا۔ شبد گھوڑے مات چڑھیا۔ گر پورا پڑدے دے کج، آدانت کدے نہ ڈریا۔ اک کرائے مکہ کعبہ حج، آپ اپنے آگے کھڑیا۔ امرت آتم پیائے رنج، پریم پیالہ ایک بھریا۔ شبد تال تن جائے وچ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد در، نہ کدے جے نہ کدے مریا۔ گر پورے اوٹ جس جن رکھائیا۔ کایا لگے شبد چوٹ، آتم گھر وجے ودھائیا۔ ہوئے کڈھے کھوٹ، آپے جانے جان جنایا۔ جس جن ملے نام اتوٹ، اتھ بھنڈار سدا رکھائیا۔

گرگھ سنت بھگت بھگونت وچوں کوٹی کوٹ، ساچے پوڑے آپ چڑھائیآ۔ جیو جنت آنھیو ڈگے بوٹ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ وکھانے تھاؤں تھانیا۔ نام پایا پد نربانا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی در دوارے اپنے سد، نو دوارے نہ لنگھی ہوئے، ملیا میل نہ پُرکھ بھگوانا۔ ہر رگھرائی سار نہ پائی جوت نرنکاری ویکھے ساچی جد، دیوے سچا شبد نشانہ۔ امرت آتم ساچا جام پیائے ساچی مدھ، ایکا راگ سنائے گھر سچا ترانہ۔ نام وہنا بیٹھا وچ اندھ، پار کنار کون وکھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھید ابھیدا اچھل اچھیدا، ویکھ وکھانے چارے ویدا، کھانی بانی انجیل قرآنی شاہ سلطانی اک نشانی نام رکھائے۔ نام خزانہ ہر پرینا، اپنے ہتھ رکھایا۔ آپے ہوئے دانا پینا، ویکھے کھیل سرب گھٹ رایا۔ گرگھان کرے کایا ٹھنڈا سینہ، چرن کول کول چرن جس جن دھیان لگایا۔ پار کرائے دوارے تینا، چوتھا گھر راہ وکھایا۔ ایکا راگ سنائے بھینا، ہنکاری بینا دے بھٹائیآ۔ چرن دھوڑی ساچا امرت جل گرگھ نہائے ساچا مینا، ساچا مجن اک کرایا۔ نہ کوئی مذہب نہ کوئی دینا، اکھر وکھر ایکا کینا، ایکا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد دوارا ویکھے گھر، کون گر میل ملایا۔ دھر اُچجائے شبد سُر، مول منتر تن بھجائے بسنتر، گگن مگن لگن سگن کھ لگایا۔ پنچ تت پنچ بنایا۔ پنچم میل ملایا۔ پنچم رت وچ سمایا۔ پنچم میت رکھایا۔ پنچم مت دے سمجھایا۔ پنچم دس نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا نور کر، نورو نور رہیا سمایا۔ کایا تن اپر اپار، ساچا جوڑ جڑایا۔ مت من بدھ کر پسا، اپنا بھو چھپایا۔ من چنچلہار کرے وبار، جگت وبارا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رکھے چھایا۔ مت بدھ پتر سوانی، دوس رین کرے پتر انیا۔ ملیا میل ساچے ہانی، اپنے بھانے سد سمایا۔ جگت مایا تینا تانی، چارے کھانی رہیا سمایا۔ اندر بیٹھا جان جانی، بھید ابھیدا گھ چھپایا۔ نہ کوئی جانے جیو پرانی، اچھل اچھیدا بھیکھ وٹائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ہر رگھرائیا۔ آپ اپنا گھ چھپایا۔ کایا مندر سچ دوارے، ہوئے ترشنا جگت دکھ ودھایا۔ پار برہم آتم پائے نہ سارے، گرگھ ورلے اُجل گھ کرایا۔ جس جن کرپا کرے ہر ہر اگم اپارے، جوتی جوت سروپ ہر، جس جن دیوے شبد ور، شبد کھنڈا وچ برہمنڈاں نکھی رکھے دوویں دھارے۔ شبد کھنڈا جگت بلوان، گرگھ ورلے ہتھ اٹھایا۔ گر پورا دیوے ہو مہربان، دھیرج یت آتم ہتھ تس رکھایا۔ اک پھڑائے شبد نشان دھر درگا ہی آئے نٹھ، آتم برہم گیان جنایا۔ پنچاں گیرے اُلٹی لٹھ، اگنی جوتی لائے مٹھ، اٹھسٹھ تیرتھ دے وکھایا۔ چرن دوارے آئے نٹھ، جوتی جوت سروپ ہر، جس جن دیوے شبد ور، اُلٹی لٹھ دے

گڑایا۔ ہتھ ڈنڈا جگت بلکاری۔ آپ دکھائے کایا آتم پار کنڈھا، نہ کوئی جانے چار دواری۔ منمکھ جیو ڈہائی رنڈا، اٹھے پہر دوس رین رہے وِ بچاری۔ ہر جن ساچا ہتھ پھڑے چند پرچنڈا، نو دوارے پائی جائے ونڈا، ماری جائے وارو واری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے نام ور، میل ملائے دسم دواری۔ دسم دواری گرگھ گرگھ ورلے پایا۔ پر بھ ابناشی اک اِکلا، آتم سیجا آسن لایا۔ آپ وسائے سچ محلہ، امرت تال اک سہایا۔ نہ کوئی دسے ڈونگھی ڈلا، اندھ اندھیر رہن نہ پایا۔ نہ کوئی جانے جلا تھلا، گھڑی گھڑی پل پلا جوتی نو رہیا اُپایا۔ دئی دوتی میٹے سلا، شبد کرائے ایکا ہلا، ساچا بھلا ہتھ پھڑایا۔ سچ دوارا آپے ملا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سُنہیہرا ایکا گھلا، گرگھ سوئے رہیا جگایا۔ گرگھ سویا جائے جاگ۔ جگت ترشنا بھجے آگ۔ دپیک جوتی جگے چراغ۔ گر پورا دیا کمائے، ہنس بنائے کاگ۔ آپ اپنے رنگ رنگائے، شبد گھوڑے تنگ کسائے، باہوں پھڑ چڑھائے آپ اپنے ہتھ رکھے واگ۔ در گھر ساچے میلا میل ملائے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُرمت میل دھوئے داغ۔ دُرمت میل دھوئے داغ تن، ایکا شبد جنایا۔ شبد ڈوری پائے من، دہ دِشائے بندھایا۔ ایکا راگ سنائے کن، آتم ترشنا حرص مٹایا۔ بھانڈا بھرم پر بھ دئے بھن، پنچ نہ لائن ڈن، دئی دوتی وساپار کرائیا۔ دپیک جوتی جگے چن، ہوئے پرکاش آتم انھ، اگیان اندھیر دئے مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن دیوے شبد ور، اک وسائے ساچا گھر، ساچے مندر اندر کُنڈا لایا۔ مندر اندر چار دواری دس کسے نہ آیا۔ کایا اندھیری ڈونگھی کندر، دوس رین اندھیرا چھایا۔ ایکا وِجا ہنکاری چندر، بن گر پورے کسے نہ لایا۔ نو دوارے بھوندے بندر، گورکھ مچندر اُچے ٹلے ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ میلا ساچے گھر، در دوارا اک دکھایا۔ در دوارا اُچ محلہ، پر بھ ساچے آپ سہایا اے۔ وسے ایکا دھام اٹلے، ہتھ کسے نہ آیا اے۔ گرگھ ورلے گھال ساچی گھالی، ملیا نام شبد دلالی، ساچا حصہ مات ونڈایا اے۔ دھر در گاہی ملیا ماہی، دوس رین کرے رکھوالی، دوویں ہتھوں رکھے خالی، ساچا ڈنڈا نام پھڑایا اے۔ جگت اولڑی چلی چالی، جگی جوت اک نرالی، کایا مندر سچ دکھائے دھرم سالی، دپیک جوتی اک جگایا اے۔ سُرمت سوانی حال بے حالی، دیکھے کھیل مستک گگن ساچی تھالی، نام سہاگن جگت ویراگن وڈ وڈ بھاگن ساچا سپس گنڈایا اے۔ در گھر ساچا سہائی، جیبا پر بھ ابناشی راگن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد جوڑا ایکا گھر بہایا اے۔ سنگر دوارا دھن ہے، ست پرکھ جنائی۔ جس جن آتم جائے من ہے، ہوئے شبد سچی کُرمائی۔ دئی دوتی لتھے تن ہے، گھر ساچے

وَجَّ ودھائی۔ ایک راگ سُنئے کُن ہے، دوس رین رہے لولائی۔ جوت نرنجن چڑھائے ساچا چن ہے، اندھ اندھیر دئے مٹائی۔ دیوے سچا مال دھن ہے، نہ سکے کوئی چرائی۔ اک وسیرا ساچے گھر ہر جن کرائے، نہ کوئی چھری نہ کوئی چھن ہے، ساچا میل ہر رگھرائی۔ دھرم رائے نہ دیوے ڈن ہے، پتر گپت نہ بھیو گھلای۔ سنت دوارا نہ جانن جیو اٹھ ہے، بھرے بھلی سرب لوکائی۔ ہر بھگت سدا سدا سد دھن دھن دھن ہے، سادھ سنگت جس جن من بھائی۔ لکھ چوراسی ہووے کھن کھن ہے، اتم جوتی میل ملائی۔ آپے بیڑا رہیا بٹھ ہے، جس جن تیری بنت بنائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، دو جہاناں ہوئے سہائی۔ آئے در دوار، وقت سہایا۔ گر پورا کرے وچار، راؤ رنک نہ کوئی جنایا۔ شبد گھوڑے ہو اسوار، جن بھگتاں پہریدار، دہ دشا وچ سمایا۔ نو دوارے کرے خبردار، دسویں میل میت مرار، سجن سہیلا آپ اکھوایا۔ گر چیلہ بھرم نوار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگت سہیلا سہائے سچ در، سچ سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ اتم گھر شبد سنگھاسن پر بھ ساچی سچ وچھائی۔ بیٹھا رہے پُرکھ ابناشن، دوس رین ایک رنگ لایا۔ گر گھ ورا لاجے سواس سواس، پر تھی آکاشن ایک رنگ دکھائی۔ بھگت جنان ہر داس داسن، داسی داس آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے شبد ور، کایا منڈل راس جس رچائی۔ منگی منگ اپار، چرن دواریا۔ کرپا کرے اپر اپار، دیوے شبد سچ سہاریا۔ پھڑ پھڑ باہوں کرے پار، آپ کرائے پار کیناریا۔ سوہنگ شبد سچا جیکار، بے جیکارانو دواریا۔ اتم ترشنا دئے نوار، ہوئے سنسا کرے خوار، مارے شبد کھنڈا دو دھاریا۔ ملے میل میت مرار، ہر جن ہوئے سہائی سہاگی نار، کنت کنتو بلا اک ملا رہیا۔ دیوے نام وست شبد آدھار، دو جہانی کرے پار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد وچولا وچ بنا رہیا۔ شبد وچولا جگت ہے، گر پورے دئے ملائے۔ گر گھ ساچا بھگت ہے، حاضر حضورے درشن پائے۔ لیکھے لائے بوند رکت ہے، لکھ چوراسی پھند کٹائے۔ گر منتر آد شکت ہے، سچ شکتی دئے ملائے۔ کلجک ویلا اتم وقت ہے، ہر جن سوئے لئے جگائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ دیوے شبد ور، بیڑا کلجک پار کرائے۔ سرت سوانی دئے ڈھائی۔ گر ملے ساچا ہانی، دوس رین رہی راہ تکایا۔ امرت اتم دیوے ٹھنڈا پانی، تیجے نیتر ساچے نین درس دکھائی۔ آپ چکائے جم کی کانی، پنچم بولے ساچی بانی، سچ سوانی کن سنائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھت بھوکھت اک لکھائی، لہنا دینا مول چکائی۔ ساچا لیکھا ہر لکھائے۔ بھرم بھلیکھا جن کڈھائے۔ مستک لکھے ساچی ریکھا، نام میخا ہتھیں

لائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے نام ور، جگت میلا میل ملائے۔ امرت میگھ برسے ساون، سیتل ٹھنڈی دھارا۔ حرص مٹائے کامنی کامن، مہینے رہے باقی باراں۔ اک پھڑائے اپنا دامن، دیوے درس اگم اپارا۔ دُھر درگاہی ملے ساچا ضامن، لوک مات ہوئے جھٹکارا۔ رین مٹے اندھیری شامن، اگیان ونا سے دُھندوکارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ساچا دیوے شبد ور، گر پورا کرپا دیوے کر، گرگھ نہ ہوئے مات خوارا۔ بنائے بنت جس بنت بنائی۔ جیو جنت جن جن جن رہے سدا سرنائی۔ آپے جانے آدانت، بھرم بھلیکھا رہے ناہی۔ ساچی سرن ساچے سنت، جگت وچھوڑا ہوئے ناہی۔ رسنا ناؤں نیا منت، رنگ بسنت تن چڑھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر اپنی کرپا دیوے کر، آتم گھر وجے ودھائی۔ وجے ودھائی ناد انادا۔ ملے میل ساچے ماہی، پائے بھيو برہم برہماد۔ اک دکھائے ساچا تھائیں، دھام اگما شبد جنائی بودھ اگادھا۔ آپ سوارے اپنا کما، مانس دیہی کایا ماٹی جھوٹھا چٹا، دوس رین جس جن رسن ارادھا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش شبد سرُپی دیوے تھما، بہتر ناڑی تن من من تن ساچا بادھا۔ پُرکھ اگمرا اگم اگما، جوتی جوت سرُپ ہر، میل ملائے مادھو مادھا۔ نام ور جو جن پائے۔ مدراماس رسن تجائے۔ سواس سواس ہر گن گائے۔ آس پاس پر بھ آپ ہو جائے۔ دوس رین نہ ہوئے اداس، چرن سرن سرن چرن جو جن سیس جھکائے۔ شبد جنائے پر تھی آکاش، لیکھے لائے ہڈ ناڑی ماس، لکھیا لیکھ دس دس ماس چکائے۔ گرگھ ساچے سد بل بل جاس، گر منتر جو تن ٹکائے۔ گر منتر آتم برہم گیان ہے، دیوے شبد جنائی۔ جگا جگنتر ساچی بان ہے، جن بھگتاں ملے وڈیائی۔ ایک ونج سچا ناؤں کایا جھوٹھ مکان ہے، تھر رہنا مات ناہی۔ ساک سجن سین مات پت بھائی بھین نہ کوئی پن کھان ہے، ویلے انت ہوئے جدائی۔ ایک ایک گر شبد سچا نشان ہے، ساچے گھر ہوئے سہائی۔ گرگھ ور لے لوک مات مار جھات در دوارے ساچے مان ہے، لکھ چوڑا سی پھرے ہلاکائی۔ جوت زرنجن نور زرنتر کوئی کوٹ بھان ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایک دیوے شبد ور، سوہنگ ساچا جگت بھگت ایک ایک بان ہے۔ سرت شبد پر بھ بنھے ڈور۔ ویکھ دکھانے اندھیر گھور۔ نیڑ نہ آئن پنچے چور۔ ہر بن اور نہ دیسے کوئی ہور۔ آپ مٹائے مور تور۔ نام وست سچ پلے بنھے، دوس رین جن کھائے بھور۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد دیوے ساچا ور، بیٹھا ہر ویکھے مٹھے کوڑ۔ کوڑا مٹھا کایا ریٹھا۔ گرگھ ور لے گر اپنا ڈیٹھا۔ ساچا نام پیسن پیسا۔ چنتا سنسا جگت روگ، آتم ترشنا ہلاکائی۔ گر منتر رہے سدا ویوگ، رتی جوتی کُن نہ پائی۔ کون ملائے میلا کرے دُھر سنجوگ، کرتی کرت رہیا کمائی۔ آتم رس ملے ساچا بھوگ، امرت

ساچا سپر سیرنی رسنادے پلایا۔ شبد چگائے ساچی چوگ، نیڑے دُور دُور واٹی ایگا گھر دکھایا۔ ایکا ملے درس امیگھ، کایا کوڑ کوڑتی انت رہن نہ پانیا۔ جُگا
 جگت نہ ہوئے وجوگ، جس جن بخشے چرن دھوڑتی، ساچی بخشی آپ اپنی سرناگتی، لیکھے لائے مورکھ مگدھ موڑھ موڑھتی، اچل سرتی سرت سوانی جس
 جن بھیٹ چڑھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے ہووے کھیوٹ کھیٹ، کایا کھیڑا مٹائے پنچاں جھیرا، اک دکھائے گھلا دیہڑا، بیڑا آپے بئے لایا۔ بیڑا بئے
 لائے پار۔ شبد کرے تن شنکار۔ پورن اچھیا پائے بھچھیا، ہوئے رچھیا وچ سنسار۔ نیز لوچن نین جس جن دسیا، آتم لاپے جھوٹھی دسیا، لیکھائے پنچم یار۔
 جگت وکارا پھڑ پھڑ کٹھیا، تیر نرالا ایگا جھٹیا، بحر کپائی جائے پاڑ۔ گرگھ ورلے لاہا درگھر ساچے لٹیا، امرت آتم پیتا ایگا گھٹیا، درشن پائے نر نرکار۔ آون
 جاون مات بھٹیا، جس جن کرپا کر، ایکا بخشے چرن پیار۔ آلس نندرا جگت وہار۔ گر پورا توڑے جس جن وجا جنرا، اٹھے پھر رہے اجیار۔ کایا دیکھے بن بن
 بندرا، گوپی کاہن کرشن مرار۔ جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، جگت ترشنا دیوے مار۔ آتم بولے پردہ کھولے، آتم برہم جنایا۔ آتم وسے
 سدا سد کولے، آتم وسے کایا چولے، بھیونہ آیا رانیا۔ آتم پورے تول تولے، دیوی دیو آپ اکھوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن
 دیوے آتم برہم جنایا۔ سنگر ساچا ساکھیات، سگل سمگری ساتھ۔ گرگھ ساچا پارذات، کوستک نیاٹکا ماتھ۔ دیوے سچا نام راتھ۔ ڈھر درگا ہی ساچی دات،
 ملے میل ہر سجن سہیل، بھگت وچولا تریلوکی ناتھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، سنگر ساجن میل ملائے، راجن راج ہر آپ اکھوائے، ساجن ساز بنت بنائے،
 لیکھ چکائے سپاں ساڈھے تن تن ہاتھ۔ سنگر پورا پایا، گھر ساچے وجے ودھائی۔ جوتی نوراً جس اپایا، اندھ اندھیرا رہیا مٹائی۔ ناد انادی شبد تورا اک سنایا،
 سنجھ سویرا اک کرائی۔ برہم برہادی وچ سمایا، پار برہم بھیونہ رانی۔ آد جگادی اک اکھوایا، بودھ اگادھی شبد وڈیائی۔ موہن مادھو مادھی بن کے آیا، کلج
 کھیلے کھیل آپ رگھرائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، کلج انتم انت گرگھ ورلے میل ملاوا ساچے کنت، منتمگھ جیواں رہے جدائی۔ نہکلنک
 کل جوت جگائے، وید ویاس لکھاری۔ ساچا ڈنک شبد وجائے، راؤ رنک سہائے بنک دواری۔ ایکا انک آپ ہو جائے، چار ورنان کرے اک پساری۔ سادھ
 سنت جیو جنت جگ شک مٹائے، دہ دشا دیکھے چار دواری۔ گرگھ ساچے بھگت جگائے، جیوں جنک انک بلکاری۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر،
 کرے کھیل اپر اپاری۔ نہکلنک بلی بلوانا۔ آپ اٹھائے راؤ رنک، دیکھے کھیل دو جہانا۔ نام رکھائے واسی پُرگھنک، شبد رکھائے تیر کمانا۔ آپے ہوئے سنت

کُمارا، اتم کھیلے کھیل مہانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو کھنڈ پر تھی ونڈ ونڈانا۔ نو کھنڈ پر بھ ونڈے ونڈ، کھج دے دُہایا۔ شبد پھرے چنڈ پر چنڈ، چارو گنٹ دے رنڈ، جوٹھ جوٹھ بھیکھ پکھنڈ دے مٹایا۔ دیکھے کھیل سرب برہمنڈ، برہما برہم لوک رہیا راہ تکایا۔ آپے ستا دے کر کنڈ، شو شکر انکر کنکر باشک تشکا گل لٹکایا۔ کھج اودھ گئی ہنڈھ، سُرپت راجا اند کروڑ تیتیا، نیتز دیکھے ہر جگدیشا، کرے کھیل بیس اکیسا، لوک مات وجے ودھایا۔ ایکا چھتر جھلے پر بھ ساچے سپسا، نہ کوئی دے سے موسیٰ عیسیٰ، کالا سوسا تن چُھہایا۔ شاہ سلطاناں خالی کھیسا، مایا رانی جوٹھا جھوٹھا بیسن پیسا، نام رتی کسے ہتھ نہ آیا۔ جوت سرُپی در در گھر گھر جائے دے سمجھاوے متی، شبد سہاگن نار دیکھے اتم ہوئے ستی، جوتی لنبو ایکا لایا۔ ایکا ایک نر ہر ساچا کملاپتی، دیک جوتی دیوے بتی، کھج وانہ اگے تتی، آپ اپنے انک سمایا۔ بنک دوارا اک سہائے آپے جانے مت گتی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بنک دوارا دیوے مات سہایا۔ بنک دوارا اک سہاؤنا۔ جوت نرنکارا آکار کراؤنا۔ شبد جیکارا ایکا تاڑا سوہنگ سو جوتی دھاگے پر بھ آپ پرو، لوک مات مار جھات پُرکھ بدھات گُرکھاں گل لٹکاؤنا۔ لیکھا چکے ذات پات راؤ رنک رنک راجاں شاہ سلطان ایکا دھام سہاؤنا۔ دیکھے کھیل والی دو جہان، نام جھلائے شبد نشان، ستاں رنگاں رنگ رنگاؤنا۔ جن کنارہ کھیل مہان، آپے دیکھے گوپی کاہن، رمیا راما اک وجائے نام دمامہ، لکھ چوراہی ایکا طعما، لاڑی موت نہ کوئی چھڈے ناری کھونت، ساچا سگن کھ لگاؤنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، کھج لیکھا انت مٹاؤنا۔ سُنے بیننتی دیاں کرپال، دیا ندھ داتا۔ گُرکھ ساچے لال پال، آپے ہوئے پتا ماتا۔ ست سرور مارے اک اچھال، چوواں ہٹاں برہما گیاتا۔ امرت نہائے آتم ساچے تال، کال مہاکال اپنے ہتھ رکھاتا۔ آپے چلے اپنی چال، جن بھگتاں رہیا سرت سنبھال، دیوے شبد سچی سوغاتا۔ گگن دیکھے ساچا تھال، جوتی جگے انملڑے لال، راگ سنائے ساچی گاتھا۔ پھل لگائے کایا ڈال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک چڑھائے دیا کمائے شبد ساچے راتھا۔ شبد رتھ اک چڑھائے، آپے ہوئے نہکرمی۔ سگل دسورے متھ دکھائے، ست پُرکھ ساچا دھرمی۔ لیکھا ساڈھے تن ہتھ چکائے، گُرکھ آتم ملے میل پر ماتم نہ مرے نہ کدے جرمی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے مندر بیٹھا وڑ، کایا اندھیری ڈونگھی ورمی۔ دیوے اسپس ہر جگدیش، رسنا منگل گایا۔ لیکھے لگے دند بتیس، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی ہر دے اندر رسنا منگل گایا۔ ہر جن نہ کوئی کرے تیری ریس، منمنگھ جیواں مایا بھرم بھلایا۔ ایکا چھتر جھلے جن

تیرے ساچے سپیس، گُر پورے جس سر ہتھہ ٹکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُر سنگت آون جاون پتت پاؤن در دوارے بنک، سنت سہیلے ساچے مندر لیکھے لایا۔ سنت دوارا اک ہے، ایک ہر ہر ناؤں۔ گُر گھ اُجل مکھ ہے، لے میل اگم اتھاہو۔ تیجے نیز لینا ویکھ ہے، سد سے جوتی چھاؤں۔ چوتھے گھر آپ بیک ہے، کرے سچ نیاؤں۔ پنجم بیٹھا رہیا ویکھ ہے، نہ کوئی پتا نہ کوئی ماؤں۔ چھیویں لکھنہارا لیکھ ہے، پُریاں لوآں گھٹ گھٹ واسی سبنی تھاؤں۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن دُکھ درد بھجے بھجنن ایک ایک جن بھگتاں ساچی ٹیک ہے، اگم اگم وے اگم اتھاہو۔

★ ۱۳ چیت ۲۰۱۳ بکرمی گردیال سنگھ دے گرہ پنڈ ناٹھیوال ضلع فرور پُر ★

شبد توڑا نام کلغی، پر بھ ساچے آپ سجا گیا۔ جوتی شبد جُڑیا جوڑا، اچرج بنت بنایا۔ سوہنگ پھڑیا ساچا گھوڑا، اپنی ہتھیں تنگ کسائیا۔ دُھر درگاہی آیا دوڑا، لوک مات ویکھ وکھایا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھے اک دوارا لٹا چوڑا، ستاں دیپاں راہ تکایا۔ لکھ چوڑا سی ویکھے جیو مٹھا کوڑا، گھرن بھنہار آپ اکھوایا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا، اپنا آپ اپنا۔ سمبل نگری آیا دوڑا، گوہند دھار وہایا۔ بھگت جناں من لگی اوڑا، امرت آتم رہیا مکھ چوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو کھنڈ پر تھی پھرے دوڑا، لوآں پُریاں کھوج کھوجایا۔ ساچا نام جگت جگدیش دستار، پر بھ اپنے سپیس ٹکایا۔ کھنڈ برہمنڈ ور بھنڈ پر بھ کرے وہار، راگ چھتیسا بھیو نہ رانیا۔ پُریاں لوآں گنگن پاتالاں کرے خبردار، بیس ایکسا دے دُہایا۔ نہ کوئی دیسے محمدی یار، عیسیٰ موسیٰ کالا سوسا تن چُھہایا۔ وید پُراناں آئی ہار، وچ جہاناں رہن نہ پانیا۔ پرگٹ ہوئے نہہکنک نرائن ز اوتار، شبد دامہ اک وجایا۔ کرے کرائے اپنی کار، اپنے بھانے وچ سمانیا۔ نہ کوئی جانے جیو جنت سادھ سنت، بھرے بھلی لوکایا۔ پر بھ مایا پائی بے انت، دیرگھ روگ ودھایا۔ آپے بیٹھا رہے اکت، دس کسے نہ آیا۔ گُر گھ ور لے میل ملاوا ساچے کنت، آتم ساچی جوت جگایا۔ ترے گن مایا کرے بھسنت، برہما وشن شو رہیا اپنا۔ آپے آپ بنائے اپنی بنت، جگا جگتر کھیل رچایا۔ کلج تیرا اتم انت، جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکنک نرائن ز، ایک شبد ڈنک وجایا۔ شبد ڈنک ہر اپار، پر بھ اپنا آپ وجایا اے۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں کرے خبردار، ویہ سو تیراں بکرمی بھیو کھلایا اے۔ بھگت جناں ہر پہریدار، چوہداری سیو کمایا اے۔ شبد پھر کھنڈا دو دھار، ماری جائے وارو

وار، دہ دشا ویکھ دکھایا اے۔ نہ کوئی دسے جیو گوار، مایا رانی کرے خوار، کال دیال مہاکال پر بھ ساچے بھو مٹایا اے۔ جن بھگتاں دیوے شبد دلال، اٹھے پہر کرے رکھوال، ساچا مارگ رہیا دکھایا اے۔ آپے شاہ آپے کنگال، گرگھ ساچے سنت سہیلے، آپ اٹھائے اپنے لال، ساچی گود رہیا اٹھال، پھل لگائے کایا ڈال، امرت نہائے ساچے تال، ساچے تیرتھ اک اشنان کرایا اے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوہندا والی ہندا ہر جگدیشا، چھتر جھلائے ساچے سیسا، دوسر کوئی رہن نہ پایا اے۔ ہر جگدیشا ہر بنواری، الکھ زرنجن آیا۔ کرے کھیل بیس اکیسا، گرگھ ساچے سنت جتاں چرن دھوڑی ساچا مجن، ایکا ایک رہیا کرایا۔ کھج مٹمکھ جیو بھانڈے کاچے اتم کھج بھجن، ویلے اتم کوئی سار نہ پایا۔ بھگت جتاں آتم گھر تال ساچے وجن، انحد راگ رہیا سٹنایا۔ مدراماس جو جن تجن، ملے میل پر بھ ساچے سجن، کالا کل ویلا اتم آیا۔ در دوارے بہہ بہہ سجن، امرت آتم پی پی رجن، پُرکھ ابناشی پڑدے کجن، سب دے اُپر پڑدہ پایا۔ آپے مکھ کعبہ حاجی ججن، گر در دوار مندر مسیت نو دوارے پرکھے نیت دسویں گھر آسن لایا۔ نہہکنک چلائی اچرج ریت، اک سٹائے سہاگی گیت، منگلاچار کر پیار ساچے گھر رہیا جتایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا توڑا نام ایکا ایک سیس رکھایا۔ نام توڑا الکھ زرنجن الکھ رہیا جگایا۔ الکھ جگائے وکھ کرائے پر تکھ ہو جائے، ساک سجن سین آپ اکھوایا۔ سرشٹ سبائی ککھ ہو جائے، در دوارا سکھ ہو جائے، اتم انت کوئی رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک زرنن ز، کھج اتم لوک مات جوت دھر، اپنی کل آپ ورتایا۔ ورتے کل کلا کل دھاری، بھو کوئے نہ رایا۔ شبد کھنڈا پھڑ دو دھاری، سرشٹ سبائی دے ڈہانیا۔ نہ کوئی دسے زرناری، دہ دشا ہاہا کاری، دھرم رائے ایکا کُنڈا در دوارے ایکا لاہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، لاڑی موت مات شنگھاری، لکھ چوڑاسی دیوے ور ایکا واری۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل اگم اگم اپاری۔ بیس سد تیراں تیری دھار، پر بھ بھے وچ سنسارا۔ ڈھر درگا ہی ساچی کار، کرے کرائے مات وہارا۔ ویکھ دکھانے سنت سہیلے میت مرار، جائے در دوارا۔ نو دوار کون بھکھار، دسویں ویکھے رنگ اپارا۔ پنچ پنچائی مارے مار، پنچاں کون کرے پیارا۔ نام رسائی گر شبد سنیار، آپے پرکھے پر کھنہارا۔ امرت آتم ویکھے دھار، کون دوارے وہے اپارا۔ کس جن میلا زرنکار، کایا کھولے بند کواڑا۔ کون دوارے اُتے شبد سچی ڈھنکار، ملے میل پر بھ ڈھر درگا ہی ساچے لاڑا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنا ویس کر، در درویش ویکھے شبد مات اکھاڑا۔ شبد اکھاڑا مات لگایا۔ ہر ہر مہربانا،

بچھا اگاڑا دس کسے نہ آیا۔ بھلے راج راجانا، ساچا حصّہ نہ کسے ونڈایا۔ سادھ سنت ہوئے ندھانا، مایا وسانہ تن من لاپہیا۔ ملیا میل نہ گن ندھانا، امر اپد گھر نہ ساچا پایا۔ شبد نہ اُتجے سچ ترانہ، آپ اپنا نہ جن گویا۔ سُنیا راگ نہ ساچا کانا، بھانڈا بھرم نہ بھن دکھایا۔ ملیا نام نہ سچا دانا، اپنا بیڑا نہ بٹھ دکھایا۔ امرت آتم سر نہ کیا اشنا، دسم دوا ری اُپر چڑھ سچ محل اٹل کسے نہ پایا۔ کایا مندر ہو یا سُنج ویرانا، گرگھ ورلے سنت سُہیلے اچھل اچھل میل ملایا۔ --- ہتھیں بٹھے گانا، کلج کالکھ ٹکا مستک لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھرم بھلیکھا جگت جہانا دیوے پایا۔ مستک ٹکا کالی شاہی، کلج کالی ریکھا۔ پرگٹ ہو یا نر زانا، جوت سرُپ دھارے بھیکھا۔ گرگھاں تن پہنائے شبد گہنا، آتم انتر بُجھائے لگی بسنتر، لائے نام سچی میخا۔ جگے جوت گگن گگنتر، ایکا جاپ چپائے ساچا ستگر ہر جن بدھ کرے بیکا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پرگٹ ہوئے اکیم ایکا۔ ایکا ایکنا راک کرایا۔ جوت سرُپ جامہ دھار، شبد سُنہیہڑا رہیا گھلایا۔ آپے پائے در گھر سار، نگر کھیڑا ویکھ دکھایا۔ سرشٹ سبائی سانجھیا، اٹھے پھر کرے پیار، نیتزنین لوچن دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چاروں گنٹ ویکھ وچار، ساچا مارگ ایکا ایک رہیا دکھایا۔ کون دوارے درشن پائیے، ہوئے سانت سریرا۔ آپ اپنا بھرم چُکائیے، ملے میل گھر گسپھرا۔ پورب لہنا کرم کمائیے، امرت آتم ملے ٹھنڈا سیرا۔ مانس جنم لیکھے لائیے، ہوئے روگ گوائیے پیڑا۔ بھرم بھلیکھے دُور کرایے۔ ایکا انک سمائے ہست کیرا۔ نج گھر آسن لائیے، لیکھے لائیے کایا جیہڑا۔ کایا منڈل ساچی راس، پُرکھ ابناش رسنا گائیے۔ اتم انت بٹھے بیڑا۔ سواس شبد سواس شبد ہر گن گائیے۔ سرب گنتاس درشن پائیے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نیتزنین درس کر، جگت روگ بھگت و جوگ دُھر سن جوگ ایکا در ایکا گھر ایکا سر ایکا پھڑائے نام لڑ، کایا مندر جانا چڑھ، اتم انت ویکھ در۔ کایا مندر اوکھی گھاٹی، گرگھ ورلا چڑھیا۔ لکھ چوڑا سی پھرے اٹھسٹھ تیرتھ تاٹی، در گھر ساچے نہ کوئے وڑیا۔ چار ورنان کھیل بازی گر ناٹی، پنچ وکارا اندر سڑیا۔ جگے جوت نہ کایا ماٹی، جوٹھا جھوٹھا گھاڑن گھڑیا۔ ملے نام نہ ساچی ہاٹی، چوڑاں ہٹ چوڑاں لوک آگے کھڑیا۔ گرگھ ورلے بجر کپاٹی پائی، ایکا اکھر جگت وکھر گر منتر ساچا پڑھیا۔ جگے جوت مستک لائی، ملے میل پُرکھ ابناشی، نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑیا۔ کسے ہتھ نہ آئے پنڈت کاشی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ محلے اُچ اٹلے شبد سَنگھاسن اک وچھائے، آتم سیجا چرن ٹکائے، شبد کواڑی وکار ہکاری ایکا جندر جڑیا۔ ایکا جندر لایا اندر، نہ سکے کوئی تڑایا۔ رین اندھیری کایا ڈو گکھی کندر، دس کسے نہ آیا۔ در دوارے

نو منمکھ جیو رہے بھوں۔ بھیکھا دھاری گھر گھر پھر دے بندر، پار برہم برہم ہتھ نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن دیوے نام ور، ایک دھرم ایک جرم مانس دیہی بھگت سنہپی لیکھے لئے لگایا۔ لیکھے لگے کایا تن، جس جن دیا کمایا۔ شبد ڈوری دے ہتھ، سچ نتھ پوانیا۔ ایک راگ سنائے کن، سمرتھ ہتھ وڈیایا۔ اک چڑھائے ساچا چن، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ نو دوارے کرے کھن کھن، پنج پنچائی متھ دکھایا۔ سکا کرے ہریا تن من، ساچی وتھ اکو جھولی پایا۔ دھرم رائے نہ دیوے ڈن، لکھ چوراسی جم کی پھاسی پُرکھ ابناشی آپے رہیا کٹایا۔ ملے میل ہر شاہو شاہاسی، چرن کول ہووے داسن داسی، کایا منڈل ساچی راسی، گگن پاتالاں ایک راہ دکھایا۔ ملے میل گھنک پُر واسی، گرگھ ساچے بل بل جاسی، آتم سواسی شبد چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پون انجا دھار بونجا ایک بار کر وچار رہیا چلایا۔ دھار بونجا اکھ بھو کوئے نہ پایا۔ لیکھا کھے نہ کوئے بجر کپائی پھر، نیتز اتھر رہیا وہایا۔ گر پیر اولیئے سادھ سنت لتھے ستھر، آدانت کوئی دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر کرے کھیل رگھرایا۔ جگا جگنتر پر بھ کار کمائے، آپ بنائے اپنی بنتا، جوت سرُپی جامہ پائے، دیا کمائے سادھن سنتا۔ آپ اپنا شبد جنائے، میل ملائے ساچے کنتا۔ دوار بکا اک دکھائے، کایا چولی ساچی رنگتا، ہر جن گھول گھولی چرن پریتی سیو کمائے، در دوارے ہوئے منگتا، سرت سوانی ہوئی بھولی بھالی، آپ جگائے آپ اٹھائے آپ رکھائے انگتا۔ شبد ڈولی وچ بہائے، نام گولی سنگ رلائے، لوآں پُریاں آپے لنگھتا۔ کلج بولی آپ ویاہے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وہ دشا نو کھنڈ پر تھی ویکھے جنتا۔ کلج تیری اتتم بولی، پر بھ ساچا لئے ویاہیا۔ لکھ چوراسی پائے ایک ڈولی، آپ اپنے کندھ اٹھایا۔ جوٹھ جھوٹھ نال رلائے گولی، مایا متا بستر تن پہنایا۔ آتم پڑدے سب دے رہیا پھولی، لوبھ وکارا لگی بستر جیاں جنتاں رہی جلائی۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی پورے تول رہیا تولی، گرگھ ساچے سنت سہیلے آپ کرائے اپنے میلے، لیکھا چھے گرُگر چیلے، ایک شبد جنایا۔ اچرج کھیل ہر ہر کھیلے، آپے وسے رنگ نویلے، دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیرا لہنا دینا ویلے انت رہیا چکایا۔ کلج لہنا جائے چک، پر بھ دیونہارا سنسارا۔ اتتم ویلا آئے ڈھک، نہ کرے کوئی آدھارا۔ منمکھ جیواں چاروں کُنٹ پئے مکھ ٹھک، نہ کوئی آگے دسے سہارا۔ پر بھ کا بھانا نہ جائے رُک، راج راجاناں کرے خوارا۔ گرگھ ساچے سنت سہیلے اپنی گودی لئے چک، آپے دیوے شبد ہلارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، اک کرائے ونج وپارا۔ ونج وپار ہر جگدیش، لوک

مات رہیا کرایا۔ لکھ چوڑاسی جانی پیس، منمکھ جیو دین دُہایا۔ کوئی نہ گائے راگ چھتیس، وید پُراناں وقت چُکایا۔ انخیل قُرآناں نہ کوئی کرے پچھانا،
 تیس بتیس حدیث نہ کوئی سُنا یا۔ ایک جھلے شبد نشانہ، آپ جھلائے ہر بھگوانا، دیکھے کھیل والی دو جہاناں، برہم لوک پھرے دُہایا۔ شو شکر دیکھے مار دھیانا،
 پرگت ہوئے نہ کلنک بلی بلوانا، باشک سیجا ساگو پانگ آسن بیٹھا لایا۔ کروڑ تیتیا سُرپت راجا اند ہوئے حیرانا، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی مارے شبد تیر
 نشانہ، ویلے انت ہوئے جُدا یا۔ ور بھنڈی ہر کھنڈ کرائے، شبد چنڈی پر بھ ہتھ اٹھائے، منمکھ جیواں وڈھے کنڈی، چاروں کُنٹ ہوئے ویرانہ۔ کسے نہ
 دسے راہ ڈنڈی، بھیناں بھنیا ساک جُھڈانا۔ آپے جانے جیرج انڈی، اُتبیج سیتج وچ سماں۔ میٹ مٹائے بھیکھ پاکھنڈی، گونتا ہر گن ندھانا۔ نار دُہاگن دیکھے
 رنڈی، منمکھ جیو وچ جہانا۔ بھگت جناں ایک دیوے نام دھنا شبد بھنڈارا رہیا ونڈی، آتم دیوے برہم گیانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کلج اتم دیکھ ہر، اک چلائے شبد ترانہ۔ شبد نام اولاء، پر بھ ساچے آپ چلایا۔ اک رہائے ہر اکلا، گرگھ دکھائے سچ محلہ، دوسر کسے دس نہ آیا۔ ایک
 دھار جل تھلا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ اُچا ٹلا ایک راہ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، اک سد گیاراں آپ کرایا ساچا شلا، پورب لہنا شبد گہنا پر بھ جھولی پایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، بجر کپائی پاڑے سلا، سوہنگ تیر ہتھ اٹھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے شاہ آپے حقیر، اُوج نیچ جیو جنت سادھ سنت
 بھگت بھگوت کنت آپ اکھوایا۔ آپے کنت سنت بنواری۔ آپے جیو جنت ادھاری۔ آپ بنائے اپنی بنت، لکھ چوڑاسی رہیا پساری۔ کلج مایا پائے
 بے انت، بھرے بھلے سادھ سنت، پار برہم نہ پان ساری۔ ہوئے وچھوڑا اتم انت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوڑاسی دیکھ در، نو
 کھنڈ پر تھی آپ وسائے اک گھر، دھرم رائے کھولے اک کوڑی۔ دھرم رائے کھول کوڑا، پر بھ ساچے شبد جنایا۔ منمکھ جیواں در گھر تیرے دیوے
 واڑ، دیوے انت سزایا۔ مگر لگائے پنچم دھاڑ، دیکھے کھیل ستاراں ہاڑ، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ جوٹھے جھوٹھے مایا لوٹھے دیوے جھاڑ، راج راجاناں ہتھ
 پھڑائے خالی ٹھوٹھے، در در بھچھیا رہیا منگایا۔ گرگھ ساچے جگاں جگاں دے وچھڑے روٹھے، آپ اپنا میل ملا یا۔ پُرکھ ابناشی ساچا ٹھٹھے، سمت سولاں
 کرے کرائے ایک مٹھے، اپنی بو جھ بھجھایا۔ منمکھ جیواں ٹنگے پٹھے، لگیا رہن نہ دینا کوئی گٹھے، در در گھر گھر اندر مندر کھوجی کھوج کھو جانیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد کٹاری نر نرکاری، کلج تیری اتم واری، چوتھے جگ پہلی واری اپنے ہتھ رہیا اٹھایا۔ دیس ویس پر بھ آپ

کرائے۔ شبد جوت کر پر ویش، در در ویش آپ اکھوائے۔ ویکھ دکھانے نر نریش، کھلڑے کیس گل لٹکائے۔ کوئی نہ چلے کسے پیش، ویلے انت نہ ہوئے سہائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے بھانے رہیا سمائے۔ اپنے بھانے ہر سما۔ رُپ رنگ رنگ راتا، دے مت رہیا سمجھایا۔ آتم دیوے دھیرج یتا، ایک تارہیا دکھایا۔ آپے جانے مت گتا، جگت ناتا رہیا ٹڑایا۔ نہ کوئی دے پتا ماتا، ساچی ریتا رہیا چلایا۔ ایک ایک پُرکھ بدھاتا، در در گھر گھر کسے ہتھ نہ آیا۔ پنڈت پاندھے پڑھ پڑھ تھکے اٹھاراں دھیائے گیتا، کھانی بانی رنگ لال تن ناں کسے چڑھایا۔ ملیا میل نہ ساچے یتا، انجیل قرآن وچ جہان ہو دلال نہ لے جھڈایا۔ مکہ کعبہ ویکھے مندر مسیتا، گیان دھیان وید پُران نہ کوئی جانے بھیو جی کا، نیکن نیکا پھیکن پھیکا انرس میٹھا رسن رسائی رس کسے نہ پایا۔ گرگھ ورلے پُرکھ ابناشی ساچے نیتز ایک ڈیٹھا، مانس جنم لیکھے لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمت چوڑاں اک بنائے دھرم انگیٹھا، ترے گن مایا دیوے وچ جلا یا۔ ترے گن مایا تیرا مٹھ، پر بھ ساچا دے بنائے۔ تٹ کنارہ کچھ لیائے اٹھسٹھ، پار بیاسوں کھیل رچائے۔ سرشٹ سبائی اٹلی گیرے لٹھ، نٹھ نٹھ، پر بھ کرم کمائے۔ منڈپ ماڑی جانے ڈھٹھ، بنک دوار شاہ کوئی رہن نہ پائے۔ در گھر ساچے ہوئے اکٹھ، شبد نشانہ دے دکھائے۔ چرن دوارے جو جن آئے نٹھ، نام ادھارا نر نر نکارا آپے آپ ہو جائے۔ جوتی اگنی لائے مٹھ، ہاڈی جلے تن سو سٹھ، ناڑ بہتر دے ڈھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا دھام اک سہائے۔ ساچا دھام مات بناؤنا۔ ترے گن تت وچار، اپنا آپ وچ ٹکاؤنا۔ شبد سرُپی پہریدار، پون انجا تھم سناؤنا۔ پُریاں لو آں خبردار، برہما در دوار بلاؤنا۔ تخت تاج دے سیس نوار، گرگھ مان دواؤنا۔ ستجگ ساچی بٹھے دھار، چارے مکھ چارے وید، اچھل اچھلا ہر ابھید، آپ اپنے وچ سماؤنا۔ نہ کوئی جانے جیو گوار، شو شنکر سویا آپ اٹھاؤنا۔ باشک تشکا گلوں لاہنا، ایکا بخشے چرن پیار۔ جگت جگدیشے کھیل رچاؤنا، بیس پیسے مان گواؤنا، ہر جن بنائے سچا سکدار۔ کروڑ تیتسیا خاک ملاؤنا۔ گرگھ ساچا پاکی پاک، شبد کواڑی کھولے تاک، دپیک جوتی اک جگاؤنا۔ رتی دس پر بھ ابناشی رکھی خاک، سادھاں سنتاں راج راجاناں مستک ٹکا انتم لاؤنا۔ کونے نہ دے اگے عاق، شبد گھوڑا چلے راک، پُرکھ ابناشی آپ دوڑاؤنا۔ شبد سنیہہرا در در گھر گھر سنت سہیلے دیوے واک، اک جنائی وچ کراؤنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترے گن مایا تیرا تال جگت وچھوڑا تے جال، جنجالا آپ مٹاؤنا۔ ترے گن مایا تیری دھار، پر بھ ساچا ویکھ دکھایا۔ کھجگ انتم پاوے سار، اپنی ہتھیں دے جلا یا۔ لہنا دینا دینا لہنا چوتھے جگ

دے اُتار، پنچم پیتا اچرج ریتا سنگ محمد چار یاراں کرے خوار دین دُہائیآ۔ آپے وسے ہو ہو باہرا، جوت سرُوپی رنگ اپارا، شبد کھنڈا ہتھ دو دھارا، گوہند گوہند گوہند کرے خبردار، تن بستر استر شستر ایکا آپ سجائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد شکت آد بھوانی، دیوے چنڈی نام نشانی، میٹ مٹائے بھیکھ بکھنڈی شبد چلائے ایکا بانی، دوسر کوئی رہن نہ پائیآ۔ گر گوہند پر بھ دیا کمائے، دیوے شبد نشانی۔ آپ اپنی بند اُپجائے، گنوتا ہر گن ندھانی۔ ساگر سندھ امرت آتم سیر پیائے، دوس رین ٹھنڈا پانی۔ ایکا انک بستر چیر پہنائے، بخشے پد سچا زربانی۔ نو کھنڈ پر تھی وہیر کرائے، سوہنگ مارے نکھی کانی۔ پیر دستگیر شاہ حقیر دُور دُرانی کوئی رہن نہ پائے، نہ کوئی دپسے جھوٹھ نشانی۔ گر گھ ساچے سنت جناں آتم انتر شبد زنجیر لگائے، اک رکھائے اپنی آنی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترے گن مایا تیرا انت، آپے جانے اپنی مت، سرشٹ سبائی اُبلے رت نہ کوئی جانے کھانی بانی۔ نہ جانے کھان --- چارے کھانی رچن رچائیآ۔ چارے بانی برہم وچارا، پرا پسنتی سار نہ پائیآ۔ مدھم بیکھری جگت دھارا، رسنا رہے گائیآ۔ سادھ سنت کرن ہاہاکارا، جیواں جنناں رہے سنائیآ۔ آتم ترشنا جگت در گھر وکارا، ساچی بھگتی نہ بھگت کمائیآ۔ جوٹھا جھوٹھا بھریا تن ہنکارا، آتم شکتی ہتھ نہ آئیآ۔ من متے کایا تتے ہوئے جیو دُشٹ دُرچارا، دب درشٹ ساچا اشٹ دیوی دیو سار نہ آئیآ۔ مائی کایا ہوئی بھر سٹ، گیان گوہ بھو ابھیدا اچھل اچھیدا ڈو نگھی کندر دس نہ آئیآ۔ پڑھ پڑھ تھکے چارے ویدا، وید پُران اٹھاراں کتیبہ، رسنا جہوا کوسٹک منی نہ لگا تھیوا، جوت زرنجن ساچے گنگن مستک تھالی نہ مات جگائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی دیکھے گھر، ترے گن مایا تیرا ناتا آپے رہیا ٹڑائیآ۔ ناتا توڑے پُرکھ بدھاتا، ویلا اتم آیا۔ سرب جیاں پر بھ گیاتا، جانہار سرب اکھوایا۔ میٹ مٹائے کلج تیری رین اندھیری راتا، سنجگ ساچا چن چڑھایا۔ اٹھے پہر رہے پر بھاتا، دوس رین ایکا رنگ رنگایا۔ بیٹھا رہے اک اکانتا، جن بھگتاں دیوے امرت بوند سوانتا، سیتل دھارا رہیا چلایا۔ دیوے درس بوہ بوہ بھانتا، آپے پتا آپے ماتا، بردھ بال بال جوان ایکا رنگ رہیا رنگایا۔ نہ کوئی پُچھے ذاتا پاتا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اوچاں نیچاں وچ سیا۔ ترے گن مایا تیرا جال، پر بھ ساچا توڑ ٹڑائیندا۔ آپے دیکھے شاہ کنگال، گر گھ ساچے جوڑ جڑائیندا۔ پھل لگائے کایا ڈال، ساچا پھل گھ کھوائیندا۔ آپے چلے اولڑی چال، دیکھ دکھانے کایا سچی دھرم سال، دھن اناد ایکا راگ سنائیندا۔ سرشٹ سبائی پُن چھان، شبد پائے نام ندھان، آپ اپنی بنت بنائیندا۔ کلج تیری اتم انت آپے لاہن آیا مکان، مہاراج شیر سنگھ

وِشَنُوں بھگوان، گُرکھ ساچے سنت جگت جگائے بنائے بنت، مت تت رت اپنے رنگ رنگیندا۔ مت تت رت پر بھ رنگایا۔ بُدھ مت من سنگ رکھایا۔
 دھیرج بیت سَت رکھے پت، مت گت ہر رگھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در دوارے دیوے ور، گُرکھ ساچے سنت جتاں جوتی
 لاڑی کر پیاری لوک مات جس پر نایا۔ ہر داتا وڈ بھنڈار ہے، دیونہار سنسار۔ جن بھگت منگن منگ بھکھار ہے، دیوے دست نام اپار۔ سرب جیاں پر بھ
 میت مُرار ہے، اندر باہر گپت ظاہر۔ متمکھ جیواں کرے خوار ہے، چاروں گنٹ ہاہاکار۔ جن بھگتاں دھرم جیکار ہے، دیوے نام سچ آدھار۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُر سنگت دیوے نام ور، جو جن آئے در دوار۔ در دوارے آئے بھکھاری۔ ہر دیوے نام بھنڈارا، رسنا گائے گن گنکاری۔
 مانس جنم ہوئے ادھارا، ڈکھ روگ سوگ جگت چنت مٹائے، آتم کرے کاری۔ دھر سنجوگی شبد سنجوگ ملائے، جوت سرُپنی کر آکاری۔ آتم امرت رس
 ساچا بھوگ لگائے، کایا بیڑا ہڈی ریڑا کڈھے جن بیماری۔ درس اموگھ گُرکھ دکھائے، آپ اپنی دیا کمائے، اٹھے پہر رہے خُماری۔ جگت وچھوڑا اک وجوگ
 مٹائے، درگاہ ساچی دیوے سچی سکداری۔ ایکا نام سوہنگ ساچی چوگ چنگائے، پار برہم برہم پاوے ساری۔ چرن پریتی جو جن ساچا جوگ کمائے، لکھ
 چوراسی اترے پاری۔ ہوئے ہنگتا روگ گوائے، آپ اڈائے شبد اڈاری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُر سنگت تارے بنک دواری۔ بنک
 دواری آئے نما، دوئے جوڑ کرے بینتیا۔ پُرکھ ابناشی سگھڑ سیانا، آپے ہوئے جانی جانا، جان پچھانے جیو جنتیا۔ گُرکھ چلائے اپنے بھانا، در گھر ساچے
 دیوے مانا، کایا رنگن رنگ چڑھائے ایکا ایک بستتیا۔ آپ مٹائے جم کی کانا، اک سنائے انحد دُھن انحد دُھنی آتمک گانا، شبد جنائے بودھ اگادھیا۔ اکھر
 وکھر دُھر فرمانا، دو جہانی مات بانا، کسے ہتھ نہ آئے راجا رانا، گُرکھ ورلے ساچی دست لوک مات لادھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُر
 سنگت دیوے ساچا ور، دُھر درگاہی ساچی دادیا۔ دُھر درگاہی ایکا داد، جوگ جگت تن پائے۔ ملے میل مادھو مادھ، مکتی کُت ہو جائے۔ دوس رین جن لئے
 ارادھ، آتم شکتی جوت جگائے۔ گُرکھ ساچا ساچا ساچن میت، ساچا سنت سادھ اکھوائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن ہر دیوے ساچا
 ور، ساچا مارگ اک دکھائے۔ ایکا مارگ ایکا راہ، پر بھ ساچا رہیا جتایا۔ آپے بنے ہر ملاح، ویلے انت ہوئے سہایا۔ پار کرائے پھڑ پھڑ بانہہ، نہ ہووے
 مات جڈایا۔ سدا سہیلا دیوے ٹھنڈی چھاں، ناتائے بھیناں بھایا۔ در در گھر گھر اتم اڈنے کاں، نہ کوئی پتاناہ کوئی ماں، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، دے مت رہیا سمجھائیا۔ گُرمَت جگت اپار، شبد جنائیا۔ من مت کرے خوار، در گھر ساچا مول نہ پائیا۔ دُرمَت جیو ہوئے وِ بھار، کایا رنگن نہ رنگ چڑھائیا۔ جن بھگتاں بخشے کرپا دھار، پر بھ ساچی دیا کمائیا۔ تن من خزانہ بھرے شبد بھنڈار، دانا بینا آپ اکھوائیا۔ ٹھانڈا سینہ ہر پرینا، امرت آتم جام پیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جل آپے مینا، گرگھ آتم ہر پر ماتم سدا سدا بھیننی بھینا، کول نا بھی دو دو آبی بوند سوانتی اک اکانتی رہیا کھ چوائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وِ شنوں بھگوان، گر سنگت چاڑھے نام رنگت، در دوارے آئے منگلاچار رسنا گن گھر گمبھیر گائیا۔ گایا گن گھر گمبھیرا، پر بھ ابناشی ور گھر پایا۔ تن من ساتک شانت سریرا، بند دوارا اک ٹھلایا۔ ملیا میل وڈ پیرن پیرا، امرت آتم ساچا سیرا، بوندا باندی کھ چوایا۔ ہر جن ساچا ساچا ہیرا، مستک بنھے تاج ساچا چیرا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھیں دیوے نام ور، شبد چیرا سیس دھرایا۔ شبد چیرا رکھ سیس، گرگھ خوشی منائیندا۔ ملے میل ہر جگدیش، اُجل کھ مات کرانیندا۔ مایا ممتا تن دیوے پیس، اگنی اگت داتا سورا سرگ تن جلا نیندا۔ درس دکھائے اُپر شاہ رگ، جوت نرنجن جائے جگ، دوس رین ڈگمگائیندا۔ جو جن در دوارے آئے پڑے گرپگ، ہنس بنائے گگت، دُرمَت میل تن گوانیندا۔ شبد بنھے تن ساچا تگ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وِ شنوں بھگوان، آپ اپنا میل ملا نیندا۔ جگت ترشنا اگت، جیو جلا یا۔ مایا رانی بدھے تگ، بھرے بھرم بھلایا۔ جوٹھ جھوٹھ اندھیری رہی وگ، پاربرہم بھو نہ رایا۔ دیک جوتی جگی نہ سورے سرگ، ہنس کاگ رہیا بللایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ہر جن ساچے سنت سہیلے سوئے رہیا مات جگایا۔ جگت بھکھ رسن وکارا، دوس رین رہے ہلکایا۔ اٹھے پیر ہا ہاکارا، مایا ممتا روگ ہنگتا ایک تن وسایا۔ گرگھ ساچا نام ادھارا، نو دوارے وسے باہرا، گر پورا ساچا راہ دکھائیا۔ ایک دیوے شبد ہلارا، اندر باہر کر پیارا، کایا مندر ساچا گر دوارا، گر پورا میل ملا نیا۔ بھریا رہے تن بھنڈارا، پُرکھ ابناشی دیوے وارو وارا، وِ جا گھر جندر بند کواڑی آپے کُنڈا لاہیا۔ شبد سنگھاسن کر تیار، دسم دوا ری پاوے سارا، جوت جگائے اگم اپارا، آپے ڈگمگائیا۔ شبد سنائے انحد دھارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن آتم بو جھ بُجھائیا۔ آتم بو جھ برہم گیان، گر ساچے شبد جنائیا۔ آپے بخشے چرن دھیان، ایک دوجا بھو مٹائیا۔ امرت آتم تیر تھ سچ اِشان، اگھسٹھ لیکھا رہیا مٹائیا۔ نہ کوئی وید پُران قرآن، انجیل سار نہ پائیا۔ پڑھ پڑھ تھکے جیو جنت جہان، پُرکھ اگما نظر نہ آئیا۔ گرگھ ساچا پتر سُجان، جوتی جوت سروپ ہر، جس جن

دیوے سچا مال دھن، جوت نرنجن ایکا رنگ رنگائی۔ رنگ رنگیلا مادھو مادھ، گرگھ کا یا چولی آپ رنگائی۔ شبد دیوے کل ساچی داد، نام گولی آپ بنائی۔ ہوئے جنائی برہم برہماد، آتم پڑدے کھول کھلایا۔ میٹ مٹائے واد وواد، انحد ساچا راگ سنائی۔ دھر دی بان آد جگاد، جوتی جوت سروپ ہر، ایکا راگ سنائے کن، اکھر وکھر بول وکھائی۔ اکھر وکھر ہر ہر راگا، ہر ساچے سنت جنایا۔ لوک مات ہوئے وڈ وڈبھاگا، گر پورے درشن پایا۔ دُرمت میل دھوے داغا، کاگی کاگ ہنس بنایا۔ میل ملایا کنت سہاگا، چرن دھوڑ ساچا مجن ایکا ماگھ کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، بھیو ابھیدا اچھل اچھیدا درس اموگھا ہر سنجوگا کا یا مندر ساچے اندر اپنا آپ وکھایا۔ کا یا مندر رین اندھیری، منمگھ بھرم بھلایا۔ کوئی نہ دیسے سنجھ سویری، راہ ساچا دس نہ آیا۔ نو دوارے بھرم بھلایے کر کر ہیری پھیری، در گھر اپنا مول نہ پایا۔ گر پورا تارے کر کر اپنی مہری، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ دیوے درس مٹائے حرص نہ لائے دیری، جس جن نام ساچا لڑ پھرایا۔ آپے گر آپے چیری، تن من چکائے میری تیری، آپ اپنے انک سمایا۔ کلجگ انتم پاوے پھیری، سرشٹ سبائی رہیا گھیری، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ سنگھ شیر ہر شیر دلیری، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا ڈنک شبد وجایا۔ شبد ڈنک اک وجائے، دس کسے نہ آیا۔ شاہ سلطاناں رہیا جگائے، نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں ساچا حصہ آپ وندایا۔ گرگھ ساچے سنت ملائے، آتم گھر دہ دشا آپے ویکھ وکھائے، آپ اپنا کرم کمایا۔ جوت سروپی جامہ پائے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرشٹ سبائی رہیا ایکا کر، چار ورنناں ساچی سرنا، آپ چکائے مرنا ڈرنا، ایکا رنگن رہیا رنگایا۔ چار ورن ایک سرنائی، پر بھ ساچے شبد جنائی۔ ناتا ثنا بھیناں بھائی، ساک سجن سین کوئی دس نہ آیا۔ گرگھ ساچے سنت جنناں درس دکھائے تیجے نینا، آتم پردہ کھول وکھایا۔ در گھر ساچا اک وکھایا، گرگھ ساچے چرن کول پر بھ ایکا بہنا، ساچا شبد رہیا جنائی۔ تن پہنائے نام گھنا، گرگھ ساچے آتم بھانا ایکا سہنا، کا یا چولی ساچی ڈولی اپنے کندھ اٹھائی۔ کلجگ تیری انتم ویاہے پرکھ ابناشی ساچی بولی، دھرم رائے دی کرے گولی، لاڑی موت خوشی منائی۔ کرے کھیل ہوئی ہوئی، پورے تول رہیا تولی، جوتی جوت سروپ ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہر جوت دھر، لو آں پُریاں رہیا ڈلایا۔ لو آں پُریاں گگن پاتالا، آپے آپ ہلایا۔ شبد سروپی مارے چھالہ، دس کسے نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے پرکھے کون پھل لگا ڈالا، کون رنگ سمائیندا۔ نال رکھائے کال مہاکالا، گر گوپالا دین دیا لا آپ اپنا بھیکھ وٹائیندا۔ بھگت جنناں توڑے جگت جنجالا، ایکا دیوے نام سچا دھن مالا،

آپے شاہ آپے کنگلا، دوویں خالی ہتھ رکھائیندا۔ کایا مندر اک دکھائے پتی دھرم سالہ، جگے جوت اک اکالا، اکال مورٹ شبد تورت نورو نورت، ساچی صورت آپ جنائیندا۔ بھگت جناں پر بھ آسا منسا پورت، منمکھاں دسے دورو دورت، کوڑو کوڑت سرب سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھاں دیوے شبد ور، ایک راہ جگت ملاح دھر درگاہ دکھائیندا۔ دھر درگاہی بے پرواہی ساچا راہ دکھایا۔ آپے تارے پھڑ پھڑ بانہی، چرن کول کول چرن جس جن ساچے سیس جھکایا۔ آدانت دیوے ٹھنڈیاں چھائی، سرشٹ سبائی اُپر دھول جائے مول، اُلٹی کرے نا بھی کول، امرت آتم مکھ چوایا۔ میل ملاوا ساول سول، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اندر مندر شبد سنگھاسن جوت براجے، کرے کھیل دیس مانجھے، کلجگ سوارے تیرے کاجے، سنجگ ساچا راہ دکھایا۔ شبد سنگھاسن ڈیرہ لائے، جوتی جامہ پایا۔ منمکھ جیواں دس نہ آئے، کلجگ اندھیرا چھایا۔ ہر جن ساچے رہیا جگائے، بھانڈا بھرم بھو بھٹایا۔ ----- آپ اپنا درس دکھایا۔ امرت آتم میگھ برس دکھائے، مانس جنم لیکھے لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، آون جاون جم کی پھاسی دیوے پھند کٹایا۔

☆ ۱۴ چیت ۲۰۱۳ سویرے زرنجن سنگھ دے گرہ پنڈ اجتوال ضلع فروز پور ☆

کھوج کھوج تھکے گر مندر، گر پورا دس نہ آیا۔ جگت ہنکاری وجے جندر، راگ چھتیس بھیونہ رایا۔ بیٹھے رہے اندھیری کندر، اگیان اندھیر نہ کسے مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، کلجگ کالا ویکھ در، اپنی رچنا رہیا رچایا۔ کلجگ کال دہائی، سنت سبایا۔ ویلے انتم ہوئے جدائی، نہ دیسے کوئی سہایا۔ گردوار مندر بیٹھے روون مارن دھانہی نہ کوئی کرے پار کناریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت ویکھے ویہہ سو تیراں بھیکھ بھکھاری پھیرا ماریا۔ بھیکھ بھکھاری شبد جروانا، اک رکھائے بھلا۔ کرے کرائے خبرداری، بھرم بھلیکھا پائے کر کر ولا چھلا۔ جیو جنت نہ پائن ساری، دس نہ آئے نچل دھام اٹلا۔ رین اندھیری کرے خواری، ڈونگھی دھاری جل تھلا۔ گومت آتم تن وساری، منمکھ کاگی کاگ رلا۔ شبد پھڑ پر بھ تیز کٹاری، آپ کرائے اپنا ہلا۔ آپے ڈھاہے اُچے بنک دواری، نہ کوئی لائے گھڑی پلا۔ ایک دھاڑ رہیا چاڑھی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام ہلائے ایک ہلا۔ نام ہلا دیوے

بول، شبد وڈو ڈیایا۔ جگت وجائے ساچا ڈھول، دو تاں ڈشتاں دے سزایا۔ گرگھ ساچے سنت و رول، ساچی درشتا آپ کھلایا۔ نج گھر واسی وسے کول، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے کھیل جگت جدایا۔ کلجگ سنت مایا متے، آتم اندھ اندھیاری۔ درگھر ساچے رہن تنے، ہوئے ڈشت ڈراچاری۔ گرگھ و رلا پر بھ آپ جنائے اپنی مت گتے، میل ملائے جوت نرنکاری۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت سولاں سادھن سنتاں چکے ڈولا شبد ہولا کھیل کھلاری۔ شبد ہولا دیوے کھیل، کھیل کھلاون آیا۔ موت لاڑی چاڑھے تیل، گرچیل مٹاؤن آیا۔ ویکھے کھیل رنگ نویل، سجن سہیل دس نہ آیا۔ جن بھگت کرائے اپنا میل، جوت سرپوپی درس دکھایا۔ دھرم رائے دی کٹے جیل، کلجگ اتم ترس کمایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، منمکھ جیواں دے سزایا۔ منمکھ گدھ انجان، جگت و کاریا۔ ملیا میل نہ ہر بھگوان، بھانڈا بھریا تن ہنکاریا۔ جوٹھا جھوٹھا ویکھ مکان، مندر ستا پیر پاریا۔ کلجگ جھوٹھی پے دکان، ستجگ ساچا ہٹ کھلا رہیا۔ آپے کرے پُن چھان، لکھ چوراسی میٹ مٹا رہیا۔ جگت جوانی بھنے ٹاھن، تیرتھ تٹ ستھ و کاریا۔ جن بھگتاں دیوے جیا دان، نام رتھ اک چڑھا رہیا۔ دیپک جوتی جگے مہان، ساچی گاتھ رسن سنا رہیا۔ نجاند نج گھر آتم اپنے پان، آپ اپنا آپ دکھا رہیا۔ راگ حدیثا ایکا گان، اجپا جاپ ہر جپا رہیا۔ شبد چھتر سیس جھلان، امر اپد پُرکھ ابناشی درگھر ساچے سد شبد بانے آپ بہا رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، ویکھ دکھانے کلجگ جد، کون دوارے وجے ند، ڈھنی ناد کون اپاریا۔ وجے ناد شبد جنائی، سوہنگ سچا ڈھولا۔ جن بھگتاں بنت رہیا بنائی، چرن دوار کرائے گولا۔ ساچے سنت ملے وڈیائی، ایکا تول آتم تولا۔ مہما آگنت گنی نہ جانی، دیوے شبد نام جھکولا۔ گرگھ ساچے سنت رہیا جگائی۔ منمکھاں گوڑھی نیند سوائی، آپ رکھیا پڑدہ اوہلا۔ درگھر ساچے وجے ودھائی، منگلا چار رین سبائی، گرگھ شبد ہوئے کڑمائی، بھاگ لگائے کایا چولا۔ دوس رین نہ ہوئے جدائی، ملے میل پر بھ ساچے ماہی، درس دکھائے کلا سولا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کسے رہن نہ دیوے تن پایا شبد چولا۔ گرگھ دوارا دھن ہے، ملے میل ہر رائے۔ آتم بیڑا رہیا بٹھ ہے، دیوے چرن سچی سرنائے۔ جگت امولا نام دھن ہے، گرگھ ساچے لئے چھڈائے۔ جوت نرنجن چاڑھے ساچا چن ہے، کلجگ رین اندھیری ڈمگائے۔ گرگھ ساچے آتم جائے من ہے، ایکا دوجا بھو چکائے۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایکا رنگن شبد چڑھائے۔ شبد چولی مات رنگایا۔ نام ڈولی اک دکھائے، ہوئی ہوئی رہیا اٹھایا۔ ساچی بولی اک سنائے،

سوہنگ ساچا جاپ جپائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنے بھانے وچ سمانیا۔ زرگن تیری دھار، بھو نہ رایا۔ سرگن رہیا وچار، دس نہ آیا۔ سب گھٹ رہیا پسار، آسن لایا۔ تیرتھ تٹ نہ دے آدھار، کلجک ویلا اتم آیا۔ لکھ چوراسی کایا مٹ، خالی دے سے شبد ہٹ، ساچا ونج نہ کسے کرایا۔ جوٹھا جھوٹھا کھیل بازی گر نٹ، مایا رانی بھرم بھلایا۔ مستک جوت نہ جگے لٹ لٹ، دُرم ت میل دے کٹ، امرت اتم ساچا جام نہ کسے پلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ کھیل سرشٹ سبایا۔ ویکھے کھیل جگت بھکاری، کلجک ویکھن آیا۔ کون دوارے شبد بھنڈاری، گر گوبند چرنی چت لایا۔ مایا رانی پسر پزاری، جیواں جنناں اتم اندھی اندھ اندھیاری، سچ وست کسے ہتھ نہ آیا۔ جوٹھی جھوٹھی چاریاری، پنچم بھلیا میت مزاری، نین مڈھاری کھ چھپایا۔ نہ کوئی دیوے جگت ادھاری، اتم بھگتی ہوئی خواری، اتم ترشنا موہ ودھایا۔ دپیک جوت نہ ہوئے اُجیاری، شبد نہ اُتجے سچی دھنکاری، دھنی ناد کایا برہماد ساچے تن نہ کسے وجایا۔ پُرکھ اگما نہ آیا یاد، در دوارا زر نکارا جوت سرُپی نہ کوئی لئے لادھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے کھیل اپرا اپرا۔ اپرا ہر ہر کھیل، جگا جگنت بنایا۔ ہر سنت سہیلا گرگھ ساچے رہیا میل، منمکھ جیواں دس نہ آئی۔ شبد چاڑھے ساچا تیل، ساچا دھام اک سہائی۔ آپے وسے رنگ نویل، دوس رین ڈمگائی۔ آپ چکائے لہن دین، درس دکھائے تیجے نین، قلعہ کوٹ ہنکاری گڑ کایا مندر دے تڑائی۔ آپے گر آپے چیل، دھرم رائے دی کٹے جیل، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن اتم برہم جنایا۔ اتم برہم جنائی، شبد ابھیدیا۔ کلجک جیو نہ پائے سار، پڑھ پڑھ تھکے چارے ویدیا۔ جوت زرنجن اپرا اپرا، آدن انتا اچھل اچھیدیا۔ کایا مندر رہیا پسار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھے وید کتیبیا۔ وید کتیبیاں پڑھ پڑھ تھکے، جیو جنت جہانا۔ قاضی ملا شیخ پھرن مکے، بغلیں پکڑ قرآنا۔ کلجک اتم پین دھکے، ایکا شبد تیر نشانہ۔ ہوئے نمانی اللہ رانی مکے، لکھ چوراسی پُرکھ ابناشی لاڑی موت جگائی، ہتھیں بنھے گانا۔ گرگھ پورے اتم در وے ودھائی، سادھاں سنتاں سرت نہ آئی، گیانی دھیانی بھو نہ رائی، مایا متا رہی بھلائی، اُتجے نام نہ سچ ترانہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کلجک اتم جوت دھر، لہنا دینا جگت چکائے، ہرجن ساچے لئے بچائے، دیوے جگت سچی وڈیائی۔ ہرجن ساجن ساچا میت ہے، لوچن تیکھے نینا۔ اچرج چلائی ریت ہے، لکھ چوراسی آپ وہائے وہندے وہنا۔ نہ کوئی گرو دوار مندر مسیت ہے، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی کایا مندر ساچے اندر دھام سہیلے ایکا بہنا۔ اک سنائے سہاگی گیت ہے، بیٹھار ہے سدا

اتیت ہے، دوس رین پرکھے نیت ہے، آپ چکائے لہنا دینا۔ گرگھ ساچے مانس دیہی جانا جیت ہے، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دیوے نام ور، شبد پہنائے ساچا گہنا۔ شبد گہنا تن پہنائے، کرے تن شنگاری۔ گرگھ ساچے سنت جگائے، دیوے شبد بھنڈاری۔ آپ اپنی سرن رکھائے، پاربرہم برہم بھو نیاری۔ مانس جنم لیکھے لائے، جگے جوت اگم اپاری۔ پورب کرماں ویکھے دھرماں، اک اکلآ آپے وسے سچ محلہ، دس نہ آئے جل تھلا، سچ ٹکانا دسم دواری۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جن بھگتاں دیوے نام ور، اک بہائے شبد بہانے، لوآں پڑیاں پار کرانا، میل ملائے جوت نرنکاری۔ جوت نرنکاری میل ملائے، کرے کھیل اولا۔ شبد جیکاری اک کرائے ایک ہلا۔ ونج واپاری بھگت کرائے، دیوے نام دھن ساچا دھنا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھماں دیوے شبد ور، پنجاں دیوے آپے ڈٹا۔ پنجاں دیوے ڈن، شبد جنائیا۔ بھانڈا بھرم دیوے بھن، آتم انتر اگن بُجھائیا۔ ہوئے پرکاش آتم اٹھ، اگیان اندھیرا دئے مٹائیا۔ آپ چڑھائے ساچا جن، جوت للائے رہیا جگائیا۔ دو جہانی بیڑا دیوے بٹھ، اوکھی گھاٹی پار کرائیا۔ ساچا گھر اک دکھائے نہ کوئی چھری نہ کوئی چھن، جوت سرؤپی ڈمگائیا۔ دو جہانی بیڑا دیوے بٹھ، اوکھی گھاٹی پار کرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی ویکھے در، سنت اسنتا بھو ابھیدا آتم بھو رہیا کھائیا۔ ویکھے سنت ساجن کون دھن کون مال، کون شاہ کون کنگال، کون جگت بھگت دلال، دیوے وڈ وڈیائیا۔ کایا پھل پرکھے ڈال، امرت آتم ویکھے تال، شبد سرؤپی مارے چھال، دہ دشا ویکھ دکھائیا۔ مایا توڑے جگت جنجال، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در در گھر گھر آپے ویکھے، لوچن نیتز ساچے پیکھے، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ویکھے دکھائے تھاؤں تھاں، کرے کھیل مہانا۔ در در گھر گھر اڈنے کال، اُچ محل اٹل رہن نہ پانا۔ نہ کوئی دیسے پتا ماں، ناتا تئے بھین بھرانا۔ ایک ایک پر بھ ساچے تیراناں، جھلے دھرم نشانہ۔ پُرکھ ابناشی پرگٹ ہوئے پکڑے بانہہ، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں بٹھے ہتھیں نام گانا۔ گر سنگت دھن کمائی، دھن ہر ناما پایا۔ ساچے گھر وٹی ودھائی، منگلاچار رسنا گایا۔ ناتا تئے جگت جدائی، پُرکھ ابناشی ساچا پایا۔ ہوئے سہائی سبئی تھائی، گھٹ گھٹ وائی گھٹ نظری آیا۔ پار اتارے پھڑ پھڑ بانہی، اتم بیڑا بٹے لایا۔ سدا سہیلا دیوے ٹھنڈی چھائی، جس جن آئے در در سن پایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھے لائے آیا جایا۔ آئے در پروان، آتم نیا۔ دیوے ور دھر فرمان، ساچا راگ سنائے کٹیا۔ منمگھ مورکھ گدھ انجان، چرن کول اک دھیان، بھانڈا بھرم در گھر بھنھیا۔ گرگھ ساچے

پتھر سُجان، ملے دات جیا دان، چڑھے چن ساچا چنیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت دیوے جگت ور، دس نہ آئے آتم انھیا۔ آتم اندھ اندھ اگیان۔ بھاگاں مند جگت ندھان۔ آتم وکارا جگت ہنکارا، بند بند مایا متا مان تان۔ انت خوارا دُشٹ دُراچارا، ہاہاکارا جیو گرلان۔ ہرجن ساچے چرن پیارا، ملے نام شبد ادھارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوہاں دیکھے اک در آپے جانے جانہار۔ لگے بھوگ شبد بھگوان۔ رسنا چوگ جیو جہان۔ لکھیا لیکھا دُھر سنجوگ، کل میلا ملیا آن۔ جگت ناتا ہوئے وجوگ، نام رکھائے ساچی آن۔ در دوارے درس اموگھ، نام جوگ ساچا پین کھان۔ دُئی دُیتی ہوئے مٹے روگ، شرع شرع علی کا یا مندر اندر اک مکان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگت دیوے شبد ور، دیوت دیوت دیوت جیا دان۔ جیا دان جگت آس، پر بھ پورن آپ کرائیا۔ لیکھے لائے سواس سواس، رسنا گو بند گو بند گائیا۔ جو جن تجائے مدراماس، پر بھ سگلی چنت مٹائیا۔ لیکھے لائے ہڈ ناڑی ماس، پر تھی آکاش کا یا منڈل ساچے گگن آپے آپ چڑھائیا۔ جوت سرُپی پائے راس، پُرکھ اگما سدا ابناس، آتم سیجا بیٹھا آسن لائیا۔ ہرجن ساچے وسے پاس، دوس رین نہ ہوئے اداس، راگ اناد اناد دُھن، انحد ساچا راگ سنائیا۔ در گھر ساچے رہیا سُن، سنت سہیلے آپے چُن، جوگی جگتا جانے گن اوگن، سرشٹ سبائی چھان پُن، اکھر وکھر دھار وہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن دیوے شبد ور، شبد سنگھاسن اک اپار، جوت زرنجن سچ آکار، شبد کرائے بے جیکار، آپ اپنا راگ سنائیا۔ شبد سنگھاسن ہر براہے، دس کسے نہ آیا۔ سیس رکھائے ایکاتا جے، ہر جگدیش اکھوایا۔ لو آں پُریاں کرے کا جے، پرگٹ ہوئے دیس ماجھے، سمبل نگری ڈنک وجایا۔ بھگت جناناں پر بھ رکھے لاجے، شبد سرُپی مارے آوازے، اندرے اندر رہیا جگایا۔ مستمکھ جیو جائن بھاجے، جوٹھا جھوٹھا ساجن سا جے، پنچم چور اندر گاجے، بنک دوارا دس نہ آیا۔ ہر ہر ساچا راجن راجے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنگھاسن ساچے بہنا، آپ اپنا رنگ دیکھن آیا۔ دیکھے رنگ اپار، کھیل سبایا۔ سرشٹ سبائی ہاہاکار، گونتا ہر گن بھتار، کنت ناری دس نہ آیا۔ گرکھ ساچا میت مُرار، آتم بھریا شبد بھنڈار، مایا متا موہ گوایا۔ جس جن بخشے چرن پیار، امرت آتم ٹھنڈی دھار، کول نا بھی کھ چوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے شبد ور، آتم اندر کا یا سیجا آپ اپنا چرن چھہایا۔ شبد سنگھاسن ہر بنایا، نام چڑھائے پھول۔ پُرکھ ابناشی آسن لایا، آپے کنت آپ کتھول۔ دوسر کوئے دس نہ آیا، نہ کوئی پاوانہ کوئی چول۔ گگن منڈل وچ سمایا۔ آپے جانے اپنا مول۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، شبد سنہیہڑا لے کے آیا، ستوں اندر بہہ کے آیا، گرگھ ساجن ساچے سنت ہوئے وِ بھاری، ساچا کنت دس نہ آیا۔ جگت ترشنا چڑھی نُماری، آد انت آد بھیو نہ رایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل بنک دواری، پھرے شبد سچ کٹاری، چاروں گنت رہیا چلایا۔

★ ۱۵ چیت ۲۰۱۳ بکرمی زرنجن سنگھ دے گرہ پنڈ بدووال ضلع لدھیانہ ★

ہرجن مات وڈیایا، دیونہار داتار۔ آپے ویکھ وکھایا، ویکھ وکھائے پرکھنہار۔ در دوارا بنک سہایا، لیکھا کھے لکھنہار۔ آپ اپنے انک سہایا، بخشے چرن کول پیار۔ ساجن میت سرب سکھدایا، دیوے نام شبد بھنڈار۔ اچرج کلج ریت چلایا، ایکا رنگن رنگ رنگے کرتار۔ گرگھ ساچے کایا تیر تھ اک وکھایا، منگے منگ در دوار۔ سیتل دھارا امرت کھ چوایا، جگت ترشنا دے نوار۔ آپ اپنی گود اٹھایا، ساچا دیوے نام ہلار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پھر پھر باہوں لائے پار۔ سوہے بنک دوار، چرن چھہایا۔ چرن کول پر بھ ساچی دھار، راؤ رنگاں بھیو مٹایا۔ مٹے بھیو وِچ سنسار، ایکا رنگ رہیا وکھایا۔ ایکا رنگ اینکار، سچ محلہ رہیا وسایا۔ سچ محلہ جوت زرنکار، شبد پلا رہیا پھرایا۔ شبد پلا میت مرار، اوکھی گھائی رہیا چڑھایا۔ اوکھی گھائی ڈوگھی غار، بجر کپائی پڑدہ لاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، ہرجن ویکھ سچ گھر، ساچی ہائی ساچا ونج کرایا۔ ونج کرائے لیکھے لائے کایا جام، سجن سین سہا آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لکھ چوراسی رہیا کٹایا۔

★ ۱۵ چیت ۲۰۱۳ کرتار سنگھ دے گرہ لدھیانہ ★

کایا گڑھ اپار ہر بنایا۔ کوئے نہ ویکھے اُپر چڑھ، سرشٹ سبائی بھرم بھلایا۔ نو دوارے رہے کھڑ، دسواں دس کسے نہ آیا۔ رسنا وکھانی رہے پڑھ، حصہ نام نہ کسے ونڈایا۔ مایا متا رہے سڑ، دہ دشانہ پڑدہ لاہیا۔ پنجاں چوراں رہے لڑ، لڑ سچ نہ کسے پھرایا۔ در گھر ساچے نہ لگی جڑ، جڑ اپنی آپ اکھڑایا۔ کلجک وہن رہے ہڑ، منمکھ اپنا آپ رڑھایا۔ گرگھ ساچا ایکا اکھڑ جائے پڑھ، گر منتر شبد جنایا۔ لیکھا چکے مڑھی مڑھ، گھر ساچے دے بہایا۔ درس وکھائے

دیا کمائے نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، ہر جگدیشا دیا کمایا۔ شبد مارے کاڑ کاڑ، دوتی دُشٹاں دے دُرکایا۔ ساچا گھاڑن رہیا گھڑ، گھرن بھٹنہار آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے آسن ڈیرہ لایا۔ ساچے آسن ہر براجے، دس کسے نہ آیا۔ شبد سَنگھاسن دیس ماجھے، ویسی ویس کمایا۔ راج راجانے لاپے سیس تاجے، نر زیشی رہن نہ پایا۔ اپنا ساجن آپے ساچے، دس دسمیش بھیکھ وٹایا۔ آپ سوارے اپنے کاچے، برہما وشن مہیش سیو کمایا۔ بھگت جناں ہر رکھے لاجے، دیوت دیوی دیو آپ اکھوایا۔ شبد سروپی مارے آوازے، نیتز نیناں نینہ لگایا۔ جگت کرائے ساچا حاجے، حاجن حاجے آب حیاتے، امرت آتم میگھ مینہ برسایا۔ سادھاں سنتاں کھولے پاچے، کایا مائی کھیہہ اڈایا۔ شبد گھوڑے چڑھیا ساچے تازے، نو کھنڈ پر تھی آپے ویکھ وکھایا۔ نام بنائے ست جہاچے، سوہنگ اکھر وکھر اک رکھایا۔ دو جہانی راجن راجے، شاہ سلطانا آپ اکھوایا۔ ویکھے کھیل کل کہ آچے، بھيو کسے نہ آیا۔ جیو جنت سادھ سنت چاروں کُنٹ پھرن بھاجے، بھانا رانا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سَنگھاسن جوتی آسن لایا۔ جوت براجے شبد سَنگھاسن، انت لئے انکڑائی۔ پرگٹ ہوئے سرب گنتاسن، شبد کرے کڑمایا۔ ویکھ وکھانے پر تھی آکاشن، ساچی نام کرے چڑھایا۔ پرگٹ ہوئے گھنک پُر واسن، مندر مینارے دیوے ڈھاہیا۔ میٹ مٹائے مدراماسن، مٹمکھاں مستک کالی چھاہیا۔ جن بھگتاں ہووے داس داسن، دیوے جگت جگت وڈیایا۔ کایا منڈل ویکھے راسن، آتم گھر وجے ودھایا۔ سرن رکھائے شبد سواسن، ساچی بنتا رہیا بنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچے آسن لائے، شبد سَنگھاسن اک سجاہیا۔ پریم سَنگھ بلاسن، پریم سَنگھ پایا، مہاراج شیر سَنگھ وشنو بھگوان، اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھایا۔ شبد سَنگھاسن شاہ سلطان، ہر ساچا آپ سہانیدا۔ اٹھے پہر نو جوان، استر شستر ایکا شبد تن سہانیدا۔ لوآں پُریاں برہمنڈ کھنڈ ویکھے مار دھیان، آپ اپنا حکم سہانیدا۔ شبد اڈائے اک بان، نہ کوئی جانے جیو جہان، چاروں کُنٹ ویکھ وکھانیدا۔ لکھ چوڑاسی کرے پُن چھان، ایکا کنڈا پُرکھ ابناشی ونڈا، سوہنگ ڈنڈا نام رکھانیدا۔ جگت جھلائے اک نشان، پرگٹ ہوئے سری بھگوان، جن بھگتاں دیوے جیا دان، داتا دانی آپ اکھوانیدا۔ سو پُرکھ نرنجن مہربان، نیتز انجن برہم گیان، چرن مجن دھوڑ ایشان، دُرمت میل گوانیدا۔ ساچا سجن دو جہان، بھانڈے بھرم بھجن جو جن ساچی سیو کمان۔ جگت وکارا رسن تجن، در دوارے ساچے سجن، امرت آتم پی پی رجن، آتم ترشنا بھکھ مٹان۔ جن بھگتاں آیا پڑدے کجن، رکھے لاجی لاج لجن۔ لاجونت ہر بھگونت، جگت ادھارے ساچے

سنت، کرپا کر اپر اپارے۔ آپ بنائے اپنی بنتا، دیونہار سرشٹ سبائیا۔ دیونہار اگم آگما، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ کایا ماٹی ویکھے چما، در دوارا کوئی رہن نہ پائیا۔ آپے جانے اپنا کما، جوت نرنکارا کر آکار، سرشٹ سبائی وچ سبائیا۔ کلجک تیرا ڈھندوکار، جیواں جنتاں سادھاں سنتاں آتم ہو یا اک ہنکارا، شبد ادھارا کوئی دس نہ آئیا۔ پرگٹ ہوئے نہہکنک نرائن نر اوتارا، شبد کھنڈا پھڑ دو دھارا، ماری جائے وارو وارا، نہ سکے کوئی جھڈائیا۔ مندر اندر ہاباکارا، گردوارا نہ کوئی سہارا، جوتی جوت سروپ ہر، اپنی کل رہیا ورتائیا۔ اپنی کل آپے ورتے، کلجک انتم آئیا۔ ویکھے کھیل اُپر دھرتے، سادھ سنت کوئی رہن نہ پایا۔ راج راجان شاہ سلطان پھرن بھکھاری در در منگتے، آتم اچھیا پورن بھچھیا نہ کوئی پایا۔ ممتکھ جیو نام و ہونے جگت ننگتے، کایا پڑدہ شبد دوشالا کسے ہتھ نہ آئیا۔ ہر جن ساچا پر بھ ابناشی تیری مانے ساچی سنگتے، جگا جگت شبد گھوڑے ساچے چاڑھ، ساچے مارگ پایا۔ آتم رنگن ایکا رنگتے، ایکا اکھر گرگھ پڑھنا، بھانا سہنا روگ گویا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام درس اموگھ ڈھر سنجوگ اپنا میل ملایا۔

★ ۱۶ چیت ۲۰۱۳ بکرمی سروپ سنگھ دے گرہ پنڈ مڈھ ضلع جالندھر ★

ہر داتا داتار ہے، دیونہار سنسار۔ جیو جنت گوار ہے، پر بھ ابناشی نہ پائن سار۔ جس جن دیوے کرپا دھار ہے، سو جن ادھرے مات پار۔ چرن پریتی سچا اک وہار ہے، ونج کرائے نام واپار۔ جوٹھ جھوٹھ چکنا کلجک بھار ہے، ویلے انتم ہوئے خوار۔ خالی ٹھوٹھا کایا اُجاڑ ہے، نہ کوئی لگاوے انتم پار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے سنت پیارے در گھر ساچے دیوے واڑ۔ گرگھ ساچا دھن، دھن جنیندی مایا۔ اپنا بیڑا آپے لیا بٹھ، گلوں کٹے جم کی پھایا۔ رسن وکار تے تن، مستک ٹکا لہے کالی چھاپیا۔ دھرم رائے نہ دیوے ڈن، پر بھ ابناشی ہوئے آپ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، آپ اپنی دیا کمائیا۔ گر بھنڈار آتم اند ہے، گر منتر ہین نہ کھائے۔ نج گھر آتم پرمانند ہے، جل میں رہی بللائے۔ جھوٹھی مایا بھرما کندھ ہے، بھاگاں ہین کوئی نہ ڈھاہے۔ مدراماس بٹی دند ہے، پین کھان سُبھ نہ پائے۔ گرگھ ساچے آتم چڑھیا ساچا چند ہے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے درس ہر رگھرائے۔ ساچا کھان رسناکھ، جگت وکار گواونا۔ پُرکھ ابناشی لئے رکھ، نام ادھار دواونا۔ درس دکھائے ہو

پرتکھ، ہر ایک کرم کمانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد آہار اک کراونا۔ شبد آہار تن من سیتا، سیتل دھار وہاٹیا۔ گر امرت آتم ساچا پیتا، ٹھنڈا ٹھار رکھائیا۔ ملے میل پر بھ ساچے پیتا، دیوے پیار در دوار سچی سرنائیا۔ آپے پرکھے کایا نیتا، کایا محل اٹل اُچ مینار بیٹھا آسن لائیا۔ بھگت جناں در ساچی ریتا، ساچا راہ اک دکھائیا۔ سنت سہیلے سدا اتیتا، نہ مرے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در دوارے بخشے گھر، رسنا بھوگ اک لوائیا۔ جگت کھلاڑی آپ، آپ کھلائیندا۔ در درباری آپ، در سہائیندا۔ نر نرنکاری آپ، جوت جگائیندا۔ شبد ادھاری آپ، جاپ جپائیندا۔ کرم وہاری آپ، سب گھٹ ویکھ دکھائیندا۔ دھرم جیکاری آپ، ساچا دھام اک جنائیندا۔ جنم ادھاری آپ، پورب لہنا جھولی پائیندا۔ تیج سواری آپ، جس جن دیا کمائیندا۔ نام نُماری وڈ پرتاپ، امرت آتم جام پیائیندا۔ آپے ہوئے مائی باپ، گرگھ ساچے گود اٹھائیندا۔ نیڑ نہ آئن تینو تاپ، شبد کٹاری تن پہنائیندا۔ تیج وکارا رہیا کانپ، نام ڈنڈا اک اٹھائیندا۔ آدن اتنا آپے آپ، آپ اپنے رنگ سمانیندا۔ سادھن سنتاں ویکھے پاپ، سچ دوارا دس نہ آئیندا۔ نو کھنڈ پر تھی تھاپن رہیا تھاپ، آپ اپنی بنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جما بھیکھ دھر، بھیکھ دھاری بھیکھ وٹائیندا۔ بھیکھا دھاری آپ بھیکھ وٹایا۔ جگت پساری آپ، سرب سمایا۔ شبد بھکھاری آپ، نہکٹک نام رکھایا۔ ونج وپاری آپ، ساچا ونج نام کرایا۔ جوت اُجیاری آپ، دیک جوت رہیا جگایا۔ شبد اُڈاری آپ، لوآں پُریاں ونج سمایا۔ برہم ادھاری آپ، پاربرہم اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھیکھ وٹایا۔ جگت انادی آپ، شبد ناد وجایا۔ برہم برہمادی آپ، برہمنڈ کھنڈ سمایا۔ بودھ اگادھی آپ، بودھ اگادھا شبد جنایا۔ مادھو مادھی آپ، آدانت بھیکھ کسے نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوگی جگت جگت جگادی اپنا بھیکھ وٹایا۔ بھیکھا دھاری آپ بھیکھ وٹائیندا۔ لیکھا لکھے بن لکھاری، لکھنہار آپ اکھوائیندا۔ لکھیا لیکھ میٹ سنساری، میٹنہار سرب جنائیندا۔ ویکھ دکھائے در دواری، جگا جگت بنت بنائیندا۔ ستجگ دوار تریتا پاوے ساری، کلجگ اتم انت جگائیندا۔ دیوے دان شبد بھنڈاری، جیو جنت ونج کائیندا۔ آتم کرے ساچی کاری، وکار ہنکاری نشٹ کرائیندا۔ آپے دُھن سچی دُھنکاری، آتم دُھن اک اُچائیندا۔ شبد پھڑ کھنڈا دو دھاری، سُن مَن توڑ تڑائیندا۔ آپے وسے ہو ہو باہری، گرگھ ساچے ساجن چُن اپنا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے لیکھا لکھنہار، سرشٹ سبائی ماپا۔ آپے پرکھے پرکھنہار، آپے جانے اپنا آپ۔ آپے رکھے رکھنہار، ہر جن ہوئے وڈ وڈ پرتاپا۔

سرشتِ سبائی متھنہارا، جوتی جوتِ سروپ ہر، آپ اپنی جوتِ دھر، آپے جانے دھنّ پاپا۔ شبد آدھار برہمنڈ ہے، برہمنڈ کھنڈ پر بھ ہوئے۔ جوتِ سروپ اک آکار ہے، پُریاں لوآں جوتِ بلوئے۔ ایک شبد سچّی جیکار ہے، جگا جگنتر پرگٹ ہوئے۔ پر بھ نکھی رکھے دھار ہے، کایا انتر نہ دیکھے کوئے۔ جن بھگتاں پہریدار ہے، آپے آپ اٹھائے سوئے۔ ایکا بخشے چرن پیار ہے، کلجک دُرمت میل دھوئی۔ جوتی جوتِ سروپ ہر، آپ اپنی جوتِ دھر، جوتِ زرنجن پرگٹ ہوئے۔ جوتِ زرنجن نراکار، جوتی جامہ پایا۔ شبد رکھے بھگت بھنڈار، اپنا کام آپ کرایا۔ نو کھنڈ پر تھمی پر کھنہار، ستاں دیپاں کھیل نیارا، کرے کرائے کُپت ظاہرہ، آپ اپنا کھ چھپایا۔ کلجک رین اندھیری دُھندوکارا، گیان گر شبد کسے ہتھ نہ آیا۔ گرگھ ورلے لئے اُدھاری، آتم جوتِ جگے زرنکاری، پار برہم برہم پاوے ساری، ملے میل پُرکھ بھتارا۔ جوتی جوتِ سروپ ہر، آپ اپنی جوتِ دھر، آپ کرائے بھگت وہارا۔ جگت وہار کراون آیا، پُرکھ ابناشی بھو ابھیدا۔ شبد جیکار کراون آیا، آپے آپ اچھل اچھیدا۔ جوتِ زرنجن کر آکار، شبد کھنڈا پھڑ دو دھار، میٹ مٹائے چارے ویدا۔ منٹمکھ جیواں بھرم نوار، انتم کلجک کرے خوار، سوہنگ مارے تکھا نیزہ۔ گرگھ ساچے لائے پار، آپ اپنی کرپا دھار، چرن چھہائے آتم سیجا۔ آتم سیجا ہر وچار، جوتِ سروپی کرے آکار، دسم دواری کھول کواڑ، بیٹھا رہے در دلہیزا۔ جوتی جوتِ سروپ ہر، آپ اپنی جوتِ دھر، جن بھگتاں کرپا دیوے کر، تن من کایا آتم سیجا۔ تن من کایا سیتل دھاری، پر بھ درشن پایا نینا۔ ہوئے ترشنا اگن نوار، ناتاٹھے بھائی بھیناں۔ پار برہم برہم پاوے ساری، ایکا ایک نظری آئے ساک سجن سینا۔ کلجک تیری اتم واری، جگے جوتِ زرنکاری، گرگھیاں دیوے شبد بھنڈاری، تن پہنائے ساچا گہنا۔ سرشتِ سبائی اندھ اندھیاری، اٹھے پہر رہے دُھیاری، جوتی جوتِ سروپ ہر، آپ اپنی جوتِ دھر، گرگھیاں دیوے شبد ور، ساچا حکم بھانا سہنا۔ ہر بھانا اڈول، اڈول رکھایا۔ سرشتِ سبائی رہیا تول، تولنہار آپ اکھوایا۔ شبد اٹلا رہیا بول، آپ اپنا راگ اُپایا۔ جوتی جوتِ سروپ ہر، آپ اپنی جوتِ دھر، گرگھ ساچا میلا کنت سہاگ ملایا۔ کنت سہاگ ساچا پایا، سرت سوانی جاگی۔ شبد انادی ناد و جایا، دُرمت میل بھاگی۔ آد جگادی درشن پایا، ہنس بنیا کاگی۔ جوتی جوتِ سروپ ہر، آپ اپنی جوتِ دھر، ہر جن میلا اک گھر، دیوے درس وڈ وڈ بھاگی۔ وڈ بھاگی وڈ بھاگ، گر منتر جانیا۔ آتم دیک جگے چراغ، مان نمانیا۔ کلجک کایا دھوے داغ، ساچا دیوے پن کھانیا۔ جگت ترشنا بھجائے آگ، در دوارا جس جن مانیا۔ چرن کول جن جائے لاگ، لیکھا چکے آون جانیا۔ مایا ڈسے نہ ڈسنی ناگ، جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچے دیوے مانیا۔ در گھر ساچا در دربار، پر بھ ساچا اک سہانیدا۔ لکھ چورا سی پاوے سار، سر شٹ سبائی ویکھ دکھانیدا۔ جن بھگتاں ویکھے کر وچار، جگت وچولا آپ اکھوانیدا۔ منمکھ رووے دھاہاں مار، کایا ڈولانہ کوئی اٹھانیدا۔ دھرم رائے کرے خوار، کلجگ ہولا انت دکھانیدا۔ لاڑی موت کرے خبردار، پورا تولا حکم سنانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنت سہیلے ویکھ گھر، آپ اپنا رنگ دکھانیدا۔ رنگ دکھائے ست سرُپ، نج گھر آتم سیا۔ ہر ہر وڈا شاہو بھوپ، مٹائے رین اندھیری میا۔ جگا جگتتر مہما انوپ، کلجگ تیری اتم وار تیر نرالا کیا۔ پون انجا دیوے دھوپ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں کرپا دیوے کر، ایک جوت کرے پرکاش کوٹن کوٹ رو سیا۔ کوٹن کوٹ رو سس کرے پرکاشیا۔ ایک راہ ساچا دیوے دس، آد پرکھ ابناشیا۔ جن بھگتاں میل ملائے نس نس، ویکھ دکھانے پر تھی آکاسیا۔ منمکھ جیواں اتم رہیا جھس، ہوئے کلجگ مات وناسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے شبد ور، رسن تجائے مدراماسیا۔ مدراماس رسن تجائے، آتم برہم جنائیا۔ پر بھ ابناشی دیا کمائے، نرمل جوتی آپ جگائیا۔ ساچی نیا جگت چڑھائے، پار کنارہ اک دکھائیا۔ ساک سجن سین اک اکھوائے، شبد اسوارا آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، اک ہلارا رہیا دوائیا۔ اک ہلارا شبد جھولا، کایا مندر ہر ٹکایا۔ ملے میل کنت کنتوہلا، بھانڈا بھرم ہر بھنایا۔ پرکھ ابناشی دھو دھو دھو، مانس جنم لیکھے لایا۔ منمکھ جیو مایا متا بھولا، ہوئے چنتا روگ ودھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچا سنت سہیلا دھر سنجوگ ملایا۔ دھر سنجوگی ساچا میلا، پر بھ ساچا آپ ملانیدا۔ آپے گر آپے چیلا، گر منتر شبد جنانیدا۔ کلجگ تیرا اتم ویلا کلجگ کایا پنچ بسنتر لگی نہ کوئے بُجھانیدا۔ کوئی نہ دسے سجن سہیلا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے شبد ور، آپ اپنے رنگ سمانیدا۔ آپ اپنے رنگ سما، وڈ وڈ نیکن نیکا۔ راؤ رنگاں رہیا جگایا، رسنارس رہے کل پھیکا۔ ایک ڈنک رہیا وجایا، بھو کھلائے جیو جی کا۔ گرگھ ساچا بھگت جگایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھ چکائے ساڈھے تن ہتھ سیں کا۔ جگت گیانا گر شبد ہے، گھٹ گھٹ پرگٹ ہوئے۔ آپے پتا آپے مات ہے، دوسر دسے ناہی کوئے۔ پرکھ ابناشی آتم دات ہے، اوچ نیچ نیچ اوچ وچ بلوئے۔ آپ بیٹھا رہے اکانت ہے، دوس رین کدے نہ سوئے۔ جن بھگتاں دوس رین اٹھے پہر رہے پر بھات ہے، شبد جنائے ترے ترے لوئے۔ ایک دیوے دھر درگا ہی ساچی دات

ہے، شبد سنہیہڑا ساچا ڈھوئے۔ امرت آتم دیوے بوند سوانت ہے، نہ جنمے نہ کدے موئے۔ میٹ مٹائے اندھیری رات ہے، تن من پنج ساچا بوئے۔ اک چلائے گاتھ ہے، سنجگ ساچا پرگٹ ہوئے۔ سگل وسورے جان لاتھ ہے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، لے میل ترلوکی ناتھ ہے۔ تریلوکی ناتھ ہر رگھناتھ، جوتی جوت جگائیا۔ سرشٹ سبائی سگلا ساتھ، لیکھا لیکھ مستک ماتھ، لکھنہار آپ اکھوائیا۔ جن بھگت چڑھائے ساچے راتھ، شبد بانا اک رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پکڑ اٹھائے راجارانا، نہ کوئی دے سے شاہ سلطانا، والی دو جہانا اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھائیا۔ شاہ سلطانا رنگ راجانا، ایک رنگ رنگائیندا۔ اٹھے پہر کرے دھیان دوار بنک، ساچن ساچا آپ سہائیندا۔ گرگھ ور لے آتم جوتی لائے تنک، ساچا نام تکھا بان آر پار کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، سولاں کرتن شنگار، شبد بھرے نام بھنڈارا ہوئے ترشاروگ نوار، اک اجالا گر گویالا جوت زرنجن اپنا میل ملائیندا۔ گرگھ ست سروپ ہے، ست پڑکھ بھگوان۔ نہ کوئی رنگ روپ ہے، آدانت ایک جان۔ آپے دیک جوت سچا دھوپ ہے، ساچا میلا پون مسان۔ جگا جگنت مہا نوپ ہے، آپے دیکھے آون جان۔ ملیا میل ہر شاہو بھوپ ہے، ہوئے سہائی دو جہان۔ دیا کمائے اندھ کوپ ہے، جوتی جگے جگت مہان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر آئے دیا کمائے، ایکا بخشے جیا دان۔ جیا دان دیوے داتا، بھریا شبد بھنڈارا۔ آتم انتر برہم گیاتا، امرت دیوے بوند سوانتا، کایا کرے ٹھنڈی ٹھارا۔ چرن کول بندھائے ساچا ناتا، اُپر دھول چلائے گاتھ، کرم دھرم دھرم کرم اپنے ہتھ رکھاتا، جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، بھریا رہے جگت بھنڈارا۔ کلجگ بھنڈار بھرپور، پر بھ ساچا دیا کمائیندا۔ اٹھے پہر حاضر حضور، جس جن ساچی دیا کمائیندا۔ آپے داتا جو دھا سور، جوتی دیوے ساچا نور، شبد ساچا ناد و جائیندا۔ سرشٹ سبائی کوڑو کوڑ، گرگھ ساچے مستک دھوڑ، کایا رنگن رنگ گوڑھ چڑھائیندا۔ متمگھ جیو نہ جانن موڑھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے سنت سہیلے اک اکیلے در دوارے اپنے میلے، آپ اپنا ہتھ سمرتھ سر کائیندا۔ رکھ ہتھ سمرتھ، جگت وڈیائیا۔ پنج وکارا دیوے متھ، بوند رکت لیکھے لائیا۔ شبد جنائے اکتھنا اکھ، کتھا نہ کتھنی جائیا۔ پنجاں چوراں پائے نھ، ڈور اپنے ہتھ رکھائیا۔ سگل وسورے جائن لھ، در دوارے جو جن درشن پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں کرپا دیوے کر، بخشے سرن سچی سرنائیا۔

☆ ۱۷ چیت ۲۰۱۳ بکرمی جسونت سنگھ دے گرہ کرتار پُر محلہ چرکھڑی ضلع جالندھر ☆

سوبھاؤنتی نار گرکھ سچ سوانیا۔ پر بھ پایا پُرکھ بھتار، ملیا میل ساچے ہانیا۔ آتم جوتی جگے اپار، ٹٹے جم کی کانیا۔ ورن گوتی دے نوار، دُرمت میل جائے دھوتی، امرت آتم دیوے ٹھنڈا پانیا۔ ہر جن بنائے در دوارے ساچے موتی، اک سنائے ساچی بانیا۔ سرشٹ سبائی رہی روتی، خالی ہوئی جیرج کھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، دیوے دات وڈ وڈ دانیا۔ دانی داتا آپ، دُھر درگاہیا۔ میٹ مٹائے اندھیری رات، جس جن دیا کمائیا۔ میل ملاوا کملاپات، پت پتونتا پورن بھگوتتا ساچے سنتاں درس دکھائیا۔ مہما جگت بھگت بھگوتتا، آپے بنت بناونہار آپ اکھوائیا۔ دیوے وڈیائی جیواں جنتاں، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نیز انجن نام ساچا اپنی ہتھیں پانیا۔ نیز نام ساچا کجل گرکھ ساچے پایا۔ ملیا میل پر بھ ساچے سجن، بھانڈا بھرم بھٹایا۔ آتم تال گھر ساچے وجن، راگ انادی ایکا راگ سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، چرن دھوڑ کرائے ساچا محن، جو جن چرن سرن سچی سرنائی آیا۔ چرن دھوڑ مستک ریکھا، گرکھ ورلے لائیا۔ آپے جانے اگلا پچھلا لیکھا، جیو جنت سار نہ پانیا۔ کلج مایا بھرے بھلے گدھ گواری، نیز گر گر نیز کسے نہ دیکھا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے شبد ور، آتم ترشنا ہنگتا روگ گوائیا۔ جگت وجوگ جھوٹھانا جاتے چھٹ، پر بھ ساچا دیا کمائیا۔ پنجاں چوراں کڈھے کٹ، شبد چوٹ اک لگائیا۔ جوٹھ جھوٹھ کایا مندر دیوے جڑ پٹ، ایکا نام سچ بھلواری آپے دے لگائیا۔ در دوارے جائے واڑی، شبد گھوڑے جائے چاڑھی، آپے ہوئے پچھے اگاڑی، واگ اپنے ہتھ رکھائیا۔ ہر جن لاج رکھائے چرن پُجھائے داہڑی، مایا ممتا اگن ترشنا دیوے ساڑی، ایکا لگن گر چرن دھیان رکھائیا۔ دیک جوتی ساچے جگن، در دوارا ایکا ایک جو جن منگن، نام بھچھیا پورن اچھیا پر بھ ساچے آپ کرائیا۔ منمکھ جیو بھوندے نگن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے شبد ور، اپنے انگن آپ رکھائیا۔ آپ اپنے انگ سمانیا، گرکھ سنت جگائے۔ کایا چولی رنگ دکھایا، نیچوں اوچ بنائے۔ شبد گھوڑے تنگ کسایا، سوچو سوچ آپ ہو جائے۔ بھکھ ننگ دے کٹایا، ایکا دُجا بھو چکائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے شبد ور، اپنے انگن آپ رکھائے۔ درس پیکھت نینن نین لوچن، جگت گیا وکارا۔ در دوارے مٹی لکھی ریکھن، ملے میت شبد بھنڈارا۔ منمکھ جوٹھے جھوٹھے در دوارے دیکھن، دس نہ آئے نر نرکارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

جس جن دیوے شبد ور، ایکا رنگ رنگائے، شبد ڈولی وچ بیٹھائے، ساچی گولی آپ ہو جائے، دو جہانی پار کنارہ۔ دو جہانی اُدھرے پار، جس جن سیو کمائی۔ شبد نشانی وچ سنسار، پاربرہم برہم میل ملائی۔ گن ندھانی کرپا کرے اپر اپار، جانی جان آپ اکھوائیا۔ خالی بھرے بھگت بھنڈار، ویکھ دکھائے وارو وار، جُگا جُگت سادھ سنت پورن بھگونت ساچی بنت بنائی۔ مایا پائے جگت بے انت، ہر جن ور لے میل ملاوا ساچے کنت، نار سُہاگن تن من بیراگن ایکا میتا ہر ہر سدا رکھے چیتا، دُو جانیز دس نہ آئی۔ ملیا میت ہر مُرار، در گھر ساچا پایا۔ سولاں کر تن شنگار، پر بھ ابناشی گھر منایا۔ ملیا میل پُرکھ بھتار، ایکنکار ایکا چولا تن پہنایا۔ شبد کرائے بے جیکار، ساچا ڈھولا رہیا گایا۔ اگیان اندھیرا مٹے دُھندوکار، دیک جوت رہیا جگایا۔ جس جن بخشے چرن پیار، سو جن اُدھرے وچ سنسار، ایکا رنگن رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، دُو جا در نہ منگن جایا۔ جس جن ملیا میل، ہر بھگونتیا۔ شبد چڑھائے ساچا تیل، کایا چولی رنگے رنگ بستیا۔ دھرم رائے دی کٹے جیل، دوس رین رین دوس اٹھے پہر سنے بیننتیا۔ آپے ہوئے سجن سُہیل، سدا سُہیلا سد سے رنگ نویل، ایکا دھام اک اکھونتیا۔ آپے گر آپے چیل، آپ اپنا کرے میل، جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، ایکا دیوے شبد ور، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی پت ہت پتی پتونتیا۔ پت رکھنہار سرشٹ سبائی۔ سرشٹ سبائی آئے ڈر، نہ ہوئے کوئی سہائی۔ لکھ چوڑاسی آوے جاوے جنمے جائے مر، نہ کوئی پھند کٹائی۔ گر گوہند گوہند تیرا ایکا در، ساچا گھر دے دکھائی۔ ملے میل پر بھ ساچے ہر، آتم ترشنا بھکھ مٹائی۔ امرت آتم نہائے ساچے سر، دُرمت میل رہن نہ پائی۔ آپ اپنی کرپا کر، جوتی جوت سروپ ہر، جس جن دیوے شبد ور، ایکا گھر رہیا وسائی۔ وسیا گھر ہر گوہندا، شبد سنگھاسن پایا۔ سگل اتری تن من چندا، پُرکھ ابناشی نظری آیا۔ ہر جن اُپجے ساچی ہندا، مات لکھ سُپھل کرایا۔ جیو جنت کل کرے ہندا، مکھ کالکھ ٹکا لایا۔ جس جن میلا گنی گہندا، آتم دھار وہائے ساگر سندھا، نیز لوچن نین بند کواڑی دے گھلایا۔ آپے توڑے وچا جندر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، دسم دواڑی جوت زرنکاری شبد دھاری ایکا دھار رہیا وہایا۔ دسم دواڑی در دروازہ، پر بھ ساچے آپ سُہایا۔ آپے سے غریب نوازا، دس کسے نہ آیا۔ جس جن تیرا ساجن ساچا، تیرے مندر اندر وچ سُہایا۔ آپ سوارے تیرا اپنا کاجا، چرن کول کول چرن اُپر دھول دوائے جوڑ سپس نواپا۔ کایا بھلوڑی جائے مول، ملے میل ساول سول، آتم سیجا ساچی بیٹھا آسن لایا۔ اُلٹی کرے نابھ کول، جوتی جوت سروپ ہر، جس

جن دیوے شبد ور، نام بھنڈارا دیوے بھر، اتوٹ اٹھ آپ اکھوایا۔ نام بھنڈار ہر بھرپور، توٹ رہے نہ رانیا۔ جن بھگتاں سد حاضر حضور، بے کھاں دس نہ آئی۔ شبد اُپجائے اناہد ساچی تور، انحد ساچاراگ سنایا۔ جوتی بخشے ساچا نور، نرمل جوت آکار کرانیا۔ جگت ناتا کوڑو کوڑ، اتم کوئی رہن نہ پانیا۔ جس جن بخشے چرن دھور، لکھ چوراسی پھند کٹانیا۔ چتر سُبجان بنائے موڑھ، جو جن ہتی دند گانیا۔ ایکا رنگ چڑھائے گوڑھ، مدراماس تجانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے شبد ور، آپ اپنا درس دکھانیا۔ درس دکھائے تیجے نینا، گُرم ت بوُجھ بُجھانیا۔ کلجگ وہن وہے وہنا، من مت پھرے ہلکانیا۔ نہ کوئی دسے ساک سجن سینا، بھیناں بھینا سار نہ رانیا۔ آپے ہوئے ساک سجن سینا، جگ جگ چُکائے لہنا دینا، دیونہار سبھی تھانیا۔ ہر جن تیرا ایکا ناؤں مات رہنا، دوسر کوئی دس نہ آئی۔ شبد سنتو کھی اتم ایکا بھانا اتم گھر ساچے سہنا، جوتی جوت سروپ ہر، جس جن دیوے شبد ور، اُجل کھ رہیا مات کرانیا۔ اُجل کھڑا ہوئے مات، ہر ہر ہر دے واچا۔ اترے دُکھرا جگت تے ناتا۔ بوُجھ بُجھائے جیو پند لیکھا چکے ذات پاتا۔ اتم ذات ملے میل پر بھ کملاپات، ایکا ناؤں دکھانے ساچو ساچا۔ آپ بنائے پارذات، کوستک نیا ساچا ٹکا لائے مستک ماتھ، دُھر در گاہی دیوے سچ سوغاتا۔ شبد چڑھائے ساچے راتھ، میل ملائے تریلوکی ناتھ، آپ چلائے اپنی گاتھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، لیکھا چکے سیاں ساڈھے تن ہاتھ۔ نام وہونا جگ، مات بورانیا۔ مایا ترشنا لگی اگ، ہوئے سچ مسانیا۔ اتم ہنس بنے گت، ایکا بھلے گن ندھانیا۔ دس نہ آئے اُپر شاہ رگ، در گھر ساچے ایکا شاہ سلطانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھے کھیل دو جہانیا۔ دو جہانی دیکھے کھیل، لوآں پُریاں واسا۔ لکھ چوراسی گھلے دھرم رائے دی جیل، پرگٹ جوت پُرکھ ابناشا۔ پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ گر چیل، جھوٹھی نہ کوئی پائے راسا۔ جن بھگت چڑھائے اتم انتر تیل، نام وست پائے کایا کاسہ۔ آپ اپنا کرے میل، دیکھ دکھانے پر تھی آکاشا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا ایک شبد چلائے ہر جن ساچے سواس سواسا۔ سواس سواس رسن گن گایا۔ لیکھے لائے کایا ہڈ ناری ماس، آپ اپنی دیا کمایا۔ گرگھ ساچے بل بل جاسن، ملیا میل ہر شاہو شاباسن، کایا مندر جوت جگایا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاشن، پنجاں تتاں وچ سمایا۔ آدانت نہ ہوئے وناسن، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ لیکھا رہیا لکھایا۔ پُرکھ ابناشی ساچا کنتا۔ نو کھنڈ پر تھی دیکھ دکھائے، لکھ چوراسی جیو جنتا۔ برہمنڈ کھنڈ پر بھ ونڈ کرائے، کسے دس نہ آئے، سادھن سنتا۔ شبد کھنڈا پر بھ ہتھ اٹھائے، وڈھے وڈ وڈ

دنتا۔ مستمکھ ہوئے نار دُہاگن کوئی رہن نہ پائے، ہوئے روگ گوائے ہنگتا۔ پیچ وکارا کھنڈ کھنڈتا، جس جن ملائے ساچی سنگتا۔ جیرج اند کٹ وکھائے، ساچی رنگن نام رنگتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، آپ اپنی گود اٹھائے جیوں نانک انگدا۔ گرگھ ساچا گود اٹھائے، دُھر درگا ہی بال انجانا۔ اگادھ بودھ پر بھ شبد جنائے، اک سنائے دُھر فرمانا۔ داتا جودھا آپ اکھوائے، ہر سوربیر بلوانا۔ ہر دے سودھ گر منتر نام چپائے، شبد چڑھائے سچ بانا۔ کایا انتر جگت بسنتر آپ بُجھائے، آتم دیوے برہم گیانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، مارے تیر شبد نشانہ۔ شبد نشانہ وجے تیر، بجر کپائی پار کرائیا۔ امرت آتم بخشے سیر، کایا ٹھنڈی ٹھار کرائیا۔ دُئی دوتی کڈھے پیڑ، شبد دھارا اک چلائیا۔ آدانت پر بھ بنھے بیڑ، جوت آکارا نر نر نکارا کایا مندر اُچ منارا اپنا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم ویکھ ہر، ایک جوت شبد جیکارا، دو جہانی اترے پارا، پلو ساچا نام پھرائیا۔ ساچا پلو نام پھرائے، دو جہاناں والی۔ گرگھ ساچے مات اٹھائے، جگائے جوت اک اکالی۔ آپ اپنے رنگ رنگائے، دیوے شبد سچا دھن مالی۔ شبد گھوڑے تنگ کسائے، شاہ آسوارا ہر نر نکارا ویکھ وکھائے کایا ڈالی، جوتی جوڑے میل ملائے، جس جن دیوے نام آدھارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم ویکھ ہر، نہہنگی جامہ پائے۔ نہہنگ کل جامہ پایا، جوت سروپی رانا۔ نو کھنڈ پر تھی دس نہ آیا، شبد وجائے اک دامہ۔ گرگھ ساچا لوک مات ساچا حصہ رہیا ونڈایا، لکھ چوراسی لاڑی موت کرے دھیانا۔ راج راجاناں خالی کھپسا کر وکھایا، پرگٹ ہوئے شاہ سلطانا۔ قرآن حدیثا رہن نہ پایا۔ وید پُراناں وقت چُکایا۔ اک چلائے شبد حدیثا، اوچاں نیچاں بھو مٹایا۔ راؤ رنگاں وچ سمایا۔ ایک چھتر جھلائے سپسا، سوہنگ کھنڈا ہتھ رکھایا۔ ور بھنڈی ہر رہیا چلایا۔ ساچا ڈنڈا نام لگایا۔ دوسر کوئی رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم ویکھ در، بھانے اندر سد سمایا۔ ہر بھانا بلوان، کسے نہ جانیا۔ بُھلے جیو نادان، مایا رُلانے راجے رانیاں۔ گرگھیں آتم اُچے برہم گیان، جس جن آتم دیوے برہم گیانیا۔ چرن پریتی بخشے ساچا دھیان، دیک جوتی جگے مہانیا۔ رسنا ناؤں ہر ہر تھاؤں دیوے پین کھان، جگت ترشنا اگن بُجھانیا۔ شبد چڑھائے جگت بان، پاتال آکاشا اک اڈانیا۔ دھرم جھلائے مات نشان، لیکھ لکھے سری بھگوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے جیا دان، ہتھیں بنھے نام سچا گانیا۔ نام گانا بنھے ہتھ، ہر داتا دُھر درگا ہیپا۔ شبد چڑھائے ساچے رتھ، پتاماں آپ اکھوائیا۔ سگل وسورے جان لٹھ، جو جن آئے درشن پانیا۔ جگت وکارا دیوے متھ، ایک اکھر

دکھڑ پڑھائیا۔ سرشٹ سبائی پائے نتھ، شبد ڈوری نال بندھائیا۔ مہما جگت چلائے اکھ، اکھ نہ کتھیا جائیا۔ سرب کلا آپے سمرتھ، ہر گھٹ میں رہیا سمائیا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے سنت جناں ایکا میلا اپنا آپ ملایا۔ آپ اپنا میل ملایا، دیوے شبد ادھارا۔ گرگھ ساچا سیوا لایا،
 چرن کول کول چرن ایکا بخشے نام پیارا۔ اُلٹی نا بھی مولے کول، اُپر دھول ساچی کھڑے مات گلزارا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ
 تیری ست بھلوڑی ویکھن آیا بسنت بہارا۔ سنجگ تیری سچ بھلوڑی، پر بھ ساچے مات لگائیا۔ کیا وبار ستاراں ہاڑی، امرت آتم بخشی دات ساچی دست
 جھولی پائیا۔ آپے ہوئے پچھے اگاڑی، نیڑ نہ آئے موت لاڑی، شبد بہانا رہیا اٹھائیا۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑی، جوت جگائے، بہتر ناڑی، اندھ اندھیر مٹائیا۔
 در گھر ساچے دیوے واڑی، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے سنت جناں اک ادھارا، جوت نرنکارا شبد ونجارا ایکا ونج کرائیا۔ ساچا
 ونج کراون آیا، ایکا نام امولا۔ ہر جن ساچا در گھر ساچے لاہا لین آیا، در دوارے بنیا گولا۔ منمکھ جیواں پُرکھ ابناشی لوک مات چڑھ لین آیا، دھرم دوارے
 بنیا ساچا تولا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرشٹ سبائی ویکھ ہر، لکھ چوراسی جوٹھی جھوٹھی مایا لوٹھی شبد ہتھوڑے بھنن آیا مولا۔ دھر
 در گاہی بان، دھر در گاہیا۔ دھر در گاہی سچ فرمان، دھر در گاہی رہیا سنائیا۔ دھر در گاہی ایکا آن، سرشٹ سبائی رہیا پائیا۔ دھر در گاہی شبد بان، لوک مات
 رہیا اڈائیا۔ دھر در گاہی اک نشان، ساچا جھنڈا نام جھلایا۔ دھر در گاہی راج راجان، شاہ سلطاناں رہیا مٹائیا۔ دھر در گاہی ہر بھگوان، جوتی جامہ بھیکھ
 وٹائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوے دات وڈی وڈیائیا۔ دھر در گاہی ساچا رانا، لوک مات کل آیا۔ جن بھگتاں میلا پُرکھ بدھاتا، ول
 چھل کر کر جگت بھلایا۔ ہر جن مٹے اندھیری راتا، دیکھ جوتی جائے بل اگیان اندھیر گویا۔ نہ کوئی ویکھے پرکھے ذاتا پاتا، اوچاں نیچاں شاہ سلطاناں ایکا راہ
 دکھایا۔ بیٹھا رہے اک اکاتا، سرشٹ سبائی پتاما، دس کسے نہ آیا۔ ہر جن میلا کملا پاتا، جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ بنیا شبد وچولا،
 ساچا چپو نام لگایا۔ شبد وچولا آپ بنایا، ساچی بنت بنائیا۔ سوہنگ ڈھولا کن سنایا، اگنت گنی نہ جائیا۔ دھر در گاہی آیا تولا، سنت اسنتا رہیا تلائیا۔ بجر کپائی
 پڑدہ کھولا، دسم دواڑی بوجھ بھجائیا۔ نو دوارے کایا ماٹی جھوٹھا ڈولا، منمکھ جیو پھرے ہلکائیا۔ پرگٹ ہوئے پر بھ کلا سولا، اپنی کل رہیا ورتائیا۔ جن بھگتاں
 دیوے شبد جھکولا، پار کنارہ اک دکھائیا۔ سچ دوارا ایکا کھولا، امرت آتم دھارا رہیا کھ چوائیا۔ در دوارے کرے کرائے گولا، مانس دیہی اُجل کھ ہر جن

ساچے رہیا کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مات گربھ نہ اُٹا رُخ، آون جاون پتت پاؤن لیکھا رہیا مٹائیا۔ آون جاون چکے جھیرا، ملے میل پُرکھ ابناشا۔ دو جہانی بٹھے بیڑا، ہر ہر ساچا داسن داسا۔ بھاگ لگائے کایا کھیڑا، جوت جگائے پرتھی آکاسا۔ لکھ چوراسی دیوے گیڑا، بھنّ وکھائے کایا کاسہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج کرے حق نہیرا، جن بھگتاں وسے آس پاسا۔ آس پاس دو جہانی، دیوے شبد نشانیا۔ مارے تیر نکھی کانی، اک سنائے ساچی بانیا۔ سرب جیا پر بھ جان جانی، کرے کرائے آپ پچھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھے کھیل دو جہانیا۔ دو جہانی دیکھے کھیل، سرب جیاں پر بھ گیاتا۔ پرکھن آیا گرو چیل، کون دوارے سنت دُلا رے بدھا سچا ناتا۔ مایا متا کون ونجارے، ہوئے ہنگتا بھرے بھنڈارے، ساچے نہاون کون نہاتا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا اک پچھاتا۔ مہابلی بلوان، نر نر نکاریا۔ ول چھل چھلی جہان، اچھل اچھل آپ کرا رہیا۔ دیکھ وکھانے نو کھنڈ پرتھی ستاں دیپاں گلی گلی، پُریاں لو آں اک دھیان لگا رہیا۔ جوت نر نجن کر پرکاش دیپک ساچی مات بلی، میٹ مٹائے اندھ اندھاریا۔ پون انجا چھتر جھلار، در در بار ساچے بلی، برہے ویتا کھ اگھاڑیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ایکا لائے شبد جھڑی، وکھ کرائے سیس دھڑی، نگر کھیڑا کوئی دس نہ آ رہیا۔ برہما ویتا برہم وچار، آتم دے دُہائیا۔ پرگٹ ہوئے نر نر نکار، پُری برہم ہوئے جُدا ئیا۔ شبد چلے تیر اپر اپار، گرگھ ساچے وچ سما ئیا۔ لو آں پُریاں کرے خوار، شبد سنگھاسن ڈیرہ لائیا۔ پار برہم کرے کرائے اپنی کار، برہم برہم برہم بھو نہ رانیا۔ اک اکلّا بے جیکار، شبد مردنگ رہیا وجانیا۔ گرگھ ورا لائے سچی دھنکار، کایا رنگن جس جن ایکا رنگ رنگانیا۔ منتمکھ جیواں در در گھر گھر ہا ہاکار، دوس رین دے دُہائیا۔ ہر سنت سہیلا سچ سہاگی ایکا نار، پر بھ ساچا کنت ہنڈھانیا۔ جگت دُہاگن ہوئے و بچار، پر بھ ابناشی دس نہ آ ئیا۔ گرگھ ورلے آتم سوئی جاگی، اُپجیا من اک ویراگی، شبد دھارا رہیا چلائیا۔ آپ بنائے ہنس کاگی، دُرمت میل دھوے داغی، امرت آتم سچ سرور اک اشان کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، لکھ چوراسی کری گُرمائیا۔ لکھ چوراسی تیرا ناتا، پر بھ ساچا جوڑ جُڑائیندا۔ بیٹھا رہے اک اکانتا، آپ اپنے رنگ سامیندا۔ بھگت جتاں دیوے ساچی داتا، آتم جھولی اک بھرائیندا۔ آپے پتا آپے ماتا، اپنی گود اٹھائیندا۔ ست پُرکھ نر نجن ساتک سانتا، امرت ساچا سیر پلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک چلائے شبد تیر، چاروں گنٹ کرے وہیر، نہ کوئی دسے اولیا پیر فقیر، شاہ سلطاناں خاک رلائیندا۔ ساہ سلطاناں

دیوے خاک رُلانی، پر بھ ساچے جوت جگایا۔ چاروں کُٹ پئے دُہائی، نہ سکے کوئی جھڈایا۔ ناتا تُوٹے بھیناں بھائی، پتا پوت نہ کوئی گود اٹھایا۔ نہ کوئی دے دھی جوانی، کلج تیری واری اتم آئی، لاڑی موت خوشی منایا۔ دھرم رائے گھر آئی چائیں چائیں، ویکھ دکھانے تھاؤں تھائیں، نو کھنڈ پر تھی پائے ونڈاں، میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈا، سوہنگ پھڑے ہتھ وچ ڈنڈا، لگیا کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی دیوے ور، لاڑی موت کرے گڑمائیا۔ لاڑی موت کرے شنگار، ایکا در سہایا۔ دھرم رائے دے در دربار مگے ور، کرپا دھار دے دے ور، لوک ماتی رہی راہ تکایا۔ کلج اتم آئے ڈر، ویکھ دکھائے گھر گھر، ناری کنت نہ سکے کوئے ہنڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھاں دیوے شبد ور، دُھر درگاہی ساچا در اک کھلایا۔ ساچا در اک کھلایے، چار ورن چار پیتا۔ ساچا گھر اک دکھائے، ایکا اکھر نام پڑھائے، مان رکھائے اٹھاراں دھیائے گیتا۔ بجر کپائی پاڑ دکھائے جھوٹھا پتھر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد وکائے ساچی ہائی، کسے ہتھ نہ آئے تیر تھ تائی، جیو جنت سادھ سنت پھرن ہلکائے۔ نام دست تن ساچی ہائی، پر بھ ساچا آپ کُکایا اے۔ گرگھ وِلا کھولے اتم بند تاکی، جس جن اپنی دیا کمایا اے۔ امرت اتم دیوے ساچا ساقی، پریم پیالہ اک پیایا اے۔ ممتکھ بھلے بندے خاکی، دین دیالا دس نہ آیا اے۔ پنچم چور ہوئے عاقی، شبد کھنڈا نہ کسے ہتھ پھڑایا اے۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی جن بھگتاں لہنا دینا چکاؤن آیا باقی، آپ اپنے رنگ رنگیا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگت سہیلا اک اکیلا، اتم جوتی شبدی میلا، پون سواسی اک کرایا اے۔ پون سواس ساچا میلا، اتم جوت جگایا۔ گرگھاں ہو یا وقت سہیلا، دُرمت میل کایا دُور کرایا۔ ملے میل پر بھ ساچے گر گر چیلہ، رنگ نویلا دھام سہایا۔ اچرج کھیل پار برہم کل کھیلا، نام ناما شبد پھڑائے سچا داما، پلو اپنے ہتھ رکھایا۔ سرب جیاں پر بھ انترجاما، میٹ مٹائے زین اندھیری شاما، اگیان اندھیرا اندھ مٹایا۔ لکھ چوراسی کرے ایکا تاما، وے شبد جگت دامہ، کلج اتم دے دُہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن کرپا دیوے کر، لکھ چوراسی پھند کٹایا۔ لکھ چوراسی تُوٹے ناتا، ملے میل ہر بھگوانا۔ ایکا رنگ پُرکھ بدھاتا، دُھر درگاہی دیوے شبد نشانہ۔ ساچا شبد جگت بان، ملے میل ہر بھگوانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، دیک جوتی جگے مہانا۔ شبد گر اپار ہے، ہر جن ردے وسائے۔ دو جہانی اترے پار ہے، دھرم رائے نہ دے سزائے۔ جس جن بخشے چرن پیار ہے، اتم میلا میل ملایے، ہوئے دکھڑاروگ

اترے پار ہے، اُجل کھڑا آپ کرائے۔ آتم سکھڑا ہر شبد شنگار ہے، ملے ور گھر میلا سہج سُبھائے۔ اُٹاڑ کھڑا گر بھ واس ہے، لکھ پور اسی پھند کٹائے۔ کایا
 مائی اتم ہونی ناس ہے، نہ سکے کوئے چھڈائے۔ جو جن پر بھ چرن ہوئے داسن داس ہے، دیوے درس ہر رگھرائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، سب گھٹ
 رکھے واس ہے، دس کسے نہ آئے۔ روگ و جوگ دوویں تن، ہوئے دُھندوکارا۔ شبد راگ گر سُننا کن، کرے پار اُتارا۔ دھواں دُکھے کایا من، سُنے
 سُنائے نہ کوئی پکارا۔ بھرے بھرم جگت من، ہویا دُھندوکارا۔ اپنا بیڑا لئے ہتھ، بیچ و کارا پر بھ دیوے ڈن، سچ کرائے ونج واپارا۔ سچا دیوے مال دھن، نہ
 کوئی لائے مات سُنھ، بھریا رہے بھنڈارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، آؤنا جانا لیکھے لائے، روگ سوگ چنت مٹائے، کایا کھڑی سُکلا
 کشا پکھ لئے رکھ، دیوے چرن سہارا۔ بُدھ بل پر بھ ساچے ہتھ، جس جن بنت بنائیا۔ آپے رکھے دے کر ہتھ، کایا اندر رہیا سائیا۔ سرب کل کرے
 سمر تھ، کایا رنگن رنگ چڑھائیا۔ شبد ڈنڈا پھڑائے ہتھ، اوٹڑی چال رہیا چلائیا۔ گر سیکھ نہ ہارے مات ہتھ، کایا مائی اُٹی لٹھ رہیا گڑائیا۔ لیکھا کھٹھ اٹھسٹھ
 ، دھرم دوارے اک اکھ، جوت نرنکارے نٹھ نٹھ، گر کھھاں رہیا جوت جگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی شبدی دیوے نام ور، اڈے
 اڈائے جگت پھرائے دیاوان دیا ندھ داتا اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ شبد وچولا جس جن دلال۔ گر پیر گائے ساچا ڈھولا، ایک رنگ سمائے بردھ بال جوآن۔ جس
 جن ملیا ساچا تولہ، اٹھے پہر رہے نگاہبان۔ در دوارا اپنا کھولا، نام پھڑائے سچ نشان۔ انگ سنگ سنگ انگ کایا اندر ساچے مندر سد سے کولا، نر ہر سری
 بھگوان۔ آپ اٹھائے تیرا کایا ڈولا، سر شٹ سبائی ویکھا ہولا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم دیوے برہم گیان۔ برہم گیان شبد جنائی۔ پر بھ
 آتم جوتی گر سیکھ پرنائی۔ آپ اٹھائے کھج سوتی، مستک رکا ڈرمت میل دھوائے کالی شاہی۔ نام و ہونی سرت سوانی رہی سوتی، کوئی نہ پکڑے اتم بانہی۔
 گر گھ ساچے سنت ڈلارے پار برہم کل پائے سار، سدا سدا دیوے کل ٹھنڈیاں چھنائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم بھنڈارا دیوے بھر،
 دے کسے ناہی۔ مور کھ گدھ گوار، چرن دواریا۔ تن رنگے رنگ اپار، لیکھا چکے نو دواریا۔ منگے منگ شبد اپار، بھو کھلے دسم دواریا۔ انگ سنگ سنگ انگ
 آتم سیجا ستا پیر پساریا۔ بھکھے ننگے اترے پار، سر ہتھ رکھ کرتا، بیڑا دو جہانی پار اُتاریا۔ آد انت جگا جگت بھگت بھگونت ساچے سنت پاوے سار، دوس

رین رہے پہریداریا۔ میل ملاواں ساچے کنت، جگت بنائے ساچی بنت، مہما گنائے گنت اگنت، لیکھا اپنے ہتھ رکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، دے مت پنج ت کا یا وچ ٹکا رہیا۔

★ ۱۷ چیت ۲۰۱۳ بکرمی تارا سنگھ دے گرہ پنڈ چمبل ضلع امرتسر ★

جگت بلایا بولدا، پر بھ آپ بلاونہارا۔ کایا مائی سب دی پھولدا، کون شبد ونجارا۔ نام ہائی ایکا کھولدا، بھریا رہے سچ بھنڈارا۔ ویلا نیڑے کلا سول دا، سمت سولاں کھیل اپارا۔ چکلیا جھیرا رسنا بول دا، نہ کوئی کرے بول وکارا۔ ہر جن ساچے پھڑ پھڑ آپے میلدا، میلنہار سچی سرکارا۔ دیکھے کھیل گر گر چیل دا، درشٹ ایشٹ دیکھے آتم دھارا۔ ایکا رنگ رنگ نوئل دا، سرشٹ سبائی دے سہارا۔ جن بھگتاں ناتا تے دھرم رائے دی جیل دا، دیوے درس اگم اپارا۔ جگاں جگاں دے وچھڑے پھڑ پھڑ باہوں میل دا، ساچے شبد کرے ونجارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھے کھیل رنگ نوئل دا، ہر کرتا کرنہارا۔ جگت نویلا وسیا، وکھر سوہے تھاؤں۔ ایکا راہ ساچا دسیا، پُرکھ ابناشی اگم اتھاہو۔ سچ دوارا آپے بہہ بہہ ہسیا، کایا کھیڑا دیکھے نگر گراؤں۔ سچ ونجارا جگت وسیا، ہوئے سہائی ہر جن ساچے پُرکھ ابناشی ساچے تھاؤں۔ ایکا تیر نرالا کسیا، سوہنگ جیبا اجپا ناؤں۔ میٹ مٹائے رین اندھیری مسیا، پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سد سہیلا دیوے ٹھنڈی چھاؤں۔

★ ۱۷ چیت ۲۰۱۳ بکرمی تارہ سنگھ دے گرہ پنڈ چمبل ضلع امرتسر ★

ہر شبد بلوان، جگت اپایا۔ پُرکھ ابناشی مار دھیان، لوک ماتی کھیل رچایا۔ نو کھنڈ پر تھی آپے دیکھ دکھان، ستاں دیپیاں رہیا جنایا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں مارے ایکا بان، شبد تیر رہیا چلایا۔ سادھاں سنتاں کرے پچھان، آتم جوتی دیکھ دکھایا۔ کھجک جیواں جگت گیان، اگیان اندھیر ودھایا۔ گرگھ ساچے پتر سُبجان، پر بھ چرنی چت لایا۔ آتم اُتجے برہم گیان، ذئی دویتی بھرم مٹایا۔ ایکا ملے شبد نشان، در دوارا اک سہایا۔ نو دوارے بند دُکان، دسویں بوجھ

بُجھایا۔ دیکھ جوتی جگے مہان، گر منتر شبد جنایا۔ آتمک راگ سناوے اندھ کان، کون آتمک دُھن رہیا اُجھایا۔ پڑھ پڑھ تھکے وید پُران، انجیل قُرآن سار نہ رایا۔ ہرجن ساچا پتر سُجان، پُرکھ ابناشی چرن دھیان ایکا اوٹ رکھایا۔ ملے میل ہر گن ندھان، جگت جنجالا پھند کٹان، ایکا مارگ رہیا چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، درس اموگھ دُھر سنجوگ آپے آپ کرایا۔ ہر شبد ہر دان، مہر کمائیا۔ جن بھگتاں دیوے جیا دان، آتم ترشنا اگن بُجھائیا۔ در دوارے ساچا مان، کام کرودھ نیڑ نہ آئیا۔ شبد بیٹھائے اک بان، جودھن جودھ آپ اکھوائیا۔ لکھ چوراسی پھند کٹان، جس جن ملے نام دھن، آتم جائے من، ہوئے روگ گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ انتم دیکھ ہر، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ جوتی جامہ ہر جی پایا، کریا کھیل اول، ورن گوت کسے دس نہ آیا، وسیا سچ محلہ۔ بھرم بھلکھے جگت بُجھلایا، دُئی دویٹی لایا سلا۔ ہرجن ساچا بھگت جگایا، نام پھڑایا ساچا پلا۔ پاربرہم برہم میل ملایا، ہوئے سہائے جل تھلا۔ جل تھل پر بھ آپ سایا، دیکھ دکھائے اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی ڈلا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کجگ انتم دیکھ در، آپ اپنے رنگ سمایا۔ ہر شبد جگجیت، سرشٹ سبائی جتیا۔ گرکھاں بخشے چرن پریت، کرے کرائے ساچا ہتیا۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، امرت آتم بخشے ساچا تیا۔ اک سناے سہاگی گیت، درس دکھائے نت نوتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ انتم دیوے ور، دیکھے لکھ چوراسی وار تھتیا۔ شبد گر جگت دات ہے، دیونہار داتار۔ چرن کول گر سچانات ہے، میل ملایے دُھر دربار۔ ساچا میلا پُرکھ بدھات ہے، گھر دسائے اک اینکار۔ اینکارا اُتم ذات ہے، ذات پاتی وچ نہ آئے۔ سرشٹ سبائی پتامت ہے، نرمل جوتی رہیا جگائے۔ آپے آپ کملاپات ہے، سچ سنگھاسن آسن لائے۔ ست پُرکھ نرنجن ساچامات ہے، ست ستوادی ہر ہر رُگھرائے۔ شبد برہمادی وچ برہمادی ہے، دُھن انادی اک وجائے۔ بودھ اگادھی مادھو مادھ ہے، بھیو ابھیدا آپ اکھوائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنت آد انت سادھ سنت بھگت بھگونت اپنی رچن رچائے۔ شبد انادی بول ہر سٹائیندا۔ سرشٹ سبائی تولے پورا تول، دس کسے نہ آئیندا۔ گرکھ ورلے آتم پڑدے دیوے کھول، بجر کپائی پھول بُجھلایا۔ کایا مندر ساچے اندر کرے چوہل، ساچا راگ اک سٹائیندا۔ آد انت نہ جائے ہر بھول، بھانے وچ سٹائیندا۔ لکھ چوراسی کایا مٹ شبد مدھانے رہیا وروں، ساچی سیو کمائیندا۔ گرکھ ساچے سنت جنان دُرمت میل دیوے کٹ، اک دکھائے ساچا ہٹ، چوداں لوکاں بھیو مٹائیندا۔ آتم سر سچ سرور نہ کوئی دیسے تیر تھ تٹ، ہر ہر وسیا گھٹ گھٹ، گھٹ بھیتر

آپ سمانیندا۔ جوت جگائے کایا مٹ، دوس رین لٹ لٹ، اگیان اندھیر رہن نہ پائیندا۔ لیکھا چکے اٹھسٹھ، گر چرن سرور ساچا مٹھ، لکھ چوراسی ہووے بھٹھ، انتم جوتی میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چار ورن بنائے ایکا گوتی، گرگھ اُپجائے ساچے مانک موتی، مانک نیا آپ اکھوائیندا۔ مانک موتی گرگھ لال بُنیا۔ تن پہنائے شبد دوشال، جگت چڑھائے ساچا چنیا۔ آپے شاہ آپے کنگال، دیوے دست نام دھن مال، وڈ داتا ہر دھن دھنیا۔ پھل لگائے کایا ڈال، امرت آتم سہائے ایکا تال، نیڑ نہ آئے کال مہاکال، جگت مٹائے جھوٹھا جنیا۔ جگت اولڑی چلے چال، دُھر درگا ہی شبد دلال، سنت سہیلے لئے بھال، کلج ویکھے انتم بنیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی آتم گھر دوس رین لگائے سنھیا۔ لکھ چوراسی کالی دھار، کلج رین وہائیا۔ ویلے انتم پینی مار، بیس اکیسا جوت جگائیا۔ شبد کھنڈا پھڑ پھڑ کٹار، لوآں پُریاں رہیا ہلایا۔ برہما شو کرے خبردار، سُرپت راجا اند کروڑ تیتیسار جگدیشا رہیا جگائیا۔ ورجنڈی کھیل وچ اُنیسا، نہ کوئی دسے موسیٰ عیسیٰ، کالا سوسا رہن نہ پائیا۔ نہ کوئی پڑھے قرآن حدیثا، انجیل قرآناں وید پُرا ناں، ہر ہر سچا شاہ سلطانا، ویکھ دکھائے کھانی بانی، گرگھ ساچے برہم گیانی، ایکا ہر ہر جنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سُنیہہرا جگت ور، اگم اگم بھگت جنائیا۔ شبد سُنیہہرا دُھر درگاہ، پر بھ ساچا مات پُجائیندا۔ کلج جیواں انتم دینا پھاہ، رائے دھرم بنت بنائیندا۔ لاڑی موت کرے اک نکاح، کلج ویلا وقت سہائیندا۔ ویکھ دکھانے تھاؤں تھاں، نو کھنڈ ونڈ وندائیندا۔ نہ کوئی سہائی پتا ماں، پتر دھیاں دس نہ آئیندا۔ گرگھ ورلے سنت سہیلے گر پورا آپے پکڑے بانہہ، ایکا ایک چرن ٹیک ساچا راہ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سُنیہہرا دیوے ور، جیو جنت پر بھ مایا پائی کل بے انت، گوڑھی نیند سوائیندا۔ کلج جیو جاگ جگت جلنیا۔ انتم جوتی دیپک بجھے چراغ، ہوئے اندھیر کایا مسیا۔ مایا متا ہنس بنایا کاگ، پنچ پنچائی بہہ بہہ ڈنیا۔ مایا ڈسنی ڈسے ناگ، ساچا دھن در گھر دس نہ آئے آتم انھیا۔ چرن کول پر بھ ساچے لاگ، آدانت جگا جگنت ہر ساچے بیڑا بنھیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، کوئے نہ لائے مات سنھیا۔ شبد چلے ایکا لہر، پر بھ ساچا مات چلائیندا۔ لیکھا کھے سوا پھر، کایا نگر کایا شہر ساچا نگر کھیڑا اک وسائیندا۔ بھرم بھلیکھا کڈھے ایر غیر، جو در آئے بھيو گھلائیندا۔ شبد داتا آتم ہر ہر گیتا وڈ شاعری شاعر، دیوی دیو آپ اکھوائیندا۔ کلج انتم ورتے قہر، پرگٹ ہوئے گبھیہر گہر، بھيو کوئی نہ پائیندا۔ ہر بھگت اُدھارے کر کر اپنی مہر، ہر داتا ہتھیں اپنی بنھ شبد گانا، تند سُچا

نام رکھائیندا۔ آپے آپ ہر زور نو کھنڈ پر تھمی رہیا گھیر، ساچی ونڈاں ونڈ ونڈائیندا۔ ویکھ وکھانے انڈج جیر، جیرج انڈ وچ ورجھنڈ آتم برہم برہم وکھائیندا۔ لکھ چوراسی سٹی دے کر کنڈ، نار دُہاگن ہوئی رنڈ، سنت سہاگی جگت ویراگی گرگھ مات بنائیندا۔ سوئی سرتی جس جن جاگی، درگھر ساچے بنے ہنس مات کاگی، چرن سرور ساچی دھوڑ، مسمکھ موڑ اک ایشان کرانیندا۔ کایا رنگن رنگ چاڑھے گوڑھ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد وجائے ڈنک آپ اٹھائے راو رنگ، رنگ راجانا شاہ سلطانا والی دو جہاناں اپنا آپ جنائیندا۔ دو جہاناں ہر ہر والی، شبد گر اُپجایا۔ لکھیا جانے دُھر، ورن اورنی بھیونہ رایا۔ نہ کوئی جانے دیوت سُر، کروڑ تیتیسا بھیونہ پایا۔ شبد چڑھے پر بھ ساچے گھوڑ، چٹے آسو تنگ کسایا۔ دو جہانی رہیا دوڑ، پُریاں لوآں باہر کرایا۔ لکھ چوراسی ویکھے پر کھے مٹھے کوڑ، کلجگ انتم چوتھا، پوڑ ساچا پوڑا رہیا اٹھایا۔ پرگٹ ہر گھر براہمن گوڑ، نہ کوئی جانے لما چوڑ، ساڈھے تن ہتھ جھیرا جگت مُکایا۔ ساچا شبد اک رکھائے ساچا شبد ساچا پوڑ، گرگھ ساچے سنت جئاں ساچا در رہیا دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم ویکھ ہر، کالا ویس در درویش نر زیش، نہ کوئی مچھ داہڑی، نہ دیسے کیس، آپ اپنا روپ وٹایا۔ کیسا دھاری نر نرکاری۔ جوت اگم اگم اپاری۔ شبد تیز جگت کٹاری۔ برہمنڈ کھنڈ کھنڈ ونڈ جل کاری۔ چنڈ پر چنڈ پاوے ونڈاں، برہمنڈ کھنڈ رنڈ نر نراری۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈ، ایکا شبد ایکا گر، ایکا ہر ایکا نر، ایکا در ایکا سر، ایکا در چار ورن کھڑے رہن دواری۔ چار ورن پر بھ ایکا داتا، جوتی بھیکھ وٹائیندا۔ شبد دیوے گھر ساچے ساچی داتا، دہ دشا ویکھ وکھائیندا۔ ہر جن اپارے پارذاتا، کوسک نیا مستک تک لگائیندا۔ ملے میل پر بھ کملا پاتا، آپ چڑھائے اوکھی گھائی، اک وکھائے ساچی ہائی، ساچا سوڈا نام رکھائیندا۔ بجر کپائی جس جن پائی، جگے جوت کایا مائی، لیکھا چکے تیرتھ تائی، امرت سر سرور، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ انتم ویکھ کل، گھر اولاک اگلا اپنا آپ سہائیندا۔ گر سنگت دھن کمانی، ہر ہر منگل گایا۔ آتم در وجے ودھائی، اندھ اگیان اندھیر رہیا مٹایا۔ دیک جوتی کرے رُشائی، جس جن کایا تن بھانڈا بھرم بھو بھٹایا۔ شبد گرگھ سگن لگائے کرے مات گُرمائی، نام دات ساچی آتم جھولی رہیا بھرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، گر سنگت دیوے نام در، لکھ چوراسی چکے ڈر، چرن سرن سرن چرن گر اک دھیان جس جن لگایا۔ چرن دھیان گردیو، گر منتر جگت جنائیا۔ ملے میل پر بھ لکھ ابھیو، امرت آتم ساچا پھل کھوائیا۔ رسنا گائے جہوا جہو، آون جاون پتت پاؤن ساچا لیکھے لائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ

اپنی جوت دھر، شبد دیوے جگت ور، اندر مندر ساچے بہہ بہہ ہر جن آپے گائے، آپے سکے سنائیآ۔ سچ راگ گھر ساچے گایا، سُنے سنائے کانا۔ منتمکھ جیواں دس نہ آیا، ناد انادی اک ترانہ۔ دہ دشا در ویکھ وکھایا، گنوتا ہر گن ندھانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، ساچا حصہ مات ونڈایا۔ ملے میل سری بھگوان، سری بھگوان سچ سلطان، گھر ساچے تخت براجیا۔ دھرم جھلائے اک نشان، شبد سروپی مارے آوازیآ۔ ایکا راگ سنائے کان، کھانی بانی وید پُرانی سارے گان، آپے رکھے لاجیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، دوس رین اٹھے پہر نگاہبان، جن بھگت سوارے جگت کاجیا۔ ہر جوت اگم بے پرواہ ہے۔ آپے آپ پئے جم، نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں ہے۔ پون سواسی نہ کوئی دیسے دم، نہ کوئی لئے ساہ ہے۔ آپے آپ اپنا جانے کم، ایکا وسے ساچے تھاں ہے۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ رکھائے اپنا ناں ہے۔ جگ جگ دھارے بھیکھ، بھیکھ وٹائیندا۔ سرشٹ سبائی رہیا ویکھ، دس کسے نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی لکھے لیکھ، لکھنہار آپ اکھوائیندا۔ دھر مستک لاوے ساچی میخ، بھانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گرگھ ورا آتم نیتز لئے پیکھ، منتمکھ جیواں دس نہ آئیندا۔ نہ کوئی جانے اولیا پیر شیخ، ملا قاضی شیخ مسانک، نہ کوئی جانے ساچے نانک، بھرے بھرم بھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا ویکھ ہر، آپ اپنی بنت بنائیندا۔ آپے نر آپے نریش، نہ کوئی جانے برہما وشن مہیش گنیش، اپنا آپ اُپایا۔ آپ اپنے رنگ سمائے، جوتی جامہ پایا۔ شبد مردنگ اک وجائے، لوآں پُریاں رہیا سنایا۔ لکھ چوراسی بھنگ کرائے، دھرم رائے رہیا جنایا۔ لاڑی موت منگ منگائے، دوویں ہتھیں مہندی لائے، ویلا اتم دئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ اتم جوت جگایا۔ کلجگ جیواں پڑدہ اوہلا جائے چک، ویلا اتم آیا اے۔ لکھ چوراسی بوٹا اتم جانا سک، چاروں کُنٹ منہ وچ پینا ٹھک، نہ کوئی کسے سکے بچایا اے۔ پنج تت پر بھ دیا کمائی۔ ہڈ ماس ناڑی رت بوند رکتی دیہہ اُپائی۔ آپ بنائے جگت جگتی، مت بدھ من وچ ٹکائی۔ نال رلائی آتم سرتی، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار سنگ وسائی۔ اک رکھائے شبد ناد تورتی، پڑدہ اوہلا رہیا کرائی۔ جوت نرنجن اکال مورتی، مورت صورت دس نہ آئی۔ جگت وکارا ویکھ ویکھ نیتز پیکھ اتم ترشنا رہی جھورتی، امرت جھرنانہ کوائے جھرائی۔ در دوارا دسے دُور دُورتی، نیرن نیر نہ کوائے اکھوائی۔ بھرم بھلیکھا کوڑو کوڑتی، شبد ہتھوڑا من لینا لائی۔ آسا منسا ہر ساچا پورن پورتی، ویکھ وکھانے مٹھا کوڑا، جو جن آئے چرن سرن سچی سرنائی۔ مت بدھ کرے اہمان۔ بھلیا ناؤں گن ندھان۔ ہتھ نہ آیا نام نشان۔ پنچم بلی ہوائے بلوان۔ کرم رکھ

نہ سرتے ٹلی، بُھلیا جیو نادان۔ پر بھ ابناشی ولی چھلی، وسے کایا مندر وچ مکان۔ نہچل دھام دکھائے سچ گلی، شبد جُھلے اک نشان۔ سیس دھرنا گر چرن
 سرن ساچی تلی، آتم اُپجائے برہم گیان۔ کایا ماٹی جھوٹھی کھلی، اٹھے پہر رین اندھیر اندھ اگیان۔ دیک جوتی در دوارے ایکابی، مت دے سمجھاوے پیچ
 تت، بہتر ناڑی نہ اُبلے رت، تن سو سٹھ ہاڈی پر بھ بنے گاڈی، پیچ وکارا دیوے واڈھی، چرن دوار لڈاوے ساچی لاڈی، اک رکھائے سچ دھیان۔ رسنا گایا
 پڑھ پڑھ تھکے، بھو نہ پایا ہر ہر ریا۔ سرت سوانی نہ نکلی وچوں سوئی نکلے، جگت وواد مکھ رکھایا۔ اگادھ بودھ کسے ہتھ نہ آیا۔ نہ کوئی دیوے شبد داد،
 برہماد کھوج نہ کوئی کھجایا۔ آتم دُھن نہ اُتجے ساچا ناد، سنساروگ دے مٹایا۔ جیو جنت پُرکھ ابناشی آپے جانے گن اوگن گنوتا گن ندھان، ویکھ دکھانے
 سرت سوانی جگت نادان، اندر باہر گپت ظاہر گھٹ گھٹ اندر آپ سمایا۔ کایا کھیڑا نگر اپار۔ من مت سد رہے جھیرا، کوئے نہ اترے پار۔ پیچ لاؤنی جڑ
 اُکھیڑا، وچوں دیوے جڑھ اُکھاڑ۔ چیتن کرے حق نیرا، اٹھے پہر خبردار۔ جس جن بنھیا اپنا بیڑا، گر پورے چرن کرے نمسکار۔ کھلا دکھائے کایا ویڑا،
 بدھ مت نہ سکے وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، ایکا بخشے چرن پیار۔ میل ملائے پُرکھ بھتار۔ پار برہم برہم جنائے جیو جنت اپنا کرم
 آپ کمائے۔ اک دکھائے ساچا دھرم، چرن ناتا پُرکھ بدھاتا جوڑ جڑائے۔ دُئی دوتی مٹے بھرم، جوتی جوت سروپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، ساچو ساچا
 سچ دکھائے۔ شبد دھار پر بھ گنگ وھاؤنی۔ نام مردنگ اک وجاؤنی۔ شبد جُھلے اک نشان، ہر سمرتھ بنت بناؤنی۔ جوتی جوت سروپ ہر، وڈ داتے سورے
 سربنگ ستجگ تیری مات بنت بناؤنی۔ ہر ساجن ساچا میت، سرب سکھایا۔ جگت چلائے اولڑی ریت، آپ اپنی بنت بنایا۔ ویکھ دکھانے دہرا مندر مسیت،
 گرو دوارا گر سہایا۔ لکھ چوراہی پرکھے نیت، نیت انیتا آپ اکھوایا۔ سنے سنائے راگ چھتیس گیت، گیتا گیان اٹھاراں دھیائے جنایا۔ سرشٹ سبائی راکھے
 چیت، لہنا دینا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنے رنگ سمایا۔ جوتی جامہ ہر نرنکار، کھجک کھیل رچانیا۔ شبد ڈنک اپر
 اپار، راؤ رنگ رہیا جگانیا۔ پرگٹ ہو یا واسی پُری گھنک، ایکا رنگن رنگ چڑھانیا۔ آتم جوتی لائے تنک، کھجک تیری رت سہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 جوتی جامہ بھیکھ دھر، بھیکھادھاری آپ اکھوایا۔ بھیکھادھاری بھیکھ وٹایا، بھرے بھلی لوکانیا۔ نیتز کھیتر کسے دس نہ آیا، مایا رلے جیو جدانیا۔ نیتن نیت
 گرگھ ورنے درشن پایا، درگھر ساچے وٹی ودھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل نگری رت سہانیا۔ سمبل نگر ہر سہائے، جوتی مات

جگائیا۔ نو کھنڈ پر تھی بھگت اُجاگر آپ کرائے، شبد سوداگر آپ کرائیا۔ کایا گاگر بھاگ لگائے، ونج وپارا اک دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ساچے شبد جنائیا۔ ساچے شبد ہر جنائی، ساچا ڈنک وجایا اے۔ ساچا دھام آپ سہائی، راو رنگ بھوونہ پایا اے۔ چار دواری آپ بنائی، دہ دشا ویکھ دکھایا اے۔ محل اٹل اُچا نام رکھائی اٹاں گارا کوئی نہ لایا اے۔ نرمل جوتی کر آکار، دوس رین کرے رُشنائی، اگیان اندھیر مٹایا اے۔ ساچے شبد وجے ودھائی، پر بھ منگلا چار کرایا اے۔ گر گو بندے ہوئی گُرمائی، پر بھ جوتی میل ملایا اے۔ والی ہندے دیا کمائی، گنی گہندے کھیل دکھایا اے۔ آپ مٹائے سگلی چندے، آتم بھرا گڑھ تڑایا اے۔ گر گمھ ویکھے ساچی بندے، شبد ہلونا لایا اے۔ سرب جیاں آپے بخشدے، کلجک بھیکھ وٹایا اے۔ لکھ چوڑاسی کرے نندے، پُنجلی نندیا کھ رکھایا اے۔ گر گمھ ورلے امرت آتم دھار وگے سندھے، ہر گن ساگر گھر گمبھیر پایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل نگری بھاگ لگایا اے۔ سمبل نگری رت سہائی، بھلے مات بھلو اڑی۔ پاربر ہم ابناشی اچت دیا کمائی، ویکھے کھیل ستاراں ہاڑی۔ بن ہر نامے خالی بت دکھائی، کسے کم نہ آئے مچھ داہڑی۔ کایا مائی چم بنائی، مندر اندر جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمبل نگری ویکھ گھر، آپے پھرے پچھے اگاڑی۔ سمبل نگری ساچا رانا، ہر ہر جو آیا اے۔ کلجک ورتے اپنا بھانا، ایک دوجا بھو چکایا اے۔ چرن لگائے راجا رانا، سادھاں سنتاں رہیا ہلایا اے۔ شبد پھرے نام مدھانا، لکھ چوڑاسی رٹکنا پایا اے۔ سوہنگ پھرے تیر کمانا، رسنا چلے تیر چڑھایا اے۔ کرے کھیل والی دو جہانا، بوڑے لگے بلے آپے رہیا ہلایا اے۔ اندر وڑ نہ کرے شیلے، سب دے انگن کرے ڈھلے، کمر کسانہ کوئے کسایا اے۔ گگن پاتالی تھم پلے، چڑھکے آیا گھوڑے نیلے، چھتوں باہر کرایا اے۔ لال گلاا ہر گوپالا، دھر درگا ہی شبد دلالا، ایک ونج کرایا اے۔ بستر پائے سوہے پیلے، آپے کر کر اپنے حیلے، نیلے چولے تن سجایا اے۔ گر گمھ ویکھے ساچے لالا، دپیک جوتی جگے مستک ساچے تھالا، گگن گگنتر آتم انتر تن بھجائے لگی بسنتر، جس جن دیا کمایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ بنائے اپنی بنتر سمبل نگری ڈیرہ لایا اے۔ سمبل نگری لائے ڈیرہ، ہر ہر کنت سہا گیا۔ نو کھنڈ پر تھی پاوے گھیرا، دپیک جوتی جگے چراغیا۔ کوئی نہ جانے سنجھ سویرا، شبد گھوڑے چرن دیوے اک رکابیا۔ پرگٹ ہوئے شیر شیر دلیرا، حق حق جنابیا۔ جگت چکائے میرا تیرا، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل دیس ویس ہر، آپے کرے حق نیرا۔ کرے نیرا حق، حق جلالیا۔ دو جہاناں راہ رہیا تک، دوویں ہتھاں رکھے

خالیا۔ کلج پھل گیا پک، لکھ چوراسی پھر پھر جھاڑے ڈالیا۔ شب پائے نیل نک، جگت چلے اولڑی چالیا۔ سنت سہیلے کا یا گڑھ اُپر چڑھ چڑھ گئے تھک، ملیا
 میل نہ والی دو جہانیا۔ دوس رین رسنا پھیکا رس رہے پھک، آتم بُدھ امرت رس نہ پیتی سچ پیالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج اتم
 ویکھ در، سمبل نگری جوت اگری اک جگائے اکال اکالیا۔ سمبل نگری دھام سُنہنجا، جگے جوت پُرکھ ابناشیا۔ جن بھگتاں نیتز پائے شب انجنا، میل ملائے
 گھنک پُر واسیا۔ پرگٹ ہوئے دو جہانی ساک سین سجن، آتم لاپے جگت اُداسیا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مچنا، کسے ہتھ نہ آئے پنڈت کاشیا۔ ایک تال کلج
 اتم وجنا، جوٹھا جوٹھا بھانڈا بھجن، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ساچے منڈل پائے ساچی راسیا۔ ساچے منڈل پائے راس، جوت اگم جگایا۔
 سرشٹ سبائی نہ کوئی جانے پر تھی آکاش، گگن پاتالاں سار نہ پایا۔ مانس دیہی دس دس ماس، رسن وکارا رکھی آس، شب سواس نہ گایا۔ پرگٹ ہوئے
 نہ کنگ نرائن ز اوتارا، پھرے شب کھنڈا دو دھارا، کلج تیری اتم وارا، منمکھ جیواں دے مٹایا۔ ایک شب کرے جیکارا، چار درناں اک پیارا، اوچاں نیچاں
 اک دوارا، مستوانا دھام سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل نگری شب سَنگھاسن آتم سیجا اک وچھایا۔ شب سَنگھاسن ہر داتار، لوک
 مات بنایا اے۔ جگے جوت اگم اپار، شب کھنڈا ہتھ اٹھایا اے۔ لوآں پُریاں کرے خبردار، برہما اٹھے نیتز رہیا اگھاڑ، شب سُنہیہرا اک گھلایا اے۔ شو شکر
 دس نہ آئے اگی دھاڑ، بھیکھ دھاری بھیکھ وٹایا اے۔ شب وجے کاڑ کاڑ، سُرپت راجا اند رہیا گھبرایا اے۔ نو کھنڈ پر تھی آپ چبائے اپنی داڑھ، آپ اپنی
 کل ورتایا اے۔ لیکھ لکھے ستاراں ہاڑ، بھرم بھلیکھا دے کڈھایا اے۔ ستاں دیپاں کر اجاڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر شب بنائے ساچا
 لاڑ، جھنڈا اَسودے چڑھایا اے۔ چٹا اَسو ہر داتار، دُھر درگاہی آپ سجاؤندا اے۔ نام پہن تن ساچا گہن بستر اک ہتھیار، ساچا حکم سناؤندا اے۔ دوس رین
 اٹھے پہر رہے تیار، ویکھ وکھانے محمدی یار، عیسیٰ موسیٰ میٹ سناؤندا اے۔ جیواں جنتاں پینی مار، گھر گھر ہووے ہاہاکار، ناتا تے کنت بھتار، نار پیار نہ کوئی
 ہنڈھاؤندا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل نگری رت سہاؤندا اے۔ ہر شب اپار، گر جنایا۔ گر شب اپار، سرشٹ سبائی رہیا سناپا۔
 سرشٹ سبائی اُدھرے پار، جو جن ہر دے رہیا وسایا۔ پھر پھر باہوں لائے پار، بیڑا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شب نیا
 اک چلایا۔ ہر شب اپار، گر پورے اندر سیا۔ گر شب اپار، سرشٹ سبائی ایک راہ دسیا۔ سرشٹ سبائی اُدھرے پار، مٹے رین اندھیری مسیا۔ مانس جنم لیکھے

لائے، ساچا مارگ دسیا۔ ہر شبد اپار، سدا اڈولیا۔ گر شبد اپار، سرشٹ سبائی اندر مولیا۔ سرشٹ سبائی خبردار، سچ بھنڈار ہر ہر کھولیا۔ دیونہار سرب سنسار، آدانت ایکا تولیا۔ سچ کرائے ونج واپار، بھاگ لگائے کایا چولیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کرے کھیل کلا سولیا۔ ہر شبد ہر روپ، گر پورے ونج سمایا۔ گر پورا ساچا بھوپ، سرشٹ سبائی شاہ اکھوانیا۔ سرشٹ سبائی ست سرپ، گر منتر ردے وسایا۔ میٹ مٹائے اندھ کوپ، نرمل جوت جگایا۔ جوت نرنجن اک دکھائے ساچا دھوپ، شبد ساچا راگ ایکا ایک ایچایا۔ آپ دکھائے مہما ہر جن انوپ، کنت سہاگ میل ملایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنے رنگ سمایا۔ ہر شبد بلوان گر پورے جانیا۔ گر پورا گن ندھان، ملے میل سری بھگوانیا۔ سرشٹ سبائی دیوے جیا دان، دھر فرمانا نام دانیا۔ گرگھ ورا پتر سگھڑ سیان، گر پیر نئے ساچے کانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا بخشے ساچا نام، کایا ماٹی جھوٹھے چام، جگت بھگت سچ نشانیا۔ ہر شبد اتیت سدا اتیتیا۔ گر پورا کرے پریت، سدا سدا رہے اجیتیا۔ سرشٹ سبائی پرکھے نیت، کایا بند بیٹھے گرو دوارے مندر سچ مسیتیا۔ گرگھ ورلے کایا ٹھنڈی سیت، امرت آتم ساچا جام پیتیا۔ اک سنائے ساچا گیت، اٹھے پھر وسے چیت، جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے جانے ہست کیٹیا۔ ہر شبد ہر رنگ، گر پورے ونج سمایا۔ گر پورے وجے شبد مردنگ، سرشٹ سبائی رہیا سنایا۔ سرشٹ سبائی کٹے بھکھ ننگ، شبد دوشالا تن پہنایا۔ گرگھ ورا ساچی دات لئے منگ، مٹمکھاں مکھ چھپایا۔ سدا سہیلا انگ سنگ، شبد گھوڑے تنگ کسایا۔ نو دوارے آپے لگھ، سکھمن تڈھی کرے سہایا۔ شبد رنگیلا اک دکھائے سچ پلنگ، آتم سیجا اک وچھایا۔ امرت آتم دھارا وگے گنگ، اٹھسٹھ تیرتھ ہتھ نہ آیا۔ آتم دھن شبد ناد وجے مردنگ، راگ چھتپسانہ کوئے سنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ہر جن ساچے رہیا ترایا۔ ہر شبد امول، گر پورے جنایا۔ گر پورا رہے اڈول، سرشٹ سبائی رہیا ترایا۔ سرشٹ سبائی مات انھول، گر شبد سار نہ پانیا۔ گرگھ ورلے بھاگ لگایا کایا چول، کایا ڈولی اک اٹھایا۔ بجر کپائی پڑدہ کھول، ساچی ہائی ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے سنت جناں کایا مندر قلعہ کوٹ، شبد لگائے ساچی چوٹ، اڈکھی گھائی آپ چڑھانیا۔ ہر شبد ابھید، بھیو نہ رایا۔ گر شبد گھر آتم ساچے وجے کسے دس نہ آئے ونج کتیب، رسنا جہوا کسے نہ گایا۔ آپے ہوئے اچھل اچھید، بھیو نہ پاؤن چارے وید، کھانی بانی سار نہ رایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ ساچے سنت جناں ایکا دیوے نام دھنا،

ساچا مارگ رہیا دکھایا۔ ہر شبد اتوٹ دو جہان ہے۔ گر شبد ادھارے کوٹن کوٹ، ایک بخشے چرن دھیان ہے۔ کلج جیو آنھیو ڈگے بوٹ، نہ سکے کوئی اٹھال ہے۔ گرگھ ورلے تن نگارے وجے ساچی چوٹ، منتمکھ در دوارے گرلان ہے۔ جن بھگتاں کڈھے کایا کھوٹ، آتم دیوے برہم گیان ہے۔ منمکھاں اچے بھری نہ کایا پوٹ، رسنارس رسک پھرے ہکان ہے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نہہکنک نرائن نر، گرگھ ساچے سنت جناں دیون آیا نام ندھان ہے۔ ہر شبد ادھار، گر پورے مات رکھایا۔ گر شبد جیکار، ور بھنڈی رہیا کرایا۔ ور بھنڈی خبردار، کلج ویلا انتم آیا۔ بھیکھ پکھنڈی چور یار، در در گھر گھر رہے بھیکھ وٹایا۔ ساچی ڈنڈی اک سنسار، چاراں ورنال دے دکھایا۔ نو کھنڈاں کرے خبردار، شبد ڈنڈا ہتھ اٹھایا۔ چند پر چندی تکھی دھار، آر پار رہیا کرایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جن بھگتاں دیوے نام ور، آپ اپنے رنگ سمایا۔ ہر شبد ہر ناؤں، گر پورے اندر وجیا۔ گر پورا دیوے سبئی تھاوں، آپ اپنا مات تجیا۔ پھر پھر ہنس بنائے کاؤں، ہر جن ساچے پڑدہ کجیا۔ کلج پار کرائے پھر باہوں، اک دکھائے حاجن حجیا۔ سدا سہیلا دیوے ٹھنڈی چھانو، سچ دارا ایک سبجیا۔ آپے پتا آپے مانو، آپے رکھن آیا لجیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ چوراسی دیکھ گھر، گرگھ ورلے اک در شبد تال مات وجیا۔ ہر شبد اکال، دیال جنایا۔ دیال شبد گر گوپال، گر منتر بنت بنایا۔ گر منتر جگت پرتپال، دکھرا کھر بھو کھلایا۔ گرگھ دیکھے ساچے لال، کپائی پھر بجر آپ تڑایا۔ کایا مندر سچی دھرم سال، ساچے شبد ہوئے شنوایا۔ پھل لگے کایا ڈال، آتم میوہ اک کھوایا۔ ملے وچولا ڈھر دلال، گر پورا ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، ایک دھام رہیا دکھایا۔ ہر ہر دھام سہائے، بنت بنائیندا۔ گرگھ ورلا پائے، سنت جنائیندا۔ ساچے نہاؤن تیرتھ نہائے، دُرمت میل گوائیندا۔ پھر پھر ہنس بنائے کانے، سر سرور اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا مندر سچ دوار، نہ کوئی جانے پار کنار، بھو ابھید نہ کوئی پائیندا۔ ساچا مندر سچ محلہ، پر بھ ساچے آپ اپایا۔ آپے وسے اک اکلہ، دوسر کوئے دس نہ آیا۔ ہر جن ساچا سنت سہیلا در دوارے کھلا، دوئے جوڑ سپس نوایا۔ گر شبد پھڑائے ساچا بھلا، پنچ پنچائی میٹ مٹایا۔ ہر شبد کرائے ساچا ہلا، نو دوارے پار کرایا۔ شبد پھڑائے اپنا پلا، ڈونگھی کندر ہوئے سہایا۔ در گھر ساچے آگے کھلا، راگ انادا رہیا وجایا۔ سرتی شبدی آپے ہلا، آپ اپنا میل ملایا۔ پار کرائے مایا کوٹ قلعہ، جھوٹھا بھرما ڈیرہ ڈھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے سنت دلارے در گھر ساچے اک دکھایا۔ ساچا

در دروازہ، دس کسے نہ آیا اے۔ آپے کھولے غریب نوازا، گرگھ ورلے حصّہ مات ونڈایا اے۔ آپ اپنا ساجن ساجا، دہ دشا وچ سمایا اے۔ ساچے تخت آپ برابے ہر شاہو راجن راجا، جوتی نور سوایا اے۔ شبد سروپی مارے آدواجا، چوہدار آپ اکھوایا اے۔ آپے رکھے گرگھ لاجا، لاجاوت سرب سکھدایا اے۔ دسم دواری رچیا کاجا، پاربرہم برہم دوہاں میل ملایا اے۔ سیس پہنائے ساجا تاجا، ساچا گھنا تن سجایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در دوارا اک سہایا اے۔ در دوارا آپ سہائے، ہر ساچا کنت سہاگیا۔ گرگھ ساچے میل ملائے، ہوئے وڈ وڈ بھاگیا۔ ساچا سجن سہیل آپ اکھوائے، دُرمت میل دھوئے داغیا۔ دھرم رائے دی جیل کٹائے، لاڑی موت ہوئے دُراڈیا۔ اچرج کھیل آپ کرائے، چرن کول اُپر دھول جس جن گر پورے حاضر حضورے چرن پریتی لاگیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، میل ملائے کنت سہاگیا۔ کنت سہاگی ہر سلطان، گھر مندر اندر پایا۔ ملیا میل سری بھگوان، ہوئے ہنگتا وچا جندر، اپنا آپ تڑایا۔ شبد دکھایا سچ نشان، ڈونگھی کندر بھاگ لگایا۔ گر پورا سدا سدا سدا مہربان، گرگھماں دے مت رہیا سمجھایا۔ لکھ چوراسی چکے کان، جم کی پھاسی پھند کٹایا۔ آپ بیٹھائے شبد بان، گن ندھانا دیا کمایا۔ پریاں لوآں اک اڈان، تیناں لوکاں باہر رکھایا۔ چوتھے گھر سچ مکان، گرگھ ساچے لئے بہایا۔ پنچم میلا گن ندھان، پون پونی وچ سمایا۔ چھیویں میل شبد بلوان، شبدی رنگ رنگایا۔ ستوے ست پڑکھ نگاہبان، جوتی جوت رہیا جگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ منڈل گھر ساچے آسن لایا۔ گھر ساچا ویکھ، گرگھ ساچے خوشی منائی۔ نیتز لوچن ساچے پیکھ، آتم ترشنا جگت مٹائی۔ پر بھ لکھن والا لیکھ، برہم پاربرہم ہوئے جنائی۔ کلج انتم دھارے بھیکھ، نہہکنکا ناؤں رکھائی۔ سرشٹ سبائی رہیا ویکھ، آپ دس کسے نہ آئی۔ گرگھماں کرے بدھ بیک، چرن ٹیک اک رکھائی۔ کلج مایا نہ لائے سیک، سر اپنا ہتھ رکھائی۔ متمگھ جیورہے ویکھی ویکھ، اکال مورت نظر نہ آئی۔ انتم میٹے بدھنا لکھی رکھی، ساچی صورت دے چھپائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ دکھانے سرب لکائی۔ سچ دوارا ویکھ گرگھ ہسیا۔ جوتی جامہ گر دسمیس، پنچ وکارا درتوں نسیا۔ آپے داتا جودھا سوراز نریش، شبد کرائے کمرسیا۔ کوئی نہ چلے کسے پیش، چار درناں راہ ایک دسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلج رین اندھیری میٹے اندھیرا مسیا۔ گرگھ ویکھے سچ دوار، پر بھ ساچے جوت جگائی۔ چارے کٹناں بند کواڑ، دوسر کوئے دس نہ آئی۔ آپے گھریا اپنا گھاڑ، گھر نہار سرب اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دسے سچ

گھر، دوار بکا اک سہائیا۔ کلج کالی دھار، کال پکاریا۔ لیکھا چکے محمدی یار، پر بھ ابناشی سُن پکاریا۔ منگے منگ در بھکھار، نہ دسے پاسا ہاریا۔ بھچھیا پاؤنی اپر
اپار، لاڑی موت نال تیار، دھرم رائے ویکھے در دواریا۔ دو جہاناں دینا اک پیار، لوک مات رہیے خبردار، کرے کرائے سچ و ہاریا۔ منمکھ جیو ہونے گوار،
گھر گھر دھونے رہے ڈھکھ پرگٹ ہوئے نہ ہکنک نرائن ز اوتار، گرگھاں کرے اُجل مکھ منمکھاں مارے شبد کٹار، سار کوئی نہ پارہیا۔ جوتی جوت سروپ
ہر، شبد سنگھاسن جوت براج کلج انتم رچیا کاج، کال مہاکال دین دیال حکم سنا رہیا۔ کال پکار داتار کر، دوئے جوڑ کرے بیننتیا۔ کرپا اپر اپار کر، ویکھاں
کھیل جگاں جگنتیا۔ لاڑی موت تن شنگار کر، رنگ چڑھائے تن بسنتیا۔ آپ اپنا شبد ادھار دھر، گرگھ ساچے پار کر، دھونتے ہر دھوننتیا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، منگن آئے ور در، جگت بھرنا ساچا گھر لکھ چوراسی جیو جنتیا۔ کلج کال کری صلاح، ویلا انتم آیا۔ لکھ چوراسی انتم بنے کون ملاح، سادھ سنت
آتم رسن ہوئے ہلکایا۔ کون کٹائے جم کا پھار، دھرم رائے رہیا خوشی منایا۔ لاڑی موت ویکھے تھاں، نو کھنڈاں کھیل رہیا کھلایا۔ گرگھ ورلے پُرکھ ابناشی
آپے پکڑے بانہہ، شبد سروپی میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایک دیوے شبد ور، جگت کوٹ پے جائے پھوٹ، لہندی دشا پائے حصہ، دہ دشا ویکھ
وکھایا۔ کال دیال پر بھ شبد جنائی، رہنا خبردار۔ کلج انتم ہوئے گڑمانی، جگت وچولا محمد یار۔ لکھ چوراسی پینی پھابی، سوہنگ ڈھولا کرے خبردار۔ مستک لکا
کون میٹے مستک کالی شاہی، جنت انت ہونا ڈشٹ ڈراچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے شبد ور، منگے منگ در بھکھار۔ آتم بھچھیا
پر بھ ساچے پائی، منگی منگ اپار۔ جگت اچھا پور کرائی، سرشٹ سبائی ہوئے بھنگ، نہ کوئی دیسے میت مرار۔ دہ دشا ویکھ وکھائی، سرنگ، رنگ مول نہ
کوئی ہنڈھائی، گرگھ ورلے ساچی سکھیا گرمت پائی، گرچرن پریتی سچ پیار۔ مت گت گت مت پر بھ شبد جنائی، بھریا رہے بھگت بھنڈار۔ دھرنی دھر
آپ اکھوائی، کرنی کرن سرشٹ سبائی آپے جانے اپنی دھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کرے کھیل اپر اپار۔ اپر اپارا کھیل رچایا، ہر
ساچی ونڈ ونڈائیا۔ سمت تیراں مات چڑھایا، راج راجا شبد جنائیا۔ سادھاں سنتاں رہیا ہلایا، آتم گیان ویکھ وکھائیا۔ آپ اپنا رنگ وٹایا، شبد نشانے تیر
اٹھائیا۔ ویکھے کھیل سری بھگوانا، بھگت بھگوانتا دیر نہ لائیا۔ پُریاں لوآں اک نشانہ، گن ندھانا رہیا بنائیا۔ برہم لوک ہوئے انت ویرانہ، برہما میٹ مٹائیا۔
شو شکر بیٹھا لائے دھیانا، باشک تشکا گل لکائیا۔ سُرپت راجا اند رہے مستانہ، کروڑ تینتیس سہس جھکائیا۔ ور بھنڈی ہوئے جیو نادانا، کلج بھنڈی پائیا۔

پرگٹ ہوئے ہر بلوانا، نو کھنڈی جوت جگایا۔ ایک رکھے شبد نشانہ، چند پرچنڈی آپ اٹھایا۔ جن بھگتاں بٹھے ہتھیں گانا، منمکھاں کنڈی رہیا وڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت بیس صد تیراں آپ چکائے، ہیرا پھیرا رہیا مٹایا۔ ہیرا پھیرا جگت مٹائے، ہر ساچا وقت سہاؤنا اے۔ آسوتن دیا کمائے، دلی دربار جا ہلاؤنا اے۔ بھن بھن پر بھ جوت جگائے، شاہ شہانہ ہر بھگوانا اک الکھ جگاؤنا اے۔ والی ہند اٹھ ندھانا، پرگٹ ہوئے نہکٹنک بلی بلوانا، سرشٹ سبائی تئے مانا، شاہ سلطاناں کوئی دس نہ آؤنا اے۔ اک جھلائے دھرم نشانہ، چار ورنا برہم گیانا، ہندو سکھ عیسائی مسلم کوئی دس نہ آؤنا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک رکھائے دھر فرمانا، وید پُرانا بھو نہ پاؤنا اے۔ سمت چوڑاں چوڑاں ہٹ، پر بھ ساچا مات کھلائیندا۔ اک دکھائے شبد پٹ، گرکھاں تن پہنائیندا۔ جوت جگائے لٹ لٹ، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ منمکھاں دئی دوتی لگا پھٹ، نہ کوئے روگ گوائیندا۔ گرکھاں دُرمت میل کٹ، دھر سنجوگ ملائیندا۔ ویکھ دکھائے اٹھسٹھ آپ اپنی بنت بنائیندا۔ در دوارے اک اکھ، کلج تیری اُلٹی لٹھ ہر سمرتھ آپے آپ گڑائیندا۔ جگت ودیا ہونی بھٹھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سہائیندا۔ دس پنج پنج دس تیری دھار۔ گرکھاں پر بھ نس نس کرے کرائے خبردار۔ ساچا راہ ایک دس، اک دکھائے پار بیاس کنار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ہر بھگت میل جوت نرنجن نرنکار۔ سمت پندراں پندھ مکائے، جوٹھی جھوٹھی یاری دا۔ کلج جیاں اندھ مٹائے، کرے کھیل ہر گنوت گناگنکاری دا۔ مدراماس نہ کوئی دند لگائے، لیکھا چکے جگت وہاری دا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے چند لوک مات چڑھائے، میل ملائے دھر درباری دا۔ سولاں سولاں کل دھار، اپنی کل ورتائیندا۔ راج راجاناں کرے خبردار، شاہ سلطاناں بھکھ منگائیندا۔ آپے بیٹھ سچ سچے دربار، گن ندھانا ویکھ دکھائیندا۔ چاروں کٹت ہاہاکار، بھین بھنیا نہ کوئی دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ ملے ساچا سنیا، نام چڑھائے ساچی نیا، کلج بیڑا پار کرائیندا۔ سمت ستاراں ہوئے وچھوڑا کنت نارا، چاروں کٹت اگی دھاڑا، کسے نہ دسے پچھے آگاڑا، ہاڑ ستاراں وقت سہائیندا۔ سمت چڑھے دس اٹھ اٹھاراں، دھرم رائے گھر لگے بہاراں، لاڑی موت لکھ چوراسی ویکھے ایک لاڑا، ہتھیں گانا بٹھ دکھایا۔ سمت چڑھے جگت اُنپسا، کوئی نہ دسے جگت حدیثا، مایا رانی جوٹھا جھوٹھا پیسن پیسا، خالی ہوئے سرب دا کھپسا، جگت بھکھ کسے من رکھ لوک مات ہتھ نہ آئیا۔ بیس پیسا ہر جگدیشا چھتر جھلائے ساچے پیسا، جوتی جوت

سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایکا ورن ایکا سرن ایکا راگ ایکا جاگ میل ملاواں کنت سُہاگ، ساچا میلا آپ ملائیا۔ بیس اک اکیس سرشٹ سبائی رہ جائے نکئی، رُو سس سس رو نام نوکا ساچی چڑھ، در دوارے آگے کھڑ، پُرکھ ابناشی لڑ ساچا پھڑ۔ ایکا ور منگن سیس دھڑ۔ لوک ماتی لگے جڑھ۔ سوہنگ اکھر سنجگ وکھر لینے پڑھ۔ در دوارے ساچے وڑ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھ ساچے دے دے ور، گنگن گگننتر جائن چڑھ۔ اکیس اکیس کرے وہارا، کلغی دھر جگدیش۔ نو کھنڈ پر تھی ایکا دھارا، شبد رکھائے ساچے سیس۔ پاربرہم برہم روپ نیارا، کوئی نہ کرے مات ویس۔ ساچا شبد دھرم جیکارا، جے جیکار اک حدیث۔ ایکا ایک اینکارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سُنیہرا جگت ور دیوے الکھ ابھیوے، سرشٹ سبائی رسنا سیوے، گائے گن جہوا جہوے اک اکیس۔ بھگت دوار ہر ساچے بھائے، جگا جگنتر ریتی۔ نام ادھارا اک رکھائے، کایا کرے پتت پُنتی۔ سولاں تن شنگار کرائے، ونج وپار اک کرائے، بیٹھا دسے اک ایتی۔ کنت بھتار میل ملائے، آتم سیجا اک دکھائے، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، امرت دھارا کھ چوائے، کایا کرے سیتل سیتی۔ گرکھ پایا رام، دھام براجیا۔ امرت آتم پیپا جام، پورن ہوئے کاجیا۔ کایا نگر کھیڑا سچ گرام، دیپک جوتی جگے مٹے اندھیری شامیا۔ لیکھے لگا کایا ماٹی چام، ملے میل پر بھ انتر جامیا۔ پلے بٹھے سچا دام، دو جہاناں کرے رکھوالیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر بھگت دوارا منگے منگ، چرن پیارا بن سوا لیا۔ چرن پیار منگے منگ، ہر داتا جگت سوا لیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ، مٹے ہر جن گھٹا کالیا۔ وجے شبد نام مردنگ، بہتر ناڑی ساچا تاڑا دوس دھاڑا اک دکھالیا۔ مانس دیہی نہ ہوئے بھنگ، پُرکھ ابناشی ساچا سنگ، ملے میل جوت اکالیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آتم دیکھے سچ گھر، دیپک جوت جگے دیوالیا۔ دیپک جوتی تن اُجیار، مٹے اندھ اگیانا۔ ایکا ایک کر آکار، دیکھ دکھائے سری بھگوانا۔ دسم دواری کھول کواڑ، ساچی دھوڑ کرے اشنا۔ نو دوار تتی اگنی ہاڑ، منتمکھ جیو ونڈ ونڈانا۔ جگت وکار مگر لگی دھاڑ، پنجاں چوراں اک اکھاڑ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھ ساچے جائے تار، ایکا دیوے شبد ہلار، دُھر درگا ہی دُھر بنانا۔ نام بے بانے ساچے چڑھ، گرکھ مٹی جڈائیا۔ نو دوارے آگے کھڑ، پر بھ ساچے دیا کما ئیا۔ شبد گھاڑن ساچا گھڑ، رتھ رتھوا ہی آپ ہو جائیا۔ ایکا نام پھڑائے لڑ، شبد ڈنڈا رہیا دکھائیا۔ ہر جن ساچا جائے چڑھ، کلج اتم کنڈھا نیڑے آئیا۔ در دوارے نر نرکارے آگے کھڑ، سیس دھڑ کوئے دس نہ آئیا۔ ایکا اکھر جگت وکھر جائے پڑھ، آپ ادھارے پُرکھ

ابناشی باہوں پھڑ، ساچے مندر بھگت اندر ایکا ایک دکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیناں بندھپ دین دیال سرب پرتپال کال مہاکال بھانے وچ رکھائی۔ سنگھ تارا پر بھ شبد تار ہلائی۔ آتم اُچی دُھن سچی دُھکار، سُن مَن تڑائی۔ گر شبد کر اُجیار، تن ساچی جوت جگائی۔ بھانڈا بھرم جگت نوار، ہوئے ترشنا روگ جلائی۔ یلیا میل پُرکھ اپار، اگم اگمڑا اگی کار کرائی۔ نام کرائے ونج وپار، نہ کوئی پلے پیسا دمڑی دمڑا ساچا دھن اک دکھائی۔ ایکا دیوے چرن پیار، لیکھے لائے کایا چڑا، بودھ اگادھ شبد جنائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آتم ویکھے شبد گھر، شبد شبدی میل ملائی۔ ملے میل شبد گر، سرتی سرت بھوائیا۔ آپ چڑھائے ساچے گھوڑ، دُھر درگاہی آیا دوڑ، اُچا پوڑا اک دکھائی۔ نہ کوئی جانے لما چوڑ، ست پُرکھ نرنجن براہمن گوڑ، گوڑ سپوتا ہر اودھوتا جوتی سَت ایکا شبد اپنی گود اٹھائی۔ کلجگ سہائے ساچی رت، منمکھ جیواں وڈھے نک گت، شبد کھنڈاں رہیا اٹھائی۔ جن بھگتاں امرت آتم دیوے گھٹ، منمکھاں جڑ دیوے پُٹ، ہر جن ساچا لاہا لین لٹ، نیترنین لوچن در دوارے درشن پائی۔ رسنا تیر کمانوں رہیا چھٹ، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، اک دکھائے سچ گھر، گرگھ ساچے دیا کمائی۔ گرگھ ساچا گن ندھان، گنوتا ہر پایا۔ ایکا ایک گر چرن دھیان، دُھر بھگوتا میل ملایا۔ انتم چکے جم کی کان، ساچے سنناں سرن سرنائی اک دکھایا۔ جوتی جگت جگت جگیشتر دیوے سچا دان، دُھر فرمانا حکم جنایا۔ تپی تپیشتر رکھی منیشتر اک گیان، آتم برہم جنایا۔ سرب جیاں پر بھ آپے جت، ایشتر جگت جگدیشتر جگت پت، نت نوت بھگتن ہت جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ آپے جانے وار تھت، پت پوت آپے رہیا کرایا۔ بھگت جنال پر بھ ساچا مت، سر سہائے پیت پیتمبر جگت کاج رچایا سویمبر، میٹ مٹائے جھوٹھا اڈمبر، ساچا راہ رہیا دکھایا۔ ایکا راہ جگت ملاح، ہوئے سرشٹ سبایا۔ چار ورن دکھائے ایکا تھاں، آپے پتا آپے ماں، اپنی گود اٹھائی۔ رنک راجاناں شاہ سلطاناں ایکا تھاں دے بہا، اوج نیچ کوئے رہن نہ پائی۔ محل اٹل آپے مندر اندر اڈے کاں، سنج مسانا رہیا دکھائی۔ بھگت سہیلا بھگتن پکڑے بانہہ، پون بانے رہیا چڑھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکٹک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، داتا جودھا سور ملی بلوان، راؤ رنک راج راجان شاہ سلطان ایکا ڈنک دوار بنک وجائی۔ گرگھ ورلے آتم در وے ودھائی، بے جیکار نرنکار۔ ایکا ایک ایک ایککار۔ ست سرُپ سرب پپار۔ ہر وڈا شاہو بھوپ، رنگ انوپ ست سرُپ جوت سرُپ جوت ادھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پرگٹ ہوئے کلجگ اندھ کوپ، گنو غریب

نمائیاں پاوے سار۔ کلجگ اندھ اندھیرا چھایا۔ جوٹھ جھوٹھ ہو دلیر، مایا رانی گھیرا پایا۔ بھرمی بھرم نہکرمی کرم دے نہیرا، جگت جھیرا رہیا مٹایا۔ ورنی ورننا ترنی ترنا کرنی کرنا لائے ایک شبد اُکھیڑا، نگر کھیڑا کوئی دس نہ آیا۔ دھرت مات مار جھات پڑکھ بدھات تیرا کھلا کرائے ویہڑا، گرگھ ورلے ناتا چرن بندھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے کھیل ایک ساتا، بیٹھا رہے اک اِکانتا، اپنے رنگ سمایا۔ منگے منگ دوار شبد بھنڈا ریا۔ دیونہار داتار وِج سنساریا۔ جن بھگتاں دیوے کر پیار، ویکھ وکھانے وارو واریا۔ آتم تاکی کھول بند کواڑ، دیوے جیا دان آتم شبد آدھاریا۔ تتی وانہ لگے کلجگ ہاڑ، مایا ممتا ترشنا پر بھ دیوے ساڑ، پنجاں چوراں کرے خواریا۔ سرت سوانی شبد ملائے ساچے ہانی، امرت آتم جل پیائے ٹھنڈا پانی، جوت جگائے بہتر ناڈیا۔ آتم دُھن اُتجے سچی بانی، بھرے بھلی جیرج کھانی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے دان ہر مہربان گنوتا ہر گن ندھانیا۔ نام دست پر بھ جھولی پائے۔ گرگھ کایا رنگے، چرن گھولی ہوں گھول گھمائی۔ وجے نام شبد سچ مردنگے، ہوئے سہائی سدا انگ سنگے، سنگ انگ آپ اکھوائے۔ شبد گھوڑے کس تنگے، وہ دشا رہیا دوڑائے۔ بھگت دوارے مول نہ سنگے، دیوے درس کر کر ترس آپے آپ رگھرائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ہر جن دیوے شبد ور، ملے میل ہر سجن سہیل، ساچا میلا سہج سُبھائے۔ جگت گیانیاں من مت اُپجائے۔ پاربرہم چرن دھیانیاں، گرگھ وِلا مات وکھائے۔ شبد جانے جو سچ نشانیاں، بھانڈا بھرم بھو بھن وکھائے۔ آتم وجے تیر ساچی کانیا، کرم گگرم مائس جنم ہر جن ویکھ وکھائے۔ دُھن آتمک شبد اناد انادی کون دوارے اُتجے دُھن، کون جنائے بودھ اگادھی ساچی بانیا۔ جگت وِدیا پڑھ پڑھ اک دوجے توں رہے سُن، گرگھ وِلا برہم گیانیا۔ پڑکھ ابناشی آپے کرے سرشٹ سبائی چھان پُن، گنوتا ہر گن ندھانیا۔ سرب پکار رہیا سُن، گرگھ اُدھارے ورلے چُن، جگا جگت ساچی بانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، نہہکلنک نرائن نر، جوتی کھیل اپر اپار، ایک بھریا شبد بھنڈا، نہ کوئی جانے جگت گیانی جیرج کھانیا۔ گیان گر جگ شبد ہے، شبد گر جگت گیان۔ گر شبد جس جن پروان ہے، جانے کھیل سری بھگوان۔ آپ رکھائے اپنا برد ہے، جگا جگت ویکھ وکھان۔ نہہکلنک نرائن نر، جوت سرُپ والی دو جہان، نہ کوئی جیو جنت نہ جگت سنت کرے پچھان۔ جگت نام ہر انس، لوک مات اُپائیندا۔ ہر جن بنائے ساچا بنس، ساچی دات جھولی پائیندا۔ دُشٹ سنگھارے جیوں کاہنا کنس، بھیکھ پکھنڈا انت مٹائیندا۔ دھرے جوت وار سہنس، رُپ رنگ نہ کوئے بھيو جنانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ انتم جوت جگانیندا۔ کلجگ انتم جوت

جگائے، کرے کھیل اپاری۔ شبد ڈنک سنگ رلائے، چاروں کُنٹ کرائے بے جیکاری۔ نام مردنگ اک وجائے، وجے ناد اپر اپاری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ چوراسی ویکھ در، کرے کرائے اپنی کاری۔ کرن کراونہار ہر جگدِسیا۔ بھیکھادھری بھیکھ باون، ویکھ کھیل بیس اکیسیا۔ اک پھڑائے شبد سچا دامن، نام چھتر جھلائے سیسیا۔ نیڑ نہ آئے کامنی کامن، مایا رانی جوٹھا جھوٹھا پیسن پیسیا۔ کلجک مٹے رین اندھیری شامن، شاہ سلطاناں خالی کھیسیا۔ گرگھ ساچے آتم اندر بہہ بہہ گاؤن، کتھنی کتھ نہ سکے دند بتسیا۔ میل ملاواں پُرکھ ابناشن گھٹ گھٹ واسن، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک انتم ویکھ در، ویکھ دکھانے جگت حدیشیا۔ جگت حدیث جگت بھاونی، کلجک انتم ویکھ کھیل، پُرکھ ابناشن کملاپاتی۔ سجن سہیلے آپے میل، دیوے شبد گر منتر شبد داتی۔ جوت سرُپی چاڑھے تیل، کرے وہارا اک اکانتی۔ کلجک انتم اچرج کھیل، دپیک جوت جگے بن دیوا تیل باتی۔ آپے وسے رنگ نویل، جن بھگتاں امرت دیوے بوند سوانتی۔ دھرم رانے دی کٹے جیل، آون جاون پھند کٹاتی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، جس جن دیوے شبد ور، اٹھے پہر دوس رین رہے پر بھاتی۔ ساچے مندر رہے پر بھات، نہ ہوئے سنجھ سویرا۔ ہر جن وِرا آتم اندر ویکھے مار جھات، شبد سنگھاسن ہر براجے کرے حق نہیرا۔ مٹے رین اندھیری بھرمات، بھاگ لگے کایا نگر ساچے کھیڑا، نہ کوئی جانے ذات پات، پُرکھ نرنجن ساچو ساچ، اک دکھائے کھلا ویہڑا۔ کایا مائی جھوٹھا کاج، نو دوارے منتمکھ جیو رہیا ناچ، مایا متا پایا جھیرا۔ گرگھ وِرا گر پورے شبد ہر دے لئے واچ، آدانت جگت جگت ہر بھگونت جن بھگتاں بھے آپے بیڑا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک انتم ویکھ در، لکھ چوراسی دیوے گیڑا۔ لکھ چوراسی دئے گیڑا، ہر جوتی جوت جگائیا۔ دند بتسیا بھیر بھیرا، کسے نہ دپسے کایا نگر کھیڑا، بھرے بھلی لوکائیا۔ ہر جن ساچا آپ جگائیا۔ پار برہم برہم میل ملایا۔ پورب لہنا جھولی پایا۔ ساچی رنگن نام رنگایا۔ پنج پنچائی لائے اک اُکھیڑا، کایا ڈولی رہیا اُٹھایا۔ ہوئی ہوئی کایا مندر آپے بولی، ساچا راہ رہیا دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جس جن دیوے شبد ور، آتم سنساروگ گویا۔ آتم اندر آپے وڑ، پر بھ ساچے جوت جگائیا۔ آپے جانے سیس دھر، قلعہ کوٹ نہ کوئی دکھائیا۔ جگت اکھر نہ جائے پڑھ، نش اکھر دکھر آپ سمائیا۔ پرا پسنتی نہ کوئی جڑ، مدھم بیکھری نہ رچن رچائیا۔ گرگھ وِرا سنت سہیلا ایکا اکھر لئے پڑھ، جس جن اپنا لڑ پھڑائیا۔ جیو جنت من متی گھاڑن رہے گھر، گرمی بوجھ نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دوارے آپے

کھڑ، سوچھ سرُوپی ہر ہر وڈا شاہو بھوپی، میٹ مٹائے اندھ کوپی، ست سرُوپی درس دکھائی۔ ست سرُوپ وساد، ہر رگھریا۔ ویکھ دکھانے وچ برہما، برہما دی کھیل رچایا۔ شبد وجائے ساچا ناد، اناہد تورا اک دکھایا۔ شبد جنائے اگادھ بودھ، بودھ اگادھ ہر رگھریا۔ جن بھگتاں ہر دا دیوے سودھ، دُرمت میل گویا۔ داتا سورا جودھن جودھ، شبد کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے شبد ور، کایا کنچن ساچا رنگ چڑھایا۔ کایا رنگ چڑھائے سچ، سچی وڈیائی۔ کلجک جیو نو دوارے رہے سچ، دسویں بھو نہ رانی۔ جگت ترشنا رہے سچ، کلجک اگن رہی جلائی۔ شبد گر نہ ملیا دھر ساچے اندر نہ گیا سچ، رسنا رسک ہلائی۔ کایا مائی بھانڈا کچ، اتم انت جیو جنت سادھ سنت گر پیر اولیے شیخ مسانک دستگیر شاہ حقیر کوئی رہن نہ پایا۔ اتم برہم پاربرہم است، ایک سرُوپ کیٹ ہست، نام دیوے ساچی وست، لیکھ مٹائے دست بدست، تن بستر ساچا چیر پہنایا۔ اک دکھائے شبد سست، اٹھے پہر رہے مست، جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جس جن بوچھ بھجھائی۔ آپ اپنی بوچھ بھجھائی، دئی دوتی میٹے سلا۔ اپنا بھو گھ کھلائے، درس دکھائے اک اکل۔ برہم پاربرہم جن سوچھ سبھائے، ویکھ دکھائے سچ محلہ۔ لوچن نیتر تیا کھول دکھائے، درس دکھائے وسے نہیل دھام اتلا۔ امرت اتم ساچا یچ بجائے، نام لگائے ساچے پھلا۔ جن بھگتاں جگا جگت رچھ کرائے، در دہلیز اک دکھائے، پنجاں چوراں دیوے ڈنڈا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے دیوے نام دھن، دھن دھنی آپ اھوائے۔ نام دھن بھگت خزانہ، گرگھ ورلے پایا اے۔ پُرکھ ابناشی بینا دانا، دیونہار سرب سبایا اے۔ اکھڑ وکھر آپے کینا، بجر کپائی رکھیا پتھر، جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا رہیا چھپایا اے۔ نر نرائن پر بھ آپ، گھٹ گھٹ وچ سمانیدا۔ سرشٹ سبائی مائی باپ، پوت سپوتامات جنائیدا۔ آپے جانے اپنا وڈ پرتاپ، لیکھا لیکھ نہ کوئی گنائیدا۔ کلجک کایا انت سنتاپ، ستوگن دس نہ آئیدا۔ رجوگن ودھیا پاپ، طمعو جگت ترشنا آپ تپائیدا۔ برہمنڈ کھنڈ رہیا کانپ، پر بھ ساچی ونڈ ونڈائیدا۔ ہتھ کھڑگ شبد چنڈ پر چنڈ، جیرج انڈ لیکھ مٹائیدا۔ آپے ستادے کر کنڈ، آپے اٹھ اٹھ دہ دس دھائیدا۔ لکھ چوراسی ویکھے نار دُہاگن رنڈ، گرگھ وراکت سہاگی اک ہنڈھائیدا۔ نو کھنڈ نو در بھریا بھیکھ پکھنڈ، بھیکھ پکھنڈی سار نہ پائیدا۔ پرگٹ ہوئے وچ ور بھنڈ، منمکھ جیواں دنڈ لگائیدا۔ کلجک ونڈن آیا گنڈھ، گرگھ ورلے اتم ٹھنڈ رکھائیدا۔ جگت وکارا اتم ہکارا منمکھ جیواں سر اٹھائی جھوٹھی پنڈ، جھوٹھے مارگ بھرم بھلائییدا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک تیری ورتے کل، کل

دھاری آپ اکھوائیندا۔ کھجک ورتے کل، کال دُہایا۔ پرگٹ ہوئے اچھل اچھل، اچھل اچھل آپ اکھوائیا۔ دیکھے کھیل گھڑی گھڑی پل پل، جوتی دیپ جگے پر پل، بجر کپائی اُچے پر بت شبد سَنگھاسن ایکا ڈاہیا۔ سَت ساگراں دیکھے جل، چوواں لوک رہیا مل، اٹھاں سٹھاں ڈو نگھی ڈل، بھو ابھیدا بھو نہ رایا۔ سچ سَنگھاسن ساچا ہل، سوہنگ نیچ رہیا بجایا۔ سَتجگ ساچے لگے پھل، بھاگ آگے کایا ڈل، کایا دھرتی آپے مولے، اُلٹی کرے نابھ کولے، امرت جھرنا آتم رس ایکا لکھ چوایا۔ ملے میل پر بھ ساول سولے، جگت و دیا ہین گُرگھ باول بولے، ایکا اوٹ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رچنا رہیا رچایا۔ رچن رچائی جگت پر بھ، کھیلے کھیل کھلاری۔ آپ اٹھائے بھگت جن، دیوے نام شبد بھنڈاری۔ بھاگ لگائے کایا چولی ساچے تن، دوس رین رہے خُماری۔ بھرم بھلیکھا کڈھے جن، جو جن منگے چرن دھاری۔ ساچے دھام آپ وسائے۔ پُرکھ ابناشی دیا کمائے۔ نہ کوئی دیسے چھڑی چھن، جوت سرُپی ڈمگائے۔ ایکا راگ سنائے کن، دو جہانی بیڑا بٹھ، رسنا لکھ نہ کوئی گائے۔ سنت سہیلا اک اکیلا سدا کرائے دھن دھن، بے جیکار اک کرائے۔ در گھر ساچے شبد سندھیوے لاوے سنھ، در دروازہ غریب نوازا اپنا آپ کھلائے۔ ہر جن آتم برہم پار برہم گھر ساچے جائے من، ایکا جوتی ایکا گوتی ایکا ہون کرائے۔ امرت آتم سچ سرور دُرمت میل جائے دھوتی، جن ہر ساچا ہنس کاگ کاگ ہنس ہو جائے۔ شبد پھڑائے ساچی سوٹی، آپ چڑھائے اُچی چوٹی، گُرگھ وِلا وِچوں کوٹن کوٹی، کوٹ برہمنڈ آپے ونڈ گُرگھ ساچے دھام سہائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیوے شبد ور، سُرَت سوانی انت پرنائے۔ انت کنت پر بھ میل، لوک مات ہوئے جدایا۔ ہر جن میلا ہر سجن سہیل، پر بھ ساچی بنت بنایا۔ اک وسائے دھام نویل، چار دھاری کوئی دس نہ آتیا۔ اچرج کرے اپنے آپے کھیل، جوت نرنکاری ایکا ایک رنگ محل سچ پرکاش رہی کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھ وکھانے پر تھی آکاش، آکاش آکاشاں اُپر آپ سائیا۔ اُپر آکاش ہر براجے، تخت تاج سہایا۔ اتے پرکاش کرے پرکاشے، آپ اپنا پرکاش کرایا۔ آد انت نہ کدے وناسے، نہ کوئی جاپ جپت آتم رس پایا۔ آپے جانے اپنا وڈ پرتاپے، سَت پُرکھ نرنجن سَت ستوادی گھر ستویں آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دیکھے سچ گھر، ساچا سَت شبد دے اُپایا۔ سَت شبد ہر اُپائے، جوتی مات بنایا۔ پُرکھ ابناشی دیوے ور، ورن گوتی نہ کوئی بنایا۔ اک بھنڈارا رہیا بھر، اتوٹی اتوٹ آپ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، دیکھے کھیل چھویں گھر، سچ سمگری اک کٹایا۔ سچ سمگری ہر کٹائے، بھرے

شبد بھنڈارا۔ نرمل جوت اِگری اک دکھائے، ایکا بخشے چرن دھیانا۔ ساچی نگری ساچا دھام اپنا آپ اُپائے، آپے آپ سِری بھگوانا۔ پنچم گھر کھولے در، پون مسانی لئے پھڑ، ساچا جھولا رہیا جھلایا۔ پنچم در در سہایا۔ جوتی شبد پون پر بھ میل ملایا۔ آپے ویکھے آون گون، گون آون وچ ہر سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سٹ اک ور، پون سنسہڑا رہیا گھلایا۔ پنچم در در پروان۔ پُرکھ ابناشی ہووے مہربان۔ تناں جوتی اک نشان۔ آپے بیٹھا نر ہر جوتی راج راجانا شاہ سلطان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھ دکھانے چوتھا گھر، سرشٹ سبائی دیوے ور، سنت سہیلا اک گیان۔ چوتھے گھر پر بھ آسن لایا۔ شبد سنگھاسن اک بنایا۔ ترے گن مایا لئے اُپایا۔ آپ اپنی رہیا بنت بنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہ کوئی جانے جیو جنت، اپنے رنگ سمایا۔ ست پُرکھ نرنجن ایک، سرشٹ سبائی۔ جگا جگنتر دھارے پیکھ، آپ اپنا رنگ وٹایا۔ کلج اتم میٹے ریکھ، سو پُرکھ نرنجن اپنی دیا کمائی۔ سنجگ ساچی لائے میخ، ہنگ ہنگتا دئے گوانیا۔ ایکا نیتز سرشٹ سبائی ویکھ، سو ساچا جاپ چپایا۔ نہ کوئی دیسے اولیا پر شیخ، عیسیٰ موسیٰ رہن نہ پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ دکھائے اک گھر، سوہنگ سو ساچا جاپ چپایا۔ مانس دیہی تھاناتا، ہو یا شبد سنہ ی۔ جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا، گرگھ کرائے ساچے نیہی۔ کلج ویکھ اندھیری راتا، ماٹی چاٹی دسے تھپی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا رنگ آپے جانے، نہ کوئی جانے کتھنا جہوی۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹایا، گرگھ ساچے وچ سمایا۔ کھیوٹ کھیٹ آپ اکھوایا، مات پت بیٹ کوئی نہ جانی۔ پنچت اپنا آپ لپیٹ دکھایا، آون جاون شبد روپ دس کسے نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، صد بیس جوت جگائی۔ بیس سد پر بھ جوت جگائی۔ شبد وجایا ساچا ناد، بودھ اگادھ آپ اکھوائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا وقت رہیا سہائی۔ جوتی جامہ بھیکھ نیار، ساچے گھر کرایا اے۔ جوت سروپ کر آکار، شبد ڈنک وجایا اے۔ دہ دشا اک اڈار، دہ دشا وچ سمایا۔ بھرے بھلے جیو گوار، کلج مایا پڑدہ پایا اے۔ جوتی جامہ بھیکھ نیار، نہہکنک نرائن نر، آپ اپنا رنگ وٹایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ سمایا اے۔ روگ سوگ پر بھ ہتھ، دیا کمائیندا۔ شبد چکے جن ساچی چوگ، درس اموگھ دکھائیندا۔ رسنارس ساچا بھوگ، امرت اتم ساچارس مکھ چوائیندا۔ جگت ناتا تھے ہوئے وجوگ، دھر سنوگی میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مت من بدھ دھیرج یت ست اک رکھائیندا۔ ہر پایا گھر اپنے، مٹیا جگت اندیسا۔ لیکھا چکے جاپ چپنے، جوت نرنجن سدا سدا ادیسا۔ کایا تپے نہ مایا

تپنے، دیا کمائے نر نریشا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، شبد جگت ساچا ور، میل ملائے ویس انیکا۔ کوٹن کوٹ جگ گئے بیت، بھو نہ کسے رایا۔ کوٹن کوٹ برہا شو ہوئے سیٹل سپت، کروڑ تیتیسا دیوی دیو دس کسے نہ آیا۔ کوٹی کوٹ ہوئے گرو دوارے مندر مسیت، بھے بھیت کھیل اپنی آپ رہیا رچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، آپ اپنا آپے میت، سرشٹ سبائی رہیا اُپایا۔ سرشٹ سبائی ہر آپ اُپائی، آپ اُپاونہارا۔ اگت اگت مہما گنی نہ جانی، جگ جگ جیو جنت کرے وچارا۔ لکھ تر تالی ہزار بیس اک چو کڑی لیکھ لکھائی میٹ مٹاونہارا۔ چو داں منونتر برہم برہم سبائی، اگت جگ چو کڑی اک منونتر لیکھ لکھارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے جانے اپنی اُتپت، جگ جگ جگت جوگ نہ کوئی جانے لیکھ لکھارا۔ گرگھ سوہن بنک دوار، منمکھ دین دُہائی۔ جن بھگتاں کرے تن شنگار، پھولن برکھا سیس لگایا۔ منمکھاں آتم ہاہکار، آتم وکارا رہیا سٹائی۔ دوہاں میلا اک دربار، آپے ویکھے ویکھنہار، بھلیا کوئی رہن نہ پائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھاں دیوے مات وڈیائی۔

☆ ۱۸ چیت ۲۰۱۳ پکرمی ہیرا نند دے گرہ پنڈ چمبل ضلع امرتسر ☆

بال اوستھا بالی بدھ، مت ساچی جگت رکھائی۔ شبد سنگھاسن چڑھیا کد، پُرکھ ابناشی دیا کمائی۔ من منو آتن کیتا سُدھ، کنچن رُپ وٹائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن پریت اک وکھائی۔ چرن پریت جگت گردیو، گر منتر شبد جنایا۔ پار برہم برہم ساچی سیو، جگت بسنتر دے بُجھایا۔ جہوار سناکتھنی گائے جہو، آتم انتر میل ملایا۔ کوشک نیا مستک لائے ساچا تھیو، آکاش پرکاش ابناش کرایا۔ ملے میل الکھ اُبھیو، داتا وڈ دیوی دیو، سواس سواس لیکھے لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بال انجانا چتر سنگھڑ سیانا در دوار بنک سُہایا۔ بنک دوارا در ہر دان، جگے جوت رگھرائیا۔ ایک اُجھلے شبد نشان، ساچا راہ ہر وکھائی۔ نام بیٹھائے وچ بان، دو جہاناں ملاح آپ اکھوائیا۔ چرن پریتی بخشے سچ دھیان، برہم گیان برہم جنایا۔ جگت رکھائے، مان تان، در نما نا جو جن سیس جھکائی۔ ملے میل نر ہر پُرکھ بھگوان، پین کھان رسنا گان، جیا دان دیونہار سرب اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بال اوستھا نام ادھارے، پورب کرم جرم وچار، لہنا دینا آپے آپ چکائی۔ لہنا دینا دیونہار، ہر ہر پُرکھ سمر تھا۔ منگے منگ شبد ادھار، نام چڑھائے ساچے

رتھا۔ در دوارے کرے خبردار، دیوے درس اگم اپار، سگل وسورا گھر ساچے لتھا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، ایکا بخشے چرن پیار، سرب کل آپے سمرتھا۔ شبد گر جاگے جگت جگانیندا۔ میل ملائے لکھیا دھر، لیکھا اپنے ہتھ رکھانیندا۔ نہ کوئی جانے دیوت سُر، پت پر میثور اک اکھوانیندا۔ چڑھیا رہے شبد گھوڑ، پُریاں لوآں ویکھ وکھانیندا۔ لوک ماتی دھر درگا ہی آیا دوڑ، جوتی جامہ بھیکھ وٹانیندا۔ گرکھاں آتم لگی اوڑ، امرت آتم میگھ برسائیندا۔ کلجک جیو ویکھے پرکھے مٹھا کوڑ، شبد تیغ ہتھ اٹھانیندا۔ اک دوارا زرنکارا جوت آکارا نہ کوئی جانے لما چوڑ، شبد سنگھاسن ہر سہانیندا۔ جگت ملاجی بے پرواہی ایکا لائے شبد پوڑ، اوچا ڈنڈا وچ برہنڈا اپنا آپ وکھانیندا۔ کلجک رین اندھیری اتم کندھا، چاروں کُنٹ بھیکھ پکھنڈا، گرمت گر منتر لگی بُجھائے تن بستر پنچم پیتا نیکن نیکا آتم رس ہر دے وس راہ ساچا دس اپنا میل ملائیندا۔ شبد گر جگا جگ تاج، جگا جگنتر ریتا۔ سرشٹ سبائی ساجن آپے رہیا سانج، لکھ چوڑا سی پرکھنہارا آپے نیتا۔ جن بھگتاں آدانت جگا جگت رکھے لاج، امرت آتم نام ندھان گر چرن دوار جس جن پیتا۔ میل ملاواں کملاپات، شبد چڑھائے ساچے رتھ، سرب کل آپے سمرتھ، جوتی جوت سرپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، کایا کرے ٹھنڈی ٹھار سیتل سیتا۔ سیتل دھارا امرت رس، گر پورا گھ چوانیندا۔ ایکا ایک پر بھ چرن ٹیک راہ ساچا دس، ہوئے روگ گوانیندا۔ کلجک مایا نہ لائے سیک، تن بدھی رہے سدا بیک، ترشنا بھکھ مٹانیندا۔ سرشٹ سبائی رہیا ویکھ، لیکھا لکھنہارا لیکھ، آپ دس کسے نہ آئیندا۔ در دوارا شبد بھکھاری برہما وشن مہیش گنیش داتا سورا جوتی نورا شبد بھر پورا، ساچی وست ایکا جھولی پائیندا۔ چتر سنگھڑ سیان سیانے موڑھ موڑھا، جس جن بخشے چرن دھوڑا، کایا رنگ چڑھائے گوڑھا، نام پہنائے ساچا چوڑا، شبد ڈولی اک وکھانیندا۔ جگت ناتا کوڑ کوڑا، جوتی جوت سرپ ہر، جس جن کرپا دیوے کر، آتم دیوے شبد ور، سرتی شبدی شبد سرت اکال مورت ناد تورت دُھن آتم میل پر ماتم بندی بند کٹانیندا۔ بندی بند دیوے کٹ، کٹنہار سوامی۔ ایکا راگ سنائے ساچا چھند، نہکرم کرے نہکامی۔ بھرم بھلیکھا دُئی دوتی ڈھاہے کندھ، سرب جیاں پر بھ انترجامی۔ جوتی جوت سرپ ہر، نام چڑھائے ساچا چند، گگن منڈل رو سس ستار خبردار مٹے رین اندھیری شامی۔ کھیلے کھیلا جگت کھلاری، کر کر بھیکھ اول۔ گرگھ ساچے رہیا اُبھاری، مستمکھ جیواں کرے خبرداری، پنچ پنچائی کرائے ہلا۔ شبد گیانا وڈ بھنڈاری، آتم جوت زرنکاری، جس جن بخشے چرن پیاری، ہوئے سہائی جل تھلا۔ کایا کندر اندھ اندھیاری، گر پورے بن کوئے نہ اترے پاری، جیو جنت چڑھ چڑھ تھکے، دس نہ آئے محل اٹل اُچ اٹاری۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، آپ گھلائے بند کواڑی۔ بند کواڑی کھول دیا کمائیدا۔ نش اکھر وکھر آپے بول، اپنے سنگ آپ ملائیدا۔ آپے بیٹھا رہے اڈول، ڈول کدے نہ جائیدا۔ سدا سہیلا ایکا تولے ساچا تول، تولنہار آپ اکھوائیدا۔ لکھ چوراسی در در گھر گھر آتم پڑدے رہیا پھول، پڑدہ اولہا نہ کوئی رکھائیدا۔ گرگھ ورا چرن پریتی گر پورے چرن رہیا گھول، نام امول وست جھولی پائیدا۔ مانک موتی ہر جن ساچے پُرکھ ابناشی آپ وراول، نام ندھانا سری بھگوانا والی دو جہاناں پُن چھان وچ جہان اپنی آپ کرائیدا۔ ایکا راگ نئے نئے کان، شبد وکھائے ہر بھگت نشان، جُھلے جُھلائے در دربان، جوتی جوت سرُپ ہر، شبد سنگھاسن جوت دھر، جوتی جوت ڈگمگائیدا۔ رسنا بھوگ ہر بھگوان، گر پرسادی پایا۔ جیاں دیوے داتا دان، مادھو مادھی میل ملایا۔ نام امولا پین کھان، بودھ اگادھی شبد جنایا۔ گرگھ ورلے شبد چڑھے سچ بان، ناد انادی درشن پایا۔ آپ مٹائے جم کی کان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگت دیوے جگت ور، لکھ چوراسی بھند کٹایا۔ بھوگ بھگونت گھر ساچے لگے، لیکھے لائے راس۔ جگت ترشنا بُجھے اگے، نج گھر آتم رکھے واس۔ درس پایا گر پورے سربگے، رسنا گایا سواس سواس۔ ویل ودھائی پر بھ ساچے سنگھ بگے، گرگھ کایا کینی راس۔ آپے پھرے پچھے اگے، کھنڈ برہمنڈ وچ برہاد۔ سرن سرنائی جو جن ساچی لگے، دیونہار گر شبد داد۔ کلجک رین اندھیری واتتی وگے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک ویکھ وکھانے ہر گھٹ جانے سنت سادھ۔ در دوارا آس پیاس جگت ترشنا، گر پورا دئے بُجھایا۔ جگت وکارا جوٹھی جھوٹھی لاپے وسنا، تن نام شنگار کرایا۔ ایکا ایک جنائے سچ حدیثنا، روگ سوگ چنت مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، گر سنگت دیوے شبد ور، آتم رس ساچا بھوگ، رسنا ہر گن گایا۔ منگے منگ آتم گھر، ویکھ وکھانے ساچا ہر، جیو پند پند جیو کاجا، نو دوارے رہیا ناچا، امرت آتم نہ ملیا سیر۔ ایکا ایک شبد گر واچا، لکھ چوراسی چکے ڈر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے جگت ور، گرگھ وکھائے ساجن ساچا۔

☆ ۱۸ چیت ۲۰۱۳ بکرمی اندر سنگھ دے گرہ پنڈ بنڈالا ضلع امرتسر ☆

گر سکھ دوارا دھنّ ہے، وجے شبد اناد۔ گرگھ دوارا دھنّ ہے، وڈ وڈیائی وچ برہاد۔ گرگھ دوارا دھنّ ہے، گر پورا لیا لادھ۔ گرگھ دوارا دھنّ ہے، لے شبد ساچی داد۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جگت جنائی بودھ اگادھ۔ ہر جن دوارا دھنّ ہے، من تن کھوج کھجایا۔ بھرم بھلیکھا کڈھے جن، آتم گیان برہم پار برہم جنایا۔ نزل جوت جگائے ساچے تن، اندھ اندھیر رہیا مٹایا۔ راگ سہاگی اک سنائے کن، جگت ترشنا رہیا بھجایا۔ جگت بیڑا رہیا بٹھ، آپ اپنا کرم کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گؤ غریب نمائیاں ہوئے انت سہایا۔ گؤ غریب نمان، پر بھ ساچے اوٹ رکھایا۔ ایکا بخشے چرن دھیان، ناتا بدھاتا آپ جڑایا۔ شبد پھڑائے تیر کمان، ساچو ساچ راہ دکھایا۔ در گھر ساچے دیوے مان، در دوارا اک دکھایا۔ جگت وچھوڑا چکھے کان، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لوک مات دیوے وڈیایا۔ وڈ وڈی وڈیائی، گرگھ دواریا۔ ملی جگت سچی سرنائی، پر بھ آتم پائے ساریا۔ گھر ساچے وٹی ودھائی، منگلا چار اک کرارہیا۔ گھر گبھیر گاؤنا چائیں چائیں، آتم سیر اک پیارہیا۔ پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہی، دھیرج دھیر اک دکھارہیا۔ سدا سہیلا دیوے ٹھنڈیاں چھنائی، در دہلیز نواز غریب ایکا ایک دکھارہیا۔ گرگھ آتم تن من جائے بھیج، سینل دھارا کھ چوارہیا۔ جگت وچولا اک سنائے ساچا ڈھولا جگت کرائے ریجھ، تن شنگار ہر نرنکار شبد اپار کرارہیا۔ ویکھے کھیل وارو وار، کلجگ لہنا دینا رہیا اتار، بھانا سہنا سچی سرکار، ساچا تھم سنارہیا۔ نیتزنین درس ساچے نینا، آتم دھن سچی دھنکار، نہ کوئی جانے رکھ من پڑھ پڑھ تھکے وید وچار، سرشٹ سبائی چھان پُن گرگھ ساچے سنت ورو لے۔ آتم اندر آپے بولے۔ آدانت کدے نہ ڈولے۔ کرے کھیل اپر اپار، بھاگ لگایا کایا چولے۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے وسے پڑدے اولے۔ جگت بھلیکھا بھرم، پر بھ ساچا مات رکھائیدا۔ آپے جانے اپنا کرم، لکھ لکھ نہ کوئے سنائیدا۔ جگا جگتتر ساچا دھرم، جگا جگت بنت بنائیدا۔ دئی دوتی مٹے ورم، سنجگ ساچے جنم دوائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ سہائے اک در، اکھ نرنجن اک اکھ جگائیدا۔ ہر اکھ جگائے، منگن آیا چرن پریت۔ گرگھ ساچے دکھ کرائے، کلجگ اچرج چلائی ریت۔ پرگٹ ہوئے ہر پر تکھ، ہر درس دکھائے کسے دس نہ آئے دہرے مندر مسیت۔ ویکھے اتم ہر جن ساچے ویکھ دکھائے، اک سنائے انادی گیت۔ سرشٹ سبائی خالی ہتھ دکھائے، اٹھے پہر پرکھے نیت۔ گرگھوں میل سمرتھ آپ

ملائے، اٹھے پہر سے چیت۔ نو کھنڈ پر تھی ست سروپی نتھ پوائے، نہ کوئی جانے ہست کیٹ۔ ایکا ایک ستجگ ساچار تھ چلائے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سہائے پیتمبر پیت۔ پیت پیتمبر لائے چھبر، اکل کلا کل دھاریا۔ سرشٹ سبائی ایکا رہبر، کرے کھیل نیاریا۔ سمت چوواں چھیڑ چھڑائے درہ خیبر، اپنا گیڑا آپ گڑائیا۔ منغل پٹھانی ویکھے بہہ در، در درویشا آپ اکھوائیا۔ شبد سنگھاسن ساچے گھر جگت کلامی نہہ نہہکامی انترجامی گھٹ گھٹ بوُجھ بُجھائیا۔ سویامات جگت ندھانی، مایا سرت نہ آئی۔ پرگٹ ہوئے ہر بلوانی، ناد تورت اک وجائیا۔ نو کھنڈ پر تھی مار دھبانی، کوڑو کوڑت ویکھ دکھائیا۔ شبد اڈائے اک بہانی، دھوڑو دھوڑت رہیا اڈائیا۔ گرگھ ساچے آتم اندر ایکا گان، موڑھت موڑھ رہے گڑلایا۔ میل ملاوا ساچے کاہن، سرتی رادھا کرشن ملایا۔ اپنا کیتا آپے پان، چوواں ہٹ سچ دکان، تیرتھ تھ ہوئے ویران، گھٹ گھٹ لیکھا رہیا لکھائیا۔ سرب جیاں پر بھ جانی جان، آپے کرے جان پچھان، سرشٹ سبائی آپے ویکھ دکھائیا۔ ویکھن آیا شبد گر، جگت دامہ وبتے۔ ایکا چڑھیا شبد گھوڑ، جن بھگتاں پڑدے کتے، دھر درگاہی آیا دوڑ، لکھ چوڑاسی اتھ ویکھے جو گھڑیا سو بھجے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے سنت جتاں اک سنائے راگ کتا، آتم اموگھی درس دکھائے، ساچا حج کرائے مکہ کعبہ ایکا حجے۔ مکہ کعبہ حق جناب، نبی رسولان رہیا جگائیا۔ ساچا میلا دو دوآب، ایکا قلعہ رہیا دکھائیا۔ کوئے نہ جھلے نیز تاب، ایکا اک پرکاش دکھائیا۔ آپے جانے پُن صواب، آب حیات ہتھ رکھائیا۔ لہنا دینا چکائے انت حساب، کھنہارا ہر رگھرائیا۔ سنگ محمد کڈھے اک کتاب، چار یاراں رہیا سنائیا۔ پرگٹ ہوئے حق جناب، جگت اُدھارا رہیا چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ ساچے جگت نمائے، در دوار کرے پروانے، پرمانند وچ سمانیا۔ در دوارا ویکھ، دیا کمانیندا۔ سنگ محمد ویکھے رکھ، یار چار نال اپانیندا۔ پکڑ اٹھائے اولیئے پیر شیخ، دستگیر حقیر شبد زنجیر اک لگانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تن چُھہائے چولا نیل، جگت مانگ آپے آپ بن جائیندا۔ چولا نیلا نیلی دھار۔ ویکھ دکھانے سنگ محمدی چار یار۔ دھرت مات ویکھ ویکھ کنبدی، اتھ پینی کلج مار۔ اُمت نبی رسول دی نچ میرے گھر جمہی، دوس رین کڈھے ہاڑ۔ ویکھے کھیل پُرکھ اگم دی، آپ اٹھائی اگی دھاڑ۔ میٹے ریکھ ہڈ ماس ناڑی چم دی، جوتی اگنی دیوے ساڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ بنائے ساچے لاڑ۔ دھرت مات کرے پکار، رو رو دھاہاں ماردی۔ پر بھ ساچے سُن پکار، کلجگ ہونا انت خوار، مایا رانی پاسا ہاردی۔ ایکا ایک سچ دربار، سچ نیاؤں سچی سرکار، صدی

چو دھویں وہندی دھار، ویکھے کھیل آر پار دی۔ بیس پیسا کر آکار، ہر جگدیشا ڈنک اپار، راؤ رنکاں کرے خبردار، کرے کھیل پروردگار دی۔ چاروں کُنٹاں ہاباکار، گرگھ ورلے کرے بے جیکار، ملیا میل پُرکھ بھتار، سولاں کلیاں تن شنگار دی۔ کلج دیوے تیج سوار، دوویں بُججا آپ اُبھار، گرگھ ساچے سنت جناں دوس رین نیتز کھول، ہر دے اندر ساچے بول، شبد سروپی آوازاں ماردی۔ آپے وسے سدا کول، بیٹھی رہے جگت اڈول، سرشٹ سبائی رہی تول، جوتی کھیل اکل اکال دی۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھاں میل سچ گھر، ساچی ویل دین دیال دی۔ ہر ساجن جگ سجننا، جگ جگ میت مُرار۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجنا، اک وکھائے دوار بنک دوار۔ پی امرت در گھر ساچے رجننا، ملے بھگت بھنڈار۔ کلج کایا پڑدہ کجنا، نہ ہوئے انت خوار، جو گھڑیا سو بھجننا، شبد کھنڈا پر بھ رہیا ہلار۔ در دوارا سب نے تجنا، نہ کوئی دپسے محل اٹار۔ ایکا تال جگت وجننا، سرشٹ سبائی ہاباکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے جانے اپنی دھار۔ ہر ساجن جگ میت، جوت جگائیندا۔ جگا جگنتر ساچی ریت، دس کسے نہ آئیندا۔ ہر جن ورلے ایکا بخشے چرن پریت، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ جیواں جنتاں پر کھنہارا نیت، نیت اپنا سدا کھوائیندا۔ کلج رین اندھیری رہی بیت، سنجگ ساچا چند چڑھائیندا۔ گرگھ ورلے کایا سیتل سیت، امرت دھارا کھ چوائیندا۔ آپ جانے ہست کیٹ، شاہ سلطاناں بھکھ منگائیندا۔ سرشٹ سبائی میت، کھیوٹ کھیٹ ساچا بیڑا نام رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کایا نگر ساچا کھیڑا اپنا آپ وسائیندا۔ کایا کھیڑا وسیا نگر، پر بھ ساچے جوت جگائیا۔ نرمل کرم ہويا اُجاگر، ذات پاتی بھيو چُکائیا۔ جن بھگت بنائے نام سو داگر، سچ و نجارا اک اکھوائیا۔ شبد جنائی کایا گاگر، آتم دُھن رہیا اُپجائیا۔ ملے نام رتن رتی رتناگر، رنگ گُلالا رہیا چڑھائیا۔ کایا ڈو نگھی گھر گور، ست ساگر نیر سروور سچ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ہر جن ساچے ساچے گھر اک وسائے شبد محلہ۔ شبد محلہ بھگت اپار، پر بھ ساچا مات بنائیندا۔ نام سروپی چار دیوار، دہ دشا کھ رکھائیندا۔ آپے کرے بند کواڑ، دس کسے نہ آئیندا۔ پنچم رکھے باہر دھاڑ، منمگھ جھوٹھے دھندے لائیندا۔ گرگھ ساچے سنت سہیلے در گھر ساچے دیوے واڑ، آپ اپنا ترس کمائیندا۔ آپے ہوئے پچھے اگاڑ، شبد گھوڑے دیوے چاڑھ، جگے جوت بہتر ناڑ، اندھیرا گیان جگت اندھیر مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ ساچے سنت جناں ایکا دیوے نام دھنا، رنگ رنگیلا موہن مادھو ایکا رنگن رنگ چڑھائیندا۔ رنگن رنگ ہر چڑھائے، ایکا ایک میٹھ۔ دوجا در نہ منگن جائے، در گھر ساچا اک بسیٹھ۔ ہر جن ساچا

ساچے انگن آپ رکھائے، دس نہ آئے ہر اندیٹھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ انتم ویکھ ہر، لکھ چوراسی ویکھے پرکھے کوڑے مٹھے ریٹھ۔ ویکھنہارا ویکھن آیا، کلجگ رین اندھیاری۔ نیز لوچن ساچے پیکھن آیا، سولائ کلیاں کرتن شنگاری۔ کلجگ ریکھ میٹن آیا، پھر کھنڈا شبد دو دھاری۔ گرگھ ساچے سنت سہیلے شبد دوشالے آپ لپیٹن آیا، کرے کرائے ساچی کاری۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جگت اولڑی بنھے دھاری۔ جگت اولڑی بنھے دھار، دھاری نریشیا۔ چٹے آسو ہو آسوار، در در گھر گھر گر دسمیسیا۔ پڑیاں لوآں خبردار، آپ جگائے برہا وشن مہیش گنیشیا۔ پکڑ اٹھائے سنگ محمد چار یار، کالی دھاری در درویسیا۔ عیسیٰ موسیٰ کرے کرائے خبردار، داتا جودھا سورنر نریشیا۔ لوآں پڑیاں ایک مارے شبد مار، برہا برہم کرے آدیسیا۔ شو شکر در رہیا پکار، سنگ رلائے گنپت گنیشیا۔ سُرپت راجا اند رووے دھاہاں مار، ناتا تٹے دیوی دیو کروڑ تیتسیا۔ در بھنڈی جیرج انڈی ہاہاکار، گا گا تھکے دند تیتسیا۔ بھرے بھلے جیو گوار، مایا پڑدہ راگ چھتسیا۔ انجیل قرآن نہ پان سار، نہ کوئی جانے سچ حدیثیا۔ وید پُرانا آئی ہار، پرگٹ ہوئے ہر جگدیسیا۔ کھیلے کھیل وچ سنسار، کھیلنہار بیس اکیسیا۔ چار ورن کرائے ایک دھار، شبد جھلائے ساچا سپسیا۔ پرگٹ ہوئے نر نرکار، راج راجاناں خالی کرے کھسیا۔ اک سہائے در دربار، چاروں گنٹ جگت اکیسیا۔ سرشٹ سبائی آپ چلائے ایک دھار، دوسر نہ کوئی کرے رسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا پیسن پیسیا۔ سنگر ست سروپ سمایا۔ پرگٹ ہوئے اندھ کوپ، اندھ اندھیرا رہیا مٹایا۔ دو جہاناں شاہو بھوپ، شاہ سلطاناں آپ اکھویا۔ ایک ایک ست سروپ، جن بھگتاں ہر دے وچ سمایا۔ کسے دس نہ آئے رنگ روپ، انوپا ہر رگھرایا۔ گرگھ اُپجائے سچ سپوت، پتاماں آپ اکھویا۔ ویکھ وکھانے چارے کوٹ، دہ دشا ویکھ وکھایا۔ ہر جن ساچے ساچا لاہار ہے لوٹ، منمکھاں بھیو نہ رایا۔ نو دوارے رہی پھوٹ، امرت جام نہ کسے پیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ہر جن ساچے سنت ڈلار آپے رہیا جگایا۔ ہر سنت جگائے آپ پر بھ، اپنی دیا کمانیدا۔ الٹی کرے کول نبھ، امرت گھ چوانیندا۔ پنچ وکارا دیوے دت، شبد جیکارا کرے سب، کایا منڈل ویکھ وکھانیدا۔ درس دکھائے پرگٹ جھب، ہر سنت سہیلے آپے لہ، نرمل جوتی کر آکار، شبد کرائے اک جیکار، ساچا ڈنک وجانیندا۔ کلجگ رین اندھیری دھندوکار، جیواں جتناں ہاہاکار، جوٹھا جھوٹھا پسر پسار، سچ سچ نہ کوئی رکھانیدا۔ شبد پھر پر بھ تیز کٹار، پرگٹ ہوئے وچ سنسار، نو کھنڈ پر تھی مارے مار، ستاں دیپاں ونڈ ونڈانیندا۔ چٹے آسو ہو آسوار، کلغی توڑا پر اپار، جوتی جوڑا شبد

سردار، ویکھ وکھانے ناری نار، لکھ چوراسی بھيو گھلائیندا۔ اٹھے پہر خبردار، سنت سہیلا ساچا یار، جن بھگتاں بخشے چرن پیار، ایکا ناتا جوڑ جڑائیندا۔ ہوئے ہنگتا روگ نوار، ساچی سنگتا در دربار، جو جن آئے نام منگتا، کرے کرائے کھیل ونج واپار، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، شبد سنیہہڑا دیوے ور، اگادھ بودھی بودھ اگادھی ایکا ایک جنائیندا۔ شبد سنیہہڑا لے کے آیا، دُھر درگاہی ساچا داتا، لکھ چوراسی ویکھ وکھانے گھنک پُر واسی، شبد سواسی لئے بچایا۔ سچھنڈ ویکھ برہمنڈ جیرج انڈ بھیکھ پکھنڈ، کلجگ انتم دئے مٹایا۔ ساچا نام ایکا ونڈ، نو دوارے کھنڈ کھنڈ، در گھر ساچے بوچھ بُجھایا۔ ہتھ پھڑائے چند پرچنڈ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر مندر امرت تال اک سہایا۔ ہر مندر ہر جوت جگائے، امرت سیر بھریا۔ ورن گوت کوئی دس نہ آئے، ایکا دیوے شبد سیر چکائے ڈریا۔ آپ اپنے رنگ رنگائے، جن ساچے سنت ترائے، دو جہانی ساچا دیوے وریا۔ جگت دوارا لنگھ وکھائے، شبد مردنگ اک وجائے، بھاگ لگائے ساچے گھریا۔ چال بہنگم اک رکھائے، شبد گھوڑا رہیا دوڑائے، جوتی جوڑا میل ملائے، نہ جننے نہ کدے مریا۔ جن بھگتاں بھکھ ننگ کٹائے، ساچا سنگ آپ نبھائے، امرت آتم گنگ وھائے، دُرمت میل دیوے ہریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سنت سہیلا دیوے ور، سرن سرنائی جو جن پڑیا۔ سرن پڑے سرناگت، پر بھ ویکھنہار داتارا۔ در دوارے نام مانگت، کرائے ونج سچا وپارا۔ ایکا ایک چڑھائے ساچی رنگت، نہ کوئی رنگے رنگ لارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گُرگھ ساچے سنت جناں دیوے چرن پیارا۔ چرن پریتی ناتا جوڑ، میلا دُھر درگاہی دا۔ شبد چڑھائے ساچے گھوڑ، در دوارے پار کرائیندا۔ انتم انتم آپے بہر، شبد دوارے لائے پوڑا، اُچ ٹلے کایا قلعہ کوٹ گڑھ تڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرگھاں دیوے شبد ور، درس اموگھا دُھر سنجوگا اپنا آپ وکھائیندا۔ دیوے درس دُھر سنجوگ، پر بھ ساچا میل ملایا۔ ہوئے چکے جگت روگ، اچرج کھیل کھلایا۔ جگت ناتا تھے وجوگ، سچن سہیلا ساچا میتا، در گھر ساچے در گھر ایکا پایا۔ آپے وسے رنگ نویل، پر کھنہارا نیتن نیتا، دوار بنک اک سہایا۔ شبد چڑھائے ساچا تیل، بھگت جناں پر بھ میتن میتا، جوت نرنجن رہیا جگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ہر جن نیتز پائے انجن، کھیل کرائے پر اپاری، نام خُماری ایکا رہیا چڑھایا۔ نام خُماری دوس رین، گُرگھاں ہر چڑھائیندا۔ ناتا تھے بھائی بھین، ساک سچن سینا کوئی دس نہ آئیندا۔ رسناکسے نہ سکے کہن، آتم رس نچ گھر ساچے مکھ چوائیندا۔ لاڑی موت نہ کھائے ڈین، ایکا راہ ساچا دس، گُرمتی تت بُجھائیندا۔ در دوارے میل ملاواں نس

نس، پُرکھ ابناشی ہر دے وس، آپ اپنی بنت بنائیندا۔ کلج رین اندھیری مس، کرے پرکاس کوٹن رو سس، تیجن بھانا ہر بھگوانا، شبد اٹھائے تیر کمانا، رسنا چلے آپ چڑھائیندا۔ ہر جن میل ہس ہس، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جن بھگتاں دیوے آتم برہم گیانا، چرن دھیانا اک دکھائیندا۔ آتم برہم گیانا، شبد جنایا۔ جس جن بخشے چرن دھیانا، پاربرہم برہم میل ملایا۔ کلج سیک نہ لگے تن، پنچم ڈن نہ لایا۔ بھرم بھلیکھا کڈھ جن، نو دوارا جو جن پھرے ہلکایا۔ اک دکھائے سچا نام دھن، سچ خزانہ اپنا آپے رہیا چھپایا۔ آتم راگ سنائے کن، اناد انادی دھن اُپجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سرشٹ سبائی ویکھ ہر، جوتی جوت رہیا اُپجایا۔ لکھ چوراسی گاؤے تھاؤں تھائیں، ساچا راہ دس نہ آیا۔ ہر جن ساچے سنت سہیلے آپ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہیں، دھرم اکھاڑا اک دکھایا۔ دو جہان دیوے ٹھنڈیاں چھائی، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑاں ایکا ایک سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ بھگوان، اپنی آپے بنت بنایا۔

☆ پہلی جیٹھ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ضلع امرتسر ☆

سرب کلا سمرتھ، سرب سمایا۔ آپے جانے اپنا رتھ، آپے آپ رہیا چلایا۔ چوڑاں لوکاں رہیا متھ، دس کسے نہ آیا۔ لوآں پُریاں رہیا وس، ڈوری اپنے ہتھ رکھایا۔ شبد چلائے ساچا رتھ، سُر نہ رہیا جگایا۔ دو جہانی ایکا وتھ، ایکا اکھر رہیا دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلج ویسی ویس وٹایا۔ سرب کلا سمرتھ، سرب گھٹ واسیا۔ کھیلے کھیل دس دس، ہر ساچا شاہو شتاباسیا۔ دیوی دیوت گر پیر سادھ سنت کسے نہ آوے وس، ساچا میل نہ کسے میلیا۔ لکھ چوراسی رہیا جھس، آپے وسے رنگ نولیا۔ تیر نرالا ایکا کس، میٹ مٹائے گر گر چیلیا۔ چرن دوارے رو سس، نہ کوئی دوسر سجن سہیلیا۔ کلج رین اندھیری مس، کھیلے کھیل اچرج اک آکیلیا۔ چوڑاں لوکاں راہ ایکا دس، سوہنگ چڑھائے شبد ساچا تیلیا۔ لوآں پُریاں رہیا نس، دوس رین نہ ہوئے ولایا۔ ایکا روپ دکھائے سوچھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دھرم دوارے ویکھے جیلیا۔ سرب کلا سمرتھ دو جہانیا۔ سگل وسورے جان لٹھ، جس جن دیوے درس مہانیا۔ پنچ وکارا دیوے متھ، میٹ مٹائے پنچ شیطانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، چوڑاں لوک اک

سلوک پر بھ بنھن آیا ساچا گانیا۔ ساچا گانا نام نشانی، دھر درگاہی لے کے آیا۔ شبد سروپی مارے کانی، تخت تاج شاہ شہانہ ساچے بہہ کے آیا۔ ایک پد رکھائے ساچا زربانی، کال مہاکال دین دیال چرن بھکاری لے کے آیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجالی، شاہ کنگالا ویکھ دکھایا۔ تت تت پر بھ سرت سنبھال، پنچم پنچھی دے ہلایا۔ نو کھنڈ پر تھمی بردھ بال جوآن، صورت مورت دے ملایا۔ امرت آتم ویکھے تال، کون دوار رہیا سہایا۔ در گھر وجے ایک چھال، ہنس کاگ رہیا اڈایا۔ ایک ایک سچا دھن مال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چوڈاں لوکاں دیوے جھوک، کوئی نہ سکے کلج روک، اپنے بھانے وچ سمایا۔ سرب کلا سمرتھ، غریب نوازیا۔ شبد چڑھائے ساچے رتھ، آپ اپنا ساجن ساچیا۔ لیکھا چکائے سیاں ساڈھے تن ہتھ، کلج دیوے انتم داچیا۔ ہر سنت سہیلا جیوں راما گھر دسرتھ، شبد سروپی مارے آوازیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چوڈاں لوک چوڈاں ہٹ، کھیلے کھیل بازی گر نٹ، آپ رچائے اپنا کاجیا۔ چوڈاں لوکاں ایک دھار، پر بھ ساچا مات وہائیندا۔ نہ کوئی جانے جنت گوار، سادھ سنت بھو نہ پائیندا۔ آکاش پاتالی رہیا وچار، گگن گگنتر وچ سمائیندا۔ دیپک تھالی کر اجیار، گرگھ ساچے جوت جگائیندا۔ شبد سروپی ساچا پالی، گرگھ ساچے کرے رکھوالی، جگت اولڑی چال چلائی۔ دوویں ہتھاں رکھے خالی، لکھ چوراسی ویکھے پرکھے کایا پھل ڈالی، سوہنگ نال ہلائی۔ جوت زرنجن اک اکالی، دھر درگاہی شبد دلالی، پون انجا رہیا پالی، دھر دھرتی ویکھ دکھائیندا۔ کلج رین اندھیری کالی، چوڈاں ہٹاں ویکھے خالی، سچ ونجارا نام ادھارا، کلج مایا جھوٹھی چھایا سادھ سنت کوئے دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چوڈاں لوکاں ویکھ در، ایک ہٹ ایک گھاٹ نہ کوئی تیرتھ نہ کوئی تھ، کایا ویکھے ساچا ہٹ، جوتی نور لٹ لٹ، ایک دیپ جگائیندا۔ چوڈاں لوک چوڈاں رنگ، پر بھ ساچا آپ سہائیندا۔ شبد گھوڑے کس تنگ، ساچا راہ دکھائیندا۔ اُپر بیٹھ سور سربنگ، نام مردنگ اک وجائیندا۔ وچ آکاشاں رہیا لنگھ، راہ وچ نہ کوئی اٹکائیندا۔ بھو لوک پر بھ رہیا منگ، شبد جنائی نہ کوئے سمائیندا۔ دُور لوک پر بھ رہیا منگ، مہما گنت نہ کوئی گنائیندا۔ سورگ لوک پر بھ ویکھے جنگ، کلج جڑ اکھڑائیندا۔ مہر لوک کل ہوئے ننگ، کوئے نہ سنگ نبھائیندا۔ جپ لوک جیوں کاپی ونگ، انتم بھن دکھائیندا۔ تپ لوک کل ڈنگ، وس وٹانہ کوئے لہائیندا۔ ست لوک پر بھ آپے لنگھ، ساچی رنگن رنگ چڑھائیندا۔ شبد ڈوری اک پتنگ، پر بھ ساچا ہتھ اڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایک رنگ سمائیندا۔ ایک رنگ ہر سمایا، کلج تیری دھاریا۔ ستاں لوکاں ویکھ دکھایا، اڈے شبد

اُڈاریا۔ ستاں لوکاں وِچ سمایا، نہ کوئی جانے برہما برہم وِچاریا۔ شبد سلوکا اِک رکھایا، چارے ویداں وسے باہریا۔ ساچی نوکا اِک چلایا، کھانی بانی نہ پاوے ساریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کھجگ اتم ویکھ در، ایکا راہ آپ دکھایا۔ ست لوک پر بھ بنھے دھار، ساچی بنت بنائیا۔ پرگٹ ہو نہہکنک نرائن ز اوتار، جوتی مات جگائیا۔ شبد ڈنکا اپر اپار، دیوت دیو ہر نہکیو، سب گھٹ رہیا سمایا۔ آپے جانے اپنی کار، دس کسے نہ آئیا۔ کرے کرائے خبردار، اٹھے پہر پہریدار، ایکا ڈنک رہیا وجائیا۔ کھجگ مٹے کالی دھار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست آکشاں جوت پرکاشا ایکا رنگ دکھائیا۔ ایکا رنگ ہر دکھاؤنا، ساچی بنت بنائندا۔ پاتال آکشا وِچ سماؤنا، جوتی نور اپائندا۔ راگ راگنی ایکا گاؤنا، بھو ابھیدا اچھل اچھیدا اچھل کرانندا۔ نہ کوئی جانے کتھے کہے کتیبہ، جہوار سن نہ کسے گاؤنا۔ نہ کوئی بھئیہ نہ کوئی بھیبہ، دیوی دیو نہ کسے دھیاؤنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا ویکھ گھر، اپنے رنگ سماؤنا۔ ست ستوادی ست پُرکھ، سپتم رنگ رنگایا۔ آد آد لال سُرکھ، بھوشن بستر رہیا تن پہنایا۔ آپے ناری آپے پُرکھ، آپے آپ رہیا اپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا ویکھ گھر، ایکا رنگ سمایا۔ دپیک چوڈاں جوت جگائی، چوڈاں لوک اندھیرا۔ گرگھ ورلے ہوئے رُشائی، لکھ چوڑاسی بھرما ڈیرہ۔ ہر جن ساچے اِک گُرمائی، جیو جنت چوڑاسی گِیرا۔ اتم گھر وجے ددھائی، ہر بھگتی بھگت نیرا۔ من مت کرے انت جُدائی، اُجڑے کایا کھیڑا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چوڈاں لوک ایکا ہٹ ساچا رہیا گھلائی۔ دپیک چوڈاں کر پرکاش، پر کرتی کرم کمایا۔ آپے اندر کر واس، نواس نواسا آپ اکھوایا۔ آپے پائے منڈل راس، سچ سمگری اِک رکھایا۔ آپے ویکھے داسی داس، داسن داس آپ اکھوایا۔ آپے جانے پر تھمی آکاش آکاش پاتالاں وِچ سمایا۔ ستاں کرے ایکا واس، ایکا راہ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا لیکھا رہیا لکھایا۔ لیکھ لکھائے لکھنہارا، ہوئے انت جُدایا۔ اتل لوک پر بھ پاوے سارا، دس ہزار جو جن ویکھ دکھائیا۔ وتل لوک پر بھ مارے نارہ، راکش دینت دے ہلایا۔ ستھل لوک پر بھ اِک جیکارا، بل راجا دے اُٹھایا۔ رساتل لوک پر بھ اِک ادھارا، سورج چند کوئے دس نہ آئیا۔ لوک تلاتل دُھندوکارا، دھیرج دھیر نہ کوئے رکھائیا۔ لوک مہاتل ویکھ وِچارا، اگم اگمی بھو نہ رانیا۔ پاتال لوک پر بھ ہر آپارا، جل جل دھارا اِک دکھائیا۔ جل جل دھارا پار اُتارا، دھرتی کول گھ چوائیا۔ دھرتی دھول کرے پُکارا، ہر ویکھے ویکھ دکھایا۔ ایکا ایکا مارے اُچھالہ، ست لوکاں دے مٹائیا۔ لوک مات مار جھات، کرے کھیل اپر اپارا،

نہہکنکا ڈنکا اک وجائیآ۔ چوڈاں ہٹاں ویکھ پسار، کایا مٹا بنت بنائیآ۔ تیرتھ تھٹاں پار کنارہ، تال سہاوا اک دکھائیآ۔ جوگی تتی جٹا نہ کوئی دیسے، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا ایک ایکا رنگ دکھائیآ۔ چوڈاں لوک جگت پرکاش، بھگتن تن سہائیندا۔ ہرجن ویکھے کایا راس، برہمنڈ کھوج کھجائیندا۔ برہمنڈ پنڈ جن ساچی راس، انڈ انڈ آپ اکھوائیندا۔ آد انت نہ جائے وناس، ساگر سندھ نہ کوئے رڑھائیندا۔ نہ کوئی ویکھ دکھانے پر تھی آکاش، پتا پوت بند نہ کوئی اُچھائیندا۔ نہ کوئی جانے پون سواس، ہڈ ماس نہ کوئی دسائیندا۔ سرب گناں آپے گنتاس، ہر گن روپ سہائیندا۔ چوڈاں لوک پورن کرے آس، پورن برہم اکھوائیندا۔ کلجگ انتم کرے ناس، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چوڈاں لوک ویکھ دکھائیندا۔ چوڈاں لوک مات کنارہ، کلجگ انت دکھایا۔ سنگ محمد چار یار، پر بھ لیکھا رہیا چکایا۔ مارے تیر شبد کٹار، بھرم بھلیکھا رہیا گویا۔ پرگٹ ہوئے نہہکنک نرائن نر اوتارا، امام مہندی ناؤں رکھایا۔ اللہ ہو لگائے ایکا نعرہ، دشا لہندی ویکھ دکھایا۔ آپے ہوئے شاہ سوار، جل تھلاں پار کرایا۔ اُچا ویکھ اک منارا، قطب غوث کوئے دس نہ آیا۔ جگت مجوری ہاکار، ساچا غوری دس نہ آیا۔ پرکھے لال سچا جوہری، ویکھ دکھانے سرشٹ سبایا۔ کلجگ رین اندھیر گھوری، آپ اپنا کھ چھپایا۔ اللہ رانی کرے چوری، شبد پلو نہ کسے پھرایا۔ کلجگ کالا اپنے سنگ جائے توری، سنگ محمد سنگ نبھایا۔ احمد پھڑی ساچی ڈوری، شاہ بھی نال سہایا۔ پُرکھ ابناشی چڑھیا ساچی گھوڑی در دروازہ رہیا کھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چوڈاں لوکاں ایکا دھار، لکھ پوراسی پاوے سار، آپے اندر آپے باہر، گپت ظاہر بھیو چھپایا۔ چار یاری سنگ محمد ایکا متا پکایا۔ انت خواری کلجگ ملاح، دھیرج یتا نہ کوئے دھرایا۔ موت لاڑی پھیرے بہاری، دھرم رائے سر ساچا ہتھ لکایا۔ پُرکھ ابناشی کرے کاری، ساچی سیوار رہیا لگایا۔ ویکھ دکھانے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑی، اندر مندر مسجد کعبہ دو دو آبا شاہ جنابا ہتھ ربابا بھیو ابھیدا رہن نہ پایا۔ نہ کوئی پن نہ صوبا، پاپ سنتاپ نہ کوئی عزابا، آپے مارے آپے لئے جوایا۔ نہ کوئی مکہ نہ کوئی کعبہ، اُمت نبی رسول دی سمت اُنی ایکا انتم ویکھے خواہا، سوہنگ شبد پر بھ مارے آواز، نہ سکے کوئی بچایا۔ آپے آوے آپے جاوے وسے وچ گینبا، کالا ویس در درویش کھ نقاب حق جناب شبد تازی مارے غازی، کرے حج پر بھ ساچا حاجی، کوئی نازی دس نہ آیا۔ سرشٹ سبائی آپے رہیا ساچنا ساچی، کلجگ تیری انتم ویکھے بازی، نہ کوئی ملا نہ کوئی قاضی، نہ کوئی روزہ بانگ سوانگ نہ مارے وازی، حق مُصلّا نور الای اللہ اک اکلّا، پر بھ میل ملائے جل تھلا، تھل جلاں وچ سمایا۔ سوہنگ پھڑیا تکھا بھلا، نو کھنڈ دوارا ایکا ملا، ستاں دیپاں

جوتی ہلا، اپنا آپ کرایا۔ گرگھ ورلے آپ پھڑائے اپنا پلا، دسم دواری در گھر ساچا لوک مات جس جن اپنا ملا، دئی دویتی مٹے سلا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ میلے اک در، آتم سیجارت بسنتی پھولن سیجا ساچا کنتی اپنی ہتھیں رہیا وچھایا۔ سچ محمد ساچا یار، بے عیب پرورد گاریا۔ چوڈاں لوک آپے ویکھے کر خوار، اُپر نیچے ہاہا کرایا۔ نہ کوئی دیسے میت مُرار، نہ کوئی بنے مات سہاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت چوڈاں چوڈاں لوک شبد سنائے اک سلوک، اک کرائے بے جیکاریا۔ بے جیکارا ہوئے مات۔ سوہنگ شبد چڑھے سچی پرہات۔ پندراں کنگ کلج مٹے اندھیری رات۔ پُرکھ ابناشی پرنائے سنگت، گرگھ بنائے سچ برات۔ سمت سولاں تیرا وقت، ہر ساچا بخشے ساچی دات۔ بُھلی لوکائی وچ جگت، بھرے بُھلے ذات پات۔ انت جدائی نہ کوئی ہوئے بھگت، گر پیر نہ پُچھے کوئی بات۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، ایک ڈنک و بے ودھائی، گرگھ ساچے سچ سرنائی، آپ اپنی گود لئے اُٹھائی، آپے ہوئے پنامات، پندراں کنگ کیتی کیت۔ چرن چُھہائے منڈی سکیت۔ دھاری نام ویکھے امرت جام کس رکھیا کایا کھیت۔ اتم لیکھا لکھے تمام، رت بسنتی نہ رہے چیت۔ گرواں پیراں اندھیری شام، پرگٹ ہو یا پر بھ نیتن نیت۔ پلے نہ دے اتم کوئی دام، ساچا شبد نہ ملیا کھیوٹ کھیوٹ۔ خالی دے سادھاں سنتاں چام، اگنی اگت کایا مٹھے مہینہ جیٹھ۔ رسن آہار وکار جھوٹھا طعام، کلجگ مایا پُرکھ ابناشی بھنے کوڑے ریٹھ، نیتز نیر وہان چھم چھم، گر، مندر اندر کوئے نہ لئے دم، کوئے نہ رکھے چھایا ہیٹھ۔ مانس دیہی پے جم، لیکھا لگانہ کایا چم، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھاں دیوے شبد ور، ایک بخشے چرن دھیانیا، در در پھرائے راجے رانیا، کسے ہتھ نہ آئے وڈ وڈ سیٹھ۔ پندراں کنگ کنت پیار۔ گرگھ ساچے سنت لئے اُبھار۔ ویکھ وکھانے جیو جنت دیو دنت تیخ سر ہر اوتار۔ آپ بنائے اپنی بنت، پت پتونت ساچا یار۔ مہما جگت گنت اگنت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے رنگ روے کرتار۔ کون لیکھارا لکھت ہے، کون کرے گیان۔ کون جانے کھیل بھوکت ہے، ویکھے گن ندھان۔ سکھیا سکھی سکھی سکھیا گن گنت ہے، آپے جانے کرے پچھان۔ پر بھ کھیلے کھیل بے انت ہے، جگا جگنتر ساچی کان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے گرگھ آپے سنت ہے، آپے بھگت آپے بھگونت ہے، آپے پنچم پتا وچ جہان۔ ملے میل اک بھگوانا۔ سرت سوانی منگے شبد ہانی، دھر در گاہی ایک دانہ۔ امرت آتم ٹھنڈا پانی، ناد انادا ساچا گانا۔ در گھر ساچے پد نربانی، ایک ایک سچ ترانہ۔ گرگھ ساچا در گھر ساچے آپے سد بنھے نام ہتھیں گانا۔ ہر شبد پیائے ساچی مد، جگت وکارا دیوے

متھ، نام دان سچ خزانہ۔ دسویں گلی پار کنارہ ایک حد، کھولے سچ دکانا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی کایا مندر اندر ڈو نگھی کھڈ، نہ کوئی دیسے اچا لماند، بھاگ لگائے گرگھ تیری ساچی جد، نیتز نین لوچن نین نیتز کایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے درس در، درسن پیکھ چکے گیڑا، لکھ چوراسی پھند کٹانا۔ آون جاون مٹے گیڑا، جم کی پھاسی رہیا ٹڑائی۔ آپے کرے حق نہیڑا، چرن داسی جو اکھوایا۔ سوہنگ چو نام لگایا، آپ چلائے اپنا بیڑا، رسنا جاپ نہ کوئی جپایا۔ بھاگ لگائے کایا نگر کھیڑا، کھیوٹ کھیٹا مات پت پیو بیٹا پت پوت آپ اکھوایا۔ آپے تانا سو تر پیٹا، مورکھ مگدھ انجان ترائے جٹ جٹیٹا، جگت گیان نہ کوئے سنایا۔ شبد دوشالے ساچے پٹ لپیٹا، اپنی بھجا رہیا اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، ہر دا سودھ شبد جنائی بودھ اگادھ سرت سوانی آپ پرناہی۔ سرت سوانی آپ پرناہی، کنت سہاگی ایک ساچے ہانی میل ملائے، چرن کول جن آپ رکھائے ٹیکا۔ کھانی بانی کوئی سار نہ پائے، کون دوارے وسے ہر بیکا۔ انجیل فرآنی رہے گر لائے، وید پرانی ہائے ہائے، جہوا پڑھ پڑھ تھکی جگت کتیبہ۔ ست پُرکھ زرنجن سار نہ پائی، آتم گھر نہ وٹی ودھائی، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی نوراً سرب گن بھر پورا، نیتز نیت کسے نہ پیکھا۔ آسا منسا پور، شبد جنایا۔ جوت سرُپی حاضر حضور، دوسر کوئی دس نہ آہی۔ آپے داتا جودھا سور، آپے شبد تورا اچجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرشٹ سبائی دسائے کوڑو کوڑ، چرن دھوڑ مستک ٹکا کوسٹک منی وڈ وڈ دھنی جس جن ایک رہیا جھہائی۔ مستک دھوڑی جگت ریکھا، کلجک دے مٹائی۔ پار کرائے مورکھ موڑھی، کایا رنگے رنگن گوڑھی، اتر کدے نہ جانی۔ آون جاون پتت پاون، بھیکھا دھاری بھیکھ باون لکھ چوراسی کٹے جوڑی، جوگ جگت نہ کوئی دسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم کھولے بند در، در دروازہ غریب نوازا، آپ اپنا سا جن ساجا، چار دوا ری بنک دوار، نہ کوئی دیسے پسر پسا، اُچ محل اٹل پار، آپے کُندا رہیا لاہیا۔ منگے شبد پیار دستار ساچی پر بھ ساچا سیس بٹھاؤن لگا پگا۔ کایا ماٹی دسے کاچی کچ، کچن رُپ وٹاؤن لگا۔ پنچ پنچ دوار رہے ناچی، پنچم پنچاں میٹ مٹاؤن لگا۔ پنچم پنچ جاناں اک ساچی پنچم راگ، پنچم شبد دُھن آتمک اک اُچاؤن لگا۔ پنچم پنچ پیارا رہیا واچی، پنچاؤن میل ملاؤن لگا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہم جوت جوت جگاؤن لگا۔ جگے جوت بھگت ودھائی ہووے، زرمل بُدھ وچ سنسار تیری۔ سنگر ساؤن نال گڑمائی ہووے، سنگھ بھگوان سنگھنی نار چیری۔ دوس رین نہ کدے جدائی ہووے، بھرماں کندھ ڈھاہے ڈھیہ ڈھیری۔ مندر اندر اک رُشائی ہووے، ایک ایک

دکھائے سنجھ سویری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، میل ملائے ساچے در، وکھ دکھائے نیرن نیری۔ جڑیا جوڑ جڑایا گر پورے، جوگ
 جگت اک دکھائیا۔ پنچم شبد چڑھایا ساچے گھوڑے، پنچاں دووتاں رہیا دوڑائیا۔ ہوئے میل چڑھے جگت تیل دن رہے تھوڑے، دن دہاڑے درس دکھائیا۔
 شبد گر ساچا ہر جن ہر دے واچا آد انت سدا بہڑے، نہ ہووے کدے جدائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کرم رہیا کمائیا۔ جڑے جوڑ
 میل سمرتھ سائیں، آسانسا پورن پینا۔ دیوے درس اگم اگم سبئی تھائیں، ہر ٹکائے شبد رکھائے ساچی چنیا۔ کایا گنگن پاتالی ایکا ایک رکھائے شبد ساچا گنگ
 گنوت کنت وڈ گنگ گنیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی شبد میل کر، گرو چیل اک گھر، پون سواس آس پیاس بُجھائے دم دمیا۔ ایڑا اکھڑ ایکا اکھ، جس
 جن مات کھلایا۔ ننا نر گنگ روپ پرتکھ، نج گھر واس رکھایا۔ ددا داتا نہ دے سکھ، ہر گھٹ میں رہیا سمائیا۔ اند اند اند ہر گائیا۔ پیا پورن جوت پرکاش،
 گر گو بندے بھیکھ وٹایا۔ آد انت نہ جائے وناس، گئی گہندے کھیل رچایا۔ آپے ہوئے داسن داس، جن بھگتاں سیوا رہیا کمایا۔ رارارام نام سرب گنتاس،
 راج جوگ ایکا دھام سہایا۔ پر بھ ملن دی راکھو آس، ساچی سیوا ایہہ لگایا۔ رسنا جہوار ہے پیاس، بتی دند ہوئے ہلکایا۔ دس نہ آئے پر تھی آکاش، گر گھ
 ساچے وچ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمبل نگری جوت اگری، شبد رکھائے سچ سمگری، جن بھگتاں پیاس رہیا بُجھایا۔ ہست کیٹ
 پر بھ روپ، گھٹ گھٹ آپ سمایا۔ کھیلے کھیل شبد بوہ بھوپ، شبد بھوپا آپ اکھوایا۔ گھر دتے ست سرُپ، ست سرُپا ناؤں رکھایا۔ کلجک مٹے اندھ اندھ
 کوپ، اندھ اندھیرا مات چھایا۔ وکھ دکھانے چارے کوٹ، دہ دشا بھو نہ رایا۔ تیر نرالا رہیا چھوٹ، چووداں لوکاں رہیا ہلایا۔ نوواں کھنڈاں پائے پھوٹ،
 ستاں دیپاں بھٹ پوایا۔ میٹ مٹائے جوٹھ جھوٹھ، بھیکھ پکھنڈا دس نہ آیا۔ مایا رانی خالی ٹھوٹھ، ترے گنگ مایا دے کھپایا۔ نام رتی ایکا مٹھ، بیس اکیسا دے
 ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویلے انتم جائے ٹھ، گر گھ ساچے سنت لئے جگایا۔ ہر جن ساچے آپ جگائے، جگا جگنتر کاری۔ شبد
 پلا نام پھڑائے، میل ملائے آپ اپنی دھاری۔ نرمل دھام اٹلا اک دکھائے، پار برہم برہم کھیل نیاری۔ ول چھلا کر کر جگت بھلائے، جوگ جگنتر نہ پائن
 ساری۔ دئی دویتی شلا اک رکھائے، جپ تپ ہٹھ چھڈے سکداری۔ سوہنگ بھلا اک رکھائے، جگت ویدیا باہا کاری۔ نام پھلا اک کھوائے، چارے ورنان
 دے ادھاری۔ گو بند ڈلا آپ جگائے، شبد پہنائے تن کٹاری۔ کلجک جنا آپ مٹائے، لاڑی موت دے بہاری۔ دھن دھنا نام آپ اکھوائے، ونڈے ونڈ

شبد بھنڈاری۔ ننا نرگن روپ سمائے، نرمل جوت کر آکاری۔ سرگن ساچے رہیا ملائے، سوبھاؤنت بنائے ناری۔ کنت کنتھلا اک دکھائے، جگت جھولا شبد
نماری۔ آتم پھولا بیج وچھائے، پریم وچھاونا نام کیاری۔ دولو دۇلھا آپ اکھوائے، آپے ستا پیر پساری۔ مولو مولو آپ چکائے، لہنا دینا مات اُدھاری۔
ترے سولا شبد چلائے، سوہنگ کھنڈا تیز کٹاری۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج کریا کرم رہیا وچاری۔ کلج کرم وچار، کرم کمایا۔
چوڈاں ویکھے ہٹ پسار، کون وست وچ رکھایا۔ ست ستاں بھھے دھار، ست ستوادی گھیرا پایا۔ ست پاتالاں ویکھے پاڑ، پڑدہ کوئی رہن نہ پایا۔ ستاں اُپر
ویکھے چڑھ، شبد پوڑا اک لگایا۔ لوک ماتی ویکھ اکھاڑ، شبد سنیہہرا رہیا گھلایا۔ آپ جانے اپنی دھاڑ، لکھ چوراسی گیرا اپنا آپ بنایا۔ ترے گن مایا دیوے ساڑ،
پنج تت رہن نہ پایا۔ آپ چبائے اپنی داڑھ، دھیرج بیت کوئی رہن نہ پایا۔ ویکھ دکھانے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، ڈونگھی کندر ڈیرہ لایا۔ تیر نرالا چلے کاڑ کاڑ،
جوت اکالا چلے چڑھایا۔ منمکھ جیواں دخنے ناڑ ناڑ، ہڈ ماس ناڑی چم کوئی دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، گرگھ ساچے سنت سہیلے در گھر ساچے لئے واڑ،
چوڈاں بھون مٹے آون گون لہنا دینا مول چکایا۔ چوڈاں چوڈس زین مس، روس گھ چھپایا۔ دھرم رائے کل ویکھے ہس، وقت سہیلا اک دکھایا۔ در
دوارے آئے نس، گل پلو چرن سرنایا۔ پُرکھ ابناشی راہ ساچا دس، کلجک ویلا اتنم آیا۔ لکھ چوراسی دیواں جھس، لاڑی موت رہے پرناپا۔ گرگھ ہر دے
آپے وس، اپنا پلو دے پھرایا۔ دوس زین کل رہیا نس، نہ سکے کوئے جھڈایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے سنت جناں ہوئے
سدا سہایا۔ چوڈاں لوک ہٹ پسار، ونج کرے واپاری۔ تیرتھ تھ پارکنار، اٹھسٹھ پسر پساری۔ کایا مٹھ گرودوار، دیک جوت جگے اپاری۔ چار دواری
جائے ڈھٹھ، ہر محل اٹل اٹاری۔ شبد گرورگر شبد کرے کل اکٹھ، سہائے بنک دواری۔ ہر سنت سہیلا آئے نٹھ، چوڈاں لوک ہوئے خواری۔ اتنم گیرے
اٹلی لٹھ، رائے دھرم دیوے دھکا بھاری۔ سہجگ تیری آپ کرائے ساچی چٹھ، کروڑ ڈھائی بھیٹ چڑھائے پہلی واری۔ ترے گن مایا تیرا مٹھ، اگنی جوت
ہر نرنکاری۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے آپے میلے درس دکھائے اگم اپاری۔ ترے گن مایا دے ڈھائی، پر بھ ساچے شبد
جناپا۔ برہم دوار رہی گرلانی، برہم دیوتا نال رلانی۔ شو شکر پلا گل وچ پائی، آپے رہیا مناپا۔ کروڑ تینتیس سچی سرنائی، سرپت راجا اند سنگ ملاپا۔ وشنو
تیری سچ سرنائی، واس وسانا پھرے ہلکانیا۔ پُرکھ ابناشی کل جوت جگائی، دس کسے نہ آپا۔ گھنک پُر واسی دیبہ تجائی، پون سواسی لیکھ چکاپا۔ آپے رویا مات

پاتال پر تھمی آکاشی، جوتی نورو نور سوائیا۔ ترے گن مایا ہوئے داسی، آپ اپنی رچن رچایا۔ کھیلے کھیل شاہو شباہی، سمت چوڑاں چوڑاں لوک تیل چڑھایا۔ جن بھگتاں پورن کرے آسی، آلس نندرا نگروں لاہیا۔ پکڑ اٹھائے پنڈت کاشی، کایا کاسہ ویکھ دکھایا۔ میل ملائے شبد سواسی، دُئی دویتی پڑدہ لاہیا۔ اک دکھائے منڈل راسی، برہمنڈ وٹی ودھایا۔ پرگٹ ہوئے سرب گنتاسی، داسن داسی سار نہ رانیا۔ ترے گن مایا رووے، کلجگ متی کھڑا دھووے، نہ کوئی دیسے سچا ساتھی، برہما شو وشن دین دُہانیا۔ ترے گن مایا تیرا جال، پر بھ مات تڑاون آیا۔ تریلوکی ویکھے دیکھ تھال، گگن گگنتر وچ سمایا۔ آپے مارے شبد اچھال، نور نرتر جوت سوايا۔ آپے داتا شاہ کنگال، کلجگ کایا لگی بسنتر انت بُجھاون آیا۔ شبد بنایا دُھر دلال، دُرگا دیوے نہ گانتری منتر آپے میٹ مٹایا۔ نہ کوئی دسے مندر اندر کندر مسجد کعبہ گرو دوار، در دروازہ اک کھلایا۔ لکھ چوڑاسی کرے پیار، دھرم داسی رہیا بنایا۔ رائے دھرم ہو تیار، گل پھاسی رہیا لٹکایا۔ آپے کھولے بند کواڑ، جن کا گھنک پُر سہایا۔ گرگھ ساچے آپ بچائے ساچے لاڑ، بار انکا درس دکھایا۔ ورنی ورننا اورن ہر سرشٹ سبائی رہیا تاڑ، دوسر کوئی رہن نہ پایا۔ مت تت پر بھ دیوے جھاڑ، ساچاست اک رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے ہوئے کملاپات، پت پتونتی ساچی نار سدا سہاگن وڈ وڈبھاگن، دُرمت میل دھووے داغن، ہنس ہنسنی کاگی کاگن، ساچے بنسا اک پیار۔ ترے گن مایا تھے ناتا، انت وچھوڑا مات۔ لیکھا مٹے ذاتاں پاتاں، سرشٹ سبائی ویکھے مار ایکا جھت۔ میٹ مٹائے اندھیری راتا، کھیلے کھیل ست ست ساتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، چوڑاں لوکاں ویکھ در، گرگھیاں دیوے سوہنگ شبد ساچی داتا۔ تیرا میرا چکلیا، چکا لہنا دین۔ مانس دیہی پینڈا مکیا، پر بھ شبد پہنائے تن گہن۔ ہریا ہوئے کاسٹ سکلیا، امرت آتم وہے وہن۔ ویلا ساچا آن ڈھکیا، درس پر سے تیجے نین۔ چرن دوارے ساچے جھکیا، کایا مٹے اندھیری رین۔ سنگر ساچا شبد دلیر بگیا، ناتا تھے بھائی بھین۔ گر شبد تیرا کدے نہ رُکیا، ہر جن آتم ساچے سہن۔ مکھ مکھ نہ آئے کھوں ٹھکیا، سوہنگ نیز کچل نین۔ جوتی جوت سروپ ہر، ایکا دیوے شبد در، تیر نشان کدے نہ رُکیا، نیڑ نہ آئے موت لاڑی ڈین۔ سپس نوایا سچ گھر، درس پیکھ جگدیشا۔ ملے میل شبد در، لیکھا مکے دند بتیسا۔ آتم وسے اک گھر، سچ دکھائے محل شیشہ۔ نو در چکے جگت ڈر، دسویں اک حدیثا۔ ساچی ترنی رہیا تر، پر بھ چھتر جھلائے شبد ساچا سپسا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنے رنگ ملائے سنگ، سنگ نبھائے نام مردنگ، تن وجائے جگت بیس اکیسا۔ ترے گن مایا تیرا رُپ، دس کسے نہ آیا۔ چوڑاں لوکاں اندھ کوپ، اندھ اندھیرا

چھایا۔ ہر جوتی نور ست سرُپ، ہر گھٹ میں رہیا سمایا۔ دو جہاناں ساچا بھوپ، شاہ سلطاناں بھو نہ رایا۔ گھر گھر در در دُکھے دھوپ، آتم ہون نہ کسے کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترے گن تیرات آپ اپایا آپے دے مٹایا۔ ترے گن مایا جگت جنجال، ہر ساچامات تڑائیندا۔ جگت اولڑی چلے چال، پُرکھ بدھاتا سپس نوائیندا۔ چرن بھکھاری کال مہاکال، داتا دیال سنگ رکھائیندا۔ رائے دھرم ہوئے بے حال، اکال اکال نظری آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کھجگ انتم ویکھ در، آپ اپنا رنگ وٹائیندا۔ ترے گن مایا تیرات، پر بھ ساچے وچ سمایا اے۔ آپے دے سمجھائے مت، کھجگ انتم آیا اے۔ لکھ چوراسی ابلے رت، پنچ وکار چلایا اے۔ ناتا تٹا دھیرج یت، ست سنتو کھی رہن نہ پایا اے۔ نام ویرا گن ہووے ستھ، گھر ستھر اک وچھایا اے۔ لاڑی موت پائے نتھ، جم جیرا ہتھ اٹھایا اے۔ سپاں دیوے ساڈھے تن ہتھ، چتر گپت لیکھ چکایا اے۔ کھجگ کال دیوے متھ، لہنا دینا مول نہ رایا اے۔ آپے جانے اپنی گاتھ، وید پُراناں سار نہ رایا اے۔ جوت سرُپی ہر اکھ، جوت سرُپی ہر سمرتھ، کھانی بانی دس نہ آیا اے۔ کھجگ کالا ویکھے رتھ، انخیل قرآنا دھکا لایا اے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، تریلوکی ناتھ ساگلا ساتھ ترے گن مایا تیری دھار آپ آپ اپایا، آپے رہیا مٹایا اے۔ ترے گن تیری دھار مٹائے، ساتک ست سرُپ۔ کرم وچاری کرم کمائے، راجن راج بوہ بھوپا۔ تاس تیری ترشن مٹائے، ہر کھیلے کھیل انوپا۔ برہما وشن کوئی بھو نہ رائے، ہر ساچا شاہو بھوپا۔ شو شکر ویکھے کھ پھپھائے، کھجگ رین اندھیری اندھ کوپا۔ سُرپت راجا اند آپ پچھتائے، گن گندھرب کوئی راگ نہ گائے، دھرم دوار نہ ساچا دھوپا۔ پُریاں لوآں ویکھ دکھائے، دہ دشا پر بھ پھیری پائے، لوک کل چارے کوٹا۔ کھجگ ویلا انت سہائے، سادھ سنت کوئی بھو نہ پائے، دیوی دیو کوئی دس نہ آئے، جوت سرُپی جامہ پائے، نہہکلنک ڈنک وجائے، ایکاشد تیر نرالا سوہنگ رسن کمانو چھوٹا۔ ترے گن مایا تیری گنڈھ، پر بھ انتم کھولن آیا۔ لکھ چوراسی وڈھے کنڈ، نو کھنڈ پر تھی آپ ورو لن آیا۔ ستاں دیپاں کرے رنڈ، برہما شو گر لایا۔ ورتے کھیل وچ ورجنڈ، برہمنڈ ڈمگایا۔ آپے کرے کھنڈ کھنڈ، جیرج انڈ ونڈ ونڈایا۔ شبد پھڑائے ہتھ چنڈ پر چنڈ، سرشٹ سبائی نار دُہا گن سنت اسنت ہوئے رنڈ، کنت سہاگی نہ کوئی ہنڈھایا۔ نو کھنڈ پر تھی جوٹھ جھوٹھ پائے ونڈ، ورنی ورننا دیوے دنڈ، ساچا نام نہ کوئی جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ترے گن مایا آپے ویکھے تیرا رُپ ست سرُپ، سچ سمگری وچ سمایا۔ سچ سمگری ہر ہر داد، دس کسے نہ آیا۔ نرگن مایا اتم ذات، پر بھ آپے آپ

بنایا۔ آپے پتا آپے مات، پتر دھیاں آپ اھوایا۔ آپ بندھایا ایکانات، بھین بھنیا آپ اھوایا۔ آپ چلایا ایکا راتھ، آپے بھرم رہیا بھلایا۔ آپ نبھایا
 اپنا ساتھ، سنگی ساتھی آپ اھوایا۔ آپ جنائی اپنی گاتھ، رسن کتھن نہ سکے رایا۔ آپے آپ تریلوکی ناتھ، در دوارا رہیا اپایا۔ ساچا لیکھا مستک ماتھ، برہما
 رُپ اپایا۔ نا بھی کوئی چوھی ماتھ، شبد ڈنڈا ڈور بندھایا۔ شبد وچھاؤنا ساچی کھاٹ، پر بھ ساچے ہیٹھ وچھایا۔ دیپک جوتی اک للاٹ، پر بھ اپنی انس اپایا۔
 چار جگ مکھ چارے کاٹ، نام جہوار سن لگایا۔ آکاش پاتالی پاٹے پاٹ، پون آون گون وچ سمایا۔ سر سرور تیر تھ تاٹ، ہر دوارا اک سمایا۔ سچ دوارا ساچا
 گھاٹ، سچ سرگی جھولی پایا۔ چرن کول رس چاٹ، برہم ویتا در بہایا۔ ہر اک کھلایے ساچا ہاٹ، شبد وستو وچ لکایا۔ آپے پورا کریا گھاٹ، گھاٹا کوئی رہن
 نہ پایا۔ نہ کوئی تیر تھ نہ کوئی تاٹ، جوٹ جٹا نہ کوئے اھوایا۔ نہ کوئی کایا ماٹی دسے للاٹ، اجپا جاپ چپایا۔ نہ کوئی بیٹھاں بستر دیوے کھاٹ، جوتی نور اک
 سویا۔ نہ کوئی پوجا شبد جگت دسے پاٹھ، گانتری منتر نہ کوئی گایا۔ نہ کوئی جودھا سورادسے راٹھ، بستر شستر نہ ویکھ دکھایا۔ جپ تپ نہ دسے ہاٹھ، ست
 سنتو کھی بنت بنایا۔ پنچ تت نہ دسے آٹھ، پنچ پنچھی نہ روپ وٹایا۔ نو دوار نہ دسے گھاٹ، روپ ریکھ نہ کوئی دکھایا۔ ورن برن نہ دسے کوئے آن باٹ،
 مات ہت نہ کوئی وسایا۔ دُور نیڑے نہ جانے واٹ، مات پاتال آکاش نہ ویکھ دکھایا۔ نہ کوئی ونج ونجارا کرے ہاٹ، تولا بولا نہ کوئی رکھایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترے گن مایا دیوے ور، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ ترے گن مایا رنگ لال، پر بھ ساچا آپ چڑھائیندا۔ برہما شو کرے
 پرتپال، وشنوں بنس آپ اھوایا۔ لکھ چوراسی شبد اچھال، دھول دھرت گود بہائیندا۔ لوک مات پھل ایکا ڈال، آپے آپ لگائیندا۔ آپے ویکھے دین
 دیال، مٹھا کوڑا نہ بھیو چھپائیندا۔ نال رکھائے کال مہاکال، لما چوڑا پندھ مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ترے گن مایا تیر اتال، بن
 رنگ روپی بنیا جال، لکھ چوراسی ہوئی بے حال، مایا ڈوری بدھا کال، نہ کوئی انت چھڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، چوڑاں لوکاں
 ویکھ گھر، در دروازہ غریب نوازا، پار برہم برہم ساجن ساچا، چار کنتاں دہ دشا آپے ویکھ دکھائیندا۔ ملے میل سنت سنگر، آتم جگت ترپائیا۔ لیکھا لیکھ مستک
 دھر، گر پورے قیمت پائیا۔ چرن سرن سرن پریتی گئی جڑ، توٹ رہے نہ رانیا۔ شبد چڑھائے اک گھوڑ، واگ اپنے ہتھ رکھائیا۔ سمت ویہہ صد سولاں
 جائے بھڑ، کایا داغ دے مٹائیا۔ آپے پرکھے مٹھے کوڑ، ہنسوں کاگ بنائیا۔ جوتی نور شبد براہمن گوڑ، حاضر حضور سرب کل بھر پور ایکا دوجا بھو چکائیا۔ ایکا

پوڑ نیتز تيجا، آپے کھول دکھایا۔ تن من امرت آتم سیجا، سیتل دھارا اک وہایا۔ گرسکھ کرائے آپے ریتجھا، سنگھ انند کل چڑھیا چند، پر بھ گایا بتی دند،
 بتی دھار سیر بخشایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد دیوے ساچا ور، گر چیل ایک گھر، ساچا میل وچھڑ کدے نہ جائیا۔ نہ ہوئے وچھوڑا
 دوس راتا، آٹھ پہر رنگ راتا۔ آپے ہوئے پتاماتا، دیوے نام سوغاتا۔ نہ کوئی بچھے ذات پاتا، ہر ساچا اک اکانتا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی داتا، امرت
 آتم بوند سواتا، شبد وچھونا ساچی کھاٹا، کایا مٹے اندھیری راتا، بجر کپائی جائے پاٹا، جوتی نور جگے للاٹا، ونج کرائے ساچے ہاٹا، گرسکھ انت نہ آئے گھاٹا، کلج
 انتم آئی واٹا، نہ کوئی تیرتھ نہ کوئی تاتا، گرسکھ ورا سد چڑھیا شبد گھاٹا، جوتی جوت سرپ ہر، شبد دیوے ساچا ور، بھاگ لگائے کایا ماٹا۔ شبد گر جس جن
 بھٹیٹا، میلا سچ سبھائے۔ آپے کھیوٹ کھیٹیا، پھل نام لگائے۔ آپے پتا پوت بیٹ بیٹیا، اپنی گود اٹھائے۔ آپے شبد دوشال لپیٹیا، تن پڑدہ ایک پائے۔
 جوتی جوت سرپ ہر، گرسکھ آتم سچ در، در دوارا ویکھ دکھائے۔ گرسکھ لہنا لہنیہار، دیونہار ہر ابنشیا۔ شبد گھنا تن شنکار، نچ گھر آتم رکھے واسیا۔ شبد بھ
 سیس دستار، مان رکھائے پر تھی آکاشیا۔ شبد گھوڑے ہو سوار، ویکھے کھیل جگت تماشیا۔ ساچا ونج کرے وپار، کایا منڈل ساچی راسیا۔ نرمل جوتی کر آکار،
 گیان گر شبد پرکاشیا۔ اگیان اندھیرا دئے نوار، جن ہر ہوئے داسن داسیا۔ نو دوارے پار کنار، لیکھا چکے پون سواسیا۔ ایک کھولے بند کواڑ، دوس رین نہ
 ہوئے اداسیا۔ نہ کوئی دسے پنچم دھاڑ، پنچم پنچم بل بل جاسیا۔ ساچا ویکھے شبد اکھاڑ، جوتی جوت سرپ ہر، گرسکھ ویکھ آتم در، آدانت نہ کدے وناسیا۔
 گرسکھ آتم سچ گھر، پر بھ ساچے آپ بنایا۔ آپے کھولے بند کواڑ، غریب نوازا دیا کمایا۔ امرت نہائے سچ سر، ساجن ساچا کھیل رچایا۔ ایک ایک دکھانے سچا
 ہر، جنم نہ کدے آیا۔ آون جاون چکے ڈر، دھرم رائے نہ دئے سجایا۔ شبد بھنڈارا دیوے بھر، توٹ رہے نہ رایا۔ ہر ہر بھانا جائے جر، دھر فرمانا رہیا
 سٹایا۔ جوتی لاڑی شبد ور، نام گھوڑے رہیا چڑھایا۔ واگ گندائے پھڑے لڑ، پریم مہندی ہتھیں لایا۔ دھرم دوارے جائے وڑ، شبد رنگیلا پنگ وچھایا۔
 آپے ویکھے اگے کھڑ، پلو اپنے نال بندھایا۔ اندر مندر ساچے وڑ، ایک ساچا راگ الایا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، ست پڑکھ نرنجن ست سمایا۔ سادھ سنت
 نہ سکے پھڑ، چڑھ چڑھ تھکے ہتھ نہ آیا۔ اپنا گھاٹن آپے گھڑ، اپنا گنڈا لاہیا۔ آپے جانے اپنی جڑھ، چیتن چت نہ آیا۔ جگ جگت نہ جائے سڑ، مڑھی گور
 نہ ڈیرہ لایا۔ آپ جاپ نہ جائے پڑھ، تھل جل پر بھ پار رہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھ سہائے بنک دوار، دوار بنک دکھایا۔ ایک

بنک دوار شبد جنایا۔ جوت سروپی کر آکار، شاہ بھوپی دس نہ آیا۔ بن رنگ روپی ہر نرنکار، اندھ کوپی دے مٹایا۔ پون دھوپی وچ سنسار، شبدی جوت ہون کرایا۔ ایک شبد بھگت ادھار، پون انجا چھتر جھلایا۔ ہرجن ورا اترے پار، آون گون گیر کٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، امرت آتم میگھ برسے سون، سیتل دھارا اک وہایا۔ سیتل دھار اک پر بھ ہر دوار وہانیندا۔ جس جن بخشے چرن پیار، اگم اگتا درس دکھانیندا۔ ناتا تھے میت مرار، بھین بھنیا ساک سجن سین سنیا کوئی دس نہ آئیندا۔ ایک اوٹ پر بھ چرن رکھایا، دھرم رائے نہ کڈھے وہنیا، چتر گپت سپس نو آئیندا۔ گرگھ ساچا پار ذات، شبد ملی گر ساچی دات، مٹے زین اندھیری رات، چند نند کر پرکاش، اگیان اندھیر مٹانیندا۔ رسن رسائی ہتی دند، نو دوارے چھے گند، شبد سہاگن ایک چھند سٹانیندا۔ آپ جگائے سرت سوانی، ملے میل گر شبد ہانی، امرت دیوے ٹھنڈا پانی، ایک ایک پد زربانی، ساچے گھر وسائیندا۔ پار برہم پر بھ کل نشانی، ملے میل گن ندھانی، جگت ویدا دسے فانی، شبد کانی تیر چلائیندا۔ دو جہانی ساچا ہانی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرت دیوے ور، ساچا سپس ہتھ لکھانیندا۔

★ ۲ جیٹھ ۲۰۱۳ بکرمی آتما سنگھ دے گرہ پنڈ ملووال ضلع امرتسر ★

وڈبھاگی گر پایا، میلا سہج سُبھائے۔ ہنس کاگی مات بنایا، موہ ممتاروگ مٹائے۔ دھر سنجوگی میل ملایا، پلانا نام پھڑائے۔ آتم بھوگی آتم رس چکھایا، ایک ساچی چوگ چکائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک بنک دوار سہائے۔ در دوارا ایک، اینکاریا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی ٹیک، نام اُجاریا۔ کایا کرے بدھ بیک، مانس دیہی پیج سواریا۔ کلجک مایا نہ لائے سیک، دیوے درس اگم اپاریا۔ سرشٹ سبائی رہیا دیکھ، آپ دس کسے نہ آرہیا۔ جوتی جامہ دھریا بھیکھ، شبد ڈنکا اک وجا رہیا۔ آپے لکھنہارا لیکھ، آدانت جگا جگنت گرگھ ساچے سنت جنان ساچی بنت بنا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، لوک مات ہر جوت دھر، کلجک اتم دیکھ در، بھانڈا بھرم بھنا رہیا۔ بھانڈا بھرم دیوے بھن، اپنی دیا کمانیندا۔ نہ کوئی پچھے ذات پات، اوچاں نیچاں رنگ راجانا ایک رنگ رنگانیندا۔ آپے پتا آپے مات، گرگھ ساچے بال انجانے اپنی گود اٹھانیندا۔ دھر درگا ہی ساچی دات، ایک اکھر جگت وکھردہ دشا دیکھ وکھانیندا۔

پُرکھ ابناشی کملاپات، دس کسے نہ آئیندا۔ کلج رین اندھیری رات، مایا بھرم بھلائیندا۔ اندر مندر ویکھے مار جھات، نو دوارے بند کرائیندا۔ شبد رکھایا ساچا
 راتھ، گرگھ ساچے پار کرائیندا۔ لیکھا لکھیا ماتھ، مستک کوستک نیا تک لگائیندا۔ پرگٹ ہو یا تریلو کی ناتھ، لو آں پُریاں بنت بنائیندا۔ آپ نبھائے سگلا ساتھ،
 سنگی ساتھی آپ اکھوائیندا۔ اتم رکھے دے کر ہاتھ، رائے دھرم نہ ڈن لگائیندا۔ بھاگ لگے ساڈھے تن ہاتھ، کلج سیاں جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنگھاسن جوت جگائیندا۔ اک کرائے شبد جیکار، چاروں گنٹ دُھر در گاہیا۔ لو آں پُریاں کرے خبردار، شو برہما رہے تکایا۔
 در دربانا پھریدار، کروڑ تیتیسا سُرپت راجا اند رہیا جگایا۔ کھیلے کھیل ہر بھگوانا، آپے گوپی آپے کاہنا، آپ اپنے انک سمایا۔ کلج تیرا اتم تیر کمانا، سوہنگ
 چلے تیر نشانہ، مارے جودھا ہر بلوانا، گرگھ کوٹ رہن نہ پائیا۔ جوتی نیتز کوٹن بھانا، گرگھ ورلے چرن دھیانا، امرت آتم ست سرور اک ایشان کرایا۔
 سرب گھٹاں گھٹ جانی جان آپے کرے مات پچھانا، اندر باہر گپت ظاہر پر بھ ساچا ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، رنگ محل
 اُچ اٹل آدانت آپ اپنی جوت جگایا۔ نام دست پر بھ ساچے لال، بنک دوار رکھایا۔ دس دس سال پر بھ دلیل، وڈا گر شبد بنایا۔ بال اوستھا چھیل
 چھیل، سوہا پیل کنجن کایا گرگھ تڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، دسم دوا ری اُپر چڑھ، دس دھاری رہیا وہایا۔ دس دس دھاری دہ دشا وچار۔ کلج کھیل
 کرے اپاری، ملے میل جوت نرنکاری، بیس پسا شبد بھنڈار۔ آپے گپت آپے ظاہر، آپے کنت آپے نار، آپے داتا وڈ سنساری جگ جگ دھارے بھیکھ
 میل ملائیندا۔ آپے مستک لائے میخ، نیتز لوچن ساچے پیکھ، ساچے مارگ لائیندا۔ سرشٹ سبائی رہیا ویکھ، نہ کوئی جانے اولیا پیر شیخ، سنگ محمد متا پکائیندا۔
 جوت نرنجن دھارے بھیکھ، منگے در بھکھار ور سوالیا۔ دیونہار جوت اکالیا۔ خالی بھرے بھنڈار، شبد دلایا۔ کرائے نام سچا ونج وپار، مانس دیہی تیج سوار،
 پھل لگائے کایا ڈالیا۔ شبد گھوڑے کر آسوار، پار کرائے گھٹا کالیا۔ پُریاں لو آں بے جیکار، گرگھ ساچے ساچا راہ دکھالیا۔ رائے دھرم کرے نمسکار، جوتی
 جوت سرُپ ہر، جس جن دیوے کرپا کر، کرے مال مالیا۔ خواجہ خضر شاہ تگے جانے جعفر حقیق تحقیق۔ الاؤ اللہ اٹھے پھر ملی ہر شیخ رفیق۔ سدا مہربان
 کرے سدا مہر نظر، نظر نہ آئے جگت بریک۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، دوسر نہ کوئی بنے جگت شریک۔ تلسی
 جمیل ساون رت بستتیا۔ آپے جانے ویلا وقت ستونتیا۔ سادھاں سنتاں کرے خالی بُت، ایک ناؤں پورن بھگونتیا۔ پندراں اندراں چپے پھٹ، تیر رسن کمانو

رہیا چھٹ جگا جگنتیا۔ گھر گھر بیٹھی رہی لٹ، سوبھاؤنتی نہ سہنتیا۔ گرگھیاں امرت آتم دیوے اک گھٹ، ملے وڈیائی وچ جیو جنتیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، جس جن دیوے شبد ور، لوک مات بنائے ساچی بنتیا۔ کپیر کریم رحمان رحیم شبد دکھائے اک نشان۔ دھرمی دھرم کمائے، چار ورن کرائے ایکا آن۔
 گرگھ سنجگ ایکا گھر جنم دوائے، پاربرہم کرے کرائے آپ پچھان۔ کرے کرائے گھ سچھل وسے کایا چم، جگا جگنتر ساچی آن۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، لوک مات چکائے آون جان۔ جیت اجیت سدا جیت، جن اتیت رکھائیا۔ آپے جانے پر بھ اپنی ریت، کسے ہتھ
 نہ آئے مندر مسیت، آپ اپنے رنگ سمائیا۔ ایکا گائے سہاگی گیت، جگت جگدیش درشن پائیا۔ کایا ہوئے ٹھنڈی سیت، آپے پر کھنہار انیت، نت نوتا جوت
 جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد ساچا نیچ بجایا۔ سنگھ جگیر گر تیغ گر شبد تیز کٹار۔ سچ لال جائے سچ، جس بخشے چرن پیار۔ چرن
 کول جائے سچ، ملے جگت ادھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، درس دکھائے چارے بھجا پیار۔ چتر سچ درس بوہ روپا، رنگ روپ وٹائیا۔ کرے کھیل ہر شاہو
 بھوپا، نام مردنگ انگ و جائیا۔ کرے پرکاش اندھ کوپا، ساچا سنگ آپ نبھائیا۔ پرگٹ ہوئے ست سروپا، دھن ناد اناد دھن آتم سُن تے سُن گن
 گہر گمبھیر سُن شنوائیا۔ وجے بین سنگھ گھنٹا سُن، گھڑی گھڑیاں ہر دیال اپنی آپ چلائیا۔ منوہر مند لکھی نرائن کاہن گھنٹیا۔ اک دکھائے نیا سناے بیسری
 راگ گائے جیتسری ملار سار گوڈ سناٹیا۔ آتمک دھن گائے ہر ہری، کرپا کرے نہ نری، جوت نہ نجن راہ دکھائیا۔ شبد بھنڈارا تن بھری، پایا پُرکھ گھر سچ
 وری، دس گرہیا گرہ مندر اندر سمائیا۔ آپے حور آپے پری، سدا وسے باہر نو دری، اک گھلائے ساچا گھر دسم گلی۔ دسم گلی بند کواڑ کھول دکھائیا۔ امرت
 آتم میگھ برسے ٹھنڈی جھڑی، دوس رین چھمبر لائیا۔ سرن سرنائی جو جن سوانی ساچی پڑی، سچ محل اُچ اٹل سچ کنتے میل ملائیا۔ شبد سروپی بانہہ ساچی
 پھڑی، اک بندھائے شبد ڈور ساچی لڑی، رسنا گایا سلکھتی گھڑی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دیو آتم ور، در دروازہ نظری آئیا۔ در
 مانگے جن منگتا، ایکا ایک بھگوان۔ توڑے ہوئے روگ ہنگتا، دیوے شبد سچا نشان۔ ہوئے سہائی جیوں نانک انگدا، پاربرہم برہم ایکا جان۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، کایا چولی ساچی رنگتا، دیوے جیا دان۔ گرگھیاں پر بھ دیا کمائے، ساچا دھام سہائیندا۔ رائے دھرم نہ لیکھائے، چتر سچت کھ بھوائیندا۔ برہما
 چارے کھ اٹھائے، اٹھے نیتز ویکھ دکھائیندا۔ ہر جن ساچا ساچا سچ سمائے، پُریاں لوآں پار کرانیندا۔ پُرکھ ابناشی دیا کمائے، گگن گگنتر ویکھ دکھائیندا۔

ساچی نیا نام چڑھائے، الکھ الکھ وچ سمانیدا۔ ساچا سَیا آپ ہو جائے، نہہکامی نہہکامی کرم کمائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد نام
 وڈیائیدا۔ گھٹ گھٹ ویکھے انترجامی ساچے دیش کر پرویش نر نریش، جوتی جوت سرُپ ہر، نہ کوئی جانے شو شکر گنیش برہما وشن مہیش در درویش تھاواں
 تھانیدا۔ گنپت گنیش جن بھگتاں کرے سدا آدیس، سَت پُرکھ نر نجن سَت ستوادی برہم برہادی آپ اپنے وچ سمانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن
 دیوے شبد ور، آون جاون چُکھے ڈر، دھام سُنہنجا جوت نر نجن اک وکھائیدا۔ پت پتونتا رکھے پت، پیت پیتمبر سوہے لال۔ شبد چڑھائے ساچے رتھ،
 دیاونت ہر دین دیاں۔ سگل و سورے جائن لٹھ، درشن پان شاہ کنگال۔ شبد سہاگی آکتھنا اکھ، جگا جگنت اولڑی چال۔ پُرکھ نر نجن رہیا متھ، کلجگ اتم ویکھ
 اچھال۔ لکھ چوراسی لتھی ستھ، ستھر ورو لے بے بے حال۔ لاڑی مَوَت تک پائے نتھ، سنگ کہارا رکھیا کال۔ سیاں مَنے ساڈھے تِن ہتھ، جگت اولڑی چلے
 چال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے شبد آتم اندر ساچا تال۔ آتم تال شبد دُھن، ناد نادی ناد و جائیدا۔ ویکھ وکھانے
 جیرج کھانی، اُتبیج سیج انڈج ویکھ وکھائیدا۔ پرا پسنتی جانے بانی مدھم بیکھری بول بلائیدا۔ سوہنگ اکھر وکھر ساچا جانی، ساچے دھام آپ سہائیدا۔ اوانگ
 سوہنگ بنے جانی، پُن چھان مات کرائیدا۔ سو پُرکھ نر نجن ایکا کانی، سچ نشانی تیر چلائیدا۔ ہنگ ہنگتا جہواندھانی، ہوئے روگ مٹائیدا۔ سو میلا وچ دو جہانی،
 سَنگ پورا آپ کرائیدا۔ سرشٹ سبائی دے فانی، ساچی بانی نہ کوئی دسائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھ ویکھے برہم گیانی، آتم برہم
 گیان جنائیدا۔ سو سَنگ ساچا ساکھیات، نش اکھر رہیا سمائے۔ ہوڑا جوڑا اک اکانت، شبد گھوڑا سنگ رکھائے۔ جوتی جوڑا بوہ بوہ بھانت، توڑا جوڑا اُپر نظر نہ
 آئے۔ بیٹھا رہے اک اکانت، گوڑ گوڑا مات اُپائے۔ سرشٹ سبائی ویکھے مار جھات، دُھر درگا ہی آیا دوڑ، اپنا روپ وٹائے۔ لکھ چوراسی ویکھے پھل مٹھا
 کوڑ، رس رسنا رہیا چکھائے۔ سمبل نگری لائے پوڑ، داسن داس وقت سہائے۔ آپ جانے لما چوڑا، نس نس پار کرائے۔ سسے اُپر لائے ہوڑا، قلعہ کوٹ
 رہیا بنائے۔ دوویں گھ رہیا موڑ، نرگن سرگن بھیونہ رائے۔ سرگن نرگن سرگن ایکا دھام وسائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 سوہنگ سو ساچا در وکھائے۔ دس اُدھرے دس دیوے مار۔ دس سُدھرے دس کرے خوار۔ دس موڈھڑے دس کول نا بھی ہوئے اُجیار۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دس دس ویکھے ادھوچکار۔ دس جنایا دس گنایا۔ دس ملایا دس گویا۔ دس اُچایا دس رُلایا۔ گھر سبج سمایا، جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، در دسواں اک دکھایا۔ دسواں در دُور دُراڈا، پر بھ ساچی بنت بنایا۔ نہ کوئی دیسے ناڑی ماس باڈا، ساچی کاڈھا رہیا کڈھایا۔ چاروں گنٹ اندھیری کھاڈا، دُوسر کوئی دِس نہ آیا۔ بردھ بال لڈائے لاڈا، نوجوانا جو بن رہیا ہنڈھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھ دکھانے کا یا بھانڈا، جھوٹھی مائی پوچ پُچایا۔

تتا: تتا نرِگن رہیا سمائے۔ تتا نرِکار سچ بھوپ ہے، شبدی شبد سمائے۔ ککا کرما مہما روپ ہے، جگ میلا میل ملائے۔ تن اکھر ست سرُپ ہے، نرِگن مایا سنگ رلائے۔ آپے ویکھے چارے کوٹ ہے، دہ دشا ویکھ دکھائے۔ جگت نیز نینا جھوٹھ ہے، منمکھاں رہیا جگائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگا جگنتر بھیکھ وٹائے۔ نانک نام نرِجن نرِگن وِچ سمایا۔ ہر جن پائے نیز انجن، بھانڈا بھرم بھنایا۔ ساچی دھوڑ پریم محن، کرمی کرم کمایا۔ ساچ تال آتم و جن، در دوارا بند کھلایا۔ دھرم دوارے بہہ بہہ سجن، ست سنتو کھی نظری آیا۔ پنچاں چوراں پڑدہ کجن، پنچاں پنچاں رہیا جگایا۔ گر نانک جس جن سجن، لوک لاج دئے تجایا۔ ایکا ڈنک آتم و جن، نہہکنک رہیا جگایا۔ گر گو بندا شبد گر سجن، ساچے سا جن رہیا ملایا۔ جگت و کارا رسنا تجنا، امرت دھارا کھ چوایا۔ کا یا کعبہ کرائے ساچا حننا، حاجی جج کراون آیا۔ نو دوارے لیکھا تجنا، آتم ترشنا دئے مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک نانک رہیا سمایا۔ نانک نج گھر واس ہے، نرِجن جوت بلوئے۔ ہر جن ہوئے داسن داس ہے، آپ کھلائے لوچن لوئے۔ اڈے اڈائے پر تھی آکاش ہے، ہر بن اور نہ جانے کوئے۔ دھرم ست سنتو کھی آتم دھرواس ہے، دھرم رتھ رتھو اہی ہوئے۔ ہتھ آئے نہ نو ناتھ ہے، سدھ چوراہی رہے روئے۔ جن بھگتاں سگلا ساتھ ہے، اٹھے پہر پہریدار ہوئے۔ آپے آپ تریلوکی ناتھ ہے، ناتھ اناتھاں آپے ہوئے۔ مستک لیکھا کھے ماتھ ہے، نیز لوچن پر کھے دوئے۔ سرب کلا آپے سمراتھ ہے، جگا جگنت بھیو نہ کوئے۔ آپے رکھے دے کر ہاتھ ہے، دوس رین کدے نہ سوئے۔ جیوں راما گھر دسراتھ ہے، کرشن مُراری موہے۔ ایک رکھائے ساچی وتھ ہے، انجن نیز نام بلوئے۔ جگت چلائے مہما کتھ ہے، کتھنی کتھ نہ سکے کوئے۔ کلجگ جن چلایا رتھ ہے، سمرتھ گر سوہنگ سو نانک ہوئے۔ سرشٹ سبائی رہیا متھ ہے، لکھ چوراہی رہیا پروئے۔ لیکھ چکائے ساڈھے تن ہتھ ہے، نہہکنکا پرگٹ ہوئے۔ ہر جن ساچے لئے رکھ ہے، راؤ رنکاں پُچھے نہ کوئے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے درس، درس ملاواں ہوئے۔ شبد روپ گر نانک، روپ بھوپ

سمائے۔ آپے جانے جانی جنک ا، نج گھر واس رکھائے۔ آپے بانی بانکا، بونجا اکھر رہیا اُپائے۔ سینتی اکھر جگت نشاں کا، ستاراں بھو نہ رائے۔ ایک لیکھا ڈھر فرمان کا، کلجک مات کرے رُشنائے۔ لکھ چوراسی کھیل کھلانکا، گنوتاگن رہائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن دیوے ساچا ور، ایک آن رکھائے۔ نانک درس کون ہنس منگے سُرَت سوانی۔ رسنا سکے نہ کہن، ملے میل پر بھ ساچے ہانی۔ جگا جگنتر چُکائے لہن دین، آتم دیوے ٹھنڈا پانی۔ ناتا ٹٹے بھائی بھین، اکھر وکھر اک پڑھائے، آپے ہوئے ساک سجن سینتی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جس جن دیوے شبد ور، نانک رسن وکھانی۔ نانک گایا گھر گن، گو بند سار نہ پایا۔ چھتی راگاں رہے سُن، نادانادا آتم دُھن نہ کوئے وجایا۔ بہتر ناڑی چھان پُن، بودھ اگادھا ہوئے شبد جنایا۔ گر گو بند اندر مندر ایک رس سُرَت شبدی میل ملایا۔ ہر بھگت سہیلا جانے گن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھیکھا دھاری نر نرنکاری ایکنکارا شبد جیکار کرایا۔ در گھر ساچے وٹی ودھائی، ہوئے روگ گویا۔ گر نانک رس رسنا گائی، پر م پُرکھ پر بھ پایا۔ ملیا میل نہ ہوئے جدائی، روگ وجوگ جگت گویا۔ جوتی ناری ہوئی گُرمائی، شبد سہاگی کنت ہنڈھایا۔ جوت نرنجن نین نائی، نیتز کجل پایا۔ سکھمن ناڑی دھار بنائی، کالی دھار بنایا۔ ساچے گھوڑ شنگار کرائی، نر نرنکار نام رکھایا۔ نو دوارے باہر کرائی، دسویں واگ گندایا۔ پُرکھ ابناشی دیا کمائی، دسویں گلی رہیا لٹکایا۔ ساچے گھر ہوئے شنوائی، محل اکٹا اک سہایا۔ دوہاں ایک میل ملائی، ایک سیجا رہیا بہایا۔ دوس رین نہ ہوئے جدائی، پنچم پیتا راگ سنایا۔ آپ اپنے وچ سمائی، دوسر انگ کوئی دس نہ آیا۔ نانک نانک نانک امر اپد بانی پد نربان شبد بان گن ندھان اک چڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد دیوے ساچا ور، ساچی رنگن رہیا رنگایا۔ اک چڑھائے نام رنگ، رنگت رنگ امولیا۔ مانس دیہی نہ ہوئے بھنگ، کایا مائی بھاگ لگائے ساچے چولیا۔ آتم گھر وجے مردنگ، پنچاں گھر نہ ہوئے گولیا۔ پُرکھ ابناشی ساچی سنگ، ہوئے بھار اٹھائے ڈولیا۔ آپ رکھائے اپنے انگ، شبد انادی اک سنائے ساچا ڈھولیا۔ شبد گھوڑے کسے تنگ، سچ دوارا ایک کھولیا۔ گر گھ وِرا جائے لگھ، چرن پریتی گھول گھولیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، میل ملائے کلا سولیا۔ نانک رُپ اگم ہے، اگم رُپ سمائے۔ نہ مریانہ پے جم ہے، جنم مرن وچ نہ آئے۔ ویکھ وکھانے پون سواسی دم ہے، دم دماں وچ سمائے۔ سدا وسے کایا چم ہے، نر گن رُپ وٹائے۔ گر گھ وِرا آپے جائے من ہے، ہر ہر رسنا گائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، نانک نانک نانک دادک مات ملائے۔

☆ ۲۸ جیٹھ ۲۰۱۳ پکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ضلع امرتسر ☆

ہر روپ اپار، ہر سمایا۔ سرشٹ سبائی اندھکوپ، کلجک جیواں دس نہ آیا۔ آپے آپ ست سروپ، مایا متاگھ چھپایا۔ در در گھر گھر مندر اندر دھکھدے دھوپ۔ پُرکھ ابناشا نظر نہ آیا۔ رین اندھیری دہ دشا چارے کوٹ، ہومے ہنگتا روگ گویا۔ شبد نرالا تیر ایکا رہیا چھوٹ، ہر شبیدی نام رکھایا۔ ہر شبد پنکھوڑا گرکھ لینا جھوٹ، کایا مندر اندر اک کُکایا۔ در دوارے امرت آتم ساچا لاہالین لوٹ، نو دوارے بند کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا ویکھ در، جُگا جگتتر بھیکھ وٹایا۔ آپے کرشن مُرار ہے، آپے پیتا رام۔ آپے بھگت پیار ہے، آپ چپائے اپنا نام۔ جُگا جگتتر ساچی کار ہے، کرے کھیل جگت نیشام۔ کلجک تیری انتم وار ہے، گرکھ پیئے امرت آتم ساچا جام۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک انتم ویکھ در، لکھ چوڑاسی آپ کراوے ایکا طعام۔ کلجک کالی رین اندھیری چھایا۔ گرکھ ورا ساچے نیتز پُرکھ ابناشا درشن پائے تیجے نین، آپ اپنے رنگ سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگا جگتتر بنائے بنتر، آپ اپنی دیا کمائیا۔ لیکھا لکھنہار ہر سوامیا۔ ہر جن ساچا لہنیدار، ویکھے کھیل جگت تمامیا۔ کلجک مایا پسر پسار، بھید ابھیدا انتر جامیا۔ جوٹھا جھوٹھا کوڑ پسار، پرگٹ ہوئے نہکلنک، شبد وجائے اک ڈنک، پکڑ اٹھائے راو رنگ، گرکھ وڈیائی جیوں راجا جنک، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک انتم ویکھ در، سرب جیاں آپے جانیا۔ آپے جانی جان سرب اکھوایا۔ آپے شبد اکھر بانی بان، آپے بول سنایا۔ آپے گن ندھان کرے سرب پچھان، جیاں جنتاں وچ سمایا۔ آتم اُتجے برہم گیان، لیکھا چھے آون جان، در گھر مندر اک وسایا۔ امرت آتم پین کھان، ساچا جام رہیا پیایا۔ جیرج کھانی کر پچھان، مانس دیہی لیکھے لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ویکھن آیا سچ گھر، کون سنت ملیا کنت آتم درشن پایا۔ نو دوارے بند کوڑا، دسویں میل مُراری۔ پنج وکارا دیوے جھاڑ، پھڑے شبد تیز کٹاری۔ کرشن گھننیا اک چڑھائے ساچی نیا، آپ پھڑائے اپنی بہیا، دو جہانی اک دکھائے پار کناری۔ سرشٹ سبائی انتم فانی، پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن نر وڈ ودوانی۔ نہ کوئی جانے جیو جنت، سادھ سنت مایا رُلے جگت بھلے، پورے تول نہ کوئی تُلے، آتم سیجا کسے نہ جانی۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ویکھنہار دو جہانی۔ آتم برہم گیان، درشٹ کھلایا۔ ملیا شبد بان، اڈیا سرشٹ سبائی۔ آپے کرے کرائے جگت پچھان، گن ندھانا دیا کمائیا۔ کایا ویکھے سچ مکان، متھرا مندر گوکل رنگ وٹایا۔ جوت سروپ ساچا

کاہن، ساچے منڈل ساچی راس ایکا اپنی رہیا پایا۔ جگت نہ دپسے کوئی نشان، رسنا پڑھ پڑھ تھکے وید پُران، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی ساچے مندر اندر شبد سرُوپی اک جنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کون سنت سچ سہیلا پُرکھ ابناشی میل ملایا۔ جگا جگنتر ریت ہے، جوت سرُوپی ہر نرنکار۔ اک سنائے ساچا گیت ہے، کایا مندر سچ دوار۔ چرن کول کول چرن جن ساچی پریت ہے، کھولے بند کواڑ۔ سچ وسیرا مندر مسیت ہے، آپے وسیا وچ ہست کیٹ ہے، جوت جگے بہتر ناڑ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچے دیوے واڑ۔ کون دوارا سنتن پایا۔ ملیا میل امگا، کون کایا رنگن رنگ چڑھایا۔ اتر نہ جائے کایا جھوٹھا چما، نیز نیر وہایا چھم چھما، رسنا کہہ کہہ واد وواد ودھایا۔ اگادھ بودھ نہ شبد جنایا۔ ہر دا سودھ نہ پر بھ منایا۔ سچ ایشن نہ کسے کرایا۔ ساچا بنے نہ کوئی سو داگر، نرمل کرم نہ کرے اُجاگر، کنت سنت نہ کسے پایا۔ کون دوارے رام ہے، میلا سچ سُبھائے۔ کایا ماٹی جھوٹھا چام ہے، ویلے انت ہوئے فٹائے۔ ہر جن اور نہ کوئی لیکھے دام ہے، کون گائے کون جگائے، کون رہیا سوئے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے کھیل سنت در، در دروازے آپے آپ کھلوئے۔ سنت سرُوپ ست پُرکھ ہے، ہر جوتی رہیا سمائے۔ لیکھا چکے اُلے برکھ ہے، ورن گوتی بھو مٹائے۔ نہ کوئی ہرکھ نہ کوئی سوگ ہے، ہر رنگن رنگ سمائے۔ آدانت نہ ہوئے وجوگ ہے، دُھر سنجوگی میل ملائے۔ آتم رس ساچا بھوگ ہے، نجاند سمائے۔ گرکھ ورلے درس اموگھ ہے، پرگٹ ہوئے درس دکھائے۔ سنت رنگ اپار، کایا چڑھایا۔ کایا کنچن کھیل اپار، شبد گھوڑے ننگ کسایا۔ اٹھے پہر پہریدار، سنتن میلا ستسنگ لوک مات اکھاڑیا۔ کایا چڑھے سچ رنگ، ویکھے کھیل بہتر ناڑیا۔ شبد گھوڑے کس ننگ، آتم وکارا آپ چبائے اپنی داڑھیا۔ ہر جن ساچا ہر بھگت دوارا ایکا منگے سچ منگ، پر بھ آپے کٹے بھکھ ننگ، نیز نہ آئے پنچم دھاڑیا۔ سنتن ہتھ جگت ڈور ہے، پر بھ ساچا رہیا پھڑائی۔ پنچاں پنچاں اندر چور ہے، بھلی مات لُکائی۔ کایا یدھ اندھ گھور ہے، گر کشیت رہیا بنائی۔ جس جن تارے کر کر مہر ہے، اپنا پلا رہیا پھڑائی۔ سرب ویاپی آپ ہے، سب گھٹ میں رہیا سائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائی۔ دُنی دین جگت ریت ہے، جگا جگنتر ہوئے۔ آپ جنائے ایکا شبد سہاگی گیت ہے، ساچی بنت بنائے۔ ساچا دہرا مندر مسیت ہے، گر چرن سرن لولائے۔ آتم اندر بولے اک پریت ہے، ایکا دوجا بھو چکائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھیکھ وٹائے۔ جگت دین نو دوار ہے، در در بھیکھ وٹائے۔ گھر ٹھانڈا سچ دربار ہے، غریب نوازا اک کھلائے۔ نام گنڈھ اپر اپار

ہے، شبد پلو آپ بندھائے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپے وند نہار ہے، جگ جگ بنت بنائے۔ دین دُنی جگ مایا، جگا جگنتر لوء۔ ہوئے ہنگتا چھایا، لکھ چوراسی لئی پرو۔ گرگھ وِرا نظری منگتا آیا، دُرمت میل گھڑا دھو۔ بھکھ ننگتا آپ کٹایا، ساچا چاپ چپائے سوہنگ سو۔ سنگر سنگتا اک ملایا، درس دکھایا اگے ہو۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دُنی دین دُنی ایک راہ دکھایا، اور نہ جانے کو۔ دین دُنی جگ اندھیریا، اندھ اندھیر پردھان۔ نہ کوئی جانے سنجھ سویریا، گنوتا ہوئے ندھان۔ لیکھا کس کس جانن تیریا، آپ اپنا نہ لین پچھان۔ جگت مایا پایا گھیریا۔ موہ ممتا رکھی آن۔ پُرکھ ابناشی پایا پھیریا، گھٹ گھٹ اندر ویکھ مار دھیان۔ آپے کرے حق نہیریا، بیٹھ شبد سچے بان۔ لکھ چوراسی چکھے جھگڑا جھیریا، انتم لاپے مات مُکان۔ اُلٹا گِڑے آپے گِڑیا، محل اٹل سرب مٹ جان۔ دھرت مات کرائے گھلا وِہڑیا، نہ کوئی جھلائے اُچ نشان۔ ہرجن وِرلے کنت سہیریا، دیوے دانی داتا شبد سچا دان۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے کٹنہارا آون جان گِڑیا، راگ ناد سنائے دُھن ساچے کان۔ دین دُنی بندھن جگت ہے، بندہ بندی چار۔ ہرجن ساچا بھگت ہے، ویکھے نیتز نین اگھاڑ۔ آتم جوتی ساچی شکت ہے، کھولے بند کواڑ۔ لیکھے لگے بوئد رکت ہے، پر بھ ابناشی درس ستاراں ہاڑ۔ کوڑ گِڑیا را نیڑے وقت ہے، دھرت مات لگے اکھاڑ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک رنگ سمائے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ۔ دین دُنی مایا بھرم ہے، بھرم بھلایا جگ۔ دین دُنی نہ جانے کرم کرم ہے، جگت ترشنا لگی اگ۔ دین دُنی کلجک لیا جنم ہے، جوٹھا جھوٹھا بنھیا تن تگ۔ دُنی دین دویتی ورم ہے، کال اندھیری رہی وگ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے کھیل سورا سربگ۔ دین دُنی انت کال ہے، مسمکھاں سر مندلائے۔ ایک پایا جگت جنجال ہے، بھیکھ پکھنڈ ودھائے۔ گرگھ وِرا ساچا لال ہے، شبد چنڈ پرچنڈ ہتھ اٹھائے۔ آپے شاہ آپے کنگال ہے، وِچ برہمنڈ سمائے۔ کرنہار سرب پرتپال ہے، جیرج انڈ بھیو نہ رائے۔ دیناں بندھپ دین دیال ہے، بھیکھ پکھنڈا دئے مٹائے۔ پھل ویکھے کایا ڈال ہے، شبد ہلونایا لائے۔ کرے نہیریا سچ سچ دھرم سال ہے، دھرم رائے در بلائے۔ جگت چلے اولڑی چال ہے، جنم کرم دھرم اپنے ہتھ رکھائے۔ رنگ ویکھ سوہا پیللا لال ہے، گر شبدی کون چڑھائے۔ دیک جوتی آپے بال ہے، اندھ اندھیرا رہیا مٹائے۔ ورن گوتی کھیل نرال ہے، گرگھ کایا سوتی آپ جگائے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک دین دیناں بند اندھ اندھیر مٹائے۔ کلجک دین جھوٹھ پکھنڈ، جگت ونج وِہاجیا۔ پُرکھ ابناشی ستا دے کر کنت، نو دوارے مول نہ جاگیا۔

گرگھیاں میلا وچ برہمنڈ، آپ اپنا جن تیا گیا۔ جگت وکارا کھنڈ کھنڈ، میٹ مٹائے ترشنا آ گیا۔ سنجگ ساچی شبد دات پر بھ وند، سوہنگ سنائے ساچا را گیا۔
 گرگھ وِ رلے آتم بّھے پلے گنڈھ، دُھر درگاہی دیوے سچا داجیا۔ منتمکھ جیواں آپے وڈھے کنڈ، کھجگ رچیا اتم کاجیا۔ من متی پائَن ڈنڈ، ساچا ساجن کسے نہ
 ساچیا۔ نو کھنڈ پر تھی پائی وند، آپ اپنی لائن آوازیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد گھوڑے ہو اَسوار، دیکھے کھیل وچ سنسار، چٹے اَسو
 ساچے تازیا۔ دین دُنی کل کالڑا، کال رُپ اپار۔ نہ کوئی دپسے راہ سکھاڑا، دُنگھی کنر و سے غار۔ آپے بردھ بال جوڑا، آپے بیٹھا اندھ اندھیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجگ دین دُنی میٹنہار وچ سنسار۔ دین سہنسر جگت جن، جوگ جگت انیک۔ گرگھ ساچے ایک تن، کایا بدھ
 بیک۔ چرن پریتی اک من، لوک مات نہ لائے سیک۔ اپنا بیڑا آپ بّھے، ہر درشن نیتز پیکھ۔ ساچا راگ سُن کن، پر بھ لوچن پیکھن پیکھ۔ بھرم بھلیکھا
 نکلے جن، مستک لہنا ساچی میخ۔ رسنا کہے دھن دھن، جس جن دیکھیا ایک ایک۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دُنی دین دُنی مٹاون آیا
 لکھیا لیکھ۔ من کامل مُرشد پیر ہے، پنجاں وچ پردھان۔ آپے چڑھے چوٹی اخیر ہے، آپے بیٹھے اندھ اندھیا۔ آپے پیوے امرت سیر ہے، آپے در در
 ہلکان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، کایا دیکھے اک در، من مت بدھ ہوئے دربان۔ من پنکھی اڈارو آ، دوس رین اٹھ دھائے۔ گر شبد ساچا پاہرو آ، بند
 بندیاخانے وچ رکھائے۔ من اوکھد گر چرن ساچا دارو آ، چرن دھوڑی جام پلائے۔ دیکھنہار گپت ظاہرو آ، بھيو ابھیدا دیکھ وکھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آتم اتم دیکھ در من تن من ساچا سنگ نبھائے۔ من اڈاری سنت ہے، مندر شبد بان۔ اُپر و س ساچا کنت ہے، بیٹھاں دیکھے مار دھیان۔ سچ دھارا
 شبد بسنت ہے، کرے کرائے آپ کلیان۔ گن اوگن گنت گنت ہے، ہر جانے گن ندھان۔ ساچی چوٹی گرگھ وِ رلا چڑھے سنت ہے، دُھر ملیا جس جیا
 ساچا دان۔ میل ملاواں ساچے کنت ہے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کایا مندر دیکھ ہر، من مدھا من مہان۔ گر چرن نیتز پدم ہے، تیجا
 لوئن وِ ستھار۔ نو دروازے اُپر ایک قدم ہے، دیکھے اکھ اگھاڑ۔ دھارا جانے اپنی آپے مدھم ہے، آپے دیکھنہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کایا مندر دیکھ در، میل ملائے ساچے میت مُرار۔ چرن گر جگت نیتز ہے، سائیک ست سریر۔ جنم کرم لیکھا لکھیا، آپے جانہار۔ سرشٹ سبائی دپسے
 مٹھیا، پون شبد اڈار۔ جس جن گر شبد ملے ساچی سکھیا، جنم اجنالے سوار۔ گر پورا پائے نام ساچی بھچھیا، کرم گکرما دئے نوار۔ جگت ترشنا لاہے وکھیا،

درس دکھائے آگم اپار۔ ساچا لیکھ آپے لکھیا، آپے پاڑنہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے شبد ور، گر پورا ٹھانڈا دیسے در دربار۔ - - - - گرگھ اوٹ رکھائیا۔ گر پورا میل ملائے، کایا چوٹ اک لگائیا۔ سچ شبدی تیل چڑھائے، جگت ترش کھوٹ گوائیا۔ ساچا سجن سہیل اکھوائے، آلمھیو ڈگے بوٹ اٹھائیا۔ گر شبدی گود بیٹھائے، ایک امرت آتم رس پوٹ بھرائیا۔ جگت ترشنادے گوائے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آتم ویکھے سچ در، کون ونجارا کون ونج کرائیا۔ گر سکھ آس پیاس من، درس ترس لوچن نینا۔ سرب گھٹا جوت پرکاش جن، ویکھ وکھانے لوچن نینا۔ شبد وسیرانہ کوئی چھیری نہ کوئی چھن، تن بستر شستر نہ دیسے گھنا۔ گھٹ گھٹ اندر لائی بیٹھاسن، نہ کوئی جانے ہر پچھانے، رسن بھوکسے نہ کہنا۔ جن بھگتاں بیڑا رہیا بنھ، جگا جگنتر گر پورا آپ چکائے لہنا دینا۔ بھانڈا بھرم پر بھ دیوے بھن، ایک رنگن تن رنگ چڑھائے رائے دھرم نہ دیوے ڈن، ایک راگ سنائے کن، محل اٹل اُچ مینار ساچے مندر ایک بہنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آتم ویکھے سچ در، ہر جن بھانا رانا سرتے سہنا۔ سمرتھ سرب سرتاج ہے، شبد کرے جنائی۔ گر و آل پیراں دیوے داج ہے، لوک مات کرے کڑمائی۔ آپے بیٹھا مارے آواز ہے، دس کسے نہ آئی۔ آپے اپنا سا جن ساز ہے، سا جنہار سر شٹ سبائی۔ ہر بھگتن رکھنہارا لاج ہے، جس جن ایک اوٹ رکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ سادھ سنت دے وڈیائی۔ سادھ سنت ہر ارادھیا، ملیا دھن اپار۔ شبد جنائے بودھ اگادھیا، تن من ٹھانڈا سیٹل دھار۔ مٹیا جگت واد ووادیا، ساچا میلا میت مرار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا ویکھ در، کھیلے کھیل کھیلنہار۔ سنت ملی وڈیائی نام لپنیا۔ ہوئی تن رشنائی، راگ سنائے ساچا کٹیا۔ تن مندر وٹی ودھائی، پرکاش آکاش چن چنیا۔ اندھ اندھیر میٹ مٹائی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا ویکھ در، بھگت بیڑا جگت بنھیا۔ سنت بنائی جگت جگت، پر بھ ڈوری ہتھ پھرائیا۔ آپے جانے بھگتی بھگت، چور چوری رہیا کمائیا۔ گرگھ نہ جانے موکھ کُمت، در دوار رہی شرمائیا۔ درس دان پر بھ اک بھگت، سنت دوارے تیج رکھائیا۔ سنت سہیلا سادھن ساچی جگت، رسنا ارادھن ارادھ گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنتن ملیا ساچا میلا، شبدی بنت بنائیا۔ سنت بنایا میت، سنت ستوادیا۔ چرن کول کمائی پریت، آد جگادیا۔ اندر وسیانیت انیت، پتت پُنیت آپ اکھوائیا۔ گائے رسنا ایکائیت، سنگھ بگا تن بدھا ٹکا اپنی کری آپ کڑمائیا۔ شبد پایا تن ساچا جھگا، کایا چولا نام رکھائیا۔ آپ بُجھائے نو دوارے لگی اگت، مکھ سنگنی سنگن لگائیا۔ داتا جودھا سور سربگ،

اپنے ہتھ رکھے وڈیاں۔ ہر سنت سہیلے آپ بنائے ہنس گگ، کاگ ہنس بنائیا۔ چرن سرن سرن چرن جو جن ساچے ساچی لگ، ساچی سیو کماںیا۔ آپے وسے
اُپر شاہ رگ، گر شبدی بھیکھ وٹاںیا۔ ایک دیوے ایک سیو، گر پوجے ساچے پگ، پت پتونتا ہوئے سہاںیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آتم دیکھے اک در، سنت
سہیلا سچ گھر ساچے نہاؤن نہاںیا۔ سنت رُپ ست اشٹ ہے، آتم درِشٹ گھلائے۔ ہر کھیلے کھیل انُپ ہے، جیوں راما وِشٹ سہائے۔ آپے بیٹھا اندھ
کوُپ ہے، نور جوتی ڈمگائے۔ من و نجا را جگت جھوٹھ ہے، ٹھگ ٹھگوری پائے۔ دہ دشا چارے کوٹ ہے، پر بھ ابناشی سار نہ رائے۔ ہر جن ہر شبد پنگوڑا
رہیا جھوٹ ہے، پون ہلار رکھائے۔ تیر نرالا رہیا چھوٹ ہے، سو مکھی نام لگائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے وِچ سمائے۔ تھر
گھر اپار، ہر بنایا۔ جوتی نور کر آکار، ایک تن پرکاش کرایا۔ شبد رکھ سچی سرکار، ناد انادی دُھن دجایا۔ رُپ اگم اگم اپار، ساچا مندر اک سہایا۔ نہ مرے نہ
جنمے وِچ سنسار، آدانت ایک رنگ سما۔ نہ خوشی نہ غما، ریکھ میخ وس نہ آیا۔ پون سواسی نہ لئے دما، جوت آدھار کرم کرما کردا آیا۔ در دروازہ نہ کوئی پوڑا،
اندر باہر نہ کوئی رکھایا۔ نہ کوئی دیسے چوہدار، دھن دھنا نہ نظری آیا۔ آپے بیٹھ سچی سرکار، آپ اپنی بنت بنایا۔ نہ کوئی دیسے چار کُنٹ دیوار، دہ دشا
بھیو نہ رایا۔ کھانی بانی جیرج انڈ نہ کوئی وچار، اُتہج سیتج نہ جانے دھار، آپ اپنی رچن رچایا۔ سچ محل اٹل اُچ مینار، گھٹ گھٹ واسی اک سما۔ دیپک
جوتی کر اُجیار، اندھ اندھیر رہن نہ پایا۔ ورن گوتی وسے باہر، سنجھ سویر نہ کوئی جنایا۔ اچل اکھل پر بل محل اُسار، شبد سنگھاسن اک رچایا۔ تھر گھر سچ
دربار، پر بھ ساچا آپ سہانیدا۔ شاہو بھوپ دات داتار، آپ اپنی رچن رچانیدا۔ نہ وسست شبد بھنڈار، پُریاں لوآں وِچ کُکائیدا۔ ورتے ورتاوے وِچ
سنسار، مات پاتال آکاش بنت بنانیدا۔ نو کھنڈ پر تھمی ایک دھار، ستاں دیپاں مایا جال وچھانیدا۔ لکھ چوراسی کر پیار، در دروازہ اک گھلانیدا۔ کرنی کرت اپنی
آپ وچار، دھرنی دھیرت دھرانیدا۔ امرت آتم میگھ اپار، ایک میگھ ہر برسائیدا۔ شبد تیغ نام کٹار، جوت سرُپی گل کُکائیدا۔ تھر گھر کھولے بند کوڑا،
اپنی ہتھیں کُنڈا لائیدا۔ آپے ہوئے پچھے اکاڑ، دوسر کوئی دس نہ آئیدا۔ جوت زرنجن لاڑی لاڑ، شبد لاڑا نال سہانیدا۔ ست ستوادی آد جُگادی سدا
برہمادی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر وسے اک در، در دروازہ غریب نوازا اپنا بند رکھانیدا۔ تھر گھر بنت آپ بنایا۔ گر گھ وِلا
جانے سنت، پر بھ آپے آپ جنایا۔ بھرے بھلے مات بے انت، رسنا واد ودھایا۔ ہر جن میلا ساچے کنت، بودھ اگادھا شبد جنایا۔ رسنا گاؤ شبد گر سنت، گر

دچھنا جھولی پایا۔ لیکھا جانے آدانت، جگ جگ بھیکھی بھیکھ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر وسے اک گھر، آپ اپنا در سہایا۔
 تھر گھر رُپ اپار، محل اپاریا۔ پر بھ چاڑھے رنگ لال گلال، کنجن سوہے دھاریا۔ مارے شبد اک اچھال، اگی اگی کوٹ آئے باہریا۔ ست پُرکھ نرنجن
 ایکا لاڑ، سرت شبدی گود اٹھا رہیا۔ پر بھ جوتی کرے پرتپال، رس رسنا سیر پیالیا۔ نہ کوئی کال دے مہاکال، دین دیال اپنے رنگ آپ سما رہیا۔ جگا جگنت
 اولڑی چال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر وسے اک گھر، گھر مندر آپ سہایا۔ تھر گھر مندر دھن ہے، ہر ساچے رچن رچایا۔ نہ
 کوئی چھیری نہ کوئی چھن ہے، نہ کوئی باڈی بنت بنایا۔ نہ کوئی ہڈ ماس ناڑی تن من ہے، ہتھ پیر نہ سر رکھایا۔ نیتز پیکھت سنن نہ کن ہے، بھرمی بھرم جن
 گویا۔ آپ اپنا بیڑا بٹھ ہے، بنھنہار سرب رگھرایا۔ نہ کوئی پُرکھ نار نہ من ہے، نرمل جوتی نور سہایا۔ تھر گھر مندر اندر ہر اپار نہ کوئی لائے سنھ ہے، نہ
 کوئی لٹے چور یار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، تھر گھر وسیرا نیرن نیرا نرائن نر نرائن نرنکار۔ تھر گھر تیری دھار، جنت نہ جانیا۔ آپ
 اپنا پسر پسا، کرے کھیل ہر کرتار، وسے ہتے آپ بنے راجا رانیا۔ شبد بھرے اک بھنڈار، دیونہار سرب سنساریا۔ وڈا شاہ لیکھا جانے جوگ جگت جن
 بھگتاں کرے پیار، دیوے نام شبد اپار، کھولے بند کواڑ، پنچ وکارا آپ چبائے اپنی داڑھ، شبد گھوڑے ساچے چاڑھ، جوت جگائے بہتر ناڑ، میل ملائے گر
 سننگر ساچے ہانیا۔ بجر کیاٹی پڑدہ پاڑ، ہوئے ہنگتا دیوے ساڑ، امرت آتم جل دھار دیوے ٹھنڈا پانیا۔ لیکھا چکے جنگل جوہ اچاڑ پہاڑ، در گھر ساچے دیوے
 واڑ، ایکا ایک سنائے نش اکھر وکھر ساچی بانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، تھر گھر وسے اک در، گھٹ گھٹ ویکھے جیرج کھانیا۔ ہر شبد
 مہربان، ہر اُپایا۔ جگ جگ جھلائے دھرم نشان، آپ اپنے رنگ رنگیا۔ لوآں پُریاں اک بان، ایکا ایک رہیا اڈایا۔ اُپر بیٹھ سیری بھگوان، پون انجا وچ
 سمایا۔ آپے پتر سگھر سیان، بودھ اگادھ شبد جنایا۔ آپے گوپی آپے کاہن، بھیکھادھاری بھیکھ کلج کھیلے کھیل، مایا ممتا موہ بھلایا۔ گرگھ ورلے بخشے چرن
 دھیان، آتم دیوے برہم گیان، شبد انادی ناد وجایا۔ امرت آتم پین کھان، جگت ترشنا بھیکھ مٹایا۔ سمت سمتی کر پچھان، بیس صدی تیراں ایکا آن، شبد
 کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھے مار دھیان، ستاں دیپاں ونڈ ونڈایا۔ برہما شو در کر دھیان، کروڑ تیتیسا سُرپت راجا اند دے دُہایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج اتم ویکھ در، بھیکھادھاری بھیکھ دھر، اگم اگم کیسادھاری دس نہ آیا۔ ویکھن آیا گر پیر اولیئے شیخ شو برہما ویکھ وکھایا۔

سرب کلا سمر تھ ناتھ تریلوکی، اُٹھ اُٹھ دھایا۔ لکھ چوراسی جائے جھوکی، دس کسے نہ آیا۔ گرگھ وِلا آتم موکھی، گرچرن سرن رہے سرنایا۔ آپ چڑھائے گھائی اوکھی، ہرنی پھرنی نیز لوچن دیوے گھلایا۔ نو دوار اُپر جوتی، گرگھ وِلا چڑھے شبد ساچی چوٹی، راہ بھیڑا اک دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ چوراسی ویکھ در، آپ کرائے اتم بوٹی بوٹی، اتم کل اتم آیا انت سنت بھگونتیا۔ جیو جنت کوئی رہن نہ پایا، نہ دسے دیو دنتیا۔ ناری کنت نہ کوئے ہنڈھایا، چڑھے رنگ نہ تن بستتیا۔ دھرم رائے سمت تیراں پرگٹ ہوئے سنگھ شیر شیر دلیر راج راجانا شاہ سلطانیا۔ بھرما ڈیرہ دئے مٹائے، من متی گر بان گومت رہی بلائے، گر پورا شبد پچھنتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ چلائے اپنے بھانتیا۔ ہر ت اپار دس نہ آیا۔ نہ کوئی دیسے بُدھ من مت، ہڈ ماس ناڑی نہ کوئے رکھایا۔ آدانت نہ لاہے کوئی پت، پت پتونتیا آپ اکھوایا۔ ایک شبد ساچایت، جوتی چیر تن پہنایا۔ نش اکھر ویکھے ساچاست، دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ حصے رہیا ونڈایا۔ کلجگ ونڈ ونڈائی، بیس چوہیسیا۔ شبد گنڈھ اک گھلانی، ورے راگ راگنی ہر چھتتسیا۔ پون ٹھنڈھ پریم چلائی، چور جھلائے ساچے سیسیا۔ آتم برہمنڈ کھوج کھجائی، نہ کوئی جانے قرآن حدیثیا۔ جیرج انڈ ویکھ دکھائی، لیکھ لکھائے وِج اسیا۔ چنڈ پرچنڈ ہتھ اٹھائی، دے سزائے موسیٰ عیسیا۔ لکھ چوراسی کنڈ وڈھائی، راج راجاناں خالی خسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا پیسن پیسیا۔ کلجگ ونڈی ونڈ، آپ ونڈائیا۔ پایا اتم حصہ کھنڈ کھنڈ سرشٹ سبایا۔ پُرکھ ابناشی نیتن نیتا نہ دیسے نار دُہاگن رنڈ دئے دُہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بودھ اگادھ شبد جنایا۔ ایک ایک ایکسیا۔ بیس چوہیسیا۔ بیس اپنی اپنے رنگ مولیا۔ شبد تاج ساچا سیس، سوہنگ تاج مکھی بولیا۔ جگت کاج کرے جگدیش، دھرم دوارا ایک کھولیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل کایا چولیا۔ سوہنگ تاج پنچم مکھ، موکھ مگدھ گر سائینیا۔ جگا جگنت مٹے دُکھ، وڈ داتا بے پرواہیا۔ اُجل کرے دھرت مات تیری گھ، آپ اپنی بنت بنایا۔ گربھ واس نہ اُٹارُخ، جوتی جامہ دیا کمائیا۔ شبد سرُپی ساچا شکھ، گھر اپنے اک رکھائیا۔ جگت وسورا اترے دُکھ، جو جن دوارے درشن پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، مکھ پنچم تاج سرشٹ سبائی رکھے لاج، سنگر ساچے رچیا کاج، سیس اپنے آپ اُکائیا۔

☆ ۱۱ ہاڑ ۲۰۱۳ پکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ضلع امرتسر ☆

نہ دیسے تاج جگت سیس شاہیا۔ پر بھ رچیا ساچا کاج، بے پرواہیا۔ سنائے شبد اک آواز، دھر درگاہیا۔ نہ کوئی دیسے غازی ناز، کلجگ انتم ویکھ
 وکھائیا۔ جن بھگتاں رکھے لاج، اپنی بنت بنائیا۔ نام چڑھائے شبد جہاز، ستاراں ہاڑی بھيو گھلایا۔ لیکھا چکے کل کہ آج، اظمتو کستو عجوبہا تلہے ایکا رنگ سمایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا گر گوہند لگائیا۔ گر گوہند سیو کماونی، شبد دھر فرمانا۔ سوا پھر آتم جوت جگاونی، چرن دھیان رکھانا۔
 گر سنگت دُرمت میل دھو دھو وکھاونی، پوت سپوتا کر قربانا۔ چارے کُٹناں دہ دشا کھیل رچاونی، پھڑ پھڑ تیر کمانا۔ تیخ دوس پر بھ آن رکھاونی، ایکا رنگ
 سمانا۔ سرشی سوتے آلس نندرا مگروں لاہنی، باراں باراں اک گیانا۔ دوس رین نہ کوئے وکھاونی، ادھ مدھ پر م پد ایکا ایک بانا۔ لگے بھاگ بہادر تیخ تیری
 جد، ہر ایکا رنگ چڑھانا۔ ادھی راتر پُرکھ ابناشی دسم دواری گھر ساچے سد، درس دکھائے سری بھوانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دو جہانی
 ایکا ور دیوے ہر مہربانا۔ مہربان رنگ ساچا لائے، ہوئے آپ کرپال۔ امرت آتم گنگ وہائے، اک سہائے ساچا تال۔ دو جہان پتنگ اڈائے، سنگھ پال
 تیرا ساچا لال۔ گر گوہند مردنگ وجائے، تیخ بہادر کر پرتپال۔ چٹی چادر انگ لگائے، کلجگ کایا بستر لاہے جال۔ گئو غریب نمائیا بھکھ ننگ کٹائے، شبد دھر
 سر سچ دوشال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوہند بنائے ساچا لال۔ گر گوہند لال اپتا، بھیدی بھيو نہ رایا۔ شبد سوت پر بھ ایکا جمّا، دائی
 دایا کوئی دس نہ آیا۔ آپ جانے اپنا کما، گیاراں ہاڑی تھم سنایا۔ لیکھے لگا کایا چما، پورن ناتا جگت تڑایا۔ اٹھے پھر وسے پر بھ دم دما، باہر رہے نہ رایا۔
 امرت آتم دیوے ساچا ماما، ست سنتو کھی سپریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لہنا دینا پچھلا مول رہیا چکایا۔ پورن دیہہ گوہند گر، میلا
 دین دیالا۔ میلا ملیا لکھیا دھر، گھر دسویں کھیل نرالا۔ جوتی شبدی ایکا سر، سرت چھڈے لوک کالا۔ نہ کوئی دیسے رین اندھیری گھور، اٹھے پھر رہے اجالا۔
 ہتھ پھڑے پر بھ ساچی ڈور، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چلے اولٹری چالا۔ گر گوہند گوہند گر پایا، بھیدی بھید اولا۔ جگت پڑدہ پر بھ دئے
 گھلایا، پھڑے شبد ہتھ بھلا۔ نرمل جوتی دئے جگایا، نوری نور کرائے اک محلہ۔ اکال تخت تخت اکال پر بھ دئے ہلایا، شبد پایا تر تھلا۔ گوہند گر گر گوہند کل
 بیٹھ سجا، مایا ممتا ہوئے چھلا۔ ستاراں ہاڑی لیکھا دئے لکھایا، سر امرت نیر چلا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سندیشہ دیوے ور، گر

گوبندا نال رلائے ڈلا۔ پنچم دوس جاگے تیا۔ سوا پھر سرنائی، اٹھے پھر نت نوتیا۔ سیتل سیتا میل ملائے، آپے جانے اپنی ریتیا۔ پورب جنم جنم دئے جنائی، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگھ پورن ساچی سیوا ہاڑ گیاراں لائی۔ کنچن روپ رنگ اپار، بستر تن چھہاونا۔ شبد پھر تیز کٹار، پر بھ ساچے لیکھ لکھاونا۔ ننگی پیڑیں ہو خبردار، گرگھیاں راہ تکاونا۔ کیسر ٹکا سیس دستار، پنچم مکھی آپ لگاونا۔ سوہنگ جوتی تکھی دھار، کوٹن کوٹی گڑھ ٹڑاونا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے ساچا مان دواونا۔ مان دوائے جگت جگ، لہنا مول چکائے۔ کلجک اودھ گئی پگ، گرگھ ساچے چرن لگائے۔ جگت چوگ جن لئی چگ، آتم روگ مٹائے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے ساچا مان دواونا، ساچی سیوا لائے۔ ساچی سیوا سوا پھر، گرگھیاں آپ لگائیدا۔ رسنا ہر گن ایکا لہر، ساچا جاپ جپائیدا۔ آپے رتے ہر زویر، زویری وچ سائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا ساچا سپر وہائیدا۔ کایا نگر سے کھیڑا، پر بھ ساچا مات وسائیدا۔ جوٹھا جھوٹھا پھکے جھیرا، نیتز نین دکھائیدا۔ ہر بن پار لنگھاوے کھیڑا، لکھ چوڑا سی پھند کٹائیدا۔ آپے کٹنہارا گیڑا، آپے بھرم بھلائیدا۔ ستاراں ہاڑی کھلا دیڑا، اکی سکھاں شبد جنائیدا۔ اکی سکھ شبد جنائی، آتم جوت جگدیش۔ دُھن ناد اک سنائی، لیکھا چکائے راگ چھتیس۔ درگھر ساچے وجے ودھائی، بند کرائے دند بتیس۔ گر پورے سنگ ہوئے کڑمائی، مایا ممتا جائے پیس۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد تاج بندھاوے سیس۔ شبد تاج سیس بندھاونا، کرے مہر مہربانا۔ دُھر درگاہی راج دواونا، ست رکھی مٹے نشانہ۔ چند سورج پر بھ وقت چکاونا، بھیا اپنے ہتھ رکھانا۔ نوناتھ کل رہن نہ پاونا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل مہانا۔

★ ۱۶ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ضلع امرتسر ★

آپ گر آپے چیا، آپے آپ لکھایا۔ آپ کرایا اپنا میلا، ویہہ صد تیراں رت سہایا۔ اچرج کھیل ہر ہر کھیلا، دس کسے نہ آیا۔ سوا پھر رنگ نویلا، گر گوبندا سیوا لایا۔ آپے سے اک اکیلا، سجن سہیلا سرب اکھوایا۔ جوت زرنجن چاڑھے تیا، ہر شبدی لئے پرنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر چیا وقت سہایا۔ چیا گر گوبند کار، پر بھ ساچے آپ کرایا۔ لکھیا لیکھ دُھر سچی سرکار، ساچے نیتز ویکھ دکھایا۔ گونتا گن کل وچار، ویلے اتم

بنت بنائیا۔ جوتی جامہ بھیکھ اپار، گوہند دھاراشد چلائیآ۔ آپے سیا ہر ہر باہر، رُوپ رنگ بھیکھ وٹائیآ۔ ملیا میل گر میت مرار، گھالن گھال سیو کمائیآ۔ پوت سپوتو چرن دوار، چرن کول رگھرائیا۔ دیکھے پرکھے پرکھنہار، جگ جگ بنت بنائیا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسار، اپنا رنگ چڑھائیآ۔ شبد کھنڈا سچ کٹار، گر گوہندے آتم تن پہناییا۔ دس نہ آئے لکھ چوراسی وچ سنسار، ہتھ اپنے مٹھ رکھائیآ۔ نکھی رکھے دوویں دھار، سرشٹ سبائی کٹھ وکھائیآ۔ برہمنڈ کھنڈ پرہہ پاوے سار، نو کھنڈ ونڈ ونڈائیآ۔ کلغی توڑا شبد اپار، ساچا سیمس ٹکائیآ۔ نیلے گھوڑے ہو آسوار، نیلی چھتوں پار کرائیا۔ دامن دکے اپر اپار، رُوپ رنگ رنگ انوپ سمائیآ۔ کرے کھیل وار انکے، واسی پری ہر گھنکے، نہہکلی ناؤں رکھائیآ۔ اک سہائے دوار بنکے، سمبل نگری ناؤں رکھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر چیللا میل ملائیآ۔ پُرکھ ابناشی ساچا گر، گر گوہند جگ چیللا۔ مستک لہنا ملیا دھر، پرہہ پایا سجن سہیلا۔ جوتی شبدی جوڑی گئی جڑ، نہ ہوئے وقت دھیلا۔ کلج بیڑی رہی رڑھ، گر سنگت گر ملن دا ویلا۔ شبد سروپی آپے آئے چڑھ گھوڑ، دیکھے کھیل اک اکیلا۔ ستاراں ہاڑی شبدی اوڑ، دیکھے پرکھے مٹھے کوڑ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، میل ملائے گر گر چیللا۔ چیللا گر گوہند، در پورے نمسکاریا۔ تھہ بن اور نہ دیسے کوئی ہور، مات پت جگت جگدیش آدانت نہ پاراواریا۔ لکھ چوراسی لڑی گند، ناتا توڑے پنچم چور، شبد پھر تیز کٹاریا۔ لیکھا چکے مور تور، کلج مٹے اندھ گھور، پرگٹ ہوئے نہہکنک بلی بکاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا دیکھ گھر، گر چیللا ایکا دھام سہا رہیا۔ گر چیللا دھام سہائے، پرہہ ساچے بنت بنائیا۔ اپنا میلا آپ کرائے، مہما گنت گنی نہ جائیا۔ لکھ چوراسی دئے سزائے، نہ سکے کوئے جھڈائیآ۔ جوڑا گھوڑا اک رکھائے، دس کسے نہ آئیآ۔ شبد ہتھوڑا ہتھ اٹھائے، مٹھا کوڑا بھن وکھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لگیا رہن نہ دیوے کوئی گٹھا، ستاں دیپاں دیکھ وکھائیآ۔ لکھن کروچ جنبو پشکر نیتز دیکھے تیجے سان سلمل کُشا پرہہ چرنی در دہلیزے۔ جوتی نور ہر حضور ایکا جھلمل گرگھ ورلے آتم تن پتجے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر چیللا بہائے اک گھر، کلج اپنی ہتھیں کرے رتجھے۔ گر گوہند جگ ساچا میلا، پرہہ ساچے مات سوارنا۔ اک نو دو اٹھ گرگھ لینا وچار۔ پرہہ درس یاترا اٹھسٹھ، گنگا گوداوری ہوئے پنہار۔ ہنکار وکارا جائے ڈھٹھ، شبد میلا پر اپار۔ ہر درشن میلا نٹھ نٹھ، لوک ماتی ونج واپار۔ کلج گیر اٹی لٹھ، زرناری ہوئے خوار۔ سرشٹ سبائی ہوئے بھٹھ، گرگھ ورا اترے پار۔ نہ کوئی دیسے مندر شودوالا مٹھ، مسجد اندر دھندوکار۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچا سنت دُلا را اِک کرے تیار۔ اِک اِک پر بھ ساچے پاؤنی، کلجگ انت گُرمائیا۔ نکی سکھی سنگ رلاؤنی، لکھ چوراسی ناتا آپ
 تڑائیا۔ نکھی دھارا اِک دکھاؤنی، ہوئے پر تکھ درس دکھائیا۔ پور کرائے آتم بھاؤنی، پاربرہم برہم میل ملائیا۔ لیکھا چکے ہاڑی ساؤنی، اِک بہار بسنت رکھائیا۔
 آتم سر نہائے ساچی نہاؤنی، دُرمت میل رہیا گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ستاراں ہاڑی پھل بھلوواڑی کایا تن سچ کیاری اپنی ہتھس
 بوٹا لائیا۔ اپنے ہتھ رکھ وڈیائی، سمرتھ کل ورتائیندا۔ جوگ جگت جگت نہ جانے رائی، بھاؤ بھگت پریم نہ کوئے کمائیندا۔ پڑھ پڑھ تھکی مات لوکائی، گر گوہند
 گوہند گُر دس کسے نہ آئیندا۔ گُر بانی ناتا دھی جوئی، لہنا دینا مول چکائیندا۔ کلجگ اتم دے دہائی، سادھ سنت نہ کوئی چھڈائیندا۔ لکھ چوراسی پینی پھای،
 پر بھ ساچی بنت بنائیندا۔ ورن اورنی بھلے جگت راہی، ساچا ماہی دس نہ آئیندا۔ ویکھ دکھانے تھاؤں تھائیں، نو ست پھول پھلاییندا۔ پُریاں لو آں اگم اتھای،
 برہما شو اند ہلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رُو سس چرن کول دیوے جھس، نس نس نہ کوئے پنڈھ مکائیندا۔ رُو سس مات پرکاش،
 آکاش دس نہ آئیا۔ پُرکھ ابناشی اُپر داسی داس، داسن داسی جیو لگائیا۔ آپے جانے اپنے منڈل ساچی راس، اپنی بنت بنائیا۔ ویکھ دکھانے پر تھی آکاش،
 پُریاں لو آں وچ سائیا۔ لکھ چوراسی بنت بنائے ہڈ ناڑی ماس، آپ اپنا وچ لکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اِک ابناش، ابناشی
 پُرکھ ہر ہر تھانیا۔ ہر رنگ پر بھ ساچے آپ رنگایا۔ کلجگ اتم منگی منگ، لکھ چوراسی ہوئی ننگ، پر بھ ساچا دے سزایا۔ بال جوانی گئی ہنڈھ، بڑھیا ستا
 دے کر کنڈ، لیکھا چکے جیرج انڈ، اُتبھج سیتج نہ ہوئے کوئی سہایا۔ ستاراں ہاڑی ونڈی ونڈ، سال بارھویں ہر برہمنڈ، نو در ماتی ویکھ دکھایا۔ پہلا سال پہلا گھر
 پُرکھ ابناشی کھولے در، سمت تیراں نیرن نیرا گر سنگت ماتی، پُرکھ بدھاتی اُتم ذاتی، گر سنگت جنم دوا یا۔ لیکھ چکائے ستاراں ہاڑی لکھ چوراسی سنتی راتی، گرگھ
 ساچے چرن بہایا۔ آپے پتا آپے ماتی، اپنی گود لئے بٹھایا۔ نہ کوئی پچھے ذات پاتی، اوچاں نیچاں وچ سمایا۔ سرب جیاں پر بھ کملا پاتی، کول نا بھی امرت گھ
 چوایا۔ آپے دیوا آپے باتی، میٹ مٹائے اندھیری راتی، گرگھ ساچے دیک جوت جگایا۔ چرن بندھائے ساچا ناتی، دیوے شبد ہر دُھر سوغاتی، لوک ماتی کسے
 ہتھ نہ آیا۔ اِک دکھائے ساچی ہاٹی، آپ چڑھائے اوکھی گھاٹی، دُرمت میل ہر جن کاٹی، آپ اپنا درس دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، اِک نو دو اٹھ گرکھاں ساچا لیکھ لکھایا۔ لیکھ لکھایا اِک نو، پیا پر م سجان۔ دُئی دویتی جائے نٹھ، گر بخشے چرن دھیان۔ نو دوارے ہوئے بھٹھ، اُتچے

برہم گیان۔ دُوبے گھر دیکھے نٹھ، ہر شبد جھلائے سچ نشان۔ اٹھاں تئاں ایکا مٹھ، کایا جگت مکان۔ گر چرن سرن سرن گر چرن جو جن پئے ڈھٹھ، ہر جوتی میل ملان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک نو دو اٹھ گرگھ بنائے جگت نشان۔ نو در تیری دھار، ساڈھے تن ہتھ رکھائیا۔ آپے اندر آپے باہر، بھيو اپنا بیٹھا چھپائیا۔ مارے شبد اک لکار، دُوسر کوئے نیڑ نہ آئیا۔ کل سولاں کل کل وچار، جگت جھیرے رہیا چکائیا۔ ول چھل اپر اپار، نگر کھیرے دس نہ آئیا۔ بل بل ہر کرتار، کھلے ویہڑے دیا کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھاں ساچا رہیا حکم سنائیا۔ ساڈھے تن ہتھ نو در، مانس دیہی خاک۔ پُرکھ ابناشی ساچا گھر، دو جہانی پاکی پاک۔ پنج تت کل دیوے ور، شبد گھوڑے چڑھ راک۔ دھوڑ چرن ساچا سر، مستک ٹکا ماتھے ناک۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو دوارے کھولے تاک۔ ساڈھے تن ہتھ نو در، شبد سنگھاسن ہر سہائیا۔ اک بنائے ساچا گھر، گرگھاں مات دکھائیا۔ کوئی نہ سکے اندر وڑ، سیس دھڑ دئے ڈھائیا۔ گرگھ دُور کنارہ اُپر دیکھے چڑ، دُوسر کسے نہ دیسے جڑھ، نہ کوئی چوٹی دیکھ دکھائیا۔ تئے قلعہ ہنکاری گڑھ، پر بھ ساچا توڑ تڑائیا۔ ایکا اکھر کل جانا پڑھ، گر بچن تن وسائیا۔ من تن دھن وہنا جوٹھے جھوٹھے ہڑ، لچ پت نہ کوئے رکھائیا۔ گر سنگر ساچا گرگھاں آپے لئے پھڑ، جیو پنڈ کاچا گڑھ، کنجن سونا آپ بنائیا۔ مایا ممتانہ جانا سڑ، گر پرسادی شبد انادی برہم برہادی آتم برہم جنائیا۔ سچ دست گھر ساچے لادھی، ملیا میل پر بھ مادھو مادھی، کایا نورو نور کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا میلا سچ گھر، گرگھاں میل ملائیا۔

☆ ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ضلع امرتسر ☆

ہاڑ ستاراں ست ہے، گر سنگت پوت بُنیا۔ ایکا جوگ جگت سچ وت ہے، ہر بھانا ہر ہر نیا۔ ایکا تانا پیٹا نام ساچا سوت ہے، کلجگ انتم بیڑا بنھیا۔ شبد جیکارا چاروں کوٹ ہے، جوتی ساچا چڑھیا چنیا۔ گرگھ ورا شبد پنکھوڑا رہیا جھوٹ ہے، بھانڈا بھرم بھو تن بھنھیا۔ نو کھنڈ پر تھی تیر نرالا رہیا چھوٹ ہے، نہ دیسے آتم انھیا۔ کلا کھنڈ الابت ہر ورکھ کنپڑکھ بھارت کھنڈ پائے وند، ہر نیمہ کیتمال راک بھدر گرگھاں آتم لائے سنھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نو کھنڈ پر تھی دیوے ڈنیا۔ دس ست ستاراں ست ہے، ہاڑ ستاراں ست۔ گر شبد جنائے دھیرج یت ہے، کایا کرے پت پُنیت۔ نام وڈیائی

کملاپت ہے، آپ وسائے کا یا مندر مسیت۔ ناڑ بہتر اُبل رت ہے، ہست است شست بنائے کیٹ۔ گرگھ وِلا لاہا لئے کھٹ ہے، مانس دیہی جامہ جیت۔
 رسناؤں نرائن رٹ ہے، اٹھے پہر رکھے چیت۔ دُئی دویٹی میٹے پھٹ ہے، نیتز لوجن دوویں میٹ۔ آپے دسے گھٹ گھٹ ہے، شبد جنائے سہاگی گیت۔
 جوتی نور اُجالا لٹ لٹ ہے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست ستوادی اک اتیت۔ ست ستوادی کرم کمایا، گر سنگت سنگ نبھائے۔
 ستجگ ساچا مارگ لایا، تیراں تیراں تیری دھار رنگت نام چڑھائے۔ شبد سوڈاگر اک کرایا، دُوجے در نہ منگن جائے۔ کایا گاگر وِچ سمایا، دُونگھا تال
 سہائے۔ نرمل کرم اُجاگر گر سکھ کرایا، پر بھ اپنی بوجھ بُجھائے۔ جنم کرم پر بھ لہنا جھولی پایا، گر سنگت دیا کمائے۔ دیونہار سدا اکھوایا، گرگھاں بھچھیا رہیا
 پائے۔ میت مُرا ساچا یار لوک ماتی بھیکھ وٹایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا میلا دُھر دربار۔ دُھر درباری سچ تخت، پر بھ ساچے
 جوت جگائیا۔ لیکھا لکھے نہ کوئی لکھت، الکھ الکھ گئے گائیا۔ آپ نہ جانے کوئی ویلا وقت، ہوئے پر تکھ درس دکھائیا۔ جوتی شبدی ایکا شکت، برہمنڈ وِچ سمایا۔
 ایکا جانے جگتی بھکت، بھکت بھگونتہا ہر رگھرائیا۔ ویکھ وکھانے ساچے سنت، آتم گھر وجے ودھائیا۔ جیو جنت انیک اگنت، گرگھ وِرلے بوجھ بُجھائیا۔ مایا متا
 دیو دنت، جیو جنت رسن ہلکائیا۔ ہر جن میلا ساچے کنت، شبد سنگھاسن اک سہائیا۔ درگھر ساچے بنی بنت، ساچی سیجا آپ سہائیا۔ آپے جانے آدانت،
 کون پُرکھ کون ناری، کون سیجا کنت بھتاری، کون رنگ رُپ شام مُراری، کون جوت ست انُپ سرُپ رام اوتاری، کون نور کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، کھیلے کھیل وارو واری، آپے جانے اپنی کاری، گر سنگت تیری سچ وِہاری، ستاراں ہاڑی مات کرائیا۔ ہاڑ ستاراں آتم رس، ہر ساچا نام چوتے۔ بھکت سہیلا
 ہویا وس، گھر بیٹھا در دہلیزے۔ گر سنگت میلا ہس ہس، من تن آتم سچے۔ دو جہانی ایکا جس، گر منتر نام گوتے۔ پنچ وکار جائے نس، جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستاراں ہاڑی نام یج ساچا نیچے۔ نام یج ساچا تن کیاری، پر بھ اپنی ہتھیں پاؤنا۔ آپے ویکھے پھل بھلوٹری، باغ باغیچے
 مات لگاؤنا۔ شبد کرائے ساچی واڑی، دُوسر ہتھ نہ کسے آؤنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہاڑ ستاراں نو نو ہر ساچا بھو کھلاؤنا۔ شبد ابھیدا
 تاکی بند، دس کسے نہ آیا۔ چارے ویداں رسنا گایا بتی دند، نہ کوئے ونڈ ونڈایا۔ پُران مُرانا آتم اندھ، پڑھ پڑھ تھکے ہوئے ہلکایا۔ آپے ستادے کر کنڈ،
 آتم کُنڈا نہ اندروں لاہیا۔ ویس انیکا وِچ برہمنڈ، ساچی ونڈ ونڈایا۔ جیو جنت نار دُہاگن دسے رنڈ، ساچا کنت نہ کوئے ہنڈھایا۔ من متی بھریا اک گھمنڈ،

ورن ورنی روگ لگایا۔ پر بھ پھڑے ہتھ شبد پر چنڈ، سوہنگ کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ نو کھنڈ پر تھی ونڈے ونڈ، گرگھیاں دُکھ دے مٹایا۔ شبد سروپی پائے ٹھنڈ، آتم سکھ اُچھایا۔ پلے ہتھے نام گنڈھ، کریر جنڈ نہ کوئی منایا۔ میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈ، ساچا مارگ اک وکھایا۔ دیونہار جگ جگ دنڈ، لیکھا لکھنہار سیاہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت میلی میل ملایا۔ ہر سنگت کھولے بند کواڑ، گر منتر جاپ جپانیندا۔ جگت وکاراں دیوے جھاڑ، شبد شستر تن پہناییندا۔ گر شبد چڑھائے بنائے ساچے لاڑ، جیو جنت وڈیانیندا۔ لیکھا چکے پنچم دھاڑ، کنت سنت ملانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی بنت بنانیندا۔ بنت بنائے جگ جگ، جگ جگ کار کمانیندا۔ نہ کوئی چنتا ہر کھ سوگ، دُکھ سکھ ایکا رنگ سامنیندا۔ اٹھے پہر شبد بھوگ، گھر ساچے آپ لگانیندا۔ ساچا میلا دھر سنجوگ، اک اکیلا آپ کرائیندا۔ ہاڑ ستاراں درس اموگھ، گر چیلہ وقت سہانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رسن چوگ اک چگانیندا۔ رسنا چوگ شبد گر، گرمت وچ سماہ۔ ملیا میل لکھیا دُھر، بڈھ مت سار نہ رایا۔ آپے جانے اپنی سُر، تال تلواڑا اک وجایا۔ آتم اندر جائے بہڑ، اندھ اندھیر جوت جگایا۔ شبد چڑھیا ساچے گھوڑ، لوآں پُریاں پنڈھ مُکایا۔ لوک مات کل آیا دوڑ، بھیکھادھاری بھیکھ وٹایا۔ در دوارا دے بھیرا سوڑ، اگے لنگھ کوئی نہ درشن پایا۔ کلجگ انتم چوتھا پوڑ، آسو ساچے آپ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لہنا دینا بھگت مول جگت مات چکایا۔ بھگتی بھات ست رنگ، بھے زبھے سمائے۔ جامہ جوگ جگت گنگی گنگ، ایکا رنگ دکھائے۔ ساچی کُمتی گر چرن سنگ، انگ سنگ رہائے۔ آپ سوارے ہر جن، شبد رنگ تن چڑھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کوستک منی مستک ایکا سوارتی پنچم کیسر مستک تلک تلک لگائے رتا کیسر، کیسری رنگ وٹایا۔ چرن چُھہائے وچ تھانیسر، پنڈراں جیتز پنڈراں لیکھ لکھانیا۔ ویکھ دکھانے ساچا کھیتر، اپنی ہتھیں جندا لاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رت رتی رہیا جگایا۔ ویہ سو پنڈراں سمت پنڈراں چیت، ورتے کلجگ دھاری۔ کرے کھیل پر بھ نیتن نیت، لیکھا لکھے اپر اپاری۔ گرگھیاں کرے ساچا ہیٹ، دس نہ آئے نو دواہری۔ پکڑ اٹھائے جن پریت، تیخ گندھرب وارو داری۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگائے جودھ سور بکاری۔ پنڈراں اندر آپے وڑ، آپے دے جگایا۔ آپے گھاڑن ساچا گھر، شاہ سلطاناں اُلٹی پٹی دے پڑھانیا۔ گرٹھ ہنکاری قلعہ اندر وڑ، سار پاسہ کھیل کھلایا۔ آپے پٹنہارا جڑھ، نزد نٹی سب دی پانیا۔ گرگھ ساچا ایکا اکھر جائے پڑھ، نہ ہوئے مات جدانیا۔ نہ دیسے کسے سیس

دھر، نو نو وچ سماں۔ شبد وچولا رہیا لڑ، جوتی چنڈی ہتھ اٹھایا۔ کلج کرم آگے کھڑ، دیوے مات دُہایا۔ بھگون بھگت بھگوتی رہی لڑ، خالی ہتھیں رچن رچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی ریتی مات چلایا۔ ویہہ سو پندراں پندھ مکائے، گرنٹھ پنتھ پُران۔ بند بند پر بھ جوت جگائے، ہرجن کا یا سچ مکان۔ دند دند نہ کوئی گائے، ایک نیتز چرن دھیان۔ گیت سہاگی چھند سنائے، سنئے سنائے ساچے کان۔ سرب جیاں بخشد آپ اکھوائے، دیوے جیا دان۔ پرمانند وچ سمائے، پاربرہم برہم روپ سماں۔ بھرما ڈیرہ جھوٹھی کندھ مٹائے، اک دکھائے سچ نشان۔ کارج انند آپ کرائے، گر سکھ ساچی سنا ساچا منگل گان۔ شبد پرتیچ چند چڑھائے، پُر انند چرن چُھہائے، گڑھ کیس کر دھیان۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، دس دسمیس ہر مہربان۔ کیس گڑھ کیسا دھاری، پون چور جھلار۔ آپے لائی مات جڑ، آپے لئے اکھاڑ۔ سنگت پنگت رہی سڑ، مایا متا ترشنا لگی مگر جھوٹھی دھاڑ۔ پُرکھ ابناشی بانہہ لئے پھڑ، در دوارے ساچے دیوے واڑ۔ لیکھا چکے گور مڑھ، جگے جوت بہتر ناڑ۔ سرشٹ سبائی رہیا لڑ، پھڑ شبد کھنڈا دو دھار۔ دیوی نین وہائے جل دھارا، ہر کھیلے کھیل مات مہان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پندراں پندراں پندراں آئے وچ میدان۔ آئے میدان شبد بلکاری، پھڑ نام تیر کمانا۔ مارے راج راجان شاہ سلطان ہنکاری، دیکھے نوجوانا۔ تکھی رکھے اک کٹاری، چلائے والی دو جہاناں۔ لاڑی موت دئے بہاری، لگے جگت نشانہ۔ گرگھاں تیج رہیا سواری، اپنی ہتھیں بٹھے گانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگت سد سد سد بلہاری، ملیا نام دُھر فرمانا۔ دُھر فرمانا نام سندیش، ہر شبدی مات جنائندا۔ کسے ہتھ نہ آئے برہما شو گنیش، نر نریش نہ کوئی پائندا۔ کایا مائی گر دسمیس، ساچی ہائی شبد وکائندا۔ آپے بیٹھا دھاری کیس، آپے مونڈ منڈائندا۔ آپے جانے اپنا ویس، گرگھ ساچے ڈھونڈ ڈھنڈائندا۔ پرگٹ ہو یا ماجھے دیس، سمبل نگری رت سہائندا۔ ساڈھے تن ہتھ سیاں اک وریس، اپنا رنگ رنگائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی بھچھیا جھولی پائندا۔ پائے بھچھیا غریب نواز، گنو غریب نمائیا۔ کرے رکھیا سپس سوہے تاج، در در پھرائے راجے رانیا۔ جن بھگتاں رکھے اتم لاج، دیوے شبد بانیا۔ ساچا ساجن رہیا ساز، آپے جانے اپنے بھانیا۔ کلج اتم رچیا کاج، لکھ چوراسی لاپے آپ مکانیا۔ مایا متا جوٹھا جھوٹھا دیوے دانج، دھرم رائے دیا مکائے، اٹھائی گنڈاں ایکاراہ دکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں بخشد چرن سرن سرنائے، دیوے جگت نشانیا۔ وڈ وڈ وڈ پرتاپ، بودھ اگادھ گیانیا۔ وڈ وڈ وڈ جگت سنتاپ،

گھر پنجم چور شیطانہ۔ وڈ وڈ وڈ پر بھ انتم جاپ، ہر میلا دو جہانیا۔ وڈ وڈ وڈ کلجک پاپ، جوٹھ جھوٹھ ہوئے پردھانیا۔ وڈ وڈ وڈ پر بھ آپے آپ، آپے جانے سچ نشانیا۔ وڈ وڈ وڈ جگ تینو تاپ، لکھ چوراسی رڑکے وانگ مدھانیا۔ وڈ وڈ وڈ پر بھ آپے آپ، جوتی نور سری بھگوانیا۔ نیکن نیکا آپ ہر، نچ گھر نکٹ سمائے۔ پھیکن پھیکا جگت در، رس کسے نہ آئے۔ بھو جانے جن جی کا، اپنی دیا کمائے۔ کلجک مایا جگت شریکا، انتم جھگڑا پائے۔ ہاڑ ستاراں سچ تارپکا، پر بھ ساچا لیکھ لکھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرشٹ سبائی مات ہلائے۔ ہاڑ ستاراں سچ تارخ، لکھ چوراسی کلجک پائیا۔ ایک واحد لاشریک، نہ دیوے کوئی کسے صفائیا۔ گرگھاں منگی نام بھیکھ، گرگھاں آتم جھولی پائیا۔ جگت ہنکارا تپی سخ، مایا ممتا اگن جلائیآ۔ آپے کرے کرانے پریکھیا پریکھ، سادھ سنت جیو جنت ڈوری اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، میلا میلے شاہ بھیکھم بھیکھ، گھر گجراں جنم دوایا۔ بھیکھم شاہ جگت ملاح، لوک مات اُپایا۔ ستاراں ہاڑی ملیا ساچا راہ، ساچا ست اُپایا۔ اک چپائے ایکاناں، ہو اللہ دئے مٹایا۔ آپے دیکھے تھان تھان، جل تھلاں وچ سمایا۔ گھر گھر انتم اُڈنے کاں، گلی محلہ نہ کوئے سہایا۔ نہ کوئی پنکھی پنچھی دسے کسے قلعہ گراں، اُچ ٹلے پر بت ڈھابھیا۔ پتا پوت نہ جانے ماں، بھین بھائی دھی جوائی ناتا مات تڑایا۔ گرگھاں دیوے ٹھنڈی چھاں، ساچے سورے نام رنگ چڑھایا۔ پرگٹ ہوئے پکڑے بانہہ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھ چکائے منسور انا الحق آسانسا پور کرایا۔ انا الحق حق حلال، محبوب رنگ رنگیلا۔ نوری جلوہ سچ جلال، باہر وسے ترے گن تینا۔ ایک ہتھ پھری مثال، دین دیال جوت اکال اک وکھائے مذہبی دینا۔ منسور ہوئے مات بے حال، آپے تارے اپنا لال، شبد پائے سچ دوشال، ٹھانڈا کرے سینہ۔ جگت اولڑی چلے چال، سرشٹ سبائی کھائے کال، چرن چھہائے پر بھ مکہ مدینہ۔ عربی فارسی دیکھے تال، عظمتو کسمتو عجبوہا تلہے رُپ رنگ بے مثال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد حدیث جگت در، بیس اکیس ساچا در، در درویشا دئے وکھال۔ پُرکھ اگم اگمڑا، اگمڑی کار۔ نہ مرے نہ کدے جمڑا، آدانت ایک دھار۔ پلے رکھے نہ کوئی دمڑا، دیونہار سرب سنسار۔ سرشٹ سبائی مائی باپ امڑا، پتا پوت پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پہلی چیتر کرے وہار۔ پہلی چیتر جگت وہارا، پر بھ ساچے مات کرایا۔ راج راجانا دیکھے دوارا، شاہ سنگرور آپ اٹھایا۔ دیکھے کھیل دھرم جیکارا، پٹ پٹیللا دئے ہلایا۔ کوٹ فرید دھندوکارا، پر بھ میٹے میٹن آیا۔ سنگھ ایشر جھوٹھا وچ وپارا، گھر نانک لاج لگایا۔ سنگھ رندھیر نہ ملیا گر پیارا، رس رسن وکار چلایا۔ سنگھ میہر گئی اگت بہتر ناڑا،

مایا متا ترشن جلایا۔ تھل کپور پر بھ چرن پیارا، سمت سولاں دے ٹکایا۔ آپے دیکھے بیاس کنارہ، سنگھ جمیل سنگ رلایا۔ سنگھ تیجا ویکھ نو دوارا، گھر ساچا دس نہ آیا۔ سنگھ لاجھ تن ہاباکارا، کایا کعبہ حج نہ مات کرایا۔ ہر نام داس نہ دھرم وچارا، آپ اپنات گویا۔ پرگٹ ہوئے نہ ہکنک نرائن ز اوتارا، ویکھ دکھانے تھاوں تھانیا۔ رکھے سنگ سگن اپارا، سنت سہیلے کھوج کھوجانیا۔ لکھ چوراسی چو گوارا، محل اٹل اچل کوئی دس نہ آئی۔ اک نریل رتی کیسر، کس اگے دے ٹکایا۔ انتم ویلا وچ تھانیر، پندراں پیتر سمت پندراں پر بھ دیوے بھو گھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نہ ہکنک نرائن ز، گر چیللا میل ملایا۔ گر چیللا میلنہار آپ اھونیا۔ دیوے شبد سچا بھنڈار، وڈ داتا دھن دھنیا۔ اک کرائے ونج واپار، سنائے راگ ناد انادیا۔ پنچ وکارا دیوے مار، جن بھگتاں بیڑا بنھیا۔ جگا جگت لاپے اُدھار، بھو نہ جانے انتم انھیا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسار، لوک مات چڑھائے چنیا۔ کلجک میٹے دھندوکار، سرشٹ سبائی ہنیا بنیا۔ شبد سروپی پھریدار، گرکھاں بیڑا بنھیا۔ دھارے بھیکھ اپر اپار، لکھ چوراسی دیوے ڈنیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر چیللا آپ کرائے اپنا میلا، جگت چکائے جھوٹھا جنیا۔ سچ وھارا جگت مات، پر بھ اپنے ہتھ رکھایا۔ پرگٹ ہوئے کملاپات، مسکھاں دس نہ آیا۔ وسے باہر ذات، ورنی اورنی رہیا اپایا۔ اک بندھائے چرن نات، ساچا سوہلا راگ سنایا۔ شبد وکائے ساچے ہاٹ، لوک ماتی رہیا گھلایا۔ نہ کوئی دیسے تیرتھ تاٹ، اٹھسٹھ لیکھا رہیا چکایا۔ گرگھ ورا امرت آتم رس رہیا چاٹ، پر بھ ساچے مکھ لگایا۔ آپے کھولے بجر کپاٹ، مکھ سگن شبد لگایا۔ گر سنگت نیڑے آئی واٹ، نہ ہکنک جوت جگایا۔ ویکھے کھیل کایا ماٹ، پر بھ ستا سچ وچھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر چیللا میل اک در، گو بند گو بند روپ وٹایا۔ گر سنگت تیری دات، ساچی مت رکھانیا۔ انتم پچھن آیا بات، لکھ چوراسی پئی دھانیا۔ جوٹھا جھوٹھا مایا نات، راج راجاناں شاہ سلطاناں رہیا پانیا۔ کوئی نہ رکھے کلجک پات، آپ اپنا دس نہ آئی۔ مایا متا اندھیری رات، اگم اگما بیٹھا مکھ چھپانیا۔ لیکھ چکائے ذات پات، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجک انتم ویکھ در، آپ اپنا بھیکھ وٹایا۔ بھیکھ وٹایا سنگر، گر سنگت رہیا جنائے۔ ساچا میلا لکھیا دھر، انتر میل ملائے۔ جگت پریتی گئی تھر، چرن پریتی اک بندھائے۔ گر گو بندا گیا بھر، تخت اکالا اک سجائے۔ چڑھیار ہے ساچے گھوڑ، نیلا اُپر رہیا دوڑائے۔ آپ اٹھایا پہلا پوڑ، لوک ماتی راہ تکایا۔ جن بھگتاں انتم گیا بھر، جوت سروپی درس دکھایا۔ ویکھے پرکھے مٹھا کوڑ، ہکاری وکاری در دُرکایا۔ ساڈھے تن ہتھ کلجک سیاں جگت لیکھا لکھا چوڑ، پورے گر بن

نہ مُکایا۔ پرگٹ ہو یا براہمن گوڑ، وید ویاسا گیا لکھایا۔ گر گوبندا آیا دوڑ، اپنا بھیکھ وٹایا۔ گرگھیاں لگی آتم اوڑ، امرت میگھ برسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا رنگ دکھایا۔ گر سنگت تیرا ست رنگ، پر بھ ساچے آپ رنگایا۔ چوھی ہتھ جگت پتنگ، شبد ڈنڈا نام چڑھایا۔ ستاں دیپاں ونڈی ونڈ، دس کسے نہ آیا۔ آپے ستادے کر کنڈ، نار دہاگن دسے رنڈ، لکھ چوڑاسی دے دہایا۔ گرگھیاں میلا وچ برہمنڈ، میٹ مٹائے جیرج انڈ، لہنا دینا رہیا چکایا۔ کلج کال اٹھائی پنڈ، پاپاں دے دہایا۔ جن بھگتاں آتم پائے ٹھنڈ، سمت سولاں سولاں کل ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا بھیکھ دھر، کلج تیرا اتم ہولا آپ کھلایا۔ سنگت تیری ساچی مت، بدھی تن بیک۔ لیکھے لگی کایا رت، پر بھ چرن رکھنی ساچی ٹیک۔ آپے جانے مت گت، سرشٹ سبائی رہیا ویکھ۔ چرن کول بندھائے ساچانات آپے جانے دھیرج یت، لوچن نیتز ساچے پیکھ۔ سدا سہیلا دسے کایا مٹ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھیاں ویکھے اک در، کلج مایا نہ لائے سیک۔ گر سنگت تیری دھر درگاہ، ایک ونڈ ونڈایا۔ جوتی جامہ ہر ملاح، نو کھنڈ ونڈ ونڈایا۔ کلا کھنڈ پر بھ ویکھے تھاں، الابت سنگ رلایا۔ ہرورکھ پر بھ ٹھنڈی چھاں، کنپڑکھ آپ دوانیا۔ بھارت کھنڈ پکڑے بانہہ، نہہکھکی جوت جگایا۔ ہر نیمہ ساچا ناؤں، ایک جاپ چپایا۔ کیتمال تیرا ساچا راہ، سوہنگ ساچا ڈھولا گایا۔ رمک رام رہیا سما، نش اکھر شبد جنایا۔ بھدر بھرم دے مٹا، ساچا ڈنکا اک وجایا۔ ستاں دیپاں لیکھا لکھا، کھنہارا آپ اکھوایا۔ سرشٹ سبائی پتا ماں، لکھ چوڑاسی گود اٹھایا۔ آپے ویکھے تھاؤں تھاں، دس کسے نہ آیا۔ لکھن دیپ اڈے کال، پر بھ ساچی رچن رچایا۔ پشکر ناتا تھے پتا ماں، بال بردھ سار نہ رانیا۔ کروچ ویکھے ساچانہ، گنوتے لئے اچجایا۔ جنبو دیپ پکڑے بانہہ، بیس پیسا دیا کمایا۔ سان سرتی دے بھلا، راج راجاناں خاک رلایا۔ سلمل رووے مار دہا، نہ ہووے کوئی سہایا۔ کُشا دیپ پر بھ ویکھے تھاں، گر سکھ ساچے لئے جگایا۔ کلج اتم پکڑے بانہہ، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ آپے جانے اپنا ناں، وید پُراناں بھو نہ رانیا۔ وید ویاسا پُراناں اٹھاراں لکھا، چار لکھ ستاراں ہزار سلوک بنایا۔ برہما چارے کھ رہیا اٹھا، چارے جگاں رچن رچایا۔ ویلے اتم رووے مار دہا، پر بھ اچرج کھیل رچایا۔ پُری برہم نہ ملے تھاں، ویلا اتم رہیا جگایا۔ اتم جوتی جائے سما، بھنہار سرب رگھرائیا۔ ہر بن اور دیسے کوئی نہ، شو شکر خاک رلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا ویکھ گھر، بیس پیسا دے دہایا۔ گر سنگت دھن کمائی، ہر دھن پایا۔ ملے مات جگت وڈیائی، گر پورے درس دکھایا۔ گر شبد ہوئے کُڑمائی، پر بھ ساچا سنگن

مکھ لگایا۔ رل بل سخیاں منگل گائی، گو بند جامہ بھیکھ وٹایا۔ گر سکھ بنائے چھیمبے نائی، گنو غریباں مان دوایا۔ آپے پکڑن آیا باہیں، ڈھر لیکھا آپ لکھایا۔
 سدا سہیلا دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، جگا جگنتر رچن رچایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا ویکھ گھر، ساچی نگری دھام سہایا۔ ساچی
 نگری دھام اول، گر پورے مات دکھایا۔ ہر جی دسے اک اکل، دوسر دس کسے نہ آیا۔ نہ کوئی جانے جل تھلا، ساگر سندھ سار نہ پایا۔ ست سرور ڈو نگھی
 ڈلا، چوداں طبقات بھیو نہ رایا۔ اتل وتل ستل نہ ملا، پر بھ ساچا دس نہ آیا۔ تلاتل مہاتل رساتل اکل، چرناں ہیٹھ دباہا۔ پاتال دسائے جلا تھلا، جل
 دھرتی اُپر ٹکایا۔ آپے جانے اپنا ہلا، لوآں پُریاں رہیا ہلایا۔ دیک جوتی ایکا بلا، لوک ماتی چند چڑھایا۔ لیکھا چکھے گو بند ڈلا، سمت چوداں لہنا دینا دے چکایا۔
 کلجک میٹے تیرا سلا، سنجک ساچا گہنا شبد تن دے پہنایا۔ سچ دوارا پُرکھ ابناشی ایکا ملا، گر سنگت دے جنایا۔ گر سنگت جو ساچی رلا، ہاڑ ستاراں رت سہایا۔
 درس دکھائے گھڑی گھڑی پل پلا، پندراں کنگ سمت سولاں آتم پڑدہ دیوے لاہیا۔ جگت بھلایا کر کر ول چھلا، آپے وسیا نہچل دھام اٹلا، جوتی نور سواہیا۔
 شبد سنہیہرا جگا جگت گھلا، دس جامے روپ وٹایا۔ گر گو بندے در دوارا ایکا ملا، پتا پوت اکھوایا۔ پُرکھ ابناشی اک چڑھایا رسنا چلہ، نینا دیوی درس دکھایا۔
 قلعہ کوٹ گڑھ کرے ڈھلا، کلجک انتم کھیل رچایا۔ سمت اٹھاراں ویکھے بورا ککا بلا، شاہ انگستانا دے ہلایا۔ جن بھگتاں پاڑے بجر کپائی لگی سلا، ساچا نرمل
 روپ رکھایا۔ دسم دواہی محل اندر اچلا، دس کسے نہ آیا۔ امرت آتم سچ سرور گرگھ ورلے ملا، پُرکھ ابناشی اپنی جھولی آپے پایا۔ در دوارے آپے پھرے
 کر کر ہلا، شاہ سلطاناں سنت ندھانا کسے ہتھ نہ لایا۔ گر سنگت سچ دوارا ملا، ستاراں ہاڑی درس دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر
 سنگت میلا اک در، اپنا بھانا رہیا لکھایا۔ ساچا بھانا ہر بلوان، اپنے ہتھ ہر رکھایا۔ پھڑے شبد تیر کمان، چلہ نام چڑھایا۔ پرگٹ ہوئے دو جہان، بھیو کوئے
 نہ پایا۔ میٹ مٹائے مات نشان، لکھ چوراسی دے ڈھایا۔ گرگھ ساچے چتر سجان، آپ اپنے رنگ رہیا رنگایا۔ ایکا دیوے چرن دھیان، ناتا بدھاتا اپنا رہیا
 بندھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر سنگت لہنا دینا آپے رہیا چکایا۔ گر سنگت سنگر روپ ہے، سنگر وچ سماہا۔
 ہر آپے داتا وڈا شاہو بھوپ ہے، سچ سلطاناں آپ اکھوایا۔ ویکھ دکھانے چارے کوٹ ہے، دہ دشا پھیرا پایا۔ نو کھنڈ پر تھی نو دوارے رہیا لوٹ ہے، در
 دربارا اک رکھایا۔ شبد سنگھاسن رہیا جھوٹ ہے، ساڈھے تن ہتھ آپ سجایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت لہنا دیوے ور،

بھیکھادھاری بھیکھ وٹایا۔ گر سنگت سوہے بنک دوار، پر بھ ساچا تخت بر اجیا۔ شبد ڈنک پر اپار، گر کھھاں مارے آوازیا۔ راؤ رنگاں کرے خبردار، چڑھیا چٹے
 آسو ساچے تازیا۔ چار یاراں پینی مار، نہ کوئی دیسے محمدی غازیا۔ پر گٹ ہوئے نہ ہکنک نرائن ز اوتار، اپنی ساجن رہیا ساجیا۔ اپنی ساجن آپے ساچے، گو بند
 گو بند رام۔ کرے کھیل دیس ماجھے، شبد وجائے اک دامہ۔ پکڑ اٹھائے راجن راجے، کلج ویکھے اندھیری شاما۔ سیس نہ کسے دسے تاجے، مدھر نہ پیئے
 کوئی جامہ۔ نہ کوئی مکہ کعبہ حاجن ہاجے، نہ کوئی پڑھے انجیل قرآنا۔ نہ کوئی اولیا پیر شیخ مسانک چڑھے ساچے تاجے، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ
 بھیکھ دھر، گر گو بند اوکھ گھر، کرے کھیل اک مہانا۔ کرے کھیل اک مہان، پر بھ ساچی بنت بنایا۔ چھانے پئے وید پُران، وید ویاسا گیا لکھایا۔ آپے
 ویکھے برہم پُران، بیس ہزار سلوک گننایا۔ پدم ویکھے سچ نشان، ہزار پچونجا بھو گھلایا۔ وشنوں ویکھے کر دھیان، ہزار تیس لیکھ لکھایا۔ شو جی کرے اک
 گیان، چوہی ہزار گننایا۔ سری مدھ بھگوت چتر سُبجان، ہزار اٹھاراں بنت بنایا۔ نارد ویکھے جگت نشان، ہزار پنجمی گنت گننایا۔ اگنی ورو لے شبد مدھان،
 پندراں ہزار سو چار گننایا۔ بھگتن ویکھے گن ندھان، نو ہزار پڑدہ رہیا بھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو نو ویکھے اک گھر، نوواں
 بھید چھپایا۔ نو دوارے نو کھنڈ، نج گھر آتم واسیا۔ شبد ویکھ جگت پر چنڈ، پھرے ہتھ پُرکھ ابناشیا۔ منمکھ جیواں وڈھے کنڈ، گر کھھاں دیوے جگت دھر واسیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اڈے اڈائے، پر تھمی آکاشیا۔ دُشت سنگھارے دُشت دمن، پر بھ ساچے سیوا لایا۔ آپے جانے کامنی کمن،
 آون گون وچ سمایا۔ ساچی چمکے دامنی دمن، ساچی چنڈی ہتھ اٹھایا۔ ہر بن اور نہ جانے کون، ساچی سیوامات لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، ساچی وستو جھولی پانیا۔ ساچی وست ساچی دات، پر بھ ساچا جھولی پانیدا۔ بھانا مننا وڈ کرامات، اتم ذات رکھانیدا۔ کلج انتم میلا کملاپات، لہنا
 دینا مول چکانیدا۔ ویکھے کھیل نو سات، ست ستونتا بنت بنانیدا۔ کوئی نہ دسے جگت گھاٹ، شبد سنگھاسن ڈیرہ لائیدا۔ کوئی نہ دیسے مات ہاٹ، نام ونج نہ
 کوئی کرانیدا۔ دیپک جوت نہ جگے لاٹ، اوکھی گھاٹی نہ کوئے چڑھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا رنگ وٹانیدا۔ لیکھا لکھنہار
 ہر رگھرایا۔ ہر من وکارا در دوار، منمکھاں ناؤں اُپجایا۔ گر سکھ اپنا گھر وچار، ہر ساچا در سرنایا۔ آئے کرنا سچا ونج وپار، ہر ناؤں وست پرانیا۔ ویلے انتم
 کرے پار، مات پت نہ کوئی سہانیا۔ ناتائے میت مرار، ناری کھونت ہوئے جدانیا۔ گر چرن سد سد بلہار، لکھ چوراسی دئے کٹانیا۔ ایکا بخشے چرن پیار، جو

جن آئے درشن پائی۔ ہوئے ہنگتا روگ نوار، ساچی سنگتا میل ملائی۔ بھرے بھلے جیو گوار، جگت اگنی تن ودھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، ساچی سکھیا دیوے ور، انتم بیڑا بنے لائی۔ گر شبد جگت جیکار وچ برہمنڈیا۔ آپے پاونہارا سار، کیا کوئی کرے بھیکھ پکھنڈیا۔ وسیا اندر گپت ظاہر، آپ بیٹھا دے کر کنڈیا۔ ہر جن ساچے جنم سوار، مانس دیہی ویلا ہنڈھیا۔ چرن پریتی اک اپار، شبد چڑھائے ساچے ڈنڈیا۔ لکھ چوراسی اترے پار، نو دوارے اپر امرت آتم ٹھنڈیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ساچی ونڈن آپے ونڈیا۔ کلج ساچی ونڈ ونڈائی، ونڈنہارا آپے۔ جیو پنڈ ہر کھوج کھجائی، برہمنڈ کسے نہ جاے۔ کھنڈ کھنڈ پر بھ کر وکھائی، سنگ رلاے تینو تاے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے وڈ پرتاے۔ وڈ پرتا پ دین دیال اپنا آپ کرایا۔ چرن رکھائے کال مہاکال، شبد دلال وچ رکھایا۔ جگت جنجالا توڑ، شبد چڑھائے ساچے گھوڑ، اک رکھوالا آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، دو جہاناں کھیل رچایا۔ دو جہاناں ساچا میلا، ساچی بنت بنائی۔ گر گوہند بنیا چیلا، پُرکھ ابناشی گر بنائی۔ سنگر ملیا سجن سہیلا، ست پُرکھاناؤں رکھائی۔ آپے وسے سدا اکیلا، شبد ڈوری نال بندھائی۔ پرگٹ کیا جگت چیلا، ساچا ویلا رہیا سہائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، دیوے مات جگت وڈیائی۔ پُرکھ ابناشی سنگر ساچا، گر گوہندے پایا۔ شبد دوارے ساچا تاجا، انحد راگ سنایا۔ ایکا اکھر ایکا وچا، ایکنکار سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا ویس کر، پنج تتی بنت بنایا۔ گوہند گوہند گوہند گڑھ، پر بھ ساچے مات اُساریا۔ تیخ بہادر لائی جڑ، پتا پوت پیاریا۔ جوت سروپ اگے کھڑ، دیوے درس اپاریا۔ بھاگ لگائے کایا دھڑ، جگت محل چُباریا۔ شبد سروپ اندر وڑ، میل ملائے پُرکھ بھتاریا۔ ایکا راگ بہتر ناڈ، بہتر تاڑا آپ وجا رہیا۔ سچ سنگھاسن آپے چڑھ، پُرکھ ابناشی ڈیرہ لایا۔ گر گوہندا باہوں پھڑ، وچ مات ہر جگا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، نہ کوئی دیسے سپس دھڑ، ساچا سنگ اک رکھا لیا۔ گوہند تیرا کایا کوٹ، شبد محل اُساریا۔ پُرکھ ابناشی لائے چوٹ، اُپر سچ دواریا۔ چڑھ چڑھ تھکے کوئی کوٹ، بن نانک کسے نہ پا لیا۔ سادھ سنت آلیوں ڈگے بوٹ، اک کپیرا گود اُٹھایا۔ پُرکھ ابناشی گر گوہند تیری بھرے پوٹ، امرت دھارا اک وہا رہیا۔ نو در نہ دسے کوئی کوٹ، ایکا رنگ سما رہیا۔ شبد نگارا ساچی چوٹ، اٹھے پہر لگا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند کایا روپ وٹا رہیا۔ تیخ بہادر تیرا لال، گوہند نام رکھایا۔ پر بھ شبد پائی سچ دوشال، اپنا کھ چھپائی۔ نوری جلوہ جگت جلال، حق حلال سرب خدائی۔ غنیم غنیم بے مثال، عظمت کسے ہتھ نہ آئی۔ شاہ بھیکھم کرے جگت

ملاح، پر بھ ساچے بوجھ بُجھائی۔ دیکھے کھیل انت تمام، ساچا سنگ نبھائی۔ سمت اُنی پیائے ساچا جام، وِج مدینے لئے جگائی۔ پہنے بستر کالے شام، عرشوں گرسوں جوت جگائی۔ آپ رحیم آپ رحمان، شبد قرآن جگت جڈائی۔ نہ کوئی دیسے بے ایمان شیطان، حاجی قاضی نظر نہ آئی۔ اک سنائے دُھر فرمان، غریب نوازی دیا کمائی۔ سوہنگ اکھڑ مات پردھان، ست رنگا چڑھے مات نشان، پر بھ ساچی بنت بنائی۔ تن اسو دیوے بھارت کھنڈی آپ جوان، شاہ سلطانا ہتھ پھرائی۔ شبد رکھائے ایکا آن، نہ کوئی میٹ مٹائی۔ سوہنگ پھڑے تیر کمان، کھیوٹ کھیٹ ہر رگھرائی۔ گوہند گوہند گوہند بلی بلوان، پتا پوت آپ اکھوائی۔ سرب جیاں پر بھ جانی جان، شاہ روس چین ہلایا۔ سمت سولاں دیکھے مار دھیان، نام بانا جگت لکائی۔ گوہند گوہند گوہند سارے گان، گرنتھی پننتھی بھرم چکائی۔ نہ کوئی پوہے مڑھی مسان، اونکارا دیس ودھائی۔ نہکاکا کھیل مہان، شبد جیکارا اک کرائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمبل نگری بھاگ لگائی۔ سمبل نگری جاگے بھاگ، گر گوہندے لیکھ لکھایا اے۔ ہر جوتی جگیا اک چراغ، شبد چلائی ساچی نیا اے۔ جن بھگتاں پکڑے آپے واگ، آپے مات پت بھین بھنیا اے۔ دُرمت میل دھوے داغ، جگا جگنتر ساچا سنیا اے۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگ، لیکھا پاڑے دھرم رائے کل وہنیا اے۔ مستک لکھے ساچے ماتھ، پر بھ لکھنہار اکھوائیا اے۔ جگت چلائے ساچی گاتھ، سوہنگ ناؤں رکھائی اے۔ ساڈھے تن ہتھ تیرا چکے ساتھ، گر سنگت مان دوئیا اے۔ نو دوارے ہاتھو ہاتھ، پر بھ لیکھا آپ لکھنیا اے۔ دسویں بیٹھا سگلا ساتھ، لُج پت آپ رکھنیا اے۔ انحد دُھنی ساچی گاتھ، آتم گھر سنیا اے۔ سمت سولاں شبد سروپی ساچی ٹھاٹھ، امرت دھارا اُپر وہنیا اے۔ لیکھا چکے اٹھسٹھ، ساچا ناہون اک نوھنیا اے۔ گر شبد نہ جلے کایا کاٹھ، اگنی پوہے نہ رانیا اے۔ چرن پریتی ساچا پاٹھ، دُھر درگا ہی میل ملنیا اے۔ نیز درشن ساچا ہاٹھ، جپ تپ ست اپنے آپ رکھنیا اے۔ جن بھگتاں پکڑے آپے لاٹھ، گیرا اپنے ہتھ رکھنیا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر گوہند مان دوئیا اے۔ گر گوہند ساچا پیتا، ایکا ایک اکالیا۔ جگ جگ چلائے اپنی ریتا، دینا بندھو دین دیا لیا۔ آپ بنائے مندر مسیتا، آپ اُپائے گردوارے شودوالیا۔ آپے وسے کایا چیتا، ہر مندر اک سہالیا۔ ایکا شبد سنائے دھیائے اٹھاراں گیتا، پُرکھ ابناشی جس جن درشن پالیا۔ ہر کرشن مَراری ساچا پیتا، رام رنیا آپ اکھوالیا۔ آپے رادھا آپے سینتا، آپے کنت سہاگ ہنڈھالیا۔ آپے ہوئے پت پُنیتا، گر کھاں اندر ڈیرہ لالیا۔ آپے بیٹھا رہے اتیتا، اپنا بھيو چھپا رہیا۔ جگ جگ دھارے اپنی ریتا، اپنا رنگ دکھا لیا۔ نہ

کوئی جانے ہست کیٹا، اُوچاں نیچاں وِچ سارہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر گوبندے مان دوا لیا۔ گر گوبند ساچا یار، ہر ہر نین
مڈھارا۔ پرگٹ ہوئے وِچ سنسار، نہکلنک نرائن ز اوتارا۔ سمبل نگری اپر اپار، وِچ وسیا ایکنکارا۔ جوتی نور اپر اپار، کنجن بستر دھارا۔ شبد پھڑے پر بھ ہتھ
کٹار، ستاراں ہاڑی دوس وِچارا۔ گر سنگت تیرا پھریدار، اٹھے پھر خبردارا۔ نیڑ نہ آئے ٹھگ چور یار، پنجاں چوراں دئے ڈرکارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت تیری رنگت در کرے کھیل اپر اپارا۔ گوبند تیری دھار، پُرکھ ابناشی آپ بنایا۔ آپے جانے اپنی کار، ساچا شبد حکم جنایا۔
پتا پوت مات در کینی شبد گڑمانیا۔ ملیا میت اک مُرار، چھٹی جگت جدانیا۔ ساچا کیتا قول اقرار، ویلے اتم ہوئے سہانیا۔ کلجک بیڑا لائے پار، پھل بھلو اڑی
اپنی ہتھیں لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر گوبندے میل ملایا۔ گر گوبندے در گھر پایا، ہویا جگت سہانگی۔ پر بھ ابناشی درس
دکھایا، اک سنایا ناد انادی۔ رُپ رنگ کوئی دس نہ آیا، ست پُرکھ سدا ستوادی۔ بودھ اگادھا شبد جنایا، سدا رہے وسادی۔ آپ اپنی گود اٹھایا، ہر میلا
مادھو مادھی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، دیوے دُھر در گاہی ساچی دادی۔ دُھر در گاہی ساچی دات، گر گوبندے جھولی پانیا۔ ایک گیزا نو
سات، نو کھنڈاں ستاں دیپاں رہیا دوانیا۔ آپے دیکھے کھیل مات، کملاپات جوت جگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر شبد دیکھے اک گھر،
ایک رنگ رنگنیا۔ گر گوبند ساچا میتا، پر بھ ساچی جوت جگایا۔ آپ کرایا اپنا میلا، ورن گوت مٹانیا۔ دُھر در گاہی سجن سہیلا، اپنے انگ لگایا۔ آپے گر
آپے چیل، گر گوبندے بھو گھلایا۔ کوئی نہ جانے ساچا ویلا، کس ویلے بنت بنایا۔ شبد چڑھائے ساچا تیلا، جوتی انجن نیتر پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے
ہوئے اک اکیلا، شبد گھوڑے واگ گندانیا۔ شبد گھوڑے گندے واگ، پر بھ ساچے کھیل کھلایا۔ دُھر در گاہی آیا بھاگ، گر گوبندے میل ملایا۔ جگت
ترشنا بُجھی آگ، پر بھ چرن کول چت لایا۔ دو جہانی وڈ وڈ بھاگ، گر چیلایا ایک دھام سہایا۔ آپے پکڑے ہتھ اپنے واگ، ڈوری چوری چور بنایا۔ ہنس بنائے
جگت کاگ، موری توری بھو مٹایا۔ باشک ناگاتشکا ناگ، ساگو پانگ سچ وچھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساڈھے تن کوس سہنس گھ
ایک دھرواس اپنا وان لگایا۔ سہنسر کھ مٹائے دُکھ، پر بھ ابناشی کھیل اپارا۔ ساڈھے تن ہتھ شبد سنگھاسن آپ بنائے، وِچ لکائے دلی دربارا۔ سمت ویہہ سو
ستاراں خوشی منائے، نہکلنک نرائن ز اوتارا۔ سمت تیراں لیا لکھائے، پرگٹ ہوئے گر گوبند وِچ سنسارا۔ والی ہند چنت مٹائے، پھڑ شبد تیز کٹارا۔ ساگر

سندھ آپ اُکھوائے، جگت وہائے وہندی دھارا۔ آس نندرا آپ گوائے، چرن چُھہائے دلی دربارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مستوانا کھولے نام بھنڈارا۔ نام بھنڈارا دیوے کھول، پر بھ ساچے بنت بنایا۔ نش اکھر وکھر ایکا بول، راج راجاناں رہیا جگایا۔ آپے تولنہارا تول، تولے سرشٹ سبایا۔ آد انت نہ جائے ڈول، دو جہاناں بنت بنایا۔ سادھاں سنتاں گرواں پیراں سوہے کول، آتم در پھول بھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، شبد بھنڈارا نو کھنڈ پر تھمی تیرا کھول، اپنے ہتھ رکھایا۔

★ ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال جوت سرُپ درشن دے کے درشن سنگھ دلی والے توں کرپان منگائی ★

درشن سنگھ پر بھ درس دکھایا، میلا دھر درگاہی دا۔ کنچن بستر رنگ رنگایا، گر شبد میلا ساچے ماہی دا۔ بستر تن لئے چُھہایا، گر کھیاں لیکھ کٹے لکھ چوراسی پھای دا۔ والی ہند لئے جگایا، ناتا تے جھوٹھی شاہی دا۔ گر سنگت ساچا مان دوایا، شبد دوار آپ اُکھوایا، جن ساچی سیو کمانی دا۔ ساچا مارگ اک دکھایا، سوہنگ منتر جاپ جپایا، دوویں نیز بند کرایا، آتم گورا من بندھایا، دیک جوت جگائی دا۔ اپنا کھنڈا اپنے ہتھ رکھایا، شبد سنگھاسن ہیٹھ دے دباہا، گر سکھ نہ کوئے ہتھ اٹھایا، ایکا شبد کھنڈا چاروں کُنٹ واہی دا۔ جگت شبد جس مات سجایا، آپے اتم ہوئے سہایا، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر کھیاں ساچا ونج کرائے ایکا میلا پر بھ سجن سہیلا گر چیل ایکا دھام سہائی دا۔ گر چیل ساچا میترا، متر پیارے میت۔ کیوں کرے جگت چلترا، کر کایا گوہنڈا ہانڈی سیت۔ امرت آتم ساچا نتر، کایا ہوئے پت پت پُنیت۔ باقی وقت رہ گیا کتر، ڈھیہہ جانے دہرے مندر مسیت۔ گر کھیاں منتر ایکا دیترا، گائے شبد سہاگی گیت۔ نہ کوئی وار نہ کوئی تھترا، اٹھے پہر پت پُنیت۔ باقی وقت رہ گیا کتر، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے جانے اپنا چیتھرا، گر سنگت تیری شبد نریل، پر بھ ساچے گود اٹھایا۔ آپے کرے اپنی مہر، مت بدھ نہ کوئی چترایا۔ چرن لیائے گھیر گھیر، شبد لہنا رہیا چکایا۔ داتا سورا شیر دلیر، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ سوہنگ گرجے ساچا کھر، چاروں کُنٹ پے دھایا۔ لکھ چوراسی ڈھیہہ ڈھیہہ ڈھیہہ، نو کھنڈی خاک اڈایا۔ نہ کوئی دسے سنچھ سویر، سورج چند کھ چُھپایا۔ تارا منڈل اک اندھیر، دیپ لوء دس نہ آیا۔ گر کھیاں چکائے میر تیر، ایکا دھام سہایا۔ پر بھ ابناشی نہ لائے دیر، آتم

پڑدہ دے کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، اپنی ہتھیں اک نریل، پہلی چیترا کایا کھیترا ویکھ وکھانیا۔ جگت نریل بھگت ور، گر سنگت ونڈ ونڈایا۔ چاروں گنٹ
 اگنی جیٹھ، کھجک جیواں رہی تپانیا۔ امرت آتم کایا ویکھ، کسے ہتھ نہ آتیا۔ پر م پر ماتم گرگھ ورا را رہیا ویکھ، جس جن بو جھ بھجھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، گر گوبندا لہنا دینا تانا پیٹا ساچا سوٹا اتم رہیا چکایا۔ گوبند لہنات چکایا، ساچا کھیل کھلایا اے۔ گرگھان گہنا تن پہنایا، شبد نام اکھوایا
 اے۔ آپے نیز تچے درس دکھائے، آتم پڑدہ لاہیا اے۔ شبد تورا گھر راگ الائے، اتم وقت چکایا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 سوہنگ اکھرا ایکا دو دو ایکا میل ملایا اے۔ کھجک کایا لگے سیک، نہ انت کسے چھڈاونا۔ گرگھ ور لے ویکھے بڈھ بیک، اک دھیان لگاونا۔ ساچے نیز رہیا
 ویکھ، پاربرہم برہم سمجھانا۔ نہ کوئی دسے اولیا پیر شیخ، انت پھڑائے دامن۔ اتم مٹی سب دی رکھ، کرے کھیل بھیکھادھاری بھیکھ باون باونا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر شبد دیوے جگت ور، نر نریشا ہو دلیر دھر درگاہی بنائے ساچا ضامن۔ جگت نریل مات وڈیائی، دھر درگاہی فرمانا۔
 کرے کھیل پہلی ویر، پُرکھ ابناشی پتر سگھڑ سیانا۔ آپے جانے انڈج جیرج، اتبج سیتج وچ سامنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک ورتے
 اتم بھانا۔ کھجک بھانا ہتھ، پر بھ شبد ڈور بندھانیا۔ سرب کلا سمرتھ، پر بھ کھجک گھور وکھانیا۔ سرشٹ سبائی پائے نتھ، جو رو زور نہ کوئی چھڈانیا۔ لیکھا ویکھے
 سیاں ساڈھے تن ہتھ، پر بھ لاڑی موت سنگ منگانیا۔ گرگھان دیوے اکتھنا اکھ، پر بھ سوہنگ ساچا جاپ جپانیا۔ سگل و سورے جان لتھ، جو در درشن
 پانیا۔ جگت وکارا دے متھ، گر شبد کرے گڑمانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر چیل سہائے اک گھر، ساچی بنت بنانیا۔ بنت بنائے انت
 کل، جگ جگ بیڑا بنھنا۔ سرشٹ سبائی ول چھل، گرگھ ورا مات مٹنا۔ آپ چلائے کرمی بل، نہ کرمی نیج بیجنا۔ جگت دوتی مٹے سل، در دوارا جس جن
 ملنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنیہڑا ایکا گھلنا۔ شبد سنیہڑا رہیا گھل، جگی جوت اکالیا۔ آپے سے جل تھل، ہر گھٹ میں آپ
 سما لیا۔ ساچی جوتی بل، کھجک رین اندھیری گھٹا کالیا۔ کایا ماٹی ویکھے کھل، ساچا شبد جگت دلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پرگٹ ہو یا
 والی دو جہانیا۔ دو جہانا والی گوبند رایا۔ دوہاں ہتھان رکھے خالی، سرشٹ سبائی شبد بندھایا۔ گرگھان پھل ویکھے کایا ڈالی، امرت میوہ اک کھوایا۔ جگ جگ
 دھارے بھیکھ، بھیکھادھاری بھیکھ وٹایا۔ نہ کوئی جانے کھجک اکال اکالی، روپ کون دوار سہایا۔ مایارانی گر مندر دلالی، ساچا بھوپ منوں بھلایا۔ نہ کوئی

جانے حقِ حلالی، کلج پڑدہ پایا۔ اچے مندر دسن خالی، گر گوہندے مکھ چھپایا۔ پھل نہ دسے کسے ڈالی، چوڑیدار پجامہ پایا۔ کچھ کچھہرا جھوٹھی شالی، تن پڑدہ نہ کسے لگایا۔ ہتھ کڑا نہ دھر دا والی، ساچا تندن تند نہ کسے بندھایا۔ شبد نہ پائی جگت کرپان، اٹھے پہر رہے کایا وچ میان، نہ کوئی جانے جیو نادانی، ننگھا کرے مات صفایا۔ گر مکھ ساچے پتر سُجانی، ترے سو سٹھ ہاڈی ناڑ بہتر جوڑی جوڑی دوتی رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپ اپنا ویس کر، گر گوہندا والی ہندے سد بخشندے ایکا مارگ رہیا لگایا۔ ایکا مارگ گر گوہندا، گر نانک ریت چلایا۔ نہ کوئی کرے کسے نندا، ورن اورن بھیناں بھائیا۔ سرب جیاں پُرکھ ابناشی آپ بخشندا، اٹھاراں ورنناں وچ سمایا۔ جوتی جامہ دھرے ہر مرگندا، گر دسویں جوت جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایکا میلا سچ گھر، سمبل نگری رت سہایا۔ سمبل نگری رت بسنتا، کھڑی مات بھلوٹھی۔ پرگٹ ہو یا ساچا کتنا، کھیل کرائے ستاراں ہاڈی۔ گر مکھ ساچی ناری آپے ہوئے پت پتوئا، لاج رکھائے چرن چھہائی داہری۔ مان دوائے ساچے سنتا، ہوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑی۔ جگو جگ مہما اگتا، وید پُراں رہے پکاری۔ آپے پُرکھ اگم اگمڑا، کھانی بانی نہ پاوے ساری۔ نہ کوئی لئے دم دمڑا، نہ کوئی اٹھے پہر پون چلاری۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوہند ویکھ گھر، بھاگ لگائے کایا محل سچ اٹاری۔ سمبل نگری دھام نیارا، گوہند آپ اپایا۔ آپے لایا مٹی گارا، لہو مجھ سنگ رلایا۔ نہ کوئی جانے ویکھن پر کھنہارا، سرشٹ سبائی بھرم بھلایا۔ جوت جگائے پُرکھ اپارا، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلج اتم ویکھ در، سچ وہارا رہیا کرایا۔ شبد وہار کرائے جگت جگدِسیا۔ ہر منتر دھار چلائے بیس اکیسیا۔ سنگ محمد چار یار مٹائے وچ اُنسیا۔ اٹھ اٹھاراں جل جل دھار، چاروں کُنٹ دھائی دند بتیسیا۔ سمت ستاراں مارے مار، شاہ سلطاناں خالی کھسیا۔ سمت سولاں ہوئے اُجیار، ویکھے کھیل راگ چھتسیا۔ پندراں پندراں ویکھ وچار، اندرے اندر مارے چسیا۔ چوڑاں چوڑاں ہٹ وچ وپار، گر مکھاں آپ کرائے جگت جگدِسیا۔ تیراں تیراں تیری دھار، پر بھ ساچا کسے نہ دیسیا۔ سمبل نگری اپر اپار، پر بھ بیٹھا چڑھ کے ٹیسیا۔ نو در ویکھن جیو گوار، چھتر دسے نہ کسے سپسیا۔ گر مکھاں بیڑا لائے پار، وقت سہائے بیس اکیسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ساچا میلا اک اکیسیا۔ اک اکیسا اکل کل، مات لوک ورتائیندا۔ سولاں کلاول چھل، کایا بھیکھ وٹائیندا۔ دھر درگا ہی اک دوارا بیٹھا مل، آون جاون بنت بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا رنگ وٹائیندا۔ رنگ وٹائے سنگر، گر سنگر مات جنایا۔

پُرکھ ابناشی ایکا سُر، نر نرکارا رہیا جگایا۔ لیکھا چکے چیلّا گر، ناد تورت اِک وجایا۔ شبدی جوتی گیا جُڑ، اکال مورت رُپ سمانیا۔ ساچے چڑھیانیلے گھوڑ، نیلی چھتوں باہر کرانیا۔ تارا منڈل رہیا رُڑھ چند سورج دے دُہانیا۔ پر بھ چرنی اُپر رہیا جُڑ، ہیٹھاں بھار اُٹھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل نگری بھاگ لگایا۔ سمبل نگری سچ تھانو، نتھاویاں دس نہ آیا۔ پُرکھ ابناشی اِک گرام، ساچا نام وسایا۔ امرت پیائے ساچا جام، ترشنا بھکھ رہے نہ رایا۔ آپ سوارے اپنا کام، گر گو بندے مان دوایا۔ گر گھٹھاں پیائے آتم جام، ساچا ناؤں نام اُپایا۔ گنگن پاتالاں ساچا دھام، کایا مندر اِک رکھایا۔ رحیم رحمان ساچا رام گنی غنیمیا آپ اکھوایا۔ لکھ چوڑاسی کرے تام، لاڑی موت رہیا سُنایا۔ دھرم رائے منگے آتم دام، کلج لیکھا رہیا وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر گھٹھ ویکھے اِک در، گر سنگت سنگ رلایا۔ گر گو بندا ساچا چیلّا، جوتی جوت وِچ وسایا۔ سچ دوارا ایکا میلّا، در دوارا ایکا دسیا۔ پُرکھ ابناشی اِک اکیلا، کایا مندر آوسیا۔ گر سنگت ساچا سجن سہیلا، میٹن آیارین اندھیری مسیا۔ جوت سرُپ جگت ابھید، تیر کمانو اِکو کسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر گو بندا اِک گھر گر پورا در گھر ساچے ایکا وسیا۔ گھر دوارا اِک ہے، ایکنکار بنایا۔ آپے ہیٹھا اندر ٹک ہے، دس کسے نہ آیا۔ گر گھ تیری سد رکھے ٹیک ہے، ہتھ کنڈے اُپر لکایا۔ چرن پریتی جو جن گیا لگ ہے، پر بھ شبد سنگھاسن لئے بٹھایا۔ جگت مٹائے ترشنا ترکھ ہے، ساچی سکھیا سکھایا۔ دو جہاناں لیکھا رہیا لکھ ہے، نہ سکے کوئی مٹایا۔ گر سنگت منگی ساچی بھکھ ہے، پر بھ آتم جھولی دے بھرایا۔ درس دیکھنا ساچے نیتر پیکھنا آتم لائے دُئی دوتی وکھ ہے، امرت آتم جام پیایا۔ گر دسمیس ساچا گر پُرکھ ابناشی تیرا ساچا سکھ ہے، بھانا اُپر سیس لکایا۔ تیغ بہادر لیکھ لکھایا شبد ہے، دئی سیس لگایا۔ ماتا گجری اُپر چڑھ ویکھے بُرج ہے، نیتر دس نہ آیا۔ در منگی ساچی بھکھ ہے، لال گودی دے بٹھایا۔ آپے لیکھا لکھنہارا لیکھ ہے، شبد کلمی قلم چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا وقت سہایا۔ گر گو بند ساچا چیلّا، لوک مات اکھوایا۔ گر سنگت تیری جھولی پائی ساچی ویلا، چارے پوت سپوت جھولی پایا۔ کلج انتم آیا ویلا، چارے کوٹاں رہیا جگایا۔ جن بھگتاں ساچا سجن سہیلا، ساڈھے تن ہتھ سپاں رہیا میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گو بندا ویکھ گھر، جگت دتا ساچا ور، سنگھ منجیتا سدا اتینا ساچی سیو لگایا۔ ساچی سیوا آپ لگائی، کلج انتم واریا۔ پرگٹ ہویا دیوی دیوا، نہہکنک نر اوتاریا۔ رسنا کوئی نہ گائے ہر ہر جہوا، جو دھا سورا بکاریا۔ گر گھٹھاں کوستک نیا مستک لائے تھیوا، نورو نور اپاریا۔ جوت نرنجن لکھ

گھٹ گھٹ کرے پرکاسیا۔ ساچا مندر اک سہایا، رسنا گائے سواس سواسیا۔ اندرے اندر میل ملایا، گر پورے بل بل جاسیا۔ ہر مندر نام رکھایا، نہ کوئی جانے پر تھی آکاسیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سد رکھے ساچا واسیا۔ گر سنگت تیری دست، پر بھ ساچے ہتھ اٹھایا۔ دیون آیا دستی دست، سمر تھ کل دکھایا۔ اٹھے پہر مستی مست، انتم کل جو جن درشن پایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گھیاں دیوے مات ور، مکھ سگن گر شبد جگت گڑمایا۔ وڈ وڈیائی دھرنا پت، بخشے چرن سرن سرنایا۔ آپ کرائے اُتپت، میٹنہار آپ اکھوایا۔ آپ بنائے کایا بُت، آپے انتم ڈھایا۔ آپ اُپائے لکھ چوراسی ساچے سٹ، آپے میٹ مٹایا۔ آپ سہائے اپنی رت، رنگ بسنت چڑھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آدانت رچن رچایا۔ سنجگ آد آد اوتارا۔ پاربرہم رپ رپ انوپ اپارا۔ سچ دھرم چار ورن جیکارا۔ ہر جن دیکھے اپنے کرم، ساچا ناتا چرن پیارا۔ اتم ذاتی نام ورن، گوہند لیکھا اپر اپارا۔ ساچے نیتز ہرن پھرن، میٹے اندھ اندھیارا۔ لیکھا چکے مرن ڈرن، پر بھ پایا اگم اپارا۔ ست سچ سرنائی نہہکنک نرائن نر اوتارا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک سہائے بنک دوارا۔ بنک دوار ہر اپارا، اپنا آپ ساجیا۔ جوت سرپ کر آکار، وسے غریب نوازیا۔ شبد رکھے ساچی دھار، مارے ساچی آوازیا۔ پون سرپ ہو آسوار، شبدی پونی اونی گوئی آپ سوارے اپنا کاجیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر بھئے دھار۔ جگ جگ دھارے بھیکھ، بھیکھ وٹائیندا۔ کلج انتم لیا ویکھ، روگ سوگ چنت و جوگ مایا بھرم بھلائیندا۔ نہ کوئی دسے اولیا پیر شیخ، لکھیا انتم یار یاری آپ چکائیندا۔ آپے جانے دھاری کیس دس دسمیس، پنچم پیتا آپ اکھوایا۔ آپے بنے در درویش، موئڈ منڈائے نر نریش، بال اوستھا لٹھ وریس، تیراں تیری دھار وٹائیندا۔ پرگٹ ہو یا ماجھے دیس، سمبل نگری ساچا ویس، گوڑ براہمن سٹ اپائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، بجر کپائی اچاٹلا، شبد پہاڑی دسے قلعہ، پرگٹ ہوئے درس دکھائیندا۔ شبد پہاڑی چار دیوار، قلعہ کوٹ اُساریا۔ اندر وڑیا ہر نرنکار، کسے دس نہ آئے اندر باہر، شبد وہائے ساچی دھار، آپے جانے اپنی کاریا۔ لکھ چوراسی دیکھے نو دوار، شبد سنگھاسن اپر اپاریا۔ گر گھیاں دیوے نام ادھار، ایکاراگ سٹا رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلج انتم ویکھ در، ایکارا بنک دوار کھلا رہیا۔ بنک دوار اک کھلائے، ہوئے شبد جنایا۔ ساچا شبد مردنگ وجائے، چاروں کُنٹ پئے ڈھایا۔ راؤ رنک رہیا اٹھائے، راج راجاناں شاہ سلطاناں در در رہیا پھرایا۔ گر گھیاں بھئے ہتھیں گانا، اتم اُتے برہم گیانا، نام دات جھولی پایا۔ چرن دھوڑ ساچا ایشانا،

ساچا نہاؤن امرت ساچے آتم نیر نہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے گوپی آپے کاہنا، آپے کایا ساچا مندر بن بندرا ساچی سیج وچھائیا۔ ساچی سیجا آتم گھر، پرہ اپنی آپ وچھائیندا۔ گرگھ نہائے ساچے سر، ساچا سنگ نبھائیندا۔ اپنی ہتھیں کھولے در، نام رنگ چٹھائیندا۔ آون جاون چکے ڈر، سنت سہیلا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، انگیکار ہر گردھار جن بھگتاں آپ اھوائیندا۔ بھگت سہیلا ساچا میت، جگ جگ ریت چلائیا۔ آپے پرکھنہار نیت، ہر جن ساچے میل ملائیا۔ بیٹھا رہے سدا انیت، دس کسے نہ آئیا۔ دو جہان سدا انیت، مر کدے نہ جائیا۔ صدی ییسویں رہی بیت، پرہ ساچی رچن رچائیا۔ نہ کوئی دہرا مندر مسیت، اٹھاراں دیوے ڈھایا۔ سواک سنائے سہاگی گیت، سوہنگ اکھر رہیا مات جگائیا۔ چرن چھہائے روڑی سکھر، سمت ائی اپنی دیا کمائیا۔ سنگ محمد چاریاری مکہ مدینہ چرن ہیٹھ چھہائیا۔ نیتز نیر ورو لے اٹھر، اُمت نبی رسولے دے دُہائیا۔ لکھ چوراسی ہونی ستھر، دھرت مات سیج وچھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ انتم ویکھ در، دھرم رائے تیری سیج پتیری لاڑی موت اپنی ہتھیں کرے کڑمائیا۔ کلجگ تیرا انتم ویلا، پرہ ساچا ناتا آپ بھائیندا۔ پرگٹ ہویا گر در چیل، پُرکھ بدھاتا دیا کمائیندا۔ آپ کرایا اپنا میلا، اپنا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے رنگ رنگائیندا۔ ہر ٹھا کر ابناش، جوت پرکاشیا۔ ہر ٹھا کر ابناش، سرب گھٹ واسیا۔ ہر ٹھا کر ابناش، جن بھگتاں داسن داسیا۔ ہر ٹھا کر ابناش، ساچے منڈل پاوے راسیا۔ ہر ٹھا کر ابناش، ویکھے کھیل پنڈت کاشیا۔ ہر ٹھا کر ابناش، پنج چلائے شبد سواسیا۔ ہر ٹھا کر ابناش، میل ملائے پر تھی اکاشیا۔ ہر ٹھا کر ابناش، جوتی جوت سرُپ ہر، آد پُرکھ پُرکھ ابناشیا۔ ہر ٹھا کر رتناگرا، ہر گھٹ جوت بلوئے۔ کایا ہائی ڈونگھا ساگرا، سیج وست نہ جانے کوئے۔ امرت بھریا ایک گاگرا، ہر بن اور نہ دیوے کوئے۔ ہر جن بنے سیج سوداگرا، دُرمت میل پاپاں دھوئے۔ بیٹھا رہے اک اگاگرا، نرمل جوتی رہیا بلوئے۔ نرمل کرم کرے اگاگرا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا میلا میل ملائے گھر اک وسائے دوئے۔ ایک گھر ایک واس، ایک آپ رکھائیا۔ ایک منڈل ایک راس، ایک بوجھ بوجھائیا۔ ایک پون ایک سواس، ایک پون چلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ انتم ویکھ در، ساچی رچن رہیا رچائیا۔

☆ ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال اکال تخت امرتسر واسطے شبد ☆

اکال تخت پر بھ تخت رچایا، شبدی بنت بنایا۔ لوک ماتی باڈی کوئے نہ لایا، دس کسے نہ آیا۔ تن سو سٹھ ہاڈی جوڑ جڑایا، ناڑی بہتر تانا پیٹا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا تخت سہانیا۔ تخت رکھایا سچ رنگ، ہر ساچے شاہ سلطانیا۔ دھر درگاہی ایک منگ، نہ کوئی دسے ہور نشانیا۔ شبد رنگیلا سچ پلنگ، ہر ساچا آپ وچھانیا۔ چارے کٹناں امرت دھارا گنگ، پون ٹھنڈی ٹھار رکھانیا۔ وجے شبد انادی مردنگ، ہر ایک تال وجانیا۔ آپے وسے انگ سنگ، چارے کٹناں ویکھ وکھانیا۔ کوئی نہ دسے بھکھ ننگ، نہ منگے پیسے دھیلے دوانی چوانیا۔ سچ دوارا بیٹھا لنگھ، اٹھے پھر شبد کہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک بخشے جگت نشانیا۔ اکال تخت تخت اکال کون دوار بنائیندا۔ کون کرے کرائے پرتپال، کون دھام سہائیندا۔ کون وچھائے اُپر دوشال، کون سنگھاسن لائیندا۔ کون رنگ چڑھائے گلال، کون روپ وٹائیندا۔ کون سہائے ساچا تال، امرت نام رکھائیندا۔ کون مارے شبد اچھال، سچ موتی باہر کڈھائیندا۔ کون توڑے جگت جنجال، کال مہاکال نیڑ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کلجگ انتم ویکھ در، آپ اپنا آپ وٹائیندا۔ تخت اکال جوت اکالی، ہر ہر مات جگانیا۔ ایک منگے شبد دلالی، دوسر دست نہ پایا۔ آتم وجے ساچا تالی، ڈھولک چھیننا نہ کوئی وجانیا۔ اُچے مندر دسن خالی، ساچے نینا نہ درشن پایا۔ نیلے بستر رنگ رنگیلا کالی، کالی دھار وہانیا۔ پُرکھ ابناشی اولڑی چالی، دیپک جوت جگے نرالی، سچ سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ اٹھے پھر سدا پرتپالی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے کھیل ہر رگھرائیا۔ اکال تخت کل کالا بانا، نیلی دھار وہائیندا۔ کون گیانی سنگھڑ سیانا، گر گوہندا درشن پائیندا۔ کون بدھی جگت بیک آتم جانے برہم گیانا، آتم حرص مٹائیندا۔ کون پھڑے تیر کمانا، شبد نشانہ اک رکھائیندا۔ کون جگے جوت مہانا، گر وگرنتھ بتلائیندا۔ کون روپ سری بھگوانا، اکال تخت سہائیندا۔ کون بنھے ہتھیں گانا، ویکھ وقت جنائیندا۔ کون سرور سچ ایشانا، میل دُرمات گوائیندا۔ کون آتم پینا کھانا، ترشنا بھکھ مٹائیندا۔ کون شبد گر منتر جگت بانا، لوآں پُریاں پار کرائیندا۔ کون دکھائے سچ کُکانا، ذات پاتی بھيو مٹائیندا۔ کون سنائے ساچا گانا، راگ چھتیس کون لائیندا۔ کون بتائے اپنا بھانا، دند بتیس کون سہائیندا۔ کون بنائے راجا رانا، گنو غریباں مان دوائیندا۔ کون سو ہوئے جانی جانا، کون راج کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ہر مندر ویکھ وکھائیندا۔ ہر مندر محل اپار، کون بنائیندا۔ کون رہیا نیہہ اُسار، در

دروازہ کون لگانیندا۔ کون امرت دیوے دھار، بوند سوانتی کھ چوانیندا۔ کون کھولے بند کواڑ، اک اکانتی کھیل رچانیندا۔ کون مٹائے پنچم دھاڑ، پنچم میل ملائیندا۔ کون پنچم دیوے ساڑ، کون پنچم جوت جگانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر گوبندا لیکھ در، دھر فرمانا حکم جنائیندا۔ دھر فرمانا ہر بھگوان، شبد لیکھ لکھائیا۔ سمبل نگری ہر مہربان، ایکا جوت جگانیا۔ نو کھنڈ پر تھمی ویکھنا مار دھیان، کون دھام سہائیا۔ ستاں دیپاں کون نشان، گر گوبندا لیکھ لکھائیا۔ کہانی بانی ہوئے حیران، والی ہند دس نہ آتیا۔ سرب جیاں پر بھ جانی جان، آتم چند رہیا مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، شبد سنیہڑا در گھلائیا۔ شبد سنیہڑا آئے در، لے کے دھر فرمانا۔ امرت آتم ویکھے سر، سر امرت کون ٹکانا۔ کون بھنڈارے رہیا بھر، دیوے سچا دانا۔ نہ جنم نہ جائے مر، کھیلے کھیل مہانا۔ سمبل نگری ملیا ور، پرگٹ ہوئے نہ کھنک بلی بلوانا۔ آپ چکایا اپنا ڈر، جگت بھے وچ رکھانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، شبد سنیہڑا دیوے ور، گھر مندر کھوج کھجانا۔ ہر مندر چار دواری، چار دروازیا۔ کون دوارے رہیا تیج سواری، مارے آوازیا۔ نیلے گھوڑے کر سواری، دوڑائے وڈ راجن راجیا۔ چاروں کٹ دہ دشا رہیا وچاری، پرکھ ابناشی ساچا ساجن ساچیا۔ آپے جانے اپنی دھاری، پرکھ اگٹرا اگٹری کاری، کرے کرائے اپنا کاجیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سر امرت ویکھے شبد اڈاری، کون دوارا کون رہیا اڈائیا۔ کون گھوڑے ہو آسوارا، پر بھ ویکھے تھاوں تھانیا۔ کون کھنڈا شبد دو دھارا، آتم لیکھا رہیا چکائیا۔ کون جوتی ہر نرنکار، لوک ماتی دیا کمائیا۔ کون کلکتی لے اوتار، ورن گوتی دے مٹائیا۔ کون بنکی سوہے دوار، ہر رسنا شبد الائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا لیکھ لکھت واک، در دوارے رہیا پوجائیا۔ گوہند گرو کل جامہ پایا، الہر وریس ندھانی۔ سرشٹ سبائی نند لگایا، بھرم بھلائے وڈ وڈ گیانی۔ سگلی چند نہ کوئے مٹایا، پڑھ پڑھ تھکے وڈ ودوانی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہاڑ ستاراں لیکھ اٹھاراں مارے تیر کانی۔ تیر کانی لگے تن، ہوئے آتم گھاتیا۔ جگت منوآ دیوے ڈن، ہر کھیل کملاپاتیا۔ دوس دہاڑے لائے سنھ، کلج رین اندھیری راتیا۔ مایا ممتا اکٹھا کیتا دھن، انتم پینا ڈوگھے کھاتیا۔ سمت ستاراں دیوے بھن، لیکھا چکے ذات پاتیا۔ سمت سولاں بیڑا بنھ، آپ نبھائے اپنا ساتھیا۔ پار بیاسوں چاڑھے چن، ہر ہر تریلوکی ناتھیا۔ منڈپ ماڑی کھن کھن، نہ کوئی گرنتھی گائے گاتھیا۔ بھانڈا بھرم پر بھ دیوے بھن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا لکھنہار مستک ماتھیا۔ سمبل نگر بھو گھلاؤنا، آتم گیان وچاری۔ پرکھ ابناشی دھام سہاؤنا،

کرے کھیل نیاری۔ بیس اکیسا ہر اکھواؤنا، آپے رام مُراری۔ راگ چھتیسا لیکھ چکاؤنا، اک شبد جیکاری۔ ورن گوت کوئی رہن نہ پاؤنا، آپے جانے کیسا دھاری۔ سرن ورن پر بھ اک رکھاؤنا، چار ورن پٹی یاری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آتم لیکھا ویکھ در، سمبل نگری اک اگری ویکھے چار دھاری۔ چار دھاری کایا ماٹ، کون کوٹ اپائی۔ کون تیرتھ ساچا تاٹ، امرت گھٹ پیائی۔ کون دُرمت میل دیوے کاٹ، سچ سیرت گھ چوائی۔ کون دپیک جوت لاٹ، کایا ماٹ جگائی۔ تخت اکال کون ونج ساچے ہاٹ، کون مات کرائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دُھر شبد منگے اک ور، بھيو ابھیدا بھيو گھلایا۔

★ ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ڈاکٹر راجندر پراساد واسطے شبد لکھایا ہر بھگت دوار جیٹھووال ★

والی ہند اٹھ جاگ، پر بھ انتم وار جگائے۔ ہنس بنا کلجک کاگ، در دوارے درشن پائے۔ آتم اُتجے اک ویراگ، پر بھ چرنی چت لائے۔ دُرمت میل دھوے داغ، اپنی سرن لگائے۔ دپیک جوتی جگے چراغ، ہرن پھرن گھلایے۔ شبد سرُپ پکڑے واگ، سچ سنیہہرا رہیا گھلایے۔ اُسوتن بُجھائے ترشنا آگ، بیڑا بنھ وکھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے سدا رہیا جاگ، گرگھ ساچے رہیا جگائے۔ والی ہند شاہ بھیکھن، ویلا انتم آیا۔ آپے جانے ہر جگدیشن، جگا جگنتر بنت بنایا۔ سرشٹ سبائی پیسے پیسن، جیو جنت ہوئے ہلکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، اُسوتن در دوارے دیوے چرن پُجھایا۔ اُسوتن وقت سہاؤنا، والی ہند سد مانیا۔ پر بھ ابناشی چرن پُجھواؤنا، دلی در در بنایا۔ ساچا تخت اک سہاؤنا، دُھر در گاہی دُھر فرمانیا۔ شبد جنائی تھکم سناؤنا، کرنا گھر پروانیا۔ دین الاهی میٹ مٹاؤنا، نہ کوئی دپسے پنچ شیطانی۔ اوچاں نیچاں اک کراؤنا، راجا رانا تختوں لاہنا، مارے شبد تیر نشانہ، شاہ سلطانا مان گوانیا۔ سمت اٹھاراں خاک رلاؤنا، گرگھماں بخشے ایکا چرن دھیانیا۔ پاکی پاک آپ اکھواؤنا، ساچا ساتی ایکا امرت جام پیواؤنا، آتم کھولے بند تاکی، نوری جوت سوچھ سرُپ درس دکھاؤن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھن آئے جگت در، نہ بنامات نادانیا۔ اُسوتن دس تیس، آئے بنک دوار۔ شبد جھلے ساچا سیس، نہ کوئی جانے جیو گوار۔ لہنا دینا بیس اکیس، رکھے سر اُدھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے

پنچم مکھ پنچم تاج، سوہنگ اڈے ساچا باز، دُھر درگاہی ایکا کاج، جوت نرنجن کھولے پاج، شبد رچائے مات کاج، ساچا گیت گوہند ایکا گائیا۔ گیت گوہند ایکا گائے، شبد اناد سہاگی۔ والی ہند رہیا اٹھائے، پر بھ کھو جے جوہ پنڈ برہمنڈ برہمادی۔ پُرکھ ابناشی تٹھا دیا کمائی میل ملائے مُراری کرشن ہر مادھو مادھی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، آپے جانے اپنی ہادی۔

★ ۱۷ ہاڈ ۲۰۱۳ بکرمی سنت کرپال سنگھ دئی والے نوں شبد بھجیا جیٹھووال توں ★

شبد وچولے سنت کرپال، ایکا شبد جنائیا۔ اَسودو آئے دین دیال، وجے شبد ودھائیا۔ آپے چلے نال نال، پلا اپنا آپ پھڑائیا۔ آپے جانے کون دلال، کون راہ دکھائیا۔ کون توڑے جگت جنجال، شاہ سلطانا میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در دوارے رہیا جنائیا۔ در دوار سنت کرپال، پُرکھ ابناشی آئے۔ کھیلے کھیل کال اکال، گھٹ گھٹ واس رکھائے۔ جگت چلے اولڑی چال، پر تھی آکاش سمائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ وچولا رہیا جگائے۔ شبد وچولا سچ ہے، نہ بھلے بھلنہار۔ جیو جنت قول اقرار کچ ہے، ورتے وچ سنسار۔ نو دوارے جو جن رہے نچ ہے، انت نہ اترے پار۔ آتم ہر دے گیان گر جس جن لیا واج ہے، دُھر شبد کرے پروان۔ نام وچولا سچو سچ ہے، میل ملائے آن۔ شاہ سلطانا کوائے نہ سکے سچ ہے، گر پورے رکھی آن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنیہڑا دیوے ور، لیکھا دُھر فرمان۔ پنچھی بھادروں ملنا شاہ، ساچا بھو گھلاونا۔ پرگٹ ہويا بھگت ملاح، جس جن بنھے لونا۔ اَسوتن پکڑے بانہہ، حال مُریداں اک سناونا۔ سدا سہیلا دیوے ٹھنڈی چھاں، نام شہیداں وچ رکھاونا۔ گر چرن وٹھوں بل بل جاں، دیدا سدا اک رکھاونا۔ اک سناونا ساچا ناں، سوہنگ جاپ جپاونا۔ سرشٹ سبائی پتا ماں، ایکا ایک آپ اکھاونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایکا میل ملاونا۔

☆ ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۳ کرمی ہر بھگت دوار جیٹووال ضلع امرتسر ☆

ہر جوت پرکاش، سرشٹ سبایا۔ ہر جوت سچ راس، دیکھ دکھایا۔ ہر جوت پر تھی آکاش، بھیونہ رایا۔ ہر جوت پرکاش، لکھ چوڑاسی وچ سمایا۔ ہر جوت ہر جن وسے پاس، ایکا ایک کرے رُشایا۔ ہر جوت گرگھ ورلے رکھے واس، باہر کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں ونڈ ونڈایا۔ ہر جوت اکال، عقل کلا بھر پوریا۔ جگا جگنت مار اُچھال، شبد چلائے نادی توریا۔ سنت سہیلے آپے پال، آسا منسا پوریا۔ ہر جن گود اٹھائے لال، آتم جوتی جوت نوریا۔ آپے شاہ آپے کنگال، آپے نیرن نیرن دُورن دُوریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر حاضر حضوریا۔ ہر سنگت ساچا داس، ساچی سیو کمائندا۔ لکھ چوڑاسی توڑے پھاس، جگت جنجال کٹ دکھائندا۔ گرگھ گرگھ نہ ہوئے اداس، ہڈ ماس ناڑی لیکھے لائندا۔ گائے سد رسن سواس، تن مندر وچ بہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، لکھ چوڑاسی کلجک پھاسی اپنے ہتھ رکھائندا۔ لکھ چوڑاسی رووے نار، کلجک اتم پینی مار، گر پیر نہ کوئے سہایا۔ مایا جھولے اپر اپار، گرگھماں کرے سدا نمسکار، اپنا رنگ دکھایا۔ کلنی توڑا شبد اپار، جوتی جوڑا ہر نرنکار، اپنا میل ملایا۔ نیلی چھتوں آیا باہر، ایکا جوتی نور اپار، پر بھ ہو یا وچ سنسار، ورن گوتی دئے مٹایا۔ برہمنڈی پائے آپ وچار، بھیکھ پکھنڈا دئے مٹایا۔ شبد ڈنڈی ہتھ کٹار، دیکھے کھیل ہر نرنکار، دس کسے نہ آیا۔ گرگھماں کر شبد پیار، ایکا دیوے نام ادھار، ہاڑ ستاراں خوشی منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نہہکلنک نرائن نر، آتم گھمنڈی دیوے در دُرکایا۔ اپنا رنگ رُپ وٹایا۔ ریکھ نہ کوئے مٹایا۔ گر گو بندے لیکھ لکھایا۔ لیکھا لکھنہار آپ اکھوایا۔ شبد لیکھا آپ لکھایا۔ کرمی کرم کمایا۔ گرگھ ساچے مانس دیہی دیوے جام، آتم بھرم چُکایا۔ دُئی دوتی بھرم مٹایا۔ گر مندر رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا مارگ رہیا لگایا۔ شبد سنگھاسن بیٹھ کرتار، جوت سرُپی کر آکار۔ پنجاں تتاں وسے باہر، آپے وسے ادھو چکار۔ چوتھے گھر کر وچار۔ تن اُپر تن نیچے، ساچا محل لیا اُسار۔ ہر جن ساچا سچ پتہجے، درس دکھائے نین تہجے، سولاں کر تن شنگار۔ بھگت بھکھاری کھڑا دلہیزے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اٹھے پہر واجاں رہیا مار۔ اٹھے پہر آپ جگائے، ہوئے خبردار۔ گرگھ سوئے لئے اٹھائے، چاروں کُنٹ دیوے پہرہ۔ دھرم رائے سیس نوئے، دیکھے در دوارا۔ پُرکھ ابناشی جامہ پائے، نہہکلنکی کھیل اپارا۔ ست سنتو کھی نام چپائے، سوہنگ ساچی دھارا۔ پُریاں لوآں رہیا ہلائے،

شبد سَنگھاسن مات اپارا۔ راجا اندر در گُرائے، اتم آیا پار کنارہ۔ جٹا جوٹ شو شکر رہیا گُرائے، جگت جگدیشا مارے ایک شبد ہلارا۔ برہما چارے گھ دکھائے، اٹھے نیتز بند کرائے، نہ کوئی پاوے سارا۔ پُرکھ ابناشی دیا کمائے، جوت سروپی جامہ پائے، نہہکنک لئے اوتارا۔ گر گوبند نال رلائے، سال بارواں عُم کرائے، پچھلا لہنا مول چکائے، جوتی نور وِج کُکائے، اٹھے پہر کدے نہ ہوئے باہرا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَنگھ پورن بھریا جگت جھنڈارا۔ پورن جوتی وِج دھر، پر بھ ساچی ریت چلائی۔ مانک موتی سچ گھر، شبد رہیا بھرائیا۔ دُرمت میل گئی دھوتی، پر بھ نورو نور کرائیا۔ سَنگھ پال پر بھ پکڑ اٹھایا ، سچ وست پر بھ تیری جھولی پائی۔ دوسر کسے دس نہ آئی، نو دوارے نکلی واسنا، گھر دسواں اک دکھائی۔ ناتا توڑے ہڈ ماس ناڑی بوٹی، ست پُرکھ ساچا نور کرائیا۔ سادھ سنت در در گھر گھر بھوں بھوں تھکے کوٹن کوٹی، راہ ساچا ہتھ نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھساں دیوے ور، لکھ چوراسی رہیا کٹائی۔ لکھ چوراسی چرن داسی، پر بھ ہر گھٹ اپنی آپ بنائیدا۔ ہر گھٹ اندر رکھے داسی، ساچا حکم جنائیدا۔ دیکھے کھیل پر تھی آکاشی پُریاں لو آں وِج سمائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، شبد سَنگھاسن اک گھر اتم سچ وِچھائیدا۔ اتم سچا شبد رنگیا، لال رنگ امولا۔ اپنی ہتھیں پردہ پایا، گرگھ بنیا در دوارے گولا۔ چڑھدی کلا آپ چڑھایا، جوت جگائے کلا سولا۔ اتم پردہ آپے لاہیا، شبد سروپی آپے بولا۔ اندر وڑدا دس نہ آیا، بھاگ لگایا کایا چولا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر چیللا اپنے رنگ رنگیا۔ سَنگھ ساچا دھن ہے، سدا سدا وڈیائی۔ سَنگھ ساچا دھن ہے، جگا جگنتر بنت بنائی۔ سَنگھ ساچا دھن ہے، گرگھساں بیڑا رہیا بندھائی۔ سَنگھ ساچا دھن ہے، ہوئے دُکھ روگ رہیا مٹائی۔ سَنگھ ساچا دھن ہے، سُپھل کُکھا رہیا کرائیا۔ سَنگھ ساچا دھن ہے، اُجل مکھامات کرائیا۔ سَنگھ ساچا دھن ہے، اپنے ہتھ رکھے وڈیائی۔ گرگھ ساچا دھن ہے، چرن گرگھ نمسکاریا۔ گرگھ ساچا دھن ہے، پار کرائے سرب پرواریا۔ گرگھ ساچا دھن ہے، پر بھ بہائے چرن دواریا۔ گرگھ ساچا دھن ہے، ملے میل پُرکھ بھتاریا۔ گرگھ ساچا دھن ہے، ساچی ناری کرے کنت پیاریا۔ گرگھ ساچا دھن ہے، کل انت نہ پاراواریا۔ سَنگھ ساچا دھن ہے، پھڑ ہتھ تیز کٹاریا۔ گرگھ ساچا دھن ہے، سد سے باہر نو دواریا۔ گرگھ ساچا دھن ہے، کرے وِج سچا شبد وِجاریا۔ گرگھ ساچا دھن ہے، پر بھ کرمی کرم وِچاریا۔ گرگھ ساچا دھن ہے، اپنا بیڑا رہیا بنھ ہے، پر بھ ساچا بھار اٹھا رہیا۔ گرگھ ساچا دھن ہے، جوتی جوت سروپ ہر، دُھنی ناد وجائے اپرا پاریا۔ سچ گھر دسیا آپ، اپنا گھر پچھانیا۔ سچ گھر دسیا آپ، اپنا

جاپ جپانیا۔ سچ گھر وسیا آپ، کھیلے کھیل مہانیا۔ سچ گھر وسیا آپ، دس نہ آئے راجے رانیا۔ سچ گھر وسیا آپ، آپے ورتے اپنے بھانیا۔ سچ گھر وسیا آپ، بھو نہ پائے کوئی سنگھڑ سیانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک بھنے جیوں بھٹھیلے دانیاں۔ سچ گھر وسیا آپ، سچ سکھدایا۔ سچ گھر وسیا آپ، گرکھاں رہیا بھو گھلایا۔ سچ گھر وسیا آپ، ہوئے دکھاں رہیا مٹایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اگی سکھاں رہیا مان دوايا۔ اگی سکھ ایکا در، ایکا گھر سہا گیا۔ دھر درگا ہی ملیا ور، سوئی قسمت جا گیا۔ شبد بھنڈارا رہیا بھر، وجے ناد انادیا۔ آؤنا جانا ٹھکے ڈر، ملے میل برہادیا۔ اک سہائے ساچا در، شبد جنائے بودھ اگا دھیا۔ آپ وسائے اپنا گھر، ہر ملیا مادھو مادھیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بیس دس ہس ہس لیکھ لکھایا نس نس، گرکھ جس جن رسن ارادھیا۔ سول ستاراں ستاراں سول، پر بھ اپنی ہتھیں رہیا وجانیا۔ آپے وسے سدا کول، سمر تھی بنت بنانیا۔ اندر مندر پردہ کھول، اکھ کتھا رہیا جنانیا۔ نام وجائے مردنگ ڈھول، آپ اپنی دیا کمائیا۔ شبد سرؤپی کرے چول، ساچا سنگ نبھانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایکا رنگن رنگ رنگانیا۔ سول ستاراں ستاراں سول، سخی کرم وچاریا۔ آتم پردہ سب دا پھول، ساچا لیکھ لکھا رہیا۔ آدانت نہ جائے ڈول، سرشٹ سبائی ڈلھا رہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، منمکھاں سد بھلا رہیا۔ سول ستار نام اجیار، پر بھ ساچا مات کرائیا۔ پنچم پنچم وسے باہر، پنچم وچ سما یا۔ پنچم گپت کپتا ظاہر، پنچم رنگ رنگانیا۔ پنچم دیوے امرت دھار، پنچم شبد کھنڈا ہتھ وکھانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، ساچا لیکھا آپ لکھانیا۔ لیکھا کھنہار ہر سوامیا۔ گرکھاں کرے تن شنگار، سدا نہ کامیا۔ ونج کرائے اک وپار، ہر گھٹ انتر جامیا۔ شبد گھوڑے ہو آسوار، وجائے ڈنک سچ دامیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پنچم مپتا اک در، آپ بہائے سچی سرکار۔ سچی سرکار سچی شاہی، کلجک بنت بنانیدا۔ پنچم میلا ساچے ماہی، ساچا حکم جنانیدا۔ درس دکھائے تھانوں تھائیں، اپنے رنگ رنگانیدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم مپتا اچرج ریتا، آپے کرے پتت پٹنیتا، ساچا دہرا کایا مندر مسپتا، ایکا راگ سنانیدا۔ آپے راگ دھن، اناد شبد جنانیا۔ آپے توڑے سن من، بند کوڑی کھول رکھانیا۔ سنت سہیلے ساچے چن، ستاراں ہاڑی جوت جگانیا۔ آپے کرے چھان پُن، چچھے اگاڑ پھرے رگھرانیا۔ کون جانے پر بھ تیرے گن، اوگن سرشٹ سبائی گونتا گن جنانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرکھاں دیوے جگت ور، بھگت بھگوت مات وڈیانیا۔ سنگھ کیشن شبد کرپان، پر بھ ساچے تن پہنایا۔ آپ دکھائے دھرم نشان، درس

دکھائے سری بھگوان، گوپی کاہناروپ وٹائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر میلا سچ سُبھائی۔ پال سنگھ نہ ہوئے اوہلے، پُرکھ ابناشی وسیا کولے، بھاگ لگائے کایا چولے، آپ اٹھائے گرکھاں ڈولے، سچ کھار اکھوائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرکھ ساچے سنت سہیلے اپنے رنگ رنگائی۔ سنگھ نصیب ہر قریب، در دہلیز سہائیندا۔ آتم نیچے ساچا نیچ، امرت پھل لگائیندا۔ درس دکھائے دوس تیچے، ساچی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی رنگن رنگ رنگائیندا۔ نردھن مان دیوے بلکاری۔ شبد نشان جھلے سنساری۔ وچ جہان ہوئے اُجیاری۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اڈائے شبد سچی اڈاری۔ شبد اڈاری آپ اڈائے، گرکھ بال انجانا۔ نام ڈوری تند بندھائے، نہ کوئی جانے سگھڑ سیانا۔ سوہنگ تند ناؤں رکھائے، سرب جیاں پر بھ جانی جانا۔ بند بند پر بھ بٹھ وکھائے، ویکھے کھانی کھانا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، بلونت کنت بالی بالا بڈھ سگھڑ سیانا۔ کنت ہنڈھایا آتم تیچ، درس دوس رین مستانی۔ شبد سُنئیہڑا رہیا بھیج، نہ کوئی جانے جگت ودوانی۔ ہر پھولن برکھا ساچی تیچ، دُھر درگاہی اک نشانی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھاں دیوے بھیٹ چرن سرن سچی قُربانی۔ گرکھ تیری قُربانی، گر چرن پریت لگایا۔ لیکھا کھے دو جہانی، ساچا سُنٹ آپ اکھوایا۔ در دوارے در گھر ساچے دیوے مانی، گت مت ساچی رہیا جنایا۔ آپے جوتی نُوُر پرکاش کوٹن بھانی، ساچا چند رہیا چڑھایا۔ ایک اکھڑ سنائے ساچی بانی، کایا رنگن رنگائی۔ چھاچھ ورو لے تن پائے نام ساچی مدھانی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وکھائے سچا گھر، ہرجن پائے پد زبانی۔ اکی سکھ اینکار۔ اک اگلا ساچی دھار۔ دُو جاسائے جگت محلہ، شبد بھرے بھنڈار۔ تیجا ویکھے جل تھلا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ۔ چوہتا گرکھ ور لے مات ملا، دُھنی ناد اپر اپار۔ ستواں گھر ست پُرکھ ایک ملا، جوتی نُوُر کر آکار۔ اٹھ اٹھواں گھر کایا اٹھاں تتاں رلا، من مت بڈھ نال پیار۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش کرے شنکار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ناویں نُو دوارے ویکھ گھر، دسویں کھولے بند کواڑ۔ دسویں گھر سچ نشانی، پر بھ ساچے اک رکھائیا۔ گرکھ جانے آتم بانی، ہوئے برہم جنایا۔ اک گیاراں نہ کوئی جانے مات نشانی، پر بھ دھارا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ایک اوٹ چوٹ اپنی ہتھیں لائی۔ دس اک گیاراں گرکھ بولی۔ دس دو باراں ساچی دھارا آپ نولیا۔ دس تن تیراں آپے تارے کر کر مہریا، آپے اندر مندر کُنڈا کھولیا۔ چوڈاں دس چار پر بھ کرے وچار، ہر میلا کلا سولیا۔ دس پنچ پنڈراں پر بھ جانے آتم اندر دُو گکھی کندراں،

کدے نہ ڈولیا۔ سولوں دس چھ پر بھو لگا نینہ، سچ دوارا ایک کھولیا۔ دس ست ستاراں ہر ملیا میت مرار، شبد چور گھر ایک بولیا۔ دس اٹھ اٹھاراں گرکھاں
 کرے پیارا، چرن پریتی گھول گھولیا۔ اُنی دس نو دہ دشا پر بھ رہیا بھوں، چارے کوٹاں پھولن پھولیا۔ دس دس بیس گرکھاں پیسن رہیا پیسن، دُھر درگا ہی
 بن وچولیا۔ بیس اک اکی گرکھاں دھار دتے نکلی، نہ کوئی مات مُنی رکھی، کایا پردہ کسے نہ پھولیا۔ گرگھ تیری ساچی دھار، پر بھ ساچا مات چلائیندا۔ جگت
 چاہ نہ کر پیار، مایا متا منوں تچائیندا۔ شبد ویاہ بے پرواہ، تن شنکار اپنی ہتھیں آپ کرائیندا۔ ہر جن ساچا کوئے نہ کرے نانہ، ناری جوتی اک ویائیندا۔ آتم
 گوتی پکڑے بانہ، سرت سوانی سوئی آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک ایک دھام سہائیندا۔ گرگھ سویا مات اٹھائے، ہر
 ساچی بنت بنائیا۔ پھڑ پھڑ باہوں راہے پائے، دیوے مات ودھائیا۔ ساچا ناؤں نام جنائے، کٹے جم کی پھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کلجک میٹن آیا مستک کھیا کھی کالی پھایا۔ لیکھا لیکھ میٹ مٹائے میٹنہاریا۔ کھیوٹ کھیٹ کھیٹ آپ اکھوائے، سرشٹ سبائی پار کرائے، آپے بیٹی بیٹا پتا
 مات سٹ پوت اکھوائے، دیوے نام سہاریا۔ ست ست ستونٹ جگا جگنتر جامہ پائے، بھیکھی بھیکھ وٹا رہیا۔ نہ کوئی جانے وار تھت، اپنا آپ رہیا جت،
 سرشٹ سبائی ساچا ہت، سنجگ اپنے ہتھ رکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیرا اتم ویکھ گرکھاں ملیا سجن سہیلا، ساچا کھیڑا شبد
 جنا رہیا۔ رسنا چاہ جگت تچ، پر بھ ساچی سبجے چڑھنا بھج، اتم ویلا نیڑے آیا۔ در دوارے پردے لئے کج، جگت جھیرا رہیا مٹایا۔ گھر گھر خالی دے سے چھانی
 چھج، ناری کھونت نہ کوئی ہنڈھایا۔ دھی جوائی نہ دیوے کوئی داچ، گرگھ ساچے پُرکھ ابناشی اک آواز لگایا۔ شبد سنگھاسن ساچا ڈھایا۔ بھاگ لگایا دیس ماجھ،
 جوت زرنجن ڈگمگایا۔ ساچا انجن نیتر پایا، کجل دھار اک رکھایا۔ بنک دوارے رہیا سچ، شبد گھنا تن پہنایا۔ سچ ناری گھر تیجے بہنا، ساچا حکم سٹنایا۔ لہنا دینا مول
 چکائے، بھینا بھنیا ساک تڑایا۔ دھرم رائے دی پاڑے وئی، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے سنت سہیلے،
 آپ کرائے اپنے میلے، ناری کھونت آپ اکھوایا۔ نار سہاگن گائے گیت، گرگھ ساچی ناریا۔ پر بھ چرن کول کل لگی پریت، اترے پار کناریا۔ اٹھے پہر
 وسے چیت، ہر ساچا میت مُراریا۔ دوس رین سوں نہ سکے، سورہے پہریداریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد شنکار اک کرارہیا۔
 سوہنگ گل ہار لٹکائے، کلجک تیری اتم واریا۔ سوہنگ ہار تن اپار، پر بھ ساچا آپ جھہائیندا۔ کوئی نہ ویکھے جیو سنسار، اندرے اندر دھار بٹھائیندا۔ ڈوری

پائے پر اپار، اپنی ہتھیں گنڈھ دوایندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ وسائے اک گھر، ساچی سیجا آپ بہانیدا۔ ساچی سیجا آتم سکھ، گرگھ ساچے مانیا۔ جگت ترشنا مٹی بھگھ، ہر پایاگن ندھانیا۔ شبد سپوتا آیا گھ، بال بالی بال نادانیا۔ جوت زرنجن ویکھے گھ، مٹے رین اندھیری اندھ اندھیانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا در کرے پروانیا۔ ہر در ہووے پروان، ساچا دھرم کمانیا۔ اٹھے پہر نگاہان، گرگھیاں آپ اکھوانیا۔ چاروں کُنٹ ویکھے مار دھیان، گلیا کوئے رہن نہ پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کایا مندر ویکھے سچ مکان، سچ محلے آسن لایا۔ آسن لایا آپ پر بھ، اپنی سچ وچھانیدا۔ اُلٹی کرے کول نہ، امرت گھ چوانیدا۔ پنچ وکارا لئے دب، شبد تیر چلانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، درس دکھائے پرگٹ جھب، سنساروگ مٹانیدا۔ سنساروگ جگت ہتھیار، گھر گھر اندر لگیا۔ بھرے بھلے جیو گوار، دیپک جوت کسے نہ جگیا۔ گرگھ ورلے چرن دوار، شبد بھائے ساچا تگیا۔ ونج کرائے اک وپار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وڈ داتا سورا سرگیا۔ ہر سورا سرگ، سچ گھر وسیا۔ سد سے اُپر شاہ رگ، سچ مندر بہہ بہہ ہسیا۔ دیپک جوتی رہی جگ، شبد انادی ہر گھر ہسیا۔ جگت نہ دے ترشنا گت، پنچ وکارا جائے نسیا۔ شبد سنگھاسن ہر چرن لگ، لے آتم رس رسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جن بھگتاں دیوے اک ور، سچ سرنائی جو جن لگیا۔

★ ۱۸ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال نشان صاحب دے پاس ست رنگا چووی ہتھ اُچا ہے وہار ہویا ★

ساڈھے تن ہتھ جیا دان، پر بھ دیوے سرشٹ سبایا۔ چوہی ہتھ مات نشان، اچا لمار ہیا رکھایا۔ ستاں دیپاں اک دھیان، پُرکھ ابناشی آپ کرایا۔ اک اڈائے شبد بان، چارے کُنٹاں ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کوٹن کوٹی جنم بھوانیا۔ جگت نشانہ سنجگ، گر پورے بنت بنایا۔ کلج اودھ گئی پگ، نوری نورے جوت جگایا۔ منمکھ جیو جوٹھی جھوٹھی چوگ رہیا چگ، شبد چوگ نہ کوئی چگایا۔ کلج مایا متاروگ، لوبھ ہنکارا تن وسایا۔ گرگھیاں میلا دھر سنجوگ، ساچی سنگت میل ملانیا۔ درس دکھائے ہر اموگھ، کل ساچی جوت جگایا۔ آد انت نہ ہوئے وجوگ، بیڑا بٹھنہار آپ اکھوانیا۔ ویکھے کھیل تین لوک، ترے گن مایا سنگ اُپانیا۔ لکھ چوراسی دیوے جھوک، چوڈاں چوڈاں ہٹ وکانیا۔ پر بھ کا بھانا نہ کوئی سکے روک، تیر تھ

تت دے دُہائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت نشانہ رہیا جُھلایآ۔ جگت نشانہ رنگ ست، پر بھ ساچے مات رنگیآ۔ نو کھنڈ پر تھی
ایکا مت، ایکا بوجھ بُجھایآ۔ لکھ چوراسی اُبلے رت، نہ دھیر کوئے دھرایآ۔ جن بھگتاں جانے مت گت، کایا مندر آسن لایآ۔ اتم رکھنہارا پت، پت پتونتا
آپ اکھویآ۔ چرن پریتی بُھے نت، ساچا ناتا مات بندھایآ۔ سگل وسورے گئے لٹھ، جس جن در گھر ساچے درشن پایآ۔ لیکھ مٹائے سیاں ساڈھے تن ہتھ، تن
ہتھ چٹا مندر دے سہایآ۔ آپ چڑھائے ساچے رتھ، دھر در گاہی لے کے آیا۔ شبد جنائے اکھنا اکھ، دُھن آتمک شبد ویراگ جنایآ۔ جوتی جوت سرُپ
ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت نشانہ اک دھرم ور بھنڈی آپ بُجھایآ۔ ور بھنڈی تیرا سچ نشان، پر بھ آپے آپ بُجھایندآ۔ آپے جانے اپنی آن، والی ہند
حکم سنانیندآ۔ اُسوتن کرے دھیان، پنچاں سنگ رانیندآ۔ جوتی جامہ سری بھگوان، دس کسے نہ آئیندآ۔ گر گوہندا ملیا نوجوان، ساچا ہانی میل ملائیندآ۔ شبد
پھڑے تیر کمان، تن گاترے آپ لکائیندآ۔ بجر کپائی سچ میان، نہ کوئی پھول بُجھایندآ۔ لکھ چوراسی لاپے گھان، اندر بیٹھا وار چلائیندآ۔ کلج تیری اتم
دیکھ مکان، پر بھ بھیکھ بھیکھ وٹائیندآ۔ چاروں کُنٹ جھوٹھ مکان، سچ سمگری نہ کوئے رکھائیندآ۔ شاہ سلطاناں دیکھے پرکھے آپے آن، آپ اپنی بنت
بنائیندآ۔ دلی تحت ہر راج راجان، پنچم پتا چرن چُھہائیندآ۔ اُسوتن سچ دہاڑا، پر بھ ساچے جوت جگونی۔ اک کرائے شبد اکھاڑا، رگ راگنی سنگ رلاونی۔
دیکھے کھیل بہتر ناڑا، ہاڈی ہاڈی بھیڑ بھڑاونی۔ پرگٹ ہوئے ساچا لاڑا، ساچے گھوڑے واگ پھڑاونی۔ آپے ہوئے پچھے اگاڑا، گر گھماں دامن رکھے ساچا
دامنی۔ زمیں اسماناٹے پاڑا، لیکھ لکھائے ستاراں ہاڑا، کلج مٹے اندھیری شامنی۔ ماجھا دیش ہوئے اُجاڑا، پُرکھ اگی مارے دھاڑا، جیوں لکا ڈھاہے راما راونی۔
جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت نشانہ اک کر، ہر ساچی بنت بناونی۔ جگت نشانہ ست رنگ، ستاں دیپاں ڈنیا۔ دھرم مات منگی ساچی
منگ، ستجگ ساچے بیڑا بنھیا۔ لوآں پُریاں دیکھے لگھ، برہما شو سُرپت راجا اند کروڑ تیتیس دیوے ڈنیا۔ ہر شبد وسیرا نہ کوئی چھپر نہ کوئی چھن، جن بھگتاں
بیڑا بنھیا۔ گر سنگت گھوں کہنا دھن دھن، پر بھ دس نہ آئے آتم اٹھیا۔ گر گھ آتم گیا من، پر بھ ساچے بیڑا بنھیا۔ بھرم بُھلیکھا کڈھیا جن، شبد چڑھایا
ساچا چنیا۔ رائے دھرم نہ لائے ڈن، لکھ چوراسی کرے بنیا۔ جگت وکارا کھن کھن، ایکا راگ سنائے کُنیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
کرے کھیل من بھگونیآ۔ ہر اولڑی کار اولڑی ربتیا۔ دوہری دھارا جگت دکھائے اک اتیتیا۔ دوہری دھارا جگت دکھائے کلج اتم جائے بیتیا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ چلائے اپنی ریتیا۔ ساچی ریتی ست پُرکھ، جگ جگ مات چلائیندا۔ آپے آپ کرتا پُرکھ، نر بھے رُوپ سہائیندا۔ کدے سوگ نہ کدے ہرکھ، ایک رنگ رنگائیندا۔ گرگھ ساچے رہیا پُرکھ، کسوٹی نام رکھائیندا۔ اتم ویلے کرے ترس، ساچی ہائی اک دکھائیندا۔ امرت میگھ دیوے برس، کایا مائی تال سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جگت نشانہ اک کر، ستاں دیپاں آپ جھلائیندا۔ جگت نشانہ ساڈھے تن ہتھ، پر بھ چاروں کُنٹ بنائیندا۔ ویکھے کھیل ہر سمرتھ، ستجگ ساچا راہ چلائیندا۔ لکھ چوراسی پاوے نتھ، راج راجاناں شاہ سلطاناں در پھرائیندا۔ گرگھیں بھے ہتھیں گانا، اتم دیوے برہم گیانا، جوت سرُوپ ہر بھگوانا، ایک بخشے نام نشانہ، دھر درگاہی سنگ رکھائیندا۔ آپے گوپی آپے کاہنا، آپ رنیا آپے راما، آپ پیائے امرت جاہا، لکھ چوراسی مٹے شاما، بھگت ادھارے بدر سداما، اپنا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، اک وجائے شبد دامامہ، پُریاں لوآں لوآں پُریاں پاتال آکاشاں اپنا آپ سہائیندا۔ شبد دامامہ وجیا، کلج اتم وار۔ جوت سرُوپ ہر ہر گجیا، نہکھنکی جامہ دھار۔ گر گوہند ستگر ساچا، سوہنگ پھڑ شبد تیغ کٹار۔ امرت پی پی رجیا، آپے وسے پار کنار۔ ہر ہر نر ہووے کھے سچیا، آپے ہوئے پچھے اگاڑھ۔ بھاگ لگے دیس ماجھیا، ستجگ ساچا کھولے دوار۔ چار ورنان ایک حاجی جھیا، مکھ کعبہ ہوئے خوار۔ جو گھریا سو بھجیا، کلج تیری اتم وار۔ ستجگ ساچا تال وجیا، پر بھ آپ وجا ونہارا۔ چرن دھوڑ اشان کرائے ساچا جھیا، دُرمت میل دے اتار۔ در دوارے جو جن آئے بھجیا، لکھ چوراسی اترے پار۔ کسے لاؤن نہ دیوے ان بچیا، سمت سولاں ہتھ پھڑے تیز کٹار۔ جن بھگتاں رکھے لجیا، ہر پُرکھا سچ بھتار۔ مٹکھاں مایا متا دجیا، اگنی جوتی لائے ہنکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم پیتا ایک ریتا دہرا گر دوارا مندر مسیتا سب توں وسے آپے باہر۔ مندر مسیت نہ گرودوار، پر بھ ساچے جوت جگائیا۔ آپے وسے گپت ظاہر، دس کسے نہ آتیا۔ بھیکھادھاری در در خوار، گر گوہند سار نہ پائیا۔ ناتا توڑے اوچاں نیچاں ایک بخشے چرن پیار، راج راجانا در در پھرائیا۔ سرب جیاں پر بھ سانجھیا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ کرم نگرماں رہیا وچار، کلج لیکھا رہیا مکائیا۔ دھرم دوارے ہاہاکار، لکھ چوراسی دے دہائیا۔ چتر گپت لیکھ لکھار، اٹھائی کُنڈاں بوہا لاہیا۔ چھوٹا مُنڈا کر تیار، پُرکھ ابناشی بھے دھار، سنگھ منجیتا آگے لائیا۔ نو دوارے ہو یا باہر، اک اڈیا شبد اڈار، پُری اندر راہ دکھائیا۔ کروڑ تیتیا مارے مار، سوہنگ کھنڈا پھڑ دو دھار، نہکھنک نر اوتار، شبد سرُوپ خبردار، دیوی دیو ہاہاکار، نہ ہوئے کوئے سہائیا۔ پُرکھ ابناشی نر اوتار، گھنک پُر واسی کھیل اپار، مدراماسی

کرے خوار، ناتائے بھینا بھائی۔ شبد رنگیا سچ رنگ، پر بھ ساچی بنت بنائی۔ نام ڈوری چڑھے پتنگ، آپے آپ رہیا وجائی۔ ویکھ وکھانے گوداوری گنگ، اٹھسٹھ تیرتھ چرن چھبھائی۔ کون دوارا وے مردنگ، ٹھاکر دوارا گر در مندر ناد انادا رہیا وجائی۔ لکھ پوراسی بھوندی بندر، گر گوبند دس نہ آئی۔ پُرکھ ابناشی وسیا اندر، سچ سنگھاسن ڈیرہ لائی۔ اُچے ٹلے پھر پھر تھکے گورکھ مچندر، کایا مونڈ منڈائی۔ کروڑ تیتیساروے اندر، نہ کوئی ہوئے سہائی۔ کاہنا کرشنا ویکھے بن بندر، جیو جنت پھرے ہلکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل نگری اک گھر، سر امرت لیکھ لکھائی۔ سر امرت رس، گر گھر کسے نہ پایا۔ مدراماسی گئے وس، ساچاراہ بھلایا۔ انتم پینڈا مکے نس نس، بیاس کنارہ اک وکھایا۔ سمت سولاں رہیا دس، کوئے نہ کسے سہایا۔ نہ کوئی سکے کمر کس، ہتھ کرپان نہ کوئے اٹھایا۔ پُرکھ ابناشی چرناں بیٹھاں دیوے جھس، رنگ سنہری کلجک ورتے قہری، اپنا بھیکھ وٹایا۔ چاروں کُنٹ دسن ویری، مغل پٹھانا شیر دلیری، ستر لکھ رہیا چڑھایا۔ مایادھاری ڈھیہہ ڈھیہہ ڈھیری، اُچے مندر پھرے ہنیری، گر در کوئی دس نہ آئی۔ کلجک تیری ورتے قہری، نہ کوئی دسے نگر شہری، پُرکھ ابناشی ایکام اپنے ہتھ رکھایا۔ لیکھ چکے جگت دام، ایکاپلے رہ جائے نام، گرگھ ورا بنے ونج وپاری۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری مٹے شام، پھر شبد کھنڈا دو دھاری۔ شبد کھنڈا ہتھ کٹار، پر بھ ساچا ہتھ رکھائیندا۔ سولاں کرتن شنگار، چٹا آسوکسائیندا۔ کلغی توڑا نام اپار، جگت جگدیش سیس ٹکائیندا۔ جوتی نوراشبد سرور، ساچاراہ وکھائیندا۔ لوآں پُریاں ایکاپوڑا، نہ کوئی لما چوڑا، سوہنگ سو لگائیندا۔ آپے ہوئے براہمن گوڑا، پوت سپوتا آپ اپائیندا۔ سمبل نگری ویکھے مٹھا کوڑا، نو در ویکھ وکھائیندا۔ دُھر درگاہی آیا دوڑا، نیلا گھوڑا پوڑا اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگر تیرا سچ نشانہ، ایکاجھلے ونج جہانا، ہر ساچی بنت بنائیندا۔ ساچی سنگج دھار، پر بھ لال رنگ گُلالیا۔ لکھن دیپ اپر اپار، چلے اولڑی چالیا۔ کنچن روپ کروچ کر، پھل ویکھے سرشٹ سبائی ڈالیا۔ پشکر نیلی دھار ورو لے دسے راہ سکھالیا۔ جنبو دیپ ایکا گھر، میٹ مٹائے گھٹاکالیا۔ سہا پیلایے ور، سان سملل آپ لکھالیا۔ کلجک تیری کالی دھار، کُشاروپ وٹالیا۔ پر بھ ویکھے کھیل ونج سنسار، دہ دشا بھیکھ وٹالیا۔ بھیکھ مٹائے محمدی یار، انجیل قرآنا کڈھے دوالیا۔ مکہ مدینہ پاوے سار، سمت انی اللہ رانی پاڑے چنی، کرے کھیل اکالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک نشانہ جگت ور، اپنی ہتھیں آپ بنالیا۔ اک نشانہ اک بنت، دُھر درگاہ بنائی۔ لیکھا لکھنہارا ہر ہر ساچا کنت، مہما گنت گنی نہ جائیا۔ نہ

کوئی جانے چیو جنت، پڑھ پڑھ تھکی جگت لوکائی۔ گرگھ ورلے شبد آتم ملا۔ بھید ابھید دئے کھلایا۔ ملے میل ہر داتا گنونت، اچھل اچھیدا کھیل رچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، چار ویداں رہیا مکائی۔ چار وید مار دھیان، برہے رہیا جگایا۔ سنجگ دوپر تریتا کلجگ ویکھ مکان، پر بھ لیکھا رہیا مکایا۔ شبد رکھائے ساچی آن، ساچی ریکھامات لکھایا۔ آپ اڈائے اک بان، لوچن نیز لیکھا دس نہ آیا۔ گرگھ ورلے چتر سجان، بھرم بھلیکھا رہیا مٹایا۔ آتم دیوے برہم گیان، شبد نشانہ تیر چلایا۔ راگ سنائے ساچے کان، دھنی ناد وجایا۔ درس ویکھ سری بھگوان سن من توڑ تڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ نشانہ رہیا بنایا۔ سچ نشانہ پہلی ونڈ، بھارت کھنڈ ونڈایا۔ آپے ویکھے ہر برہمنڈ، ساچی رچن رچایا۔ ستاں دیپاں رہیا ونڈ، نو کھنڈ بو جھ بھجھایا۔ نہ کوئی دیسے سنجگ نار دھاگن رنڈ، بیس اکیسا ہوئے سہایا۔ پہلی بنھے اپنی ہتھیں گنڈھ، والی ہند لئے کھلایا۔ جن بھگتاں پائے آتم ٹھنڈ، اسوتن خوشی منایا۔ ہتھ پھڑے چنڈ پر چنڈ، دلّی تخت چرن چھہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے لکھنہارا لکھت نہ سکے کوئی مٹایا۔ شبد نشانہ کرتیا، دوجی دھار چلائیندا۔ آپے جانے اپنی کار، اپنی کار کمانیندا۔ شبد بنائے سچ دستار، اپنے سیس کمانیندا۔ جگا جگنتر کنت وہار، ناری کنت پر نائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپے لکھنہارا لکھت، اپنا رنگ دکھائیندا۔ شبد دھار چلائے ہر بنوالیا۔ ساچا سیس نام لکائے، پنچ مکھی نام رکھالیا۔ دیس ماجھ گنت گنائے، چارے کنتاں دسے خالیا۔ پنچم کوٹاں ویکھ دکھائے، زمیں اسماناں گنگن تھالیا۔ گرگھ ساچے لئے لٹکائے، اُپر نیچے آپ بہالیا۔ دیوت سُر رہے ترسائے، پر بھ ساچے جوت جگالیا۔ شو شکر سیس جھکائے، در بنے مات سوالیا۔ برہما اٹھے نیز رہیا اٹھائے، کون میٹے گھٹا کالیا۔ گرگھ ساچے لئے جگائے، کلجگ اتم در گھر کرائے خالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم مکھی ساچا تاج، لیکھ لکھائے بن سوالیا۔ چارے کنتاں چار مکھ، سوہنگ دھار وہایا۔ گرگھ اترے مات دکھ، ساچی دشا ویکھ دکھائیا۔ سچھل کرائے مات گکھ، دس دسمیش سیس کائیا۔ ناتا توڑے گر بھ مات اٹا رخ، لکھ چورا سی پھند کٹایا۔ کلجگ مٹے ترشنا بھکھ، امرت آتم پیاس بھجھایا۔ در گھر اُپجائے ایکا سکھ، ہڈ ناری ماس جوت جگایا۔ جگ جگ سکھنا رہے سکھ بھگت بھگوتتا ہوئے سہایا۔ سچھل کرے مات گکھ، جو جن رسنا رہے گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم مکھی ساچا تاج، رکھے لاج دیس ماجھ، آپ اپنے ہتھ اٹھایا۔ پنچم مکھ پنچ پکار، دھر در گاہی رہیا سنایا۔ شبد سروپی آوازاں مار، گرگھ سوئے رہیا جگایا۔ شبد ڈوری اپر اپار، ترے لواں بندھ بندھائیا۔ ست پُرکھ نرنجن جوت آکار، نرنکار سہایا۔

اُتے شبد سچّی دُھنکار، دُھن آتمک رہیا اُچھائی۔ گرگھیاں کرے خبردار، شبد سُنسپہرا رہیا گھلایا۔ پرگٹ ہوئے نر نرکار، دس نہ آیا کلنی توڑا نام اپار، جوتی جوڑا جوڑ جُڑایا۔ شبد گھوڑا کر تیار، ساچا آسن لایا۔ نو دوارے آوے باہر، دسواں کھوج کھوجایا۔ آپے گپت آپے ظاہر، آپے بوجھ بُجھایا۔ آپ اپنی پاوے سار، ایکا دُجا بھيو مٹایا۔ پُرکھ اگتا اگٹری کار، بھيو نہ جانے رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پنچم مکھی پنچم تاج آپے رہیا بنایا۔ ساچا تاج پنچم دھار، پنچم دشا وہانیدا۔ ویکھے کھیل وِچ سنسار، ساچا حصّہ مات وندا انیدا۔ نہہکنکی نر اوتار، دہ دشا ویکھ وکھانیدا۔ چّے آسو ہو آسوار، لو آں پُریاں پار کرانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سوہنگ اُپر ساچا لیکھ، دوئے دوئے نیز لینا پیکھ، سوہنگ ساچا میل ملائیدا۔ شبد سوئی کر تیار، نام مُٹھ لگانیدا۔ راج راجاناں کرے خبردار، در دوار خالی ہتھ وکھانیدا۔ پرگٹ ہوئے ہر کرتار، لگیا کوئی رہن نہ دیوے گٹھ، سرتی شبد جگانیدا۔ اتم ویلے دیوے گٹھ، جو در دوارے گئے رُٹھ، لہنا دینا مول چکانیدا۔ گر سنگت میل ملائے لکھ چوڑا سی دھرم رائے در ٹنگے پُٹھ، نہ اتم کوئے چھڈانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دو ہتھیں رکھے شبد دوہری مار کرانیدا۔ شبد سوئی ہتھ بلکار، اپنے ہتھ اُٹھایا۔ کلجگ اتم چلنا بھار، ساچا حکم سنایا۔ چرن چُھہائے دلی دربار، والی ہند سیو لگایا۔ آسو تین دوس وچار، پر بھ ساچی جوت جگایا۔ آپے جانے جگت وبار، بھگت بھگونت اچرج ریت بنایا۔ نہ کوئی ویکھے پہریدار، نہ سکے مات اُٹھایا۔ قلعہ مندر لئے آسار، پر بھ جوتی رہیا ڈھانیا۔ اک سہائے بنک دوار، گھر ساچے وجے ودھانیا۔ سو جن اتم اُدھرے پار، پر بھ چرن سچّی سرنا یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی سوئی ہتھ اُٹھایا۔ بیچ دھاری کالا رنگ، سوا ہتھ رکھاون۔ سوہنگ اکھر ہر سمرتھ، اپنا لیکھ لکھاون۔ پرگٹ ہو ہر پرکھ، بھانڈا بھرم بھٹاون۔ سنت سہیلے لئے رکھ منمکھاں انت کھاون۔ چاروں گنٹ اڈے لکھ، والی ہند جناون۔ مندر اندر دسن سکھ، ساچا رنگ نہ کوئی سہاون۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا لیکھ بھوکت واک در دلی لکھاون۔ پنچم نشانہ پنچم مکھ، پنچاں دھار بھانیدا۔ ہرجن اترے سگلا دُکھ، وِچ سنسار دیا کمانیدا۔ اک اُتارے ترشنا بھکھ، ساچا سکھ وکھانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سامانیدا۔ پنچم جوڑا چٹا تند، چرن کول چُھہایا۔ ناتائے بٹی دند، رسنا نہ کوئی ہلایا۔ بیس اکیسا میٹ مٹائے مدھرا ماس گند، والی ہند ہتھ پھڑایا۔ سوہنگ شبد سنائے سہاگی چھند، چار ورنّاں اک جنایا۔ اک اُچھائے پرمانند، در دوارے بوجھ بُجھایا۔ شبد چڑھائے ساچا چند، اگیان اندھیر

مٹائیا۔ سرب جیاں ساچا بخشد، ہر کرتا آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چٹا جوڑا شبد گھوڑا ہوئے آسوار، دیکھے تھاوں تھانیا۔ چٹا جوڑا گرگھ سیو، پر بھ شبدی مات جنائیا۔ امرت آتم ساچا میو، دُھر درگاہی رہیا کھوائیا۔ ملے وڈیائی دیوی دیو، اتم ذات کرائیا۔ ساچا میلا الکھ ابھیو، بھید ابھید الکھ وکھائیا۔ گرگھ کا یا سدا سہکیو، رسنا جہوا گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت سیوا لائیا۔ گر سنگت سیوا سچ کماونی، پنچم لکھ سہایا۔ گر پورے آتم بھچھیا پاونی، آتم سنساروگ مٹایا۔ پور کرائے در گھر بھاونی، کل دُکھ رہن نہ پایا۔ اتم پگی ساچی ساونی، ستاراں ہاڑی بنت بنایا۔ حکم سنائے پون پاونی، پون پانی وچ سمایا۔ لیکھ چکائے آون گوئی، آون گونا وچ پھرایا۔ دامن چمکے دامن دامنی، کامن کامنی دے مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم میلا رہیا ملائیا۔ پنچم میلا پنچ وست، پر بھ ساچا ہتھ پھرائیندا۔ لہنا دینا دست بدست، آپے بیٹھ ساچے ہست، پرکھ ابناشی آپ مٹائیندا۔ ہر جن رہنا سدا مست، شبد ملیا ہر ساچا ست، مل کوئی نہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، والی ہند سہائے در، ساچی وست ٹکائیندا۔ پنچم وست در دربار، آپے دے ٹکایا۔ بند کرائے شبد کواڑ، آتم کُنڈا لایا۔ آپے کھولے ستاراں ہاڑ بیس بیسا خوشی منایا۔ دلی ڈھلی ہوئے اُجاڑ، ایک کوٹ دے وسایا۔ آپے دیکھے دھرت مات تیرا اکھاڑ، پر بھ ساچی رچن رچایا۔ جیو جنت چبائے اپنی داڑھ، رائے دھرم حکم سنایا۔ نو دوارے رہیا پاڑ، گرگھ ساچے مات جگایا۔ شبد گھوڑے دیوے چاڑھ، نام ڈوری ہتھ پھرایا۔ دُھر درگاہی بنائے ساچے لاڑ، مستک ٹکا ایک لایا۔ جوت جگائے بہتر ناڑ، آتم گھر نام ٹکایا۔ آپے ہوئے پچھے اکاڑ، نیکن نیکا دس نہ آیا۔ گر سنگت لہنا ستاراں ہاڑ، بھو چکائے جیو جن جی کا، لہنا دیونہار آپ اکھوایا۔ لہنا دیونہار جگت سلطانیا۔ گرگھ منگے منگ اپار وچ جہانیا۔ تن چاڑھے کایا رنگ شبد اپار مہانیا۔ امرت دھار وہائے گنگ، کایا ٹھنڈی ٹھار کرائیا۔ تال وجائے نام مردنگ، ساچا راگ آپ لائیا۔ بیٹھ ہر شبد پلنگ، دیکھے کھیل سری بھگوانیا۔ گرگھ ورا اندر جائے لنگھ، جس ہوئے آپ مہربانیا۔ جوتی شبدی ساچی سنگ، پونی چور جھلانیا۔ انگیکار لائے انگ، ایک ناری ساچا آتم پیج ہندھانیا۔ کلج کایا رنگ بسنت، مایا پائی مات بے انت، گرگھ ورلے آپ جگائے چتر سنگھڑ سیانیا۔ مستمکھ جیو دیو دنت، آتم ہون بھسنت، ہر بھانا گن ندھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمبل دیس لیکھ دیکھ ہر، گر گوہند پچھانیا۔ گر گوہند پچھان، میل ملایا۔ سرب جیاں پر بھ جانی جان، ساچا کھیل رچایا۔ کایا چلے دیکھ کمان، شبد تیر چلایا۔ دیکھے کھیل سری بھگوان، ساچا میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، پنچم مینا، پنچم ریتا، پنچم رہے سدا اتینا، پنچم وچ سمایا۔ پنچم سنگ نبھاؤن آیا، ہتھیں بٹھے گانا۔ پلا نام پھڑاؤن آیا، دھر درگا ہی
 اک نشانہ۔ شبد گھوڑ چڑھاؤن آیا، ہر وڈلی بلوانا۔ جوتی جوڑے جوڑ جڑاؤن آیا، شبد سنائے راگ کانا۔ سوہنگ سو ساچے ہوڑے زرگن سرگن جوڑ، دسم
 دواری جوڑن آیا سچ مکانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جن بھگتاں دیوے جیا دانا۔ سوہنگ ہوڑا دوئے مکھ، دوئے دھار چلایا۔ زرگن
 روپ دھارا ساچا سکھ، سچ دست جھولی پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ست پڑکھ زرنجن ویکھ در، ست ستوادی شبد انادی، بودھ اگادھی ایکانت بنایا۔ بودھ
 اگادھ شبد جیکار، پر بھ ساچامات کرائیندا۔ کلج تیری اتم وار، نام ارداسا اک کرائیندا۔ گرگھ ویکھے تے کیہڑے گھر، نہ کوئی مات جگائیندا۔ چارے کُنٹ
 لگی اک آوے ڈر، نہ کوئی کسے بُجھائیندا۔ مستک ٹکا کیسر جگے جگے جوت للائی ساچے مئے اوکھی گھائی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ
 کھولے بند در جگت دوارے نو ویکھ سرشٹ سبائی پھرے ہلکایا۔ پر بھ جوتی دھریا جامہ بھیکھ، درشٹ اشٹ نہ کسے کھلایا۔ نہ کوئی جانے بدھنا کھسی رکھ، نہ
 سکے مات مٹایا۔ بھرے بھلے اولیئے پیر شیخ غوث قطب مسانک دین دھایا۔ کوئے نہ سکے نیتز لوئن ساچے پیکھ، سادھ سنت بے انت رہے دھونیاں تانیا۔
 گرگھ ورلے لگے مستک رکھ، نہ سکے مات مٹایا۔ لکھ چوڑاسی وچوں آپے ویکھ، جوت سروپی درس دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر،
 شبد نشانہ نو کھنڈ پر تھمی ستاں دیپاں اتم مات جھلایا۔ شبد نشان جائے چڑھ، بیس پیسائے دھایا۔ پڑکھ ابناشی ویکھے دُور کھڑ، عیسیٰ موسیٰ دئے دھایا۔ نہ کوئی
 دسے سپس دھڑ، سنگ محمد چاریا، گل وچ پلے بیٹھے پانیا۔ چاروں کُنٹ دسے اجاڑ، دھرت مات تیرا اک اکھاڑ موت لاڑی خوشی منایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھیں بجر کپائی پاڑ، جوتی نزل نور جگایا۔ بجر کپائی مایا پڑدہ، پر بھ اپنا آپ رکھایا۔ جیو جنت وچ اگنی سڑدا، نہ کوئی
 امرت جام پیایا۔ جگا جگنتر سب گھاڑن گھاڑ گھڑدا، اپنے بھانے وچ سمایا۔ گرگھ ورا اوکھی گھائی چڑھدا، پر بھ ڈنڈا شبد ہتھ اٹھایا۔ اکھر وکھر جو جن پڑھدا،
 مستک لیکھا دئے مٹایا۔ در دوارے ساچے وڑدا، گرچرن سرن چت لایا۔ لیکھ مٹائے استھول جڑدہ، سو اگم روپ وٹایا۔ سرشٹ سبائی اگے پردہ، دس کسے
 نہ آیا۔ گھٹ گھٹ اندر آپے وڑدا، نو دروازے بند کرایا۔ پوڑی پوڑی منزل چڑھدا، محل اٹل اک سہایا۔ دسم دواری کُنڈا پھڑدا، پہریدار ٹکایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر شبدی سنگ رلایا۔ شبد گر ہو تیار، اندر مندر دئے سہایا۔ آپے کرے خبردار، پہریدار آپ اکھوائیا۔ پھڑ پھڑ

باہوں لائے پار، ساچا بیڑا رہیا بندھایا۔ نہ کوئی لٹے چور یار، پنجاں چوراں دے ڈرکایا۔ شبد گھوڑا تن شنگار، جوتی جوڑے دے میل ملایا۔ آپے بیٹھا
 ادھوچکار، ساچی رچن رچایا۔ ستاں دیپاں روپ اپار، جنبو دیپ سہایا۔ دسم دواری چٹی دھار، اپنی آپ وہایا۔ سُن اگتو آیا پار، ناد انادا ڈھول وجایا۔
 اونکار اینکار، اپنا انک کرایا۔ جوت سروپی پسر پسار، ست پُرکھا وچ سہایا۔ ست پُرکھا جانے اپنی دھار، سچ سَنگھاسن ڈیرہ لایا۔ ہر سَنگھاسن اپر اپار، جوتی
 نور سَوایا۔ جوتی نور ہر کرتار، لکھ چوراسی وچ لکایا۔ لکھ چوراسی بٹھے دھار، جگ جگ بنت بنایا۔ سنت سہیلا میت مرار، لوک مات آوے واہو داہیا۔
 کلجگ کرماں رہیا وچار، دھرت مات دے ڈہایا۔ نہہکنک لئے اوتار، گر گوبندا لیکھ لکھایا۔ شبد ڈنک اپر اپار، چاروں گنٹ رہیا وجایا۔ راج راجانا کرے
 خبردار، گروآں پیراں دے ہلایا۔ گر سیکھاں ہو یا پہریدار، ننگی پیریں سیو کمایا۔ دو جہانی ساچا یار، کلجگ انتم میل ملایا۔ لکھ چوراسی نار بانجھ، شبد پوت نہ
 گود اٹھایا۔ ماتا پتا پوت پیار نہ دے کسے سانجھا، انتم کوئے نہ سنگ نبھایا۔ رُوح نمائی ساچی ہیر شبد گر ساچا رانجھا، ناد انادا و کھلی وجایا۔ آپے دیکھے بودھ
 اگادھا، جانے کھیل وچ برہمادا، گوبند گوبند تیری دھار سہایا۔ گوبند تیری دھار وچ برہمادیا۔ پُرکھ ابناشی پائے سار، آدن انتا آد برہمادیا۔ ساچے سنتاں
 دے ہلار، میل ملائے موہن مادھو مادھیلا۔ ایگا گھر اینکار ست سروپی ساچی دھار، سچ دست نہ کسے لادھیلا۔ اکھر دکھر رہیا وچار، روڑی سکھر مارے مار، لیکھ
 چکائے پیو دادیا۔ سنگ رلائے محمد چار یار، اللہ رانی ہوئے خوار، کالی چنی سر سردار، پُرکھ ابناشی دیوے پاڑ، نہ کوئی دے لارٹی لارٹی ستاراں ہاڑی اگنی جوتی
 دیوے ساڑ، مگر لگائے پنجم دھاڑ، راہ کھہڑا نظر نہ آیا۔ آپے دیکھے پُریاں لوآں پُرکھ ابناشی مار دھیانا، شبد سروپی بیٹھ بانا، لکھ چوراسی ویکھ دکھایا۔ جن
 بھگتاں دیوے جیاں دانا، ہتھیں بٹھے نام گانا، چرن دھوڑ سچا ایشانا، درس نیتز ساچا مجن دو جہاناں آپ کرایا۔ کلجگ میلا ساچے سجن، دُئی دوتی بھانڈے
 بھجن، گرگھاں آیا پردے کجن، شبد دوشالا اپر پانیا۔ مدراماس جو جن تجن، سچ دوارے بہہ بہہ سجن، امرت پی پی در در رجن، آتم ترشنا بھکھ مٹایا۔
 اک کرائے مکہ کعبہ حجن، دو دوآبہ رنگ شتابا، آپے دیکھے حق جنابا، کایا وجائے سچ ربابا، سوہنگ تار ہلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 گرگھاں کرے شبد گڑمائیا۔ گرگھ ساچے سگل سکھ، آتم چندیا اترے دکھ، بھانڈا بھرم بھٹایا۔ سچھل کرائے مات گکھ، اجل کرے جگت کھ، اپنی دیا
 کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تیرا لہنا دینا مول چکایا۔ کلجگ لہنا جائے چک، پر بھ ساچا مات چکانیدا۔ ستجگ بھار لئے چک، گر پورا

سیوالائیندا۔ مٹکھاں گھ پینا ٹھک، نہ کوئی کسے بچائیندا۔ جوٹھا جھوٹھا بوٹا رہیا سٹک، امرت سچ نہ کوئے ہرا کرائیندا۔ سٹگھ شیر شیر دلیر اتم رہیا بک، ہر مرگند والی ہند جنائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو دوارے دیکھ گھر، سچ دوارے آسن لائیندا۔ پاربرہم سرنائی، برہم جنائیا۔ اتم گھر وجے ودھائی، منگلاچار رہیا سٹائی۔ نہ کوئی جانے جنت لکائی، مندر اندر کھیل رچائی۔ گرگھ ساچا دیکھے چائیں چائیں، جس جن آپے رہیا دکھائی۔ آپ دکھائے پھڑ پھڑ باہیں، ڈھول مردنگ نام وجایا۔ شبد سہیلا دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، نام رنگا رنگ چڑھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک دکھائے ساچی گنگا، ہر چرن سچی سرنائی۔ اٹھسٹھ تیرتھ کلجک تاٹ، کلجک ہٹ وکائیندا۔ گرگھ ورا لاہالئے کھاٹ، گرچرنی چت لائیندا۔ سر سرور کایا ماٹ، تیرتھ نہاؤن آپ نہائیندا۔ ونج کرائے ساچے ہاٹ، وست امولا جھولی پائیندا۔ نجھہ رس لینا چاٹ، سچ دھارا آپ وہائیندا۔ دیک جوتی دیکھ لاٹ، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھوں پوری کرے گھاٹ، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جگت بھگتی چرن دھیان، ایکا ایک رکھائی۔ نام شکتی گن ندھان، ساچی سیو لگائی۔ بوند رکتی دیکھ دکھان، آد شکتی آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھوں بنت بنائی۔ گرگھ رنگ چلوں، کایا آپ چڑھنیا۔ در دوارا نہ جانا بھول، رائے دھرم نہ دیوے ڈنیا۔ ہتھ پھڑائے شبد ترسول، پنچاں بیڑا دیوے بنھا۔ آپ چکائے اگلا پچھلا مول، ساچا راگ سٹائے کٹیا۔ شبد سنگھاسن ہر برابے نہ کوئی پاوانہ کوئی چول، نہ جننی کسے جنیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھوں میل سچ گھر، کون دوارے چڑھیا ساچا چنیا۔ کون شبد شبد پرکاش کرے لوہ آکارا۔ کون تیج پُرکھ ابناش میٹے ڈھندوکارا۔ کون پرتھی دیکھ آکاش، کھیلے کھیل اپارا۔ کون منڈل پائے راس، کرے کرائے شبد جیکارا۔ کون چلائے سواس سواس، اگم اگی دھارا۔ کون وسے جن سدا پاس، آدانت دئے ہلارا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھوں دیکھے اک گھر، سٹھائے اک بنک دوارا۔ بنک دوارے ساچا تال، انحد راگ وجیا۔ امرت اتم مار اچھال، آوے باہر بھجیا۔ دوویں دیکھن کال مہاکال، اُپر نیچے سبیا۔ کون کرے انت پرتپال، کلجک دامہ وجیا۔ پُرکھ ابناشی چلے اولڑی چال، جگ جگ رکھا آیا لجیا۔ دیکھے کھیل کایا ماٹی کھال، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ دوارے بہہ بہہ سبیا۔ گھر گھر وجے ناد، ہر پر بھ وجاوانا۔ اتم آپے دیوے سادھ، ست سنتو کھ ورتاوانا۔ کرے کھیل ونج برہما، ایکا جوگ کماوانا۔ سنت سہیلے لئے لادھ، دیک جوت جگاوانا۔ جوتی جوت سرپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ

دھر، سمت سمتی آپ سہاونہ۔ زرگن رُپ اپار، سرگن سما۔ سرگن بٹھے دھار، درگھر مندر ویکھے آیا۔ جوگی تینے کرم وچار، آتم رتے لیا اٹھایا۔ ہٹھئے ستینے لہنیدار، پورب لہنا جھولی پایا۔ تیرتھ تینے باہاکار، مایارانی پھرے ہلکایا۔ لکھ چوراسی نو دوار مایا متاموہ ودھایا۔ لوک ماتی دُھندوکار، اگم اگتا دس نہ آیا۔ گرگھ وِلا اترے پار، پُرکھ ابناشی درشن پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جگت بھانا رہیا سُنایا۔ ہر بھانا بلوان، ہٹھ رکھایا۔ اٹھے پہر نوجوان، سمرتھ سچ سکھدایا۔ ایک ویکھے مار دھیان، لوآں پُریاں ویکھ دکھایا۔ برہما شو ہوئے حیران، کروڑ تینتیسارہیا جگایا۔ لوک ماتی کرے پچھان، جگت جگدیشا سیوا لایا۔ نو دوارے جھوٹھ دُکان، بیس اکیسا دے مٹایا۔ پنچم ناتا کل پردھان، پُرکھ بدھاتا گھ چھپایا۔ اتم ذاتا گن ندھان، گرگھیاں رہیا سُنایا۔ آپے پتا آپے ماتا، ہرجن ساچے گود اٹھایا۔ دیون آیا ساچی داتا، دُھر فرمانا نام سُنایا۔ آپے رہے اک اکانتا، گھٹ مندر ڈیرہ لایا۔ امرت دیوے بوند سوانتا، نچھر دھار وہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے سنت جناں ساچے ہٹ وکایا۔ ساچا ہٹ جگت و نچارا، پرہ بھ اپنا آپ کرائیندا۔ گرگھیاں میلا میت مُرارا، دوار بنک اک سہانیندا۔ ساچا بخشے چرن پیارا، راو رنگ نہ کوئی جنانیندا۔ اوچاں نیچاں ایک دھارا، ایک دھام سہانیندا۔ آپ وسے ہو ہو باہرا، آپ اپنا گھ چھپانیندا۔ گرگھ ساچن ساچی نارا، ہر کنت نال رلانیندا۔ دوہاں میلا اک دوارا، ایک رُپ سہانیندا۔ لیکھا جانے اپرا، ساچی بنت بنانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، سمت چوڑاں چوڑاں لوک اک چلائے شبد سلوک، شبد سُنہہرا اک گھلانیندا۔ چوڑاں لوک چوڑاں ہٹ، چوڑاں گھ رکھانیا۔ جن بھگتاں دُرمت میل رہیا کٹ، دیوت سُر اُسر جگایا۔ میٹن آیا شراکتی پھٹ، اک ہدایتی حکم جنانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، لیکھ چُکائے تیرتھ تٹ ایک آتم سر سچ سرور اِشان کرائیا۔ اک اِشانا آتم گھر، پرہ ساچے آپ کراونا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، جگت جگدیشا دیوے ور، پلے نام بٹھاونہ۔ ورن اورنی برن برنی ایک رہیا کر، دھیان پنچاں وچ ساونا۔ راج راجانا شاہ سلطانا ایک راہ دکھاونہ۔ نہ کوئی دسے پُرکھ ناری نر، لچ پت نہ کوئی رکھاونہ۔ پرہ کا بھانا لینا جر، گرگھ ساچے ساچا حکم سُناونہ۔ چرن کول جن جانا تر، دُھر مستک لیکھ لکھاونہ۔ دھرم رائے دا چکے ڈر، مستک دھوڑ چھہاونہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل جیوں بل باونا۔ باون کھیل بال اوستھا، سَتجگ رچن رچانیا۔ کلجک ویلا انتم مستا، مایارانی بدھا بستہ، پنڈت پاندھے رہے سر اٹھانیا۔ گرو گرنتھ جن کیتا ستا، پنچاں پنچاں وچ وچانینا۔ آتم انتم کوئے نہ ملیا ساچا رستہ، پرہ درشن لوئن پانیا۔ پُرکھ ابناشی دُھر

شبد کٹار پھڑے دستا، پنچاں تتاں دے مٹائیا۔ آپے ویکھے کیٹ ہستا، راج راجاناں شاہ سلطاناں در دربان خاک زلایا۔ مایا رانی جوٹھا جھوٹھا پیسن پسدا، کلج چلی رہیا چلایا۔ لکھ چوراسی جیو جنت انت نہ دسدا، دھرم رائے رہیا دے سزایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرکھاں دیوے شبد ور، ایکا چرن سچی سرنایا۔ کلج چلی دوے پڑ، پر بھ دھرت مات کٹائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ گئی جڑ، مایا پیسن اپنے ہتھیں پائیندا۔ لالچ متا لگا گڑ، نہ کوئی گیڑ کٹائیندا۔ نام وست دی آئی تھر، ہاہاکار سرشٹ کرائیندا۔ آپے چڑھے شبد گھوڑ، شبد گھوڑا اک دوڑائیندا۔ لوک ماتی جائے بہڑ، لوآں پُریاں ویکھ وکھائیندا۔ ویکھے کھیل براہمن گوڑ، پندراں سنگ اُج ٹلے جگت پہاڑی آسن لائیندا۔ لیکھا جانے لما چوڑ، سچ پر بت لیکھ لکھائیندا۔ مارن آیا پہلا پوڑ، مکہ مدینہ ڈھائیندا۔ گرکھاں آتم انتر لگی اوڑ، ایکا میگھ برسانیندا۔ پر کھن آیا مٹھا کوڑ، شبد ہتھوڑا ہتھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں دیوے اک ور، چرن پریتی راہ وکھائیندا۔ کلج کالی دھار جوت پرکاشیا۔ سنجگ ساچی کر وچار، آئے در دوار پُرکھ ابناشیا۔ دوہاں اک دوار، لہنا دینا رہیا اُتار، کرے کھیل گھنک پُر واسیا۔ کلج رووے دھاہاں مار، لوک ماتی انتم وار، جوٹھی جھوٹھی پائی پھاسیا۔ سنجگ ساچا ہو تیار، منگے منگ شبد اپار، دیونہار سچی سرکار، پاربرہم پُرکھ ابناشیا۔ انتم بھرے دھرم بھنڈار، سوہنگ اکھر ساچی دھار، آپ کرائے داسن داسیا۔ کلج کوڑا کوڑ کڑیا، ساچا میلا محمدی یار، ویلے انتم پاوے ہاسیا۔ سنجگ ساچا خبردار، گرکھاں دیوے نام اپار، نج گھر آتم رکھے واسیا۔ دوہاں میلا اک دوار، پورب لہنا رہیا وچار، جوتی جامہ بھیکھ اپار، نہ کوئی جانے پنڈت کاشیا۔ کلج کالی دھار، دے ڈھایا۔ سنجگ ساچا ہو اُجیار، آیا سرنایا۔ پر بھ ابناشی بخشے کرپا دھار، آتم وستو اک کٹایا۔ جگاں جگاں دا چکیا بھار، دھرت مات رہی گر لایا۔ پُرکھ ابناشی لئے اوتار، نہ کھنکا جوت جگایا۔ گر گوہندا خبردار، کایا آسن اک وچھایا۔ آپے وسیا اندر باہر، شبد دھارا رہیا چلایا۔ بھرے بھلے جیو گوار، پُرکھ ابناشی سار نہ پائیا۔ پرگٹ ہوئے جوت زرنکار، کایا کنچن گڑھ، جوت سروپی اُتے چڑھ، آپے توڑ تڑایا۔ کسے نہ لگی رہن نہ دیوے جڑ، سمت اٹھاراں وہے ہڑ، ایکا دھکا لایا۔ نہ کوئی پیوے حُفہ نڑ، مدراماسی جائن سڑ، گرکھ ساچے لئے ترایا۔ آپے آپ ویکھے اندر وڑ، شبد چوہ اکھر ایکا پڑھ، ویلا انتم انت رہیا کرائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، مات پاتال نہ ویکھے جڑھ، لوآں پُریاں رہیا ہلایا۔ برہما شو لئے پھر، کروڑ تیتیسار در پر بھ ایکا ہتھ اٹھایا۔ جوتی جامہ بھیکھ دھر، نہ کھنک نرائن نر، گرکھاں دیوے شبد ور، گر چرن سچی سرنایا۔ ساچی سرن جگت گردیو، کلج انتم آیا۔ برتھا

نہ جائے گرگھ سیو، پر بھ لیکھے رہیا لگایا۔ رسنا گائے جہوا جہو، مستک لائے ساچا تھیو، کوستک نیا نام رکھایا۔ الکھ نرنجن آپ ابھید، بھيو ابھیدا گھ چھپایا۔ نہ کوئی جانے چارے وید، برہما گھ رہیا اٹھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کوئی کوٹ رہیا اٹھایا۔ کوئی کوٹ اٹھائے، کوٹ گڑھ نواریا۔ کوئی کوٹ جگائے، سو سسے لایا ہوڑیا۔ کوئی کوٹ کھپائے، ہنگ جیو نہ ناں اپنا لوڑیا۔ کوئی کوٹ کھپائے، ملیا شبد نہ سچا گھوڑیا۔ کوئی کوٹ ہلاکائے، پر بھ ساچا مات نہ بھڑیا۔ کوئی کوٹ پھرائے، ملے نام نہ ساچا جوڑیا۔ گرگھ ساچے سنت ملائے، در گھر اپنے آپے بھڑیا۔ کنت سہاگی درشن پائے، در آئے واگاں موڑیا۔ آتم سوتی آپ جگائے، ور پائے جہا لوڑیا۔ شبد انادی اک سنائے، کلجک مایا ویلا تھوڑیا۔ برہم برہمادی کھوج کھجائے، جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ ویکھے آتم گھر، شبد سرؤپی چڑھ چڑھ گھوڑیا۔ گرگھ ساچے پرکھن آیا، ہتھ پھڑیا تیر نشانہ۔ لوک ماتی رکھن آیا، سوہنگ بنھے ہتھیں گانا۔ اتر پورب پچھم دکھن کلجک رکھ میٹن آیا، گنونتائگن ندھانا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھ بنداک در، اپنا آپ سہانا۔ در سہائے آپ پر بھ، اپنی رچن رچانیا۔ گرگھیں اٹھائے کول نہ، امرت گھ چوانیا۔ پرگٹ جوتی کرے جھب، اندھ اندھیر رہن نہ پانیا۔ سنت سسپیلے لئے لہ، لکھ چوڑاسی کھوج کھوجانیا۔ اک کرائے ساچا جج، چرن سرن ہر رگھرائیا۔ انتم ویلے رکھے لج، اپنی گود اٹھانیا۔ شبد دوارے رہیا سچ، جوتی آسن لائیا۔ جگت وکارا بیٹھا تچ ساچے مندر چڑھیا بھج، گرگھ ساچے در گھر ساچے ایکا ایک سمائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک انتم دیوے در، لوک مات کرے سچی گڑمانیا۔ کلجک انتم ور گھر پایا، ہوئے مات نہیرا۔ پرکھ ابناشی حکم سنایا، جوٹھا جھوٹھا ڈھنا نگر کھیڑا۔ سرشٹ سبائی رہیا جنایا، دھرت مات تیرا کھلا ویڑا۔ گرگھ ساچے لئے تریا، آپے بنھنہارا بیڑا۔ در دوارا بنک سہایا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، انتم کرے حق نہیرا۔ کرے نہیرا حق، حق جلالیا۔ گرگھ ساچے لئے رکھ، دو جہاناں کرے رکھوالیا۔ کلجک پھل گیا پک، پت دسے نہ کسے ڈالیا۔ رائے دھرم رہیا تک، استھل مندر ہوون کھالیا۔ لکھ چوڑاسی پائے نکیل تک، ایکا واری کرے ساچی چالیا۔ ڈوگھے وہن دیوے دھک، لاڑی موت مارے تالیا۔ گرگھ ساچے سنت جنان درس دکھائے پرگٹ ہو پر تکھ، دھر در گاہی ساچا مالیا۔ پرگٹ ہو پر بھ درس دکھاونہ۔ اپنی رچن رچاونا گرگھیں ساچے مارگ لائیندا۔ منمکھ کوئے رہن نہ پاونا۔ سرشٹ سبائی ہوئی دھاگن، شبد ہلونے آپ جگاونا۔ ایکا راہ ساچا دس، آتم رس ہس ہس، پر بھ جھولی پاونا۔ ساچے مارگ شبد تیر مارے کس کس، کایا نگر کھیڑا ویکھے نس نس،

ایکا پندھ مُکاونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ انت مٹے اندھیری مس، دیپک جوتی اک جگاونا۔ گرگھ ساچے سنت جگائے، دھر درگاہی داتا۔ آپ اپنا شبد جنائے، بودھ اگادھ اگادھا۔ سگلا سنگ آپ نبھائے، پرگٹ ہو تریلوکی ناتھا۔ گرگھ کایا رنگ چڑھائے، مستک ٹکالائے ماتھا۔ شبد اڈاری پتنگ اڈائے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھوں دیوے ساچا ور، سمت چوڈاں لیکھ لکھاتے۔ گرگھ سوئے جان جاگ، پر بھ جاگرت دشا دکھائیا۔ آپے جانے جان پچھانے کایا مندر دے سہائے، دیپک جوتی رہیا جگائیا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگ، آپ اپنے ہتھ رکھے واگ، سر سرور اک ایشان کرائیا۔ سمت چوڈاں دھووے داغ، آتم اُتجے اک ویرگ، جس جن دیا کمائیا۔ رسنا رس من دے تیاگ، جوتی جامہ پور کرائے اپنا کاما، شبد وجائے، اک دامہ، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھوں دیوے اک ور، ساچی رنگن رنگ رنگا گیا۔ رنگے رنگ مچھٹھ، لکھ چوڑا سی رہیا ڈیٹھ، شبد سنگھاسن ڈیرہ لائیندا۔ ساچا پیسن رہیا پیٹھ، ساچی چلی ناؤں چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، جن بھگتاں دیوے شبد ور، شبد سُنہیہرا اک سناہیندا۔ شبد سُنہیہرا دھر فرمان، در گھر ساچے لے کے جانا۔ نہ کوئی جانے پون پانی مسان، تن رت نہ کرے پچھانا۔ گنوتا ہر گن ندھان، کملاپت سرب سمانا۔ جوتی جوت دھرے بھگوانا، آپ اڈائے شبد بانا۔ سمت چوڈاں دیکھے مار دھیان، گرگھ ساچا سنگھڑ سیانا۔ ایکا بخشے چرن دھیان، دیوے جیا دانا۔ در گھر مندر لئے پچھان، چرن پُھہائے سری بھگوانا۔ منمکھ جیو لیکھا اتم ساڈھے تن ہتھ (مکان)، لکھ چوڑا سی وچ پھرانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھوں دیوے شبد ور، اگی اگی میل ملانا۔ اگی سکھ اگی گھر، ایکا رنگ رنگا گیا۔ شبد اگی دیوے ور، نکی جوت جگائیا۔ آتم سکی آتم گھر، رس پھکی دے مٹائیا۔ گر سکھ آتم پر بھ چرن وکی، پر بھ قیمت دیوے پائیا۔ سوہنگ چڑھ مات پرکاشے سورج چند اک ساچی ٹکی، دوس رین رہے رُشناہیا۔ آپے رکھے ہر جن تیری ساچی سکی، دوس رین نیتز تیا آپے دیکھ دکھائیا۔ جانے کھیل جیو جن جی کی، نہ کوئی سکے بھيو چھپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکیسا ہر جگدیشا اپنی رہیا بنت بنائیا۔ اگی سکھوں اک دوار، پر بھ ساچا مات سہائیندا۔ کایا مندر سچ گھر بار، شبدی چرن ٹکائیندا۔ مایا ممتا جگت محل اُسار، جھوٹھا آسن لائیندا۔ گرگھوں کرے خبردار، نگر کھیڑا اک وساہیندا۔ ساچا میلا پیت مُرار، آتم اندر درس دکھائیندا۔ کھولنہارا بند کواڑ، پنچ دھاڑ پرے ہٹائیندا۔ وچ پر بھاس جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، منڈل راس اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھوں دیوے جگت ور، ساچا حکم

سنانیندا۔ اکی سکھ ایکا رنگ، گر سنگت سنگ چڑھائیا۔ پوری کرے سچی منگ، سمت چوواں نیڑے آئیا۔ آپے کٹے بھکھ ننگ، رو رو کوئے نہ دئے دہائیا۔
 گر سکھ چڑھے نہ تاپ کھنگھ، روگاں سوگاں دئے مٹائیا۔ آپ بیٹھائے شبد رنگیلے پلنگ، اپنیاں بُجھاں اُپر اُٹھائیا۔ گر سکھ ڈوری شبد پتنگ، وچ آکاشاں رہیا
 اُڈائیا۔ آتم سر سرور بخشے ساچی گنگ، اپنی ہتھیں ایشان کرائیا۔ پنج چور نہ کرن جنگ، شبد کھنڈا ہتھ اُٹھائیا۔ اک وجائے نام مردنگ، چھتتی راگاں بھو
 چُکائیا۔ آپے ہوئے سکلا سنگ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ نو دوارے بیٹھا لنگھ، دسویں آسن لائیا۔ شبد گھوڑے کیا تگ، گر گھاں رہیا چڑھائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہتھیں پکڑے اپنے واگ، جن بھگتاں دھوئے آتم داغ، اپنی سیوا رہیا لائیا۔ اپنی سیوا آپے لائے، گر گھاں سیوا
 کمانیندا۔ وڈ دیوی دیو آپ اُکھوائے، در در پھرائیندا۔ امرت آتم میوہ ساچا پھل کھوائے، اپنی ہتھیں توڑ تڑائے، رسنا جہوا ہر جن ہر گن گائے، ہر ہر ساچا
 میل ملائیندا۔ چھان پُن جن بھگتاں سرشٹ سبائی آپ کرائے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد مدھانا اک چلائیندا۔ شبد مدھانا آپ چلایا،
 چلے واہو داہی۔ راجا رانا رڑکن آیا، ہر داتا بے پرواہی۔ منمکھ جیواں جھڑکن آیا، گر گھاں تارے پھڑ پھڑ باہیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، گر گھاں دیوے شبد ور، دو جہانی ٹھنڈیاں چھائیں۔ اکی سکھاں ایکا راگ، نادی ناد وجائیا۔ آتم رہے اک ویراگ، ہر درشن نیتر پائیا۔ سدا سہیلا رہیا
 جاگ، آلس نندرا لاہیا۔ در در گھر گھر لائے بھاگ، ساچا دھام سہائیا۔ چرن دھوڑ کرے مجن ساچا ماگھ، گر گھ ساچے سنت اُٹھائیا۔ چرن کول جن جائے
 لاگ، ترشنا آگ بُجھائیا۔ لوک ماتی وڈ وڈ بھاگ، ہر سرن سچی ملی سرنائیا۔ اکی سکھاں اک اکٹھ، ایکا گھر سہاوننا۔ آپے جائے نٹھ، گر سنگت تیرا درشن پاونا۔
 کلجگ انتم کرے چٹھ، اُلٹی لٹھ گراونا۔ گر سنگت دوارا تیر تھ اٹھسٹھ، پر بھ ساچا لیکھ لکھاونا۔ کایا مندر ویکھے مٹھ، پنج تتی اگ بُجھاونا۔ پنجے چور ہون
 بھٹھ، ہتھیں اپنی میٹ مٹاونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا درس دکھاونا۔ اکی سکھ اک دوار، ایکا رنگ چڑھنیا۔ درس دکھائے اپر
 پار، کلجگ بیڑا بنھیا۔ پون اُنجا چھتر جھلار، بھرماں بھانڈا بھنھیا۔ ویکھن جائے در دوار، جس جن من تن آتم نیا۔ آتم تاکی کھلے کواڑ، دوئی دُشٹاں ڈنیا۔
 وانہ لگی تتی ہاڑ، دیوے نام سچا دھن دھنیا۔ جگت وکارا آپ چبائے اپنی داڑھ، گر گھاں راگ سنائے کٹیا۔ در گھر ساچے دیوے واڑ، کلجگ انتم بیڑا بنھیا۔
 جوت جگائے بہتر ناڑ، لکھ چوڑا سی لاوے سنھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گھاں دیوے شبد ور، جس جن آتم نیا۔ تن من مئے من،

جس جن آپ جنائیندا۔ جگت ہنکار رکھے تن، ساچا دھنّ جھولی پائیندا۔ کوئی نہ لائے مات سنّھ، دس کسے نہ آئیندا۔ گر شبدی چڑھے ساچا چنّ، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ جن بھگتاں بیڑا دیوے بّھ، سنّھ سویر اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھاں دیوے اک ور، ایکا اگی نام پائیندا۔ ایکا اگی دیوے داچ، اگی سکھ لئے پرنائیا۔ شبد سنّائے اک آواز، ایکا گھر وجے ودھائیا۔ بھاگ لگائے دیس ماجھ، جوتی شبدی آپ بنائے دھی جوئیا۔ اتم ویلے رکھے لاج، مات پت پوت اکھوائیا۔ شبد سرُپی دیوے داچ، پلے گنڈھ بّھائیا۔ دُھر درگاہی ساچا راج، پر بھ چرن سرن سچّی سرنائیا۔ اک سوارے گرگھ کاج، اپنی سیوا آپے لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت وچولا آپ بنائے جگت سانجھ، گرگھاں سگن لگائیا۔ ساچا سگن ہتھ رکھائے، پہلی چیتر دوس وچار۔ سمت چوڑاں ہو پر تکھ دکھائے، گرگھاں بّھھے دھار۔ لکھ چوڑاں ککھ اڈائے، چاروں کُنٹ دُھندوکار۔ گرگھاں کھ سگن لگائے، گر شبدی کر پیار۔ ہوئے ہنگتا روگ مٹائے، تن کرائے اک شنگار۔ اُجل کھ مات کرائے، کلجک تیری اتم وار۔ مات کُھ سُسپھل کرائے، دیکھے در دربار۔ جگت ترشا بھکھ مٹائے، گنو غریباں پاوے سار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گرگھاں دیوے شبد ور، لہنا دینا رہیا اُتار۔ لہنا دینا قرض چکاونا۔ دھر دھر جگ جگ لیکھا، اپنی ہتھیں حساب مُکاونا۔ گرگھ ساچے نیتز پیکھا، دھرم رائے پر بھ در دُرکاونا۔ چتر کُپت مٹائے ریکھا، آپ اپنا تھم سناونا۔ کون جوتی دھارے بھیکھا، آتم راما درس دکھاونا۔ ورن گوتی بھيو مٹاونا۔ پاربرہم برہم وچ سناونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھاں دیوے شبد ور، ساچا مارگ مات لگاونا۔ ساچا مارگ مات لگائے، گرگھاں کنّ سناؤنیدا۔ ممتکھ جیواں ڈن لگائے، نہ کوئی انت جھڈائیندا۔ گرگھاں بیڑا بّھ دکھائے، اپنی کندھیں بھار اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے توڑے خانہ بندی، جو جن گائے بّی دندی، رس رسنا وچ ملائیندا۔ بّی دند بّی دھار، پر بھ ماتا دے بخشائیا۔ کلجک تیری اتم وار، سوہنگ سچّی جوت جگائیا۔ مانس دیہی اترے پار، جو جن مدھرا ماس تجائیا۔ رسنا چاہ نہ کرے پیار، ایکا سال رہیا جنائیا۔ در در گھر گھر پاوے سار، کون گرگھ رہے سچّی سرنائیا۔ گر پیر نہ کرے اُدھار، پر بھ مارے مارے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں تیج رہیا سوار، ممتکھ جیو رہن نہ پائیا۔ نہ گر نہ چیل کوئی، ہر کا تھم پچھانے نہ۔ دو جہانی ملے نہ ڈھوئی، جو چلے پر بھ کے بھانے نہ۔ گرگھ آتم کدے نہ سوئی، رنگ ساچا ممتکھ مانے نہ۔ آتم اندر کردا عرضوئی، پر بھ آپے پئے چھانے، جیو جنت کوئی جانے نہ۔

دُرمت میلِ پاپاں رہیا دھوئی، دس آئے کسے سگھڑ سیانے نہ۔ ایکا ہل ساچا رہیا جوئی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نام وست ساچا نیچ، ساچا دانہ کوئی جانے نہ۔ نام نیچ ہر تن کیاری، ہر پہلی وار بجائیندا۔ ہل چلائے ستاراں ہاڑی، وڈی وڈ کرائیندا۔ پہلی چیتر ویکھ بھلوٹاڑی، سچ اپنا لھم جنائیندا۔ اتم کٹنی فصل ہاڑی، ناڑی ناڑی اک وجائیندا۔ لیکھا لکھنہار جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑی، اُچے پر بت ویکھ دکھائیندا۔ دیپ لوء چرناں ہیٹھ رہیا لتاڑی، سچ پرکاش اپنا اک کرائیندا۔ گرگھاں پھرے پچھے اگاڑی، داسی داس آپ اکھوائیندا۔ نام تیل جوت زرنجن رہیا چاڑھی، لال رنگ ساچی مہندی ہتھتھیں لائیندا۔ کایا ڈولے آپے واڑی، اپنی ہتھتھیں بند کرائیندا۔ سچ کہارا ہر کرتارا گرگھ اٹھائے ساچی ڈولی، نو دوارے پار کرائیندا۔ دوس رین کرے پیارا، گرگھ ساجن میت مُرار، دھن سُبھاگ ستاراں ہاڑا، وچھڑے میل ملائیندا۔ جگاں جگاں داکیا ادھارا، کلجک اتم مول چکائیندا۔ شو جی نظر بھیٹ کرے ترسول، جگت جگدیش ہتھ پھڑائیندا۔ پُرکھ ابناشی نہ جائے بھول، جگ جگ بھیکھ وٹائیندا۔ لہنا دینا برہے شو چکائے مول، کھ کھ لیکھ حساب مُکائیندا۔ ہر ہر ساچا کنت کنتول، گرگھ ساچے ساچی ناری جگ جگ سیوا لائیندا۔ ساچی ناری کنت سُبھاگن، پُرکھ ابناشی پایا۔ آپ اُچجائے اک ویراگن، سوہنا سیس گندایا۔ ہتھتھیں بنھے ساچا تاگن، جگت جگدیش سر تاج لکایا۔ جو جن سرنائی لاگن، پر بھ ساچے دھام دئے بہایا۔ آپ بھجائے ترشنا آگن، دوس تن جس درشن پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہاڑ ستاراں کر وچار خوشیاں نال منایا۔ ہاڑ ستاراں سُبھائی رُت، سنجگ تیری مات اپائیا۔ کلجک وڈھے نک گت، بے کھ رہن نہ پائیا۔ پُرکھ ابناشی پاربرہم اچت، گرگھ آپ اٹھائے ساچے سٹ، مستک لکا رہیا لگایا۔ امرت آتم پیائے گھٹ، لکھ چوراسی جانی چھٹ، پنجاں چوراں جڑ دیوے پُٹ، سوہنگ تکھا تیر رکھائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی جائے جُٹ، در در گھر گھر اندر مندر ہوئے لُٹ، گرودوارا نہ کوئے بچائیا۔ تیر نرالا رہیا چھٹ، ستاں دیپاں پے جائے بھٹ، راج راجاناں شاہ سلطاناں لاڑی موت کل پھرے ہلکایا۔ گرگھاں بنھے ہتھتھیں گانا، پُرکھ ابناشی ہر بھگوانا، ایکا دیوے جیا دانا، در گھر ساچے میل ملائیا۔ آپے گوپی آپے کاہنا، ناری کنت گرگھ ساچے سنت شبد بیٹھائے وچ بانا، لوآں پُریاں اک اڈانا، زمیں اسماناں گگن پاتالاں وچ سمائیا۔ ہر جن تیرا سدا رکھوالا، دوس رین کرے پرتپالا، دیناں بندھو دین دیاں، لوک ماتی سیو کمائیا۔ جگت اولڑی چلے چالا، آپے بیٹھا ہر دھام سچی دھرم سالہ، ساچا دیپ جوت جگائیا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکالا، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر گوبندا ویکھ گھر، ایکا جوت جگائیا۔ گر گوبند و سیا گھر، ہو یا جوت

اُجالا۔ سچ دوارا لکھیا در، پر بھ ملیا گوبند گوبند گر گوپالا۔ جنم جگت دا ملیا ور، بھل لگے ساچے ڈالا۔ سچ دھرم دی لائے جڑھ، منمکھ جیواں کرے منہ کالا۔ چار ورنّاں گھاڑن ایکا گھڑ، اک دکھائے ساچا گھر، شبد وجائے ساچا تالا۔ اندر مندر آپے چڑھ، سرت سوانی لئے پھڑ، پھل دیکھے لگا کایا ڈالا۔ دوس رین پر بھ رہیا لڑ، من مت اُکھاڑے تیری جڑھ، گُرم ت کرے پردھانا۔ موہ وکارا جائے سڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں ہتھیں بھے گانا۔ ہتھیں بھے نام ڈور، ڈوری اپنے ہتھ رکھائیا۔ کلج رین اندھیری گھور، نہ کوئی کرے رُشنائیا۔ نو دوارے پیا شور، ہاہاکار رہی گر لائیا۔ ایکا جھگڑا مور تور، نہ سکے کوئی چُکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھاں دیوے شبد ور، ویلے انتم ہوئے سہائیا۔ ویلا انت سنت نہ جان، کنت نہ پایا کملّا۔ جیو جنت نہ مات پچھان، پر بھ وسایا کون محلہ۔ گن ندھانی ہوئے نادان، ہتھ آیانہ شبد بھلا۔ وید پُران پڑھ پڑھ چھان، دُئی دویت نہ مٹیا سلا۔ ملا شیخ انجیل قرآن، پایا حق نہ سچ مصلّا۔ گرنتھی پننتھی اک دھیان، بھو نہ آیا سلوک پہلا محلہ۔ نہ کوئی دیکھے انتر آتم مار دھیان، گر ناک ترے گن رُپ سمایا۔ ساچے مندر نہ ہوئے چان، ہون پون نہ کوئے کرایا۔ انتم دیوے نہ کوئی دان، جگت جھولی رہے بھرایا۔ نہ کوئی جانے برہم گیان، شبد ستار نہ کوئے وجایا۔ راگ نہ سُنیا ساچا کانن، انحد راگ نہ دئے اُچجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیرا انتم بالن لکھ چوراسی ہاڈی دئے بنایا۔ گرکھ تیرا ست سرُپ، ساچے وچ سمایا۔ جگت اندھیرا اندھوکُپ، انت رہن نہ پایا۔ ہاہاکاری چاروں کوٹ، ساچا تیر رہیا چھوٹ، نہ سکے کوئی اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، میٹ مٹائے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ ورتارا آیا۔ سچ سچ ہر ورتار، ساچا کلس ہتھ اٹھایا۔ امرت بھریا ہر بھنڈار، سنجگ ساچی بنت بنایا۔ گرکھاں بخشے ایکا دھار، دیوی دیو دئے دُہائیا۔ جگا جگتتر ساچی کار، بھو نہ جانے رانیا۔ پرگٹ ہوئے نر نرنکار، ماجھے دیس وجے ودھائیا۔ سمبل نگری چار دیوار، کایا نگری اک رکھائیا۔ سچ سمگری شبد دھار، پر بھ اپنی وچ رکھائیا۔ آپے کڈھے وارو وار، سمت سمتی لیکھ لکھائیا۔ بھریا رہے سدا بھنڈار، توٹ کدے نہ آئیا۔ ساڈھے تن ہتھ سپاں جگت وہار، ساڈھے تن ہتھ لیکھ مٹائیا۔ نو دوارے کھول دوار، دسویں بوجھ بُجھائیا۔ مایا ممتارہے ساڈ، گرکھ نیڑ نہ آئیا۔ پھڑ پھڑ باہوں رہیا چاڑھ، شبد سنگھاسن اک وچھائیا۔ کوئی نہ دسے جھوٹھی دھاڑ، شبد کھنڈا ہتھ اٹھائیا۔ جوت جگے بہتر ناڑ، سمت سولاں جو جن درشن پائیا۔ بحر کپائی جائے پاڑ، لہنا دینا مول چُکائیا۔ انتم لیکھا چکے ستاراں ہاڑ، کلج تیری انتم تھت لکھائیا۔ بیس بیس پرگٹ ہوئے وچ

پہاڑ، نیناں دیوی چرن چھہائیا۔ کمرکسا کرتیار، شبد کھنڈا وچ برہمنڈاں اپنا آپ بھوائیا۔ لوک مات لائے ساچا ڈنڈا، چار ورن پرہہ ونڈے ونڈاں، ذات
 پات رہن نہ پائیا۔ نہ کوئی دسے بھیکھ پکھنڈا، ایکا گوہند گوہند گائیا۔ گرگھ آتم کوئی نہ دسے رنڈا، پرہہ ساچا کنت سہاگی ساچے سپس لکائیا۔ لیکھے لائے
 کھانی جیرج انڈا، اُتہج سیج آپ مٹائیا۔ گرگھ ونڈاؤنی ساچی ونڈا، سمت تیراں ہاڑ ستاراں آئیا۔ کسے ہتھ نہ آئے وچ برہمنڈاں، برہما اٹھے نیتز رہیا اٹھائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھوں کا یا ڈکھ رہیا مٹائیا۔ ہر رچنا جگ چار، آپ اپائیا۔ ہر رچنا جگ چار، آپ رچائیا۔ ہر رچنا جگ چار،
 سرشٹ سبائیا۔ ہر رچنا جگ چار، لکھ چوراسی بنت بنائیا۔ ہر رچنا جگ چار، منڈل راسی آپ سہائیا۔ ہر رچنا جگ چار، رواس جوت پرکاشی، ساچی سیوا
 لائیا۔ ہر رچنا جگ چار، پر تھی آکاشی بن تھماں گنگن رہائیا۔ ہر رچنا جگ چار، گھر گھر در در اندر کرے واسی، واس نواسا دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ بنت بنائیا۔ ہر رچنا جگ چار، جگا جگنتیا۔ ہر رچنا جگ چار، پورن بھگونتیا۔ ہر رچنا جگ چار، سچ میلا سادھن سنٹیا۔ ہر
 رچنا جگ چار، کھیلے کھیل ہر ہر کنتیا۔ ہر رچنا جگ چار، گوہند کا یا روپ بسنتیا۔ ہر رچنا جگ چار، یودھا سور دھنی دھنونتیا۔ ہر رچنا جگ چار، سرب کلا
 بھر پور پتی پتوننتیا۔ ہر رچنا جگ چار، گرگھ ساچی نارستی ستوننتیا۔ ہر رچنا جگ چار، دھیرج یت ست سنتو کھی مات آپ اکھوننتیا۔ ہر رچنا جگ چار، گرگھوں
 رکھنہار پت، آتم نیج نیچے ساچے وٹ، بھل بھلو اڑی اک اگنتیا۔ ہر رچنا جگ چار، جگ جگ پاوے سار، برہما شولے ادھار، کروڑ تیتیا بھیکھ وٹنتیا۔ ہر
 رچنا جگ چار، پرگٹ ہو ہو لئے اوتار، سچ مارگ اپنے ہتھ رکھنتیا۔ ہر رچنا جگ چار، چوہی ت چوہی اوتار، پر کرتی جیو اپار، پنجاں تتاں ایکا دھار، پنجاں
 میلا ہر بھگونتیا۔ ہر رچنا جگ چار، راگ راگنی کرے پیار، برہما ویتا وید اچار، سُرستی پینا پتی دھنکار، نر نرائن راگ سننتیا۔ ہر رچنا جگ چار، پرہہ ساچی
 بٹھے دھار، کرے کھیل اپر اپار، وڈ داتا گن گوننتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند کا یا رنگ بسنتیا۔ ہر رچنا جگ چار، چلت کرایا۔
 جگ جگ پاوے سار، دھرم دھرایا۔ جیو جنت لئے ابھار، سادھ سنت ترایا۔ گرگھ ناری کنت پیار، شبد پنکھوڑا اک جھلایا۔ آپے ویا سب توں باہر، گوڑھا
 رنگ اک چڑھایا۔ نام چوڑا پر اپار، ہتھیں مہندی پریم لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر رچنا جگ چار، اپنا کاج رچایا۔ ہر رچنا جگ
 چار، کاج نر نکاریا۔ ہر رچنا جگ چار، کرے کھیل وارو وارایا۔ ہر رچنا جگ چار، چارے جگ مات اپاریا۔ ہر رچنا جگ چار، دھرت مات گود اٹھا رہیا۔ ہر

رچنا جگ چار، لکھ چوراسی آپ اُپا رہیا۔ ہر رچنا جگ چار، گرکھ ساچے سنت جناں گھر ساچا اک دکھا رہیا۔ ہر رچنا جگ چار، گوہند کایا روپ بسنت، انت اپنی مہما آپ جنا رہیا۔ ہر رچنا جگ چار، جوگ ابھاسیا۔ ہر رچنا جگ چار، شبد پرکاشیا۔ ہر رچنا جگ چار، پُرکھ ابناشیا۔ ہر رچنا جگ چار، گھٹ گھٹ اندر رکھے واسیا۔ ہر رچنا جگ چار، ویکھ دکھانے پر تھی اکاشیا۔ ہر رچنا جگ چار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند کایا کنچن روپ شبد چلائے سواس سواسیا۔ ہر رچنا جگ چار، آپ کرتاریا۔ ہر رچنا جگ چار، سرب پساریا۔ ہر رچنا جگ چار، جوت ادھاریا۔ ہر رچنا جگ چار، شبد دُھنکاریا۔ ہر رچنا جگ چار، کرم وچاریا۔ ہر رچنا جگ چار، ایکا ایک اینکار ایکا دھام سہا رہیا۔ ہر رچنا جگ چار، پون پونی آپ اڈار، اونی گونی پاوے سار، پُریاں لواں رہن نہ دیوے کو، دو جہانی پسر پساریا۔ ہر رچنا جگ چار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند کایا کنچن روپ، ہر وڈا شاہو بھوپ، جوت سروپی سنگر سچ سنگھاسن آسن لا رہیا۔ ہر رچنا جگ چار، جوت اکالیا۔ ہر رچنا جگ چار، لکھ چوراسی رہے سوالیا۔ ہر رچنا جگ چار، پر بھ بنیا دُھر درگاہی ساچا والیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، دوویں ہتھیں پھرے خالیا۔ ہر رچنا جگ چار، آپے ویکھے پرکھے کر وچار، پھل لگا کون ڈالیا۔ ہر رچنا جگ چار، گرکھیاں کرے سد پیار، دیوے نام دُھر درگاہی اک دلا لیا۔ ہر رچنا جگ چار، سنت سہیلا میت مُرار، پرگٹ ہوئے وچ سنسار، جگ جگ بٹھے اپنی دھار، اپنے رنگ رنگ لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، گوہند کایا کنچن روپ، جگ جگ مہامات انوپ، آپ اپنے وچ سما لیا۔ ہر رچنا جگ چار، چوٹ نگاریا۔ ہر رچنا جگ چار، کھوٹ گوارہیا۔ ہر رچنا جگ چار، شبد بھنڈار اتوٹ اتوٹ رکھا رہیا۔ ہر رچنا جگ چار، کوٹن کوٹی جیو اُپا رہیا۔ ہر رچنا جگ چار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند کایا کنچن روپ، پون انجا دیوے دھوپ، نام سنگدھی اک رکھا رہیا۔ ہر رچنا جگ چار، بھگت بھگوانیا۔ ہر رچنا جگ چار، چارے وید بھید در دربانیا۔ ہر رچنا جگ چار، اٹھاراں کتیب دُھر درگاہی اک فرمانیا۔ ہر رچنا جگ چار، اچھل اچھید کرے کھیل مہانیا۔ ہر رچنا جگ چار، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، کنچن کایا گوہند روپ گر شبد کرے مستانیا۔ ہر رچنا جگ چار، گنت گننیا۔ ہر رچنا جگ چار، سادھ سنت رہیا وڈیا لیا۔ ہر رچنا جگ چار، دیو دنت دے سجا لیا۔ ہر رچنا جگ چار، جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گوہند کایا کنچن روپ ساچا گڑھ اک اُپا لیا۔ ہر رچنا جگ چار، جگ اُپا لیا۔ جگ جگ بٹھے دھار، دھرم چلا لیا۔ سبجگ تریتا اترے پار، بیس بیس جنم دو ایندا۔ دو پر تیری مات وار، دو دوئے بھیکھ

وٹائیندا۔ ارجن بنیا میت مُرار، رتھ رتھوای آپ اکھوائیندا۔ اٹھاراں دھیائے گائے کیتا، بھگت سنائے ساچی ریتا، آتم دھیر دھرائیندا۔ چرن دوارا ہر
 نرنکارا، ایک پایا پڑکھ اپارا، آتم دیہی تن من جیتا، پر بھ ساچا راہ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گوہند کایا کنچن رُپ، آپ اپنا
 رُپ وٹائیندا۔ ہر رچنا جگ چار، جوگ کمایا۔ ترے جگ اترے پار، چوتھے جگ وقت سہایا۔ کلجگ تیری ساچی دھار، ور منگے در دربار، پر بھ انتم بھچھیا
 پایا۔ نال رلیا محمدی یار، کیتا قول سچا اقرار، پرگٹ ہوئے ہر نرنکار، چوڈاں طبقات مارے مار، صدی چوڈھویں ہوئے خوار، جوتی بھیکھ وٹایا۔ شبد کھنڈا ہتھ
 داتار، وچ برہمنڈاں پاوے سار، جیرج انڈاں کرے خوار۔ مسمکھاں وڈھے گنڈھاں، آپے ستا دے کر کٹھاں، نار دُھاگن ہوئے خوار۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند کایا کنچن رُپ پایا پڑکھ اپار۔ ہر رچنا جگ چار، جگ جگ جگت گڑمائیا۔ ہر رچنا جگ چار، کلجگ انتم وار ملی مات ودھایا۔
 دھرت مات ہوئی تیار، ہتھیں مہندی ایک لائیا۔ لکھ چوراسی نار ٹییار، ویلے انتم لئے پرنائیا۔ دھرم رائے دا کھولے بند کواڑ، ساچے مندر دے ٹکائیا۔ انتم
 لیکھا چکنا ستاراں ہاڑ، سرشٹ سبائی آپ مٹائیا۔ چاروں گنٹ دے اُجاڑ پہاڑ، نگر کھیڑا شہر کوئی دس نہ آیا۔ ایک پھرے اگی دھاڑ، شبد گولہ کاڑ کاڑ، مارنہار
 دس نہ آئی۔ گرگھ ساچے ساچے لاڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گوہند کایا کنچن رُپ، آپ اپنے رنگ سمائیا۔ ہر رچنا جگ چار، رچن
 رچائیندا۔ کلجگ تیری انتم دھار، ویکھ دکھائیندا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسار، جوت سرُپ جامہ پائیندا۔ نہہکنک چوہیاں اوتار، جوتی جوت جگائیندا۔ گر گوہند
 کر پیار، گنی گہندے میل ملائیندا۔ ساچی بندے کل نیار، جوتی ماتا گود ٹکائیندا۔ کیا کوئی بندے وچ سنسار، بھيو کونے نہ پائیندا۔ سرب بخشندے بخشنہار،
 گرگھاں تیج رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گوہند کایا کنچن رُپ، اپنا آپ وٹائیندا۔ ہر رچنا جگ چار، کلجگ ملی وڈیایا۔ آدانت
 ایک دھار، کلجگ انتم لہنا دین چکائیا۔ شبد گہنا پر اپار، نیتز نیناں دے دکھائیا۔ گرگھاں لینا کر پیار، پر بھ اپنی ہتھیں رہیا پائیا۔ گر سنگت بہنا چرن دوار، بھانا
 سہنا حکم جنائیا۔ پرگٹ ہوئے ہر نرنکار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند کایا کنچن رُپ، کنچن رنگ رنگائیا۔ ہر رچنا جگ چار، کلجگ
 ہوئے سوالیا۔ چوتھے چوتھے آئی ہار، پھرے ہتھیں خالیا۔ کوئی نہ دے ساچا یار، گھر گھر کڈھی بیٹھے ڈوالیا۔ گرگھاں میلا میت مُرار، دوس رین رسنا
 رہے چتار، انتم توڑے جگت جنجالیا۔ ہر کھنڈا شبد دو دھار، لکھ چوراسی مارے مار، پھل رہن نہ دیوے کسے ڈالیا۔ جوتی جاما بھیکھ نیار، ورن گوتی وسے باہر،

اُوچاں نیچاں ایکا رنگ سما لیا۔ راج راجانا کرے خبردار، سادھاں سنتاں دے ہلار، گرگھیاں بخشے چرن پیار، جو جن آئے در سوالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گوہند کایا کنچن رُپ، جگت چلے اولڑی چالیا۔ ہر رچنا جگ چار، کلجگ ونڈ ونڈائیا۔ دھرت مات دی سُن پکار، برہمنڈ ہوئے ہلکائیا۔ ست پُرکھ نرنجن پاوے سار، گھر ستویں ویکھ وکھائیا۔ شبد سُنہیہڑا دیوے ساچی دھار، در چھوواں گھلایا۔ پون سوامی کر تیار، پنچم بوہا لاہیا۔ چوتھے گھر ایکا دھار، شبد جوتی پونی میل ملائیا۔ ترے گن مایات وچار، پرہہ ساچی بنت بنایا۔ برہما شو کر آکار، ساچی سیوالایا۔ آپ اپنا رُپ اپار، وشنو بھیکھ وٹایا۔ جوت سرُپ سرب پیار، دیوے شبد جنایا۔ آپے وسیا ہو ہو باہر، آپے وچ سما لیا۔ آدانتا اینکار، ایکا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گوہند کایا کنچن رُپ، دس کسے نہ آئیا۔ ہر رچنا جگ چار، شبد جنایا۔ ترے گن پائے سار، تت تتی رہیا اپایا۔ لکھ چوراسی بنھے دھار، دھرتی اُپر جل ٹکایا۔ پُریاں لوآں پاوے سار، آکاش پرکاش جوت نرنکار، ہر گھٹ میں رہیا سما لیا۔ داسن داس ہر نرنکار۔ گرگھیاں انتم پاوے سار۔ پرگٹ ہوئے نہہکنک نرائن ز اوتار۔ پرگٹ ہو یا دھر در گاہی ساچا مالی کرے کرائے چرن پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند کایا کنچن رُپ، آپے جانے اپنی دھار۔ ہر رچنا جگ چار، کلجگ ویلیا۔ بھگت بھگوتی ساچی دھار، اچرج کھیل پر بھو کل کھیلیا۔ رنگ بسنت تن شنگار، کایا چولے سولاں سولیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند کایا کنچن رُپ، آدانت کدے نہ ڈولیا۔ ہر رچنا جگ چار، کلجگ بھیکھ وٹایا۔ شبد دامہ اپر اپار، سرشٹ سبائی ویکھ آپ وجایا۔ لوآں پُریاں آپ سنا، سُنہیہار آپ اکھوایا۔ گوہند گان گیت اپار، سوہنگ ساچی ریت چلایا۔ پد امر اپان گرسکھ ساچے سنت مُرار، ہر ہر دے چیت وسایا۔ آپ وکھائے در سچا دربار، پت پت پت بنایا۔ نو دوارے کھول کوڑا، کلجگ ریت وکھایا۔ پہلے ویکھ پنچم دھاڑ، ہاہاکار کرایا۔ دوجے مایا متا آڑ، جو جنت پھرے ہلکایا۔ تیجے نو اٹھاراں رہی ساڑ، اُپر نیچے پھرے ہلکایا۔ چوتھے گھر کرے وچار، ست ستوادی ڈیرہ لایا۔ پنچم کھولے اک کوڑا، پون شبدی جوتی میل ملا لیا۔ چھویں گھڑیا آپے گھاڑ، ہر شبدی ناد وجایا۔ ستویں میلا پُرکھ برہما، پار برہم سما لیا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں واد وواد، مت بُدھی من پھرایا۔ نوویں نو در ویکھے کون پُرکھ ابناشی رہیا ارادھ، رسنا ہر گن گایا۔ در گھر دسویں سدا سدا رہے وساد، شبد سینگھاسن اک وچھایا۔ آپے بیٹھا آد جگاد، جگ جگ بنت بنایا۔ سنت سہیلے رہے ارادھ، پرگٹ ہوئے درس دکھایا۔ اک وجائے ساچا ناد، سوہنگ ناووں دھرایا۔ سُنے پکار ہر برہما، تھاوں تھائیں دے

دُہایا۔ گرگھیاں بیڑا رہیا باندھ اپنے کندھ اٹھایا۔ بھاگ لگایا در دربار، کروڑ چھیانویں دے لٹکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند کایا کنچن
 رُپ، ہر ساچے رُپ سمایا۔ ہر رچنا جگ چار، کلجگ کال پروانیا۔ دیوے ور پُرکھ کرتار، سچ شبد جگت نشانیا۔ ساچی دھارا شبد کٹار، پھڑائے ہتھ بلی بلوانیا۔
 انتم مارے وارو وار، جودھا سور نوجوانیا۔ جیاں جنتاں کرے خبردار، سوہنگ تیر نکھی کانیا۔ ناتا تے میت مُرار، کلجگ میٹے انت نشانیا۔ پرگٹ جوتی نہہکنک
 نرائن ز اوتار، کرے پرکاش کوٹن بھانیا۔ گرگھیاں سد ہويا داس، پھڑ تارے وڈ وڈ کر مہربانیاں۔ پر بھ ملن دی رکھی آس، بیس سے ایہہ نشانیاں۔ نورو
 نور جوت پرکاش شبد جھلائے پون مسانیاں۔ لکھ چوراسی کایا منڈل پائے راس، نہ کوئی جانے جگت وڈ ودوانیاں۔ ورتے ورتاوے پر تھی آکاش، میٹ مٹائے
 جیو شیطانیاں۔ گرگھیاں لیکھے لائے سواس سواس، آتم رڑکے وانگ مدھانیاں۔ لکھ چوراسی ہونی ناس، کوئی نہ دیوے کسے پانیا۔ پرگٹ ہويا شاہو شتاباس،
 اک پڑھائے ساچی بانیا۔ نہ کوئی کھائے مدراماس، دُھر درگاہی اک فرمانیا۔ نج گھر آتم رکھے واس، گرچرن پریتی وٹھو جن قربانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، گوہند کایا کنچن رُپ، دتے سچ نشانیا۔ ہر رچنا جگ چار، کلجگ خوشی منانیا۔ ساچا میلا محمدی یار، صدی چودھوی آئیآ۔ عیسیٰ موسیٰ ہو
 تیار، پر بھ ساچا سنگ نبھانیا۔ سمت اٹھاراں بٹھے دھار، ایکا ڈولے پانیا۔ سمت ائی لائے پار، ڈونگھی دھار پار کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، گوہند کایا کنچن رُپ، ساچا بھوپ سمایا۔ ہر رچنا جگ چار، کلجگ ویکھیا۔ سنجگ ساچا ویکھ دوار، پر بھ دھارے جوتی بھیکھیا۔ در گھر ایکا اپر اپار، نیز
 لوچن آپے پیکھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند کایا کنچن رُپ، لکھنہارا لیکھیا۔ ہر رچنا جگ چار، جگ جگ شبد اپنیا۔ کلجگ تیری
 انتم وار، کوئی کسے نہ دے بنھیا۔ گر پیر رہے وچار، گھر گھر بھریا ایکا جینا۔ انتم پینی ڈاڈھی مار، تن مندر گنی سنھیا۔ پرگٹ ہوئے نہہکنکی ز اوتار، لکھ
 چوراسی دیوے ڈنیا۔ شبد ڈنکی اپر اپار، آپ اپائے ہر ز نار، ساچا چڑھائے ایکا چنیا۔ گرگھ ساچے اترے پار، آپے بخشے چرن پیار، پر بھ بیڑا انتم بنیا۔ لوآں
 پُریاں ایکا دھار، دیوی دیوت کر تیار، لوک ماتی پُرکھ بدھاتی دیوے داتی، سنجگ ساچا جمیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند کایا کنچن
 رُپ، آپ آپے اندر نیا۔ ہر رچنا جگ چار، جگ پلٹانیدا۔ جگ جگ بٹھے دھار، منمکھ میٹ مٹانیدا۔ چھٹی چھٹی اترے پار، نوچار چار نو اک وہار، آپے
 ویکھے نگر گراؤں محل اٹل شہر اپار۔ کون اٹھائے پھڑ پھڑ باہوں، ہوئے سہائی اندر باہر۔ لیکھا چکے تھائیں تھاوں، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، گوہند کایا کنچن روپ، چاڑھے رنگ اپار۔ کلجک ونڈ ونڈاؤن آیا، پر بھ کنت انتم واری۔ برہمنڈ کھیل کھلاؤن آیا، پھر شبد چند کٹاری۔ جیرج انڈ
مٹاؤن آیا، اُتبیج سیتیج پاوے ساری۔ منمکھاں کنڈ وڈھاؤن آیا، لکھ چوراسی سٹی پیر پساری۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے
رنگ رنگاؤن آیا، بن بن شبد للاری۔ ہر رچنا جگ چار، کلجک انت کرائیا۔ گرکھاں پاوے سار، لیکھا لہنا آپ چکائیا۔ ایک مانگے چرن پیار، شبد بھچھیا جھولی
پائیا۔ آپے سانجھا میت مرار، نین منڈھارا ہر رگھرائیا۔ وسر نہ جائے وچ سنسار، کلجک رین اندھیری چھائیا۔ گرکھ ساچے رہنا خبردار، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔
آپے گھڑے بھننہار، لکھ چوراسی بنت بنائیا۔ چھپر چھن وسے باہر، اُج محل اٹل کوئے دس نہ آئیا۔ گوہند کایا نگر اپار، چار دواری کوئی دس نہ آئیا۔ ہر
رچنا جگ چار، کلجک انتم دھندیا۔ ہر دیکھے کھیل اپار وچ سنسار، پر بھ ساجن خاکی بندیا۔ پرگٹ ہوئے نہ ہلنک نرائن نراوتار، آپ اٹھائے راجن راج آتم
اندھیا۔ سمت تیراں بھے دھار، والی ہند رہنا خبردار، مدراماس تجاؤنا گندیا۔ سمت چوڈاں چوڈاں آپ وچار، گرکھاں چرن چھہائے دوار، ایک اگی پائے پہلی
وار، آتم گھر اُچجائے پرماندیا۔ آپے دیکھے وارو وار، گر سنگت رہنات تیار، پر بھ در در گھر گھر بھردا پھرے بھنڈار، لیکھا لیکھ مٹائے بھاگاں مندیا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند کایا کنچن روپ، ہر شبد رنگیلے رندے رندیا۔ ہر رچنا جگ چار آپ رچائیا۔ گرکھ ولامات پچنا، کلجک لاڑی
موت کرے کڑمائیا۔ جوٹھ جھوٹھ نو در پیچ تت گھر گھر خالی نچنا، ساچا نام کوئی دس نہ آئیا۔ گر پورے شبد واک گرکھ ورلے آتم پچنا، منمکھ دین دہائیا۔
کایا مائی بھانڈا کچنا، انتم بھنے بھن وکھائیا۔ سمت چوڈاں گرکھاں دیون آئے دچھنا، اک نریل ہتھ رکھائیا۔ ساڈھے تن ہتھ سپاں آپے کچھنا، لکھ چوراسی گیٹ
مٹائیا۔ شبد دوارے بہہ بہہ ہسنا، پر بھ کھیوٹ کھیٹ جگت ملاہیا۔ گر چرن دوارے ساچے وسنا، ساچا میت پتا پوت اکھوائیا۔ مٹے رین اندھیری کلجک مسنا،
مدراماس رسن تچائیا۔ آتم جوتی تیج پرکاش رو رو سنسار، ہر ساچا رہیا کرائیا۔ دیکھ وکھائے پر تھی آکاش اکسنا، اپ تیج وائے نال رلائییا۔ سرشٹ سبائی آپے
متھنا، متھنہار اکھوائیا۔ گرکھ چڑھائے ساچے رتھنا، سوہنگ رتھ چلائییا۔ لکھ چوراسی پائے نھنا، ڈوری اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگ جگ چلائے اپنی کتھنا، اکھ
کتھی نہ جائیا۔ سرب کلا آپے سمرتھنا، کلجک انتم بھیکھ وٹائیا۔ گرکھ چھاچھ ورو لے مکھنا، لکھ چوراسی پائی پھاہیا۔ ویلے انت کسے نہ رکھنا، جمدوتاں ہتھ
پھرائیا۔ گرکھاں لاج رکھائے چرن لگایا مستک متھنا، دھوڑی خاک رمائیا۔ ہر دے اندر ہر ہر وسنا، آتم سیجا آسن لائییا۔ ایک راہ ساچا دسنا، شبد نیزہ ہتھ

پھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند کایا کنچن رُپ، کنچن گڑھ سہائیا۔ ہر رچنا جگ چار، کلج وکھ دکھانیا۔ ہر شبدی پاوے سار، پکڑ اٹھائے راجے رانیا۔ دیوے شبد سچا ہلار، جودھا سور بلی بلوانیا۔ اتم مارے ڈاہڈی مار، کچھ لیائے وِج میدانیا۔ سمت چوڈاں گرگھ دھار، گرگھ کرے در پروانیا۔ نہ بھلنا وِج سنسار، پرگٹ ہوئے ہر والی دو جہانیا۔ مٹمکھاں دیوے دُرکار، راج راجاناں در پھرانیاں۔ گرگھ مہما پر اپار، برہما شوگھ چھپانیاں۔ سنگھ پال بیٹھا ہوتیار، لیکھا کھے وید ودانیاں۔ سنجگ بٹی ساچی دھار، میل ملائے سری بھگوانیاں۔ ایکانیتز رہیا اگھاڑ، امرت آوے دھر دی بانیاں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھوں دیوے جگت در، چوڈاں چوڈاں لوک کرے در پروانیاں۔ چوڈاں لوک کایا مٹ، ساچا ہٹ کھلایا۔ گرگھ پہنائے تن پٹ، نام رنگیلا رنگ رگایا۔ پرگٹ ہوئے گھٹ، داسن درس دکھایا۔ گرگھ تیرا در دوار آپ بنائے تیرتھ اٹھسٹھ، پُرکھ ابناشی چرن ٹکانیا۔ درشن پائے نٹھ نٹھ، ایکانگی ایک کرانیا۔ آتم اندر گہڑے لٹھ، اپنے ہتھ رکھایا۔ جگت وکارا پئے بھٹھ، جوتی اگنی لائیا۔ جھوٹا مندر جائے ڈھٹھ، کایا بنت بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند کایا کنچن رُپ، اپنارُپ وٹائیا۔ ہر رچنا جگ چار، کنت کنتوہلیا۔ ہر رچنا جگ چار، گرگھوں کرم رہیا وچار، پر بھ ساجن دُوہو دُوہلیا۔ بھانڈا بھرم رہیا نوار، جو در آئے بھلیا۔ شبد کرائے تن شنکار، تن من ہریا پھولیا۔ وِج کرائے اک واپار، جس جن شبد پنگھوڑا ساچا جھولیا۔ دو دو لکھی دوہری دھار، آتم سخی وِج سنسار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج اتم ویکھ در، اک سہائے ساچا گھر، ملے میل کنت کنتوہلیا۔ سمت چوڈاں ساچے ہاٹ، ایکانام وکاون۔ گرگھ وسیرا آتم گھاٹ، پارکنار کراونا۔ دیکھ جوتی جگے للاٹ، اندھ اندھیر مٹاونا۔ لیکھ چُکائے پوجا پاٹھ، ایکا شبد سناونا۔ امرت دھارا مارے ٹھاٹھ، ایکا سر واون۔ شبد رکھا ہے ساچا ہاٹھ، دھیرج ست سنتو کھ داونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت چوڈاں چوڈاں لوک، گرگھ سنائے شبد سلوک، ایکا گھر وساونا۔ سمت پندراں پندھ نیارا، اپنا آپ رکھانیدا۔ لوآں پُریاں پار کنارہ، مٹی دند کہن کوئی نہ پانیدا۔ جگ جہان دُھندوکارا، گگن پاتالاں آپ سہانیدا۔ پرکاش آکاش اپر اپارا، بے انت بے انت سدانیدا۔ جگلو جگ لے اوتارا، لوک مات دھام سہانیدا۔ گھر ساچے وسیا نر نرکارا، آون جاون کوئے بھیو نہ پانیدا۔ شبد سرُپی ساچی دھارا۔ لکھ چوڑاسی پھند کٹانیدا۔ پرگٹ ہوئے نہکٹک نرائن نر اوتارا، سمت چوڈاں سبھے دھارا، آپ اپنا بھیو چھپانیدا۔ سمت پندراں ویکھے اندراں، کلج گھ چھپانیا۔ درس دکھائے دُوگھی کندراں،

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرائن بدر ناتھ کدار، ویکھے ویکھ دکھایا۔ جگن ناتھ، کلجک ساچا میلا اپنا آپ دکھاونہ۔ سگل وسورا جائے لاتھ، پہاڑی دامن چمکے کامن، رُپ انُپ سماونا۔ چرن چُھہائے پتت پاون، پنڈتاں پاندھیاں اپنا دامن پھڑاونہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شمشی رنگ رنگاونہ۔ جگت بنگالی آپ بن، مایا پکڑے ڈسنی ناگ۔ ویکھے کھیل جگت سب، گھر گھر لائے بُجھائے آگ۔ آپے پرگٹ ہوئے جھب، آپے جوت چُھپائے چراغ۔ آپے امرت وہائے کول نبھ، آپ تڑپائے دو دو آب۔ لہنا دین چُکائے سب، آپے جانے حساب کتاب۔ گر سنگت چرن دوارے جائے پھب، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن گھوڑے دئے رکاب۔

★ ۱۹ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال چاہ دے واسطے شبد اُچاریا ★

ہر نُماری نام جگت امول ہے۔ نہ کوئی لگے تن بیماری، پر بھ وسے سدا کول ہے۔ رس رسنا پھرے ہلکاری، من متی رہیا وچول ہے۔ گر پورے سدا بلہاری، جگ جگ توله پورا توله ہے۔ آپے بخشے بخشہنہاری، جن بھگتاں کرے چول ہے۔ چرن پریتی چاہ پیاری، سد وسے گرگھ کول ہے۔ کایا ہاڑی اپر اپاری، امرت آتم بھریا ساچا ڈول، ہے۔ اگنی جوتی لائے بھاری، نیتز نیر رہیا کھول ہے۔ نام رس مٹھا اپر اپاری، ہر ہردے پئے آپے اندر مول ہے۔ گرگھیاں آپ آپے پیائے کر پیاری، شبد رلائے پڑدے کھول ہے۔ مانس جنم نہ جائے ہاری، گرگھ رہے سدا اڈول ہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک شبد جنائے بول ہے۔ ہر بھگت آدھار امرت دھاریا۔ پر بھ ساچے آپ وچار، ساچا راہ دکھالیا۔ آپے دیوے دیونہار، دوسر ہتھ کسے نہ آ رہیا۔ سمت چوڈاں کرتیار، پہلی چیتر ہتھ اٹھالیا۔ گرگھیاں دیوے گھر گھر جائے پہلی وار، بیس اکیسے میل ملا رہیا۔ ساچا میلا سچ سرکار، ناواں دُھر درگا ہی لالیا۔ اک کرائے ونج وپار، جھوٹا نام جگت مٹالیا۔ گرگھ ساچے شبد پیار، رسنا چوگ چُکالیا۔ جگت ترشنا دیوے مار، جس ہر چرنی چت لالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک امرت جام پیالیا۔ امرت آتم جام پیائے، کر کر اپنا ہلا۔ گرگھیاں ساچا نام چپائے، آپ پھڑائے اپنا پلا۔ ساچا پلے دام بٹھائے، نام رکھائے نہچل دھام اٹلا۔ جگت وکارا رہن نہ پائے، ترشن مٹائے کایا کھلا۔ نرمل جوتی نور کرائے، درس دکھائے گھڑی گھڑی پل پلا۔ کلجک

رسن ہوئے ہلکائے، پر بھ ناؤں گائے ہر ملے اک اکل۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سیکھ تیرا انت وساؤن آیا کایا سچ محلہ۔ کایا محلہ سچا گھر بار، پر بھ ساچی دست وچ ڈکائیا۔ بھرے بھلیا جیو گوار، وچ نشیاں چت لگائیا۔ پر بھ پاونہارا سار، جس تیری بنت بنائیا۔ آپے مارے آپے لئے جوال، وید حکیمان کوئے نہ لئے بچائیا۔ پر بھ دیون والا اک ادھار، ہوئے ترشنا روگ مٹائیا۔ سمت باراں کیتا خبردار، گر سنگت نیہ رکھائیا۔ مایا بھلے اندھ اندھیار، بھانا ہر مول نہ بھائیا۔ بیتا سال اک صدی ہزار، لیکھا کھت نہ رائیا۔ سمت تیراں کر وچار، گر سنگت رہیا مٹائیا۔ جس جن انتم اترنا پار، ہر بھانا سیس ڈکائیا۔ دوویں جوڑ کرو نمسکار، جگت ترشنا چاہ مٹائیا۔ پر بھ بیڑا بننہار، سا تک سیٹل ست ورتائیا۔ سد کھلا رکھے کواڑ، دوس رین درس دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری لگے اک، گر کھ چرناں ہیٹھ چھپائیا۔ کلج گنی اک، جگت جلا نیندا۔ منمکھ پچھانے آپ پکڑ شاہ رگ، نہ کوئے چھڈائیندا۔ گر کھیاں بٹھے ہتھیں ساچا تک، ایکا چاہ چرن پریت رکھائیندا۔ دھرم رائے در منمکھاں کسے سیس نہ انتم دسے پگ، خالی ہتھیں ہا ہاکار کرائیندا۔ گر چرنی جو گیا لگ، من مت ہر ڈرکائیندا۔ ہر شبد لگائے کھ ساچا سگ، ساچا سگن منائیندا۔ ملے وڈیائی انتم جگ، جو اپنا گھر سہائیندا۔ سمت تیراں پُرکھ ابناشی ایکا جوتی رہی جگ، نہ پردہ کوئی پائیندا۔ گر کھیاں گھر بھجھائی اک، بے کھیاں گھر لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے بھانے وچ سہائیندا۔ ہووے سیکھ پروان، ٹٹا جگ ناتیا۔ ایکا سال ویکھ نشان، پر بھ آپے پتاما تیا۔ گر مند ر سچ جہان، ہر میلا کھلا پاتیا۔ گر کھ ساچے کرت کمان، مٹے اندھیری راتیا۔ امرت آتم پین کھان، اتم ہوئے ذاتیا۔ ساچا مذہب دین ایمان، گر چرنی ایکا ناتیا۔ نہ کوئی ہندو مسلمان، اڈچاں نیچاں بچھے واتیا۔ پر بھ پھڑ شبد کرپان، ہوئے سہائی کھلا پاتیا۔ گو بند رسنا گر کھ ساچے گان، نہ آوے مات گھائیا۔ درس دکھائے در گھر ساچے آن، ایکا شبد وکائے ساچا ہائیا۔ گر سنگت کرنا اک پیاری، رسنا لوبھ تجائیا۔ پر بھ گر سنگت تیرا پریم دا ج رکھے شبد پٹاری، نہ کوئے چور چڑائیا۔ پاوے سار انتم واری، دھرم رائے کھ چھپائیا۔ لیائے بان سچا درباری، گر کھ ساچے لئے بیٹھائیا۔ شبد سنگھاسن اپر اپاری، دوویں ہتھیں رہیا اٹھائیا۔ سنگھ پال اُتے چڑھیا چُباری، سنگت رہیا جگائیا۔ جگت جگدیشے ملی سکداری، گھر ساچا اک سہائیا۔ گر سنگت تیری آئی واری، پر بھ نیتز نیر وہائیا۔ نہ بھلنا بچن بن ہکاری، پر بھ ساچا دئے ڈھائیا۔ انتم بیڑا بٹھے کلج تیری انتم واری، گر سنگت تیری بھیت اپنا سیس دئے چڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک پریتی جگت ریتی ساچی چاہ رکھائیا۔

پریت لگائی سچ گھر، ساچا نیہوں نبھاونا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، جس جن درشن پاونا۔ آون جاون چکے ڈر، پر بھ ساچی گود اٹھاونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرکھاں محم سناونا۔ رسنا چاہ جو گر سکھ لائے، در دربار نہ آئے، مکھ کالا مات کرائے، گر سنگت دھکے لائیا۔ نو دروازے پھرے ہلکائے، گر پیر نہ کوئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت چوواں اک لکیر لگائیا۔ تیراں تیراں تیری دھار، نانک ساچے کنڈے تُلایا۔ کلجگ تیری اتم وار، پر بھ ساچے ڈنڈے بودی لائیا۔ کلجگ کہانی بانی پائے ونڈے، نام وٹے نال لیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک تولا مات اکھوائیا۔ ایک تولا تولنہارا، دُھر درگاہی ماپا۔ جگوجگ گرشدی بانی بولنہارا، آپے جانے اپنا جاپا۔ مات پاتال اکاش پردے کھولہارا، میٹن آیتینو تاپا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ کرائے اپنا وڈ پرتاپا۔ نانک تیری دھار، تیراں تیراں آئیا۔ سمت تیراں نہکلکی اوتار، ہیرا پھیرا جگت مُکائیا۔ شبد ڈنکی اپر اپار، بھرماں ڈیرہ ڈھاہیا۔ اک سہائے بنک دوار، جوتی جوت سوائیا۔ گرگھ ساچے رسن اُچار، راہ ساچا رہیا دکھائیا۔ گر پورے ہووے چرن ادھیکار، دوجی آس مُکائیا۔ ایک شبد تن پیار، ہر مندر وجے ودھائیا۔ تال تلواڑا اپر اپار، شبد اکھاڑا رہیا لگائیا۔ بہتر ناڑی جوت اُجیار، سچ پرکاش کرائیا۔ آپے بخشنہار، لکھ چوڑاسی گھنگٹ لاہیا۔ تن بستر پہنے اک اپار، شبد دوشالا ناؤں رکھائیا۔ آپے گہڑے دیوے چار دیوار، چارے کوٹاں ویکھ دکھائیا۔ دہ دشا پر بھ پاوے سار، اپنا کرم کمائیا۔ دوویں چرناں رہیا ہلار، آگے پچھے رہیا لٹکائیا۔ پہلاں برہے پائے بھار، سبھے ہیٹھ دہائیا۔ دوجا شو کرے خبردار، جگ جگدیشا رہیا کرائیا۔ تیجے پُری اندر دے ہلار، اندر اندر اسن چرن پُجھائیا۔ مات لوک پر بھ کر وچار، شبد سنگھاسن اک وچھائیا۔ آپے بیٹھ سچی سرکار، نہکلنک ناؤں رکھائیا۔ گر گوہند آپے بخشے بخشنہار، پر بھ شبد تال رکھائیا۔ چھٹی راگاں وسیا باہر، بھیو کوئی نہ پائیا۔ گیانی دھیانی ہوئے مُردار، پر بھ گوہند گوہند دھار الایا۔ گر سنگت کرے پیار، ہر داتا آپ ملایا۔ سدا سنے سناے پکار، پھڑ پھڑ بنے لایا۔ در آئے تجو ہنکار، گر چرنی سپس نوایا۔ سنگھ صورت ماری مار، اٹھ گیا واہو داہیا۔ گر سنگت نہ کرے نمسکار، پر بھ ساچا محم سناٹیا۔ پرگٹ ہوئے نہکلنک ز اوتار، سنگھ پریم رہنا خبردار، دو جہان پئے دہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد کھنڈا رہیا اٹھائیا۔ سنگھ پورن کی کرے وچار، پر بھ جامہ جوت اٹھایا اے۔ آپے وسیا وچ نر نکارا، کوٹن کوٹ پھرے ہلکایا اے۔ ہتھے پھڑائے شبد کھنڈا دو دھارا، ساچی جوت جگایا اے۔ اک سہائے بنک دوار، سمبل نگری نام رکھایا

اے۔ بیٹھا سنگھ شیر شیر دلیرا، اگے کوئے رہن نہ پایا اے۔ جو جن ہوئے چرن بھگھارا، پر بھ دیوے ساچا تاج سیس لکایا اے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے سے سب توں باہرا اے۔ گر سنگت دھن کمانی، دھرت سہائی۔ سمبل نگری وٹی ودھائی، سنے لوکائی۔ برہا شو ویکھن آئے چائیں چائیں، سُرپت راجا اند کروڑ تیتیا سنگ رلائی۔ دھرم رائے آئے کر کر لمیاں باہیں، دوئے جوڑ خوشی منائی۔ چتر گپت قلم اٹھائی، پر بھ اگے سیس نوائیا۔ لاڑی موت رہی شرمائی، نو دوارے باہر دکھائی۔ کلج دیوے پیا ڈھائی، نہ کوئی ہووے انت سہائی۔ پرگٹ جوت ہر رگھرائی، شبد کھنڈا رہیا اٹھائی۔ ماری جائے واہو داہی، پُریاں لوآں رہیا ہلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت درس دکھائے گھر بیٹھے تھاؤں تھانیا۔ گر سنگت دھام سہایا۔ آئے چرن حضورے، پر بھ ابناشی دیا کمایا۔ کرے کارج پورے، بچن اگی ایہہ سنایا۔ جگت ناتے دسن کوڑے، دم دمہ سواس چلایا۔ شبد پہنائے ہتھیں چوڑے، اپنے کماں آپے لایا۔ کایا رنگ چڑھائے گوڑھے، ساچا ویلا اک سہایا۔ اپنی بخشے چرن دھوڑے، گر سنگت میل ملایا۔ چتر سجان بنائے مورکھ موڑے، اک دھیان ہر بھگوان اپنا آپ رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی برکھا پھولن لایا۔ سنگت سد بلہار، ہر بلہارنا۔ آپ اُپجائے وارو وار، گر سنگت کر پیار، ستجگ بٹھے تیری دھار، چھوٹے لال کرے سلوارنا۔ دھرت مات پانی رہی وار، ملن آئے ساچے یار، ویکھ لاڑا کنت بھتار، اُچی سیجے بیٹھا چرن پسا، دوویں ہتھیں مارے تالیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی و بچار، لکھ چوراسی ہوئے خوار، لوآں پُریاں مارے مار، پت رہن نہ دیوے کسے ڈالیا۔ گر سنگت سانجھا میت مرار، پرگٹ ہوئے وچ سنسار، جوت جگائے اگی اپار، مستک ساچی تھالیا۔ پورب کرماں رہیا وچار، لہنا دینا قرض اتار، بیٹھ تخت ساچی سرکار، لگرمائے منگے ساچا حالیا۔ شبد خزانہ اپر اپار، ہر بھگوانتا دیونہار، اٹھے پہر نہ ہوئے خالیا۔ گر سنگت منگے وارو وار، پر بھ آتم بھرے بھنڈار، چلے جگت اولڑی چالیا۔ بنے آپ سچا دلال، گرگھ نال رلائے لال، پار کرائے گھٹا کالیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت دیوے جگت ور، سد رہے آپ پرتالیا۔ گر سنگت ہر گن گایا، گایا گھر گمبھیر۔ درگھر ساچا اک سہایا، ہوئے شانت سرپر۔ آپ اپنا درشن پایا، ہوئے مچلی پیڑ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت بنن آیا پیڑ۔ گر سنگت تیرا بیڑا، پر بھ انتم کندھ اٹھائیندا۔ اگے دپسے راہ بھیرا، کوئے نہ پار کرائیندا۔ سب دی تئے ہڈی ریڑا، نہ کوئی سیس اٹھائیندا۔ ہوئے لگا اندر کیرا، دوس رین کھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ

لیکھے لائے جیسڑا، در دوارے درشن پائیندا۔ درشن پایائین مُندھارا۔ نینی کجل پاپیے، در گھر ملیا اک دوارا۔ لگا بھاگ دیس ماجھے، پرگٹ ہویا نہکلنک نرائن
 نراوتارا۔ چٹے آسو چڑھیا تازے، گرگھ پائے گھر گھر سارا۔ پُرکھ ابناشی غریب نوازے، دیندا جائے نام بھنڈارا۔ سَتجک ساچی ساچنا ساچے، کوئے نہ جانے
 گوارا۔ منتمکھ جیواں آئے لاجے، گر سنگت منگے بن بھکھارا۔ پر بھ دیوے شبد داچے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت دیوے نام
 ور، ویلے اتم پڑدے کاجے۔ گر سنگت پر بھ ودا کرائے، ساچی ڈولی پا کے۔ سدھاراہ اک وکھائے، کایا چولی رنگ چڑھا کے۔ نو ندھاں نہ روڑا اٹکائے،
 اٹھاراں بھن جائے دھا کے۔ اپنی بدھا آپ بنائے، شبد چڑھائے گھوڑے بانکے۔ ہرجن تن من آتم بدھا، لگا تیر نشانہ ہر بھگوانا ایک ناؤں ناں کے۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت دیوے بھگت ور، جگت ترشنا مول چکا کے۔ جگت ترشنا کٹ، بھگت وڈیائیا۔ اک وکھائے ساچا ہٹ، جگت
 جدائی۔ ہرجن ساچا لاہا لین کھٹ، گر چرن سچی سرنائیا۔ ناتاٹٹے کایا مٹ، پر بھ سرتی شبد ملائی۔ در دروازے دیکھے تیر تھ تٹ، چاروں کٹ رہے ڈہائی۔
 ایک جوتی گھر ساچے جگے لٹ لٹ، شبد سنگھاسن ڈگمگائی۔ دُرم ت میل در دوارے کٹ، نرمل جی کرائیا۔ شبد پہنائے تن ساچا پٹ، لچ پت اپنے ہتھ
 رکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت دیوے شبد ور، مکھ سگن شبد لگائی۔ مکھ سگن شبد چھہارا لایا، ہر ساچے دین دیالے۔ جگت
 وہارا آپ کرایا، توڑے جگت جنجالے۔ ساچی دھارا شبد چلایا، سدا کرے پرتپالے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن پیارا اک رکھایا،
 گرگھ نبھ جائے نالے۔ جگت پریتی چرن پیار، نت نت آپ رکھائیندا۔ جگ جگ ہر لے اوتار، ہر ہر سنت ترائیندا۔ کرے کھیل اپر اپار، بھانا بھانے وچ
 سائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے سنت سہیلے، آپ کرائے اپنے میلے، در دربارے ہر نرنکارے سچ جیکار بلائیندا۔ ہر
 سنگت بھیٹ جگدیش سیس، اپنا آپ واریا۔ دیکھے کھیل بیس اکیس، نوری جوت کر اُجیاریا۔ سرشٹ سبائی گائے دند بتیس، سوہنگ ہووے بے جیکاریا۔
 چار ورن رکھائے اک حدیث، ساچا مارگ لارہیا۔ گر سنگت کرے نہ کوئی ریس، گر پورا وچ سارہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تتاں
 لوکاں چرناں ہیٹھ جھسا رہیا۔ گرگھیاں دیوے مان، ہر آگے سیس نوائیا۔ آپے بیٹھ بن نادان، گرگھ ساچی سیوا لائی۔ منگے ایک ور وردان، بھل کوئے نہ
 جائیا۔ کھیلے کھیل سری بھگوان، مل کوئے نہ لائی۔ دیون آیا ایک دان، اتم چندیا دئے مٹائی۔ ساچا بخشے چرن دھیان، گر سنگت سنگ رکھائی۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی ریتی آپ بنائی۔ اپنی ریت آپ چلائی، کریا کل پیارے۔ گرگھ ساچے مات جگائی، سیس بندھائے ہر دستارے۔
 گر پورامات آپ اکھوائی، دوس رین اندروسے، کدے نہ ہووے باہرے۔ گر سنگت تیری دھن کمانی، گر گوہند لگایا اپنے پہرے۔ درگھر ساچے دئے
 ودھائی، گر سنگت تیرا مان گر سکھ تیری دستارے۔ اپنی چھڈ بیٹھا چٹرائی، گرگھاس آتم رہیا پرنائی، ہر ساچا صلاح کارے۔ نہ ہووے کدے جدائی، چرن
 پریتی رہیا نبھائی، اٹھے پہر خبردارے۔ چوراں یاراں رہیا ہٹائی، اٹھے پہر ویکھے تھاؤں تھائیں، لگیا کوئی رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، سنگھ درشن
 دیوے اک ور، درگھر آؤنا واہو داہیا۔ سنگھ درشن تیری جڑ گئی جوڑی، پر بھ ساچے گھوڑ چڑھائیا۔ پہلی ویراں درگھر آیا آپے بہڑی، تیری توڑ نبھائیا۔ نو
 دوارے کڈھے واسنا کھوٹی، اپنی جھولی پائیا۔ گر سنگت ویکھنا جس جمال، دوس رین کرائیا۔ لکھ لکھ بھریا ہر بھنڈار، اتول توٹ رہے نہ رانیا۔ آپے چڑھیا دو
 جہان، کوئی لاہ نہ سکے رانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تیاں لوکاں کرے کڑمائیا۔ آپے پُرکھ سُبجان سوامی، آپے گئی گھیرا۔ آپے دیوے
 جیا دان نہکامی، کٹے ہوئے پیڑا۔ رین اندھیری مٹائی شامی، لیکھے ہوئے کایا جیڑا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھاس بئے بیڑا۔ تن
 لوک پر بھ دھار، جگ جگ آپ چلائیا۔ آپے رہیا سرب پسا، دس کسے نہ آئی۔ کلجگ تیری انتم وار، دھرت مات خوشی منائیا۔ پرگٹ ہوئے نہکلنک
 نرائن نر اوتار، گرگھاس ہوئے سہائیا۔ گل پائے پھولن ہار، ساچی ناری وڈیائی۔ آپے کنت بھتار، درگھر ساچے رہیا کرائیا۔ نہ کوئی بھلے جیو گوار، پر بھ
 رچن رچائیا۔ میٹن آیا دُھندوکار، ساچی جوت کرے رُشنائیا۔ مٹمکھاں مارے مار، گرگھاس دئے وڈیائی۔ گرگھ کرے پیار، ساچی سیو کمائی۔ گنوتا ہر گن
 وچار، اچرج کھیل رچائیا۔ ساچے سنتاں کرے پیار، شبد شنکار تن کرائیا۔ جگ جگ جانے اپنی کار، گرگھ آپے سنگ رکھائیا۔ لوک مات پر بھ پائے سار،
 لکھ چوراسی تیرا یار، کلجگ تیری انتم وار، شبد سکدار بنائیا۔ گرگھ رہن خبردار، پُرکھ ابناشی ہوئے سہار، نہکلنک لئے اوتار، شبد ڈنک اپر اپار، تیاں رہیا
 وجائیا۔ شبد ڈنک وجاؤن آیا، کلجگ تال اول۔ سنجگ تن پہناؤن آیا، مات لوک وسائے چارے کنتاں وچ اک محلہ۔ آپ اپنا سنگ رلایا، نال رلایا گوہند
 ڈلا۔ ماجھے دیش بھاگ لگاؤن آیا، کر کر ول چھلا۔ گرگھ سوئے جگاؤن آیا، پھر سوہنگ ساچا بھلا۔ مٹمکھ جیواں مٹاؤن آیا، جوتی جامہ کر کر ہلا۔ گر سنگت
 دے مت سمجھاؤن آیا، گر شبدی ساچا رلا۔ ایکات سماؤن آیا، ہوئے سہائی جل تھلا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، سد

و سے نہچل دھام اٹلا۔ نہچل دھام پر بھ و سنہار، لوک مات کل آیا۔ سَتجگ راہ پر بھ و سنہار، جُگ جُگ بھیکھ وٹایا۔ گرگھیاں ہر دے پر بھ و سنہار، ہر اپنی بنت لئے بنایا۔ مٹمکھاں نوں جھسن والا، پر بھ ڈنڈا رہیا اٹھایا۔ لکھ چوراسی پیراں ہیٹھ رکھن والا، ننگی پیریں سیو کمایا۔ گرگھ ساچے رکھنہارا، اٹھے پہر دیوے پہرہ، جوتی جوت سرُپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، نہہکنک نرائن نر، آوے جاوے اندر باہر گپت ظاہرا۔ گپت ظاہر پر بھ ابھید، جیو نہ جانے کوئے۔ پنچویں اندر آسن لایا، شبدی جوتی ہوئے۔ شبد سَنگھاسن دے سجایا، اُتے آپ کھلوئے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت تیرا و سیاگھر، گر پیر رہے نہ کوئے۔ گر پیر رہن نہ پائے، گر سنگت مٹنا کہنا۔ ہر ہر درشن پر بھ چرن دوارے، نیز لوچن نینا۔ دوس رین پر بھ کرے پیارے، ساچا ساک سجن مات پت بھائی بھینا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سد دے دھام نیارے۔ گر سنگت دھام اولے بہنا۔ دھام اول سچ تخت، ہر سلطانا آپ براجیا۔ لکھنہارا آپے لکھت، آپے جانے اپنا کاجیا۔ شبد جنائے واک بھوکھت، بھاگ لگائے دیس ماجھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سکھ ساچے دے وڈیایا، سر رکھیا سیس تاجیا۔ تاج سیس جگدیش، گرگھ ہتھ بٹھایا۔ مستک لگائے بیس اکیس، پنچم رنگ چڑھایا۔ ایک چھتر جھلائے ہر ہر سیس، لیکھا لکھنہارا اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت جُگ بنت بنایا۔ گرگھ تیری سچ سر دستار، پر بھ ساچے آپ اٹھایا۔ آپے رکھے وچ سنسار، سمت اگی رنگ چڑھایا۔ سرشٹ سبائی کرے پیار، ایک رنگ رہیا رنگایا۔ چار ورنناں میت مرار، ساچے شبد جنایا۔ چاروں کنتاں بے جیکار، دلی تخت سہایا۔ اُپر بیٹھ سچی سرکار، گرگھیاں دے وڈیایا۔ نو کھنڈ پر تھی کرے وہار، شبد سنیہرا دے گھلایا۔ دو جہاناں پاوے سار، لوآں پُریاں دھار بندھایا۔ پنچ مکھی سیس اپار، گرگھ سچے لئے لگایا۔ ہر پھڑ شبد کٹار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَتجگ تیری ساچی نیہہ آپے رہیا رکھایا۔ سَتجگ ساچی نیہہ رکھا کے، ہلا نام کراونا۔ امرت آتم مینہہ برساکے، پر بھ لوبھ ہنکار دُور کراونا۔ ساڈھے تن ہتھ سیاں لیکھ مٹاکے، گرگھ ساچے گود اٹھاونہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو کھنڈ پر تھی ایک راج، شبد سرُپ ساچا تاج، آپ اپنے سیس لگاونہ۔ شبد سیس پر بھ تاج لگائے، دیوے دُھر فرمانا۔ دُھر فرمانا لیکھ لکھا کے، ستاں دیپاں دیوے برہم گیانا۔ آپ اپنا شبد جناکے، راج راجاناں بخشے چرن دھیانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اڈائے سچ بانا۔ سچ بانے آپے چڑھ، ڈنک و جاونہ۔ سرتی شبدی لئے پھڑ، شبد دُور بندھاونہ۔ آپے بیٹھے

اندر وڑ، دس کسے نہ آونا۔ نو کھنڈ پر تھی ساچا گھاٹن گھر، سچ سُنہیہرا اک سناونا۔ پُرکھ ابناشی آپے لڑ، کایا گڑھ ہنکاری آپے ڈھاہونا۔ راجا رانا شبدی پھر، نہہکلی تھم سناونا۔ دوجا اکھر کوئی نہ جانا پڑھ، سوہنگ جاپ جپاونا۔ شبد گر نہ سپس نہ دھر، ہر گھٹ آپ لکونا۔ جوت سروپنی آگے کھر، دے مت جگ سمجھاون۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، گر سنگت تیرا ملیا ور، ساچے دستار لکونا۔ گر سنگت تیرا سروپا، کلجگ اتم پایا۔ لکھ چوراسی کٹے پھاہ نہ سو جھے تھان، گر چرنی چت لایا۔ ویلے اتم پکڑے بانہہ، ساچا میت اکھوایا۔ گر گھ کوئی نہ کرے نانہہ، پر بھ ساچے ہت ودھایا۔ سد دیونہارا ٹھنڈی چھاں، ہاڑ ستاراں اندر سیوا لایا۔ آپے بنیا پتا ماں، گر گھ ساچے گود اٹھایا۔ چاروں کٹ اڈنے کان، پنکھی پسو کوئے رہن نہ پایا۔ نہ کچھ پیانہ کچھ کھاں، گر سنگت تیرا پیار ادھار رکھایا۔ آپے بیٹھا ہو ہو نیواں، گر سنگت اُپر سپس لکایا۔ لیکھ چکائے ساڈھے تن ہتھ سپاں، ساچی درگاہ دھام سہایا۔ گر گھان اتم پریم رس پر بھ بھر بھر چولیاں پیا، ترشنا رہے نہ رایا۔ پُرکھ ابناشی ہو یا وس، گر سنگت سیوا آپے لایا۔ پریم نرالا تیر مارے کس، گر چرنی سپس جھکایا۔ راہ ساچا آپے رہیا دس، پڑدہ وِہلا رہن نہ پایا۔ بے گھ جائے نس، نو دوارے راہ دکھایا۔ جس ملنا در گھر ساچے ہس، دوئے جوڑ پرے سرنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت دیوے ساچا ور، اپنا مول چکایا۔ گر سنگت تیری دات، پر بھ تیرے ہتھ پھڑائی۔ آپے جانو اپنی ذات، ساچی کل ملے وڈیائی۔ ایکا میلا کملاپات، ساچا سنا جگت سرنایا۔ ساچا بیا ڈالی پات، بھل بھلوڑی آپ لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستاراں ہاڑی گر سنگت تیری جڑ لگایا۔ گر سنگت جڑ لگائے، مات آکاشیا۔ بھیکھ پکھنڈا رہن نہ پائے، ہر دیکھے جگت تماشیا۔ شبد ڈنڈا ہتھ اٹھائے، کلجگ آگے آگے بہہ بہہ ہاسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت دیوے جگت ور، ساچے منڈل ساچی راسیا۔ کل کلکی اوتار کلا کل دھاریا۔ دیکھے کھیل جل تھل کی، جوتی نور کر آکاریا۔ پاوے بھو جو جن کی، شبد ڈور اپر اپاریا۔ کرے پچھان تن من کی، سرتی سرت دیکھ دکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، پنچم در آپ کھر، لکھ چوراسی دیکھ دکھا رہیا۔ پنچم گھر ہر اپار، ہر سہایا۔ آپے بیٹھ سچی سرکار، ترے ترے میل ملایا۔ ستوں جوتی کر آکار، چھیویں شبد دُھن آپار، پنچم پون رُپ ادھار، پنچم جوت سہایا۔ آپے جانے جانہار، چوتھا در دئے کھلایا۔ ترے گن مایا کر تیار، پنچم بیٹھا تھم سنایا۔ پنچم پنچاں دے پیار، بیس پنچ نال رلایا۔ ترے ترے دیکھے آپ کرتار، تنان رُپ وٹایا۔ آپ اپنی کرپا دھار، لکھ چوراسی دئے اپایا۔ آپے پالے پالن ہار، رازق رازق رحیم

اکھوایا۔ ساچی گھالن گھالے گھانہار، جگ جگ ویس کریندا آیا۔ پت ڈالی ویکھے وچ سنسار، ساچا مالی آپ اکھوایا۔ آپے خالی بھرے بھنڈار، بھر نہار
 رگھرایا۔ آپے لئے محل اُسار، آپے جوتی دئے جگایا۔ آپے شبد کرائے بے جیکار، آپے راگاں وچ سمایا۔ آپے ہر دئے ہلار، وید ودانتا آپ اکھوایا۔ آپے
 سُستی کرے پیار، پریکی بین اک وجایا۔ آپے جوگی جگت کرے ادھار، نارد من سمجھایا۔ آپے وسے ادھوچکار، چھٹی راگاں رہیا الایا۔ آپے جوگ جگیشتر
 نار، شوستیاں سنگ بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترے گن ترے ترے ویکھے تیرا رنگ، پنچم دوارا لنگھ، دس کسے نہ آیا۔ پنچم گھر متا
 پکایا، لکھ چوراسی اُپاونی۔ چوتھا گھر اک وسایا، سُرت شبد بے ہاولی۔ ترے گن مایا مان دویا، سرشٹ سبائی آپ اُپاونی۔ برہما سیوا ساچی لایا، اُپت رُپ
 اکھواونی۔ آپ اپنا بھیکھ وٹایا، وشنوں ویس کراونی۔ آپے نر نریش اکھوایا، سب دیوے رزق سباونی۔ شو شکر پھڑ کے حکم جنایا، جو بنیا سو ڈھاہونی۔ سچ
 دست پر بھ اپنے ہتھ رکھایا، ترے گن سماونی۔ ترے گن مایا ترشا خاکی خاک خاک ملاونی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن
 رچاونی۔ پنچم گھر در دروازے در دہلیجیا۔ ویکھے کھیل غریب نوازے، لکھ چوراسی پنج بیجیا۔ جیو جنت جو ساجن ساجے، لیکھا چکے لوک تیجیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیرا اتم انت ہاڑ ستاراں رچیا کاجیا۔ سچ گھر سلطان، اُٹھ اُٹھ جاگیا۔ آپے ویکھے مار دھیان، اُتجے اک ویرا گیا۔ کون
 س ویلا مٹے نشان، کلجک کالے دھوے داغیا۔ مات لوکی ویکھ دکھان، جوت سرُپنی آوے بھا گیا۔ نہ وسے کسے مکان، سمبل نگری ملی آ گیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنج دوارے ویکھ ہر، آپے ویکھے ہنس کا گیا۔ پنج دوارا چھڈ، لاڈ لڈائیندا۔ لکھ چوراسی لوک ماتی جو دئے کڈھ، نہ کوئی گود
 اُٹھائیندا۔ سب دیاں کنڈاں رہیا وڈھ، آگے ہو نہ کوئی بچائیندا۔ نہ کوئی وجے سارنگا ڈھڈ، گوڑی پوڑی کونے نہ گائیندا۔ گرگھاں اک لڈائے لڈ، آتم گیت
 اک سنائیندا۔ جیو جنت خالی دسن ہڈ، نام رنگ نہ کوئی چڑھائیندا۔ کایا رین اندھیری کھڈ، دپیک جوت نہ کوئی جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، گرگھاں دیوے اک ور، آپ اپنا سنگ نوائیندا۔ پنچم داتا پنج تجائے، پنچم میل ملائیندا۔ پنچ گینا پنج جنائے، پنچم تیل چڑھائیندا۔ پنچم ماتا پنچم پتا
 آپ اکھوائے، پنچم گود اُٹھائیندا۔ پنچم اندر پنچم باہر پنچم کرے تن شنگار، پنچاں خاک ملائیندا۔ پنچاں بھرے شبد بھنڈار، پنچاں مارے ڈاڈھی مار، پنچ پنچاں
 وچ چھپائیندا۔ پنچم میلا در دربار، پنچم دیوے در دُکار، پنچم پنچاں رنگ وٹائیندا۔ پنچم سانجھا میت مُرار، پنچم کونے نہ پاوے سار، پنچاں ایکا دوجا بھو

چُکائیندا۔ پنچم سچ سچا سچیار، پنچم کوڑ کوڑا کڑیار، پنج وچولا آپ اکھوائیندا۔ پنچم ڈھولا شبد ڈھنکار، پنچم بولا وکار ہنکار، پنچم پنچاں دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچاں پنچاں جوڑ کرو نمسکار۔ پنچم مات جگائے، پنچم سآلیا۔ پنچم جوت جگائے، پنچم رین اندھیری گھٹا کالیا۔ پنچم ورن گوت مٹائے، پنچم پت نہ دسے ڈالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل والی دو جہانیا۔ کرتے قیمت نہ جانے، کرم نہ جانے رکھے۔ آپ اپنا نہ پچھانے، پر بھ کون کرے ویس۔ جیو انجان نہ جانے، ہر بُھلیا گر اُپدیس۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر گھٹ اندر رہیا ویکھے۔ کون پردہ کون اوہلا، کون بھیو چھپائے۔ جس جن بنایا کایا چولا، باہر رہے نہ رائے۔ شبد سنایا ساچا ڈھولا، بُھل رُل نہ لال گوائے۔ در دوار جو ہو یا گولا، ہنکار وکار کیوں تن وسائے۔ پر بھ تولنہارا ساچا تولا، ساچا تول تُلانے۔ سچ دوارا ایکا کھولا، دھرم کنڈے رہیا چڑھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رسنا چلیا ہنکاری بولا، آپے دے سزائے۔ رسنا بول تن من پھکا، در گھر مول نہ بھایا۔ گر بچن بول نہ جانے نکا، شبد وڈا وڈا اکھوایا۔ جس جن مستک لایا نام نکا، سو کیوں منوں بُھلایا۔ چرن دوارے جو جن وکا، ہوئے روگ رہے نہ رایا۔ آپے جانے بھیو جی کا، جیو جنت وچ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دے مت رہیا سمجھایا۔ مت بدھ انجان، گیان نہ جانیا۔ آپے بن جگت پردھان، اپنا رنگ نہ مانیا۔ نہ سُکھے پین کھان، اٹھے پھر رہے نورانیا۔ دھرگ دھرگ دھرگ جیون جین، جو چلے نہ پر بھ کے بھانیا۔ دوس رین تڑپے جیوں جل میں، ملے نہ ٹھنڈا پانیا۔ کوئے نہ کرے ٹھانڈا سین، رسنا رس پھرے ہلکانیا۔ ملے ڈھوئی نہ لوک تین، جس چھڈیا پُرکھ سُجانیا۔ آپے بھنے ہنکاری بین، پھر شبد تیر کمانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کل کرے سرب پچھانیا۔ کایا کپڑ روپ رنگ جس جن تن چڑھایا۔ جگت نہاؤن نہاتا چھپر، سر سرور جس دکھایا۔ وسریا ہر مائی پیر، میں میں توں توں بھرم چُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سمایا۔ روت روت رو رہے، روون کسے نہ آیا۔ نیز نیز گھڑا دھوت دھوت دھوت دھو رہے، گرکھ کوئے نہ میل گویا۔ منمگھ سوت سوت سوں رہے، گوڑھی نیند نہ کوئے جگایا۔ گرکھ ساچا یج بووت بووت بو رہے، پر بھ اپنی ہتھیں آپ بجایا۔ من متی مائس جنم کھوت کھوت کھو رہے، گرت دے تجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر گھٹ ویکھے تھاؤں تھانیا۔ کون نین جگ نیزا، کون پریم پیار۔ کون دیکھ کایا کھیترا، تن لگی اگ تتی ہاڑ۔ نہ کوئی رت بسنت چیترا، پھل پھلواری ہوئی اُجاڑ۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیکھے کھیل جس جن گھریا گھاڑن گھاڑ۔ گھاڑنہارا گھڑ رہیا، جن مائی بھانڈے ساز۔ آپے اندر وڑ رہیا، کرے اپنے کاج۔ من متی بیٹھا دڑ رہیا، گر متی رکھے لاج۔ اُپر چوٹی آپے چڑھ رہیا، سیس رکھے شبد تاج۔ آپے پنچاں نال لڑ رہیا، دوس رین دیوے بھاج۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن کرپا دیوے کر، آپ سوارے کاج۔ کایا مائی جگت کھیہ، انت نہ کوئے سہایا۔ در گھر ساچے لگانینہ، من متی توڑ تڑایا۔ امرت آتم کوئے نہ بر سے ساچا مینہ، تن اگنی رہی جلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در درویشا دس نہ آئی۔ منگن منگ منگتی، چرن کول کل پیار۔ ہر جن ادھرے پار۔ ساچا میلا میل سنگتی، پر بھ پار اتار نہار۔ کایا چولی گر رتی نام رنگتی، کنچن چاڑھے رنگ اپار۔ ہوئے کڈھے واسنا گندتی، ساچا بخشے چرن پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ڈبدا بیڑا جائے تار۔

☆ ۲۰ ہاڑ ۲۰۱۳ بکرمی ہر بھجن سنگھ دے گرہ پنڈ مہینیاں ضلع امرتسر ☆

جگت وچھوڑا جگلو جگ، ہر بھگت سہاگی میل۔ گرسکھ مانک موتی چگ، پر بھ جگ جگ رنگ رنگائے نویل۔ لوآں پریاں دیکھے جھک جھک، آپے کھیلنہارا کھیل۔ لکھ چوراسی جھوٹھی جوٹھی چاروں کُنٹ پئے ٹھک، نہ کوئے سجن سہیل۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن چڑھے شبد تیل۔ جگت جدائی جگ جگ گرگھ جگایا۔ ہر بھگت گڑمائی جگ جگ، جگ جگ شبد تاج سیس پہنایا۔ ملے وڈیائی جگ جگ، جگ جگ منگلاچار کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت وچھوڑا جگلو جگ، کلجگ انتم دے مٹایا۔ جگ جگ لہنیدار، ہر وڈا شاہ سلطانا۔ گرسکھ دیون دیونہار، کل کرے آپ پچھانا۔ ہر درشن نینا نین مدھار، من چکے مان اہمانا۔ ناری میلا کنت بھتار، ہر ملیا سری بھگوانا۔ ہر سنت شبد پیار، آتم اُتے برہم گیانا۔ در بھریا رہے بھنڈار، داتاں دیوے گن ندھانا۔ جگ جگ کرے کرائے ساچی کار، گرسکھ ساچے میل ملانا۔ شبد کرائے تن سنگار، ہتھیں بنھے نام گانا۔ ساچے گھوڑے کر اسوار، پار کرائے دو جہاناں۔ اک دکھائے محل اٹل اُچ منار، دیپک جوتی اک جگانا۔ جوت سرُپ کر آکار، شبد سنائے سچ ترانہ۔ انجد کھچے آپ ستار، دُھنی ناد وجے مہانا۔ آپے سنے سنائے سُننیہار، آپے روپ وٹائے گوپی کاہنا۔ آپے سرت شبدی کنت بھتار، آپے اپنی سچ ہنڈھانا۔ آپ اپنا کرے

پیار، آپ اپنے وِج سمانا۔ آپ اپنا ویکھے رُوپ اپار، آپ اپنا لیکھ لکھانا۔ آپے بھوپ سچ سرُوپ سچّی سرکار، آپے راج راجان شاہ سلطانا۔ آپے بیٹھ تخت سچّے دربار، لوآں پُریاں ویکھے مار دھیانا۔ آپ بنائے کنجن گڑھ اپر اپار، چار دیوار نہ کوئی رکھانا۔ بیٹھے چڑھ نر نرنکار، دس کسے نہ آنا۔ نہ کوئی کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، ہر ایک رُوپ سمانا۔ ترے گن مایا نہ دیسے پسر پیار، پنج پنچھی نہ ملے نشانہ۔ ہڈ ماس ناڑی رت نہ کوئی آکار، ایک ایک ڈگمگانا۔ رُوپ رنگ نہ پاوے کوئی سار، سیس جگدیش نہ کوئی رکھانا۔ نہ کوئی کپڑ رُوپ اپار، بستر شستر نہ کوئی بانا۔ نہ کوئی سنگی ساتھی سگلا یار، نہ کوئی دیسے میت مُرار، نہ لائے کوئی یارانہ۔ نہ کوئی ڈنک مردنگ ڈھول نگار، وجائے تال گن ندھانا۔ جو دھاسورا بل بل نہ کوئی بلکار، نہ کوئی چتر سگھڑ سیانا۔ آپے جانے اپنی دھار، ہر اپنے رنگ سمانا۔ ترے گن رُوپ انُوپ اپار، ست سرُوپ سچ سگھڑ سیانا۔ آپے جانے اپنی دھار، شب سمرگری اک اپار، ہر ساچی دست رکھانا۔ آپے ونڈے ونڈنہار، پُریاں لوآں ونڈ ونڈانا۔ پون سواسی کرتیار، پر بھ ساچا سنگ نبھانا۔ در پنج میل ملار، تیاں ایک ایک نشانہ۔ چوتھا پد گھر اپار، سنت سُہیلے ساچے سد، پر بھ دیوے ساچا دانہ۔ ترے گن مایا بدھا بدھ، نہ کوئی جانے اُچاں لما قد، سرشٹ سبائی لئے پیار۔ برہما اُتجے وشنوں جد، وید ودانتا ہر شب دھکار۔ شب سُرُوپی پیوے مدھ، نا بھی کوئی سدا نمار۔ پُرکھ ابناشی اپنی گود لڈانا لڈ، آپے کھیل کھلا ونہار۔ سچ دوارا لیا چھڈ، پُری برہم محل اُسار۔ ویلے انتم پُرکھ ابناشی دیوے کڈھ، گرگھ ساچے سنت سُہیلے سیس بے دستار۔ دھرم نشانہ دیوے گڈ، سوہنگ ہووے بے جیکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے سنت سُہیلے جگ جگ وچھڑے یاں آپے میلنہار۔ جگت وچھوڑا اندھ، گرگھ پنڈھ مُکایا۔ پر بھ خوشی کرائے بند بند، آتم جوتی چند چڑھایا۔ رسنا گائے ہتی دند، مدراماس گند تجایا۔ اک سنائے سہاگی چھند، پرمانند وِج سمایا۔ آپے ڈھاہے بھرماں کندھ، پتا پوت ایک مارگ لایا۔ کوئی نہ دیسے بھاگ مند، جس گھر پر بھ ساچے چرن چُھہایا۔ ننگی ہووے نہ کدی کڈ، ہر اپنا ہتھ لُکایا۔ دھرم رائے نہ دیوے دند، پر بھ ساچے در دُرکایا۔ دُھر درگا ہی ایک نام رہیا ونڈ، جوت سرُوپی لے کے آیا۔ منمکھ جیواں جوٹھی جھوٹھی چکی پنڈ، نہ کوئی سکے بھار ونڈایا۔ گرگھ آتم پائے ٹھنڈ، ہر جوتی درس دکھایا۔ پر بھ پھڑے ہتھ چند پر چند، ویکھے کھیل وِج برہمنڈ، لکھ چوراسی دیوے دند، دندنہار آپ اکھوایا۔ پلے کسے نہ دسے نام گنڈھ، جگت وکارا بیٹھے ونڈ، نار دُہاگن ہوئی رنڈ، پُرکھ ابناشی ساچا کنت نہ کوئے ہنڈھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچا وچھڑیا میت، آپ اپنے رکھیا جیت، جگ جگ پر کھنہارا

نیت، بیٹھا رہے سدا اتیت، کسے ہتھ نہ آئے گردوارے دہرے مندر مسیت، گھر ساچے ڈیرہ لایا۔ گھر ساچا شاہ سلطان، اپنا سازیا۔ نہ کوئی مندر نہ مکان، ہر دے غریب نوازیا۔ نہ کوئی جنگل جوہ اُجاڑ بیابان، نہ کوئی استر شستر ہاتھی گھوڑا تازیا۔ نہ کوئی جودھا دے سور بلی بلوان، نہ کوئی دیسے ملا قاضیا۔ نہ کوئی پین نہ کوئی کھان، نہ کوئی دیسے دھرت نشان، نہ کوئی مارے جن اوازیا۔ آپے جانے اپنی شان، جوت سروپی ہر بھگوان، آپے رکھنہارا لاجیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ ساچے سنت سہیلے ساچا میل کرائے چرن کول کل چرن اُپر دھول ایک کرائے ساچا حاجیا۔ چرن کول جن دھوڑ، مستک لائیا۔ چتر بنائے مورکھ موڑ، آتم جوتی نور سوائیا۔ کایا رنگ چڑھائے گوڑھ، دُرمت میل جائے دھوتی، ہر شبدی میل ملائیا۔ جگت ناتا کوڑو کوڑ، بن گر پورے کوئے نہ پار لنگھائے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھساں دیوے شبد ور، ناتا توڑے، گھر ساچے پتا پوت نہ کرے نندیا۔ پتا پوت پت ایک ہے، رکھنہار کرتار۔ ہر شبد ساچا سوت ہے، پر بھ بنے سرب سنسار۔ ہر ناؤں وڈا دوت ہے، سد رہے پہریدار۔ کایا مائی پنچک پنچ بھوت ہے، گھر دے نرنکار۔ جگت ترشنا جھوٹھا سوت ہے، مٹمکھاں ونج واپار۔ ہر جن ساچے در گھر ساچے سچ سپوت ہے، پر بھ پرکھے پرکھنہار۔ دیکھ دکھانے چارے کوٹ ہے، وجائے شبد ڈنک اپار۔ شبد ہلارا رہیا جھوٹ ہے، گرگھ ساچے لائے پار۔ آون جاون جائے چھوٹ ہے، جو جن درشن پائے در دربار۔ ایک گھر ایک در نہ کوئی دوجی دے کوٹ ہے، پر بھ میلے میلنہار۔ جوتی جوت سروپ ہر، گرگھ ساچے سنت ڈلارے، آپ کرائے ونج واپارے چرناں سچا پیار۔ چرن پیار سچا ناتا، پر بھ ساچا مات دکھائیندا۔ جگت میلا پُرکھ ودھاتا، گر چیلرا راہ دکھائیندا۔ رُپ انوپا کملا پاتا، ست سروپی رنگ وٹائیندا۔ شاہو بھوپ اُتم ذاتا، ذات پات ونج نہ آئیندا۔ بیٹھا رہے اک اکانتا، دوس رین ایک رنگ سٹائیندا۔ اندر باہر دیکھے مار جھاتا، گرگھ کون س ویلے ہر گن گائیندا۔ گرگھ بنائے سچ براتا، شبد گھوڑے آپ چڑھائیندا۔ آپے بنے پتاماتا، مستک لہنا پورب کرم چکائیندا۔ دھر درگا ہی دیوے داتا، شبد گھنا تن پہنائیندا۔ پنچ وکارا نیڑ نہ آئے نار کمذاتا، پر بھ ساچا ڈرکائیندا۔ ایک شبد سنائے ساچی گاتھا، اونکارا دیس سٹائیندا۔ آپ چڑھائے ساچے راتھا، پار کنارہ اک دکھائیندا۔ ساچا میلا تریلوکی ناتھا، در دوارا بنک سٹائیندا۔ آپے ہوئے اکھنہا اکاتھا، کتھ کتھ کوئے بھو نہ پائیندا۔ سرب کلا آپے سمراتھا، جگ جگ بھیکھ وٹائیندا۔ لیکھ چکائے ساڈھے تن تن ہاتھا، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ مستک لہنا دیکھ دکھائے ساچے ماتھا، کوستک نیا تیک لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھساں

دیوے شبدر، درس تیجے نینا آپ دکھائیندا۔ شبدر انادی آپے بول، آپ اپنا بھو کھائیندا۔ بودھ اگادھی تولے ساچا تول، ساچا کنڈا نام لگائیندا۔ سچ برہادی
وسے کول، دسم دواہری کنڈا لائیندا۔ شبدر سنگھاسن کرے چوبل، جوتی نور اک رکھائیندا۔ ناد انادی وجے ڈھول، ہر دہرا تال لگائیندا۔ چرن کول کول چرن
گر سکھ پریتی گھول، ایک رنگ محل وسائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھاس دیوے شبدر، کلاسول دیا کمائیندا۔ سولاس کل کلجگ
دھار، زین اندھیری چھائیا۔ پرگٹ ہووے نر نرکار، اکل کلا اھوائیا۔ نہ کوئی بستر شستر تیر کٹار، تیر بندوک نہ ہتھ اٹھائیا۔ شبدر کھنڈا ہتھ دو دھار، چاروں
کنٹاں ویکھ دکھائیا۔ شبدر گھوڑے ہو آسوار، چارے کوٹاں ویکھ دکھائیا۔ آپ اپنی جوت دھار، دہ دشا بھو کھائیا۔ جوت نرنجن کر آکار، لکھ چوراسی ونڈ
ونڈائیا۔ ساچا انجن کر تیار، سوہنگ گر سکھ نیتز پائیا۔ دکھ بھنجن پرگٹ وچ سنسار، چرنی دھوڑ مجن اک کرائیا۔ جوتی نور کر آکار، شبدر گھوڑے پوڑ اٹھائیا۔
لوآں پڑیاں مارے مار، برہما شو دے ڈھائیا۔ کروڑ تیتیس باہاکار، نہہکتی جوت جگائیا۔ نیلی چھتوں آیا باہر، ایک ڈنک شبدر وجائیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں
کرے خبردار، راؤ رنگاں رہیا جگائیا۔ گوہند گوہند گوہند تیری دھار، نر ہر ساچا رہیا چلائی۔ پڑکھ اگتا پرگٹ ہو وچ سنسار، نو کھنڈ پر تھی ویکھ دکھائیا۔ ستاں
دپیاں مارے مار، برہمنڈ پے ڈھائیا۔ لکھ چوراسی نہ کوئی دپے میت مرار، دھرم رائے دی پھاسی گل لٹکائیا۔ گرگھ ویرا سنت سہیلا اترے پار، جو ہر چرن
رہے سچی سرنائیا۔ کلجگ مایا متا بدھا بھار، جوٹھ جھوٹھ سر اٹھائیا۔ چاروں کنٹ کوڑ گڑیار، سنگ محمد چار یار دے ڈھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ ہوئے خوار، چپنا روسا
سنگ نبھائیا۔ کرے کھیل کل کرتار، قرآن حدیثا نہ کوئے گائیا۔ جودھا سوروا وڈ بلکار، شاہ سلطاناں خاک ملائی۔ لہندی دشا لہندی دھار، آپے رہیا وہائیا۔
امام مہندی جوت اُجیار، رنگ گوڑا لال چڑھائیا۔ انجیل قرآن اکٹھی ہو ہو بہندی، کلجگ انتم دے صلاحیا۔ پر بھ دا بھانا انتم سہندی، سمت اٹھاراں پے
ڈھائیا۔ اُمت نبی رسول دی ایک گاہے گہندی، ہر ساچی لکھت لکھائیا۔ لاڑی موت اپنی ہتھیں لائے مہندی، سنگناں چوڑا ہتھیں پائیا۔ دھرم رائے نوں اٹھ
اٹھ کہندی، کلجگ لچ پت میری شرم گوائیا۔ میں در گھر تیرے مول نہ بہندی، لوک مات جاواں کر کر دھائیا۔ رسنا اٹھ اٹھ مونہوں کہندی، کوار کنٹیاں
لبھاں ور، لکھ چوراسی ایک ناؤں تیرا جوئیا۔ محل اٹل اُچ مینار، اپنی اٹھیں دیکھاں جا جا ڈھندی، تیرا گھر دوار وسائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا
کر، دو جہاناں دے دے ور، دھرت مات رہی گر لائیا۔ لاڑی موت کر شنگار، در رائے دھرم پکارے۔ کرپا کر اک اپار، پرگٹ وچ سنسارے۔ ایک دے

سر پیار، ماراں جیو جنت گوارے۔ پرگٹ ہوئے نہہکنک نرائن ز اوتار، پہلاں جا کراں نمسکارے۔ سمبل نگری دھام اپار، جگے جوت اک گردھارے۔
گوڑ براہمن پوت پیار، اُچے پربت ٹلے پتھر پاڑے۔ پرگٹ ہوئے ایکنکار، ایکا دھار بٹھے سنسارے۔ اک کرائے شبد بے کار، چاروں گنٹ بے بے
کارے۔ ورن برن نہ دیسے چار ورن نہ ملے ڈھوئی، سرشٹ سبائی رہی روئی، ہر بن اور نہ دیسے کوئی، پُرکھ ابناشی منّ عرضوئی، در ساچے رہی پُکار۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سمت سمتی دیوے ور، سولاں سولاں کر وچار۔ در گھر ساچے کر صلاح، ایکا متا پکایا۔ پُرکھ ابناشی جگت ملاح، لوک
مات وچ آیا۔ جن بھگتاں دتے ساچا راہ، مارگ ساچا لایا۔ پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہہ، اپنا بھجو چھپایا۔ آپے پتا آپے ماں، آپ اپنی گود اٹھایا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھاں دیوے شبد ور، جگ جگ وچھڑے کلج اتم دے ملایا۔ جگت وچھوڑا کٹ، گھر سہانیندا۔ دُئی دویتی میٹے پھٹ،
ایکا ساچا ہٹ کھانیندا۔ آتم جوتی لٹ لٹ، اندھ اندھیر مٹانیندا۔ ہوئے پرکاش کایا مٹ، گھٹ گھٹ نظری آسیندا۔ لیکھا چکے تیر تھ اٹھسٹھ، کایا سروور آتم
امرت اک دکھانیندا۔ جوگ ابھیاس تپ جب سچا ہٹھ، گر چرن پریت رکھانیندا۔ کایا مندر جوٹھا جھوٹھا اتم جائے ڈھٹھ، نہ پھیر کوئے بناانیندا۔ رائے
دھرم اُلٹی گیرے لٹھ، کنجھی واس رکھانیندا۔ گر چرن دوارے اک اکٹھ، ہر سنگت میل ملاانیندا۔ نہ کوئی دیسے شودوالا مٹھ، آپ اپنی دیا کمانیندا۔ ہر
درشن لوچن نیز نٹھ، نج آتم روپ وٹانیندا۔ پلے بے نام گٹھ، دو جہان سنگ رکھانیندا۔ دُھر درگاہی ساچی وتھ، ایکا نام رکھانیندا۔ سرب کلا آپے سمرتھ،
دنڈنہار سرب اکھوانیندا۔ سگل وسورے جان لٹھ، گھر گھر مندر اندر جو جن درشن پانیندا۔ پنچ وکارا پائے نتھ، ڈور اپنے ہتھ رکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ
ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ وچھڑے میت مُرار، بخشنہار چرن پیار، ہوئے ادھار پنچ وکار ہر جن بھانڈا بھرم بھو بھٹا سندا۔ توڑ گڑھ ہنکار، کایا گڑھ
بھرم بھو کڈھیا۔ بخشے چرن پیار، پنچ وکارا ہر جن وڈھیا۔ دو جہانی پاوے سار، ساچا میلا میت مُرار، جوتی نور اگم اپار، شبد دھار لڈاوے لڈیا۔ اک سہائے
بنک دوار، ہر ہر ساچا ساجنہار، نہ کوئی دیسے چار دیوار، نہ پائی اُپر چھٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ میلا اک گھر، جگ جگ دے
سمجھاوے متیا۔ مت بدھ من تن وچار، پر بھ ساچی جوت جگایا۔ پنچ تت جھوٹا ونج وپار، ورن گوت بھرم بھلا تیا۔ ساچا شبد ہٹ و نچار، گھر ساچے دست
ٹکایا۔ نو کھنڈ در جگت مایا پسر پسا، میت مُرار دس نہ آتیا۔ سرب جیاں دا سانجھ یار، شبد سنگھاسن بیٹھا آسن لائیا۔ آپے بیٹھا کر بند کواڑ، نہ کُنڈا کوئی

لاہیا۔ پھریدار پنچم دھاڑ، منمکھ جیو رہی دُرکائیآ۔ گرگھ ساچا سنت سہیلا آئے در دربار، شبد کٹار تن پہنایآ۔ چوراں یاراں ٹھگاں کرے خبردار، ایکا سوہلا گوہند گوہند گوہند گائیآ۔ پُرکھ ابناشی خبردار، اندر دیوے بوہا لاہیا۔ بھیڑی گلی راہ اپار، گر شبدی پار لنگھایآ۔ آپے ہوئے پچھے اگاڑ، ساچا لاڑا گھوڑ چڑھایآ۔ در گھر ساچے دیوے واڑ، آپ اپنی دیا کمائیآ۔ والگے نہ تتی ہاڑ، امرت دھارا سیتل اک وہایآ۔ نہ کوئی دیسے بہتر ناڑ، تن سو سٹھ ہاڑی نظر نہ آئیآ۔ نہ کوئی دیسے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، محل اٹل نہ ویکھ وکھائیآ۔ جوت سروپی اک آکار، نورو نور سوئیآ۔ شبد ڈنک دُھن اناند وجے ساچی تار، شبد سُرنگا آپ ہلائیآ۔ شبد سَنگھاسن بیٹھ سچی سرکار، آپے سُننہار اکھوائیآ۔ راگ ناد نہ پاؤن سار، تال تلوڑا اک وجایآ۔ دُھر درگاہی در سچا دربار، دھرم اکھاڑا اک لگائیآ۔ جوت زرنجن کر تیار، لوک مات ودا کرائیآ۔ لکھ چوراسی پسر پسا، اُتم ذاتی ناؤں رکھائیآ۔ بوند سوانتی ٹھنڈی دھار، امرت آتم جھولی پائیآ۔ دیکھ جوتی کر اُجیار، اپنی ہتھیں جوت جگائیآ۔ شبد ناد اپر اپار، ساچا ڈنک وجایآ۔ دسم دواہی محل اُسار، پر بھ ساچے وچ لکائیآ۔ چاروں کنتاں بند کواڑ، دس کسے نہ آئیآ۔ شبد سروپی کر کر واڑ، آپے بند کرائیآ۔ سرتی لائے ایکا پاڑ، آتم نام رکھائیآ۔ پرم آتم تیری دھار، اُپر نیچے آئیآ۔ نو دوارے کھولے باہر، نو کھنڈ کھنڈ ونڈائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہمنڈ ونڈ ونڈائیآ۔ نو دوارے جگت ناتا، پر بھ ساچے مات رکھایآ۔ لکھ چوراسی دتی داتا، وکار ہنکار آکار جوٹھا جھوٹھا پسر پسا، پلے گنڈھ بٹھایآ۔ آپے وسیا ہر ہر باہر، مایا متا جگتی دھار، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار چکایآ۔ نو دوارے ویکھے گپت ظاہر، کوئی نہ پاوے کسے سار، جیو جنت پھرے ہلکایآ۔ گرگھ ورا اترے پار، جس جن بخشے چرن پیار، آتم سائتک ست ورتایآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ہر جن میل سچ گھر، ایکا ت رہیا بُجھایآ۔ شبد گیان سچ تت، دُھر درگاہی بان۔ بہتر ناڑ نہ اُبلے رت، ساچا میل سری بھگوان۔ آپے رکھنہارا پت، ہر ہر والی دو جہان۔ شبد تن نگار لائے سٹ، دُرمت میل پر بھ ساچا کٹ، جو جن رسنا ہر گن گان۔ نور اُجالا آپ کرائے گر گوپالا ہر جوتی لٹ لٹ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے شبد ور، جگت توڑے موہ جنجال۔ گھر آسنت و نجاریا، کر اپنی بُدھ بیک۔ کھول اپنا بند کواڑیا، تن لگا مایا سیک۔ پنجاں چوراں آپ لتاڑیا، گر پورے نہ دتی ٹیک۔ مایا متا لگا اکھاڑیا، نہ ملیا ایکا ایک۔ ایکا تن ہنکاری وا تتی ہاڑیا، گر شبد نہ دھریا بھیکھ۔ در گھر ساچے کسے نہ واڑیا، نیتز لوچن درس نہ لیا پیکھ۔ پھرے کایا پنڈ جنگل جوہ اُجاڑیا، برہمنڈ نہ لیا ویکھ۔ بہتر ناڑی متا ساڑیا، مستک اگھڑی نہ اے ریکھ۔ گر گھر

نہ بنیا ساچا لاڑیا، ساچی آیا نہ چھایا ہیٹھ۔ چٹے گھوڑے کسے نہ چاڑھیا، کوڑا ہو یا کایا ریٹھ۔ اناد و بے تال تلواڑیا، نہ کوئی ویکھے ان انڈیٹھ۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، ایکا بچھے سچ گھر، کون دروازہ غریب نوازا ساجن ساچا انحد مارے آوازا، گرگھ ساچے ویکھ لیکھ۔ کون دروازہ کھول، آواز لگائیندا۔ کون شبد بول،
 مردنگ وجائیندا۔ انحد رکھیا کتھے ڈھول، کون تال لگائیندا۔ کون ڈھول پلاڑا رہیا بول، اُپر کایا کھڑی لائیندا۔ بہتر ناڑی پائی نتھ وچوں رکھیا پول، کونے نہ
 کُنڈا لائیندا۔ کوٹن وست جن تیرے کول، جن ساچا بچھ بچھ لائیندا۔ کون در آتم گھر شبد انحد ٹنگیا ڈھول، کس ہتھ سمرتھ وجائیندا۔ اپنا پردہ آپے کھول، گر
 پورے آگے رسنا بول، نش اکھر وکھر نہ کونے جنائیندا۔ بجر کپاٹی ا بے نہ پاٹا پتھر، پنجاں چوراں پیا ستھر، گر پورا نہ گود اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 ایکا بچھے سچ گھر، نو دوارے پھول پھلا لائیندا۔ کون در گرگھ تیرا چیا مات کاجا۔ کون در ملے شبد سچا ساجن ساچا۔ کون ہر رکھے لاجن لاجا۔ کون سر تیرتھ
 نہائے، دُرمت جائے میل بھاجا۔ کون در ڈھول مردنگ وجائے، انحد اناند دُھن آتمک پر م پر ماتمک گن گمبھیر، شبد چوٹی چڑھ اخیر، کوئی تت نہ دیسے
 گر پیر، کون ڈنکا کون ویکھ نہ پائے، راؤ رنکاں شاہ فقیر دستگیر بھو نہ رائے۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی کایا مندر ساچے اندر اٹل مینار ہو تیار ڈنک اپار
 کون کوٹے رہیا واجا۔ کون کوٹ کایا محل اپار، پر بھ انحد شبد وجائیا۔ پنچم مینا پنچم یار پنچم جانے ساچی ریتا، پنچم دُھنی دُھنکار سنائیا۔ پنچم سنائے راگ اتینا،
 پنچم کرے پت پت پتینتا، پنچاں پنچ ہر ہر جیتا، پنچم پنچاں سیتل سیتا، پنچم دیوے ساچی دھارا، تال تلواڑا اک اکھاڑا، پنچ شبد دُھن ناد اپر اپارا، آپ وجائے
 وارو وارا، پُرکھ ابناشی کر پیارا، کون س ویلے بٹھے دھارا، بتی دند نہ گائے رسن ہلکائیا۔ آتم ہوئی اندھ، بھو نہ رائیا۔ گر شبد نہ چڑھیا چند، سیتل دھار نہ
 کسے وہائیا۔ جیوڑا بھاگاں مند، آتم گھر نہ وبتی ودھائیا۔ مایا ممتا بھھسیا جھوٹھے دھند، گر پورے کُنڈ وکھائیا۔ سُر ت سوانی ہوئی رنڈ، ساچا کنت دس نہ آتیا۔
 بھو نہ جانے کوئی برہمنڈ، نہ جیو پند تجائیا۔ پنچ چور نہ ہوئے کھنڈ کھنڈ، جیرج انڈ اتبھج سیتج کھانی چارے آپ بھوئیا۔ شبد نام گر پورا رہیا ونڈ، گرگھ آتم
 اندر آپ لکائیا۔ اپنی ہتھیں دیوے گنڈھ، نہ سکے کوئی گھلا لائیا۔ جیواں جنناں بھرماں چکی سر جھوٹھی پنڈ، رسنا پڑھ پڑھ واد ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، گرگھ بچھے تیرا گھر، کون دروازہ غریب نوازا اندر بیٹھا لائیا۔ بند دروازہ جس کرایا۔ کون سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ کون منڈل پاوے راسن،
 کون ویکھے پرتھی آکاسن، کایا وچ پلاڑ رکھایا۔ منمگھ جیو جنت وناسن، نہ ہوئے کونے سہایا۔ کلجک مایا لگی تن بسنتر، گر شبد نہ پایا ساچا منتر، جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ پُچھے تیرا گھر، کون محل اک رکھایا۔ سچ محل سچ دوار، پر بھ تیرے وچ ٹکائی۔ نہ کوئی دپسے چار دیوار، اُپر چھت دس نہ آیا۔ نہ کوئی چند سورج نہ تارہ منڈل کرے آکار، آکاش آکاشی ہر سما۔ گر پورے دُھر چرن دھرواس، جس دس ماس گربھ واس سر تیرے ہتھ ٹکایا۔ آپ نہ وسیا آس پاس، کایا منڈل نہ پائی راس شبد نہ چلیا وچ سواس سرگن زرگن بھو نہ پایا۔ لیکھے لگانہ ہڈ چم ناڑی ماس، ہر شبد نہ ہوئے داسی داس، ملیا میل نہ ہر سرب گنتاس، ترشنا آس نہ مات بُجھایا۔ رسن وکارا لگی پیاس، گر شبد وست نہ رہی پاس، جوتی جوت سرُوپ، گرسکھ پُچھے تیرا اک گھر، کون دوارے آسن لایا۔ سچ گھر آسن لا، ویکھ تماشیا۔ کی جگت کولوں پُچھے راہ، جیاں جنٹاں کلج مایا پھاس پھاسیا۔ گر شبدی اندر ملاح، پھڑ پھڑ باہوں راہے رہیا پا، نیز تيجا دئے گھلا، ساچی جوت کرے پرکاشیا۔ آپے پُرکھ اگڑا بے پرواہ اتھاہ، ہوئے سہائی سبئی تھاں، اک چپائے ساچاناں، نج گھر آتم رکھے واسیا۔ آپے پتا آپے ماں، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھ تیرا پُچھے اک گھر، کون چلے پون سواسیا۔ مہما اگادھ بودھ شبد بھنڈار بھر پور ہے۔ دیونہار داتار، جو آئے چل حضور ہے۔ سنسار وگ دئے نوار، شبد اُپجائے ساچی تُو رہے۔ نرمل جوت کر آکار، جس جانو دُرن دُرن ہے۔ سد رکھے وچ پساہ، جگت ناتا کوڑو کوڑ ہے۔ سچ میلا پُرکھ بھتار، جن لائے مستک دھوڑ ہے۔ کھولے بند کوڑ، کایا چاڑھے رنگ گوڑھ ہے۔ لکھ چوڑاسی اترے پار، منمنگھ نہ جانے موڑھ ہے۔ نہہکنک لیا اوتار، لکھ چوڑاسی پپرے ویلے بوڑ ہے۔ شبد ڈنک اپار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرشٹ سبائی ویکھ وکھائے، لکھ چوڑاسی آتم اندر مندر کایا پاوے سار ہے۔ آئے در دوار، بن سوا لیا۔ پر بھ دیوے تیج سوار، آتم جوت جگے اکالیا۔ میل ملائے میت مُرار، مٹے زین اندھیری کالیا۔ شبد گھوڑے ہو آسوار، دوس زین کرے رکھوالیا۔ پھڑ پھڑ باہوں لائے پار، دو جہاناں والیا۔ آپے اندر آپے باہر، آپے گپت آپے ظاہر، دوویں ہتھاں رکھے خالیا۔ شبد کرائے اک جیکار، گرگھ ساچے کر پیار، گھر آتم و بے تالیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، پھل لگائے کایا ڈالیا۔ کایا ڈالی پھل لگاؤنا، پر بھ درشن نیز پایا۔ آپ اپنا من سمجھاؤنا، گر چرن چت لایا۔ بھانڈا بھرم بھن وکھاؤنا، گر شبد ہتھوڑا ہتھ پھڑایا۔ اپنا بیڑا بٹھ وکھاؤنا، ساچا راگ کن سنایا۔ شبد سنگھاسن اک وچھاؤنا، سرت سوانی آسن لاؤنا، شبد ملاوا کنت کراؤنا، دوواں سانجھا پیار کراؤنا، ایک رنگ رنگایا۔ پون انجا چھتر جھلاؤنا، شبد بونجا دھار رکھاؤنا، گر بھگت اکونجانال رلاؤنا، سویر سنجھ اک وکھاؤنا، سورج چند کوئی دس نہ آؤنا،

رسنا گند نہ رس وکھاؤنا، پرمانند وچ سماؤنا، بتی دند لیکھ مٹاؤنا، ایکا شبد سہاگی چھند پُرکھ ابناشی اپنا آپ سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے شبد ور، خوشی خوشی بند بند کرایا۔ جگت نشانی نام ہے، بھگت ونجاریا۔ جگت ونج نہ آئے کام ہے، کوڑو کوڑ پساریا۔ ایکا ایک سچا دام ہے، دو جہانی پار وکھاوے اک کناریا۔ کلجک رین اندھیری شام ہے، نہ دیوے کوئی سہاریا۔ امرت آتم ایکا جام ہے، مد ممتا پیون ہاریا۔ نش اکھر وکھر ایکا نام ہے، پر بھ اپنا آپ وکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، دھر سنجوگ سنجوگی میل ملا رہیا۔ سنجگ تیری ساچی دھار، ست پُرکھ مات چلایا۔ جگ جگ جانے اپنی کار، ساچا دھام سہانیا۔ جگ جگ ہووے پہریدار، شبد پہرہ اک لگایا۔ جگ جگ ہووے لہنیدار، لکھ چوراسی حساب مکانیا۔ جگ جگ ہووے کہنیہار، شبد سُنہیہرا اک گھلایا۔ جگ جگ ورتے وچ سنسار، جگ جگ بھیکھ وٹانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سمانیا۔ سنجگ تیرا ساچا رنگ، ہر ساچا مات چڑھانیدا۔ دھرت مات در منگی منگ، سویا پوت آپ اٹھانیدا۔ شبد سروور دیوے گنگ، جن بھگتاں تن وہانیدا۔ آپے ہوئے انگ سنگ، گھر گمبھیر ساگر اکھوانیدا۔ مایا ممتا کرے بھنگ، ساتک ساتک سانت ورتانیدا۔ ہر شبد ڈوری بنھ پتنگ، راج راجانا شاہ سلطانا ویکھ وکھانیدا۔ سوہنگ وجائے اک مردنگ، سنجگ ساچی چوٹ نگارے لائیدا۔ بھرماں ڈھاہے دوجی کندھ، برن اٹھاراں ورن چار ایکا رنگ رنگانیدا۔ سرب جیاں آپے بخشند، جگ جگ دھرم چلانیدا۔ جن بھگتاں خوشی کرے بند بند، رسنا گوہند گیت سنانیدا۔ سنجگ ساچا چڑھیا چند، بھارت کھنڈ اندھیر مٹانیدا۔ سنت سہیلا گائے بتی دند، سنجھ سویر اک وکھانیدا۔ جو جن تجائے مدرا ماس گند، ہر ساچے گھر وسانیدا۔ اک سنائے سہاگی چھند، گرگھ ناری کاج رچانیدا۔ میٹنہارا بھیکھ پکھنڈ، شبد چند ہتھ اٹھانیدا۔ سچ وست پر بھ دیوے ونڈ، ہر بھگتاں جھولی پانیدا۔ جوت زرنجن دیوے گنڈھ، پلو کسے دس نہ آئیدا۔ اندر مندر رکھے ٹھنڈ، دھارا امرت سیر پانیدا۔ سرت سوانی نہ ہوئے رنڈ، سنت سہاگی کنت ملانیدا۔ کھیلے کھیل وچ برہنڈ، جیرج انڈ آپ سمانیدا۔ آپے ستادے کر کنڈ، آتم سیجا اک ہنڈھانیدا۔ چلے چال اک بہنگ، اچرج اپنی ریت رکھانیدا۔ نو دوارے آپے لگھ، کایا مندر مسیت گرو دوار سچ سہانیدا۔ سکھمن تیرا ڈونگھا پنڈھ، شبد گھوڑے آپ دوڑانیدا۔ میٹ مٹائے دھندو کار اندھ، گیان پرکاش اک کرائیدا۔ آتم اُتجے پرمانند، برہم برہم روپ سمانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ تیرا ساچا راہ، شبد سروپی بن ملاح، لوک مات چلانیدا۔ سنجگ

تیری مت، سچ سچ رہیا ورتا۔ پر بھ ایکا رکھے تے، مٹے لوبھ ہنکاریا۔ نام بندھائے دھیرج یت، ست سنتو کھی شبد سہا رہیا۔ دُرمت میل دیوے کٹ، تن نرمل جوت کر آکاریا۔ چو داں لوکاں اک دکھائے ساچا ہٹ، گر شبدی بھرے بھنڈاریا۔ ویکھے کھیل کایا مٹ، بازی گر نٹ بھرم بھلا رہیا۔ کلجگ انتم جیاں جنتاں دُئی دوتی لگا پھٹ، نہ کوئی میٹ مٹا رہیا۔ پُرکھ ابناشی وسے گھٹ گھٹ، گھٹ انتر سرب جنا رہیا۔ لکھ چوڑاسی پھر پھر تھکی تیر تھ تٹ، تٹ کنارہ دس نہ آ رہیا۔ جگی جوت نہ آتم لٹ، اُچ ٹلے مندر پھرا رہیا۔ کوٹن بہہ بہہ تھکے جٹا جوٹ دھار جٹ، آتم نور نہ کوئے اُپا رہیا۔ تن لنگوٹی بی بی بیٹھے کوٹن پٹ، منسا پور نہ کوئے اکھو رہیا۔ سورج دیوتا پانی کوٹن رہے جھٹ، آتم ترشنا نہ کوئے بُجھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ تیرا ساچا راہ ایکا ایک دکھا رہیا۔ سنجگ تیرا ست ستواد، پر بھ ساچے ہتھ وڈیاں۔ ویکھے کھیل وچ برہما، آد جگاد بنت بنایا۔ دُهن آتمک وچے ساچا ناد، وچا دنہار آپ اکھو آیا۔ سوہنگ شبد دیوے ساچی داد، پتت پاؤن ہر رگھرایا۔ دوس رین سد رکھٹا یاد، انتم ویلے ہوئے سہاں۔ ویکھنہارا کرم کانڈ، گکرماں میٹ مٹاں۔ ساچا دھرم وچ برہمانڈ، لوآں پوریاں آپ چلایا۔ رچن رچائے ہر نو کھانڈ، نو کھنڈاں شبد جنایا۔ ستاں دیپاں دیوے وانڈ، اپنی ہتھیں ونڈاں پانیا۔ لکھ چوڑاسی ویکھے کایا بھانڈ، آتم وستو کون ٹکایا۔ کون دوارے ورتے ٹھانڈ، امرت آتم کھ چو آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ تیرا ساچا در، آپے آپ رہیا گھلایا۔ سنجگ تیرا ساچا مت، پر بھ ساچا مات دھرائے۔ سنتاں بھگتاں رکھے پت، پت پتونتا آپ اکھوائے۔ سرب جیاں جانے مت گت، گھٹ گھٹ میں رہیا سمائے۔ اک چلائے ساچا رتھ، رتھو ہی آپ اکھوائے۔ سنجگ تیری ساچی گتھ، سوہنگ نام رکھائے۔ مستک ٹکالائے متھ، کوسٹک منی ڈگمگائے۔ لیکھا چکے سیاں ساڈھے تن ہتھ، سمرتھ دیا کمائے۔ ایکا جاپ اکتھنا اکتھ، کوئی کتھ نہ سکے رائے۔ سگل وسورے جائن لتھ، جو ہر جن ہر ہر درشن پائے۔ جگت وکارا دیوے متھ، شبد مدھانا تن ٹکائے۔ چھاچھ وروں اُپر کرے اکٹھ، اگنی جوتی ڈاہے مٹھ، اُلٹے گیڑے گیڑ لٹھ، گرگھ سچ وروں دکھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ دیوے ساچا ور، ایکا سوہنگ ڈھول مردنگ وچائے۔ سنجگ وچے ڈھول مردنگ، چاروں کُنٹ بے جیکاریا۔ جیاں جنتاں سادھاں سنتاں اک چڑھائے نام رنگ، ساچا ونج کرائے ہر واپاریا۔ شبد گھوڑے کس تنگ، آپے ویکھے وارو واریا۔ شبد رنگیلا سچ پلنگ، آتم سیجا اک سہا رہیا۔ آپے اندر جائے لگھ، اپنی ہتھیں کُنڈا لا رہیا۔ مان سرور ساچا گنگ، ساچا تیر تھ نہاؤن نہا رہیا۔ اناد انادا وچے مردنگ،

سُنّ سادھی آپ تڑا رہیا۔ آپے ہوئے انگ سنگ، بودھ اگادھی شبد جنا رہیا۔ ایکا چال چلے بہنگ، ساچے پوڑے آپ چڑھا رہیا۔ وڈ داتا سورا سرنگ، مٹھا کوڑا ویکھ وکھا رہیا۔ مانس دیہی نہ ہوئے بھنگ، جو جن گر چرنی چت لا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سروپی دیوے ور، سنجگ تیری بنت بنا رہیا۔ سنجگ بنت بنائے، سخی سلطانیا۔ وید پُران انجیل قرآن نہ کوئی گائے، ایکا نام چے چپائے سری بھگوانیا۔ آپے ورتے ہر ہر تھانے، کھانی بانی ویکھ وکھائے، شبد جنائے ساچی بانیا۔ پرتھی آکاش واس رکھائے، پرمتما پرمتما وچ سمائے، برہم برہم روپ پرکاشیا۔ پورن آس سرب کرائے، شبد دھرواس اک دھرائے، نہ کوئی دیسے مدراماسیا۔ پنڈت کاشی گیان گوائے، اک دھیان چرن ہر رگھرائے، دوسر کوئے دس نہ آئے، گھر میلان سچ نواسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ ساچے دیوے ور، دے مت مات سمجھاسیا۔ سنجگ مت جگت جوگ، جگت اپنے ہتھ رکھایا۔ نہ کدے ہر کھ نہ کدے سوگ، ہر بھگت سدا وڈیایا۔ پر بھ دیونہارا درس اموگھ، ایکا شبد چوگ چگایا۔ ایکا میلادھر سنوگ، جگ جگ وچھڑے آپ ملایا۔ آپے کٹنہارا روگ، رسنا بھوگ اک کرایا۔ جگت وچھوڑا چھکے جوگ، پر بھ در درس دوارے پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ ساچے دیوے ور، آپ اپنی دیا کمایا۔ سنجگ تیرا ساچایت، پر بھ جیون جگت بتایا۔ گنو غریباں رکھنی پت، دے مت رہیا سمجھایا۔ راجا رانا کوئی نہ پیوے کسے رت، مدراماس نہ کوئی رسنا لایا۔ اک چڑھاؤنا ساچے رتھ، اوچاں نیچاں بھو مٹایا۔ شبد چلاؤنی ساچی گتھ، سوہنگ سو دے وڈیایا۔ چرن دوارے اک اکٹھ، اٹھسٹھ تیرتھ گنگا گوداوری دے ڈھایا۔ کلجگ وکارا چاروں کُنٹ رہیا نٹھ، جوٹھ جھوٹھ پھرے ہلکایا۔ نہ کوئی دیسے شو دوالا مٹھ، مندر اندر پنڈت پاندھامایا ترشن ودھایا۔ ہر چرن سرن اک اکٹھ، گر منتر شبد گن گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنجگ ساچے دیوے ور، ست سنتو کھی دھار بٹھایا۔ سنجگ تیرا ساچا ہٹھ، گھر ساچے آپ نبھاونان۔ پلے بنھے نام گٹھ، لوک ماتی گنڈھ گھلاونا۔ گر چرن دوارے جو جن جائے ڈھٹھ، پھڑ پھڑ باہوں پار کراونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا دیوے ور، سب تھائیں ہوئے سہارنا۔ سنجگ ساچے ور گھر پایا، تن من وٹی ودھائی۔ پُرکھ ابناشی دیا کمایا، دھرت مات سوئی آپ اٹھائی۔ ساچا مارگ اک دکھایا، ساچی گودی دے لکائی۔ شبد ہلرا اک کرایا، آلس نندرا مگروں لاہی۔ پار کنارہ اک دکھایا، دو جہاناں پھڑ پھڑ باہیں۔ ورن گوت کوئی رہن نہ پایا، اوچاں نیچاں ایکا رنگ سمائی۔ سچ سرنائی جو جن آیا، آپ اپنی گود اٹھائی۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچے دتا ور، وڈ داتا جودھا جودھ سور ہوئے سبئی تھائیں۔ کلجگ اٹھ ندھان، سویا جا گیا۔ ہر درس کر مہربان، نرمل جوت جگی چراغیا۔ شبد ملیا اک بلوان، لوک مات آوے بھا گیا۔ میٹ مٹائے جیوشیطان، کلجگ دھوے کالا داغیا۔ اک جھلائے دھرم نشان، گرگھ ہنس بنائے کا گیا۔ گنوتا ہر گن ندھان، جگت بُجھائے ترشنا آ گیا۔ پنجم پیتا پنچ پردھان، پنچ سنائے ساچا را گیا۔ پنجم جوتی اک مہان، پنجم پھرے وچ ویرا گیا۔ پنجم گولی اک مکان، پنجم سچ سرن سرنائی لا گیا۔ پنجم پیتا اک دھیان، پنجم اُجائے اک ویرا گیا۔ پنجم اتیت ہر بھگوان، ہتھ پکڑے اپنے وا گیا۔ مندر مسیت کوئی نہ دیسے وچ جہان، کلجگ ڈھائے ہر شبد پھیر سہا گیا۔ ایکا گن جیو جنت سب گان، سوہنگ پر بھ سرت لگائے جا گیا۔ ایکا راگ اُتجے کان، کاشی ایدھیا جگت پر ا گیا۔ نہ کوئی کھائے پوجا دھان، گرنتھی پننتھی پنڈت پاندھا کوئی نہ پھرے در در بھا گیا۔ ایکا ایک سری بھگوان، جوت جگائے مات مہان، شبد جھلائے اک نشان، سنجگ سویا مات جا گیا۔ گرگھماں بخشے چرن دھیان، آتم سکھا مٹے دکھا در گھر ساچے ملے مان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ دیوے ساچا ور، ساچا راہ وکھانیا۔ سنجگ تیرا ساچا رتھ، پر بھ ساچے آپ چلاونا۔ سرب کلا آپ سمرتھ، سب گھٹ میں ڈیرہ لاونا۔ آپے لیکھا لکھنہارا متھ، مستک ریکھا پھول وکھانیا۔ گرگھ ساچے لئے رکھ، پھڑ باہوں اُپر چڑھاونا۔ سرشٹ سبائی پائے نتھ، منمنکھ جیواں رائے دھرم در پھراونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچے دیوے ور، سر اپنا ہتھ لکاونا۔ ہر گھٹ و سیا آپ، جوت جگائیا۔ سرشٹ سبائی مائی باپ، شبد جنائیا۔ آپے جانے اپنا آپ، دس کسے نہ آئیا۔ جگ جگ وڈ پرتاپ، لوک مات بنت بنائیا۔ آپ جپائے ساچا جاپ، اجپا جاپ بھیو نہ رانیا۔ میٹ مٹائے تینو تاپ، گرگھماں ہوئے روگ گوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ جگ جگ دھارے بھیکھ، دیا کمائیندا۔ سرشٹ سبائی ویکھ، نو دوارے پھول بھلائیندا۔ ہر بھگت سہیلانیتز نین لوچن ساچے ویکھ، درس درس وکھائیندا۔ آپے پر کھنہارا مستک ساچی ریکھ، جگ جگ وچھڑے میل ملائیندا۔ نہ کوئی جانے اولیا پیر شیخ، سنگ محمد چار یار در پھرائیندا۔ جوت نرنجن اولٹرا بھیکھ، شبد کھنڈا ہتھ پھرائیندا۔ کلجگ اتم میٹے ریکھ، بھیکھ پکھنڈا نشٹ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر میل ساچے سنت دُلا ر، نرمل جوتی کر آکار، ایکا بھریا شبد بھنڈار، در دوارے بنک سہائیندا۔ سوہے بنک دوار، گرگھ چتر سگھر سیانیاں۔ ساچا میلا میت مُرار، چلے چلائے اپنے بھانیا۔ کلغی توڑا نام دستار، شبد باز جگت اڈاریا۔ چٹے آسو ہو آسوار، نیلی

چھتوں آئے باہریا۔ ست پُرکھ نرنجن ساچا ہر، ست ستوادی ساچی بنت بنا رہیا۔ اگم اگم ویکھ وچار، ناڑی چما بھاگ لگا رہیا۔ شبد ڈنک اپر اپار، کلجک اتم پار اُتاریا۔ راؤ رنکاں کرے خبردار، راج راجاناں شاہ سلطاناں بھيو چکا رہیا۔ چار ورنان اک پیار، اوچاں نیچاں رنگ رنگا رہیا۔ درگھر بیٹھ سچی سرکار، شبد سنگھاسن ڈیرہ لا رہیا۔ لوآں پُریاں پاوے سار، برہما شو آپ اُٹا رہیا۔ کروڑ تیتیاں در بھکھار، سُرپت راجا اند در پُکاریا۔ پرگٹ ہوئے ہر داتا جودھا سورا مرگند، نہرکنا ناؤں رکھا رہیا۔ بھاگ لگائے بھارت کھنڈی وچ ہند، نوواں کھنڈاں کھنڈاں کرا رہیا۔ ستاں دیپاں اک بنائے ساچی بند، بھیکھ پکھنڈا جگت مٹا رہیا۔ جن بھگتاں مٹائے سگلی چند، درس اموگھا دھر سنجوگا اپنا میل ملا رہیا۔ امرت آتم دھار وہائے ساگر سندھ، بجر کپائی پردہ لا رہیا۔ وڈ داتا گنی گھند، کایا مندر ساچے اندر شبد سنگھاسن جوت برابے، دس کسے نہ آرہیا۔ نہ کوئی جانے گورکھ مچندر، اُچ ٹلے بہہ بہہ رو رو دھانہی مار رہیا۔ کوئی نہ توڑے آتم وچا جندر، پنچم پنچاں ہتھ پھڑا رہیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی بھاگ لگائے کایا ڈونگھی کندر، جس جن اپنا درس دکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرکھ آتم ویکھ گھر، گھر ساچے آپ سہا رہیا۔ ساچا گھر اٹل ہر سہا نہیںدا۔ نرمل جوتی کر آکار، اندھ اگیان مٹا نہیںدا۔ دُھن آتمک سچی دھنکار، ناد انادا تال وچا نہیںدا۔ سُن اگمو سُن پُکار، سُن سادھی کھیل وکھ نہیںدا۔ اونکار ایکا دھار، اپنا رنگ وٹا نہیںدا۔ شبد اشٹ گردیو، مستک چرن دھوڑ۔ پار برہم برہم ساچی سیو، لیکھے لاوے مورکھ موڑ۔ امرت آتم رس ساچی جہو، جیو جگت رس ناتا کوڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، ایکا رنگ چڑھائے گوڑھ۔ گرمت ساچی دھار، جگت اتیتیا۔ پنچم ناتا مٹے جوٹھے جھوٹھے یار، آپے بخشے چرن پریتیا۔ آتم سیجا ساچا میلا کنت بھتار، کایا سرتی سرت سوانی سیتل سیتیا۔ اُپجائے دُھن شبد سچی دھنکار، پنچم پنچاں رہیا جیتیا۔ راگ انادا اک سُنائے سُننہار، بودھ اگادھا شبد جنائے گیتیا۔ ساچا کرنا ونج وپار، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واس آپے پرکھنہار نیتیا۔ آد انتا جگا جگنتا پورن بھگونت ایکا دیوے نام ادھار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، ایکا ایک اک وکھائے، تن مندر اندر گردوارا سچ مسیتیا۔ چرن کول پر بھ لاگ، آتم جوت جگانیندا۔ دُرمت میل دھوئی داغ، ایکا امرت جام پیانیندا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگ، واگ اپنے ہتھ رکھانیندا۔ ساچا میلا کنت سہاگ، دو جہانی وچھڑ نہ جانیندا۔ جگت ترشنا بھجائے آگ، ایکا ساچی چوگ چگانیندا۔ مایا ڈسنی نہ ڈسے ناگ، چرن کول اُپر دھول ساول سول، شبد بنھے تن ساچا تاگ، اُلٹی کرے نابھ کول، بوند سوانتی مکھ چوانیندا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد ور، در دوارا اک دکھائیندا۔ اک دوارا دُھر درگاہ، ہر ساچا دھام سہائیندا۔ شبد بنائے جگت ملاح، گر مکھاں بیڑا بٹھ وکھائیندا۔ ہوئے سہائی سبئی تھاں، بھيو اچھیدا اچھل اچھیدا، دس نہ آئے چارے ویدا، آپ اپنے انگ سہائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ٹھنڈی چھاں، اندر باہر گپت ظاہر دہ دشا ویکھ وکھائیندا۔ آپے بنے پتا ماں، آپ اپنی گود اٹھائیندا۔ اک جپائے ساچا ناں، جگ جگ بنت بنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے شبد ور، اپنا پلو مات پھڑائیندا۔ شبد لڑ ساچا پھڑ، گُرم ت ریت چلائی۔ پنج وکارا اکھڑے جڑ، ساچا مارگ رہیا دکھائیا۔ ساچے پوڑے جانا چڑھ، شبد گھوڑے تنگ کسائی۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، پُرکھ ابناشی آپے رہیا جگائیا۔ کایا مندر آپے وڑ، دیکھ جوتی آپ جگائیا۔ نش اکھڑ وکھڑ آپے پڑھ، ہر انتر شبد جنائیا۔ آدانت نہ جائے سڑ، گھر ساچے سچ سادھ سمایا۔ آپ بنایا اپنا گڑھ، نو دوار در رکھائیا۔ آپے بیٹھا اندر وڑ، شبد محل رچن رچائیا۔ جن بھگتاں گھاڑن رہیا گھڑ، اُچ اٹلا ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے شبد ور، لکھ چوراسی دھرم رائے دی کٹے پھاسی، ساچا میلا شاہو شتاباسی، گھر ساچے دھام بہائیا۔ ہر شبد گڑمائی، کاج رچایا۔ جن بھگتاں من ودھائی، پر بھ سوہنگ ساچا داج بنایا۔ درگاہ ساچی جانا چائیں چائیں، لہنا دینا حساب مُکایا۔ چتر بُجج آپے پکڑے اپنی باہیں، اپنی گودی لئے بٹھایا۔ بھيو چکائے ایکا دوج، ایک ایکا رنگ سمایا۔ سچ دوارا جائے بوجھ، جو جن در سچ سرنائی آیا۔ آپے جانے بھيو گوجھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ انتم ویکھ در، در دروازہ اک گھلایا۔ در دروازہ ایک، چار ورن اُپدیسیا۔ نر نرکارا ایک، سرشٹ سبائی وچ پرویشیا۔ شبد جیکارا ایک، جگو جگ کرے آدیسیا۔ نام بھنڈارا ایک، در منگن برہما شو مہیش گنیشیا۔ جن بھگتاں بخشے چرن ٹیک، جگت مٹائے لکھی رکھیا۔ جوتی جامہ دھارے بھیکھ، گرگھ ورلے نیتز پیکھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ انتم ویکھ گھر، سچگ لائے ساچی میجیا۔

